

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PK
6540
G2289
1874

Sudi
Şerh ül-Fazıl üs-Sudi

3865a

18/623

(دائرة ه اضافتی لامیه در وائره نك زمانه اضافتی بیانیه در) قائم مقام اضافتی اسم فاعل اسم مكانه
 اضافتی در (وسلیمازه اضافت لامیه در سلیمان یغمبرك تخت كاهی علی قول شیراز اولدیغیچون مقامی اكا
 اضافت ایلدی ان شاء الله تعالی محمده تفصیلی کله چمکدر) ناصر اهل ایمان اضافتله بده اسم فاعل
 مفعولنه ولامیه در (شاهشاه اصلنده شاه شاهان ایدی پادشاهلر پادشاهی دیمکدر ملك الملوك معناسته
 بکار بچی دید کبری کی صکره مضای الهی تقدیم ایدوب شاهان شاه دیدیلر پس الفه موسطی حذف
 ایدوب شاهنشاه دیدیلر کاه اولور که الف اخیر بده حذف ایدوب شاهنشاه دیرلر وکاه اولور که جمیع
 الفاتی حذف ایدوب شهنتشه دیرلر فاحفظ (معظمه اضافتی بیانیه در) اتابك لاله وچله الملك معناسته در
 اتابكان دیرلر برنجیه پادشاهلر در که جدا علاری اقسنغر در که جلال الدین ملك شاه ابن الب ارسلان
 سلجوقینك قوللردن ایدی (پس جلال الدین مذکور اقسنغری محمد نام اوغلتنه لالا وچله الملك
 ایلدی امدی جلال الدین متوفی اولیچق مذکور سلطان محمد تخت سلطنته جلوس ایلدی و مذکور
 اقسنغره غوطه شامی یعنی دمشق و حلی و بالجله دیار عربی خانیق طریقه له وردی و زینکی نام اوغلتنه
 دیار بگری و دیار ربیعہ و آذر باجانی بایانسته و بریدی کی خانیق ایله و بریدی الله امری ایله سلطان
 محمد جوق بشامیوب متوفی اولدی و برینه جلوس ایدو چک وارث سلطنتی قالدی پس اقسنغر و زینکی
 ابن اقسنغر خروچ ایلدی و هریره که توجه ایلدی لر باذن الله تعالی قح میسر اولدی تیمور شاه کی پس
 اقسنغر متوفی اولیچق امور سلطنته زینکی مستقل اولدی و زیاده ایو پادشاه اولدی و زینکی
 ایکی اوغلی وار ایدی برینه سعد و برینه زکر یا دیرلر دی سعده شیرازی و زکر یا بده خلخال سنجانی
 و بریدی پس زینکید نصکره سعد پادشاه اولدی زیرا بونک اوغلی ایدی و زکر یا سنجاقده قالدی
 و ظهیر قاریانی بیانیته الدی و کندیته مداح ایلدی تنکه دیوانندن فهم اولتور پس هلاک و ظهور
 و خروج ایلدی و سعد بواغر عسکره تحمل ایدو مد یگندن لاره و هر مره فرار ایلدی بعده
 هلاک و کندی سعد بنه برینه کلدی و جوق معمر اولتوب ابو بکر بن سعد پادشاه اولدی و کمال
 اصفهانی بی بیانیته آتوب تربیت ایلدی پس کمال برینک مدحند بو قصیده ده بیورر (نظم) قطب
 کردون ظفر شاهنشاه سنغر * نسب وارث تخت سلیمان خسرو جشید * شاه ابو بکر بن سعدان
 کردم جان * بخش اوزنده شد در دامن آخر * زمان عدل عمر خسروانرا حلقه حکم تو کشته کوشوار *
 شاه سنغر شاه را دیدار تو کحل بصر (قول ارسلانده) اتا بکند ندر بوتقریر دن معلوم اولدی که
 زینکید نصکره سعد آدی اوغلی جلوس ایلدی اندن صکره مظفر الدین ابو بکر که
 کاستان اتا نامه تألیف و تصنیف اولمشد ر جلوس ایلدی که شیخک هریدی ایمش پس
 مظفر الدین اقبی و ابو بکر کینتی که سعد اوغلی در و سعد زینکی اوغلی و ابو بکر تبرکا با باسی
 ادینی اوغلتنه دیمش تنکه سلطان سلیمان هر جوم با باسی ادینی بر اوغلتنه دیمش که سلطان
 مراد دام سلطنته آنک اوغلیسدر (ظل کولکه یه دیرلر لفظه الله اضافتی لامیه در مجازا
 الالهک کولکه سی دیمکدر) حضرت محمد مصطفا علیه الصلوٰة والسلام دن روایت
 اولمشد که (السلطان ظل الله فی الارض یاوی الیه کل مظلوم) یعنی پادشاه بر اوزنده الالهک
 کولکه سیندر اکا صیغور هر مظلوم حاصلی هر کس کنش اسبجندن کولکه یه پناه ایلدی یکی کی
 ظالم لر شردن مظلوم لر پادشاهلره کذلک پناه ایدر لر (فی ارضه ارض یزه دیرلر و ضمیر خدایه
 راجعدر) رب منادی حرف ندا مقدر یارب دیمکدر اصلنده ربی ایلدی کس یله اکتفا ایدوب
 یا حذق اولدی (ارض فعل امر مفرد مذکر مخاطب سدر) یا رب راضی اول دیمکدر علم بک
 ناقص وایسندن مصدری رضا و رضوان کلور (عنه ضمیر ابو بکره راجعدر جار و مجرور صیغه امره

مطلب

متعلقدر (وارضه واو حرف عطف) ارض همزه نك فحقی وصادك كسر يله افعال بايستن فعل
 ارض مفرد مذكر مخاطبدر علامت جزم ايچون ياساقط اولمشدر (اصلي ارضي يرضي ابدی) وها
 ضمير منصوب متصل ابو بكره راجعدر (معلوم اوله كه اسما عده فقره لك آخری سا كن اوقنور
 پس بونده ايكي ضمير يله سا كن اوقنور) وايكي ارضه تجنيس تام واقع اولمشدر زيرا ضمير
 علی حده كلسه ل در و بو ايكي فقره نك اولكيسی اخبار به وثا نيسی انشائیه واقع اولمشدر (عين
 بونده كوزدر چشم معناسنه) و عنایت عون و قصد معناسنه در و اضافت بيا نهدر (كرده استك
 مفعول غير مصر بچيدر و نظر مصر بچيدر) و كرده ماضيدن قسمدر ايش ديمكدر (واو حرف عطف
) تحسين تقبل بايستن مصدر در لغته كوز لاند ر مكد ر اما بونك كبی بر زده احسن و آفرين
 ديك معناسنه در (بليغ مبالغه معناسنه در ز ياديه ديمكدر و اضافت بيا نهدر (فرموده ماضيدن
 قسمدر اسم مفعول دكدر بيورمش ديمكدر) (واو حرف عطف) ارادت مصدر در افعال بايستن
 اصلي اروادا ابدی واو حرف علت متحرك ماقبلي حرف صحيح سا كن نقل حرکت ماقبل ايتدك
 واو متحرك في الاصل ماقبلي مفتوح الان الفه قلب ايتدك ايكي الف جمع اولدی ايكي الفك بر يني حذف
 ايتدك و بدائنه تا و يرك ارادت اولدی الف اولی حذف ايلسك و زنی اقاله اولور و ثانیستی حذف ايلسك
 و زنی افعلة اولور قائل (صادقه اضافتی بيا نهدر در كرك ارادت ديمكدر بادشاهك كندیسه حسن
 ارادت و تسليم و رضای صادق كوسترديكینه اشارتدر) حاصلی پادشاه حضرت شيخك مریدی ايش
 (نموده ماضيدن قسمدر اسم مفعول دكدر كوستر مش ديمكدر) (لاجرم لایله مستعمل لفظدر لا بد
 و لا محاله كبی ميك فحيله یعنی بالضروري ديمكدر) (كافه فانك تشديد يله جمع معناسنه در انامه
 اضافتی لامیه در انام الفك فحيله خلق معناسنه در جميع خلق ديمكدر) (از بونده من تبين
 معناسنه در) (خواص خاصك جهيدر) (عوام عامك جهيدر) ايکيسیده نصر بايك مضاعفنددر
 یعنی خلقك شريفتری و وضعیلمری (تحب با حرف صله محبت ميک فحيله معروف او يه اضافتی
 مصدرك مفعولنه اضافتيدر) (او ضمير سهديه راجعدر) (كرايده كاف عجميک كسر يله
 ماضيدن قسمدر اسم مفعول دكدر ايش ديمكدر) (كه حرف تعليل (الناس لفظا مر فوع مبتدا
 آدم اوغلاری ديمكدر) (علی حرف جز مقدر كائون لفظنه متعلقدر) (دين بونده مادت و خوی
 معناسنه در ملوكه اضافتی لامیه در و ضميره اضافت كذلك (ملكك جهيدر بادشاهلرك ديك
) (ملوك ملكك جهيدر بكار بكي ديمكدر دين عجب سو يلس) (محصول تركيب) یعنی سهدينك
 مذكور اوصاف و احوالی كندیك كمال فضل و بلاغته حل ايتك اولان بلكه جهان پادشاهی
 دخی دائره زمانك قطبي قائم مقام حضرت سليمان نبی اهل ايمان و اسلامك ناصری اعظم اتابك معظم
 پادشاهلر پادشاهی (یعنی دنيا پادشاهلرنك اولوسی مظفر الدين ابو بكر بن سعد بن زنگی يربوزنده
 الهك اولكيسی بارب سن اندن راضی اول و اتی ده راضی ايله) (حاصلی مذكور اوصافه موصوف
 و القابله ملقب خداوند جهان سهديه عين عنایتله نظر ايشدر و مبالغه ايله آفرين و تحسين
 يوز مشدر و حسن اعتقاد و صدق و ارادت كوستر مشدر پس شك بوق كه خواص و عوامدن
 جميع انام سهدينك محبته ميل ايشلر) (زيرا ناس پادشاهلرك توره سی و عادتی اوزره در) (یعنی
 سلاطینك عادت و خلقته تابعدر) (حاصلی خلق انك طور و طریقه تقليد ايده كدكلر بدر) (پس زمان
 پادشاهی سهديه ز ياديه طالب و راغب اولديچيون جهان خلقیده اكا تقليد ايله سهديه ز ياديه
 طالب و راغبلر دير * رباعی * درت مصر اعدن هر كب نظمه دير لكه مطلعی اوله و درديچی
 مصر اعك قافیه سيله متفی اوله) (و بحر هزج اخز بدن اوله) (پس بو كه مطلقا نظم و قطعه دينلر
 وزن ر باعیدن آگاه دكلر ايش * زانكه كه تر ابر من مسكين نظرست * * * * * انام از آفتاب مشهور ترست * *

ردلامی

افعله یعنی الفك كسر ی و فانك فحی و عيک سكون يله لفظ باع

ردلامی

ردلامی

ردلامی

ردابن سيد علی و لامی و كافی

زانکه زای مفرده حرف ابتدادر منذ معناسته (و آن اسم اشارتدر (که کاهدن محفف وقت
 معناسته (که حرف بیان تورادن محفف ضمیر مرفوع متصل (را ادات تخصیصدر لام
 چاره معناسته سنک دیکدر (بر بونده حرف صله در باء مفرده معناسته (من بن دیکدر
 انا معناسته (مسکینه اضافتی بیانه در (من ده نونک کسری ضرورت و زن ایچوندر دین
 اضافات احوالندن آگاه دکل ایش (مسکین بونک کبی بر زده در ویش و فقیر معناسته در (نظر
 معروف وسین و تا ادات خبر (آثار ائیک جمعیدر نشان و علامت دیکدر (مب ضمیر متکلم وحده
 (ازک همزه سی وصلله ساقط اولشدر (آفتات الف ممدوده و فائک سکونیه کونشده در اول آفتابک
 همزه سیده وصلله ساقط اولور (مشهور معروف (تر ادات تفضیل (سین و تاینه معروف
 (محصول بیت) اول وقتیدن بری که سنک بن مسکینه نظر و التقاتک واقعدر یعنی بکا حسن نظرک
 اولایدن بری بنم آثارم یعنی تألیقات و تصنیفات حاصلی نظم و نثرم آفتابندن مشهور رفقدر یعنی
 تمام دنیا ده شهرت بولشدر * کر خود همه عیبها بدین بنده درست * هر عیب که سلطان
 بیسنده هنرست * کر اصلنده کرحه در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندسی (خودروم
 ضمه ابله بدودر قافیه سنده مستعمل لفظدر بونده ادات تأکیددر (همه جمع و قاطبه معناسته در
 (عیبها عیبک جمعیدر (ذوی العقولک غیر می اولدیغیچون ها ابله جمع اولندی (بدین
 یا حرف ظرفدر رفی معناسته دل همزه دن بدل اولش اصلنده (این اسم اشارتدر بنده په (در
 یا مضمئن اولدیغی معنای ظرفیتی تأکید ایدر (وسین و تاینه معهود مصراع ثانی مصراع
 اولدن مستدر زکدر لکن تقدیرنده هر کل افرادی معناسته کل عیب دیکدر بونده میتدادر
 (که حرف رابط صفت (سلطان میتدای بیسنده دبا بونده تأکید افاده ایدر بوی ظرفاء عجم
 مکسور و غیر بلمری مضموم او قورلر (بیسنده باء عجمی مقوجه ابله فعل مضارع مفرد ظایدر بکنه
 دیکدر جمله فعلیه خبر ساطا ندر جمله اسمیه صفت هر عیدر (هنر عیبک تقصیدر و خبر
 هر عیدر (محصول بیت) اگرچه که جمیع عیوب بونده ده حاصل و موجود در یعنی باشندن
 یا غه دک معیوم لکن هر عیبی که بادشاه بگور اول عیب هنرد حاصلی بن که بادشاهک
 محبوبی و مرغوبی اولام هر عیبم خلفک کوزنه هنرکوز بنور (زیرا محب محبوبدن هنردن غیر نیسته
 کور من * بیت * کر هنری داری و هشتاد عیب * دوست نیند بجز آن یک هنر * قطعه *
 * کلی خوشبوی در حرام روزی * رسید از دست محبوبی بدستم * کل کاف بجمینک کسریله لغنده
 مطلقا یا بقدر اما بونده رومده کاف عربیله کل دیکدر یدر که استانی بوده کفه کلی دیوصاتد قلر یدر
 ظاهر بودر که کاف بجمیدن بحر قدر (یا حرف وحدتدر (خوشبوی وصف ترکیبی در بونده
 کوزل و طابلی معناسته در (بوی مطلقا فوقیدر کوزل و طابلی فوقولی بر یا لچک دیکدر کل
 میتدای و خوشبوی و اور سیمیه صفتدر در حرف ظرف (حسام مشهور هم ساکن او قفق
 کر که اضافت فهم اولتیمه (روزی یا حرف وحدتدر بر کون دیکدر قیاس حمامه یای وحدتله
 اولتی ایدی اما وزن تحمل ایلد بیکچون تقصیدر اولندی فتأمل (رسید فعل ماضی مفرد
 غائب ابر شدی دیکدر فاعلی کله راجعدر تحتیده ضمیر در جمله فعلیه خبر میتدای در از دست رسیده
 متعلقدر محبوبه اضافتی لامیه در (و یا حرف وحدت (بدستم یا حرف صله رسیده متعلقدر
 (محصول بیت) بر کون حمامه بر کوزل فوقولی بر باره کل بر محبوبک النندن ایتمه ابر شدی (یعنی
 بر محبوب بر کون حمامه بر مقدار کل صوتدی (معلوم اوله که رومده کلی حمامه خاتون
 کشیلر صاجار بنده سور و بانگله باشلرینی و صا چلرینی شست و شو ایدرلر (اما انجمامک
 ذکور یده حمامه محاسن و بدلتربنی انکله یورلر تکه بعض عرب بدلتربنی حنا ابله یورلار

بدو کفتم که مسکی باعبیری * که از بوی دلاویز تو مستم * بدو با حرف صله و دال همزه در
 بدلدر (و اوصاف غائب کلمه را جعفر در) بدو کفتم فعلانته متعلقدر (که حرف رابط مقول قوالدر
 مسک میسک کسر یله وسین مهمله نک سکون یله عر بیدر و میسک ضعی و شین میجد نک سکون یله
 محمی بونده ایکی وجهله بیله اوقومق جاژدر و بونک کی بایله حرف خطاب دینه کاشلر (اما اولی
 بودر که ضمیر اوله حرف اولیه (باونک کی برلده حرف عطف قدر عر بیده ام واو کی مقام
 تردیده مستعملدر) غیر معروف (یا ضمیر خطاب و تردید اخبار و انشا طریق یله اوابی
 جاژدر) (که حرف تعلیل (بوی دلاویز موصوفله صفتدن مرکب توصیف ترکیبی در) اما
 دلاویز وصف ترکیبی در آویز بدندن آویختن دن دکل بحسب لغت کوکل اصحیحی دیمکدر (اما
 استعمالده کوکل متعلق و مائل و مقنون اولقدرن تعمیردر (توبه اضافت لایسه در) مستم
 ضرورت وزن و قافیه ایچون مستم دیمشدر و الا بحسب المقام مست شدیم ایدی یعنی
 اسرک اولدم معناسنه (محصول بیت) تردید طریق یله اول کل خوشبوی به بن دیم سن مسکن
 یا عین سن یعنی بویا کینک بریسک البته یا خود مسکن سن یوخسه عنبر مسین ایکی صورته
 بیله نجاهل طریق یله خطابدر زیرا سنک کوکلی کنندیه و یا کوکلی کنندیه متعلق و مقنون
 ایدیچی بو یکدن مست اولدم حاصلی سنک کوزل قوقو که متعلق و مقنون اولدم * بکفتی من کل
 ناچیز بودم * و لکن مدتی باکل نشستم * بکفتی حرف تأکید و الف اکثر سوالی جوابدن
 فرق ایچون کاور محسین کلام ایچونده کاور فاعلی مذکور کل خوشبویدر یعنی کل خوشبوی
 اسان حال ایله دیدی (کل ناچیز اضافتله یعنی بیسایه ایله) ناچیز لاشی معناسنه در حاصلی
 بی قدر و بی اعتبار دیمکدر قیاس کل خوشبویده ده اضافت ایدی اما تشخیصلر هب بایله در
 و لکن ادات استدر اکدر اما معناسنه (مدت زمان دیمکدر) یا حرف وحدت (یا حرف
 مصاحبت (کل معروفدر که عر بیده ورد دیرلر و اوک فتح یله) اما اضافتله هر چه که کل دیرلر
 کل زینق کی مثلا (نیشتم فعل ماضی متکلم وحده در) نشستن مصدرندن اتوردم دیمکدر
 مراد مقارنندر (محصول بیت) کل خوشبوی جواب و پردیکسه بن هیچ مرتبه سنده بالقی ایدم
 یعنی سائر بالحقتر کی هیچ چیز و اعتبارم یوغیدی (لکن بر مدت کاه مقارن اولوب آنکله
 همنشین اولدم) پس آنک بوی دلاویزی بکا تأثیر ایلدی که بو یله مقبول اولدم (حضرت شیخک
 بیورد یعنی بز بوسنه سراینده مشاهده ایلمشمن که مذکور بالحنی بر کوچک فوجی به استانبولده
 بال فوجیسی کی قورلر و اکا کل بیراغنی بولوب دو کورلر و نیجه زمان اول فوجیده کل ایله
 آمیخته کلی دو کورلر اندنصره باره پاه قورودرلر و لازم اولدقچہ جامده خاتونلر استعمال
 ایدرلر * کال همنشین در من اثر کرد * و کرنه من همان خاتم که هستم * شرآحک بعضیسی
 کال برینه جمال یازمش لکن کال مقامیدر جمال دکل فتأمل (هم ادات صحبت و جمعیتدر
) همنشین مجالس و مصاحب معناسنه در (در حرف صله در با معناسنه) اثر کرد بکا تأثیر ایلدی دیمکدر
 (کال مبتدا و کرد خبری) و اثر کردک مفعول صریحدر (و درهن غیر صریحی) و کرنه و اکرنه دن
 محققدر و الا دیمکدر (اکثر تشخیصلر ده برینه بی واقعدر بایله) خاک طبراق (که حرف بیان) هستم
 وارم دیمکدر (یعنی بن الان اولده اولان خاک ذلیل و تراب حقیرم بونده کلمه خاک دیدی زیرا خاکه
 کل دیرلر (کل ارمنی دیرلر) خاک ارمنی دیکجک برده (محصول بیت) کل ناچیز (الصحبه مؤثرة) مثلی
 فحوا سنجیه دیر که بنقله ممتزج و مخمر یعنی سرشت اولان همنشین کلک بکا لیدر بکا تأثیر ایدوب
 بواطیف بویی و یرن (حاصلی بویی خوش همنشیندن مکتسب کمالدر بنده یوخسه بن
 بو عارضی بو بدن اول نیجه که خاک بی مقدار و تراب بی اعتبار ایدم بنده شدی اندن قطع نظر

رد ابن سید علی
 و سروری
 صبرامروز ننده کترلوشینه
 دینور و بلکی جوق اوقه
 وصف اولوروز عفران علی
 قول انواع طپیدن یعنی کوزل
 قوقو لواجران مرکب بر کونه
 ترکیبه دیرلر تحفه طپیه ده
 هر سومدر کذا فی اللغات
 لطابع

رد ابن سید علی
 و لامعی و سروری

شاک ذلیل و تراب حقیرم (حاصلی پادشاه کمال التفاتی و حسن نظر بدر بکاموشی و پروب مقبول عالم ایلین و الابنم ذامده بو اوصافه و احواله استحقاق یوقدر (حضرت شیخ کسر نفس ابدون تواضع و تنزل بیورمش و الاشیخک عظمتنه بو کتاب شاهد عدلدر قدس الله روحه * اللهم متع المسلمین بطول حیاته * (اللهم دعاه مستعمل کله در و مهم مشدده خرف ندادن عوضه بدر اصلنده یا الله یدی بوجه تندر که حرف ندا ایله مهم برکله ده جمع اولماز بولکله تک تفصیله استعمالانته و فتح اوزرنه منی اولمانته مطاع اولیق مراد ایلین مقامات حریرینک مطرزی شمرحک ابتداسنه نظر ایلسون (متع فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر تفخیل باشندن قائده ندر دیمکدر بواعث افعال بایندده بو معناده مستعملدر متعه الله و امتعه الله دیرلر دعاده یعنی الله تعالی انی قائده ندر سن دیمکدر (المسلمین لفظنا منصوب مفعول صر بجه بدر متعه تک نصبی یائله در مسلک جه بدر (بطول باحرف تخصیصدر سببیتی متضمن در (طول طایف ضعیله مصدر در اوزونلق معناسنه جار و مجرور متعه به متعلقدر یعنی مفعول غیر صر بجه بدر (خیاته اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتی قییلندندر حیسات اوزنلغی دیمکدر (محصول ترکیب) یارب سن مسلمانلری ابو بکرک عمری و حیساتی اوزنلغی سببیه قائده ندر زیرا عادلدر و خلق انک ظل جائیده آسوده حال و مرغه البالد * وضاعف ثواب جیهله و حسناته * (واو حرف عطف (ضاعف عینک کسر بله فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر مقاسله بایندن امر سابقه مضبوطدر درت قهرده امر صغیر لری مقام دعاده واقعه بدر (یعنی مراد دعاد قات ایله دیمکدر (ثواب عوض و جزا معناسنده در لفظنا منصوب مفعول ضاعفدر (جیهله تقدیری ثواب فعل جیهله در کوزل فعلنک ثوابی و حسناته تقدیری ثواب خیرات احسانته در حسنه تک جه بدر (محصول ترکیب) دخی یارب ابو بکرک خیرات حسنه سنک و فعل جیهلنک ثوابی قات قات ایله یعنی (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) زم سنه انی ادخال ایله دیمکدر * و ارفع درجه اودانه و ولاته * بوده فعل امر در فتح بایندن قالدر دیمکدر (درجه بونده درجه در تبه و منزلت مراددر (اوداودیلک جه بدر احسانت جه جی اولدیغی کبی دوستلر دیمکدر (ولات و الینک جه بدر حاکمدر دیمکدر (معلوم اوله که ثلاثی مجردک ناقصدر اسم فاعلک بر جمع مکسری بونوال اوزره کلور (قاضینک قضایه و راینک رماه و حامینک حماه کلدیکی ککی (اصلی ولیمه و قضیه و رمیه ایدی نصرة و زنی اوزره پس یا تحمیرک و ما قبلی مفتوح اولدیغیجون الفقه قلب ایلدیلر (ولایه و قضایه اولدی فانک فحیحله پس فتاة مثلی مفردزه ملتیس اولسون دیوقاتی مضمون ایدوب ولایه و قضایه دیدیلر و زنیله و زنی اوزره در (امدی فحیة و زنی اوزره کلور دین اوله ظن ایلیش که لام الفعل الفه قلب اولغله لام الفعل اولقدن چتار (شو بله ظن اوتور که بوقائل اوزان نصر بیدن آگاه دکل اعش عسالة تعالی عنه (محصول ترکیب) دخی یارب حکامتنک و احساننک دولت و سعادتلری مرتیلرینی رفع ایله یعنی عز و شرفلرینی زیاده ایله * و دمر علی اعدائه و شناته * دمر میک کسر بله تفخیل بایندن فعل امر در قهر ایله دیمکدر علی دمر متعلقدر (معلوم اوله که بوفعل علی خرفیه و علی سن بر معنایه در بعضی علی بونده منصوص اولدیغی معنایه دلالت ایلز اعدا عدوتک جه بدر دوشمنلر دیمکدر (ششاة و لایه کییدر و زنده و اعلا لده مفضلر معناسنه (بونک اصلی مهور الالدر علم بایندن همزه طرفده ما قبلی مکسور اولدیغیجون یایه البدال اولندی (پس حکم ناقصه داخل اولوب اول اعلا لده اعلا ل اولندی و شنات اولدی شینک ضعیله (محصول ترکیب) دخی یارب دشمنلرینی واکا بعض ابدنلری یعنی عد و لریقی قهر و هلاک ایله * بماتلی فی القرآن من آیاته * (با حرف قسم) ما اسم موصول تقدیری بحق مادر (تلی فعل ماضی مفرد

ژدلامغی

مذکر غائب سنی للفعل اولی تلوایدی و او طرفه واقع ما قبل مکسور اولد یعنیون یاه قلب اولدی
 (فی حرف جر تلی فملته متعلق قرآن و فرقان دینی نیجه اسم شریفی وارد الله کلامته دیرلر (من ماء
 موصولی بیان ایدر آیات آیتک جمع مصدر آی ده جمعیدر نشانلر دیمکدر (اما اصطلاحده کلام
 مجید دن برقداره دیرلر کماهل قرآن سرخله حدوددن تعیین و تبیین بیورمشلر) بعضی نسخهده
 ماتلی واقعدر بیه قسمنسب ازس ماء مصدریه طرفیه اولور (موصول ترکیب) یارب مذکور
 دعالی بزمی قبول ایله شول قرآنده اوقتان آیتلر حقیجون (یاخود مادامکه قرآن آیتلری اوقنور
 یعنی قرآن آیتلری اوقندقیجه ابو بکر حقتده بزم دعالی بزمی قبول ایدوب ثابت ایله (مذکور
 بش قفره برقایه ده واقعدر اللهم آمن بلده واحفظ ولد * آمن سابقلر کبی دعای متضمن
 امر در آمن بؤمن دن یعنی افعال بایندن (اصلنده آمن ایدی اجتماع هر تین فی اول کلمه واحده
 واقع اولدی یعنی برکله نیک اولنده ایکی همزه جمع اولدی اولکی متحرک ثانی ساکن ثانی اولکنک
 حرکی خسته قلب ایلدک آمن اولدی امین ایله دیمکدر (بلدوبیانک ولامک فحمله ایله بلده
 دیرلر شهر معمر معناسنه جمعیی بلاد کلور بانک کسر ایله بلدان ده کلور بانک ضمیمه (پس
 بلد بلده نیک جمعیدر دین سهو ایلش (واحفظ همزه وصلک کسری و فائک فحمله امر
 مذکور در علم بایندن صقله دیمکدر (ولد اوغله وقره شاملدر اما بونده اوغل مراد در
 (موصول ترکیب) یارب شهرنی آفات و عاهاتدن صقله یعنی خراب اولمقدن امین ایله حاصلی
 کندوبی امن و امانده حفظ ایله زیرا مملکتک عمارتی انک وجودشتر بقیله در (دخی سعادتنام
 اوغلی ده بلازدن صقله زیرا الولد سرماییه حسبجه باباسی کبیر عدل و کرم و اضافه
 * نظم * لقد سعد الدنيا به دام سعده * وایده المولى بالويرة النصر * (بوایکی بیت حضرت
 شیخک بحرطو بلدن ابو بکر مدخنده برقصیده سندندر (لقد جواب قسم محذوفدر (سعدبو جوهر
 حروف فتح و علم بایند مستعملدر لکن علم باینده لازمله متعدی بایند مشرکدر لازم اولنجیه
 اسم مفعولی فعل و زنی اوزره کلور سعده فهو سعید دیرلر (اما متعدی اولنجیه سعده فهو
 مسعود دیرلر (پس بونده اوج صورتی بله اجرا ایلک قابلدن (فتح دن اولنجیه مصدری سعود
 کلور بمن و برکت معناسنه (پس دیسا اوج صورتده بله تقدیرا ضر فوعدر فاعل و نائب
 عن الفاعل اولور) به حرف جر فعل سابقه متعلقدر (وضیمر ابو بکره راجعدر ولده ارجاع ایلین
 سهو ایلش) دام فعل ماضیدر نصر باینک اجوف و اویسندن موقع دعاه و واقع اولش دائم
 اولسون دیمکدر (سعد سینک فتحی و عینک سکونیه ایستام طریقیه مذکوردر) یعنی ابو بکرک
 سعادتق دائم اولسون و سعده آدی اوغلی دخی دائم اولسون دیمک اولور (ایدمام فعلنده مطلقدر محکم
 ایلسون معناسنه (ضیمر یسه ابو بکره راجعدر) مولى تقدیرا مرفوع فاعلیدر ایلدک
 مولى افتدی دیمکدر (یا حرف جر ایلد متعلقدر) الویه لوانک جمعیدر نسخهده
 معناسنه فعلیه و زنی اوزره (نصر مصدر در واضافت بیابنه نصرنت و ظفر شجقعلری
 دیمکدر (موصول بیت) خدا حقیجون تحقیق دنیا سعادت و عزت بولدی و یا سعید اولدی
 و یا مسعود اولدی دیمکدر نیک تحت شده معناسنه یعنی ایو بختای اولدی ابو بکر سابقه سعادتق
 و سعده دائم و باقی اولسون (دخی خدا ابو بکرى نصرنت و ظفر شجقعلریله مؤید و محکم
 ایلسون یعنی هر نزه به کیم لوا آجوب عسکر چکرشه خدا ظهیر و ناصرى اولسون (خاصلی
 حضرتده و سقرده خدایار و باوری اولسون * کذلک تنشأ الینه هو عرفها * و حسن نبات الارض
 من کرم البندر * کذلک اسم اشارتدر ابو بکره) تنشأ فعل مضارع مفرد مؤنث غایبه در
 فتح بایندن بوی چکر و اوزار دیمکدر آخرنده همزه تبیین ایدوب الفته قلب ایلرلر ضرورت

ردایه کانی و کانی

ردایه سید علی

وزن همچون حذف اولدی دینلر غلط ایلدیله (لیئه بونده دال و بذاق معنا سنه در که ابو بکر
 اوغلندن یعنی ولدصلی سندن کنایتدر تشاءنک فاعلیدر (هو محلامر فوج مبتدا ابو بکره راجعدر
 عرق عینک کسری و رانک سکونیه لغته طردر) اما بونده کونک مراد در بیخ معنا سنه وها اینه یه
 راجعدر عرقها خبر مبتدا در وجهه اسمیه صفت لیئه در (حسن کوزلک نیات بزدن بتن
 نسنه ارضه اضافت لامیه در) من حرف جر حسنه ویا مقدر کاشنه متعلق (کرم بونده
 ایلاک معنا سنه در بذره اضافتی لامیه در) بذر با نک فتحیه تخم معنا سنه در (محصول بیت) ینه
 ابو بکر کی بر نهال تازه بوی چکوب اوزامه ده در یعنی کندیته مناسب مشابه براوغلی بیو یوب
 یشمه ده در که ابو بکر انک اصلی و کویدر (مصراع ثانی بی ارسال مثل ایدوب بیورر یر دن
 بتن اوتک ابولکی و کوزلکی خود تخم ایلکیندندر) حاصلی بادشاه اصل و جنس اولد بیغیچون
 اوغلیده کندی کبیر (معلوم اوله که حضرت شیخ یا دشاهاک مر شدی و اوغلنک استنادی
 اعش شویله روایت اولنور و العهده علی الزوی * ایزد تعالی و تقدس خطه پاک شیراز را
 بهیت حاکان عادلان و همت عالمان ماملان تازمان قیامت در امان سلامت نکه دارد * ایزد
 اعجابک طرفا سندن همزه نک وزانک کسریله مسعودر (اما روستایی و بعض جهله سندن
 فتح زایلده ده مسعودر خدا معنا سنه نکر دیبکدر) خطه خای مجمه نک کسری و طای مفتوحه
 مهمله نک تشدید یله سنوز معنا سنه در پا که اضافتی بیانیه در و شیرازه لامیه در پاک لغظی شیراز
 لفظنه مضایف اولماز د بین معنی ایله نسبتی یوغیش (شهر شیراز حضرت شیخک و خواجه
 حافظک متولد اولد قلری بلده نک اسمی سدر دیار مجمده بر یله بونی زیاده مدح ایدر لرتکه
 شعراند بریمی بیورر (بیت چه مضر و چه شام و چه بروچه بحر) همه روستایند و شیراز شهر *
 (با حرف تخصیص معنای سببی متضمن) هیت مهاتب معنا سنه در یعنی جلال و محاسن
 اولوق و قورقی دیبکدر (حاکانه اضافتی لامیه در) وعاد لانه اضافت بیانیه در (و اما بکورا کی در
 هیت هانک کسری و فتحیه ارادت و قصد معنا سنه در) (عالمانه اضافتی مصدرک فاعلنه در
 و عالمانه بیانیه در) (تا انتها غایت همچوندر زمان قیامت معروف) (در حرف ظرف) (امان
 و امانت امین اولوق معنا سنه در سلامت اضافتی بیانیه در بعض نسخه زده امان و سلامت
 و او حافظه ایله واقعدر عطف تفسیری شکلی و لکن وجهه امان بر ینته لباس ذکر ایدنلر
 ایکی برده سهوا ایشلر اول بو که امان و زمان تجنیس مطرفدر ثانی ایکی فقره ذوالقاسمین
 واقعدر تأمل تدبر (نکهداردنکه نگاهدن مخفقدر) (داشتن و داریدن مشتقاتیله مستعمل اولسه
 حفظ و صیانت معنا سنه در) (اما کردن و کتید ایله و مشتقاتیله مستعمل اولسه نظر معنا سنه در
 فتأمل) (دارد فعل مضارعدر داریدن موقع دناده واقعدر حفظ ایله دیبکدر) (محصول ترکیب)
 خدای تعالی و تقدس شرازک پاک سنورینی عادل حاکم هریتیه و عیله عامل المله هیتیه قیامت
 زمانته دک امن و سلامتده حفظ ایله * قطع * ندانی که من در اقالیم غربت * چرا روزکاری
 بکردم در نیکی * معلوم اوله که بو قطعده اصلنده بر قصیده در حضرت شیخک ابو بکر بن
 سعد بن زنیکی مدخنده هلاکونک بعض احوالی و دیار مجمه مستولی اولد یعنی انده ذکر
 ایشلدر و بعض متصرفین و مخترقین بومقامه الحاق ایشلدر (ندانی ده تون حرف نفی در) (ندانی
 فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفهام انکاری طریقیله بیان هیتسن دیبکدر خطاب عام طریقیله
 (که حرف بیان) (اقالیم اقلیمک چه بیدر معلوم اوله که ربع مسکونی شرفدن غربه یدی به تقسیم
 ایشلر یعنی یدی حصه یه بوشلر و هر حصه سنه بر اقالیم دیشلر امدی حضرت شیخک اقلیمی
 جمع ایشلرک سری بودر که اکثر معسوره ارضی سیر ایشلدر) (حکایت اولنور که

ردشعی

ژد ابن سید علی و سروری و کافی

فرق بیل مقداری سیاحت ایلشدر و مالک معوره بی کر مدن مرادی برمر شده ایرشک ایش
 عاقبت بنده دادده شیخ شهاب الدین سهروردی حضرتهزینته واصل اولوب انک زلال فیض
 وافضالیله سیراب اولمش ننگه بوستانده بیور مشدر (بیت) مر اپرداننده مر شد شهاب * دیواندر
 زفرمود و کشتی برآب (غربت مصدر در کدرت وزنی اوزره ماضیه و مضارعی نلایدن
 مستعمل دکل بلکه افعال و تفعلدن کاور اغترب و تغرب دیرل (غربته اضافت بیانیده) چرا
 چیمیده قحج و کسر جا نژدر کسره به تخصیص ایلین تقصیر ایلش چه ایله رادن مر کبد (چه
 معروف ورا ادات نملیل) روز کار بوئده زمان معناسنه در ویا حرف وحدت (بکر دم با حرف
 ناکید) در ننگ دالک کسری ورائک قحجیله اکلمکه دیرل عر بیده مکک معناسنه (با حرف
 مصدر) (محصول بیت) بیلز میسین که بن غربت الرنده نیچون بر زمان مکک ایلدم یعنی اکاندم
 (معلوم اوله که گاه اولور که بر معنایی عر بیده بر لفظله تعبیر ایدرل و غیر ی دیلده ایچی لفظله
 وگاه اولور که اهر بالکس اولور * برون رفته از ننگ ترکان که دیدم * جهان درهم افتاده چون موی
 زنبکی * برون و بیرون یایله و یاسز طشره دیمکدر) ننگ عار معناسنه در (ترکانه اضافت لایمه در
 مراد ترکان نین هلاکو عسکر بدر که تمام بحجه و دیار عر به غزه به دیک مسنولی اولدیله ننگه تواریح
 الحانیده یازمشدر پس حضرت شیخک انلرک عارندن وطن ترک ایلماک اصلی اولدر که کافر ایدی
 واهل اسلامه اذا و حقا اوزره ایدیلر پس الفرار عمالایطاق من سنن المرسلین دیوترک دیار ایدوب
 سیاح عالم اولور بو قضیه خلفادن مستصم بالله زمانیده اولمش و حضرت شیخک بو خصوصده
 برقصیده سی واردر که مطلعی بودر) (بیت) آسمانز احق بود کر خون بکر بدیزمین * در زوال ملک
 مستصم امر المؤمنین * حاصلی چنکیر خان و هلاکو خروچی بیور وشاه اسمعیل فتنه سی کی دکل
 عظیم فتنه ایش زیرا بونلر اهل قبله ایدی اما انلر کفره ایدی پس ننگ ترکان بیوردی انلرک
 نامعقول کافرانه اوضا عندن عبارتدر (درهم قرش مورش دیمکدر جهان عبارتی دلالت ایدر که
 تمام عالمی فتنه استیعاب ایلش ایش) (موی قیل و صاج معناسنه در) (زنکدن بوئده قرال ملکیتی
 مراد در) (با حرف نسبت ز ننگه منسوب دیمکدر ز ننگه ز ننگبارده دیرل سیاهلر ملککنه
 (محصول بیت) شهر شیرازدن طشره کنتدم یعنی ترک دیار ایدوب اغترب ایلدم اتراکلک
 جور و ظلمدن که کوردم جهان خلقی بری برینسه دوشمش یعنی قرش مورش وهرج وهرج اولمش
 زنبکی صاچی کبی حاصلی بردیاره که باغی ناتار دوشسه اولده کافر اوله بالبداهه معلو مدر
 اول دیارک حال نه اولیسرد * همی آدمی زاده بوئند لیکن * چو کرکان بخون خوارکی تیز چنکی *
 (آدمی زاده آدم اوغسلی دیمکدر ولد آدم معناسنه) بوئند حکایت حال ماضی بی مفیددر (لیکن
 مصراع ثانی به مرهوندر) کرکان کاف مجمینک ضعیله ککرکک جعیدر ایچی کاف مجمیله
 فوردل دیمکدر (بخون با حرف ظرف خون خوار وصف ترکیبی خوار بدن دن که مشترکدر
 یکله ایچمک بینده فان ایچجی دیمکدر یاه مصدری لاحق اواق سببیه هاه رسمی کاف
 مجمی یه مبدل اولمشدر یاه ظرفیه ایله فان ایچجیلمکده دیمکدر خوارکی کافنی عر بیدر دینک
 قیلدن سهوا ایله صادر اولمشدر (تیز چنک وصف ترکیبی در کسکین قیغلی معناسنه) یا
 حرف تکبیر بوئده در بوئند مقدر در (چنکی باسنی حرف مصدر ظو تسلم معنی جا نینسه
 ناظر اولما مشدر) (محصول بیت) مذکور عسکر ناتار هب اولاد آدم ایدی اما فان ایچجیلمکده
 فوردل کبی کسکین قیغلی ایدیلر چو کرکان میتدا و تیز چنک خبری یعنی صورتا انسان
 وسیرتا برنجی حیوانات قیلندن ایدیلر (بوئنده تا تارک چیک ات یدکلرینه بی الجمله ایما واردر
 وعلی الخصوص که کفره اوله) (مصراع ثانیکن معناسنی فان ایچجیلمکده نیجه لی کسکینلکده

مطلب

رد لامعی

رد لامعی

زدشمنی و کافنی

قیق طرناق دیکدر

لاطابع

قوردلر کي ايدلر دین و خونخوار قده و پنجه سی کسکین او لمده قوردلره بکر زر ایدی دین
حق معنایی و برامشله * درون مردمی چون ملک نیک محضر * برون اشکری چون هر بران جنگی *
درون تقدیری درون شهر ایدی ضرورت و وزن ایچون حذف اولندی (مردمدن نوع
مردم مراد در) یا حرف وحدت (ملک فرشته) نیک محضر وصف ترکیبدر ابو خویلی معنایه
(برون یعنی بیرون شهر اشکری) یا حرف وحدت (هر برهانک کسری و زانک فنی و بانک سکونیه
ارسلان دیمکسدر اسد معنایه و الف و نون ادات جعددر) یا حرف نسبت
(محصول بیت) اول زمانده شهرک ایچروسی فرشته کبی ابو خویلی و نیک سیرت مردم ایدی
و شهرک طشره سننده تاتار عسکری صواش ارسلانلری کبی ایدی یعنی شهر خلقی مظلوم
و عاجز و زبون ایدی و عسکر کفره تاتار ظالم و قاهر و دون ایدی حاصلی شهر خلقی بر فرشته و انلرک
هر بری بر برامز ایشده درون و بیرونی پادشاه عسکر نیک هر برینه علی حده صرف ایدوب
ظاهرزی جنگ جو و باطنلری نیک خوی معنایزینی قصد ایدنلرک دماغنه شراب فارسیدن
برقطره طلامش * چوباز آدمم کشور آسوده دیدم * بلنکان رها کرده خوی پلنکی * باز
بوئده کرو معنایسندهر (کشور کاف عریک کسریله اقلیم معنایسندهر) آسوده المی مدوده وسین
مضمومه ایله ماضیدن قسمدر دکلمش دیمکدر راحت معنایسندهر (بلنکان بلنک بای مجیم نیک و لامک
قچه بلنک قبیلن دیدکلری بر تیحی حیواندر (رها کرده بنه ماضیدن قسمدر مالی و مرش) یعنی ترک
ایلش دیمکدر (خوی پلنکی اضافتی بیایه در) یا حرف مصدر (محصول بیت) چونکه اقلیم
عرییدن کرو شیرازه کلمه مملکت شیرازی آسوده حال و مرفه ایبال کوردم بلنکر بلنک خلق و خوینی
ترک ایلش زیرا مرور ایامله اولاد هلاک و اسلامه کلدی و اعیان وار کانی هب مسلمان اولدیلر
حتی تبریز یاننده مرغه نام قصبه ده نصیرطوسی بهر صد کاه کو اکب انشایله کاه امر یوردی و بو واسطه
ایله اتی کندی به وزیر ایلدی و بلجمله انلردن ابو باد شاهلر ظهور ایلدی حتی سلمانک مدوحی اولان
سلطاین الخانیه انلردند و بوگون سمرقند پادشاهی عید الله خان انلردند و کتسه خانلری
انلردند امدی خوی پلنکی بی ترک ایلش دیمکدر غرض اول حالت کفرده ایلدکلری ظلم و تهددی بی
ترک ایلشله دیمکدر بو تفریر معلوم اولدقد نصرکه جمهور بلکه عموم شراب ایلدکلری عنایته
التفات اولسونکه یقین افاده اینلر * چنان بود در عهد اول کدیدم * جهان پر آشوب و تشویش
و تنگی * عهد بوئده زمان معنایسندهر اوله اضافتی بیایه (که حرف بیان دیدم مصرع ثانی به
مر هوئدر) آشوب بوئده فتنه و قریب قتل معنایسندهر (تشویش تعقیل یابندن مصدر در قریب قتل
دیمکدر آشوبه عطف تفسیر واقعدر) نیک بوئده طار معنایسندهر (یا حرف مصدر طاراق
دیمکدر یعنی اول زمانده اولان مصیبت و بلا دن تعبیردر) محصول بیت) مصرع ثانی اولی
بیان ایدوب دیر اول زمان اولده که کوردم انجیلین ایدی جهان یعنی جهان طوب و بطلو فتنه
و آشوب و بلا و مصیبت ایدی * چنین شد در ایام سلطان عادل * اتابک ابو بکر سعد بن زینکی *
ایامک سلطانیه اضافتی لامیه در ادتی ملائسه ایله (وعاده بیایه در) اتابک کاف عریله لقب
و ابو بکر کنیتی (سعد دن ابن لفظی محذوفدر زیرا اسانلرنده ابن لفظی حذف ایلک چاریدر
(محصول بیت) اول جهانک حالی دیدیکم کبی ایدی اما سلطان عادلک زماننده جهان زیاده
خوب اولدی که اول سلطان عادل اتابک ابو بکر بن سعد بن زینکی در * قطعه * اقلیم بارس راغم
از آسیب دهر نیست * تار سرش بود چوتو بی سایه خدا * اقلیمدن بوئده مملکت مراد در پارسه
اضافت لامیه (یا حرف صله) یا حرف تخصیص آسیب لغته یان باشی کلکدر اما بو نیک کبی
پر لده فتنه و آشوبدن عبارتدز دهره اضافتی لامیه در مجازا (نی اداب نفیدر وسین و ادات

ژدشعی و کافی

ژداین سیدعلی و سروری و کافی

ژداین سیدعلی و لامعی و سروری و شعی و کافی

خبر نیست نه است تقدیرنده در دین اصابت ایلماش (تا ادات توقیتدر مادام معناسنه) بر سرش
 شین صبر اقلیمه راجعدر (بود بانگ ضعی وواوک فعیله فعل مضارع مفرد غائب تالیله موقت اوله
 دیمکدر تویی یاه اول نفس کله دندر وثانی حرف وحدت بر سنک کبی دیمکدر سایه خدا لامیه در
 ظل الله معناسنه) محصول بیت (پارس اقلیمنه غم یوق ویا پارس اقلیمنک غمی یوق دهرک
 فتنه سندن یعنی روزگارک آرام وشدایدندن مادامکه انک باشی اوزرنده یعنی اوزرنده بر سنک کبی سایه
 خدا اوله یعنی مادامکه اقلیم پارسک سنک کبی حاکم عادل اوله آسیب وآشوب روزگار دن غم کورمن
 وغصه چکنم (معلوم اوله که چوتویی نسخه سنی چوتوای نسخه سی اوزره ترجیح ایلدک فتأمل ای)
 کمر همزه ایله حرف نادار گاه اوور که همزه مفتوح اوقوز دین عنسی سو بیلش ز بر ا همزه
 ندایی مفتوح اوقق عربده در چوتویی ده بر یبازوب وادی مکسور اوقق کرک یای وحدت
 اچلیچون دین فارسی بی استاد دن کورمش * امر و زکس نشان ندهددر بسیط خاک *
 مانند آستان درت مأمن رضا * امر و معلوم اوله که روزه وشبه وساله اسم اشارت قریب یعنی
 این لفظی داخل اولسه کمر همزه بیه دلالت ایلین یا حذف او انوب نون میعه ابدال اونور پس
 امر و بوکون دیمکدر (کس مبتدأ کیسه دیمکدر (نهدد فعل نفی استقبال مفرد غائب فاعلی تحتشه
 کسه راجع صبر جمله فعیله خبر مبتدأ (نشان ندهدک مقدم مفعولی یعنی اولی و امر و ز ظرف
 زمانی (در) بسیط خاک ظرف مکانی بونده بسیط خاکدن مراد پر یوزیدر زوی زمین معناسنه
 اضافت لامیه در (ماند بکشد دیمکدر مشابه معناسنه آستانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه
 اضافتی قبیلنددر وآستانک دره ودرک تابه لامیه درر مانند ندهدک مفعول ثانیدیدر (و مأمن رضا
 بوندن بدل و اضافت لامیه در (محصول بیت) پر یوزنده بوکون کیسه نشان و برمن سنک قبولک
 اوشکته بکرز رضایله امین اولاجق بر یعنی رضای قلب و صفای خاطرله کچمنکه مقام مأمن و جای
 امین سنک قبولک اشکدر انجق اکا بکرز بردخی یوقدر حضرت شیخ پادشاهی اطرا برقبیله مدح
 ایلش (منته سنده در تک نامی کبی صبرک اصلی ات در همزه ایله دین همزه مجتبله اولدیغی بلز ایش
 * برست باس خاطر ببحار کان و شکر * برما و بر خدای جهان آفرین جزا * رست بر حرف
 استعمال (تست توایله سین وتادن مر کیدر سنک اوزر یکه یعنی سنک اوزر یکه لازم و واجسددر
 مقدم خبردر (و باس مؤخر مبتدأ باسیدندن حفظ وصیانت معناسنه خاطره اضافتی
 مصدرک مفعولنه اضافتیددر) و ببحار کانه اضافت لامیه در (و او حرف عطف و شکر مصراع
 ثانی یه مر هون مبتدأ (برما خبری وسین و نامقدردر شگری بونده تعمیم انک قابلدر یعنی خدایه
 و پادشاهه) و او حرف عطف بر خدای مقدم خبردر و جزا مؤخر مبتدأ (جهان آفرینه
 اضافتی بیانیه در جهان آفرین وصف ترکیبدر افرینیدن دن جهان برادینجی دیمکدر خلایق عالم
 معناسنه (جزا بونده ثواب و عوض معناسنه در (محصول بیت) پادشاهه خطاب ایدوب بیورر
 سنک اوزر یکه ببحار ره لک خاطر بین رعایت وصیانت انک لازمدر و بورعایت وصیانتک ایچون
 سکا شکر انک بزم اوزر بزمه واجبدر و یاسنک کبی بر عادل پادشاهی بزه حاکم ایلدکیچون خدایه
 شکر بزم اوستزه لازمدر دخی خلایق عالمه لایق و سزاواردر سنک فقرا و ببحار بزمه ایلدیک
 رفق و عدالتک ایچون ثواب و عوض و برمک حاصلی هم بزه عدالت و فقرا و ببحار ره مر جنک
 ایچون سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان آفرینه اجر جنیل و ثواب جز بل و برمک لایقدر
 بونده شگری خدایه قصر ایلین قصیر ایلش و خدای لفظنک جهان افرینه اضافتی تجویز ایلین
 غریب ملاحظه بیه مالک ایش * یارب زیاد فتنه نکه دار خاک بارس * چند آنکه خاک را بود و باد را باقی *
 یارب تحفه یف بالایله ضرورت وزن ایچون (بادفته اضافت بیانیه) نکه دار حفظ ایله دیمکدر

زدلامعی

رد این سیدعلی

رد این سیدعلی

بکدش بکرزه معناسنه

اسکی تور کجه دن
الطباع

زد سروری

رد سیمی
رد کافی

(خاك پارس لاميه و مفعول نكده دارد در پارس باه مجمله وفا ايله لغتدر مملكت شبرازه ديرلر (چندان اولقدر ديمكدر (كه حرف بيان (خاك معروف (را ادات تخصیص بونده بادن مراد هوادر یعنی كره هوا خاكه معطوفدر تقدیری خاك را و بادر با بقا بود بقا بودك فاعلیدر (محصول بیت) یا الله پارس ترابنی فتنه یلندن یعنی فتنه دن حفظ وصیانت ايله اولقدر كه كره خاك و هووانك بقاسی اوله (یعنی كره خاك و هوا ثابت و پایدار اولد قیحه حاصلی قیامتده مكصرع ثانیك معناسنی اولقدر كه طیراغده و یله بقا اولد دین اول زمانه دكین كه خاك و باد بقا اوله دین و مادامكه خاك و باد باقی اوله دین حق ادابی ایده معشر فتأمل * سبب تالیف كُتاب * يكسب تأمل ایام گذشته می كردم و بر عرتلف کرده تاسف می خوردم و سنك سراچه دل را بالاس آب دیدمی سقیم و این بیتها مناسبت حال خود می كتم * بودرت فقره بری برینه معطوف اولفته متصل یازلدی اسلوب وصله داخل اولد یعنیون تأمل (ایام اضافتی مصدر ك مفعولند در (گذشته ماضیدن قسمدر كچمش دیمكدر گذشته یه اضافت بیانیته در (می كردم می حكایت حال ماضیدر ایلمر دیمكدر (و او حرف عطف (بر صله در یا كبی (بحر تلف کرده تقدیری بحر تلف کرده خود (عمر ك تلف کرده یه اضافتی بیانیته در (کرده ماضیدن قسمدر لغتده اینش دیمكدر اما بونده ایلدیکم معناسنده در (تأسف تفل بانسندن مصدر در شدت حزنه یعنی غمه دیرلر ثلاثی اسفدر همزه نك و سینك فقهه ز یله (می خوردم مقدم مفعول صریحیدر (و بر غیر صریحیدر (می حكایت حال ماضیدر (خوردم خاسنی روم صنه ايله اوقق كرك كه فقره او اینك قافیه سنه مطابق اوله (بعضی بونك كبی بر زده کرده بی كاف مجمله او قودیلر ك دیدن دن تخفف یعنی شده معنا سنه صیر ورت ایچون و حضرت مولانا جامینك در پای ابرار نظیر حقه الاسرار و حقه الاحرار نام قصیده سندن برینله استشهاد ایلدی (بیت) هر چكا بینی در كنی و بر در حلقه * حلقه مار حلقه کرده در دهان از درست * (حلقه ك دیده معناسنه لیکن مدعا دهه سندهه نظر وار (ز بر بعضی نسخ زده کرده برنده كشته واقعدر (و كره كاف مجمله اولسه لایه بوا سلوب اوزره تخفیف بعضی الفاظه واقع اولوردی فتأمل (سنك سراچه سنك معروف و سراچه تصغیر سرادر كه سرایدن مخففدر یا یله او دیمكدر عربجه دارد بر دلّه اضافتی بیانیته در و سنك اضافتی لامیه در مجازا (را ادات مفعول بالاس آب دیده با حرف استعانت و لباس بر ذوقیت جوهر در كه جمیع صرب جواهری انكله در لر نكده حضرت شیخ كلامی بو معنایه اشارت ایدر كه سنك سراچه دلی آنكله دل آبه اضافتی مشبهه بهك مشبهه اضافتدر حاصلی بیانیته در (و دیده یه اضافت لامیه در (می سقیم می حكایت حال ماضی افاده ایدر نكده مكرز تنبیه اولمشدر (سقیم فعل ماضی نفس متكلم وحده دلردم دیمكدر دلدم دیمك دكل (و او حرف عطف این اسم اشارتدر بیتلره (بیتهاها ادات چمدر (مناسب اسم فاعلدر مفاعله باندن حاله اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافتدر و خوده اضافت لامیه در خود بونده كندی معناسنده در (می كتم بنه حكایت حال ماضی متكلم وحده سو یلردم دیمكدر مقول قول این بیتهدر و مناسب حال خود خالد مقولدن (محضول فقره اربعه) تركیبه كچمش ایامی فكر و ملاحظه ایلردم دخی تلف و ضایع ایلدیکم عمره غصه یلردم دخی كوكل خانه سنك طاشنی الماس كبی آب چشمه دلردم یعنی ضایع یره تلف ایلدیکم عمره نادم او اوب شویله اغباردم كه فره طاش كبی كك و كله رقت كلوب متأثر اولوردی و بوكلچك بیتلری كندی حاله مناسب و موافق سو یلردم (فقره آخره نك معناسنی دخی بو كندی حاله مناسب اولان بیتلری ایدر ایدم دین اسم اشارتی مخلصه صرف ایلماش بوجهه دخی معنایی تقریر ایدوب در كه دخی بو بیتلری كندی حاله مناسب ایدر ایدم بو تقدیر اوزره بیتها لفظی مناسب لفظنه

زدلامی و شمی و کافی

زدلامی

زدشمی

مضاف اولن دیش پس یوقیبدن معلوم اولدی که اولکی تقریبه بیتها لفظنی مناسب
لفظنه مضاف ایدرمش اکر بویله ایسه یرامن ایدرمش * مثنوی * هر دم از عمر میروند نفسی
* چون تنکه می کنم نمائندسی * دم بونده ساعت وقت معناسته (نفسی ده یا حرف وحدتدر
(چون واورسمیله ادات تعلیلیدر چونکه معناسته ادات شرطیدر دین اصابت ایلامش
(تنکه می کنم فعل حال متکلم وحده در نظر ایدم معناسته (نمائند فعل نفی مفرد غائب
قالا دی دیمکر در جمید مطلقدر دین جمید مطلق معناستی بلز ایش (بسی یاایله وبسا القله
ویس وبسار بر معنایه در جوق دیمکر ز بسی بسا نك اما له سیدر دینلز عندی سوبیلشرو بسیده
یا حرف نسبتدر یکی ده کبی دین دخی عندی سوبیلش تنکه وارد استمعنا لاتی تنبع ایدنه
معلومدر (موصول بیت) هر آن وهر زمان عمردن بر نفس کیدر یعنی ساعت بساعت عمر
اکسلوب آزلما ده در چونکه بقیسه عمره نظر ایدم کورورم جوق قالدی یعنی عمرک چوغی
کیدوب آزی فالش کورورم بعض نسخه ده می کنم یریشه می کنی واقعددر لکن بونسخه اولی
واحرادر فتامل (بونده چونی وواصلیه ایله اعتبار ایدوب کیف معناسته اولسنی تجو یر ایدنلر
زبونلر ایش * ای که بچاه رفت ودر خوابی * مکر این بیخ روزدر یابی * ای حرف نداومنادی
مخذوقدر تقدیری ای آنکه در (که حرف رابط صفت (بچاه الی دیمکر اسماء اعداددندر (ووا حرف
عطف (یا حرف حال (در حرف ظرف (خواب واورسمیله او بقویه ودوشه دیرل بونده غفلتدن
کنایتدر (یا خبر خطابدلر (مکر بونک کبی یرلده تمنی معناسته در بویله دیمکر (بیخ اسم عدد
بش دیمکر (روز بونده (ظروف زمانیه دندر ادات ظرف مقدر در تقدیری این بیخ روزدر (در یابی
فعل مضارع مفرد مخاطبدر (یایسدندن در یافتدن دکل (موصول بیت) ای اول کیسه که
عمرکدن الی باش کندی دخی سن خواب غفلتده سین مکر بوبش کونده آخرتنکه لازم اولان
اسبابی تدارک ایلیمه سین یعنی عمرک چوغی کیدوب آزی قالدی حال بوکه سن خواب غفلتدن
منته اولماز سین امدی آگاه اول اوله که باقی کلان برایکی کونده تلافی وتدارک مافات ایلیمه سن
حاصلی جوانلقده زاد آخرتی تحصیل ایدندک پس سعی جمیل ایله باشد که یرلکده
برخالت ایلیمه سین دیمکر (مکر ادات استنادر الامعناسته دین معنی و یردیکی محله مکر لفظنی
ذکر ایش الالفظنی ذکر ایلامشکه معلوم اولیدی لفظ الانیجه یا قشر (مصراع ثانیك معناستی
الابو بش کون که دخی کندی ایریشه سن واکله سن یعنی حال نیچه اید وکنی اکلوب آکا کوره
تدارک ایده سین دین بیدن مراد نه واصل اولسامش بوند نصکره بوجهله دخی معنی و یرمشکه
مکر بوبش کون که کچمدی ایریشوب اکره بسین و بو معنایری تزییق نأ وبلانله نأویل
ایش که باقل نام احق دوشنده کوزسه بیک کره استعاده ایدر بز دخی دوشده کورهمیم دیو (معلوم
اوله که بو بیت حضرت شیخک برقصیده سنک مطلعیدر که ابن سیدعلی ولامعی شرحلرنده تمنامنی
ایراد ایشلر (و بچاه در مراد عمرک اکثری و بچیدن اقلی در * حجل انکس که رفت وکار نساخت *
کوس رحلت زدند وبار نساخت * (حجل خانک قحی وجمیک که سربله صفت مشبهه در علم
بایندن مصدری حجل کلور خانک جیک فحجلر یله اوتانمقدن حاصل اولان حیرته ودهشته دیرل
پس بونده و حجلک معنایی اوتانمقدن مخبر ومدھوش دیمکر (که حرف رابط صفت (نساخت
فعل نفی ماضی مفرد غائب لغتده یامدی دیمکر اما استعمالده دوزب قوشمادی یعنی حاصل ایلدی
(کوس آلت لهوقن برقصیدر که طبل بازکننده اولور اما بونک اولور شویله که برده اولدقده ایاغ
اوزره طورکن چالارل پادشاهه مخصوص سازدر اما بزم پادشاهلرمزدن غیری سلاطینک خانلری
بله استعمال ایدرلر اول زمانده برعسکر ویا قافله کوچه جک وقتده چلار ایش و بزمان بونک

ردشعی

رد کاف

ردشعی

رد ابن سید علی

ولامعی و سروری

رد ذقین الحقایق

رد لامعی و شعی

رد لامعی و شعی و کاف

رد لامعی

ردشعی

بريشه قافله كوچك وقتند چرس چلر ايمش (اما آل عثمان دورنده بونك كبي برلده بوزي چلرلر
 (رحلت اضافتي لاميه در) رحلت رانك كسرى وحاء ههمله نك سكونيله ولامك قفعله ارتحال
 معناسته در يعنى كوچك (زدند فعل ماضى جمع غايدر فاعلى كوسى چانن كسسته دلير (و اوحرف
 عطف و يا حرف حال (بار بوئنده بونك معناسته عن بجه حل ديرلر حاء ههمله نك كسرى و ميك سكونيله
 حانك فحوى و ميك سكونيله دكل (محصول بيت) مصراع اول اخباره و انشابه محملدر يعنى شرمنده
 و تحير ومد هوشدر يا خود شرمنده ومد هوش اولسون ديمكدر اول كيمسه كه دنيا دن كسدى و ايشنى
 دوزمى يعنى دنيا ده عمل خيبر ايلكسز ين آخرته واردى (حاصلى دنيا مرعه سنده داننه خيرات
 اكبوت كسدى كوس رحلتى و ارتحالى چالديلر و ياكوبى و يابنى دوزمى يعنى اجل كوسى
 چالديلر حال بو كه اول تهيه اسباب آخرته مباشر اولدى (حاصلى زاد آخرت تدارك ايلكسز ين
 كل ديديلر بس بو يله كيمسه شرمنده اولسون * خواب نوشين بامداد رحيلى * باز دارد بياده را
 ز سبيل * نوش باله و هر طسا تلو به ديرلر (يا حرف نسبت) (نون حرف تأكيد نسبت
 اصل لغتده بو يله در) اما شدى طائلى معناسته مستعملدر شيرين كبي (بامداد بام ايرته
 معناسته در) رحيل استدر يعنى كوچه نك استمير (خواب نوشين بيانيه و مابعدنده اضافه
 لاميه در) باز دارد دار بدين فعل مضارع مفرد غايدر داشتن دن دكل بحسب الاستعمال
 مانع اولور ديمكدر ركيرو طوتر ديمكدر دكل (بياده يياغه ديرلر عر بيده راجل ديمكدر) (را ادات
 مفعولدر) سبيل يوله ديرلر (محصول بيت) ارتحال صباحنك يعنى كوج ايرتسينك طسا تلو
 او يقوسى بياده يي بولدن مانعدر يعنى بو يله كيمه دن آيقور (حاصلى لذائذ دنويه به توغل
 و تهلك زاندر اهره آخرته اشتغاله مانع و اسبابته مباشرتى معوقدر * هر كه آمد عمارتى نوساخت * رفت
 و منزل بديكرى پرداخت * عمارت عيتك كسرى يله اصاننده مصدر در نصر يانيدن برنسته يي
 معبور ايلك صكره بناده استعمال ايلد يئر (يا حرف وحدت بعض نسخته ده ياسن اضافه واقعدر
 يعنى نوه يعنى يكي يهز را نونونك فحوى و او اصليه ايله يكي ديمكدر عر بجه جديد ديرلر) ساخت
 فعل ماضى مفرد غايدر دوزدى و پايدى معناسته بعض نسخته ده رفتدن صكره و او يازمن
 منزل پرداخت مفعول صر بيمدر (بديكر غير صرى بى (يا حرف صله) (ديكر باله غير
 معناسته در يا حرف وحدت) پرداخت لفظ مشتركدر تمام ايلكده بوشالتمى يعنى
 تخليه يئتمنده بوئنده غير يه يا پدى و تمام ايلدى ديمكدر (محصول بيت) هر كيمسه كه دنيا يه
 كلدى بر يكي بنا پايدى و بوجديد عمارت پيدا ايلدى اول باقى آخرته نقل ايندوب پايدى يعنى
 عمارت غير يه پايدى يعنى غيرى همچون يامش اولدى ز را لايدير يشه بر كيمسه كلسه كرك
 بس كويا كه حقيقتده اول كانه يامش ايمش (معلوم اوله كه تمام عانك بايليرى بوسوزك
 ماصد قيد رز را هر كس بو عانده اولد فجه مكانه مخنا جدر اول كيتد كده ير يشه غيرى كيمسه
 كلسه كرك بس كويا كه آنكچون يامش اولور بعض شار حلر پرداخت تسليم ايلك و اعصار اق
 معناسته اخذ ايمش ليكن بو عانك معنالى سابقا مذكور اولاندر بو ذكر ايلد يكي دكل
 * وان دكر بخت همچنين هوسنى * واين عمارت بسر نبرد كسى * وان ديكر بيوردوغى
 سابقا ديكرى بيوردوغيدر (بخت فعل ماضى مفرد غايدر) (هم ادات تا كيد) (چين بونجولين ديمكدر
 يكي عمارت بنا ايلكده اشارتدر) (واين عمارت مراد دنيا در نبردك مقدم مفعول صر بيمدر) (و بسر
 غير صرى بى) (و باي بسر حرف صله) نبرد فعل نفي ماضى مفرد غائب ايلتدى ديمكدر فاعلى كسى در
 باي وحدتله و چا زدر كه اين عمارت مبدأ اوله و نبرد خبرى و كسى نبردك مفعول صرى بى و بسر
 اولانكى كبي غير صرى بى (محصول بيت) اولانكى بايندك عمارته كلسه مانك كبي هوس بشوردى

رد آين سيد على

رد لامى
رد شى و لامى

رد كافي

یعنی اولده مقتضای طبعی اوزره بعض یرینه بنا الحاق (حاصلی بعض یرینی بادی و بعض یرینی بقدی نیکه عاقله مشاهد در اما بو عارتی هیچ بر کیمسه نهائیه و پایانه ایله دی یعنی هیچ کیمسه دنیاده باقی و خالد قائدی و یا بو عارت دنیا کیمسه فی نهائیه ایله دی یعنی اولدر میوب مؤید و باقی قومدی (حاصلی هر کسی فناءه و یردی حقیقتده فاعل مطلق خدا در جهانه وزمانه و غیریه اسناد بحجاز بدر بیتسک معناسنی اولکی تقریره قصر اینلن تقصیر اینلش * یار ناپایداز دوست مدار * دوستی را نشاید این غدار * یار بولدش دیمکدر (ناپایداز نابونک کبی برلده توصیف فی افاده ایدر) بایدار وصف ترکیبدر دار یندن بحسب لغت ایاق طو بچی دیمکدر اما استعمالده ثابت قدم معناسنه کلور (دوست معروف) مدار فعلی نهی مفرد مخاطب (یار مقبول اولی) دوست نایمی ناپایدازه اضافت بیانیته در (دوستی با حرف مصدر را ادات مقبول نشاید فعل فی استقبال مفرد غائب شایستدن شایست دن دکل (این غدار مؤخر میتا و نشاید مقدم خبر و دوستی را مقبول نشاید در غدار مبالغه ایله تارک و فایه دیرلر (محصول بیت) حضرت شیخ خطاب عام طریقیله بیورر ثابت و باقی اولیان یاری دوست طومسه یعنی اکتوب طور مین نسیته فی سؤمه حاصلی فانی به میل و محبت ایله مقصود بود که دنیا بی قرار و بی ثباتر اگا و مزخر فائیه کوکل بغلوب تشق ایله مصراع ثانی مقام تعلیلده در (زیرا بودنیا غدار ی دوستلغه لایق دکل بر محتمله در که کیمسنگ عقد نکاحنده قرار ایلیوب تازه تازه کوی به کول استر * نیک و بد چون همی بیاید مر * خنک آن کس که کوی نیسی بر * نیک ایو دیمکدر (بد یار اخر) (چون حرف تعلیل همی) ادات تأکید (بیاید فعل مستقیل مفرد غائب کرک دیمکدر) مر د مر دن معناسنه در ز براماضی مضارع ه مقارن اولسه مصدر معناسنه در نیکه سابقا بیان اولندی اییدی (پس بیاید مر د اولیسر دیمکدر) بیاید بیایدندن مشتمله قدر بیایدندن دکل به مضار ظن ایله یکی کبی (خنک خا نک و تونک ضعی و کاف عریله لفظ مشتمل کدر صغر قله مبارک معناسمی بیئنده (آب خنک و هوای خنک دیرلر صغوق صو و صغوق هوا دیمکدر بونده بختلو و سعادت او معناسنه در عرییده طوبی دیرلر) که حرف رباط صفت (کوی طو بدر که عریجه کوره دیرلر (نیکی با حرف مصدر) بر د بونده فعل ماضی مفرد غائب در ایلتدی دیمکدر کوی نیسی بیانیته در (محصول بیت) چونکه انسانک نیک بختی و بد بختی اولیسر در (یعنی دنیاده هیچ کیمسه باقی قالیوب او اوب کیدیسر در دولتو سمانلو اول کیمسه در که ابلاک طو پتی دنیا میداندن ایلتدی (یعنی دیدان آخر ته خیرات و حسناتله کتدی بونک اصلی بودر که بر طوبی بر میدانک اور تاسسته قورلر و میدانه حدود تعیین ایدرلر و بر قاج اوزن چوکانلی آتی کیمسه بر بوطوبی چلرلر بر کیمسه که بوطوبی تعیین اولنان حدود دن اخراج ایدرسه دولت انکدر که سارینه غالب اولور اجمدی بونده کوی نیکیدن مراد خیرات و حسناتدر بونده بعض شارحین فارسیده مصدرک انواعنی بیان صد دنده اولش (بریمی کندی صیغه سی اوزره کلندر دیمش آمدن و رفتن کبی (بری دخی ماضی صیغه سی اوزره در که اکا مصدر مرخم دیرلر که ایکی قسمدر بری بوکه و او عاطفه ایله استعمال اولنور کت و شفت کبی کت و شفت معناسنه در نیکه دیوان حافظده واقع اولمشدر (بیت) سخن عشق نه آنت که آید بزبان * سابقا میده و کوتاه کن این کت و شفت) بویله دیمش اما خطا اینلش زیر ا بونلر مصدر دکلدر در اسم لر در دیمه و ایستمه معناسنه (بری دخی بوکه و او عاطفه ایله استعمال اولنر آمد شد کبی که آمدن شدن معناسنه در نیکه جامینک بوسف و زلیخا سنده واقع اولمشدر (بیت) بزندان تامهش خلوت نشین بود) (شده آمد سوی زندانش چنین بود) بوندره خطا اینلش زیر ا بونلر در اسمدر کتله معناسنه مصدر دکلدر (او چینی وجه امر حاضر صیغه سی اوزره استعمال اولنور

رد مشروری و شعی

رد این سید علی و لامعی و سروری

رد لامعی و کانی

رد شعی

رد شعی

تک و دو کبی تکیدن و دو بدن معناسنه تنکه دیوان شاهیده واقع اولش (بیت) عمری براه عشق
 زمسراختم قدم (بازار روی آتک و دو می کند مرا) بونده ده خطا ایلمش (ز براتک و دو بوله قوشمه
 معناسنه اسملدر مصدر دکلمر * بک عیشی بکور خویش فرست * کس نیارد ز بس ز پیش فرست *
 (بک بانگ قنچی و زانک سکونی و کاف عجمیله اسباب و بپراق معناسنه در بول و سه قرتاریکی
 کبی اغاج پیرا غنچه ده دیرلر (عیش عینک قحیله دیر لیکدر حیات معناسنه) یا حرف تنکیر
 (بکور یا حرف صله کور کاف عجمینک ضمیله بونده قیر معناسنه در (خویش و اور سعی
 و روم کسیری ایله بونده کندی معناسنه در (کورک خو یشده اضافتیده و عدم اضافتیده
 جائز در (فرست فعل امر مفرد مخاطبدر فرستیدن فرستادن دن دکل کوندر دیمکدر ارسال ایله
 معناسنه) نیارد فعل ثنی مستقبل (آر یندن که مخففدر آور یندن دکل کونور من دیمکدر
 (ز پس زای مفرد از دن مخففدر (پیش بونده ازک وایلوو معناسنه در عر پیسه قدام کبی
 بعضی نسخده ده توپس واقعدر (محصول بیت) حیات ابدی ندار کبی قبر بیکه کوندر یعنی آخرتکه
 لازم اولان خیزات و حسنات و اعمال صالحه فی ایلوو کوندر (حاصلی کندی الکل ارسال ایله
 مضراع ثانی مقام تعلیلده در ز بر ا کیسه سسند نصرکه کتور من سن ایلوودن کوندر یعنی
 سن صا غلغکده آخرتک قایر ز بر ا سسند نصرکه افارب و رنه سنی قایرمن * عمر برفست آفتاب تموز *
 اندکی ماند و خواجه غره هنوز * عر عینک ضمی و عینک سکونیه در بونده ناشه معناسنه عینک و عینک
 ضمی ایله ده لغتدر قسمده عینک قحیله مستملدر مصدرده بوله کلور عر یعمر دن یعنی علم یابندن
 یشامق معناسنه (عر میتدا و برف خبری تقدیری عر چون برفست در مبالغه قصدیه اادات
 تشبیه ترک اولندی برف قایر در عر بجه تلج دیرلر (و او حرف عطف یا حرف حال (آفتاب کنش در
 (تموزه اضافتی لامیه در ادنی ملا بسنه ایله (تموز تا تک قنچی و میم مضمومک تشدید و تخفیفیه
 یاز ایلیرنک اورته آینه دیرلر (تنکه بوینک ترتیبندن اکلور (بیت) آذر و بسان یارست و خزیران
 و تموز) (آب وایلول و دو نوشین و دو کانون و شباط) (آفتاب تموز مضراع ثانی به مرهون میتدا
 (اندک آزدیمکدر (یا حرف تنکیر مائدک مقدم فعل اولدر (ماند نو تک سکونیه لازمه متعددی
 یبندیه مشترکدر قالدی و قودی دیمکدر فعل ماضی مفرد غایبدر فاعلی تحتیده آفتابه راجعدر
 جمله فعلیه خبر آفتابدر (و او حرف حال (خواجه خاده روم ضمه ایله و او رسمیه بونک کبی بر زده
 تعظیمی واجب اولان عزیز لره و وزیرایه دیرلر خواجه میتدا (غره عینک کسیری و رای مشددله
 اسمدر غفلت معناسنه خبر میتدادز (عجم عینی مفتوح او قور میتدک همین مفتوح او قودینی کبی
 هنوز الان دیمکدر (محصل بیت) عر انسان و حیوان قاردر یعنی تیر یکمکده قار کبی در
 تیراز میسه ده و تموز آینک کششی برف عر دن از اجق قودی حال بو که خواجه دخی غافلدر یعنی
 آفتاب تموز قاری نیجه که تیراز یدرسه مرور ایام و ازمنه عمری انجلین ازالنر و ا کسلدر حال بو که
 عر صاحبی دخی خواب غفلتده عرک یکمه سسندن خبری یوق (حاصلی عمری تیر یکمه ده
 قاره تشبیه ایلمش تیراز میسه ده (بونده آفتابه بر ظرف تقدیر ایلدوب در آفتاب تموز دیو و ماند فعلانی
 لازم معناسنه الوب از قالدی دینلر بونک سر نه هیچ واقف اولما مشر و حاشیه کابنده ماند بونده
 نهاد معناسنه دین نه ماندی بلورمش و نه نهادی * ای تهی دست رفته در بازار * رسمت پر
 نیوری دستار * (ای حرف ندا منادی متحد و ف تقدیری ای مر تهی دست (تهی بوش دیمکدر
 خالی معناسنه دستله وصف ترکیبدر لی بوش دیمکدر صفر الید معناسنه فقر دن و یوقلفدن کایتدر
 (رفته ماضیدن قسمدر کشش دیمکدر (تهی دستک رفته به عدم اضافتی و اضافتی جائز در (دن
 حرف صله دریا معناسنه (بازار معرف (رسم فعل مضارع منکلم وحده و تاضیر مر فوع معناسنه

ژد شعی

ژد لامعی و ستروری
ژد لامعی و سروری

مشهور سوزدر نه و برتک
الکله اول یله کیدر سنگله
مهد

ژد ابن سید علی و لامعی
و ستروری و شعی
ژد شعی

قورقورم سن دیمکدر (بر باجمک ضمیه طولودیمکدر عربجه ملان دیرلر اما باه عربیله بر اولقده وار
 نیاوریری ناکید ایدر و بوتقدیر جه دستاردن مراد دلیندا اولور نامل (نیازیری فعل نفی استقبال
 مفرد مخاطب کتورمز سین دیمکدر (دستار بونده دستمال معناسنددر (نیاور بنگ مفعول اولی
) و بر مفعول ثانیسی (موصول بیت) ای بازاره الی بوش کیش کیمسه قورقورم که دستمالکی طواو
 کتورمز سین (یعنی ای صفرالید بازاره کیدن قعبر قورقورم سن بوش کیدوب بوش کله سین ز یرا
 بازار اهلی کیمسه به رایگان نسته و یرمز (حاعلی ای آخرت بازار بنه خیرات وحسانه سز و اعمال
 صالحانه سز واران کیمسه قورقورم که جنت نعمتلرندن محروم اولاسین (قورقورم دیدیکی آنکچوندر که
 بو خصوصه کیمسه نک حفته جرم یوقدر ز یرا اعمال موجب جنت دکلدر بلکه مشیه اللهه
 منوطدر * هر که مزروع بخورد بخوید * وقت خرمنش خوشه باید جید * هر که تقدیری
 هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون کس حذف اولندی (مزروع اسم مفعولدر زر زرع یزرع دن
 یعنی قح یا بدن اکش دیمکدر اما بونده اسکن مراد در خوذه اضافتی لامیه در بخورد
 باحرف ناکید و خورد فعل ماضی مفرد غائب بیدی دیمکدر (بخوید باحرف مصاحبت
) و خوید و او رسیمله خویش وزنی اوزر بنه فصل که ترکیبه اکا حصیل دیرلر (یعنی تازه ایکن
 بچوب حیوانه ییدرد کلری اربه) (وقت خرمن اضافتی لامیه در و یافی معناسنه در
) (نون ضرورت وزن ایچون ساکن اوقفتق کک ضرورت قافیه ایچون دین یککش
 سویش (شین صبر مذ کور کسه راجهدر) خوشه بونده بشا قدر یعنی بغدادی و غیر بنگ
 بشاغی که بر جبه سنبله دیرلر بایدک مقدم مفعولیدر جید جیم عجمینک کسریله فعل
 ماضی در مصدر معناسنه زیرا مضارعه مقارندر دیوشرمک کک دیمکدر (موصول بیت)
 هر کیمسه که کک بنگ اکثنی چیکن بیدی یعنی حصل ایکن بیدی اول کیمسه خرمن
 زمانده باشق دیوشرمک کک حاصلی هر کیمسه که جوانلق عالمنده خیرات وحسانه و اعمال
 صالحه به عمرنی صرف ایلیوب لهو و امله تصذیع اوقات ابلدی پیرلک زمانده باری قادر
 اولدیغی مرتبه آخرت یولنه سعی ایلك کک تا که مالایدک کله لایترک کله ایله عامل اولمش * بند
 سعدی بکوش جان بشو * ره چینست مر دباش پرو * بویت قدیم نسخفرده بولندی ایکن شارحدر
 یازدی ایچون یازدی (پندبای عجمینک قحی و سکون نونه و عظ و نصیحت معناسنددر (سعدیه
 اضافتی لامیه در (باحرف مصاحبت) کوش کاف عجمینک ضمیه قواغه دیرلر که عربجه اذن و سامعه
 دیرلر (جانه اضافت بیانیه در روح حیوانی به جان و انسانی به روان دیرلر) بشو یایله مؤکد فعل
 امر مفرد مخاطبدر شو یندن شنیدنن دکل ایشت دیمکدر (بند بشو ک مفعول صریحی و بکوش
 غیر صریحی (ره راهدن محقق یول دیمکدر مبتدا (و چینیست خبری اصلنده چون اینست دز چون
 ادات تشبید و این اسم اشارتدر قر به و سین و تا ادات خبر ترکیب ایله چوندن و اورسعی و این دن همزه
 حذف اولوب چینیست اولدی بوچلیسدر دیمکدر بولفظی چنین است همزه مجانبه ایله یازیلر
 فارسی املدن آگاه دکلار ایش مر داردیمکدر رجل معناسنه (باش فعل امر مفرد مخاطبدر
 باشیدنن ار اول دیمکدر اکثر نسخه باشدنصره و او عاطفه بازار باحرف ناکید در رانک فحیه
 فعل امر مفرد مخاطبدر رو یندن کیت دیمکدر (موصول بیت) سعدینک پندینی جان قواغیله
 ایشت یول بولچیلین درار اول کیت یعنی بیم نصیحت شریسته و حقیقه و طریقه موافق و مطابق
 در یوک بایش و هر قده کیدرسک کیت * بعد از تامل این معنی مصلحت آن دیدیم که در سیمین
 عزت نشیم و دامن صحبت فر خود چیم و دفتر از کفتهای بریشان بشوم و من بعد بریشان
 نکوم * بعد از صوک معناسنه در که عجم پس لفظیله تعبیر ایدر (نامل مصدر در تفعل باشندن

زد شعی

رد لامعی

رد این سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

فکر و ملاحظه معنائسه (این معنی به اضافتی مصدرک مفعولند در (معلوم اولاً که هر کله تک که آخری الف
اوله کر کسه اول الف یا شکلنده یازسون کر کسه الف شکلنده عجم ماقبلنی مکسور ایدر یابه منقلب
اولنی ایچون مثلا مؤسی و عیسی و معنی بی یابله اوقورلر (وکاه اولور که آخری یا اولان کله تک بانک
ماقبلنی مفتوح ایدر یالفه منقلب اولنی ایچون مثلاً معنی و تریبی و تقاضی و تمدنی بی تبار و ترجا و تقاضا
وتعدا اوقورلر فاحفظ (بس بونده معنائی ایکی وجهله اوقق جائزدر و بونده این معنائن مراد آیات
سابقه تک مضمونلریدر (دیدمک آن مفعول اولی (مصلحت مفعول ثانیه سی (که حرف بیان (نشین
نونک قحوی و کسر یله اوتراجنی بره دیرلر و هر حروانک کجه بتاغنده مستعملدر عزائسه اضافت
بیانیه در (عزالت فراغت و انقطاع معنائسه در تنکه (العزالت عباده) بیورلشدن یعنی خلقدن منقطع
اولنی عبادتدر (نشینم فعل مضارع متکلم وحده در نشیندن (و اوحرف عطف (دامن و دامان
انکدر که عر یجه ذیل درلر صحنه اضافت لامیه در مجازا (فرا بونک کبی برلده یا صلح معنا سنه در
یا خود کندنی معنائسه در (چشم فعل مضارع متکلم وحده در چینیبدن بعض نسخهده فراهم
دوشش (و اوحرف عطف (دفتر معروف و مضاف الیه محذوف تقدیری دفتر زباندن (کفتها
گفته تک جمعیدر لغته سویلشم الفاظ و کلماته دیرلر اما بونده سخنها معنائسه در سوزلر دیمکدر
(بریشانه اضافت بیانه در لغته طاشغنی دیمکدر اما بونده کلام لغودن عبارتدر (بشوم باحرف
استقبال یو باین ظرفای عجم مکسور و بعض روستایلری مضموم اوقورلر (بس منه سنه یا مضموم
اوققنی کرک دین روستایی طبع ایش (شویدن شستن دن دکل (نکوم فعل نفی مستقبل در
کوییدن کفتن دن دکل بودرت فقره و اوعاطفه ایله کلا بیکچون متصل یازادی صنعت وصله دلالت
ایلسون حاصلی مذکور معنائی تأمل ایلد کد نصره مصلحت اتی کورورمه عزالت اوتراغنده اوتورم
وصحبت انکی کندومه دیوشورم و دفتر زبانی بر نشان کتادن یوم و من بعد بر یشان سویلجم یعنی
دنیالگانی ترک ایدم و هر کرک رطب و یابس سویلیم * (یت) * زبان بریده بکچی نشسته صم بکم *
به از کسی که نباشد زبانش اندر حکم * زبان معروف (بریده بانک ضمیمه اسم مفعولدر بریدن
کیش دیمکدر زبان بریده وصف ترکیبی در دلی کسک معنائسه (باحرف ظرف (کبج کاف
عر ینک ضمی و نونک سکوئله مطلقاً بوجهه دیرلر یعنی طاشراکی و ایچر یکی بوجهه دیرلر
اما بیغوله پای عجمینک ضمیمه ایچ بوجهه دیرلر (صم صادک ضمی ویم مشددله اصمک جمعیدر
جز احرك جمعی اولد یعنی کبی نهایتی بومضاعفدر صاغرلر دیمکدر (بکم ده بانک ضمیمه
ایکمک جمعیدر دلسزلر دیمکدر (کسی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (زبانش
ششین ضمیر کسه راجعدر (اندر ادات ظرفدر در کبی بلکه در اندردن مخففدر (حکم بونده امر
معنائسه در (موصول یت) دلی کسک بر بوجهده اوترمش صاغرلر و دلسزلر یکدر بر کیمسه دن که
دلی کندنی حکمده اولیه یعنی دانسه ضبطی اولیه بلکه کو کانه کانی دانسه کتوره یعنی
صاغرلغه و دلسزلر که اوروب خلقدن منقطع اولان کیمسه زبانی ضبطنده اولیان بر یشان
وزواند کو کیمسه دن یکدر (بونده جمع صیغله بی ایراد ضرورت وزن ایچوندر دین معنای یته
واصل اولمانش واصلر و ایکمرا کبی بر بوجهده دلی کسکش یعنی خاموش اوتورمش کیمسه بو وجهله
دخی معنی قابلدنر (مقطوع اللسان یعنی خاموش اولوب بر بوجهده صم و بکم اوتورمش کیمسه
بوتقدیرجه ادات تشبیه مقدر اعتبار اولماز (وصم و بکم ذکر جمع و اراده واحد قبیلندن اولور
غفلت اولیمه دین کیمسه ایکی نفر برنده بله خط عشوا ایش (مصراع اولک معنای سنده
ادات تشبیه محذوفدر یعنی دلسزلر و صاغرلر کبی بریده زبان بر کوشه ده اوتران کیمسه
یا خود ادات تشبیه ملحوظا اولیه یعنی بریده زبان اولوب بر کوشهده صم بکم اوتران کیمسه

دفتر جمع فروزنده بر برینه صم
و بیوند اولمش نیجه اوراقی
مشکل نسخه به دنور کر کسه
اورزنده حساب یازسون
کر کسه آخر نسته دانک
کسری دخی جائز در کذا
فی اللغات للطابع
رد لامتی و شعی

رد سروری

زد شعی

زد کافی

دیک مراد اوله بوتقد برجه صم بکم ذکر جمع واراده واحد قبیلندن اولور د بین اولیکی
 کچی صم بکم عی اصحابندن امیش * تا یکی از دوستان که در بخاوه انیس من بودی و در حجره
 جنیس من برسم قدیم از در درآمد چندان که نشاسط و ملاعبت کردو بسساط مداعبت کسرتد
 جوابش نکتم و سر از زانوئی تعبد برنگرفتم رنجیده نکه کرد و گفت * تا انتها غایت
 ایچو ندر (بکی برسی) که حرف رابط صفت (بخاوه و یکجا به او و بایله و تراوه و کزابه بنده
 بویله زیرا و اوله بانک تبادل و تو اخیسی و ارحمفه معناسنه بخاوه معرب کزاهه در کاف وزای فارسیله
 دینلر بلز لایمش (زیرا که ده کزده فارسیدر اگری دیمکدر و کافر عریدر بهر حال کاف
 عریتنک فخبیله کزاهه دن معربدر د بین بولغتندن آگاه دکل امیش (آوه آو یختندن اشتقاق
 ایلیتک قلی سهو و نسیان ایلیش) انیس فعیل بمعنی فاعلدر موانس معناسنه مزاج و خوی
 الشدره ق معناسنه (حجره معروف) جنیس فعیل بمعنی فاعلدر همنشین معناسنه تقدیری جنیس
 من بودی ایدی فقره اولده ایراد ایلمکه اکتفا اولندی باحرف مصاحبت (رسم بونده عادت
 دیمکدر قدیمه اضافت بیانهدر) در قیو (درآمد ایچرو کردی یعنی قیودن ایچرو کردی) چندان
 اولقدر دیمکدر (نشاسط نونک فخبیله سرور یعنی شتک نونک کسریله اولیچق ناشسٹک چهیدر
) ملاعبت مفاعله با بدن مصدر دراو یون یعنی بازی و حشر بلق (بساط مفاعله با بدن مصدر
 نایدنر اما بونده دوشک مراددر) مداعبت بنه مفاعله با بدن مصدر در مزاج و اطبقه معناسنه
 (کسرتد فعل ماضی مفرد ثاب دوشدی دیمکدر) جوابش شین ضمیری یکی از دوستانه راجعدر
 (زانو بزددر بجه رکه به دراز رانک ضخیله تعبد اضافتی بیانهدر) تعبد خدمت و قوللغه
 دراز (برنگرفتم بحسب لغت یوقاری طوعتدم دیمکدر اما استعمالدر قالدردم معناسنه در
) رنجیده نونک کچی هاء رسیده هاء ترتب دراز ایچوب دیمکدر ان شاء الله تعالی کلدوکی
 یرلده تنیه اوانور (نکه کرد نونک کسر و کاف بحمیله نظر ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب)
 سابقا ذکر ایلدیک مصلحت اوزره اولدم یعنی خلقدن منقطع اولوب بر بوجاق اختیار ایلدم
 اول وقتهدک که دوستلردن بریسی که حج بولنده بمله محفهدش اولوردی و دیار غر بنده هم حجره
 وهمنشیم ایدی) حاصلی یارقدمیم و محب حمیم ایدی عادت سابق ایله یعنی بی تکلف لایالی
 قیودن ایچرو کردی اولقدر سرور و شاد ماناق ایلدی و شطارت و میاسطت کوسرتدی
 یعنی بی تکلیف و حزین ظن ایدوب انواع ملاطفات و اصناف مطالبات ایله بی سولیتک مراد
 ایلدی (زیرا بوزمانه دک بویله حال واقع اولماشیدی و یا نمه کلدیکه بلا تکلف مصاحبتله
 ما نوس ایدی بوقدر احوال که ایلدی اصلا ا کا جواب ویردم و باشمی زانوی مر اقبه دن
 و رکیه تعبدن قالدردم یعنی انکه هیچ مقید اولدم بوقدر حشر یلغنه التفتات ایلدم بویله
 اولیچق بکا ایچوب نظر ایلدی و دیدی (فقره اولده محنت و فقره ثانیه محبت لفظلرینی
 زیاده ایلملر یا نندن ایلمشله نشاطی ملاعبه مضاف ایدوب معناسنی اولقدر که ملاعبت
 سرورینی ایلدی دین جمع نخعده مخالف یازمش (رنجیده اسم مقولدر ایچمش دیمکدر
 دین صیغه و معناده اصابت ایلماش و معناسنه ایچمش اولدی یعنی حالده یعنی غضبیه بکا
 نظر ایلدی دین مطوق ترکیبه مناسب معنی و برعش زیرا بومر تبه غضب لازم دکل فتسأل
 * قطعه * کنونت که امکان کفتار هست * بکوی برادر بلطف و خوشی * کنون کاف
 غریتنک و نونک ضخیله شمدی دیمکدر الان معناسنه اسکونندن محفقدر قح همزه ایله (که
 حرف بیسان) امکان افعال با بدن مصدر در قدرت معناسنه (کفتار اصلنده وصف ترکیبدر
 آری بدن که محفقدر آورید بدن کفت اسم مصدر قول معناسنه قول کنور یعنی دیمکدر

زدکافی

رد این سبب تعالی و سروری
 رد کافی
 رد دقایق الحاقی
 محفده میک کسری و حاک
 قحی و فاء مشدد ایله
 معروف مشد

زد این سبب تعالی و سروری
 و کافی
 رد شعی
 رد لامعی
 رد شعی

صکره مجموع مرکبی کلامه استعمال ابلد بمر پس اضافت مصدرک مفعولنه در (با حرف
 تأکید (کو کاف مجمک ضمیه فعل امر مفرد مخاطبدر کو پید نندن کفتمت دکل (برادر اصل
 لغتده بونک کیلبرده ذال مجحه ایله درلکن عموما استعمال دالاله در یعنی مهمله ایله تنکه رشیدالدین
 وطواط عروضنده تعیین بیورمشدر (قطعه) در زبان فارسی فرقی میان دال و ذال (یاد کیراز
 من که این نزد افضل میست (بیش ازو درلفظ مفرد کر صحیح ساکنست) (دال دان آن را
 و باقی جمله ذال مجمست) (لطف لغتده یو مشتقلقد راما بونک کبی برزده ایله و ملائمت
 معناسته در (خوش و اورسمیله لطفه عطف تفسیری شهکلیدر سابقا اشارت اولندی که
 بونک کبی خازک فتحعلری روم ضمه ایله اوفنور (یا حرف مصدردر ایله دیمکدر (محصول بیت)
 شمدی که سنک کلامه و تکلمه قدرنک و طاقنک واردر آمدی ای برادر لطفله واحسان ایله
 سوبیله یعنی لطف واحسان ایدوب تکلمه و نطقه کل * که فردا چوپنک اجل در رسد *
 بحکم ضرورت زبان در کشی * که حرف تعلیل (فردا ابرته و یار بن معناسته در عریجه
 غد درلر (جوادات تعلیل (بیک معروف عربجه برید درلر فویل وزنی اوزره (اجله اضافتی
 بیسایه در (یا خود لامیه که حضرت عزرائیل مراد اوله و لکل وجهه (در حرف تأکید
 (رسید رانک وسینک فتحه لریله فعل مضارع مفرد غائبدر رسید نندن بونده ایریشه دیمکدر
 (با حرف مصاحبت (حکم بونک کبی برزده محض تأکید افاده ایدر (ضرورت معروف
 (در حرف تأکید (کشی فعل مضارع مفرد مخاطب (زبان مفعول صریحی (بحکم خبر صریحی
 (محصول بیت) ای قرنداش لطف ایله سوبیله زیرایارین که اجل بیکی ایریشه یعنی موت
 و فوت که متعین اوله بالضروره دلبی تکلمدن چکر سن * یکی از متعلقان منس بر حسب واقعه

زبان سید علی و سروری

مطلب

مطاع کردانید که فلان عزم کرده است و نیت جزم که بقیه عمر در دنیا معتکف نشیند و خاموشی
 کند تو نیز اگر توانی سرخویش کبر و راه مجانبیت پیش گفتا بعزت عظیم و صحبت قدیم که
 دم برنیارم و قدم برنذارم مگر آنکه که سخن گفته شود بر عادت مألوف و طریق معروف که
 آزردن دل دوستان جهلست و کفارت عین سهل * متعلقان الف و نونه جمع اولدی ذوی
 العقوله صفت اولد یعنیون تقدیری از مردمان متعلقان (منس ضمیر قدیسه راجعدر
 معناده کردانیده مقیددر (حسب حاک و سینک فتحیله اصل و مقدار معناستدر (واقعه دن
 مراد شیخک قصد عزت و انقطاع عن صحبت خلقدر (کردانید فعل ماضی مفرد غائبدر
 بونده ایلدی دیمکدر (که حرف بیان (فلان الفاظ کتبتدندر (بونده مراد حضرت شیخدر
 (عزم قصد دیمکدر (نیت قصد عطف تفسیردر (جرم قطع معناسنهدر (نیت جزم
 شول نیتدر که انساخ قبول ایلیه که حرف بیان (بقیه عمر اضافتی لامیهدر (خاموش ابرسم در
 ساکت معناسنه خوش و خامش و خجسته درلر (کن بند فعل مضارع مفرد غائبدر
 کر بندندن کر بندندن دکل اختیار ایلیه دیمکدر (نیز دخی دیمکدر (توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 قادر ایسک دیمکدر (سر لفظ مشترکدر بونده باش اولق جاژدر یعنی باشک تدار کین کوز
 دیمکدر بسودا و هوا معناسته اولمقده قابلدر یعنی سوداء نفسا نیکی و ارزوی طبعه کی طوت
 ضبط ایله که پایمال حوادث نفس اولیه سین (مجانبیت بونده خلقندن عزت و انقطاع
 معناسنهدر (پیش اوک معناسنهدر تقدیری پیش کبیردر فقره سابقه به قیاس ایله
 (کتسا اول یار قدیم دودی (بعزت باحرف قسم) عظیم اولودیمکدر اضافتی لامیه در
 اولواللهک عز یعنیون دیمکدر (صحبت قدیم عزت عظیمه مطوف قدر یعنی از مرده واقع اولان
 قدیم صحبت و دستاخی حقیقون دیمکدر (که حرف بیان (دم نفس (برنیارم چهارم یعنی

زدلامتی

نفس چنانچه عدم حضور و قرار دادن کایتدر تنگه ترکیده صلوحوم الایم دیر ل دیکتافیک
 و ارام مقامنده (قدم لغتده طباندر اما بونده ایاق مراد در رجل معناسنه مجازا) برندارم اغتده
 یوقاری طوتمایم اما بونده قالدیریم دیمکدر طور دوعی پردن کتده مکدن کایتسدر (مکادات
 استنادر الامعناسنه) آنکه اولوقت دیمکدر (که حرف بیان) کفته سود فارسیده اسم مفعول
 افعال عامه نیک یله کلور کاه اولور که فعل عامی حذف ایدوب بنده مفعولیت معناسنی
 قصدا ایدر ل (پس بونده معنی سو بنده دیمکدر) عادت مألوفدن مراد عادت معهوده در که
 حضرت شیخله کندیگ اراسته واقع اولان مصاحبتدر (پس طریق معروف بونکله
 عطف نفسبری شکلی اولور) که حرف تعلیل (ازردن لازمه متعدی بنده مشترکدر
 لازم اولنجه دوستان فاعلی اولور) پس مراد یا شیخک انجمنی اوله و یا معهود دوستک
 متعدی اولنجه دوستان مفعول اولور بنده اشتراک اوزره لکن سوق کلامه مناسب و ملایم اولان
 متعدی اولوب فاعلی شیخ اوله و مفعولی یار قدیم اوله فتأمل (آزردن مبتدا) جهلست خبری
 (کفارت بونده اهل شرع هرکله ایزاله ایچون تعیین و تقدیر ایلدیکی نسنه در) عین بونده
 اند معناسنه در فارسیجه سو کندیدر ل سینگ و کاف عجمینک قحله یله (بوقر معنای
 شرطیتی مضمندر) یعنی عین ایلدیه کشارتی سهلدر و بیعین ایلوب بلکه مشایخک
 برخیره نیت و قصدی حکم یمنده ایسه کشارتی سهلدر که کشارت عین اوج کون اوج
 طومق و یا اون کشینگ قارن طو یور مقدر بویسه جوق مصلحت دکلی (محصول ترکیب)
 بنی متعلقدر بر یسی یار قدیمی اصل قضیه یه و مقدر واقعیه مطاع ایلدی که شیخ قصد
 و عزیمت ایلشدر ذخی قطعی نیت طومشدر که انفساخه بحالی یوق که عرک باقیسنی
 دیناده معتکف اوتوره وصمت و سکوت اختیار ایلده سنده اگر قادر ایسک باشک قیدنی کور
 و هوای نفس وار زوی طبعدن کج و خلقدن انقطاع و عزالت ایدوب تباعد و تحجب
 طریقی اوکو که طوت (حاصلی خلقدن اختلاط و ایلاق قطع ایله اول یار قدیم بونقریری
 ایشدوب و بویسانی دکلیجه دیدی عظیم خدایک عزتی حقیقون و شیخله واقع اولان صحبت
 قدیم حقیقون که ارام ایلزم و بنفس الزم و برآدم اتوب بوندن کتتم الاول وقت که سوز
 سو یلتیله عادت مأوف و معهود و طریق معروف و معلوم اوزره یعنی رسم قدیم اوزره مکاله
 و مصاحبت اولورسه فهما و نعمت و الا بنده همان شیخک یاننده اعتکاف ایدوب کندیگ
 قنده صامت و ساکت او اوب خلقدن منقطع اولورم زیرا دوستلری انجمنک و یا دوستلری انجمنی
 جهلدر و عین ایلدیه کشارتی سهلدر (کانه که شیخک بوله ایلسنی حقتده نقیصه کلر که
 بونجه الحاح و ابرام ایلرذ یرا شیخ کبی بر مفید فاضلک عزتی قابل طالبلره زبان ایدر بویسه
 مرشدلره لایق دکلی تنگه بوندنصره لیتنی بیان ایدوب بیورر * و خلاف راه صوابست و عکس
 رأی اولی الالباب ذو الفقار علی در نیام و زبان سعدی در کام * و او حرف عطف و یا حرف حال
 خلاف نقیض صوابدر که طوغر یدر (یعنی او یماق خلافک اضافتی لامیهدر
 و راهک بیانیته) عکس معروف (رأی رائک قبحی و همزه نیک سکونیه فکر معناسنه در
 همزه بی الفه قلب ایلکده جائزدر) اولی حالت نصبی و جری یا ایله و حالت رفعی واره در ذونک
 جمعیدر خلاف قیاس اوزره زبرا قیاسی جمعی ذووندر حالت رفعه و ذووندر حالت نصب
 و جرده ارباب و اصحاب معناسنه (الباب لبک جمعیدر عقلا و دیمکدر) پس اولوا الالباب اصحاب
 عقول دیمکدر (و صاحب معناسنه اسمدر اسماء سته دن که حروفله اعراب اولور) فقار
 فانک قحیلله او کرغه کمکلی که واحدی فقاره در اما بونده ذو الفقار فانک قحیلله حضرت

محمد صلی الله تعالی علیه و سلم حضرت علی رضی الله تعالی عنهما همه واحسان ابلدیکی فتح در
 خلاف مقدم خیر (و تکس اکامعطوف) و ذو الفقار مؤخر مبتدا (نیام) بونده قین در عر یجده
 غلاف دیرل غینک کسر یله (کام کاف عر بیسله لفظ مشترکدز مراده و دماغنه و چکنه به دیرل
 بونده چکنه مراددر (محصول ترکیب) دخی صواب بولینک خلافتدندر و احوال بوکه راه
 صوابک خلاقی و تقضدندر وار باب عقولک عکسی حضرت علینک ذ و الفقاری
 قینده اولوق یعنی غلافدن جهمامق زیرا حضرت علی سل سیف ایلوب بوقندرز غزوات
 ایدوب اندن آنارجیبه و اخبار غریبه که نقل اولنور و ظهوره کلدی (شیخک دخی لسانی دماغنده
 قالوب صنامت و ساکت اولسه بوقدر معارف و من ایا مسطور اولوب مستور قالوردی (پس
 حضرت شیخ ارشاد و وعظدن خاموش اولوق بجهسه قابل طابینه حرمان ایرات ایدر
) امدی تکلم ایلک کک که مریدان مستفید و مستفیض اولار (بعض نخبهده و تقض
 عهد اولی الالاب و اقمدر) نقض مصدر دضرب باندن بوزمق عهدی بوزمق دیمکدر (کام
 بونده کاف عجمیله در دینلر خطای فاحش ایشلر) نته که حضرت جامینک کاف فایه سنده
 برینده و اقمدر (بیت) کسی که کام درین بحر میر ندی کام) (بکلی راسد آخرول بکام نهینک
 و خواجه آصی بیور (بیت) (بیی خودرا در آب دید چون ماهی وطن دیدم) (که تقلاب
 زلفش را بکام حویشت دیدم * قطعه * زبان در دهان ای خرد مند چیست * کلید در کج
 صاحب هنر * بویت سوال و جواب صدهتی متضندر (خرد خاک کسری و رانک قهیه
 عقل معناسنه ذره هوشده دیرل) منادات نسبتدر لی معناسنه (دولتند دولتی دیمکدر
) کلید کاف عر بینک قهیهل معتاح معناسنه اما کسر کافله ده او قورل نته که ترکیبده قفله
 کافک کسر یله کلید دیرل (کج کاف عجمینک قهیهل خرنه به دیرل اضافقلر لایمه در) (لکن
 کلیدک دزه و درک کججه اضافقلری یای بطیبه ایله در یای بطنی مضافک کسره سنک اشباعندن
 متولد اولان یایه دیرل) صاحب هنر وصف ترکیبی اقسامند ندر (محصول بیت) ای خرد مند
 اغزده دل ندر بوسوالدر (صاحب هنرک خرنه سی قیوسنک کلیدی یعنی مفتاحیدر بوجاودر
 * چودر بسته باشد چه داند کسی * که جوهر فروشت با بیله و * بسته بغلواوله دیمکدر
) داند فعل مضارع مفرد غائبدر (دانیدندن بیلوردیمکدر) کسی یا حرف وحدت (که حرف بیان
) جوهر فروش وصف ترکیبی در (فروشیدندن فروختن دن دکل جوهر صایجی دیمکدر
) (بیلور چرخمی به دیرل (محصول بیت) چونکه صاحب هنرک خرنه سی قیوسی بغلواوله کیسه
 نه بیلور که مذکور صاحب هنرک جوهر صایجی میدر بوخسه چرخمی یعنی مادام که بر کیسه نکلمه
 و نطقه کلیه عالم میدر جاهلمیدر کیسه نک معلوی اولماز) پس هر کسک علی و معرفتی کلامندن
 معلومدر (بیله چرخمی اسبابه دیرل دین غلط ایشل زرا بیله اینکه وار شیعه دیرل مطلق چرخمی
 اسبابه دیرل * قطعه * اگر چه پیش خردمند خامی ادبست * بوقت مصلحت آن به که
 در سخن کوشی * پیش خردمند لایمه) خامشی یای مصدر به ایله مبتدا (ادبست خبری) پیش
 خردمند ظرف مکانی (بوقت با حرف ظرف) وقت مصلحت لایمه در (در سخن) در حرف صله
 کوشی کاف عر بینک ضمیله فعل مضارع مفرد مخاطبدر طوریشه سین یعنی سنی ایله سین دیمکدر
) (محصول بیت) اگر چه عاقل قنده و او کسده ایسم اولوق یعنی سکوت ایلک ادبدر (حاصلی
 مهتولدر اما مصلحت وقتنده اول یکدر که سوزنه جا لسه سین یعنی سکوت عمد و حدر اما هر برده
 دکل بلکه تکلم ایلامکدن ضرر و نقصان مترتب اولسه انده سکوت مذمومدر * دو چیز طیره
 عقلمت دم فرو بستن * بوقت گفتن و گفتن بوقت خاموشی * بویت اوله نسبت ایله مقام

زبان سینه علی و لامعی
 و سروری و کافی
 و دقائق الحقایق

مطلب

زد لامعی

زد کافی

تعلیلده واقعدر (چیر نسته دیکدر (طیر معلوم اوله که فارسی داند ه سکن حرف اولساز (قطعه)
 (هشت حرفست آن که اندر فارسی تابهمنی) (نابیا موزی نباشی اندر بن معنی معاف) (بشواتز
 من این عروف و یا دیکبر ای اهل دل (ناووا وضاد وصاد وطا وظا وعبن وواقف) بس
 سکن حرفک بریسی موجود اوله بودله یا بحر یقات عوامیه دندر و یا غیری داندن مقبول (بس
 طیره نك اصلی تیردر لفظ مشترکدر غضبه بولانق معناسی بدشته امدی التباس لازم کلسون دیو
 غضب معناسنه اولانی طابله یازدیله (بونده عقله اضافت مصدرک مفعولده اضا فستدر و همزه
 مجزیله اضافت ایچون کیشدر (تقدیری سبب طیره عقلد ز (دم بونده نفس در) فرو فانک ضمیمه
 بونک کی برلده محض تا کید ایچوندر نفس بعلامق ترک تکلمدن کنایتدر کفتن قر بنفسله) بوقت
 باحرف طرف و اضافت ظرفک مصدریسه در (واو حرف عطف کفتن مصدر بی دم فرو بسته
 عطف ایدر بوقت خاموشی اضافتی سابق کیدر و یا حرف مصدر (محصول بیت) ایکی نسته
 عقاگ غضبینه و بحضور افته سببدر بر یسی تکلم لازم اولدوقده سکوت ایدوب خاموش اولاق
 (و بر یسی ساکت و خاموش اولاقی وقتده تکلم ایلك (حاصلی سو یلیه چک وقتده سو یلسامک
 سو یلمچیک وقتده سو یلك (زیرا ایکسند نه ندامت حاصل اولور که سبب غضب عقلادر
 (مصراع نائینک معناسنده ایکی نسته عقلی غضبه کتور یچیندر دیوب منسه سنده طیره
 بونده مصدر بر معنی فاعلدر دین عندی سو یلس (و طیره خفت معناسنده در دین
 ارنجه کیش * فی جمله زبان از مکالمه او در کشیدن قوت نداشتنم و روی از محاوره او
 کردائیدن مرورت نداشتنم که یا ر موافق بود و محب صادق * مکالمه او مکالمه مصدر در
 مفاعله باندن سو یلك و سو یلمچیک مشارکت بین الاثنین در (اوضیح غائب بار قدمه راجعدر
 (اضافت مصدرک مفعولده در (در حرف تا کید (کشیدن چکمک زبان مقدم مفعولیدر (محاوره
 و محادته بر معنایه در مصاحبت دیکدر (کردائیدن بونده دوندرمک دیکدر (اعراض ایلمکدن
 کنایتدر (روی کردائیده نك مقدم مفعولیدر (فقره اولیده می کبی (که حرف تعلیل (محصول
 ترکیب) حاصل کلام یارقدمه سو یلمچیدن دیلی چکمه قوت طومادم یعنی انکله مکالمه دن ساکت
 اولوب سو یلمچما مکه قادر اولمادم (دخی انکله مصاحبت ایلمکدن یوزم دوندرمکه مرورت بلمدم
 حاصلی مصاحبتن کلیا اعراض ایلمکی معقول و مناسب کوردم (زیرا باره واقف و محب
 صادق ایدی * بیت * چونچک آوری با کسی برستیز * که ازوی کز برت بود یا کز یز * بو بیتی
 بر رساله مزده کمال تحقیقه تحقیق ایلمشز مراد ایدن انده کورسون (چون ادات تعلیل (چنک آور
 وصف ترکیبی در (آوریدنن) یا ضیح خطاب چونکه چنک آورسین مراد حقیقه چنک آورلاک
 دکلددر بلکه قصه دن حصه در یهستی چونکه الکندن ایش کلور دیکدر (باحرف مصاحبت
 برستیزه متعلقدر ماقبله دکل (کسی باحرف وحدت نوعیه (بحرف تا کید سبب فصل امر مفرد
 مخاطب اونکولک یعنی یلج و عتاد ایله دیکدر (که حرف رابط صفت (وی و اولق فحیح و یانک سکونیه
 اوکی ضیح غائبدر هو معناسنده (کز بر کاف عجمیک ضیح و زانک کسر یله ضرورت ستمزک معناسنده در
 عربسنده بدکی ادات نفی (یعنی ناداخل اولیچ ضرورت معناسنی افاده ایدر (بنکه حضرت
 هولانا جامی بر قطعه ده ایکدین بله جمع ایدوب بیورر (قطعه) علمی که ناکز برتو یا شبدن ان کزای
 و آرا کزان کز بر بودجست و جومکن) (و آنکه که حاصل توشود علم ناکز بر) (غیر از فعل و فوجب
 اوارز و مکن) (ملا حضرت تلی اولغنه نصیحت بیورر (بر علم که سنگ ضرورتک یهستی سکا لازم
 و ضروری اوله اکا میل ایله (اما اول علمی که اندن ضرورتک ولازمک اولیه جست و جوا یله (یعنی
 اکاطاب اوله اندنصکره که سکا علم ناکز بر یعنی ضروری علم حاصل اوله حاصلی علم ضروری که سکا

مطلب

زد شعی
رد کافی

حاصل اول علم تا کز بر ابله یعنی هوجبيله و مقضاضابه علمدن غيری سنه ارزو ابله ديمکدر (بيت)
 توبی که درد و غمت بارنا کز بر منست) (جفا و هر چه رسد از تو دلباز بر منست) بارنا کز بر ضرورت سز یار
 ديمکدر نظامی مخزن الاسرار ده بیورر (بيت) هست یاری همه رانا کز بر * خاصه ز یاری که بود دست
 کیر) هر کسه بر یاردن ضروری درد ديمکدر (حاصلی بیت مزائق الاقدام واقع اولد یعنی چون مکرر
 ایبات استشهدا ایراد ابله ک اگر چه که مادتمز دکلمدر (تاضیر خطاب) بود فعل مضارع
 مفرد غائب (کز برك اوله ديمکدر) با حرف عطفدر غریبه ام واوکبی (کز بزمعطفدر کز بزمه
 بونده اسم مصدر در فاجه معناسنه نفرت ديمکدر (کز بزمیدن دن کز بختن دن دکل (کز بزمه
 بونده کز بختن معناسنه در دین اسم مصدر زی بلز انمش (محصول بیت) چونکه جنک آورسین
 یعنی صواش ار یسن والکدن بلج و عناد وجدال کلور بزوع کسسته ابله بلج و عناد وجدال ابله که
 اندن احتیاجا جسز لکک و ضرورت سز لکک اوله یعنی اکاهيچ بروجله احتیاجا جنک و ضرورتک
 اوليه ویا اندن نفرتک و کز برك اوله (یعنی اندن فاجتمک و اعراضک اوله اما بو بکا کلن بار قدیم
 بزم ضرورتی و تا کز بر و محتاج الید دوستم و محبم ایدی و اندن هيچ بروجله کز بزمه نفرت و اعراضم
 بوق ایدی) (بويت بوستانده کلور و معناسنی بونک بودر) (بس معلوم اوله که عوما شراح بويتک
 معناسنه واصل اولما مشر و بعضی شویله اطباب کلام و اکثار مقال ایلش مال و نتیجه سی
 محض ژار باقل بلکه اندن دون و صافلدر تا مل ندر * بحکم ضرورت سخن کتیم و تفرج کنان
 بیرون رفتم * بحکم با حرف مصاحبت و حکم بونک کبی برلده تا کید افاده ایدر انجق بالضروری
 ديمکدر (سخن کتیم سوز سو بلسدک و یاسو بلسدک (تفرج لغته انکشافدر) (یعنی آچلمی و غمدن
 قورنقدار اما سیر محبندده مستعملدر بونده ده مراد سپدر (تفرج کنان اصلی تفرج کن در) (یعنی
 وصف ترکیبی در و الف و نون مبالغه معناسنی بی افاده ایدر تفرج ایدر ک ديمکدر (بیرون
 طشره یعنی شهردن طشره باغلو و باغچه لر جاننه کتدک ديمکدر (محصول فقرتین) وقتنا کیم
 کلن دوست بزم یارنا کز بریم اولدیسه و اکا هيچ بروجله استغنا و اندن اعراض معقول کور ایدیسه
 بالضروره انکله مکالمه و محاوره به کلدک و سبر ایدرک طاشره باغلو و باعچلر جاننه کتدک
 * در فصل ربیع که صوات برد آره سیده و اووان دولت ورد رسیده * فصل لغته آرمقددر
 اما بونک کبی برلده نیک درت حصه سندن بر حصه سی مراد در بونده ز بیعه اضافته
 تخصیص کسب ایلشدر (ربیع بهار زمانته دیرلر پس فصل ربیع فصل بهار ديمکدر
 ریه بالحق ایدوب وحدت نوعیه در دین کسسه جمیع نسخنه زده مخالف یازدیغدن غیبری
 معناسنی افساد ایدر) (که حرف رابط صفت (صوات لغته بر کسسه نک او زرنه صحرایوب
 هجوم ایلکه دیرلر اما بونک کبی برلده شدت و سوز تمدن عبارتدر) (برده اضافتی مصدرک
 فاعلنه اضافه قشدر) (برد بانک فحی و رانک سکونیه صغوق معناسنه در که فارسیده سرما دیرلر
 (آره سیده ارا میدندن محققدر دکلمش ديمکدر رسا کن اولش معنا سنه ماضیدن قسمدر
 اسم مفعول دکل (بونده حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر) (اووان همزه مقصوره نک
 قهیله وقت معناسنه در) (ورد اولک فحی و رانک سکونیه عر بجه کل معناسنه در) (اووان دولت
 وزد اضافت ساری لایمه لر در) (رسیده ایر شمش ديمکدر ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکل
 (محصول فقرتین) طشره کتد یکم زمان ربیع فصلنده ایدیکه شدت سرما ساکن
 اولش و کلک دولتی وقتی ایر شمشیدی یعنی کل آچلمشیدی ورده دولت اثباتی اول
 جهتمد ندر که کل چچکلرک سلطانیدر تنکه خواجه حافظ بیور مشدر) (بيت) افسر سلطان کل
 پیدا شد از طرف چن * مقدمش یارب مبارک باد بر سر و سمن) حضرت شیخک بوکلامنده

زلامعی
ردلامعی

زاد این سید علی و لامعی
ورد سروری و شعی و کانی

ردشعی

زاد لامعی و سروری
ردلامعی

نوعاً مسامحه وار زیرا شدت ششما و آخر حسین و اول بهارده آرام ایدوب ساکن اواری
 وکل خود بهار فصلک اواسطنده آچاوز (شو بله که کل زماننده بردک و سرماک نام و نشانی
 هر کرکیمسه خاطر بنه خطور ابن قتل * امل * بیت * پیراهن پرک بدر خشان * چون جامه
 عبد نیک بخشان * پیراهن الفله و الفسز کوملکدر که عربچه قیص دیرلر (برکه اضافت بیانیه در
 پیراق کوملکی دیکدر) جامه قفتان عیده اضافتی لامیه در بهرام قفتانی دیکدر (نیکخت
 وصف ترکیبدر دولتو معناسنه (الف و نون ادات جمعدر ایکی قافیه ده بله (پرکک نیکختسانه
 اضافتی لامیه در (موصول بیت) بهاری توصیف ایدوب بیور راغچلر اوزره پیراق کوملکی
 ارباب دولک بهرام لباسی کچی ایدی یعنی یکی وتازه اور سلتمش وصولش دکل ایدی فقرا لباسی کچی
 (حاصلی اسپجیدن وصف و فیدن زمرده و ذبول دکل ایدی دیکدر * قطعه * اول ارد بهشت
 ماه جلالی * بلبل کو بنده در منابر قضیان * اول معروف (ارد بهشت ماهه اضافتی لامیه در
 (ارد بهشت ماهک جلالی به اضافتی بیانیه در) معلوم اوله که چشیدنز ماننده تاریخ اعتباری
 یوغیدی اما انک زماننده حکمانک زیاده سیله غلوسنی و کترنی و ورفنی وار ایدی پس چه سید
 تحت سلطنته جلوس ایلدیکنده اول کونی تاریخ قود بلر اندنصکره هر عظیم الشان
 پادشاه که تحت سلطنته جلوس ایلده اول کونی و آبی و بیلی تاریخ ایدردی (یزد جرد بن
 شهریار بن نوشیروانه کلنجبه که آخر ملوک محمد رانک جلوسنی تاریخیکه اول کون هجرتیونک علیه الصلاة
 والسلام اون برنجی سنه سنک ربیع الاولنک یکرمی ایکنجی کونی ایدی اول کونی اکتارنج ایلدیله
 و بوتاریخ انلرده مستر اولدی (سلطان جلال الدین ملکشاه بن الب ارسلان سلجوقی تحت سلطنته
 جلوس ایلدیجه که اول کون هجرت مذکورنک دور تو زیتش یش سنه سنک مبارک رمضانک
 سکرنجی کونی ایدی و اول کون شمس نصف نهاردنه رأس حمله داخل اولش ایدی
 پس بعض حکما اول کون پادشاهه مبارک باده وارمش ایدی جمله دن بری عمر خیام ایدی که اول زمان
 رصد کواکب ایدوب صاحب زنج او اش ایدی (پس پادشاه مجلسنده الکلام بجز الکلام
 حسابجه مصاحب ارصاد و زاینجه به مؤدی اولدی و تواریخ قدما دن مصاحبت ایلدیله
 بو ائاده عمر خیام بیوردی که نه ضرورت که بز قدما تواریخ بخته اعتبار ایده وز سعادتلو پادشاهک
 بو کوندن جلوسنی تاریخ ایده لم جمله سی بوسوزه قائل اولدیله و اول کونی و اول بیلی
 تاریخ ایلدیله و اتساق ایلدیله که آیلرینک اسامیسی یزد جردی ایلرینک اسامیسی ایلدیله
 و ابتدائ سنه فروردین ماهدن اوله (یعنی شمس رأس حمله داخل اولدیغی کون فروردین
 ماهک اولی اوله و اتساق ایلدیله که اول کونه شله کلر و شادما نقلر اوله شو بله که سلطان
 جلال الدین زماننده بو کونه رعایت سنه بسنه زباده اولدی و صکره کلن سلطین دخی
 بو رعایت اوزره اولدیله الی بو منا هندا (پس بو کونه رعایت و التفات رسوم انجمادن اولدی
 غرابت بونده در که بعض مفتیلر فتوی و پرورش که توروز کوننده سیره واروب اول
 کونه تمظیم ایلین کافر اولور دیو اول رعایتی و تعظیمی کفر اولان توروز رومده قزل مورطه
 کوندر بو نوروز کلد زنتکه خلاصه فتاواده بیورر * من اهدنی بیضة الی الجوس
 یوم النیسرو ز کفر * و مجموع نواز لده بیورر که * اجتماع الجوس یوم التیروز قال مسلم
 سیره حسنه وضعوها کفر * و بونلردن غیری کجا برده بو اسلوب اوزره فتواری
 واقعدر که اکا بعضی کتب فارسیده نوروز خوارزمی دیرلر که اکا جمیع نصاری
 اعتبار ایدوب رعایت ایدر بله که عید اکبر لری اول کوندر بیتمه الفتاواده بو نوروزه
 تیروز مجوس دیشدر (اما مذکور نوروزی اهل کفر بیلن مکر که اهل اسلامدن

مطالبت

اشبده ل (پس تاریخ پردردی آبلرنك اسامیسی بونلدر که ذکر او تاور * نظم *
 زفروردین چو بگذشتی مه آرد بهشت آید) (بمان خرداد و تیر آنکه که مر دادت همی باید)
 (پس از شهر یور واز مهر و بان آرزودی دان) (که بر بهمن جزا سفندار من ماهی نیز آید)
 (ایدمی بواعبار اوزره آرد بهشت فصل بهارک ایکنجی آیدر) (پس جلالت اضافه و نسبتی
 آرد بهشت پرد جردیدن احتراز ایچوندر که اول بوئدن اون سکن کون مقدمدر (معلوم اوله که
 آرد بهشت لفظنی ماهه اضافه ایذنلر خطای فاحش ایذرلر زیرا مذکور ایلرک اسملری ماهله
 مر کبدر) مثلا فروردین ماه (وارد بهشت ماه (و مر داد ماه دبرلر) مصراعک معناسنی اولوقت
 جلال شاهنه منسوب اولان تاریخ قر به اوزره دین خطا ایدوب اظهار جهل ایلشدر (زیرا
 تاریخ قری عربه مخصوصدر باقیسی هب شمسی حقیقیدر (بلبل میتدا کو بنده خیرنی کو بنده
 بوئده بجازا نالنده معناسنه در) منابر منبرک چهیدر کسره میله ضرب یا بنیدن آت ارتقاع دیمکدر
 مصدری نیر کاور تونک قحقی و بانک سکونله (قضبان فافک ضمی و کسره یله قضیبک چهیدر
 بودا قدر غصن معناسنه اما فافک قحقیله او قورل غضبانه موافق اولسون ایچون ضادک ما قبل
 مفتوح اوله ده (محصول بیت) یار قیدمله سیره چقد یعنی زمان جلال الدینسه منسوب
 آرد بهشت ماهک اولیدی بودا قلمنبرلر بنده بلبل کو بنده ایدی * بر کل سرخ ازم او فتاده لآلی *
 همچو عرق بر عذار شاهد غضبان * کل سرخ بیانیته در قزل کول دیمکدر (نم چه در که
 کیچه یغار (او فتاده و او ایله و اوسر لغتدر و اوسر یازوب و او ایله ده لغتدر دین معلومدر که
 ناموزون او قوروش (لآلی الف ممدوده ایله اولونک چهیدر ایچولر دیمکدر (عرق تر) عذار دن
 بوئده یکاق مر ادر رخسار دیمکدر شاهده اضافتی لایمه در غضبانه بیانیته در (شاهد بوئده
 محبوب معناسنه در) و غضبان عطشان وزنی اوزره صفت مشبهه در غضبناک معناسنه یعنی
 غضبلی دیمکدر (محصول بیت) قرمزلی کلک اوزر بنه چیدن ایچولر دوشمش ایدی خشمناک
 محبوبک عذار بنه ترد و شودکی کبی (حاصلی سیره کتد و کز زمان جلال الدین تاریخی حسابجه
 آرد بهشت ماهک اولی ایدیکه بلبل منابر اغصانده مترن و غزل سر ایدی کل سرخک اوزر بنده
 چیدن ایچولر دوشمشیدی یعنی انجوبی چه دوشمشیدی قافیش دلبرک یکنغنه عرق دوشمشیدی کبی
 (حاصلی قزل کلی غضبیدن قرارهش محبوبک روخته و کل اوزره دوشمشیمی دخی یکاق اوزره عرق
 قطره لینه تشبیه انلش و بو تشبیه تشبیه مطلق دیرلر زیرا کلی رخ جانانه ورخ جانانی کله و نمی
 عرق جانانه و بالهکس تشبیه جائدر * شب را بوستان یکی از دوسان اتفاق بیت افتاد * معلوم
 اوله که بو کلاک بو محلی اسکی تشخیصده بویله واقعدر و بی بویله کرک تاکیم اشاغیده
 دیدمش خیرینی ارجاع ایلده ترد واقع اولیه یعنی مزجوع الیه یار قدیم اوله بلاتردد (پس
 عموما شراح بو مقامدن غفلتله یکمشتلر نامل تدر) شب کیچه (را ادات مقبول (با حرف
 ظرف (و بوستان و اوله فارسی و و اوسر عریدر (یکی به اضافه لایمه در) از دوستان از
 من تبیین کبی یکی بیان ایدر دوستانلر دن بر یسنگ بوستان بنده دیمکدر (اتفاق مصدر در افعال
 یا بنیدن اصلی اتفاق ایدی قبل تاه افعال و او واقع اولدی و او حرفی در حروف مجهوره دن
 و تاجر قدر حروف مهموسه دن بنه هاده تنافر و تبعاعد واقع اولدیغیچون اووی تابه قاب ایدوب
 تابی تابه اذغام ایلدیلر) بیت مصدر مییدر بیتوت معناسنه یات بیت دن ضرب یا بنسک
 ایچوف یا بنسندن افعال ناقصه دن کیچه واقع اولان مصالحله مستعملدر ظل کونوز واقع
 اولانده کبی (بات زید عروسا وظل زید امیرا) کبی (افتاد واقع اولدی دیمکدر (محصول ترکیب)
 کیچه یعنی سیره چقد غمز کونک کیچه سی دوستلر دن بر یسنگ بوستان بنده اتفاق کیچه ملک واقع

زبان سید علی و لامعی
 و سروری و لامعی و کافی
 رد شمعی و کافی

رد سروری

زبان سید علی و لامعی
 و سروری و شمعی و کافی

بیتوت کیچه ملک دیمکدر

اولدی (حاصلی سبره کتدی بگرده کجه طشمرده قالمق اتضاقی بوغدی لیکن اتضاق دوستلردن
 برینک بوستانده اخشاملدق * موضعی خوش وخرم ودرختان دلکش درهم * کجه لادکاری
 بوستانی وصف ایدر (موضع اسم مکاندر جای مناسبه (یا حرف وحدت جایی دیمکدر
 (خوش کوزل (خرم خاک فحمله وراى مشددک فحمله (تشدید غلبه استعمالدن ناشیرد تنکه
 خسرو پورور (یت) ای سزای معدن خرمی * جسم تو پرلم نهاد کر) بونده خرمی ده تشدید
 یوقدر بلکه اصل اوزره تخفف کلسدر تنکه سابقا بیان اولمشدر (ایدی خرم لغته شاد
 معنا سنه در اما بونک کبی پرده آب وچمن وچچکله آراسته و پیراسته مکان مراددر
 (درختان دلکش یسا نیه در دلکش وصف ترکیبدر) کشیدن کوکل چکی یعنی کوکل
 البجی معناسنه (درهم لغته قرش مورس معناسنه در اما بونده اشجارک صقلندن و دالاری و پداقاری
 بری برینه فارشمندن عبارتدر (محصول فقرتین) کجه لاد بگرده بوستانک بعض بری چار وچمن
 و آب روان ایله مشرف و مزین ایدی و بهض بری کوکل البجی درخت میوه دن مملو
 و مشحون ایدی حاصلی اولبکی فقره سی چمن زار اولان برینی وصفدر وایکچی فقره سی
 درختان میوه ایله پر اولماسی تعریفدر (درختانی درهم ایله توصیف اول جای لطیف حد ذاتنده
 برکوهی مقام اولدی یعنی افاده ایدر د بین درختانی اودن اغاجی ظن ایلمش عشا الله عنه
 * کفتی که خرده مینا برخاکش ریخته و عسدر ثریا از تارکش در آویخته * کفتی فعل ماضی مفرد
 مخاطب شرط محذوفه جوابدر تقدیری اگر دیدی کفتی دیمکدر خطاب عام طریقه (که حرف
 بیان) خرده اوواق دولد دیمکدر (مینا بونده یشیل صرچه درانک اوواغی دیمکدر) برخاکش
 ضمیری موضعه راجعدر (ریخته اسم مفعولدر ریختدن دوکلیش دیمکدر) عقید بونده بوغدر
 (وثریا ناک ضمی ورائک فحمله اولکر بلدی زینه دیرل فارسیجه پروین و پرون دیرل اضافت
 بیایینه در) تارک ناک فحمله دیه دیرل یعنی هر نسته نکه دیه سنه ودروغنه دیرل) وشین
 ضمیر درختانه راجعدر (در آویخته در حرف تأکید و آویخته اسم مفعولدر اصلش معناسنه
 (محصول فقرتین) لف وشر مرتب طریقه یوررا کرسن اول موضعی ودرختانی
 کور بدک دیرلر ککه اول موضعه خالی اوزره یشیل صرچه اوواغی دوکلیش چمن انواع
 شکوفه ایله ملم اولدی یعنی لمان و براننده یشیل صرچه به تشبیه ایلمش اول درختانک
 دیه سنده اولکر دیزیبی و بوغنی اصلش وصا رقص المانک و امرودک و کرانک و غیرینک
 طوب طوب اولان چمکنی عقید ثریا به تشبیه ایلمش (خاکش ضمیری بوستانه ارجاع ایدوب بیان
 معناده اوراق درختانی ذکرائلک غریب تصرفدر (و فقره ثانیه دخی اولکر بوغنی
 یعنی عقده بکر ثریا اول درختانک فرقدن اصلشدر دین تشبیهده اغراب ایلمش (فقره
 ثانیه ده تارکش بدلی ناکش دیدی فقره اولی ایله صنعت ترصیع اووردی دیدنیز معلومدر که
 صنعت ترصیع نه اولدی یعنی و نیجه اولدی یعنی بلز ایلمش (بلکه خاک و تانک بیننده تجنیس مطرف
 و ریخته و آویخته بیننده سمیع مطرف اووردی (بو ایکی فقره نکه بیاینده اطناب مقال
 واکتیار کلام ایدنک شکی خیالاتنه التفات اولمشون که صداع ایرات ایدر * قطعه *
 روضه ماء نهراها سلسال * دوحة سمیع طبرها موزون * روضه لغته چند مر غرار معناسنه
 اما بونده موضعی خوش یوردر یقندر مبتدا محذوفه خبردر (تقدیری هی روضه در ماء
 صوبه دیرل آب معناسنه (ماء الف ممدوده ایله پورا ده صو دیمکدر د بین اصطلاح قومی
 فراموش ایلمش (زیرا الف ممدوده شمول القدر که زانده اوله واندنصرکه همزه اوله کساء ورداء
 التی کبی) نهرونک فحی وهانک سکونیه بونده ارق معناسنه در) مانک نهره و نهرک ضمیره

زده کافی
 زده کافی
 زده کافی
 زده کافی

زده کافی

اضافتی لامه در (و ضمیر روضه به راجع در) سلسل سکر بیجی دیمکدر خوشگوار مناسنه یعنی
خفیدر ثقیل دکلدر حاصلی منهضم دیمکدر (ماه میتدا و سلسال خیری و جمله اسمیه صفت
روضه در) دوچه اولواغاجه دیزل اسم جنس اولوب قایسه و کثیره شامل اولدیغی جهتدن
و مقام حسیه کثرت اشجار ایهام ایدر بوده میتدا محذوفه خبردر هی دوچه دیمکدر (سجع
صکر و کجک و قرینک و غیری قوشلرک اومه سته دیزل اما بونده طره اضافت سببیه مطلق
آواز مناسنه تخریر اولمشدر (طبر قوشه و اوچنه دیزل مشترک لفظدر و اضافت سابق کیتدر
(موزون معروف) بونده، سجع میتدا و موزون خیری و جمله اسمیه صفت دوچه در و ضمیر
دوچه به راجعدر هی روضه ضمیر هی واردقلری بوستانه صرف ایدوب معناسنی یعنی اول
بوستان بر باغچه در دین مخلنه صرف ایلامش و هی دوچه معناسنده یعنی انده اولان درختانک
هر بری ردوچه در دیدو کیده مقامه مناسب دکل (محصول بیت) ایکی فقره بی ده لف و نشر
مرتب طریقیله ذکر ایلدیکی کی بویکی مصرعیده اول فتوال اوزره یعنی روضه موضع
خوشدن عبارتدر و دوچه درختان دلکشدن امدی اول موضع بر مرغزار ایدیکه ایر معنک صوی
خفیف و سکر بیجی ایدی یعنی نقدر ایسک ضرر ایلدی بله که فوری هضم اولوردی حاصلی صوبک
زیاده ایلو کیندن کنایتدر اول درختان دخی بر اغچلق ایدی که قوشلرینک اوازی یعنی ترغمت
و تقابلی لطیف و موزون ایدی حاصلی چتراری ذلیر و درختانی دلکش ایدی ایکی مصرعده
محذوف ضمیری موضعه صرف ایدوب محل اعتبار یله روضه و حال اعتبار یله دوچه در دین
مذکوراف و نشردن آگاه دکل ایش * آن پراز لاله ای رنگارک * وین پراز میوه های کونا کون *
آن اسم اشارتدر روضه به (برطلو رنگارک رنگ رنگ دیمکدر یعنی مختلف رنگلی لاله رن طوبطلو
ایدی (وین اصلنده و این ایدی همزه وصل ابله ساقط اولدقد نصره کسره سی و اوه نقل اولندی (میوه
یشه دیزل (وها ادات جعدر) کونا کون درلودر لو دیمکدر یعنی انواع میوه دن بونده بالقوه
تقدیر ایلک کرک کیم کلامده تناقض لازم کلیه فتأمل (محصول بیت) اول روضه رنگارک لاله رن
ملو ایدی و اول دوچه بالقوه درلودر لو میوه رن طوبطلو ایدی حاصلی انچلر اودن اغاجی دکل
میوه اغاجی ایدی * باد در سایه درختانش * کسترانیده فرش بوقلون * بادمیتدا (درختانش
ضمیری بوستانه راجع اولوق قابل و میوه هایه راجع اولوق جائز روضه به و موضعه ار جاع ایدلرنی وجه
ایلملر کسترانیده الف و نون که ادات تعدیه در ضرورت وزن ایچون گلشدر ز بر کسترده متعدد
ادات تعدیه به احتیاجی بوقدر (و بونده ایکی مفعولده استمز که حرف تعدیه به محتاج اوله خبره میتدا در
باد دوشه مش دیمکدر (فرش دوشن نسسته به دیزل) بوقلون بونده موشلی کجخا دیدکلری قاشدر
که هر نه جانیدن نظر ایلمک در دلو کور بنور حاصلی کستاننی الوان مختلفه شکلن کوستر ز بر اباد
حرکت ایلد کجه میوه انچلرینک چچکنی یشل چن اوزره دو کر و چن ارا سنده ده تمش انواع
والوان شکوفه اولغاسدر پس چن بوقدر شکوفه ایله ملمع اولنججه بالضروره بوقلون شکل
اولوز امدی فرشی حرکت یاده اسناد بوجهتدر بعض شارحین بر وجهله دخی تقر بر بیوردیلر
لیکن اول تقریر وجود شسته مخصوصدر و بزم ذکر ایلدیکنر عامدر فتأمل (محصول بیت)
اول بوستانک و یا اول میوه نک انچلری سایه سنده باد بوقلون شکل فرش دوشه مش تقر بر اولان
وجه اوزره * بامدادان که خاطر باز آمدن بر رأی نشستن غالب آمد * بامدادو بامدادان صیاح و قسته
دیزل (که حرف رابط صفت (خاطر بونده فکر مناسنده در رأی قرینته سببیه اضافتی لامه در
(باز آمدن کرونگ یعنی باخچه دن شهره و او مزه کتمک فکری (بر رأی نشستن اول کون باخچه ده
او تور مق فکری اوزره (حاصلی بو کون باخچه ده او تور الم می بوخسه شهره کیده لم می فکری اور نه سنده

ردکافی

ردشعی

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری

متردد اولدم عاقبت کتک فکری اوتورمق فکری اوزره غالب کلدی * دیدمش دامنی کل ور بحان
 وسنبل وضیران فراهم آورد، وعزمت شهر کرده * دیدمش ضهری یاز قسید راجعدر (دامنی
 یا حرف وحدت) ر بحان فسلاکن (ضیران ضادک فحی ویا تک سکونی ویمیک ضغبله سلطان برکی
 وبل برکی دیدکلری بردر لوفسلاکندر که بحجم اکابک بنی درلر بایک ضغبله (فراهم آورد، دیوشر مش بهنی
 جمع ایلمش) وعزمت شهر مصدرک مفعولنه اضافتدر شهر کتکی نیت ایلمش (محصول ترکیب)
 شهره کتک فکری اوتورمق فکری اوزر یشه غایب کلچیک مصاحبی کورمیه براتک انواع شوکوفه
 جمع ایلمش وشهره کتکی قصد ایلمش (معلوم اولاه کل وسنبل ور بحان وضیران زمانلری مختلفدر
 که برزمانده جمع اولرلر بس کلام تحبیلی اوله ویاغلب قصد اولنه * کتکم کل بوستان راجزانکه دانی
 یقانی نباشد وعهد کلستان وفایی نه وحکما گفته اندهرچه نباید دباستی را بنشاید کل بوستان لامیه در
 ورا ادات تخصیص (چنان که آنجاین که دیدمکدر (دانی فعل مضارع مخاطبدر دانیدندن بلورسن
 دیدمکدر (بقایات وقرار دیدمکدر ویا حرف تکبیر حرف وحدت دکل) وعهد کلستان اضافتده
 لامیه در (ورا یشه حرف تخصیص وفایی یاسیده حرف تکبیردر حرف وحدت دکل (نه حرف
 نئی در نباشد دیدمکدر (وحکما یعنی اصحاب حکمت واریاب عقل (نباید فعل نفی مستقبل مفرغاید
 یابدندن (یعنی ثابت وقرار اولین دیدمکدر یعنی اکلمین وطورمین (دایستی دل کوکل بستی
 یا حرف مصدر باغلامق دیدمکدر (ورا حرف صله در با معناسته (نباشد فعل نفی مستقبل مفرغایب
 لایق دکل دیدمکدر (محصول ترکیب) دیدم بوستان کلیمک شو یلکه بلورسین بقاسی اولماز سریر
 الزوالدر وکلستان زمانیکده وفایی اولماز یعنی کلستانک وجودی و اعتباری کل ایله در پس
 کل کیدنجه کویا که کلستان کیش اولور زیر دیکندن غیری نسته فالماز (وحکما واریاب عقل
 یعنی عقلا دیدمشدر هر نسته که پایدار دکل یعنی ثبوتی وقراری یوقدر کوکل بغلعه لایق دکل
 حاصلی ربط قلب وذهلق خاطره سزاوار دکل * کتسا پس طریق چیست * بن بویه دیچک
 دوست دیدی بس طریق ندر (یعنی باقی وثابت ندر که اکا ربط قلب ایدوب کوکل کلچیه سی
 ایدلم * کتتم برای زهت ناظران وفضیحت خاطران کتاب کلستان توایم تصنیف کردن که
 باد خزان را بر ورق اودست تطاول نباشد وکردش زمان عیش ر بهش را بطیش خریف
 مبدل نکند * برای باء اصلیه ایله لاجل معناسته در (زهت نونک ضعی ووزانک سکونی وهانک
 فتحغبله سزور وشادایلق معناسته در (ناظران دن مراد اهل مطاعه در واضافت مصدرک
 فاعلنه در (فضیحت فایک ضعی وسینک سکونیه وسعت معناسته در (خاطران الف ونونه جمع
 اولدی شوزدا واضافت مذکور کیددر (کتاب کلستان بیانیه در (کلستان لغتده کلککدر اما
 بوئده براعه الاستهلال طریقیله ذکر اولمشدر که بوکتابک اسمی اولاجتدر (توایم فعل مضارع
 متکلم وحددر قادرم دیدمکدر (کتاب مفعول اولی (وتصنیف مفعول ثانیه سی وتوایم معنی جهندن
 کردن مصدر یشه مقیددر (که حرف رابط صفت باد خزان لامیه در تقدیری باد فحصل خزاندر
 (را ادات تخصیص (بر حرف استهلال) یا حرف صله در (ورق اولامیه در (دست تطاول
 بیانیه در مراد ظلم وتمدیدر بوکتابده بو معنایه نیچه برده کلور (کردش اسم مصدردر کردیدندن
 وبوشینک ماقبلی دایما مکسور اولور تنکه ضمایرک ماقبلی مفتوح اولور الاضرورت وزن
 ایچون گاه ساکن اولور (زمانه اضافت مصدرک فاعلنه اضافتی کیددر (کردش زماندن مراد
 فضول اربعه تک تعاقب وتوالیسددر (عیش عینک فتحغبله لغتده در لکدر اما بوئده ذوق وصفی
 مراددر (یا حرف صله (طیش طایک فتحغبله خفت وسکسارلق معناسته در (وخریقه اضافت
 مصدرک فاعلنه در تقدیری بطیش فصل خر بقدر (کردش میبدا (نکند خبری (عیش

زدهشی

زدهشی

نکنند که مفعول صریحی و بطیش غیر صریحی و میدل مفعول ثانی صریحی (محمول ترکیب) دیده که ناظر لک و اهل مطالعه نیک سروری و شادانچون دخی فارتلک خاطر زینه انشاده و معرفتیده وسعت و یرمک ایچون یعنی اوقیان منشی و اهل انشاده و معرفتیده کامل اولمچون کلستان گمانی تصنیف ایلمکه قادرم که حران یلینک انک پیراشنه تعدی و تجارزالی اولمسه یعنی ضرر ایدوب برک و بارینی دو که که قادر اولمسه یعنی دخی زمانک و فصولک تعاقب و توالیسی نیک بهاری ذوق و صفاسنی حران فصلنک شدتی تبدیل ایدمه یعنی برکاب تألیف ایلمکه قادرم که فصل حران و شتارک و بارینی دو کوب برهنه و عریان ایلمکه قادر اولمیه دنیا کلستانلرینی ایلمکی کی * منوی * محجه کار ایدت زکل طبق * از کلستان من بهرورق * بجه باحرف صله (اید فعل مضارع مفرد غائبز آیدندن اتای خطاب ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی (وزکل غیر صریحی (طبق فاعلی (باحرف وحدت طبق من مراد اچمش کلدر زیرا اچمش کله ورد مطبق دیر لر عرب (پس کلدن برطبق و برطبق کلدن دینلر بومه منابه واصل اولامش و هیچ تعرض ایلمنبرده کذلاک والادمرض ایدرزدی (بیربای اولی بونک کی یرله ظرفای عجم مکسور و روستایبیری مضموم او فورل (پس ضمه یه تخصیص روستایلقدر (و بر فعل امر در بریدنن بانک فحمله بریدنن دکل (ورق) باحرف وحدت بونده ورقدن مراد کلدن بریر اقدر یعنی برکا غد (محمول بیت) سنک ایشیکه کلور یعنی نه کار یکسه یازار برطبق کل نیم کتاب کلستانمندن برکاغد مقصداری خاطر بکه آل یعنی حفظ ایلمه که بیک کل مطبقندن انقدر خطاب عامدر * کل همین روز پنج وشش باشد * وین کلستان همیشه خوش باشد * کل مبتدا (و باشد خبری (و روز ظرف زمان و پنج وشش اضافه ایستاده در (و همین انجق دیمکدر (همیشه دائم دیمکدر خوش و او رسمله و روم ضمه بونده خوب و لطیف معناسنده در فایده ایچون خامقنوح او فورل دین خوب سوبلیدی (محمول بیت) بو بیت بیت اوله مقام تعلیلده و اقدر ز را کل بش اتی کون دائم اولور انجق یعنی سریع الزوال و قصر عمر در اما کلستان دائم تر تازه و لطیف در حالی نه صول ونه قورر ونه چورر * حالی که من این سخن بکفتم دامن کل بر یخت و دردا منم آویخت که الکریم اذ او عدونی * حالی باحرف وحدت بر حالده (که من این سخن بکفتم بن بوسوزی سوبلدم (دامن کل اضافتی لامیه در ادنی ملایسه ایلمه یعنی کل ایچنده اولوق اعتبار یله پس دو کلن کلدر انک دکل بر یخت باحرف تاکید (ر یخت فعل ماضی مفرد غائب ذکوی دیمکدر (در دامن در حرف صله در باکی (آویخت بونک کی یرلده باشدیدی معناسنده در تکه کسه کرک ان شاه الله تعالی غلام عجمی حکایه سنده که بدودست در سکان کستی آویخت یعنی ایکی ایلمه کینک دوشه یا بشندی دیمکدر (الکریم مبتدا (اذا و عدت زمان استیقبال ایچون ظرف در معناسی شرطی متضمن جمله فعلیه به مضاف اولور جه و نحو بین مذهبنده و کندیبه عامل جوابدر که و فی فعلیدر و جمله ظرفیه خبر مبتدا در (محمول ترکیب) همسان که بن بارقدیمی کلدن منع ایدوب کتاب کلستانی تصنیفه قدرت اظهار ایلدم کانه که تألیفه و عده ایلمش اولدم زیرا اندن منوع و بو که ترغیب و عدم معناسنی متضمندر پس بو که بنام الکریم اذا و عدونی بهرورق * فصلی دودران چند روز اتفاق در بیاض افتاد * (فصلی باحرف وحدت دو واور رسمله ایکی دیمکدر بر ایکی فصل معناسنه ظاهر بونده فصلدن مراد بایدر زیرا بو کابده فصلله ملقب و سعی نسته بو قدر (چند بجه (در حرف صله در یا معناسنه بیاضه دوشتمکدن مراد تخریر و کتابت اولدی دیمکدر اصرر چه مسوده دن بیاضه چقمقه قرینه یوقدر اما عده منه یوقدر ایکیسنه ده محاکم تجملی وار (پس هر برینه حکم قرینه سزدر اکثر بنجده در همسان روز واقع در لکن مبالغه به حل اولماسون دیو بونسخه فی اختیار ایلمک (محمول ترکیب) بر ایکی فصل اول

رد ابن سید علی و لامعی
وسروری و شمعی و کافی
رد ابن سید علی
وسروری

رد ابن سید علی
وسروری

رد ابن سید علی
وسروری

بر قاج کونده اتفاق بیاضه دوشدی یعنی بحر بر اولدی و یا مسوده دن بیاضه چقدی دیمک
 اوله و یا هممان اول کون بوله اولدی * در حسن معاشرت و اداب محاورت * حسنک معاشرته
 اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتی صدر (آداب محاورت لایمه در محاورت مکمله معناستند در
 (محصول ترکیب) فصل اول خلقه حسن زنده گانه بی و اسلوب اختلاطی و فانون مصاحبتی بلدر
 و اینکجه فصل آداب مصاحبت و مکمله بی و طریق مجاره و مجادیه بی بلدر بر بعضی در بدبلر
 اولکی باب سابع و اینکجه باب ثامن در * در لباسی که منگله ترا بکار آید و مترسلا ترا بلاغت افزاید *
 در ادات نظرف در نظرف اولدن بدل افتاد فعلته (لباس الفاظ و عبارتن کتابتدر (یا حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت (منگله سندن مراد فارسیجه سو بلشنلدر (ورا ادات تخصیص
 (بکار یا حرف صله آید فعل مضارع مفرد غائبدر آیدندن کلور دیمکدر (مترسلا ندن مراد
 منشیلدر (افزایش فعل مضارع مفرد غائبدر ارتور دیمکدر (محصول فقرتین) مذکور ایکی
 فصل برلایسه واقع اولدی که منگله همان فارسیک ایشنه کلور یعنی اول ایکی فصله و واقع اولان
 فوائد و لطایف بر خوب الفاظ و لطیف عبارت ایله ادا اولدی که فارسی خواننده لازم و طالب فرس
 اولنده * * * * * و اهل ترسل و انشانک بلاغت و کالتی زیاده ایدر * * * * * فی الجملة از کل بوستان بقیتی
 موجود بود که کتاب گلستان بعون الملک المنان تمام شد * * * * * فی الجملة حاصل کلام (بقیتی باحرف
 وحدت و یا تکبیر (محصول ترکیب) حاصل کلام بوستان کلندن دخی بقیه موجود ایدی که
 کتاب گلستان ملک منان عونیه تمام اولدی یعنی الالهک عنایتله تمام اولدی * * * * * و تمام آنکه شود
 بحقیقت که پسندیده آید در بارگاه شاه جهان بنام * * * * * اما کتاب گلستان حقیقتله اولوقت تمام
 اولور که مقبول کله یعنی مقبول اوله جهان صغینچی و یا جهانی صغندر بیچی بادشاه در کهنه ده
 (سایه) کرد کار اضافتی لایمه در کرد کار کرد کاف عربیله کردند مشتق اسمدر رانک و دالک سکونیه
 و کار ادات فاعلدر بی معناست ستمکار و چقا کار کی (پس بونک کی برزده کرد کار فعال مطلق
 معناست یعنی خدادیمکدر (کافری عجمیدر بین بو خصوصه بحکم الملک و کاف عربی بونک که بری
 و دالک در دینلر بونک اصلنی بلرل ایش * * * * * بر تو اطف پرورد کار * * * * * پرورد کار رب معناست در پروردندن
 (محصول ترکیب) سایه خدادر و خدانک لطفی بر تو ایدر یعنی اتر اطفقندر * * * * * ذخرمزمان * * * * * زمانک
 ذخیره سیدر یعنی خلق سبب حیاتی و باعث معاشی و وسیله نظام و انتظامی در * * * * * کهف الامان * * * * *
 (کهف مغاره معناست در بونک کی برزده صغینچی دیمکدر متجا معناست در یعنی خلق اکایناه البته مکله
 نواب روز کارندن و مکاید دهر دن امن و امان بولور * * * * * المؤمن من السماء * * * * * مؤبد بحکم معناست در
 یعنی معادن نایند و نصرت و ظفر بولشد و سمایه اسناد مجاز ایدر * * * * * المنصور علی الاعداء * * * * * دشمنلری
 اوزره نصرت و ظفر بولشد یعنی دشمنلرینه غالبدر * * * * * عضدالدوله القاهره * * * * * عضد عینک قحقی
 و ضادک صلیله قولدر باز و معناست دولته اضافتی لایمه در و قاهره دولتک صفتی حاصلی دشمنلر یعنی
 قهر و هلاک ایدیمی دولتک بازویسی یعنی معنی و ظهیر بدر که دولت و سلطنت آنکله مستحکمدر
 * * * * * سراج المسله الباهره * * * * * سراج چراغ یعنی شمعک فیله سسته ینان آتش بونده ضیا و نور
 مراد در (ملندن مراد دین اسلامدر (باهره زیاده روشن بهر القهر دیرلر فین توری کوا کربک
 نور به غالب اولسه یعنی دین اسلام که سائر ادیانه غالبدر آنک ضیاسی و نور بدر دیمکدر بعض
 نسیخلرده باهره برنده زاهره دوشمش و لدر بیچی معناست * * * * * جمال الانام * * * * * جمال حسن معناست در
 یوزه جمال دیکلری کوزلک آنده ظاهر اولد بیچی ندر (انام خلق معناست در یعنی خلق
 عالمک حسن و بهامی یعنی حسن حاللری و رونق کارلری آنک وجود بر جودله در * * * * * مفخر الاسلام * * * * *
 اهل اسلامک فخر ایدر جکری (یعنی آنک وجودله فخر ایدر زک که بویه غافل و عاجل شاهن

زدامعی
 رذشعی

وارد دیو * سعد بن ابانک الاعظم * بوالقالبه لقب و بواوصافله موصوف ابو بکرک
 اوغلی سعددر (ابانک اعظم دن مراد ابو بکر در که بوند نکره انک اوصافنی ذکر ایدسه کرک
 * شاهنشاه المعظم * شاهنشاه سابقا مفصل ذکر اولمشدر ملک الملوک المعظم دیمکدر
 * مالک رقاب الامم * مالکک رقابه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (رقاب رفقه نک
 جمعیدر بیونلر دیمکدر (امم امتک جمعیدر خلائق وطوائف مختلفه دیمکدر یعنی جمیع خلائقک
 بیونلر بنه مالکدکر) حاصلی خلق عالم قوللر بدر دیمکدر ز رارقبه ایله جمیع بدندن تعمیرایدنر
 * مولی ملوک العرب و الحجج * مولی بونده افتندی وصاحب معناسنه در (ملوک ملکک جمعیدر
 پادشاهلر دیمکدر عر بدن غیری بهجیم دیرلر مطلقا یعنی عرب و عجم پادشاهلر بنک افندیسیدر که
 جمعی اکسرفرو ایدوب انک محتاجلر بدر (حاصلی جمله سی اسکا انجما ایدنر و جمیعک ناصر و یاور بدر
 * سلطان البر و البحر * بر و بحرک پادشاهلر یعنی تمام دنیا به امری جاری و حکمی نافذدر
 * وارث ملک سلیمان * ملک سلیمان شیراز در اما بونده سلطنت سلیمان و وارث دیمکدر بعد
 دکلدر که غلو طر بقبله و حوش و طیوک حکمته مالک اوله * مظفر الدین * ابو بکرک لقبی
 * ابو بکر * کنیتی * بن نکبست بن سعد * انجیلین ابو بکر که سعدک اوغلی دروسعدز نبکی اوغلی در *
 ادام الله تعالی اقبالهما * الله تعالی ابو بکرک و اوغلی سعدک دولت و رفعتلرینی دائم ایلسون * و جعل
 الی کل خیر مالهما * دخی الله تعالی هر خیره قلسون مر جمع و ما بئرینی (بعضی نسخدهه آمالهما
 دوشمش (آمال الفک مدبله املاک جمعیدر امیدلر دیمکدر یعنی الله تعالی حضرتلری امیدلرینی
 خیراته و میل و رغبتلرینی حسنه توجیه ایلیه یعنی امیدلری خیر و توجهری عدالتا اوله * و بکرشع
 لطف خد او ندی مطالعه فرماید * و او حرف عطف و بوقفره پسندیده آید فقره سنه
 معطوفدر (یاحرف مصاحبت) کرشعه کافی عجمینک و رانک کسری و شین عجمه نک سکونیه
 بونده کوز او جیله بقمغه دیرلر (اما خراسان اهلی کافی عر بی مقتوحه و رای مقتوحه ایله
 او قورلر (لطفه اضافتی بیاسنه در) خد او ندی بویله در (یاحرف نسبت) مطالعه
 معروف (فرماید قول مضارع مفرد غایتدر فرما یسندن فاعلی سابقا مذکور اولان
 شاهزاده سعددر (محصول ترکیب) کتاب کستان حقیقله اولوقت تمام اولور که شاهزاده
 سعدک در کاهنده مقبول و معزز واقع اوله و کتند بنک شاهانه لطفی کرشعه سیله و نظر عاطفتیه
 حاصلی کوشه چشمه التفات ایدوب مطالعه بیوره یعنی شاهزاده سعدک مقبول اولورسه
 تمام مالک مقبول اولور دیمکدر * قطعہ * کر التفات خد او ندیش بیاراید * نکارخانه چینی
 و نقش ارز نکبست * التفات افعال یابندن مصدردر کیدر کن باشنی اردینه دوندوب بقمغه
 دیرلر اکثر آهو و جبران جنسندسته مستعملدر (حتی نقل اولنور که اگر جبران جنسی قچار کن کاه
 اردینه بقمسه هر کن اکا رجوان یتشفزدی) خد او ندی اضافتی فاعلنه در (و شین
 ضمیر ظاهر و متبادر اولان کتاب کستانه راجع اولقدر بعضیلر سنده ارجاع ایلدیلو و بعضیلر
 ذکر ی اقرب اولان ابو بکر و العلم عند الله (بیار آید یاحرف استقبال) بیار آید فعل مستعملدر آرایسندن
 آراستندن دکل (نکار نوک کسری و کافی عجمیه اسمدر نقش معناسنه کوزلره نکار دیمک بوندن
 ما خوددر) خانه اوه دیرلر (نکارخانه نقش اوی دیمکدر دارالنقش معناسنه وصف ترکیبی دکل
) چینه اضافتی بیاسنه در یای نسبد ایله (چین سرحد هندده بر عظیم شهرک اسمیدر تر بپ ایدوب
 صین دیرلر و نکارخانه سی بر عظیم کلیسادر که اول ملکسندسته پیدا اولان اوستاد نقاشلرک
 هر بری کند ی استخراج ایلدی بیکی نقوش و اشکال غریبه بی و تصاویر عجیبه بی انده
 نقش ایلشدر (ارز نک قح همزه و سکون را ایله بر تصویرنامه در که ما فی نقاش استخراج

۷ نعوذ بالله من تقول مثل هذه
 الكلمات التي لا يشك احد
 في كونها كذبا و افكارا لا يرضى
 الله تعالى منها و لا يسو له
 ولا نشره برئسا احدا و لا
 اعانه العباد لهم يا مولاهم
 و انفسهم اصار و امثلهم
 كما كانوا اول مرة
 (عبده جدی)

زبان سید علی
 لامعی و ستروری
 ز دلامعی
 رد لامعی

ایلدیکی تصاویر و نقوشی انده رسم ایشاندر (باحرف نسبت (سین و تا ادات خبردر (محصول بیت) اگر کتاب گلستانی شاه زاده عالیشانک نظر شاهانه سی مزین ایدوب حسن قبول ایله مقبولی وزیر التفتیله وعین عنایتله منظوری اولورسه نکار خانه چین کبی مشهور و نقوش مانی کبی تمام عاده مسلم و مقبول اولور * امید هست که روی ملال در نکشد * ازین سخن که گلستان نه جای دانشکست * امید هست مبتدا و خبر (که حرف بیان (روی ملال بیانیه (در حرف تأکید) زائد دینلری وجه سویشلسر (نکشد فعل انی مستقبل فاعلی سعدر تقدیری در هم نکشد در (ازین سخن جائزدر نکشد ه متعلق اوله (واشارت بیت اولک مضمونه اوله و که حرف تعلیل اوله و جائزدر که که حرف بیان اوله (وازین سخن مقام تعلیله اولوب گلستان نه جای دلنکست چله سی مشار ایله اوله گلستان ذکر یی بونده ایهام طریقه در قائل چایک دلنکته اضافتی لامیه در دلنک وصف ترکیبی در کولکی طار کیمه ملول معناسنه (باحرف مصدر (سین و تا ادات خبردر (محصول بیت) امید وارد که شاه زاده بوکابه القیاستند و بوکه نظر و مطامه سندن یحضور اولوب بوزین پور ترمیه یعنی ملالت و سامت کوسرمیه بوسوزدن و بوسیدن که گلستان کتابی و یا بوستان کتابی طارانی کوسرمه چک و ملالت و بحضور اقی بری دکل بلکه ایکسیده فرح بخش و دلکش و سیرانکاه و فرح فزادر حاصلی ایکسیده ده نظردن کوزه نور و قلبه سرور حاصلدر * علی الخصوص که دیباجه همایونش * بنام سعادت بکر سعید بن زینکست * علی الخصوص خصوصاً دیکدر مقام تعلیله و واقعه در نکشده مخصوص علتدر (که حرف بیان (دیباجه اعتمده یکاغه دیرل ایکی دیباجه ایکی بکدر دیکدر کتابلرک اولرینه دیباجه دیکلاری تشبیه طریقه در کانه که اولی یوزیدر همایونه اضافتی بیانیه در مبارک دیکدر (شین ضمیر گلستان کتابته راجعهدر) بنام باحرف صله (سعید بونده ایهام طریقه مذکوردر سعادت معناسیله شاه زاده سعیده مصدر مراد اولنجه نامک اضافتی بیانیه اولور (وای بکر سعیدک لامیه (واسم مراد اولنجه نامک اضافتی لامیه اولور و سعیدک مقدر اینه بیانیه (وایک ابو بکره لامیه (ابو بکر ناصره ابن مقدر در زیر قاعده لیدر بین العین واقع اولان ابی حذف ایلک (محصول بیت) شاه زاده گلستانه نظردن ملول اولماز زیرا گلستان ملالت و سامت بری دکل خصوصاً که مبارک دیباجه سی سعید ای بکر نامته در که اول ابو بکر بن سعید بن زینکی در دیباجه سی انک نامته دیر دیک مجاز مرسل طریقه در ذکر جزه و اراده کل قبیلنددر و الا تمام کتاب انک نامته در تنکه حضرت مولانا جامی بیورر (بیت) گلستان کر چه سعیدی کرداز بن پیش) (بنام سعید بن زینکی تمامش) (بو بیک ظاهر ای شعردر که گلستان زینکی اوغلی سعید آدینه اوله لیکن کتابدن فهم اولان شاهزاده سعید آدینه اوله (س واسطه لک حذفه حل ایلک کرلننکه بزم پادشاه لمره عثمان اوغلی دیرل واسطه لری ترک ایلمکاه (معلوم اوله که اکثر مراح ذهاب اولدیلر که گلستان سعید بن ابی بکر نامته اوله و بعضیمی ابو بکر آدنه در دیدی کتابک ترتیبندن فهم اولان قول بعضدر زیرا اول ذکر چیل سعیدی بیوردوغنده ابو بکرک تعریفی فراد ایدی و سعیدی ایهام و تور یه طریقه یسه ذکر ایلدی و صکره اوغلیک وصفتی پادشاه وصفته قوطمه طریقه یسه ذکر ایلدی و اشاعه ده جدال سعیدی دیناسده یته مناسیله ابو بکر ی وصف ایلدی لکن بهید دکلر که ایکسینکده نامته در دیناسده و بقوله ظاهراً ما نهد یوقدر والله اعلم * ذکر امیر کبیر فخر الدین ابو بکر بن ابی نصر * بو ذکر کتاب اولاننده ذکر حماد کبی اعرابده ایکی وجهه محملمدر تأمل تدر * دیکر عروس فکر من از بی جمال سر بر نیارد و دیده یاس از پشت پای خجالت بر ندارد * دیکر بونده دخی دیکدر (عروس

رد این سینه علی
و سروری

کردك اولمز دن اول اربله عورت بيشنده مشتركدر صكره ازه زوج و مهل و حليل ديرل
 و عورته زوج و بعله و حليله ديرل بونده كلن مراد در فكره اضافي بيانيه در (ومنه لاميه) بي ادات
 سلب جمال حسن معناسته در و يا حرف مصدر پس جمالي سلب ايد نيجه چركناك معناست و ويرز
 اگر چه كوزل و نه چركن معناسته ده دلالت و اربل زياده فالدرمز ديمكدر بوقاري كوزر مز و بوقاري
 فالدرمز ديمك دكل (نابده) باسن بيانيه اميد سركا يعني قطع رجاء معناسته در (بشت ارقه بايه
 اضافي لاميه در) خياله اضافت بيانيه در (خيالات اوتمقدر شرمندكي معناسته در) برتدارد
 يته قالد رخن ديمكدر بوقاري طومر ديمك دكل در (مخصوصول فقرتين) دخي بم فكرم كلني
 كوزلسركدن باش فالدرمز يعني كوزل اولدني ايچون حجابندن باشي اوكنه طوتوب كوكنه
 بقارنكه اوتشان كيمه بو يله ايدر دخي فكرم كلني اميد سركا كوزرني اوتمني اياغي ارقاشدن
 فالدرمز يعني صاحب نظر واهل بصر قبولندن تا اميد اولوب كال حجابندن وز ياده خيالشندن
 كوزني اياغي ارقاشنه ديكوب باشين فالدرمه قادر اولماز (حاصلي حيرت و دهشتندن دايما
 باشي اوكنه صالوب يورز * و در زمره صاحب جمالان معجلى نشود مكر آنكه كه معجلى كردد *
 زمره زاي معجمه بك ضمي و ميك سكوتيله بولوك معناسته در صاحب جباله اضافه اضافتي بيانيه در
 صاحب جمالونك كييلر عريده تركيب اضافي در اما مجم اضافت معن قطع ايدوب وصف
 تركيبى شكلى ايدر حسن صاحبلى بولوكنده ديمكدر (معجلى اسم فاعلدر تفعل باشيدن يعني
 ناقص و او بيسندن عرض جبال ايلكه ديرل يعني كوزللكن كوستر كه) (نشود فعل نفي مستقبل
 اولد ديمكدر (مكرادات استنادر الا معناسته) آنكه اولوقت ديمكدر (كه حرف بيان معجلى كردد
 معجلى اسم فاعلدر تفعل باشيدن بزيجي اوله ديمكدر (مخضول فقرتين) دخي بم عروس فكرم
 صاحب جبالر زمره سنده عرض جمال ايدوب معجلى اولماز مكر اولوقت كه مترين و معجلى اوله
 يعني فكرم كلني كيمه به يوز ين كوستر من الا اولوقتكه آراسته و پيراسته اوله * بز يور قبول امير كير *
 با حرف مصاحبت (زيور زانك كسرى و يانك سكوتيله و او لك قبحي ايله زينت معناسته
 اسمدر) قبوله اضافت بيانيه در (وقبولك اميره مصدر ك فاعلته و كيره بيانيه يعني اولوقت
 عرض جمال ايدر و حسن كالن كوستر كه امير كيرك زيور قبوليله وحلى نظر بله و عين التفاتيله
 مزين و آراسته و منظور و پيراسته اوله بوند نصكره امير كيرك اوصافته شروع يورز * عالم عادل *
 بيانيه * مؤيد * اسم مفعولدر تفعل باشيدن يعني خدا دن قوت بولاش * مظفر * يعني غالب
 و منصور على الاعداء * مؤيد مظفر اضافتي بيانيه در * ظهير سمر بر سلطنت * ظهير بونده معين
 معناسته در (سمر يره اضافتي اسم فاعل مك مفعولته در) سلطنته لاميه در (تحت سلطنت ديمكدر
 تحت سلطنتك معني ديمكدر * مشر تدبير مملكت * مشر اسم فاعلدر افعال باشيدن تدبيره اضافتي
 اسم فاعل مك مفعولته در) و مملكتيه مصدر ك مفعولته در يعني امور سلطنت و تدبير مملكت
 آنك راي و تدبيريه منوط و مقوضدر بوالقاب اول معنابى مشر در كه مدد و ح وزيرتو يعنى اوله كه
 رومده اوگوز بر اعظم و بيوك وزير و باش وزير ديرل (وزيرتفيد اولمان سائر وزرا و بكل بكاردر
 نيكه مسالك الرشاد نام كابه تحقيق ايش * كهف الفقراء * كهف فقاره معناسته در بونده جاي پناه
 فقرا ديمكدر * ملاذ الفقراء * ملاذ اسم مكندر ضميمي ير ديمكدر فقراء و غربا فقيرك و غرب بيك
 جملع ايدر يعني فويل وزني اوزره اسم فاعلارك جمعي بوزن اوزره كلور حاصل غيرانك و فقرا نك
 ملتج ايدير * مربي الفضلاء * مربي اسم فاعلدر تفعل باشيدن مفعولته مضاف يعني علما و فضلاي
 تربيت ايدوب احوال معاشلى و انتظام حالل بله مقيد اوليدن ديمكدر نيكه عاقبت انديش صاحب
 سعادتارك شائندنر علما و فضلايه رعابت ايلك بونده مربي في اسم مفعول تجويز ايلين مذكور معنابه

زدشعبى
زدلماعى وشعبى

معجلى و معجلى پنجينس
خط صنعتيدر يعنى
نقطه ده مختلفلدر
ردشعبى

واصل اوامش * بحب الاتقیاء * بحب اسم فاعل در افعال با بنیدن یعنی مضاعف بن سو بچی و دوست
 طوبی دیکدر (اتقا تقی تک جمعیدر برهیز کار و صالح و اهل تقوی دیکدر و اضافت اسم فاعلک
 مفعولند در * افتخار آل فارس * افتخار افعال با بنیدن مصدر در آل یونک کبی بز زده اهل معناسنه
 مستعملدر افتخار آل اضافتی مصدرک فاعلند در و فائزه اضافت لامیدر یعنی اقلیم شیرازک خلقی انک
 وجودیله افتخار ایدر که بوبله وز برمن واردد بو * عین الملک * عین بوند لفظ مشترکد قوتله آند یعنی
 قسم بیننده ملک همیک ضمی و لامک سکونیه مملکت و سلطنت بیننده مشترکدر اضافت لامیه در
 یعنی مملکت و سلطنت و مذهب و مائک قوتی و نصرتی حاصلی بونلر انک وجودیله قوت و نصرت
 بولوز یعنی بونلرک معین و ناصریدر یا خود بونلر انک باشنه آند ایچوب وز بر یا شیچون دیرلر رومده ختکار
 باشیچون دیکدری کبی بعضی نسخهده عین الملک یانک ضمی و همیک سکونیه قوتلواق و مبارکک انک
 معناسنه * ملک الخواص * ملک همیک فتحی و لامک کسری ایله پادشاه دیکدر خواص خاصک
 جمعیدر ارکان دولت و اعیان سلطنت دیکدر یعنی یونک هر بری اوزره حکمی جاری و هر برینه امری
 نافذدر * محض الدوله و الدین * یعنی اصحاب دین و ارباب دولت انک وجودیله افتخار ایدرلر ز را
 دینک ناصری و ارباب سلطنتک یاوریدر * غیث الاسلام و المسلمین * غیث مدده ابرشته دیرلر
 فارسیجه فر یاد رس دیرلر پس اضافت اسم فاعلک مفعولند در یعنی اهل اسلام و مسلمینک ناصر
 یاوروی و معین و ظهیریدر * عمده الملوک و السلاطین * عمده عینک ضمی و همیک سکونیه معتمد علیه
 یعنی ملوک و سلاطین انک رأی و تدبیرینه اعتماد ایدوب اکا و اتقانددر یعنی تدبیر و تصرفینه
 قائلدر در عمده کز بنده و ز بنده معناسنی و بن نایندن سوبلش * ابو بکر بن ابی نصر * ابو بکر
 پادشاه ابو بکرک افر با بنیدن امیش و انا بکرک عادلترندن وزرانی کیندو اقر با بنیدن ایلمک امیش
 قاضی بیضاوی نظام توار بخشیده بونک زیاده الطوائفی و خیرات و مبرانی و علما و فضلاء به
 و مشایخ عظامه تکریم و تعظیملرینی ذکر ایلدی * اطال الله تعالی عمره * اطال فعل ماضی در افعال
 با بنیدن و افظ الله تعالی (و عمره مفعولی موقع دعاده واقع اولش یعنی الله تعالی عمرینی اوزون ایلسون
 دیکدر * و اجل قدره * اجل ده فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال با بنک مضاعف بن فاعلی
 تحتسیده الالهه راجع ضمیردر (مفعولی قدره در موقع دعاده واقع صدر الله تعالی قدرنی معظم
 ایلسون دیکدر * و شرح صدره * بوجهله دخی دعائیده در صدردن مراد قلبدر ذکر محل و اراده حال
 طریقه یعنی خدا قلبینی مشروح و مسرور و سیندستی عمل لدنیله بر نور ایلسون * و ضاعف اجره *
 ضاعف فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر اعرابی ماقبلنده اولان جمله لک کبی در یعنی الله تعالی
 خیرات و حسناتی مضاعف یعنی قات قات ایلسون * که مدوح اکابر آفاقست * که حرف تعلیل در
 یعنی بوقدر خیردایه و مدح و ثنابه استحقاقنه علت و بیاندر (مدوح اکابره اضافتی اسم مفعولک
 قائم مقام فاعلنه اضافتیدر و آفاقه اضافت لامیدر در (آفاق افقک جمعیدر هرزه نک و فائق ضمیه فاده
 سکونیه لغتدر بونده اطراف مراددر یعنی اطراف عالم اکابرینک مدوحیدر حاصلی اکابر دنیا و اعیان
 عالم مداحی و دعا کویدر * و جمع اسم مکارم اخلاق * مجمع اسم مکاندر قبح باینده مکارم مکارمک
 جمعیدر انک ضمیه ایلمک معناسنه (اخلاق خلتک جمعیدر خلتک و لامک سکون و ضمیه اضافتدر
 لامیدر یعنی کوزل خوبلر جمعیدر حاصلی اخلاق و اطواری کوزلدر * بیت * هر کدر سایه عنایت
 اوست * کنهشست طاعتست و دشمن دوست * هر که اصلنده هر کس کدر کس ضرورت وزن ایچون
 و قرینه قائم اولدیغیچر حذف اولدی (سایه عنایت بیانیه در) او ضمیری وز بره راجعدر کنهشست ضمیری
 که بیدر راجعدر و مبتدادر و طاعت خیری (دشمن تقدیری دشمنش در قرینه قائم اولدیغیچون حذف
 اولندی بنه مبتدأ و خبردر (موصول بیت) بویتمک مضمونی هر عیب که سلطان بپسندد هزینت مضمونه

رد لامعی

یعنی دشمن دوست مبتدأ
و خبر در سه

قر پیدر یعنی هر کیمسه که وز برك سایه عتابنده وظل حمایتنده اولوب اطفانه مظهر وعین رأفت
 ورحمتیه منظور اوله حسن التفاتی وبعین نظری سبیله خلق عالمک کوز زنده هر عیبی هنر وکمال
 وهر نقصانی شمس بی زوالدر وهر کس اکا چشم محبت و دیده مودتله نظرایدوب محبوب القلوب
 اولوب دشمنلر قننده و نظرنده محبوب سالم عن العیوب اولور (بیتده محل الضدین صنعتی که المدح
 عایشبه الذم دین غلط سو بلدی (بیتک مناسنده فرضا ائدن بر جرم صادر اولسه و بز برك خوفندن
 کیمسه اکا سوز سو بیلکه قادر اولنر واکر انک بردشینی اولسه اولدخی و بز برك خوفندن انکله
 دوست اولور دین عنایات سونیش * بر هر یکی از سار بندگان و حواشی خدمتی متعینست *
 سار بونده جیب معناسنه در حواشی حاشیه نك چه بدیز خدمتکارلر و متعلقات دیمکدر
 (محصول ترکیب) سلاطین ووزرا واکر ناسک در کاهلرنده جمیع قولارک و خدمتکارلرک
 اوزرلرینه برر خدمت معیندر یعنی هر بریک اوزرینه برر خدمت متعینسدر (متعینست عبارتی
 هر نه مجتلبه ایله برانلر املا بلزلر ایش * که اگر در ادای آن برخی نهان و تکاسل روادارند
 هر آینه در معرض خطاب آید و محل عتاب * ادای آن اضافتی مصدرک مفعولنده در (آن خدمت
 اشارتدر) برخ بانگ قهقی ورائک سکونیه بعض دیمکدر یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر
 (تهان و تقاضا یا بدین مصدر در بنسنت بی حقیر طومقدر تکاسلده تقاضا یا بدین مصدر در کاهلرک
 ایلمکه دیزلر (روا نك فحیله جواز معناسنه در اما بونده جائز دیمکدر (هر آینه البتة دیمکدر) معرض
 رانک کسر یله شدوذا اسم مکان معناسنه اصلنده شول قفاندر که جاری بی انکله بیعنه عرض
 ایدرلر اما جاریه ایله بله صائلاز بلکه عاریتله بله کوسترلر خطابه اضافت لامیه در (محل عتابده
 بوبله در بند بر آید مقدار در (محصول ترکیب) اگر اول تعیین اولنلر خدمتی ادا ایلمده بر مقدار
 نهان و تکاسلی جائز طوتار یعنی اول خدمتی حصار تله طوتوب انده اهالی جائز کوره البتة
 معرض خطابه و محل عتابه کلورلر (یعنی خدمتکنده نیچون تقصیرات و اهالی جائز کوردک
 دیوانی قافرلر و آزار ایدرلر * مکر برین طائفه درویشان که شکر نعمت بزرگان واجیست
 بریشان و ذکر جیل و دعای خیر * مکر ادات استنادر الامعناسته (طائفه درویشان بیانیه در
 (که حرف رابط صفت یا حرف تعلیل) شکر نعمت اضافتی مصدرک مفعولنده در و بز رگانه
 اضافت لامیه در (شکر مبدا واجیست خبریدر) برایشان واجبه متعلقدر (ذکر جیل و دعای خیر
 شکره معطوفدر و اعرابی انجیلین در (محصول ترکیب) الابو در ویشلر طائفه سنی اوزره بر خدمت
 تعیین اولماش که اکا برك نعمته شکر ایلمک ائلرک اوزرینه واجیدر (یعنی زمره درویشان مذکور
 تکالیف و خدماتن مخرج و مستأثرلر که بونلرک اوزرلرینه لازم و واجب ولی نعمتلك انعام
 و احسانلرینه شکر و سپاس و ذکر جیل و دعای خیردر (حاصلی بونلرک خدمتی بودر بوندن غیر
 خدمتله مأمور و مکلف دکلدر * و ادای چنین خدمتی در غیبت اولبترست که در حضور که
 این تصنع نزدیکست و آن از تکلف دور و باجابت مقرون * ادای چنین خدمت مصدرک مفعولنده
 اضافتی قبیلندندر و یا حرف وحدت و یا حرف تکیر و میبندادر (در غیبت اولبترست خبری) که
 حرف بیان در (در حضور در غیبت معطوفدر امامتی جهتندن مفضل علیه واقع در) پس که
 من تفضیلیه معناسنی متضمن اولور (که حرف تعلیل) این حضوره اشارتدر (با حرف صله) تصنع
 تفعیل یا بدین مصدر در زیامعناسته (این مبدا نزدیک یقین دیمکدر خبری) (و تصنع خبره متعلقدر
 (آن غیبتله اشارتدر مبدا دور خبری) (از تکلف خبره متعلقدر) تکلف و کلبه اولمیان معنایی
 اظهار ایلمکدر (باجابت از تکلفه معطوفدر) (مقر و نه متعلقدر و مقر و ن عطفله خبر
 بعد الخیزدر آن اسم اشارت) (محصول ترکیب) درویشلر اوزرینه واجب اولان خدمتک اداسی

زده سروری
 بردشینی

ردان سید علی و لامعی
 و سروری و شمعی و کافی

حضور ده (یعنی رو برو اولمقدن ایسه غیبته اولق اول رفدر زرا بالواجهه اولان شکر و ثنا
 ودعا ر یاه قریدر یعنی حقیقته ر با قصد ایلمده ایشیدن ر یاه حمل ایدر اما اول غایبانه اولان
 شکر و ثنا دعا تکلفدن دور یعنی کولکدن اولوب همان دل اوچندن اولمقدن بعیدد زرا
 قصدنی خدا ییلور انجق حاصلی غایبانه دعا و ثنا عن صمیم القلب اوور بهن حال پس ر باوجهه
 حمل اولنماز زرا کولکند ر (دخی غایبانه اولان دعا و ثنا اجابت وقبوله موصول و مقرودندر یعنی
 ریادن و تصمدن دور اولدیغی کبی اجابت ده مقرودندر حاصلی عندالله مستجابدر زرا حدیث
 شریفه واقعدر که ظهر غیبدن صادر اولان دعا رد اولنماز * قطعه * پشت دوتای فلک راست
 شد از خرمی * تاجو تو فرزند ز اد مادر ایام را * پشت ارقه تابونده قات مناسبه در (پشت دوتا
 اضافتی بیانیته در و مبتدا و بلکه اضافتی لامیه در راست بونده طوغری دیمکدر (راست شد
 طوغری اولدی یعنی طوغر لدی دیمکدر خبر مبتدا در (خرمی با حرف مصدر در شاداق معنایسته
 تا ابتداء غایت ایچون ظرفدر عربده منذکبی (فرزند اوغل دیمکدر (زاد فعل ماضی مفرد غائب
 لازم و متعددی بیتمده مشترکدر بونده لازمه در طوغدی دیمکدر (مادر انادر ام معنایسته ایامه
 اضافت بیانیته در (را ادات تخصیصدر مضاف الیه معنایسته افاده ایدر (زاد فعل لازم اولنجقه
 فاعلی محتمده فرزند راجع خبری در متعددی اولمقدن فاعلدر طوغرتدی معنایسته پس فاعلی فلک
 و مفعولی مادر ایام اولور (را بوقدر رجه ادات مفعولدر فتأمل (موصول بیت) فلنک ایکی قات
 ارقه سی طوغر لدی یعنی معنی قات ایکن مستقیم قات اولدی حاصلی بوکر بلسکی کندی
 ایام اناسنک سنک کبی اوغلی طوغالدن پرو یا خود فلک ایام اناسنه سنک کبی اوغول طوغوردلیدن پرو
 بوقدر رجه زایا نید معنایسته اولوب ایکی مفعول آور زرا افلاکه آبا دیرلر طوقوزانا معنایسته
 و عینا سرار بهمه امهات دیرلر درت انا معنایسته و معدن و نبات و حیوانه اوح اوغول دیرلر زاد لازم
 اولدیغی تقدیرجه رانک زیاده سنه حکم ایلمش غریب حکم ایلمش مادر ایام ایچون سنجیلین
 اوغلی طوغدی دیین حق ادایی ایلامش * حکمت محضت اگر لطف جهان آفرین * خاص
 کند بنده مصلحت عام را * حکمت محض بیانیته و مقدم جزای شرطدر و اگر ادات شرط
 (خاص کند فعل شرط (تقدیری اگر خاص کند لطف جهان آفرین بنده مصلحت
 عام را حکمت محضت (پس لطف فاعل بکند در یعنی اسمی و اضافتی لامیه در
 (جهان آفرین وصف ترکیبی (بنده خبر کنددر (با حرف وحدت (همزه حرف توسل (مصلحت
 خبر نانیسیدر کند لک زرا بکند بونده جعل و صیر معنایسته در عامه اضافت لامیه در
 (را لام چاره معنایسته در (موصول بیت) خدا ای جهان آفرینک لطف و احسانی اگر
 بر بنده سنی عامه ناسک مصالح ولو از منی و امور و مهمانی کورمک ایچون تخصیص و تعیین
 ایدر سه و نظام و انتظام خلق عالی انک وجود و وجود و کرمنه منسوب و متعلق قبولور سه محض
 حکمت و کمال قدرند زینتی سلاطین و وزرا و حکام و قضاتی خدای ذو الجلال که مصالح
 و لوازم بشریه بی کورب تدبیر و تصرف ایلمک ایچون تعیین و تخصیص بیورشد ر محض حکمت
 و کمال رأفتدر (زرا بویله اولسه عقد نظام عالم محلول اولوب خلق عالمه آرام و قرار اولوب
 ظلم و فساد حددن تجاوز ایدر دی (اگر چه که الهک قدرتی عالمه بوجهه دخی نظام و یرمک
 ممکندر اما بونده بشقه بر حکمت وار (حکمت محض عبارتنی خبر مقدم و اگر لطف جهان
 آفرین عبارتنی شرط (و خاص کند بنده مصلحت عام را جزای شرط و وجهه شرطیه مبتدای
 مؤخر و بوقدر رجه مدح شرطیه مقید اولور دیین کیسه نک اعر ابدن حطی یوغیش
 و محتملدر که لفظ اگر زائد اوله پس بوقدر رجه لطف جهان آفرین مؤخر مبتدا و حکمت محض

رستمروزی

رد لاهی
 رد کافی

مقدم خبر (و خاص کند بند * مصلحت عام را حکمت محضی بیان اوله دین کیسنگ بوعارانی
اولی اعرایدن اعجب واغر بدر (بند * ده هیزه وحدت ایچوندن دین اعراب غراب سولاش
* دولت جا و بدیافت * هر که نگونام زیست * کز عقیب دگر خیر زنده کند نام را * دولت
جاوید بیانه در جاوید و جاودان و جاویدان ابدی معنا سنه در (یافت فعل ماضی مفرد غائب
بودی دیکدر (دولت مبتدا و یافت خبری وجهه اسمیه (هر که نگونام زیست متضمن اولدینی
شرطک جز اسیدر (هر که اصلنده هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون وقرینسه قائم
اولدیفیچون کس حذف اولوب که بر بنه کلوب حرف ایکن اسم اولدی (نگونام وصف ترکیبدر
ایواد اولدیکدر ترکیب توصیفی دکلن (کز اصلنده که از ایدی که حرف تعلیل (عقب عینسک
قحقی وفاقک کسریله بونده ارد و صولک معنا سنه در (وشین ضمیری که به زاجمدر (ذکر خبر
بیانیه و مبتدا (زنده زانک کسریله دیزی دیکدر سی مناسنه (کند خبر مبتدا وزنده مقول اولی
ونام مقول ثانیه تقدیری نامشدر ضرورت وزن و فایده ایچون ضمیر ترک اولدیدی (را
ادات مقول (محصول بیت) دنیاده هر کس ایواد اولدی یعنی هر کیسه که دنیاده آد
ایلیکله ایچوب ایواد چتاردی ابدی دولت و سعادت بولدی زیرا انک اردندن یعنی آخرته
رحلت ایلدیکند تصکره ذکر خیر و یاد جلیل ثانی احیا ایدر (حاصلی حسن مناقب
و جیل مأثر صحیفه عالمه نامی باقی ایدوب فراموش ایتدومن (مصراع اولک معناسنی دولت
ابد بولدی هر کیسه که ایواد ایله دیرادی دین معناسی بتی اولدر مش * وصف ترا کر کنند
ورنه کند اهل فضل * حاجت مشاطه نیست روی دلارام را * وصف اضافی مصدرک
مفعولته در (وروا کردن محققدر (کند و تکمند اهلاک فاعلیته و وصفک مفعولیتنده
تتازع ایدر (اهل فضل اضافتی لایمه ذر شرطلرک جزائی محذوفدر (تقدیری برابرت
و ترا بوصف ایشان احتیاج نیست (مصراع ثانی مقام تعلیله در (حاجت مشاطه اضافتی
مصدرک فاعلته در (مشاطه مبالغه ایله اسم فاعل مفرد مؤنث دوز کچی خاتون یعنی قرلرک کلانلرک
یوزین بازوب زلفلرین طرایوب راستقلرین چکوب برهین عورتدر که فارسجه اکا زن پیراه کر
دیرلر بیکی صورت دیکدر (مشط میمک صمی و شینک سکونیه طراغه دیرلر پس انلرک بوکارلری
طراغه حاصل اولدیفیچون مشاطه دیکدر (حاجت مبتدا و نیست خبری (روی دلارام اضافتی
لایمه و بیانه اولمده مکندر فتأمل (دلارام وصف ترکیبدر آرا میدندن کوکل دکاندنر بی
یعنی کوکله صبر و قرار و بی بیجی (را ادات تخصیص اضافت معناسی افاده ایدر (محصول بیت)
اهل فضل و کمال سنک وصفی یعنی سنی وصف کرکه ایلیه ل و کرکه ایلیه ل سکا نسبت
بر ایدر زیرا سنک کیسه نیک وصف و مدحنه احتیاجک یوقدر (حاصلی سنه اولقدر محاسن
اطوار و کارم و اخلاق واردر که و صافک وصفه و مدحک مدحنه احتیاجک یوقی زیرا
روی دلارامک مشاطه به احتیاجی یوقدر که حسن خداداده هر تقدیر که زیب و زینت و پرلرسه
بر زانده حسن افاده ایکن تنکه حواجه حافظ یورر (بیت) کوهر پاک تواز مدحت مامنه نیست (فکر
مشاطه چه با حسن خدا داد کند (پس سنده شرف وجود و کرم ذات و سخا وجود اولقدر در که
وصاف و مدح ایلر نه مرتبه که مدحکده اطرا ایله ل عهده سندن کله منلر و حق وصنی
ادا ایله منلر * عذر تقصیر خدمت و موجب اختیار عزالت * بوده سابق کبی اعراب اولور فتأمل
(محصول ترکیب) خدمت وزیرده واقع اولان تقصیرک عذری و عدالت اختیار ایلسنگ سپنی
بیان ایدر * تقصیر و تقاعدیکه در مواظبت خدمت بارگاه خداوندی می رود * تقصیر
تعلیل یا بندن مصدر در بونده اکسکک دیکدر و پر بای تکبیر و بای وحدت مقدر ذر

ز دستروری
ردستی

ردگانی

رد لامعی

اطراء مدحده مبالغه به دیرلر
واقع باغیر واقع

تقاعدی یا سنک قریبه سبله یا وحدت ایچوندر مصدری اولمه ده مجال وارد در دین فیکرین
 سنویش قسائل (تقاعد تفاعل یا بشدن مصدر در) (بوئده خلقدن مقطع اولوب عزت
 اختیار ایلک مناسنه در) (که حرف رابطه صفت) (مواظبت مفاعله یا بشدن مصدر در
 ملازمت مناسنه خدمته اضافی مصدرک مفعولنه در و بار کاهه اضافت لایمه در) (بار اجازت
 دیمکدر) (وگاه بوئده ادات ظرف مکاندر نمازگاه و سیرانگاه صغی اجازت یری ذمه کادر
 مالوک و امر او حکام سرایلر بنده دخول قبول چیلر اجازت نه موقوف اولدیغیچون سیرایلری
 قبول نه بجزازا بارگاه دیرل) (خداوندی به اضافتی بیانیه در زیرا با حرف نسبتدر
 می رود می بونک کی بر زده حرف استرازد در رود فعل مضارع مفرد مذکر غائب در
 بوئده واقع و صادر اولور دیمکدر بوئده خداوندن وزیر مراد در) (محصول ترکیب) (حضرت
 شیخ وزیرک خدمته کثرت تردد و ملازمت ایلدو کینک عسندن بی بیان ایدوب بیور شول
 تقصیر و تعاد که وزیرک بارگاه خدمتی ملازمتده اولور یعنی مجلس لر بنده ملازمت
 ایلدیکمک اصلی * بنابر آنست که طائفه حکمای هند در فضائل بزرگهر سخن می گفتند *
 پنا بوئده مصدر در مفعول مناسنه انک او زره مبنی در دیمکدر) (یعنی ترک ملازمت خدمت
 وزیر ایلد یکم انک او زره واقع و سبب و باعث اولدز) (که حرف بیان طائفه اسم جمعدر
 بلوک مناسنه) (همزه حرف توسل اضافت ایچون کیش حکمنا به اضافتی بیانیدر حکمنا
 جمع حکمیدر بوئده عقلا مراد در بنده اضافتی لایمه در) (در حرف ظرف فضائل فضائل
 و فضیلتک جمعیدر که نقص و تقصیرک تقصیدر بزرگهره اضافتی لایمه در بزرج بانک
 و زانک عسدر به اولور دیمکدر بزرگدن معرب و مهرب محبت مناسنه اصلندن وصف ترکیبی در
 اولو محبتی مناسنه صکره نویسیروان و زراسنک برینه علم خاص اولدی سخن می گفتند
 مقدم مفعول قولی بوئده می حکایت حال ماضی مناسستی افاده ایدر سنو و بلر زدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) (ملازمت خدمت بارگاه اون برده واقع اولان تقصیر و تعاد اکا مبنی در که
 هند حکمای طائفه می بزرگهرک فضیلت و کالی خصوصتده سوز سوز ایلدیلر یعنی انک عظمت
 قدر بی و نباهت شانی تذکر ایلدیلر معلوم اوله که بعضی شرح دیش که آخرنده هادرمی
 اولانک به همزه لاحق اولسه وحدت افاده ایدر هر برده و بو برده طائفه حکماء هند عبارتتی
 هند حکماء سنک بر اولوی دیوته بر ایلدکاری خطای فاحش ایشلر زیرا وحدت ایچون موصول
 اولان یادر و همزه حرف توسلدر هر برده تحقیق بودر که بو محمله وحدت متحقق و معتبردر
 دین خطاده انلرک اثر نجه کشن زیرا بو به اولسه حکماء اعرابدن هیچ محلی اولمزدی و بو مقوله
 همزه مجرد اضافتی توسل ایچوندر هر برده وحدت شرط دکلدر مثلا کاهمی خطنا ب ایچونده
 کلور دین کندو به برجد خطا اثبات ایشلر زیرا همزه نک بو معنار دن خبری بوقی
 * آخر جز این عیبش ندانستند که در سخن گفتن بطیبت یعنی درنگ بسیار می کنند * (آخر
 عاقبت مناسنه در) (بجز بن اصلنده جز این در وصاله همزه دو شدی جز غیر دیمکدر جز این
 بوئدن غیر) (غیش شین ضمیر بزرگهره راجعدر) (که حرف بیان بطی یعنی کج مناسنه در) (درنگ
 دالک کسری و رانک قعی و نونک سکونیه اکلمک مناسنه می کنند مقیددر بسیار چوق
 مناسنه در) (محصول ترکیب) (عاقبت حکماء هند بزرگهرک بوئدن غیر عینی اکلدر بار که
 سوز سو یله بکدر یعنی ادای مراده چوق اکلور بطیبت لفظنی بطی است یازان املا دن
 آگاه د کل ایش * مستمع بسی منتظر باید بود تا وی تقر بر سخن کنند * بسی باه اصلیه ایله
 چوق مناسنه در) (بو بوئده بودن مناسنه در زیرا مضارع معارنددر) (تا بوئده اتها عاقبت

زدشعی

زد سروری و شعی

رد کافی

رد کافی

زدان سید علی و لامعی

و سروری و شعی و کافی

همچوندر الی معنائسه (وی ضمیر غایبدر تقر بر سخن مصدرک مفعولته اضافتیدر (محصول ترکیب)
 مستمع اولان کیمسنه چوق منظر اولق کرک تا کیم اول سوز بی تقر بر ایله و مراد بی ادا ایده یعنی نه
 معنای که بیان اینک مراد اینسنه ملاحظه سن و توقف سن ادا ایله دی حاصلی سن اولده
 و جوابده و تقر بر کلام و مراد نه نامل سن سوز سوز بی دی (بعض شرح طلاق اساق اولما معنه
 حل ایلمش یعنی دی آخر ایله تیز سوز بیله که قادر دکل ایله معنائسه لیکن شباق و سباق کلام
 بوندن ابابدر (بسی نه چوق معنائی و برنلرا کائن بودر کیم یاسنی حرف مصدر اکرامش و حرف
 نسبتد ریگی ده اولان یا کبی دیوب دقایق الحقایق سوز یله استشهد ایلوب دعوا سنده ده
 دلیلنده ده خطب عشوا ایلمش * بزرجهر بشنید و کفت اندیشه کردن که چه کوم به از پشیمانی
 خوردن که چرا کتتم * اندیشه فکر (که حرف بیان (پشیمانی یا حرف مصدر در ندامت
 معنائسه پشیمانق دیمکدر (محصول ترکیب) بزرجهر قول حکمانی ایشیدی ویدی نه سو یلم
 دیو فکر اینک فکر سن سو یلوب بدن بر نامعقول سوز صادر اولوب نیچون بو یله سو یلدم دیو
 پشیمان اولمقدن یکدر حاصلی فکر ایلوب معقول سنو یلم فکر سن نامعقول سو یلوب ندامت
 چکمکدن یک کره یکدر (معلوم اوله که بو کلام بدن مقصود بسط معذرتدر که حضرت شیخ مدوح
 وزیرک ملازمتندن منقطع اولوب اختیار عزت ایلمد یکنه یعنی سوز بودر که کثرت تردد و ملازمت
 سبب اطباب کلام و اکثر مقال اولور تنکده دیشلر چوق سو یلمن چوق یا کلور اکر اهل مجلسه فار یسوب
 صحت و سکوت اختیار ایندر سم ثقلت و نفرت اظهار نه سبب اولور (بس السلامة فی الوحدة)
 قولیله عامل اولوب کوشیه وحدته و کج سلامتده اختیار عزت اینک اولی و احراز حاصلی
 بوکلات وزیرک عظمت شانی و محفل و مجلسه داخل اولان اهل فضل و کمالک تعظیم و تجلیلی
 متضندر * مثنوی * سخندان پرورده پیر کهن * بندیشد انکه بو بدسخن * سخن سینک فنی
 و خانک سینه و سینک ضعی و خانک فحبله ده لغتدر پس اثنای مضارع و ایپا تده ایکی وجهله اوقومق
 جائزدر اما فایده ده واقع اولیجق بر یته مخصوص اولور (سخندان وصف ترکیبدر دانیدندن
 دانستندن دکل سوز بلجی دیمکدر) پرورده یه اضافت بیانیددر (پیر کهنده بو یله در کهنده
 کافی البته مضمومدر اما ها مضموم و مفتوح اولق جائزدر سخنک خاصنه تابعدر (پیر کهن ماقبلنه
 ضفت و اندن بدل و عطف بیان اولمقدنه جائز نامل تدبر (محصول بیت) سوز بلجی مر بی
 اسکی پیر فکر ایدر اندن صکره سوز سو یلر (یعنی بر سوزی فکر ایتمنجه سو یلر حاصلی فکر سن
 سوز سو یلر) پرورده بی پیره اصافت قصدا دیوب دالی سلکرک اوقومق کرک دین هم لفظده خطا
 ایلمش هم معاده مضارع اولک معنائی کهن پیرک مر یاسی اولان سوز بلجی دین اولسکی کبی
 اضافت قصدا ایلمش بوک ی دفعل مضارعدر کفتن مصدرندن دین استفاقدنه سهو ایلمش * من بی نامل
 بکته نادم * نکو کوی وردیر کوی چه غم * من فعل نهی مفرد مخاطبدر زینندن اورمه دیمکدر
 (بکفتار با حرف صله کفتار سوزه دیرلر) دم بونده نفسدر تکلم معنائسه (کوی فعل امر مفرد
 مخاطبدر) و روا کردن مخفف ادات شرط (دیر کج) کوی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 چه غم جواب شرط (محصول بیت) ملاحظه سن و نامل سن کلامه و کفتار نفس اورمه
 یعنی فکر سن سوز سو یلمه ایو سو یله اگر کج سو یلر سنک نه غم یعنی غم دکل حاصلی سوزک ایو
 اولسون و هر نفدر که کج سو یلر سنک تفاوت ایلمن * بندیش وانکه بر آور نفس * وزان بیش بس کن که
 کوی بند بس * بندیش با حرف تاکید و یا همزه دن میدلدر تنکه سابقا بیان اولندی (واندیش
 فعل امر مفرد مخاطب فکر ایله دیمکدر و او حرف عطف) انکه انکا هدن مخففدر بحسب لغت
 او اولمقدن صکره دیمکدر اما استعمالده اندن صکره دیمکدر (بر آور لغتده یوقاری کتوز دیمکدر

زده سروری

زده شیعی
زده کافی

زده شیعی

زده لامعی

زده شیعی

زده شیعی

اما بونك كې بر زده چقار معناستند در (آ و ر بدندن فعل امر مفرد مخاطب در نفس مفعول) (واو حرف عطف) (زان اصلنده ازان ابدى همزه وصل ايله ساقط اواشدر) (پيش باى مجمعينك كسر يله اول اولك معناستند در قبل وقدم كې) (پس باى عر ينك فتحيله بونده بترمعناستند در) (كن فعل امر مخاطب در كشدندن ايله ديمكدر) (كه حرف بيان) (پس بته بتر ديمكدر) (محصول بيت) اول فكر ايله اندنصكره نفس چقار يعنى اندنصكره تكلم ايله) (يعنى سو بيلجك سوزى اول فكر ايله اندنصكره سو بيله وسكاسام اولنر بتر سويله دك ديمزدن اول سن بتر ايله يعنى دكلينلر سكا اسكت وخاموش اول ديمزدن اول سن ساكت وخاموش اول بولكلام شول كشي به كوره در كه رطب و يابس سويليجي زواند كوى اوله والاعلوم ومعارف سويلوب هر كلامندن بر بند وعبرت و بر نصيحت و حكمت مستفاد اولان كيسه هر تقدیر چوق سويلسه اندن اوصانلنز بر اهره سوزى صفا بخش و روح افزادر بونده منه سنده كن شو معناستند در دين عندى سويلش * شطوق آدمى بهترست از دواب * دواب از تو به كرنكوي صواب * با حرف مصاحبت) (ونطق بونده سوز معناستند در) (آدمى بونده انسان معناستند در) (بهتر زادات تفصيلدر) (دواب دابه نك چه ميدر بانك تشديديله لغتده يراوز رنده يوز بته در زردى صكره درت ابا قلى حيواناتده استعمال ابلد يار چار بار معناستند) (دواب از تو عبارتده وصل اولغله باي تشديديله و تخفيفيله اوقومق جائزدر دواب از تو به مقدم جزاسيدر مؤخر شرطك) (نكوي فعل مضارع مفرد مخاطب) (صواب مفعول قوليدر تقيض خلافدر طوغرى معناستند) (محصول بيت) (نوع انسان ساثر حيواناتدن نطقه بكر كدر يعنى تكلمه ممتازدر) (پس اكر صواب وخبرلى سو يلايسك حيوانات سندن يكدن زيرا كلام لغودن گاه اولور كه فساد ميثع اولور) (اما سكوتدن نادر واقم اولور كه ضرر مرتب اوله حاصللى اولور اولز سوزى سو بولكمدن سكوت اول در * فكيف در نظر اعيان خداوندى عن نصره كه مجمع اهل دست و مر كن علمائ متبحر * فكيف خصوصا ديمكدر) (نظر اعيان خداوندى لامبه لدر و با حرف نسبتدر) (عن فعل ماضى مفرد مذ كرا ثاب مقام دعاده واقبع او اش نصرتق عن يز اولسون ديمكدر مراد كند ينك عزتيددر) (كه حرف رابطه صفت و با حرف تعليل و صوف خداونددر) (مجمع ميم ثا نينك قحى وكسر يله اسم مكندر مطلع ومطلع كې) (اهله اضافتى لامبه در) (دله اضافتده بوله در) (مر كن بونده مقام ومحل معناستند در علمائيه اضافت لامبه در) (متبحر اضافت بيانده در متبحر در بك اوقوه شه ديزر) (محصول تركيب) (يعنى هر يره سوزى انديشه ايله سو بلك كرك خصوصا وز يرك اعيانى وار كاني نظر نده الله تعالى نصرتى معزز و مكرم ايلسون انجيلين وز ير كه اهل دل عارفلر مجمعيدر ومحل ومكان علمائ متبحر يعنى علماء و فضلاى زاسخ و كامل مر كن بدر) (خداونددن مراد پادشاه ونصر ضمير بده اكا راجه در ديمكده نظر وار) (نصر بونده مصدر بمعنى فاعلدر مراد وز ير دين عندى سويلش) (منه سنده مجمع مصدر ميمى دين فكر سز سويلش * اكر در سياقت سخن دلبرى كتم شوخى كرده باشم * سياقت كسر سين ايله مصدر در در ايت وزنى اوزره سخته اضافتى مصدر ك مفعولنه اضافتيددر سوق كلام ديمكدر) (دلبرى دالك ولامك كسر يله بهادر ديمكدر با حرف مصدر) (شوخ بونده كستاخ معناستند در با حرف مصدر) (باشم فعل مضارع متكلم وحده در) (محصول تركيب) (وز ير مذكور ك مجلسنده اكر سوق كلامده اظهار جرأت ايدوب بهادر لرك ايدرايم كستاخ ايلش اولورم * وبضا عت منجات بحضرت عن يز آورده * بضا عت سر مايدر اما بونده اسباب و متاع مراد در منجات همك ضى وزانك سكوتيله از اجبى بهائى نسته اضافت بيانده در) (با حرف صله) (حضرت عن يز دن يوسف پيغمبر مراد ر آيت كرميه به تلحيعدر كه حضرت يوسفك قريداشلىر يانه كلد كده) (و جناب بضا عت منجاة) (ديد بلاماقبل وما بهد يله تمام آيتدر آورده تقديرى آورده باشم ديمكدر كتور مش

رؤ شمعى

رؤ لامعى
رؤ شمعى
رؤ سرورى

معناسته (محصول ترکیب) دخی قلیل بهالی متاعی حضرت عزیزه کتورمش اولورم یعنی هدیه
 ایچون الحقی بهالی قاش کتورمش اولورم حاصلی اسکسک لک ایلمش اولورم * وشبه در بازار
 جوهریان جوی نیارد * شبه شینک و بانک قحسه زایله وهای اصلینه ایله برنج که اندن یان
 دیویدلری یابارل وانندن دوزیلن بو یونجق بونده بومر ادر (فارسیده های رسمی شکسته اوقور
 حزه وغیره های کبی کثرت استعمالدن بویله اوقور دیمک اصلی یوقدر (جوهریان جوهر
 معرب کوهردر و یا حرف نسبت (و الف ونون ادات جمع (جوچمک قحیله ارپه در شهر معناسته
 و یا حرف وحدت (نیارد فعل نفی استقبال مفرد غائب کتومز دیمکدر (محصول ترکیب) برنج
 یونجق جوهر فروشار بازارنده برار به جه قیمت کتورمز یعنی وزیر مجلسنده اولان فضلائک
 اقتضه بنم سوزم جوهر فروشار بازارنده ارپه اکیسدر یعنی بی اعتبار و بی قیمت * و چراغ پیش
 آفتاب پرتوی ندارد * چراغ شمک قتیله سندن ینان آتشمه دیرلر (پرتو بامجمینسک وتانک
 قحدر بله ضایع معناسته در (محصول قهره) چراغ دخی آفتاب قتمده پرتو طومن یعنی چراغک
 کنش یاننده پرتوی وضیاسی اولماز * و مناره بلند در دامن کوه الوند بیست تمامد * مناره معروف بولنده
 اصافت یساننده در (دامن کوه اضافتی لامیه در کوه کافی عز یننک ضمیله طاغدر جبل معناسته
 (الوند مناره تک فحی و لامک سکونی و اووک قحیله همدان طاغدرندن بر یوکسک طاغک اسمیدر
 اول ولاتده ارتفاعیه مشهور اولغین اتی تعیین ایلدی و الارومده طاغدر واردر که کوه الوند انلره نسبت
 بر دپه چکندر (پست بلای مجمینک قحی و سکون سینه الحقی دیکدر (نماید فعل مضارع مفرد
 غائبدر نماییدنندن نمودنن دکل کور نور دیمکدر فعل لازمدر (محصول ترکیب) دخی بلند مناره
 کوه الوند اتکنده الحقی کور نور یعنی بر مناره هر تقدیر که یوکسک اولسه اول طاغک
 دیننده اول یونجق الحقی کور نور (حضرت شیخ تواضع یوزوب کمر نفس ایلدی و اعیان
 مجلس وزیر آفتابه و کوه الوند و کندی بی چراغ و مناره یه تشبیه ایلدی بونده وزیر کوه
 وارکان مجلسی دامن کوهه تشبیه ایلدی دیمکدر نظر واردر * مشوی * هر که کردن
 بدعوی افزاد * دشمن از هر طرف بدو تازد * هر که هر کس که تعدیرنده در تنکه سا بقا
 یسان اولندی (کردن بیوندنر بیده جید دیرلر (بدعوی با حرف مصاحبت (دعوی
 اووک کمر بله دعوی معناسته در تنکه سابقا معنی یساننده کندی (افزاد فعل مضارع
 مفرد غائبدر) (افزاد یندن افراختن دن دکل بولنده دیمکدر فعل متعدیدر (کردن مفعول
 صریحی (و بدعوی غیر صریحی (دشمن میتدا (تازد فعل مضارع مفرد غائب تازیدن
 تاخستن دن دکل سکر در یعنی هجوم ایدر دیمکدر خبر میتدا (محصول بیت) هر کس که دعوی
 وزعله و عجب و تکبر ایله بویلی بولنده یعنی تکبر لک و تجبر لک ایلیسه هر جانیدن دشمن اکا هجوم
 ایلر خاصلی هر کس اکا خصومت ایلر بعض نسخه ده مصراع ثانی بویله واقعدر
 (خویشتن را بگردن ابدازد) خویشتن تایل و خویش تاسر بر معنایه در کندی
 دیمکدر (زا ادات مفعول با حرف ضمله بونده استعمالا معنا سین افاده ایدر (اندازد فعل
 مضارع مفرد غائبدر (اندازیدن اداختن دن دکل آتدیمکدر (محصول مصراع)
 کندینی بوی اوزره اتار یعنی خود بین و خود پسند مرادیتنه و اصل اولماز بلکه تکبری و تجبری
 سبب هلاکی یعنی بوی اولمسته باعثدر * سهدی افتاده ایست آزاده * کس نیاید بچنک
 افتاده * سهدی میتدا افتاده خبری و همزه مجتلبه هسه رسمی ضرورت ایچون کشدر
 (با حرف وحدت) (آزاده صفت افتاده در (کس میتدا (نیاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 (بچنک با حرف صله) (افتاده دشمن ماضیدن قسمدر (محصول بیت) (سهدی بر چنک

ژد لامعی و کافی

ژد ابن سید علی و لامعی
وسروری

ژد کافی

ژد ابن سید علی و لامعی
وسروری
و کافی و شعی
ژد ابن سید علی و لامعی
وسروری و کافی و شعی
رد شرح جیها

و جدال و معارضه و مناقضه دن آزاده و سالم بردوشگون در دمندر و دعوی علم و فضل دن
و خلقك قبول و ردندن فارغ البسال و آسوده حال بر نامراد در هر كس سله در و يشانه طور
و دردمندان و وضعه كجوب اغراض نفسانیدن خلاص بولش در پس بوبله اولجق كيمسه
دوشمشك و دوشگونك چنگه كل یعنی اظهار عجز و مسكنت ایلینله كیمسه جنگ و جدال
ایلز امامدعی و خودبین و خود پستد ابله هر كس معارضه و مقابله و مناقضه ایلر (حضرت
شیخ بونده كسر نفس ایدوب مسكنت و تذال اظهار بیورمش تنكسه نتر سابقده اجبالا
بومعنائی ذكر بیورمش و با الجملة نثرو نظمده عرض نیستی و پستی ایلیش (افتاده ایست
عبارتند نصركه علی الارض دین خلاف سولش (و زاده نك معنائی فارغ دینسه اعتراض
ایدوب بیان معناده كندی فارغ لفظنی اخذ ایلینی مؤاخذه كرك و مصراع اولك
معنائسه سعدی بردوشگون قهر و حقیر در و دعوی فضل ایلكه لیاقت و استحقاق یوقدر
دین مقصود سعدی به افترا ایلیش * اول اندیشه وانكهی كفتار * پای بست آمدست پس دیوار *
وانكهی یا بی حرف اصلیدر (پای بست سگون یا ایله لغتده ایاقی باغی دیمكسدر بیسن دن اما تمل
معنائسه مستعملدر كه عریجه اساس دیلر (آمدست اصلنده آمده است در های رسمیه ضرورت
وزن ایچون هاء رسمیه هزه مجتلیه حذف اولمش (پس بونده بعد معنائسه در اندنصركه دیمكسدر
بویت سابقا بخر مقاربه واقع اولان میثوی بیترینه مناسب و موافقدر (محصول بیت) كشی به
اول فكر و تأمل كرك اندنصركه كلامه شروع و تكلمه و نطقسه مباشرت كرك زیرا بناده اول
تمل اندنصركه دیوار كیش (حاصلی فكر و ملاحظه تمل حكمننده و تكلم دیوار حكمننده در
پس نیچه كه بنانك تملسز ثبوت و قراری اولنر تأمل و ملاحظه سز كلامك رونق واعتساری اولنر
یعنی فكر سز سوز تملسز بنا كی ناپایدار و خلل پذیردر (بونده ده بست یا عجمیه در ترکیبه الحق
دیمكسدر دین الحق قاچشدر (بست باه عریله فعل ماضیدر بملدی دیمكسدر پای لفظیه
ترکیب اولغین معنای مصدری مراد در یعنی ایاقی بغلقی كلكشدر صركه دیوار دین
بورایی ایوجه بغلمش بعضی بویونده بی فائده اطناب كلام ایلیشدر * نخل بندم ولی نه در
بوستان * شاهدیم من ولی نه در كنعان * (نخل بند وصف ترکیبی در بنیدیدن نخل بغلیچی
(نخلی ترکیبه بحر یف ایدوب نقل دیدكدر یدر كركسه چپكدن و كركسه بال مومندن اولسون
(ولی ادات استدرلك (كنعان قدس مباركه دمشق بننده برلك استیدر كه حضرت
یوسف انده طوعوب نشو و نما بولش در و حضرت یعقوب اول یرك قومته تبلیغ احكام رسالت
ایلیشدر (محصول بیت) حضرت شیخ تواضع طریقیله بیوزر كه (بن نخل بندم اما بوستانه دكل
(یعنی بوستانه نخل بندلك ایدم زیرا انده اولان نخلار صنوع بزائی و صنوع خدایددر كه نخل
هر نقدر كه استاد كامل و فتننده ماهر و قادر اولسه اكاشابه نخل احداث و پیدا ایدهن (و محبوبم
بن اما كنعانده دكل یعنی حضرت یوسف علیه الصلاة والسلام اولان یرده محبوب دكل زیرا حسن
و بهاده هر نقدر كه سرآمد و ممتاز محبوب اولوزسه حسن یوسفه نسبت ایله صورت دیوار در محصل
كلام هر نقدر كه بن علوم و فنونده ما هر و كامل اما حضرت وز یرك مجلسنده اولان علما و فضلایه
نسبت طغسل ایچد خوان دكلوم یعنی هر یرده علم و فضل و معرفتدن دم اورمق همكسدر اما
بوجلس ساهیده علوم و فنونده سوز سو بلكه قادر اولسا بوب دم بسته قانورم (نخل بندی
یا مصدر به ایله یازانلر اكثر شخذه مخالف یازدقلردن عبری ناموز ون یازمشلر (بعضی شارحلر
دعش كه نخل بندی یا مصدر به ایله وصف ترکیبدر نخل بغلا بلیقی یعنی نخل بغلا بلیقی بیلورم اما
بوستانه دكل كه انواع شكوفه جمع ایدوب نقل بغلیدم (معلومدر كه یوشارخ بیتك مقصودنی

رد سروری
رد سروری
رد کافی

رد سروری
رد لاهی

رد ابن سید علی و کافی
رد ابن سید علی و سروری
و شعی و کافی

رد سروری

بسامش و بوتد برندن معلومدر که مصراع نائیده برغریب وجهله شرح ایسه کرک * لقمان
 حکیم را کفتند که حکمت از که آموختی گفت از ناینانان * لقمان ایکیدر بریسی لقمان عاذ دیادر که
 حضرت هودک زماننده ایدی و دیگری لقمان بن باعور بن ناحور بن تاریخ در که تاریخ آذردر ابراهیم
 علیه السلام بابا میدر اشبولقمانک علماء نیوتنده اختلاف ایلدیلر بیک سنه همر اولوب داود علیه
 السلام عصر بنه ابریشوب اندن علم اخذ ایلشدر برفاضل حکیم ایدی انکیچون مؤلف لقمان حکیم
 یوردی بونک رقری وار امش زرقا نام که اوج کونلک بولدن کوررمش نیکه بعض اشعار عر بده
 و مقامات حریرینده و مشروحنده بیان ایلمشله (ناینانان کورلر دیمکدر) زرا یینا صفت مشبهه در
 یئیندنن کور یکن دیمکدر اما کوز یچی معناسنی و پرلر (پس نادادت سلیدر کور و یچیلر دیمکدر
 معنای لازمیسی کوردر (محصول ترکیب) لقمان حکیمه دیدیلر که حکمتی کیمدن اوکرندک
 دیدیکه کورلر دن * که تاجای نیندبای ننه * که حرف بیان (تا ادات توقیت در مادام معناسنه
) نینسد بونده بلامک و انکلامق معناسنه در (ننه * فعل نفی مستقبل جمع غائب قومازلر دیمکدر
) (محصول ترکیب) کورلر دن حکمت اوکریمکی تفسیر ایدر یعنی مادامکه ایاق بصاجتی ری عصابله
 وغیری وجهله تدارک ایستجه ایق قومازلر * قدم الخروج قبل الواوچ * قدم فعل امر مفرد مخاطبدر
 تعیل یابندن تقدیم ایله دیمکدر (خروج مصدر در نصر یابندن چه ماق دیمکدر) (الواوچ مصدر در
 دخول وزنی اوزره ضرب بایتک مثال واو یستدن انکیچون واوی ساقط اولمشدر کیرمک معناسنه
) (محصول ترکیب) برره کیرملی اولسک اول چه معنی فکر ایله اندنصرکه کیر یعنی هرایسک اول سو کین فکر
 و ملاحظه ایله اندنصرکه آگاه باشرت ایله * مصراع * هر دیت یا زمای وانکه زن کن * هر دیت یا حرف
 مصدر (و تا ضمیر خطاب یا ضرورت وزن ایچون ساکن او قنور دین غافل امش) (زرا بای مصدر یده
 اصل سکوندر حرکت ضرورت وزن ایچوندر) (اصلی مردی ات درد یئلرده سهو ایلمشله زرا هیچ
 بز وجهله هیزه مجتله بری دکل (یا حرف تأکید) (ازمای فعل امر مفرد مخاطبدر ازمایبندن
 ازمودندن دکل (زن کن اصطلاحلرنده اولان یعنی ناهل ایله دیمکدر) (زرا تکاح کن ایله تفسیر
 ایدن اصطلاحدن غافل امش) (کن فعل امر در کتیدندن کردندن دکل (محصول مصراع)
 مردلکسی اول امتحان و تجزیه ایله اندنصرکه تاهل و تزوج ایله یعنی اول کور که رجولیتک
 کامل میدر یعنی میادا که عین اولیاسن اندنصرکه اولان بومصراعک قدم الخروج قبل الواوچ
 ترکیبیله زیاده مناسبت و ملایمتی وار (پس ملایمتی یوقدر دین ارارنده ملائمت الکلامش
) (ملائمت اکلدقدنصرکه محله مناسب اولان معنی بودر که مردلکسی صنه اندنصرکه اورمق ایله
 دیدوکنی زیاده نامناسب و ناملائم سوبلش) (بوو و پردیکی معنی حد ذاتنده فاسد دکلدر دین
 صحیح و فاسدی فرق ایدر دکل امش) (زن بونده زدن معناسنه امر حاضر صورتنده مصدر در
 دیدیکنی قول ایلمک بوده عدم و قوفدن و عدم تبعدن کلور بلکه سابقه قصور نئندر
 * نظم * کرچه شاطر بود خروس بچنک * چه زندیش باز روین چنک * شاطر چاک و چالاک
 معناسنه در (خروس معهود (یا حرف ظرف) (زند فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی خروسه
 راجع تحتنده ضمیر) (چه مفعولی (پیش ظرف مکان بازه اضافتی لامیه در (بازقارسی و بازی
 یا ایله عریدر (روین توجلی دیمکدر (یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید نسبت) (چنک جمع مجمله
 قوش قیناغنه و ریجی حیوانانک پنجه سنه دیرلر (محصول بیت) (کرچه جنس خروس بری بریله
 چنکسده و صواشده شاطر و چویک اولور اما توج قینا قلی طوغان قننده نه چالار یعنی انکه
 چنک ایدوب شاطراک ایلمکه قادر دکلدر حاصلی انک قائنده مغلوب و منهزمدر طوغانک
 ایغنی اونده و شدتده توجه تشبیه امش زرا او قوشلری یاشدینغه محکم یاشور بویکی بیتک نظمنه

تدارک ایتمه
نسخه

ردشعی و لامعی
ردابن سیدعلی
وسروری
ردابن سیدعلی
ولامعی و سروری

ردشعی
ژدشعی و کانی
ژدشعی و کانی

ژدابن سیدعلی و لامعی
وسروری و کانی و شعی

قطعه و رباعی دینار نه قطعہ فی اکثرش ونه رباعی بی (چه زندک تقدیر بی چه بچه رند ایلین
 وزندی کند معناسنه تاویل ایلین ایکی وجه ایله بله زاند در به ضیلر دیدیلر که زندک مته ولی
 مقدر برسننه اعتبار اولتی کرک مقامه مناسب بوند و زند جرأت مناسنه در دین سبب جری
 اعس * کر به شبرست در گرفت موش * لیک موشست در مصاف پلنک * کر به کاف عجمینک
 ضعیله چنک دیمکدر یعنی کدی (شیر بونده ازسلان معناسنه در کر به مبتدا و شیر خبری) (گرفت
 موش مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (موش کسکندر عربچه فاربه دیرلر) (لیک سکون کافله ادات
 استدراکدر) (مصاف عجمک ضعیله چنک و صواش معناسنه در) (پلنک قیلان دیدکدری برنجی
 حیواندر) (معلوم اوله که کله نیک آخرنده واقع اولان کافک ماقبلنده نون ساکن اولسه اول کاف
 الیتد عجمیدر) (محصول بیت) (کدی ازسلانند ز موش طوب اولمه ده یعنی موشه نسبت کدی
 ازسلاندر اما کدی موشدر پلنک چنکند ه یعنی پلنکه نسبت کدی فاره کیدر) (حاصلی اشیا
 بریزنه نسبت کیمی ضعیف و کیمی قویدر) (حضرت شیخ بیورر که بن مبتدیره و ضعیقلره نسبت
 اهل علم و فضلم اما اکابر علما و فضلاء به نسبت هیچ نسنه دکل حاصلی کسر نفس ابدوب
 تواضع بیورر قدس سره * اما با اعتماد سعت اخلاق بزركان که چشم از عوایب زیر دستان
 بیوشد و در افشای جرایم کهتران نکوشند * اما ادات استدراک (با حرف مصاحب) (اعتماد
 مصدر در افتعال باندن طیانق دیمکدر سعت اضافتی مصدرک مفعولنه در) (سعت اصلسنده
 سینک کسر یله ایدی عدت کبی مثال و اویدن بس حرف حلق ایچون سین مفعول قلسدی
 تنکه صرف کتابلرنده میندر) (اخلاق خلقک جمعیدر خانک ضعیله) (بزركان بانک و زانک ضعیله یله
 و رانک سکونیه اولور دیمکدر) (الف و نون ادات جمعدر سعت اخلاق بزركان اضافتدری
 لامیه در) (که حرف رابط صفت) (عوایب جمع عیبدر اضافتی لامیه در) (بزركان کسر یله
 الت معناسنه در) (دستان دستک جمعیدر زردستان کسینک الی التند اولنله دیرلر قول و خند متکلر
 و رعیت کیدر) (بیوشند فعل مضارع جمع غایبدر اورترل یعنی کوز یومرلر) (چشم مفعول صریحی
 واز عوایب غیر صریحی) (در حرف صله) (افشاء همزه نیک کسر یله مصدر در افعال باندن فاش
 اینک معناسنه جرایمه اضافت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (جرایم جرایمه نیک جمعیدر نگاه
 معناسنه در) (کهتران کاف عربینک کسری و هانک سکونیه و ادات تفضیل ایله کهترک
 جمعیدر یکوکرکر دیمکدر جرایمک اضافتی لامیه در) (نکوشند فعل نفی استقبال جمع غایب
 چاشمزلر دیمکدر) (محصول فقرتین) (اگرچه بنسده علم و معرفت و فضل یوق و فتون و کالد ه
 اضعف میندیام اما اولورک اخلاقک و سعتنه اعتماد ایله که زردستلرنیک عیوبندن کوزلرن
 یومرلرخی کجو کرکرلر کناهلرین اظهار اینلکه طور شعزلر یعنی ستر عیوب ایدرلر * کلمه چند بر سبیل
 اختصار از نوادر و آثار و حکایات و اشعار و سایر ملوک ماضی درین کتاب درج کردیم و برخی از عمر
 کرانما به بر و خرچ * کلمه با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (چند نیجه) (سبیل اختصار
 طریق اختصار دیمکدر) (نوادر نادرک جمعیدر لغتده بر بولنامه دیرلر اما استعمالده سبب و غریب
 معناسنه در بونده شیرین حکایات و غریب کلمات مراد در) (آثار اثرک جمعیدر صحابه سوزلرنه
 و سلف صالحین کلماته دیرلر بعض نسخه زده امثال و افعال ضرب مثال دیمکدر ضرب
 امثال تقدیرنده دخی حکایات و اشعار) (سیر سینک کسر یله و بانک فعیله سیرتک جمعیدر
 یوریش یعنی روش و طریقت معناسنه) (ماوک ملکک جمعیدر پادشاهلر دیمکدر) (دزین کتاب
) (در حرف صله اولدی بی تقدیرچه بوکتابه دیمکدر اما حرف طرف اولدی تقدیرچه بو کتابده
 دیمکدر) (درج مصدر در نصر باندن در و جده کلور دیوشرمک دیمکدر) (درج کردیم درج ایلدک

زبان سید علی و سروری
 دسروری

مطلب

یعنی دیوشد ک رخ بانگ فحمله بعض و پراز مناسنه در (یا حرف وحدت) (گرامتیه کاف
 نجمیه ک کسریله اغریهانی معنا سنده استعمال ایدر لر ز پرا کران لفظ مشترک در بهانی واغر
 یعنی ثقیل یکنده) (پراو بر حرف استعلا و او ضمیر غائب گنا به راجه صدر (خرج بوند) صرف
 مناسنه در کردیم یشه مقدر در (محصول فقرتین) مذکور اعتماد له بر نیجه کله اختصار طریق
 اوزره نوادر و آثار و اما لدن دخی حکایات و اشعار و ملوک سابق طریق و قانون و روشلریدن
 بو کابده جمع ایلدک (دخی اغریهها لوعمر من دن بر مقصدار یعنی پراز نایف و تصنیفته صرف
 ایلدک (حاصلی بر قاج کون عمر من دن بونک جمع و نایفنه خرج ایلدک که بوشکله کیردی
 * و جب تصنیف کتاب گلستان این بود و بالله التوفیق * موجب اسم فاعل در افعال بایندن بونده
 سبب مناسنه در (تصنیفه اضافتی اسم فاعلک مصدره اضافت فیدر و تصنیفک کتابه مصدرک
 مفعولته اضافتید ز) توفیق فعل بایندن مصدر در لغتده اوید رمق دیمکدر اما اصطلاحده
 الله تعالی قولک مرادنی کنندی مرادینه اویدر مغه دبرل (محصول ترکیب) اخلاق بزکانک سعتنه
 اعتماد کتاب گلستانک تصنیفته سبب اولدی بو کتابک تکمیلته توفیقی الله تعالی یه مخصوصدر
 * قطعه * بماند سالها این نظم و ترتیب * زما هر ذره خاک افتاده جایی * بونده قطعه بر بنه
 نظم و شعر پزانلر قلدن سهو و واقع اولمش (بماند فعل مضارع مفرد غائبدر) (مانیدن دن
 مانیدنن دکل قاور دیمکدر) (سالها سالک جمعیدر قیاس ایله سالیان ده کلور شده و ذا
 ظرف زماندر (این نظم فاعل بمانددر) (ترتیب تفصیل بایندن مصدر در) (زمانماند فاعلته مفعولدر
 تقدیری ز خاک تنی ماهر ذره جایی افتاده بمانددر) (افتاده بود تقدیر ایله بی قائده تقدیر ایلمش
 (جایی یا حرف وحدت) (افتاده ماضیدن قسم اوله و یا اسم مفعول بعضی لر زعی اوزره
 (وهاء رسمی حرف ترتیب اولقده جا ژدر) (محصول بیت) (بو کتابک نظم و نثر و ترتیبی
 یعنی بو کتابک بیلارله قاور بزم وجود من خا کندن هر ذره بریره دوشمش قاور یا دوشوب قاور
 (حاصلی کتابک بنیچلین قاور خاک وجود من بو نیچلین قاور) (یعنی افتاده بر بماند
 فاعلته مقید اولور معناده بضرار مصراع ثانی بی اولکیدن حال طور لر یعنی بزم خاک تفکرک
 هر ذره سی بر برده دشمن اولدیغی حالده کتابمن انجمن قاور دیزل (ذره اصلنده ذره خاکدر
 اضافتله صکره ضرورت وزن ایچون هیزه اضافت حذف اولندی دین عندی سوبلش
 * غرض نقیشت کز ما باز ماند * که هستی را نمی یابم بقای * غرض مبتدا (نقشیت خبری
 بونده نقیشتن مراد نشاندر تنکه مشهوردر که عالمده بر نشان قودی دیزل یا حرف وحدت) (کز که
 حرف یسان باز بونده کبری و صکره مناسنه در) (ماند فعل مضارع مفرد غائب در مانیدنن
 مانیدن دن دکل) (که حرف تعلیل) (هستی بای مصدرینه ایله واراق دیمکدر) (یا حرف تخصص
 (نمی یابم افعال قلوبدن نفی مستقبل متکلم وحده آکلام دیمکدر) (بقای یا حرف تکبیر بقای یاسنی
 حرف وحدت طو تانک معنا به اطلاعی یوغیش) (محصول بیت) کتاب گلستاننی سوبلکدن
 غرض بر نشاندر که بزدر صکره یاد کار قاله ز پرا وجودک دخی وار لغت بقا سنی اکلام یعنی
 عالمده کیسه باقی دکلدر آمدی بر نشان قوهق کر کدر کیم کشی بی کند و دضرکره آکدیره
 * مکر صاحب دلی روزی برجت * کند در کار درویشان دعای * مکر بوند ادات تمنی در شاید
 مناسنه در دین عندی سوبلش (دلی و روزی یازی حرف وحدت در یا حرف مصاحبت معنای
 شیبیتی متضمن در رجعتن مراد ترجمدر (در حرف صله) (کاردن مراد مقدر تنکه بعضی بعضه زده
 واقعدر) (دعای یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر) (بویت غرض نقیشت جمله سنه علت
 نانیسه در یعنی مراد عالمده پراثر و بر نشان قوه مقدر اوله کیم بر صاحب دل بر کون مرحت

رد این سید علی ولامعی
 رد شراح چیمیا
 رد شیمی

رد و سروری لامعی
 رد این سید علی
 ولامعی و سروری
 رد شیمی

رد کافی

و شفقت سببیه بزدرویش سرك حفته بر دعا ایلیه (یعنی صاحب قلب اهل الاهدن بریسی کتاب صاحبیه دعا ایلیه تنه که مصنفه در دعا ایله کاشلر در ر حه الله تعالی علمهم اجمعین امعان نظر در ترتیب کتاب و تهذیب ابواب ایجاز سخن مصلحت دید * امعان مصدر در افعال یا بنده بوده وقت مناسبه در (نظره اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر) تصدیق بری امعان نظر مدر (تهذیب فعل یا بنده مصدر در تطهر و تنقیح معناسنه (ابوابه اضافتی مصدرک مفعوله در) ایجاز افعال یا بنده مصدر در سخنه اضافتی مصدرک مفعوله اضافتیدر اختصار سخن دیمکدر ایجاز دیدک مفعول اولی و مصلحت نایدسی و فاعلی تحت سده امعانه راجع ضمیر در (محصول ترکیب) بنم وقت نظرم کتابک دخی ابوابک تهذیبته و تنقیحکنده سوزک اختصار بی مصلحت کوردی (یعنی سوز مختصر و مفید اولی لایق کوردی) ترتیب در مراد الان اولان ترتیب در که اول سلاطینی ذکر ایله اندنصره در و یسانی آه (تهذیب ابوابک مراد هر ایله مناسبی ذکر ایله دوب خلاف نسنه بی اول یا بنده ذکر ایله مکرر (ایجازی ما قبله عطف ایله دوب مصلحت نصدکره در آن لفظی ایراد ایدنر صحیح نسخه ره مخالف یازد قدرندن غیری بی معنی سوبلشکر * تا مرین روضه رعنا و حدیقه غالباً چون بهشت باب اتفاق افتاد ازین سبب مختصر آمد تا بلائت نیجامد * تا ادات تعلیل مرادات تأکید (یعنی نحوین کلام ایچون کاش لفظدر ابن سید علی بوده کنندی مطالعه منی بیاندنصره بحر الغرایب کلامی نقل بیوزمش و سروری مرادنی فهم ایلیوب دخل ایلمش حقا بوکه بی تقریب دخل ایلمش (این اسم اشارت (روضه رعنا در مراد کوزل باغچه در اگرچه که گفته روضه چته درلر (رعنا ایکی یوزلی کوله روضه اکا کل ناصری در برلر حدیقه باغچه بوده روضه عطف تفسیر دوشمش (غالباً عن مجمله و الف ممدوده ایله جراه وزنی اوزره اغلبک مؤنثدر ایچلر بنگ دللری بدافلری بری برینه کرشمش و قیوالمش باغچه نک صفتیدر مجاز مرسل طریقه (بهشت بابک فحی و کسربله و هانک کسربله و شینک سکونیه جنت دیمکدر) بهشت باحرف صله (و هشت هانک فحی و شینک سکونیه سکونیه دیمکدر (تا حرف تعلیل (باحرف مصاحبت (ملالت گفته اوصافقدر اما بونده آنجک واضطراب معناسنه در) نیجامد فعل فی استقبال مرفوعاً باب آخر اولیه دیمکدر (ازین سبب یعنی امعان نظرم ایجاز سخنی مصلحت کوردیکی سبیدن دیمکدر (محصول ترکیب) امعان نظرم سوزک اختصاری مصلحت کوردی تا بورعنا روضه و غالباً حدیقه سکر جنت سکر ایله واقع اولدی (یعنی سکر باه مختصر اولدی تا کیم ملالت و بی حضورانی ایله ختم اولسایه یعنی تطویل کلام ایدوب کلمی بو یوردوب چوغلمادم تا کیم آخر آنچه اوصافیم (بهشت بابک معناسنی سکر باهله دین حرف مصاحبت اعتبار نده نظر وار بونده ملالتی فار نوره صرف ایدوب فار نوره اوصافیه معناسنی قصد ایدن مراد مصنفی خلافته صرف ایلمش * باب اول در سیرت پاد شاهان * اولکی باب پاد شاهلرک عادت و قانونلری بیاندن در * باب دوم در اخلاق در و یسان * دوم دالک و اووک ضمیر به ایکی دیمکدر بو میم ماقبل دایما مضموم او فتور عریسه نانی و ناث و رابع دیدکلری کبی بونده دوم و سوم و چهارم درلر (محصول ترکیب) ایکی باب درویشلرک اخلاق و رویشلری بیاندن در * باب سوم در فضیلت قناعت * او چخی باب فضیلت قناعتی بلدر * باب چهارم در فوائد خاموشی * در دنجی باب ایسم اولق فائده لر بی بلدر * باب پنجم در عشق و جوانی * ششجی باب عشق و جوانانق بیاندن در * باب ششم در ضعف و پیری * التحی باب ضعیفی و پراکی بلدر * باب هفتم

امعان نظر میتدا مصلحت دیدن خبری سحر

رد سمر و زنی و کافی

نیجامد ده مهره باه قلب اولمش تنه مکرر بیان اولندی سحر

رد کافی رد کافی

در تأسیر تربیت * بدعنی باب تربیت تأسیر ایک بیسانده در * باب هشتم در آداب صحبت *
 سکنجی باب خلقه اختلاط ومصاحبت ایسکک آداب واسلوبی بیلدیر * تاریخ کتاب
 دران مدت که مارا وقت خوش بود * ز هجرت شش صد و پنجاه شش بود * مدت بونده
 زمان معناسنده در (که حرف رابط صفت) مارا حرف را بونده ادات تخصیص در (خوش واو
 رسمیه و روم ضمه ابو دیمکدر تکه سابقا هرور ایلدی (سش صد التیوز دیمکدر ترکیب
 تعدادی قبیلنددر (واو حرف عطف) پنجاه و پنجه الی دیمکدر (محصول بیت) اول زما تکه
 بز و قنر خوش ایدی یعنی حیاته اولوب بوگانی سو بلیکن زمان هجرت نینک علیه الصلوة
 والسلام التیوز الی النجی سندسی ایدی خوش لفظی شش لفظه موافقت ایچون خاک قحیله
 تلفظ اولتور دین ر و م خمدن غافل ایش * مراد ما نصیحت بود کتیم حوالت باخدا کریم
 ورفتم * مراد ما لایمدر بزمر مراد دیمکدر (حوالت حالک قحیله اسم مصدر در احاله معناسنه
 و یافتویض معناسنه اوله تاحرف مصدر در فارسیده بوبله تارا اوزن یازیلور دوات وسعادت تازی
 کبی تاه خیر خطاب طونانر فکرسز سو بلیشر (باخدا باحرف ضله (محصول بیت) بزمر بوگانی
 سو بلیکن مرادین نصیحت ایدی سو بلیک گابی و مدوح: پادشاه و شاهزاده بی و بوگانی اوقیوب
 و یازانی خدایه اصهرلق و کتدک یعنی بزری دعان اوتمسونر دیمکدر (نصیحت بود دنصرکه او
 یازنلرد ماغنده لذت فارسی بوغیش * باب اول در سیرت پادشاهان * حکایت * پادشاهی راشیدیم که
 بکشتن اسیری اشارت کردی بچاره در آن حالت نو میدی بزبانی که داشت ملک راد شنام دادن گرفت
 وسقط گفتن * (پادشاهی را یا حرف حدث و را حرف مفعول شیدمک مقدم مفعولی (که حرف
 بیان) بکشتن باحرف ضله اسیره اضافه مصدرک مفعولته در یا حرف وحدت واسیردن مراد
 مجوس و یادشمن اسیر زندن بری اوله اشارت کردک مقدم مفعولیدر و فاعلی پادشاه بچاره
 یعنی اسیر (دران حالت نو میدی بیاسیه یعنی کیسه دن شفاعت و ترجم کورویوب جانندن
 قطع امید حالنده) بزبانی که داشت باحرف مصاحبت و یا حرف وحدت (که حرف
 رابط صفت) داشت فعل ماضی مفرد غائب بحسب لغت طوتدی دیمکدر اما بونده حکایت
 حال ماضی مراد در یعنی طوناردی (زیانندن مراد لغتدر تکه عربی دل و ترکی دل دیرلر
 یعنی کتدینک دلی نه ایسه مراد اغرنده اولان دل دکلدن تکه بعضی لفظن ایلدی (ملک را
 را ادات مفعول یعنی مذکور پادشاهه (دشنام دادن گرفت بحسب لغت دشنام و یرمک
 طوتدی یعنی سوکش و یرمک اما استعمالده سوککه باشلدی دیمکدر زیرا دشنام دادن و هدیدن
 و بونلر مشتقا تیهله مستعملدر و کرفتن و کیریدن و بونلرک مشتقاتی بونک کبی بزلده
 شروع و مباشرت معناسنه در یس (معنای ترکیب) پادشاهی سوککه باشلدی و سقط
 سینک و قافک قحیه لریله الحق قاشسه دیرلر اما بونک کبی بزلده نامعقول و نامسزا کلانندن
 عبارتدر (گفتن و بوند نصرکه بر گرفت تقدیر اولتور یعنی ناسزا سو بلیکده باشلدی
 * که * حرف تعلیل * گفته اند هر که دست از جان بشوید هر چه در دل دارد بگوید *
 هر که تقدیری هر کس که تکه سابقا بیان اولندی (بشوید باحرف تأکید وشوید فعل
 مضارع مفرد غائبدر شوید بندن بشستن دن دکل بویه دیمکدر دست مفعول صریحی
 و از جان غیر صریحی (دار فعل مضارع مفرد غائبدر دار بندن هر چه مفعول صریحی
) در دل غیر صریحی بیجوعی بگویدک مفعول قوی هر چه بگویدک مقدم مفعولیدر
 دینسار اصابت ایلمامش (محصول فقرتین) هر کیسه که الینی جانندن بویه یعنی
 جانندن نا ابردا اوله یعنی حیانتندن قطع رجایلیه هر سنه که کوکلنده طورانی سو بلی حاصلی

رد کافی

رد لامعی
وشعی
رد کافی

بکشتن اسیری اشارت
کردک مقدم مفعولی اوله
بهد

داین سیدعلی و سمروری
داین سیدعلی و سمروری

کوکله نه کلنی دیلنه کتور ارالنده بوايکی فقره ضرب مثلدر * بیت * اذائیس انسان طال
 لسانه * کسور مغلوب وصول علی الکلب * اذا بونده زمان استقبال ایچون نظر قدر معنای
 شرطی متضمن (بنس فعل ماضی مفرد مذکر غائب علم بابتدن نا امید اولسه دیمکدر فعل شرط
 فاعلیله جمله شرطیه در) انسان لفظاً مز فوع فاعلی در (طال فعل ماضی مفرد مذکر
 غائبدر حسن بابتدن اوزادی دیمکدر اجوف واو بدر اسان لفظاً مز فوع فاعلی در
 ضمیر محلاً مجرور مضاف الیه انسانه راجع جمله جزائیه تک اعرابدن محلی یوق بجموع شرطیه
 و جزائیه تکده بوله در زرا ابتداء کلامده واقعدر (کسوز کاف حرف جر در مقدر کائن نه
 متعلق) سنور سبتک کسری ونون مشدده تک فتحیله بلاور وزنی اوزره کدی به دیرلر
 چار مع المجرور اعرابدن محلاً مز فوع خبر مبتدای محذوفدر (تقدیر کلام کسوز
 مغلوب لفظاً مجرور مضاف الیه سنوردر موصوفک وصفته اضافتی قبیلندیز (وصول فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب نصر بابتک اجوف واو یسندن فاعلی سنور راجع تحتند ضمیردر
 جمله ایدر دیمکدر (علی الکلب جار مجرور بوله وصول فعلته متعلق جمله فعلیه اعرابدن
 محلاً مجرور صفت سنوردر (محصول بیت) قیچن انسان مایوس و نا امید اولسه د بلی
 اوزار یعنی هر نکه دانه کله بی پروا سو بلر حاصلی غش و قباحت سو بیلکدن فور قساز مغلوب
 کدی کبی که اینه هجوم و جمله ایدر یعنی کورر که ایت ائی هلاک ایتک استر پس اینه
 بجه سبله یاشور * بیت * وقت ضرورت چو نماد کریز * دست بکیرد سر شمشیر تیز * وقت
 ضرورت اضافتی فی معنایه در (جوادات تعلیل) نماسند فعل ائی استقبال در زمان تیدندن قائیه
 دیمکدر (کریز کاف بجمینک کسریله اسم مصدر در کریز بندن کر بختندن دکل خیمیه
 دیمکدر (دست مبتدا) بکیرد فعل مستعمل کیر بندن کر فشدن دکل طوتار دیمکدر خبر
 مبتدا در (سره قول بکیرد در) شمشیره اضافتی لامیه در شیننده فتحده کسره ده جائز در
 (تیره اضافتی بیاسیددر) محصول بیت (ضرورت وقتنده چو نیکه فاجعه مجال قائیه یعنی
 فاجوب خلاص اولغده قدرت قائیه ال کسکین فلجک اوجنی یعنی بلسانی طوتار حاصلی ال
 کسکین فلیجه یاشور دیمکدر (پس دسنش مقابیل بکیرد سر شمشیر تیز را دین اول کسینه دشمنک
 کسکین فلیجی طرفنه الی طوتار دین والیه کسکین فلجک اوجنی طوتار بو تقدیر جه دست
 لفظی بدست تقدیرنده اولور دین بیتک معنای منطوق بندن غفلت ایشار * ملک پر سید که
 چه می کوید * پادشاه اسپرک سوزینی ایشید بجه باندده اولان وزیرزه سؤال ایلدیکه اسپر نه سو بلر
 * بکی اوزر اء نیک محضر کفت * نیک محضر ایوخو بلی یعنی ایوخو بلی وزیرلردن بریسی دیدی
 * ای خداوند می کوید والکاظمین الغیظ والعیافین عن الناس * ای پادشاه سو بلر که یعنی بو آنتک
 صفونتی سو بلر) کاظمین جمع کاظمه در غضبی بود و قویجی دیمکدر (غیظ غینک فتحیله غضب دیمکدر
 کاظمینک مغلوبدر) عافین جمع عافیدر عفو اید بچی یعنی کسینک کاهندن کچی حقندن
 لکه قادر ایکن (عن الناس عافینه متعلق در بو تلخیصدر آل عمران سوره سنده) وسارعو الی مغفرة
 من ربکم) آیت کریمه سته یعنی مذکور صفتر ایله اولان جنت مذکور اهل تقوان کدر دخی غضبی
 بود فقیر کدر دخی ناسک کاهلر بندن بکلر کدر حقندن لکه که قادر ایکن حاصلی کلام پادشاهم
 فضیلت عفو و کرم باندده واردا اولان بو آیت کریمه مقتضای سنجده استدعای لطف و عنایت و نزجای
 مرحمت و شفقت ایلر دیمکدر * ملک را برو رخ آمد * ملک را را ادات تخصیص و یا حرف
 صله ملک و یا بلکه دیمکدر (بر اول اسپرک اوزر بنه و یا اول اسپره زحی کدی یعنی ائی اسپر کدی
 * واز سرخون اودر کدشت * سر بونک کبی بر زده جهت و سودا معناسنده مستعملدر

ردان سید علی و ستروری

ردان سید علی و شیمی

تیک محضر غائب اولای
 کیسه تک حقندن ایونسو بلیینه
 دیرلر حاصلی هر کسی خبر
 ایله ذکر ایدن کیسه صفتدر
 عرب حسن المحضیر دیر

(در گذشت در حرف نا کید یعنی پادشاه وزیردن بسوزی ایشدیمجه اسپری اسپری و قاتی
 اوچسندن وهوسندن کیدی یعنی قتلدن فراغت ایلدی بونده سرودر لفظلمری زانددز
 دینلر زانده سولشله و بعد دکلدر که تقدیر کلام و از سرخون و اوله دین سرک معنای ن بلز ایش
 * وزیردیگر که ضد او بود * برغیری وزیر که نیک محضر وزیرک ضدی و نقیضی ایدی
 * کفت انبای جنس مارا انشاب در حضرت پادشاهان جز برستی سخن کفتن * انشاب اینک
 چمیدر یعنی اوغلار (انبای جنس اقران و امثالده مستعملدر) مارا بزم دیمکدر (انشاب فعل
 ننی استقبال لایق دکل دیمکدر) حضرت بونک کبی پر زده حضور معناسنه در (جز غیر
 دیمکدر) برستی یا حرف مصاحبت (راست طوغری و کرچک معناسنه در) یا حرف مصدر
 طوغری یلی ایله دیمکدر (سخن کفتن سوز سونک یعنی نیک محضر وزیرک ضدی اولان
 وزیر دیدی بزم جنسین اوغلار نسه لایق دکلدر پادشاهلر حضورنده طوغریدن و کرچکدن
 غیر سوز سونک یعنی پادشاهلر حضورنده کرچکدن غیر سوز سونک کک
 * این ملک رادشنام داد و ناسزا کفت * این بواسیر (ملک رابادشاهه) دشنام داد یعنی
 سوکدی سابقا دشنام استعمالی بیان ایلدک تکراره حاجت یوقدر (ناسزا نالایق یعنی لایق
 اولمیان سوزی سو بیلدی بعضی نسخه ده این خود و بعضده این مرد واقع اولمشدر * ملک
 روی ازیں سخن درهم کشید و کفت * درهم کشید بوتاری دیمکدر پادشاه وزیر بد محضرتک
 بسوزندن یوزنی پورتاردی و دیدی * مرا آن دروغ وی پسندیده تر آمد ازین راست که
 تو کفتی * دروغ دالک و رانک ضعیل بله یلاندر کذب معناسنه (و به اضافتی لامیه در) پسندیده
 اسم مفعولدر بکنش یعنی مقبول دیمکدر (ترانک فتحیه اذات تفضیلدر بکنش رک دیمکدر
) محصول ترکیب) پادشاه دیدی که بکا آنک بلان سوزی مقبول رک کلدی بوکرچکدن که سن
 سونلدک * که آرا روی در مصلحتی بود و این را بسا برخت * (که حرف تعلیل) روی بونده
 وجه و ظاهر معناسنه در (در حرف صله) مصلحتی یا حرف وحدت (بود ایدی دیمکدر) و این را
 بوسنک دبدیک (بنا بونده مینا معناسنه در) خبث مصدر در خیانت معناسنه یعنی مردارلق
 یعنی آنک یلانی سنک کرچکدن بکا یکر کدر زیرا آنک یلانک یوزی و ظاهری برخیری مصلحت
 ده ایدی که هم بنی قتل نفسدن تجلیص وهم بر اسپری مقبول اولمقدن آزاد ایلکدر اما بوسنک
 کرچک لکیکک روی و صورتی خیانتده در که هم بنی قتل اوغرادر وهم بر بنی کناهی قتل اغوا
 وهم بکاسنی سوکدی دیمکده ده قباح و ار (بس کانه که بنی سن سوکش سین ز بر این اندن شتم
 سوزینی ا کلامم ایدی علی الخصوص که بروز بر نیک محضری بکا غز ایلدک * و حکما کفته
 اند که دروغ مصلحت آمیز به از راست فتنه انکیز * (که حرف بیان) دروغ مصلحت آمیز
 اضافتی بیانیه در (مصلحت آمیز وصف ترکیبدر) آمیز بدندن آنحضرت دن دکل
 (راست فتنه انکیزده بیانیه در) فتنه انکیز وصف ترکیبدر انکیز بدندن آنحضرتدن
 دکل (محصول فقرتین) و حکما و عقلا دیشلدر که مصلحت فرشدر بچی و برتیجی بلان
 فتنه قور بچی کرچکدن یکدر زیرا مصلحتده صلح و فتنه ده فساد وار * بیت * هر که شاه
 آن کند که او کو بد * حیف باشد که جز نکو کو بد * آن کندک مقدم مفعولدر (که حرف
 رابط صفت) اوضمیری که به راجعدر (محصول بیت) هر اول کیسه که شاه آنک دیدیکی ایله
 یعنی شاه آنک سوزینی طونار حیف و ظلمدر که اول کیسه شاهه ایو سوزدن غیر سوز سونک
 زیرا هم پادشاهی و بالدن وهم کندینی بلادن قورتارر * حکمت * بر طاق ایوان فریدون
 نوشته بود * بونده طاق کردر (ایوان اصلنده همزه نک کسر بله در) اما عجم فتح همزه ایله

زبان سید علی

بی گناه قیدی انکچوندر که
 ظاهر اگاهی معلوم دکل
 * * *

زبان سید علی
 و سروری
 زبان سید علی
 و سروری

او قور کوشک معناسنه (فریدون قدیم زمان پادشاه لریدن بر پادشاه در که اکثر بع مسکون
 تحت تصرفنده ایدی بیابسته آبتین دیرل دیکه ضحاک ماری اتی اولدیروب اومزنده بتی بلانله
 بیتی سین پیدردی زیرا هر اومزنده کندی کوده سندن برریلان بتش ایدی دیو زعم ایدرل
 وهر بار که آج اواسسه زتک طور بوب یوزینه وباشنه چار بارل ایدی و هیچ نسنه بجز ایدی
 الا آدم بیتی سنی بوجهتدن هر کون ایکی آدم هلاک ایدوب انله بیتی سنی پیدرزل ایدی صکره
 برعافل وزیر ی ظهور ایلدی و حکما ایله مشورت ایلدیکه آدم بیتی سندن بدل برنسنه پیدرا
 ایدله که بوفد ر آدم هلاک اولیه دیو پس کچی اوغلاغک بیتی سنی بدل بولوب کونده برانسان
 و برکچی بیتی سنی فاردروب پیدرزل ایدی که ساکن اولورل ایدی صکره فریدون پدشوب یکید
 اولجه خلق اوزرینه جمع اولوب ضحاک نا پاکی قتل ایلدی و بوضحاک نوح طوفان سندن
 یک ییل صکره ظهور ایلدی و مذکور آبتین طهمورث دیو شد نسلندن ایدی زیاده تفصیلین
 مراد ایدن فردوسی شاهنامه سنه مراجعت ایلسون دیرل که اول هر کچی آتہ صحرادوب قاتر
 پیدا ایدن فرید و ندر و دیرل که بشوزیل سلطنت سوردی اول مناصب و مراتب ترتیبی
 و برن اولدر و الهده علی الزاری * منوی * جهان ای برادر نمائند بکس * دل اندر جهان
 آفرین بند پس * نمائند فعل نفی مستقبل مفرد غائب فالساز دیمکدر (بکس باحرف صله) اندر
 بونده ادات صله در با معناسنه (جهان آفرین وصف ترکیبدر آفریندن دن جهان برادجی
 معناسنه) بند فعل امر مفرد مخاطبدر بندیدن دن بستندن دکل واو د نصکره پس کلسه انجیق
 دیمکدر فقط معناسنه (محصول بیت) ای برادر جهان کیمسه یه باقی فالساز یعنی دنیا ده کیمسه
 باقی فالساز پس بوله اولنجه کولکچی جهان برادجی اللهم بغله انجیق زیرا باقی و دائم اولدر
 باقیسی فانیدر (حاصلی عبثه و تعلق قلبه خدادان غیر لایق دکلدر * مکن تکیه بر ملک دنیا و بشت *
 که بسیار کس چون تو پرورد و کشت * مکن فعل نهی مفرد مخاطبدر (تکیه تقدیری تکیه مکن در
 زیرا تکیه کردن طریقتقدر یعنی ترکیله مستعملدر (ملک دنیا لامیه در سلطنت دنیا دیمکدر
 یا خود عز و جاه و مال و منال مراد اوله (بشت تکیه یه معطوفدر تقدیری بشت مکنند در ارفه نامه
 دیمکدر عطف تفسیری شکلیدر) که حرف تعلیل (بسیار کس پروردک مقدم معقولی و فاعلی دنیا
) و چون تو ما قبلته و ما بعدته قید اولوق قابلدر فتأمل (کشت پرورده معطوفدر (محصول بیت)
 ملک دنیا به اعتقاد و استظهار ایله زیرا چوق سنک کی کیمسه بی بسلدی و اولدر دی یعنی چوق
 کیمسه بی سنک کچی تربیت و رعایت ایدوب هلاک ایلدی (بیت) چرخ مردم خوار اکر
 روزی دوم مردم پرورست) (نیست از شفقت مکر پرورده اولاغرست * چو آهنک رفتن کند
 جان پاک * چه بر تخت مردن چه بر روی خاک * چو ادات تعلیلدر چونکه معناسنه (آهنک
 الف ممدود ایله بونده قصد معناسنه در رفتنه اضافتی مصدرک مصدره اضافهتی قبیلندندر (جان
 پاک بیابیه و کندنک فاعلی (محصول بیت) چونکه جان پاک بدنندن کتمک یعنی چه مقامی قصدین
 ایله یعنی که فوت و موت مقرر اوله پادشاه لر کچی تخت و سر بر اوزره اولمک نه فقرا کچی بور یا
 و روی خاک اوزره اولمک نه (حاصلی اجله نسبت اکابرانه و فقیرانه اولمک بر ایدر بلکه قرآنک
 موق اخفسدر زیرا موت الفقراء راحت در که اوزرنده اغلر و ابکر بولغان و ملک و مال و عز و جاه
 حسرتی چکین * حکایت * یکی از ملوک خراسان سلطان محمود سبکتکین را بخواب دید
 بعد از وفات او بصد سال * خراسان بر ملکتک اسمیدر که تخت سلطنتی هری در هرانده
 دیرل خراسان شهر اسمیدر دین بلن امش (سلطان محمود پرمشهور پادشاهدر که
 فردوسی شاه نامه به آنک نامنه دیمشدر (سبکتکین بیابنک نامیدر کاف اول عربی و ثانی فارسیدر

ردابن سیدعلی
مطلب

ردشاهی

وارازند که تا مفتوح و مضموم و افقور (تفسیری ابن سبکتکین در بین العسین واقع اولان
 ابن لفظی حذف الیک اقترازند و شاید در (بخواب با حرف ظرف) (و خواب بوده دوش
 معنایست در) (بصد با حرف زائد) یعنی خراسان پادشاه زندن بریسی سلطان محمود غزنوی بی
 دوشده و کوردی اولدکده نصکره بوزیل یعنی فوتشدن بوزیل بکشدکن نصکره
 بصد سالک معنایست بوزنجی بیله دین عنندی سوبلش که جمله وجود اور بخته بود
 و خاک شده که حرف بیان (جمله وجوده مضاف اولحق بیانه اولور مضاف اولماقده جائز
 اوضمیری محمود راجعدر) ریخته امم مفعول د و ککش دیکددر (بود ایدی معنایست ادات
 زمانیه در) و خاک شده خاک اولمش ایدی بته بود مقدر در یعنی جمع اعضا سی چور یوب
 طبراق اولمش ایدی مگر چشمان او که همچنان در چشم خانه همی کردید و نظری کرد
 (مکر ادات استئنا در الامتئنه) (چشمان الف و نون ایله جمعی شاذ در) اوضمیری سلطان
 محمود راجعدر (که حرف بیان) همچنان کذلک معنایست در یعنی حال حیاستده که در
 چشم خانه کوز اوئده دیکددر) همی کردید چکر بنور دی و نظر ایدردی یعنی هر یری چور یوب
 طبراق اولمش ایدی الا کوز لری چور یوب طبراق اولمش ایدی که حال حیاستده
 کبی کوز خانه سنده چکر بنوردی دخی نظر ایدردی سار حکما سار بونده جمع معنایست در
 ازنا و یل آن اولدوشک تعمیرندن عاجز ماندند عاجز قالدیلر یعنی تا و یلنه قادر اولمدیلر
 مگر درویشی ابردر ویش تا و یلنده عاجز قالدی که خدمت بجای آورد که خدمتی
 یعنی مذکور دوشک تعمیرتی برینه کتوردی حاصلی اصلی ایله بیان ایلدی و وقت دخی
 دیدی هنوز نکرانست که ملکش با دیگرانست هنوز الان (نکران صفت مشبهه در
 اما بونک کبی برزده اسم فاعل معنایست و برزلی یعنی ناظر (که حرف تعلیل) ملک میم صمله بونده
 سلطنت معنایست در (وشین ضمیر محمود راجعدر) (با بونک کبی برزده ظرفیت افاده ایدر
 دیگران غیر بلر دیکددر یعنی سلطان محمود الان ناظر و نکران در زیر ملک و سلطنتی
 غیر کیمسه لرده در) حاصلی پادشاه هلقندن حسرت ایله آیرلد یعنی چون بته کوزی انده در
 بای عریبک فحیله چوق دیکددر بسیار معنایست در (نامور میم سکونیه نامو یعنی آدو
 زبرا و نسبت معنایست افاده ایدر زورور کبی زور لو دیکددر به مضیلر دید یلر که نام و آوردن دن
 محققدر علی کل حال مشهور و نامدار دیکددر لیکن بویه دینلره اعتراض قالددر که هرزه ممدوده بی
 حذف الیک معهود دیکددر اگرچه که دقایق الحقایق صاحبی الف مد و دک حذفه بوجه
 برد حکم ایش لیکن دعواسی مسلم دکل (بزبر با حرف صمله و با حرف زائد) (زیرالت
 معنایست در عریسده تحت دیرلر زمینه اضافتی لایسه در) (دقن کرده اندک مفعول ثانیه
 واولی بس نامور و غیر صریحی بزبر زمین) (کن اصلنده که ازدر) (که حرف بیان) (هدتی و اراق
 و وجود دن عبارتدر با حرف مصدر) (شین ضمیر نامور راجعدر) (بروی زمین با حرف ظرف
 و اضافتی لایمه در) (زمین بر در ارض معنایست در) (بریانک معنایست تا کید ایدر و جائز در که
 بر علی معنایست اوله و با ادات تأکید اوله بویه اولوق او لی در بانک مطلق زیاده سننه
 حکم اولین زائد حکم ایش) (نشان علامت) (نماد فعل انفی ماضی قالدی دیکددر) (حاصلی
 چوق مشهور و نامدار کیمسه بی بر التته دقن ایلد یلر که آنک و اراقتدن بر یوزنده نام و نشان
 قالدی) (یعنی خیرات و حسناتین کتدوی آکدیزر دیسده بر نسته سی قالدی) (بونده
 بس بسادن محققدر دین عنندی سوبلش) (بس بونده زیاده معنایست در دیننده بویه در

زدشعی

دوش تا ویلی عسار تیسله
 صحیح صدر اما تعمیر ایله
 مشهور در
 تعمیر ایله مشهور ایسده نص
 جلیسده و ما نحن تا ویل
 الاحلام بمالین) بیورلشددر
 حضرت سعدی تعمیر قرانه
 اقتضا ایلشددر
 لطایع الفقیر اسعد

زد ستروری
 زد ابن سید علی

بروك باسك زياده سته حك ايدنلزاند حك ايلش (برونده قطعا معناسته در ديه نك قطعا
 سوزيني ديك جانز دكلدر * وان بير لاشه را كه سپردند زير خاك * خاكش چنان بخورد
 كرو استخوان نمائند * واو حرف عطف (آن بير لاشه اشارتدر محموده (لاشه
 تر كجه اش معناسته در (ورا ادات مفعول (كه حرف رابط صفت (سپردند فعل ماضى
 جمع غائب بونده تسليم ايلد يلد ديمكدر (خاكش ضميرى بير لاشه به راجه در (كزوا كه
 حرف بيان واو ضميرى بنه پير راجه در استخوان همزه نك و تا نك ضمى وسينك سكونى و خا نك
 روم ضميه به فحيله وواو سهيله ككدر يعنى سبك (محصول بيت) دخى اول لاشه قوجه يى يعنى
 محمودى كه برائته تسليم و دفن ايلد يار خاك اتى شو يله يدى كه اندن كك يله قالمادى يعنى
 مرور ايله طوبراق اولدى (پير بونده سست وضعف معناستدر) و لاشه جسيم معناسته دين
 عندى سويلش (ولاشه لاشنى مخففدر دينده اثر نجه كمش * زنده است نام فرخ نوشروان بخير
 كچه بسى گذشت كه نوشروان نمائند * زنده زانك كس يله ديرى ديمكدر حى معناسته بونك كى
 بر رده هاه سهيله همزه مجتبه كگات او تمامقدر قاعده (لكن شراح جيعا كگات ايلد كلى چون
 كگات ايلدك نادانلر خطا مزه حل ايلسونلرديو) نام فرخ بياندر نام مبارك ديمكدر بحر الغرائبه
 فرخ قوتلو و مبارك دمش (ابن سيدعلى قوتلو بى عطف تفسير اكلاموب قوتلو بى قوى معناسته
 يعنى قوتلو او لك تشديد يله اكلامش خطا اكش (نوشروان اضافه اضافى لاميددر بونده رانك
 تشديد يله مشهوردر (نوشروانده جائزدر تحقيه) نوشين روانده جيعا نوشيرواندين متشبهدر
 بخير زنده به متقدر (بسى چوق ديمكدر يعنى چوق زمان (گذشت فعل ماضى مفرد غائب تكدى
 ديمكدر (محصول بيت) نوشروانك كوزل آدى خير ايله ديريدى يعنى عالمه خير ايله اكطور اگر چه
 چوق زمان تكدى كه نوشروان قالمادى يعنى فوت اولدى (نمائند لفظى فوت اولدى معناسته
 استعماللى شاهيدر تركيده ده بعض بر رده فوت اولدى ديمكدر برده قالمدى ديرلر پس دنياده
 قالمدى دين بواسعمال بلر ايش كه دنياده لفظى تقدير ايلش بعض توار بنده ياز مشر كه سلاطين
 ماضيه ده انوشروان كى عادل و منصف پادشاه كلامش بونك عدل عدل شرعى دكلدر عدل عقليدر
 عدل شرعى عالمه موجود ايكن اكا اعتبار بوقدر قانون افرنجى كى قرق سكر بيل مقدارى سلطنت
 سوردى قرقجى بيل حضرت محمد عليه السلام ظهوره كلى و اندن كره سكر بيل ياشادى
 و حضرت يعقوب عليه الصلاه والسلام انك سلطنتى زمانده دنيا به كلسيله فخر ايلشدر انك كى مناقب
 و اثرى چوق پادشاه كلامش * خيرى كنى اى فلان و غنيمت شمار عمر * زان بيشتر كه بانك بر آيد
 فلان نمائند * خيرى يا حرف وحدت و يا خود حرف تكبير (كن فعل امر مفرد مخاطب ايله ديمكدر
 (فلان الفاظ كايه دندر يعنى انسان تمهيد اولنان اسملردن كايه تندر بونده مى ادى واقع اولش
 (واو حرف عطف (شمار فعل امر مفرد مخاطب (عمر مفعول اولى (غنيمت مفعول ثانىمى (زان
 از ايندن مخففدر (بانك آواز معناسته در (بر آيد چيقار ديمكدر يوقارى كله ديتن غلط سويلش
 بوايكى بيته نمائند معنى لازمى اولدى يعنى فوت اولدى ديمكدر (محصول بيت) اى فلان
 دنياده صاغ اولوب ديرى ايكن خير ايله و عمرى و حياتى غنيمت بيل اول كوندن اولرك كه آواز چيقار كه
 فلان قالمدى يعنى او ادى حاصلى خلق سنك همچون فوت اولدى ديمكدر اول دنياده خيرات
 و حسنات ايله * حكايت * ملك زاده را شنيدم كه كوتاه بود و خيمه و ديگر برادرانش بلمستند
 و خوب زوى * ملك زاده پادشاه زاده ديمكدر (يا حرف وحدت (همزه حرف توسل ورا ادات
 مفعول (كوتاه الفه و الفسر قصه ديمكدر قصير معناسته (بلند يو كسك بونده بولوا معنى
 مراددر (خوب زوى وصف تركيبى در كوزل يوزل معناسته (محصول تركيب) بر پادشاه زاده بى
 ايشتم كه قصه بولوا ايدى و نظرده و كور نشده حقير و كند بدن غيرى قد ارشلى بولوا و كوزل

ردشعبى
 رد ابن سيد على و سرتوى
 رد كافي
 ردشعبى
 ردشعبى وكافي
 شارح حجوم بومقامده
 كلسيله فخر ايلشدر تعبيرنده
 اگر قلم نام بخندن سهودكل
 ايسه عظيم خطا ايشدر
 بونده ايفسالى حق تعبير كلسيله
 فخر ير بنده كلد يكنى بيان
 بيور مشاهد يك ايله اولوز
 ذات رسالت سماتلرى فخر
 عالم ايكن بر محوسينك زماننده
 كلسيله فخر ايلدى ديكته
 ديمكدر شارحك باعث خطاسى
 ولدت في زمن الملك عادل
 خبر يدر ظن او نور اشبو خبرك
 صحتى ايسه حاكم نيسابورى
 هدم ايشدر حديث صحيح
 اولد يعنى تقدير چه مشر كه
 عادل اطلاق اسميله تعبيرف
 قيلند ندر كه فاسقه صالح
 اغا ديمك كبيدر نوشيروان
 عادل ايله مشهور و مسمى
 اولش ايدى يوخسه توصيف
 دكلدر يا خود (فيا اغنت
 عنهم آلهتهم) نص جليلنده
 اولديغى كى كه آلهتهم اى
 ما كان عندهم آلهته ايله
 مفسر در انوشروانك عدل
 ايله انصافى اعتقاد ايندن
 معتقدتلك اعتقادى اوزره
 اطلاق اوامش اوله تاويلين
 مذكور بى مقاصد الحسنة
 بيانكرده امام سخا ويدر
 لطابع الفقير اسعد
 ردشعبى

بوز او ایدی (یعنی هیچ برخصوصده کندى به بکن من لردى) برادرانش خوب زوى نمیرنده
 بعضیله کندى قبیح الحد و زشت روی ایدی دیشلر اما حقیر لفظی زشت روی اولمانی مستلزم دکل
 فاعل * باری پدرس بکراهیت و استخفاف دروی نظر کرد * (بار بونده کره معناسنه در
 یا حرف وحدت بر کره دیکدر) بکراهیت یا حرف مصاحبت (کراهیت تحقیق یا بله مصدر در
 کره دن یعنی علم یا بندن چرکنک * معناسنه) استخفافی استعمال یا بندن مصدر در بونده حقارت
 معناسی مراد در (در حرف ضله در یا معناسنه) (وی صبری پسر کوتا هه راجعدر) نظر کردک
 فاعلی پدریدر (محصول ترکیب) بر کره باباسی قرداشلی یا بنده و کا حقارت نظر یله باقدی
 * پسر بقراست در یافت * یا حرف مصاحبت (فراست زیرکک در) در یافت فعل ماضی
 مفرد غائبدر افعال قلوبدن اکلدی معناسنه (معلوم اوله که یافت در حرف یله مستعمل اولنجسه
 افعال قلوبدن اولور تظنن معناسنه اما حرف در ستر مستعمل اولنجسه بو لما قدر وجدان معناسنه
 فا حفظ) پسر پدر ننگ اسکا حقارت نظر یله باقد یعنی اکلدی باباسی بونگ خوار و حقیر
 اولدیغنه متعلق بر بنده سوبلدی (لکن قابندن چکوردی گانه که کولکلندن نه اولیدی که بونده
 قرداشلی کی اولیدی دیمک کیش) پس پسر عاقل وزکی اولدیغندن با بسانک صبری نا اکلادی
 * و کفت ای پدر کوتا خردمند به از نادان بلند * دخی پسر حقیر دیدی ای پدر عقلی کوتا جاهل
 بلنددر بکدر * نه هر چه بقامت مهتر بقیمت بهتر * اوله دکلدر که قامتده اولورق اولان قیمت
 و بهاده بکرک وار تفرق اوله کورهمی سسین که * الشاة نظیفه والقیل جیفه * بویکی فقره ننگ
 هر پریمی برز میتدا و خبردن مر بکدر (شاة قیوندر) نظیفه پاک و ظاهر معناسنه در (فیل معرب
 یلندز معروف) جیفه مر دار معناسنه در بویکی جمله ماقبلنده ایکی جمله به علتدر (بلکه تنور
 و توضیحدر یعنی قیون گو چیکدر اما ظاهر و قیل بیوکدر اما مر داردر * اقل جبال الارض
 طور وانه * لاعظم عند الله قدر او متزلا *) اقل لغته اسم تفضیلدر آرزک معناسنه اما بونده
 اصغر مراد در کو چکرک دیمکدر لفظا مر فوع میتدا (جبال جلاک جمیدر طاغیر دیمکدر
 لفظا مجرور مضاف الیه در) ارض ده بویله در (طور لفظا مر فوع خبر میتدا در سر بیان دلنده
 و عرب دلنده طور طاغیر دیر) اما بونده مراد طور سنین در که مدینه سه بر جلاک اسمیدر که
 حضرت موسی پیغمبر علیه السلام انده الله تعالی کلامنی استماع ایلدی (وانه او حرف حال
 ان اسمیله که طوره راجع ضمیر در مصراع ثانی به مر هوندر) لاعظم لام حرف نا کید (واعظم
 لفظا مر فوع خبران در وان اسمیله و خبر یله محسلا منصوب حالدر طور دن) عند اعظمه متعلق
 مضافدر لفظه الالهه (قدر او منصوبدر تمیز لکله) (و متزلا کا معطوف (محصول بیت) بوییت
 تنور ایدر ماقبلنده مذکور اولان فارسی و عربی جمله لرینی یعنی بر بونده اولان طاغیرک کو چکرکی
 طور سنین در حال بو که الله تعالی قتنده قدر و مر تبه جه هندن سا تر طاغیر دن او اور قدر ز بر
 الله تعالی قرآنده انکله قسم ایلشدر بر ایکی برده و حضرت موسی ایله تکلم واکا تجلی انده واقع
 اولشدر پس شاه زاده دیر که بنده کو چکم اما پرهزم * قطعه آن شنیدیکه لاغر دانا *
 کفت روزی بابله فر به * لاغر دانا بیانیه و مصراع ثانی به مر هون (روزی یا حرف وحدت
 یا حرف صله) ایله احسب (فر به فائک فعبله ورائک سکو نیله و یانک کسری وهای اصلیه ایله
 سن دیمکدر (محصول بیت) اول سوزی ایشتمکی که آرقی عالم بر کون بر سن ایله دیدی یعنی
 نه دیدو کنی ایشتمکی استهفام مراد در * اسب تازی اگر ضعیف بود * همچنان از طویله نخر به *
 اسب تازی عربی آت زیر تازی عرب دیمکدر عزب دیمک دکل (همچنان ضعیف کله بله دیمکدر
) طویله معروف و همزه اضافت ایچون کله شددر (خر چهاردر به یک دیمکدر (محصول بیت)

زین شعی

مطلب

رد شعی

مقول قول بو بیدر عربی آت اکر ضعیفه اولور سه بوله ایکن برطوبله هر کسدن یکدر
 ومقولدر بوابی بینک قافیه سنده راولازوم مالایزم واقع اولمش وهاحرف روی (حاصلی قافیه
 مموله در تجزی طریقه نامل تدر (طوبله ده همین حرف وحدتدر دیندر غلطسو باشار * بدر
 بخندید وارکان دولت بسندیدند و برادران بجان برنجیدند (محصول ترکیب) پسر حقیرمه کور
 نژو نظمی اوقبجه باباسی ذوقندن کولندی وارکان دولت یعنی آنده حاضر اولان اکابر
 بکنندیلر وفرداشلری جان وکولدن انجندیلر بجان دیمک جان وکولدن دیمکدر * نظم *
 تا هر دشمن تکفته باشد * عیب وهیزش نهفته باشد * تا حرف توقیت مادام معناسنه (مر مبتدا
) تکفته تون حرف نئی کفته ماضی دن قسمدر سوزیش حرف نئی ایله سوزیلمش دیمکدر
 فاعلی تحتیده مرده راجع ضمیردر (سخن مقدم مفعولیدر) باشد فعل مضارع مفرد
 غائب اوله دیمکدر فاعلی تحتیده مرده راجع ضمیردر (عیب مبتدا) هیزش معطوف
 (شین ضمیری مرده راجعدر) نهفته ماضییدن قسم مفرد غائب کز اوله دیمکدر فاعلی تحتیده
 عیب وهیزش تنزاع طریقه نامل راجع ضمیردر (باشد کده فاعلی بوله در (محصول بیت)
 مادام که کئی سوز سوزیلمش اوله عیب وهیزی نهفته و محنی اولور حاصلی کک شیک علی
 و معرفی کلماتدن اکاتور تکسه دیباچه ده ز بان در دهان پیتنده یکدی * هر پیشه کان
 میرکه خالیست * شاید که پلنک خفته باشد * پیشه بای عربینک کسر بله لفظ عربیدر
 عجم چه پیشه دیرل و ترکیبه مشه معروفدر (کان میرک مقدم مفعولیدر) (که
 حرف بیان) خانی بوش دیمکدر تهی معناسنه (شاید لایق و جائز معناسنه در) (که
 حرف بیان) پلنک بای عجمینک قبیله قیلان دیمکدر (خفته یا تمش و او بوش دیمکدر
 (محصول بیت) هر مشه بی خالی ونهی ظن ایله یعنی برنجی حیواندن بوش صاعقه جائز که
 ایچنده پلنک یا تمش و او بوش اوله (بعضی نسخه ده پیشه برینه پیشه دوشمش بای عجمی وسین
 مهمله ایله الاجه معناسنه) (و ک خالیست برینه نهالی دوشمش نونک قحی و کسر بله
 قیلان در یسی شکنده اولان قایچه معناسنه) (پس پلنک مضاف او قنور اضافت بیانیه ایله
 (محصول بیت) هر الاجه بی کان آتمه نهالیدر یعنی هر الاجه بی نهالی صاعقه جائز در یا تمش
 و او بوش قیلان اوله اول کورد بک الاجه (معنای اوله کوره پلنک اضافتی تجویز ایلمن
 بی فائده تجویز ایلمش بویکی بیتری رباعی دیوبازان اوزان شعر دن هیچ خبردار دکل امش
 * شنید مکه دران مدت ملک زاد شتی صعب روی نمود * دشمنی با حرف وحدت (و صعب
 صادق قحی وعینک سکو بله صرب معناسنه در یعنی شدید (روی نمود مقدم مفعولیدر
 یعنی ایستدم که اول مدته که پسر حقیر بوکالتی ایلمدی با دشاهه بر صرب دشمن
 بوز کوستردی یعنی بر قوی خصم ظاهر اولدی بونده نمود ماضیدر نمایدن معناسنه دین
 لغت محمدن خبردار دکل امش (و صعب روی وصف ترکیبی در) (شدید الخ صومعه دیمکدر
 دین زیاده کچ بور امش * چون دواشکر روی بهم آوردند اول کسی که اسب در میدان
 جهانسید آن پسر بود و کفت * اشکر معروف عربیسی حسکر در عین وسین مهمله ایله
 (روی آورد نیک مفعول صریحی) (و بهم غیر صریحی) (کسی با حرف وحدت) (که حرف
 رابط صفت) (اسب جهانسید مقدم مفعول) (و در میدان ظرف مکانی) (جهانسید الف ونون
 حرف تعدیه در) (ز بر جهید فعل ماضی مفرد غائبدر صیغرادی معناسنه) (و جهانسید
 صیغراتدی دیمکدر) (جهانسید جیم عربینک فعیله در جیم عجمیه در دین باز امش) (اول
 مبتدا) (آن پسر بود خبری (محصول ترکیب) چونکه ایکی عسکر بری برینه بوز کتوردیلر

مطاب

قیاس هر ضیه در اما
نسخه ده هر ضی واقعدر
مهر

فته او تور دی و نزاع فالقندی
دعمنده لطیف اداوار فاعلی
مهر

معلوم اوله که نمی ذکرده
اختلاف ابلد بلفقائل
مهر

(یعنی رو پرو اولدیلر) حاصلی مقابیل اولدیلر اول بر کیمسه که صواش میداندسته آتین
 صحراندی اول پسر ایدی و دیدی یعنی بوقطعه بی اوقودی * قطعه * آن نه من باشم که
 روز جنگ یعنی پشت من * آن منم کاندرمیان خاگ و خون بینی سری * (نه حرف نفی معنی جهنده
 باشم فعلته مقیدر تقدیری آن من نه باشم در) و یامن آن نیاشم در فعالمدن منفصل اولغله
 هاه رشمیله یازلدی (روز جنگ لامیه) یعنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (بیشیدن
 کوررسین دیمکدر خطاب عام طریقیله) (پشت من لامیه) (کک اندر اصلنده که
 اندر در ضرورت وزن ایچسون متصل اولدی) (میان خاگ لامیه در) (خون خا که
 مهطوق) (سری یا حرف وحدت) (محصول بیت) پسر دیدی بن اول کیمسه دکلم که صواش
 ککونده بنم ارقم کوره سین (یعنی بجز دکلم بلکه بن اول کیمسه کم که خاگ و خون بندده
 بر باش کوررسین) یعنی اول کوردکک باش بنم باشمدر (حاصلی بن میدان کوننده دشمنله صواش
 ایدوب کله سین خاگ و خون میاندده غلطان ایدم فرار ایدنلردن دکلم) (بعض شراح سری
 لفظنی یعنی رأسی دیمکله تفسیر ایش ظاهر بودر که یایی ضمیر متکلم ظن ایش والا رأسناک
 دیمک کک ایدی) (بس یعنی رأسی یاستندن وحدت معناسنی اخذایک زیاده بعیددر قائل
 * کان که جنگ آرد بخون خویش بازی می کند * روز میدان و آن که بگرزد بخون لشکری *
 (کان که حرف تعلیل) (آن اسم اشارتدر مقدر کسه تقدیری کان کس که در) (بازی
 او یونه دیرلر) (روز میدان بازی میکند و جنگ آرد و بگرزده ظرف اولماغه قابلدر
 (لشکری یا حرف وحدت) (محصول بیت) بن قاچوب فرار ایدنلردن دکلم زیرا اول
 کیمسه که صواش کتورر یعنی صواش ایدر ککندی قانیله او یون ایدر یعنی
 ککندی قانیله او یون میدان کوننده اما اول کیمسه که میدان جنگ کندن چقار برلشکری
 قانیله او یونار) حاصلی جنگ پیدا ایدن کندی یه قیاسا ماچکندن چقان تمام عسکری قیاسر بر اناک
 چقمه سیله عسکره انهر نام لازم کلو ر منسه سنده بخون لشکری بی بگرزده تعلیق ایلین غریب
 ملاحظه یه مالک و قادر ایش * این بکفت و بر سپاه دشمن زد وتی چند از مردان کار دیده
 بنداخت * یعنی بو بیلری سو یلیدی و کندی بی دشمن لشکری نه اوردی یعنی دشمنه بر کردن
 حمله و هجوم ایلدی و ایش و صواش کورمش ارلزدن بر نیجه تی یعنی شخصی بیقصدی) (حاصلی
 بر نیجه بهادر ارقل ایلدی) (بعضیلر و بر سپاه دشمن زد ک تقدیری و بر سپاه دشمن شمشیر زد
 دیشلر لیکن مراد مذکوردر بودکدر فتدر * چون یش پدر آمد زمین خدمت ببوسیدو کفت *
 بو ایشلرد نصکره چونکه باباسی یانته ککدی خدمت برینی او پدی و دیدی یعنی طریق ادبی
 باباسی او کنده رعایت ایدوب بوقطعه بی سو یلیدی * قطعه * ای که شخص منت حقیق نمود *
 تادرشتی هسز ننداری * ای حرف ندا منادی محذوف تقدیری ای کشیدر) (که حرف رابط
 صفت) (شخصدن مراد وجوددر) (منت تاضیر خطاب) (نمود فعل لازم کوردی دیمکدر) (تا
 ادات تنبیه آگاه اول صاقین دیمکدر) (درشت ایری دیمکدر جسماتدن کلیمکدر) (پنداری
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب بند ایدندن بندداشتندن دکل ظن ایله سن دیمکدر) (محصول بیت)
 ای شول کیمسه بنم شخصم و وجودم سکا حقیر کوردی غافل اوله کوده ایر یلکنی هسز ظن
 انلیس بن یعنی هر ایری کوده ای اهل هترا و ملاز و هر کوچک کوده بی فی هترا و ملاز) (حاصلی شجاعت
 و بسالت داد حقیر جسماته و عدم جسماته کوره دکدر) (بیتک اولنده که کله سنی منادی اعتبار
 ایدوب معناسنی ای کیمسه بنم شخصم سکا حقیر کوردی دین استقامت میدان آگاه دکل ایش
 (نویت حکایه اولنده باباسی ککدی به حقارت نظر بله باقدیغنه ناظردر) (درشتی بونده غلطت

شارخ مر جوم بومفا مده
 من دخیل دخیل برینه
 و شمشد ز زیر کافیک
 عربی العبارة شرحده رأسی
 یله تفسیری سری منکر
 ایسده تعظیم ایچون معرف
 تکبر اولمشدر دیمک اولدیغنی
 یاندر که مآلده بو کلای قائل
 ولان کندی باشی مراد ایدر
 و صورتده شارحک) (بس یعنی
 آسی یاستندن الخ قولی
 بعد در زیرا تفسیر اولان
 آسی یاستندن وحدت معناسنی
 یم المشدرله قائل کلای
 له تنبیهی علیه چقه یوز
 للطایع الفقیر اسعد

دین سید علی و سروری
 رد سروری
 ورد کانی

زد شعی

زدان شید علی

و خوشنوت معناسنه اخذ ایلین غلظت ایلش * اسب لاغرمیان بکار آید * روز میدان
 نه کاو پرواری * اسب لاغرمیان اضافله توصیف ترکیب سدر (لاغرمیان وصف ترکیب سدر
 اورته ارق آت یعنی نه قتی سمن ونه قتی ارق ز بر ا قتی سمن اولجه اغزلندن حرصت ابد معن
 وقتی ارق اولجه ضعیف شدن قلداغز بس نه قتی سمن کرک ونه قتی ارق (بکار باحرف صله
 و کار ایهام طریقیله مذکور در زیر ایشه و صواشه شامل سدر تنکه مردان کار دیده بکیدی
 (بکار آید مصراع ثانی به مروه ندر (روز میدانن مراد صواش کونیدر التزاما) کاو صغردر که
 عریجه بقدر دیرل (پرواری یا نسی ایله بسلی معناسنه در یعنی ذبح ایلک ایچون بسلسه کلری
 حیوان اضافتی بیانیه در (محصول بیت) آورته ارق ات میدان کوننده ایشه و صواشه
 کلور یعنی یارار بسلی سمن صغریارمن (حاصلی جنسک آنلری نه قتی سمن کرک ونه قتی ارق
 اسب لاغرمیانک معناسنی یعنی در میان میدان دین غریب فارسی بلور ایش طیب الله تعالی
 انفاشه و بلی ارق ات ایشه کلور میدان کوننده و جولان کوننده ایچنه بللی ات ایشه بارار دینلر
 عنایت سو بلسله عقی الله تعالی عنهما یعنی کورمن میسنکه ایچنه بللی اولوب صورتا ضعیف
 کورین ات دین امثالی اثرنجه بور یسدر * آورده انده که سپاه دشمن بسیار بود و اینسان اندک
 طائفه آهنگ کریر کردند * طائفه باحرف وحدت (همزه حرف توسل آهنگ قصد) کریر
 اسم مصدر در کریرندن کریرختدن دکل قاچه معناسنه (محصول ترکیب) روایت ایللر در که
 دشمنک عسکری چوق و بونلر از ایدی بونک عسکرندن بر بلوکی قاچق یعنی فرار قصدین
 ایلدیلر * پسر نوره بزد و کفت ای مردان بکوشید تاجامه زنان نیوشید * یعنی پسر بونلرک
 قاچقه قصدین کورنجه بر نوره اوردی یعنی حیردی و دیدی ای صواش ازری جالشک یعنی
 صواشدن قاچاک تاسکیم عورتلر لاسن کیمه سمرزیرا قاچق ارزه عبیدر (بعض نسخنده
 تاریخه یادوشمش التمدیه ایچی نقطه ایله (و نیوشید بریشه نوله نیوشید دوشمش با ایله یعنی
 با کوشش ایلک و با عورتلر لاسنی کیک (تاجامه زنان نیوشید اشارت در شول قصدینه که جنک مجلنده
 خانه زن لاسنی کیدر و پشه ایلد کلرینه * سواران رابکتهن اوتهور زبانت کشت و بیکبار حله
 کردند شیدمه که هم دران روز دشمن ظفر یافتند * سواران جمع سوار درانلور دیمکدر
 (را ادات تخصیص آنلورک دیمکدر (بکفتن او باحرف سبب و اضافتی مصدرک فاعلننه در
 (تهور تفعل بایندن مصدر در بی پروا بر شینه دخوله دیرل بونده مراد هجوم و اقدامدر (باحرف
 تا کید (بیکبار دفعه) یعنی براوغوردن (ظفر غلبه معناسنه در (محصول ترکیب) اتیلیرک پسرک
 سو یلسی سبیله تهوری زیاده اولدی و براغوردن حله و هجوم ایلدیلر ایشتم که همان اول کون
 دشمن اوزرینه ظفر بولدیلر یعنی انلره غلبه ایلدیلر * ملک سمر و چشمش بیوسید و در کار گرفت
 و هر روز نظر بیش کرد تا ولی عهد خویش * (در کار گرفت و در اغوش کرد یا نه الدی قوجدی
 دیمکدر (ناحتی معناسنه در (ولی بونده حاکم معناسنه در (و عهد زمان دیمکدر (خویش
 کندی دیمکدر و بوندنصکره بر کرد مقدر در حاصلی پسر بوقدر هنرل ایلد کد نصکره
 پادشاه باشنی و کوزنی او پدی و دخنی اتی قوجدی و هر کون نظر و التفاتی اکان یاده ایلدی حتی
 کندی زمانسک حاکمی ایلدی حاصلی صاغله تمده برینی اکان تعیین ایلدی (در کار گرفتک
 معناسنی در اغوش کرد بیک دست دین بیک دست قیدینی زائد ایلش و بوعبارت وصلندن
 کایت سدر دین عندی سو بلیش و قوجاغنده طوندی دین ده حق ادایی ایلش (ولی عهد
 خویش ککردک معناسنی کند بدنصکره پادشاهلق اول پسره مفوض اوله دین ولی عهدک
 معناسنی بلز ایش * برادران حسد بر دند و هر در طعامش کردند خواهرش از غرقه بدید و در بجه

رد سمروری

رد ابن سید علی
رد سمروری و شعی
رد کافی
رد سمروری و شعی

رد ابن سید علی
رد سمروری و شعی
رد شعی
قبیله ما فیه
للاطباع

زد سروری و شعی و کافی

برهم زد پسر در یافت و دست از طعام باز کشید و گفت محالست که هیزمندان بمیزدونی هیزان
 جای ایشان گیرند * خواهر و او رسیده قز قدش و اینکی شین ضمیری پسر را چه در (غرقه
 غین معجبه نك ضحله و رانك سكونيله چارطاق ديمكدر (در بچه بچره در بونده كنك مر ادر
 یعنی بچره قیافری (برهم زدری بر پشه آوردی پسر فهم ایلسون دیو (محصول ترکیب)
 پادشاهك پسره زیاده نظر و التفاتی چون قزداشلی حسد ایلندیلر یعنی ایلدیلر وانی اولدرمك
 ایچون یمکنه زهر قاندىلر قز قزداشی بو حالی چارطاقدن کوردی و بچره قیافری بر پشه آوردی
 پسر اکلدی و اینی طعامدن چکدی و دیدی محالدر که اهل هیز اولندار اوله و هیزمزل
 آنلرک برینی طوتهل حکایت اولندن بورایه کلنجسه شویله معلوم اولدیکه مذکور پسر هم شیع
 وهم فهم و ذکی اوله * بیت * کس نیاید بز رسایه بوم * وره های از جهان شود مدوم * (بز
 با حرف صله ز رالت معنا سندر که غر بچه تحت درلر (سایه کولکه) بوم بونده بقوش دیدکاری
 شامله مشهور طبرد اضافلر لامیلدر (روا کردن محفدر) (های عن و مبارک کله مشهور
 قوشدر که هر کیمه یه که کولکه سی دوشه پادشاه اولور و یاز یاده اولو دونلوا اولور بوندن غیرى
 چوق خاصه سین بازارلر خاصه سیده بود که هواده مر طبر و یور یسی هواده چقار و حقه تدایی
 کبی اوچار (محصول بیت) بقوش کولکه سی التسه کیمسه کلر اگر جهسانه هما قوشی بوق
 اولور سیده یعنی بن اولور سیده سلطنت سزک او ز بکرده قرار ایلر * پدر را از این حالت
 اکاهی دادند برادرانش را بخواند و کوشمالی بواجی داد * (پدر را تقدیری پدرش رادر قرینه
 قائم اولدیچون ضمیر حذف اولندی) (آکاهی با حرف مصدر (دادند فعل ماضی جمع غائب معنای
 لاز میسی طیور دیلر) (کوشمال لغتیه قوق بوم مقدر اما اصطلاحه نأدیب معناسنده
 (یا حرف وحدت و یا تکبر) بواجی تقدیری بقول و نصیحت واجی (یا حرف تکبر حاصلی با بسته
 بوحالندن آکاهلق و بر دیلر یعنی پادشاهه بوزهر قصه سنی اعلام ایلدیلر قزداشلی یعنی دعوت
 ایلدی و هر یز بنه طریق و جوبله پسند و نصیحت و یروب نأدیب ایلدی * پس هر یکی را
 از اطراف بلاد حصه مرضی معین کرد تا فتنه بنشست و نزاع برخاست * (بلاد بانك کسر یله
 بلدك جمعى در شهر دیمکدر) (مرضی اسم مفعول در مرضی رضی دن یعنی علم بانك ناقص
 و او یسندن (تا حرف تعلیل (نزاع مفاعله بانك مصدر نأدیسدر (برخاست فاعل رضی یعنی رفع اولدی
 کتدی) (محصول ترکیب) با یاری هر برینی نأدیب تام ایلد کد نصکره هر برینه اطراف بلاددن
 راضی اوله جق مقداری حصه تمین ایلدی تا کیم فتنه اوتور دی یعنی یاندی و رفع اولدی و نزاع
 قالدی یعنی رفع اولدی کتدی * و گفته انده درویش در کلیمی بخشید و دو پادشاه در
 اقلیمی تکبید * کلیم کاف عجمینک کسر یله ترکیبسه کاف عر بینک کسر یله کلیم دیدکاری
 دوشته جک بساط اعجامکده متبعلرندن کاف عر یله معمودر (بخشید فعل مستقبل جمع غائب
 یا توتور و اوتور دیمکدر) (تکبید فعل نفی مستقبل مقرر غائب صغیر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 اون درویش بر کلیمده یا توتور او یورل اما ایکی پادشاه اقام سبعة دن بر اقلیمه صغیر * قطعه
 * نیم نانی کر خورد مرد خدای بذل درویشان کند نیم دکر * نیم یارم دیمکدر نصف
 معناسنده (نانی یا حرف وحدت) (مرد خدا اهل الله معناسنده در (بذل درویشان مصدرک
 مفعولنه اضافتی در) (کنید فاعلی تحتله مرد خدایه راجع ضمیر در) (نیمی یا حرف وحدت
 (محصول بیت) اگر خدادوستی یارم اتمک بر اینه درویشره و فقرا یه بذل و عطا ایلر اولر یار یسنى
 یعنی یار یسنى حاصلی انزه کیره نك یار یسنى مقصود اتمکنى بالکر بین دیمکدر و جائزدر که
 نیمی دیگر دن مراد الله کیرن نیمک یولداشی اولان نیم اوله (معلوم اوله که نیم نانه مضاف اولوق

زد کافی و شعی
رد سروری و شعی

زد ابن سید علی
زد ابن سید علی

زد شعی

لازمدر فتدبر * ملك اقلبي بگيرد پادشاه * همچنان در بند اقلبي در ك * ملك اقليم لاميهدر
 اقلبيك حكومت و سلطنتي معناست (با حرف وحدت) محصول بيت) پادشاه بر اقلبيك ملكي
 الور ضبط ايدر انكله قانع اولوب ينه انجلين بر اقلبيك ملكي فتح ايدوب تصرفه المني قيد
 وهواسنده در حاصلی هر پادشاه بولسه تمام دنيای فتح ايدوب تصرفه الوردي حاصلی در ویش
 ربع نانه قانع او اور اما پادشاه ربع مسكونه انجني قناعت ايدر * حكاييت * طائفه دزدان
 عرب بر سر كوهی نسه شده بودند و منفذ كاروان بسته * طائفه دزدان عرب اضافتري
 يسانيه در (كوهی يا حرف وحدت) منفذ اسم مكاندر نغز بنفذن يعني نصر يانده كچه چك
 يردمكدر حاصلی عرب حراميلريك طائفه سی بر طاغك باشنده اوتور مشرايدی و كاروانك كچدير يني
 بغلامشرايدی يعني يولی كشمشرايدی (طائفه همزه سنی حرف وحدت طوتانلرايكي وجهله
 خطا ايلشيزی بودر كه وحدت مقامي دكل زيرا بويله اولسه دزدانك اعرابدن محلي اولمازدي
 و ثانيا وحدت همچون متصوص اولان يادر همزه دكل * ورعيت بلدان از ملكيد ايشان مرعوب
 و لشكر سلطان مغلوب * رعيت بلدان لاميهدر بلدان يانك ضميمه بلدك چهيدر شهرل ديمكدر
 (ملكيد ملكيدك چهيدر كه مصدر هميدز مكر معناسته كيدك چهيدر دین خلاف سويلش
 (مرعوب اسم مفعولدر رعيت دن رانك ضميمه قورقش ديمكدر (حاصل تركيب) دخی مذكور
 دزدانك حيله و مكر ندين شهرلك رعایای قورقش و پادشاه عسكری مغلوب ايدی * بحكم
 آن كه ملازی منع از قله كوهی بدست آورده بودند و ملجا و ماوای خود ساخته * بحكم با حرف
 مصاحبت و حكم بونك كبی بر رده سبب و علت معناسته در (ملاذ اسم مكاندر صغيجق يرديمكدر
 (و با حرف وحدت) متبع بحكم معناسته در (قله طاغ باشی بنده ديرل) كوهی يا حرف وحدت
 (بدست با حرف صله) آورده ماضيدين قسم مفرد غائب كتور مش ديمكدر (بودند ادات
 جمع زمانه به كتور مشرايدی ديمكدر (ملجا و ماوی بونده ايکيسي ره عنایه در صغيجق يريعني مقام
 و مكان) ساخته ايلش ينه ماضيدين قسم مفرد غائب ايلش ديمكدر تقديری ساخته بودند در
 (محصول تركيب سلطان لشكری اول سبيتن مغلوب ايديكه بحكم صغيجق برير طاغ
 باشندن اله كتور مشرايدی و كنديلره مقام و منزل ايلشرايدی حاصلی بر طاغك صرب بر نده
 اولور ل ديكه انلره ظفر بونق مشكل ايدی * مدران ممالك آن طرف در دفع مضرت ايشان
 مشورت كردند * مدران جمع مدر در اهل تدبير معناسته (ممالك جمع مملكت اضافتري لاميهدر در
 (در دفع مضرت اضافتی مصدرلك مفعولنددر (مضرت ميك فتحيله و تشديد يله ضرر معناسته
 مصدر هميدر ايشانه اضافتی لاميه در (مشورت ميك فتحيله و شينك سكووتی و اولك فتحيله
 دانشتلق ديمكدر ميك قحی و شينك ضمی و اولك سكونيله ده لغتد رشوراده ديرل شينك ضميمه
 حاصلی او اطرف مملكتسار ينك مدرلری دزدان عربك ضرر لر يني دفع ايلكده دانشتلق
 ايلديلر * كه اگر اين طائفه برين نسق روز کاری مداومت نمایند مساوت با ايشان بمنج
 كرد * نسق بونك و شينك قحسه لر يله اغتده نظم معناسته در اما بونده اسلوب مراد در
 (روز کاری يا حرف وحدت) مداومت مفاعله يانيدن مصدر در دوام معناسته حاصلی
 ملازمت ديمكدر (مقاومته مفاعله يانيدن مصدر در مقابله ديمكدر (با مع معناسته حرفدر
 (كردن فعل مضارع مفرد غائبدر كردن ندين اتصال معناسته يعني انلرايله مقابله
 و جنگ ايلك امكاندن امتناعه منتقل اولور (محصول تركيب) مشورتلری بواولديكه اگر بوطائفه
 بواولوب اوزره بر زمان ثبوت و دوام كوستر رر سه بونلرايله مقابله و مقاتله متع اولور حاصلی
 مشكل اولور زيرا وارد قحبه زياده اولورلر و هر يرده كه بر مفسد وار ايسه بونلره ضم اولور

ردسزوری و شعی

ردسزوری و شعی

* مشوری * درختی که اکنون گرفتست پای * نیروی شخصی برآید ز جای * پایدن مراد
 کو کدر (با حرف مضاحبت) نیروی نونک کسر به قوته دیرلر (شخصه اضافتی لایمه در
) با حرف وحدت (برآید بونده چغار معنا سنه در (ز جای تقدیری زجا یشدر ضرورت
 وزن و قافیه ایچون شین حذف اولندی (محصول بیت) براغاج که شمعدی یعنی تازه کوک
 طومشدر حاصلی یکی دیکلمشدر بر شخصک قوتیله برندن چغار و قویاری یعنی جزئی نسته ایله
 چغار (بعض نسخنه ده شخصی برنده مردی واقعدر) (برآیدک معناسنی یوقاری کلور دین
 حق ادایی ایده همش) (نیروی نونک فحظه در دین لغت کابلرینه مخالف سوباش * ورش همچنان
 روز کاری هلی * بگرد ونش از بیخ برنکسلی * (ورش اصلی واکر شدر ضرورت وزن ایچون
 تخفیف قلندی) (همچنان کذک دیمکدر یعنی الان اولدیغی کنی) (هلی فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر هلیدن ترک ایلمک یعنی حالی اوزره قوه حاصلی اهمال ایلمک (با حرف مضاحبت
) کردون بونده قاکلی معناسنه در که بعضی مملکتیده عربیه برنده استعمال ایدرلر که عربجه
 بجله دیرلر عینک و جیمک فحظه لایله (ایکی شین ضمیر درخته راجعدر) (بخجای عربینک کسری
 وسکون یا ایله کوک دیمکدر) (بحرف تأکید) (نکسلی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کسلیدن
 و کافک ضمی و کسریله لغتدر قرقق و اوزمک معناسنه (محصول بیت) اما اگر معهوددرختی برزمان
 انجیلین حالی اوزره قویب اهمال ایدرسک انی کو کندن قاکلی ایله قویاره مزسن یعنی قاکلی حکمر
 ایکی اوکوز قوتیله کو کندن اوزره مزسن دیمکدر) (هلی فعلنی هشتن مصدرندن اشتقاق ایلمن
 سهوایش) (ونکسلی فعلنی کسختن مصدرندن اشتقاق ایلمیده غلط ایلمش * سرچشمه شاید
 گرفتن بیل * چو برشد نشاید گذشتن بیل * سرچشمه لایمه بیکار باشی دیمکدر (شاید بونده
 ممکن معناسنه فعل مضارع مفرد غایدر (با حرف مضاحبت) (بیل دمور کورک که یوقاری
 ولاییده انکله باغ و بستان بلارلر بعضی نسخنه ده بیل برینه میل بازار طقیج معناسنه) (پر بونده
 چوق معناسنه در) (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب ممکن دکل معناسنه) (با حرف مضاحبت
) (بیل فیل دیمکدر که اندن مریدر) (محصول بیت) بیکار باشی بیل ایله طومق و جز یا نندن
 مانع اولماق مکنشدر یعنی ازا جق ایکن آقندن منع ایلمکه قابلدر اما چونکه صوچوق اوله یعنی
 اقد اقه ایرکله و چوغشله انی فیل ایله کچمک اولماز یا خصوصکه فیل صوغری کچی زیاده
 یوز کچ در انکچون مصنف قدس سره فیل تهین ایلدی صواقا غشله بالحق چوغلوب فیلله
 کچمک اولماز دین مقامه مناسب سو بلیاش اگر چه که فیل بالحقده زبوندر دوه کچی
 * سخن برین مقررشد که یکی را بچمس ایشان برکاشتند و فرصت نکاه داشتند تا وقتی که
 برسر قومی رانده بودند و بعهه خالی مانده * (سخن میدا) (برین تقدیری براین) (مقرراتفاق مقرر شد
 خبر میدا) (که حرف بیان) (بچمس یا حرف صله بچمس) (تفعیل یا نندن مصدردر جاسوسلق
 ایلمکه دیرلر بحرف تأکید) (کاشتند فعل ماضی جمع غایدر کافک ضمیله حواله ایلدیلر دیمکدر
) (نکاه داشتند حفظ ایلدیلر) (تا انتها غایت ایچوندر) (وقتی یا حرف وحدت) (که برسر قومی
) (بحرف استعلا) (سر بچسین لفظ ایچون) (قومی یا حرف وحدت) (بعهه پاره از زمین
 بونده مراد اولدقلری بردر خالی بوش دیمکدر تهی معناسنه) (مانده لفظ مشتکر کدر لازم ایله
 متعددی بنننده لازم اولتجه بعهه لری خالی قاش دیمکدر و بر بود تقدیر اولتق کورک
 متعددی اولتجه بعهه لری خالی قومشدر دیمک اولور) (و بنه بود تقدیر اولور بوقصد برجه
 (محصول ترکیب) سوز بو اتفاق اوزره مقرر اولد بکه بر کیمسه بی انلرک جاسوسلغنه
 حواله ایلدیلر و فرصت زمانی رعایت ایلمدی بلر یعنی حفظ ایلدیلر شول زمانه تک که

زده شی

زبان سید علی و سروری

زده سروری

بر طاقه نك اوزر ينه سور مشلرايدى و بقعه لى خالى قالمش ايدى و با بقعه لى خالى قوم مشلرايدى
 حاصلى بر قومي غارت ايلكه كيد و ب ير لى ينه تنها قوم مشلرايدى (بر سر قومي رانده بودندك
 معنا سنى بر قومك باشى اوزره سور مشلرايدى دين اداده قصور ايش منه سنده مانده بونده نهاده
 معنا سنده در دين ايكسنگ ماينى فرق ايدر دكل ايش (تاوقى كه بر سر قومي رانده بودندك معنا سنى
 تاشول زما نه دكين كه اول حراميلر بر كون بر كار بان باصغفه كمشلرايدى دين كار بان قيدي
 ظنى در فتنه بر * تى چند از مردان واقعه ديده و جنگ آزموده را بفرستادند تا در شعب جبل پنهان
 شدند شبانمكا كه دزدان باز آمدند سفر کرده و غارت آورد. سلاح بكشادند و غنايم بنها دند
 نخستين دشمنى كه بر سر ايشان تاخت خواب بود چند آنكه پاسى از شب بگذشت * (تندن مراد
 شخص صدر) يا حرف وحدت (واقعه ديده ايش كورمش معنا سنده در تشبيه در كه بونك كنى ايشلره
 مجرب امور ديده كه مسهل ارسال ايلك كرك (جنگ آزموده ما قبله عطف تفسير كيدر (را اادات
 مفعول از موده را راسنى ديده و دناصكره يازوب بونده حذف ايلك ايدى قاعده سمع دين خوب
 سويلماش زيرا سمع ما نغ دكل كركسه بونك كنى ر وابط اولكى قتره نك آخرنده يازاسون
 و كركسه ايكجى و اوچجى و غير بونك نهاينى اولكى قتره نك آخرنده و قومي ارتقدر فتنه بر (با حرف
 تا كيد (فرستادند فعل ماضى جمع غائبه در كوندر ديگر ارسال ايلدبلر معنا سنده (تا حرف
 تحليل شعب شينك كسرى و عينك سكونيله طاغ ايجنده اولان بوله ديرل جيله اضافى لاميه در
 شعب جبلك معنا سنى بياننده حراميلر كذركا هي اولان يوللر ينه دين كذركا، اداسى برنده دكل
 فتنه بر (سفر کرده و غارت آورده ده ها، رسميلر حرف ترتيبدر سفر ايدوب و غارت كنورب ديمكدر
 (سلاح سينك كسرى به باراق معنا سنده در فليج و غير ييسى كنى (غنائم غنيمتك جمعيدر طولق معنا سنده
 (نخستين ياه نسبت و تون تا كيد ايله اولكى ديمكدر زيرا نخست تونك و خاك نه كز يله و سينك
 سكونيله اول ديمكدر (دشمنى يا حرف تنكير و يا حرف وحدت (بر حرف استعلا (و سر تحسین لفظ
 ايجون كلس (تاخت فعل ماضى مفرد غائب جابدى يعنى ايلغار ايلدى (خواب بونده و اوقو
 معنا سنده در (پاس بعض معنا سنده در (يا حرف وحدت (محصول تركيب) واقعه كورمش
 و جنگ صنماش از دزدن بر نيجه شخص ارسال ايلدبلر تا كيم اولدقلى طاغ بولند پنهان اولدبلر
 كيجه كه حراميلر كروكلدبلر سفر ايدوب و غارت كنورب سلاحلر ين بلارندن اچديلر يعنى
 چوزديلر و طومو يلوغى قودبلر اولكى دشمن كه اوزر ينه ايلغار ايلدى او يقو ايدى يعنى بورغون
 كلوب او يودبلر اول قدر كه كيجه دن بر مقدار كجدى * بيت * قرص خورشيد در سياهى رفت *
 يونس اندر دهان ماهى رفت * قرص خورشيد دن بونده مراد كوشن چور كيدر يعنى چرم
 شمس (سياهى ياه مصدر ايله فرا كواق ديمكدر (رفت كتمدى ديمكدر بعض نسخده رفت يرينه
 شد واقعه در معنى پردر) يونس يعنى يونس پيغمبر عليه السلام (اندر اادات صله (ماهى ياه اصليله ايله
 باقى ديمكدر اضافى لاميه در بيته اادات تشبيه مضر در (محصول بيت) دزدان خوابه
 طالدى كانه كه قرص خورشيد ظلمانه كتمدى حضرت يونس ده دهان ماهى به كتمدى او يقويه
 زياده طالوب مغمس اولدقلى نكند حاصلى شدت خوابدن تعبير در * مردان دلاوران
 از كين بدر جستند دوست همراگان بكان بر كشف بستند * كين كاف عرينك فقهي و مينك
 كسرى به بوصفه ديرل (بدر ياه صله ايله طاشره ديمكدر (جستند فعل ماضى جمع غائبه صحرادبلر
 ديمكدر (دست همسه لاميه در (را اادات تخصيص (بكان يكان يانك فقهي و كسرى به وكاف
 چشميله بر زير ديمكدر عريده احاد ديرل همزه نك حمله (بر بونده حرف صله در (كشف كاف
 عرينك فقهي و تانك كسرى ايله و سكونيله يفرن معنا سنده در و فارسيجه شاهه ديرل بونده مراد

زدشمنى
زدشمنى
زدشمنى

زدشمنورى

زدكافى

آرد در (بستند فعل ماضی جمع غائب اردیشه بغلدیلر دیمک در (محمول ترکیب) دزدان که قوی او یقوبه طالبدیلر بهادر ارلر یوسودن طاشمره صحرادیلر و بر بر ارلرینی اردلر بنه بغلدیلر * یامداد ان بد رکاه ملک حاضر آوردند همه را بکشتن اشارت فرمود * (محمول ترکیب) ابرتسی باد شاه در کاهنه جیبینی احضار ایلدیلر شاه جیبیک قتلنه اشارت بیوردی * اتفاق دران میان جوانی بود که میوه عنقوان شبابش نورسیده و سبز به کاستان عذارش نودمید * اتفاق اصلنده و اتفاق ایدی و او حرفدز حروف مجهوزه دن و تا حرفدز حروف مهموسه دن بیتههاده متاخر و تیساعد اولد یغیجون و او ی تابه قلب ایدوب تابی تابه ادغام ایلدیلر انصافی اولدی الف و نون ن تئویندن مبدلدر (دران میان اول اورته ده یعنی انلرک اراستنده (جوانی یا حرف وحدت) که حرف زابط صفت میوه یش و همزه اضافت ایچون کلشدر (عنقوان اول معناسنه در) شباب بونده یکتلاک دیمکدر و شبن ضمیر جوانه راجعدر (نونونک قبحیله یکی دیمکدر جدید معناسنه در) رسیده ماضیدن قسم مفرد غائب ایشمش بودلفظی مقدردر (سبز سینگ فحشی و هاء رسمیه چن معناسنه در اماها سز بشل رنگ معناسنه در) کستانه و کستانک عذاره اضافتلی لایمه لدر (عذار بونک کبی بر لده صتالبتن بزه دیرلر) دمیده ماضیدن قسم مفرد غائب بونده بتش دیمکدر (بنه بر بود مقدردر (محمول فقرتین) اتفاق اول حراملرک اراستنده بر جوان وار ایدیکه آنک تازه یکتلیکی میوه سی یکی ایشمش ایدی حاصلی جوانلرک اولی ایدی یعنی تازه جوان ایدی دخی عذاری کستانک سبز سی یکی بتشیدی یعنی خطی تازه گلش ایدی * یکی ازوزرایای تخت ملک بوسه داد و روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت این پسر همچنان از باغ زندگانی بر نخورده و از زیمان جوانی تمتع نیافته توقع بکرم اخلاق خداوندی آنست که بخشیدن خون او بر بنده منت نهی * پای تختدن مراد سر بر ایاغیدر (بوسه داد بحسب لغت بوسه و یردی دیمکدر اما او پدی معناسنده مستعملدر معلوم اوله که بعضی الفاظ عجم دادن ودهیدن و بونلرک شتفتاقله مستعملدر بوسه داد و دشنام دادی کبی (روی شفاعت بیاینه در (همچنان انجلمین یعنی یولداشساری اولان حراملر کبی الان معناسنه مستعملدر بونده ده جائز در که الان معناسنه اوله (باغ زندگانی بیاینه (زنده دیری دیمکدر (الف و نون زائد ادات جمع شکننده اولدیغیچون هاء رسمی کاف عجمیه یه ابدال اواش (یا حرف مصدر در) زندگانی وزند کانه برهتایه در دیرلرک دیمکدر (بر بونده میوه در یش معناسنه (ریمان رانک فحشی و یانک سکونیلنه اول معناسنه در (عرب زیمان الشبایب دیر اول جوانی معناسنه (تمتع تفعل بابدن مصدردر انتفاع معناسنه یعنی فائده نلرک (نیافته فعل نفی ماضی یعنی ماضیدن قسم مفرد غائب بولامش معناسنه (توقع رجا دیمکدر امید معناسنه (بکرم یا حرف مصاحبت) یا حرف صلح من معناسنی متضامندر توقعه متعلق اخلافه اضافتی لایسه در خلقک جمعیدر خانک ضمی و لامک ضمی و سکونیه خداوند اضافتی بیاینه در (توقع مبتداً و آنست خبری) که حرف بیان (بخشیدن یا حرف صلح (خونه اضافتی مصدرک مفعولنه در (و او ضمیر بنه لایمه در) بر بنده تقدیری بر این بنده در (منت نهاد منت نهادک مفعول صریحی (و بخشیدن و بر بنده غیر صریحی (محمول ترکیب) وزرادن بریسی پادشاهک تختک ایاضی اودی یعنی تعظیم و تجلیل ایلدی و شفاعت یوزینی بره قودی و دیدی بو اوغلان اول یولداشساری کبی الان دیرلرک یاغتندن میوه نیمه شدر یعنی هنوز کیم باشلیدر (دخی جوانق اولندن تمتع اولسا مشدر حاصلی یکتلاکه طوعا مشدر یعنی دخی کیمدر پادشاهک کرم اخلاقندن امید اولدر که بونک قان باغشلفظنی بونده نک اوزر بنده منت قویه یعنی امیدم اولدر که کرم عمیکدن بونی عفوایله سین بونده

مطاب

ریمانی ربع معنایه اولوب حاصل دیمکله تعیر ایدنلر خطا ایشلر (توقع بکرم اخلاق خداوندی آنستک معنایه خداونده منسوب اولان اخلاق حیدره دخی کرم ایله بنم امید ورجام اولدر دین اخلاق حیدره دخی کرم ایله دیدیکه کنده ابهام ایشلر (بخشیدن خون او معنایه اول جوانک قانی باعشقله دین باه صلله معنایه سندن بی خبر ایشلر * ملک روی ازین سخن درهم کشید و موافق رأی بلندش نیامد و گفت * (روی درهم کشیدک معنایه بوزنی پورتاردی و پورشردی دیمکدر) موافق رأی اضافی اسم فاعلک مفعولیه در (وبلنده اضافی بیانیه در) یعنی پادشاه وزیرک مذکور کلامندن بوزنی پورتاردی (ورأی بلندبیشه موافق کلامی و دیدی (بعضی نسخهده بلند برینه جهان بین دوشمش و موافق رأی بلندش فقره سی ماقبلنده فقره به مقام تعلیلده در دین و او عطفه نیک وجودش ملتفت اولماش قندیر * بیت * پرتو نیکان نگیرد که بنیادش بدست * تربیت نا اهل را چون کرد کان بر کشیدست * پرتو ضیا و اثر معنایه در) نیکانه اضافی لامیه در پرتو مبتدا (نگیرد فعل ننی مستقبل مفرد غائب کبر باندن طومارز دیمکدر خبر مبتدا (هر که اصلنده هر کس که در نیکه سابقا مقصود بیان اولندی (بنیاد بنا معنایه در بونده اصل و نسل می ادر (شن ضمیر که به راجعدر) نا اهل را نا حرف ننی اهلیتی ننی و سلب ایدر (را ادات صله در با معنایه نا اهله دیمکدر یعنی ناچنده و بد اصله دیمکدر (چون واو رسمیه ادات تشبیه در) کرد کان اکثر انجم ایکی کافی بله عجمی او قودیلر و اولکبسی مکسور و بعضیلر ثانیسی عربی و بعضیلر عکسجه قوز دیمکدر که عربجه جوز دیرلر جیمک فحیله (بحرف استعلا) کشید کاف عجمک فحیله قبه معنایه در تعریب ایدوب جنبه دیرلر جیمک و بانک ضمیر یله (محمول بیت) ایولر پرتویی طومارز یعنی قبول ایلر هر کیمسه که سرشت و خلقی بارخان در حاصلی ایولردن نور و فرآوب متأثر اولماز (مصراع ثانی مصراع اولک تنویر و توضیحی ایچون کله در) یعنی نا اهل و ناچنده تربیه ایلمک قبه اوزره قوز قومی کبیرد یعنی قبه اوزره قوز قرار ایلدیکی کبی بد اصله تربیه تأثیر ایلر * نسل و تبار را بنان منقطع کردن اولیترست و بیخ و بنیاد ایشان بر آوردن بهتر که آتش نشاندن و آخر گذاشتن واقعی کشتن و بیخ نگاه داشتن کار خرد منندان نیست * نسل معروف تربیه دول دیرلر (تبار تانک فحیله بونده قوم و قبیله می ادر (ایشانه اضافی لامیه در) این اسم اشارتیز قر به (الف و نون ادات جمعدر ذوی العقولدن اولدیجیچون) منقطع انفعال باندن اسم فاعلدر فعل ثلاثی به مطاوعدر قطعه فائق کسدم کسندی دیمکدر بونک کبی برده اسم فاعل اسم مفعول معنایه در کسلیش دیمکدر (کردن ایلمک یعنی کسلیش ایلمک حاصلی کسلیک دیمکدر) اولیتر ایکی ادات تفضیلدن هر کب اسمدر اولکبسی عربیدر که اصلنده لامک فحیله در لامی مکسور او قومیق دأب عجمدندر پس بونده ترأکید ایچون کله سدر انجیق بیخ بیه عربینک کسربله کوکدر (بنیاد اصل معنایه در) ایشانه اضافی لامیه در (حضرت شیخ تفتن قصد ایدوب فریدن بعیده انتقال بیوردی (برآوردن بونده چهارمقدر قلع وقع معنایه بیخ و بنیاد مقدم مفعولدر نیکه نسل و تبار منقطع کردنک مقدم مفعولدر (بهتر بیکرک دیمکدر و بنه برین و تاقدردر) که حرف تعلیل (آتش نشاندنک مقدم مفعولدر نشاندن لفظ مشترکدر آتشله مستعمل اولسه سیو ندرمک معنایه سندر اما در خله مستعمل اولسه ذیکمک معنایه سندر عربجه غرس دیرلر غینک فحیله طارش دکلمده استعمال بولله در اما انسانده افعال و اجلاس معنایه و بر کیمه بی بر مصلحت اوزره نصب ایلمکده دیرلر بعضی شرح اصلنده نصب معنایه در و بونده اظفا معنایه در دیش و بعضیسی نصب معنایه اظفاک مناسبی چندان واضح دیکلدر اما اجلاس معنایه مناسبی واضحدر دیش ظاهر بودر که معنای اشترأ کدن ایلمکده آگاه

زده سروری و شمی و کافی
ردشعی
زد کافی

بعضیلر دیرلر که کرد کاف
اصلی کرده در کاف عجمک
کسربله و کاف عجم هاء
رسیدن بدلدر

دژموری و کافی

ژداین سید علی
وسروری و کافی

اولماش قائل (اخر کاف عربی که فحیله کوز دیمکدر قور معناسنه (کذاشتن ترک ایلمک) افعی
 عینک فحیله عربی در بیدر انکرک بلانسه دیرل اما بحکم کمر عینله او قور تکه سائلرینی بو یله ایدر (بچه بابی
 عربیست فحیله و جیم بحمی ایله یاوروی جوجه ده دیرل (کار خرد مندان لایمه در ویت سدا
 نیست خبری (موصول ترکیب) بیت سابقه بو ترکیب مقول ملکدر بیور که بونلرک اصل ونسانی
 مقطع ایلمک اولری کدر و بونلرک کوکنی و دینی یرندن اوزوب چقارمق بکر کدر ژیرا آتشی
 سو بندرب قورینی یقویوب اهماال ایتمک و یلابنی اولدروب یاوروسنی اولدر میوب صقلتی و بسلاک
 عاقلر ایلی دکادر بعضی نسخنه ده نشانندن یر بنه کشتن یازار بنه لفظ مشترکدر اولدر مکسه
 آتش سو بندر مک بیتمده بادشاه بیوردیغنگ حاصلی و نتیجه سنی بودر که جیمینی قبل ایدوب
 هیچ برینی ترک ایلمامک کرک (معلوم اوله که آتشدن و اقیید نصرکره رایازمق و بچه دنصرکره
 برهمزه ایله شین ضمیر یازمق صحیح نسخهل بخالفدر * قطعه * ابراکر آب زندگی بارد * هر کراز
 شاخ بیدر نخوری * ابر بلوط (زندگی دیرلکدر حیات معناسنه (بارد فعل مضارع مفرد غایبدر
 لازمه معدی پیتمده مشترک پیتمده معدیدر یاغدر یر معناسنه (شاخ دال و بداق دیمکدر پیتمده اضافتی
 لایمه در (ببداء عربی کسر یله سکوت اغاجنه دیرل (بر پیتمده یش معناسنه در (نخوری فعل
 نفی مستقبل مفرد مخاطب یمسین دیمکدر (ابر میدأ و جمله شرطیه خبر و بارد فعل شرط و آب
 زندگی مقدم مقول و فاعلی تحت پیتمده ابره راجع ضمیر و نخوری جزاء شرط (برمفعل صریحی
 (از شاخ غیر صریحی (موصول بیت) بولوط اکر آب حیات یاغدر یر ایسه ده هر کر سکوت
 دالندن میوه یمسین پیتمده بارد مجازا یارند معناسنه در دین معنای اشتراکدن غافل یش
 (بمید دکدر که ذنبه ازا بر اکر آب زندگی بارد دین احتیاج سز تکلفه دو شمش اصلانده فعل
 لازمدر یاغتی معناسنه اما پیتمده یاغدر مقصود در دین معنای اشتراکدن آگاه دکل
 یش * با فرومایه روزکار مبر * کزنی بور یا شکر نخوری * با حرف صلته یاخود
 مصاحبت (فرومایه الحقی اصلاو) یعنی بد اصل ناجنس دیمکدر (روزکار پیتمده ازمان و اوقات
 معناسنه در (مرفعل نهی مفرد مخاطب ایلمه معنای لازمینی صرف ایلمه دیمکدر (کر
 که حرف تعلیل (قی قماش بور یایه اضافتی لایمه در (بور یا بیدر لو حصیر در قارغی قامشدن
 طوقور انطاویلده و دیار عربده فقرا استعمال ایدرلر زیرا مشهور و معروف حصیردن اوچوزدر
 (شکر نخورینک مقول صریحی و ازنی غیر صریحی (موصول بیت) الحقی اصلاو ناجنس
 کیمسه به روزکار ایلمه یعنی تریسه سنه اوقات و ایام صرف ایلمه و آنکله روزکار بکوره زیرا
 بور یا بقتدن شکر یمسین حاصلی بد اصل ناجنسه سعی و کوشش صرف ایدوب اندن صلاح
 ورشد توقع ایلمک همان نی بور یادن شکر تحصیلنی رجا ایلمک کیندر * وزیر این سخن
 یشنید طوعا و کرها پیتمده و رحسن رأی ملک افرین خواند و کفت آنچه خنداوند دام
 ملک فرمود عین حقیقت که اکر در سلک صحبت آن بدان تربیت یافتی یکی از ایشان شدی
 اما پیتمده امید وارست که بحسب صالحن تربیت پذیرد و خوی خرد مندان کیرد که هنوز
 طغشست و سیرت بغی و عنادان گروه در نهادوی متمکن نشده است * طوعا و کرها تمیز لکله
 منسوب مصدر در (یعنی دیرلر بلن فارسیجه خواه و نا خواه دیرلر حاصلی ملک ظاهر ا مفر
 و مقاد اولدی اما باطننا کر یه کوردی (دام ملکله جمله معترضه علم بدیده دعای مشتمل جمله
 معترضه به حشو ملخ دیرلر (که حرف تعلیل) سلک دیریه و دیری ایلمکنه دیرلر صحبت اضافتی
 یساینه در (بدان یرامازل دیمکدر) یافتی حکایت حال ما ضی بوایدی دیمکدر (شیدی ده
 بو یله در (امید وار امیدلو دیمکدر زیرا و ارادات نیستدر) (که حرف بیان) (بصحت باحرف

ژد سوری
ژد این سید علی
رد کافی

سبب (پذیرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتاده غلامه راجع ضمیر در) که بر فعل مضارع در سابق کمی (که حرف تعابیل (هنوز الا آن دیمکدر) یعنی تعدی مناسبه در (عناد سرکشاک (آن کر و هدن مراد دزدان عر پدر (نهاد خلقت و طبیعت دیمکدر) (تمکن ثابت دیمکدر (محصول ترکیب) وزیر شقیع چونکه پادشاهدن مذکور کلامی ایستدی ظاهرا طاعتله و باطنا کراهتله بکنندی و پادشاهک حسن رأی و تدبیر بنسه آفرین اوقدی یعنی تحسین ایستدی دخی دیدی اول نسته بی که پادشاه ملکی دائم اولسون بیوردی عین حقیقتدر زیرا اگر بو اوغلان اول یر امر لک مصاحبتی دین یسنده وانلرک صراسته تربیت بولیدی بیوردی بکنر کمی انلرک بری اولوردی امان قولک امید ایدر که صلحا مصاحبتی سبیلله تربیت قبول ایلیه و عقلا خوینی طوته زیرا الا آن تازه اوغلاندر اول حرام یلر بلوکنک بغی و عناد طریق و روشی طبیعتده ثابت اولوب قرار طوتماشدر (بونده طفل بیوردی بی مجاز طریقله در زیرا یوقاروده توخط جوان بیورمشیدی پس ایکی کلام تمارض ایدر امدی طفل بیوردی تازله لکله تعبیر ایلک کرک که تناقض اولیه (از ایشان شدی فقره سنک اوئنه او او طافقه ایراد ایلمین شرطی جزاسز قومشدر (و حقیقتی هیزه محلبسه ایله یازانلر املاده خطا ایلیش (عین حقیقتسنده نضکره حرف تعلیلی یعنی که ترک ایدنلر مقصوده و اصل اولماسلر * و در حدیث که (ما من مولود الا وقد یولد علی فطرة الاسلام ثم ابواه یهودانه و بنصرانه و یمجسانه * و او حرف حالدر (در حرف ظرف (حدیث تقدیر نده در حدیث وارد و ثابتست (که حرف بیان ورود (ما حرف نفی (من حرف صله بر یره متعلق دکل (مولود اسم مفعولدر طوعش معنایسته بونده ولد مراددر الاحرف استئناسا) و او حرف حال (قد حرف تحقیق (یولد فعل مضارع مفرد مذکر غائب مینی للمفعول (علی حرف جر یولیده متعلق (فطره مجروردر علی ایله معنای خلتدر اسلامه اضافتی لایفه در) ثم حرف عطف ابواه تنبیه ایلدی تغلیط یقله (یعنی ابی امه تغلیط ایلیش اقتضای مرفوع مبتدا (ضمیر محلا مجرور مضاف الیه مولوده راجع (یهودانه مولوده راجع ضمیرله فعل مضارع تنبیه مذکر غائب مینی للقا علندر تعابیل با بنسندن الف ضمیری ابوانه راجعدر یهودی ایدرز (و بنصرانه یهودانه کبیدر هر خصوصده نصرانی ایدرلر دیمکدر (نصران شامده بر کو بک اسمیدر بودین اول اول کو بک خلقتدن ظهور ایلدی کیچون اکا نسبت ایدوب نصرانی دیدیلر (و یجسانه سابقلر کبیدر بایده و صیغه ده مجوسی آتشه طایانه درلر فارسیجه کبر دیرلر کاف بحکم فحیله یعنی مجوسی ایدرلر دیمکدر (محصول معنی) مولید دن بر مولود طوعش از الا خلقت اسلام اوزرینه یعنی دین اسلام قابل و ایمانه مستعد خلق اولور شویله که کندی جالی اوزره قالوب خلاف دین اسلام بر کیمسه یه مقارن اولماز سه مؤ من موحد قالور (پس یا یابی و اناسی اتی یهودی ایدرلر یهو دیلر ایسه و نصرانی ایدرلر نصرانیلر ایسه و مجوسی ایدرلر مجوسیلر ایسه و زبرک بوحدی شی سووقندن فهم اولور که مذکور پسر طفل اوله لیکن حکایه نک اولی جوانلر کنی کویستر علی کل حال حکایه تعارضندن سالم اولماز الا تجوز ارتکاب ایله معلوم که وزیر کلامی حدیث شریف ایله تأیید ایلدیکی کمی بوا یکی بیئله تأیید ایدر * قطعه * بیدان یار کشت همسر لوط * خاندان نبوتش کم شد * با حرف صله یا حرف مصاحبت (بیدان بک جمعیدر یرا منزل دیمکدر (یار بولداس (کشت فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (همسر بونده باشدش دیمکدر (حضرت لوطه اضافتله خاتونی مراد اولور (خاندان اهل بیت معنایسته در نبوته اضافتی لایفه در) شین ضمیری حضرت لوطه راجعدر یعنی حضرت لوطک پیغمبر لک

ردشمنی
زد این سید علی و ستروری
وشمنی و کانی

مطلب

خاندانی و اهل بیتی (کم شد کاف بحمیمک ضمیمه بتدی یعنی ضلالتیه دوشدهی (محصول بیت)
 حضرت لوطک خاتونی بر امر زله یا خود بر امر زله باز اولدی یعنی بر امر زله قوشاند یعنی چون
 حضرت لوطک اهل بیتی اولدی یعنی ضایع اولدی (حضرت شیخ ذمک استر که مذکور
 خاتون حضرت لوطک همسر یکن و حرم نبوت اولدین کن یعنی منبع همدایت اولان نبوتیه
 اضافتله شرف بولمش خاندان عظیم الشان ایکن ضلالت اهلته قوشماغله ضاله اولدی
 غرض بر امر زله مصاحبت ایدوب بدکار لره یار اولسانک طبیعت انسانییه ده قوه تأثیرین
 ییاند (نبوتش ضمیر بی همسره ارجاع ایدوب معناسی اول خاتونک نبوت خاندانی ضایع
 اولدی دین خاتونه نبوت اثبات ایلش بو خود جازد کل * سک اصحاب کهف روزی
 چند * پی نیکان گرفت و مردم شد * (سک سینک قحی و کاف بحمیمه کلب دیمکدر یعنی
 کلب اصحابه اضافتی لامیه در و کهمفه کذلک (مغاره یه کهف دبرل) اصحابک کهفه
 اضافتی ادنی ملاسه ایله در (بویجه ییلار انده یا توب انده محفوظ اولد قلم چوندر (روزی
 یا حرف وحدت (چند جم بحمک قحیله نیجه دیمکدر (پی بونده بای بحمک قحیله ایز وارد
 معناسنه در نیکانه اضافتی لامیه در (نیکان تونک کسر یله و کاف بحمیمه نیکنک چه بدر ایولر
 دیمکدر (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوطدی دیمکدر فاعلی تحتیه ضمیر سهکه راجع در
 مردم بونده انسان دیمکدر (محصول بیت) اصحاب کهفک سبکی بر نیجه کون ایولر یزین
 واردین طوطدی یعنی ایولره اویدی و مردم یعنی انسان مرتبه سنه واصل اولدی که انسانله
 جته بله کبر سه کک تکه مشکوه انوارده بیورر که (عجل ابراهیم) و کیش اسمعیل (ونافه
 صالح) و نوافه موسی (و حوث یونس) و حار عنبر (و نمله سلیمان) و هدهد بلقیس (و کلب اصحاب
 کهف) و نوافه محمد علیهم الصلوٰة والسلام بولنر چه اما کلب قوج صورتده جته داخل اولور
 (پس بونده سک قیامتده آدم صورتیه ممثل اولوب جته کبر سه کک تک دین عنادی
 سوبلش (مردم بونده مفرد در مردم معناسنه دین فردی بیلر ایش (حضرت لوطک
 زوجه سی حکایه سی و اصحاب کهف قصه سی کتب تفاسیرده و شروح احادیث شریفده مفصل
 یازلد یعنی بونده یسانی ترک اولدی * این بکفت وطائفة از ند ماء ملک باو بشفاعت
 یار شدند تا ملک از سر خون او در گذشت و کفت بخشیدم اکر چه مصلحت ند یدم *
 این بکفتک فاعلی و قائلی وزیر شفیقه در (طائفة یا حرف وحدت (وهمزه حرف توسل
 ند ماء ظاهر بودر که بونده ندما مصاحبه معناسنه اوله اما لقب باده بوجه بولمیدی
 بلکه ندیم باده مصاحبه دیمشیر و جعی ندما کلور کسر نونله دیمشیر بلکه اضافتی
 لامیه (یا حرف مصاحبت) او وزیر راجع در (بشفاعت یا حرف ظرف (یار بولدش
 بونده قرین مراد در (تا حرف تعلیل (سر خون او سابقاً تحقیق و بیان اولدی یعنی قانی
 هوای وسودا سندن (در حرف تأکید) (گذشت بکیدی (بخشیدم فعل ماضی
 متکلم وحده بغشلم دیمکدر (محصول ترکیب) وزیر شفیق بوحیث شرفی و بویکی بیتی
 او قودی و بادشاه مصاحبه بندن بر طائفة آنکله شفاعتده یار اولدیلر تا کیم بادشاه اوغلاک قانن
 دوکک هوا سندن بکیدی دخی دیدی قاننی سکا بغشلم اکر چه لایق و مناسب کوزدم * رای *
 * دانی که چه کفت زال بارستم کرد * دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد * دانی فعل مضارع
 مفرد مخاطبدر استقامی منضم (که حرف بیان) زال بونده زستم داستانک با پاسی مراد در
 (کرد کاف بحمک ضمیمه بهادر دیمکدر اضافتی ییانیته در (دشمن شمرک مفعول اولی) و حقیر
 مفعول ثانسی (بیچاره حقیر معطوف) (شرد بونده مصدر معناسنه در زیر نتوانده راجحه

ردشعی

ردشعی و کانی
ردشعی

استقبالیات ملحوظ در صایق دیکدر * دیدم بمی آب ز سر چشمه خرد * چون بیشتر آمد
 شتروبار ببرد * سر چشمه بکار باشی دیکدر (خرد خالک ضعی وراثک سکونیه اوواق دیکدر
 ازاجق معناسه (شتر دوه) بار بونده یو کدر حل معناسه کسر حالیه (محصول رباعی)
 خطاب عام طریقیه بیورر بلورمیسین باباسی زال بهلوان و بهادر رسته نه دیدی
 بوند نصکره او ج مصرع مقول زالدر یعنی دشمنی حقیر و بچاره صایق اولماز حاصلی ز یون
 اعتقاد ایلیک اولماز (یو بیت مقام تعلیمده درز را جوق کوردک که اوواجق و ازاجق بکار
 باشندن صو چونکه زیاد کلمسی دوه بی بوکله کتوردی یعنی گاه اولور که دشمن قوتلور
 واندن سزمه بیک ایشلر ظهور ایدر (رباعی برینه قطعسه یازان بلز ایش (رسم کرد کاف
 عریسه له دینار خطبا ایشلر * فی الجمله وزیر پسر را بخانه برد و بنماز و نعمت پرورد و استاد
 و ادیب بتریش نصب کرد تا حسن خطاب و رد جواب و سایر آداب ملوکش بیاموختند
 تادر نظر همکیشان پسندیده آمد باری وزیر از شمائل و اخلاق در حضرت ملک شعی گفته که
 بر بیت عاقلان دروی اثر کرده است و جهل قدیم از جبلت او بدر برده ملک را ازین سخن
 تبسم آمد و گفت * بیت * عاقبت کرک زاده کرک شود * کرچه با آدمی بزرگ شود * (فی الجمله
 حاصل کلام بعضی نسخه استاد و ادیب و او عطفله واقعدر (فی الحقیقه بیاموختند و عاقلان
 کله رینه مناسب بودز و سجده بونی اقتضا ایدر فتأمل (بهروردک و نصب کردک فاعلی وزیر
 مذکوردر (کردند یازانرا فاعل ملا حظسه سنی ایشلر و سجدن غافل اولمشلر (ادیب
 فعیل یعنی فاعلدر ادب تعلیم ایدیمی کیمسه ادیب نصکره را یزانر موجود نسخه زه مخالف یازمشلر
 (تا حرف تعلیل (حسن خطاب یعنی هر کسه لطف و حسنله تکلم و خطاب ایلیکی ورد جواب
 یعنی رد جوابی حسن و لطفله حاصلی وجه مقول ایله جوابی رد ایلیکی (سار بونده جیسع
 معناسه در (آداب ملوک لامیه در یاد شاهلره لایق ادبلر دیکدر (شین ضمیر پسره راجعدر
 (تا حرف تعلیل و حتی معناسه (همکیشان هانک فعی و کاف عجمیک کسر به لفظ مشترکدر
 جمع و اقران و امثال بیننده حاصلی اسم جعددر (شمائل شمائلک جعبدر شینک کسر به (و اخلاق
 خلقک جعبدر خانک ضعی و لامک ضعی و سکونیه عطف تفسیر قیلنددر کوزل خوبلد دیکدر
 (حضرت یونک کبی برزده حضوره معناسه در (شمد بونده ازاجق معناسه در (با حرف وحدت
 و همزه حرف توسل همزه بی حرف وحدت ردین بلز ایش (که حرف رابط مقول قولدر (تربیت
 عاقلان مصدرک فاعلته اضا فیدر (در حرف ظرف (باخود حرف صله (وی ضمیری پسرده در
 (تربیت عاقلان میدا (اثر کرده است خبری (جبلت خلقت معناسه در (بدر برده
 لغتده طشره ایتمش دیکدر اما مراد اخراج و ازاله در (ملک را بونده را حرف صله در (تبسم
 کلمسک حاصلی خنده به کدی و بویتی او قودی (کرک ایلی کاف عجمیه در اولکیسی
 مضمومدر و ساکن (با آدمی انسان ایله دیکدر (بزرک بانک وزانک ضمدر به وراثک سکونی
 و کاف عجمیه اولو و یوک معناسه در (بزرک شود بیوک اولور و بیور (محصول کلام)
 وزیر اوغلانی او یسه ایلتدی و ناز و نعمتله بسلدی و استاد و ادیبی اوغلانک تربیه سسته نصب
 ایلدی تا کیم حسن خطابی ورد جوابی اکا تعلیم ایتدیلر و سلاطین آداب وارکانی جمله
 اکا او کترتدیلر حتی اقران و امثالی نظر نده مقبول کلمدی (سوق کلام اول معنایی
 افهام ایدر که وزیر اوغلانی اوغل ایتمش اوله که انکله بوقدر تقید ایش (بر کوره وزیر
 انک شمائل و اخلاقندن پادشاه حضور نده بر مقدارین سسویلد بکه عهلا تربیه سی اکا
 تأثیر ایشلدر و جهل قدیمی انک خلقت و طبیعتندن چتر مش پادشاهه بوشوزدن کلمسک

ردابن سیدعلی
 ردابن سیدعلی
 و سروری

رد سروری و شعی
 رد سروری و شعی

رد شعی

کلدی و دیدی عاقبت قورد اینیکی قورد اولور اگر چه که انسا نله جور یعنی قورد اینیکی انسان
 النسه بور سده پرتجلفی ترک ایاز (که تربیت ماقلان ما بعدیله وزیرک مقول قوائنه داخل
 اولوب بلسکه حضرت شیخ وزیرک مقصودنی بیان ایراد ایلك ایچون کتور مشدر دین کلامک
 روحنه واصل اولسا مش فأممل * سالی دو برین برآمد طائفة اوباش مجله در او بیوستند و عقد
 مراقت بستند تا بوقت فرصت وزیر رابا دو بصرش بکشت و نعمت بی قیاس برداشت و در مغاره
 دزدان بجای پدر بنشست و عاصی شد ملک دست تحیر بدندان گرفت و گفت * سالی یا حرق
 وحدت (برین بو تربیت و رعایت اوزر شه کلدی یعنی بو حال اوزره برایکی ییل کچدی (طائفة
 همزه اضافت ایچون کلس و وحدت ایچوندر دین خطا ایاش (او باشدن بونده لوندل مر ادر
 (او باشا اضافت بیانه در (مجله به اضافت لایمه در (در حرف صله او ضمیری پسره راجعدر بیوستند
 اولاشدیله و قاوشدیله حاصلی انکله مختلط اولدیله عقد عینک کسر یله دو کرباغ مراقتنه اضافتی
 بیانیه در (تا بونده حتی معنانه در (بوقت یا حرف طرف و اضافت لایمه در (محصول ترکیب
 برایکی ییل بو حال مذکور اوزره کچدی وزیرک مجله سی لوندلری اوغلا نه فارشدی و انکله الشدیله درخی
 بولد اسلوق عقدنی باغدیله یعنی اتفاق ایلدیلر (تا فرصت وقتنده وزیر یی ایکی اوغلیله قتل ایلدی
 و بی حدونی قیاس نعمت فالدردی و حرامیلر معاره سنده بیامی برنده اوتوردی و عاصی اولدی
 سوق کلامدن فهم اولان بودر که مذکور پسر سردارزی اوغلی اوله پادشاه ایشدی بچک
 حیرت الینی دندانیسه طودتی یعنی الینی حیرتسندن ایصردی و دیدی * قطعه * شمشیریک
 از آهن بد چون کند کسی * ناکس بتربیت نشود ای حکیم کس * شمشیر شینک قحی و کسر یله
 قلع تیکه اضافت بیانیه در ایوقلج (کندک مقول صر میخدر (و آراهنی غیر صر میخدر (بده
 اضافته بیانیه در برامن دیمکدر (چون و او اصلیه ایله استقهام انکاری بی مفیددر
 (کسی یای وحدتله فاعل کنددر (تا کس الحق دنی الاصل دیمکدر (بتربیت با حرف سبب نشود
 فعل فی مستقبل شویندن اولماز دیمکدر اسمی تحتده ناکسه راجع ضمیر و خبری کسدر (ای
 حکیم جمله معترضه (محصول بیت) پادشاه حیرتدن الینی ایصردی و دیدی ایوقلجی براماز دمر دن
 نیجه ایدر بر یکسه یعنی بر نسته ناک اصلی براماز اوله اتی بر کیمسه نیجه ایوایدن ایمدی ای فاعل ناکس
 بودنی الاصل تربیتله کس اولماز حاصلی اصلی برامن تربیتله ایو اولماز نشودنی شدنن اشتقاق
 ایلین مصادر احوالندن غافل اولور مش * باران که در لطافت طبعش خلاف نیست * در باغ
 لاله روید و در شوره بوم خس * باران یغور (که حرف رابط صفت (لطافت طبع لایمه
 شین بارانه راجعدر (خلاف ظرفک فاعلیدر (در باغ رویدک ظرفیدر (لاله مقول اگر متعدی
 اعتبار اولور سه و فضعین طریقیله لازم اعتبار اولور سه لاله مبتدا (و روید خبری
 (رویدک صله سی بر مقدمر نسته اولور مثلا از سیش وازوکی (در شوره در باغه معطوفدر
 (بوم در زمین معنانه پس شوره بوم چورق رویدکدر که انده اوت تجز (خس خانک قحی ایله
 چورچوب معنانه در (محصول بیت) باران که انک لطفله طبعنده خلاف یوقدر یعنی هر برده
 طسلی یاغر هیچ بر برده ککک یغماز بویله ایکن باغده لاله بتورز (و شوره برده چورچوب
 بتورر یا خود انک سببیه باغده لاله بترو چورق برده خار و خس حاصلی هر یک تیه
 استعدادی و ارایسه اتی بتورر معلوم اوله که سید علی زاده ظاهر بودر که رویدر و باند معنانه در
 اشتراک و یا مجاز طریقیله دید و کسه سزوری اعتراض ایناش لیکن اعتراضی قانون منظره
 اوزره دکلدز فأممل (و شوره بوم چورق روید و کونه ده دخل ایناش که مفرد ظن ایناش دیو حال
 بو که تفسیر ندن هیچ بر وجهه افراد اکلا بمنزرا عربی تفسیرنده ارض ذات ملح دیش و ترکیده

رد کانی

رد کانی

عربی لغتارده اوباش الناس
 الاخلاط دیش یعنی ناسک
 در تیسسی اوشابده در اول
 زاده محمد علی افند
 در تیسسی قطعه
 مختلف امکن یله
 فرما زنده
 مضای مقصودی عیان
 رد سزوری

چوراق بر پس دخلی برنده دکل و لفظ شوره مضافدر بومه لیکن هره ضرورت وزن ایچون حذف اولندی دیدو کیده فاسددر زیر اصلی بوم شوزه ایدی اضا فثله صکره اضا فثله قطع ایدوب ترکیب مزجی ایلدیلر پس بالفعل اضا فث دعواسی باطلدر (رودی رست دن اشتقاق ایلین اشتقاق احوالی بلز ایش * دیگر * زمین شوره سنبل برنیارد * درون تخم عمل ضایع مکر دان * زمین شوره پیانیه در بوم شوره کی تنکه ذکر اولندی زمین مبتدا (برنیارد فعل نفی استفعال مفرد غائب لغتد یوقاری کتورمن دیکدر اما بونده حاصل ایلز و بتورمن دیکدر خبر مبتدا در (وسنبل مقدم مفعولیدر و ضمیری زمین شوره به راجعدر) تخم عمل پیانیه در (مکر دان فعل نهی مفرد مخاطب ایلله دیکدر تخم عمل مفعول اولی (ضایع مفعول ثانیه) (محصول بیت) چوراق بر هرگز سنبل کتورمن پس زمین شوره ده تخم عملکی ضایع ایلله یعنی سنبل بتور میکیون اکاسعی و کوشش ایلله که بی فایده در تخم عمل عبارت لرینی و او عاطفه ایلله ایراد ایلین معنایه واصل دکل ایش * نکوی بابدان کردن چنانست * که بدکردن بجای نیک مکر دان * نکوی یا حرف مصدر ایلک دیکدر (بابدان با حرف صله کردنک نکوی مفعول صریحی و بابدان غیر صریحی (چنانست مصراع ثانی به مرفوند (که حرف بیان بدکردنک مفعول صریحی (و بجای غیر صریحی جای عهده و حق معنایه اولنج با حرف ظرف اولور اما مقیم اولنج با حرف صله در و اضا فثی لامیه در (نیک مکر ترکیب مزجیدر اصلنده ترکیب اضافی ایدی یعنی مکر دیک صکره اضا فثی فسخ ایدوب ترکیب مزجی ایلدیلر که قانونلری بودر (مکر دان الف و نون ادات جمعدر (محصول بیت) پارمزله ایلک ایلک ایولزه پارمزاق ایلک کی در یعنی ایکسیده پارمز در حاصلی پارمزله رعایت و تعظیم ایلک ایولزه اهاننت و تحقیر ایلک کیدر نامه عولقنده یا خود مراد بو اوله که پارمزله رعایتک عوضی اهانندر و ایولزه اهاننتک عوضی رعایتدر زیر بد بد کلور هر تقدیر که ایلک ایلسک نیکدن نیک کلور هر تقدیر پارمزاق ایلسک والله تعالی اعلم * حکایت * سرهنک زاده زابر در سرای اغلش دیدم که عقل و کیاستی و فهم و فراستی زائد الوصف داشت هم از عهد خردی آثار بزرگی در ناصیه او پیدا * سرهنک چاوش و چری باشی اغلرده بو ایکی کیمسده تعیین ایش پس نیجه کیمسده تعمیم ایلین یاندن تعمیم ایش (زاده ده با حرف وحدت و هره حرف توسل ورا ادات مفعول (بر ظرفیت افاده ایدر (در سرای اضا فثی لامیه در (اغلشه اضا فثده بو یله در (اغلش هره نیک و لامک ضعی و غینک سکونی و میمک کسر یله جنس کبیر خان نسلدن بر بادشاهک اسمیدر پس ایکی صمه ایلله دینلر ابهام ایشلر (که حرف رابط صفت کیاست زیر کلک یا حرف تکبیر فراست عطف تفسیری کبی در (یا حرف تکبیر زائد الوصف و صفتدن بیرون (عهد خردی لامیه (عهد زمان و خرد او واقی بونده کوچک مراد در یا حرف مصدر (آثار ایلک جمعیدر بونده نشانلر مراد (دز بزرگی به اضا فث لامیه در (یا حرف مصدر (ناصیه لغتده آیین اوزرنده اولان صاحبه دیرلر بونده آیین مراددر (یعنی پیشان پیدا الایح واضح دیکدر (محصول ترکیب) سلطان اغلش قبوسنده بر سرهنک زاده کوردم که عقلی وزیر کلکی و فهم و فراستی و صفتدن زیاده ایدی یعنی بو اوصافی تقریر و تعبیذدن و وصف و بیاندن بیرون ایدی او و اقلنی زماننده دخی اولواق آثاری و دولت و سعادت نشانلری آئنده ظاهر و هویدا و باهر و نمایان ایدی یعنی عظیم الشان اولاجنی کوچکلو کندن معلوم ایدی * بیت * بالای سرش زهو شنندی * می تافت ستاره بلندی * بالا بونده اوست معنایه در عریجه فوق دیرلر سره اضا فثی لامیه در شن ضعی سرهنک زاده به راجعدر (را حرف ابتدا (هوش اوص در یعنی عقل) (مندان نسبت یا حرف مصدر می تافت حکایت حال ماضی بلدرداری یعنی تابان و درخشان اولوردی دیکدر (زهو شنندی

رد سروری
رد کافی

رد شعی و کافی

رد سروری و کافی
رد سروری و شعی

بوفعله متعلقدر (ستاره فاعل میثاقدر بلندی به اضافتی بیسانیه در) بلند بوجه دیمکدر رفعت
 معناسنه (محصول بیت) سرهنسك زاده نك باشی اوزره اوضولوقندن رفعت كو كسی تابان
 ودر خشان ایدی یعنی كوچكلكیندن صاحب عز وسعادت اوله حفته سیماسی ذلات ایدردی
 (حاصلی جبینده آثار سعادت ودولت نجمی لامع ودر خشان ایدی بالای سرش اولنده بدر تقدیر
 ایدوب در بالای سرش دین فارسی بلز ایش زهو شمندی ستاره بی یاندر دین ایوبیان ایشامش
 * فی الجمله مقبول نظر حضرت سلطان آمد که جمال صورت وکمال معنی داشت * که حرف تعلیل
 (جمال کوزلنگدر حسن کبی صورتدن مرادشکلدر یعنی روی (ومعنادن مراد اخلاق واطوار یعنی امور
 باطنی) داشت لغتده طوتدی دیمکدر اما استعمالده وارلقدن عبارتدر (محصول ترکیب) حاصل کلام
 مذکور جوان نظر سلطانتک مقبولی کدی یعنی پادشاهک مقبولی اولدی زراشکلکی وصورتی
 کوزل وکمال اخلاق واطواری وارا ایدی حاصلی ظاهری و باطنی معهور ایدی زراهم حسن
 صورته وهم کمال سیرته مالک ایدی * و حکما گفته اند توانگری بهترست نه مال و بزرگی بقااست
 نه بیسال * توان مطلق قوتدر (کرکاف بحکم فحیحله کاردن محققدر ادات فاعل بی معناسنه
 توان ایله ترکیب اولغله غنی معناسنی افاده ایدر که ترکیجه زنکین درلر (یا حرف مصدر در) یا حرف
 مصاحبت (هزضعت وضعته مهسارته درلر اما استعمالده عیبه مقابلدر که عریجه منقبت
 درلر میسك وفاقك ویا نك فحیحله مقابلی مثلیدر عیب معناسنه (بزرگ اولو) یا حرف مصدر
 اولوق دیمکدر بونده عظمت ونباهتشان مراددر (محصول ترکیب) و حکما وعقلا دیشلردر که
 غنیلک و یا نلق هزایله در یعنی معرفت وکمال ایله در مال ایله واسباب دنیو به ایله دکلدر
 واولوق و یوکک عقل ایله در بیل ایله دکل یعنی سن وسال ایله وچوق یشاقق ایله دکل
 یعنی عقلا نظر نه عاقل وکامل جوان نادان پیرسال خور ده دن معزز و مکر مدر حاصلی
 عقل وکمال اولما بجهه چوق یشاقق فائده اینلز دیمکدر * ایشای جنس او برحسد بردند و نیشانی
 متهم کردند ودر کشتن اوسعی بی فائده نمودند * ایشای جنسندن مراد سارچاوش زاده درلر
 (یا حرف مصاحبت (خیسات معرفت) یا حرف وحدت باسز اراد ایدنلر جمیع نسخله دره
 مخالف یاز مثلر (کشتن او مصدرک مقولنه اضافتیدر (محصول ترکیب) اول سرهنسك
 زاده نك ایشای جنسی اسکا حسد ایلدیلر یعنی پادشاهک منظور نظری ومقبول خاطری
 اولدی یعنی سقتیدیلر و برخیاتسه ائی متهم ایلدیلر و قتلانده بی فائده سعی کوسه تردیلر اما
 کارکر اولمادی مصراع * دشمن چه کند چومهر بان باشد دوست * مهر محبت (بان
 ادات فاعلدر بی معناسنه (محصول مصراع) دشمن نه ایلیکه قادردر چونکه دوست اهل
 محبت وشققت اوله یعنی برکیمسه که برکیمسه بی دوست وبار ایدینه دشمن بیگ درلواغوا ایدرسه
 دوستلخی بوماز * ملک بر سید که موجب خصمی ایشان در حق توجیست کفت در سایه
 دوات خداوندی همکنسازا راضی کردم مکر حسود را که راضی نمیشود الا بزوال نعمت من * که
 حرف بیان (موجب بونده سبب معناسنه در اضافتی لامیه در) خصم بونده دشمندر (یا
 حرف مصدر (همزه اضافت ایچون کلسدر که لامیه در) سایه دولت بیسانیه در
 (خداوندی به اضافه در) یا حرف نسبت (همکنسان جمیع) را ادات مقعول (مکر
 ادات استنسا) حسود را ادات مقعول (که حرف تعلیل) لا حرف استنسا) یا حرف مصاحبت
 (زوال مصدر در زال بزل دن یعنی نصر بانک اجوف و او یسندن کیمک معناسنه) (نعمته
 اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (همزه اضافت لامیه در) (محصول ترکیب) پادشاه بونک

رداین سیدعلی
رد کاف

شاهدی
نه جاه ایله در نه مال ایله در
بکم اولوق کمال ایله در

رد ستروری و کاف

خصوصندہ بد خواہرک ایلد کلری مکر و حیدلہ بہ مطلع اولیجق بوکہ سؤال ایلد بکہ انلرک سننک حفقکہ خصوص مئر بنک سبی ندر یعنی عداوتلرینہ باعث ندر یسر دید بکہ باد شاہک سایہ دولشدہ جنسج قبوقولنی راضی ایلدم الاحسنودی کہ راضی اولماسز الایتم نعمتمک ز والیلہ یعنی مراد لری بنی باب سعادت نکر دن معجور و نعمتمک ز دن دور ایلدکدر * نوات واقبال خداوندی باد پایندہ * دولت واقبال بونک کبی پرزده عطف تصدیقیند ندر (خداوندہ اضافتی لامیہ ذر) باحرف نستندتر (باد موقع د عاده فعل امر غائب صیغہ سبیدر یعنی بادشاہک دولت واقبالی دائم اولسون دیکدر صحیح نسخہ ز بویلہ واقعدنر تقدیری دائم و یا باقی وثابت و باجاو بددر) پس بوالفاظک بریسی نگاشندہ اثبات ایلدنلر صحیح نسخہ لہ مخالفت ایلدشدر وقتا کہ بمر الیزوال نعمت من دیدیسه لازم اولدی بادشاہک دعائیلہ تعقیب ایلدکہ اگرچہ کہ رومدہ عادت ابتدای کلامدہ دعا ایلدکدر (مثلا سلطانتیم صاخ اولسون دیرلر اند نصکرہ تکلمہ ابتدا ایدرلر * قطعہ * توانم انکہ نیازارم اندرون کنی * حس و ذرا چہ کنم کوز خود برنج درست * توانم فعل مضارع متکلم و حده توانید ندن قادرم دیکدر (آن اسم اشارتدر و بررا مقدر در تقدیری توانم آن رادر) کہ حرف ینسان (نیازارم فعل نقی استقبال متکلم و حده بوندہ متعدیبر التحجیم دیکدر لازمہ کلوز التحجیم مناسستہ) اندروندن مراد خاطر در خوف دین اصابت ایلدماش (کنی یہ اضافت لامیہ ذر) حسودرا اادات مفعول (کنم فعل مضارع متکلم و حده در کیندن بوندہ ایلدم دیکدر تقدیری چہ چاره کندر (حسود کنم مقدم مفعول اولی (و چہ مفعول ثانینی) کو کہ حرف تعلیل (واوضمیری حسودنہ راجعدر (خود بوندہ روم ضمه ایلہ وواو رسمیلہ کندی مناسستہ در) برنج یا حرف ظرف رنج رانک فتحیلہ زحمتہ دیرلر (بادر متضمن اولدیغی معنای ظرفی تا کید ایدر) بایہ زانددنلر زانددیمشدر (درست شین و اادات خبردر ہمزہ مجتلبہ ایلہ یازاندر ہمزہ بی زانددیمشدر (محصول بیت) قادرم اگا کہ کیستہ نک خاطر بینی بریشان ودانی رفجیدہ ایلیم یعنی ہیج بر وجهلہ کیستہ بی آزار ایلیم اما حسودنہ نہ چاره ونہ درمان ایدہ نمک اول ککندونن رنج و بلادہ ذر یعنی حسود متع الازالہ برداتی وجبلی مرصدر آتی اندن رفع ایدوب ازالہ سننہ قادر دکلم * غیر تارہی ای حسود کین ریجست * کہ از مشقت آن جز بمرک نتوان رست * بمر باحرف تا کید مبر فعل امر مفرد مخاطب اول دیکدر عر بجه مت دیرلر (تا حرف تعلیل (برہی یا حرف استقبال رہی رانک فتحیلہ فعل مضارع مفرد مخاطبدر فور تلامن دیکدر (کین اصلندہ کہ این در) کہ حرف تعلیل و این اسم اشارتدر حسودہ (زنجیست باحرف وحدت) کہ حرف رابطہ صفت (مشقت آن اضافتی لامیہ ذر و ریجک اشارتدر (بمرک یا حرف مضاحبت مرک موت مناسستہ در) رست بوندہ رستن مناسستہ در ز براتواندہ بوی استقبالیات واردر (محصول بیت) ای حسود اول تا کیم مرض حسودن خلاص بولاسن زرا بو حقد و حسود برالدر کہ انک مشقتدن مودن غیر عی علاجلہ خلاص بولمق ممکن دکل یعنی حقد و حسود بر مرصدر کہ چاره ودرمانی موت و فوندر زرا امر ذاتی وجبلیدر * قطعہ * شور بختان بارز و خواہند * مقبلا ز زوال نعمت و جاہ * شور بخت بوندہ بدبخت مناسستہ در اصلندہ فر شورش طاعلمود دیکدر (الف و تون اادات جہدر) (شور بختان میتدا) (وخواہند فعل مضارع جمع غائب خبر میتدا استرل و دیلر) (وبارزو یا حرف مضاحبت و آرز و الف ممدودہ ایلہ شوق و اشتیاق مناسستہ در خواہندہ متعلق یعنی مفعول غیر صریحیدر (مقبلان اصحاب اقبال مناسستہ در) (و الف و تون اادات جہدر) (را اادات تخصیص) (زوال خواہند ک مفعول صریحیدر و نعمتہ اضافتی مصدرک

زد سروروی
وشعی وکافی

زد سروروی
رد این سید علی

وشوروی

رد این سید علی
وسروروی

فائده ایضا فیدر (وجه نعتیه معطوف بجاه منصب معناسنه در (محصول بیت) بدبخت
 و برکشته طالع اولن اهل اقبال و دولتک ارزو و اشیا قله نعمت و جاهلری نیک زوان استرل یعنی
 کندلوری کبی تمام عالی شوره بخت و بی نعمت و جاه اولدقارین استرل (بیت) ای نجاتی استریش
 یقلانی یقلان * آنکچون هب کوزلر بی وفا اولسون دیرین * کر بنید بروز شپیره چشم *
 چشمه آفتاب را چه کاه * بنید فعل فی استقبال مفرد غایدر بنیدندن اگر کورمز سه دیمکدر
 بروز با حرف ظرف روز بونده کوندز معناسنه در که عر بجه نهار دیرل شپیره اصلنده وصف ترکیبدر
 شبله بریدنن کیجه او چوجی معناسنه صکره براسه جنسه اسم اولدی پس چشم ایله وصف
 ترکیبی اولدی کیجه کوروب کوندز کورمین کیسه به براسه کوزلی دیمکدر (چشمه آفتاب بونده عین
 الشمس معناسنه در کونش چشمه سی اضافت بیانه در (را حرف اختصاص) چه کاه تقدیری چه
 کاهمت (محصول بیت) اگر براسه کوزلی اولان کیسه کوندز کورمز سه آفتاب چشمه سنک نه
 کاهی وار یعنی اول شخصک کوندز کومدی آفتابک قصورندن دکلدن بلکه کندنیک اول مرصندنر
 (بونک تقدیر بی چشم شپیره ایلین وصف ترکیبی دن آگاه اولد یغندن ترکیب اضافتی بی
 ارتکاب ایلش) واکر روزده شپیره نیک کوزی کورمیه دیننده اثر نیجه کنش (مصراع ثانیک
 معناسنی آفتاب چشمه سنک نه کاهی وار) (زیرا بوقساحت شمسن دکلدن بلکه براسه نیک
 کندو سنند ندر دین مصراع اولده ایلدو کی خطایی نآسید ونا کید ایلش) بعضی شرح
 شپره عبارتک اصلی شپیره در دیمش و بعضی لر دایدوب شپیره اصل وضع اوزره لغتدر دیمش
 و بعضی سی حق بودر که شب برنده دن مأخوذ اولغسه مانع بوقدنر دیمش (لیکن حق بودر که
 اوچی بیله اصابت الیامش زرا اصلنده پرندئه شیدر سائر مشتقاندن اولان ترکیبدر کبی
 (شپیره چشمک معناسنی ای عینه دین معلومدر که ایکی اولکیسیر کبی وصف ترکیبندن آگاه
 اولماش * راست خواهی هزار چشم چنان * کور بهتر که آفتاب سیاه * راست بونده
 کر چک و طوغری معناسنه در (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دیرلر سک معناسنه
 یعنی معنای شرطی متضمن در جواب حق بودر دیمکدر (هزار بیک دیمکدر عر بجه) (الف
 دیرلر لامک سکونله اسم عدد در مبتدا واقع اولش) (چشم چنان موصوفک صفتنه اضافتی
 قییلندنر و ممیز هزار (کور مبتدای ثانی) بهتر خیری وجهه اسمیه خبر مبتدای اولدر که
 من تفضیلیه معناسنی متضمندر (آفتاب مبتدا) سیاه خبری (محصول بیت) طوغر بسین
 دیلوب کر چکین استر سک بیک براسه کوزلینک کبی کور اولقی یکر کدر قرص آفتاب
 سیاه اولقدن زرا برقاچ شپیره کوزلی کیسه اعنی اولقدن طالع ضرر مترتب اولماز اما آفتاب
 سیاه اولقدن تمام عالی ظلمت قیلار (اگر خواهی که هزار چشم چنان یعنی شپیره چشمی
 کبی کور اولقی یکر کدر آفتاب سیاه اولقدن راست دیرلر سک (پس راست خواهی معنی
 جهتده شرط محذوفه جوابدر دین تطویل کلام ایلش بلافاصله زرا معنی دید بکمز کیدر
 بویله دکل سن صحیح دیرلر سک بیک براسه کوزی کبی کوزی کور اولقی اولدر آفتاب سیاه
 اولقدن دین مقصود بیتسه واصل اولماش بیتک معناسنک تحقیقده اولقوله بیک دانه
 چشم اعنی و نایش اولقی یکر آفتاب بی نور و ضیا اولقدن دین اولقوله بیک دانه چشم
 عبارتده ابهام ایلش * حکایت * بیک از ملوک عجم حکایت کشد که دست تطاول
 بمال رعیت دراز کرده بود و جور و اذیت آغاز * که حرف بیان (دست تطاول بیانیه تعدی
 و ظلم الینی دیمکدر با حرف صلّه (مال رعیت لامیه) (دراز کرده بود اوزامش ایدی) (دراز
 دالک فحیحی و کسر بیله اوزون دیمکدر بونده دست تعدیدن عبارتدر (اذیت فتح همزه

ردابن سید علی
 ردشعی
 ردشعی
 ردابن سید علی
 و سروری و کافی
 رد سروری

ردابن سید علی
 رد سروری
 دکافی

و کسر ذال و تشدید با ایله رعیت و زنی اوزره انجمنک دیمکدر ایذا معنا سنه (اغاز دنصره
 بر کرده بود تقدیر اولور که اولکی فقره به مطابق اوله (محصول ترکیب) عجم پادشاه لندن
 برینی حکایت ایدر لکه تعدی و ظلم الی مال رعیتسه اوزاتمش ایدی و جور و جفا و ایذا به
 باشمش ایدی * خلیق از مکائد ظلمش درجهان برفتند و از کربت جورش راه غربت گرفتند *
 خلیق من مراد سلطنتی التند و اولان قومدر (مکائد مساجد و زنی اوزره جمع مکیده در
 جمع کید دینلر اصابت ایلدیلر (ظلمه اضافتی بیسانیه در) در حرف صله جهان عالم (برفتند
 بودند و طباغلدیلر دیمکدر (کربت کاذب ضمیمه لغتده غم و غصه دیمکدر) اما بونوده شدت
 معنا سنه در جوره اضافت لامیه در (شین ضمیر) یکی را از ملوک عجمه راجمدر راه غربت لامیه
 (محصول ترکیب) حکمی وامری التند و اولان خلیق ظلمتک مکر و حیله لندن عالمه طاغلوب
 کتدیلر دخی جور و جفامی شدت و المندن ترک اوطان ایدوب غربت یولین طومشسلر یعنی
 دیار غربت اختیار ایشلر ایدی * چون رعیت کم شد ارتفاع ولایت نقصان پذیرفت و خزینت
 تهی ماند و دشمنان از هر طرف زور آوردند * چون ادات تعلیل (کم کافی عربتک فقحیه
 اکسک معنا سنه در کاف بجمک ضمیمه دین معنایی کم ایشلر ارتفاع افتعال یابندن مصدر در
 محصول معنا سنه و لایته اضافتی لامیه در مراد مملکتدر (نقصان نونک ضمیمه مصدر در
 غفران و زنی اوزره (پذیرفت بای بجمک فقحیه فعل ماضی مفرد غائب قبول ایدی دیمکدر
 (تهی تانک فقحی و کسریله و هانک کسریله خالی معنا سنه در یعنی بوش (مانند
 فعل ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه رعیت آکسدی محصول
 مملکت نقصان قبول ایلدی خزینت دخی بوش قالدی دشمنلر ده هرچانیدن زور کتوردیلر
 یعنی هرچا نسیدن غلبه و هجوم کوستزدیلر زرا محصول رعایان و تیاران حاصل اولور
 یولر ایسه ظلمندن غیری مملکت فرار ایلدیلر ایدی پس محصولی کیمدن آسون * قطعه *
 هر که فریادرسی روز مصیبت خواهد * کودر ایام سلامت بچواتمردی کوش * فریادرس
 وصف ترکیبدر رسیدندن کیمسه نک مددینته ایریشچی به دیرل (با حرف تکبیر یا حرف وحدت
 (روز مصیبت اضافت فی معنا سنه در (خواهد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی هر کده که به راجع
 نختده ضمیر و مفعولی فریادرس (ظرف زمانی روز مصیبتدر (کو خطاب عام (در حرف
 تأکید (ایام سلامت اضافتی فی معنا سنه در (با حرف صله (جواتمرد سخنی معنا سنه وصف
 ترکیبدر یا حرف مصدر (کوش فعل امر مفرد مخاطبدر سعی ایله یعنی طورش دیمکدر
 (محصول بیت) هر کیمسه که مصیبت کونده یعنی باشنه برایش دوشوب برطاله اوغراد و غنده
 مددینته و فریادنه ایریشچی بر کیمسه استرابسک اول کیمسه به دی ذوق و صفا و سلامت و رفاهیت
 ایامند و سخا و کرم و خلقله حسن معامله به سعی و کوشش ایله یعنی وقت ضرورتده یار و یاور
 و معین و معاون دیلین کیمسه به سو بله فراغت و حضور زماننده هر کسه عزت و حرمت اوزره
 اول تا کیمسکا احتیاج وقتسنده هر کس فریادرس و مغیث اوله فریادرسی یاسنی حرف مصدر
 دینن ظن ایشلدر جوان مرد در جل شب معنا سنه ده کلور دین عندی سوبلش * بنده
 حلقه بکوش ارتنوازی رود * لطف کن لطف که بیگانه شود حلقه بکوش * بنده حلقه
 بکوش اضافتی بیایه در (زیرا حلقه بکوش وصف ترکیبدر قوائی حلقه لی دیمکدر (معاوم
 اوله که رسوم انجما مدندر زور خریده عیبدینک قوائنه حلقه بکوشرمک تا کیم آزاد اولور دن
 ممتاز اوله یعنی بومش اوغلا نلرندن که رومده اککا قبواوغلا نی دیرل فرق اوله دیو
 (ازا کردن محققدر ادات شرط) نتوازی فعل نفی استقبالی مفرد مخاطب (توازی دیندن بونده

رد این سیدعلی و سروری
 و کافی و شعی

زد سروری

زد سروری

فخده ده جائزدر اوخشامز اینک دیکدر (برود فعل مستقبل مفرد غایبدر (رو بدندن کیدر
 دیکدر) (نوازی نواختندن دین اشتقاق ایلین بلز ایتمش ورودی رفتن دن اشتقاق ایلین ده بلز ایتمش
 (لطف کن فعلنک مقدم مقبولیدر و تکرار تأکید لفظی قیلندنددر (اوشه لطف ثانیله نصکره
 برکن مقدردر (کن فعل امر مفرد مجاطیدر کیدندن ایله دیکدر (که حرف تعلیل) بیکانه یاه
 عربینک کسری و کاف عجمیله یاد مناسبه در یعنی آشنا اولین کیمسه (شود فعل مضارع یعنی
 فعل مفرد غائب شو بدندن اوله دیکدر اسمی تحتند بیکانه به راجع ضمیر و خبری حلقه بکوش
 (بیکانه میتسدا و ما بعدی خبری (محصول بیت) حلقسه بکوش قولکی یعنی عبد ملوککی
 اگر اوخشامز اینک یعنی رعایت ایلیوب جفا ایدر اینک قابو کندن کیدر یعنی قهار فرار ایدر
 حاصلی جوره تحمل ایدیه میوب سنی ترک ایدوب کیدر (امدی لطف ایله یعنی تعظیم
 و تحجیل ایله که بیکانه حلقه بکوش اوله حاصلی ایلاک اوزره اولنکه هر کس سکا بنده مثال اوله
 حضرت شیخ بوینده محتمل الضدین صنعتی رعایت ایلمش تأمل تدبر * روزی در مجلس اوکاب
 شاهنامه همی خواندند در زوال ملک ضحاک و عهد فریدون * روزی یا حرف وحدت
 اوضیری یاد شاه مذکور را جعدر بونده کاب شاهنامه دن مراد ظاهر افر دو سینک
 شاهنامه سی اوله زیر اواسمه مشهور اولدر انکی چون اضا فته ذکر ایلدی (همی خواندند
 اوقوردی دیکدر در حکایت طریقیله (در حرف ظرف زوال مصدر در ذهاب وزنی اوزره
 زال بزول دن یعنی نصر بانک اجوف واویسندن (ملکته اضافتی مصدر کافاعلته در
 (ضحاکه اضافتی لامیه در (ضحاک و فریدون قصه لری سابقه مفصل بیان اولندی
 (محصول ترکیب) برکون مذکور پادشاهک مجلسنده شاهنامه کتابی اوقوردی ضحاکک
 ملکیتی زوالی خصوصنده یعنی آنک کی قهار و قوتلی پادشاهک ملکیت و سلطنته زوال بجه
 کلدی و فریدون برینمی کی شاه زاده ایکن نه وجهله پادشاه اولدی دیو شاهنامه نک بوراسی
 اوقوردی * وزر ملک را پرسید که فریدون کج و ملک و حشم نداشت بر و پادشاهی چه گونه
 مقرر شد * حشم حاک و شبنک فقه لریله خدام معناسته در اما بونده امام نوی شرح
 مسلی حدیثنده یوردیغی مراد در (حشم الرجل من تعصب له و خدمه من یخدمه و تعصب له
 یعنی کشینک حشمی شول کیمسدر که کشتی به تعصب ایلیه اول و تعصبه خدمت ایلیه اول کشتی به
 خدمت ایلین اول کشتی تعصب ایلیه (فریدون ضحاکک حشمیدر که ضحاکه تعصب ایلدی
 و فریدون خدمت ایلدی ضحاکه خدمت ایلین ضحاکه تعصبه ایلدی زرا ضحاکه اومونده
 بتن ایکی بیلا نه بنسنی بیدرمک ایچون کونده ایکی کیمسه هلاک ایدردی اول جهتدن هر کس
 خوف ایدوب ملکتندن فرار ایدردی (و فریدون بن آتین قوت و غننه صغوردی و ضحاکه عدو
 اولوردی بو جهتدن یانه جم غفیر جمع اولدی و جمیعاً ضحاکه دشمن اولد بلر پس برکون
 علی العقلة ایلغار ایدوب باصوب باشین کیدر بلر و فریدون تخته کجوب پاشاه اولدی مذکور
 توار یخده یاز یلانک مجلیدر تفصیلین مراد ایدین حدی مستوفی تار یخده و شاهنامه فردوسی به
 مراجعت ایلسون (محصول کلام) وزیری پادشاه ظالمه سؤال ایلدیکه فریدون برینم
 و بی کس شاهزاده ایدی خزینه و ملک و حشمی و خدایمی یوق ایدی اوزرینه پادشاهلیک بجه مقرر
 اولدی و ضحاک کی صاحب عظمت و قدرت پادشاهنه وجهله ظفر بولدی * کفت آخنانکه
 شیدی خلقی برو تعصب کرد آمدند و تقویت کردند پادشاهی یافت * خلقی یا حرف وحدت
 نوعیه در پر بلوک خلق دیکدر (بر حرف استعمال اوضیری فریدونه راجعسدر (با حرف
 مصاحبت (تعصب معروف) کرد آمدند کاف مجمینک کسر به جمع اولدیر دیکدر (تقویت

زد سروری

معلوم اوله که ضحاک نامریکه
 انواع ظالمه شهر تکبر بر احق
 بد کار شاه اولوب خلق کندندن
 امن و امانی فالدرد قساری
 ایچون بیلا نه منسوب ایدوب
 بیلان کی مضمر و غدار ظالم
 ضحاک دیدیر بوخسه حقیقته
 اعوز لرنده ایکی بیلان خلق
 اولوب یومی ایکی آدم بیلی بیلر
 ایدی دیکلری بی معنی ترهات
 کلام لر عجم و ضاعلر نیک تصنع
 و اکاذیبلر دندر ز بر اعقل سلیم
 یونی غایتله بعید ووقعی
 مستبعد و غیر مثبدر

(جدی)

تغییر باینک ناقص و او بستند مصدر در قوت و یرمک معنایسته (باد شاهی یا حرف مضدر
 (محصول ترکیب) پادشاه دیدی انجلین که گنبدن بوجلسده ایشتدک و یابوندن غیری برده ایشتدک
 دیمک اوله بر بلوک خلق انک اوزرینسه تعصب طریقه جمع اولد بلر و تقویت ایلدن بلر پس
 پادشاهلقی بولدی حاصلی بوجهله پادشاه اولدی پادشاهک آنچنان که شنیدی عبارتندن
 مفهوم اولان اولد که وزیرک سوألی مجاهل طریقه اوله نامل ندر* و زیرکت چون کرد آمدن
 خلق موجب پادشاهیت توخلق را چرا بریشان میکنی مگر سر پادشاهی ندری*
 چون ادات تعلیل (کرد آمدن دالاک سکونله جمع اولقی معنایسته در) خلقه اضافتی لامیه در
 موجب پادشاهی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (یا حرف مضدر) (خلق را ادات مفعول
 (خلق میکنیک مفعول اولی (و پریشان مفعول ثانیه و میکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 مگر بوند که کانه معنایسته در) (سر سودا و هوس و آرزو معنایسته اسمدر) مگر پادشاهانی باشک یوقدر
 دین باشدن خطا ایلش) (نداری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب طومناز سینه معنی سنک شاهلغه محبتک
 یوقدر دیمکدر) (محصول ترکیب) پادشاهه وزیر دیدی چونکه خلقک جمع اولماسی پادشاهله
 و سلطنته سببدر سن خلقی نیچون بریشان ایدرسن مگر پادشاهلق سوداک یوقدر یعنی اگر
 سنده سلطنت سوادسی اولسه ظلم و جور ایله خلقی اورکدوب مملکتندن قاجرمز دیک بیت*
 همان به که لشکر بچان پروری* که سلطان بلشکر کند سروری* پروری فعل مضارع
 مفرد مخاطب لشکر مفعول صریحی (و بچان غیر صریحی) (که حرف تعلیل) (سلطان
 مبتدأ و ما بعدی خبری) (سروری یا حرف مضدر) (محصول بیت) هم اول بگذرکه
 لشکری جائله بسایه سین یعنی کمال رعایتله تربیه ایلدیه سین زیرا پادشاه لشکر ایله سرورلک
 و پادشاهلق ایدر) (پس چونکه بقای سلطنت اجتماع عسکر و اتفاق رعایا ایله در انباری
 جان و کولدن رعایت اوزره مطوب ممکن اولدیغی دکللی حرمت و عزت اینک کرک* گفت
 موجب کرد آمدن سپاه و رعیت چیست* پادشاه وزیره دیدیکه سپاه و رعیتک جمعینه سبب
 ندر* گفت پادشاه را عدل باید تابر و کرد آید و رحمت تادرسایه دولتش ایمن نشیند و ترا
 این هر دو نیست* (محصول ترکیب) وزیر دیدیکه پادشاهه عدل و کرم کرک تا کیم اوزرینه عسکر
 و رعیت جمع اوله لور رحمت و شفقت کرک تا کیم سایه دولتنده امین و آسوده اولوب بی غم
 و غصه مملکتده قرار ایدوب حضور ایدله سنده ایسه مذکورک ایکسی یله یوق پس اوستکده
 سلطنت نیجه قرار ایدر حاصلی سنک جور و ظلمک بر حده وار شد که سلطنت الدن کتمک قریب
 اولشدر* منوی* نکند جور پیشه سلطانی* که نباید زکرک چوپانی* نکند فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب (جور پیشه وصف ترکیبی اسم نکند در جور پیشه جور صنع علی معنای لازمی
 ظالمدر) (سلطانی یا حرف مضدر در و سلطانی خبر نکنددر) (که حرف تعلیل) (باید فعل نفی
 مستقبل کلز دیمکدر کرک ایکی کافی مجمله فورد دیمکدر) (چوبان جم و بای مجمله ترکیده جم
 مجسی و بای عربله چوبان دیدکدر یدر عربجه رای دیرلر یا حرف مضدر چوبانلق دیمکدر
 (محصول بیت) جور پیشه اولان کیمسه پادشاهلق ایلر یعنی ظالم پادشاهلق ایدله من زیرا فورددن
 چوبانلق کلز حاصلی ظالم کیمسه پادشاهلقی فوردک چوبانلقی کیدر زیرا فوردک فون برتقمده
 اختیار یوقدر کذلک ظالمک رعیت مجتمده اختیار یوقدر (بعض شرح نکندی نشود
 و جوری اگاسم و پیشه سلطانی بی اضافتله اگا خبر و سلطانیک یاسنی حرف وحدت مطوب تصور
 معناده یعنی جور پیشه سلطانی نشود دیمش صکره کذا سمعت و فیه تکلف استعمال کند فی معنی
 شود مجازا دیمش صکره دیمش که او ماولور که نکند جور را پیشه سلطانی یا حرف وحدت اولقی

رد سروری

اعتبار یله و معناسنی پادشاهلردن بر پادشاه جور پیشه ایلم دیمش و بجوزان یقال دیوب اعراب
ایدوب دیر که جور پیشه وصف ترکیبی در تکند ک فاعلی و سلطانی یاه مصدر یه ایله مفعولی
و معناسنی سلطنت ایله من اول کیمسه که صنعتی جور اوله دیمش بونک کی ترز یقانی صواب ابراد
ایلمامک ایلی لکن اختلاف طبایع و تفاوت اذهان و مراتب اذغانی بیان اینک ایچون ذکر اولاندی
* پادشاهی که طرح ظلم افکنند * پای دیوار ملک خویش بکنند * پادشاهی یا حرف وحدت
(که حرف رابط صفت (طرح بونده قانون و اساس معناسنده پس ظلمه اضافت بیانیه اولور
(افکنند فعل ماضی مفرد غائب فاعلی مذکور پادشاهدر (و طرح ظلم مقدم مفعولی (پای بونده
اساس معناسنده در که ترکیه نمل در (دیواره اضافتی لامیه در و بلکه اضافتی بیانیته در و خویشه
لامیه (بکنند باه تا کسید ایله فعل ماضی مفرد غائب در فازدی و قویار دی یعنی قلع ایلدی
حاصلی یقندی و خراب ایلدی دیگر (پادشاه مبتدا بکنند خبری (و پای بکنند مقدم مفعولی
(محصول بیت) بر پادشاه که ظلم رسم و قانونی خلق عالمه صلاه یعنی مملکتی خلقته ظلمی عادت
ایلیه کندی مملکتی و یا سلطنتی دیوار اینک اساس و عملی خراب ایلدی زیر ظلمه سلطنت
ثابت و قائم اولماز (بعضی شراح طرح عوارض و صالفون معناسنده در و اضافتی بیانیته در
دیمش و بعضی تعرض ایدوب بیانیته اولوق لازم دکلدر دیوب معناسنی ظلمی خلقی عالمه
طرح ایلیه دیمش بوندن اول طرح رسم و اساس در دیمشدر پس بویکی کلایمی بکننده تعارض
واقع اولدی زیر ظلمی خلق عالمه طرح ایلیسه مصدر معناسیدر پس مصدر ک مفعولسه
اضافتی قبیلندن اولور (مضراع اولک معناسنی بر پادشاه که ظلم عملی بر اقدی یعنی ظلمه
بنیاد ایلدی دین ابو بنیاد ایله دیمش (و مضراع ثانیته معناسنی حقیقته اول پادشاه کندی و
سلطنتی دیوار اینک ایغنی فازدی دینو کیده بی بنیاد در * ملک را بنید وزیر ناصح موافق طبع نیامد
بند فرمود و بزندان فرستاد * یعنی وزیر ناصح نصح و پندی پادشاه ظالمک طبعنه موافق
و مطابقی بکندی زیر ظلم و جور اوزره مخلوق ایلی پس وزیر ک کلایمی رأی باطلسه موافق
بکند بکنندن بحضور اولدی یا خود وزیر بویله سخت و درشت سویلد بکنندن بحضور
اوله زیر اکبرک کولکی مکابر اولغاندر پس وزیر قید و بند بیوردی واتی زندانه کوندردی
یعنی حبس ایلدی * بسی بر نیامد که بی عم سلطان بمنازعت برخاستند و بمقامت لشکر آراستند
و ملک پدر خواستند * بسی چوق (بر نیامد بونده چوق بکندی یعنی چوق زمان مرور ایلدی
که حرف بیان (بی اصلنده بنین ایلی اوغلار دیگر تون اضافت سببی ایله دوشدی (بنینک
عمد و عک سلطانه اضافتی لامیه لدر (بمنازعت باحرف صله و یا حرف مصاحبت (برخاستند
معلق (بمنازعت مفاعله باندن مصدر در (برخاستند بر حرف تأکید و خاستند فعل ماضی
جمع غائب فاعلیدر (بمقامت باحرف صله (آراستند معلق مقاومتده مصدر در مقابله و مقابله
معناسنده آراستند مفعول غیر صریحی و لشکر صریحی (آراستند فعل ماضی جمع غائبدر بزه دبلر
یعنی حاضر و مهیا ایلدیلر (ملک پدر لامیه خواستند ک مقدم مفعولیدر استدیله و دیلدیلر دیگر
(محصول ترکیب) وزیر حسد نصکره چوق زمان بکمدیکه پادشاه جا ترک عمی اوغلاری
منازعت و محاصره قالدیلر و پادشاه جافینک مقابله و مقابله سیچون لشکر حاضر و مهیا
ایلدیلر و ائدن با بالیست مملکتی طلب ایلدیلر * قومی که از دست تظاول اوچمان آمده
بود و بریشان شده برایشان کرد آمدند و تقویت کردند تاملک از تصرفش بدر رفت * قومی
یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (دست تظاول بیانیه (بچمان آمده جائدن برار اولشدر
(ایشاندن مراد یعنی در (تقویت مصدر در تظاول باندن قوت و یرمک معناسنده (تا حرف

زدکانی

زدشعبی

تعلیل (محصول ترکیب) بر قوم که پادشاه جا ترک ظلم و تعدیسی اندن بیزار اولوب
 ترك ديار ایدوب غربت اختیار اینشلرا ایدی و هر طرفه طاعتشلا ایدی بنی علمری انک اوزرینه جمع
 اولدی و اکا نصرت و قوت و یردیلر (حاصلی اکا معین و ظهیر اولدیلر تا ملک و سلطنت
 تصرفندن چیقمدی یعنی مملکتی لندن الدیلر * و بر آنان مقرر کشت * و عی زاده لوز ریشه
 مقرر اولدیلر * قطعه * پادشاهی کوروا دارد ستم بر زبردست * دوستدارش روز سختی دشمن
 زور آورست * کو اصلنده که او ایدی (که حرف رابط صفت) و او ضمیر غائب پادشاهه
 راجع (روا رانک فتحیله جائز معناسنه در) ستم سینک کسر یله ظلم دیمکدر (زبردست وصف
 ترکیبدر کشیک الی التسه اولانه دیر لر زایا و خدام کبی (دوستدارده وصف ترکیبدر محب
 معناسنه) شین ضمیر اضافتی اسم فاعلک معنونه اضافتی قبیلنددر (روز سختی اضافتی
 فی معناسنه در) یا حرف مضبدر در شدت کوننده دیمکدر (دشمن زور آور ترکیب توصیفی
 و زور آور وصف ترکیبی آور بدندن زور کتور یچی یعنی قوی وغالب دیمکدر (محصول بیت)
 بر پادشاه که الی التسه اولنسلره ظلمی جائز طوته یعنی جائز کوره انک محبی شدت واضطراب
 کوننده قوی وغالب دشمندر یعنی انک دوستی شدت و ضرورت حالنده محکم و شدید خصمی
 وعدوسبدر حاصلی هوادار و محبیری دشمنی اولور * با رعیت صلح کن و زحک خصم ایمن نشین *
 زانکه شاهنشاه عادل را رعیت لشکرست * با حرف مصاحبت (جنک خصم اضافتی مصدرک
 فاعلنه و یا معنولندر) ایمن کسر همزه ایله بی پروا امین معناسنه مستملدر (زان ادات
 تعلیلدر لاجل معناسنه) که حرف بیان (شاهنشاه عادل بیایددر (رعیت میتدا و لشکر خبری
 (محصول بیت) رعیتله صلح ایله (یعنی رعیتی ارضا و خوشنود ایله و خصمک جنک وجداندن
 فارغ و بی پروا اوتور) ز بر عادل پادشاهک رعیتی لشکر در یعنی محلی دوشمنجه رعیت لشکرک
 ایدر (حاصلی عدالتی سببیه لازم کلدیکه پادشاه اوستنه دونوب لشکر و ناصر و یاور اولور
 و دشمنه جواب و یروب پادشاهی محاربه قیدندن آزاد ایدرلر * حکایت * پادشاهی باغلام عجمی
 در کشتی نشسته بود غلام دیگر در یابنده بود و محنت کشتی نیازموده کربه وزاری آغاز کرد
 و لرزه بر اندامش افتاد چند آن که ملاطفت کردند آرام نکرفت * با حرف مصاحبت (غلام
 قول عجمی یه اضافت بیایددر دل بلینسه عجمی دیرلر (با حرف نسبت حرف وحدت طوتانلر
 اصابت ایلدیلر) کشتی کافی عر بک فتحی و یاه اصلیه ایله کیبدر سفینه معناسنه (قیاس
 عجمیده و کشتیده یالند نصکره بر یاه وحدت ایراد ایلک ایدی اما بومقام بر یادکر ایله
 مشهوردر (غلام میتدا) دیگر دخی دیمکدر (دریا مفعول ندیده بود) و جمله خبر میتدادر
 (محنت در یاه معطوف (کشتی یه اضافتی لامیه در) نیازموده فعل نفی استقبال صنایمش یعنی
 تخر به ایلامش (کربه اسم مصدر در اغلله معناسنه) زاری یاه اصلیه ایله اسم مصدر در ایلکدی
 معناسنه یاه مصدر دینلر اصابت ایلامش (آغاز کرد باشلدی دیمکدر (لرزه لامک فتحیله اسمدر
 در تمه معناسنه عر بجه رعشه به دیرلر اندامد بوننده اعضاض ادر (ملاطفت ملامت معناسنه در
 (آرام بونده قرار معناسنه در (محصول ترکیب) بر پادشاه عجمی قول ایله یعنی دل بئر کوله ایله
 کبی یه کروب اوتورمش ایدی (غلام بوندن غیری در یا کورمش ایدی و کشتینسک بلا و محنتی
 صنایمش ایدی یعنی بوندن اول کبی یه کرمش ایدی پس اغلله و ایکلمکه باشلدی یعنی فریاد
 و فغانه باشلدی و اندامنه لرزه و رعشه دوشدی یا بوغلیق خوفندن و یادکر طوتتمه سدن اولقدر که
 بو که ملاطفت و ملامت ایلدیلر قرار و آرام طوتمدی حاصلی در تمه سنی و فریاد و فغانتی کسمدی
 (یاه وحدتله اوسه بر پادشاه بر عجمی قول ایله بر کشتیده اوتورمش ایدی یعنی در یا سفر بچون

ردسروزی و شعی و کافی

ردسروزی

بر کشتی به کرش ابدی دیمک اولوردی (بر پادشاه احوال بلز برجمی غلامه که کندیست
 محبوبی ابدی دیوب حاشه کاشیده غلام عرب وجمعه محبوب معناسنده استعمالی زیاده شایعدر
 و محل اکا قریبند در دین عندیات سو بلنده عجب ما هر در (و بر پادشاه خاطری مر بوط اولان
 بر دیل بلز بجمی غلام خدمتکار ایله کی به کیرش لر ابدی دیننده اثر بجه کنش ز را ترکیدن ر بط
 خاطر فهم اولماز * ملک راعیش ازومغض شد * (را ادات تخصیص (عیش عینک فقیه
 در لکدر حیات معناسنه) مغض اسم مفعولدر تفعل باندن صداد مهمله ایله مکردر دیمکدر
 حاصلی غلام بو یله اولدیغدن پادشاهک عیش وصفاسی اندن مکردر اولدی (یعنی زیاده
 متالم اولدی * چاره نمی دانستند * اهل کشتی بوغلامک اضطرابی و پادشاهک الم و کدرنی
 دفع ایله که چاره بلدیلر حاصلی غلامکی قرار لغنی دفع ایله مدیلر که پادشاهک الم و کدرنی
 منس دفع اوله (چاره ده برهزه یازوب وحدت ایچون طوتیلر زائد یازمشه لر و زائد سو یاشلر
 * حکیمی در آن کشتی بود کفت اگر فرمائی من اورا خاموش کنم پادشاه کفت غایت لطف
 باشد * حکیمی یاحرف وحدت مراد یا اهل حکمت اوله و یا عاقل ودانا بر کیمسه (غایت لطف
 لامیه در کال لطف دیمکدر حاصلی کشیده بله بر حکیم و را ابدی پادشاهه دیدی اگر بیور رسک بن انی
 خاموش ایدین یعنی کر به وزار نیستی واضطراب و بی قرار لغنی دفع ایله پادشاه دیدیکه
 غایتله لطفدر * حکیم فرمود تا غلام را اندر دریا انداختند باری چند غوطه خورد مویش بکر فتند
 و سوی کشتی آوردند بهر دودست در دنبال کشتی او یخت چون آمد بکوشه بنشست و قرار
 یافت * تا حرف تعلیلدر (غلام را را ادات مفعول (انداختند مفعول صریحی (و بد ریاض صریحی
 با حرف صله (باری یاحرف وحدت (چند بجه دیمکدر (غوطه غینک فقیه له صویه طامق
 معناسنده در (خورد بونده ایچدی معناسنده در غوطه به اسنادی مجاز یندر زیرا ایچدی یکی دگر
 صو یندر یعنی هر غوطه ایله یکج بوغاز تته دگر صوی کدیسراول اعتبار ایله غوطه ایچدی دیر
 حاصلی سببه اسناد مجاز مرسل قبیلندندر (مویش بکر فتند اوغلاک صاجنی طوتیلر
 (بهر دودست ایکی ایله بله دیمکدر (در بونده حرف صله در با معناسنه (دنبال بونده کی دومیندر
 بعضی نسخده دنبال برشته سکان دوشمش عمان وزنی اوزره دومن معناسنه بعضی شرح جمع
 ساکن دیمش ظاهر کیده ساکن اولنلر مراددر اگر بو یله ایسه خطبای فاحش ایش نامل
 ندر (آویخت بونک کبی بر لده یاپشدی دیمکدر (آویخت فعل ماضی مجھولدر دیمش
 این سید علی وسروری افترا ایدوب فعل ماضی معلوم دیدی دیمش و بووجهله تعرض ایش
 لکن ایکیسی یله اصابت ایلماش (زیرا آویخت بونده یاپشدی معناسنده در اصلدی معناسنه
 دکل فتامل (بر آمد چقدی یعنی کنی اوزر تته (بکوشه با حرف ظرف (و کوشه بوجق و یا
 حرف وحدت و همزه حرف توسل (محصول ترکیب) حکیم بیوردی تا کیم غلامی در پایه
 آتدیلر بر بجه غوطه ایچدی یعنی بر بجه کره در پایه طالدی و چقدی پس صاحبین طوتیلر
 و کی جانبند یعنی یانته کتوردیلر ایکی ایله یسه دومنه یاپشدی چونکه کینسک اوسته
 چقدی بر کوشه ده اوتوردی و تسکین و قرار بولدی حاصلی اولسکی کر به وزاریسی وفر یاد
 و فغانی منس دفع اولدی * ملک رارای حکیم پسندیده آمد کفت درین چه حکمتست * یعنی پادشاهه
 حکیمک وضع عاقلانه سی و تدبیر حکیمانه سی مقبول کلدی و حکیمه سؤال ایلدیکه بو تدبیر کده
 حکمت ندر دیو * کفت او یخت غرق شدن بخشیده بود قدر سلامتی نمی دانست همچنین
 قدر عاقبت کسی دانند که مصیبت گرفتار آید * قدر سلامت لامیه در یا حرف تسکین (بعض
 نسخده سلامت کشتی واقعدر همچنین کذلک دیمکدر یعنی غلام بجمی کی (قدر عاقبت لامیه

ردشعی
رد کافی

ردشعی و کافی

رد سروری

یونده عافیدن صحت مراد در (کسی یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت (با حرف صله
) مصیبت اسم فاعل مفرد مؤنث غائبه در افعال یا شدن اما بونگ کبی پرزده روز **صکار** دن
 ایشن محنت و بلایه دیرل بعض نسخه زده بمصیبتی بای وحدتله واقعدر (محصول ترکیب)
 حکیم دیدی اول بو عجمی غرق اولقی محنتی طاماش ایدی پس صحت قدرنی بلز ایدی
 شد یکه غرق اولقی اذتی طاتدی واولسه دن خلاص بولدی کیده صحت و عافیتله
 اوتور منی عظیم نعمت بلدی یته بونجیلین سلامت و عافیت قدرنی بر کیمسه بلوز که بر مصیبتله
صکار ایش اولاش اولاش (بعض شرح همچنین عبارتینی مابعدله شیخه تخصیص ایلدیله
 قصدن حصه اعتبار یله لکن **نعمه** قول حکیم اولقی انسیدر (همچنین قدر عاقبت کسی داند قولنی
 ای من بعرف قدر العافیة دیو تفسیر ایلین تفسیر ایش **قطعه** * ای سیر ترانان جوین خوش
 نماید * ممشوق منست آن که بنزدیک تو زشتست * ای حرف ندا منسادی بمخوف قدر (تقدیری
 ای شخص سیر دیکدر (سیر سینک کسری و یاه مجهوله ایله طوق دیکدر که عریجه شهمان
 دیرل عجم لغتده و اوو یامعروفه و مجهوله اعتبار اولور (معروف اولدر که اوسا کنک ماقبلنده
 اولور ضمه یی و یاه ساکنک ماقبلنده اولان کسره یی تمام اشباع ایلیمه سین (و مجهول اولدر که تمام
 اشباع ایلیمه سین (ترا سکا دیکدر (نان جوین بیانیته (جوچیک فحمله ار په در که عریجه
 شهیر دیرلر شینک فحیمی وعینک کسر ایله (یا حرف نسبت و نون حرف تأکید ار په
 اتمکی دیکدر (نماید فعل نفی مستقبل نمایندن کورمز دیکدر (ممشوق منست اضافتی
 لامیه در (آن که تقدیری آن کس که در ننگه مکرر بیان اولندی (زشت زانک کسره یله چرکین
 دیکدر قیج معنایسته (محصول بیت) ای شول کیمسه که طوق سین یعنی بنم کبی آج دکلسین سکا
 ار په اتمکی خوش کورمز یعنی طوق لغتکن ار په اتمکی بکنمز سین لیکن بنم معشوق و مجهول
 اولر نسته که شینک فیکده چرکیدر یعنی سکا خوش کلین بکا خوش کلور حاصلی سکا ار په اتمکی
 طوق لغتکن مقبول دکلدن امان که آج و محتاج بنم مسلمدر * حوران بهشتی رادوزخ بود اعراف
 * ازد و زخیان پرس که اعراف بهشتست * حوران حور حانک ضمه له حورک و حورا نك
 جهیدر حر اجر و حراء نك جمعی اولدیغی کبی اما بجم مفرد مقسمنده استعمال ایدوب ادات جمع
 ادخال ایدوب حوران دیدیلر بهشتی به اضافتی بیانیته در یا حرف نسبتدر (را ادات صله (دوزخ
 دالک ضمی وزانک فحمله طامو در یعنی جهنم اعراف جنتله جهنم اراننده بر دیوارک اسمیدر
 (دوزخیان دوزخینک جهیدر اهل دوزخ معنایسته (و پرس فعل امر مفرد مخاطب سؤال ایله
 دیکدر (که حرف بیان (اعراف بهشتست مبتدأ و خبر (محصول بیت) جنت حور یلرینه اعراف که
 جنتله جهنم بیئنده در دوزخدر یعنی جنته نسبت اعراف دوزخدر اما اهل دوزخه سؤال
 ایله که اعراف جنتد ز حاصلی احوال عالم جمعا امور اضافیدر مثلا آدم وارددر که تاوق اثنی
 بکنیوب بلدر چین و کورچین اثنی استر (اما آدم وارددر که صغراقی یاننده قوزی اتیدر لیساده
 وسائر نسنده بوکا نسبتدر * بیت * فرقت میان آن که یارش در * با آن که دوچشم
 انتظارش بردر * فرقت مقدم خبر (میان مؤخر مبتدأ) آن مضاف الیه در لامیه ایله (که حرف
 رابط صفت (یارش ضمیر آنه راجعدر (در حرف ظرف (و بریان معنایسته در یعنی عنده سیننده
 اولقی احتمالی وار (بافرقه متعلقدر (آن که اصلنده ان کس که در (چشم انتظار بیانیته (شین
 ضمیر آنک مشار الیهی اولان **صکسه** راجعدر (بر حرف استعلا (در قیو باب معنایسته
 (محصول بیت) فرق و تفاوت وارد اول کیمسه نك اراننده که بار و دلدار یاننده بلکه سیننده
 اوله اول کیمسه ایله که ایکی چشم انتظاری قیوده در که جانان کلور می کلری یعنی عنین وصالده

رد سروری
 رد سروری

مطلب

اولان کیمسه ایله محض هجرانده اولان کیمسه بینه فرق عظیم وار در زیر اول جنت وصالده
 و بودوزخ هجران و حرمانده در * حکایت * هرمن تاجدار را گفتند وز بران پدر را چه خطا
 دیدی که بسند فرمودی * (هرمن ها نك و ميک ضميه ل بله و رانك سکو نیله نوشروان
 اوغایدر) (تاجدار دیدیکی انکچوندر که مرضع التون تاجی اول اول کیدی تشکله خلفای
 عباسیهده متصرف بالله اول کیدی (واندن اول دلیند صرارل ایدی (محصول ترکیب) هرمن
 تاجداره سؤال ایلدیلر که بابا کک و زراسنک نه خطاسنی کوردک که حبس بیوردک مگر کیم تحت
 سلطنته جلوس ایلدیجه بابایی وز برلینی حبس ایلش ایش * گفت خطایی معلوم نکرده و ایکن
 دیدم که مهابت من در دل ایشان بی کرانست و بر عهد من اعتماد کلی نداشتند * خطاسنی
 یا حرف وحدت و باتیکبر (مهابت میک قحیله بونده خوف معناسنه در (کران کاف
 عربک قحیله حد و غایت دیمکدر (عهد لفظ مشترکدر بیمن و زمان بینه (محصول ترکیب)
 هرمن جواب و پروب دیدی که بونلردن بر خطا معلوم ایلدم اما کوردم که بنم خوف کولکلرنده
 بی حد و غایتدر و بنم پیغامه کلی اعتماد لری بوقدر * ترسیدم که از بیم کزند خویش
 قصد هلاک من کنند پس قول حکمارا کار بیستم که گفته اند * که حرف بیان (بیم قورقودر
 خوف معناسنه) (کزند کاف بجمک ضمیه ضرر معناسنه در اضافت لامیه لردن (قصد هلاک
 مصدرک معقولنه اضافتی در و منه لامیه در (حکمارا را حرف تخصیص (محصول ترکیب) هرمن
 دیر که بوله اولد قلردن قورقده مکه کندول بنگ ضرر لری خوفندن بنم هلاکمه قصد ایلیه ل
 (پس حکما نك قولنی ایش بغلدم یعنی قوللر بله عمل ایلد مکه دیشلدر * قطعه * ازان کز تو
 ترسد بترس ای حکیم * و کر یا جو او صد برانی بچنک * ازان یعنی ازان کس دیمکدر (کز که
 حرف رابط صفت (ترسد تانک و سینک قحیه ل بله و رانک سکو نیله فعل مضارع مفرد غایدر
 فاعلی تحتیده انک مشار الیهی اولان کسه راجعدر (بترس با حرف تأکید ترس تانک قحیله فعل
 امر مفرد مخاطبدر (و کروا کردن مخففدر (با حرف مصاحبت (چوادات تشبیه واضعبری
 انک مشار الیهی اولان کسه راجعدر (صد یوزدر (چواو عبارتته قیددر (بعضله احتمال
 بعید ایله برانی فعلنه قید طویشلر (بر حرف تأکید (آبی فعل مضارع مفرد مخاطب بر آبی بونده
 چشمرسک معناسنه در (بچنک با حرف صله و با حرف ظرف (محصول بیت) صافن اول کیمسه دنکه
 اول سندن قورق یعنی سندن خوف و خشیت ایدن کیمسه دن قورق واکر یوز آنک کی ایله
 چنکده چشمرسک یعنی یوز آنک کی ایله چنک ایله که قادر ایسکده قورق حاصلی صواشده
 یوز آنک کی کیمسه غایب ایسکده سندن خوف ایدن دن خوف ایله زیر جازدر که زور و قوتله
 سکا ظفر بویوب حیسه و مگر ایله ظفر بوله (مصراع اولک معناسنی اکبر یوز انجاسین
 ایله چنکده یوقاری کلورسک دین یوقاری کلامش (و فرضا یوز انجاسین کیمسه ایله چنکده غالب
 اولورسکده دین اثر نیجه کشش * نبی که چون کر به عاجز شود * برارد بچینکال چشم بلسک *
 نبی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهام انکاری بی متضمن (ببندیدن مشتق کورمن مبین
 دیمکدر (که حرف بیان (چون حرف تعلیل (کر به چنک که عریجه هره و سنور دیرل
 یعنی کدی مبتدا (شود فعل مضارع مفرد غائب اسمی تحتیده کر به یه راجع ضمیر (وعاجز خبری
 و جمله فعلیه خبر مبتدادر (برارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی بنه کر به یه راجع تحتیده
 ضمیر چهارم دیمکدر با حرف مصاحبت (چینکال جیم بجمک قحیله بر تیحی حیوانک فینی یعنی
 بچنسی (چشم پلنگ لامیه در (و براردک مفعول صریحی (و بچینکال غیر صریحی و جمله
 فعلیه جواب تعلیلدر تدبیر (محصول بیت) کورمن مبین چونکه کر به عاجز اوله و خلاص

مخطب

رد سیمی
رد کافی

اوله مجال بوليه چشم بلنكي بجه سيله اخراج ايدر حاصلی جان قوتار ميه جغن بلنجه پلنك هر نغدر كه كندو به غالب ايسه ده بورنه و صورته ياشوب كوزن چنارير * ازان مار بر پای راعي زند *
 كه ترسد سرش را بگو بد بسنك * ازان ادات تعليل لاجل معناسنه (ماريلان) بر بونده حرف صله در
 (پای راعي لايه در) راعي قح بايندن اسم فاعلدر يعنى رعى رعى نك ناقص بايندن (زند
 لغته اورديمكدر اما بونده مراد لغدر يعنى صوتق (كه حرف بيان ازان در) سرش را را ادات
 مفعول (بگويد كاف عربك ضمی و بانك فتحيله كو پيدندن باه عربيله دو كك معناسنه
 بونك كې پرلده ازمك مراد در فعل استقبال مفرد غائب از ديكمدر (با حرف مصاحبت) سرش
 بگويدك مقدم مفعول صريحي (ويسنك غير صريحي (محصول بيت) انكيچون ييلان
 چوبانك اياغن صوقر يعنى اياغن انكيچون ايصرر كه قورقار كه باشي طاشله از ديوي يعنى
 چوبانك طاشله باشي ازه جكين بيلور اول جهندن اياغنى صوقار حاصلی اول بني هلاك
 ايلان دن اول بن ابي هلاك ايليه بن ديوي اياغن ايصرر هر مز بوبله در جازر د كه وزرا
 بنندن قوروقه قلمردن هلاكه قصد ايليه زين انلري خود هلاك ايلدم نهايتي
 حبس ايلدم) كوبي كوفتندن اخذ ايدنر غلط ايلشلسر * حكايه * يكي از ملوك عرب
 رنجور بود در حالت پيري و اميد از زندگانی قطع کرده * بعضي نسخه ده عرب بر بنه عجم
 واقعدنر (رنجور نانك فتحيله مريض معناسنه در مستعمل اوغلا نجه لره نجر يف ايدوب
 رنجول ديد كاري بوندنر (زندگانی سابقا بوعبارتی بيان ايلش ايدك ديرلك مراد در
 حیات معناسنه (محصول تركيب) عرب پادشاهلرندن بریسی مريض اولمش ايدی پيرلك
 حالتده يعنى پيرلك وقتده حيا نندن اميد يني قطع ايلش ايدی حاصلی اوله چيكن بلش ايدی
 ينه بر بود مقدر در كرده دنصكره * ناگاه سواری از در درآمد و بشارت آورد كه
 فلان قلعه را بدوات خداوندی كشاديم و دشمنان اسپر شدند و سپاه و رعيت آن طرفي بمجملكي
 مطيع فرمان كشتند * سواری با حرف وحدت (بشارت بانك كسريله و ضميله مشتواغلك اميددر
 (كه حرف بيان (مجملكي جعبه دمكدر (محصول تركيب) پادشاهك مذكور حان واشتداد
 مرضی وقتده ناگاه قويدن برانلو گلدی و مژده كتورد يكه فلان قلعه يني پادشاهك دولته
 قح ايلدك و دشمنلر اسپر اولديلر و اول جانبك سپاه و رعيتي جعبه مطيع فرمان اولديلر ديدی
 * چون اين سخن بشنيد نفسی سرد بر آورد و گفت اين مژده مرا نيست دشمنانم راست يعنى
 واران مملكت * بعضي نسخه ده دشمنانم راست بر بنه دشمنانم راست واقعدر معنی برد دشمنلر دمكدر
 دمكدر زير اسپن و نادات خبر در ايكي داده بله (محصول تركيب) چونكه پادشاه كلن سوارك
 مژده سنی و كلامی دكلندی برصوق نفس كتوردی يعنى برآه سرد ايلدی و دیدی بو مژده
 بكا دكل دشمنلر دمدر يعنى مملكت و سلطنت وارانلر دمدر كه بنم اولدوكم ديلرلر كه پادشاهلق
 انلره قاله ديوي * قطعه * درين اميد بمرشد در يغ عمر عزيز * كه انچه درداست از درم
 فراز آيد * بسر با حرف صله (وسر نهايت و غايت معناسنه در (عمر عزيز موصوفك صفتنه
 اضافتيدر بهر حال بيانيه در (كه حرف بيان) درداست در حرف ظرف دست داده در
 (از درم در قيوو ميم معناده فرازه مقيد در فرازم آيد تقديرنده در يعنى بكا حاصل و ميسر اوله
 دمكدر (فراز قوده قيامت معناسنده مستملدر اما بونده حصول معناسنه در (محصول بيت)
 بواييده يعنى مصراع ثانی بيان ايلديكي اميد نده نهايته و غايتيه واردی حيف و در يغ عمر عزيز
 يعنى عزم بوارزو و هوسده آخر اولدی حيف و در يغ كه اول ارزو ور جا كه كوكلده در قيوو دن
 ايچر و كله يعنى حاصل و ميسر اوله حاصلی كوكلم ديلكي حاصل اولوق اميدنده عمر دو كندى

رد این سید علی
 و سروری و شعی

یعنی واران مملکت جازر در كه
 پادشاهك كلامی اوله
 و جازر در كه حضرت شيخك
 اوله تدبر

زدسروزی
زدسروزی
زدکافی

(بونده شدی صورت ایچون یعنی اولدی معنایه طوتان خطا ایلمش (و بمرشدک معناسنی تمام شده یسان ایلیتی ردایدن مردوددر (و بو عبارتی تم دیمکله تفسیر ایلمسی ناتمادیر (و تمام شده تفسیر ایلیه تک کلامنده استدرک وار دیمسی مستدرکدر (و عزیز اضافتی موصولک صفتنه در یسانیه دکلدن دین بی وجهه سو یلمش * امید بسته برآمد ولی چه فائده زانک * امید نیست که عمر گذشته باز آید * امید بسته بیانه در (برآمد حاصل اولدی (ولی ادات استدرک (زانک کافک سکونیه ادات تعایلدن (که عمر گذشته بیاتیه (باز آید عودت ایلیه دیمکدر (محصول بیت) کولکده بغا اولان امید حاصل اوایب وجود بولدی یعنی نیجه ییلار رجا و آرزو ایلدیکم مر ادات حصول بولدی امانه فائده حصول بولساننده انکجهونکه رجا و امید یوقدر که کچن عمر عودت ایلیه یعنی مر ادات وارزولوب حاصل اولدی لیکن کچن عمر عودت ایلدوب حاصل اولماز (حاصلی کچن عمری تحصیل ایلمکه چاره یوق * قطعه * کوس رحلت بکوفت دست اجل * ای دو چشم و داع سر بکنید * کوس رحلت یسانیه در ویا لامیه مجازا (کوس طبل باز شکانده برسان در حرب وقتنده و بیامارده و امور عظیمه ده چالور ایزی اولور شود یله که ایاغ اوزره طوزرکن و یادوه اوزره چالور (بکوفت فعل ماضی مفرد غائب لغتده دوکدی دیمکدر اما مراد جالدی دیمکدر (دست اجل اضافتیه مذکور کبیدر (و داع اولک فحیهله تودیع معنایه اسمدن سلام تسلیم کلام تکلیم معنایه اولدی یعنی کبی (سره اضافتی مصدرک مفعولانه اضافتیدر (بکنید یا حرف تأکید (کتید فعل امر جمع مخاطب و داع مقدم مفعولیدر (محصول بیت) آخرت کوسنی جالدی اجل ذسقی یعنی اولوم وقتی کلدی آخر ته سفر ایلمک لازم کلدی زیرا اول زمانلرده ککوج وقتنده کوس چالاردی اما بو زمانده صورنای چالارلر بس زمان سابق عادتیه اشارتدر نکه بر زمانه هجرس یعنی چاک چالاردی (خواجه حافظ یوردیغی کبی (ای ایکی کوزم باشمه و داع ایلمک زیرا خاکه کیروب بریزکن دن جدا اولیسر سنز (ایددی) بریزیکرله شمد بدن و داع ایلمک * ای کف دست و ساعد و بازو * همه تودیع یکدی یکر بکنید * کف الک آیه سنه و تابا نه دیرل کف پای کبی دسته اضافتی لامیه در مراد نیجه در (ساعد عینک کسر یله بلکه دیرل بازو درسکدن یوقارو اوموزه دک فرجه ره دیرل (تودیع یکدی یکر مصدرک مفعولانه اضافتیدر و بکنیدک مقدم مفعولیدر (محصول بیت) ای آل آیه سی وای ساعد وای باز وچی بکن بریزیکرله تودیع ایلمک زیرا خاکه التده بریزیکر دن ایریلوب چور یستکن کک ایمدی شمد بدن بریزیکرله و داع ایلمک * برمن اوقشاده مرک دشمن کام * آخر ای دوستان کدر بکنید * برحرف استغلا (منک اوقشاده یه اضافتی بیاتیه در (اوقشاده واوله وواوسر لغتدر اوقشاده کبی (دشمن کام وصف ترکیبی اقسامتیدر دشمن مرادلی دیمکدر (یعنی دشمنک مراد نیجه حاصلی دشمنک دبلد یکی کبی دشمنک دبلد یکی خود موت و فوتدر (آخر فاز سسیده تقریر ونا کتید افاده ایدر اتیق نکه خواجه حافظک (بیوی نافسه کاخر) بیتک شر حنده مفصل ذکر ایلدوب تحقیق ایلمش مراد ای دینش اول رساله مزه مر اجعت ایلسونلر (کدر اسم مصدرک در کدر یندن کچه و اوغرامه معنایه سنه) کدر بکنیدک مفعول صریحی (برن غیر صریحی) (تقدیر بری برمن کدر بکنید در (محصول بیت) دشمنک مراد نیجه بن اوقشاده تک اوزر بنه یعنی دشمنک استدیکی و دبلد یکی کبی بن دشمنک اوزر بنه البته ای دوستلر کدر ایلمک بو عبارت ایکی معنایه همکلدن یعنی بنی عیاده ایلمک و یا قسیمی زیارت ایلمک ایدمک اوله بعضی نسخه ده بو بیتک مصراع اولنی (برمن اوقشاده مرک دشمن کام) یازمش واین سسید علی بزم

یازدیغم کبی یازمش لکن معنائی تحقیق ایده عیش و ساری ترکیبده خطا ابلدکاری کبی
معناسنده خطا ایشلار علی الخصوص کافی اولقدرد باولر سویش که استماعی صداع
دکل چون ایراث ایدر * روزکارم بشد بنادانی * من نکر دم شعا حذر بکنید * روزکار ازمان
وایام معناسنده در گاه اولور که عمدن نکایت ایدر لر بونده ده بو یله در مبتدا و بشد خبری
(بشد برقت معناسنده در) بنادانی بشده متعلق باحرف مصاحبت (نادان جاهل) یا حرف
مصدر (من مبتدا نکر دم فعل نفی ماضی متکلم وحده مفعولی بر مقدر حذر در که مذکور
حذر آتی بیان و تفسیر ایله جمله فعلیه خبر مبتدا در) مذکور حذر مفعول بکنید در
(محصول بیت) بنم ایام عرم و اوقات حیاتم جهلله و نادانلقه بکیدی یعنی عمری
هوا و هوسله و آرزوی نفسله بچوردم یعنی عذاب و عقاب آخردن حذر ایدوب
زاد آخرتله تقید ایلیوب غفلت ایلدم ایسدی سزه نصیحت اولسونکده اول باقی ایچون
بوفایسده زاد اعمال صالحه کسب ایلک که غفلت و اهمال ندامت و شرمنده لک و بر ر
* حکایت * سالی بر بالین تربت یحیی پیغمبر علیه الصلوة والسلام معتکف بودم در جامع دمشق *
سالی یا حرف وحدت (بر حرف استعلا) بالین و بالیش یصدغه دبر لر که عرب و سباده دیر
واولک کسریله (تربت دن مراد قبر شر یقار ایدر مراد باشی اوچیدر بالینک تر بهیه و تر به نک
یحیایه اضافی لاری لامیه لر در) معتکف ملازم معناسنده در (بودم فعل اولجبه اولدم
دیمکدر وادات اولجه ایدم دیک اولور جامع دمشق اضافی لامیه در که مراد جامع
بنی امیه در دمشق اصلنده دالک کسری و همک فحیله در اما شهرت ایکسینک کسریله در
(محصول ترکیب) بریل شامده بنی امیه جامعه حضرت یحیی پیغمبر علیه الصلوة والسلام
مقبره سنک باشی اوچنده معتکف اولدم و یا معتکف ایدم بو ترکیب تمام سنه معتکف اولدیغی
خبرو بر من نهایی سنین دن رسنه معتکف ایش یا تمام سنه و یا بر مقدارین بالینک تر به اضافه
مشبه بهک مشبه اضافی قیلند ندر دین معلومدر که تر به بی بالینه تشبیه ایش لکن مراد
سابقا مذکور اولاندر بو دکلدر (یحیی پیغمبر علیه السلام) تر به سنی یا صدتم دیمکدر
دیدیکی سابقا ذکر ایلدی تشبیهی تعیین ایش لکن مراد در بوده جائز در که سرمر قد
منورلنده اولان حجری ادعاء بالین اطلاق ایدوب بطریق الاستعاره قیلاچون بالین اثبات ایدوب
باشی اوچنده دیک مراد اوله (بودخی معلوم اوله که قبر شر یقارینک باشی و یا غی اوچنده حجر
یوقدر همان شویله منم بر قدر بدشیل صوفله مستوز) و بعضیلر دیدیلر که باش و بالین
عبارت لری غیبه باب اطلاق اولور که قبونک ایشیکی مراد در بو تقدیرجه تر به دن مراد قبر شر یعنی
محتوی اولان محوطه و بقعه اولور نقل قول بعضنده باطلدر زیرا قبر شر یقار اول زمانده
کشاده ایش یعنی جامع اورته سنده اطراف آجق بر قی ایش (وآل عثمان بکلر بکلرندن اطلاق نام
بکلر بیکی که شامده متوفی اولوب ذکر جامعی قر بنده مدفوندر استا نبولدن سروا حاجی کتوردوب
اوزر بنی بارمقلی بر مقصوره انشا ایش) معلوم اوله که دعا کویک سیاحتی زماننده بوقدر قبور که زبارت
ایلدیم حضرتنک قبری کبی بلدت قبر کوردمم بنده که اطول ناسدن بنم قائمندن بو کسکلر * یکی
از ملوک عرب که بهی انصافی موصوف بود اتفاق زبارت آمد و نسا کرد و حاجت خواست *
که حرف رابط صفت (زبارت آمد یا حرف صله) و نماز کرد یعنی نماز قیلدی (محصول ترکیب)
عرب پادشاه لرندن بریسی که انصاف سرزغله موصوف ایدی زبارت کلدی و نماز ادا ایلدی
و حاجت دیلدی تنکه زبارت قبورده عادتدر * بیت * درویش و غنی بنده این خاک درند *
و آنان که غنی ترند محتاج ترند * بنده نک این افظله اضافی لامیه در (خاک کدرنده بو یله در

زد شرح جمعا

رد کافی

رد کافی

مستم تفعیل یا بندن اسم
مفعولدر اور کو چلمش

دیمکدر لظایع

رد کافی

محوطه تفعیل یا بندن اسم

مفعولدر حاط که دیواره

دیر لر اطرافنه دیوار چکلش

نسته به دیر لر

دکتر جامعی شامده

برجامه در که اورته سندن

یعنی حریمی اورته سندن

برایمق آقر که فقرا اندن

اثوابن بورغایله مقبول

پردر استا نبولده کاغذ

خانه کبی اول زمانده وقف

جانبندن اثواب یویانه

صایون و بر لر ایش اما

شیدی و بر من لر

(نون و دال ادات خبردر) انا اصلنده آنان در الف مد و دایله وصله همزه ساقط اولشدر
 (که حرف رابط صفت) یا حرف بیان (ترادات تفضیل) و نون و دال ادات جمع یعنی سین
 و تا که مفردک ادات خبریدر انک جمعیدر (موصول بیت) فقیروغنی انبیا و اولیا قیوسی طبرانک
 مطیع و مستقار بدر و انلر که غنی رکبدر یعنی صاحب جاه و مقصدیر بوخاک دره محتساجر کدر
 ز بر انلرک نیجه در لو مرادات و ارزوزی وار (خاک دردن مراد اول خاکه مدفون اولاندر
 ذکر محل و اراده حال قیلنددر) نهایی خاک در بیورد یعنی تأدب طریقه بقله در خاکدن مراد
 اول بابک خسد متکارل بدر دیکده نظر وار * آنکه روی من کرد و کفت از اینجا که همت
 درو یشانست و صدق معامله ایشان خاطری همراه من کنید * آنکه انکا هندن محققدر اندنصرکه
 دیکدر یعنی نماز قلوب و دعا ایدوب و حاجت دیلد کند نصرکه روی تقدیری رویشدر
 قرینه قائم اولد یعنی چون شین حذف اولندی (من یا حرف صله یوزین بکا ایلدی یعنی بکا
 توجه ایلدی دیکدر) از اینجا اول مقام و مرتبه دن دیکدر (زیرا جابونک کپی پرزده محل و مکان
 معناسته در) همت هانک قحی و کسریله لغتدر اهتمام معناسته (درو یشانه اضافتی لامیه در
 صدق معامله یعنی معامله صادقه که انده ریا و سمعه اولیده دیکدر خدا ایله معامله لری مراد در
 (خاطری یا حرف وحدت و یا حرف تنسکیر) همراه بولداس (زیرا هم ادات جمعدر) هم خانه
 خانه دش و هم حجره حجره دش دیکدر بونده رفیق معناسته در (پس منه اضافتی اسم فاعلک
 معنونه اضافتی قیلنددر) کنید فعل امر جمع مخاطب ایلاک دیکدر تعظیم طریقه (همراه
 مقدم مفعولیدر (موصول ترکیب) ملک بی انصاف نماز قلوب و دعا ایدوب و حاجت دیلد کند نصرکه
 دیدی اول مقامدن که در و یشانک همتی مقامیدر یعنی اهل الاهک بر مرتبه سی وار در
 اول مرتبه دن هر تیه که همت ایلیدل یاذن الله حصول بو اور (صدق معامله ده بو معنایه در یعنی
 خدایله بر معامله صادقلری وارد که اول معامله صادقه مرتبه سندن هر تیه که مراد ایدینورسه
 الاهک امر یله ظهوره کلور (حاصلی و اصل الی الله اولنلر هر تیه که مراد ایدر لسه میسر اولور
 (نهایی اراده لری خداندک اراد تنه موقوفدر پس مذکور مرتبه دن بکا بر خاطر تو جهتی
 و کول همتی همراه ایله یعنی بی کک و کلدن چقارمه حاصلی بی دعادن اوتنه دیکدر
 (از اینجا نیک معنای سنی از درون دل و جان دین عنیدی سونلش زیرا بو عبارت دن مستفاد
 اولماز) بعضیلر دیشلر که بوتقد برجه خاطری قیدی مستدرک اولور بویله دین مستدرک
 سونلش زیرا خاطر دن مراد توجه خاطر در حاصلی طلب دعادر) بعضیلر دیشلر که جان مراد
 فیض و فضل خدادن زیراهمتلری خدادندر کندیلردن دکلدر بومعنی کرجه صحیحدر اما
 بو عبارتدن مستفاد دکلدر فتامل) بعضیلر ازان روی و ازان سبب و ازان جهت معناسته در دیش
 بو بو عبارتدن مستفاد اولماز * که از دشمن صعب اندیشناکم * که حرف تعلیل (دشمن صعب
 بیانیه) اندیشناکم نالک بونک کپی پرزده نسبت معنای افاده ایدر غضنناک ترسنناک و برشناک کپی
 بونده ترسنناک معناسته در اما لغتده فیکری معناسته در (حاصلی سندن همت دلدیکم انکچوندر که
 صرب دشمندن خوف و بیم اوزره می * کتم بر رعیت ضعیف رحمت کن تا از دشمن قوی زجت نبینی
 (رعیت ضعیف بیانیه) رحمت کن فملنک مقدم مفعولیدر) کن کافک ضعیله فعل امر مفرد مخاطبدر
 کنید دن ایله دیکدر تا حرف تعلیل (دشمن قوی بیانیه) زجت نبینی نیک مقدم مفعولیدر (نبینی
 فعل نفی استقبال مفرد مخاطبدر بنیدندن کور میه سین دیکدر (موصول ترکیب) حضرت شیخ
 بیورر وقتا کیم ملک بی انصاف سندن همت رجا ایلد یسه بن کا دیدم ضعیف رعیته مرحمت ایله
 تا کیم قوی دشمندن زجت کور میدسین یعنی رعایای اسر که الله تعالی سنی اسر که سین و دشمندن

ردشعی و کافی

ردان سیدعلی

زد سروری
 زد سروری
 رد کافی

امین و سالم ایلسون (رحمت و رحمت بخشیتس خطدر * نظم * بیاز وان توانا و قوت و سر
 دست * خطاست بجه مسکین ناتوان بشکست *) (ببازوان با حرف مصاحبت) (بشکسته
 متعلق) (بازوان باز و نك جهیدر قوی مر اددن) (توانایه اضافتی بیایه در) (قوت بازوانه معطوفدر
 سمره اضافتی و سرك دسته لامیه در) (بونده سردستدن بجه مر اددن) (خطاست مقدم خبر) (بجه نك
 مسکینه اضافتی لامیه در) (ناتوانایه بیایه در) (بجه بشکستك مقدم مفعولیدر) (بشکست بونده مصدر
 معناسته در اول جهندن فاعل استر و مبتدا اولغه قابلدر) (محصول بیت) (زورل باز و زله و بجه
 قوتیله مسکین ناتوانك بجه سنی عقی یعنی قرمق خطا در یعنی سلطنت زور و قهرایله رعایای
 مسکینك بجه سین پوره ق یعنی جور و جفا و ظلم ایلك خطادر * برسد آنكه بر افتاد کان بخشاید
 که کر زبای در آید کسش نکیرد دست * برسد فعل امر مفرد غائب فعل مضارع مفرد غائبه
 مشترکدر تشبیه زده جهلمده یویله در) (پس فعل مضارعدر امر معناسته دینسر مشترک صیغه
 اولدین بلزلر ایش) (آنکه تقدیری انکس که در تنه که مکرر بیان اولندی) (بحرف استعلا) (افتاد
 کان مساکین و وضعفا بخشاید فعل نفی مستقبل بخشایدندن اسمر که مردیمکدر) (که حرف بیان یا حرف
 تعلیل) (زبای در آیده متعلقدر که فعل شرطدر) (کس مبتدا) (نکیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب طوعماز
 دیمکدر خبر میدارد جمله اسمیه جزایه شرط واقعدر تقدیری کس دستش نکیرد در) (محصول بیت)
 قورقسون شول کیسه که ضعفا و مساکینه رحم ایلز یعنی فقرا یه ظلم ایلین خوف ایلسونکه آیقندن
 دشوب زله و لغزش واقع اولورسه یعنی روزگار دن باشنه بر مصیبت کلورسه کیسه الینی طوعماز
 حاصلی کیسه اگا دستگیر و معین و ظهیر اولماز) (پس قورقوب فقرا یه ظلم ایلسون بعضی نخند زده
 نرسد واقعدر فعل نفی مستقبل استفهائی متضمن قورقازی دیمکدر) (یعنی البته قورق کر کدر
 دیمکدر * هر آن که تخم بدی کشت و چشم نیکی داشت * دماغ بیهده بخت و خیال باطل بست *
) (تخم بدی بیایه تخم معروف) (بدیرامن) (یا حرف مصدر بر امراتق تخمی دیمکدر) (کشت فعل ماضی
 مفرد غائب کشتن دن اکدی دیمکدر) (واو حرف عطف) (چشم نیکی لامیه در) (چشم بونده رجا
 معناسته) (نیکی یا حرف مصدر ایلك دیمکدر) (داشت فعل ماضی مفرد غائب طوئدی دیمکدر
) (دماغ دالک کسریله ترکیه طماق دیمکدر بدر بونده فکر مراد در ذکر محل و اراده حال
 قبیلندندر) (بیهده و بیهوده بی فائده و باطل معناسته در) (خیال باطل بیایه در) (دماغ بختك مفعولی
) (و خیال بستك) (محصول بیت) (هر اول کیسه که بر امراتق تخمی اکدی و ایلك امیدنی طوئدی
 یعنی فقرا و مساکینه ظلم آید و ب فلاح و ایلك مکافاتنی رجا ایلدی فکر فاسد بشوردی و تصور
 باطل بغلدی زیرا سنئانه حسنات جزا اولماز بلکه سنئانه سنئات و حسناته حسناتدر) (کشت فعلنی
 کاشتن دن اخذ ایلین غفلت ایلش) (من کاشتن معنی افشاندن دینی نخطئه ایلین تعصب ایلش
 زیرا مرادی تصور معنادر بیان ترادفی دکلدر * زکوش بند بر ون آرو داد خلق بد * * و کرتو
 می ندهی داد روزدادی هست * کوش کاف عجمیک ضمیمه قواق دیمکدر) (بند بای اول عجمدر
 حرکات ثلثه ایله باوق معناسته) (برون طاشره دیمکدر) (آنه فعل امر مخاطب کتور دیمکدر
 آریندن که تخمقدر آور بدندن بحسب لغت طاشره کتور دیمکدر اما مراد چقار دیمکدر) (داد
 بونده اسمدر عدل معناسته خلفه اضافتی مصدرک مفعولانددر) (بده یا حرف تأکید) (ده دالک
 کسریله وهاء اصلیه ایله و پردیمکدر دهیدندن لیکن مصدر بده و مضارعنده واسم فاعلنده دالک
 فحقی مشهوردر) (داد بدهك مقدم مفعولیدر) (می ندهی تقدیری نمی دهی در ضرورت وزن ایچون
 نون تأخیر اولندی اگر و بر مرکب دیمکدر فعل مضارع مخاطبدر) (داد مفعولیدر عدل معناسته
 روزدائی لامیه در) (یا حرف و حسدات یا خود حرف تکبیر) (محصول بیت) (ملاک بی انصافه

زدشغنی و کافی

رد این سید علی

و با هر ظالمه خطاب ایدوب بیورر قولفکن غفلت بنده سنی چقار و خلقک عدل وانصافی ویر
 یعنی الک الشده اولنره عدالت ایله وانصافی کوستر واکرسن داد و عدل ویرمزسک یعنی عدل
 وانصاف اینزسک عدل کوئی وارد که آنده هرکسک بلکه هر حیوانک انصافی الوب انصاف
 ایدرلز حاصلی دنیاده ظلم ایدرسک آخرته جزاسین کوررسین (می ندهیده می وزن ایچون
 تقدیم اولدی دین حق ادانی ایلماش (نون تأخیر اولدی وزن ایچون دمک کسک ایدی
) بوظلمک اولندهر باعی یازانلر اقسام نظمی غریب یلورلر ایمش (اگر تومی ندهیده داد برینه
 دان یازوب امر در دانستندن دین ایکی وجهه خطا ایلمش قنبر (وروزدادی برینه روزدادی
 دیدیکی اغر بدر و یا مصدری مصدره داخل اولدیغی کورلمش وایشدلمش دکلمدر
 * مشوی * بنی آدم اعضای یکدیگرند * که در آفرینش زیگ کوهرنده * بنی اصلنده
 شین ایدی اضافه نون ساقط اولمشدر آدمندن بونده مراد حضرت آدمدر (اعضاء عضوک
 چهیدر (یکدیگره اضافتی لامیه در وتون ودال ادات چهیدر خبردر (که حرف تعلیل (آفرینش
 اسم مصدر در آفرینندن برادلمش معنایسته عربجه خلقت و فطرت دیرلر کوهر کاف
 عجمک فحیمه معروف تعریب ایدوب جوهر دیرلر (نون ودال یته ادات جمع خبردر (محصول
 بیت (حضرت آدم اوغلاری بری برینک اعضا سیدر یعنی بری برینک جنسی حکمنده در
 (زیرا خلقتده و فطرتده بر کوهردنلر یعنی جمله سی براتادن و برانادنلر که حضرت آدم
 و خوادر بعض نسخه ده مصراع ثانی (که در اصل فطرت زیگ جوهرند و اقسدر و بعض
 شرح بونسخه بی اختیار ایلمش و بعضیسی بونسخه بی اختیار ایلد یکنه تعصب طریقیسه
 اعتراض ایلمش لکن اعتراضی موجه دکلمدر بعض شرح جوهر دن مراد نطقه حضرت آدمدر
 دیمش بویه اولسه بعید دکلمدر مجازاً نطقه به جوهر دیمش اولور بعضیلر دخل ایلدیلر که نطقه به
 جوهر دیمک صحیح دکلمدر دیو لکن دخلی مدخولدر * چو عضوی بدر دآورد روزگار * دیگر
 عضوهارا نماند قرار * چو ادات تعلیل (عضوی یا حرف وحدت (بدرد یا حرف صله
 (درد اغری به دیرلر عربجه الم دیرلر (یس درده مرض دین لغت مناسبی سوبلماش
 (روزگار آوردک فاعلیدر و عضوی مفعول صریحی (وبدرد غیر صریحی (عضوهاها ادات
 جمع ورا حرف تخصیص (نماید ایکی تونک فحیمه فعل نفی مستقبل مفرد غائبدر ما نیندندن
 فالماز دیمکدر (قرار فاعلی آرام وسکون دیمکدر (محصول بیت) چونکه روزگار بر عضوی جمع
 و فحیمه یعنی اله کتوره حاصلی دردناک ایلسه غیر اعضا تک آرام وقراری قالساز (یعنی اول
 دردناک عضوک المی سائر اعضا یه تأثیر ایدر (پس چونکه بنی آدم بر جوهر دن خلق اولوب
 بری برینک افریسی حکمنده اولدیه برینه برالم و بلا کلیمک جمعی متالم و متأثر اولق کسک
 (بدرد ک باسته حرف زائد دین زائد سوبلش * توکز بحث دیگران بی غمی * نشاید که نامت
 نهسد آدمی * کز اصلنده که از ایدی که حرف بیان (بحث دیگران لامیه بانی بطنیسه
 (غمی یا ضمیر خطاب (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب لایق دکلمدر (که حرف بیان نامت
 تا ضمیر خطاب آنک دیمکدر (نهد فعل مضارع جمع غائب نهیدندن قورلر دیمکدر آدمی
 یا ایله انسان معنایسته در (محصول بیت) سنکه غیر یلرک محبتندن بی غمین یعنی سائر قردا شلرک الم
 و بلاستندن بی پرواسین حاصلی انلرک دردندن بی درد و غمین وانلری آجیاز سین لایق دکلمدر که
 آدمی آدمی قویار یعنی سکا انسان دیمک لایق دکلم (زیرا انسانیت و مرد ملک بلاواله گرفتاری
 قایوب انلر ایچون غم و غصه چکمکدر * حکایت * درویشی مستجاب الدعوه در بغداد پدید آمد *
 (درویشی یا حرف وحدت (مستجاب اسم مفعولدر استفعال باشندن مقبول معنایسته دعوته

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد ابن سید علی

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

اضافتی قائم مقام فاعلته اضافتیدر (دعوت بونده دعاه معناسنه در یعنی دعاسی مقبول دیمکدر
 (بغداد عرب دال ثانی بی همه اوقوز براسمیده زوراء در زانک قحی وواوک سکونیه وسلامده
 دیزر (پدید فکده عجم باه بحمله اوقوز اما رومیلر باه عربله آشکاره معناسنه (محصول ترکیب)
 بغداد ده دعاسی مقبول بررویش ظاهر اولدی (پدیدآمدک معناسی ظاهر اولدی دیمکدر
 * حجاج یوسف بخواندش وکفت دعاه خیر برمن کن کفت خدا جاننش بستان * حجاج لغتده
 مبالغه ایله تخلیجی اما بونده بر شخصک اسمیدر که ظلمده نامداردر عدالته نوشروان نامدار
 اولدیجی کچی بنی ثقف قبیله سندن هر وان بن حکمک اوغلی که عبدالملاک ایدی انکوزیری و بکر بکسی
 مقامنده بر ظالم ایدی حضرت کعبه بی بحمله لرقوروب یقندی و ینسه یادی الان اولان یابی
 آنکدر قصه لری بی حدوبی نهسایه در (بر یسی بودر که حکومتی وولایتی زماننده التیو زینک
 مقداری نفوس قتل ایش و حبسده اون سکزینک نفوس هلاک اواش و حکومتی اون سکزینسه
 مقداری یدر (کذا فی تاریخ الخلفاء با بسانک اسمی یوسف امش) تقدیر کلام حجاج بن یوسف در
 بین العین واقع اولان ابنی حذف ایلک دآب انجمانددر (بخواندش یا حرف تأکید) خواند
 واورسیمی وروم ضمه ایله فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتده حجاجه راجع ضمیر و مفعولی
 درویشه راجع شین در (کفت حجاج درویشده دیدی (دعاه خیر برمن کن بر بونده باه صله
 معناسنه در استعلا ایچون دکدر که دعاه علیه لازم کله اولسه ده خود ضرر ایجن (زیر اول
 قاعده عربیه مخصوصدر عجمده معتبر دکل بکاخیر دعا ایله دیمکدر (کفت در ویش دیدی
 (جاننش شین حجاجه راجه در) بستان یا حرف تأکیدستان سینک کسر یله آل دیمکدر ستانیدن
 امر مخاطبدر ستانیدن دین اصابت ایلماش (محصول ترکیب) حجاج بن یوسف مذکور
 درویشی یاتسه دعوت ایلیدی و دیدی بکا بر خریدعا ایله در ویشده یار بی جان ال دیدی
 * کفت از بهر خدا این چه دعاست کفت دعای خیرست ترا وجهله مسلمانارا * از بهر خدا
 الله ایچون دیمکدر (محصول ترکیب) حجاج درویشک بویه دعاسنی استغراب واستحباب
 ایلدوب دیدی الله ایچون بونه دعادر که بنم حقهده ایلدک یعنی بویه دعا ایشدیش دکل (درویش
 دیدی بوخیر دعادر سکا وجیبی مسلمانره تا کیم سن اولمکله ظلم وکلاه کسیدن خلاص بولاسین
 و مسلمانر سنک شر وفساد کدن خلاص بولال حاصلی ایکی جانبیه بله بودعاده نفع وار
 * مشوی * ای زبردست زبردست آزار * کرم تاکی بماند این بازار * ای حرف ندا مناسمی
 محذوف تقدیری ای مرد زبردست در (زبردست وصف ترکیبدر ای اوستون معناسنه
 بلکه ای اوستلی دیمکدر (زیرا زیر زانک و بانک قحمه لریله اوست معناسنه در کعه عرب
 فوق دیرز برک دسته اضافتی بیانه در (زبردست ده وصف ترکیبی در ای آتلی معناسنه
 مغلوبدن کتایتدر (زیرا زیر زانک کسر یله آلت معناسنه در عرجه تحت دیرر (آزار
 زبردستله بروصف ترکیبی دخی اولمش اما معناسی زبردسته مفید در (کرم لغته اسپجق
 دیمکدر بونده قرغن مراد در ناالی معناسنه در که قحن دیمکدر عرجه مت دیرل اسماء
 مقوصه دندر تاکی قچانه دک دیمکدر (این بازاره اشارتدر (محصول بیت) ای ای
 التنده کیلری انجیدییجی ای اوستلی یعنی ای زیونلری ومغلوبلری آزار ایدییجی زورلی وکوجولی
 (حاصلی ای فقرا و مساکینی انجیدوب انله ظلم و جفا ایدییجی جوار ظالم سنک ظلم و جفاک
 بازارلی بجانه دک قرغون قاله یعنی سنک فقرا و مساکینه جوار و جفاک نه زمانه دک متداولوب
 باقی قاور البته برکون نهسایت و پابان بواور (حاصلی بومنصب و دولته برکون زوال کلورا یمدی

مطلب

رد ستروی

چاهکه مغرور اوله * بجه کار آیدت جهانداري * مر دنت به که مردم آزاری * بجه با حرف صله
 (آید فعل مضارع مفرد غائب) تاخیر منصوب معنایسته مفعولی (جهاندار وصف ترکیبدر
 جهان طویختی یعنی صاحب سلطنت و حکومت معنایسته) (یا حرف مصدر جهاندارلق
 دیکدر) (مردنت تاخیر مجرور معنایسته مضاف الیه در که ضمیر خطابدر) (که بونده من تفضیلیه
 معنایسته در) (مردم آزار وصف ترکیبدر آزاریدن مردم انجید بچی معنایسته) (یا حرف مصدر
 (محصول بیت) ز پر دسته خطاب ایدوب بیورر جهاندارلق و سلطنت سنک نه ایشیکه کلور
 یعنی پادشاهلق بکه کرک حاصلی سلطنته لایق و سزاوار دکلسن ز را ظلم بی بالکسن پس سنک اولک
 یکدر مردم آزارقسدن یعنی صاغ اولوب خلقه جور وظلم ایلمکدن اولک یعنی موتک یکدر که
 هم سن مائیم و مظالم کسبندن خلاص بو اورسن و خلق عالم دخی جور و ظلمکدن خلاص بو اور
 (بعضیلر کهه حرف تملیل اعتبار ایدوب یایی ضمیر خطاب طومش و معنایسته ز را مردم
 انجید بیجسن دیمش لکن بیه مصدر ایله یاه خطاب بر قافیه ده جمع اولوق عبیدر) (و بعضیلر آزاری
 فعل مضارع مخاطب دیمش بیه عیوب قافیه دن سالم اولماز * حکایت بچی از مولوک بی انصاف
 پارسایی را پرسید که از عبادتها کدام فاضلترست * پارسا یاه عجمیله عایده در لر) (یا حرف
 وحدت) (را ادات مفعول) پرسید یاه عجمتک ضمیمه ورائک سکونی و سنک کسر یله فعل ماضی
 مفرد غائب صورتی دیکدر) (که حرف بیان) (کدام کاف عربک ضمیمه قتی دیکدر) (فاضلتر
 افضل معنایسته در) (محصول ترکیب) انصافسنر و ظالم پادشاهلردن بریسی بر عایده صورتیکه
 عبادتلردن قتی عبادتد که اکامقید اولوب مشغول اوله ایم (عبادتها دنیسکره میا
 عبارتی ایراد ایدنلر زائد ایملر ز را سؤال عموم اوزره وارد اولمش در * کت تراخواب نیم روز *
 تراسکا دیکدر) (خواب بونده او بقوم معنایسته در) (نیمه اضافت لایمیه در) (نیم لفظی روزه و شبه
 و ساله مقارن اولان برلده مضاف قلماق مشهوردر لیکن قیاس مضاف قلمقدر شول برده کیم
 نصف مراد اوله مثلاً نیم نان یارم اتمک دیکدر) (ونیم سبب یارم الیه دیکدر پس قیاس اضافتله
 او قومقدر و مراد یارم کون اوله نصف یوم معنایسته پس نیم روز دن قیلوله وقتی اراده ایلمکه
 هیچ بر وجهله مساغ یوقدر و اول ظالمی او یوقدن خلقی ظلم و تعدیسندن راحت ایلمک مراد
 اولجه) (قیلوله و قیلوله بومعنایسته نسبت برابر در علی کل حال بونده یارم کون مراددر
 تنکه نیم نانی کرخورد مرد خدا بیستیده مرور ایلدی نصف نان مراددر و بومعنی اضافتسنر
 مستفاد اولماز تنکه عقل سلیم و طبع مستقیمه واضحدر پس عاید پادشاه جا تره دیر که سکا
 اوله ز ماننه دک او بومق احسن عبادتد ندر که اول حاله کسب مائیم ایلمسن و کیمسه
 اوزر بیه جور و ظلمک جاری اولماز که انک سببیه آخرتده معذب اولاسین قنبدر * ناداران
 یک نفس خلق را نیازاری * تا حرف تملیل (آن اسم اشارتدر یک نفسه و یا مذکور خوابه
 (نیازاری فعل فاعلی مستقبل مفرد مخاطب آزار ایلمیه سن یعنی انجیمیه سن) (محصول ترکیب) عاید
 دیر که سکا نصف یوم نوم افضلدر تا کیم او یودیعک بر ساعتده خلقی آزار ایلمیه سن یعنی خلقی خدا
 سندن امن و امان اوزره اولال یاخود تا کیم او یودیعک حالده بر نفس و بر ساعت خلقی آزار ایلمیه سن
 یعنی او یودیکده خلقی بر نفس سنک جور و ظلمکدن آزاد اوله لر) (اکثر نسخته لده یک عبارتی
 یوقدر و بعضنده نفس دوشمش و بعضنده ساعت بکنفس یوقدر یعنی قلت ز ماندن کتایدنر
 تنکه خواهجه حافظ (تفسیر این دو حرفست) بیور مشدر قلت الفاظ و کثرت معایندن کتایدنر
 * قطعیه * ظالمی را خفته دیدم نیم روز * کتم این فنست خوابش برده * ظالمی یا حرف
 وحدت) (را ادات مفعول) خفته لفظ مشتکر کدر تا مش واو یومش بیبنده ما ضیدن فمعدنر

رد بان سیدعلی و سمروری

قرن نسخه

رد بان سیدعلی و سمروری

نصف نهان

نسخه

رد جمع شرح

بونده او بومش معنایست در (نیم روز اضافت لامیه در بارم کون یعنی کونک یار بسی حاصلی زوال
 وفته دک (این اشارت در ظالمه و میتدا (فته است خبری (خواب میتدا (شین ضمیر ظالمه
 را جعد در معنی جهتسندن (برده نک مفعولیدر ضرورت و زن ایچون تقدیم قلتمشدر تقدیری
 اورا خواب برده بدر (برده به خبر میتدا در (محصول بیت) بر ظالمی نصف نهار ده او بومش کوردم
 دیدم بوظالم رفته در فته او بود یعنی یکدر یعنی او بومش اولمی یکدر زیرا یامش او بومش
 فته بی او یارانه لغت وارد اویش پس بوظالمی خواب المش و بومش اولوق یکدر حاصلی
 خوابده اولمی محض خبردر * آنکه خوابش بهتر از بیدار بست * آنچنان بد زندگانی مرده به *
 آنکه یعنی آن کس که (که حرف رابط صفت (خواب میتدا (شین ضمیر آنک مشار الیهی اولان کسه
 را جعدر (و بهتر خبر میتدا (ازمن تفضیلیه معنایست در (بیدار او یانی دیمکدر صفت مشبهه در
 عربجه یقطان در (یا حرف مصدر (سین و تا ادات خبر (آنچنان آن اسم اشارتدر چنان ادات
 تشبیه (بد زندگانی و صفت ترکیبی برامز در لکلی دیمکدر کاف مجمی هاء رسمیدن بیدار (الق و تون
 شدو داخل اولمشد زیرا زندگانی باه مصدر ایله بر معنایست در (مرده تقدیری مرده شدن
 یعنی مرده اولوق دیمکدر (محصول بیت) اول کیمسه که او بقوسی بیدار لغندن یکدر یعنی او بوماسی
 او یا نقلیغندن یکدر پس آنچنان بد زندگانه یعنی برامز در لکلی کیمسه مرده اولوق یکدر حاصلی
 ممانی حیاتندن یکدر (آنچنان برامز نا مفعول در لکندن اویش اولوق یکدر دین عندی سوبیش
 * حکایت * یکی را از ملوک شنیدم که شبی در عشرت روز کرده بود و در پایان مستی
 می گفت * که حرف بیان (شبی یا حرف وحدت (در حرف ظرف (عشرت لغتده اختیلاط
 معنایست اسعدر اما بونده ذوق و تصفادن عبارتدر (کرده بود ماضیدن قسمدر را بیلشیدی
 دیمکدر جعل و تصیر معنایست متضمن اولد یعنی چون ایکی مفعول آورا اولیکسی شب و ثانیسی روزدر
 (پایان باء عجمه غایت و نهاییست دیمکدر مستی به اضافتی لامیه در (می گفت حکایت حال ماضی
 سوبلردی دیمکدر (محصول ترکیب (پادشاهلردن برستی ایشتمکه کیمه بی عشرت و صفاده کونند
 ایلشیدی یعنی صباحه دک باده ذوقته مشغول او اولوب او بومش ایدی کیمه بی کونند ایلک
 او بومامقدن کلایتر یعنی ایچکی ایله احیاء لیل ایلشیدی و مستلاک آخرنده سوبلردی یعنی
 یوبیتی او قوردی * بیت * مارا بجهان خوشتر ازین یکدم نیست * کرنیک و بداندیشه و از کس
 غم نیست * مارا را حرف صله یا حرف تخصیص بزه و بازم دیمکدر (بجهان یا حرف ظرف
 (از حرف ابتدا (این اسم اشارتدر بر مقدر م لفظنه و یامد کور یکدمه و بوند نصره بر دم تقدیر
 او انوب میتدا قلته (نیست خبری (کن اصلی که از ایدی که حرف تعیلیل (نیک ایو (بد
 برامز اندیشه بونده غم و غصه و خوف معنایست در (محصول بیت) بزه و بازم جهسانده بو بر دمندن
 خوشتر بر دم بوقدر زیرا ایوبن و برامز دن و غم و غصه و خوف بوقدر یعنی کیفیت باده ایله
 برحالت و ار مشر که دنیا و مافیها کوز مره چو بجهه کور نمز راعقل کتمشدر مجنون اولمشدر حاصلی باده نک
 برحالتی وارد رکیم کدانی پادشاه ایلدر فی زعمه الفاسد تکه شاعر در (بیت) بر عالمه وارمشدر در
 ار باب خرابات (کیم دوشده دخی کورمز انی اهل کرامات) (اندیشه بی نیک و بدله و صفت ترکیبی
 اعتبار ایدوب ز را اوبفکر لیلدن و برامز فکر لیلدن و کیمسه دن غم بوقدر دین هنوز و صفت ترکیبی
 لذتی طامامش * درویشی برهنه بیرون بسر ماخفته بود و گفت * درویشی یا حرف وحدت
 (برهنه بانگ فحقی و ضمیمه و هالک سکونله جیلاقدر عریان معنایست (بیرون طامامه ده دیمکدر
 ظروف مکاندنر (بسر ما با حرف ظرف سر ما صغوق دیمکدر سینک فحقی و رانک سکونیه
 خفته بونده یا غمش معنایست در (بود ادات زمانیه در ایدی معنایست (محصول ترکیب) پادشاه

زندگانی

زندگانی

زده سروری

مذکور یعنی اوقود یعنی حینده برعریان درویش طاش شده صغوقه یا توردی بیق ایشد بچک دیدی آه (سر ما هم صغوقه وهم زمانه دیرل دین افترا ایشد) زمانه زمستان دیرل بیت * ای آن که باقبال تودر عالم نیست * کرم که نعت نیست عم ما هم نیست * ای آن که ای آن کس که تقدیرنده در (باقبال باحرف تخصیص اقبال دولت معنایسته در تویه اضافتی لامیه در) کرم فعل مضارع متکلم وحده در کبریدندن طوتام یعنی فرض و قیاس اید ه بم (که حرف بیان نعت نیست کند و که مخصوص نمک بوقی (غم ما اضافتی لامیه در یای بطیله ینہ تخصیص افاده ایدر هم) بوده عطف وجعیت معنایستی افاده ایدر استفهام انکار یله (موصول بیت) ای شول عشرت و ذوق ایلمن یاد شاه که سنک دولت و اقبالکده عالمه در برفد یوقدر یعنی سن واصل اولدیغک ذوق و صفایه کیمسه واصل دکل فرض اید ه بم که کئدو که مخصوص نمک یوقدر بزه مخصوص نمک ه بوقی یعنی فقرا و مسا کینک غین چکرم مبین حاصلی بزم ایچون غم حکیم کر کسین زرا آخرته سلاطیندن رعایا و فقرا و مسا کین احوالی تقیر و قطیر تقشیش و تقصص اولسه کرک مصراع ثانیگک معنایستی طوتالم که نمک یوقدر بزمه یوقدر ریس ستمکه بر ایزنی غم اولمده دین اگر چه بوعبارت بومعنایه تحملمدر اما مقام بومعنادن کلی ای ایدر فتأمل بویتنده غم وهم اعتباری لطفدن خالی دکل در زرا عریده هم میگک تشدید یله غم معنایسته در معلوم اوله که بویکی بیتک اجتماعندن بر رباعی حاصل اولور * ملک را این کلام خوش آمد سره هزار دینار از روزن بیرون داشت و کتف ای درویش دامن بدار کتف دامن از یکا ارم که جامه ندارم * ملک را پادشاهه دیگدر کلامدن مراد اوقود یعنی بیندر (صره صادق ضعی وراه مشدده کیسه معنایسته در هزاره اضافتی لامیه در (روزن بونده بخره معنایسته در) جامه ندارم جامه بوقی دیگدر (موصول ترکیب) یاد شاهه در ویشک اوقود یعنی بیت خوش کلدی یعنی حظ ایلدی بیگ اتون صره بخره دن طاشره طوتدی و دیدی ای درویش اتکک طوت یعنی اتکک آج در ویش دیدی که اتکی قندن کتوره یم که قفتانم بوقی یعنی قفتان اولیق کرک که دامن اوله * پادشاه را برضف حال او رحمت زیادت کشت خلعتی بر آن مزید کرد و بیرون فرستاد * (پادشاه را را ادات تخصیص (ضعف حال لامیه در یعنی مصدرک فاعلنه اضافتی در) کتت بونده صار معنا سنه در اولدی دیگدر (خلعتی یا حرف وحدت بر قفتان دیگدر) بر آن اول صره اوزر ینه (مزید مصدر میبدر زیاده معنایسته) بیرون طاشره یم (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب (فرستادنن کونوردی یعنی ارسال ایلدی دیگدر (موصول ترکیب) پادشاهک در ویشک ضعف حالنه رحمتی زیاده اولدی و اول صره اوزر ینه بر خلعت زیاده ایلدی و طاشره ارسال ایلدی * درویش آن تقدرا باندک مدت بخورد و تلف کرد و باز آمد * (موصول ترکیب) (درویش صره هزار دیناری از اچق زمانه دیدی و تلف ایلدی و کره پادشاه حضور ینه کلدی * بیت * قرار بر کف آزادگان نگیرد مال * نه صبردر دل عاشق نه آب در غریب * (قرار مبتدا) (آزادگان دن مراد قیود دنیا ایله مقید اولیا نلدر (نگیرد فعل نفی مستقبل طوعن دیگدر (مال فاعلی) (بر کف ده اکا متعلمندر جمله فاعلیه خبر مبتدا در) (غریب غین مجمله کسر یله ترکیجه فالبر دیدکدر ایدر بعضی ایدن تحریف اولمش دیدیلر و بعضی تحریف اولدیغته دلیل یوقدر دیدیلر علی کل حال ایکسکنده دایلی بوقی لکن تحریفنه حکم اولسه ترکیبه انکیچون موضوع اویش لفظ بولنامق لازم کلوردی بویسه خلاف قیاسدر ریس عدم تحریفنه حکم قیاسنه و تحریفنه حکم در (موصول بیت) حضرت شیخ مذکور درویش کی آزاده لخصوصنده بیوردنیا قیود یله مقید اولیا ن فقرا آوچنده مال قرار طوتماز یعنی کسب یله مقید اولد قلری کی حفظ یله ده مقید ایلمز ل کذک عاشق کولنده صبر قرار ایلمز

زادین سید علی و کافی

یعنی عاشق بی صبوری قرار اولور صو غر بالده قرار ایلز (حاصلی اهل فضا التند مال
 دل عاشقده صبر و غر بالده آب کیندر قرار طوعا مقده یعنی سریع الزوال و تبر کذران ایدر یونلرک
 جیحی در حالی که ملک را پروای اونبود * (در حالی باز آمده متعلقدر (حاصلی درویش
 بزحالتده کلدی که پادشاهانکه مقید اوله جق پروای یوق ایدی) یعنی اکالتفات زمانی
 دکل ایدی بلکه فکری امور سلطنته و مهمات عالمه مصروف ایدی اول ملاقاتده اولان ذوق
 و شوق و حبور و سروری یوغدی * خالص بگفته بهم بر آمد و روی ازوی درهم کشید * خالص
 ضمیری در ویشه راجعدر (بهم بر آمد پادشاه مقبض و منفعل اولدی بی وقت کلدی کیچون
 (روی ازوی درهم کشیددخی پادشاه یوزنی اندن پورشدردی یعنی پورتاردی) حاصلی درویشک
 حافی پادشاهه اعلام ایلدی پادشاهده چهره سنی قرشورش ایلدی (یعنی مقبض و منفعل اولدی
 واکا انجندیکندن یوزن پورشدردی) حاصلی عبوس الوجه اولدی * وازینجا گفته اند اصحاب
 فطنت و خبیرت که از حدت و سورت پادشاهان بر حذر باید بود که غاب همت ایشان بر معضلات
 امور ملک متعلق باشد و تحمل از دحام عوام نکند * ازین جا از بنده ایکی اعتبار واریری
 از حرف ابتدا (واین اسم اشارتدر جالفظنه) وچادن مراد محل و مقام اوله (برای این ادات
 تشبیه اوله تنکه یوکلده واقعدر (ازین مه پاره عابد فریبی) یونک کی برمه پاره دیمکدر
 قائل (پس یونده یومقامدن و یونک کی مقامدن دیمکدر) اصحاب فطنت لامیه (فطنت
 فائک کسری و طائک سکونیه مصدردر فهم وز پرکک معنایسته یولغت ایکی یابدن مستعملدر
 نصر و علم بالبرندن (خبرت نصر یابندن کسر خایله مصدردر خبرت خبرا ضمیا خایله و خبره
 کسر خایله پس خبرت خاک ضمی و کسر یله دین صمه بی یابندن سویش (و خبرت خبرتاق معنایستهدر
 دین اصل لغتدن آگاه دکل امینر بر اخبیرت تجربه و امتحان معنایستهدر) که حرف رابطه مقول قولدر
 (حدت خاک کسری و دالک تشدیدیه کسکینک یونده یاوزاق مراددر (سورت سینک قحی
 و سکون و اوایله یونده خشم و غضب معنایستهدر) پادشاهانه اضافتی لامیهدر) حذر جاهه مهله نیک
 و ذال محمه نیک فحظه یله علم یابندن مصدر صافتی معنایسته (باید فعل مضارع مفرد غائبدر
 یابیدن کرک اولق معنایسته (بود یونده بودن معنایسته در ز را مضارع معنایسته انکیچون
 فاعل افتضا ایلز (که حرف تعلیل (غالب تقدیری غالب اوقاتدر) همت ایشان لامیه در
 پادشاهلرک همت دیمکدر (بر معضلات باحرف صله) معضلات وزنده و معناده مشکلات کیندر
 اموره اضافتی و امورک ملکته لامیهدر یونده امور احوال معنایستهدر (متعلق بر معضلاتک
 صله سیدر) غالب مبتدا (و همت ثانی) و متعلق باشد خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر اول و تحمل
 متعلقه معطوفدر (وازد حانه اضافتی مصدرک معقولندهدر) و عوامه اضافتی لامیه در تحمل
 مبتدا و کند خبری (محصول ترکیب) یوحمل و مقامدن و یا یوحمل و مقام کیندن یعنی
 سلاطین مختلف احوال و تغیر الاطوار اولد قلنده اصحاب فطنت و خبرت سویشلردر که
 پادشاهلرک حدت و سورتدن یعنی غضب و خشمندن حذر او زره اولق کرک زرا غاب
 و اکثر اوقات انلرک همتی و نظری مشکلات امور ملکته متعلق اولور و ازد حام عوامه تحمل
 ایلز (حاصلی ناسک غلوسندن مضطرب اولور ز * مثنوی * حرامش بود نعمت پادشاه
 * که هنگام فرصت ندارد نگاه * حرامش شین ضمیر مصراع ثانی اولنده مقدر آن کسه راجعدر
 اضمار قبل الذکر طریقه تقدیری آنکس کدر (بودبانک ضمی و فحمله و واولک فحمله فعل مضارعدر
 یو دیدندن کینوت معنایسته اولق دیمکدر (بودندن اشتقاق ایلن غلط ایلیش (نعمت پادشاه
 لامیهدر) که حرف رابطه صفت (هنگام وقت معنایستهدر فرضیه اضافتی لامیهدر) ندارد

مطلب

ردگافی
ردشعی

ردسروری
مطلب

فعل نفي استقبال مفرد غائب طوعماز ديمکدر (نگاه بونده حفظ معناسته در) معلوم اوله که نگاه
لفظی داشتن وداريدن مصدر يله ومشتقا ييله مستعمل اولسه حفظ معناسته در اما کردن
وکیدن مصدر يله ومشتقا ييله مستعمل اولسه نظر معناسته در يعنی باقی (محصول بيت)
اول کسه پادشاهک نعمتی حرامدر ويا حرام اولور ويا حرام اولسونککه زمان فرصتی
رعایت وصیانت ایلیه یعنی احوالندن خبردار اولوب هرزمانی بر يله * مجال سخن تابینی زینش
* بیهوده کفتن مبرقدر خویش * مجال بونده محل معناسته در سخنه اضافی لامیه در (تا
حرف توفیقدر مادام معناسته) نبتی فعل نفي مستقبل مفرد مخاطبدر بنیدن مادامکه
کورمیه سین ديمکدر (زینش نبتی به متعلقدر بیهوده به تعلیق ایلمن خطاء فاحش ایلمن
) باحرف مصاحبت سبیتی متضمن (کفتن مصدرینه متعلق بیهوده زائد و باطل معناسته در
) مبرمیک ویا نیک قحقدر يله فعل نهی مفرد مخاطبدر بریدندن بردن دینلر بلز ایش ایلمته
دیمکدر یعنی ضایع ایلمه (قدر خویش لامیه در) (محصول بيت) سوز محلی مادامکه سوز بلزدن
اول کورمیه سن یعنی قبل التکلم سوزک فرصتی وکلامک محاسنی کورمکسزین بیهوده
و باطل سوز سوز بلزکنده می مقدار می ضایع ایلمه وحرمتکه نقصان ویرمه زرا بی محل سوز
سوزک حرمتسز لکه سبید * کفت برآیند این کدای شوخ مبدرا که چندین نعمت باندک
مدت برانداخت نداند که خزینة بیت المال لقمه مسا کینست نه طعمه اخوان شیا طین * برآیند
فعل امر جمع مخاطبدر برآیندن سوزیکر دیمکدر رانندن اشتقاقی ایلملر غلط ایلملر
(کدا بونده دلنجی معناسته در) شوخه اضافتی بیاتیه در (شوخ بونده کستاخ و بی ادب و بی
شرم معناسته در) مبدره اضافتی بیاتیه در تفعلیل باندن اسم فاعلدر مسرف دیمکدر (که
حرف تعلیل) یا حرف رابط صفت (باندک یا حرف ظرف) (اندک آز دیمکدر قلیل
معناسته) مدت زمان دیمکدر (بر حرف تأکید) انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی
یعنی تلف ایلمدی (نداند فعل نفي مستقبل مفرد غائب بلز دیمکدر یا خود استهفام طریقه
بلز می دیمک اوله) (که حرف بیان) (خزینة بیت المال لامیه در) (لقمه مسا کینده بویله در
) (خزینة میدا و لقمه خبری) (نه حرف نفي) (طعمه طانک ضمیمه وسکون عینله مطعوم معناسته
بینین نسته که فارسجه خورش دیرل) (اخوا نه اضافتی و اخوانک شیا طینه لامیه در) (اخوان
کسر همزه ایله قراداشلر معناسته در) (محصول ترکیب) وقتا کیم پادشاه مذکور کدانک
احوالنی عرض ایلمدیلر ایسه دیدیکم سورک بو کستاخ ادبسز مسرف جراری بوندن کتسونککه
بوقدر نعمت و مالی ازاجق زمانده تلف ایدوب یا با نه آندی یعنی اسراف ایلمه ضایع ایلمدی بلز که
و یا بلز میکه خزینة بیت المال فقرا و مسا کین لقمه سیدر یعنی بونلره نفعه اولما غیچون و دفع احتیاج
ایچون و بر بلور لقمه اخوان شیا طین دکدر یعنی مسرفلره و تلفلره اسراف و اتلاف ایچون و برلر
حاصلی خزینة بیت المال محتاجلرک حقیدر مبدر نیک حق دکلدر (مبدری شوخه عطف ابدلر
صحیح نصحله مخافت ایلمدکلرندن غیری لذت کلامدن بی خبر ایلملر و شوخدنصکره چشم
لفظنی زیاده ایدن زائد ایش و نعمتدنصکره مال لفظنی زیاده ایدنلر صحیح نصحله مخافت
ایلملر برانداخت دنصکره و تلف کرد ترکیبسی عطف ایدنلر یا بندن ایلملر) (نداند عبارتنی
ترک ایدنلر صحیح عبارتی ترک ایلملر * بیت * ابلهی کوروز روشن شمع کافوری نههد *
زود بینی کش بشت روغن تباشدر چراغ * ابلهی ابله صفت مشبهه در احق معناسته در
یا حرف وحدت (کواصلنده که اودر) (که حرف رابط صفت و ضمیر ابلهه راجعدر) (روز روشن
بیانده در و ظرف زماندر آیدین کونده دیمکدر) (شمع کافوری بیاتیه در شمع عربده شینک

مطلب

زدشعی

ردابن سید علی وسروری

ردابن سید علی وسروری

ردابن سید علی وسروری

وشعی وکافی

ردابن سید علی وسروری

رد شعی

رد کافی

رد کافی

فقی و میك كسر يله بال مومنه دیرل اما عجم میك سکونیه اوقوزینه بو معنایه اصرکه تعمیم ایلدیلر
 پس کافوری قید احتراز بدری ای ندیله آق بال مومنه دیرل (نههد فعل مضارع مفرد غائبدر
 نهیدندن تونک فقی و کسر یله لغتسدر قومق معناسنه قومتدن مراد بقدر (زود تیز
 دیمکدر یعنی یقین زمانده (یعنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوروسین دیمکدر (کش کافک
 فحقی و کسر یله اقتسدر اصلی که در کافک کسر یله لکن شین ضمیر ابله ترکیب اولجه قیاس
 فتحه تخصیص ایلک ایدی زیر ضمیرک ما قبل بودیلده مفتوح اوقوز الا ضرورت وزن
 ایچون ساکن اوقوز اما بعضیلر شدوذا کش اوقوز ل اصلی کسری رعایتله شین معنی
 جهتدن چراغه مقیددر چراغش تقدیرنده (شب باحرف طرف نباشده متعلق (روغن رانک
 ضعی و عینک فحیله ایچ باغندن غیری یاغه دیرل اما ایچ یاغنه پیسه دیرل بای جمعل کسر یله
 (نباشد فعل نفی استقبالی مفرد غائب اولماز دیمکدر (چراغ فتیله ده یا نان آتشک اسمعیدر
 اما بونده شمعان مراد در ذکر حال واراده محل طریقله (محصول بیت) برابله که ایدین
 کونده یعنی کوبه کوندز شمع کافوزی یسار یقین زمانده کوروسین که چراغداننده یاغ اولماز
 یعنی ایچ یاغی و یابز یاغی باقناغه قادر اولماز فتنده قالدی که زیت یاغی و شیر لغان یاغی حاصلی
 بو یله اسراف ایلین احسق از زمانده شو یله مفلس و فقیر اوله که اک اوجوز اولان یاغی
 یاغنه قادر اولماز دیمکدر بعض نسخه لده نباشد پریشه نماند کلش و شر احک بعضیسی آتی
 اختیار ایلش و بعضیسی بو مختاره دخل ایلش که ترکیبیدن ابلهک روغن یاقدیغی مفهوم
 دکلدر که چراغنده روغن قالدیله و بعضیسی امعان نظر ایلوب مختاره معاون اولش
 وخیلی اکثر کلام ایلش لیکن طریق مکابره به سلوک ایلش فتأمل (کشک کافی کسر یه
 تخصیص ایلین سمع شدوذه ذاهب اولش * یکی از وزرای ناصح گفت ای خداوند

مختار ابن سید علی
 و معترض شیخی

و معاون مختار کافی
 رد سمعی

مختار ابن سید علی
 و معترض سروری

مصلحت آن می بینم که چنین کسانرا وجه کساف بتفاریق مجری دارند تادیر نفقه اسراف
 نکند * بعض نسخه ده ناصح برنده نیک محضر واقعدر لکن ناصح اولدر و بعضنده آن می
 بینم پریشه آست دوشمش و بعضیلر بونسخه بی اختیار ایلش و بعضیلر اختیار پریشه اعتراض
 ایلش لیکن اعتراضی مکابره در (وجه جهت وخر جلق (کفاف کافک فحقی و کسر یله رزقه
 و آزیفه دیرل (باحرف مصاحبت (تفاریق تفریق جمعیدر آیری آیری یعنی کون بکون و یا هفت
 بهفته و یا ماهه ماهه دیمکدر (مجری اسم مفعول افعال یا بدن معین معناسنه حتی بعض
 نسخه لده عطف تفسیری طریقله کلش (ناحرف تعلیل (محصول ترکیب) پادشاه سورک
 شوندن شو جراری دیجه ناصح وزرانک بری پادشاه دیدی ای پادشاه مصلحت اتی کورور مک
 بونجیلین مسرف و متفلسک وجه معیشت لرینی وجهت کفا فلرینی دفعه الینه و پریمه لر بلکه
 متفرق آزار آزار و برلر یعنی کون بکون و یا هفت بهفته و یا ماهه تعیین ایده لر تا کیم نفقه ده اسراف
 ایلیر لر * اما ایچه فرمودی از زجر و منع مناسب سیرت ارباب همت نیست یکی را بلطف
 امید وار کرد ایدین و باز بنویسدی خسته خاطر کردن * اما ادا ت استدر ا کدر مصلحت
 می بینم دن زجر و منع عطف تفسیر بر سورمک و کیدر مک معناسنه سابقا پادشاه سورک
 دید وکنه اشارتدر (امید وار امیدنی دیمکدر امید و امید تخفیف و تشدید ایله لغتسدر دین لغو
 سوبلش زیر لغت عجمده تشدید ضرورت وزن ایچون کلور نکه سابقا بیان اولندی (کردانیدن
 بونده ایلک معناسنه در دوندر مک دین خطا ایلش (باحرف مصاحبت (و تومیدی تونک
 فحیله و نا امید می آویس معناسنه در بای مصدر یه ایله امیدسزک دیمکدر (محصول ترکیب)
 پادشاه مصلحت بنم سو بلد یکمدر اما زجر و منع که بیوردیکر یعنی اولدر و بشی سورک

رد سمعی
 لیکن معبرات لغات فارسیه دن
 شرفنامه ده (اره معروف که
 از ااره تخفیف نیز نامند
 دیوب ضرورت وزنه دائر
 بر قید بوقدر و بعض لغت
 معتبره ده دخ امید تخفیف
 و تشدید ایله مروی لغتسدر
 دیوب ضرورت لغت دوسی
 بوقدر (فتدیر) للطایع

شوندن بیوردی بکنار باب همتك اخلاقه واصحاب كرمك شانارینه مناسب ولایق دكلسر
 بریسی برگره لطف واحسانله امید وار ایدوب تکرار امید سز لسکله خسته خاطر و پریشان
 درون ایسك حاصلی سنك کبی صاحب لطف و کرم پادشاهلره سزوار و ملائم دكلسر بر فقیری
 برگره احسانله مسرور صکره زجر و معمله مایوس و مغموم ایسك (الله تعالی رحمت ایلسون
 بویه و زجره بیت * بروی خود در اطعام بازتوان کرد * چو باز شد بدرستی فرازتوان کرد *
) بروی باحرف صله تیان کرده متعلق (روی خود لامیه در (اطماع ده لامیه در (اطماع افعال
 یابندن مصدر در بر کیمسه بی طعمه دوشورمك (بازتوان کرد ترکیبیه قح معناسنه در یعنی اچق
 کرد بونده کردن معناسنه در (توان کرد اکثر پرده عدم امکاندن کایتدر اما بونده عدم جواز دن
 عبارتدر (جوادات تعلیل باز شد اچلدی دیکدر بنای مفعول معناسنه (بدرستی باسینی متضمن
 حرف مصاحبت (درست دالك ورائك ضمیر یله ایردی دیکدر که هر یجه خشن دیرل صفت
 مشبهه در مقابلی نرم در (یا حرف مصدر در (فراز فایك فحی و کسر یله بونده بسند و اغلاق
 معناسنه در (توان کرد بنه سابق کبی در (محصول بیت) کشی کشیدی بوزینه یعنی کشد بنه
 اطماع قپوسنی یعنی خلقی کندیك لطف واحسانله طعمه دوشورمك بانی اچماق کرک
 حاصلی خلقی کندیك چود و کرمته طعمه کار ایلامك کرک اما چونکه باب اطماع مفتوح اولدی
 یعنی چونکه خلقی کندیك سخا و کرمته طامع و امید و از ایلدی خشونت و جفا یله اول بانی
 سد ایسك جائز دکلدر (حاصلی خلق اولدن لطف واحسانله معاد امید و از ایلامك کرک
 اما ایلد کدنصکره زجر و معمله خسته خاطر و پریشان درون ایلامك کرک باز ایکی مصرعه ده
 بله مفتوح معناسنه در دیکدره نظر وار (فرازی کسرفایه تخصیص ایدوب ایکی معنایه کلور
 بری یوکسك و بری یوقش معناسنه و گاه اولور که انکله منع و اغلاق دن کایت اولور دینار
 کسرفیه تخصیصده و یوکسك دیکدره و معنی کایتدر دیمزنده افترا ایلملر (و مصراع
 اولك معناسنی کندی و یوز که امید لوامید قپوسنی کوجله اچق ممکن دکلدر یعنی سندن بلا رضاه
 برسنه آلتی ممکن دکلدر مکرسن احسان آیده سن دین بر یلاق یول معنای یبندن ابراق کش
 فراز بونده بسته و متعلق معناسنه در دین قتی معلق سوبلش (توان کرد صبارتی ایتمکه
 مجال یوقدر ممکن دکلدر دیکدر دین نامکن سوبلش (توان کرد عیارتنه ابن سید علی
 مبالغه وار دیش و سروری معنای مبالغه فی انکار ایلمش ایکن انکاری منکر در * قطعه *
 کس نیند که تشنگان حجاز * بلب آب شور کرد آید * که حرف بیان حجاز دن مراد مکه و حجازلر
 اولمغه قابلدر تنکده بو کلبده نیچه یرده ایکی سندن حجازله تعبیر بیورمش (با حرف صله لب بونده
 کار معناسنه در آبه اضافتی لامیه در (شورده بیانه (شوردن بونده توزلی صوو ککرک مراد در
) کرد کاف عجمک کسر یله ورائك سکون یله لغتده ذکر می و اطراف معناسنه در (و بعض لفظك
 ترکیبیه جمعیت معناسنه ده کلور مثلاً کرد آمد دیرل جمع اولدی معناسنه و کرد آید دیرل جمع اولور
 معناسنه (محصول بیت) کیمسه کورمز که حجاز تشنه لری یعنی کیمسه بولینک صوسوزلی
 ایجی صوکار بنه جمع اولور یعنی شورده صوکار بنه جمع اولد قلر بنی کیمسه کورمشدر هر قدر که
 تشنه و متطش اولور رسده * هر کیمسا چشمه بود شیرین * مردم و مرغ و مور کرد آید *
 چشمه بیکار معناسنه در یا حرف و خدیت و هرزه حرف توسل (بود فعل مضارع مفرد غائب
 اولور دیکدر شیرین طابلی دیکدر (مور قریحه (محصول بیت) هر یرده که بر طابلی بکار اوله اوزر بنه
 مردم و مرغ و مور جمع اولور حضرت شیخ وزیر جانبدن پادشاهه خطاب ایدوب بیورر که
 پادشاهم سزماه معین و چشمه شیرین حکمنده سز لایق اولان اولدر که احسان و کرمکه تشنه دل

زدا بن سید علی و سروری
 و کافی
 ردشعی
 رد شعی و کافی
 رد سروری و شعی و کافی
 رد کافی

فرا آب جو د کدن و سحاب لطف کدن سیراب او اوب برفرد مظهر حرمان واقع اولیسه
 بلکه هر کس علی قدر حاله سخناه و کر مکدن فیض یاب اوله * بیت * مرغ جایی برد که چینه بود *
 * بجای بی رود که چه نبود * بعضی نسخه ده پردیر بنه رود واقعدر (جایی با حرف وحدت) (پردیاه
 عجمک و رانک فقهه ر یله فعل مضارع مفرد غائب اوچار دیمکدر) (مرغ مبتدا و پردخبری) (که حرف
 بیان و یاربط صفت) (چینه جیم عجمک کسر یله قوش مینه درل) (نه حرف نفی معناده ر زوده
 مقید در زود تقدیرنده فعل نفی غائب کتر دیمکدر) (بجایی با حرف صله زوده متعلق) (با حرف
 وحدت) (که سابق کیدر) (چه جیم ضرورت وزن ایچون بر مقدار مد او اور که تلفظده بر یا متولد
 او اور که مصراع اول ده چینه بود له نجیس مر کب اولور مذکور یایی کتابنده اثبات ایدوب
 چی یازانلر ضرایب شعر دن بی خیر ایملار) (محصول بیت) (مرغ بریره اوچار که انده قوش بیی اوله
 یعنی دیره جنک دانه اوله بریره کتر که هیچ نسته اولیه یعنی چینه اولمان یره اوچوب کتر) (چی
 لفظی جنکی نسته معنا سنه در دین ظاهر در که یا ایله و یا سزاقط طوتارمش بوند نصکره
 آخرندکی یایی ضرورت وزن ایچون اشباع ایتمکدن حاصل او اور دید یکی نوع تناقض شکلدر
 منه سنده چی چیر معناسنه در یا ایله دین ترادف شکلین اعتبارنده سهوا ایلمش * حکایت * یکی
 از پادشاهان پیشین در رعایت مملکت سستی کردی و لشکر بسختی داشتی چون دشمن صعب
 روی نمود همه پشت بداندت * پادشاهان پیش اضافتی بیایه در (پیش اولک با حرف نسبت و نون
 حرف تأکید نسبتدر اولکی دیمکدر) (رعایت مملکت مصدرک مقفولنه اضافتیدر بر مضاف تقدیر یله
 اهل مملکت دیمکدر) (سستی سست سین اولک ضمی و تائینک سکونله کوشک معنا سنه در
 اما بونک کی یزده اهمال و تعافدن کتیدر و یایی حرف مصدردر) (کردی با حرف حکایت
 لشکر در رعایت مقفولدر بعضی نسخه ده لشکر د نصکره بر یا یازمش علامت مقفول) (بسختی
 با حرف مصاحبت داشتنه متعلق) (سخت سینک قحیحی و خانک سکونله قی معناسنه در) (با حرف
 مصدر) (داشتی با حرف حکایه طوتاردی دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (دشمن صعب بیایه روی
 نمودک مقدم مقفولیدر) (همه ادات تأکیددر عریده جمیع کبی) (پشت با عجمک ضمیمه ارقه
 دیمکدر بر بادتک مقدم مقفولیدر ارقه و یر دیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) حضرت شیخ
 بیور که بزمن شمیدی زمانه من پادشاه لر دن اول بر پادشاه اهالی مملکت رعایتنده تقصیر و تعافل
 و اهمال ایدردی و لشکری شدت و محنتله طوتاردی یعنی علوفه لرینی و بیلاقلرینی و سایر رسوم
 و لوازمینی و بر مزدی حاصلی ذلیل و زبون طوتاردی پس چونکه بو که دشمن ظاهر و هویدا
 او اوب یوز کوستردی یعنی بونکه جنک ایلمکه کلدی جمیع عسکر ارقه و یروب بوندن اعراض ایلدیلر
 سلاطین عثمانیه دن یلدرم خان بازیدن اعراض ایلدکلری کبی شراک بر بیی یکی لفظنی مبتدا
 و پادشاهانی که بیان و بشین عبارتینی صفت پادشاهان طنوب خبر مبتدا ذکرینی اهمال ایلمش
 ظاهر در که خبری سستی کردیدر (در رعایت مملکت اولنده که حرف نفی کتابت ایلمن بچ معنی ملاحظه
 ایلدی کردی عبارتیک معناسنی ایلدی و داتشیک طوتدی دینلر یاه حکایه معناسنی رعایت ایلمش
 * بیت * چو دارند کنج از سپاهی در یغ * در یغ آیدش دست بردن بدیع * دارندک فاعلی سلاطین
 و حکامدر) (کنج بونده مال زخرینه معناسنه ده کلور) (در یغ بونده اسرکک و قصه غنقی
 معناسنه در) (در یغ ثانی حیف معناسنه در) (آیدش شین ضمیر سپاهی به راجعدر) (دست بردنک
 مقدم مقفولیدر ایلمکدن مراد صوتغق و او زاتمقدر) (بدیع با حرف صله) (محصول بیت) (چونکه
 سلاطین و حکام سپاه و لشکر دن خزینه و مالی اسرکر یعنی امساک ایدوب رعایتلرند تقصیر
 ایدرلر سپاه و عسکره ده لازم کلدکه قلمه ال اورق یعنی جنک ایلمک حیف و در یغ کلور) (یکی

زدشعی و کافی

زد کافی
زدشعی

زد سروری

زدشعی
زدشعی و کافی

در یقی سیله حیف معنایسته طوتنلر غلط الیشلر (اولیکی در یقی معنایه شرح ایلنلر ده معنای مطابقه شرح الیمشلر * یکی را از آنان که غدر لردند بامش دوستی بود * یکی را حریف تخصیص رایی ترک ایلنلری وجه ترک الیشلر (آنان جمع آن درککه اسم اشارت در (که حرف رابط صفت (غدر غین مجمه نك فحقی ورائک سکوتیله ترک وفا معنایسته در (یا حرف مصاحبت (منش شن ضمیری یکی به راجعدر (دوستی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) اول ترک وفا ایلنلردن برینک که بمسئله دو ستغنی وار ایدی * ملامش کردم و کفتم دو ناست و ناسپاس و مسئله وحق ناشناس که باندک تغیر حال از مخدوم قدیم خود برکرد و حقوق نعمت سالیان در نورد * ملامش ضمیری یکی به راجعدر بعض نسخه ده ضمیر بولمادی اولمامسی اول در اول آشنام اولانی اوم و سرزنش ایلدم (دون الحق معنایسته در یقی رازما پس ضد فوق دین الحق فاجیش) ناسپاس کفران نعمت معنایسته در سئله ضم و کسر سینله الحقددر دون معنایسته (حق ناشناس وناحق شناس طوز اتمک حقی بلز کفران نعمت معنایسته (حاصلی مذکور القاقت مقاب المعابدر) که اصلنده آنکه در (که حرف رابط صفت (باندک باسبیتی متضمن حرف مصاحبت (برکرد ده متعلق (تغیر حال لامیه بعض نسخه ده باندک مایه تغیر آه (مایه ماده و سرمایه معنایسته در (از مخدوم قدیم برکرد ده متعلق بیسانیه در) برکرد دونه یعنی بوزین چوپره حاصلی اعراض ایلنه برجع ایلنه تفسیر ایلین بولکنک معنایستی بلز ایش (حقوق نعمت لامیه در) سالیانه اضافنده بویله در (یا حرف نسبت (الف ونون ادات جمده رشذوذ طریقیله (دز حرف تأکید (نورد نونک فحقی وضمی وواوک ودال اولینک فحقدر یله فصل مضارع مفرد غائب فاعلی برکردکده بونکنده یکی به راجع ضمیردر (محصول ترکیب) نغاله دو ستغنی اولان فاجیقینک برینی اوم و سرزنش ایلدم ویدیم الحقددر ودنی و کفران نعمت و طوز اتمک بلز وناشا کرد در اولکنکه از اجاج سرمایه تغیر حال سببیه کنندی مخدوم قدیمسندن روگردان اولوب اندن اعراض ایلنه ونجیه ییلاق حقوق نعمتی طی اید و ب ضایع ایلنه و کفران نعمت طریقیله زاهب و سالاک اوله * کفت اگر بکویم معذ و دراری * اوم ایلدم بکم سپاهی دیدی اگر بوقضیه نك اصلینی بیسان و ترک وفا ما جراسن عیان ایلرسم بی معذور و طوب الینه لوم ایلر سن * شاید که اسم بی جو بود و غم زنی در کرو و سلطان که بز با سپاهی بخیلی کند یا او بجان چو امر دی نتوان کرد * شاید فعل مضارع مفرد غائبدر شایدندن استفهام انکاری طریقیله لایق میدزد دیمکدر فاعلی این حاله راجع تحتده ضمیردر (که حرف بیسان (اسب فتح همزه و سکون سینله واه عریله آت دیمکدر فرس معنایسته (جو جیمک فحقیله ازیله دیمکدر (معدزین لامیه در غم مطلقا یکجه به دیرلر وزین زانک کسر یله اگر معنایسته در که عریجه سرج دیرلر (معدزین شدن مراد اگر یکجه سیدر که زمان سابقه تکلفی اولماز ایش بلکه بر یکجه یی قات قات ایدوب اگر آتته تکلفی برینه قورلر ایش و منزله وارنجیه آوب کلم وزیلی برینه آتته دوشلر ایش پس سپاهی دیر که مناسبیدر که اگر یکجه سی که التمه دوشوردم رهنده اوله (کرو کاف مجمک کسری ورائک فحقیله رهنه دیرلر (که حرف رابط صفت بز با حرف ظرف زر بونک کبی برزده مطلقا اقیجه معنایسته در (با حرف صله (سپاهی یا حرف نسبت عسکری دیمکدر (بخیلی یا حرف مصدر (کنند فعل مضارع مفرد غائب بونده ایلنه دیمکدر یا حرف صله (واو ضمیری سلطانه راجعدر (چو امرد لفظ مشترکدر بهادرله سخنی و کریم بیئنده (یا حرف مصدر پس بهادر معنایسته اولورسه بخانک باسی حرف مصاحبت اولور اما چود و سخنا معنایسته اولورسه حرف صله در اولکل وجهه (نتوان کرد ایلک اولمازدیمکدر عدم جوازندن کنایتدر (محصول ترکیب)

زبان سید علی و شعی
در سروری و کاف
در جمیع شرح

ز سروری

ز سروری

معهود کر بخته بیورر لایق بیدر که آتم ار په سز و او تلفسز آج و ذلیل وز بون اوله و التمدد ووشند بکم
 اگر کچه می بر مقدار دین ایچون مر هون و باد شاه که خز بنه و مال خصوصتده عسکره بخل
 و امساک ایدوب و وظیفه یی و بخشش لرینی و سائر رسوم و لوازمی محله و بریه اکا جان و دل ایله
 بهادر لک و فدا ایلاک ایملک اولماز و یا انک یوانه جان بذل و فدا ایملک اولماز حاصلی انک واغور بنه
 جان و باش و یرمک چار دکل (نمذرن اضافله اگر کچه سیدر دالک سکونله تکلفی معناسنه در
 دینلر لفظده و معناده خطا ایملش لر (شاید که اسم بی چو بود عبارتنی کلام اخبار به حل
 ایدوب احتمالات بعیده ایله تاویل ایدوب اکثر کلام و اطباب مقال ایدن ایشی و کوچی اولد بفتدن
 بولد یغن سو بلراش بیت * زر بده مر دسپاهی راتاسر بنهد * و کرش زرنده می سر بنهد در عالم *
 زر بونک کچی پر لده اچیه و الهوتنه شاملدن سکه کی اولد قلری تقدیرجه (با حرف تا کید
) و ده دالک کسریله فعل امر مفرد مخاطبدر و بردیم کدر د هید ندن دادندن دکل زر بدهک
 مفعول اولی (و مر د مفعول ثانی بی اردیم کدر بهادر معناسنه ترکیده ده گاه بهادره اردی لر حتی
 ار لک ایلمدی دیر لر بهادر بق معناسنه) سپاهی به اضافتی بیانیه در (ورا ادات مفعول) تا
 حرف تملیل (سر بنهدک مقدم مفعولیدر) و کرش اصلنده و اگر شد ضرورت وزن ایچون تخفیف
 قلندی شین مرد سپاهی به راجه در زر ند هینک مقدم مفعولیدر (نده می فعل نفی استقبال مفرد
 مخاطبدر) (سر بنهدک مفعول صریحی (و در عالم غیر صریحی (در حرف صله در (محصول بیت) بهادر
 سپاهی به التون و اچیه و مال و اسباب و آت دخی طون و بر حاصلی التفات و رعایت ایله تا کیم سکا متقاد
 و مطیع اولوب قیوک بکلیه و لایم کلیجک یولکه و اغور بیکه جان و باش فدا ایلیه حاصلی رعایت
 ایله که سکا مخصوص اوله و اگر مرد سپاهی به مال و اسباب و یرمز سک قیوک بکلر (و سنی قیوب
 باشین الوب ترک دیار ایدر دیم کدر روز مره زنده سر دار عالم نهاد درل باشین الوب کندی
 و سر در عالم بنهد باشین الوب کیدر دینجک برده حاصلی ترک دیار ایتکدن کلایتدر (بنهد بر بنه
 بایله بنهد یازان نونه عجب طبع سقیم ایش (و بوبله یازا نلرک افسانه سیله تقید ایلمن غریب
 قوی دماغه مالک ایش الله قوت و بره بیت * اذا شبع الکیمی یصول بطش * و خاوی البطن
 بیطش بالفرار * شبع فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر فتح بایندن جن طو یسه (کنی بهادره در لر
 شجیع کنی (شبع نک لفظا مرفوع فاعلیدر) اصلی کنی در ادغام اولمغله کنی اولدی (یصول
 فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر هجوم و حمله ایدر دیم کدر جزاء شرطدر (بطش یصول نک
 مفعول مطلقیدر) قعدت جلوسا کنی خاوی اسم فاعلدر لقیف مقرون ندن حالی معناسنه یعنی
 بوش بطن لفظا مجرور مضاف ایله قرن دیم کدر شکم معناسنه (بیطش فعل مضارع مفرد مذکر
 غائبدر ضرب بایندن (یصول معناسنه حمله و هجوم ایدر دیم کدر (با حرف مصاحبت) بیطش به
 متعلقدر (فرار کسر فایله فاعلدر کر بر معناسنه (محصول بیت) جنکم دلوار طوق اولسه یعنی
 آج اولسه حاصلی غنی اولسه فقیر اولسه عدو یه شد تله یا شور (و زیاده هجوم و حمله ایدر
 اما قرنی بوش اولسه یعنی آج اولسه حاصلی فقیر و مفلس اولسه عدو به یک یا بشماز (بلکه همان
 باشین قورنارغه مقید اولور انجق (حاصلی محکم صواش ایدر مز زرباسبانی و آلاتی و سلاحی
 یرنده دکل (فرار ایله حمله و هجوم ایدر دیم کدن مراد گاه کارزار و هنگام بیکارده دشمنه جان
 و کولکدن و ارماز (ز برانه آتد اعتمادی وار ونه سلاحنه (مصراع ثانیده اسم فاعل یر بنه مفاعله
 بایندن فعل ماضی ایراد ایلمن و بطن لفظنی اکامر فوع فاعل طوتوب اذا خاوی البطن تقدیرنده
 کندی زعمیه تقدیر ایش زبرا بولغت مفاعله ده مستعمل دکل مصراع ثانیته معناسنی قیچن
 بهادرک قرنی آج اولسه فاعله محکم طوناز یعنی قدرتی اولماسه جنکه اصلا طاقت کتون میوب

رد جمیع شرح
 رد کاف
 رد ابن سید علی

رد سروری
 رد کاف

رد شجعی

فرار ایدر دین معنای حقیقتدن فرار ایش * حکایت * یکی از وزرا معزول شد و بملقه درویشان در آمد و برکت صحبت ایشان در وی اثر کرد و وجهیت خاطرش دست داد * (با حرف ضله) حلقه حانک قحعی و لامک سکنوبله انسانده مستمایلر و لامک قحیله غیرده درویشانه اضافتی لامیهدر (برکتدن مراد بونده مبارکک در عین معناسنه صحبتیه اضافتی لامیهدر و صحبتک ایشانه مصدرک معقولنه و یا فاعلنه اضافتیدر) (در حرف صله) (وی اوک قحیله وزیره راجع ضمیر غائبدر) (محصول ترکیب) وزیردن بریسی معزول اولدی و درویشلر حلقه سنه یعنی مجلسنه داخل اولدی و انلرک مصاحبتی برکتی اکانا ثبر ایلدی و وجهیت خاطر دخی کال و پردی یعنی دنیا جیفه سنه التفاتدن خلاص واکا تملق و تلبسیدن آزاد اولدی * ملک یار دیگر برودل خوش کرد و عمل فرمود قبول نکرد و گفت معزولی به که مشغولی * (برواصلنده براو ایلدی و صله همزه ساقط اولمشدر) (بحرف استعلا) (با حرف صله) (واو ضمیری وزیره راجعدر) (دل کردک معقول اولی) (خوش معقول نائیدی) (تفسیدی دانش خوش کرد در شین ملکه راجع اولور) (و عمل یعنی عمل وزارت) (معزولی یا حرف مصدر) (که من تفضیلیه معناسنه در) (مشغولی یا حرف مصدر) (محصول ترکیب) پادشاه وزیرا وزیره و با وزیره پردخی کو کلنی خوش ایلدی یعنی کدورت غضب و تیرکی خمینی کیدوب وزیره صاف دل اولوب ینسه وزارت عملنی و خد متنی بیوردی یعنی تکلیف ایلدی وزیر قبول ایلدی و دیدی معز و لاقی مشغولقدن یکددر یعنی زخارف دنیا ایله آلوده و قیودله پریشان حال و منشئت البال اولقدن گوشه فراشت اختیار ایلوب قیود و تفرقه دن آزاده و آلام و بلیا تندن آسوده اولتی اولی و احراردر * باعی * آنان که بکنج عافیت بنشستند * دندان سگ و دهان مردم بستند * (آنان آنگ چه میدر انلر یکددر) (که حرف ربط صفت) (بکنج یا حرف ظرف) (کنج کاف عرک قحیله بوجا قدر که عرب زاویه در عافیتیه اضافتی بیانهدر) (عافیت الله تعالی قوندن بلا بی دفع ایلمکه دیرل دندان دیشنه دیرل که عربجه سن دیرل سننک کسر یله و نونک تشدید) (سکه اضافتی لامیهدر) (سک سننک قحی و کافی عجمله کلب دیکددر) (دهان الفسله و القسمر آغزه دیرل) (محصول بیت) (شونلر که عافیت و فراغت گوشه سنده اوتورد دیرل یعنی خلقدن منقطع اولوب کنج عزالت اختیار ایلدند در دندان کلب عقور مودی ناسک شروردن کایتدر دهان مردم بدکو بستند بفلد یلر یعنی گوشه تقاعد اختیار ایدنلر خلقک مؤیدلر ندن و غیبت کو و بدکو مردمندن خلاص اولوب سالم اولدیلر عافیت یریشه قناعت بازانلرنا موزون بازوب خطا ایلدی * کاغذ بدر بندد و قلم بشکستند * و دست وزیران حرف کیران رستند * کاغذ کاف عربی و عین مفتوح هججه و ذال هججه ایله مشهور عربجه قرطاس دیرل) (بدر یدنک مقدم معقولیدر) (با حرف تا کید) (در بندد فعل ماضی جمع غائبدر یرتدیلر دیکددر) (قلم معروف بشکستندک مقدم معقولیدر) (زبان حرف کیران لامیه) (حرف کیروصف ترکیبدر کشینک عینی و نقصانی طویحی دیکددرالف و نون ادات چهدر) (محصول بیت) عافیت بوجا بنده اوتورانلر کاغذ و دفتری پاره لبوب قلمی شکست ایلدیلر یعنی عالم ظاهرده جمع عواقب و علائق دنیویه بی ترک ایدوب دنیا و مافیهدان ال چکوب فارغ البال و آسوده حال اوتوردیلر حاصلی هر نسنه دن آزاده و سالم اولوب حضور ایلدیلر دخی بدکو بیروعیب ینلر لندن و دینلندن قورتلدیلر یعنی گوشه فراغت اختیار ایلمکه غیب بین و غیبت کو یلر شمر و حسدنن خلاص بولدیلر حضرت شیخک بیوردیغی نادر واقع اولور زرا خلقک دینلندن انبیا و اولیا ایله خلاص بولاز دکل که عباد و زهاد * ملک گفت هر آینه مارا خردمندی کافی باید که تدبیر مملکت را شاید * هر آینه البته (خردمندی یا حرف وحدت کافی بونده معناسنه دن

رد جمع شرح
رد کافی
رد این سید علی
رد سروری
رد کافی بحر وافر
رد شعبی

منتشت پریشان دیکددر
تفعل یا بندن اسم فاعلدر
شد

رد این سید علی

نجم پسند در پناه عربیله (باید فعل مضارع مفرد غائب صرک دیکدر) که حرف رابط
 صفت (تدبیر مملکت مصدرک مفعولته اصنافتیدر) را ادات مفعول (شاید فعل مضارع مفرد
 غایبز شایدندن (محصول ترکیب) پادشاه دیدی البته بزه بر عاقل و مقبول وزیر کرک که تدبیر
 مملکت لایق اوله یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت شایسته و سزاوار بر عاقل و دانا و صدور
 وزارتیه مستحق بر مرد کار از ما کرک * گفت نشان خرد مند کافی آنست که بچنین کار هسان در
 ندهد * خرد مند کافی بیایه (که حرف بیان) بچنین با حرف صله (تبدیل مراد وجودی و ذاتیدر
 (در حرف تأکید) ندهد فعل ثنی استقبال مفرد غائب و یمیه دیکدر یعنی بویه ایشاره کیمیه
 دیکدر (محصول ترکیب) وزیر پادشاه دیدی خرد مند کافینک نشانی و علامتی اولدر که بویه
 ایشاره کند بی و یمیه یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت اختیار یله داخل اولیمه حاصلی عاقل
 و دانا اولدر که بونجولین ایشاره فارشیمه و کند یعنی بویه دشوار مصالحه اختیار یله گرفتار ایلیه
 * بیت * همای بر همه مرغان ازان شرف دارد * که استخوان خورد و جانور نیسازارد * همای
 بر طبر معروفک استمیرد که سابقا بعضی خواصی بیان اولندی ایدی (ازان ادات تعلیلدر لاجل معناسنه
 (شرف رفعت معناسنه در) دارد فعل مضارع مفرد غائب و اراقدن عیناسرتدر (که حرف تعلیل یا
 حرف بیان) استخوان همزه نك و تانك ضمی و سینك سکونی و واور سیمیه نك معناسنه (جانور جان
 زوح حیوانی (و ادات نسبتدر جاننی) دیکدر جانور تونک سکونیه اوقنور (نیازارد فعل ثنی
 استقبال مفرد غائب لازم و متعددی کلور بوند و متعددر انجمنز معناسنه (محصول یلت) مرغ
 همای انکچون چیمیی طپورک اوزرینه شرف طوتار یعنی انک ایچون شرفی وار دیکدر که
 استخوان بیرو جاننی حیوانلری انجمنز سائر ذوات مخالب کچی حاصلی سائر فایدهلی برنجی جنسی
 طوغان و شاهین کچی طپورک بعضی شکار ایدر و انکله معاش ایدر اما هماسان استخوان ایله قانع
 اولوب جاننی جنسی آزار ایلمز استخوان ایله فساعتند و اختلاف ایلدیلر کیمی دیدیکه یمیه قریب
 اینز و نك کوردوک برده منقار یله قپار و هوایه ایلد و ب اکل ایدر ز بر ایقنری یوقدر که برده
 یورو یه سائر حیوانات کچی و کیمی دیدیکه ینسان استخوان نك توتونیه فساعت ایدر و بعضیلر
 دیدیلر که منقارند و ریخاصه وار کوی منقارنه الدقده منقار اولور یعنی طاساغور (والعهده
 علی الارای شویله زوایت اولور که همانک دیر یمیه اله کیمین بلکه صغرای خطا و خسته و دشت
 قبحاقده و هندستان اطرافنده اولوسینی بولور ز تحصیل زماننده شام شمر یقده برنج باز رگاندند
 کوردم شکر رنگ اولور مثلاً صغمان شکر رنگ اوسه همایه بگزیدی * مثل * سیاه کوش را گفتند
 ترا ملازمت صحبت شیر بجه وجه اختیار افتاد گفت تافضله صیدش میخورم و از شمر دشمنان در
 پناه صولتس زندگانی می کنم * سیاه کوش قره قوق دیدگنری حیواندر که ارسالنه ملازمت ایلمز
 ایکی قولای بله سیاهدر پارس دکلی اولور (را ادات مفعولدر) (ملازمت صحبت شیر اولیکی اصناف
 مصدرک مفعولته در و اینکچی لامیه در و یا اولیکی کچی) نا حرف تعلیل (فضله ارتعه یعنی زباده
 قلانه دیرلر صیده اضافتی لامیه در) (شین ضمیمه شیره راجعدر) میخورم یم دیکدر (پناه اسمدر صغنه جق
 محل معناسنه صولتیه اضافتی بیایه در بنهیدن معناسنه در اسم مصدر در دیو اضافتی لامیهدر
 ذین مجازتکاب ایلمش بلاضروره (زندگانی دیریلدکدر حیات معناسنه) (محصول ترکیب)
 (قره قولایه دید یلمز سکا ارسالنک صحبتیه ملازمت نه وجهله اختصار واقع اولدی قره قولای
 دیدی تا کیم شکار ایلدی کچی حیوانک کندیدن باقی قلانی یم و دشمنلر شمرندن انک صولت و شدتی
 صغینه جاغنده بکوب درلک ایلم بومثلی حضرت شیخ پادشاهله و زره نسبت ایراد ایلمش
 * گفتند کنون که بطل جانیس در آمدی و بشکر نعمتش اعتراف کردی چرا ز دیکتر نیسانی

ردبیروردی

تأخلفه خاصانت در آورد از بندگان مخلصت شما * در که حرف بیان با حرف صله (ظلم طانك
 كسرى ولامك تشديد بيه كولىكه ذر (حمايت حفظه ديرل اضافتى بيانيه در (شين شيره راجعدر
) در آمدى ذر حرف تا كيد (با حرف صله) شكر نعمت مصدر ك مفعولته اضافت فيدر (نزيدك
 نونك فتحيله يقين ديمكدر قريب معناسته (تا حرف تعليل) با حرف صله (حلقه خاصان اضافتى
 بيانيه (در حرف تحسين كلام (آورد واوك ورائك فتحله بيه كتوره ديمكدر آور بدنن آوردن
 دين غلط سو بيلش (بندگان مخلص بيانيه) محصول تركيب) قره قولاغه زيد بيلر شدي كه ظل جايسته
 داخل اولدك وشكر نعمته اعتراف ابلدك نچون شيره يقين كز سين تا كه سنى خاصان مخلصه
 ادخال ايد و مخلص بنده لردن عد ايليه يعنى بويه ايكين سبب ندر كه بوسعادت ودولته وصول
 ممكن ايكين هر كز يانه تقرب ايلوب ايرافدن سير انجيسين * كفت همچنان از بطش او اين
 نيستم * همچنان انجايين ديمكدر كذلك معناسته يعنى شرك اخلاص بنده لردن وشاكر نعمتدين ايكين
 صولت وشدتدن و بطش و غضبتدن مأون و وى باك دكلم جا ندر كه بركون قهر وخشمته مظهر
 دوشوب بنى هلاك ايليه على الخصوص كه آج اوله * بيت * اگر صد سال كبر آتش فروزد * اگر يكدم
 درو افتد بسوزد * كبر كاف عجمك فتحيله آتش پرسته ديرل عرب مجوسى دير جنى مجوس كلوز
 (فروزد فانك صله ل بيه ورائك ورائك فتحيله افروز بدنن بالكنند رمق يعنى باقى معناسته همزه ايله
 و همزه سز افتدر (بسوزد با حرف تا كيد (سوزد فعل مضارع مفرد غائب لازمه متعدى پيشنده
 مشتركدر لازم اولنجه فاعلى كبردر متعدى اولنجه فاعلى آتش و مفعولى كبر او اور (محصول بيت)
 اگر بوزيل كبر معبوده در ديوا آتسه دائما تعظيم و تجليل ايد وب آتسه اودنر دو كوب بر نفس
 سو بندر مه سفانده اينز زيرا اگر بر نفس آتشك انجته در شرسه بانار يا خود آتش انى يقار يعنى
 آتش بكا تعظيم ايلدى ديوانى اسر كه مريس سلاطينده بويه در مثلا يوز بيل خدمتده پروانه اولوب
 بانسك و ياقلسك ادنى رنجش خاطر سبيله سكا قيار * افتد كه نديم حضرت سلطان زربيا بد
 و باشد كه سر برود * افتد واقع اولور ديمكدر (نديم بونده مصاحب معناسته در) سر برودك
 تقديرى سرش برود در (محصول تركيب) واقع اولور كه پادشاه حضرتك نديمى التون واچقه
 واثواب وآت وطون بولور يعنى كاه اولور كه جود و كرمه واطف واحسانه متعارن اولور وكاه
 اولور كه ياشى كيدر يعنى مظهر قهر و غضب اولور و باشند چقار * و حكما گفته انداز تاون
 طبع پادشاهان بر حذر بايد بود كه كاه بسلامى برنجند وكاه بدشنامى خلمت دهند * تلون تفعل
 بايند مصدر در درلور درلور صور و اشكاله كبرمكدر (محصول تركيب) حكما وعقلا ديشلردن
 پادشاهلرك طبعى تلوندن حذر او زره اولوق كرك يعنى مختلف احوال لردن و تغير مزاج
 و اطوار لردن اجتناب ايلك كرك كه كاه اولور كه برسلام سبيله رنجيده خاطر و پریشان درون
 اولورلر وكاه اولور كه بردشام سبيله خلمت و نعمت احسان ايدرلر حاصلى مزاج لربنى اكلامق
 كرك * وكفته اند ظرافت بسيار هنر نديما نست و عيب حكيمان * (محصول تركيب) دنى حكما
 وعقلا ديشلركه چوقى ظرافت وحشربلق مضحكرك و مسخره رك هنر يد ريعنى اناره مخصوص
 كار در اما عقلا و حكما وعقلا قننده زياده لطيفه سازلق وشاطرا ق عيب ومحض نقصاندر لکن
 احبا ناظرافت لطيفه وكشاده طبع و درون اولوق عيوبدن معدود دكل بلكه دائما عبوس الوجه
 و غناك شكلى اولوق محل طمن ومقام تشيع اولور و فى الحقيقه مذموم حالدر * بيت *
 توبرسر قدر خويشتن باش و وفار * بازى و ظرافت بديمان بگذار * تونك ضمنى تمام اشباع ايلك كرك كه
 واولمقون اولوب شعر موزون اوله (سر بونده سو دا و هوا معناسته در) قدر مقدار معناسته در
 تقديرى برسر حفظ قدر در (وفار قدره معطوف) بازى و ظرافت بگذارك مفعول صر بحالدر

تزدك نونك فحشى ورائك
 سكونى ودالك كسرى ليه در
 سلا

ز دستورى

(و بندها ن غیر صریحی (با حرف تا کید (کذا ر کاف بحکم ضمیمه فعل امر مفرد مخاطب قودیکدر یعنی ترک ایله (محصول بیت) سن کنسی دی قدرک حفظی سودا سنده و وفارک صیاتی هواسنده اول یعنی مقصد ارکی و وفارکی رعایت او زره اول و او یونی و ظرافتی و سخنیه و زنا کنی ندیلمه قوی یعنی انلره حواله ایله زیرا بوکار انلره سزا واردر * حکایت *
یکی از رفیقان شکایت روزگار نامساعد بنزدیک من آورد که کفای اندک دارم و عیال بسیار *
رفیقان رفیقک جمعیدر بولداسلر دیگدر (شکایت روزگار لامیه (و نامساعده اضافت بیانیه (با حرف صله (نزدیکت مناسسته در عند کبی (منه اضافتی لامیددر (آورد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی یکیدر (که حرف بیان (کفای کافک فتحیله رزق دیگدر (اندک آز دیگدر فاعیل معناسسته (عیال عینک کسر یله فقرا دیگدر جمع عیالدر عینک فتحی و انک کسر یله جیاد جدیدک جمعنی اولدیغی کبی ایلمر دیگدر (عیال فرزند و خستره تخصیص ایلمین بلر ایش (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیورر رفیقک لردن بری روزگار نامساعدک شکایتی بنم فتمه کتسوردی یعنی بکا زمان غدارک و ایام مکارک عدم موافقتدن شکایت ایلمدیکه قوت وزاد م از و عیال و خوردنم چوقدر دیو عیال کشینک اوزرینه نفقه سی لازم اولانه دیرل * و طاقت بارفاقه ندارم * اضافت لامیه لردر (بار بوکدر (فاقد فقر و حاجته دیرل یعنی فقر و احتیاج بوکنه طاقتم یوقدر یعنی فقره طاقت کتوره مزیم * بارهاد رلم آمد که باقلیم ذکر روم تادر هر صورت که زندگانی کنم کسی را بر نیک و بد من اطلاع نیاشد * یار بونده کره معناسنده در (و هاداد جمعدر معلوم اوله که بواداد جمعک ماقبلی ساکن او قنور مکر که جمع اولان کله نک آخری هاء رسمی اوله (لاله کبی زاله کبی (پس اولوقت معرک او قنور (لالهسا و زالهها دیرل (پس بارهاده رانک فتحیله در دین مذکور قاعده به مخالف سؤیلش (که حرف بیان (با حرف صله (اقلیم دیباجمده مفصل بیان اولندی (ذکره اضافتی بیانیه در بعضی نسخده باقلیمی بای وحدتله واقعدر ایکسیده جا زدر (روم رانک و وارک فتحه ل یله فعل مضارع متکلم وحده در رویدندن بونده کیدم دیگدر (تا حرف تعلیل (که حرف بیان (زندگانی دالک فتحیله بونده معاش معناسنده در دیرلک دیگدر (کسی با حرف وحدت (را ادات تخصیص (بر حرف استعلا (بد من لامیه در (اطلاع نیاشد اطلاعی اولیده دیگدر (محصول ترکیب) رفیق ذکره کرانه کوله کلدیکه خبری اقلیمه کیدم یعنی ترک دیار ایدم تا هر صورتده کیم معاش ایدم هیچ بر کیمسه نک بنم ایومه و رامازیمه اطلاعی اولیده یعنی ایومی کچنورم بر امری کیمسه بلیه حاصلی هر نه و جهله کچنورسم حاله کیمسه مطلع اولیده * بیت * پس کرسنه خفت و کس ندانست که کیست * پس جان بلب آمد که برو کس نکر یست * کرسنه بونده کاف بحکم ضمی و رانک سکونی وسینک کسر یله آج دیگدر عریجه چوعان دیرل تقدیر کلام پس کس کرسنه آه (خفت فعل ماضی مفرد غائب یادی و او بودی یلنده مشترک صیغه در (که کیست که حرف بیان (کیست کیدر دیگدر معلوم اوله که چه و که عبار تلمری ادات خبر اولان سین و تابه متصل اولسه هاء رسمی بابه تبدیل اولور فاحفظ (پس جان تقدیری پس کس را جان آه (بلب با حرف صله اب طوداق که حرف بیان (بر حرف استعلا اوضمیری مذکور کسه راجعدر (نکر یست فعل نفی ماضی مفرد فاعیلر کرسندن اغلدی دیگدر (محصول بیت) دیار غریته و اقلیم آخرده چوق کیمسه آج یادی و ایودی و هیچ بر کیمسه بلیدیکه بواج یا توب او بو یا ن کیدر و کیمک او غلیدر و چوق کیمسه نک جانی طوداغه کلدی و اوزرنده کیمسه اغلدی یعنی دیار غریته و چوق کیمسه تسلیم روح ایلدی و هیچ کیمسه اوزرینه ماتم چکوب اغلدی حضرت شیخک بوبیتی دیار غریته اولان غریبانک احوالان بیان ایدر فی الواقع بور دقلری کیدر

رد شیعی

رد ابن سینا علی

مطلب

* باز شعات اعدای اندیشم که بطمنه در قفای من بخندند و سعی مرادر حق عیال بر عدم مروت حمل کنند و گویند * شماتت دشمن دشمنک بلاسنده و خزنه ساونیکه ذریز (پس اعدا تجرید طریقه ذکرا و ایش (اندیشم فعل مضارع متکلم و حده در فکر و خوف ایدرم دیکدر) که حرف تملیل یا حرف بیان (یا حرف مصاحبت (طنز لغت) نیزه ایله اوزمغه دیرلر اما بونگ کی پرزده دخل و تعرض معناسنه در و آخرنده هاه رسمی شکلی علامت نقلدر عریدن عجمی به (قفا فافک فقیله اگسه دیکدر) منه اضافتی لامیه در (سعی مراد صدرك فاعلنه اضافتدر (عدم مروت لامیه (محصول ترکیب) دیار غریبه باشم آلوب کننگ استرم بنه دشمنک ساونمگه سندن اوشورمکه طعن و تشویه ارمیدن کولر و بنم عیال حفته سعی عدم می و تمه حل ایدر حاصلی ترک دیار ایلك خاطر مدن کچر لیکن شماتت اعدادن و وطن دشمنانندن اندیشه ایدرمکه ضعف غیرتمه و عدم حمیته حل ایدوب سو بلرل * قطعه * بین آن بی حبت را که هرگز * نخو واهد دید روی نیک بختی * یا حرف تأکید (بین فعل امر مفرد مخاطب ینیدندن کوردیکدر بعض نسخه ده مبین دوشمش فعل نهی مفرد مخاطب کورمه دیکدر (بی حمیت بی عاروبی غیرت دیکدر (را ادات مفعول (که حرف رابط صفت یا حرف تملیل (نخو اهد دید کورمیسر دیکدر (دید بونده دیدن معناسنه در (روی مفعول نخواهد اضافتی لامیه در (نیک بخت وصف ترکیبدر ابو بختلی یعنی دولتلی (یا حرف مصدر در دولتلیک دیکدر (محصول بیت) اول عاروسز و غیرتسز نامردی کور که هرگز دولت و سعادت یوزنی کورمیسر در و یا کورمیچکدر (نخواهد دیدک معناسنی کورمه کرکدر دینسلر حق ادایی ایده مشلر (مبین اولیحق دیک اولور اول بی عاروبی غیرت نامردی هرگز کورمه یعنی یوزنی کوروب التفات ایده جگ می دکلدر (بین امر در دیدن دین اصابت ایلامش مذکور بیتک معناه مطابقی مسطور اولاندر (پس نخواهد دیدک معناسنی دعاء علیه حل ایدوب کورمسون دین زوم ما لایزم بیوره مشلر مبین نسخه سنی اختیار اید نه بی جهت دخل و تعرض ایدن کنندی مذخول و معتزدر * تنی آسانی کن: بند خویشتن را * زن و فرزند بگذارد بختی * تن آسان وصف ترکیبی صاحب حضور و راحت دیکدر (یا حرف مصدر) کن: بند کاف عجمک ضمیمه کن: بندندن فعل مضارع مفرد غائب اختیار ایدر کن: بندندن دین اصابت ایلامش (خویشتن و اورسیمی و روم ضمه ایله کنندی دیکدر (را ادات مفعول کن: بندک (تنی آسانی مفعول اولی و خویشتن مفعول ثانیمی) بگذارد فعل مضارع مفرد غائب قورکیدر دیکدر (زن و فرزند مفعول صریحی (و بختی غیر صریحی (یا حرف ظرف و یا حرف الصادق) یا حرف مصدر (محصول بیت) کور اول بی عار نامردی یا کورمه اتی هرگز که کنندی نقشه حضور و راحت اختیار ایدر و عورت و اوغلاننی شدت فقر و فئاده قور یعنی کنندی باشین اوب ترک دیار ایلدی و اهل و عیالنی بلا و محنت و فلا کنده قورکیدر حاصلی کنندی طالب حضور و صفا اولوب کیدر و اولاد و انسانی فقر و فاقه ده قور (بیت ثانی بیت اوله مقام تقلیده واقع اولمشدر فاعل * و در علم محاسبه چنان که معلومست چیزی دائم * یعنی دخی علم محاسبه ده آنچیلین معلومکر در برنسته بلورم یعنی علم دفتر و فن ارقامه و اسلوب کتابتسه معلومکر در که بر مقدار و قوف وارد * اگر بجساره شعا جهتی معین کردد که موجب جمعیت خاطر باشد بقیسه عرازعهده شکران توانم بیرون آمدن * اگر حرف شرط (یا حرف مصاحبت سببیتی متضغن (جاه قدر و منصب و منزلت (شمایه اضافتی لامیه در (جهتی یا حرف وحدت (کردد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیکدر صبر و زت معناسنه (که حرف رابط صفت (موجب جمعیت فاعلک اسم مفعولنه اضافتدر (جمعیت خاطر مصدرک فاعلنه در (باشد فعل مضارع مفرد

رد سرورزی و کافی
رد سروری
رد کافی
رد سرورزی

رد سرورزی

غائب اوله ديمكدر صبورت معناسنه (بقیه عمر لامیه در) عهده شکر حق شکر دیمکدر آن لفظنه
 اضافتی مصدرک مفعولنده در (بیرون طشره (محصول ترکیب) اگر سزک دوات وسه ساد تکر
 سببیه برجهت معین اوله که موجب جمعیت خاطر اوله عمر یک بقیه سنه انک شکر ی حقندن
 طشره چقمقه قادر دکلم یعنی اگر سزک قدر و مرتبه کز سببیه جمعیت خاطر اولاجق بر خدمت
 و قدر و مجاسیده متعلق برجهت تعیین بیوررلسه اولنجه اول احسان کزک شکرین ادا ایلمکه قادر
 اولمازین * کفتم ای بار عمل پادشاه دوطرف دارد امیدتان و بیم جان و خلاف رأی خردمندانست
 بدین امید دران بیم افتادن * (محصول ترکیب) رفیقه دیدم ای یار پادشاه عملک ایکی جانینی
 وار بریسی اتمک امید یعنی نعمت دنسا و بریسی جان قورقوسمی یعنی غضب و قهر سلطانه
 مظهر دوشمک (وعقلا رأی و تدبیر بنک خلاقیدر بو منصب و ریاست امید یله جان قورقوسنه
 دوشمک یعنی ورطه هلاکه و خطر جان پا که دوشمک * قطمه * کس نیاید بخانه درویش *
 که خراج زمین و باغ بده * باحرف صله (خانه درویش لامیه (که حرف بیان خراج
 زمین لامیه (بده فعل امر مفرد مخاطب ویر دیمکدر (محصول بیت) درویشک خانه سنه
 کیسه کلز که یرک و باغک خراجی ویر دیو حاصلی یرک مقساطه سنی وارصک خراج و عشر سنی
 و باغ و باغچه نک خضروات حقنی درویشیدن کیسه استمزیرا اول بولنه مالک دکدر
 یوخسه مالک اولسه اندن استوردی * بانسویش غصه راضی شو * یا جکر بند پیش زاغ بته *
 یا جا زدر که حرف آید اوله عربده اما کبی کمر هیز ایله و مخاطب رفیق اوله یعنی
 یا توش و غصه فقر و فاقه به راضی اول وانگله قانع اول و یا سلاطین خدمتی اختیار ایدوب
 قتل قبول ایله لاشه کی زاغ و زغن طعمه ایلسون (یا حرف عطف اوله مابعدنی خراج عطف
 ایله انسب بویله اولمقدر (جکر شد بوکر کدر برآیدیه کرده در کافی بجمک ضمیمه
 وعر بجه کلیدر کاف عربک ضمی ولامک سکونیه (محصول بیت) خانه درویشه کیسه
 کلز که تشویش و غصه به راضی اول یعنی اهل دنیا کبی غم و غصه چکوب بلیه به صابر اولوب
 راضی اول یا بوکر کسی زاغ اوکنه قو بوکر کی زاغ اوکنه قومق محنت و بلیسه دنیایی
 چکمکدن عبارتدر حاصلی درویشه و تارک دنیا خانه سی اولد یعنی تقدیر چه کیسه قیومی
 اوکنه کلوب عوارض و کوزنجی و ورکواجه سین تقاضی ایلیوب انواع عقوبات و اصناف
 بلیات تکلیف ایلن (اما اهل ضیعه و عقار دایما محنت و بلا چکوب تشویش و غصه و المدن
 خالی دکل و طیبونجه بعدای اتمکی بیز حاصلی درویش بو مذکور اتله مکلف دکل بو بیده رفیق
 مخاطب طوتوب یا قوروقاغه یعنی فقر جهتمدن تشویش و غصه به راضی اول و یا ککندویکی
 مخاطره و مهلهکه به الفا ایدوب مقبول بیل دینه لر رفیق تخصیص بلا تخصیص ایلد کلرندن غیر
 سباقه و سباقه ملام دکل فتأمل * کفتم این سخن موافق حال من نکفتی و جواب سؤال من نیاوردی
 نسنیده که گفته اندر که خیانت ورزد دستش از حساب بلرزد * موافق حال اسم فاعلک مفعولنه
 اضافتی دز (و منه اضافت لامیه در جواب سؤالده بو بلذر (ورزد فعل مضارع در
 ورز بدندن برنسته بی اعتبار ایدوب سعی و کوشش ایلمکه در (بلرزد باحرف تا کید (رز د فعل
 مضارع مفرد غائب (محصول ترکیب) رفیق دیدی بوسوزی بنم حاله موافق سوبلدک و بنم سؤالده
 جواب مطابق و مناسب کتورم دکل ز بران سکا دعوائی استقامت ایدر بن وسن بی اهل خیانت
 عقوبت یله تحویف و تحذیر ایدر سین ایستقامت مبین بوضرب مثلی که هر کس که خیانت ایلر
 ای حسابدن دتر یعنی خیانتی و سقامتی ظهور ایلر دیو خوفندن الی رعشه طوتار * بیت *
 راستی موجب رضای خداست * کس ندیدم که کم شد از ره راست * راستی یا حرف مضارع

زدشیمی و کافی

زدشیمی

موجب رضای اسم فاعل مفعوله اضافتیدر (و خدایه اضافت لامیدر) کس نیدمک مقدم
 مفعولیدر (محصول بیت) استقامت خدایک رضاسنی موجبدر کیسه بی کوزمدم طوغری
 یولدن ضایع و هالک اولدی یعنی طریق مستقیمه سالک اولان کم اولدوغن کوزمک (کم شدک
 معنایی یقینی دیمکدر آزدی دیمک دکلدیرس ضل فعلیله تفسیر ایدن ازمش * و حکما گفته اند
 چهار کس از چهار کس بجان ریختد حرامی از سلطان و دزد از باسبان و فاسق از غماز
 و روسی از محسب و انرا که حساب پاکست از محاسبه چه پاکست * (محصول ترکیب) و حکما
 دیمکدر درت کیسه درت کیسه دن جان و کولدن انجوروز (حرامی بادشاهدن ز براتی اله
 کتور نجه یا چنگله یبندیرر و یا قازوغه) اوغری پاساندن ز براتی طوتان اولدرر و حاکمه ایلدوب
 سیاست یئتورن اولدز (فاسق غمزدن انجور ز براتی صوباشی به طوتدیرر) و روسی محسبدن
 انجوروز بر محصنه ایسه رجم لازم کوزود کل ایسه یوزد کنگ اوردر معلوم اوله که عجمده مناهی شرعه
 متعلق اولان احوالی محسبلر کورر (شارب خمر وزاتی و تارک صلوة و بونلردن غیر احوال محسب
 عهده سنده درو محسب صلحا و علمدان اولورمش) (اول کیسه دنک که حسابی پاکدر محاسبه دن
 اکا نه پاکدر حاصلی بن مستقیم کیدن نه پروام وار دیمکدر * قطعه * مکن فراخ روی درعل
 اگر خواهی * که وقت رفع تو باشد مجال دشمن تنک * فراخ فالت فحی و کسر یله کیک
 دیمکدر واسع معناسنه فراخ رو رانک قحیله وصف ترکیبی در (رویندن رفتن دن دکل) یا حرف
 مصدر در (درعل فراخ رو ینک ظرفیدر) اگر خواهی مصراع ثانی به مرهوندر (که حرف بیان
 وقت رفع لامیدر) وقت عزل دیمکدر تو به اضافت مصدرک مفعولتدر (باشد فعل مضارع
 مفرد غائب بونده اوله دیمکدر (مجال فاعلی یعنی اسمی اسم مکاندر جولانکاه معناسنه محل
 حرکت دیمکدر (دشمنه اضافتی لامیدر) تنک طار دیمکدر عربجه ضیق دیرل (باشد فعلک
 خبریدر) (محصول بیت) عملده ایکن فراخ روانی ایله یعنی هر ایشده اعتدال ایله حرکت ایله
 اگر خلقله معامله ده واکر تعیین اولنان خدمته حاصلی نه کیسه به تحقیر و تعذیب اوزره
 اول و نه خیانت و سقامت ایله دیلرسک که عزلک زماننده مجال مقال دشمن تنک و هنگام تقیض
 و تفحصده پای اعتراضی تنک اوله حاصلی منصبده ایکن هر کارک عدالت و استقامت اوزره
 اولسون دیمکدر (ینک معناسنی منصبده و عملده اولد ینک حالده حسد اعتدال دن
 نجاوز ایلدوب مسرف و مبذر اولسه دین معنی جهتنده اسراف ایلش * تو پاک باش ومدار
 ای برادر از کس پاک * ز نند جامه نا پاک کارزان برسنک * تو مبتدا و پاک باش خبری (باش فعل
 امر مفرد مخاطبدر یا شیدندن سن پاک اول دیمکدر) مدار فعل نهی مفرد مخاطبدر دار یندن
 طومه دیمکدر (پاک باه غریبه صافتی دیمکدر بونده خوف معناسنه در (جامه نا پاک یسایه
) کارزان کاف عجمیله وزای مضمومه بزجر بیچاره دیرل بونده مطلقا انواب یو یان مراد در
 جامه شورلر و غیر بلرکی مفردی کازر در عربجه قصار دیرل مبالغه صیغه سبیله (محصول بیت)
 خطاب عام طریقه بیوررای برادر سن پاک و مستقیم اول یعنی هر ایشده راست رو و پاک رو
 اول و هیچ کیسه دن خوف و خشیت ایله که طوغری اولانه بر کیسه ز بان درازلق ایله عز
 زیرا نا پاک لسانی کازر طاشه اوررل پاک ایکن ایچون حاصلی کارنده پاک اولان اعدا دن
 واغیاردن و مکرو حیله لردن آزاده و سالمدر اما نا پاک و خائن هر کسدن پروا چکر * کقم حکایت
 آن زوبه مناسب حال نسیست که دیدندش کر بزبان واقفان و خبران کسی کفتش چه آفتست که
 موجب کتدین مخافتست کفت شنیدمکه شترزا بسخره می کیند * رو به دلوکوزو به الفک
 حذفیله ده آفتدر معلوم اوله که هر گله نیک که آخرنده الفدن و او او بادنصره هاء اصلی

زبان سید علی ز سوری

ز سوری

ز سوری

اولسه بو حرفك اثباتی واسطاطی جائز در مثلاً روباه ورو به ودیه وده وانیه وانبه دیرل
 فاحفظ (حکایت مبتدا آن مضاف الیه) (رو باه مشارالیه) (مناسب خبر مبتدا حاله اضافتی اسم
 فاعلک مفعولنه اضافتیدر وتو به لامیه) (که حرف بیان) (ذندند فعل ماضی جمع غائب) (شین ضمیر
 منصوب متصل معناسنه مفعول اول) (وکر یزان کاف عجمک وراه مهمله نک کسر یله صفت
 مشبیه در کر یزندن فاعن دیمکدر) (افتان دوشکن دیمکدر افتیدندن) (خیران فاعلن دیمکدر
 خیریدندن بو اوج صفت روباهکدر) (کر یختن) (وافسادن) (وخاسستن دن مشتق دین احوالی
 اشتقاقدن بی بهره ایش) (کسی باحرف وحدت) (کفتش شین روباهه راجعدر) (آفت بلایه دیرل
 که حرف بیان و باحرف رابط صفت) (موجب چند بن اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر
 بخلاف مصدر می در خوف معناسنه چندینک مشار الیهی) (کفت رو باه دبدی که حرف بیان) (شتر را
 دوه بی دیمکدر) (با حرف ضله و با حرف مصاحبت) (سخره سین مهمله نک ضمی وخواه موجه نک سکونیه
 اجرامن قهرا استخدام ایلد کلری مثلاً اولاغ آنلری وسارنسنه که هفت قوللورل) (می کیرد فعل
 مضارع جمع غائب طوترز دیمکدر) (محصول ترکیب) (رفینه دبدمه که اول تلکینک حکایتی که سو یلنور
 سنک حالکه مناسبدر که انی کوردیلر فاعن ودوشکن و فاعلن یعنی دوشه طوره سکه سکه
 طوره یوب جبار بر کیمسه اکا دبدی نه بلاد که یوقدر خوفه سبیدر یعنی نه آفت پیدا اولدی
 ونه حادثه ظهور ایلدیکه یوقدر خوفه وخسینته واضطراب وفراره باعث اولدی رو باه دبدیکه
 ایشتمدیکه دوهی سخره یه طوترل جائز در که بی ده طوته لاول قورقودن دوشه طوره قاجوب
 کیدرم سخره لفظی عربی اولد یعنی انکار ایدنی انکار ایدرز * کفتند ای سفیه شتر را با توجه
 مناسبت و ترا با اوجه مشابته * رو باه دبد بلر ای سفیه یعنی ای خفیف العقل شترک
 سنکله نه مناسبت وار وسنک اکا نه مشابته حاصلی ارا کیده ذره دکلی نسبت یوقدر که
 یوبله وهم و بیمه دوشرسن * کفت خاموش که اگر حسودان بغرض گویند که این شترست
 و گرفتار آیم کر اغم تخلیص من باشد تا تفتیش حال من کند و تازیان از عراق آورده شود مار کزیده
 مرده شود * کرا کاف عربینک کسر یله اسمدر کیم معناسنه (را ادات تخصیص کیمک دیمکدر
 غم تخلیص لامیه) (ومنه اضافت مصدرک مفعولنه در) (ناحرف تعسیل غم تخلیصه قید در
 تفتیش حال مصدرک مفعولنه اضافتیدر ومنه لامیه) (تا بونده حتی والی معناسنه در) (تریاق
 معروف عراق ایکی در بری عراق عرب ککه بغداد دز و بری عراق عجم که اصفهان در
 مرحوم و مفعول سلطان سلیمان ابکیسی یبله بر یبلده دولاشد یعنی چون اول سفره عراقین سفری
 دیرل و بغدادی اول سنفته قح ایلشدر پس معلوم اوله که حضرت شیخک عراقدن مقصودی
 ظاهر ا بغداد در که اول زمان خلفاه عباسیه نک پای تختی ایدی و زیاده معمر ایدی (آورده شود
 کتوراش اوله دیمکدر) (مار کزیده وصف ترکیبی در تقدیری مر دم مار کزیده در کاف عجمک قحیی
 وزانک کسر یله افتده اصر مقدر اما بونده صوتش معناسنه در مار کزیده عربجه ملدوخ
 دیرلر زرا لدغ لامک قحیله چیان ویلان صوتقه دیرلر) (مرده شود اولوش اولور) (محصول ترکیب)
 روباه یوبله دیسه نه دیدی ایشم اولک که سو یلد بکنکر سوز زائد در اگر حسود خد ل غرضله
 دبه لکه پوشتر دز و گرفتار کلم یعنی حسودل سوز شد اعتماد ایدوب بی جبر و قهر ایله گرفتار
 ایدرلر سه بی قورتر مغه کیمک غمی اولور که بنم حال می تفتیش ایلدیه و بنم رو باه اولوب شتر
 اولور یعنی بلدیله و بی قور تاره و عراقدن تریاق کتوز لجه ویلان صوتش کیمسه اولوش
 اولور یعنی اول زما نه توقف ایلن ایدمی بکاده مصلحت بودر که گرفتار اولماغسه کوشش
 ایلیم و این رو باه لغت اثبات ایدنجه ایشم تمام اولور * و ترا همچنان فضلست و دیانت

زبان سید علی و سروری

زبان سروری

اما حسودان در کینند ومد عیان گوشه نشین اگر آنچه حسن سیرت است بخلاف آن تقریر
 کنند و در معرض خطاب پادشاه آبی و محل عتاب افقی دران حالت کرا بحال مافات باشد
 مصلحت آن می بینم که ملک قناعت حراست کنی و ترک ریاست کوئی که عاقلان گفته اند
 (بعضی نسخه ده همچنان بر بنده همچنین دو شمش یعنی آنچنین که بن بیلورم و یابونچلین بن بیلورم
 حاصلی یلبدیم کنی (کین کاف عربک فحیله بو سودیمکدر وتون ودال ادات جهندر) حسن
 سیرت مصدرک فاعلنه اضاقتیدر (تخته اضاقت لایه) معرض بونک کبی بر زده محل معناسته در
 شدودازیرا معرض شول لباسه دیبر که جاربه یه عاریه ضامق ایچون کیدررل که کوزل کوزر ینه
 پس معرض میک کسری ورائک فحیله مشهوردر اما صحیح میک فنی ورائک کسریله در
 دین عندی سوبیش (عتاب آزارلی و قافیاق معناسته در) مقائده تا اثباتی حالت ناسیچوندر
 (ملک قناعت یبانه در) حراست حفظ معناسته مصدر در (ترک ریاست مصدرک معولنه
 اضاقتیدر) کوئی فعل مضارع مخاطبدر یعنی دلدن وزیاندن ریاستی ترک ایلدم دیده سین
 حاصلی ریاست هواسندن کایا کیجه سین (محصول ترکیب) حضرت شیخ رفیقه بیورر
 رو باه شتر اولدیغی مقرر محققدر که هیچ کلامده ریب یوقدر سنسکده آنچنین که بن بیلورم
 و یابونچلین که بن بیلورم حقیقت حال فی نفس الامر دیانت و تقواک و فضیلت واستقامتک
 کمال مر تبده در هر نه خدمتک سکانه بین اولسه کایبغی حقندن کاورسین اما حسود ل پوسوده دزل
 یعنی درو ندن حسد ایدوب ظاهرده سنسکله دوست صور تنده معالیه ایدر ل ومد عیان
 یعنی سنک واقع اولدیغ خدمته استقامت و پرهیزک خلافتی دعوی ایدرل کوشه نشیندر
 یعنی ایصال مضرتیه قاصد وهفوات وزلات ایر شدر مکه مقید ومتر صدردر اگر اولکه سنک
 حسن سیرتکدر انک خلافتی تقریر ایدرل سه یعنی اتقاق ایدوب پادشاهه سنک استقامتی
 سقامت و صداقتی خیانت تقریر و بیان ایدر لسه پادشاهک معرض خطایه کله سین
 و محل عتابیه دوشه سین یعنی مقهور و معاتب اولاسین اول حالده سنک حقسکده معقول
 و مقبول سوز سو بیلکه کیم قدرتی و طاقی اولور پس مصلحت اتی کورزم که ملک قناعتی
 حفظ و حراست ایلنه سین تا کیم دشمنان بد خواهان سکا هیچ برو جهله طعن و تعرضه ظفر
 بولیه لر دخی ترک ریاستی وجاه و منصبی وهوا وارزوسنی کولکدن کلیا قلع وقع ایدوب
 اخراج ایلنه سین که عقلا و حکما بیور مشلر بیت بدریا درمنافع بی شمارست اگر خواهی
 سلامت در کنارست بدریا با حرف ظرف (در یاد کن) دریا متضمن اولدیغی ظرفیت
 معنایی تا کید ایدر (منافع جمع منفعت فوایدیمکدر) بی شمار بی حساب معناسته در (خواهی
 فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط دیلرسک دیمکدر) سلامت معولی (در حرف ظرف
) کنار معروف (سین و تا ادات خبر در) کنارست جزای شرطدر (محصول بیت) دریاده
 منافع و فواید بی جدوبی شماردر اما اگر سلامت و عافیت استرسک کنارده در یعنی
 سیلاطین خدمتی دریا سقرینه بکرهم نفع جلیل وهم خطر عظیمی وار (در حرف صله در
 دین معنایه واصل دلکش و باز ایدر دین کندک رفیق این سخن بشنید بهم برآمد و روی
 در هم کشید و سخنهای رئیس امیر گفتن گرفت که این چه عقل و کفایتست و فهم و درایت
 و قول حکما درست آمد که گفته اند دوستان در زندان بکار آید که بر سفره همدستان دوست
 نمایند بعضی نسخه ده رفیق چون این سخن بشنید واقعدر (این سخن دن مراد و باه قصه سیدر آه
 پتله بیه) بهم برآمد منقبض و مکدر اولدی دیمکدر (روی درهم کشید دخی یوزنی پور تردی
 یعنی عبوس الوجه اولدی حاصلی غضبه کلدی) و سخنهای رئیس امیر بیایینه در (رئیس امیر

رد کافی

ابن سید علی

ردشعی

وصف ترکیب در پنجش فارسدر پنجی یعنی درد و الم و بریجی (کفتن گرفت سو بلك طوتدی یعنی سوبلکه باشدی) که حرف رابط مفعول قول (کفایت علق عطف تفسیری واقع اولش تکه خواجه حافظ کفایته عقلمن تعبیر ایش (مصراع) جانا کدام سنک دل بی کفایتست) بی عقل و بی ادراک دیکدر (پس خواجه تک بویتنده می عقلی کفایته اضافت ایلین بی کفایت ایش (یت) من وانکار شراب این چه حکایت باشد) (غالباً این قدرم عقل و کفایت باشد) (درایت ادراک مناسبه در) درست دالک ورائک صمدل یله وسگون سین ایله لفظ مشترکدر کرچه کله بون یئتنده بونده کرچک دیکدر صحیح مناسبه اگر چه عرب بتونده صحیح در (دوستان در زندان بکار آیند تقدیری دوستان آنانند که در زندان بکار آیند (که حرف تعلیل بر حرف استعلا (سفره معروف) همه جمله دیکدر (محصول ترکیب) رفیق چونکه بنسدن مذکور کلاهی استماع ایلدی مقبض و مکدر اولدی و یوزین بورشدردی یعنی عبوس الوجه اولدی دخی خاطر پریش ورنجش آمیز کلمات سوبلکه باشدیکه بونه عقل وادراک در ونه فهم و فراسدتر و حکما و عقلا قوی کرچک کلشدر که دیشلر دوست انلردر که دوسته زندانه بولندل یعنی بولک دمنده و فلاک زماننده دوست ایچون سعی چیل و کوشش جزیل ایلیدل حاصلی دوست اولدر که کشیک باشه ایش دوشدکده اوسته دونه (زیرا سفره و نعمت اوستنده و منصب و دولت وقتنده جیبی دشمنلر دوست شکلنده و ورینورل و محبت و مودت اظهار ایدوب تقرب کوسترل * قطعه * دوست مشمار آنکه در نعمت زند * لاف یاری و برادر خواندی * مشمار فعل نهی مفرد مخاطب صیغه یعنی عد ایله شمار یندن شمردنن دکلی (دوست مفعول اولی) و آن براتقد بر یله مفعول ثانسی ازا تقدیرنده (که حرف رابط صفت (در نعمت زند مصراع ثانی به مرهوندر) زند فعل مضارع مفرد غائبدر زندندن (لاف یاری بیانیه و یا حرف مصدر (برادر یاری به معطوف (برادر خواندی روزمره لنده قرداش اوقوشیق مناسبه در کاف عجمی هاه رسیدن بدلدر (محصول بیت) دوست عد ایله اول کیسه بی که خون و نعمت وجاه و دولت زماننده دوستلی و یاریلق لافنی و قرداش اوقوشیق چکسه سنی اوره (یعنی سنکله قرداش افوشه و قرداشکم دیولاف اوره انی کر چکدن دوست بئله * دوست آن دائم که کیرد دست دوست * در پریشان حالی و درماندی * دائم فعل مضارع مفرد متکلم دایدندن بیلورم دیکدر (دوست مفعول اولی) و آن براتقد بر یله مفعول ثانسی (که حرف بیان (کیرد فعل مضارع مفرد غائب دونه دیکدر (دست مفعول دوسته اضافتی لامیدر) در حرف ظرف کیرده متعلق (پریشان حال وصف ترکیبی) و یا حرف مصدر (واو حرف عطف (دزمانده عاجز دیکدر) (و کاف عجم هاه رسیدن بدلدر) (و یا حرف مصدر (محصول بیت) کر چکدن صادق دوست اول کیسه بی بیلورمکه پریشانلق دمنده و بیچاره لک واضطراب زماننده دوسته یار و یاور اووب دستگیر اوله * دیدمکه متغیری شود و نصیحت من بفرض میشنود بزندیك صاحب دیوان رفتم بسابقه معرفتی که میان ما بود صورت حالش بگفتم تابکاری مختصرش نصب کردند * میشنود فعل مضارع مفرد غائب ایشیلدر دیکدر شو یندن (با حرف صله (زندیك وقت مناسبه در عد دیکدر (صاحبه اضافتی لامیه) (صاحب دیوانه ده بوله در (صاحب دیواندن وزیر مراددر) (بسابقه یا حرف سبب (رفتم فعلته متعلق تقدیری رفتم بسبب معرفت سابقه در بمضاتی تقدیر یله صکره حذف ایدوب مثالیله بیان ایلدیلر (بسابقه به همره اضافت ایچون کلشدر که لامیدر) معرفتی یایی حرف وحدت (که حرف رابط صفت) میان ملامیه (صورت حال لامیه و شین رفیقه راجعدر (ناحرف تعلیل (بکاری

ردا بن سید علی و سرورزی

زده بعض

یا حرف صله (وا حرف وحدت) مختصر بونده جزئی دیمکدر (محصول ترکیب) کوزدمکه رفیق سوز مدن متغیر و بی حضور او ورو بزم اکانصیحت و پندی کوش رضایاله استماع الیوب غرض ایله ایشیدر بالضروری وزیر یا تنه واردم بر آشنای سابقه سی سبیله که ما بیخزده واریدی جواب سؤال مقدر در سؤال کلدیکه اهل الله اهل دنیا یا تنه وارغان دکلدر یاسن نیچون وارندک جواب بسابقه وزیر صورت حالنی وخصوص آمانی تقریر ایلدم وقابلت واهلیتنی بیان ایلدم تا انی بر جزئی ایشه وخدمته نصب و تعیین ایلدیلر حاصلی بزم شفاعت و شهاده تم سبیله وزیر انک حقنده حسن اعتقاد ایوب بر مختصر مصلحت اوزرینه اتی نصب ایلدی

* چند روز برین برآمد اطف طبعش بدیدند و حسن تدبیرش را بیستندیدند کارش ازان در گذشت و بر تبه تر ازان متمکن گشت و همچنین نجم سعادتش در ترقی بود تا باوج ارادت رسید

و مقرب حضرت سلطان شد و مشارالیه بالینان و معتمد علیه عند الاعیان بر سلامت طالش شادمانی کردم و گفته * (محصول ترکیب) بر نیجه کون بوحان اوزره کلدی و یکدی (یعنی مذکور کار مختصر خدمتده بر قاج کون هرور ایلدی لطف طبعنی و ایسافت و استعداده ادنی کوردیلر و حسن تدبیرینی پسندد ایلدیلر ایثی یعنی حالی و شاقی و منصب و جاهی اولیکی مرتبه دن یکدی و اولیکی مرتبه دن بوجهرک بر مرتبه ده متمکن و ثابت اولدی بونچیلین نجم سعادتنی ترقیده اولدی تا کیم اوج ارادتمه یعنی استیوب دیلدیکی مرتبه ک اعلا سنه و کولکلی دیلدیکی مناصبک غایت و نه پایتیه ایرشدی و بادشاهک مقرب و مقبول اولدی دخی مشارالیه بالینان اولدی یعنی بر معاله کوستر بلور اولدی حاصلی انکشت نمای عالم اولدی (بنان ذکره ایوب و انکشت اراده ایلیک مجازمیر سل قبیلندندر) یعنی ذکر جزء و اراده کل طریقله زیر بنان برمی اوجنه دیر دخی رفیق اکا بر واعیان ناس قننده معتمد علیه اولدی یعنی ارکان دولت و اعیان سلطنت یاننده موثوق به و مرجع الیه اولدی بنا بدن واعیانندنصره بر شد تقدیر اولمقی کرک فاعل بویه

اونجه سلامت حالنه شادمانتی ایلدم و دیدم * بیت * زکار بسته میندیش و دل شکسته مدار * که آب چشمه حیوان درون تار یکینست * کار بسته بیانیه (میندیش فعل نهی مفرد مخاطب اندیشه و غم چکمه دیمکدر (دل تقدیری دلت را در (شکسته صیغی دیمکدر) مدار فعل نهی مفرد مخاطب طومه دیمکدر (دل مفعول اولی) و شکسته نایدی که حرف تعلیل (آب چشمه لامیدر) و حیوانه اضافتی بیانیدر (یا نیک سکونی ضرورت وزن ایچوندنر) درون ایچ و ایچرو دیمکدر تاریکه اضافتی لامیدر (تاریک فراقو و یا ایله قرا کولق دیمکدر یعنی یا حرف مصدر درن وسین و تا ادات خبر (محصول بیت) بغلنش ایشدن یحضور اولوب غم چکمه یعنی حصول مرامک بر قاج کون عقده ناخیمه دوشوب بر زمان روز کار ال و بر موب صوت بت حال و عکس رجا و آمال کوستر دیسه غم چکمه و کولکلی شکسته طومه حاصلی منکسر البسال اوله زیر آب چشمه حیوان قرا کولق ایچنده در یعنی حضرت خضر قرا کولق زحمتی و مشقتنی بیلکه ظلمتده کم اولق خوفنی چکمه آب حیات نصیب اولدی امدی سنده ای رفیق روز کارک بر مقصدار شدت فقر و فاقه سین چکدک عاقبت دولت عظیم و نعمت جسیه واصل اولدک مذکور بتنی عومه صرف ایلکده قابلدر * بیت * الا لا یخزنن ایا البلیه * فلا رحن الطاف خفیه * الاحرف استفتاح و یا حرف تنبیه (لا حرف نهی) لا تخزنن فعل نهی مفرد مخاطب مؤکد بانون الثقله در علم یابیندین البیه محزون و مفهوم اوله دیمکدر (ایا استمداز اسماء سته دن مضاف اولدقده نصی الفسله اولور بونده منادای مضاف واقعدر تقدیری یا ایا البلیه بانک قبحی و لامک کسر یله بلا معنای سته در ایا البلیه صاحب البلیه دیمکدر حاصلی بلا به ملازم و ملا بس دیمکدر

بانک اسکا تیله حیوان تلفظی
حسب القاعده بانک الفه
ایلدندن تحفظه مینی در اشبو
حیوان جولان کی بر حرکت
لفظی مسما سنک حر که سنه
تدبیری اشعار ایچوندنر خلاصه
بانک سکونی دخی لغتدر (للطایع)

تنگه چنانکه عمارس اولانه اخو الحرب دیرل آب وامله ده بویله دیرل مشلا ابو الاخبار وام
 الاخبار دیرل (فاحرف تعلیل (ولام اولی حرف جر بر فعل عامه متعلق (ولام ثانیسه حرف
 نعره یصد که همزه سی وصله ساقط اولمشدر بونک کی پرلده رحاندن مراد خدادر و بوصفت
 خدای متعال حضر تندن غیر بی اطلاق اولنماز فاحفظ جار مع المجرور اعرابدن مجلا مر فوع
 مقدم خیر (الطاف لطفک جمعی لفظا مر فوع مؤخر میتدا (خفیه صفت الطافدر ضرورت
 وزن ایچون آخری ساکن اولوب اعرابی تقدیری اولور (معلوم اوله که کتب تعلیمده رحان
 الفسله یازلیق کرک (محصول بیت) بو بیتک مضمونی بیت سابقک مضمونه مناسب و ملا یدر
 بیور رکه ای بلا فرداشی یعنی بلا و جفای ر و زکاره میتلا کیسه البته مجزون اوله ز یرا
 خدای تعالی تک مخفی لطف و عنایتلری واردر یعنی سزمدیکک یردن بر باب سعادت و دولت
 فتح اولور حاصلی جفا بیه صبر ایدر و فایه * بیت * منشین ترش از گردش ایلیم که صبر * تلخست
 ولیکن بر شیرین دارد * منشین فصل نهی مفرد مخاطب نشیندندن نشستندن دکل (ترش تانک
 ورائک صمدلر یله آکشی دیمکدر رانک سکونیلده اغتدر (تقدیری ترش رو بدر ضرورت وزن
 ایچون حدف اولندی (گردش کاف عجمک قبحیله ورائک سکونیله اسم مصدردر (کردیدندن
 دوشن دیمکدر معلوم اوله که اسم مصدر شینتیک ما قبلی مکسور اولور جمیع زماندن (ایامه اضافتی
 لامیدر (که حرف تعلیل (صبر بانک سکونیله میتدا و مصراع ثانی یه مرهون معناسی بونده
 ایهام طریقیله مذکوردر ز یرا بانک کسر یله صبر دیدکلری اوتکده کاهی یانی ساکن ایدرلر
 (تلخست خیر میتدادر (بر بونده میوه در بش معناسته (شیرینه اضافتی بیانیهدر (دارد فعل
 مضارع مفرد غائب طور یعنی بر شیرینی واردیمکدر فاعلی صبره راجع صبردر (محصول بیت)
 گردش ایام و نصاریف روزگار و تقلب احوال دن ترش روی و عبوس الوجه اوتورده یعنی
 دور و سیر فلک کچ رفتاردن منقبض و منفعل اوله صابر اول ز یرا که محنت و شدت روزگار صبر
 ایتک کرچه صعب و دشوار ولیکن آخر الامر فائده سی ظاهر و نمره سی لایح اولوب عسر یسره
 و غوم و هموم سرور و حیوونه مبدل اولسی مقرردر تنگه مذکور نبات داننده اجیدر امامنفعتی
 چوقدر اجلیفته تحمل ایلین (کل مر دواء) حسیبجه علاج بذیر اولور بو بیتک مضمونیلده بلیتن
 سابقینه مناسب و ملا یدر * دران مدت مر ایاج جمع یاران اتضاق سفر مکه افتاد چون از زیارت
 مکه باز آمدن دومیزلم استقبال کرد ظاهر حاش رادیدم پریشان و در هیأت درویشان کفتم حال
 چیست گفت چنانکه تو کفنی طائفه حسد بردند و بخیا تم منسوب کردند و ملک در کشف حقیقت
 آن استقصا فرمود و یاران قدیم و دوستان رحیم از کله حق خاموش شدند و صحبت دیرینه
 فراموش کردند * دران مدت یعنی رفیق مرتبه علیایه واصل اولدینی مدت (مر ابکا دیمکدر
 (یامع معناسنه جمع یاران لامیه (اتضاق سکون فافله اتفاقا معناسنه (سفر مکه لامیه (افتاد
 دوشدی یعنی واقع اولدی (دومیزلم استقبال کرد مبع معناده استقباله مقید (هیأت بونده
 صورت معناسنه در (طائفه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل طائفه میتدا (حسد بردند
 خبری حسد ایلدیلر یعنی حسد ایلدیلر دیمکدر (بخیا تم یا حرف صله (معناده منسوبه
 مقیددر (کشف حقیقت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و آنه اضافت لایه اشارتدر (خیاسته
 منسوبه (یعنی نسبت خیانتک حقیقتی کشف خصوصیده (استقصا برنستنه بی حقیقتیله تقبیش
 ایدوب بیتک دیرل (فرمود بیورمدی یعنی بنی حقیقتله تقبیش ایلدی (یاران قدیم بیانیهدر
 (دوستان رحیمه بویله در بعض نسخده رحیم یرینه حیم واقعدر (کله حقدن مراد حق سوزدر
 (صحبت دیرینه بیانیه فراموش کردند اوتدیلر (محصول ترکیب (اول زمانکه رفیق پایه علیایه

واصل اولدی (بکا بر بلوک یارانله اتفاقا مکه به سفر واقع اولدی چونکه مکه زیارتدن ینسه کلام ایکی منزل مقداری بنی قرشولدی (ظاهر حالی پریشان و فقرا شکسته و درویشان صورتده کوردم اکا دبد مکه حال ندر و بوضو رته کیرمنگ سببی نه (دبدیکه سن دیدیکت کی بر بلوک اصحاب حسدوار باب غرض بکاحسد ایدوب خصومت ایلدیلر و بنی خین تله منهم ایتدیلر و بادشاه دخی اول خصوصده و کشف حقیقته تفهیش و تفحص بیورمدی تا کیم محسود اولوب استقامتم اکا معلوم اولیدی دخی نیجه زماندن پری یاران مشفق و مهربان کچین احباب حقیقت حاله واصل ایکن حق سوزی سو یلکدن خاموش اولوب سکوت ایلدیلر واسکی صحبت و اختلاطی فراموش ایلدیلر * قطعه * ب صنع خدا چون کسی او فتاد * همه عالمش پای بر سر نهند * با حرف مصاحبت (صنع خدا لامیه امر خدا دیمکدر (چون ادات تعالی (کسی یا حرف وحدت (اوفتاد و اوایله دوشندی یعنی منصبدن ود ولتدن دوشندی حاصلی دوشه و یادوشه دیمکدر (عالمش صبری کسی به راجعدر (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلر دیمکدر (پای مفعول صریحی (و بر سر غیر صریحی (محصول بیت) الله امر یله بر کیمسه کدولتدن و منصبدن دوشسه جمیع عالم ایغنی باشی اوزره قور یعنی هر کئی اتی چکیز حاصلی هر کس قادر اولدیغنی دکلی اتی پایمال ایدر قدیم نسختلده بو بیت بویله واقعدر لکن اکثر شراح بونی یازمش * نبی که پیش خداوند جاه * ستایش کنان دست بر بر نهند * نبی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استقامت انکاری بی متضمن کورمن مسین یعنی کوروسین (که حرف بیان (پیش خداوند جاه اصفا فلسفی لامیه در منصب صاحبک اوکنده دیمکدر (ستایش اسم مصدر در ستاییدن اوکش دیمکدر (کنان الف و نون جائزدر که ادات جمع اوله یعنی ستایش کن و وصف ترکیبی اوله و ستایش کن جمعی و جائزدر که ادات صفت اوله ستایش ایدرک معناسته (دست نهندک مفعول صریحی (و بر غیر صریحی اولکی بر حرف استعلا ایکنی سینه معناسته در (محصول بیت) کورمن مسین که خداوند جاه و منصب اوکنده ستایش اید بجا و راستا بش ایدرک ان کو کسی اوزره قورلر (حاصلی خلق عالم محافظتک لله دیرک قرشوشنده اتی اوزره طورب الل بن کوکنه قورلر * چوق بیند کاقبال دستش گرفت * ستایش کنان دست بر بر نهند * چو ادات تعالی (بیند فعل مضارع جمع غائب بیندن (که حرف بیان (اقبال دولت دیمکدر میدا واقعدر (دستش گرفتک مقدم مفعولی و خبر معنادر (شمین کسی به راجعدر (محصول بیت) چونکه کوره لکه دولت و اقبال و بخت و سعادت اکا معین و بار اوله (یعنی شو بلکه کوره لکه جاه و منصب و عزت و رفعت صاحبی اوله ستایش ایدرک الل بن سینه لری اوزره قورلر (بو بیت مذکور نسخته بویله واقعدر * بیت * کوروز کارش در آرد ز پای * همه عالمش پای بر سر نهند * روز کارش شین ضمیر خداوند جاهه راجعدر (در آرد (در حرف ناکید آرد فعل مضارع مفرد غائب در آرد ندن که مخففدر آور یندن کتوزه دیمکدر (ز پای آرده متعلقدر ایقندن کتور مکدن مراد تحقیر و تذلیل در (محصول بیت) و اگر خداوند جاهی روز کار آقندن یقازسه یعنی منصبدن دوشروب ذلیل و حقیر ایدر سه جمیع عالم تحقیرا باشسته آتی قورلر یعنی پایمال ایدر * فی الجمله بانواع عقوبت گرفتار بودم تادرن هفتنه که مژده سلامتی حجاج بر سید از بند کراتم خلاص کردند و ملک موروثم خاص * فی الجمله حاصل کلام (با حرف صله) انواع نوعک چهیدر دوری دوری دیمکدر (عقوبته اضافتی لامیه (گرفتار اصلنده وصف ترکیبی در بوند، مبتلا دیمکدر (بودم جائزدر که فعل ماضی متکلم وحده اوله اولدم معناسته و جائزدر که ادات زمانیه اولدم معناسته و لکل وجهه (تا انتها غایت ایچوندز الی معناسته (در بن هفتنه بو هفتنه ده (که حرف رابط صفت (مژده مشتاقی و همزه اضافت

مطلب

ردسوری

مطلب

همچون کشد ز که لامیه در (سلامتی یا حرف مصدر مصدر صریح به یاء مصدر لاحق اوابق جائز در
 اما کنندی مصدر نشه لثوقی شایع دکل (زیرا عرب مصدر زی حکم جا آمده در یا نکرده
 و مصدر بی ظاهر و روشن دکل (حججاه اضافه لامیه در) (حجاج حاجک چه بدر اصلی حاج
 ایدی مضاعف در نصر با بدن پس اینکجی جیمی ماقبل مکسور اولوب طرفه اولد یعنی چون
 یاه قلب ایلد بر تقضی البازی کبی (رسید ایشدی دیمکدر بند کران بیانه نیم معناده خلاصه
 مقید در ضمیر منصوب متصل معناسته بی خلاص ایلد یلر دیمکدر (ولک میمک کس سر یله
 بونده مال و اسباب یعنی متملکات معناسته در) موروثه اضافتی بیانیه در یعنی ارثه انتقال ایلین ملکم
 دیمکدر خاص ایلد یلر بونده بر کردند تقدیر اولور (موصول ترکیب) حاعل کلام انواع شگجه به
 میلا اولدم تا بو هفته ده که حجاجک سلامتی نژده سی شهر مجزه کلدی و ایشدی و آغز قید و بنددن
 بی اطسلاق ایلد یلر و ملک و موزوم یعنی اولدن ارثه انتقال ایلین مال و ملکیمی غصب ایلد یوب
 ظالمه المدن الدیلر و مال میری به خاص ایلد یوب ضبط ایلد یلر حاصلی ماملکم و بره کله باشمی
 کوجه فورتردم * کتم آن نوبت اشارت من قبول نکریدی که عمل پادشاه چون سفر در باس
 سود مند و خطرناک یا کج برگیری یاد در طلسم میری * اشارت من لامیه یعنی مصدرک
 فاعلته اضافت در نکر دینک اشارت مفعول اولی (وقبول مفعول ثانیسی اشارت می قبول ایلدک
 دیمکدر) که حرف بیان (عمل پادشاه لامیه در یعنی خدمت پادشاه) چون ادات تشبیه (سفر در یا
 لامیه) (سود مند سود فائده) (مندا ادات نسبت فائده لی دیمکدر) (خطر بونک کبی بر رده خوف
 معناسته در) و ناک ادات نسبت زهرناک زهر لی دیمکدر (یا کج برگیری یعنی یا مال صاحبی اولور سین
 برگیری فعل مضارع مخاطب در کیریدن قالدور سین دیمکدر محضیلندن عبارت در (یاد در طلسم میری
 طلسم رفینه بی حفظ ایلین شکل) (میری یا حرف تا کید میری فعل مضارع مفرد اولور سین
 دیمکدر حضرت شیخ سفر در یا بی پادشاهک خدمت مشبه به ایدر فائده ده و خطر ده
 (موصول ترکیب) پادشاه خدمت طلب اولدینک وقت بهم رمز و اشارت مله نصح و پند می
 سمع قبول ایله استماع ایلد یوب قبول ایلدک زیرا هم کلام سکا بویله اولاجنک اشارت ایلش ایلدیکه
 پادشاه خدمت در یا سفری کید هم فائده لی وهم فور قج یا وافر مال قالدور سین یعنی
 تحصیل ایدر سین و یا طلسمده اولور سین مراد قصه دن حصه در کر چکن حاصلی کاه اولور که
 بر کیمسه در یا سفرین ایلد یوب مال فراوان تحصیل ایدر و کاه اولور که کیمسی پاره نوب غرق اولور
 پادشاه خدمتده بویله در کاه اولور که بر کیمسه اعلی مناصبه و اصل اولوب کللی خزینه به مالک
 اولور و کاه اولور که پادشاه غضبده مظهر دوشوب باشند چنار پس یاد در طلسم میری دیمکدر
 مرادی بویلی معناده یعنی کیمسی پاره نوب غرق اولوب و پادشاه خشمده مظهر دوشوب
 هلاک اولقدیر (حقیقته طلسمده اولدک دکلر به ضیلر ظن ایلد کلری کبی * بیت * یازر
 بهر دودست کند خواجه در کنار * یا موج روزی افکندش مرده بر کنار * یاعر بیده امای ابتدایه
 معناسته در) (بهر یا حرف مضاجبت) (وهر ادات تا کید تقدیری بدودست در) (کند فعل مضارع
 مفرد غائب ایلر دیمکدر) (خواجه فاعلی مراد سفر در یا ایلین کیمسه در باز رکان اولسون غیری
 اولسون لیکن مقصود تجارت در (در کنار لغته قوچتمدر اما بونده کندی یه ضم ایلد یوب اطاطه دن
 کتایتدر حاصلی مالک اولور دیمکدر) (یا حرف عطف مابعدنی زره عطف ایدر) (موج دکلر
 طالعده سی) (روزی یا حرف وحدت) (افکنده مره نک و کاف عر بینک و نونک فاعله و فاعل سکونله
 فعل مضارع مفرد غائب بر اغوز دیمکدر) (مرده اولی یعنی میت) (بر کنار بر حرف صله) (کنار قاره
 معناسته در) (موصول بیت) در یا سفرین اختیار ایلین خواجه یا صاغ و سلام سفر دن مال

مطلب

مطلب

رد شعی و کافی

فراوان تحصیل ایدوب کاور یعنی دواتی مساعد اولوب در یادن ساحل نجما ته دوشوب
 مال فراوان صاحبی اولور ویا بر کون موج اتی اولو یعنی میت کنساره براغور حاصلی طلازی
 بونی سوره سوره ککاره آتاز تنکه صولک حالی بو یله در یعنی سفردر باگاه سودمند وگاه زینانکار در
 خواجه دن کسبیه تعبیر ایلین بی وجه ایش * مصلحت ندیدم ازین بیش ریش درونش
 خراشیدن و تنگ پاشیدن * بیش زیاده معنا سنه در (ریش یاره در در ونه اضافتی لامیه در
) درونش شین رقیقه راجعدر (خراشیدن خانک کسر یله مصدر دزدطرملاقی) تمک توزدر
 (باشیدن باء بجمیله ضایحی دیمکدر یعنی سربمک (محصول ترکیب) مصلحت و مقبول کوردم
 ذکر ایلدیکم بشر و نظم مضمونندن زیاده کلامه و اسان آزارله درونی زیشنی خراش ایدوب
 یعنی یورگی دردی تازه لوب یاره سنه توز سر مکی (ریش درونی خراش ایلدیکم مراد دردن تازه لیکدر
 * بدین دویت اختصار کردم و کتم * بویکی بیتله کلامی مختصر قلدیم و دیدم * قطعه *
 ندانستی که بیی بندر پای * چودر گوشت نیامد بند مردم * ندانستی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب
 استهفهام انکاری بی متضمن تیلز میدک یعنی بلوردک (که حرف بیان) بیی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کورسین دیمکدر بند بوئده دوشوقدر یعنی بوقاشی (پر بونده ادات ظرفدر (چو ادات
 تعلیل) و در حرف صله (کوش کاف بجمک ضمیمه قوق دیمکدر عربجه اذن دیرل همره نک
 و ذالک ضمی و تونک سکونیه) تاضحیر خطا بدر رقیقه (نیامد کدی مراد کیرمدی دیمکدر) بند مردم
 لامیه در مردم له حضرت شیخ نفسندن کایت پیورهش (محصول بیت) ایانگنه بوقاشی
 کور چکان بیلد کیدی چونکه مردمک نصیحتی قولانگنه کیرمدی یعنی خلقک نصیحتی
 قولانگنه کیرمد یکنندن بو یله اولاجنک بیلد کیدی یعنی بیلدک ایدی اما مقید اولادک استهفهام
 انکاری بو مقامده انکار واقع ایچوندن نیچون بیلدک دیمکدر دین عندی سوباش زرا انکار واقع
 مراد اولان برده چرا لفظیه استعمال اولنور عریده لم حرفیه مستعمل اولدیغی کما استهفهام
 بونک کی برده اوقو یشدن چقار قر بنه ایله تنکه تبع ایدنه معلوم در قدر جانب عریده لفظ
 اذا شرط ایچون و ظرفیت ایچون اولدیغی کی فارسیده دخی چون لفظی شرط ایچون و ظرفیت
 ایچون اولق جا زرد و بو محمله ظرفیت معنایی انسبدر دین ایکی لفظک تحقیقنده اصابت
 ایلماش زرا اذا معنای شرطه دلالتی ضمنیدر وضعی معنای ظرفیت ایچوندن و چون لفظی ادات
 تملیلدر نه شرطه دلالت ایدر ونه ظرفیه فتأمل * دیکره ره راهدن محققدر بر یول دخی یعنی بر کره دخی دیمکدر
 انکشت در سوراخ کزدم * دیکره ره راهدن محققدر بر یول دخی یعنی بر کره دخی دیمکدر
 معنی جهتده مصراع ثانی به مصروفدر (نداری فعل نفی حال مفرد مخاطب فعل شرط
 اگر طومناز سک دیمکدر (طاق نیش مصدرک مفعولنه اضافتدر نیش تونک کسر یله عقربک
 واریتک و سارلادغ حیوانک صوفدیغی عضوه دیرلر که ترکیجه اکا ایکنه دیرلر) انکشت همره نک
 قحی و کاف بجمک ضمیمه بارمغه دیرلر سوراخ سینک ضمی و ضای معجه ایله دلکدر عرب بخش دیر
 بانک ضمی و ضای معجه نک سکونیه ثقب ده دیرنائه مثلثه و سکون قافله (کزدم کاف عربک قحی
 و زانک سکونی و دال مهمله نک ضمیمه عقرب دیمکدر (محصول بیت) بر دخی ککر نیشسه
 طاق و قدرت طومنز سک یعنی سنی زهرلی حیوان صوقد یعنی حملهک یوغیسه بر معنی عقرب
 دلکنسه ایله یعنی صوقه زرا البته عقرب صوقانجه اولماز حاصلی خاصه سیدر که اتی ترک ایلز
 امدی سنده سلاطین و حکام جفا سنه تحمل ایده مز سک بر دخی یا نلرینه اوغرامه که بر کره دادینی
 کوردلر بردخی تبحر بهیه احتیاج قالدی (نیش دخی صقوندی معنا سنه در دین عندی سوباش
 * حکایت * تنی چند در صحبت من بودند ظاهر حال ایشان بصلاح اراسته * نندن مراد

زرد شعی

زد کاف

زد کاف

زرد شعی

شخصدر (یا حرف وحدت) چند نیجه دیمکدر (نی چند نیجه من معناسنه در) صحبت من لامیدر
 بعض نیجه ده من برینه ما دوشمش بزم سخته زده دیمکدر (بودند ادات زمانیه جمعیدر ایدیلر
 دیمکدر (ظاهر حال اسم فاعلک فاعلنه اضافتیدر) وایشانه اضافت لامیه در (بصلاح یا حرف
 مصاحبت آراسته به متعلق آراسته اسم مفعولدر بزمش دیمکدر (محصول ترکیب) درویشاندن
 بر نیجه کیسه بنم سخته ایدیلر یعنی هر بد لم ایدیلر ظاهر حالری صلاحه بزمشیدی حاصلی
 اهل صلاح و تقوی ایدیلر آراسته دنصکره بود تقدیر اولنور * یکی از بزرگان در حق این طائفه
 حسن ظن بلوغ داشت وادرازی معین کرد * بود * حسن ظن بلوغ حسن ظن مصدرک فاعلنه
 اضافتیدر (و بلیغه اضافت بیانیه در) داشت حکایت حال ماضیدر طوتردی دیمکدر وارلقدن
 عبارتدر (ادرا کسر هزه ایله افعال بایندن وظیفه معناسنه در) یا حرف وحدت (کرد * بودک
 مفعول اولی (و معین مفعول ثانیدی زیرا کرده جهل و تصیر معناسی ملحوظدر) بود ادات زمانیه
 (محصول ترکیب) اکا بردن برسی بو طائفه نک حفته مبالغه ایله کوزل ظن طوتردی یعنی بونلرک
 حفته * زیاده کوزل ظنی و اربدی زرا ظاهرری صلاح و تقوی ایله پیراسته ایدی و بونلره
 حالریه کوره بر مقدار وظیفه تعیین ایش ایدی * مکر یکی از ایشان حرکتی کرد نامناسب حال
 درویشان ظن آن شخص فاسد شد و بازار ایشان کاسد * مکر بونده کانه معناسنه در (حرکتی
) یا حرف وحدت (یا حرف توصیف نی) مناسب حال اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و درویشانه
 لامیه (ظن آن لامیه و مبتدا) و شخص مشار الیهی (فاسد شد خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب
 شرط محذوف) (بازار ایشان لامیه و مبتدا و کاسد خبری و جمله اسمیه سابقه معطوف و بر شد
 مقدردر تنکه مکر اشارت اولندی کاسد شد دیمکدر مراد اول صاحب دولتک حسن التفاتندن
 دوشدیلر وظیفه لری قطع اولدی و حاللری مکر اولدی (محصول ترکیب) مکر بنم سخته
 اولنلرک بریسندن درویشانه نامناسب بر حرکت صادر اولدی حاصلی برخالف ایش
 اشدی پس بونلرک حفته * اول شخصک ظنی فاسد اولدی و بوماده سببیه بودرو بشلرک بازاری
 کساده دوشدی یعنی اول صاحب دولتک حسن التفاتندن دور وادرازی معیندن مهجور اولدی
 * خواستم تا بطریق کفای باران را مستخلص کنم * خواستم فعل ماضی متکلم وحده (یا حرف
 تعلیل) یا حرف مصاحبت (طریقی یا حرف وحدت) کفای کفایک فحمله آرق و رزق معناسنه در
 یارانه اضافتی لامیه در (را ادات تخصیص) کفایک کفای مفعول اولی و مستخلص ثانیدی مستخلص
 اسم مفعولدر استعمال بایندن (محصول ترکیب) دلدیم تا بطریق بقوله مذکور ققرانک کفایک
 ایلیم یعنی برتدیبر و تدارک ایدوب اول صاحب دولتک ققرانک وظیفه لری به تعیین ایدترم * آهنگ
 خدمتش کردم در بانم رهانکرد و جفا کرد معذورش داشتیم بحکم آن که گفته اند * آهنگ بونده قصد
 معناسنه در خدمته اضافتی مصدرک مفعولنه در (و کردم مقدم مفعولیدر) در بان قیوچی زیرا در
 قیوچی (و بان ادات فاعل بی معناسنه در) میم معناده نکرده مفعول اولی (رها مفعول ثانیدی
 و در بان مبتدا و نکرده خبری (رها نکرده ایلدی یعنی صالیو برمدی و جفا ایلدی) معذورش شین در پانه
 راجعدر (محصول ترکیب) اول دولتینک خدمته وارمق قصد ایلدم یعنی ملاقات مراد ایلدم
 قیوچیه وارد قبه بواب ایچری کبرمه که اجازت و رخصت و یرمدی و بکا جفاده ایلدی تنکه
 بو کلابک عادت لرید اما انی معذور طوتمد زیرا بر بولوک مسلمانک مصلحتنه خبر بنه زجت اختیار
 ایدوب وارهش ایدم پس بوجهتدن هیچ بحضور اولادم و بواب ناساز کارک غلظتی معذور
 طوتمد اول معنایله و اول سببیه که عقلا و عملا بو باید * سوز سو بشلر * قطعه * در میر و وزیر
 و سلطان را * بی وسیلت مکر پیرامن * در میر لامیه در (وزیر میر معطوف) و سلطان وزیر

(ورا حرف تخلص) معناه دره متبذ و مصراع اول مصراع ثانی به مرهون (مکرد فعل
نهی مفرد مخاطب دونه وچکر تمه معناسنه در حاصلی طولخه دیمکدر (پیرا من اطراف
معناسنه در (پیراهونده درلر (محصول بیت) بك ووز پروا د شاه قیوسنك وسـبله سز
اطرافنی طولخه یعنی ایچر و داخل اولایم د یسك وسبله سز یا ننه اوغرامه که میسر دكل * سك
ودر بان چویا فتندغریب * این کر بیانش کیردان دامن * سك ابتر (در بان قپوچی (چو حرف
تعلیل (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر (سك ودر بان مبتدأ و مصراع ثانی خبری
(غریب یافتند مك مفعولی و فاعلی تحتخنده سك ودر بانه راجع ضمیر در (معلوم اوله که فانسیده و ترکیده
نثیه ایچون فعل وضع اولامش بلکه نثیه و جمع صیغه ده مشرکدر فاحفظ (این در بانه اشارتدر
(وان سکه لف ونشر طریقه (کر بیان کاف عجمله ورائك كسر ل به یسا به درلر (نون
ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور (دامن و دامن اتکه درلر (محصول بیت) سك كزنده ابله
بواب طائفه سی پندنه و مناسبت جهت جامعه وار خاصه لری بودر که بخریب و فقیر شکندنه
کیشنه بولدقده بواب یقاسنه پاشور و کلب داماننه حاصلی باطبع ایکسیده موزیدر * چندان که
مقران حضرت آن بزرگ بر حال من واقف شدند با کرام در آوردند برتر مقامی معین کردند اما
بتواضع فروتر نشستم * چندان اولقدر دیمکدر همان معناسنه (که حرف بیان (مقران مقر بك
چمیدر بقینلر دیمکدر یعنی مخصوص آدملری معناسنه (حضرت نه اضافتی لامیه در (و آنه اضافنده
بویله در (بزرگ بانك وزانك ضمه لری ورائك سکونیه اولو دیمکدر بونده مذکور دولتی مراد در
(بحر حرف صله (حال من لامیه در (با کرام یا حرف مصاحبت در آورنده معلق اکرام افعال
بایندن مصدر در بونده تعظیم مراد در میم ضمیر معنی جهنده ضمیر منصوب متصل آوردندك
مفعول صریحی (و با کرام غیر صریحی در (آوردند ایچری کتوردیلر (برتر بوجهرك (مقامی یا حرف
وحدت (اما حرف استدراك (یا حرف مصاحبت (نشسته معلق (تواضع المعلق کوسرتمکه درلر
زیرا وضع مقابل رفیعدر الحق معناسنه (فروتر مقابل برتر در اش غرق دیمکدر (نشستم اوتوردم
(محصول ترکیب) اولقدر که یعنی همانکه اول دولتیلك مخصوص و مقرب آدملری بنم حاله
واقف اولدیلر و سعدی اولدیمعی بلدیلر بنی تعظیم و تجلیل ایله ایچری صاحب دولتك یا ننه
کتوردیلر و بر بوجهرك مقام تعیین ایلدیلر یعنی صدر مجلسده جلوسنی تکلیف ایلدیلر حاصلی
بکا اعزاز و اکرام ایلدیلر اما بن تواضع ایلوب اول بیوردقلمی مقامدن اشاعر قره اوتوردم
و دیدیم چندانك معناسنی اول زمانه دك قیود بوابله خصوصت و غوغاده اولدم دین اولقدر که
یعنی در بانك جفا سبله قیود توقمزم اولدکلو بمد اولدی وشول مرتبه به وارد بکه دین حضرت
شیخه بواداردن غلظت شان لازم اولدیعنی بلامشعر عنی الله عنهما * بیت * بگذار که بنده کینم *
تا در صف بندگان نشینم * بگذار فعل امر مفرد مخاطب قو دیمکدر مصراع ثانی به مرهوندر (که
حرف بیان (و یا حرف تعلیل (بنده کین یا ننه (کین یا حرف نسبت (و تون حرف تأکید اسکلی
دیمکدر گاه اولور که برهه شخصیت اذخال ایلوب کینه درلر بونده جارزدر که هاه رسمی هر نه
مخبله ایله حذف و ایصال طریقه ترک اولنه ضرورت وزن ایچون (تا حرف تعلیل (صف بندگان
لامیه صف نعال دیمکدر (فاضورت وزن ایچون تخفیف قلندی (محصول بیت) بنی کندی حاله قو
بنمه مقید اوله زیرا که بن عبد کترین و در ویش حقیرم و فقیرم ایمدی قوبنی تأکیم صف نعال
و مقام رذالده اوتور ایم حاصلی تکلیف بیوردیمکز: مقام فقرا مقامی دکل کبرا مقامیدر بن ایسه
افقر و احقر ناسم * نفت * اول صاحب دولت بندن بوبنی ایشیدیمجک ددی * مصراع * الله الله
چه جای این سخنت * الله الله بونده نهجب افا ده ایدر یعنی نهجب سو یلد بکز بو کلامك

مطاب

رد سبھی و کافی

نه محلبدر بو یله نیچون بورورسز یعنی سز بو یله دیمچک مقامده دکلسز (بونده الله الله معناسنی
 لله تعالی دین عجب سوبیلکه محل تجدد بیت * کر برسر و چشم من نشینی * نازت بکشتم
 که نازتینی * نشینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اوتوررسک دیمکدر فعل شرط واقعدر (که حرف
 تملیل (نازتینی ایکی نون ارالنده یا یله حرف نسی- بتدر اولیکی نون شدوذا داخلدر و یاء اخیر
 ضمیر خطابدر (محصول بیت) ا کر بنم باشتم و کوزم اوزره اوطوررسک ناز واستغنائی چکره که
 قتی نازالسین (ناز استغنا معناسددر یعنی هر تقدیر که صدر مجلسده اوطوررموب استغنا ایدوب
 پایان مجلسده اوتوردک ایسه استغناسکی چکر زو بزده یانکه واروب اوطورور زو را مقبول
 و ناز لیرسک بهر حال بزسکا تا بهن * فی الجمله بنشستم و ازهردری سخن پیوستم تا حدیث زلت باران
 در میان آمد کتم * فی الجمله حاصل کلام (باشستم مذکور صف نعالده و یا تکلیف پیوردقلری
 مقامده اوطوردم (وازهردری یا حرف وحدت فارسیده در عریده باب کبی گاه اولور که
 اسلوب و نوع و گونه معناسنده استعمال اولور بونده بو یله در (یعنی هر سه تمدن و نوعدن
 سوز سو یلدم یعنی دفعه واردیم قضیهدی اورته به کتوردمم باسکه مناسبته هر یابدن سوزی
 سوزده و قصه بی قصه ایصال ایلدم (پیوستم فعل متعدیدر اولشدردم (تا بونده حرف تملیل در
 حتی معناسنه (زلت زانک فحلیه و لامک تشدید یله طاریتقی یعنی بالحقده و غیرده سورجک اغزیدن
 معناسنه (پارانه اضافتی لامیه در (در حرف صله (میان اورته دیمکدر (محصول ترکیب)
 محصل کلام اوطوردم و هر یابدن مناسبته سوق کلام ایلدم بیان ایلدی بکر کی تا کیم الکلام بجز
 الکلام حسبوجه تقریب دشوب یارانک ایلدکلری تقصیر و خطا ارایه کلوب مذکور اولدی
 پس فرصت بو اوب عرض حال و بیان مافی الباله شروع ایدوب دیدم * قطعه * چه چرم دید
 خداوند سابق الانعام * که بنده در نظر خویش خوری دارد * حضرت شیخک سوق کلامی
 نظمله پیوردیغندن حاصلی سابق و سیاق کلامی دلالت ایدر که مذکور صاحب دوات ارباب
 نظمدن اوله (جرم جیمک ضمی و رانک سکون یله گناه دیمکدر عری بدر (خداوندک سابق الانعامه
 اضافتی بیانیه در (و سابق صفة جرت علی غیر من هی لهدر) اصلی سابق الانعامه در که سابقک
 انعام فاعلیدر صکره ضمیری حذف ایدوب بدلتنه الف و لام و یروب فاعلنه مضاف ایدوب
 سابق الانعام دیدیلر فتدر (انعام و لطفی سابق اولان خداوند دیمکدر (که حرف بیان (بنده
 تقدیری بنده رادر (نظر خویش لامیه (میداردک بنده مفعول اولی (و خور مفعول ثانیمی
 (محصول بیت) انعام واحسان سابق خداوند نه گناه کورد یکه بنده سبقتی نظر شر بنده
 خور و حقیر طوتار جا زدر که بنده دن حضرت شیخ کندینی مراد ایلده (زیرا فقرا سینه جقارت
 و هو ان معنی جهندن کندینه راجه در (دیمک استر که سابقا فقرا حقنده انعام واحسانی جاری
 اولان دولتند و سعادت مند بو بنده دن نه مفعوله جرم کورد یکه بنده یه حقارتله نظر ایدوب
 و خور و ذلیل کوروب فقرا نیک جهت معاشری قطع پیوردی و جا ز در که بنده لفظیله مقصر
 و مجرم اولان درویش مراد اوله یعنی اول بنده زدن صادر اولان سهو و خطا اول مرتبه ده
 دکلددر که مجرد اولقدر تقصیر سببیه جمله در و یشاقی مجرم ایدوب اسباب معاشرین قطع
 ایلکه باعث اوله (بونده خداوندی صاحب لفظیله تفسیر ایلدن تفسیر انعام (و سابق الانعام
 لفظی خداوندک صفتدر اضافت درست دکلددر دین عجبنا خداوندی نیجه اوقومش که
 اضافت درست اولیه * خدا بر است مسلم بزرگاری و لطف * که جرم بندونان بر قرار می دارد *
 خدا را اذات صله تقدیری خدا را مسامت در بو عبارت مقدم خبر در (و بزرگواری یاه
 مصدر به ایله عظیم الشان و نبیه القدر حاصلی عظمت و کبریا صاحبی دیمکدر یعنی اولواق

زند سمروری

مطلب

طاریتقی سؤراچم کاج
مراد فیدر لاطابع

زند سمروری
دکافی

مؤخر مبتدا لطف بونده چود و سخن و کرم معناسته در (که حرف تعجب) (یا حرف رابط صفت
 (جرم یبندک مقدم مفعولیدر (ونان میداردک مفعول صریحی (و پرقرار غیر صریحی
 (محصول بیت) عظمت و کبریا و لطف و عطا خدایه مستلزم یعنی اکانتخصو صدر زیرا عبادک
 هر دم و هر ساعت نیجه درنو خطایا و جرایمی کورر و بیلور ایکن نان و تعبتلرینی برقرار
 وثبات علی الدوام طو تارتک که کلاب اولنده (ووظیفه روزی نخطای منکر نبرد) بیورمشیدی
 پس شرط مروت و مقتضای علوهت اولدر که آدمیک وانسانیت دعواسین ایدن صاحب
 سعادتلر (تخلفوا باخلاق الله) ایله عمل ایدوب فقرا و درویشانک مقتضای بشربیت اوزره
 واقع اولان تقصیرات و زلات سبب اعراض و باعث عدم التفات اولیوب هرایشلری حسبیه لله اوله
 ریارسه ایچون اولیه **حاکرا** این سخن پسته دیده آمد و اسباب معاش یاران فرمود تا بر قاعده
 ماضی مهیا دارند و مؤنت ایام تعطیل وفا کنند **اسباب معاش** یاران اضافتقاری لامیه در
 (تا حرف تعلیل) مهیا اسم مفعولدر تعجیل یا بندن حاضر لفتش دیمکدر (مأونت زجت
 و مشقت دیمکدر (ایامه اضافتی و ایامک تعطیله لامیه در (محصول ترکیب) حاکمه بوا یکی بیت
 مقبول کلدی و فقراتک اسباب معاشلرین وادار معهودلرین بنه تعیین ایدوب بیوردی تا کیم اولیکی
 اسلوب وفا عده اوزره حاضر و مهیا ایده لر دخی ایام تعطیلک زجت و مشقتنی وفا ایده لر یعنی
 بر قاج کون متطوع اولان وظیفه لرین بیله و به لر **شکر نعمت** بکتم وزن خدمت بیوسیدم
 (و عذر جسارت نخواستم و در حالت بیرون آمدن این سخن بکتم **شکر نعمت** مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر (و بکتمک مقول قولیدر (زمین خدمت بیاسیددر (و بیوسیدمک مقدم مفعولی
 و عذر جسارت لامیه) جسارت جیم عزبیک فحیله جرأت معنا سسته در و ترکیب اضافتیدر
 (نخواستمک مقدم مفعولی) حالت بیرون آمدن بیانیته (محصول ترکیب) نعمته شکر دیدم یعنی
 ممنون اولوب حاکمه شکر و ثنا ایلدم و توضیح ایدوب زمین خدمتی بوس ایلدم حاصلی مسکنت اظهار
 ایلدم و بهادر لقی و کستما خلق ایلدککه کلوب باشکری اغرتیق دیو عذر دیدم و چه خوب
 کتمی اولیچک بوسوزی سو ایلدم یعنی بوقطعه بی او قوم **قطعه** **چو کعبه** قبله حاجت شد از بار
 بهید **روند** خلق بیداراش از بسی فرسنگ **کعبه** مکه شهرنده اولان بیت الله در لر (قبله
 حاجت لامیه) ازمن معناسته حرف ابتدادر (دیار لغتمه دارک جمعیدر اولر دیمکدر اما ملک
 معناسته مستعملدر) بهیده اضافتی بیاسیددر از دیار بهید مصراع ثانی به مرهونددر (روند فعل
 مضارع جمع غائبدر رویدندن کیدر لر دیمکدر (خلق فاعلی) یا حرف صله دیدار اصلنده
 وصف ترکیبی در دید کتور یچی یعنی کورمه که کتور یچی صکره یوزده و زیارتده استعمال
 ایلدیلر تنکه بو کعبه ایچی معنا یه بیله کلور ان شاء الله تعالی بونده زیارت معناسته ذر (بسی
 بای اصلیه ایله چوق دیمکدر بسیار معناسته) فرسنگ فارسیدر عریسی فرسخدر اون ایچی یک
 ایدم ره در لر (محصول بیت) چونکه کعبه مکرمه قبله حاجت اولوب دعا قبول اولاجق
 مقام اولدی خلق عالم بهید دیاردن نیجه فرسخ بوللر دن قطع مسافت ایدوب زجت
 و مشقت چکوب زیارتنه کیدر لر (لفظ دیدار دیدندن مشتق اسم مصدر در دین معناسته
 رفتار رفتن معناسته اولدیغی کبی دین نه دیداری بیلور هش ونه رفتاری زیرا ایکسیده
 اصلنده وصف ترکیبی در نهایتی ترکیبلی خفیدر **ترا** تحمل امثال مایباید کرد **که هیچ کس**
 نزند بدرخت بی برسنگ **ترا** سکا دیمکدر (تحمل امثال مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 و مایه اضافه لامیه در) بیاید فعل مستقبل مقرد غائب کرک دیمکدر (کرد مصدر معناسته در
 زیرا مضارعه متارندر (که حرف تعلیل) هیچ کس هیچ بر کعبه دیمکدر (نزند فعل نفی مستقبل

دستوروی

بی حرف سلب (برعش میوه مناسبه) (محصول بیت) سکا ای صاحب دولت لایق و سزاوار
اولدر که بزم کبی ققرا وارباب حاجاتک تصد بهلرینه تحمل ایله سین و حصول مراد لری
ایچون واقع اولان کستانه الحاح و ابرام لرین معذور طوته سین زیرامیوه سزدرخته هیچ کیمسه
طاش آتمز یعنی لطف وجودیکزه اعتماد لری اولمسه سزه بوقدر زحمت و پرمرز ایلدی پس دولک لیلک
شانی و مردلک نشانی اواردر که ققرا ننگ حاجاتن روا کوره سین (بیت) کرم قبل کیمه لطف
و النفا تک بی نواردن * الکندن کلدیکی خسیری دریغ ایتمسه کدازدن * حکایت * ملک زاده
کنج فراوان از پدر میراث یافت دست کرم برکشاد و داد سخاوت بداد و نعمت بی قیاس
پرسپاه و رعیت بریخت * زاد * باحرف وحدت (و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدت در
دین غلط سوبلش (کنج بونده خزینه معناسنه در (فراوان فائک کسر یله چوق دیمکدر
اضافت بیانیه در (از پدر تقدیری از پدر شد در قرینه قائم اولد یغچون ضمیر حذف اولندی
(یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر فاعلی تحتیده ملک زاده به راجع ضمیر در
و مفعول اولی (کنج و ثانی بی میراث (و غیر صریحی از پدر در (وجهه فعلیه خبر مبتدا در که
ملک زاده در (دست کرم بیانیه در (و برکشادک مقدم مفعولی (بر حرف تا کید (و کشاد فعل ماضی
مفرد غائب آچدی دیمکدر فاعلی تحتیده ملک زاده به راجع ضمیر در (وجهه فعلیه شرط محذوفه
جو ایدر فتد بر (داد سخاوت لایمه (بداد باحرف تا کید (داد و یردی یعنی سخاوته عدالت
و یردی حاصلی اسراف ایلیوب سخا و کرمی عدل ایله ایلدی (داد سخاوت بدادک مقدم
مفعولدر (و فاعلی سابق کبی و ایکی داد بیتمده تخمیس نام صنعتی واقعدر (دست کرم برکشاد
داد سخاوت بداد (و او عطفه سز موزون به صراع اولور بحره سرحدن فتأمل (نعمت
بی قیاس بیانیه در (اورانسز یعنی تخمینسز نعمت دیمکدر (بر یخت باحرف تا کید (ریخت فعل ماضی
مفرد غائب د و و کدی دیمکدر فاعلی سابق کیدر و مفعول صریحی نعمت (و غیر صریحی
پرسپاه و رعیتدر (وجهه فعلیه ماقبلنده جمله به معطوفدر (محصول ترکیب) بر پادشاه زاده
بیامی میرانندن چوق خزینه بولدی یعنی بابانندن ارث طریقه کتبدو به چوق مال کدی
پس بویله اولیجی سخا و کرم ایستی اچدی یعنی چومرد لک ایلدی و سخاوت و کرمه
عدالت و یردی یعنی غلط بخش و کنج عطا اولوب اسراف ایلدی بلکه چود و کرمی محبتنده
ایلدی و سپاه و رعایا اوزریشه اورانسز یعنی تخمینسز نعمت و مال دو کدی یعنی بونلره و افرانعام و احسان
ایلدی بزم زمانمزه سلطان محمد بن سلطان مراد ایلدی کبی * قطعه * نیاساید مشام
از طبله عود * بر آتش نه که چون عنبر بیوید * نیاساید فعل نفی استقبال مفرد غائب آسایش ایلیز
و راحت اولماز دیمکدر بونده معطر و بخیر اولماز دیمکدر آسایدنکدن مشقه در اسودندن دکل (مشام
فاعلی ککرده قوی آلان به دیرلر یعنی قوت شاهه موضعی (طبله عود اضافتی لایمه در ادنی ملایسه
ایله ز را عریده و مجرده و معجزات و معطراتی مثلا عود و حصلیان و عنبر و سایرینی طبله زه ترتیب
ایدوب ستارلر تکه استانیولده میوه بی و غیر یسینی طبله لرده ستارلر (پس بونده همزه وحدت ایچوندر
دینلرایکی وجهه جمله خطا ایلدی لر لری اولدر که همزه فارسیده وحدت ایچون کلر بلکه وحدت معنوی
یادر (و یرسینده اولدر که اضافتنن مقطوع اولسه عودک اعرابدن محلی اولماز دی تکه عقل سلیم
و طبع مستقیم اربانه معلومدر فتأمل (بر آتش بر حرف استعلا (نه تونک کسر یله و هاء اصلیه ایله
فعل امر مفرد مخاطب قو دیمکدر نهیدندن نهادندن دکل (مفعول صریحی متدر عود
و غیر صریحی بر آتشدر (که حرف تعالیس (چون ادات تشبیه (عنبر معنوی نامه لوم قوی

اشبو بیت فضو ایکنسز
(الصابع)

زد سبھی

زد این سید علی و سروری

زد سروری و کافی

زد این سید علی و سروری

و بر نبردن بر نو عذر مسک کبی (بوی بد با حرف تا کید) بوی بد فعل مضارع مفرد غائبدر
 بونده لازمدر قوفه دیمکدر لازمی معنای لازمیسی قوفی و بره فاعلی عود در پس متعددی
 اولسنی تجویز ایدوب مشامی فاعلی اعتبار ایدن مشامنده بوی لذت فارسی بوغیش
 (موصول بیت) مشام طبله عود دن محظوظ ومطر اولماز یعنی عود طبله ده طور دینی رده
 قوفی و برمن پس آشن اوزره قوکه عتبر کنی قوفه یعنی اندن قوفی حقیقه (ایندی قصه دن
 حصه بودر که اموال ونقود مقارن بذل موجود اولسه بی سود ونا محمود در یا تمویب طبله ده
 طوران عود کنی * بزرگی بابت بخشندی کن * که دانه تانیفشانی نرو بد * بزرگی با حرف مصدر
 اولواق دیمکدر (باید فعل مضارع مفرد غائب معنای شرطی متضمن کررکسه دیمکدر) تا
 ضمیر منصوب متصل مفعولی (بخشنده اسم فاعل بغشایجی معناسنه) (وکاف بحجم هاء رسیدن
 بدلدر) (یا حرف مصدر بغشایجی دیمکدر) (کن کاف عربک ضمیه فعل امر مفرد مخاطبدر
 کشیدنن ایله دیمکدر) (بخشندی کن جواب شرط مقدردر) (که حرف تعلیل) (دانه حبه دیمکدر
) (تا حرف توقیت مادام معناسنه) (نیفشانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب صاچیه سین) (نرو بد
 فعل نفی مستقبل مفرد غائب بجز دیمکدر) (موصول بیت) خطاب عام طر بقرله بیور را کر سکا
 اولواق کررک ایسه یعنی دولت وعزت ورفعت استر سک همیشه عطا وجود و بذل موجود
 ایله تا که خلق بنده احسانک وشاکر نعمت فراوانک اولسون زیرا نادامکه تخم ودانه صاچوب
 آیکه سین اندن نسته بجز (حاملی حرمت ورفعت احسان وکرم ایله در امساک زر ودرهمه
 دکلدر) (مصراع ثانی مصراع اوله مقام تعلیلده واقعدر * بی از چلسای بی تدبیر نصیحتش
 آغا زکرد که ملوک پیشین این نعمت را بسعی اندوخته اند و برای مصلحت نهاده * جلسا
 چیک ضمنی ولادک قبحیه چالسک وچلسک جمعدر) (بی تدبیره اضافت بیانییه در آغا زکرد
 شروع ایلدی) (که حرف بیان) (ملوک پیشین بیانییه) (بسعی با حرف مصاحبت) (اندوخته
 ماضیدن قسم مفرد غائب) (اندادات جمع قرانتمش لردر یعنی کسب ایدوب ادخار ایشلر
 دیمکدر) (برای یا، مفتوحه اصلیه ایله ادات تعلیلدر لاجل معناسنه) (مصلحت اضافه لامیه در
 تخصیص ایچون) (نهاده ماضیدن قسم تقدیری نهاده انددر قومش لردر یعنی حفظ ایشلر
 دیمکدر) (موصول ترکیب) (مذکور شاه زاده بی بی تدبیر مصاحبرک برسی نصیخته شروع
 ایدوب ابتدی اولنکی یاد شاهلر یعنی آبا واجدادک بوقدر اموال وخرزانی زحمت و مشقتله جمع
 ایدوب قومش لر ومهم مصلحت ایچون صافش لر یعنی برکون لازم اوله دیو حفظ ایشلر پس سنک
 اوزر یکدخی ضبط وصیایتی لازمدر * دست ازین حرکت کوتاه کن که وقتها در پیشست ودرشتمان
 در پس نسیاید که در وقت حاجت درمانی * (دست کن فعلانک مفعول اولی) (کوتاه ثانسی) (ازین
 حرکت غیر صریحی) (کوتاه کاف عربک ضمیه قصه دیمکدر) (که حرف تعلیل) (واقعها واقعه نیک
 چه بدر معلوم اوله که هر کله نیک که فارسیده آخری هاء رسمی اوله ویا عربی کله اوله که آخرنده
 هاء رسمی شککنده ها اوله که تلفظ اولمیه) (واقعه وقلعه ورفعه وحقه وشفه وغیر یلری ها ایله
 جمع اولدقده هاء رسمی مرتبه سننده اولان ها ککبت اولنماز واقعها کنی فاحفظ) (در پیشست
 اوکنده در) (ودشتمان در پس ارتبه دیمکدر) (واقعها مبتدا) (ودر پیش خبری) (ودشتمان مبتدا
 ودر پس خبری نباید فعل نفی استقبال مفرد غائب کررک یعنی لایق دکل) (بایدندن یا بستندن دکل
) (در وقت حاجت در حرف ظرف واضافت لامیه) (درمانی فعل مضارع مفرد مخاطب عاجزقاله سن
 دیمکدر درله مصدر اولنجه معنی بویله اولوردرمانیدندن مشتدر درماندن دکل) (موصول ترکیب)
 چلیس بی تدبیرک تمه مفعول فولیدر شاه زاده بی در که ایکی بوحرکتدن کوتاه ایله یعنی بواسراف

د ابن سید علی وسروری

مطلب

زد ابن سید علی وسروری
زد ابن سید علی وسروری

واتلاف ن در کج و فاعل و واقع ل و اری یعنی آنچه در او حوادث ظهور اینک احتمالی وار
 و دشمنان را در کج و پوسیده در فرصت اسیری اولوب سنک حالیکه ناظر و مقید ل در اولیه که
 وقت حاجتده عاجز و فرورمانده فایله سین برجا شدن اعدا مستولی اولدقد و خزینه قلندن
 عسکر جهنسه مالک اوابیاسین مملکت الدن کیده و ایتدی بیک اسرافله ندامت چکه سین
 قطعده اگر کجی کنی برعایان بخش رسد هر کتخدایی را برنجی کجی بونده خزینه
 معناسنده (یا حرف وحدت) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر اگر
 ایلرایسک دیمکدر (یا حرف استعلا) عایان عامینک جهنمدر عامه ناس معناسنده (بخش حصه
 و قسم معناسنده) رسد فعل مضارع مفرد غائب (کتخدا صاحب خانه یعنی هر خانه به ایریشور
 یا حرف وحدت) یا حرف صله (برنج لفظ مشتکرکدر عربدن غیردی داند) یا حرف وحدت
 (محصول بیت) اگر تحت تصرف کده و مالک سلطنتکده اولان عوام ناسه خزینه بی تقسیم
 ایلسک خانه دن خانه به برنج ایریشور انجیق یعنی برنج مقداری کوهش و یا جمع خزینه کی
 برنجیه صرف ایدوب عامه به توزیع ایلسک هر برینک حصه سنه بردانه دوشتر انجیق یعنی شی
 قلیل اولوب هیچ کس اندن مشفق و بهره مند اولساز سنک اموال و خزانشدن آیرلیدیگ
 قاور انجیق جود و کرهله و بذل درمله خلقی طیور حق میسر دکدر پس یادشاهلی اولدر که
 سن خلقدن آاوب جمع ایلیه سین دیمکدر چرا نستانای ازهریک جوی سیم ککر کرد اید
 تراهر روز کجی چرا عربده لمد معناسنده در نیچون دیمکدر (نستانای فعل نفی استقبالی مفرد
 مخاطب نیچون الماز سین دیمکدر) ازهریک یعنی هر عاییدن و یا هر کتخدادن (جو چیمک
 قنجه و اووا اصلیه ایله اربدر یا حرف وحدت) سیم کوهش یعنی برشهر مقداری کوهش (که
 حرف تعلیل) کرد اید جمع اوله (ترا سکا هر روز هر کون دیمکدر) کجی یا حرف وحدت بر خزینه
 دیمکدر (محصول بیت) نیچون عایینک و یا کتخدانک هر برندن برادر به مقداری کوهش آاوب جمع
 ایلسین تا کیم هر کون سکا بر خزینه جمع اوله یعنی بذل موجود ایلسکدن هم سکا ضرر مترتب
 او اور وهم انراول قدر مستفید اولساز لکن هر برینه برشی قلیل تعین ایدوب سن انلردن
 جلب ایلسک هم انلره جوقاقی ضرر او لماز وهم سکا نفع عظیم و کلی خزینه حاصل او اور
 دیمکدر بهض شرح ازهریک عبارتن رعایانک هر برندن دیو تقسیم ایلس و بهضیسی
 آتی ردا ایدوب بومخلده رعایا به تخصیص وجهی یوقدر بلکه رعایانک و سپاهنک جمله سندن
 دیمکدر مقدم بر سپاه و رعیت بر تخت دیدیکی اکا شاهد در دیمش (مخفی دکدر که سپاه
 اولان بذل وجود محل اعتراض اولان اسرافدن دکدر) و سپاه صالغن صالوب انلردن
 چاب مال ایلسک جمع زمانده جائز کورساشمدر (سوق کلامک دخی اول معنایه مساعد سی
 یوقدر جدا شارح اولک کلامی صحیحدر) عجبدر که شارح معترض ساقا بقا مذکور اولان
 بر سپاه و رعیت عبارتله عومه استدلال ایدوب بومقامده برعایان بخش عبارتک خصوص
 عوامه دلائلندن غفلت ایلمشدر فتأمل (معلوم اوله که قوافیده واقع اولان الفساک حرف
 اخیر اصلینسنه روی اصطلاحی دیرلر و ماقبلنده حرف صحیح ساکنه حرف قید دیرلر اولان
 حرفه مخصوصدر که بریمی بودر پس مادامکه حرف روی ساکندر قیدک ماقبلنده اولان حرکه نیک
 اختلافی جائز دکدر اما روی حرف وصل کلمک سببیه متحرک اولسه اختلافی جائز در تنکه
 کمال اصفهاسنینک بو رباعینده واقعدر (رباعی) ککر سوز توام یک نفس آهسته شود
 از دود دلم راه نفس بسته شود (در دیده از آن آب همی کردانم) تا هر چه نه نقش تست ازو
 شسته شود (روی به متصل اولان حرفه حرف وصل دیرلر بور باعیده هاء رسمی کی قنددر

عای لغت فیک نشدند به در
 لیکن عجم تخفیف ایله اوقوز
 به

شارح اول ابن سید علی
 مطلب
 شارح معترض

رد کافی

پس برنج کج لفظنه قافیه اولغه مذکور اولان قانون ابله در اعدی بوملده بانک لحوقله حاصل اولان طول سبيله عیدین سالم اولشدر دین فن قافیه به مطلع دکل اعش * ملک زاده روی ازین سخن در هم کشید که موافق رأیش نیامد و گفت خسد ای عزوجل مرا مالک این مملکت کردا نید نست تابخورم و بخشم نه پاسانم نکه دارم * درهم کشید عبارتتک معناسی مکرر بیان اولدی (که حرف تعلیل) (موافق طبع اسم فاعلک معنونه اضافتیدر (شین ملک زاده به راجعدر بعض نسخده موافق رأیش واقعدر) (مرا این دیکدر) (مالک این مملکت اسم فاعلک معنونه اضافتیدر) (کرد آئید) ایش دیکدر کردیدن (الف ونون ادات تعدیه در (تا حرف تعلیل) (پاسان سبتک سکونله عسس معناسنه در) (که حرف بیان) (نکه دارم صاقلم یعنی حفظ ایدم سابقا نگاه لفظنک استعمالی مفصل بیان اولشدر) (موصول ترکیب) ملک زاده جلیس بی تدبیرک بوسوزدن یعنی پند و وعظندن یوزین بورتاردی (حاصلی بحضور اولدی زیرا بونصیحت رأی و طبعنه موافق کلدی (دخی دیدی الله تعالی بی بوملکیت مالک و پادشاه ایشدر تا کیم امساک ایلوب کیندم بیم و خلقه بذل و احسان و انعام ایلیم پاسان دکل که میوب و میحیوب و گیسه به ویر میوب طلسم کی اوستنده در یوب صاقلم) (موافق طبعش نیامدند نکره مرارازجر فرمود یازان جمع نسخده له مختصاف یازمش * بیت * قارون هلاک شد که چهل خانه کج داشت * نوشین روان نمرده که نام نکو گذاشت * (قارون حضرت موسی علیه السلام عی اوغلیدی و فرزند اشین طورتدی بعض تفسیرلده قصه سی مفصل در و سروری شرحده بره مقدارین یازمشدر مراد ایدین اکا مراجعت ایدسون) (که حرف علت) (چهل جیم عجمک وهانک کسره لوله فرق دیکدر ار بعین معناسنه گاه اولور که هاسنی حذف ایدوب جل دیرلر جیم عجمک کسریله) (خانه اودر بیت معناسنه) (کج بونده مال معناسنه در) (داشت بونک کی برده می داشت تقدیرنده در یعنی حکایت حال ماضی طوتاردی یعنی انک کجی وار ایدی معلوم اوله که قارون حضرت موسی علیه السلام عی اوغلیدی و فرزند اشینک اری ایدی وقتا که خدای تعالی موسی به توراتی التون صویله یازد یو یوردیسه حضرت موسی دیدی یارب بن التونه مالک دکل قنده بولایم که انکله سنک کابکی یازام پس الله تعالی اکاعلم کیمایی تعلیم ایلدی وقارون اول زمان غایتله فقیر ایدی و اهل عیال و زیاده عبادته ملازم و کجه قائم کوندر صائم ایدی پس موسی اکامرحت ایدوب علم کیمایی تعلیم ایلدی حتی بو طریقه زیاده چوق ماله مالک اولدی شو یله که خزینه لرنک مفاتیحی یوزدوه چکردی و بر روایتده یمش دوه مجاهد دیرک هر بر مفتاحک وزنی بر درهم ایدی و بر روایتده نصف درهم و هر بر مفتاحله یمش قیو آچیلوردی پس وقتا کیم قارون مالک جمعه مشغول اولدیسه نوافل و عباداتی کلیا ترک ایلدی اندنصرکه الله تعالی موسی به یوردیکه اندن مالک زکاتی استیبه واردی استدی قارون مالک زکاتی حساب ایلدی کوردیکه قتی چوق مال کینک لازم کلور پس زکاتی و یرمدی و کندبیله ینک قول و ینک چاره آتلاوردی جمعه کاکر لری و رخنلری آتون ایدی و لباسلری کذلک وقتا کیم حضرت موسی زکات و برهمنی الحاح و ابرام ایلدیسه قارون دیدی ایرته شهر خلقی جمع ایدوب سنکله منظره و مه باشه ایدرین اگر بحث و حینده سن بکاغاب اولورسک مالک زکاتی و یره بن والاویریم دیدی و اول وقت بنی اسرائیل اراننده زیاده کوزل برزائیه عورت و ار ایددی قارون آتی جفرتدی و اکادیدی ایرته بنی اسرائیلی جمع ایلیم کرک اگر سن موسی به فسخله شهادت ایدوب بکانا ایلدی و بن اندن بولکلیم دیرسک سکا بو قدر مال و یره بن دیدی پس عورت سوزنی قبول ایدوب ایلیم دیدی ایرته اولجیق قارون بنی اسرائیلی کندی اوینه دعوت ایدوب جمع ایلدی اندنصرکه حضرت موسی بی دعوت ایلدی

رد شعی

قیه تصحیح (للتابع)

شوقصه نك چهل و صحیحی حق
چل و علا نك قول شریفك
(و آتیه من البکونز ما
ان مفتاحه لتو به اعصبة
اولی القوة) یسانی اوزره
خزیننه سنک مفتاحی کوچلی
قوتلی بر جماعت چکردی
(عصبه دیوان کشیدن فرق
کشیه و آنچه جاعته دیرلر
(وعصبه دن مراد بوبراده اون
کشیتی یاز یاده می معلوم دکل
مفتاحلرک دخی مقداری و کفیتی
معلوم دکلر غایتی حق تعالی
اکا چوق خزیننه و مال و یره مش
قیل و قاله و منفور عقل سلیم
اولان مقاله التفات اولیمه
(جدی)

موسی ده دخی کلدی اندنصکره بنی اسرائیل ابتدی یاموسی بزه وعظ ایله حضرت موسی وعظه شروع ایدوب اثنای کلامده بیوردی برکیمسه که مال محفوظی سرفه ایلسه الینی کسرم و برکیمسه که یول کسوب قطاع طریق اولسه باشین کسرم و برکیمسه که زنا ایلسه آنی طاش ایله دبه لم دیدی بوکره فارون ایاق اوزره طوروب دیدی بودید کلاریکی سن ایلسک سنک اوزر بکه حکم نیجه چار یدر حضرت موسی بیورد بکه اگر بن دیدکلریمی اشلسم بنم اوزریمه دخی حکم تورانده الله تعالی بیوردیگی کچی در اندنصکره فارون دیدی سن یوعورته زنا ایلس سین و اقرار ایدر که سندن بوکلگی در دیوب اشارت ایلدی وعورته قاق یوقاری سویله دیدی (پس الله تعالی عورتک فایته خوف وخشیت دوشوردی ولساننی کذبدن صدقه دوندردی و دیدی حضرت موسی فارونک دیدیکندن مبرا و مزهدر و بکافارون بوقدرمال وعده ایلدی و بکاعلم ایلدی که موسایه ربهمان افترا ایدم دیوبن ایسه الله دن قورقارم حقک نی سنه و کلیمه بر برام نسنه افترا ایدم اندنصکره حضرت موسی غضبه کلوب ایلدی باعدو الله نه مراد ایلدک بواقرا ایله بکا اندنصکره حضرت موسی مجلسدن طشره کندی و الله تعالی به سجده ایلدی و مناجات ایلدی و قاروندن شکایت ایلدی پس حضرت جبریل امین کلدی و دیدی یاموسی الله تعالی سکا سلام ایدر و بیورر که کره ارضی سنک امر بکه ما اور ایلدم هر نه یوزسک سنک امر بکه مطیعدر قارونک هلاکینده اندنصکره موسی دوندی قارونه کلدی و کوردی که برالتون تخت اوزرنده اوتور ز دیبادن دوشکره و یصدقله طیمش (پس موسی عصاخی بره اوردی) و قارونک سر برینه بره کبر دیدی اول ساعت سر بری بره باندی قارونده سر بردن صحیح ایوب فحاجم دیدی حضرت موسی بره امر ایلدی یوت شوئی دیدی فوری دیزل یسه دک بره باندی (پس موسایه تضرعه باشادی هیچ تضرعه التفات ایلیوب یوت دیدی اندنصکره بر قارونی و اوینی یوتدی روایت اولنور که الله تعالی موسایه وحی ایلدیکه یاموسی قارون سکا درت ککره امان یاموسی دیدی امان و یرمدک عزتم و جلام حقیقون اگر بنسندن بر کره امان دیلسه البته بن اکا خسفن امان و یردم اندنصکره بنی اسرائیل اراننده کت و کودوشدیکه موسی قارونی بره بائوردی اموال و خزاینی کت و یه قاله دیو اندنصکره حضرت موسی الله تعالی به تضرع ایلدیکه مالیده بره بانسون پس خدای تعالی مانیده بره بائوردی (فخرقنا به و بداره الاراض) آیت کریمه سی بوقصه بی خبر و یرمه لوم اوله که حضرت شیخک مرادی کثرن بیاندر چهله حصر دکلدن زرا یازدقلمی برده شو بله مبالغه ایدرلر که (چهله خانه بیوردیگی عشر عشیری اولماز) (نمرد فعل نفی ماضی مفرد غائب) (که حرف تعلیل) (نام نگویانیه) (کذاشته کاف مجهمک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب قودی) یعنی کتسیدندنصکره قالدی (محصول بیت) قارون هلاک اولدی زرا حددن زیاده مالی و خزنه سی وار ایلدی یعنی کثر مال هلاکینسه سبب اولدی تنکه قصه سندن فهم اولور امانوششیروان اولدی زرا عالمه عدل و دادله ابو آد قودی یعنی اوصافی دلدرده مذکور و مشهور در (پس گویا که هنوز زنده و باقی در مضراع اولک معناسنی قارون هلاک اولدی حال بو که قرق اوکنج و خزنه سی طوتدی د بین وقارونک قرق خانه طلوسی مال و خزنه سی وار ایکن قائده ایتموب هلاک اولدی دین مراد مصنفه و اصل اولماشلر زرا مساق کلام امساک مال سبب هلاک اولدی یعنی بیاندر بوقدر مالی و رایکن اولدی دیمک مراد دکلدن (زرا حضرت موسی اندن مالک ز کانی طلب ایلیجک حساب ایلدی کوردیکه چوق مال کیمدر پس قیامدی عاقبت مالیده کتدیده بره باندی) کذاشت انظنی منه سنده نهاد لفظیله نفس بر ایلین تقشیرایش * حکایت * آورده اند که نوشیروان عادل را در شکار گاهی صید ککباب کردندنی نمک نبود غلامی بروستافرستاند تا نمک آورد توشروان

زدمصراع چهله
شیمی

گفت نمک بقیت بستان تارسمی نکرده وده خراب نشود * آورده انده لغتده سکتور مشلر
 دیمکدر اما اصطلاحده روایت ایلشلردیمکدر (در حرف طرف شکارگاه طرف مکان آوری
 دیمکدر (با حرف وحدت (صید شکار یعنی آو) یا حرف وحدت) کردندی یا حکایت حال ماضی
 افتاده ایدر ایلرزدی دیمکدر صیده مفعول اولی و کباب مفعول ثانسی (نمک تونک و میم فتحده یله
 توز دیمکدر عربجه ملح دیرل میم کسری و لام سکونیه) (غلامی یا حرف وحدت) (بروستا
 یا حرف صله روستا کویبه دیرلده مناسنه) (فرستاند فعل ماضی جمع غائب کوندر دیرلر دیمکدر
 (غلامی مفعول صریحی) (بروستا غیر صریحی) (تا حرف تعلیل) (یاورد فعل مضارع مفرد غائب
 کتوره دیمکدر نمک مقدم مفعولی تاکه توز دیمکدر (بقیت یا حرف مصاحبت (قیمت بهامناسنه در
 بستان فعل امر مفرد مخاطب صائون آل دیمکدر ستانیدنن) (نمک مفعول صریحی (بقیت غ- بر
 صریحی) (تا حرف تعلیل) (رسم بونده عادت مناسنه در یا حرف تکبر) (نکرده فعل نفی مستقبل
 اولیه) دیمکدر (کردندن صبرورت مناسنه کاف مجمک فتحده لده میده ا (خراب میده ا
 ثانی) (نشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی تحتده دهر راجع ضمیر جمله فعلیه خبر خرابدر
 وجهه اسمیه خبر ددر (محصول ترکیب) (روایت ایلشلردر کونوشیروان عاده برکون برصید کاهده
 کندی حضورنده برشکاری کباب ایلرزدی انشاقا حاضر توز بوغیدی یعنی اول خالد یا نلرنده
 توز بولندی براوغلامی کویبه کوندر دیرلر تا کیم توز کتوره نوشیروان اول واران آدمه دیدی توزی
 مفت و یحان الله بها ایله آل تا کیم بوندن صکره رسم و عادت و قانون اولیه بادشاهلر و حکام صید
 کاهده کباب و یا طعام بشورمک لازم کلدیکجه توزی رایگان یعنی بداهه الملق و کویک خراب لغته سبب
 اولیه * گفتند ازین قدر چه خلل زاید کفت بنیاد ظلم در جهان اول اندک بوده است و هر که
 آمد برومزد کرد تا بدین غایت رسید * خلل لغته کدک مناسنه در (یعنی رخنه اما بونک کبی پرلده
 نقصان مناسنه در) (زاید فعل مضارع مفرد غائبدر) (زایدندن طوغار دیمکدر) (یعنی حادث
 و ظاهر اولور مناسنه در) (بنیاد بونده ابتدا مناسنه) (ظلم اضافتی لایمه در) (بوده ادات زمانیه
 (سین و اادات خبر) (اندک بوده است آرایم شدردیمک اولور) (بر حرف استعلا) (واو ضمیری
 بنیاد ظلمه راجعدر) (مزید مصدر همی در زیاده مناسنه) (تا حرف تعلیل) (بدین یا حرف صله دال
 همزندن بدلدر اصلنده این ابدی تنکه سابقا بیان اولدی ابدی) (غایت بونده حد مناسنه در
 (محصول ترکیب) (نوشروانک یا ننده حاضر اولنلر دیدنلرکه بوقدر بدعتدن نلکوی خلل
 و نقصان حادث اولور و بوقصدان جزئی تعدی برهمور کویک خراب اولما سنه ندن باعث
 اولور) (نوشروان دیدی ظلم بنیادی جهانده اول آرزیدن وجود بولور و هر کیمسه که سلاطین
 و حکامدن کلدی اول شیء قلیل اوزرینه زیاده ایلدی تا کیم بوغایت ایشدی و دنیا ظلمه طولادی
 (معلوم اوله که فقها خلفاء راشدیند صکره کلن سلاطینه عادل اطلاقندن منع ایلشلردر حتی بعض
 فتاواده کفرینه حکم ایلشلر مکر کیم عادل عدولدن مأخوذ اوله اهل اسلام بادشاهلر یکن اما نوشروان
 کافر ایکن اکا عادل اطلاق ایدیلر بواطلاق اکانقب مقوله سیدروانک عدالتی عدالت عقلیه در
 شرعیه دکلدر ز براعدالت شرعیه آلهیه مادامکه عالمده موجود در عدالت عقلیه به اصلا اعتبار
 بوقدر * قطعه * اگر زیاع رعیت ملک خورد سبی * بر آوزند غلامان اودرخت از بیخ * باغ رعیت
 لایمه) (خورد فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط) (سبب الما عربجه تفصاح دیرلر تانک ضمی
 و فانک تشدیدیه) (یا حرف وحدت) (بر آوزند بونده چقارلر دیمکدر) (غلامان قوللر و خدمتکارلر
 مناسنه در) (اوضمیری ملکه راجعدر) (بیخ به عربی بئسک کسری یله اغاچک و غیر بئسک کویکنه
 دیرلر) (محصول بیت) (اگر رعیتک یاغ و یاغچه شدن بادشاه غضب و تعدی نظر بقیله برالما بیک
 جائز کوررسه قوللری و خدمتکارلری اول المانک اغاچنی کویکندن چقارلر یعنی اول یاغی

نونک جوابی هرور
 ایشیدر (للطابع)
 زده سروری

خراب ایدر لفظ به پنج بیضه که سلطان ستم روا دارد * ز نند لشکر یانش هزار مرغ بسج *
 بیضه یانک قحیله مورطه (که حرف بیان) ستم سینگ کسری و تانک قحیله ظلم معناسنه در
 (روا تانک قحیله بونده جائز دیمکدر (دارد طوته یعنی جائز طوته) ز نند فعل مضارع جمع
 غائب اوررل (لشکر یان یا حرف نسبت) و الف و نون ادات جمع لشکر یلر دیمکدر هزار یانک
 دیمکدر عر بجه الف معناسنه (مرغ لقمه هر قوشه دیرل اما بونده طاوق مراد در مرغ خانکی
 معناسنه غایبه استعماله مرغ طاوغه دیرل عر بجه نجاجه دیرل سبج کباب دموری که ترکیجه سوغلی
 یعنی شیش دیرل (محصول بیت) بش مورطه جه ظلمی که بادشاه جائز کوره یعنی بش عدد مورطه
 مقداری طمع ایدوب غصیله الهه الیک عسگری و سپاهیسی یانک طاوغی شیشه صانچوب کباب
 ایدرل یعنی بادشاهک اول مقدار ظلمی عسکره کلی ظلمه اجازت اولور * بیت * نمائنده ستمکار
 روزگار * بمائد برواغت یادار * نمائد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالماز دیمکدر (ستمکار
 ظالم دیمکدر) زیرا کار کاف بجمه ادات فاعلدر بی معناسنه تنکه سابقا مفضل بیان اولندی
 ایدی نمائدک فاعلیدر (بدک روزگاره اضافتی بیایه در) بدروزگار وصف ترکیبدر بونده روزگار زمان
 معناسنه در برامز زمانی دیمکدر برا مازاق کنندی نسبتدر روزگاره نسبت دکل (بمائد
 قاور فاعلی اعتددر) پایداره اضافتی بیایه در (محصول بیت) ظالم بد عهد و بد زمان قالماز
 یعنی برکون دیساند کو چوب کیدر باقی قالماز البینه و لکن انک اوزرنده لغت ثابت و باقی
 مؤبد و برقرار قاور حاصلی قلیج و اوصافن هر کیم ایشیدر سه اکا نفرین و بد دعا ایدر
 (ستمکاری وصف ترکیبدر دینلر خطا ایشلر) فارسیده موصوف صفتنه مضاف اولاق جائز دکل
 دینلر میدان فرسک فارس لردن دکل ایش * حکایت * عاملی را شنیدم که خانه رعیت
 خراب کردی تاخز بنه سلطان آبادان کند بی خبر از قول حکما که گفته اند هر که خدای
 تعالی را بیازارد تادل خلق بدست آرد خدای تعالی همان خلق را بروی کار دتا دمار از روگارش
 برآرد * عاملی با حرف وحدت (ورا ادات مفعول) که حرف بیان (خانه رعیت لامیه کردی
 یا حرف حکایت (کردینک خانه مفعول اولی) و خراب مفعول ثانسی (تا حرف تعلیل (خز بنه
 سلطان لامیه) آبادان الف مسدود ایله معومر معناسنه در (کندی خز بنه مفعول اولی) و آبادان
 مفعول ثانسی (بی خبر از قول حکما حالدر کندی فاعلندن) که حرف بیان (هر که
 اصلنده هر کس که ایدی تنکه مرارا بیان اولندی) تعالی را را ادات مفعول (بیازارد فعل
 مستقبل مفرد غائب بونده انجیده دیمکدر) تا حرف تعلیل (دل خلق لامیه) یا حرف وحدت
 و خلق مخلوق معناسنه در (بدست با حرف صله (آردک دل خلق مفعول صریحی) و بدست
 غیر صریحی (همان هم ایله آندن مر کب اولوق جائز مفرد اولقمده جائز) خلق را را ادات مفعول
 (بر حرف استعلا (وی ضمیر غائب عامله راجع) کار دکافی بجمک ضمیمه حواله و مسلط ایدر دیمکدر
 (خلق مفعول صریحی و بری غیر صریحی) تا حرف تعلیل (دمار لفظ مشترکدر عر بله
 عجم بننده عری اولنجه هلاک معناسنه در و بجمی اولنجه بنه مشترکدر اصلی و کواکله انتقام
 بننده) برآرد بونده چقاره دیمکدر (دمار مفعول صریحی) و از روزگار غیر صریحی تقدیر
 کلام دمارش از روزگار برآرددر (محصول ترکیب) بر ظالم عاملی ایشتمد مکه پادشاهک
 خز بنه سنی معومر و آبادان ایلیک ایچون رعایانک خانه لر بی ظلمه خراب و بیاب ایدردی حکما
 و عقلا قولندن بی خبر اولدیغی جهندن بویله ایدر دیکه دیمش لرد هر کیمسه که الله تعالی انک سخت
 و غضبته سبب اوله بر مخلوق کواکلی اله کتور مکیچون الله تعالی هم اول مخلوق یعنی کواکلی
 اله کتور مکه سنی ایلد بی مخلوق اوزرنده مسلط و حواله ایدر تا کم روزگار دن اصلندی

رد این سید علی و ستروری
 رد کافی

و کوکنی چقاره یعنی اتی هلاک ایلیمه (معلوم اوله که خدای تعالیٰ تک خصوصنده آزار وادی
 و حقا ممتنع و محالدر بلکه رضاء شر یفته نسبت مخالفت سببیله مستوجب عذاب و عقوبت
 اولمقدن کابشر * بیت * آتش سوزان نکند باسپند * آنچه کند دود دل مستمند * آتش سوزان
 بیسانه در (سوزان صفت مشبهه در یاققان دیمکدر سوز یزدن بونک کبی بر زده یاقچی
 و یاندر یچی معنا سنه در) باحرف صله (سپند سینک کسری و باء عجمک قحیله یوزرلک
 دیدکری نیبا تدر یاوز کوز د کممک ایچون یقارلز (باسپند نکنده متعلق (آنچه کندک مقدم
 مقوله یلدر (نکندک مقوله یلدر دین فکرسر سو یاش (دود دل لامیه (و کندک فاعلی (مستمند
 مست میمک صمی و سینک سکو تیله لفظ مشتتر کدر شکایت و غم و غصه و تحافت یکنده یعنی
 ضعیف و نحیف اولوق (و مند ادات نسبتدر دردمند دردی دیمکدر (پس مستمند مخلو و غصه و لو
 و نحیف دیمکدر (محصول بیت) یاقچی آتش سپنده اول حالی و اول کاری ایلز که بر فقه برک
 دود دلی و انکسار قلبی ایلز یعنی بر مسکین مظلوم کوکلدن چیکدی یکی آهی و بد دعا سی
 ایلدیکی نأ ثیری آتش سوزان سپنده ایلز (حضرت شیخ سندی تخصیص بالذکر ایلدی یکنک
 نکته سی اولدر که آتسه یاند یغنده چتر دیسی سائر یانان نیبا تادن و جوهانله زیاده در (بعض
 شرح دیمش خنی اولیمه که بعض دیارده یوزرلک و فرت اوزره اولوب آغستوس زمانه نسنده
 شدت حرارتدن بر حالت و استعداد پیدا ایدر که بر صحرانک بر اوچندن جزئی آتش طوقسنه
 طرفه العینده بالتمام با نوب کول اولور (حضرت شیخ بویتله اکا اشارت و سرعت نأ ثردن
 ککایت ایتشددر (سپندی تخصیص بالذکر ایتدی یکنک وجهی بودر دیمش خنی دکلدر که
 جیبی نیباتات قور و دوقد نکره بو استعدادی بولور قند بر (سوزان ملتیه بیان ایلینلر غلط
 ایلشیر * طیفه * کونید سرور جمله حیوانات شیرست و کترین جانوران خر و با تفنق خردمندان
 خربار بر به از شیر مرددر * سرور رئیس معنا سنه در و میتدا (جمله به و حیواناته اضا قنلری
 لامه زدر (شیرست خیر میتدا (شیر بونده یا مجه و هله ایله ارسلان معنا سنه در (کم اکسک بونده
 الحقی دیمکدر (و ترادات تفضیل (یا حرف نسبت (نون حرف نأ کید جانورانه اضا فت
 صفتک موصوفه اضا فیدر (جانور نونک سکونیله جانلی دیمکدر ز زرا و وراوک قحیله
 ادات نسبتدر و الف و نون ادات جمع (با حرف مصاحب کلجک خیره متعلق (اتفاق خردمندان
 مصدرک فاعلنه اضا فیدر عقلا اتفاقله دیمکدر (خربار بر بیانیه (بار بر وصف ترکیبدر
 بر یزدن بونک قحیله ایلتمک معنا سنه (بار بونده یو کدر بار بر یوک کتور یچی یعنی یوک چکیچی
 (بری بردنن اخذ ایدن احوال اشتقاقدن کلیا غافل ایش (خربار بر میتدا (به یک دیمکدر (که
 من تفضیلله معنا سنه در بعض نسخده که بر یشه از واقعدر (شرمردم در بیانیه و خبر میتدا
 (و مرددر وصف ترکیبدر در یزدن دالک قحیله زرا دالنده قحسه و کسره جائزدر
 (محصول ترکیب) دیرلر که جمیع بر یچی حیواناتک سروری و رئیس و سرداری ارسلاندر
 و جانلرلک الحیا قرضی خرد زرا خرا غایتله احق و ابله در و عقلا اتفاقله یوک چکیچی
 خر آدم بر یچی شردن بهتر و مقولتر و مرغو برتر ز بر انیجه امورده استخدا می قابلدر * مثنوی *
 مسکین خر اگر چه بی تمیز ست * چون بار همی کشد عز بر ست * مسکین خر اصلنده
 خر مسکین ایدی موصوفک صفتنه اضا فنی قبیلندن یعنی بیانیه ضرورت وزن ایچون اضا فندن
 فک اولدی (تمیز اصلنده تمیز در تفعیل بایندن مصدر لکن اجمام یاه مصدرک حذفله استعمال
 ایدر (چون ادات تملیل (همی ها حرف نأ کید (می بونک کبی بر زده ادات استمراردر (کشد فعل
 مضارع مفرد غایبدر کشیدنن بکر دیمکدر (مسکین خر میتدا و ما بعدی خبری و بار همی کشدک

بعض نسخده (هر که خلق
 خدای تعالی را) واقع اولمشدر
 اش و نسخه به کوره کتابه
 نأ ویلنه حاجت یوقدر
 (للطابع)

زبان سید علی

ای صبامشتی سندی بر سر
 آتش بریز * کر پرست یار
 حال صائب دلشسته را

رد کافی

زبان سید علی و سروری

رد ابن سید علی

و سروری و کافی

مقدم مفعول ووجه فعلیه معلل عزتدر (محصول بیت) خر مسکین اگر چه کیم ادرا کدن محروم
 وفهم ودرایتدن دور و تمیز و تشخیصدن مهجور اما چونکه بولک چکر و ضرورت حالتده مرکوبدر
 عزیزدر یعنی بویه بی تمیز و ادراک ایکن بعض جهتدن استخدا مه قابل اولدیغیچون ارسلاندن
 اعز واکرمدر * کاوان وخران بار بردار * به زاد میان مردم آزار * کاوان مبتدا (وخران اکا
 معذوف) بار برداره اضافت بیانیهدر (باز بردار وصف ترکیبی در بردار یدندن بانک قحطیه
 بحسب لغت بولک قاندر میی دیمکدر اما کوتور میی مر اددر (بهک) زاء مفرده بونده من تفضیلیه
 معنا ستهدر (آدمیان وصلله همزه ساقط اولمشدر) مردم آزاره اضافت بیانیهدر مردم آزار
 وصف ترکیبی در آزار یدندن مردم انجید میی یعنی موفی مصراع ثانی خبر مبتدادر (محصول بیت)
 بولک چکمی کاور وخرل خلق انجیدوب موزیلق ایندن ظالم آدم اوغلا نلرندن بکدر یعنی بارکش
 حمارل وکردون کش کاور دلزار وخطر شکن بنی آدمدن بکدر زیر اینجه قانده لری وار و هیچ
 ضرر لری یوقدر (خراتی بار برداره و آمان مردم آزاره اضافت ایلین یعنی اضافت لری تجویز
 ایلین فارسیده باشنه بر صاحب مذهب امیش) حضرت شیخ مذکور لطیفه بی جمله معترضه
 طریقیله ذکر ایلد کد نصهره بنه اصل حکایده شعر و عابدوب بیورر * ملک را طرفی از نامام
 اخلاق معلوم شد بشکنجه کشیدش و بانواع عقوبت بکشت * ملک را از ادات مفعول (طرف
 طانک ورائک فکده لیه بونده بعض معنا ستهدر) یا حرف وحدت (ذمایم ذمیه نک جمعیدر
 مذمومه معنا ستهدر) اخلاقه اضافتی صفتک موصوفته اضافتیدر اصلنده اخلاق ذمیه ایدی
 بیانیه ایدی شمعی لامیهدر (بشکنجه یا حرف صله و شکنجه عذاب معنا ستهدر) کشیدش
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده ملکه راجع ضمیر وشین ضمیر عامل ظالمه راجعیدر
 (یا حرف مصاحبت) انواع عقوبت لامیهدر (بکشت بدللی (محصول ترکیب) پادشاهه بر مقدار
 عامل جارک اخلاق ذمیه نلندن معلوم اولدی یعنی خلق عالمه ایلدیکی جفا وظلمی اکلدی
 آئی اشکنجه یه چکدی و انواع عقوبت و اصناف عذابه انی هلاک ایلدی * قطعه * حاصل
 نشود رضای سلطان * تا خاطر بنداکان تجوی * رضای سلطان لامیه و مبتدا (وحاصل نشود
 مقدم خبر) تا حرف توقیت (خاطر بندکان لامیه) و تجوی پیشک مقدم مفعولی (و تجوی بی
 فعل مضارع مفرد مخاطبیدر جو یسدندن جسدندن دن دینلر غلط سو نلس زیرا جسدندن
 فعل ماضی ایله اسم مفعولدن غیري نسنه مشتق اولماز (معلوم اوله که فارسیده مصدرک اواخری
 نوندر و نونک ماقبلی تادر و یادالدر (ودالک ماقبلی یا اولورسه جمیع مشتقات اندن اخذ اونور
 قیاس مطرده (اما او ایکی صورته اولان مصدردن یعنی تالی مصدردن و شول دالمی
 مصدردن که ماقبلی یا اولیه مثلا شدن و بودن کی انلردن ماضیه اسم مفعولدن غیري نسنه
 مشتق اولماز بواسطی ضبط ایلنجه جمیع مشتقات عجم قیاسی اولور هیچ نسنه سی سماعی اولماز
 نهایت فکده بر مقدار ریاضت و یرمک کرک فندبر (محصول بیت) پادشاهک رضایی حاصل
 اولماز یعنی پادشاه سندن راضی و خوشنود اولماز تا کیم مادامکه قوللر نک و فقر و رعایان سنک
 خاطر لری استمنجه یعنی خاطر لری رعایت ایدوب اله کتوره یعنی زیرا مقرردر که مادامکه
 فقر انک خاطر لری رعایت ایلنه سین و رعیت پرور اولیه سین و داد کسرت اولوب خلقه عدل
 کوسرتیه سین البته پادشاه سندن راضی اولماز پس رضای پادشاهی و عطای شهنشاهی به
 مظهر اولوق بهر تقدیر رها و فقر ایه عدل و داد ایله مسر اولور * خواهی که خدای بر تو بخشد *
 باخلق خدای کن کنونی * خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن
 دلیل هم سین دیمکدر (که حرف بیان) خدای مبتدا (بحرف استعلا) بخشد فعل مضارع مفرد

کردون فکلی نه

زد کافی

زد این سید علی و شعی و کافی
مطلب

زد بیان مشتقات از مضاد
مطلب

غائب فاعلی خدایه راجع تختسند صبر و جمله فعلیه خیر مبتدادر وجهه اسمیه مفعول خواهی در
 یا حرف صله (خلق خدا لایمه خلق بونک کبی رزده مخلوق معناسنه در) نکوبی باد اولی اصلیه (ویاه
 ثانی مصدر به در ایلاک دیمکدر (محصول بیت) استریمسین که الله تعالی سکارحت وغفران ایلیه
 یعنی خدای تعالی سکا مرحت و مغفرت ایلدیکن دیلوسک خندانک مخلوقنه اگر انسان واکرا
 غیر یدر ایلاک ایله یعنی سن مخلوقاتی اسر که که الله تعالی سنی اسر که سون (معلوم اوله که بخشیدن
 مصدری مشترک در بغلامنه اسرکک یکنده وایکی همنانک یله مضارعی بخشد کلور بونده
 اسرکک معناسنه در که بخشودن و بخشایدنله مراد قدر تنکه خیام برر باعیده ذکر انیش (رباعی)
 (یارب تو کریمی و کریمی کر مست) (عاصی زچه رو پرون زیاغ ار مست) (آمرش اگر بطاعتت نیست
 کریم) (در معصیتیم اگر بخششی کر مست) اگر بخششی اگر رحمت وغفران ایدرسک دیمکدر پس بیت
 سابقک شرحنده ذکر ایلدیکن قاعده اوزره بخشد بخشیدن مصدرندن مشقدر بخشودن مصدرندن
 مشتق اولوق احتمالی بوقدر زیرا دالک ما قبلنده یا بوقدر و بخشاید ندن مضارع بخشاید کلور
 بخشیدکن (پس شرح عموما بخشد بخشودن مصدرندن در دید کلری افش خطاب ایدندر فتدیر
 * یکی از ستم دیدنک بر و بگذشت و کفت * ستم دیده و صفت ترکیبی در ظلم کورمش (یعنی مظلوم
 برو بر حرف استعلا (اوصافی عامل مقشوله راجعدر) (بگذشت یکدی) (یعنی بانندن مرور ایلدی
 و دیدی (محصول ترکیب) مظلوملرک بر یسی عامل مقشولک اوسسته اوغاردی و حال مستعینه
 نظر ایلدوب دیدی * قطعه * نه هر که قوت بازو منصبی دارد * تسلطت بخورد مال مردمان
 بکذاف * نه حرف نئی مصراع ثانیده (بخورد فعلثه ناظر در) (هر که اصلنده هر کس که ایدی
 تنه که مرارا مرور ایلسدی) (قوت بازو لایمه) (منصبی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (یا حرف
 مضاحت) (سلطنت قهر و غلبه) (یعنی تسلط معناسنه) (بخورد فعل مضارع مفرد غائب یه دیمکدر
 (مال مردمان لایمه) (یا حرف مضاحت) (کذاف کاف عجمک ضمی وزای میجه ایله مفت و آیانک پره
 دیمکدر یعنی بیهوده و غصبله) (محصول بیت) (اوله دکلدر که هر کیمسه نک که قوت بازو
 و قوت قاهرسی و قوت منصبی و یا بر منصبی اوله قهر و غلبه ایله و تسلطه خلق عالمک مالنی
 اخذ ایلیه) (رایگان و مفت و بی وجه و غصبله اکل ایلیه) (حاصلی بومعنی میسر دکلدر البته بر کون
 هضم ایده میوب بورندن کلور) (یعنی بلاسین و جفاسین چکر البته * توان بحق فرو بردن
 استخوان درشت * وی شکم بردرد چون بیکرداندر ناف * توان امکان و قدرت معناسنه اسندر
 فرو بردنه عقیده) (یا حرف تأکید) (وخلق جاه مهمله نک قحی و سکون لایله بوغزدر کلومعناسنه
 فرو بردن لفظ مرکبدر فرو ایله بردن یومعنی معناسنه که عر بجه بلع دیرل بانک قحی و لامک
 سکونیه) (استخوان و اورسینه کسکدر عر بجه عظم دیرل عینک قحی و ظانک سکونیه) (درشت
 دالک و رانک ضمیر یله و شینک سکونیه بونده ابری معناسنه در ایکی معنی ایله) (یعنی بیوک و یومسغه
 مقابل که قتی عر بجه اکاشن دیرل خانک قحی و شینک کسر یله) (ولی ادات استدرانک) (شکم شینک
 کسری و کافک قحیله قرن دیمکدر که عر بجه بطن دیرل بانک قحیله) (یا حرف تأکید) (درد
 دالک قحیه و کسره سی لغتد رو رانک قحیله یرتار دیمکدر عر بجه خرق دیرل جاه میجه نک قحیله
 (چون ادات تملیل) (یا حرف تأکید) (کبرد فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه طوته
 دیمک اولور) (ناف کو بکدر عر بجه سره دیرل) (محصول بیت) (بوغز ابری و بیوک کسکی یومسغه
 قادر در یعنی یومسی مکندر اما قرنی یرتار کوبکنده طوتوب فالجه یعنی بار سغه کچوب کسبجه
 شکمه ضرر ایدر و جائزدر که بخلق باسی از معناسنه اوله) (و فر بردن ترکیب معناسی مراد اوله
 یعنی اشاغه ایلمک کچورمک معناسنه) (پس محصول بیت) (ابری کوکی بوغزدر کچورمک مکندر

مطلب

رد شرح غوما

اما گویند، طوالب اشافه کسمبجه قرنی برتار یعنی صاحبی هلاک ایدر * حکایت *
 مردم آزار را حکایت کنند که سنی بر سر صالحی زد درویش را بحال انتقام نبودستک را با خود نگاه
 می داشت تا وقتی که ملک بر آن لشکری خشم گرفت و در جاهش کرد * مردم آزار و صف ترکیب در
 آزار بدندن (یا حرف وحدت (یا حرف مفعولیت (سنکی یا حرف وحدت (سر صالحی لامیه
 یا حرف وحدت (درویش مراد مذکور صالحدر (و یا حرف تخصیص (بحال انتقام لامیه) نبود
 یوق ایدی (سنگ را را ادا مفعول (نکده می داشت حفظ ایدردی (حفظ ایدی دین معنای
 منطوقی و یرمش (تا انتهای غایت ایچوندر (وقتی یا حرف وحدت (که حرف بیان (با رابط صفت
 (ملک مبتدا (لشکری یا حرف نسبت (خشم خاک قبی و سکون شین ایله غضب دیمکدر (گرفت
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتیده بلکه راجع ضمیر مفعول صریحی خشم و غیر صریحی
 بر آن لشکری و جمله فعلیه خبر مبتدادر (در چاه در زندان دیمکدر (و شین ضمیر مردم آزاره
 راجع در (موصول ترکیب) بر انسان اینجیدیچی مؤذی بی حکایت ایدر لکه بر صالحک باشنه
 بر طاش اوردی درویش صالحک انتقامه بحالی یوق ایدی زیرا پادشاه قوی ایدیکه قوت فاهره
 صاحبی ایدی پس اندن کین آلامدی طاشی کندبیله صافلردی یعنی باشنه او ردیفی طاشی
 حفظ ایدردی شول وقتهدک که پادشاه اول مردم آزار لشکرینه خشم ایدوب قوی به صالحجه
 یعنی زندانه حبس ایدنجه * درویش درآمد و آن سنگ بر سرش انداخت گفت تو کیستی
 و این سنگ بر سر من چیرازدی گفت من فلانم و این سنگ همان سنگست که در فلان تاریخ بر سر من
 زدی گفت چندین مدت بجا بودی گفت از جاهت اندیشه می کردم اکنون که در چاهت دیدم
 فرصت غیبت سردم * درآمد ایچری کیردی یعنی زندانه کیردی (موصول ترکیب) درویش
 صالح زندانه کیردی و اول حفظ ایدر یکی طاشی ظالمک باشنه آندی یعنی اوردی ظالم دیدی
 سن کیسین و بو طاشی باشنه نیچون اوردک درویش دیدی کیم بن اول فلانم که باشمه طاش اوردک
 و بو طاش اول طاشدر که فلان تاریخده بنم باشمه اوردک ایدی مردم آزار دیدی بو قدر مدت زمان
 قنده ایدک درویش دیدی سنگ منصبک و قوت فاهره کدن خوف ایدردم شدی که سنی چاه
 و زندانه بولدم فرصتی غیبت بلد مکه عقلا دیمشلردر * مثنوی * ناسزایی را چو بینی بختیار *
 عاقلان تسلیم کردند اختیار * نا حرف توصیف نفی (سزای لایق) (ناسزای لایق سز) (یا حرف وحدت
 (را اذات مفعول (چو حرف تعلیل) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیندندن بونده کوره سین
 دیمکدر (بختیار وصف ترکیبی اقسا مندندر تحت دولتدر و یار قرین و مصاحبدر یعنی دولت
 کندی به یار دیمکدر (عاقلان مبتدا و تسلیم کردندک مفعول اولی و اختیار مفعول ثانیه و جمله
 فعلیه خبر مبتدادر (موصول بیت) برنا اهل و نا مفعول کیسه بی که بختیار و دولتند
 و سعادت مند کوره سین یعنی دولت اکا بار و هر وجهله قوی الاقتدار کوره سین عقلا اینچنین
 ناسزای و نا همواره مقابله ایلیوب و اینکه مجادله ایلیوب اکا تسلیم او لغنی و سر فرو ایلیکی
 اختیار ایدر بیلر (قصه دن حصه یعنی عاقلر بویله ایدر بیلر سنده عاقل ایسک اکا تسلیم و رضایی
 اختیار ایله مصراع ثانیته معناسنی عاقلر اول ناسزایه اختیار لر بی تسلیم ایدر دینسلر
 ناسزای و بیلشدر * چون نداری ناخن درنده تیر * بیلدان آن به که کم گیری سبیز * چون حرف
 تعلیل (نداری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب چونکه طوتما زمین یعنی چونکه سنگ بوقدر
 دیمکدر (ناخن خاک غنیمه طرفقدر (درنده به اضافتی بیانیه در درنده اسم فاعلدر در دینندن
 دالده و فتحه و کسره جازدر و راده نشد بد ضرورت وزن ایچوند زریا لغتلرند و نشد بد بوقدر
 تنکه سابقا مفصل بیان اولندی (تیرنای مجهوله ایله کسکین دیمکدر (یا حرف مصاحبت

زدشعی

زد این سید علی
 و سروری و شعی

(بدان بدك جمعیدر یامنزل دیمكدر) آن اسم اشارتدر بر مقدره مثلاً حال وشان کبی برنسنندیه (که
 حرف بیان (کم کاف عربك فتحیله لغتده اسکك دیمكدر اما بونك کبی برزه ترك کایدن عیارتدر
 یعنی هیچ ایلمامك معناسنه (کبری فعل مضارع مفرد مخاطب طویمیه سین یعنی هیچ طویمیه سین
) ستیز سینك وتانك كسمره یله اسمدر عناد معناسنه (کم کبرینك مفعول صریحی (وایادن غیر
 صریحی (محصول بیت) چونکه کسکین برتجی طرناغك یوقدر یعنی خصمه معار ضه به
 و مجادله به حاصلی مقاومتنه و مقابله به قادر دكسین اول یكدر که یامنزل له هیچ ستیز و عناد
 ایلمیه سین یعنی ظلمه و بدکار ل له هیچ خصومت و عداوت اوزره او ایسا سین (مصراع
 ثانینك معناسنی اول يك که یامنزل له ونا مفعولله ستیز و عنادی آز طوته سین دین و ظالم
 و بدکار ل له چوقلق خصومت و مجادله ایلمیه سین دین کم سو باشلار زیرا بونده کم محض
 عدمدن عبارتدر فقدر * هر که یاولاد بازو بجه کرد * ساعد سین خود را رنجه کرد * هر که
 تقدیری هر کسکه در تنکه مکرر بیان اولندی (با حرف مصاحبت) پولاد پای جمعیله چلك دمره
 دیرلر تعزیر ایلوب فایله فولاد دیرلر عریجه جدید ذکر دیرلر ذالك و کافك فحه لریله (پولاد بازو
 وصف ترکیبدر چلك بازولی دیمكدر کال قوتدن کنایتدر (بجه هـاء رسمی بونك کبی برلر ده
 تخصیص افاده ایندیر زیرا هر بشه پنج دیرلر صکره هایلله بش بر مغه تخصیص ایلدیلر بجه کردك
 مفعول صریحی و یاولاد غیر صریحی (ساعد عینك كسریله بلكدر سیمیه اضافتی بنایه در
) با حرف نسبت وتون حرف تأکید در خود ه اضافت لامیه در (را حرف تخصیص (رنجه رنج
 رانك فتحیله الم دیمكدر ز هـاء رسمی نسبت و تخصیص معناسنی افاده ایندیر دردی والمی
 دیمكدر (ساعد کردك مفعول اولی (رنجیه مفعول ثانیمی (محصل بیت) هر کیسه که پولاد
 بازو ایله یعنی قوی قوتلیله بجه ایلدی یعنی طنوشدی حاصلی زورلی شخص ایله خصومتدن
 کنایتدر کندینك كوش كبی بیاض بلكنی رنجیده و در دناك ایلدی یعنی کندی مقدارین
 بلیوب اولور ایله خصومت ایلمین البته بمحضور اولور دیمكدر * باش تا دستش بندد روزگار *
 پس بكام دستان مغزش برار * باش روز مره لرنده صبر ایله دیمكدر تنکه دیوان شاهیده
 واقعدر (بیت) تو در دل میرسی مهمان چه جای صبر و عقل و جان (زمان باش کن
 نامحرمان خالی کنم جارا) پس بونده حاضر باش و خاموش باش دین و حالك اوزره اول دین
 مذکور اصطلاحسن ظافل امیش (تا انتهاء غایت اینچوندر الی معناسنه (دستش ضمیری
 پولاد بازویه راجعدر (بندد فعل مستقبل باغلیله دیمكدر (روزگار فاعلی (و دست مقدم
 مفعولی پس بونده ادا تعقیبدر اندنصره معناسنه (بكام دستان لامیه (یادن بونك کبی
 برلر ه ترکیده چه دیمكده تعبیر اولور د و سنلرك مراد بجه دیمكدر (مغزیمك فتحی وغینك
 سکونیه بینی وایلك و فندق و قستی و یادم کینك ایجنه دیرلر شین ضمیر سابق کیندر (برار
 فعل امر مفرد مخاطب چقار دیمكدر (هر کبدر بر ایله آردنکه فعل امر در آر بدندن کتور معناسنه
) (محصول بیت) صبر ایله تأکیم مذکور پولاد بازونك یعنی قوی و زورلی ظالمك روزگار زورکارانی بغلیه
 یعنی منصب و مرتبه دن اتی دشور ب خوار و ذلیل ایدنجه حاصلی روزگار کار گذارانکوب
 ای دنجه صبر ایله اندنصره دوسنلرك مراد بجه دیه سندن بدینسنی چقار کولکلکدن کین کبی
 اندنصره انتقامك الوب حقندن کل بویت خطاب عام طریقیله سوق اولمشدر * حکایت *
 یکی را از ملوک مرضی هائل بود که اعاده ذکران موجه نبود طائفه حکماء یونان متفق شدند که
 مرین در دراد وانی نیست مگر زهره آدمی که بچندین صفت موصوف بود * مرضی یا حرف
 وحدت (هائل قوز قوج (که حرفی رابط صفت (اعاده ذکر مصدرک مصدره اضافتدر

ژدشنی و کانی

ژدبان سیدعلی
رد سروری

(اعاده افعال با بدن مصدر در اجوف واویدن لغت شده دوند مکندر اما بونک کبی پر زده تکرار مراد در بوت ترکیده حضرت شیخه اعتراض ایلمش لکه مرض هائل بر که ذکر اولدی بکه اعاده سی موجه اوابه و لفظ هائل ذکر ندن بر کراهت اکلمدی بکه تکراری مستنکر اوله (ذکر ک آنه اضافی لامیه در (طائفه حکماء یونان اضافت لری بیانیه و لامیه در لاف و نشر طریقیه (یونان مملکت فرامانه و حوالیله بنده بر لکه حکماء اقدمین اندن ظهور ایلمش در کاسکندر بن فیلقوش انزلک بر یدر (که حرف بیان (مرین در در امر را نك دلالت ایلمدی بکی معنای معولیت تا کید ایدر بحسین لفظ ایچون زاند دکلدر (دوا بی یا حرف تنبیه (مکر ادات استئنا (زهره اود که چکرک یا بنده اولور عر بجه مراره بر ل (زهره نك آخرنده هاء رسمی بونک کبی پر زده تخصیص افاده ایدر زیر زهر اغودر اغویه منسوب دیمکدر کاه اولور بحال معناسنده (ترک جباهه اودی بوق دیر بحجم زهره ندارد دیر تنه که شاعر بیورر (بیت) زهره ندارم که بیوسم لب) (تبر و کمان دارد ابروی تو) بعضی شرح اود معناسنده اولان زهره بی عر بیده و فارسیده مستعمل اولان الفاظ مشترک دن ظن ایلوب غلط ایلمش و لغات عر بیه ده مستعمل اولدیغنی مختار صحاح دن نقل ایلوب افترا ایلمش که انده بو بحدن نام و نشان بوقدر (آده اضافتی لامیه در (یا حرف وحدت (که حرف رباط صفت) بچندین یا حرف مصاحبت چندین بونده الفاظ کلبه دنر عدد غیر معین مراد در (بود فعل مضارع مفرد غائب بونده اوله دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاه لردن بر نیک بر قور قبح مرضی و ارایدی بکه ذکر بی دوند زمک یعنی اتی تکرار دله کتور و ب اکتی موجه و معقول دکلدر طائفه حکماء یونان متفق اولدیله و سوزلرین بر کتدر دیلر که بومرضه هیچ علاج دوا بوقدر الا بر آدم اودی بکه اول آدم نیجه صفتله موصوف اوله وصف لرین بیان ایلمدیله * ملک بفرمود طلب کوردند دهقان بسمری یافتند بدان صفت که حکما گفته اند * (دهقان کو بیلی واکنجی معناسنده در (بسمری باوحدت ایچون کو بیلی واکنجی اوغلانی دیمکدر حاصلی زراعدن بر اوغلان دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاه بیوردی طلب ایلمدیله بر کو بیلی واکنجی اوغلانی بولد یلر اول صفتله که حکما دیمش لدر * ملک پدر و مادرش بخواند و بنعمت بی ضرران خوشنود کردانید و قاضی فتوی داد که خون یکی از رعیت ریختن برای سلامتی نفس پادشاه روا باشد * سلامتی ده یا حرف مصدر در و همزه اضافت ایچون کلش (محصول ترکیب) پادشاه دهقان بسمرک اناسنی و اناسنی دعوت ایلوب بی حدو بی قیاس نعمتله خوشنود ایلمدی یعنی راضی و متسلی ایلمدی و قاضی فتوی و پردیکه پادشاه زمانک صحت و عافیتیچون رعایا دن بر نیک فانی دو و کوب هلاک ایلمک جائز در دو * جلاد قصه کشتهش کرد بسمروی بسموی آسمان کرد و بخندید * یعنی جلاد اوغلانی قتل ایلمک قصد ایلمدی اوغلان یوزونی آسمان جابننه ایلمدی و کوادنی حاصلی حیاتدن تا امید اولوب یوز و تی کو که دوندروب نجبدن کولدی * ملک گفت درین حالت چه جای خنده است * پادشاه اوغلانه سؤال ایلوب دیدی بو حالتده یعنی قتل حالنده نه کولمه نك زیدر زیر بو شاشوب مبهوت اولاجتی بکلدر * بسمر گفت ناز فرزندان بر پدر و مادر باشد و دعوی پیش قاضی بردند و داد از پادشاهان خواهند اکتون پدر و مادر بعلت حطام دنیا مرا بخون در سپردند و قاضی بکشتم فتوی داد و سلطان صحت خویش در هلاک من بیند بجز خدای پناهی ندارم * (محصول ترکیب) اوغلان ایلمدی اولادک ناز لری پدر و مادرل بنه در یعنی انلر رحیم و شفق اولد قلمچون ناز و شوه لرین چکرل و شرعله دعواسی اولنلر یهر تقدیر قاضی یه کیدوب مرافعه اولورل یعنی عدل و انصافله اجرای حق ایلوب دفع ظلم ایلمسکی اهل شرعدن زجا ایدرل و عدل و دادی

رد سیمعی

رد این سید علی

و دفع ظلم و بیدادی پادشاه لرزدنی ایدوب اغیاردن جفا کورسه لر انزه بناه ایلدر لر بونلرک جبعی
 بنم حمده بر طرف و یوق بیره وجودم تلف اولماسنی محقق یلوب بو کار بو العجبی استغراب ایدوب
 کولدم شمدیکی حالده ایسه پدر و مادرم متاع و اسباب دنیا ایچون یعنی نعمت دنیا به طبع ایدوب
 بنم قتلہ رضا و یردیلهر وقاضی قتلہ فتوی و یروب هلاکته حکم ایلسدی و پادشاه کندی صحت
 وجودنی بنم هلاکده اکتیوب باعث حیاتی بنم قتلده ییلور پس بونلرک جمله سندن مأیوس اوایوب
 حق تعالی جنانندن غیری امیدکاهم و ملجاء و پناهه قالمادی اول سیدن تعجب ایدوب خنده ایلم
 * نیت * پیش که بر اورم ز دست فر یاد * هم پیش از دست تو میخواهم داد * پیش بونده اولک وقت
 معنالینه اولوق جائز (که اسمدر کیم معناسنه بر آ ورم چقارم و کتونرم دیمکدر ز دست تاضیر خطاب
) فر یاد بر اورمک مقبول صریحی (و ز دست غیر صریحی) هم ادات تأکید (پیش تو لایمه
 دست) توده بوبولدر (میخواهم فعل مضارع متکلم وحدهدر) (داد مقبول صریحی) (و از دست تو
 غیر صریحی) (محصول ترکیب) حضرت شیخ بسمرک جابنندن پادشاهه تضرع بیورر یعنی
 سنک الکنن کیمه فر یاد ایده یم و کیمک اوکنه و یاشه واروب شکایت ایدوب طام اغلایام حاصلی سنک
 الکنن کیمه داد و نالش و فر یاد ایدوب شکایت ایده یم یته سنک الکنن سکا شکایت ایدوب سنک
 انصافکه راضی اولوب عدل و دادی یته سندن توقع ایدرم * سلطان رادل از بی سخن بهم
 برآمد و آب در دیده بگر داند و گفت هلاک من اولیترست از خون بی گاهی ریخت سر و چشمش
 بوسید و زنگار گرفت و نعمت بی کران بخشید و آزاد کرد گویند که ملک هم دران هفتہ شفا یافت *
 (محصول ترکیب) پادشاهک کک و کلی بوسوزدن متأر اولوب مرحمت و شفقتی غالب اولدی
 و کوزری یاشله طولدی و نامر ادک حال پرملانه کریان اولدی و دیدیکه بر یکناه مظلومک ناحق
 یره قانن دوککندن بومر صدن شفا بولیوب هلاک اولمام بکدرارک هلاکیه کلن عافیتدن کچدم
 و بر قهرک مایله حاصل اولان حیاتندن ال چکدم و اول هواپی کوکلدن چقاردم دیوب اوغلانک باشن
 و کوزین او بدی وانی قوجدی حاصلی پادشاه بسمرک کلانندن منیه اولوب بیچاره تسلیه و استمال
 ایدوب یوزین کوزین او بوب قوجدی و نیچه ۳ نعمت و مال احسان ایدوب آزاد ایلدی دیرر که
 پادشاه همان اول هفتہ ده الهک عون و عنایتله شفا خانه خدادن صحت بولوب و مرض هائلدن
 خلاص اولوب کورنماش کی اولدی (بعض شراح از خون بی گاهی ریختن تقدیر کلام از ریختن
 خون بی گاهیدر دیمش و بعضیله رد ایدوب بوتقدیری پسند ایلماشدر لکن پسند ایلماسی
 ناپسنددر * قطعه * همچنان در فکر آن یتیم که گفت * یلبانی براب دیاری نیل * همچنان بونده
 الآن معناسندر یعنی هنوز (فکر آن لایمه در) که حرف رابط صفت (یلبانی فیلیجی دیمکدر
 ز پرا پیل فیلدر یعنی اندن معر بدر) (و یان ادات فاعلدر جعی معناسنه) لب بونده کار معناسنه در
 در پایه اضافتی لایمه در (و نیله بیانیسه نیل ارمانندهر یا اطلاق انکیچوندر که دیار بده اندن
 عظیم صوبوقدر و الاحقیقته طونه ارماغی اندن اعظمندر لکن عر بستانه اولماقله ۴ بجز دین لر
) (محصول بیت) در پای نیل کارنده بر فیلیجی سو یلدیکی بیت هنوز خاطر مده در که هرگز فکر مین
 کیماشدر اول بیت بوقطعه تک بیت ناپسنددر یعنی * زیر پایت کردانی حال مور * همچو حال
 تست زیر پای نیل * زیر پای لایمه (و تا ضمیر خطاب خطاب عام طریقله) (ندانی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب فعل شرط اگر بکنسک دیمکدر) (حال مورده لایمه در) (ندانی تک مقبولی و زیر پایت طرف
 مکاتی) (همچو ادات تشبیه) (حال تست لایمه در) (زیر پای نیل ایکی اضافت بیله لایمه در
) (محصول بیت) ایانک التنده قرینجک حالی معلومک دکل ایسه و بتلک استرایسک همان سنک
 حالک کبیدر فیلاک ایاغی التنده یعنی کندوی فیلاک ایاغی التنده فرض ایلسک نه حالده اوله جفک

زبان سیدعلی
رد سروری

۳ بحد
نسخه

ظن فقیرانمه کوره
بحر اولمیدر دیرل
(لطایع)

معلومند اعدی مورضه بکده حالی سنک ایاغک التده جاق او بله در ائدی ضعیفله مرحت
 ابله که قولر ایاضی التده د وشوب پامال حوادث اولیه * (پلیانی و سکیانی و در بائی
 و غیر بلی و وصف ترکیبی دینسلر وصف ترکیبیدن آگاه دکلمر ایش) (و بان ادات نسبتدر
 دین ادات فاعل ایله ادات نسبتی فرق ایلمر ایش) (پلیانی براب در بای نیلک معناسنی بر فلیجی نیل
 در باسنک کناری قتمده دین اداده قصور ایش قنامل * حکایت * یکی از بدکل عروایت
 کر یخته بود کسان در عقیب رفتد و باز آوردند و ز پر را باوی غرضی بود اشارت بکشستن او
 کرد تا دیگر بدکلان چنین حرکت نکنند بنده پیش عرو بسر بر زمین نهاد و گفت * عروایت
 تمسید بری عرو بن لیث در (علین بنده واقع اولان ابن لفظنی جذب ایلمک بو ذلده شایعتر
 (کر یخته بود فاجش ایدی) (کسان جمع کس در) عقب عینک و فائک فقهله یله آرد معناسنه در
 (وز پر را ادات تخصص وز یرک دیمکدر) (با حرف صله) (وی ضمیر غائب بنده یه راجع) (غرضی
 یا حرف وحدت) (با حرف صله) (کشستن او مصدرک مفعولده اضا قیدر) (تا حرف تعلیل
 (موصول ترکیب) (عرو بن لیث دید کلری پاد شاک بر قولی فاجش ایدی بر فاج کیمسه
 آرد کجه کیدوب طوتوب کرو کتور دبلر وز یرک اکا غرضی وار ایدی پادشاهه آن قتل ایلمکه
 القا و اشارت ایلدی تا کیم سار بنده ره موجب عبرت اولوب انلردن بر بی دخی بو یله ناشایسته
 حرکتی تجویز ایلمیه اول بنده مستند بیچاره وز یرک کندی حقهده برهن قصدن کور بچک
 پادشاهه او کتده ره باش قیوب دیدی * بیت * هر چه رید بر سرم چون تو پسندی رواست *
 بنده چه دعوی کند حکم خداوند راست * هر کل افرادی معناسنه در (چه نه دیمکدر شیء دن
 عبارتدر هر شیء کد دیمکدر میتدا واقعدر) (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر یعنی کچر دیمکدر
 (بر حرف استعلا روده متعانی) (چون ادات تعلیل ادات شرط دکل) (پسندی بای بجمک فحیله
 فعل مضارع مفرد مخاطب بکنور ولایق کور رسین دیمکدر) (روا جائز دیمکدر) (وسین و تا ادات خبر
 و مجموع مرکب خبر میتدار) (بنده میتدا) (چه کندی مفعول اولی) (دعوی مفعول ثانیه و جمله
 خبر میتدا) (حکم سکون میله میتدا) (خداوند ائدی دیمکدر) (را ادات تخصص) (سین و تا
 ادات خبر و مجموعی مرکب خبر میتدار) (تقدیر کلام خداوند راست ایدی دین قاعده فرسدن
 آگاه دکل ایش) (موصول بیت) بنده آبق عروه خطاب ایدوب دیر هرنه حال و هرنه سرگذشت
 و عقوبت که باشدن بکرسه چون که بن آتی مستحسن و جائز کور رسین لایق و سزاوار در
 و هیچ بر کیمسه نک چون و چرا به و مخالفه قدرتی و امکانی یوقدر بنده نه دعوی ایدر و نه سوزی وار
 یعنی نیبه قادر و نیبه مالکدر حکم پادشاهکدر هرنه دیرسه اتی ایدر و هرنه که امر ایدر سه کیمسه
 معارضه و مناقشه به مالک دکل (سراجک بری خداوند راستک تقدیری خداوند مفوظست
 دیمکدر دیمش) (و بر شارح دیمش که خداوند راست خبردر تقدیره احتیاجی یوقدر) (و بر شارح تقدیره
 احتیاج و اردیو شارح اول جانبدن شارح ثانی به معارض اولش و زیاده تطویل کلام و اطناب
 مقال ایش که ذکر صداغ ایراث ایدر) (اما حق بود که معارضه سی بیوده در سوز شارح
 نائیکدر * اما بموجب آن که پرورده نعمت ابن خاندانم نخواهم که در قیامت بخون من گرفتار آبی
 اگر این بنده بخواهی کشت باری بتأویل شرح بکش نادر قیامت مؤاخذه نیاشی * با حرف
 مصاحبت) (موجب جیمک فحیله بوئده سبب معناسنه در) (آه اضافتی لایمه در) (که حرف بیان
 (پرورده) نعمت اسم مفعولک قائم مقام فاعلنه اضافتیدر) (و بنه اضافت لایمه در) (و خاندان
 مشارالیه) (خواهم فعل نفی استقبال متکلم وحده) (که حرف بیان) (با حرف مصاحبت سببی متضمن
 (خون من لایمه) (گرفتار بوئده مؤاخذه معناسنه در) (آبی فعل مضارع مفرد مخاطب

رد ابن سید علی و سروری
 رد سروری
 رد شعی

رد سروری

رد شعی

شارح مقدر ابن سید علی
 و شارح راد سروری
 و شارح ناصر کانی

زدکافی

گرفتار کله سین یعنی مؤاخذه اوله سین دیمکدر (بجواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 (کشت بونده کشتن معناسنه در (باری یاه اصلیه ایله ادات توسل در اولی واحرائی اختیار
 معناسنه تنه که خواجه سلمان پیورر (یت) (دل آکر بار کشد بار نکاری باری) (ورکسی بار
 کز بند چوتوباری باری) (با حرف مصاحبت (تاویل شمع لامیه (بکش فعل امر مفرد مخاطب
 دبه له دیمکدر (تا حرف تعلیل (مؤاخذه مقاعله باندن اسم مفعولدر معذب و معاقب معناسنه
 مصادره مؤاخذه رکبسه بی ایشلدیکی گناه ایچون طوتغه دیرل دیش (محصول ترکیب) بنده
 کرسیخته ییتی او قودنصره پادشاهه استدراک طریقه دیر (پادشاهم هر نه که بکا ایلسک
 قادر سین و کینه نک بوخوصوده قیل وقاله مجالی یوق اما بوخا ندانک نعمتیه مر بی اولوب
 ولی نعمتم اولوق سببیه استریمکه قیبا منده نم قائم ایچون معذب و معاقب اوله سین یعنی
 ناحق و نه ظلمله قائم دوکک سببیه روز جزاده معذب اولد یسک لایق کورمزم زیرا
 ایافت عید شرعاً موجب قتل دکلدر (بعض شراح بخون من یاسنی حرف صله اعتبار ایدوب
 حرف سببیت و مصاحبت معناسنی طوتغه نه اعتراض ایلس لیکن بی وجهدر * ملک گفت تاویل
 چه گونه کنیم گفت اجازت فرمای تا من وزیر را بکشم آنکس بقصاص او مرا بفرمای کشتن
 تا بحق کشته باشی ملک بخشدید و وزیر را گفت چه مصلحت می بینی گفت ای خداوند بصدق
 کور پدرت این حرامزاده را آزاد کن تا مرا هم در بلا نیفکنند گناه از منست که قول حکما را
 معتبر نداشتم که گفته اند * (محصول ترکیب) پادشاه دبدی نیجه تاویل ایده بن ونه وجهله
 صورت شرعه قویا بن بنده دبدی اجازت پیور تا کیم بن وزیر قتل ایده بن اندنصره انک
 قصاصیه بنم قتله حکم پیور تا کیم شرعه قتل ایلس اوله سین وو بالمدن سالم اوله سین پادشاهه
 بوسوز خوش کلدی وی اختیار کولدی ووزیره دبدی بوسوزنه نه دیر سین ونه مفعول کورر سین
 و بودعوانه جوابک ندر بنده نک قولله عمل ایده لمی دیولطفه ایلدی (وزر دبدی پادشاهم
 باباک قبری صدقه سنه یعنی باباک روحیچون بو حرام زاده بی آزاد ایله تا کیم بنی ده بلا یه
 دوشمره صوح بند ندر که عقلا سوز یله عمل ایلمد مکه بویه عیار حرام زاده بی لازم دکل
 ایکن کند عه خصم ایدوب باشه بلا کتوره یازدم زیرا عقلا دشمنلر * قطعه * جو کردی
 با کلوخ انداز پیکار * سرخودرا بناداتی شکستی * چو ادات تعلیل (کردی فعل ماضی
 مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر با حرف مصاحبت (کلوخ کاف عربک ضیله کسه که دیرل بعض
 عجم فتح کاف عربیه اوقور (کلوخ انداز وصف ترکیبدر انداز بدندن کسک آئیچی دیمکدر
 تیر انداز کبی اوق آئیچی دیمکدر حاصلی بونلری شول برده استعمال ایدرلر که آندینی بردهوشیمه
 اصابت ایدر) پیکار با عجمک فتحی و کاف عربیه صواشه دیرل حرب و جنگ معناسنه و بعضیلر یاه
 عربک کسری و کاف عجمله اوقورل (سرخود لامیه در یاه بطنیه له (را ادات تخصیص
 یاه حرف مصاحبت (نادان جاهل (یا حرف مصدر نادانغله یعنی جاهلکاه (شکستی فعل
 ماضی مفرد مخاطب صیدک دیمکدر (محصول یت) چونکه استاد ماهر کلوخ انداز
 و سنک انداز ایله جنگ و حرب ایلدک شک یوق که جهالت نادانغله کندی باشک
 صیدک زیرا فنده ماهر در هر زره به کیم استر سه اورر (چون لفظنه ادات شرط معناسنی و بن
 بوفنده مهارتی یوغیش * چو تیر انداختی در روی دشمن * حذر کن کاندرا و ماجش نشستی *
 چو ادات تعلیلدر سابق کبی (انداختی فعل ماضی مفرد مخاطب آنک دیمکدر (تیر مفعول
 اولی و در روی ناندینی (در حرف صله در با معناسنه دشمنه اضافتی لامیه) حذر کن حذر
 ایله یعنی صافن) کاندر که حرف تعلیل اندر ادات ظرفیه (او ماج همزه نک ضمیله

صیق قرمق دیمکدر
(الطابع)

رد سروزی

اوق نشانی که عرب هدف و ترک پونه دیر آماجده دیر الف ممدوده ایله (شین ضمیری دسینه
 راجه صدر (نشستی فعل ماضی مفرد مخاطب اوتوردک دیمکدر (محصول بیت) چونکه دسین
 یوزینه و مواجهه سته اوق اندک یعنی اتی تبرکله اوروب هلاک ایلیک قصد ایلیک حذر ایله که
 سنده انک نشانگاهنده اوتوردک یعنی سنک تبرک اکا وارد یعنی بولجه انکدخی تیری بهر تقدیر
 سکا و اصل اولور (پس وز بر قصدن حصه ایدوب بیور رکئی خصمی بلیک کرکله نه ایسه که
 چاردر که سن ضرریشدر مک مراد ایدندیک کیسه اوله که سندن اول ساکضرر ابرشدره
 * حکایت * ملک زوزن را خواجه بود کرم النفس و نیک محضر که همکشان رادرواچهه
 خدمت کردی و در غیبت نکوی گفتی * ملک کاف مکسوردر اضافت ایچون (زوزن ایکی زانک
 قبحیله و ارازانده سکون و او ایله بر شهرک اسمیدر که معانیات شارحی امام زوزنی و تلخیص شارحی
 زوزنی اول شهر دندر (پس ملک زوزنی اضافتی لامیه در تخصیص افاده ایدر) (راحرف تخصیص
 زوزنی پادشاهنک دیمکدر) (خواجه لفظنی وزیره و دفتر داره اطلاق ایدر بونده دفتر داره ایدر
 و آخرنده باحرف وحدت و همزه حرف توسل (پس مجرده وکیل خرجه و اول مقوله خذ ملیده
 اولانه دیرل دین عندی سوبلیش (بود ادات زمانیه ایدی دیمکدر (کرم النفس ترکیب اضافتی
 نیک نفس معناسنه) حاصلی بدنس و بدخود کل ایدی نیک محضر عطف تفسیری شکلدز
 حسن خلق یعنی کوزل خوبلی ایدی چرکین خوب بود کل ایدی (که حرف رابط صفت همکشان
 هانک قحی و مییک سکونی و کاف مجمل کسر بله جمع معناسنه اسمدر همه نک چهیدر دین
 عندی سوبلیش (را ادات مفعول (در حرف ظرف (مواجهه بونده حضور معناسنه در
 که مقابلی چهیدر (کردی فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر (همکشان مفعول اولی (و خدمت
 مفعول ثانینی (در غیبت در مواجهه به معطوف (نکوی یا حرف مصدر (کفتی فعل حکایت
 حال ماضی در کردی کبی (همکشان مفعول اولی و نکوی مفعول ثانینی و دره مواجهه و در غیبت ظرف
 مکاندر (محصول ترکیب) زوزن پادشاهنک بر کرم النفس و خوشخوی دفتر داری وار ایدر که
 هر کسک مواجهه سنده و حضورنده خدمت ایدردی و غیبتسنده هر کسک ایلیکنی سو بلردی
 حاصلی افعال و افعالند تمام خلقی راضی و شاکر ایدی * اتفاق ازوی حرکتی در نظر ملک ناپسندیده
 آمد مصداقه کرد و عقوبت فرمود سرهنکان ملک بسو ابق نعمت او معترف بوندو بشکر آن
 مرتبهن پس در مدت توکیل اورفق و ملاطفت کردندی و زجر و معاذت روانداشندی * اتفاقا
 بالاتفاق دیمکدر (وی ضمیر غائب خواجه به راجه صدر (ناپسندیده نامطبوع (مصداقه مقاله
 بایندن مصدر در ناحق یزه بر کیسه نک مالین المعه دیرل (عقوبت بونده اشکجه معناسنه در
 (سرهنکان الف و ثون ادات چهیدر بونده چاوشلر دیمکدر (مالکه اضافتی لامیه در (باحرف
 ضله) (سوابق سابقه نک چهیدر (نعمته اضافتی صفتک موصوفته اضافتیدر (تقدیری بیع
 سوابقتز (او خواجه به راجه صدر (معترف مقرر معناسنه در باینه حرف ضله) (شکران لامیه (مرتبهن
 اسم مفعول در افعال بایندن لیکن صحاحده مرتبهن آخذ الزهن دیش (پس مناسب اسم فاعل
 اوله قدرتیدر (بوند مقدر در قیسه سابقه ایله یعنی او زر زنده نعم سابقه سی چوق ایدی شویله که
 شکر عهده سندن کله مرزیدی (پس بویله اولجه مدت زمان معناسنه (و توکیله اضافتی
 مصدره اضافتیدر (و او ضمیر بینه مصدرک مفعولته اضافتیدر (رفیق زانک کسر بله و فانک سکونیه
 ملائمت یعنی بومشلقی (و ملاطفت عطف تفسیری (کردندیک رفیق مفعولی (و در مدت ظرف
 زمانی زجر زانک قبحیله سورمک و آزار لاق معناسنه در (معاذت مفاعله بایندن مصدر در ماقبلته
 عطف تفسیر در (روا جاز معناسنه در (نداشندی یا حرف حکایه نداشتند نیک زجر مفعول

رد کاف

رد شی

اولی وروا نائیمی جزئی جا رطوبت زردی دیمکدر (محصول بیت) اتفاقاً مذکور خواهددند
 پادشاه نظریه برنامه بوع و تمام قبول حرکت صادر اولدی آنک مالی الدی واکا اشکنجه بیوردی
 پادشاهک اوزرینه حواله ایلدکلری جاوشلر خواجانهک دوات واقبال ومنتصبی زماننده کوردکلری
 احسان وکرمته معترف ومرتزل ایدی یعنی برمنینه لطفی کورمشلرایدیکه فراموش اینک ممکن
 دکل ایدی واول احسان وکرمته و نعمت سابقه منه فرتهلرایدی یعنی شکرینک عهده سنندن
 کله مشلرایدی کانه که شکرینه فرتهلرایدی حاصلی نعمتک بمنولری ایدی پس انک اوزرینه
 وکل وحواله اولدقلری مننده اکارفق واملاطت ایلرلردی وجزر و معایتی جا رطوبت زردی
 حاصلی رعایت ایلدردی وجور وحقانی لایق کومزلدی * قطعه * صلح بادسن اگر خواهی
 هرکه که ترا * در قفا غیب کند در نظرش محسین کن * خواهی فعل شرط دیلرسک دیمکدر
 صلح مفعول ضربیحی (بادشمنی غیرضربیحی) هرکه هر کاهدن محققندار (که حرف یسان) ترا سنکا
 دیمکدر (قفا آکسه کندهک غیب مقدم مفعولیدر) قفا ظرف مکان کنندهک محسین مقدم مفعولیدر
 (نظر ظرف مکانی) شین ضمیر دشته راجعدر (محصول بیت) اگر دشته صلح ایدیوتبارشمنی استرسک
 وانی کنسدوکه دوست ایدیوت مکرندن سالم اولیم دیلرسک هر باز که اول سنسک ازد کده غیب
 ودمتک وقح وغبتهک اینله سن انک نظرنده و حضور و مواجهه سننده تلطیف ایدیوت هر وضعی
 تحسین ومدخ اینله هر نه دکلو سنکدل ویدخوی او اورسنده البته باذن الله تعالی عداوتی صداقته
 مبدل اولور (معلوم اوله که خواهی فعلتک یاسی سکونله یعنی سکونله اوقوزر اما حین تقطیعده

بایه کسره حرکت ویره * سخن آخر بدهن می کردد مؤذرا * سخن تلخ نخواهی دهش
 شیرین کن * سخن میدا آخر لفظ فارسیدر تا ایدوتقر پراچون کاورانجق (بدهن بابونک کبی پرده
 از معنایسته از دهن تقدیرنده می کدرده متعلقدر) مؤذی اسم فاعل در افعال بایدن اذا ایدی
 جفا کارمه معنایسته (را ادات تخصیص مؤذیک دیمکدر) میگذرده متعلق وجهه فعلیه غیر مبتدا
 (سخنش شین ضمیر موزی به راجعدر) تلخ آبی دیمکدر (نخواهی فعل نفی استقبال معنای شرطی
 متضمن اگر دیلرسک دیمکدر) سخن مفعول اول و تلخ مفعول نائیمی (دهش شین بنه مؤذی به
 راجعدر کنک دهن مفعول اولی) شیرین مفعول نائیمی (محصول بیت) البته بدکوی و بد زبان
 مؤذیک اغزندن سنک حقهکه سوز کچر وچقار یعنی سنک حقهکه سوز سو یلمامکه قادر دکلدر البته
 سو یلرایدی آبی سوزینی ایشمامک استرسک اغز یکی طاتی ایله یعنی مدار ایدیوت رعایت ایله تا کیم
 حقهکه بدکوی و بد زبان اولامون حاصلی مؤذیک بدکوی بلده اختیار یوقدر همان نه ایلرسک
 ایله انکله مدارا اوزره اول (معلوم اوله که بویایی بیت اصل حکایه به چوقلق چسبنان دکلدر
 (مصراع اولک معناسی یعنی سخن تو آخر بدهن مؤذی میگذرد دین شارح اگر هر ای سخن تودن
 سنک سو یلدیک سوز ایسه نکه بعض شارح بونک توجیه نده یعنی نه سو یلرسک آخر مؤذیک دهانته
 واصل اولور دیمش بو تزریق محضدر بونک کورج کچر دیوانه سو یلر واکر مرادی سخن تودن سنکا
 مؤذی البته سوز سو یلر دیمک ایسه شارح معترض ووجه بو کلامی اکابوت بی تقریب دخل ایلشلر
 بعض شارح بهی تحقیق مؤذی اغزنده کلام اجرا ایلمکه قادردر سوزده اغزندن جاری اولور
 و بو معنی مصراع نائیک معناسی مناسبدر دیمش لیکن زیاده نامناسب سو یلش (و بعض شارح
 دیمش که آخر مؤذیک سوزی سنکا دهن وسيله سینه کدر ایلر یعنی سنکا اداسی اغزندن چنان
 سوز ایله در سایر اعضا ایله دکلدر بوده اغزندن چنان سوزک معنا سنی بلز ایش و بعضی سوز
 بهر تقدیر مؤذی و بد زبانک دهانته جریان ایدر غیر کدر کاهی یوقدر دیمش بوده تزریق
 سو یلده سیاقله ییر وک ایش عفا الله عنهم * آنچه مضمون خطاب بود از عهدده بعضی

شارح اول ابن سید علی
 شارح معترض سروری
 شارح موجه کافی
 رد سروری

رد شعی
 رد کافی

بیرون آمدن و بقیتی در زندان بماند * آنچه میداد اول نسنه که دیکمدر مضنون بودند معنی دیکمدر
 (خطابه اضافتی لامیه در خطا بدین بونده مراد امر در (ملکه اضافه لامیه در (عهد) حق
 معنایند در (و همزه اضافتی همچون کلدن در (بعضی د، با حرف تکبیر در (از عهد) بعضی بیرون
 آمده متعلق در یعنی بعضی تک حقیقتن طشیره کلکدن مراد ادا ایلمکدر جمله فعلیه خیره بستاندار
 (ببیتی با حرف سبب یا حرف تکبیر (مخصوصاً ترکیب) مذکور خواجه امر ملک مقتضای سببه
 مصدره و مطالبه اولان مالک بر مقدارین تدارک اید و بت تسلیم ایلدی و باقی فلان بر مقدارک
 ادا سندن عاجز قلوب عهده سندن کلمه مدیکچون زندانده محبوس قالدی * یکی از ملوک آن نواحی
 در خفه پیغامش فرستاد که ملوک آن طرف قدر چنان بزرگواری ندانستند و بی عزتی کردند *
 نواحی ناحیه تک جهیدر طرف معنا سته (خفه خانک ضعی و فائک سکونله کرلین دیکمدر
 (پیغام و پیام و پیغم و پیغم خیره معنا سته در (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوئدر دی دیکمدر
 (فاعلی تحتیه) یکی از ملوک راجع ضمیر در (که حرف بیان (ملوک آن طرف لامیه و مبتدا (قدر
 چنان لامیه (بر گواری بزرگ بایک و زایلک ضمیر یله در و رانک و کافک سکونله اولود دیکمدر عظیم معنا سته
 (واو نسبت و تخصیص معنا سنی افاده ایدر عظیم الشان و نیه القدر دیکمدر (یا حرف وحدت
 (ندانستند فعل نفی ماضی جمع غائب بتادیلر دیکمدر قدر چنان مقدم معنوی و جمله فعلیه خبر
 مبتدا در (و بی عزتی کردند) متعلق و جمله فعلیه ندانستند معطوف (مخصوصاً ترکیب)
 خواجه زندانده ایکن اول اطرافده اولان سلاطینک بری مخفی خبر کوئدر دی که اول جانبک
 سلاطینی سنک کبی واجب الاحترام و جلیل القدر صاحب دولتک قدرین بتدیلر و حرمتسنلک
 و عزتسنلک ایلدی * اگر خاطر عزت فلان احسن الله عواقبه بحساب ما انفسات کند
 در رعایت خاطرش هر چه تمامتر سعی کرده شود که اعیان این مملکت بدیدار او مقفخرند و جواب
 مکتوب را منتظر * خاطر عزتین بیانیه (فلانته اضافتی لامیه (احسن الله عواقبه جمله دعائیه
 معترضه واقع اولنش اعرابین محلی اولماز (عواقب عاقبتک جمع مکسری متهای جوعدند
 فواعل وزنی او زو (خواجه به دعائه در الله تعالی عاقبتلرین کویک ایلسون یعنی عاقبتلرین
 خیر ایلسون (با حرف ضمه (جانب ما لامیه (التفئات کتند که معقول ضمیر یحیی (بحساب
 غیر ضمیر یحیی (رعایت خاطر مصدرک معقولته اضافتیدر (هر چه تمامتر نسنه که تمام و کمال
 ضربه در سعی اولنه (که حرف تعلیل (اعیان این لامیه و مبتدا (مملکت مشار الیه (با حرف ضمه
 مقفخرند متعلق (دیدار لفظ مشترکدربوز و کوز ایله کورمک بدشته بونده ایکی وجه بله جائدز
 مقفخر اتم فاعلدر افعال بایندن (نون و دال ادات جهدر (بدیدارا و مقفخرند خبر مبتدا در
 (جواب مکتوب لامیه (را حرف تخصیص منتظرک جواب معقولیدر (مخصوصاً ترکیب)
 اگر فلان کسک خاطر عزتیزی یعنی خواجه مذکورک الله تعالی عاقبتلرین خیر ایلسون بزم
 جائزه التفات البرسه یعنی بویاری قدر و هم شرفی مشرق ایدر سه حاصلی بزه کلو رسه
 خاطر بینی رعایت ایلمکده و عزت و خرمتمده هر نکه اتم و او فر رعایتد انک خصوصند سعی و اقدام
 اولنه زیرا بوملکتک اکا بر و اعیانی دیدار بته مقفخر و جمال پر کالی کور مکه مقفخر در و جواب
 مکتوب بزه منتظر (مذکور مکتوبده خواجه بی غائب برینه تنزیل ایلد کلرندن بعضی شراح
 مکتوب یا لذات خواجه به اولوب بعضی هوادارلر بینه اوله دیو زعم ایلمش لیکن و هم ایلمش
 زیرا اکا بر و اعیان ناسه تعظیم قصد ایلد کلرند غائب منزله تنزیل ایدر * خواجه برین
 وقوف یافت و از خطر اندیشید جوابی مختصر چنان که مصلحت دیدر بظهوری نوشت و روان
 کرد یکی از متعلقان ملک برین واقعه مطلع شد و ملک را اعلام کرد و گفت فلانرا که حبس فرموده

ردگانی

رد شعی

باملوک نواحی مر اسلت دارد * برین اشارتند مضمون مکتوبه به (خطر بونده ضرر و فساد معنایه در) اندیشید فعل ماضی مفرد غائب قورقدی دیمکدر (جوابی یا حرف وحدت (مختصر صفت جوابی) چنان آنچلین دیمکدر (که حرف رابط صفت (دیدک مصلحت مقدم مفعول (بر حرف استعلا (ظهر ورق لامیه مکتوبه ارقاسنه دیمکدر (نوشتک مفعول غیر صریح دیمکدر (جواب صریحی (چنان که مصلحت دید معترضه روان کردک مقدم مفعول دیمکدر (معلقان جمع متعلقدر ملکه اضافتی لامیه ملکهک خواصندن بریسی دیمکدر (برین واقعه یعنی مکتوبه قصه سنه (مطلع طایک تشدید به افعال بایندن اسم فاعل در آگاه اولدی (فلان را القاسط کتایه دندر ورا ادات مفعول که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت (ملوک نواحی لامیه (مر اسلت مفاعله بایندن مصدر در مکتوبه بلشعق معنایه (محصول ترکیب) خواجه مضمون مکتوبه و قوف بولدی یعنی مکتوبه بدین قصدته اید وکن بیلدی و ضرر و فساد دن قورقدی یعنی بوسه نهائی بیلنوب پادشاهدن کنندی به ضرر و خطر ابریشه دیو خوف ایلدی پس کنندی مفعول و مناسب کوردیکی وجه اوزره کلن مکتوبه ارقاسنه بر مختصر جواب یازدی و کوندردی پادشاهک متعلقات و توابعندن بریسی بوحاله واقف اولدی بعضی مله صاحبانندن بریسی دیمش مصاحب اولق لازم دکل اتباعدن بریسی دیمکدر کرکسه مصاحب و کرکسه غیر بیسی (و پادشاهه اعلام ایلدی و دیدی فلان کیسه بی که حبس بیورمش سین اطراف پادشاهلریله مر اسله سی وار یعنی کیزلی مکتوبه بلشور * ملک بهم برآمد و کشف این خیر فرمود قاصدرا بگرفتند و رساله را بخواندند نوشته بود که حسن ظن بزرگان بیش از فضیلت بنده است و تشریف قبولی که فرموده اند بنده را امکان اجابت آن نیست * ملک میتدا بهم برآمد خبری (و کشف این خبر مصدرک مفعولنه اضافتیدر (فرمود بیوردی (قاصد اصطلاحلرنده یکله درل و عرب برید در بانک فعیله (زا ادات مفعول (بگرفتند با حرف تأکید و مدخولی فعل ماضی جمع غائب طویدر معنایه (رساله مکتوبه درل (را ادات مفعول (بخواندند فعل ماضی جمع غائب (نوشته بود یازمش ایدی دیمکدر (که حرف بیان حسن ظن بیایه و بزرگان به اضافت لامیه (بیش باه عربک کسر به ارتقدر زیاده معنایه (فضیلت عمده و کالده ارتقلغه درل (بنده به اضافت لامیه در (و تشریف قبول مصدرک مفعولنه اضافتیدر (یا حرف وحدت و تشریف مبتدا (که حرف رابط صفت (فرموده اند بیورمشلردر (بنده را را ادات صله (امکان اجابت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (واجباتک انه ده بویله در (امکان میتدا نیست خبری وجه اسمیه خبر تشریفدر (محصول ترکیب) پادشاه غمازک غزندن بمحضور اولدی یعنی منقبض و مضطرب اولدی و بوخبرک کشفی بیوردی یعنی بوخبرک صحتی بیلیمک و قاصد حامل مکتوبه بولتی کرکدر دیدی پس قاصدی یعنی حامل مکتوبی طویدر بیلر و ملکک حضور بنده کتوردیلر و کاغدی او قودیلر رساله ده خواجه یازمش ایدی و یا مکتوبه یازمش ایدی یعنی ظهر مکتوبه یازمش ایدی که صاحب سعادت تلرک بویله نک حقیقده حسن ظنی فضیلتدن زیاده در یعنی ظن ایلد کلری فضل و کمال که اول سببه رغبت و التفات لایق اولام بنده ده اول حالت یوقدر و خدمت لری قبول تشریفی که بیورمشلردر بنده نک انی قبول ایلک امکائی یوقدر یعنی حضور شرفلریله مشرف اولق قبولی که بیورمشلردر حاصلی برمله اولق شرفیله مشرف اولغی قبول ایله بیورمشلردر بنده به اول تکلیفی اجابت و اول فرمانه اطاعت ایلکه بحال و قدرت یوقدر * محکم آن که پرورده نعمت این خاندانم و باندک مایه غیر خاطر باولی نعمت خود بیوفایی نتوان کرد که گفته اند * با حرف مصاحبت (و حکم

تشریف بونک کی برده
احسان دیمکدر

بده

بونك كېي پر زده سبب معناستدر (كه حرف بيان (پرورده نعمت اين اضافتلى لاميهدر (خاندان
 اينك مشار اليه (ووم ضمير متكلم (واو حرف حال (يا حرف مصاحبت (انك آز ديمكدر
 قليل معناست مابه بونده اصل وسبب معناستدر (همزه اضافت همچون كلكشدر (تغيره وخطره
 اضافتلى لاميهدر (بعضى اعجام مابهيك اضافتته فائل دككدر (في الواقع مضاف اولماق اصلدر
 لكن اكثر خلق اضافتله استعمال ايدر ل اول جهندن اضافتته ذاهب اولدق فتسد بر
 (وكلاستك سكرنجي بايداه اضافتسن واقعدر تنكه بو يتده او بله در (بذت) (الا ناشنوي مدح
 سخن كوي) (كانك مابه نفعي ازتو دارد) يا حرف صله (ولى فعل فاعل معناستدر (ونعمته
 اضافتي اسم فاعلك مفعولاه اضافتي قبيلنددر صاحب نعمت ديمكدر (خوده اضافت لاميهدر
 (بي حرف سلب (وقاي باسي حرف مصدردر (كرد بونده كردن معناستدر زيرا توانده بوي
 مضارعت وار (محصول تركيب) بيور بلن نشر بني قبول اينك مسكن دكل اول سبيله كه بوخاندانك
 نعمتك پرورده سي ومربسي (موجزني تغير خاطر سبيله كنديمك ولي نعمته وصاحب دولتمه
 وفاسنق اينك جائز ومعقول دككدر زيرا حكما وعقلا ديمشدر * بيت * آنرا كه بجاي تست
 هر دم كرمي * عذرش بنه اركندبعمري ستمي * آنرا كه تقديري آن كس را كدر (بجاي يا حرف صله
 (جاي مقمدر ضرورت وزن همچون (بونك كېي پر زده جايه حق معناستى ورنه افترا اينك
 (جايك تسته اضافتي لاميهدر (هر دم هر ساعت ديمكدر (كرم ايلك ديمكدر) يا حرف وحدت نوعيه
 (عذرش ضمير آن كس دراجمدر) (ينه يا حرف تا كيد) (ونه تونك كسرى وهامه اصليه ايله قوديمكدر
 (عذرش بنه اني معذور طوت ديمكدر) (را ادات شرط ا كردن مخففدر يا حرف ظرف (وعر
 بونك كېي پر زده زمان معناستدر (يا حرف وحدت يا حرف تنكيه وابهام دبين عندي سويلش (ستم
 ظلم (يا حرف وحدت فرديه (محصول تركيب) اولكيسه نك كه سكا هر دم وهر ساعت بر نوع
 كرم واحسانى واردر يعنى دائما سكا لطف واحسانى واصل اوله اني معذور طوت وخطرك پر يشان
 طومعه اركسكا بر زمانده برجقا ايدرسه حاصلى نيجه لطف واحسانى كورديك كيمسه نك برجقلمى
 سبيله اندن رو كردان اولوب ترك و فاسن ايله بعضى نسخنده عذرش بنه پر بنه نازش بكش
 دوشمش وبعضيسنده عيش مكن واقعددر بعضى شرح جاي بونده مكان معناستدر ديمش
 يعنى كرمي سنىك يريكه اولنجه سكا نيجه اولق كرك يعنى سكا زياده اولق كرك ديمش بوندر
 معلومدر كه بو كيمسه بو ميدانك فارسا لردن دككدر * ملك را حق شناسى او پسند آمد نعمت
 وخامت بخشيد وعذر خواست كه خطا كردم وبراى نگاه بيازردم گفت اى خداوند بنده در بين
 حالت شمارا كنهامى نمى بيند بلكه تقدير خداى تعالى چنين بود كه مر بين بنده را مكره مى برسد
 پس بدست تو اولىتر كه سوايق نعمت برين بنده دارى و ابادى منت * ملك را يا حرف صله (حق
 شناس وصف تركيبدر حق بلجي واكلابجي معناست) يا حرف مصدر كسره او به اضافت همچون
 كلكشدر بعضى نسخنده ملك را سيرت حق شناسى او واقعددر (پسند مقبول معناست) احمدر
 (وعذر خواستك مقدم مفعولى) كه حرف بيان (عذر بي كناه كنهامز ديمكدر) (بيازردم فعل
 ماضى متكلم وحده ستمى كناهامز انجدم) (گفت خواجه ديدى اى پادشاه) (شمارا را ادات
 تخصيص سرك ديمكدر) (كناهى يا حرف تنكيه (نمى بيند فعل بني استقبال مفرد غائب سرك كناهكز
 كور من بعضى نسخنده نمى بينم دوشمش متكلم وحده صيغه سنده كورم ديمكدر) (بلكه ادات
 اضراب) (تقديري خداى تعالى مصدر ك فاعله اضافتدر (چنين بود بو يله ايدى) (كه حرف بيان
 (مر ادات تا كيد يعنى را مضمون اولد ينى معنابى تا كيد ايدر) (مكروهى يا حرف وحدت
 مكر وهدن بونده شدت والم مراد در) (برسد فعل مضارع مفرد غائب فاعلى نسخنده مكر وهدر اجم

زد شمعى وكافى

زد كافى

زد سرورى

ضمیر در (پس فای جزایه معناسنه در) با حرف ظرف (دست تولامیه) که حرف تعلیل (سوابق سابقه نك جعفر نغمه اضافتی صفیک موصوفه اضافتیدر اصلنده نغم سوابقتدر) داری فعل مضارع مفرد مخاطب لغتده طوتارسین دیمکدر اما استعمالده و اراقدن کایتدر (ایدی ابدینک جعفر و ایدی بندک جمعی حاصلی متتهای جوعدننر میتہ اضافتی لامیه در) (محصول ترکیب) پادشاهه خواجه نك حتی شناسلغی سیرنی و وفادار لغی طریق مقبول و مطبوع کلدی یعنی بکندی و انصاف ابدی خواجه به نعمت و خلعت باغشلدی و اندن عذر دبلدیگه خطا ایلدم و سنی بی گناه و ناحق بره انجندم خواجه ابدی ای پادشاه بنده کن بو خصوصده سزک کاهکز بلم بو بو حالتده سزدن گناه اکلام حاصلی بونده سزک کاهکز بوقدر بلکه خدای تعالی نك تقدیری بو یله ایدیکه بونده بر مرکوه ایشیه یعنی باشمه بر بلا کله نین بو مصیبت و بلا سنی الکندن اولوق اولدیر زیرا بونده نك اوزرنده نیجه نغم سوابقک و انعامات متواترک وارد و میتہ لایق و سزاوار و وزمرده ایدی و احساساتنک وار حاصلی قوت قوت نعمتک و ورمشم پس بر ذلک و تحقیرک بکا چوق کورنر و علما و حکما دیشرل * مشوی * کر کزنت رسد زخلق مرنج * کنه راحت رسد زخلق نهرنج * کرندکاف عجمک ضعی و زانک فجعله ضرر معناسنه اسمدر (رسد رانک و سینک فجعله یله فعل مضارع مفرد غائب زخلق رسده و مرنجیه ملق اولوق فابلدر و لکل وجهید) که حرف تعلیل (نه حرف نفی معناده رسده مقیددر) (رنج رانک فعی و سکون نونه در محنت و الم دیمکدر) (محصول بیت) اگر سکا خلقدن ضرر روزیان ایشورسه انجمنه و یا اگر سکا ضرر ایشورسه خلقدن انجمنه زیرا خلقدن یکسده یه نه راحت ایشور و نه زحمت و مشقت بلکه هب خدادندر تکه بیت ثانی ده پیورر * از خدادان خلاف دشمن دوست * کدل هر دودر تصرف اوست * دان فعل امر مفرد مخاطبدر . نایدندن دانستن دن دکل بیل واکله دیمکدر (خلاف دشمن مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (دوست دشمنه مطوفدر) (خلاف مفاعله یا ندن مصدر ثانی در دوستک و دشمنک سنکله مخالفتی زیرا بعض امور ده کسینک دوستیده کندی به مخالفت ایدر یا خود معنی بو یله اوله دوست و دشمنی سنک خصوصکده مخالف اولدقلر یعنی دوست صداقت و دشمنی عداوت اوزره اولدقلرینی خدادن بیل زید و عمرودن بنیه (که حرف تعلیل) دل هر دو لامیه در باه بنکله (تصرف اوست مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (محصول بیت) دوستک و دشمنک مخالفتی خدادن بیل یعنی سکا دوستی محب صادق و دشمنی عدو مخالف ایلین خدادر (ز را ایکسینک بیه کولکلری خدادنک حکمنده و تصرفنده در یعنی جمیع امور ظاهرا و باطنا خدانک النده در دبلدیگی کی تصرف ایدر لکن کسبک تأثیرینی بحسب الشرع الشریف اوتنمده تا که جبریه و رطبه سندن خلاص اولسن زیرا جبر محض مذمومدر قال تعالی اها ما کسبت وعلیها ما اکتسبت * کرچه تیرانگان همی کذرده * از کاندار بینداهل خرد * همی ها حرف تأکید (می کذرده فعل مضارع مفرد غائب بونده جفا کیدر دیمکدر) کاندار وصف ترکیبدر یای طوتنجی دیمکدر اما مراد تیراندازدر (بیند فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر بیندندن) (اهل خرد لامیه در) (محصول بیت) اگر چه ظاهرا اوقی یا بدین جتار کیدر اهل عقل و بینشانی کاندار و تیراندازدن بیلور یعنی ظاهرا یا بدین جتار اما حقیقتده تیری آنان تیراندازدر و کآن اراده بر واسطه و آلتدر انجنی افعال عباده بو یله در ظاهرا هر فعل زید و عمرودن صادر اولور اما اول فعلی انلردن اصدار ایدن خالق اشیتا در که افعال عبادتی خلق ایدن اولدور و زید و عمرو اراده آت ملاحظه در انجق * حکایت * یکی از ملوک عرب متعلقان دیوان را فرمود که هر سوم فلان را چندان که هست مضاعف کنی که ملازم در کا هست و مترصد فرمان و سار خد متکبران بلهو واجب مشغولند و در ادای خدمت متهاون صاحب دلی باشیند و کت علودرجات بندگان

زد شعی

خواجه نشئت
نه ها و نه کمان و نه کانش
انجق * ایردیرن مزانه
تیری ندای یا حق

درگاه حق جل و علاهین مثال دارد * متعلقان دیوان اسم فاعلک مفعولند اضافتدر (را
 ادات مفعول (که حرف بیان (مرسوم بوده وظیفه دیمکدر (فلان الفاظ کنایه دندر فلان
 بنده دیمکدر (مضاعف اسم مفعولدر مفاعله بایندن ایکی اول قدر دیمکدر (که حرف تملیل
 (ملازم درگاه اسم فاعلک مفعولند اضافتدندر (مترصد فرمانده بوله در (سایر خدمتکاران
 سایر بونده باقی دیمکدر (لهو لامک قبحیه و سکون هایلله او یون معناسنددر (لعاب لامک قبحی
 و عینک کسر بله مرادف لهو در (ادای خدمت مصدرک مفعولند اضافتدندر خدمتی ادا ایله
 دیمکدر (متهاون اسم فاعلدر سست معناسنه (درجات درجه نیک جمعیدر یوکسک بره چی قاجق
 بصفتقره دراز نیکه الحق بره ایمن که درکات دبرل در که نیک جمعیدر (بندکانه اضافتی لامیه در فلان
 (محصول ترکیب) عرب پادشاه لرندن بریسی دیوانه متعلق اولان ارکان و اعیانه امر ایلدیکه
 قولک وظیفه سنی تقدیر ایسه بر اول قدر دخی زیاده ایلک زیرا دائماً آستانه مزه ملازمت و خدمت
 دیوانه مزه مداومت و مواظبت ایله و هر نه بوزد نیکه امر یز وارد اولورسه احسن وجهه لیرینه
 ک شوروب ادا خدمت ایلسکه ناظر و حاضر و مترقبدر و باقی خدمتکارلر لهو و لعبه و هواء
 نفسانیه مشغولدر و اداء خدمته کاهل و سست یعنی تهان و تکاسل اوزره در ر اهل دل
 اویادان بریسی پادشاهک بو کلامنی استماع ایلدوب دیدی الله تعالی قوللر نیک درگاه حقه
 علو در جاتی و رفعت مقاماتی بو کما ماننددر یعنی عبادت و طاعته ملازم اولنلرک مراتبی رفیع
 و پاییزی مشعبدر و اهمال و تقصیر اوزره اولنلرک ایشلری خدانک لطفنسه قلمشدر (فیغفر
 ابن بشاء و یعذب من بشاء و الله علی کل شیء قدير * نظم * دو بامداد آکر آید کسی خدمت شاه *
 سوم هر آینه در وی کند بلطف نگاه * بامداد ابرته دیمکده یعنی ایکی صباح (کسی با حرف وحدت
 (با حرف صله (خدمت شاه اضافتی لامیه در (سوم سینک کسری و واولک ضمیمه اوچینجی دیمکدر
 نیکه بالبرده بیان اولدی اییدی (هر آینه الید دیمکده بر لفظدر (در حرف صله در با معناسنه در
 (وی ضمیر غائب کسی به راجعدر (کندک فاعلی تحتند شاهه راجع ضمیردر (با حرف مصاحبت
 (لطف مصدردر ملائمت معناسنه نگاه نظر دیمکدر (کندک مفعول صریحی (در وی و بلطف
 غیر صریحی (محصول بیت) ایکی صباح آکر بر کیمه پادشاه خدمته کلسه و مرتبه ملازمت
 و مداومتده بولسه اوچینجی صباح اول کیمه به بهر حال لطف و شفقتله نظر و التفات ایله
 * امید هست پرستندگان مخلص را * که نا امید نکرندز آستان اله * امید مبتدا (هست
 خبر) پرستنده اسم فاعل در عابد معناسنه و کاف محم هاء رسمیدن بدلدر و الف و تون ادات جمع
 مخلصه اضافتی بیسایه در (را ادات تخصیص (مصراع اول مصراع ثانی به مرهونددر (که
 حرف بیان (نا امید ما یوس مبتدا (نکرند خبری فعل نفی استقیال جمع غائب لفظ مشترکدر
 اولماق و دو تمامک بیئنده (کردیدندن مشتق کاف بحمله (زاء مفرده ازدن مخفقددر نکرندده
 متعلق (آستان اله لامیه (محصول بیت) خالص و مخلص عابد و زاهدلرک امیدوی وارددر با معنی
 بو یله اوله خالص و مخلص عابدلر ایچون امید وارد یعنی امیددر که درگاه کیریدان محروم و نا امید
 و خائب و خاسر اولیلر و یارجوع و عودت الیلر بلسکه نظر عنایت حقه مظهر دوشوب منظور
 خدا اوله لرحا صلی دنیا پادشاهلر بنه ملازمت ایلدنلر احسانلر بنه امید واز اولنجسه پس جناب
 حقه خلوص طوبت ایله عبادت و طاعت ایلدنلر امید واز اولمازی اولی و احراردر بو ایکی بیت رباعی
 دیو یازانلر اسلوب شعردن عجب بی بهره ایمشدر (و نکرندندی عودت و رجوعه تخصیص ایلدنلر
 تقصیر ایلمشدر * مشوی * مهتری در قبول فرمانست * ترک فرمان دایسل حرمانست * مهتر
 مه اولوبه دبرل (و زادات تفضیل اولورق دیمکدر با حرف مصدر (قبول فرمان مصدرک مفعولند

زد شرح چیمعا
 درسوری و شمعنی و کانی

اضافتی سدر (ترك فرمان بنه مصدرك مفعولنه اضافتی سدر (دلیل حرمان اسم فاعلك مفعولنه
 اضافتی سدر (مهتری مبتدا و ما بعدی خبری) (ترك فرمان مبتدا (ودلیل حرمان خبری
 (موصول بیت) اولواق و دولت و سعادت بو ر ق قبول اینله ددر یعنی امره امتثال ابدوب
 عیودت شرطنی برینه کتور مکده در اما بو ریغی ترك اینك یعنی امره اطاعت اینلیوب ترك فرمان
 دلیل حرمان و نشان خسران و سبب خذلاند * هر که سیمای راستان دارد * سرخدمت
 بر آستان دارت * هر که هر کس که تقدیرنده (سیماسینک کسر یله علامت و نشان معناستدر
 راستانه اضافتی لامیه در طوغر یلر سیمای دیمکدر (دارد طوتاز و ارلقدن کنی سدر (تکبیه
 مکرر بیان اولندی (سرخدمت بیایه در) (بحرف استعلا) آستان و آستانه اشك دیمکدر
 (موصول بیت) هر کیسه نك که مستقیم و سعادت تللیله نشانی اوله یعنی داغما استقامت طریق اوزره اوله
 حاصلی دواتنی باشی اولان کیسه سرخدمتی افندیسك آستانی اوزره اولور (طوتاز دیمکدن
 مراد افندیسك خدمتمنده اولور و اندن آریلاز دیمکدر * حکایت * ظالمی را حکایت کنند که
 هیرم درویشان خریدی بحیف و توانکرا زادادی بطرح صاحب دل و بگذشت و کفت * ظالمی
 یا حرف و خدت (را ادات مفعول) (که حرف بیان هیرم هانک کسر یله وزانک ضمه) (وهیمه هانک
 کسری و همیک فتحضله اودونه درلر عر بجه حطب درلر درویشانه اضافت لامیه در) (خریدی
 یا حرف حکایه صائون الوردی دیمکدر (هیرم مفعول صریحی) (و بحیف غیر صریحی) (حیف بونده
 ظلم معناستدر (توانکر بونده کوچلی دیمکدر یعنی غنی و الف و تون ادات جمع) (را ادات مفعول
 دادی نك مقدم مفعول صریحی) (بطرح غیر صریحی) (دادیشک یایی حرف حکایه در
 (و طرح درن مراد صالوندر (برو او تقدیرنده در (موصول ترکیب) (بظالمی حکایت ایدرلر که
 فقرانک اودنی زورایله اوجوز بهایله صائون آلودی و اغنیایه جبرایله صالغین طریقه صتاردی
 (حاصلی فقرایه و اغنیایه ظلم ایدردی) (زیرا انلردن اوجوز الوردی بونله بهمال صتاردی
 بر صاحب دل برکون باندن لکدی و دیدی * بیت * ماری تو که هر کرایینی بزنی * یا بوم که
 هر کجانشینی بکنی * ماری تو اخباره و انشایه ۳ حملی وار پس برینه قصر ایدنلر تقصیر اینلشیر
 (ماری یایی ضمیر خطابدر حرف و حدت دین اصابت ایلامش) (که حرف تعلیل و یا حرف بیان
 (هر کرا هر کیمی دیمکدر) (یعنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (بندشدن کوررسین دیمکدر
 (بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر زیندن اوزرسین دیمکدر) (یا حرف عطفدر او معناست (بوم
 یا قوش دیدکلری طیردر (تقدیری یا بومی) (تو که بنه سابق کیدر) (هر کجا هر قنده دیمکدر) (نشینی
 فعل مضارع مخاطبدر نشیندن او تورسین دیمکدر) (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کیندن
 که مشتکر کدر قازمق و قو بر مق و یولوق بیننده بونده نخریدن کلبدر حاصلی کاف عربک
 فتحضله و تونک کسر یله کیندن مشتقدر دینلرا حوال اشتقاقدن آگاه دکل اینلشیر (موصول بیت)
 سن ییلان سین و یاسن ییلانمی سین که هر کیمی که کوررسین صوقرسین و یا قوش سین
 و یا قوش سین که هر نه برده او تورسین یعنی هر قنده که قونارسین خراب ایدرسین ایچی
 مصرعک تقدیرنده ادات تشبیه ایراد ایدن بی وجه اینلش * قطعه * زورت اریش میرود باماه
 یا خداوند غیب دان نرود * زور زانک ضمه قوت معناستدر و تا ضمیر خطاب (بیش باء عربک
 کسر یله ارتق دیمکدر زباده معناست (می رود فعل مضارع مفرد غائب لفظ مشترکدر کتمک
 و واقع اولوق بیننده (یا حرف صله) (ماز دیمکدر سخن معناست (باینه حرف صله در) (خداوند
 غیب دان بیایه در (غیب دان وصف ترکیبدر عالم الغیب معناست (نرود فعل نفی استقبال مفرد
 غائب کتمک واقع اولماز دیمکدر اشتراک اوزره (موصول بیت) اکسر زورک یعنی قوت

زد ابن سید علی و سرورزی
 و شعی و کافی
 ۳ اشادن مراد استفهام
 انکاری در

زد سرورزی
 زد ابن سید علی
 و سرورزی و کافی
 رد کافی

قاهره کثره زیاده واقع اوایوب مجاوز ایدرسه یعنی فرض و قیاس ایده لوم کیم امرک وحکمک و ظلم
وحیفک بزم اوستزه و حقمزه نافذ و جار یدر و زده بالضر و ره بحمل ایدوب دفع و مئمه قادر
دکلوز لیکن عالم الغیب اولان خداونده امرک جاری و حکمک نافذ و جور و ظلم ساری و مجاوز
دکلدر البتہ غیرت حق بوظلمه و بوتعدی به تحمل ایلز برکون سنی اخذ ایدر * زور مندی ممکن
بر اهل زمین * نادعایی بر آسمان زود * زور مند مند ادات نسبتدر زور لی دیکمدر (و یا
حرف مصدر) ممکن فعل نهی مفرد مخاطب ایله دیکمدر (بر حرف صله) اهل زمین لامیه تا حرف
تعلیل (دعایی یا حرف تکبیر و ابهام) (بر حرف صله) (آسمان سینک سکونیه فلک معنسانه در
(زود کتبه و واقع اولیه دیکمدر (محصول بیت) اهل زمینه یعنی بر یوزنده اولنره قوت قاهره
اظهار ایدوب ظالمق و جفاکاراق ایله تا کیم آسمانه دعا کتبه یعنی کیمسه سکا بد دعا ایلیه ز را
مضامومک بد دعاسی ظالمه البتہ تأثیر ایدر (دعایی باسنی حرف وحدت طوتنزلت معنادن آگاه
دکلر ایش * ظالم ازین سخن بر بخند و روی او زود هم کشید و بر و التقاتی نکرد اخذته العز
بالایم * ازین سخنن مراد ایبات مذکوره در (بر حرف صله) (و اوضمیری صاحب دله راجعدر
(التقاتی یا حرف تکبیر (اخذته فعل ماضی مفرد و ث غائبه و ضمیر غائب مقبول صریحی (اخسن
شریق نام منافقه راجعدر) (والعزۃ لفظا مرفوع فاعلیدر اخذتک (باعلی معنسانه حرفدر (ثم
کسر همزه و سکون نای مثل ایله کاه معنسانه در یونده اخذته جمله سه معنسانه در عزت
تکبیر و غیرت جاهلیه معنسانه در مذکور اخسن منافقیندن بردلی طلی شخص ایدی هر بار که
حضرت محمد علیه و السلامه ملاق اولسه و سلام و سنی سورم دیو دعوی ایدردی لیکن بره و ذی
متافق ایدی چوق فساد لر ایدردی حتی بعض مسلیتک آکین یقاردی و چوق ز زانلر ایدردی
پس اللهندن قورق بویله ایله دیلد کده غرور و تکبر آنی گناه او زره طورتدی یعنی عناد افسادی
ارتقی ایدردی آیت کریمه تک حقیقه تله فحواسته مطلع اولق استین تفسیر ره مراجعت ایلسون
حق تعالی تک عزتی انی طورتدی کنهای سببیله دین عندی سوو یلوب خطا ایلیش فتند بر
(محصول ترکیب) صاحب دلاک مذکور کلانندن ظالم بیحضور اولدی و اندن اعراض کوستوب
یوزین بورتاردی یعنی عبوس الوجسه اولدی واکا هیچ التفات ایلدی زیاده تکبر و غرورندن
* ناشی که آتش از مطبخ در انبار همزمش افتاد و سائر املاکش بسوخت و از بستر نرم بر خاکستر
کرمش نشاند * تا انتهاه غایت ایچوندن الی معنسانه (شعی یا حرف وحدت) آتش میتدا
(مطبخ اسم مکندر قبح یانندن تک بشوره جک بر دیکمدر (در حرف صله با مع معنسانه انبار
معروف همزمه اضافه اضافتی لامیه در (شین ظالمه راجعدر (سائر یونده جمع معنسانه باقی معنسانه ده
تحملی وار (املاکه اضافتی اسم فاعلک مقبولنه اضافتدر املاک مالکک جمیدر همک کسری
ولامک سکونیه) یا حرف تأکید (سوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه تعدی یونده مشترکدر
یونده ایکسده ده تحمل وار لیکن افتاده و نشاند نسبت متعدی اولور فتأمل (پستبای بجمک
کسری و سکون سینله دوشک دیکمدر (زمه اضافتی بیایه در (خاکستر کاف عربک کسری یله
و سکون سینله کولدر در عجمه رماد در لر رانک قحیله (کرمه اضافتی بیایه در (و شین ینه ظالمه
راجعدر) نشاند فعل ماضی مفرد غائب اوج فاعلاری تختده مسکن ظالمه راجعدر
(محصول ترکیب) ظالم مذکور خلقله یومعامله بی ایدردی بر کیمه به دک که مطبخندن آتش اودن
انبار ینه دوشدی و جمع املاکئی و یا اودندن عبری املاکئی یله یاقدی و یاندردی دخی یومشق
دوشکدن اتی اسحق کوله اوتورتدی یعنی عزتندن و حضوردن ذات و هوایه دوشدی حاصلی
اسباب و املاک یا بمله حوز و حقیر اولدی سائر یونده بقیه معنسانه اخذایلین سروری به تقلید

رد سزوزی و شعی و کافی

رد کافی

رد شعی

ابلیس لیکن فیه مافیہ * اتفاقا همان صاحب دل برو بگذشت شدیدش که با باران همی گفت ندانم که
این آتش از جنادر سرای من افتاد گفت ازدود دل در ویشان * بو گنجه هر رده که صاحب دل
عسارتی مذکور در حضرت شیخ کنده مراد در دیر و العالم عند الله تعالی (محصول ترکیب) اتفاقا
همان مذکور صاحب دل ظالمک یا نندن بگیدی یعنی اولدینی بره اوغراد ای شدی که ظالم
یارانه سو بگیدی بلرکه بو آتش نیم سرمایه قندن دوشدی و بو وصیت بکا زه دن کلهدی
مذکور صاحب دل اول حریفه دیدی بو آتش سنگ سرمایه فقرانک دود دلدن دوشدی یعنی
فقرایه ایلد بک ظلم و جفا سببیه بو وصیتسه اوغرادک وانلرک بد دعاسی و آه سوز ناشی ایله
نخامانک یا توب بی نام و نشان اولدی (ناشی بوئده واقع اولان بگذشته می بو ط و متعلقدر ذبین وهم
ابلیس فاعلم * قطعه * حذر کن زدود در ونهای ریش * که ریش درون عاقبت سر کند *
(حذر کن حانک و ذالک فحمله یله ضاقن دیمکدر (دود در ونها اضافتی لامیه در وریشه
اضافت بیانیه در بوئده ریش یاره لی دیمکدر بحر و معنایسه (که حرف تعلیل (ریش
در ون لامیه در دروندن بوئده قلب مراد در یاره لی یورک و بحر و ج دل دیمکدر (سر کند باش
ایله یعنی اوج و بر حاصلی نأثر ایذر (محصول بیت) بحر و ج کو کلر نتوتندن حذر ایله
یعنی شکسته خاطر آهندن و بد دعاسندن اجزاز ایله حاصلی کیسه تک بد دعاسین الله زیرا
عاقبت ریش دل اوج و بر یعنی سنده اثرین اظهار ایذر حاصلی سنی بحر و ج و پریشان ایذر
(در ونهای ریشک تقدیر یعنی ریش در ونهادر دین تقدیره خلل و یرمش (در ونهای ریش
وصف ترکیبدر دین ترکیب اضافیه وصف ترکیبی بی خوب فرق ایذرمش (بعضی شرح
بعضتک کلاسی نقل ایلد که نضکره بو تکلفاتی ارتکاب اصل معنایه عدم اطلاعدن ناشیدر
دعش قیاس بو تکلفاته دعای ابدی نیکه جوهری ارتکاب الذنوب اترانها بیورمش (ذنوبه
کک دیمکدر ذنوبی کک دیمکدر کلسه بر (بعضی شرح سر کند تک معنایه ریش درون
عاقبت او کلور وانک او کلمی موزیک هلاک اولما سیله اولور دیش بر امن توجیه دکل اما
استعمالرینه مطابق اولسه بهم بر منک تاتوانی دل * که آهی جهانی بهم بر کند * بهم بر من
قرش مورس ایله دیمکدر یعنی بحضور و پریشان ایله (دل یا حرف وحدت (که حرف تعلیل
(آهی یا حرف وحدت وجهانی یا حرف تکثیر (بهم بر کند قرش مورس ایذر یعنی زبروز بر ایذر
(محصول بیت) مادامکه قادر سین بر کو کلی پریشان و بی حضور ورنجیده ایله یعنی کو کل بیمه زیرا
مظلومک بر آهی جهانی بری برینه اورر یعنی عالی خراب ایذر * حکمت * رتاج کیخسرو نوشته
بود * کیخسرو سیازشک اوغلیدر و سیپوش افراسیاب اوغلیدر تقصیلی شاهنا مملوده مسطور
و مذکوردر (نوشته بود باز بش ابدی بازلن بو قطعه در * قطعه * چه سالهای فراوان و عمرهای
دراز * که خلق بر سر ما بر زمین بخواد رفت * چه بو یونک کبی بر زده مبالغه افاده ایذر نیکه خواجه
حافظ (چه خون افتاد در دلها) بیورمش یعنی مبالغه خون دیمکدر (سالهای فراوان
بیانیه در فراوان چوق دیمکدر (عمرهای دراز زده بو یله در (عمر یونک کبی بر زده زمان و مدت
مغناسته تضمین قلوز (که حرف بیان (خلق میتدا (بر حرف استعلا (سرما لامیه (بر حرف
استعلا زمین بر در ارض معنایسه (بخواد فعل مضارع مقدر غائب (رفت بوئده رفت معنایسه
زیرا مضارع معنایندر (بر سر ما بر زمین بخواد رفت معنایندر وجهله فعلیه خبز میتدا در
(محصول بیت) نه چوق بیلا رونه او زن مندر و زمانر که خلق عالم بر یوزنده برم باشم اوزره
بکوب کتسه ل کرک یعنی بز اولوب و مقبره منی باصوب چیکنه سار کرک (بوئده چه چندان
معنایسه در دین لوقاری بی چندان بیلاز ایش * چنان که دست بدست آمدست ملک تما *

رد کافی

رد این سید علی
رد سروری
رد کافی
رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

بدسته‌های دیگر همچنین نخواهد رفت * چنان آنجا بدسته‌ها (که حرف بیان) دست بدست
 الدن اله دیمکدر عز بجه بدا بد دیمکدر (آمدست اصلنده آمده است ایدی حذف و ایصاله
 آمدست اولدی ضرورت وزن همچون) ملك ميک خيله مملکت وسلطنت معناسنده در (بما با حرف
 صله (ملك آمده استك فاعلی در و بما معنوی) بدسته‌های باحرف صله و دستهای دیگر بیانیه
 و بالامیه ایکن اعتبار ایله غیری الیه و باغیرینک اللریته (همچنین یونجیلین دیمکدر) (نخواهد رفت
 ینه رفتن دیمکدر (محصول بیت) مملکت وسلطنت نیجه که الدن اله بزه گلد یسه یعنی ملوک
 سالفه وسلطین ماضیه دن نیجه که سلطنت بزه انتقال ایدوب کشنده غیر باریک اللریته
 یونجیلین کنسه کرک یعنی دولت و تکرار کیمسه یه باقی دکل والا یوزمان بادشا هلمری دولت وسلطنتی
 فنده یواوردی مقصود بوقطعه دن بودر که مالک سرعته فناسنی وعدم بقاسنی ملاحظه ایدنلر
 جور وظیفه راغب و دینا تک مال ملکته طالب اولماز * حکایت یکی در صنعت کشتی بسرآمده
 بود سیصد و شصت بند فخر در بی علم دانستی و هر روز نوعی کشتی کشتی کشتی بیانیه
 کشتی باه اصلیه ایله کورش معناسنه در (بسرآمده حده و غایبه گلش یعنی سرآمده بی نظیر
 اولمش ایدی (سیصد اوچویوز دیمکدر) (واو حرف عطف) شصت التیش دیمکدر سینه ده
 اقتدر) بند فخر بیانیه بندها عربک قهقوله اول صتمک هر بر او یونته بند دیرلر فخر دن مراد
 معتبر و مقبول دیمکدر (درین علم یعنی درین صنعت دیمکدر) دانستی حکایت حال ماضیدر
 ییلوردی دیمکدر (باحرف مصاحبت) نوعی باحرف وحدت (کشتی کورش) (کرفنی باحرف
 حکایه طوردی دیمکدر (محصول ترکیب) بریمی کورش صنهته حده و غایبه ابرشمش ایدی
 یعنی اول فنده ماهر و سرآمده بی نظیر اولمش ایدی اوچویوز التیش مقبول و معتبر او یون
 ییلور ایدی بوضعندن و هر کون بر در او او یون ایله کورش طور ایدی حاصلی برسته ده هر کون
 کورش طونسه بر کون کوستر دیکدی فنی بر کون دخی کوستر میکه قادر ایدی و هر کورش طوندیغنده
 بر غیر ی هنر عرض ایلدیکه مالک ایدی دیمکدر * مکر کوشه خاطرش باجمال یکی از شاگردان
 میلی داشت سیصد و پنجاه ونه بندش در آموخت مکر یک بند که در تعلیم آن دفع انداختی *
 مکر بونک کی بر زده گانه و اتفاق معناسنه در (کوشه لغتده بوجاقدر اما بونک کی بر زده همتان
 خاطر کنیدی مراد در اضافت بیانیه طریقیله (باحرف صله (جمال یکی لامیه) از حرف بیان
 (شاگرد معروف) (الف و نون ادات جهمدر) (میلی باحرف تکبیر) داشت طوندی یعنی ابدی
 (پنجاه باه عجمک قهقوله وسکون ثوله الی دیمکدر) نه بونک ضمی و هاء اصلیه ایله طقوز
 دیمکدر حاصلی الی طقوز دیمکدر (بندش ضمیر شاگرد و راجعدر) (در حرف تأکید) (آموخت
 فصل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی یکنند و مشترکدر بونده متعدی واقعدر فاعلی نجهتنده
 استاد و راجع ضمیردر و مفهول سیصد معطوفاتیه) (بند تمیز عدددر) (مکر ادات استنسا
 (یک بند مستثنا) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (تعلیم آن مصدرک مفهوانه اضافتیدر
 (دفع مصدردر کیدر مک معناسنه) (انداختی انداخت لغتده ایدی دیمکدر اما بونک کی بر زده
 ایلک معناسنه قطعین اولمشدر) (باحرف حکایه در بعض نسخه ده آنها ون کردی واقعدر
 یعنی اهل سال ایدوب تکامل ایدردی دیمکدر (محصول ترکیب) اتفاق مذکور کشتی کیرک
 خاطر ی کوشه سی شاگردن برینک جسالنه میل طوندی یعنی مائل اولدی حاصلی محبت
 ابدی واکا هبتی و تعلیم و تربیتی غیر بیلر دن زیاده اولدی اوچویوز الی طقوز بنددی بوفندن
 اکا تعلیم ابدی حاصلی ییلد یکی فوندن برینی او کرتمدی غیر بیلرینی چیهسا او کرتمدی یعنی
 برینک تعلیمده اهل سال کوستر و بی تعلیمده دفع ایدردی و او کرتمدی حاصلی بر او یون

او کرمده نعل و بهانه کوسرتدی زیرا بیلوردی باشنه کله جگنی (آموخت برینه آموزانید بازوب
 آموزانیدن متعدبد ر دیوب اما آموزید آموز بدندن لازمدر آموختن کبی دینسلره دانستن لغتی
 او کر تلیدر که غلط سولیمه ل* بسر در صنعت وقوت بسر آمد و کسی را با او امکان مقامت
 نبودى تا بعدى که پیش سلطان گفت استاد را فضیلتی که بر منست از روی بزرگی و حق
 تر نیست والا بقوت از و کمتر نیستم و بصنعت با او برابرم * بسر در هر اد مذکور شاکرد در
 (بسر آمد حده و غایتی کلدی یعنی صنعتیده و قوتده کاله ایریشوب سر آمد اقران اولدی
 (کسی یا حرف وحدت) را ادات تخصیص (با حرف مصاحبت) اوضهیری بسره راجعدر
 (امکان مقامت مصدرک معولنه اضافیدر) مقامت بوئده فارشو قومقدر یعنی بوئنده
 بوکا کیمسه فارشو قویوب طور شده زدی (تا انتهاه ایچوندر) بحدی با حرف صله (یا حرف
 وحدت) که حرف بیان (پیش سلطان لامیه) گفت بسر دیدی (استاد را را حرف
 تخصیص) فضیلت زیاده لك (یا حرف وحدت) که حرف رابطه صفت (روی بزرگی
 لامیه در) حق تربیت بنه بویه در (والا ادات استنسا) بقوت با حرف ظرف یا حرف
 مصاحبت (از استاد دن) کتر اکسیرک و ازرق (بصنعت بقوت کیدر) با حرف مصاحبت
 (او استاده راجعدر) محصول ترکیب (بسر صنعت وقوتده حد و غایتی ایرشدی یعنی فننده
 وزورده کامل و سرآمد اولدی و هیچ بر کیمسه نک انکله مقابله و فارشو قومماغه امکان و محالی
 بوغیدی حاصلی فایق اقران وغالب الامشال اولدی بر حده دک که بر کون پادشاه او کند
 دعوی هر قدر قدر فی الفن اید و دیدی استاد مک بنم اوزریمه فضیلتی و رجحانی و مزیتی
 اولوق بوزندن و استادم اولوب بکافن کشتی بی تعلم ایلد بکی جهتمند ر حاصلی اوستده
 حق تعلیمی اولد یغتمند ر والا قوتده اندن اکسیرک دکلم و صنعتده انکله برابریم یعنی بوئنده هر تکه
 اول بیلور ایسنه بنده بیلورم وانکله طوئشغه قادریم * ملک را این ترک ادب ازوی پسندیده
 نیامد بفرمود تا مصارعت کند مقامی منسع معین کردندار کان دولت واعیان حضرت حاضر
 شدند بسر چون پیل مست در آمد بصدمتی که اگر کوه آهنین بودی از جای برکتندی
 استاد دانست که جوان ازو بقوت برترست بدان بند غریب که ازوی نهان داشته بود با وی
 در آویخت جوان دفع آن ندانست استاد بدوست از زمین برداشت و بزایدی سر برد و بر زمین
 زد غر بواز خلق برخاست * ملک را را ادات صله (ترک ادب مصدرک معولنه اضافیدر) (ازوی
 یعنی بسر در) پسندیده مقبول (تاخر فاعیل) مصارعت مقاعله باندن مصدر در کورشمک
 معناسنه (مقامی یا حرف وحدت) متسع اسم فاعلدر افعال باندن واسع دیمکدر یعنی برکش بر
 (معین بوئده مصدر دیمکدر تعیین معناسنه) چون ادات تشبیه (پیل مست بیانیه) با حرف
 مصاحبت (صدمت لغتده کوده ایله و جسد ایله برنسته طوقشعقدر اما بوئده هیت و جلادت
 و عظمت مراد در) یا حرف وحدت (که حرف رابطه صفت) (کوه آهنین بیانیه در) آهن
 دموز (یا حرف نسبت) (بون حرف تأکید دموره منسوب یعنی دموزدن طماغ) برکتندی
 (بر حرف تأکید) و کندی کاف عربک قحیله و یاه حکایه ایله قویار ردی دیمکدر (بندر غریب
 بیانیه) (که حرف رابطه صفت) نهان کزلی دیمکدر (یا حرف صله) وی بسره راجعدر
 آویخت یا پشدی دیمکدر (تنکه غلام بجمی قصه سنده بد و دست در سکان کشتی در آویخت
 دید بکنده یا پشدی دیمکدر بوئده ده اوبله در) قیاس بد و دستش ایدی شین ضمیره لکن
 اکثر نسخ ضمیر سن واقعدر قیدر (دفع آن مصدرک معولنه اضافیدر) (جوان مبتدا) ندانست
 خبری (دفع آن مفعولی) محصول ترکیب (پادشاهه بسر در مذکور ترک ادب مقبول و مطبوع

زبان شیدعلی
 و سروری و کافی

یعنی اختیار اولدیغی
 جهتمند

کندی حاصلی استادی حقیقه مذکور مدعاستنی بکنندی پادشاه بیوردی کور شدل یعنی
 امر ایلدی تا کیم استاد وشا کرد کورش طوتهل بریوک میدان و برواسع مکان تعیین ایلد یلر
 ار کان ذوات واعیان حضرت ملک حاضر اولوب کلذ یلر اوغلان مست قیل کبی میدانه
 کیردی برهیت ومهابتله که اگر دموردن طایغ اولسه برندن قورار ایدی استاد بلدیکه جوان
 ائمن قوتده اعنلادر اول بند غریسه و فن عجیبه که بسر دن کر لردی یعنی ائمن اول بندی
 نهان طوتار ایدی اوغلانله اول بنده له یا پسندی جوان اول بندی دفع الملکی بیلدی و دفعته
 مالک اولدی استاد پسری ایکی ایسله بردن فالدردی و یا شی اوزر بنه ایلندی و پره اوردی
 خلقدن غریب و فریاد و فغان قالدی تشکه عادتدر * ملک فرمود تا استاد را خلعت و نعمت
 دادند و پسر را زجر و ملامت کرد که با پرورنده خویش دعوی مقاومت کردی و بسر نبردی
 گفت ای خداوند استاد زور و قوت بر من دست نیافت بلکه در علم کشتی دقیقه مانده بود که
 از من دروغ همی داشت امر وز بدان دقیقه بر من دست یافت استاد گفت از بهر چنین روز
 تشکه می داشتم که حکما گفته اند دوست را چندان قوت مده که اگر دشمنی کند تواند * زجر بونده
 قافیق و آزارانی معناسنددر (یا حرف مصاحبت) پرورنده اسم فاعلدر مر می معناسنه (خویشه
 اضافت لامیه در) دعوی مقاومت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (بسر نبردی باشه ایلمتدک) بر من
 دست نیافت بنم اوزر یه غالب اولدی دیمکدر (دقیقه دن مراد بر او یون و بر بنددر) دروغ همی
 داشت امر کردی و صافلردی دیمکدر (و دست را را اداست مفعول) چندان اولقدرد دیمکدر
 (مدهک دوست مفعول اولی) وقت مفعول نانیسی (که حرف بیان) دشمنی (یا حرف مصدر
) تواند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده دوسته راجع ضمیردر (مخصول ترکیب) پادشاه
 بیوردیکه استاده خلعت و نعمت و پردیبر و پسری زجر و ملامت ایلدینر که استادک وولی نعمتکله
 دعوی مقاومت و مقابله ایلدک و باشه چقره مدک و سوز یکی اثباته قادر اولدک دیو بسر دیدی
 ای خداوند استاد زور یله و قوتیله بکا غالب اولوب اوزر یه ال بولمادی بلکه علم کشتی ده بر دقیقه
 قالش ایدی یعنی بوفتده بر او یون قالش ایدیکه همیشه اتی بدن دن بیغ طوردی بوکون اول دقیقه
 ایله بکا غالب اولدی و ظفر بولدی استاد دیدی اول دقیقه بی بونجیلین بر کون ایچون صافلردمکه
 حکما و عقلا دشمنلردن که دوستک اولقدر قوت و قدرت و یرمه که اگر دشمنک ایللی اولوب کفران
 نعمت مسلکنته سالک اولورسه سکا ظفر بولمغه قادر اوله میده یعنی عداوته فرصت بوله میده عداوت
 قصد ایلدرسه * نشیده که چه گفت آن که از پرورده خود چقا دید * تنه قول استاد در دیر که
 ایشتامش مینتکه نه دیدی اول که کندی بسله سندن چقا و چور کوردی (یعنی بسله سندن ایچین
 نه دیدی کنی ایشتدکی) یعنی بوقطعه نک خواستی ایشتدکی * قطعه * یا وفا نبود در عالم *
 یا مکر کس در بن زمانه نکرده * یا بونده ابتداء کلامده واقع اولان اما معناسنه در (خود اوور سمبله
 اسمیله اداست تا کید بینه مشترکدر) بونده اداستدر اگر چه تکلفله کندی معناسنه اسم اولمده
 قابلدر (نبود اولدی و یوقدر معناسنه در) یا حرف عطف (مکر کا نه معناسنه و اداست تا کیده
 اولوق جائز و استثنای ایچون الامعناسته اولمده جائز) کس میتدا (نکر دفعل فنی ماضی مفرد غائب
 خبر میتدا) در بن زمانه ظرف زمان (مخصول بیت) یا عا لده هر کس وفا یوقدر یعنی دیناده
 وفا و حقیقت دید کلری هیچ بوقدر و هر کز اولممش حاصلی برفرد دن وفا و حقیقت وجوده
 کلامش یا خود زمان سابقده ساده دل لک و بونلک زماننده وار ایش اما بوزمانده هیچ بر کیمسه
 کیمسه به اظهار و ابراز ایلدی (حاصلی مهر و وفا و حقیقت یادنیای دنی به هر کز کلامش و ابراز زمان
 وار ایش اما بو زمانده عنقا و کیمیا کی موجود الاسم و معدوم الحسمدر * کس نیا موخت

علم تیراز من * که مرا عاقبت نشانه نکرد * کس میداد (نیسا موخت فعل نفی ماضی) علم تیر
 لایمه و مفعول امر یح تیرا موختدر (واژ من غیر ضریح و جمله فعلیه خبر میداد از) که حرف بیان
 خبر این دیکدر (نکردک مفعول اولی) نشانه مفعول ثانسی (نکردک فعل نفی) (موصول بیت) کیسه
 بدین اوق علی او کردندی یعنی تیراندازان علی تعلم ایلدی که عاقبت بنی نشان تیر ایلدی
 یعنی هر کیه کیم تیراندازان فنی تعلیم ایلد مسه عاقبت بنی نشان تیر و هدف سهام ایلک قصد ایلیه
 بلکه ایلدی قصه دن حصه یعنی هر کیه کیم بر لطف و کریم و احسان ایلد مسه اندن بکا اسارت
 و شر و ضرر ایشدی دیکدر تنکه حضرت بیور مشدر (اتق شر من احسنن الیه) بوندن کثیر
 الوقوع حدیث شریف اولماز قندیر * حکایت * درویشی مجرد در گوشه صحرائی نشسته بود
 پادشاهی برو بگذشت درویش از آنجا که فراغ ملک قناعتت سر بر نیارود و التفاتت نکرد
 و پادشاه از آنجا که سطوت سلطنت بهم برآمد و گفت این طائفه خرقه پوشان بر مثال حیوانات *
 درویشی با حرف وحدت (مجرد اسم مفعولدر تقویل بایندن) (گوشه صحرا لایمه در) (یا حرف
 وحدت) پادشاهی با حرف وحدت (از آنجا اول مقام و مرتبه دن دیکدر) (که حرف رابط صفت
 (فراغ ملک لایمه و قناعتت اضافه اضافت بیانیه سر بر نیارودک مفعول) و التفاتت نکردک مفعول صریحی
 و غیر صریحی محذوف با و تقدیرنده در) (که بنه سابق کیدر اسطوت سینک قحقی و طایف سکونیه
 قهر و غلبه معنایسته مصدر در نظر بایندن) سلطنته اضافه لایمه در (طائفه خرقه پوشان
 بیانیه (خرقه پوش و صفت ترکیبی در خرقه کچی معنایسته) یعنی بمالی قفتان کچی و الف و نون ادات
 جمع) بر مثال حیوانات اضافه اضافتی لایمه در (موصول ترکیب) بر درویش یعنی بر سالک مجاهد بر گوشه
 صحرازه خلقدن منقطع او اب عزالت کزین و تنها نشین او اش ایلدی اتسافا درویش اولدنی
 مقامه بر پادشاه او غرادی اول گوشه ده درویشی کوردی مکر درویش عالم مر اقبه و ارش ایش
 پس درویش اول مقام مدن که فراغ ملک قناعتتدر یعنی ملک قناعتت عالم و عا میا بندن فراغت
 بال و یردینی جهتدن مر اقبه دن باشین فالدر مدی و پادشاه و توابعنه هیچ التفات ایلدی
 و پادشاه اول مقام و جهتدن که سلطنت قهر و غلبه سیدر یعنی سلطنت قهر و غلبه سی جهتدن
 حاصلی پادشاهان قهاران اولدیغی جهتدن مقبض و بحضور اولدی یعنی رنجیده خاطر اولدی
 و دیدنی یعنی بانده او انبزه سو یدلی که بو خرقه پوشان طائفه سی یعنی صوفیون طائفه سی
 و عیابوش زمره سی امثال حیواناتدر که مقادیر ناس بیلزل و شاه و کدایی برابر کورر از آنجایی
 ازان سبب معنایسته اخذ ایدن لر گفته و اصطلاحه مخالف سو بیلشدر ازان مقام و ازان جهت معنایسته
 ازان سبب ظن ایلشدر وسطوت سلطنتی قوت سلطنتله شرح ایلین ضعیف سو باش * وز بر کفت
 پادشاه روی زمین کدر بر تو کدر کرد چرا خدمت نکردی و شرط ادب بجای نیسوردی کفت
 بگو ملک را توقع خدمت از کسی دار که توقع نعمت از تو دارد و دیگر بدان که ملوک از بهر پاس
 رعیتند نه رایا از بهر طاعت ملوک * مذکور پادشاه بویه دیچک وز بر کدی درویش مجرده
 دیدی ای درویش پادشاه روی زمین اضنا فتلری لایمه در بر یوز نیک پادشاهی دیکدر
 کدر اسم مصدر در گذر بدندن او غرامه معنایسته (کرد فعلیه او غرادی دیکدر) (خدمت نکردی
 خدمتدن مر اد بونده تعظیمر لیچون تعظیم ایلدک دیکدر شرط ادب لایمه در) بجای با حرف
 ضله (و جای محل معنایسته در) (نیسوردی فعل ماضی نفی مفرد مخاطب کنه مر دیکدر
 (کفت درویش وز یره دیدی) (بگو ملک را با حرف مفعول ملکه سو بویه دیکدر) (توقع نفع
 بایندن مصدر در امید معنایسته) (خدمتت اضافه اضافتی مصدرک مفعولیه در) (کسی با حرف وحدت
 (دار فعل امر مفرد مخاطبدر) (دار بدندن طوت دیکدر) (که حرف رابط صفت توقع نعمت

مذکور بیت برتر بی بیتک
 ترجمه سیدر که اولی بودر
 (اعلمه الزمایه) لیکن عربی
 بلین شرح ایلیمجه ذوق
 ایلدی یکی ایچون یاز لمدی
 ۴

رد شعی رد کانی
 رد شعی

توقع خدمت کبی در اعرا بده دارد فعل مضارع مفرد غائب طوتر دیکدر (و او حرف عطف
 دیکر دخی دیکدر) بدان در ویش وزیره خطاب ایدوب دیریل واکله (که حرف بیان) بهرادات
 تعلیل در لاجل معنا سته با سه اضافتی لامیه در (پاس باه جمله امدن حفظ معنا سته
 پاسیدنن مشتق قورومق معنای سه رعیتہ اضافتی مصدرک مفعولتہ در (ونون ودال ادات
 جمعدر ملوک اعتبار یله (نه حرف نفی) رعایا نیک فقحیله رعیتک جمعدر معلوم اوله که نافصدن
 فعلیله وزنی اوزره کلن اسم فعالی وزنی اوزرینه جمع اولور (مثلا قضیة وهدیة وثبئة جمعی
 قضایا وهدایا وثبایا ۷ کلور فانک فقحسہ یله فتدیر (طاعت ملوک مصدرک مفعولتہ اضافتی در
 محصول ترکیب) وزیر پادشاهدن مذکور مصاحبی ایشیدنیجه دبدی ای در ویش پر یوزنیک
 پادشاهی سنک اوستکه اوغرا دی نیچون تعظیم ایدوب خدمت ایلدک وشرط ادبی پر یزینہ
 کتورمدک (در ویش وزیره دبدی پادشاه سویله ودی ای پادشاه خدمت امیدینی بر کیمسدن
 طونکه اول سندن نعمت امیدینی طونار دخی ای وزیر بیلکسه پادشاه لر رعیتی حفظ وصیانت
 ایچوندر رعایا سلاطینہ خدمت ایچون دکلدیر * قطعه * پادشاه پاسبان در ویشست * کرجه
 نعمت بفر دولت اوست * پادشاه میتدا (پاسبان یا ادات فاعلدر بی معنا سته قور و بیچی
 دیکدر حافظ معنا سته (در ویش اضافتی اسم فاعلک مفعولتہ اضافتی در ویشست * کرجه
 نعمت میتدا (یا حرف مصاحبیت سببیتی متضمن) فر یونده قوت معنایستہ در ویشست * کرجه
 وزن ایچوندر دولتہ اضافتی لامیه در (واوست لفظتہ ده بو یله در (بشر ما بعدیله خبر میتداز
 محصول بیت) پادشاه در ویشک یعنی فقرا رعایا نیک پاسبانیدر یعنی ظلمتک شردن حافظ
 وحاویدر اگرچسه نعمت و حضور فقرا ورعایا پادشاهک دولتی قوتیله در یعنی سایه جماینده
 آسوده حال و مرفه السال کچنورل * کوسفنداز برای چوپان نیست * بلکه چوپان برای
 خدمت اوست * کوسفند کاف بحکم ضمی وواو وسینک سکونی وفانک فقحیله قویونه دیرل
 عر بیجه غم دیرل غینک وتونک فقحیل یله فابریته پایله ده لغتدر (برای یاه اصلیه ایله ادات
 تعلیل و تخصیصدر (چوپان جیم و بای عجمیله معروف) کوسفند میتدا (برای چوپان لامیه
) ونیست خبر میتدادر (یل حرف اضراب) که حرف بیان چوپان میتدا (برای خدمت اوست
 لامیول و خبر میتدا محصول بیت) بیت اولایی توضیح و تنویر ایدوب بیور قویون چوپانه خدمت
 ایچون دکلدیر بلکه چوپان قویونه خدمت ایچوندر نهایی سوویله و یا باغیله متفع اولور
 یعنی انکله فائده نلور * قطعه اخیری * یکی امر وز کامران بینی * ذکر برادل از مجاهده ریش *
 یکی تقدیری یکی رادر (ذکر پراقرینه سیله بنینک مفعول اولی در (امر و ظرف زمان کامران
 وصف ترکیبی در رانیدندن امراد سور بیچی دیکدر مفعول ثانیدر (بینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کورسین دیکدر (ذکر بی یا حرف وحدت) را ادات مفعول بر مقدر بنینک مفعول اولی
 ودل مفعول ثانیسی) از مجاهده مفعول غیر صریحی و ریش صریحی (محصول بیت) دنیاده
 بر شخصی بوکون کامران و کامین کورسین (یعنی عیش و عشرت و ذوق و صفاده بر مراد
 و خوش حال و مسرور و مرفه البال کورسین و بر غیر سنی و با غیر سنیک یور کینی مجاهده
 و درد و المدن مجروح کورسین (یعنی دنیانک حالی بو یله در کیم کمی ناز و نعمتده و کمی
 هوان و ذلتده در * روزکی چند باش تا بخورد * خاک مغز سرخیال اندیش * روزکی کاف حرف
 تصغیر (یا حرف وحدت) چند نیجه دیکدر (باش فعل امر مفرد مخاطب صبر ایله دیکدر تا حرف
 تعلیل (یا حرف غایت) بخورد فعل مضارع مفرد غائب تا کیم بیسه خاک فاعلی (مغز بین و ایلمک
 سره اضافتی لامیه در (و خیال اندیشه لامیه و با یانیه ایکی اعتبار ایله) خیال اندیش وصف ترکیبدر

مطلب

۷ ثبایا اولک دیشلرینه دیرل
 ایکی دیش الت چکه سندن
 و ایکی دیش اوست
 چکه سندن

در اندیشیدنن (محصول بیت) برنجیه کویچکن صبرایله تا کیم طبراق خیال اندیشک باشک
 یئنی سنی بیسه و یا خیال اندیش باشک یئنی سنی بیه یعنی بر قاچ کون چور بیوب طبراق اولنجیه
 صبرایله * فرق شاهلی و بندگی برخاست * چون قضای نوشته آمدیش * فرق شاهلی مصدرک
 فاعلنه اضافتیدر (بندگی معطوفدر شاهلی به) برخاست قالدی و رفع اولدی (چون ادات تعلیل
 (قضاحکم ازلی نوشته به اضافتی بیاتیه) پیش بونده اولک دیمکدر (محصول بیت) پادشاهلق و بندهلک
 فرقی قالدی یعنی ارارنده تمیز و تشخیص قالدی چونکه خدانک قضای نوشته سنی او کلرینه
 کلدی یعنی ایکسکنسکه موت مقدری کلکله ماینلرنده تفاوت و تغایر قالدیوب برابر اولدیلم * ار کسی
 خاک مرده باز کند * نشناسد توانکر از در ویش * کسی با حرف وحدت (خاک مرده لایمه در
 مجاز خاک مرده دن مراد قبریدر) باز کند کافک فحیله اولنجیه فازه دیمکدر بس باز تا کید ایچون
 کلش اولور) و کافک ضمیله اولنجیه مجموع هر کب آچه دیمک اولور (نشناسد فعل نفی استقبال
 الکلامن و تشخیص ایلم: دیمکدر (توانکر مفعول صریحی (واژ در ویش غیر صریحی
 (محصول بیت) اگر بر کیمسه مرده نک مقبره سنی آچسه یعنی فازه سنی فی فقیردن تشخیص و تمیز
 ایلم: یعنی طبراقه کرد کدنصکره ایکسک اراسنی یعنی ماینلرینی فارق اولان مقبره یا پیسوله
 کفیلدر که پادشاهک و بعض اغنیانک مقبره سنی طاشله یا کیرمدله یا کر پیمله یا پرلر و اوستنه
 اینجه کفیلر صررلر اما بودر ویشک بو حالری اولماز لکن جسدلری برابر اولور بعض نسخه ده
 * بالله ان خاک مرده باز کند * نشناسد توانکر از در ویش * جمع صیغله یله باز کند فعلنی
 ضمه به تخصیص ایلمن اوج جهتدن خطا ایلمش (ضمه به تخصیصده و کردندن اشتقاقده و فتح
 کافنی ترجیح ایلمنه دخل ایلمه سنده) کند کاف عز ینک فحیله کندندن فعل مضارع مفرد در
 دین حکم اشتقاقده خطا ایلمش زیرا کند کاف عز ینک فحیله کندندن مشتقدر تنکسه
 سابقا قاعده اشتقاق بیان اولمش ایدی (باز کندک معناسنی کاف عز ینک ضمیله اولدیغنی
 تقدیرجه آچه یعنی کشف ایلمه دیمکدر کبر وایلمه دین حق ادایه مالک دکل ایلمش * ملک را کفیلار
 در ویش استوار آمد کف ازمن چیزی بخواه کف آن میخواهم که دیگر زجت من ندهی کف مرا
 بندی بده کف * کفیلار بونده کلام معناسنه در (استوار هرزه نک ضمی وسینک سکونی و تانک
 ضمیله محکم دیمکدر) زجت من مصدرک مفعولنه اضافتی در (ندهی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب (محصول ترکیب) پادشاهه در ویشک کلامی محکم یعنی مؤثر کلدی در ویشه دیدی
 بندن برنسته استه در ویش دیدی انی استرم که دخی بکا زجت و برمیله سین پادشاه دیدی بکا
 بر نخبیحت و پردر ویش دیدی * بیت * دریاب کتون که نعمت هست بدست * کین دولت
 و ملک میرو دست بدست * دریاب فعل امر مفرد مخاطبدر (در یابیدنن) (در یافتن دن
 دین و یافتن دن دین حرف در سرز اصابت ایلماشلر) دریاب لفظ مشرکدر کلامغه تدارک یننده
 ایله دیمکدر ایشک واکلامق و طویق معناسنه در دین اسکک سوبلش فهم ایله
 دیننده کذلک (کتون شمعی دیمکدر) که حرف بیان (با حرف تعلیل) (نعمت نای خطاب
 معنی جهتده دسته مقیددر) بدست تقدیرنده (کین که حرف تعلیل) (این اسم اشارتدر
 دولت) (مالک میک ضمیله سلطنت و مملکت معناسنه در) (میرو فعل مضارع مفرد غائب فاعلی
 دولت و ملکه زاجع تحتده ضمیله علی سبیل البذل (دست بدست تقدیری از دست
 بدست در الدن اله دیمکدر) (محصول بیت) شمعی آخرته لازم اولان احوالی تدارک ایدوب
 قایر که الکه نعمت و دولت وار یعنی فرصت الده ایکن فوت ایلمه که صوک بشیمانلق اصی ایلمز
 زیرا بو نعمت و ملک و دولت الدن اله کیدر یعنی سندن اول اولنلرک التیده قیاد بیگی کبی سنکده

رد ستروری
 فتح کافی مر جمع ابن سید
 علی در
 رد شعبی
 رد شعبی

در ابن سید علی
 رد سروری
 رد ابن سید علی
 و سروری

الکده فلانز * حکایت * یکی از وزرا پیش ذوالنون مصری رفت و همت خواست که روز و شب بخند مت سلطان مشغول و بخیرش امید وار و از عقوبتش ترسان ذوالنون بگریست و گفت اگر من از خدای تعالی چنین ترسیدمی که تواز سلطان از جهله صدیقان بودی * پیش بوده قمت معناسه در (ذوالنون دیگله دنباده ایکی کیسه مشهور در بریسی انبیا اندر که حضرت یونس پیغمبر علیه السلام در و بر سیده اولیادندر که ذوالنون مصری حضرت تلیدر ذوالنون مشایخ تذکره زند طبقه اولی ده بازار و اسم شهرینی ثویان در و کثیری ابو الفیض در ولقی ذوالنون و ذوالنون لقبیه ملقب اوله سنده وجه تفصیله محتاجدر انکیون ترک ایلدک ترسیدمی و بودی یازی حکایت ایچوندر (محصول ترکیب) وزیر ذوالنون مصرینک یانته واردی و همت دیدلی که کیجه و کوندز پادشاهک خدمته مشغول و خیر و حسنا تنه امید وارم یعنی امید ایلم و عقوبت و عذابندن قور قانم ذوالنون یوسوزی ایشد یچک اغلدی و دیدی بنی اللهیدن یونچیلین قور قایدیم که سن پادشاهدن قور قور سین صدیقارک بریسی اولوردیم * قطعه * کربودی امید راحت و رنج * پای درویش بر فلک بودی * نبودی فصل فی ماضی (یا حرف حکایه) (امید راحت اضافی مصدرک معنولنه در) رنج راحت معطوفدر بر مضاف تقدیرله یعنی بهم رنج (پای درویش لامیه در و یشدن مراد عابد و زاهد در) (بحرف استعلا) فلک معروف (بودی فصل ماضی حکایت حال (محصول بیت) اسکر راحت و نعمت امیددی اولیایدی یعنی جسته در راحت و حضور امیددی اولیایدی و جهنمده عذاب و عقاب قور قوسی اولیایدی یعنی اگر عباد و زها د نیت و خلوص طویله مجرد خدا نک عباد تنه و طاعتنه استحقاق ایچون و ذاتک تعظیم و تجلیل و اجلاله لیاقتیچون عبادت ایلسه لر در و یشک ایاغی فلک اوزره اولوز ذی یعنی مذکور شرطله عباد و زهاد خدایه عبادت و طاعت ایلسه لر ملائک مقر بین کبی عرش عظیمده سیر ایدر لردی حاصلی مقبول خدا او اولوردی یعنی مراتب عالییه واصل اولور لردی * و روز راز خدا بترسیدی * همچنان کن ملک بودی * و راضی واکر ایدی ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (بترسیدی یا حرف تأکید) (یا حرف حکایت قور قیدی دیمکر در مصراع اول ثانی به مره ندر) (همچنان انچیلین دیمکدر) (کن ملک اصلی که از ملک در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی) (ملک بودی ملک اولوردی یعنی ملک کبی مکرم و معزز اولور دی زیرا ملائکه خدا دن زیاده قور قار که دائماً نظر نده و حضور نده در) (واکروزیر پادشاهدن قور قیدی یعنی کبی خدادن قور قیدی ملک کبی معزز و مکرم و مجید اولور دی) (حاصلی حضرت عیسی کبی عوایق و علائق دنیادن پاک و مجرد اولوب فلک عروج ایدوب ملک مرتبه سن یولوردی) (وریرینه کر یاز انلر شرطی شرطه عطف ملاحظه سن ایلامشله بعض شراح بوینک مصراع ثانیسنی) (چوملک بر فلک ملک بودی) یا زوب لافک کسرله اولکیده و فحیله ثانیسنده واکر قافیه رباعی اولیایدی ایکیجه د کسر لامک وجهی و ارایدی دیش (واکتر صحیح نسخله رده مذکور مصراعک بدل همچنان کن ملک ملک بودی اولکینک کسری و ثانیکنک فحیله دیش صحیح نسخله رده اولانی ترک ایدوب غیر صحیحی یاز مامی غرابندندر یونک صحتی یلوب اکه اعتراف ایلد کند نکره * حکایت * پادشاهی بکشتن بی کنهاهی فرمان داد گفت ای ملک بموجب خشمی که ترا بر منست از از خود بجوی گفت چه گونه گفت این عقوبت بیک نفس بر من برایدوزنه آن بر تو جا و بد بماند * پادشاهی یا حرف وحدت (بکشتن یا حرف صله) (بی کنهاهی اضافی لامیه در بر مضاف تقدیرله شخص بی کنهاهی دیمکر) (حاصلی مصدرک معنولنه اضافی تقدیر) (یا حرف وحدت) (فرمان داد فرمان و یردی یعنی یوردی

رد شراح جیفعا

زد این سیدعلی

ردابی سید علی و سروری

زدکا

(گفت بی کنه ابدی) با حرف مصاحبت (موجبه فتح جهم و کسر جمیده جائز در فحمله مقتضا معنا سنه و کسر ایله سبب معنا سنه فتدبر (خشمه اضافتی لامیه در) با حرف وحدت (که حرف رابط صفت (ترا سنک دیکدر مفعول آزار خود مصدرک مفعولنه اضافتیدر (مجوی فعل نهی مخاطب چو نیدن دن دیله دیکدر (چه گونه نوجهله وننگ صبی دیکدر (عقوبت بونده عذاب معنا سنه در) بیک با حرف ظرف (نفس کنندی معنا سنه وساعت معنا سنه اولوق جائز) بر آید حاصل اولور دیکدر یعنی تیر پکر (وزنه آن اضافتی لامیه در (بزه یا عر بیک فحمله کاه معنا سنه در (چاوید ابدی حاصلی باقی و دائم (بمساند فعل مضارع مفرد غائب فالوز دیکدر ما نیدن دن مشقدر مانند دن دینلر غلط ایشلر (محصول ترکیب) بر پادشاه بر بی کاه مظلومی قتل ایله امر یوردی اول مظلوم دیدی ای پادشاه بنم اوزر ید اولان خشم و غضبک سببیه و مقتضا سیله حاصلی بنی قتل ایلکله کند یکی انجیدوب آزار ایله زیا حدت نفس مقتضا سیله بنی هلاک اید رسین لکن سن بدن زیاده زجت و ضرر چکر سین پادشاه دیدی سنی قتل ایلکله بن نوجهله متضرر اولورم (مظلوم دیدی بکا اید و چکک عذاب و عقوبت بنم اوزر مدن برانده و برنفسده تمام اولور یعنی برنفسده انک المندن قورتلوزین اما انک کنه ای ابد الیاد سنک اوزر کده فالور زیا قتله مستوجب دکل که بنی قتل ایلکله سن آخرتده معذب اولیا سن * رباعی * دوران بقا چو باد صحرا بگذشت * تلخی و خوشی و زشت و زیبا بگذشت * دوران بقا لامیه زمان بقا دیکدر یعنی زمان حیات زیا بقادن مراد حیاطدر (چو ادات تشبیهدر (باد صحرا لامیه صحرا یه تخصیص ضرورت وزن و قافیه ایچوندر و الیاد مطلقا سر یع مرور در صحرا یه و عمرانه نسبتی بر ایدر (بگذشت با حرف تأکید (گذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی دیکدر بونک کی بر زده اولاجنی اولمش برینه تزیل ایدوب ماضی فعلیه تعبیر ایدرر تنکه قرآن عظیمده مواضع علیده ده خصوصاً قیامت احوالنده و اقعدر پس بونده بگذرد معنا سنی و یروپ بومقوله مواضعده معنای ماضی معتبر دکلر دیو یکدی دینلر دخل ایدن بی وجه سونلش (تلخی با حرف مصدر (خوشی ده بویه در مراد خوشیدن لذتدر (زشت چرکین (زیبا لغتده بر اشددر اما بونده خوب معنا سنه در ضرورت وزن و قافیه ایچون زیبا دیش (محصول بیت) زمان حیات بی ثبات باد صحرا صبی سرعته یکدی یعنی باقی فالدی حاصلی عمر هرته قدر که مدد و مطول ایسه ده دوکنشی مقرردر پس بگمش حکمند در ایدمی دنیا ده لذت و لذتسرک و کوزل و چرکین هرته ایسه یکدی کندی باقی فالسادی (یاه مصدر یلر ضرورت وزن ایچوندر و الازشت و زیبا یه نسبت یلازم دکل یعنی آبی و طیلو و چرکین و کوزل دنیا دن بکوب کندی باقی فالسادی * پند آشت ستمکر که ستم برما کرد * در کر دن او بناند و بر ما بگذشت * پند آشت ظن ایلدی (ستمکر ستم ظلم و کر کافی عجمک فحمله و کاردن مخفف ادات فاعلدر جی معنا سنه ستمچی یعنی ظلمچی معنا سنه (که حرف بیان (بر حرف صله (کردن بیون ضمیر اضافتی لامیه در (بناند فعل ماضی فالدی دیکدر (برما ازما دیکدر (محصول بیت) ظالم ظن ایلد بیکه بزه ظلم ایلدی یعنی خیال ایلد بیکه جور و جفایی بزه ایدوب کندی حضور و صفا سوردی لکن خبری یوق که بزدن برانده بکوب کندی و کاه و مظلمه سی ابدی کندیک بو بنده فالدی زیا دنیا ده نام اولوب آخرتده عدل ابن چکر العیاذ بالله من غضب الله * ملک را نصیحت او سود مند آمد و از سرخون او درگذشت و عذر خواست * پادشاه بی کاهک نصیح و بدی فالده لی کلدی یعنی تأثیر ایلدی وانک قتلی سوداستدن کیدی یعنی قتلدن عفو ایلدی و عذر

دیده که سنی ناحق بره قتل ایدوب اولو کما ارتکاب ایدیه یوردمکه آخرتم اوینی یقسا یوردم
 زیرا قتل نفسی بغیر حق ایدیه یوردم دیدی حاصلی لطف واجسانه خاطر بن نسلی ایلدی
 حکایت * وزری نوشیر وان در همی از مصالح مملکت اندیشه میگرد بزرجهر را رأی ملک اختیار افتاد
 دانش خود رأی میزد ملک نیز همچنین اندیشه میگرد بزرجهر را رأی ملک اختیار افتاد
 وز بران در سر گفتندش رأی ملک راجحه مزیت دیدی بر فکر چندین حکیم گفت بموجب
 آن که انجام کار معلوم نیست و رأی همگنان در مشیت خداست که صواب آید یا خطا پس
 موافقت رأی ملک اولیترست تا اگر خلاف صواب آید بعلم متابعت او از معایت او این باشم *
 (مهم بوند ضروری معناسنه در) باحرف وحدت (مصالح مصلحتک جمعیدر) مملکتنه
 اضافتی لامیه در (اندیشه فکر معناسنه در) میگردند حکایت حال ماضیدر ایلردی دیمکدر
 (وقف مصدر در موافق معناسنه) دانسته و خوده اضافتی لامیه در (رأی باحرف وحدت
 (میرد فعل حکایت ماضی آوردی دیمکدر) نیز دخی معناسنه در (همچنین وزرا کنی دیمکدر
 (میگرد فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر فاعلی ملکدر) بزرجهر را اادات صله (رأی ملک
 لامیه در) افتاد دوشدی یعنی واقع اولدی معناسنه فعل ماضی مفرد غائب در (معلوم اوله که
 می ایله مصدر فعل ماضیله کرده حکایت حال ماضی به دلالت ایدر پس بوناره ماضی خالص
 معناسنی و بر نرخی حرفک معناسنی ضایع (لششر) وز بران مبتدادر (در سر یعنی خفیه) گفتندش
 ضمیر بزرجهر راجع و فاعل فاعلی وزرا و جمله فعلیه خبر مبتدادر (رأی ملک را اادات
 تخصیص ملک رأینک دیمکدر) مزیت میک فحقی و زانک کسری و بیا مشدده نک فحقیله
 فضیلت یعنی ارتفاق معناسنه در بر مصدر در که فعلی یوقدر یعنی مستعمل دکلدر (گفت
 بزرجهر دیدی) باحرف مصاحبت (موجب چیک کسریله سبب دیمکدر و فحقیله مقتضی
 معناسنه در) آن لفظنه اضافتی لامیه (که حرف بیان) انجام آخر و صولک معناسنه در (کاره
 اضافت لامیه در) انجام مبتدا و نیست خبری (ورأی مبتداهمگنانه اضافت لامیه در) همگنان
 هانک فحقی و میم سکونی و کافی بجمینک کسریله جمع معناسنه اسمدر (مشیت ارادت معناسنه
 مصدر در یعنی مصدر میمی خدا به اضافتی لامیه در جمله ظرفیه خبر مبتدا) که حرف بیان
 (صواب طوغری) و خطا کسری پس شرطک جوابنه داخل اولان فامعناسنه در
 (موافقت رأی ملک لامیه لزوم مبتداه) اولیترست خبری (ناحرف تعلیل) خلاق صواب
 مصدر که مفعولنه اضافتیدر (باحرف مصاحبت) علم متابعت لامیه (معایت او مصدر که
 فاعلنه اضافتیدر) این همزه مک و میم کسریله و ارازنده سکون یا ایله امین معناسنه در (باشیم
 فعل مضارع منکلم مع العبردر باشیدن بونده اولوز دیمکدر (موصول ترکیب) نو شیر و انک
 وز برلی امور مملکت و مصالح دولت خصوصند برهم آمده و ضروری حاله تدبیر و مشاورت
 ایدر دی و هر بری کندی بلدیکی اوزره بر رأی و تدبیر ایدر دی پادشاهده و نلر کنی
 بر رأی و تدبیر ایدر دی بزرجهره پادشاهک رأی و تدبیری مختار واقع اولدی یعنی
 انک رأینی ترجیح ایلدی سائر وزیرلر رأی و تدبیرنه وزیرلر بزرجهره خفیه دیدیلر
 پادشاهک رأی و تدبیرینک فضیلتی و مزینتی راجح کوردک یوقدر حکیمک فکر و تدبیری
 اوزره بزرجهر دیدی اول سببله ترجیح ایلدم پادشاه فکرینی که ایشک صوی معلوم دکلدر
 و جمیع فکر و تدبیری الله تعالیلک ارادت و مشیتند در که صوابی کله و یا خطاسمی یعنی
 جمع تدبیر و تصرف خداک ارادتنه موقضدر صوابیدر خطا میدر اندن غیر کیسه بلز
 پس پادشاهک رأی و تدبیرنه موافقت ایلک اولی در تا کیم اگر راه صوابه مخالف کاور سه کا

مطلب
 رد شیعی و کافی
 مطلب

منابت سببیه معاشرتند و خشم و غضبندن امین اولوز ❁ مثنوی ❁ خلاف رأی سلطان
 رأی جستن ❁ بخون خویش باشد دست شستن ❁ خلاف رأی سلطان اضافت لری لامیه ل در
 (رأی جستن مصدر ینک مقدم معقولیدر (بخون باحرف مصاحبت (خون خویش لامیه در
 (و شستن مصدر ینک معقول غیر صریحیدر (دست صریحی (محصول بیت) پاد شاهک
 رأی و تدبیر نه مخالف تدبیر استک یعنی انک ایلد یکی تدبیره مخالف تدبیر طالس اولوق کنددی
 قایله ال یومقدر یعنی پاد شاهه مخالف انک کنددی جانشین و باشندن یکمکد زریا اولو الا مره
 اطاعت لازمدر ❁ اگر خود روز را گوید شبست این ❁ بساید گفتن انک ماه و پروین ❁ خود
 ادات تا کسید (روز را ادات مفعول (گویدک مفعول اولی (و شبست ثانیهی (و این اسم
 اشارت در شبه (باحرف استقبال (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیکدر بایدندن یابستندن
 دیتلر خطا ایلشیر (اینک اشته دیکدر (پروین اولکر بیلد یسه دیرل (محصول بیت)
 اگر پاد شاه فرضا روز و شنه بو کچه در کوندر دکلدر دیرسه اکا موافقت ایدوب کلامنی
 تصدیق و تأیید ایدوب کرچکد ریور دیکر حقیقت حال اشته آی و اشته اولکر کور بنوب
 آشکاره طورر دیمک کرک (ظاهر بودر که حضرت شیخک بیورینی ظلمه و جور و متعلق
 سوز اولدیغی رده در والا ظلمه متعلق سوزده تصدیق ظلم صریحیدر ❁ حکایت ❁ شهادی
 کیسوان بر تاقه که من علویم و با قافله حجاز شهر در آمد که از حج می آم و قصیده
 بیش ملک برد که من گفته ام ❁ بونده نعمت داد و اکرام کرد و نوازش بی کران فرمود ترکیبی
 زیاد (ایلین زانئ سویش که هیچ بر نسخه ده بوموجود کل ❁ یکی ازند مای ملک دران
 سال از سفر آمده بود گفت من اورا در عید اضحی در بصره دیدم حاجی چه گونه باشد
 و دیگری گفت پدرش نصرانی بود در ملاطبه علوی چه گونه باشد و شعرش در دیوان انوری
 یا قند ملک فرمود نابز بندش و نئی کند که چندین دروغ چرا گفتی گفت ای خداوند روی
 زمین سخنی دیگر بگویم اگر راست نیاشد بهر عقوبت که فرمای سزاوارم گفت آن چیست
 گفت ❁ شهادتینک فحله زراق معنایه در تنکه بوستانده بیورمش (بیت) کره بر سر بند
 احسان مرین (که این زرق و شیدست و آن مکروفت) قصه خوانلروده شهادت دیرل پس بو برافظدر که
 رومده و عجمده مستعملدر دیو بحمل قویان ظاهر بودر که معنا سنی بسله مهمل قوهر دی
 وغیری به دخل ایلدی (شاید کذاب معنایه در اما بونده نخستد و ظریف معنایه در
 دین نخستد افترا ایلش (کیسو صاج بلوکی) بر تاقه آوردی دیکدر امیرل صاحبزینی
 آوردیکی کبی (که حرف بیان (علوی یا حرف نسبت علی به منسوب دیکدر (حاصلی امام علی
 اولادنه دیرل (قصیده) یا حرف وحدت و همزه حرف تواسل (بیش بونده قه معنایه در
 (عید اضحی قربان برآمده دیرل (ملاطبه سیواسدن آمد بونده بر شهرک اسمیدر (انوری
 شعراء متقدمیند بر مشهور زورلی شاعرک مختصیدر اولویقسه دیوانی دلالت ایدر
 (محصول ترکیب) برشاد صاحبزینی آوردی امیرل کبی که بن علوی یم یعنی امیرم دیو و حجاز
 قافله سیله شهره کبردیکه حیدر کلور بن دیو و پادشاهه بر قصیده صوتدیکه بن سولدم دیو
 اتساقا اول ائناده پادشاهک ندماستدن بریسی یعنی مصاحبزندن بریسی اول ییل سفردن
 کلس ایدی دیدیکه بن بوشیا دی قربان برآمده بصره شهرند که کوزدم حاجی نیچه اولوز
 و حجاجله بله شهره کبرمکدن حج نیچه ثابت اولور و بر مصاحبی دخی دیدیکه ملاطبه شهرند
 یا باسی بر نصرانی ایدی یعنی بر نصرانینک اوغلبدر پس علوی نیچه اولور و حقه سرف
 توجهله ثابت اولور و صوتدیغی شعرینی دیوان انوریده بولدیلر (حاصلی او یچ جهتندن

زبان سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری
 ردشعی

کذب ظاهر اولدی پادشاه بیوردیکه اکادینک اوره ل وشهردن سوره لکه بوقدر بلائی نیچون
 سوبدلک دیو (شاید دیدیکه ای یویوزینک پادشاهی برسوزدخی سوبلیه بن اکر کرچک
 اولماز سه هر عقوبت وجفا که بیورر سین لایق وسز اولام پادشاه بیوردی اول سوزندر
 شباد دیدی * قطعه * غریبی کرت ماست پیش آورد * دو پیمانہ آست ویک چمچہ دوغ *
 غریبی یاحرف وحدت (کرت تاضیر خطاب) ماست سین و تانک سکونیله یوغرت دیمکدر
 (پیمانہ اولیک) چمچہ ترکیبہ چمچاق دید کلر بدر که بوزا جیلر استعمار ایدر لکجه دینلر
 افترا ایلدیلر (محصول بیت) بز غریب یعنی بر مرد غریب اکر حضور که یوغرت
 کتور سه ایکی پیمانہ سی صو و بر چمچہ سی آراندی یعنی کتور دیکی یوغرت مز وردر
 صافی یوغرت دکلدی حاصلی کتور دیکی ذاتنه صوابله ایراندی پس یوغرت کتور دم
 دیو کذب ایلیش اولور باندندر که عاداتا کازجر و عتاب و عقوبت اولماز و بکا اولور * کراز بنده
 لغوی شنیدی مریج * جهان دیده بسیار کوبدروغ * اغولامک قحقی وسکون غینله کلام
 باطله دیرل (یاحرف وحدت) مریج فعل نهی مفرد مخاطبدر زنجیدن انجمنه دیمکدر فعل
 لازمدر (جهان دیده وصف ترکیبی در سیاح معناسته در) دروغ کذب معناسته در (محصول بیت)
 پادشاه یوغرت کتور نه کذبیدن انجمن سین پس بن بنده دن ده برنامہ عقول فعل و برخلاف
 قول ایستد کسه بحضور اولوب بکا عتاب و عقاب ایلیوب معذور بیورر پادشاهان دیده
 و هرزه کو و هر جانی اولان کیمسه چوق کذب ایدر ایدی اکا اعتبار ایدوب جفا و جور
 ایلامک کرک * ملک بخندید و گفت ازین راستر سخن در عمر خود نکفته بفرمود تا آنچه ما مول
 اوست مهیاد آرند * عمر خود لامیه در (نکفته ده یاضیر خطاب و همین حرف توسل همین
 خطاب ایچوندی دین خطابه قابل دکل ایش) تاحرف تعلیل (ما مول اسم مفعولدر نصر
 باندن امید لیش دیمکدر یعنی امید ایلدیکي نسته) مهیا حاضر دیمکدر (دارند فعل مضارع
 جمع غائب طونارل یعنی ایلده ل) پادشاه یو ایکی بیتک مضمونه کولدی و دیدی
 بوندن کرچکرک سوزی تمام عمر کده دیماش سین پس پادشاه بیوردی ناهرته که امید
 ایلد یسه یعنی آتدن و طوندن و آنچه و التوندن حاصلی دیلدیکي نه ایسه آتی حاضر ایدوب
 و پر دیلر و حاجتن بیوردیلر کیم خوش دل اوله * حکایت * آورده اند که یکی از وزرا بز پرستان
 رحمت آوردی و صلاح همکنان جستی اتفاقا بخطاب ملک گرفتار آمد همکنان در موجب
 استخلاص او سعی هکردند و موکلان بروی درمعا قبش ملاحظت کردندی و بز کان
 دیکر در سیرت نیک او پیداشاه گفتند تاملک از سر خطای او در گذشت صاحب دلی برین
 حال اطلاع یافت و گفت * آورده اند روایت ایشلر یعنی راویلر روایت ایشلر (زبردست وصف
 ترکیبی در و الف و تون ادات جمعدر یعنی رعایا و فقر اولی التنده اولان کیمسه ل) آوردی یاحرف
 حکایت (صلاح همکنان لامیه جمعیک ایلکنی و فائده سنی دیمکدر) جستی بنده یاحرف
 حکایت استردی (موجب کسر جمیله سبب دیمکدر) استخلاصه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه
 اضافتیدر و ضمیره اضافت مصدرک مفعولنه در موکلان کافک قبیله موکلک جمعدر اسم
 مفعولدر تفعل باندن و الف و تون ادات جمعدر (معاقبت مفاعله باندن مصدر دز بونک کبی
 پرلده اشکنجه و عقوبت معنا سته در) ملاطفتده مفاعله باندن مصدر در ملائمت معنا سته در
 (کردندی یاحرف حکایت ایلر لدی دیمکدر) و بز رکان دیکر پیمانہ (محصول ترکیب)
 روایت ایشلردر که وزر لردن بریسی الی التنده اولان رعایا و فقرا یه ترحم کتورردی یعنی ایدردی
 و جمعیک ایلکنی استوب دیلر دی حاصلی هر کسهله دوستلایق ایدر دی اتفاقا پادشاهک

رداین سید علی
وسروری و کافی

رد شععی

خطابش (گرفتار و مبتلا کلدی یعنی بر خصوصه پادشاه مذکور وزیر انجنوب حبس
 و عقوبت پروردی جمع اعیان و ارکان آنک استخلاصه سعی ایلدیلر (یعنی سبب خلاصه کوشش
 ایلدیلر و وزیر بنه موکل اوانسار عقوبت و عذابنده ملاطفت ایدر لدی یعنی مسالمت
 کوستر لدی (زیرا جیبی آنک احسان دیده لری ایدی پس اکاعقوبت ایلنکه مساهله اوزره
 اولوب لطفله معامله ایدر لدی و غیره اولول یعنی دفتر اولول و نشانیلر و اغار و بکر و پاشالار
 آنک خوب سیرت و روشی خصوصه پادشاهه سو ایلدیلر (حاصلی هر وجهه مدح و شناسقی
 و ایلنک جهنتدن دعاسنی ایلدیلر (تا کیم سوزلی باشاهک کولکنه تأثیر ایدوب صو چندن
 کجدی یعنی خطاسنی عفو ایلدی بر صاحب دل بو حاله اطلاع اولدی یعنی بومعه له به مطلع
 اولدی و دیدی صاحب دلدن بونده مراد حضرت شیخ کندیدر دیندیلر (قطعه * تادل
 دستان بدست آری * بوستان پدر فروخته به) تا حرف تعلیل (دل دوستان لایمه (بدست
 با حرف صله (آری فعل مضارع مفرد مخاطبدر (بوستان پدر لایمه در مراد پدرن ارثله انتقال
 ایدن بوستاندر و یا الفسل پدرک التده اولان بوستان مراد اوله زیرا لفظ طامدر ایکنی وجهله
 یله تحملی وار ایکنی حقیقته بوستان مراد دکلددر بلکه ماملکدر یعنی سنک و پدرک ماملکنی
 بیع ایدوب دوستله بذل و صرف ایله دیمکدر (فروخته اسم مفعولدر صائش معناسنه (به ایلنک
 کسری وهای اصلیه ایله یک دیمکدر حسن لفظیه شرح ایلین چر کین سو بلیش (محصول بیت) تا کیم
 دوستلرک کولکنی اله کنوره سین (یعنی احباب کولکلرینی اله کتوروب تسلیه ایلنک ایچون پدرک بوستانی
 صائش اولدیغک بکدر (و ایلدیلرک بوستانی صائش اولدیغی بکدر قصه دن حصه در (حاصلی
 احباب قلوبنی رعایت و تسلی ایلنک ایچون بعضی اموالکی بذل و صرف ایله بوللرینسه
 (بختن دیک نیکخواهان را * هر چه رخت سراسر سوخته به) بختن دیک مصدرک مفعولته
 اضافتیدر (دیک یاه مجهولک کسریله و کاف عجمیه چولمک دیمکدر که عرب قدر در فافک
 کسری و سگون داله کاف عربیله دینلر غلط سو بیللر (نیکخواه و صف ترکیبی در ایلنک
 دینلجی دیمکدر دوست معناسنه (الف و تون ادا ت جمعدر) را ادا ت مفعول (و دیک
 اضافتی لایمه در (رخشدن مراد بونده جائزدر که مطلقا اسباب اوله (و با تمقدن بذل و صرف
 مراد اوله (یعنی بیع ایدوب دوستلر یوانه نشار ایلنک اولادر (یعنی ساتوب دو ستلر مصالح
 و همما تنه تلف ایلنک احسندر ایلما مکدن (بو معنی اوجه و اصلو بدر فتدیر (سر آیه اضافتی لایمه در
 اصلی سر آری در بضرورت و زن ایچون حذف اولمش (محصول بیت) مخلص و خیر خواه
 دو ستلره قران قینا دوب طعام بشور مکیچون هر نه که اولک اسباب و متاعیدر بامش اولسنی
 یکددر یعنی هر نه که رخت خانه دز دوستلر یوانه صرف و بذل اولوق اولادر (زیرا احباب یوانه
 مصروف اولان اسباب و متاع و مثال اسرافدن معدود دکلددر که برکون نفعی و فایده سی
 اولیه البته ظهور ایدر (تکه مذکور وزیر یوانه در (مصراع اولک معناسنی دوستلرک چولکنی
 قینا دوب ایچنده کنی بشور مکیچون دینه دخل ایلین کندی مدخولدر (زیرا کندی چولکنی
 بشور مکیچون دیو تعبیر ایلش (باید اندیش هم نکوی کن * دهن سک بلقمه دوخته به) با حرف
 صله (بدانیش وصف ترکیبی در دشمن معناسنه (دهن سک لایمه (بلقمه با حرف مصاحبت
 لقمه معروف (دوختن لفظ مشترکدر دیک و میخلمقی بننده (محصول بیت) بدانیشده ده یعنی
 دشمنکده ایلنک ایله یعنی اندن احسان و کره می در بیغ ایلله زیرا ایلنک اغزینی لقمه ایلله طوتمش
 اولدیغک بکدر (یا خود ایلنک اغزی لقمه ایلله دیکلمش و میخلمش اولسنی بکدر (ضرب مثلددر
 ایلنک اغزینی کک طوتر دیرلر (حاصلی حسن خلق و صکر و احسان آد مه دشمنلریده دوست

رد سروری

ردان سید علی و سروری

اثواب اولی
لاطایع

رد سروری

ایدر دیکدر دشمنی و بداندیشی کلمه تشبیه ایلمش (زیرا ایکسده موذیدر میخلمدن و دیکمدن
 مراد اغز بن طوطوب یار امر سو یلتما مکدر * حکایت * یکی از بسران هارون الرشید پیش برآمد
 خشمناک که فلان سرهنک زاده مرادشام داد بامادر هارون ارکان دولت را گفت جزای این چه
 باشد یکی اشارت بکشتن کرد و دیگری بزبان بریدن و دیگری بمصاهره و فی هارون گفت ای بسمر
 کرم آنست که عفو کنی و اگر نتوانی تو نیز دشنام مادرش ده نه چندا ن که انتقام از حد گذردانگاه
 ظلم ارطرف ما باشد * هارون الرشید خلقای عباسیه ک التبحی خلیفه سیدر کینتی ابو جعفر در
 تاریخ نویه نک یوز یمشده سریر خلافته جلوس ایلدی (معلوم اوله که کتب عربیده ثلاثینک
 اسم فاعل وزنی اوزره اولان اعلام طاهر و ظاهر کبی و فاعول وزنی اوزره اولنلر القسمر یاز بلور
 هرون کبی و فارسی و ترکیده الفله (خشمناک) (نک اادات نسبتدر) (که حرف بیان (محصول ترکیب)
 هارون الرشید اوغلار نیک بریسی باباسی قتمه خشم و غضبه کلدی که فلان سرهنک زاده نامه شتم
 و یردی یعنی سو کدی هسارون الرشید ارکان دولته سؤال ایلدیکه بو نک جزاسی ندر (یعنی
 خلیفه زمانک حاتونه شتم ایلمنک جزاسی نیجه اولق کرک (ارکان دولتک بریسی قلمه اشارت
 ایلدی یعنی قتل لازمدر و برغریسی دلن کسک کر کدر دیدی (و بریسی مصاهره ایدوب یعنی
 وافر مانن الوب فی بلد ایلمک کرک دیدی هارون دیدی ای اوغل کرم و لطف اولدر که انتقامله
 مقید اولوب کنهاندن کچوب عفو ایلیه سین (زیرا انتقام الهه لایق در و اگر کنهاندن کچوب
 عفو قادر دکل ایسک سنده انک اناسنه شتم ایله اما اول قدر سوکه که انتقام حد دن تجاوز ایلیه
 یعنی اول سکا سو کدی دکل سوک زیاده سوکه که زیاده سو کدو کت تقدیر چه کنهانه و ظلم بزم
 جائیزدن او اور پس عدالتدن تجاوز ایدر و دعوی انتقام انک حتی اولور ملک زوزن حکایه سنده
 مصادره بی و شیاد حکایه سنده فی ایلدی شرح ایلد کد ناکره بونده ایکسده تکرار شرح ایلینه
 دخل ایلمن بی وجه دخل ایلمش زیرا التکرار حسن در * قطعه * نه مرد ست آن بزئدیک خردمند
 * که یاپیل دمان بیکار جوید * پیل دمان بیایه در (دمان دمیدندن صفت مشبهه در کو کر مش
 و باوز لئمش دیکدر) (جوید بونده استک معناسنه دکادر بلکه ایلمک معناسنه در زیرا بیکار جو
 و جنک جو صواش ارنسه یعنی بهساره دیون پس بیکار جوید صواشه و جنکه قادر اولور
 دیکدر) (حاصلی قوت و قدرتدن کنایتدر ایمدی جنک ایلمک استه به دین مذکور اصطلاحی بیلز
 ایش (محصول بیت) عاقل قتمه اردکدر اول کیسه که کو کر مش فیله جنک ایلمکه طالب اوله یعنی
 شو بله بهادر اوله که فیله جنک ایلمکه مالک اوله علی الخصوص که فیلک خشمی و غضبی وقتنده
 * بلی مردان کسست از روی تحقیق * که چون خشم ایدش باطل نکوید (محصول بیت) بلی تحقیق
 یوزندن مرد اولدر که چون خشم و غضبی کله باطل و اغو کلمات ایلیسه (حاصلی پیل دمان
 و بیبرسا بانله جنک و صواشه مالک اولوب انلرک حقندن کلک یعنی انلره غاب اولوق چندان
 هنر دکل عقلا قتمده بلکه کال هنر و زیاده ارلک اولدر که خشم و غضبی کلد یکی حینده باطل
 و بیهوده سوز سو یلیه * مثنوی * یکی راز شت خوبی داد دشنام * تحمل کرد و گفت
 ای نیک فرجام * زشت خو وصف ترکیبدر (یا حرف وحدت بریا اصلیه و بریا مصدریه
 در دین معلومدر که بو بیتک معنا سنه واصل اولماسش (نیک فرجام وصف ترکیبدر آخری
 و عاقبتی خبری معناسنه فرجامک معناسی عاقبت اولد یعنی انکار ایندن زائد انکار ایلمش
 (محصول بیت) بریسه بر راضی و چرکین خوبی بر کیسه دشنام و یردی یعنی شتم ایلدی
 حاصلی سو کدی اول سو کوان کیسه ده شتمه تحمل ایلدی و دیدی ای آخری و عاقبتی خبری
 کیسه نیک فرجام وصف ترکیبی اولدوغنی بیلنلر سنه بیلز ایش * بتر زانم که خواهی

مطلب

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

کفتن آتی ❖ که دائم عیب من چون من ندانی ❖ بتر لفظنده بعضیابر تفصیل ایدوب بدتر دن
 مخففدر دیدیلر وبعضیلر دیدیلر که تخفف دکل بلکه اول معنایه بر کله در و الله اعلم (زمان اصلنده
 از آتم در) (که حرف بیان (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب (آتی آن اسم اشارت) و با
 ضمیر خطاب) (که حرف تعلیل (عیب من لامیه (چون ادات تشبیه (ندانی فعل مضارع
 مفرد مخاطب بجز سین دیکدر (محصول بیت) بن اندن بتر مکه سن بکا اولسون دیکجک سین
 (حاصلی هر قباحت که بکا اسناد ایدوب اولسون دیکجک سین بن اندن بترم یعنی هر دیکجکدن
 بترم زیرا بلور مکسه عیبی شدن ای بجز سین حاصلی بنی کا بذغی سوکک استر سین عیبار عیبی
 بدن او کرن اندنصکره مراد کجه سوک ❖ حکایت ❖ باطائشه بز کان در کشتی بودم زورقی
 در پی ما غرق شد و دو برادر در کردایی در افتساندن یکی از بزرگان ملاح را کفت بکیران هر دو
 برادر را تا تر صد دینار بد هم ملاح تا بیکی خلاص کرد دیگری هلاک شد کتیم عمرش
 نمانده بود ازان سبب در کرفتن اونا خیر افتساده ملاح بخندید و کفت آنچه تو کفتی یقینست
 و دیگر خاطر من برهانیدن این بیشتر بود بسبب آن که وقتی در بیابان مانده بودم این امر را بیشتر
 نشاند و از دست آن دیکرتان زیا نه خورده بودم در طفلی کتیم صدق الله العظیم که (من عمل صالحا
 فلنفسه و من اساء فعلیها ❖ باحرف مصاحبت (طائشه بز کان اضافتی بیابنده در (زورق زانک
 و رانک قنچه ل یله و سکون و اوله صندل معناسته در و یا حرف وحدت (در پی ملامیه (کردآب
 کاف بحمک کسری و سکون را ایله صو چورلدیکی محل که عربجه اکا در دور دیرل ایکی دالک
 ضمه ل یله یعنی صو چکر یین بر که انده غرق اولقی خوفی اوله (ملاح لغتسه کشیان در یعنی
 کلهجی اما بونک کبی پرلده رئیس مراد در (کبی صاحبی دین غلط سوبلش (بیکر فعل امر
 مفرد مخاطبدر کبر بدندن کرفتن دینلر غلط سوبلندیلر (تا حرف تعلیل (صد دینار بوز
 التون دیکدر هر بریچون بوز التون دین عتدی سوبلش (تا حرف تعلیل (خاطر من
 لامیه (باحرف صله (رهانیدن مصدر در فور تار مق معناسته (الف و تون ادات تعدیه در زیرا
 اصلی رهیدنذر (اشتر همزه نک و تانک ضمی و شینک سکونیه دوه به دیرل هرزه حذفسه ده
 لغتدر شردیرل شینک و تانک ضمه ل یله (نشاند فعل ماضی مفرد غائب بونده بتدری دیکدر
 (تازیانه زانک کسری یله قلمجی دیکدر (طفلی یا حرف مصدر اوغلا بچقلق دیکدر (من
 اسم موصول محلا مرفوع مبتدا (عمل فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تحتیده منه راجع
 ضمیر در (صالحا لفظا منصوب مفعولیدر جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر اسم
 موصول (فلنفسه فاعلای شرطی متضمن اولان اسم موصول خبریته داخل اولمشدر زیرا
 صله سی جمله فعلیه در (لام حرف جز مقدر کان به و یا کاشته به متعلق (نفس زوجه و چانه
 و جسمه دیرل بوند ذات مراد در (ضمیر محلا مجرور مضاف ایله جمله ظرفیه محلا مرفوع خبر
 مبتدادر و جمله اسمیه بونک کبی پرلده مقول قول خدادار (و من سابق کبی مبتدا (اساء فعل ماضی
 مفرد مذکر غائبدر افعال باندن اصلی اسواء ایدی اعلال سببیه اساء اولدی وزنی افعلسدر
 اساء تفضیح احسن در بر امرای ایلدی دیکدر (فایته سابق کیدر (و ضمیر مؤنث نفسه
 راجعدر جار مجرور ایله سابق کبی یا فاعله و باسم غاعله متعلقدر و خبر مبتدادر (محصول ترکیب)
 (یعنی هر کس نه ایشلر سه کندی به در ا کر خیر و ا کر شر حاصلی عمل صالح ایشلر ایسه ده کندیته در
 و عمل فاسد ایشلر سه ده کندیته در (محصول ترکیب) حکایه حضرت شیخ سیاح عالم ایکن
 کوردیکی وقایع و حوادثدن برینی اراد ایدوب پورر (اکا بر ناسله بر کیده ایدم بزم ارمدن ده بر صندل
 غرق اولدی و اول زور قده اولان خلقسک اراستنده ایکی قرداش بر کردابه دوشدیلر دولتولردن

رد سِروِری
 زدان سید علی و سروری
 رد سروری

بر یسی رئیس ددی اول ایکی فرداشی طوت یعنی خلاص ایله تاسکا بوزالتون و بره بن ملاح
 ایکی فرداشک بر یسی خلاص ایدنیجه اول بر یسی هلاک اولدی یعنی غرق اولدی شیخ دیر که
 ملاحه دیدم بقیه عمری فالسا دی اول سبیدن اتی تخلیص ایله سنده تأخیر و تقصیر واقع اولدی
 یعنی بونی خلاص ایلمکه مقید اولدک واتی اہمال ایلمکه ملاح کولدی و دیدی سنک دیدیکک
 مقرر و محققدر دخی ہم خاطر م بونی خلاص ایدوب قورنارمغه اندن زیاده ایدی اول سبیلہ کہ
 بر وقت بیابان و بر یہدہ پیادہ یور بلوب قالشیدم بو بونی دویہہ بیندردی و اول برینک التمدن
 طفل ایکن فاجعی بیش ایدم اول سبیدن قلمدہ عقده قالشیدیکہ استخلاصنہ متوجہ اولسام
 حضرت شیخ یورر بوسوزی ایشدنیجه دیدم اللہ تعالی کلام قدیمندہ یوردیغی بوندہ ظاہر
 اولدیکہ یورر شہدر من عمل الآیہہ قطعہ تا توانی درون کس مخراش کاندیرین راه
 خارها باشد مخارف توقیف (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب (درون کس لامیہ مراد
 خاطر در) مخراش فصل نہی مفرد مخاطب طرما لمہ دیمکدر یعنی ریجیدہ خاطر ایله (کہ
 حرف تعلیل (راہدن مراد کئینک حیاتندہ واقع اولان احوالدر) خارها دیکتلر دیمکدر
 (موصول بیت) مادامکہ قاذر سین کیسہ نک خاطر بن پریشان ورنجیدہ ایله یعنی ممکن
 اولدیغی دکلو هر کسک کوکابن الہ کتوروب خاطر بن رعایت ایله زرا عمر و حیات بولندہ
 نیچہ درلو دیکتلر یعنی مشکلات و معضلات وار حاصلی انسانک باشنہ چوق ایش کلوز
 پس خلقلہ شویلہ معاملہ ایتک کرک کیم باشکہ بحال کلچیک هر کس سنک یولکہ جان و باش
 فدا ایلیسہ بویولدہ دیکتلر وار دیمکدر مراد یعنی سن کیسہ نک کوکلن خراش ایدرسک
 سنک کوکلیدہ ایدرل حاصلی کاندین تدان و کائیکل تکال فندیر کار درویش مستند بر آر
 کہ ترانیز کارها باشد مصراع اولدہ اضافت لایمہ لدر (بر آر حاصل ایله دیمکدر) کہ حرف
 تعلیل (ترانیز دیمکدر سکا دیک کلدر (نیز دخی دیمکدر) کارها ایشلر دیمکدر (موصول بیت)
 درویش و فقیر مستند و بیچارہ نکدہ مصلحتندہ بولون یعنی انکدہ کارندہ معاونت و مظاهرت ایله
 زرا سنکدہ نیچہ درلو مصالح و مہماتک واقع اولور پس غیر بلردہ سنک مصالحکدہ بولنوب
 مہماتک ادا ایلسونلر و یاخشا ایلیہ دیمک اولہ (معلوم اولہ کہ بو حکایہ وزیر شفیعک حکایہ سنہ
 متصل بازلق کرک ایدیکہ بو باہ فی الجملہ مناسبی اولیدی فندیر حکایت دو برادر بوندی
 خدمت سلطان کردی و دیگر ی بسی بازوان نان خوردی باری این توانکر درویش را کفت
 چرا خدمت سلطان نمی کنی تا از مشقت کار کردن برہی کفت تو چرا کار نکنی تا از مذلت
 خدمت رهایی یابی کہ حکما کفتہ اندان خود خوردن و نشستن بہ کہ کرزر بن بستن و بخد مت
 ایستادن باحرف مصاحبت (سعی بازوان مصدرک فاعلنہ اضافتیدر بازواندہ الف و نون
 ادات جمعدر بازولر دیمکدر (باری باحرف و خدمت پرکرہ دیمکدر (خدمت سلطان مصدرک
 مفعولہ اضافتیدر (مشقت کار کردن اضافتیدہ بولہ در) برہی فعل مضارع مفرد مخاطب قوررتولہ
 سین دیمکدر (مذلت خدمت مصدرک فاعلنہ اضافتیدر) رهایی باحرف مصدر رهایی خلاص
 معناسندہ (باری فعل مضارع مفرد مخاطب بولاسین دیمکدر باید ندن) کہ حرف تعلیل
 باحرف بیان (نان خورد لایمہ و خور دنک مقدم مفعولی (بہ یگ دیمکدر تنکہ مکرر بیان
 اولندی (پس حسن دین حسنلہ احسنی فرق ایدر دکل ایش) کہ من تفضیلیہ معناسندہ یعنی
 از (کرزر بن بیانیہ بستک مقدم مفعولیدر) بخد مت باحرف ظرف (ایستادن ایاغ اوزرہ
 طوزنق دیمکدر (موصول ترکیب) بر زمان ایکی فرداش وار ایدی بر یسی پادشاه خدمت
 ایدردی و بر یسی بازولری سبیلہ یعنی کدیمی و عرق جینیلہ اتمک سیوب تعیش ایدردی حاصلی

زدشعی

زد سیروری

ارباب کسبیدن ایدی بر کره غنی فرداش درویش قدراشه دیدی نیچون پادشاه خدمت
 ایلسین تایش اشک مشقت والمنسندن قور تیلوب خلاص بولاسین درویش فرداش دیدی
 سن نیچون ایش اشک سن تا خدمت ذلتندن خلاص بولاسین یعنی مخلوق قیوخته خدمت ایلک
 ایستادنن قور تیلوب که حکما دیمشله کندی اتمکین یوب اوتورمق یعنی حضور ایلک بکدر
 ایتون قوشاق قوشانوب مخلوق خدمتده طور مقدر یعنی کندک کبی بر مخلوق خدمتده
 اولمندن ❖ بیت ❖ بدست آهک تفته کردن خیر ❖ به از دست بر سینه پیش امیر ❖ آهک الف
 ممدود ابله وهائک فته ابله و کاف عجمه آلچی و کرج بونده کرج مراد در (تفته قرینه سه تفته به
 اضافتی بیانیه در قیزمش کرج دیمکدر) کردن خیر تقدیری خیر کردن ضرورت وزن ایچون
 تقدیم و تأخیر اولندی یعنی قزمش کرج بوغرمق یعنی قارشدرمق (پیش امیر لایمه (محصول بیت)
 ال ایله قزمش کرجی خیر ایلک یعنی قارشدرمق بوغرمق بکدر باد شاه اوکنده ال سنسینه
 اوزره قیوب طور مقدر یعنی اسکا بر خده متنده ال قوشدرمق ایباغ اوزره طور مقدر ن
 قزمش کرجی ال ایله قرشدرمق بوغرمق بکدر (آهک کاف عربله در دینلر بلزلر ایش
 (و آهن وزنی اوزره بر قزمش صوا در که ترکیجه اکا آلچی دیرلر دین هم لوند ه خطا ایش
 وهم کندنده زریا بونده آهک تفته دن مراد سوبنیش طاش کرجدر علی کل حال بونده آهکی
 الحی به تخصیص ایدنلر بتدن مقصوده واصل اولما مشله (مصراع ثانیسی به از دست بردست
 پیش امیر یازانلر نادر واقع اولانی اختیار ایشلر بعض نسخه ده آهن تفته واقع اولوش مبالغه
 طریقیله قزمش دمور دیمکدر (دست بردست نسخه سنی دست بر سینه نسخه سنه ترجیح
 ایلن نادری مشهوره ترجیح ایش تفته به اسحق معناسنی و یرن قتی صغوق سوبنیش ❖ قطعه ❖
 عمر کرانماه درین صرف شد ❖ ناچه خورم صیف و چه پوشم شتا ❖ عمر کرانماه بیانیه (کرانماه
 وصف ترکیبیدر) کران کاف عجمک کسر یله لفظ مشترکد ر آخر و قیتلی بنسده بونده قیتلی
 معناسنه در (وما به اصل معناسنه در پس معناسنی اغر اصللی دیمکدر معناسنی لاز میسی قیتلی
 دیمکدر پس معناسنی مطابقیسی قیتلی دین و جوق قیتلی و اغر بهالی دینلر معناسنی لازمی
 و برمشله (درین اسم اشارتدر بر مقدر فکره مصر و قدر که مصراع ثانی اتی بیان ایدر) (تا بونک کبی
 یرلده عجمه معناسنه در تکه دیوان حافظ شرحنده مکرر بیان اولمشدر) (صیف صاد مهبله تک
 قحی و یانک سکونیه یاز معناسنه در) (وشتا شینگ کسر یله قیش معناسنه در (محصول بیت)
 عمر کرانماه بو فکده صرف اولدی عجمی یازین نه بیرم و قیشین نه کیرم دیو یعنی فکر معاش
 قیدندن بر دم اسوده و فارغ اولادم و تفرقه خرج و قیود کسوه و لیسادن بر نفس خلاص بولادم
 (درین لفظنک مشار الیهی مصراع ثانی نیک مضمونیدر دینلر مشار الیهی اکلا مشله
 ❖ ای شکم خیره نسائی بساز ❖ نانکنی پشت بخدمت دوتا ❖ شکم شینگ کسری و کاف قحیه
 قارن دیمکدر (خیره خاه مجمه تک کسر یله الحق و زبون معناسنه در تکه خیره رای دیرلر فاسد
 فکری کیسه به) (بنائی با حرف مصادبت) (یا حرف وحدت) (بساز با حرف تأکید) (وساز
 فعل امر مفرد مخاطبدر ساز یندن قانع اول دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (نکنی فعل نفی مستقبل
 مفرد مخاطب الیه سین دیمکدر) (پشت مفعول اول صریحی) (بخدمت با حرف ظرف و یا
 حرف مصادبت مفعول غیر صریحی) (دوتا ایکی قات دیمکدر تکه دیباجه ده پشت دوتائی
 فلکده بیان اولدی ایدی (دوتا نیکننک مفعول ثانی صریحیدر (محصول بیت) ای فاسد شکم
 بر اتمکله قانع اول و حیوانات کبی اکل و شرب و آب و علف قیدینه دوشمه تا کیم اگا بر ملازمتده
 و ملوک و سلاطین خدمتده ارفه کی ایکی قات ایلوب عالمده پادشاه کبی اوله سین) (زیرا القناعه کز

ردابن سیدعلی و سروری
 ردابن سید علی
 ردابن سیدعلی
 و سروری
 رد سروری و شعی
 رد کافی
 رد سروری

ردابن سیدعلی
 رد سروری و شعی و کافی
 رد سروری و کافی

لافتی در (حیره نك معناسنی لزوج و بدانیش دید کدن صکره حیره چشمنی و حیره دستی بوکا
ضم ایدوب قاشش و او پوشش معناسنی ذکر ایدن صدیدن کلیا خارج اولمش (ولزوج
و معاند ونادان و بدانیشله تفسیر ایدوب بوخلده حریص و غیر فافع معناسنی مراد در دین
اکشار کلام ایش بلا فائده (وحیره لزوج و غیر فافع معناسنه در دین محله مناسب سوز
سویامش * حکایت * کسی پیش نوشیروان عادل مرده آورد که خدای عزوجل فلان دهنتم را
برداشت گفت هیچ شنیدیکه مرا فر و گذاشت * برداشت فالدردی یعنی دیدن رفع ایلدی
حاصلی اولدردی دیکدر (هیچ شنیدی استفسام معناسنی متضمندر هیچ ایشدکی دیکدر
(فرو گذاشت ترك ایلدی و اهماال ایلدی دیکدر (محصول ترکیب) برکیسه نوشیروان عادل
فته کلوب مرده کتوردیکه الله تعالی فلان دهنتمی فالدردی یعنی دیدن کتوردی نوشیروان
بوخبری ایشیدیک کلن کیسه به دیدیکه هیچ کیسه دن ایشدکی که بنی ترك ایدوب باقی و مؤبد
قود یعنی اصلده خیرل بشارت بوایدیکه بنی امانت ایلوب دنیسه باقی قوی ایدی والا
اول بوکون کتدیسه بزیرین کیدرز نهایی برایی کون اول بزدن اول کتیش اولور یابوکه
نه مشتوق کرک و نه سرور و جبور * بیت * مرا بمرک عدو جای شادمانی نیست * که زندگانی ما
نیز جاودانی نیست * مرا بکا دیکدر (یا حرف مصاحبت سببیتی متضمن (مرک عد و لایسه
(جای بونده محل معناسنه در (شادمان صفت مشهذر (یا حرف مصدر و اضافت لایسه در
محل مسرت و سرور دیکدر (که حرف تعلیل (زندگانی یا حرف مصدر مایه اضافتی لایسه در
(جاودانی یا حرف نسبت بعض نسخه ده مرا بمرک عدو پریشه اسکر بر مرد عد و دوشمش
(محصول بیت) بکا دهنتم مرکی و هلاکی سببیله سرور و شادمانی تلقی بودر یعنی
دشمن اولیکه سرور اولاجق ردکل زیر ایزم حیاسن دخی باقی و مؤبد و ثبات دکلدر یعنی
عدونک اولومیله سرور اولماز زیر ایزده عالمه ثابت و پایدار دکل ایز (حاصلی اول بوکون
اولدیسه زنده یارین و یارکون اولمز مقرر در * حکایت * گروهی از حکما در بارگاه کسری
در مصیحتی سخن میگفتند بز چهر خاموش بود گفتند چرا درین بحث با ما سخن نگوین
گفت و زرا امثال اطبا اند و طبیب داروندهد جز سقم را پس چون بینم که رأی شما بر هیچ
صوابست مرادان سخن گفتن حکمت نباشند * گروه کاف عجمی ضحله بلوک معناسنه در
(یا حرف وحدت (بارگاهدن بونده مراد سرای و دیوانخانه در (کسری عرب کافک
فحیحی و کسریله و سکون سین و فتح را ایله اوقور (اما عجم کسرا ایله دیرل کسری عجم پادشاهلرتک
لقبی در (تکسر و مک قیصر) و حبشه نك نجاشی (ومصرک فرعون) و خافان چین و قفقورک
لقبی در (کسری خسروک مهر پسر جعی اکاسره کاور خلاف قیاس اوزره زیرا قیاس
کسور دیک ایدی رانک قحیحله عیسون و موسون دیدکاری کبی سنک قحیحله کذاتی مختار
الصحاح (محصول ترکیب) کسری بارگاهنده حکمدان بر بلوی بر مصیحت خصوصه سوز
سویلووردی بز چهر که کسریک وزیر اعظمی ایدی اسم اووردی و بونلرک تدبیر و مشاوره سنه
داخل دکل ایدی یعنی بونلرله مشاوره ده بله دکل ایدی حکما بد بلر که نچون بو خصوصه
بزمله مشاوره و تدبیر داخل اولمز سین بز چهر دینی وزیرا طبیبلر مثلوا در و طبیب دو او برمز
مربضدن غیری بد پس چون کوردم که سرک رأی و تدبیر یکن طریبق مستقیم اوزره در بکا انده
سوز سویلک حکمت اولماز * مثنوی * چوکاری بی فضول من برآید * مراد روی سخن گفتن
نشابد * کاری یا حرف وحدت (فضول من لامیددر (فضول فانک وضادک ضمهل بله عجم مصدر
معناسنه استعمال ایدر ارتعلق وز یاده لک معناسنه (اما صحاحده بو یاده بووزن اوزره مصدر

ردابن سیدعلی
ردگانی
رد سروری و شعی
ردابن سیدعلی
رد سروری و شعی

شادمانده دال ساکنند
و هر رده مانک ماقبلی ساکن
اوقنور تدبر شد

کنورمش (موصول بنت) چونکه برایش نیم زیاده لکمسن وار تغلمسن حاصل اوله یعنی برایش که بن فریشوب قائلن سن بن حاصل اوله بکا اوله ایشده سوزسو بئک لایق دکل ز را تحصیل حاصل لازم کلور (فضوله بر یا ادخال ایدوب آدینی باء مصدر دینلر زیاده فضولاق ایشلر در که هضمی قابل دکل تأمل تدر * و کرینم که ناپینا و چاهست * اگر خاموش بنشینم کنهست * که حرف بیان (ناپینا اعمی یعنی کوره دیرل) چاه چیم عجمله قو بو معناسته در (موصول بنت) فاما شو یله که بر رده قو بی اوله و بر اعمی کیسه اول محله ه بولینوب قو یسدن بی خبر اولوب دوشمک احتمالی اوله و بنده بو حال کورم اگر ناپینا بی طریق سلامته دلالت ایلوب اهمال ایدوب طمازسم کنکلر اولورم زیر اول حینده سکوتم تلف نفسه سبب اولور (قصه دن حصه بودر که اگر سزک رأی و تبریده خطا کز اکلاسم البته سو یلر دم سکوت اینلر دم دیمکلر * حکایت * هارون الرشید را چون ملک مصر مسلم شد گفت بخلاف ان طاعی که بررور ملک مصر دعوی خدایی کرد بنخشم این مملکت را مکر بکمترین بندگان * بخلاف با حرف صله (خلاف بو یله بر زده و رغم و کورلک معناسته در (آن طاعی به اضافتی لامیه در) طاعی ازغون دیمکلر (که حرف رابطه صفت (با حرف مصاحب (غرور ملک لامیه در) و مصره اضافت بیانیه (بالامیه (دعوی خدایی مصدرک مقبولنه اضافتی در (با حرف مصدر) بنخشم فصل فی مستقبل متکلم وحده بغضلامیم دیمکلر (مکر ادات استناد الامعناسته) (با حرف صله (کمترین ترادات تفصیل (با حرف نسبت) (نون حرف تأکید (بندگانه اضافت لامیه در) (موصول ترکیب) چونکه هارون الرشید ه ملک مصر مسلم اولدی یعنی خلافتنه و سلطنتنه داخل اولدی که اول ازغونک یعنی فرعونک رغننه و کور لکنه که مصر سلطنتی غروری سببیله تکر یلق دعواسنی ایلدی مملکت مصری بغشایم الا قوللر بک غایتله ذی سنه یعنی الحقر اعنه * سیاهی داشت کودن نام او حصیب ملک مصر ربوی ارزاقی داشت * سیاهی یا حرف وحدت (داشت طو تاردی یعنی کیند بنگ وار ایدی) (کودن کافی عربک ودالک فحجه لریله لغت عریده سمر آینه دیرل تشبیه واستعاره طریقه ایحق کیسه به ککودن دیرل) (نام اولامیه (حصیب حانک ضعی و صادق فحجه صورت تصغیره (بوی با حرف صله (ار زاقی لایق) (دش طوتدی یعنی مناسب کوردی) (موصول ترکیب) هارونک برقره عربی وار ایدی که آدی حصیب ایدی مملکت مصری اکا لایق کوروب حاکم لکنی اکا و بردی * کو بند عقل و کفایت او بحدی بود که طاشفه حراث مصر شکایت آوردند که پنبه کاشته بودیم بر کنارتیل باران بی وقت آمد تلف شد کفت بسم با یستی کاشتن صاحب دل بشنید و کفت * عقل و کفایت عطف تفسیری شکلیدر بعض نسخه ده کفایت برینه کیسات دوشمش ز پرکک معنا سنه (بحدی با حرف ظرف (با حرف وحدت (که حرف بیان (طاشفه حراث اضافت بیانیه در همین بی اضافت ایچون کلش دینلر اولکی بلدیگری خطاری اوزره ذاهب اولشلر) حراث ضمه جمع حارثدر نصار و زنی اوزره آکیچلر دیمکلر زراع ده دیرل مصره اضافت لامیه در (که حرف بیان) پنبه باء بحکمک اویج حرکتیه سکون تونله بق معنا سنه در (کاشته بودیم اکش ایدک دیمکلر کاشتن مصدرندن مشتق (بر حرف استعلا (کار معروف (نیل و اضافت لامیه مصر ایرمانی (باران بی وقت آمد تلف شد ظاهر بوندن مراد بئک طغیانیدر والا مصرده اولتقدر بعمور یاغز که اکبری افنا ایلیه (بسم باء بحکمک فحجه و سکون شذله بو که دیرل) (با یستی با حرف حکایه در (با یستن دن کرک اولقی) (کاشتن اکک) (موصول ترکیب) روایت ایدرلر که عقل و کفایتی و فهم و فراستی بر حده و بر مرتبه ده ایدی که یعنی بر طبقه ده ناقص العقل و نادان و احق ایدی که مصرک

دعویده هیزه اضافت ایچوندر
 دین عسدی سولش زرا
 هرگز اضافت هیزه افتضا
 اینلر مکر که کله نیک آخرنده هاء
 رسمی اوله انده ده هیزه عین
 بتراشکلنده یا زیلور بین
 او قنور بونده خود بایک کسر یله
 او قنور لکن کاه اولور که
 ضرورت وزن ایچون بالقول
 یا یلن یا بی ساکن اوقیوب
 اضافت ایچون بر بادخی اثبات
 ایدرلر بو بچلین دعویای مثلا
 تنکه باب ناپیده کلور (بنت)
 درازی شب از من کان من
 (س) (که یک دم خوابدر
 چشم نه کشتست سله
 رد شععی و کافی
 زیرا اضافت ایچون کلن یادر
 هیزه دکلدر سله
 ایشومنه ده تناقض کور بنور
 (لطایع)

اکنجی طائفه سی شکایت کتور دبلر که نیل کنارنده باموق اکش ابدک بعمور وقتسر کلدی یعنی نیل وقتسر طاشدی و پنبه مر فاسد وتباه اولوب هب تلف اولدی بوشکایتدن مقصود لری بو که آفت سعاو بدن نقصان وخسمران کوردک بو نیل بزدن پنبه جهشتدن عشر وخراج طلب اینک دیمکدر حصیب دیدی بوک املک کرک ایدیکز که بعمور ضرر ایلوب زبان کورمیدیکز یعنی شو بله احق ونادان ایدیکه بوکده پنبه کبی اکیلور و پچیلور صانوردی پس برصاحب دل بو سوزو زین ایشیدوب دیدی جائز در که صاحب دلدن شیخ کندی مراد اوله و ایستمه سی ایلدن روایت طن بقله اوله * مثنوی * اگر روزی بدانش در فرودی * زندان تک روزی تر بودی * روزی یاه اصلیه ایله رزق معناسته در (باحرف مصاحبت) ودانش اسم مصدر در علم معناسته ترکیجه یاش دیمکدر (در حرف تا کسد) (فرودی حکایت حال ماضی از تایدی) (تک لغتده طسار دیمکدر اما بونک کبی پرده قلندن عبارتدر (ترادات تفضیلدر معناه تنکسه مقیددر تنکتر دیمکدر) (تبودی با حرف حکایه در (محصول بیت) (اگر ارزاق و اموال و جاه و جلال عقل ودانش مقدار نجه ارتوب زیاده اولیدی یعنی هر کسک رزق عقلنسه و فهمنه کوره اولیدی جاهلدن رزق و مالی از رزق و طاررق کیمسه اولماز دی یعنی چهله افقر ناسدن اولور دینی لکن ارادت خدا ایله بو یله دکلی بلکه خدا * بنادانان چنان روزی رساند * که صد دانادان آن حیران بماند * با حرف صله (نادانان الف وتون ادات جمعدر) (سنان الف وتون ادات تعدیه در ایرشدر بر دیمکدر اصلنده رسد ایدی ایرشور معناسته (که حرف بیان) (دانا صفت مشبهه در علم معناسته) (دران یعنی رزق ایرشدر مده) (صد دانانا مبتدای اول (حیران مبتدای ثانی) (بماند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند ه حیرانه زاجع ضمیر جمله فعلیه خبر حیراندر و جمله اسمیه خبر صدر و جمله صغری و کبریاک اعرابدن محلی بوق جمله ابتداییه (محصول بیت) نادانله خدا انجیلین رزق و مال و یر که یوز عاقل ودانا اول رزق و مال و جاه و جلال و برمه سنده حیران و سر کردان و مدهوش قالور عریده بومضمونی ایراد ایلشدر لکن عربی بتلین شرح اولما نجه حظ ایلدی ایچون ترک ایلدک * مثنوی * بخت و دولت بکار دانی نیست * جز بتأید آسمانی نیست * با حرف مصاحبت (کاردان و وصف ترکیبدر ایش بلجی دیمکدر) (با حرف مصدر (باحرف مصاحبت) (تأید تفعیل با بدن مصدر در لغتده محکم ایلکدر) (اما بونک کبی پرده مراد توفیق ربانی و لطف و احسان صدانیدر (آسمانه اسناد مجازید زیرا فاعل حقیقی خلاق عالمدر (آسمانی یاسی حرف نسبتدر (محصول بیت) بخت و دولت و سعادت و رفعت ایش بلجیلکله و مبصر لغتد کلدن بلکه توفیق ربانی و تأید صدانیدن غیر یله دکلدن (حاصلی بخت و دولت قوت علم و معرفت و کماله میسر دکلدن بلکه فقر و غنا و یرمک خلاق عالمک ارادته منوطدر ایچق * اوقنادست درجهان بسیار * بی عمر ارجند عاقل خوار * اوقنادست اصلنده اوقناده است در حذف و ایصال طریقه هاه رسمیه هزه مختلفیه بی ترک ایلدی ز پراسین و تادات خبردر فسله داخل اولماز اسمه مخصوص صدر (تمیز اصلنده تمیزدر ایکی یا ایله اما بجم عین الفعل یا سنک حذفله استعمال ایدر) (ارج قیمت و مقدار معناسته در (مند ادات نسبت معنای لازمیسی معزز و مکرم دیمکدر بونک معناسنی مقدار صاحیله تفسیر ایدوب معزز و مکرم معناسته کلدی کنی انکار ایلین فرزند ارجند معناسنی بتلر ایش (ارجند سکون جمله جیمک ضمیمه در بین خطاسویش (زیرا مند لفظنک ما قبله دائماً ساکن اولور (خوار و او رسمیه ذلیل و خقیر معناسته در مصراع اول ثانی به مروهندر (محصول بیت) دنیا ده جوق واقع اولشدر بی عقل و بی عمر یعنی تشخیص و تمیزه مالک اولمان معزز و مکرم

رد سمروزی
ردان سید علی و شعی

اولق و عاقل و عالم خوار و ذلیل اولق عالمه بوجوق واقع اولمشدر * کیمیا کر بغصه مرده
 ورنج * ابله اندر خرا به یافته کنج * کیمیا کاف عربک کسریله علوم حبله ناک بریسه در که
 بعضی حبله ابله التوندن غربی معدنیاتی التون ایدرل (کراتات فاعلدرجی معنایسته کیمیاچی دیکدر
 یعنی اول فئسه چالشن دیکدر) باحرف مصاحبت (غصه غم اما اصلنده بیک یرکن بوغرده
 طوران لقمه در) رنج الم معنایسته (ابله همزه ناک ولامک فحمله ل بله احق معنایسته در
 (خرابه و برانه معنایسته در) کنج بونده دغینه معنایسته در (محصول بیت) کیمیا کر یعنی
 اول عماله سخی و کوشش اینلین کیمسه غم و غصه ورنج و محنت و الله مفلس اولوب کتمش
 و فقر و فلا کتله اولش و بنمش (اما ابله و جاهل هیچ الم و زحمت چک کسزین و طاب و راغب
 دکل ایکن و برانه ده کنج و دغینه بولوق واقع اولمش * حکایت * بکی راز ملوک کتیرک
 چینی آورده بودند خواست که در حالت مستی باوی جعبه آید دختر مسامت کرد مک
 در خشم شد و مر او را از بندگان بسیار هی بخشید که لب زربش از پره بینی در کدشته
 بود و زربش بکر بیان فروهشته هیکلی بود که صخرجنی از طلعش بر میدی و عین القطر
 از بغش بکنیدی * کتیرک و کتیر چاره به دیرل (چینی به اضافت بیانیته) در خشم
 خاتک فحقی و سگون شنبله غضب دیکدر (شد بونده رفت معنایسته در) مرادات تا کید یعنی
 رانک مضمونی تا کید ایدر (لب زربن بیانیته) پره بینی بورون قلغی دیکدر (زربش زربنه
 معطوف) بکر بیان با انتهاء غایت ایچوندرالی معنایسته (فروق ناک ضمیمه ادات تا کید) هشته
 بونده صار قش معنایسته در (هیکل بونده هیئت معنایسته در) یا حرف وحدت (که حرف بیان
 (صخر جنی صادق فحقی و خاتک سکونیه کوجلو قوتلو مکروه منظر بر خبیث عقربت در
 دیدیلر که زیاده بد شکل و چرکین قیافت ایش که سائر عقر بترا ندن اوزر کر ایش (طلعت بونده
 یوز معنایسته در) رمیدی حکایت حال ماضی اوزر کردی دیکدر (قطر فافک کسری و طانک
 سکونیه بونده قطران معنایسته در) پس عین القطر قطران بکاری دیکدر (بغل بانک و غین
 معجه ناک فحمله بله قولوق معنایسته در که عربجه ابط دیرل همزه ناک و بانک کسره ل بله) باحرف
 تا کید (کنیدی کاف عجمک فحمله فنا فوقی که عربجه اکاتن کر نه دیرل حضرت شیخ
 قرنک اوصافنده مبالغه بوروز (محصول ترکیب) پادشاهلردن بریسه چین ولایتندن چاره به کتور مشلر
 ایدی پادشاه استدیکه مستانه لک حالتنده اسکله مجامعت ایلیه چاره به منع ابلدی یعنی ال و رمیدی
 و رضا کوسرتمدی پادشاه غضب ابلدی وانی قوللردن برقره قولنه بغشاد بکسه اوست طوداغی
 بورینک فلاغندن آشمش ایدی و انت طوداغی بقاسنه دک صار قشیدی بر بد شکل اید بکسه
 صخر جنی بویله بد شکل و بد قیافت ایکن بوزین کورسه اوزر کوب چپاردی و قطران بکاری
 قولتوغندن قوفاردی یعنی شکلی بد و کسند بغلی بدتر ایدی * بیت * تو کو بی تاقیامت زشت
 روی * برو خمتست و بر یوسف نکوی * کو بی شرط محذوفه جوابدر (یعنی قره ناک شکلی
 کوریدک دیدک فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوییدنن) تا حرف انتهاء غایت (زشت رو به
 وصف ترکیبدر) یا حرف مصدر چرکین بوزلی لک دیکدر (بر حرف استعلا) و اوصافی
 قریه راجعدرانک اوزرینه تمامدر دیکدر (نکوی باء مصدر به ابله ایلیک دیکدر (محصول بیت)
 سن دیدک قیامتدک چرکین بوزلیلیک یعنی بوچرکنلیک انک اوزرینه مخمومدر یعنی اکاختمدر
 حاصلی چرکنک اندن اوتبه اولساز و حضرت یوسف اوزره کوزلک یعنی حضرت یوسف
 علیه السلام حسنی بی حد و بی پایان اولدیغی کبی بونک فحقی کذلک بی حد و بی غایتدر * قطعه *
 شخصی نه چنان کر به منظر * کز زشتی او خیر توان داد * شخصی یا حرف وحدت (کر به بونده

مکروه معناسته در (منظر بونده شکل معناسته در) کر به منظرو صف ترکیبدر بد شکل و مکروه
 هیئت معناسته (کراضلی که از ایدی) که حرف بیان (زشتی با حرف مصدر) (واو به اضافتی لامیدر
) داد بونده دادن معناسته در (موصول بیت) بر شخص ایدی اما او بله بد شکل و کر به هیئت
 دکل ایدیکه انک چرکنکندن وزشت رولغندن خبر و یرمک ممکن اولیدی یعنی چرکنکلی فوق
 الحد ایدیکه قابل تعبیر دکلدر * وانکه بغلش نعوذ بالله * می دار با آفتاب مراد داد * و او
 حرف عطف (که گاهدن مخففدر) (مر دار دن لاشه و جیفه مراد در) (با حرف ظرف
) آفتاب مر داد لامید در تقدیری ماه مر داد و با مر داد ماه ایدی ضرورت وزن همچون حذف
 و ایصال اولدی (مر داد تاریخ جلالی حساسی او زره شهور صیقینه نک اورتہ آینک اسمیدر که
 اول آید لاشدر و جیفه دل زیاده بد قوقار خصوصاً کیم عر بلرک یعنی قره لک قوتلنملری
) (موصول بیت) قره نک شکی و صورتی معلوم اولدقدنصرکه قوتلغی نعوذ بالله آفتاب مر داد
 ماهده لاشه و جیفه کپی ایدی یعنی قتی بد قوقاردی شوقابله که هیچ بر وجهله قوقوسته تحمل اولنناری
 استعاضه بوجهتنددر * سیاه رادران مدت نفس طالب بود و شهوت غالب مهرش بچینید
 و مهرش بر داشت بامدادان ملک کثیر لک راجست و نیافت ماچرا گفتند خشم گرفت و بفرمود
 تاسیاه رابا کثیر لک دست و با استوار بیندند و از بام جوسق بختدق دراندازندیکی ازوزرای
 نیک محضروی شفاعت بر زمین نهادو گفت سیاه رادرین خطابی نیست بلکه سائر بندکان
 و خد متکاران بختش و انعام خداوندی متعاندند گفت اگر در مساوضه اوشی تأخیر کردی
 چند شدی کففت ای خداوند نشینیده که گفته اند * سیاه رارا حرف تخصیص سیاهک
 دیکدر (مهر میمک کسریله محبت معناسته در) (بچینید درشدر دی دیکدر) (مهر میمک
 ضمیمه بکار تندن عبارتندر مهرین قالدردی یعنی بکارتن ازاله ایلدی) (بامدادان ابرته دیکدر
) (بام طمام اوستی) (معلوم اوله که یوقاری ولاینک اولینک اوستی دوزدر) (یمنی مسطح دراکا
 عجم بام دیر) (جوسق جیم عر بلک وسینک قحقه لر بله برج اوزره اولان کوشکدر قصص معناسته
 و اضافتی لامید در) (با حرف صله) (و خندق معروف) (در حرف تأکید) (اندازند فعل مضارع
 جمع غائب) (و یا فعل امر جمع غائب حاصلی اینکسیده صریحه ده مشترکدر در اتار و یا اتسوتنر
 دیکدر) (خطابی با حرف تکبیر) (بل ادات اضراب) (که حرف تعلیل) (سائر جمع باقی معنارنده
 مستعملدر) (مفاوضه لغته مشارکت معناسته در اما بونده مجامعت معناسته در) (او به اضافتی
 مصدرک مقعولنه در) (کوردی یا حرف حکایه) (شدی ده بویله در) (موصول ترکیب) (اتساقا
 سیاهک اول مدته نفس خبی طالب شهوت و توفان و ارزوسی غالب ایدی جاریه به مهر و محبت
 حرکت کلوب اختیاری الدن کندی و مهر بی قالدردی یعنی قرلغنی الدی اورتسی که پادشاه
 شراب کیفیتندن آیلوب عقله کلدی جاریه بی استدی و بولسادی کیچه واقع اولان ماچرا بی
 سو بیلدیرغضبه کلدی و یوردی تاسیاهک جاریه ابله بله انی و یاغنی محکم بغلیدر و برج اوزرنده
 اولان کوشکدن حصارک خند قه اتار و یا اتسوتنر بویله اولنجه اری خو بیلی وزیر دن بریمی
 شفاعت یوزینی یره قودی یعنی پادشاهه تعظیم ایلدی و دیدی پادشاهم سیاهک بو خصوصه
 خطاسی یوقدر بلکه سائر قوقلر و خد متکار رسعا دتلو پادشاهک انعام واحسانته معتاد لر در
 سیاه بچپاره ده بونی معتاد اولان بخششله قیاس ایدوب استزداد احتمالی خاطر شته کتوره بوب
 خنکار پردی دیوما لکاله تصرف ایلشدر) (پادشاه وزیردن بومصصاجتی ایشیدیکدی دیدی
 اگر بر کیچه مجامعتی تأخیر ایلسته اولوردی وزیر دیدی ای پادشاه مسموعکر اولمادی می حکما
 و عقلا نک دیدکلی * قطع * نشنه سوخته در چشمه روشن چورسید * تومندار که از پیل

دمان اندیشد * بعض نسخه‌ده روشن برینه حیوان واقعدر (تشنه صوسز سوخته به اضافتی
 بیسایه در) همزه حرف توسل (ویاه بطنی اضافت ایچون ککشدر) در حرف صله چشمه روشن
 بیسایه در (وعین بتر شکی که عرییده وفارسیده همزه دن بدل کاتب اولنور یونک کی پرده اضافته
 دلالت ایدر لیکن خالص همزه تلفظ اولنماز بلکه یائله بین بین تلفظ اولنور) پس یونده ایکی
 پرده بله همزه اضافت ایچون ککش دین اضافتی انکار ایدوب همزه صفتله موصوفی رابط
 ایچون ککشدر دین ذکر اولان تحقیق و تدقیقه و اصل اولنماشار) تو مبتدا مبتدار فعل نهی
 مفرد مخاطب پندار یندن ظن ایله دیمکدر ما بعدیله خبر مبتدار (که حرف بیان (پیل دمان
 بیسایه در) کو کره مش و غضبه ککش قبل تنکه پسرهارونده کجیدی (اندیشد فعل مضارع
 مفرد غائب قورقه دیمکدر (محصول بیت) نار درون ایله سوزان اولان تشنه وعطشان چونکه
 صافی صو چشمه سته ویآب حیات بکار بنده ابرشده یعنی واصل اوله سن ظن ایله اولوقت
 هیبتلی و کو کره مش فیلدن خوف ایدوب پرواچکه بلکه خاطرینه بله کلز انده قبل وارسلان
 وقلان اولدیغی * ملحد کرسنه درخانه خالی پرخوان * عقل باور نکند کز رمضان اندیشد *
 ملحد اسم فاعلدر الحد یلحدن یعنی افعال با بدن طریق شر بعیدن خارج او اب حشره
 و نشره منکر اولان ظالمه دیرلر (کرسنه یونده کاف عجمک ضمی ورائک سکونی وسینک کسر بله
 آج معناسنه در که عریجه جایع دیرلر کاف عجمک ضمی ورائک کسری وسینک سکونیه ده
 لغتدر فاحفظ (در حرف ظرف (خانه خالی بیسایه برپا عجمک ضمیله طول معناسنه در عریجه
 ملائ دیرلر) خوان یونده نعمت و طعام معناسنه در (ملحد مبتداء اول وعقل مبتداء ثانی در) باور
 یاه عریله وواوک قحیله کرد ویا کند لفظیله مستعملدر ویا بعض مشقاتیله نفی واثبات ظر بقیله
 تصدیق معناسنه در یونده کند فعلیله مستعملدر که فعل نفی مستعملدر این معناسنه تصدیق اینلر
 دیمکدر ما بعدیله خبر مبتداء ثانی وجهه اسمیه خبر اول مبتداء اول خبر بله جمله مستأنفه فتدبر (کز که
 حرف بیان) رمضان معروف (اندیشد فعل مضارع مفرد غائبدر فکر ایدر دیمکدر (محصول بیت)
 آج ملحد خالی اوده یعنی تنها خانه ده که کیسه حائنه مطلع اولیه و خانه نعمت و طعام مدن
 ملائ اوله یعنی پراوله عقل تصدیق اینلر که رمضان فکرین ایدوب طعام ال صوغیه یعنی
 رمضان فکرین ایدوب طعام بیما سنی عقل اینا بمنز البتّه آج اولیجه بیر) برفظنی یاه عجمیله
 برظن ایدوب یاه عریبک قحیله و خوانه مضاف قلان و خوانی سفره معناسنه اخذ اینلر عجب
 متصرف ایش) و خالی لفظی پر خوانه مضاف قلان نه خوب موزون ایش) و پری یاه عربک
 قحی ورائک سکونیه تجوز ایلین غلط سو یلده مذکور لک اثر نجه ککش عنی الله عنهم * ملک را
 این لطیفه خوش آمد و کفت سیاه را بتو بخشیدم کنیزک راجه کنم کفت کنیزک را سیاه بخش که
 نیم خورده او هم او را شاید * سیاه را ارادات مفعول (بتو با حرف صله) بخشیدم بولفظ ایکی معنایی
 متصنندر (بری وزیره بغشاق یعنی تملیک ایلیک و پری اکا صوچین بغشاق) کنیزک را ارادات
 مفعول جاریه بی دیمکدر (سیاه با حرف صله سیاهه دیمکدر) بخش فعل امر مفرد مخاطب
 بعشله (نیم خورده بر کیسه نک یعنی انسانک و یا حیوانک یدیدیکندن و یا یاجدیکندن آرتنه دیرلر که
 عریجه اکا سور دیرلر) او یه اضافت لامیه در (اورا اکادیمکدر) شاید فعل مضارع مفرد
 غائب لایق معناسنه در (محصول ترکیب) پادشاهه وزیرک مذکور لطیفه سی خوش کلدی
 و دیدی سباهی سکا بشغلمد ایکی معنا ایله یا چار به بی بیجه ایدویم وز پردیدی پادشاهم هم چار به بی
 سیاهه بغشله که انک نیم خورده سی یعنی ار تو غیرد که بته اکا لایقیدر شمد نصکره سزک
 حر مکره و سز انکهه متمتع اولوق جائز دکلددر بو فکر لک یا خاطر بکر دن چشماق کرک * قطعاه *

مطلب
 ز دشمنی و کافی
 مطلب
 زد کافی
 ز دسوری

* هرگز اور ابدوستی مپسند * که رود جای ناپسندیده * اورا انی دیمقدر اضمار قبیل الذکر
 واعددر (مرجع البهی مصراع ثانی اولنده مقدر آن کس اوله یاخود اورا آن کس را تقدیرنده
 اوله پس طریق اضمار اولماز (باحرف صله) دوستی باحرف مصدر (مپسند فعل نهی مفرد
 مخاطب بکنه ولایق کورمه) (که حرف رابط صفت) (جای ناپسندیده بیانیه) (محصول بیت)
 هرگز اول کیمسه بی دو سئله بکنه ولایق کورمه که نامعقول و نامقبول بره واره یعنی اگر
 محبوبک و مطلوبک و اگر غیر بیسی که ارا ذل نشین و ارا ذل پرست اوله انی دوست اتخاذا ایلله
 و کند یاری و یاورم دیو اگا اعتبار قلبه بعض شراح جائز در که مپسند لفظی مفعول معناسنه اوله
 یعنی مرضی و مقبول اولماسون دیو لکن فسادی زیاده واضعدر تقدیر * تشنه رادل نخواهد
 آب زلال * نیم خورده دهان کندیده * تشنه رارا ادات تخصیص تشنه نک دیمقدر
 (نخواهد فعل ثنی مستقبل مفرد غائب فاعلی نخبندله دله راجع ضمیر در و مفعولی (آب زلال
 اضافت بیانیه ایلله زلال طابلی صو به در بر پس بونده زلال وصفنده اطباب ایلین مطنب ایش
 (نیم خورد و نیم خورده بر معنایه در که سابقا ذکر اولندی ایدی ترکیب مزجی قبیلندندر (دهانه
 اضافی لامیه در) (و کندیده به بیانیه در) (مصراع ثانی آب زلالدن حال واقع اولمش) (محصول بیت)
 تشنه نک کوکلی آب زلالی استرز واکا مائل اولماز قوقش اغز نک ارتغی و سوری اولدیغی حالده
 اول آب زلال یعنی هر تقدیر که کیمسه تشنه ایسه ده اغزی قوقش کیمسه نک ارتغن و فضله سن
 ایچمز حضرت شیخ بو بیقی مبالغه طریقله سوق ایشش والا قوقش اغزلی برصودن ایچمکله
 اول صومغیر اولماز و حلال ایکن حرامده اولماز) (جائز در که تشنه انک اغز نک قوقوسنیده
 بطیله و بیلیچک اکراه لازم کلیه واقعا اکراه تره دن لازم کلوز و خلقک بعضی سنک اغزی قوقار
 و ینه بلور کن بری برینک سوری ییر و ایچر بعض شراح نیم خورده هاء رسمیه و همزه ایلله
 یازوب اکثر نسخه زه بوشکلی اسناد ایدوب افترا ایشش حال بو که بوشکلی کندی شرحندن
 غیر یی رده کورم دک بو قدر تبعیض و ارایکن * قطعده * دست سلطان ذکر بکاینده * چون بسرکین
 در اوفتاد ترجیح * دست سلطان لامیه (بکافنده) دیمقدر استفهام انکار بدر (ببند فعل مضارع
 مفرد غایبدر بیندندن قنده کورر یعنی کوررمن) (چون ادات تعلیل ادات شرط دبین اصابت
 ایشامش) (باحرف صله) (سرکین سینک فتحی و کسر یله و رائک سکونی و کاف عجمک کسر یله
 حیوانات ترسی و کرسی نهر بب ایدوب سرفین در بر) (در حرف تأکید) (اوفتاد و اواصله ایلله
 دوشدی دیمقدر (ترجیح معروف اوفتادک فاعلیدر و ملاحظه ده مصراع ثانی مصراع اولدن
 مقدمدر زیر علت معلولدن مقدمدر پس تقدیر کلام چون بسرکین در اوفتاد ترجیح دست سلطان
 ذکر بکاینده در بویله اولنجه ببند و اوفتاد ترجیح ده تنازع ایدر دیکه احتیاج اولماز ببندک
 فاعلی ترجیح راجع ضمیر در تقدیر بعض نسخه ده ببند برینه باید واقع اولمش معناسی سهلدر
 (محصول بیت) فازورات و مبهلات ایچنه دوشن ترجیح بردخی پادشاه الینی قنده کورر و زنده بولور
 یعنی ترسه و کوره به دوشن ترجیح هرگز پادشاه الینی کورر مدیگی و پادشاه انی الله المدیغی کی
 حاصلی پادشاهه لایق اولدیغی کی سیاهک ارتغی اولان کنیزک دخی پادشاهک نظر سرفینه
 و فراش لطیفنه هرگز لایق و مناسب دکل قصددن حصه در قنامل * تشنه رادل بکجا نخواهد آب *
 کوزه بکذشته بردهان سلنج * آبدن مراد مذکور آب زلالدر ضرورت وزن ایچون حذف
 اولندی (کوزه کاف عربک ضمیه و هاء رسمیه فارسیدر و هاسمز کوزعز بیدر بارداغده در بر) (بکذشته
 ماضیدن قسمدر یکمیش دیمقدر) (بحرف استعلا) (دهان سلنج بیانیه سلنج سینک و لامک ضمیر یله
 و تونک سکونیه دودا فده بالامه دیدکتری هر ضد رغائله اغز یغان اولور) (مصراع اولده

زد کافی
 رد کافی
 رقی کاد
 زد ابن سید علی و سروری

استفهام انكاري وار (موصول بيت) بر جوملك كه آغزى بلامه كيمدك آغزندن كچه يعنى سلخ
 اغزلى كيمسه كه اول جوملكدن صوايحه نشسته نك كوكلنى اول جوملكدن صوايحه طالب اولور يعنى
 هر قدر ضومض اولور سده كوكلنى اندن صوايحه كچه مائل اولماز زرا طبعى اندن آكراه ايندر (بو بيت
 حضرت شيخك اولديغنده نظر وار زرا تركيبه تركيب واداستده ضعف حاصل وعلى الخصوص
 بعض متونده موجود دكل بو بيتك شرحنده مكر وهى ارتكاب ايندر دين ادا ده خلاف صحيفه
 ارتكاب ايش فاعل * حكابت * اسكندر رومى را گفتند كه ديار مشرق و مغرب بچه كرتنى كه
 ملوك پيشين را خزان و ملك و عمر و لشكر پيش از بن بود و جنين فحشى ميسر نشد گفت بعون الله تعالى
 هر ملكتى كه كرم رعيتش نيازردم و نام پادشاهان جز نيكوني نبردم * اسكندر مشهور بر پادشاهك
 اسكندر كه علم نبوتنده اختلاف ايلديلر اصح قول بودر كه نبى دكل ايش لكن بر صالح و عابد
 و متدين بر حكيم كامل ايدى كه علمى ارستطاليس دن الدى ابن فيلقوش رومى ديمكه مشهور در
 بعضيلر سلسله اجداد بنى حضرت نوحك اوغلى يافته ايصال ايلديلر و بعضيلر حضرت
 ابراهيم بيمبره عليه السلام (و ذوالقرنين لقبيله ملقب اولستند نهجه وجه يازمشار لكن بو مقام
 استفاسى دكل امدى اسكندره ديديلر (كه حرف بيان (دياردن بونده مملكت مراد در (كرفتى
 فعل ماضى مفرد مخاطبدر (كه حرف تعليل (ملوك پيشين بيانيه (جز غير معناستدر) با حرف
 مصاحبت نيكونى يا حرف مفسدر (موصول تركيب) اسكندر رومى به ديديلر كه مشرق
 و مغرب ديار بنى توجهله ضبط ايدوب تحت تصرفكه كتوروب مخترفدك كه ايلروكى پادشاهلر
 خزينه لرى و سلطنتى و عمر و لشكرى سندن زاده ايدى حال بو كه بوقح و تخمير انله ميسر اولمادى
 كه سگانه ميسر اولدى اسكندر ديدى خدای تعالينك غوثيله هر ملكتى كه فتح و تخمير ايلدم زعيتنى
 انجتمدم و نام سلاطين ماضيه فى ايلكدن غيريله اكادم يعنى جمعى اولكله ذرا ايلدم كه الله تعالى بكا
 جيعنه اعطا ايلديكى اعطا ايلدى * بيت * بزرگش نخواستند اهل خرد * كه نام بزرگان بزرگى
 برد * بزرگش شين اعمار قبل الذكر طرفيله (مصراع ثابتنك اولنده مقدر آن كسه راجعدر
 تقديرى انكس را كه در (نخواستند او قوماز يعنى دمنزل (اهل خرد لاميه (و فاعلى نخواستنددر) كه
 حرف رابط صفت (نام بزرگان لاميه در يا به بطئيله (بزرگاندى بونده اكا بر مراد در (با حرف
 مصاحبت (زشتى يا حرف مصدر در چركه كك ديمكدر (برد فعل مضارع مفرد غائبدر) (بريدندن
 بردندن دكل (موصول بيت) اهل عقل و فراست اول كشى بى بزرگ او قوماز يعنى
 اكا او او كيمسه دمنزل كه اكارك نامنى زشتلكله اكار حاصللى اكار ناسى چركه ككله ذرا ايدى فى
 عقلا ارا ذل ناستدن عد ايلرز * قطعه * اين همه هيچست چون مى بگذرد * بخت و بخت
 و امر ونهى كير و دار * اين همه مبتدا و مصراع ثابتنك مضمونه اشارتدر (هيچست خبر مبتدا
 (چون حرف تعليل (مى حرف تا كيد زرا مى حاله و يا استقباله دلالت ايدز بو ايسه استقبال
 مقاميدر) بگذرد فعل مضارع مفرد غائب و فاعلى ابن همه به راجع تحتنده ضمير و بعضيلر
 مصراع ثابته معدود اولانلر فاعلدر ديدى لكن فيه نظر (كير و دار و دار و كير و او عطف
 ايكيى بيله صواش معنا سنده مستعملدر كير كيريدندن و دار داريدندن مشتقدر (كرفتن دن
 داشتند دن دين احوال اشتقاق دن كليا فاعل ايش فاعلدر (موصول بيت) جمع امور
 دنيا يعنى بخت و تخت و دولت و سلطنت و امر و نهى و حكيم و حكومت و عسكر چكوب او رمه
 و طوبه و قبح و ممالك هيچ نسته دكلدن چونكه آخرى فاقى و گذران در حكم عدمه در پس
 فاعل اولان بونلره كوكل بند ايدوب عقده قلب اينر بعض شراح كيرودار طه طراق و طنطنه
 و صا و ل بورت معنا سنده در بونك استعمالى بودر غفلت اولميه ديش معلوم اولاكه كندى

ردكافى
 خدای
 نشسته
 نخواستند فاعلى اهل
 خرد استاد مسامحه
 طرفيله در فاعلدر
 مفعول
 ردكافى

بو استعمالدن کلیا غافل ایش فندبر * نام نیک رفتگان ضایع مکن * تا با ندنام نیکت پایدار * نام
 نیک بیانیه (ورفتگانه اضافت لامیه نام نیک مکنک مفعول اولی و ضایع ثانیه) (تأخر فاعیل
) بماد فعل مضارع مفرد غائب قالمه دیکدر (نام نیک بیانیه و بماندک فاعلی (پایدار وصف ترکیبی در
) داردیدن ثابت و برقرار معناسته در اعزابدن بماندک خبری واقع او بشدر (مخصول بیت)
 یکمشلرک یعنی موتا تک ابی ادینی ضایع ایله یعنی آذرنی خبر ایله ذکر ایله (اذکرو اموتا کم بالخیر) فحوا سنجه
 تا کیم عالمه سنکده ابی آدک ثابت و پایدار و برقرار قالمه یعنی تا کیم سنده صحیفه روز کرده خبر ایله مذکور
 اولاسین * باب دوم در اخلاق در ویشان * حکایت * یکی از یزرگان پارسی را گفت که چه
 کوی در حق فلان عابد که دیگر آن در حق او بطمنه سخنها گفته اند گفت در ظاهرش عیب
 نمی بینم و در باطنش عیب نمی دایم * دوم دالک و اولک ضمه ل رله ایکنجی دیکدر (اخلاق
 خلقک چه بیدر خاء مضموم و لام مضموم و ساکن اولق جائزدر (در ویشانه اضافت لامیه در
 در ویشاندن هر اهل سلوک صوفیلر در (پارسیا به مجمله عابد و زاهد هده دیزل و یا
 حرف وحدت (را ادات مفعول) که حرف بیان (فلان القاظ کتابه دندر) که حرف تعلیل
 (باحرف مصاحبت (طمنه ها تصرفات ایجا مدندر زیرا بونک اصلی طعندر طانک فحیحی
 وعینک سکونیه مصدر در نصر بایدن مصدری طعانده کلور طانک فحیحله (گفت مسؤل عنه
 اولان پارسا بدی (در حرف ظرفدر ایکی برده بله (باطن ظاهرهما بلیدر (مخصول ترکیب)
 اکا بردن بریسی بر زاهد ه صور دیکه فلان عابدک حقتنده نه دیر سین زیرا سندن غیر بلیری انک
 حقتنده طمنه سوزلوسو بیلشله که زهد و صلاحه متافی ایشلری وار در دیو پس سن نه دیر سین
 انک حقتنده (پار سا جواب و پردیکه ظاهرند عیب کورم و باطننده عیب بلم یعنی ظاهرند
 و باطننده بر قصور و نقصانته مطلع دکلم زیرا مؤمنه لایق اولان بودر که ظاهر حاله ناظر
 اولوب احوال درونی صلاحه حل ایدوب سوء ظن اوزره اولیه * قطعه * هر کرا جامه
 پارسایی * پارسادان نیک مرد انکار * هر کرا هر کیمسه بی دیکدر حرف رابطه بی ضرورت
 وزن ایچون کتوریمش (جامه پارسا پارسا جامه وصف ترکیبی اقسا مند ندر زاهد و عابد
 لباسلی دیکدر (بینی نک هر کرا مفعول اولی و جامه پارسا ثانیه) (پارسادانک مقدم مفعولی
) نیک مرد ترکیب مزجیدر اصلنده هر دیک ایلی اضافهتله ضرورت وزن ایچون مزج ایلی
 انکارک مقدم مفعولیدر (انکار فعل امر مفرد مخاطبدر افعال قلوبدن ظن ایله دیکدر
 (مخصول بیت) هر کیمسه بی که عابد و زاهد لباسلی کوره سین اتی زاهد و عابد بیل وایی آدم
 ظن ایله یعنی اتی صالح بیل وایی کیمسه درو اعتقاد ایله (حاصلی صلحا لباسنده اولانه مادامکه
 شریعت مطهره به مخافت برحالی معلوم اولیه حسن ظن لازمدر (مصراع اولک معناستی
 هر کیمکه پارسا جامه بیله کوره سین دین اداده قصور ایلیش قنامل (هر کرا راستی لام چاره
 معناسته طوتان غلط ایلیش (جامه اصلنده ه جامه ایلی همزه اضافهتله صکره همزه ضرورت
 وزن ایچون ساقط اولدی دین بیتک مضمونک بیانیه اوغرامش (وانکار انکارک شتن وانکار بدن
 امر در دیوب و بالکنر انکار بدن مشقدر دیننه اعتراض ایدن کندی معترض واقع اولمش
 (جامه پارسا خواجه سرا کیدر وسیله اضافهت اولان همزه مخذوفدر دین مقصود بیتسه
 واصل اولمش منه سنده جامه پارسا به جامه پارسا تقدیرنده در دین بومیدانک فارسلدن
 دکلدر * ورنه ای که در نهادش چیست * محاسب را درون خانه چه کار * واصلنده
 واکردر (ندانی فعل نفی مستقبل) که حرف بیان (در حرف ظرف) (نهاده نونک کسریله طبع
 و خلقت معناسته در (محاسب دیار مجمله امر معروف ونهی منکر ایلیش محاسبدر اول دخی

زدکافی

ردشعی وکافی
 رد سروری
 رده سروری
 زدکافی
 ردشعی

از هد و اورع علمادن اولاغندر (را حرف تخصیص در لام جاره معنایسته (در ون ایچ معنایسته در
 ضایه به اضافتی فی معنایسته در (محصول بیت) واکر یار سا جامه لینک قلبیسه و در وننده نه واز
 اید یکن یعنی خسریدن و شردن نه حال اوز ره در بلز سک نسته لازم کلز یعنی سکا احوال
 در ونده اطلاع لازم دکل زیرا محتسبک اولیچنده نه ایشی وار یعنی محتسبک امر معروف ونهی
 منکرده و وظیفه سی فساد و منکری ظاهرا اولانی اخذ ایله کدر احوالی مستور اولانه تعرض
 ایله که مرخص دکلدر زیرا فقها بیور مشاگردن (الفسق الخفی لایسقط العدا لة) یعنی بر کیمسه که
 فسقی اخفا ایلیوب اشاعت ایلیبه بزا کا ظالم دیمرز * حکایت * درویشی را دیدم که سر بر
 آستان کعبه نهاد می نالید می گفت یا غفور و یا رحیم تو دانی که از ظلوم و جهول چه اید که
 ترا شاید * درویشی (یا حرف وحدت (را ادات مفعول (که حرف بیان (آستان کعبه
 لایمه کعبه نک ایشیکی دیکدر (کعبه مکه شهرنده اولان تگری اویدر (نهاد هاه رسنی
 حرف ترتیدر قیوب دیکدر (می نالید حکایت حال ماضی ایکلردی دیکدر (می گفته بویه در
 سو یلردی دیکدر (یا حرف ندا (غفور مبالغه ایله اسم فاعلدر غایتله یارغایچی معنایسته
 (رحیم بوده مبالغه ایله اسم فاعلدر زیاده اسر کیچی دیکدر (ظلمومه مبالغه ایله ظالم
 (جهول مبالغه ایله جاهل دیکدر (چه اید نه کلور یعنی نه حاصل اولور دیکدر (که
 حرف بیان (ترا سکا دیکدر (شاید فعل مضارع مفرد غائب بونده یارایه یعنی لایق
 اوله معنایسته در (محصول ترکیب) بردر ویشی کوردم که باشی کعبه ایشکینه قیوب ایکلردی
 و سو یلردی یا غفور و یا رحیم سن بلورسن که ظلوم و جهولدن نه کلور ونه حاصل اولور که
 سکا لایق اوله یعنی بن سکا لایق طاعت و عبادت کتورمکه قادر دکلیم معلوم اوله که عموما شرح
 نهاد ه لفظند نصکره (بود و روی در زمین می مالید) ترکیبی زیاده ایندی لکن کتاب عرضنی
 بوز مشاگردن کعبه نک ایشیکی بردن بوقار و آدم بویجه وار یعنی بوسک و اقامدر پس باشی ایشیکه
 قودقد نصکره بوزین ره سورتمک هر کز متصور دکلدر زیرا ما نمة الجمعدر ایکیسی برآنده
 و بر ساعتده اولوق میسر دکلدر (آستاندن مراد جدار کعبه در دین بر استعلا ایچون اولدیغنی
 ملاحظه ایلن ایش زرا جداری اوزره باش قومق سطحنه عروجه میسر در اول ایسه ممکن دکلدر
 فندبر * قطعه * عذر تقصیر خدمت آوردم * که ندارم بطاعت استظهار * عذرک تقصیر
 و تقصیرک خدمته اضافتلی لایمه لدر (وعذر آوردمک مفعولیدر) که حرف تعلیل (بطاعت
 ندارمک مفعول غیر صریحی (استظهار استعمال بایندن مصدر در ارقه لئی معنایسته مفعول
 صریحی (محصول بیت) یارب سنک ذات با ککه لایق خدمت و عبادت و طاعت کتوره میوب
 بلکه خدمتکده واقع اولان قصور و تقصیرک عذر یعنی کتوردم زیرا عبادت و طاعت معتمد
 یوق و عمل موجب جنت اولمادیغنی بلورم پس اعتماد محض لطف و کریمکه در * عاصیان
 از کنناه تو به کشد * عارفان از عبادت استغفار * عاصیان الف و نون ادات جمعدر مجرمان
 معنایسته در یعنی کناهکارلر (عارفان الف و نون ادات جمعدر اهل عرفان اولان الله
 دوستلری از عبادت تقدیری از تقصیر و یا از نقصان عبادتدر بر مضافی تقدیریه (محصول بیت)
 عاصیلر و مجرملر کلاه لرنن تو به ایدر لاما اهل عرفان تقصیر و نقصان عبادت لرنن استغفار
 ایدرلر یعنی عبادت لرنده اولان قصورلر بن بلوب عبادت لرن عین معصیت عدا ایدوب استغفار ایدرلر
 * عابدان جنای طاعت خواهند و باز کائنای بهای بضاعت و من بنده امید آورده ام نه طاعت
 و بدر پوزه آمده ام نه بجزارت اصنع بن مانت اهل و لا تفعل بن مانا اهل * فارسیجه مذکور
 درت فقره (و عر بیجه ایکی فقره نمة قول درویش در (عابدان الف و نون ادات جمعدر

ژد شرح جیعا
 عجا ایکیسی برآنده اولوق
 لازمیدر (لطایع)
 رد سروری

ومیتدادر (جرای طاعت لامیه) و خواهندک مفعولی و جمله فعلیه خبر میتدادر (بازرگانان
 بونک اصل مفردی بازاره در بازاره مخصوص معناسنه زیراهاء رسمی بونک کی برده تخصیص
 افاده ایدر پس الف ونونه جمع اولی سببیه هاء رسمی کاف عجمیه به ابدال ابدالیر
 بازارگان اولدی زانک فتحیه بعده کثرت استعمال ایله الف حذف اولوب را ساکن قلندی بازارگان
 اولدی پس بوعبارته تعیر بومقدار یول بولجیق کثرت استعمال ایله حکم مفرده وازوب تکرار
 بردخی جمع ایدوب بازارگان دیدیلر (معلوم او که حضرت مولانا جامی سبحة الاپرانام کتابنده
 عقد هفتم ده الفی ورائک فقه سنی اثبات ایدوب بایء نسبتله الف ونونی جمع ایلش (یت) ایک
 بازاره کیان دیده ورنه (صدازین جنس ییک جونخزند) و حضرت شیخ بوستانده بازارگان عبارتتی
 مقام مفردده ذکر بیورمش (یت) شهنشه که بازارگان راجخت) (درخبر پرشهر واشکر بیست)
 (امدی بونده بازارگان زانک فتحیه اوقفتی کرک فئا مل) بضاعت لغده تجارتیه بمقدار مال
 ارسال ایلمکه دیرل (مثلا برناجر برمقدار مال و بررسین که کنندی مالی یا نیجه سنک مالکی
 سنکیون قوللا نه (اما بونده مطلقا اسباب و متاع می ادر (با حرف صله (در یوزه دالک فحقی
 ورائک سکونیه چرایلمکه و دیلمتکه دیرل تحریف ایدوب عوام دروازه دیرل (اصنع فعل امر مفرد
 مذکر مخاطب افعال معناسنه یعنی اشله (بی با حرف صله و یا ضمیر متکلم بکادیمکدر (مالسم موصولدر
 الذی معناسنه) اصنعک مفعول صریحی و بی غیر صریحی (انت ضمیر مرفوع منقل محلا
 مرفوع میتداسن دیمکدر) (اهل بونده لایق و سزاور معناسنه در اظفار مرفوع خبر میتدادر
 و ضمیر مجرور ما به راجعسدر و جمله اسمیه نیک اعرابدن محلی یوق مانک صله سیدر (لا تقبل
 فعل نهی مفرد مذکر مخاطب اشله دیمکدر (بی سابق کیدر) انا اهله انت اهله کیدر بعض
 نسخه ده بی ریئه بناد و شمش بزه دیمکدر (محصول ترکیب) عابدل ایلدکادی عبادتک ثواب
 و جزاسین استرل و اول امید ایله طاعت ایدرل و بازارگانلر اسباب و متاعلر نیک بها سین استرل
 کیمسه به مفت نسنه و برمنزل اما بن عید عاصی درگاهکه امید خالصه و لطف و کرمکه
 اعتماد ایله کلیم عبادت و طاعت یوق کیم مقابلنده عوض جنت و جزای کوثر رجا ایدم و دخی
 تهی دست مجرد جره و در یوزه به کلیم بضاعت و سر مایم یوق و تجارتیه کلامکه قیمت و بها
 استیم بکاسن سکا لایق اولانی اشله که مغفرت و مرسددر که عاصی بنده ک سندن انی رجا
 ایدر و بکاسن لایق و مستحق اولدیغمی اشله که عذاب و عقابدر زیر اسندن لطف و احسان
 رجا سببیه قیو که کلیم بیت کرکشی و جرم بخشی روی و سر بر آستانم * بنده را
 فرمان نیا شد هر چه فرما بی براتم * کئی ضم کاف عریله فعل مضارع مفرد مخاطب
 قتل ایدر سک دیمکدر (کشیددن کشتندن دکل (جرم جیم عریلک ضمی و سکون را ایله
 کنا معناسنه در) بخشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بخشیددن لفظ مشترکدر بغشغلبه
 عفو ایلمک بینده بونده ایکسئده تحمل وار (روی و سر تقدیری روی و سر مندر) آستانم می
 معنی جهتسده بونله مصروفدر) بنده رارا حرف تخصیصدر لام چاره معناسنه بنده نیک
 دیمکدر (فرمان اسمدر بویوق معناسنه) فرمای فعل مضارع مفرد مخاطب بیورسین دیمکدر
 (برحرف استعمال) آن اسم اشارتدر چه به (میم ضمیر متکلم) (محصول یت) اگر بنی قتل ایدر سک
 کنا هلم ایچون واکر کنا هلم بغشغلوب عفو و مغفرت ایدر سک هر نیکه ایدر سک یوزم و یا شم
 آستان کرم و احسانکده در) حاصلی هر نه کیم بکا اشلر سک تسلیم و رضا اوزره م روگردان
 و سرکش دکل بن بنده عاصیک و مجرم قاصیک فرمائی و بیوروی اولاساز هیچ نسنه
 سو بلکه مالک و قادر دکل هر نه کیم سن بیورر سک اول بیوروشک و امرک اوزرینه م (حاصلی

ردسروزی

هر نه کیم ایدرسک امر بکه تابع و مقدمه قطعه * بر در کعبه سائلی دیدیم * که همی گفت و می
 کرسنی خوش * بر حرف ظرف (در کعبه لایه) سائلی یا حرف وحدت (که حرف بیان
) ها حرف تأکید (می حرف حکایه در ابکی فعله به) اصلی گریسند راندنکره یا ایله
 یا ضرورت وزن ایچون ساقط اولدی (خوش و او رسمیه و خاده روم ضمه ایله بوئده مسافه
 معنائی افاده ایدر محکم اغلردی دیمکدر (محصول بیت) کعبه قوشنده خدادن سائلی
 بر در ویش کوردم که سو یلردی و حکم اغلردی یعنی جان و کولکدن درد ایله کره بیدر ذی
 * من نکوم که طاعتم بیدر * فلم عفو برکنهام کش * با حرف تأکید پذیر باء مجمله فعل امر مفرد
 مخاطب قبول ایله دیمکدر (فلم عفو بیایه) کش کافک فتحیله فعل امر مفرد مخاطبدر چک دیمکدر
 (محصول بیت) بو بیت بیت اولده همی کفک مقولیدر یعنی یارب بن دیمکده عبادت و طاعتم
 قبول ایله حاصلی جزا و ثوابه مستحق علم یوقدر بیلورم بلکه لطف و فضلکده عنایت و کرمه
 امید وارم ایچنی پس عفو و صفح فنی کتا همه چک یعنی صحایف سینا تمدن جرایم صغایر
 و کسایریمی اخراج ایله تا کیم بحرین ایله حشر اولیایم حاصلی سکالایق اولمین عمارمدن
 کلیا کیم * حکایت * عبد القادر کیلانی در حرم کعبه روی بر حصانهاده همی گفت ای خداوند
 بخشای واکر مستوجب عفو بتم در قیامت مرا تا بینا برانکیز تادر روی نیکان شرمسار نشوم *
 کیلانی با حرف نسبت (کیلان کاف بجمک کسر یله مملکت اسمی در اصلنده کیلان دورندر
 معتبر اولان رشت و لاهجاندر عبد القادر کیلانی رشتندنر مشایخ عظام و اولیاء کرامدن
 مناقب شتی و کرامات علیا صاحبی بر عز یز در اولیا اراننده زیاده شهرتی وارد) حرم کعبه
 لایه (حصا حاء مهمله ک فتحیله جمع حصاندر که کعبه حرمنده دو کین خرده چاقل طاشا بیدر که
 فارسجه سنکر یزه درلر پوشول خرده طاشا دردر که پیرام کونلرنده مناده اتار اول طاشا لری
 خدام کعبه جمع ایوب حرمه دو کرر (نهاده ها حرف ترتیدر قویوب دیمکدر بوهایی شمرخنده
 یازمین معنای ترتیبی بلز ایش و یازوب قوش معنائی و برنده کذلک (بخشای فعل امر مفرد
 مخاطب اسر که دیمکدر) مستوجب عقوبت اسم فاعلک مفعولنه اضا فیتدر لایق عقوبت
 دیمکدر (نایبنا تا حرف نفی یعنی حرف توصیف نفی) یبنا صفت مشبهه در (نایبنا اعمی دیمکدر
) بر حرف تأکید انکیز فعل امر مفرد مخاطبدر انکیزیدن انکیزندن دکل (تا حرف فعلیل
) نیکاندن مراد نظر و مواجهه نیکاندر (شرمسار همک سکونیه صفت مشبهه در خجیل
 معنای سنه) نشوم فعل نفی استقبال اولیایم دیمکدر (محصول ترکیب) عبد القادر کیلانی حرم
 کعبه ده یوزینی طاش دو کندیسی اوزر بنده قویوب سو یلردی یعنی مناجات ایدر دیکه یارب
 رحمت و عفو ایله واکر عذابه لایق و مستحق ایسم یعنی عقوبت مقرر ایسه باری قیامتده بینی
 اعمی حشر ایله تا کیم مقبول قوللک نظرند و مواجهه سنده خجیل و شرمسار اولیایم * قطعه *
 روی برخاک بجز می کویم * هر سحر که که بادی می آید * روی مقدر نهاده ک مقدم مقولیدر
 تقدیری روی برخاک بجز نهاده می کویم در (هر سحر که ظرف می کویم در (محصول بیت)
 یوزینی خاک بجز و مذلته قویوب سو یلرم هر سحر وقتده که باد سحر که هبوب ایلیه یعنی اسه
 * ای که هر کز فرامشت نکیم * هیچت از بنده یاد می آید * ای حرف تداستادی محذوف
 تقدیری ای جاناندر که حرف را بط صفت (فرامش اصلی فراموشدر و او ضرورت
 وزن ایچون حذف اولندی بو یلده ضمیرک ماقبلی مقنوخ اولوق قاعده اولدی یعنی چون تاء خطابک
 ماقبلی مقنوخ قلندی حرکت فتح اخف اولدی یعنی چون دینلر عنندی سویلش (هیچت تا ضمیر
 خطاب تقدیری هیچ تادر (یاد اکقدر (محصول بیت) بو بیت میگویم مقولیدر یعنی

درسوری و شععی
 رد ابن سید علی و سوری
 درسوری

ای جانانکه بن سنی هرگز فراموش ایدوب او تمام یعنی هیچ یادمدن کمتر سین عجیبو بنده دن
سکا هرگز یاد یعنی اکتق کاورمی یعنی عجبا سنده بندگی هیچ یاد ایدوب اکار میسین حاصلی
بن سنک هیچ خاطر بکه کاورم (باد سحر دن مراد باد صبادر ز را عشاق دلفکارک خیر و بیامنی
وسلام و کلامنی ایصال و اظهار شوق و غرامنی جانان قننه ایلدن اولدر انکیچون اکار بد عاشقان
ویک مشتاقان دبرل بریده باد صباده دبرل * حکایت * دزدی در خانه پارسای در آمد
چندان که طلب کرد چیزی نیافت دلتک شد پارسا را خیر شد کلیمی که بر آن خفته بود
دره کذر دزد انداخت تا محروم نکرد * دزدی یا حرف وحدت (در حرف صله) خانه پارسا
لامیه (یا حرف وحدت) در آمد کبردی دیمکدر (دلتک و تنک دل وصف ترکیبدر بخصوز
معناسته) پارسا را ادا ت مفعول (کلیمی یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت (خفته
یا تمس و او بومش دیمکدر) ره کذر رانک قحقی و هانک سکونی و کاف بحمک ضمیمه یکد برینه
دبرل ترکیب مز جیدر (انداخت آندی دیمکدر) تا حرف تعلیل (نکرد اولیه و یاد و تمیه
(محصول ترکیب) راوغری بر بادک خانه سنه کبردی برنسته اوغرولق ایچون اول قدر که
اوک ایچنده برا لاجق نسته ارادی بولندی بخصوز اولدی عابده خیر اولدی یعنی اوینه
اوغری کبردیکی معلومی اولدی بر کلیم که اوزرنده یا تمشیدی دزدک کچدینه اندی تا که محروم
اولیه و یاد و تمیه * قطعه * شنیدم که مردان راه خدا * دل دشمنان را نکر دند تنک *
(مردان راه خدا لامیه زدر) دل دشمنانده بویله در (نکر دندک مفعول اولی) (وتنک ثانیه
(محصول بیت) اشد مکه خدایولینک مردلی و رجال الله یعنی مردان طریق حق دشمنترین بله
دلتک و پریشان خاطر ایلدیلر بلکه عد و لرنیکده خاطرین رعایت ایلدیلر * ترائی میسر
شود این مقام * که بادوستانت خلافت و چنک * ترا سکا دیمکدر (ی قیچن دیمکدر وقتدن
سؤالدر) که حرف بیان (محصول بیت) سکا قیچن میسر اولور بومقام یعنی دشمنلرک خاطرلرینی
رعایت ایلتک مقامی که دو ستراکله چنک و جدال و نزاع و خصوصت ایدر سین یعنی سن که
دوستلر بکه بد معاشرت و بد زندگانیدن پس دشمنلرکله قیچن حسن زندگانی و صفای معاشرت
اوزره او اور سین * و مودت اهل صفا چه در روی و چه در فقا نه چنان که از پست عیب کبرند
و پشت بکبرند * مودت محبت معناسته در (اهله اضافتی و اهلاک صفا به لامیلدر) نه چنان
او یله دکلدر دیمکدر (که حرف بیان) پس آرد معنا سنه در (از بونده ادات ظرفدر) (بست
تقدیرنده) (کیرنک طرف مکانی) (وعیب مفعولی) (کیرند فعل مضارع جمع غائب کیر بندن
طوتال دیمکدر) (پش اول وقت معناسته در) (تال خطاب ایچوند) (میرند فعل مضارع جمع
غائبدر میر بندن اوله) (محصول ترکیب) اهل صفا و ذوقک محبت و مودتی حضور کده و غیبتکده
یعنی او ککده وارد کده برابر در متفاوت دکلدر اهلک حالی او یله دکلدر که ارد کده و غیبتکده
عیب و نقصانک طوتال و یانکده و حضور کده محبت و رأفت اظهار ایدوب یولکده اولک
دعوائنی ایله ل حاصلی حضور کده و غیبتکده صفاتی درونلدر * بیت * در برابر چو کوسفند
سلم * در فضا همچو کرک دم خوار * کوسفند قیون (کرک مردم خوار اضافتی بیانیه در
(مردم خوار وصف ترکیبدر آدم بیچی معناسته) (محصول بیت) یعنی اهل صفانک مناقضلری
برابر کده و حضور کده قیون کبی سلم و حلیم کوسررلر کندیلرینی اما آرد کده و غیبتکده آدم
بیچی قورد کیدر یعنی اهل نفاقک حاللری بویله در اما اهل صفا و اصحاب وفاده بو حال یوقدر
بلکه ظاهرلری و باطنلری همور و درون و بیرونلری طیب و طاهر حضور کده نیجه ایسه
غیبتکده همان او یله در اردیکه بردارو او ککجه بردارو دکلدر بلکه آرد کده و او ککده برابردرل

* بیت * هر که عیب دیگران پیش تو آورد شمرد * بیگمان عیب تو پیش در کران خواهد برد *
 عیب دیگران لامیه (آوزد شمرد مقدم معغولی (و پیش تو لامیه و ایکسنک ظرف مکانی
 (عیب تو لامیه و معغول خواهد برد) پیش در کران لامیه و ظرف مکانی برد مصدر معناسنه در
 (محصول بیت) هر کیسه که غیر یلرک عیوب و مثالینی سنک خضور که کتور و بت تعداد
 اید یعنی بر بر سو بلیسه بی شک و ریب سنک دخی عیوب و نقایصکی غیر بره نقل ایوب
 سو بلیسه کرک حاصلی پراهن کیسه ل هر کسی دم و قدح ایله ده در بو زینک احسان ایلسک
 فائده ایتمز ز پرا بدنهاد در ایلك بلز بلکه ایلك فتنه پراهن لقدر * حکایت * تنی چند از روندگان
 متفق سیاحت بودند و شریک رنج و راحت خواستم که مراقت کنم موافقت نکردند * تنی
 یا حرف وحدت (روندگان روند نه نک جمع در سیاحت را میگرد) (متفق سیاحت اسم فاعلک
 معغولنه اضافتیدر) (سیاحت سنک کسریله مصدر در ضرب بایسندن بز یوزنده یور یوب
 کنکه در لزل) (شریک رنج اضافت فی معناسنه در تقدیری شریک در رنجدر رنجده و المده
 شریک دیمکرد) (راحت رنج معطوف بیه بودند مقدر در) (مراقت مقاعله بایسندن مصدر در
 یولداشلق) (موافقتده مقاعله بایسندن مصدر در اویق معناسنه) (محصول ترکیب) سیاحتدر
 بر نیچه کیسه سیاحته متفق ایلدیلر یعنی سیاحت ایلکه اتساق ایلسلرایدی و رنج وراختده
 شریک اولشلرایدی یعنی روز کارک کرم و سمر دین و راحت و در دین بیه چکلم دیوقول و قرار
 ایلسلرایدی شیخ بیورر دیلد مکه بونلره یولداشلق ایدم یعنی دنیایی بیه که مک مراد ایسندم
 لکن بو خصوصه بکا موافقت ایلدیلر یعنی یولداشلق قبول ایلدیلر * کتم از کم و اخلاق
 بز رکان بدعت روی از مصاحبت مسکینان تافتن فائده دریغ داشتن که من در نفس خویش
 این قدر قوت و قدرت می شناسم که در خدمت مردان بارشاطر باشم نه بار خاطر * اخلاق بز رکان
 لامیه در (بعضی نسخه ده کرم اخلاقه مضاف واقعدر) (بدیع عجیب و غریب معناسنه در
 بونده بعید وجود معناسنه در) (مصاحبت مسکینان مصدرک معغولنه اضافتیدر) (تافتن اغتده
 دو ندر مک و بو یک معناسنه در ایماونک کی پرده اعراض معناسنه در) (فائده داشتک معغول
 اولی (و دریغ نایینی) (که حرف تعلیل) (نفس خویش لامیه خویش و اوستیله کندی
 معناسنه در) (می شناسم فعل مضارع متکلم وحده اکرم دیمکرد) (که حرف بیان) (خدمت مردان
 لامیه) (بارشاطر بیاتیه) (بار یولداش) (شاطر ایاتنه چو یک خدمتکار) (بار خاطر لامیه) (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ بیورر روندلر بنی مراقت قبول ایلمیچیه دید مکه اولولرک مرکز لردن و اخلاق
 حیده لردن زیاده بعید در مسکینان و فقیرلرک مصاحبتدن اعراض ایلسک و انلردن فائده بی
 دریغ طویق ز پرا بن کندی تقسیمده و عقلمده بومقدار قوت و قدرت ادراک و احساس ایدر مکه
 یارانک خدمتده بارشاطر اولام بار خاطر اولی نام حاصلی هر وجهه بندن حظ ایلسن اکرم
 بو قدر اعراض بیورر مک * بیت * ان لم اکن را کب المواشی * اسعی لکم حامل المواشی *
 ان ولم ایکسیده حروف جازمه دندر حتی بعضی علما ما بسدنده کلن فعل مضارع ده حامل
 او ملزنده اختلاف ایلدیلر کیسی عامل اولان ان در و کیسی لم در دیدی (اکن اصلنده اکون
 ایدی جز ماله و او دوشدی فعل مضارع متکلم وحده صیغه سیدر اسمی تحتنه متکلم ضمیری
 انا مستتر و خبری را کبدر مواشی به اضافتی اسم فاعلک معغولنه اضافتیدر (مواشی ماشیه نک
 جمعیدر بونده بنید طواری مراد در آت کبی و قاطر کبی) (اسعی فعل مضارع متکلم وحده در
 مجزوم اولدیغندن معلومدر که اکن ده عامل اولان لم دران دکل) (لکم اسمی به متعلقدر) (حامل
 لفظ منصوب حالدر اسعی نک فاعلندن) (غواشی به اضافتی سابق کبدر) (غواشی غاشیه نک

جهیدز اگر قلفته دیرل (محصول بیت) اگر طواره سوار اولمازسم یعنی سزکله مصاحب
 ویاران و راکب و همعنان اولغه قابلیت و لیاقم اولمازسه فاشیه داز یکن اولوب خد متکر ایدرک
 کیدرم (یعنی مصاحبکن اولمیزسم خد متکر یکن اولمغه لیاقت و استحقاق اکثر کندیزده
 سعی یوریمکه دیرل یونده سعی کوشش معناسته اخذ ایلین اعتدای سعی ایلماش * یکی ازان میان
 کفت ازیں که شنیددی دلتک مدار که درین روزها دزدی بصورت درویشان در آمد
 و خود را در سلاک صحبت ما منتظم کرد * ازان میان ارالندن دیمکدر (دل مدارک مفعول اولی
) و تنگ نانیسی (که حرف تعلیل (روزها روزک جهیدر کونلر دیمکدر) با حرف ظرف
) صورت درویشان لامیه (خود را اادات مفعول) و خود کردک مفعول اولی (و منتظم
 مفعول ثانیه) (در سلاک در حرف صله سلاک دیزی و دیزی ایلدی صحبت اضافه ایضا بیانه و مایه
 لامیه در سلاک کردک مفعول صریحی (محصول ترکیب) بن مذکور سوزلری سوبلیجیک
 بر یسی ارالندن دیدی بوسوزدنکجه ایشندک کولکسی تنگ طویمه یعنی تنگدل اولمه و خاطرک
 یخضور طویمه زراسنی یولداشلقه قبول ایلوب سنکله مرافقت ایلدیکنمک اصلی بودر که
 بو کونلر ده بر اوغری صورت درویشانده یزه داخل اولدی یعنی یزه یولداش اولدی و کندی
 بزم صحبت دیز یسته دیزدی یعنی یزه هم صحبت و هم عشرت اولدی * بیت * چه داندمر دم که
 در جامه کیست * نویسنده داند که در نامه چیست * هر دم اسم جمعدر که فعل جمعه فاعل اولغه
 قابلدر (که حرف بیان) (در حرف ظرف) (جامه لباس) (کیست هاء رسمی بایه تبدیل اولشدر
) نویسنده اسم فاعل (که حرف بیان) (نامه مکتوبه دیرلر که عرب صحیفه دیر بعض نسخه ده
 خامه دوشمش قلم معناسته) (محصول بیت) خلق عالم نه یلور که لباس ایچنده کیدر یعنی صالح
 و طالح ظاهر ایلادن معلوم اولماز زیرا نیجه صالح و زاهد و عابد تستر حال ایچون عوام
 شکرلده کز و نیجه طالح و فاسق و فاجرزی زاهد و عباد و صلحا ایله متلبسدر فسق و فجور بی
 اخفا ایچون حاصلی کیسه تنگ حالی ایساندن معلوم اولماز تنگ مخنی یا زیلن مکتوبک ایچنده
 نه وار ایدیکین کاتب یلور ایچق یعنی یازان کاتب یلور ایچنده نه وارونه بوق ایچق بهر حال مخنی
 کاری خدا یلور فقط * آزا ایجا که سلامت حال درویشانست کآن فضولش نبردند و بیاری
 قبولش کردند * آزا ایجا اول مقام و مرتبه دن و اول جهندن (که حرف بیان) (سلامت حال
 درویشان لامیلدر) (سلامت حال دن مراد صافی درون و بی غرض و بی علت اولمازندن
 کنایتدر) (کآن فضول لامیه در ظن فاسد و وهم باطل معناسته در یعنی لباس فقراده اولدیغیچون
 اتی باطل و فاسد اعتقاد ایلدیروانی بار و یاور اعتقاد ایلوب مرافقه قبول ایلدی (محصول ترکیب)
 اول مقام و مرتبه دنکه درویشلر صافی درون و پاک ضمیر در و هر کسه حسن حال ایله معتقد
 اولدقلری جهندن اول کیسه به یارامزدر دیو اعتقاد ایلدیرو و حقیقه سوزن ایلدیرو حاصلی
 زی صلحا اولدیغیچون کندیو بی صالح و عارف اولدیرو و صاحبتر به اتی اختیار ایلدیرو
 * مشوی * ظاهر حال عارفان دلقست * این قدر بس که روی در خلقت * ظاهر حال
 لامیه و میندا (عارفانه اضافه ایضا لامیه عارف بالله دیمکدر) (یعنی من عرف نفسه فقد عرف ربه
 دیدکدر) (دلق دالک قحی و لامک سکونیه فقرا خر خرقه سی خبر میتسادر) (این ظاهر حال
 عارفان دلق اولمغه اشارتدر) (قدر مقدار معناسته در) (بس یتر دیمکدر کافی معناسته) (که
 حرف بیان) (روی یونده ظاهر معناسته در یعنی غیبه مقابل حضور دیمکدر تنگه هر وز
 ایلدیکه) (چه در روی و چه در قفا) (در حرف صله) (و با حرف مصاحبت) (و خلق معروف
) (محصول بیت) (بو بیت ماسبقه حکم تعلیلده و اقعدر) (یعنی یاران مذکور دزدک زی صلحا

آزده

ولباس عارفینده اولماسیله اکتفا ایدوب یولداشلاغه قبول ایلدیلر و بونک احوال در ونسه
اطلاخ و باطنی استکشافه مقید اولدیلر ز بر ا عارفینک ظاهر حالی خرقه صوفیه در و بو مقدار
حسن ظنه کفایت ایدر ظاهر نیک خلقه اختلاطنه یعنی ظاهر زری خلقه و باطنی خلقه اولغه
بو مقدار کفایت ایدر ز بر باطنی بنسه اطلاع میسر ذک لانی خلاق عالم یلور انجیق (پس
یارانده ائک لباس صوفیا نه سنه اعتبار ایدوب انی عارفیندن ظن ایلدیلر و یازان و مصاحب
ایندیلر) بو یوق اکتیوب انواع تصرفات ایلینلری فایده تکثیر کلام و اطناب مقال ایشلر که
هضمه قابل دکل عنی الله عنهم * در عمل کوش و هرچه خواهی پوش * تاج بر سر نه و علم
بردوش * در حرف صله آکوشه متعلق (هرچه خواهینک مقدمه معولیدر و مجموعی پوشک
نه فعل امر مفرد مخاطبدر قودیمکدر) علم معطوفدر تاجه (و علمدن مراد دیار عربک و عجمک
دیلنجیلری اوموزینه قویوب انکله جر ایلدکاری علمدر (محصول بیت) عله سعی و کوشش ایله
وهرنه لباس کبرسک کی یعنی عمل صالحه تقید ایله وهرنه استرسک کی تک همان حرام اولما سون
حریر و التوتلی اسباب کی ککرسه باشکه پادشاهلر تاجی قوی یعنی شاهانه تاج ولباس کی
ککرسه کدایانه ز بر اوموزه علم قومقدن مراد کمالق ایلکدر تنکه عرب و عجم و کدار نیک
دآیدر (بو بیتک معناسنده بعضی شرح اولقدر یا وهر سویشلر که بالضروره صداع ایراث ایلر
* زاهدی در پلاس پوشی نیست * زاهد پاک باش واطلس پوش * زاهدی یا حرف مصدر
(پلاس لغتده دوه نیک معنی الله او ردقلمی چولدر که عربجه جلس دیرلر اما بونک کبی بر زده
اسکی پسکی یاسدر که فقرا کبر (پلاس پوش وصف ترکیبدر خرقه پوش کبی پوشیدندن
بونده کیمک دیمکدر پلاس کجی دیمکدر (یا حرف مصدردر) زاهد پاک یابنه (باش فعل امر مفرد
مخاطب (اطلس بونده معهود قوماشدر (پوش فعل امر مفرد مخاطب کی دیمکدر عربجه
البس دیرلر (محصول بیت) زاهد لک اسکی پسکی کجیمک دکلدر یعنی فقرا خرقه لر بی
کیمکده دکلدر زاهد پاک اول یعنی ککرچکدن زاهد و عابد اول دخی اطلس و کمنخا
ودیا و سراسر کی یعنی زهد و تقوی نه لباس فاخرله اولورنه غیر فاخرله (حاصلی صوفیلق
مجرد کهنه پلاس و صوفیا نه لباس کیمکده دکلدر بلکه افندکله حسن معامله در حضرت شیخک
مرادی حرام لباس کیمکه اغرا دکلدر بلکه مرادی لباس فاخر زهد و تقویا نه مانع دکل
مادامکه اکا کو کده تعلق اولیسه (حاصلی افندکله معامله کدرست اولدقندنصره لباس
فاخر و غیر فاخر بر اولورتنکه نجات انسنده حضرت مولانا جامی شاه شجاع کرمانینک حالتدن
نقل بیورر که صاحب ولایات و کرامات ایکن قوماش کیردی و اولاد سلاطیندن ایدی
* ترک دنیا و شهوت و هوس * پارسای نه ترک جامه و بس * ترک دنیا مصدرک معقولنه اضافیدر
(شهوت و هوس دنیا به معطوفدر) ترک خیر مقدمدر (پارسایی مؤخر مبتدا (یا حرف مصدر
(نه حرف نفی) ترک جامه اضافی سابق کیدر (و پس و او ایله انجیق دیمکدر فقط معنا سنسه
(محصول ترکیب) زاهد و عابد لک و صوفیلق دنیایی ولذات نفسانی بی و هوا و هوس ترک ایلکدر
مجرد لباس فاخر و تبدیل شکل ظاهر ایلیک دکلدر یعنی صوفیلق انجیق لباس فاخر کیمکله
دکلدر (پس لغتسنده کی و او ضرورت وزن انجیق نکلشدر دین بوکله نیک استعما لندن آکا ه
دکل ایش * در کراغند مرید بود * برحمت سلاح جنگ چه سود * کراغند و کرا کند
وقرا کند کاف عربک و قافک فتحه لر یله و زاء عجمله و نونک ماقبلده کاف عجمله یعنی ایکی
لغته یله کاف ثانی عجمیدر اما اولکیسی عربیدر (قرا کندی بعضیلر زای عرب یله او قودیلر
حاصلی اوچتی یله زرهه وجهه و جوشته دیرلر (بود مصدر معناسنده در) نخت بونده قور قاق

زدشعی
وکافی

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری و کافی
لف و شمرط بقیه
ش

معناسته در تنگه رومیله تحریف اید و ب مہانت دیرل ایکی نقطه ایله (سلاح جنگ لامیہ در
 (محصول بنت) در ع وجبہ و جوشن ایچندہ مرد بہادر و دلیری پروا کرکدز و الا محنت
 و نامرد و لوقہ نك اوزرنده آت حرب و سلاح جنگ نہ فائدہ و پرر حقتدن کلمہ بیجہ (قصہ دن
 حصہ بودیم درویشلر لباسی کجک اول لباسک مقتضاسی و یرمک کرک و الا ترک ایلک کرک
 * فی الجملہ روزی تاشب رفته بودیم و شبانکہ بیای حصار ی خفته دزدی توفیق اریق رفیق
 (برداشت کہ بطہارت می روم او خود بغارت می رفت * فی الجملہ محصل کلام) روزی یا
 حرف وحدت (تا انتہاء غایت ایچوندر) شبانکہ اخشام وقتی دیکدر (صبحکہ صیاح وقتی
 اولدیی کی) (باحرف ظرف) (با ی حصار لامیہ حصار دیی دیکدر) (یا حرف وحدت) (خفته
 یا تمش و او بوش یئندہ مشترکدر بنہ بودیم مقصد در) (دزدی توفیق بیانہ بی دولت و بد بخت
 دیکدر) (اریق رفیق لامیہ بولداتک اریقی) (برداشت فالدردی دیکدر) (کہ حرف بیان
 (باحرف تملیل) (بطہارت با حرف صلہ طہار تہ دیکدر) (اوصیری مذکور دزدی توفیقہ
 راجعدر) (خود ادات تا کید) (بغارت بیانہ حرف صلہ) (غارت بقما) (می رفت کیدر مش
 دیکدر (محصول ترکیب) محصل کلام برکون اخشامہ دک کیش ایدک و اخشام وقتی بر حصارک
 دیندہ یا تمش ایدک دزد بد بخت وی دولت یارانک بر نیک اریقی فالدردیکہ طہارتہ کیدرم دیو
 اول نامرد و مکر غارت و بقما یہ کیدر ایش (روزی تاشب بر بنہ روزی و شب یازان معنی جان بنہ
 ناظر دکلس * بنت * پارسایین کہ خر قہ در بر کرد * جامہ کعبہ را جل جز کرد * پارسایینک
 مقدم مقولیدر) (کہ حرف بیان) (یا حرف رابط صفت) (خر قہ کردک مقول صریحی
 (و در بر غیر صریحی) (در حرف صلہ) (و بر اوست معناستہ اسمدر اوستہ ایلدی دیکدر
 کی کیدن کایتدر) (جامہ کعبہ لامیہ یا بطشیلہ) (را ادات مقول) (جل خر لامیہ در کہ باء بطشیلہ
 جامہ کردک مقول اولی و جل خر مقول ثانسی) (جل اصلندہ چیک ضمی و لامک تشدید یلہ در
 ضرورت وزن ایچون تخفیف فلتمشدر معناسی معلوم) (محصول بنت) عابد و زاہدی کور کہ
 خر قہ صوفیانی و لباس عارفانی اکتہ الدی و کیدی بنت مکرم اور توسنی خرہ جل ایلدی یعنی
 بویلہ بد بخت و بد کردار خر قہ صوفیانی کیمک همان کعبہ اور توسنی اشکہ جل ایلکدر
 (مصراع اولک معناسی پارسایی کور کہ اوزرنده خر قہ ایلدی دین معنایہ ای لباس کیدرہ عیش
 * چند ان کہ از نظر در و یشان غائب کشت بریچی بر رفت و در بی بدزدید تاروز روشن شدان
 تاریک دل مبلغی راہ رفته بود دور قیسان بی کنہ خفتہ با مد ادان ہمہ را بقلعہ بردند و زندان
 کردند ازان تاریخ ترک صحبت کفتم و طریق عزالت کفتم کہ السلامۃ فی الوحده * بریچی با
 حرف صلہ برچدن مراد حصار بورچیدر (یا حرف وحدت بر برچہ دیکدر) (بر رفت اوزرنہ
 چیدی دیکدر عروج معناستہ) (بریچی از حصار لفظنی متن یازانلر زائد ایلشلسلر) (در ج جوہر
 جقبہ سی) (یا حرف وحدت) (ایچی حقہ سنہ تخصص ایلین بلا تخصص ایلش) (بدزدید
 او غورلدی دیکدر تا انتہاء غایت ایچوندر ای معناسی) (روز روشن شد صیاح اونجہ دیکدر
 بوندہ شدی مصدر صورتندہ شدن یازانلر بچ نہ معنی ملاحظہ ایلدیلر) (تاریک دل کولکی
 فارہ دیکدر) (تاریک دل بر بنہ آن در تاریک یازانلر متنی تعریف ایلشلسلر) (مبلغی برخی نسنہ دیکدر
 (رفیقان بی کناہ بیانیہ) (خفته یا تمش و او بوش دیکدر) (و زندان با حرف صلہ) (کردند ایلدیلر
 یعنی حبس ایلدیلر) (تاریخ تفعلیل یابندن مصدر در وقت تعین ایلکہ دیرل تور یخدہ دیرل
 ہمزہ نك بر بنہ و او ایلہ ارخب و رخت بر معنایہ در بر نسنہ نك وقتی تعریف و تعیین ایلکہ
 دیرل اما بوندہ وقت مراد در (ترک صحبت مصدرک مفعولانہ اضافیدر) (کفتم فعل ماضی

ردابن سید علی و سروری

ردشعی

ردابن سید علی و سروری
 و کافی ورد ابن سید علی

ردابن سید علی و سروری
 و کافی ورد ابن سید علی
 و سروری و کافی

اگرچه بعض کیمسه قرچی
بودان مناسبه استعمال
اید لر یعنی قو قو جنسی
قویاچق پر کر کسه قوطی
اولسون کر کسه حقه
اولسون مفه
مفه

متکلم مع العبر یعنی بارانله اتفاق ایلدك وسویشدك دیمکدر (طریق عزت لامیه
و یا بیانیه (که حرف تعلیل (السلامه) زیرا سلامه و حضور (فی الوحده) تنها لقدمه
دیمکدر (محصول ترکیب) اولقدر که در ویشسارک نظرندن غائب اولدی یعنی همان که
حضورلندن و نظرلندن ناپیدا اولدی بر بجه چیمدی و بر جواهر حقه سنی اوغروادی معلوم
اوله که درج کرچه جواهر حقه سته دیرل و خاتونلک ز بنت اثوابنه کاه طرف اولان نسفه یه ده
دیرل که رومه اکا قیرجق دیو اطلاق ایدرلر لکن بونده اهمال اوزره مذکور در یعنی اچنبد
نه وار ایدوکی معلوم دکل بوده غریب قصه در کیم حصاره نیچه کیردی و حقه طوردیغی بری
نیچه ییلدی بو تک بومقامی تردد دن خالی دکل روز روشن اولنجه یعنی صباح اغار نیچه اول قره
کوکللی خلی برکتشیدی یعنی خیلی مسافه قطع البشیدی و بی گاه یولد اشکر کندیی حالارنده
غافل یا تمسخر ایدی ا برته سی چیمدی قلعه یه ایلندیلر روز ندهانه حبس ایلدیلر اول زماندن بری
بر کیسه ایله هم صحبت اولوب اختلاط سمین کسدک وهیج کیسه ایله الفت و حرفت ایلمه
دیو قول و قرار ایلدک و خلقندن انقطاع و عزت طرفنی طوطق ز زیرا سلامت و حسدنه در
یعنی خلقله مناسبیتی و الفتی قطع ایلک حضور وصفه به سبیدر حاصلی خلقله آشناق باش
اخر یسیدر * قطعه * جواز قومی یکی بی دانشی کرد * نه که را مبرات مانده مه را * قومی
یا حرف وحدت (بی حرف سلب) دانش اسم مصدر در علم مناسبه یلش دیمکدر (یا
حرف مصدر (بی دانش نادانلق دیمکدر) که کاف عربک کسری وهاء اصلیه ایله
۷ کجی دیمکدر (ومه میک کسری وهاء اصلیه ایله اولو مناسبه در) و زار ادات مفعول (مبرات
بونده قدر و مرتبه دیمکدر) (که ومه ماندک مفعول اولاری) (ومزات نائسی (محصول بنت)
چونکه بر قومدن بریسی نادانلق و جاهلک ایله (حاصلی ناشایسته اینش اشلیه اول قومک
نه کیریشه حرمت و رعایت قانورونه صغیرینه یعنی برینک کنناهی جیمه سرایت ایدر تنکه
تعین ادرار حکایه سنده سبق ایلدی * نمی بینی که کاوی در علف زار * بیاید همه کاوان دهران *
(نمی بینی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهائی متضمن کورمزمی سین دیمکدر) (که حرف بیان
(کاوا کاف بجمله صغردیمکدر بر عریجه بقدر دیرل) (یا حرف وحدت) (علف طوار یه چک
نسنه) زار اداتدر مدخولک و فرتی افاده ایدر کلزار و لاله زار کی کلک و لاله لک دیمکدر بونده
علف زار کنلکه و چاریغه عاملز (بیاید فعل مضارع مفرد غائب بولشدر دیمکدر معنای
مطابقیسی بودر معنای لازمیسی انجند بر دیمکدر ز (همه ادات تأکید) (کاوان الف و نون
ادات جعدر) (دهه اضافت لامیه در اصلی دینه ایدی لکن یاسز استعمال زیاده در اصلنده کوی
و کند معناسنه در) (ورا ادات تخصیص (محصول بیت) استفهام طریقه یه بورر کوز مز میسنکه
برکاوا کنلکه و یا چاریغده کویک ججع کاوینی آوده ایدر که یا حقیقته آوده ایدر تازه اونق
چوق بیگ سبیلله یا بجزا آوده ایدر یعنی اول برکاوزبان ایلکه جمعی یا کوک برلر و یا قورقلری
کسیلور تنکه نیچه کره مشاهده اولشدر حاصلی زبانه کارلغی بریسی ایلر و اول سبیلله غریلره
جفا و بلا ایشوزر قصه دن حصه بودر که ارامزدن بریسی قباحت ایلکه جیمعز زندانه
کیروب نیچه عذاب و عقاب چکدک (که کهر معناسنه در بلکه اندن تخفقد در دین قتی کهرتک
ایش (ماند ماندندن مشقدر دینلر احوال اشقاقده قتی کبروده فالشر) (مه مهتر معناسنه در
بلکه اندن مقصودر دین سابقده ایکی وجهله کهرتک الیش فئامل (علف زاری تار لایه
تخصیص ایلینر تخصیص بلا تخصیص ایلشدر اسم مکانی سائر اسم مکنزله قیاس ایدوب معلف دین
یاندن سوبلش زیرا بونک اسم مکانی معلف کلور میک کسری وعینک سکونی و لامک فخرله آری ده

۷ یعنی کوچک
الطابع

رد ابن سید علی
رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری
و کافی رد سروری و کافی

کلور اصلی اروری در فقدر (آخورده انراو کنده نکنه شکلنده بزسنه یابارلر او تلخی و ضعیفی و از به بی انک اینچندن بیر) علف زار معنایه دکلدرظن ایلدیکی کچی بونک ایچون سید علی زاده علف زارنی مرعی ایله تعیر ایلمش (بیلا یذ معنای مطابقتی ترکیجه بولا شدر یز دیوب معنای لازمیسی اذ اوجفا ایدر دینه تعرض ایدن کندی متعرضدر زرا مقام لزوم و مطابقتدن ایقدر

* کفتم منت خدارا عز وجل که از فواید درو ایشان محروم نمائدم **اکرچه** از صحبت ایشان وحید شدم و بدین حکایت مستفید گشتم و امثال مراد همه عمر این نصیحت بکار آید * که حرف رابط صفت (و یا حرف بیان) فواید فائده نک جمعیدر (درویشانه اضافت لامیه در) صحبت ایشان لامیه در (وحید یا لکنر دیمکدر تنها معنایه بعض نسخه ده و خید برینسه فرید و شمش) مستفید اسم فاعلدر استعمال بایندن فائده لهجی دیمکدر (امثال مئالک جمعیدر یکدش دیمکدر) مرایه اضافت لامیه در (ورا ادات تخصیص بنم کچی سیاحلرک هه) ادات تأکید عمری تأکید ایدر (بأحرف صله) امثال مرایه مفعول صریحی و بکار غیر صریحی (ودر همه عمر ظرف زمانی) محصول ترکیب (اول درو یشدن بوسوزی ایشد نیمه دیدم شکر اللهه که درویشلرک ملاقاتی بکنندن محروم قالدم بلکه فواید عظیمه لاندن فائده مند اولدم اگرچه شرف مصاحبه لاندن و سعادت مرافقت لاندن تنها دو شدم یعنی کرچه سز کله مصاحب و مرافق اولدم اما سز دن منتفع اولدم حاصلی بواشتد یک حکایتله بکا چوق فائده حاصل اولدی و بو نصیحت بنم ککبیلرک تمام عمرنده ایشینه کلور یعنی بو نصیحتی ایشیدن کمال مرتبه متصح او اور و بدین حکایت او لنده او برنده اما یازان جمیع نسخه زه مخالف یازمشلر * مشوی * بیک نوازشیده در مجلسی * برنجیدلر هوشمندانی بسی * بیک باحرف مصاحبت سببیتی متضمن (ناحرف نفی) تراشیده لغتده و یونلش (ونوازشیده و یونلداق دیمکدر) حاصلی ناساز و ناهموار دن کنایتدر (مجلسی یا حرف وحدت در) برنجید باحرف تأکید (رنجید فعل مضارع مفرد غائب بونده فعل لازمدر اما متعدیه کلور) (دل فاعلی) (هوشمندانه) اضافت لامیه در عاقلان دیمکدر (بسی باه اصلیه ایله چوق دیمکدر) (محصول بیت) برنجیلمده برنا ساز و ناهموار کیسه سببیه عقلا و فضلا نک کوکلری چوق رنجیده اولوب خاطر لری زیاده بریشان اولور بسی لفظنی هوشمندانه قید ظن ایلمش بی هوش ایلمش * اگر برکه پرکنند از کلاب * سکی دروی افتد کند مخیلاب * برکه بانک ضعی و رانک سکونیه کوله دیرلر و عریجه حوض و غد دیرلر (سکی باحرف وحدت وی ضمیری برکه به راجعدر کلاب ایله) بر اولوق اعتبار ایله (افتد معنای شرطی متضمن فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتنده سکه راجع ضمیردر) کند فعل مضارع مفرد غائب (کنیدندن مشتق فاعلی تحتنده سکه راجع ضمیردر) (کردیدندن دین خطا ایلمش) (مخیلاب میمک و جمیک ضمیه لریله و سکون نوله) مر دار و ناپاک صویه دیرلر (محصول بیت) اگر برحوضی کلابدن بر ایلسه لریایت ایچنه دوشرسه مر دار ایدر قصه دن حصه بودر که بر راضی نیچسه اینک آدینی را مز ایدر (برکه یه متصل اولان همزه وحدت ایچوندن دین اسکی خطاسی اوزره مصر اوامش * حکایت * زاهدی مهمان پادشاهی بود چون بر سفره بنشستند کتر از آن خورد که ارادت او بود و چون بنماز برخاستند پیشتر از آن کرد که عادت او بود تا ظن صلاحیت در حق او زیادت کنند * زاهدی یا حرف وحدت (مهمان میمک کسری وهانک سکونیه فوق معنایه در) (پادشاهه) اضافت لامیه در (یا حرف وحدت) (بود ادات زمانیه و بافعل ماضی) (چون حرف تعلیل) (بر حرف استعلا سفره او شنیده میمک سید کلری نسبه) (بنشستند باحرف تأکید) (نشستند فعل ماضی)

رد سمروری

زد این سید علی و سروری و کافی

رد سمروری و شعی

رد شعی

رد شعی

جمع غائب او تور ديلر ديمكدر (كتر كم اكسك (ترادات تفضيل اكسكرك ديمكدر (خورد
 فعل ماضى مفرد غائب ييدى ديمكدر (كه حرف بيان (ارادت افعال باشدن مصدر در ديلك
 معناسنه (اوصمى بنه اضافت لاميه در (بودادات زمانيه (بماز باحرف صله) برخاستندا لقد يلى
 برخاستدن مشتق در وروطور مق معناسنه (بش باء عربك كسر بنه زياده ديمكدر (ترادات
 تفضيل زياده رك ديمكدر (كه حرف بيان (عادت اولاميه (تأخر ف تفضيل (ظن صلاحيت
 مصدرك مفعولنه اضافت در (صلاحيت باسى مخففدر مشد يازان خفت ايلش (حق اولاميه
 (زيادت بونك كى تالا عن ييده كردياز يلور اما نم اوزن بازار (محصول تركيب) بر زاهد بر بادشاهك
 قونغي ابدى وياقونغي اولدى چونكه سفره به او تور ديلر اللهاسى اولديغى دكلو بى يدى يعنى
 استند بى دكلو بى بى بلكه استند يكندن اكسكرك ييدى حاصلى قارن طور ميوب آج
 قاندى وچونكه نمازه قانديلر نمازى عادتندن زياده قيلدى يعنى معساد اولان وظيفه سندن
 زياده رك قيلدى بويجه ريانى خلق انك ختمده زهد وصلاح ورياضت و پرهيز اعتقادى زياده
 ايله لرداويدى * بيت * رسم نرسى بگعبه اى اعرابى * كين ره كه توهرى بتركاست *
 (رسم فعل مضارع متكلم وحده در (رسيدندن قور قارم ديمكدر (ترسى فعل مضارع متنى يعنى
 نى مستقبل (با حرف صله (كعبه خانه خدا (اعراب صحرا رده و بر و بنا بنده قونار كوچر طائفه در
 حاصلى اسم جسدن عربك ججى دكلدر باسى حرف نستدر (كين كه حرف تعليل (واين اسم
 اشار تدر ره (كه حرف بيان (مى روى فعل مضارع مفرد مخاطب كيدر سين ديمكدر (با حرف صله
 تركستان جيخون ابرمغندن اكار بسنه تركستان دبرل (محصول بيت) اى اعرابى قور قار بن كه
 كعبه مقصوده واصل اوليده سين حاصل كلام مرادك كعبه سنه وصول بوليه سين زيرا بول كه
 سن كيدر سين سنى تركستانه ايلدر يعنى مراد كه سنى انصال ايلن حاصلى زاهد زرق و زيا ايله
 حقه واصل اولنار بلكه كتدبجه بعدى ارتار و كندى جا تنه ايلد بى جفا قاور انجق يعنى
 حطب دوزخ اولور ايلد بى رياسيله * چون بمقام خو يش باز آمد سفره خواست تا تناول
 كند پسرى داشت صاحب فراست كفت اى پدر در دعوت سلطان چيزى نه خوردى كفت در
 نظر ايشان چيزى نخوردم كه بكار ايد كفت نماز راهم قضا كن كه چيزى نكردى كه بكار ايد *
 تاحرف تعليل (تناول اكل طعام معناسنه در (پسرى با حرف وحدت (صاحب فراست اسم فاعلك
 مفعولنه اضافت در (فراست بوند ه زكاوت و طيبعت معناسنه در (دعوت سلطان مصدرك
 فاعلنه اضافت در (چيزى با حرف وحدت (نخوردى فعل مضارع مفرد مخاطب معنائى
 استفهامى متضمن ييدكى ديمكدر (نظر ايشان لاميه (كه حرف بيان (كفت پسرى ديدى
 (محصول تركيب) چونكه زاهد هر اى دعوت سلطان بنه كندى مقاسنه كدى سفره
 ديلد بى كه طعام اكل ايله بر صاحب فراست و زكاوت فرزندى وار ايدى ديدى اى پدر پادشاه
 دعوت و ضيافتده بر نسته ييدكى زاهد ديد بى كه انلك نظرند بر نسته ييدم كه كفايت ايله
 حاصلى اكرا و اعيان نظرند طويجه نسته ييدم بلكه آج قاندم پسرى ديدى كه نماز يده قضا ايله
 زيرا بر نسته ايلدك كه كفارتنه يارايه يعنى ظاهر بودر كه اكل طعامده ايلد بى كه ريانى اداى
 صلاحته ده ايلش سين ايمدى اتيد قضا ايله كه اتيد ايلد بى كه ريانه ايله قانديك نماز حقه براماز
 * قطعه * اى هنرها نهاد بر كف دست * عيها بر گرفته ز بر ايل * اى حرف ندا (متاداسى
 مقدر (هنر صنعت و صنعتده مه سارته دبرل حاصلى شخصى مقبول ايلن نسته عر پسده موقت
 دبرل (ها اادات جمدر) نهاده هارسمى بونك كى پرلده حرف ترب او اور معناسى قو يوب
 ديمكدر (كف دست لاميه در الك اياسى ديمكدر (هنرها نهاده نك مفعول صرى بى (و بر كف

زدشعنى
 كردياز يان تا به ناي مى بو طه
 دبرل او زون ياز يله مطوله
 دبرل

غیر صریحی (عیبها بر کفر فتنه مفعول اولی) (ز بر بغل لامیه و مفعول ثانیه) (زیر ارات
 مناسبه در جهنمات سته دندر عربیده تحت دیرل) (بغل قولوق در عربیده ابطل دیرل
 همزه نك و بلك كسره زبله سکون با ابله ده لغندر) (محصول بیت) (ای هزل بی الاک ایاسنه
 قو یوب عیلبزینی قولتوغك الله الوپ کیزلین کیسه) (کیسه معناده منادادر یعنی ای هزل بی
 اظهار ایدوب عیلبزینی ستر ایدن کیسه) * تاچه خواهی خریدن ای مغرور * روز درماندی
 بسیم دغل * تا حرف نجب در عیسا معناسنه) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دبلر سین
 دیکدر) (خریدن خاورانك كسره ل یله مصدر در صاتون المتی معناسنه) (ای حرف ندامتادی
 محذوف تقدیری ای مرد مغرور در) (مغرور بونده غافل معناسنه در) (روز در ماندکی لامیه در
 کاف عجم های رسمیدن بدلدر) (یا حرف مصدر روز عجز دیکدر) (با حرف مقابله) (سبم دغل
 بیانیه) (دغل قالب و فاسد و کجمن آنچه ناسره معناسنه) (محصول بیت) (مغروره خطاب ایدوب
 یورور عیسانه السك کرک ای مغرور یعنی نه صاتون السك کرک عجز کوننده قالب کوش ایله
 حاصلی ریا ایله اولان عمل فاسد و کاسددر و مردود و مطرو و دریس خدا قنده حیر اعتبارده
 دکلدر که مقابله ثواب و جزا میسر اوله یعنی ریا ایله اولان عمل خدای تعالی اندامان ایدمی
 یوبله عمله اعتماد ایدوب جنت امید الیه * حکایت * یاد دارم که در عهد طفولیت متعبد بودم
 و شب خیر و مولع زهد و پرهیز * یاد دارم خاطر مده درد دیکدر (که حرف بیان) (عهد بونده زمان
 معناسنه در اضافتی لامیه در) (طفولیت صباوت یعنی او غلبه تعلق زمانی دیکدر) (متعبد
 اسم فاعلدر تفصل بایندن عبدالله مقید اولجی دیکدر) (شب خیر کچه فالجی یعنی متعبد
 و مولع افعال بایندن اسم مفعولدر حر یص معناسنه بومعاده بولفت اسم مفعول و زنی اوزره
 مستعبددر) (زهد و پرهیز عطف تفسیری شکلددر) (محصول ترکیب) (هنوز یاد مده در
 فراموش ایلامشیم که صباوت زماننده متعبد و متزهد ایدم یعنی عبادت و طاعت مشغول ایدم
 و کچه تعبد فالجی و زهد و پرهیز حر یص حاصلی ایشیم صوفیه سته ایدی * شی در خدمت
 پدر نشسته بودم و همه شب دیده بهم بسته و محض عز بر در کنار گرفته و طائفه کرد ماخفته
 پدر را کفتم از زنان یکی سر بر نمی دارد که دو گانه بگذارد چنان خفته اند که کو بی مره اند
 گفت جان پدر تو نیز اگر بختی به که در پوستین خلق افتی * شی در خدمت پدر یاء و جد تله
 بر کچه پدر ک خدمتده دیکدر (دیده بونده کوز در) (بهم بری برینه) (بسته بغل ادم معنای
 لازمی کوز یو مادم دیکدر حاصلی ترک نومدن کنایتدر) (در کنار قوجاقده دیکدر) (کرفته
 طولتمشدم بو سجملرک جمعنده بودم لفظی مقدر در) (و طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف
 توسل) (کرد بونده اطراف معناسنه در) (مايه اضافتی لامیه در) (خفته بونده او یو مش دیکدر
 پدر را حرف صله) (از شان بونلردن یعنی اطرا فزده بئانلردن) (سر بر نمی دارد باش قاندر من
 دو گانه ایکی رکعت دیکدر) (بگذارد ادا ایله) (چنان آنجلین) (که حرف بیان) (کو بی
 فعل مضارع مفرد مخاطب) (گفت پدر دیدی) (جان پدر منادی حرف ندا محذوف در) (نبردنی
 دیکدر) (بختی با حرف تأکید) (و خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر) (به که
 حرف بیان) (پوستین لغته کورک در اما اصطلاحده مساوی و غیت معناسنه در) (افتی
 فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط واقعدر) (محصول ترکیب) (بر کچه پدر عز بزمک
 حضور شریفده او توردم ایدی یعنی احیاء لیل ایلدم) (معلوم اوله که حضرت شیخ
 مناقبده یاز مشلدر که پیر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین شیخ زوز بهاسنت
 گویند پدر حضرت شیخ سعدی یعنی شیخ عبدالله خادم حضرت شیخ بوده است و چون

دو گانه ایکی رکعت نمازندن
 کنایتدر تکه بعضی نسخندله
 دور رکعت واقعدر
 ۴

حضرت شیخ سعدی متولد شده بخدمت شیخ آورده و حضرت نظر فرموده اند و فرموده اند که عشق را بخش کردیم بدو هم نصیبی دادیم اما هر شد او شیخ شهاب الدین سهروردیست قدس الله ار واحهم (و تمام کیمه صباحه دك كوزم يوم مادم و او یقویوزین کور مدم و محصف شرفی المدن قومایوب تلاوت ایدر دم حاصلی صباحه دك یانده ایدی و بر بلوك طاشه یعنی او جماعتی اطراف زده خواب غفلتیده یاقوب او یور لردی پدرمه دیدم یونلردن بریسی باشین قالدز من ایکی رکت نماز ادا ایله شویله او پیشلر ککو باکه او اشلردر (یعنی خواب غفلتیده شویله مستغر قلردر که کو یا که موتادر ل (پدرم یوسوزی پسندن ایشید ییچک دیدی ای جان پدر سنده اصر او یو یایدک چوق یک ایدی که خلقک غیبت و مساویسین ایله سین یعنی خلقک معایب و مثالین سولیکدن او یومفک یک ایدی زرا انلرا که چه خواب غفلتیده مستغر قلردز و عبادتده مقصر لدر لیکن اول حینده کسب معصیتدن خالی و سالم لردر اما سن اگر چه عبادت و طاعتده سین لیکن غیبت و مساوی سبیلله ضایع بره زجت چکر سین که بونک سبیلله عیال مبرور دکل * قطعه * نیندمدی جز خوشتن را * که دارد برده پندار در پیش * نیند فعل نفی مستقبل مفرد غائب (مدعی افتعال یانندن اسم فاعلدر بلان بیره برسنه دعوی ایدن بونده مراد خود بین و خود پستددر (جز غیری (خوشتن خاده روم کسره ایله و او رسمی ایله کندی دیکدر (ورا ادات مفعول (که حرف تعلیل (برده پندار بیانیه) پندار ظن معنائنه در (محصول بیت) خود بین مدعی دیساده کندندن غیری بی کور من یعنی همان کندنی طاعت و عبادتی کوز را نیچو زرا او کنده زعم و پندار و عجب و استکبار پرده سی غیر بلرک حسن حالتی کور مکه مانع ددر و طالع بنده اطلاعی دافع * کرش چشم خدا بینی بیخشدند * نیند هیچ کس عاجز تر از خویش * کرش کر حرف شرط و ضمیر مدعی به راجعدر (چشم خدا بین بیانیه) خدا بین وصف ترکیبیدن خدان غیری بی فانی مطلق کوزن کوز دیکدر (و یا حرف مصدر (بیخشدند فعل مستقبل جمع غائب بغشلیه ل دیکدر (نیند فعل نفی مستقبل مفرد غائب کور من دیکدر (هیچ کس مفعول اول صریحی (عاجز تر مفعول ثانی صریحی (از خویش مفعول غیر صریحی (محصول بیت) اگر مدعی به جناب کبر یادن عنایت و هدایت اولوب چشم خدا بین عطا ایسه ل حقایق اشیایی کاهی کور مکه و بلکه موفق اولوب خلق عالمده کندیدن عاجزک و حقیرک هیچ بر کیمسه کور من دی و کندی حالین بیلوب اصلا نایت و وجوددن لاف اور من دی حاصلی زبان پریده فالور دی و هیچ کیمسه یه دخل و تعرض ایلر دی بو پندده نسخ ل مختلفندز لیکن اصح نسخه یازدیغیز در * حکایت * بزرگی رادر محفلی همی ستودند و در اوصاف جمیلش مبالغه می نمودند سر بر آوردو گفت من آمم که من دائم * بزرگی با حرف وحدت (ورا ادات مفعول (محفل اسم مکاندر مجمع معنائسه زرا حقل کثرت معنائسه در ضرب باینسندن (یا حرف وحدت (یا حرف تأکید) وی حکایت حال ماضی افاده ایدر) ستودند فعل ماضی جمع غائب او کر لردی دیکدر یعنی مدح ایدر لردی (اوصاف جمیل بیانیه) سر بر آورد باشین قالدردی یعنی محفله حاضر ایدی مذکور اوصاف و مدحاتی ایشید ییچک باشین قالدردی و دیدی (من آمم بن اول کیمسه بی) (که حرف بیان (من دائم بن یلورم (محصول ترکیب) بر او ل کیمسه بی مواجعه بر میچمه او کوب مدح ایدر لردی و اوصاف جمیلنده و اخلاق جمیلنده مبالغه کوسر لردی مذکور عزیز مبالغه لینی ایشید ییچه باشی قالدردی و دیدی بن اول کسم که بن یلورم یعنی سر بنم حقمده هر تقدیر که مبالغه ایدر سکر فائده سی یوقدر زرا اوز حالی بن سزدن ایی یلورم سز یوردیغیز مبالغه در بنم حقمده بنده انلردن نسته یوقدر * بیت * کفیت اذی یان تمد محاسنی

مدعی لغتده بالکر شاربک
ذکر ایتدیکی اشبو معنایه
منحصر دکلدر فتدیر
(الطابع)

* علائقی هذا واما بدر باطنی * کفیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب ضرب باینک ناقص باینسندن
 عینی للمفعول بس و کافیسین دیمکدر (اذی مصدر در اذی یا ذی دن حسب باینسندن
 مهورز القاء معقل اللام جفا معناسندر بونده تمیز لکله منصوب بدر کفیت فاعلندن (با حرف
 ندا) من اسم موصول منادی (تعد فعل مضارع مذکر مخاطب فاعلی تحتند ه انت مستتر
 بحسان حسنک جعیدر خلاف قیاس اوزره مساجد وزنی اوزرینه مفعول تعددر ووجهله
 فعلیه نیک اعرابدن محلی بوق موصولک صله سیدر ویا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه
 محاسندر (تعدی یا ایله یازوب نایله یازاندر خلاف ظاهره حل ایشلردین خلاف ظاهره ذاهب
 اولشدر) تنکه یامن بدا جمالك دن ظاهر در (علائیه آشکاره دیمکدر) ویا ضمیر متکلم محلا مجرور
 مضاف الیه در (وعلائیه محلا مرفوع مقدم خبر ویا مبتدا) هذا مؤخر مبتدا ویا خبر مبتدا
 (ولم ندر فعل جعد مطلق لم یرم کسی دری بدری دن ضرب باینک ناقص باینسندن بتدک
 دیمکدر مصدری درایت کلور (باطن فاعل وزنی اوزره کبری دیمکدر لم ندرنک مفعولیدر
) ویا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه (محصول بیت) ای بنم محاسن وهزلری می یوزینه
 قرشو بزیر ذکر و تعداد ایدن وقار شنده مدخ و ثنا و اوصاف جلیله مه مشغول اولان بوجهندن
 بکا جفا و اذای لکله ه کافیسین زیرا بونک وراستنده قباحث وارکه نغمه عجب و غرور و یرر که
 حقدن دوز و طریق استقامتدن مہجور اولامه باعث اولور علی کل حال بکا بوجهندن ضرر
 کلی معریتیدر و بوسنک سوبلدیکک بنم ظاهر حالدر و مطلع اولد یفک بنم آشکاره وضعدر
 اما باطنی بتدک و بطن سین زیرا خلقک احوال باطننه خلاق مالم مطلع و عاقلدر الحق * قطعه *
 شخصم بچشم عالیان خوب منظرست * وز خبث باطنم سرخیجت فتاده پیش * شخصمدن
 مراد نظره کلن وجودیدر (با حرف صله) چشم عالیان لامیه (یا حرف نسبت) والف و تون
 ادات جمع عالمه منسوب خلقک کوزینه دیمکدر (منظر اسم مکندر نظر کا مه معناسنه) خبث
 باطن لامیه (خبث خالک ضمی ویا نک سکونیه مصدر در مر داراقل معناسنه) میم متکلم معناده
 خبثنه مقیددر (سرخیجت بیانیه) ویا میم پیشه مقید در پیشم تقدیرنده (ویا میم قرینه سیله
 پیشه بریم تقدیر اولنه) (محصول بیت) بنم وجودم و شخصم خلق عالمک کوزینه خوب
 سیران کاهدر یعنی ظاهرم نظر زینه خوب کورینور اما باطنم خبا نثندن و ذروغم قباحثندن
 شرمنده لک باشی فالدر و ب کیمسه یوزینه بقیام بلکه خبثالتدن باشم او کومه دوشمش (سرخیجت
 اضافتی مجاز بدر زیرا خبثتک باشی ویاغی اولماز مقصود خبثتدن باشم او کومه دوشمش دیمکدر
 نیکم اوتانی کیمسه حیوانندن باشی او کونه صار فیدر * طاوس را بنفش و نکاری که هست خلق *
 تحسین کنسد و او خبیل از پای زشت خویش * طاوس معروف حیواندر (ورا حرف صله
) با حرف مصاحبت سببیت متضمن (نقش و نکار عطف تفسیری) یا حرف وحدت نوعیه
 (که حرف رابط صفت) خلق مصراع ثانی به مر هونددر (کنسدک طاوس مفعول اول
 صریحی و تحسین ثانسی و بنفش غیر صریحی اوضعی طاوسه راجعدر) خبیل صفت
 مشبهه در اوتانغن معناسنه (پای زشت بیانیه) و خویشه اضافتی لامیه در (محصول بیت)
 طاوسه بدر لو نقش و نکاری سببیه که انده وارددر خلق تحسین ایدرل اما اول کندی زشت یاغثندن
 شرمساردر قصه دن حصه بودر کیم مدوح عزیز بودر که بنم علم و معرفت و کماله اراسته
 و پیراسته اولد یغم ظاهرا سکا خوش کلور و بینی زیاده مدخ و اطرا ایدر سین اما بنم باطنم
 ظاهره او یماز بس اول جهندن زیاده شرمنده می حاصلی عیوب در عمدن زیاده مجموع که
 ظاهره او یماز * حکایت * یکی از صلهای جبل انسان که مقامات اودر دیار عرب مذکور

رد سروری

اطرا مدحده مبالغه به دیرل
س

بود و کرامات او مشهور * صلحای جبل لبنان (صلحانك جبله اضافتی لامیه دز) و لیسانه بیانیه
 لبنان طرفی باسله شام بنشد بر طباغك امیدر عثمان وزنی اوزره (که حرف رابط صفت
 مقاماتدن بوند هر اب مراد در که طریق مشایخده مستعملدر (محصول ترکیب) جبل لبنان
 صلحاستندن بریسی که دیار عربده مقامات و مرآتیی مذکور و کراماتی مشهور ایدی * بحسام
 دمشق در آمد و برکنار برکه کلاسه طهارت می کرد پایش بلغزید و محوض در افتاد و بمسقت
 بسبب از انجا خلاص یافت چون از نماز بپرداختند یکی از اصحاب گفت هر مشکلی هست شیخ گفت آن
 چیست گفت با دارم که بر روی دریای مقرب می رفتمی وقد مت تریمی شد و ز درین يك
 قامت آب از هلاکت چیزی نمائده بود درین چه حکمتست * با حرف صله (جامع دمشق
 لامیه در مراد جامع بنی امیه در کیم اصلنده کلیسا ایمن صکره معاویه زماننده نصف شرقیستی
 صحابه نصارا دن الوب مسجد ابدالز الان محرابی طورر و اول محرابه صحابه دیرل
 صکره ولید بن عبد الملک نصاریه بعض کنیسه و یروب و اول نصفی دخی آلوب مجموعتی بر اولو
 جامع ایلدی پس مذکور جامع شریفی ترمیم و تطمین ایلد که هر چه جامع قریشده دیوار
 جامع متصل زده نیغور مش یعنی جمع اولور مش انکی چون اول بره کلاسه دیدیلر میا لقه
 صیفه سنی اوزره ارض کلاسه تقصدیرنده ز را کلس کرچه و آلچی به دیرل صکره نور الدین
 محمود بن زنگی مذکور کلاسه ده سنه خمس و خستین و خستمانه ده بر مدرسه بنیاد ایلدی و اول
 مدرسه نك اسمی الان کلاسه در ارض کلاسه ده مینی اولد یعنی چون ائمه شافعیه نه مشر و پدر
 (ابو اوزمانده انده بانی بنیاستدن نام و نشان بوقدر زرا سنه سبعین و خستمانه ده آتشه یاندی
 اکا متصل جامع شریفک برنارنه سیله که اکا مأذنه العروس دیرل پس نیچه زمان بویه قالدی
 صکره سلطان صلاح الدین شامه پادشاه اولدقه بنیاستنه امر بیوردی لیکن حجره لرینی شویله
 کوچک ایلدی لیر که برآدمدن غیر صغماز اعددی مذکور برکه مذکور کلاسه نك او رته سنه در
 جامع شریفه چقار بر کوچک قیسنك فرشوستنه و در کلکی بر یوچق آدم بیونجه وار پس
 جامع بنی امیه دیدکلری نصارادن اول آلوب جامع ایدن انلر اولد یعنی و ندر (برکنار برکه کلاسه
 برکه کلاسه نك کنارنده دیمکدر کناری قنده دمک دکلدن (طهارت می کرد طهارت ایدردی
 (پایش شین ضمیر صالحه راجمدر) بلغزید باء تا کید ایله قالدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غایبدر
 لغزیدن (با حرف صله) حوضدن مراد مذکور برکه در (با حرف مصاحبت) مشقت بسیار
 مصدرک فاعلنده اضافتدر (چون حرف تعلیل) از نماز نماز دن دیمکدر (بپرداختند باء
 تا کید ایله فارغ و خالی اولدی لیر) یکی از اصحاب مرید لردن بری (گفت دیدی یعنی صورتی
 (هر ا بنم دیمکدر) مشکلی با حرف وحدت (شیخ گفت دیدی) آن اشارتدر مشکله (گفت
 مرید دیدی) یاد دارم خاطر مده در که (يك قامت آب بر آدم بوی صو دیمکدر بعض نسخه ده
 قامت بر یتنه قله واقعدن فافک ضعی و لامک تشدید ایله بر یوک دستی به دیرل که ایکوز الی بطمان صو
 اله بونده صو یک قلندن کنایتدر (هلاکت تاضمیر خطابدر) از هلاکت چیزی نمائده بود ک
 معناسنی غیر از هلاکت تقدیر ایدن معناسنی هلاک ایش و کلی هلاک بوندی و اندن بر جزء
 و بر پاره اصلا قالدی دین عجیب معنی تصور ایش (محصول ترکیب) مذکور صالح جامع دمشق
 یعنی جامع بنی امیه داخل اولدی و کلاسه صوضنك کنارنده ایدست آوردی اللهم حکمتیله
 ایاضی قایدی و حوضه دوشدی و چوق مشقت و محنتله بوغلمقدن کوچله خلاص بولدی
 چونکه نماز دن فارغ اولدی لیر عز برك مرید لردن بریسی عز بزه خطاب ایدوب بیوردی بنم
 بر مشکلم وار شیخ بیور دیکه اول مشکل ندر مرید دیدیکه یاد مده در که سن دریای مقرب

قطب

کلس کاف عربك کسری
وسکون لامه کرچه و آلچی به
دیرل

ز دشمنی
تر کیده قایدی سورچدی
دیمکدر (لاطایع)

رد ابن سید علی
وسروری

یوزند ه کیدردك و اباغك باش اولمازدی یعنی اصلانمزدی و بوگون بر آدم بوئی صوده هلا ککدن
 نسنه قالماشدی حاصلی غرق اوله یازدك * سر بحیب تفکر فر و برد و پس از تأمل بسیار
 سر بر آورد و گفت نشنیده * نشنیده ه هزه سنی خطاب ایچون طوتان بوئی کیسه دن نه کورمش
 ونه ایستش * که سید عالم محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم گفت (لی مع الله وقت لایسعی
 فیه ملک مقرب ولائی می سل) ونه گفت علی الدوام * با حرف صله (جیب جیمک فعلیه بقه به
 دیرلر تفکره اضافی بیاتیه در) فر و برد بحسب لغت اشاعه ایلمدی دیمکدر اما استعمالده
 ایندیردی دیمکدر مراد فکره طالیدی دیمکدر (تأمل بسیار بیاتیه) سر بر آورد اولکی سرفرو
 بردك مفعول صریحیدر (و بحیب غیر صریحیدر و ایکنجی سر بر آوردك مفعولی لام
 حرف جر (یا ضمیر متکلم محلا مجرور لامه متعلقدر مقدر حاصل کله سنه) که مقدم خبریدر
 مؤخر مبتدایک که وقتدر (مع یمک وعینک قحدر بله زمان مصاحبت ومقارنتک ومکانلرینک
 اسیدر محله کوره اضافه وظرفیته ملازم مذکور حاصله متعلق جلاله اضافه فته مجروردر
 تقدیر کلام خدا ایله بنم بروقتم وارددر دیمکدر (لایسعی فعل نفی استقبالی مفرد مذکر غائب حسب
 بایسندن اصلی بو سع در و او بین باء و کسره واقع اولدی یغیون حذف اولدی صکره حرف
 حلق ایچون سین مفتوح قلندی وزنی اصله نسبت یعل در کسر عینله (اما فرعه نسبت
 یعل در فتح عینله) و ثون حرف وقایه و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولیدر وجله فعلیه محلا
 مرفوع صفتی در و فنک یعنی بکالایق و مناسب دکل و یا بکا مجامع و مقارن دکل (ملک فرشته
 لفظا مرفوع فاعل لایسع در) مقرب تفعیل بایندن اسم مفعولدر لفظا مرفوع صفت ملک در
 (و او حرف عطف (و لا حرف نفی (و بی ملکه معطوف تقدیری لایسعی نبی در (مرسل لفظا مرفوع
 صفت نبی در) مرسل شول پیغمبره دیرلر که خلقی برتازه دینه دعوت ایلمکه جانب خدادن برکابی
 اوله حضرت محمد و عیسی و موسی و داود کبی صلوات الله علی نبینا وعلیهم (و او حرف عطف
) نه گفت حدیث شریف اولنده گفته معطوفدر (علی الدوام مفعول نه گفتدر (محصول ترکیب)
 غزیرلک مریدی ایکی حالک بایسنده اولان مخالفت و معاریتک حکمتدن سؤال اینجه عن یزایشی
 فکر یافته سنه ایلمدی یعنی فکره طالیدی دیمکدر فکره یافته اثباتی مجاز ایله در و چوقق تأملدن نصکره
 باشی قالدروب دیدی ایشتماش مسین که حضرت محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم دیدی
 یعنی یورمشکه بنم خدا ایله بروقتم وارددر که اول وقتده بکا ملک مقرب لایق و مناسب و یا مجامع
 و مقارن دکل پیغمبر مرسله یعنی خدایه انردن یقینق اولورم حضرت پیغمبر علیه السلام خدا ایله
 بروقتم واردیدی هر وقت و هر ساعت دیدی حاصلی دائمی حال خدا ایله بو یله در دیدی زیرا اول
 مقامه مقام محمود دیرلر نوع انسانه میسر دکل دیوسو بلرلر لایسعی فیه ملک مقرب ولائی می سل تک
 معناسنی او یله وقت که بکا وسعت و یرمز اولوقتهه مقرب ملک و مرسل نبی دین معنایه ابی وسعت
 و یرمش * وقتی چنین که فرمود بجبرائیل و میکائیل نپرداختی و دیگر وقت بافضسه و زبب
 در ساختی * وقتی با حرف وحدت (چنین بو تجلین دیمکدر) که حرف بیان (بجبرائیل و میکائیل
) با حرف صله و با حرف مصاحبت (نپرداختی فعل نفی حکایت ماضی مقید و مشغول اولمازدی دیمکدر
) یعنی بو نلره ملنقت اولمازدی و مناسب ایلمزدی (نپرداختینک معنا سنی مقارنت ایلمزدی
 دین عسدی سوباش) با حرف مصاحبت (حفصه حضرتک خاتونی و امام عمر حضرتک
 قری هجرتدن ایکی سنه اول آنی تزوج ایلمدی و امام عثمان خلافتده مدینه ده وفات ایلمدی
 زبب ادلی ایکی خاتونی اولشدر اما بونده حزمه قری مراد در که حضرتک حال حیاتده وفات
 ایلمشدر (در ساختی فاعل و راضی اووردی فعل ماضی حکایت حال) یعنی بو یله علوم مرتبه

ردشعی

ردشعی
 ردشعی

صاحبی ایکن انلرک مصاحبته فافع وراضی امش (محصول ترکیب) بروقت بوجلین ایدیکه
 حضرت یوردی (یعنی جبرائیل و میکائیل ایله مقید و مشغول اولمازدی) یعنی مرتبه سی انلردن
 اعلی ایدی انلرک مرتبه سنه تنزل ایلزدی و بروقت دخی حفصه و زینب ایله فافع وراضی
 اولوب مصاحب ایدردی (یعنی انبیا و اولیایک ایکی حالی واربری روحانیت و بری بشریت
 روحانیت حالاری خدا ایله اولان حاللریدر و بشریت حالاری بشرله اولان حاللریدر) که
 مشاهدت الابرا بین العجلی والاستار می نماید می رباید که حرف تعلیل (مشاهده مفاعله
 بایندن مصدر در بوندن مراد مشایخک سیر و تماشا شدن عبارتدر (ابرا برك و بارک جمعیدر صفت
 مشبهه در ایلر دیکدر مراد مقر بین خدادار) تجلی تفعیل بایندن مصدر در باینه رعایت ایچون
 لام مکسور اولمش معناسی ظهور در (استار افعال بایندن مصدر در کرنگک دیکدر) می نماید
 فعل حال مفرد غائب مبنی للمفعول معنا سنه کورینور دیکسدر فاعلی خدادار (واو حرف عطف
 می رباید فعل حال مفرد غائب مبنی للمفعول معنا سنه قیار دیکدر استار دن کنایتسدر (یعنی
 کور تمامک تنکه می نماید تجلیدن کنایتسدر یعنی کورنگک) (محصول ترکیب) حضرت حبیب اللهک
 که حقه و کاه خلقله متناسب آنکچوندر که اولولک و ایلرک سیر و تماشاسی (یعنی انبیا و اولیایک حتی
 مشاهده لری تجلی و استار بینه در) (یعنی بونلره کاهی حالن عرض ایدوب سیر ایدر بر و کاهی
 اخفا ایدوب کیزلر حاصلی کاه کورینور و کاه کورنور حدیث شر بیکده مضمونی بودر فقدر می نماید
 می رباید فعالر دننصره قلوب اولیای ذکرا بدن معلومدر که مقصوده واصل اولماش و مذکور
 فعالر مفرد اواق کرک جمع صیغه سیله ایراد ایلینلر معنالیله جمع اوله ممشلر معنالی بی پردم
 کوستر لر و پردم قیابلر دین و ورلر بینه آلور لر دین ملاحظه سز و برهش و الماش بیت *
 دیداری نمایی و برهیز میکنی * بازار خویش و آتش مائیز میکنی * دیداردن بونده یوز مراد در
 (می نمایی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (دیدار مقدم مفعولی) (و برهیز میکنینک بومضارع
 می نمائینک و می ربایینک معنالی بی متضندر) (بازار خویش لامیه و میکنینک مفعول اولی) (و آتش ما
 معطوفدر اکا) (و نیز مفعول ثانسی) (محصول بیت) بزه دیدار کی کوسترسین یعنی عرض جمال
 ایلر سین و برهیز ایلر سین یعنی جمال کی کیزلر سین حاصلی کاه تجلی ایدوب بزى دیدار یکسه
 مشتاق ایلر سین و کاه مستر اولوب بزى واله و حیران ایلر سین بوندن مرادک کند و بازار ورتقی
 کسکین و رایج ایدوب بزى آتش عشق بزى زیاده ایلدکدر حاصلی کاه میجلی و کاه مستر اولمغه
 کندی آتش محبت و عشق کیزلر بزى عشق و شوق بزى کسکین و زیاده ایلر سین خواجه
 حافظ یورر (بیت) شیدا ازان شدم که نکارم چوماه نو) (ابر و نمود و جلوه کری کردور بیست
 * اشاهد من اهووی بغیر وسیله * فیلحقی شأن اضل طریقاً * اشاهد فعل مضارع متکلم
 وحده در مفاعله بایندن کورورم دیکسدر (من اسم موصول محلا منصوب مفعول اشاهد در
 (اهووی فعل مضارع متکلم وحده در علم بایندن تقدیری اهواه در اسم موصوله راجع ضمیر
 منصوب ضرورت وزن ایچون حذف اولشدر ضرور تسزده حذف جائزدر سورم دیکدر) (بغیر
 باحرف جر شاهديه متعلق) (وسيله برنسته به اولاشعه سببه درلر) (فیلحقی فاسبیتی ورتقی
 متضن حرف تعقیدر) (بلحق فعل مضارع مفرد غائبدر علم بایندن) (نون حرف و قایه) (یا
 ضمیر متکلم محلا منصوب مفعول بلحق در پس بکا اولاشور) (شان لفظاً مرفوع فاعل بلحق در
 هرزه بی الله قلب ایلکنده جائز حال معنا سنه در) (اضل فعل مضارع متکلم وحده در ضرب
 یایک مضا عقندن تورورم یعنی کم ایدرم دیکدر جمله فعلیه صفت شاندر و موصوفه راجع
 ضمیر محذوفدر تقدیری اضل به در) (طریقاً لفظاً منصوب مفعول اضل در) (محصول بیت)

بر باریک فحیله صفت مشبهه در
 ابو دیکدر
 سزا

رد سروری
 رتس روزی و شمی و کافی
 ردشعی و کافی

سود بکمی یعنی جانانی وسيله سز و واسطه سز کور ورم وسبر و تماشایدم حاصلی آشکاره
 تماشایدم پس بکا بر حال و شان اول شور یعنی بر حال اولور که بن اول مشاهده سبيله یولوی
 کم ایدرم کمال حیرت ودهشتدن حاصلی عرض جمال ایدوب بکا تجلی ایدنبه مد هوش اولوب
 کندیمی بتوروم * یوجج نارام یطنی برسته * لذلک ترائی محرقا و غیر بقا * یوجج فعل مضارع
 مفرد غائب فاعلی بیت اولک مصراع اولنده منه راجع ضمیر در تفعیل یا بستدن (تأججج آتش
 یا لکلندرمق ایقاده دیرل (نارا لفظا منصوب مفعول (ثم حرف عطف ترتیب و تراخی افاده ایدر
 (یطنی فعل مضارع مفرد مذکر غائب افعال یا بستدن اصلنده مهوز اللامدر ضرورت وزن ایچون
 همزه پایه قلب اولندی سو بندرر دیمکدر فاعلی تحتیده یوجج فاعلی کبی منه راجع ضمیر در (باحرف
 جراطفایه متعلق (رشته ترائک فحقی و شینک تشدید یله چسنتی به دیرل مثلا بغور چسیمی کبی
 (لذلک لام حرف جر تعلیل ایچون (ذلک اسم اشارتدر تأججج ناره واطفایه (ترائی تری فعل
 مضارع مفرد مخاطب اصلی ترائی ایدی همزه سماعا حذف اولمشدر (نون حرف وقایه (یا
 ضمیر منکلم محلا منصوب مفعول سن بی کورر سین دیمکدرر ویت عن مراد ایسه بر مفعول ایله
 اکتفا اولنور ورویت قلب مراد اولور سه ایکی مفعول آلور سائر افعال قلوب کبی بونده
 ایکیستده مساع وار (محرقا افعال یا بستدن اسم مفعولدر (تری تبصر معناسنه اولور سه محرقا
 حالیه منصوب اولور ترائی یا بستدن اما فصل قلبی اولور سه محرقا مفعول ثانی اولور یا بست
 کورر سین و یا بانش اولدیغم حالده کورر سین (وغریقا اعرابده محرقا کیدر فعیل مفعول
 معناسنه در مفرق دیمکدر غرق اولمش معناسنه (محصول بیت) جانان آتش عشق و محبتی
 تجلی سبيله ایقاد ایدوب یا لکلندرر یعنی جانانی کوستره کله عشق آتشی پیدا ایدر صکره استمار
 و اختفا رشا شبهه سو بندرر حاصلی تأججج نار تجلیدن کنایتدر و رشاشله اطفافا تسترا و اختفا دن
 یعنی کندینی جانان ازل عاشق و محبتیه کوستر صکره کیزل (می نماید می ربا ید دیمکدر سابقا
 بیوردینی کبی فقدر (مصراع اولک معناسنی فراقنده بنی عشق آتشنه بقار صکره وصالی صوتیک
 سر بند سبيله اولها آتشی سو بندرر دین معنای بیقی سو بندررش (و مصراع اولک معناسنی
 عشق نارینی ایقاد ایدر فراقندن برنوعله اندفصکره ماء وصالدن برر شه ایله انی سو بندرر
 دین مذکور کبی معنای مصراع سو بندررش و نار عشق جانان تأججج ایدر اندفصکره
 وصالک ازاجق صویه سو بندرر دین مذکور کبی تأججج واطفاده زیاده ایهام بیوررش

* حکایت منظومه * یکی پرسید از ان کم کرده فرزند * که ای روشن کهر پیر خرد مند *
 یکی با حرف وحدت (پرسید فعل ماضی مفرد غائب صورتی دیمکدر (کم کرده کم ایلش یعنی
 بیترمش (فرزند اوغل (که حرف بیان (روشن لغتده آیدن دیمکدر اما بونک کبی پرلده واضح
 و صحیح و پاک معناسنه در (کهر تکافک ضمی و هانک فحمله کوهر معناسنه در بونده مراد اصل
 و نسب و نهاد و نژاد در (روشن کهر وصف ترکیبدر پاکیزه اصل و صحیح النسب و عالی نژاد
 تقدیری مرد روشن کهر در (پیر خرد مند بیانیه و روشن کهر دن بدل روشن کهرک معناسنی
 انظلی کبی روشدر دیوب صافی و پاک کهر له تفصیر ایدره نه اعتراض ایلین کندمی معترض
 واقع اولمش (محصول بیت) بریسی اوغلنی بیتردن سؤال ایلدی یعنی حضرت یعقوب
 بیغمردن علیه السلام که یوسنی بیترمش ایدی بویله دیو که ای نبی پاک و پاکیزه اصل و نسب
 ای پیر خرد مند * ز ممرض بوی پیراهن شایندی * چرا در چاه کنه انش ندیدی * ز ممرض
 شین ضمیر مثنیه پیراهنه مقیددر (وزاء مفرد ازدن مخففدر پس بویله دینته اعتراض ایدن
 کندمی معترضدر (بوی پیراهن لامیه (شایدی فعل ماضی مفرد مخاطب ایشندک یعنی طوبدک

رد شعی
 رد ابن سیدعلی
 رد سروری

رد سروری
 رد سروری

حاصلی شنیدن بونک کبی
پرلده طویق معناسنه در
۴

دیمکدر (شنیدن یعنی ایستک حاسه سمعه مخصوص ایکن مجازا حاسه سمعه ده استعمالی چوقدر
نتکه خواجه حافظ بیورر (بیت) بوی بنفشه بشنو وزلف نکار کبیر) (نکر بونک لانه وعزم
شراب کن) حاصلی قوقوی طومعده استعمالی چوقدر ترکیده ده بورنم قوقوی طومعناز دیرز
(در حرف ظرف) چاه کنعان لایمه (چاه قوی و کنعان حضرت یعقوب ملکیتی وسراپندن
قویونک ایرا قلغی ایکی فرسخ بر مقداری ایچق وار والا آن مذکور چاه مستعملدر یاننده
بر مسجود وار بونک اوستنده بر کوچک کویک یاننده حاصلی شامدن قدس مبارکه واران بونک
اوستنده در (ایکی شین یله حضرت یوسف راجعدر که فرزند ائدن عبارتدر (محصول بیت) حضرت
یعقوبه سائل در که مصردن حضرت یوسفک کوملکی قوقوسین طویدک نتکه مشهور
حکایه در یانچون چاه کنعانه ایکن انی کور مدک یعنی کنعانندن مصر اون بش کونک بول
ایراغ ایکن قوت شامه ایله پیراهنی بوینی احساس ایلدک یاقوت باصره ایله بوقدر قرب مسافده
انی بیخون کوره مدک بکفت احوال مابق جهانست * دمی پیدا دیکردم نهانست * احوال ما
لایمه ومیتادار (برق جهان ترکیب توصیفی وخبر میتادار (برق ششکدر) و جهان جیم عربک
فقیحله صفت مشبهه در جهیدندن جیم عجمله اوقیان عندی اوقورمش چیک کسریله جهان
اوقیاندر دنیامعناسنه ملاحظه سز اوقور لار ایش ادات تشبیه مقدردر (هم چوبرق جهانست
تقدیرنده صحیرا غن شمشک کبی دیمکدر (جست و جهیدنی قالمغله شرح ایدنلر غلط ایلمشدر
(دمی یاحرف وحدت بردم و بر ساعت دیمکدر (دمی مبتدا و پیدا خبری تقدیری پیداستدر
نهانست قرینه سیله (دیکردم ینه مبتدا (ونهانست خبری مصراع ثانی جائزدر که برق جهانی
پیان ایلیسه و جائزدر که مذکور احوالی (محصول بیت) حضرت یعقوب سائله جواب و یروپ
دیدنی انبیا و اولیا نک مجربات و کرامات و خرق ماد تلری برق جهان کبیدر یعنی استرار و دوام
اوزره دکل حاصلی انبیا دن ظهور مجربات و اولیا دن ظهور کشف و کرامات دائمی دکلدرد بلکه
مقیض ازلدنر افاضه ایدر سهه مستفیض اولورز والا فلا * کهمی بر طارم اعلی نشینم *

کهمی بر پشت بای خود نینم * کهمی الف تخفیفاً حذف اولنددی (یاحرف وحدت بر وقت
دیمکدر (بر حرف استعلا (طارم راده حرکات ثلث ایله ترکیده درم دیدکلری ترکان و کوچر
اولیلر کچه ایله اوردنکلری اودر که فلکی اکا تشبیه ایدوب طارم دیرلر بونده ده مراد طارمندن
فلکدر (اعلایه اضافتی بیانیه در) بر حرف استعلا اولی بودر که حرف صاله اوله (پشت
ارقه) پایه و پایک خوده اضافتلی لایمه لدر) نینم فعل ننی مستقبل ییندنندن (محصول بیت)
حضرت یعقوبک جانبندن بیورر کاه اولور که فلک اعلاده و فوق سماده اوتوررم یعنی زمان
تجلیده کندیعی اعلاهی علین ده بولورم و کاه اولور که ایانمک ارقه سنی کوررم یعنی اسفل سافلینه
دوشرم حاصلی مصراع اول مقام سکردن خبر و بر و مصراع ثانی مرتبه صحودن که بشریت
عالی در (بعضی شرح مصراع ثانیونک معناسنه کاه اولور که ایانمک ارقه سنی اوزرنده اولان
نستنی کوررم دیش فی الواقع نسته کورمشم بکر من (طارمی قره او دیمکه تقسیر ایلینلر
طارمی بیلر ایش (زیرا قره اوعرب صحرا انشینک واکراندک و بعضی کوچر اولی ترکانک ایدر که
طولاتی اولور چرکه اسلوبنده قره جوللر دن جتارلر (پس فلکله بونک هیچ وجهله مناسبتی
ومشابهتی یوقدر زرا بو اوزوندر اکا بر کلاری کبی (بعضی شرح انجمالک بعضی مقلد لیدن
مصراع ثانیونک مکتوب نسخته سنه مخالف کلمات نقل ایلدیکنه اعتبار اولماسونکته نامولندر * اگر
درویش برحالی بماندی * سردست ازدو عالم برشاندی * حالی یاحرف وحدت ظاهر برحالدن
مراد عالم کشف و تجلیسدر یعنی عالم سکردر (بماندی فعل حکایت حال ماضی سر بونک کبی

ردشعی
ردشعی وکافی
ردشعی وکافی
رد ابن سید علی
زدسروری وکافی
بغداد اطرافنده قونوب
کوچن ترکانک اولری قره
اودر عرب صحرا انشینک کبی
۴

ردکافی

برده اوج معناسنه در (دسته اضافتی لامیه در بونده سرد سندن مراد بر مقسدر لیکن
 ذکر جزه واراده کل طریقه بقوله نفس دست مراد در (بر حرف تا کید (فشانندی حکایت خال ماضی
 مفرد غائب لغتده سلکدری دیکدر اما بونده ال چکوب فارغ البسال اولمقدن کنسایتدر
 (محصوٰل بیت) ا کردر ویش سالک بر حال اوزره فالیدی یعنی احوال کشف و تجلی ممتد و مستمر
 و دائم و باقی فالیدی یعنی گاه کلوب گاه کتمه ایچی عاندن الی چکوب حضور ایدوب فارغ البسال
 او لو ردی حاصلی احوال سکر دوام اوزره قرار ایدیدی ماسوادن منقطع اولوب دائما افندیسی
 ایله مع مده اولوردی * حکایت * در جامع بعلبک کلمه چند بر طریقی وعظ می کتم باجماعتی
 افسرده دل مرده راه از عالم صورت بمعنی نبرده دیدم که نفسم در نمی نبرد و آتش کرم من در هیزم تر
 ایشان اثر نمی کند در بغ آمدم تر بیت ستوران و آینه داری در محله کوران ولیکن در معنی باز بود
 و سلسله سخن دراز * جامع بعلبک بیوردی قصبه تک اورته سنده بر بیوک جامعدر که جمیع قصبه یی
 آور یعنی هسی اکاصغار (خالدين و ایدک بناسیدر درل (و بعلبک شامک بری یاننده بر بو چق کونلک
 یولده رشیرین قصبه در که اول ولایته اندن اوجوز لاق بر یوق هر نسنه سی وفرت اوزره در
 خصوصاً صوی (کلمه یا حرف وحدت) و همره حرف تو سل همره به حرف و حدت دین حرف
 وحدتی بلز ایش (چند نیجه) با حرف صله (جاعتی یا حرف وحدت) افسرده طوکش دیکدر
 عربجه مخمدر بزل جاعتنه صفتدر (دل مرده وصف ترکیبی در کولکلی او اش معناسنه صفت بعد
 انصفتدر جاعتک (راه یول (عالم صورت بیانیه) بمعنی یا حرف صله (نبرده فعل فی ماضی دن
 بر قصدر (راه مفعول صریحی (و از عالم و بمعنی غیر صریحی (راهک اولنده او حرف عطف
 یازانلر صحیح نسخره مخالف یازمشلر و جاعتنه صفت ثالث اولدیغنی یلماشلر (که حرف بیان
 (نفس نونک و فانک قصبه یله بونده سوزمر ادر (یعنی نصیحت و بند) در حرف تا کید (نمی کرد
 فعل فی استقبال مفرد غائب استمالا لرنده تا اثر ایلز دیکدر (تنکه خواجه حافظ بیورر (بیت)
 دلم جز مهر مهر و یان طریقی بر نمی کیرد) (زهر در می دهم بندش ولیکن در نمی کیرد) آتش کرم
 بیانیه (و منه اضافت لامیه در (در حرف صله (هیزم تر بیانیه (هیزم اودن در (و تریاش معناسنه
 (ایشانه اضافت لامیه در (در بیغ حیف معناسنه (آمدم بکا کلدی دیکدر (تربیت ستوران مصدرک
 مفعولانسه اضافتیدر (الف و نون ادات جعددر (ستور طوار دیکدر (یعنی بینلن حیوان
 و قاطر وغیر یسی کی (آینه دار وصف ترکیبی در (دار یدندن آینه طوینجی (معلوم اوله که آینه دار
 و آینه کردان شول کیسه به دیزل که بر آینه الله اوب کز دیزن و ملاقی اولدیغی کیسه به صوتار
 اولده بر باره آینه به بافتور اند فصره چناروب الله براقچه و یا براق منغرو پروب آینه فی الله وضع
 ایدر (بو وضع اکثر هند و عجم فقر استکدر و آینه دن مراد دمشقی آینه در که دموردن صابنی او اور
 وانلر آینه دیسه ل اول مراد در خواجه حافظ آینه داری مذکور معنایه قصد ایلش بو بینه
 (بیت) دل سرا برده محبت اوست (دیده آینه دار طلعت اوست) پس آینه داری آینه فروش
 معناسنه اخذاید نلر و تفسیر بی کلیا اهمال ایدنر معلومدر که مذکور تقریردن بی نصیب ایشلر
 (ولیکن ادات استدراک (در معنی لامیه (باز بونده مقتوح دیکدر (سلسله سخن بیانیه (سلسله
 زنجیره دیرلر (سوزه اضافتی مجاز ایله در (دراز دالک کسریله و فتحیله اوزن دیکدر (محصوٰل ترکیب)
 (بعلبک جامهنده وعظ طریقیله بر نیجه گاه سو یلردم یعنی خلقه وعظ ایدردم حاصلی کند یاری
 طوکش و قلبلری او اش بر جاعتنه فصیح و بند ایدردم عالم صورتدن جانب معنایه یول ایلماش حاصلی
 عالم معنایه و مقصد اقصایه و صوٰل یولما مش بر یولک فاسیلر ایدی کور دمه که نفسم و کلمات نفیسیم یعنی
 وعظ دل بندنم و تذکره دایردیم اول طاش یور کلباره تأثیر ایلز و بنم ایسیحی آتشم یعنی آتش کی

ردشعی

ردشعوری و شعی و کافی
مطلب

ردشعراخ چیچما

سوز ناك كاتم انرك باش اودن كي بارد طبيعتلر نسه اثر ايلز حاصلی اول حجر دالی بعلبك قومته
 نفس سوز ناك و پند آشنا كم تاثير ايلز بس بكا حيف كلدی حیوانا ته تریه ايلك و كورل
 محله سنده آینه داراق فلق یعنی وعظ و نصیحتدن فراغت ايلك كلدی ابدی لیكن معنی قیوسی
 آچق ابدی و سوز سلسله سی دراز یعنی وعظ و نصیحتی ترك ايلك یری دكل ابدی ز برا بكا معنی
 ال ویر مشیدی واوزن اوزاق سوزه باشلدن ابدی حاصلی زیاده سوز كتور ربر ابدی * در بیان
 این آیت كه (و نحن اقرب الیه من جبل الورد * بو آیت كرمه نك بیاننده ایديكه (نحن ضمیر
 مرفوع منفصل محلا مرفوع میتدا (اقرب اسم تفضیل یقین رك ديكدر افضا مرفوع خبر
 میتدا در (الی تحرف جر (ها ضمیر مجرور متصل جار و مجرور اقربك صله سیدر (من حرف
 جر اقر به متعلق (جبل مجرور در من حرفیله لغته ایب معناسنه در بوئده وریده اضافتی
 بیاننده در (وریده اووك فعیله بیون طهرینه درلر یونلر ایکی طهر در یری بیونك برجاننده و یری
 برجاننده جبل الوردی قریب مكته ذه ضرب مثل ایدر عرب (محصول ترکیب) وعظ و نصیحتم
 بو آیت كرمه نك بیاننده ایديكه بز انسا نك هر حالته اعلمن جبل وریدن اكا اقرب اولان كي
 یعنی هر حالته بز واقف و بز دن ایی انك حالی ییلور بو قدر * سخن بچسانی رساننده بودم كه
 كاتم * یعنی سوزی بریره ایشدر مشیدم كه دردم * قطعه * دوست نز ديكتر از من نیست *
 وین عجبتر كه من ازوی دورم * دست میتدا (نز ديكتر نز ديكتر ديكدر نز ديكده بویله در
 (ترادات تفضیل (و نیست سین و تاسی معناده نز ديكتره مفیددر حاصلی خبر میتدا در
 از من بن بدن بكا ديكدر (وین اصلنده وین ابدی همزه ضرورت وزن ایچون حذف اولوب
 كسره سی واوه نقل اولدی و یا همزه كسره سیله حذف اولوب اووك فعی كسره یه مید اوله
 ما بعدنده یاه سا كنه ایچون و لکل و جهة (محصول بیت) حضرت شیخ بو قطعه بی آیت
 كرمه یه مناسب ذكر ایش دوست یعنی جانان بدنن بكا یقینر قدر اما بو زیاده عجیب و غز بیدر كه
 بن اندن دورم یعنی بن انك نوزینه مستغرق وانك توری بنده سار بدر اما عوا یق دئیویة
 و علایق بدنیه بنی اول نوردن غافل قلوب دور و مهجور ایشدر * چه كیم باكه توان كفت كه او *
 در كار من ومن مهجورم * با حرف صله (كه اسمدر كیم معناسنه (كفت مصدر معناسنه در
 كه حرف بیان (او ضمیری مذکور دوسته راجعدر و مصراع ثانی یه مرهوندر (در حرف ظرف
 (كزازان معناسنه در (منه اضافتی لامیه (واو حرف حال (و من میتدا (و مهجور خبری
 (محصول بیت) نیچه ایدوب نیلیه بن كیمه دیمك اولور و كیمه اكدوب انعان ایدر مك ممكندر كه
 جانان بنم یامده دروبن اندن دور و مهجورم * من از شراب این سخن مست و فضله قدح
 در دست * من میتدا و ما بعدی خبری (منك اولنده و او عطف ایراد ایدنرك معنی جاننده
 و صولی بو عیش (فضله ارتغه و زیاده به درلر (قدح اضافتی لامیه (محصول ترکیب)
 بن آیت كرمه نك فحواسندن و مذکور قطعه نك مضمونی شرابندن مست و بواسرارك كیفیتندن واله
 و حیران ایدم و اول جامك فضله سی و اول باد نك بقیه سی هنوز المده ابدی یعنی كلام مطول
 و دور و دراز اولوب سوز یعنی تمام ایدوب دو كتم ابدی * كه رونده از كینار مجلس كدر كرد
 و دور آخردرو اثر كدر دغه چنان زد كه ديكران موافقت اودر خروش آمدند و خا مان مجلس
 در جوش كاتم سبحان الله دوران باخبردر حضور و نزد یكان بی بصردور * (كه حرف بیان
 (رونده اسم فاعل كیدیمی ديكدر یعنی یولچی (و یا حرف وحدت (همزه حرف توسل
 (همزه بی حرف وحدت طوتان خطا ایش (كینار مجلس لامیه (كدر كرد كدر ایدلی یعنی
 كیدی (دور آخربسانیه مضاف الیه محذوف تعسیری دور آخربجلس ديكدر مجلسك

ز دست زوری و کافی

ز دست زوری و کافی

صوكت دورى (درو اژگردا كا اژ ايلدى ديمكدر ز پرا در بونده حرف صله در) نمره لغتده ككردن
 يعنى خيشو مدن چيقان صوته ديرل اما بونك كپي پرل ده قتي حيقر معنه ديرل (چنانچ انجلين
 ديمكدر) كه حرف بيان (ديكران غبري ل) باحرف مصاحبت (موافقت اومصدر ك مفعولنه
 اضافتيدر) در حرف صله (خروش شاه مجسه نك ورائك صمه ليله اسمدر خرو وشيدندن
 چوقرا مق معناسنه مثلا تجره وياچو ملك قينسار كن قيا غن اوستنه قو سك اندن چقان
 صوته چوقرامدوخشله ديرل وفار سيجه خروش (خامان خامك جعيدر نا پخته ل ديمكدر مجلسه
 اضافت لاميه در مجازا) در حرف صله (جوش اسمدر) جوشيدندن قينامق معناسنه) سبحان
 مقام تزيه و تعجبه مستعمل لفظدر (بونده تعجب مراد در) جلاله به اضافتي مصدر ك مفعولنه
 اضافتيدر (دوران دورك جعيدر ايراقدر ديمكدر) باخبره اضافت يسانيه و مبتدا (باحرف
 مصاحبت) باخبر خبردار ديمكدر (در ظرف) حضور بونده غيبت مقابلي در (نزد يكان
 دورانه معطوف (بي بصره اضافت يسانيه) (دور خبر نزد يكاندر) (تقدير كلام در حضورند
 و دورند در ادات خبر قري بنه قائم اولد بغيچون حذف اولدى) (محصول تركيب) سوز يمي
 هنوز تمام ايتدين بر كچي مجلس وعظك يانسندن كدر ايلدى و مجلس وعظك صوكت دورى
 يعنى آخر مجلسده نقل اولنان كلسات اكا تا اير ايلدى انجلين بر نمره اوردى كه غير يرائك
 موافقتله هاي وهوى و خروشه كاد بپر و مجلس وعظده اولان خام ونا پخته لى چوشه وشوقه
 كتوردى يعنى چله سته بر حال غلبه ايلدى كه انكله بيله فر ياد و فغان وهاي وهويه باشلد بيلر
 بو حالتدن بن تعجب ايدوب سبحان الله ديدم ۳ نه بچب خالدر كه مسافه بعيدده اولوب عارف
 بالله و خبردار و آگاه اولئر مجلسده حاضر كي اوله بلكه حقيقته حاضرا اوله و قريب مجلس
 و داخل صحبت اولان بي فهم و بي ادراكظر ظاهر ده حاضر ايكن معني عالندن غائب و دور
 و جدا و مهجور اوله ل اصلا متأثر اوليوب (لهم قلوب لا يفقهون بها) خواسته ماصدق اوله ل
 * قطعه * فهم سخن چون نكند مستمع * قوت طبع از متكم مجوى * فهم سخن مصدر ك
 مفعولنه اضافتيدر (چون ادات تعديل) (مستمع اسم فاعل) (قوت طبع مصدر ك فاعلنه
 اضافتي در) مجوى فعل نهى مفرد مخاطب (چو بيدندن) (جست دن دينلر خطا ايلد بيلر
 (محصول بيت) مخاطب و سامع متكلمك سوز يني فهم واذعان ايلنجيه متكلمدن قوت طبع
 وشوق و تأثر توقع ايله يعنى مستمع كه سوزنى اكله سوزه طاس قتي اولماز و سوز سويله چكي
 كز حاصلى حسن تقريره و فصاحت بيانه مالك اولماز * فصحت ميدان ارادت بيار * تايزند
 مرد سخن كوى كوى * فصحت وسعت كپي مصدر در (ميدانه اضافت مصدر ك مفعولنه
 اضافتيدر) (وارادته اضافت يسانيه در) (بيار فعل امر مفرد مخاطب در آر يندن كه محققدر
 آوردندن) (آوردندن فعل امر در دين خطا ايلش) (فصحت بيارك مقدم مفعوليدر) (ناحرف تعديل
 (زند فعل مضارع مفرد غائب اوره ديمكدر يعنى چاله) (مرد سخن كوى يسانيه) (سخن كوى وصف
 تركيبى در كويدندن) كفتن دن دينلر خطا ايلش) (كوى كاف بجمك ضميله طوب ديمكدر
 بزندك مقدم مفعوليدر) (مرد سخن كوى فاعلى) (محصول بيت) ارادت ميدانه وسعت كتور
 يعنى ميدان ارادت كى واسع ايله ارادت كى چوق و بيوك ايله تا كيم سوز سويلجي مرد كوى
 سخنى مرادى اوزره اوده استديكى كپي بسط كلامه قادر اوله حاصلى سن ارادت كى واسع ايله
 تا كيم متكلم فصاحت و بلاغته تكلمنى واسع ايله * حكابت * شى در يسايان مكه از غايت
 بي خوايى هاى رفتيم نمائدم سر بهادرم و شتر بان را كتم دست از من بدار * شى يا حرف وحدت
 (در حرف ظرف) (يسايان مكه يعنى بريته مكه لاميه) (غايه بخوايى لاميه زياده او يقوسزلقدن

۳ نه غريب
نسخه

رد ابن سيد علي و سرورى

رد سرورى

رد ابن سيد علي و سرورى

دیکدر (پای رفتن بیانیه کتک یعنی یورومک ایانگی دیکدر) (نماد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 فالمدی دیکدر عجز دن کایتدر) (سر بنهاد مک مقدم مفعول باشم قودم) (یعنی بر مقدار
 استراحت ایچون باشمی بره قودم) (شتر بان شتر همزه نک حد فیله دوه درویان ادات فاعل
 دوه جی دیکدر) (را ادات مفعول کتک مقدم مفعول در) (دست بدارک مقدم مفعول صریحی
 (وازم غرض صریحی درالک بدن طوط) (یعنی قو بی بر مقدار بونده او یوایم) (محصول ترکیب)
 بر کیمه مکه بونده و بیابانده حاصلی بریه سنده زیاده او بقوسز اقدن حرکتیه و یور و مکه
 بحال مقلدای کتک ایانغم فالمدی کمال عجز دن کایتدر والا کتک ای و ایانگی اولز حاصلی
 کلام مجاز یدر یویله اولجه باشمی بره قودم دوه جی یه دیدم الک بدن چک بر پاره استراحت
 ایدن * قطع * پای مسکین پیاده چند رود * کز تحمل ستوه شد بختی * پای مسکین پیاده
 اصلنده پای پیاده مسکین ایدی) (پس ضرورت وزن ایچون صفتی موصوف اوز ره تقدیم
 ایدوب) (پای مسکین پیاده دیدی) (مسکین پیاده نک ایانگی دیکدر مسکینی پایه صفت ایدوب
 معناسنی بچاره و قدر تسز ایاق پیاده نیجه بر کیده دین ترکیب مجسمه عجب متصرف
 ایش) (کز که حرف تعلیل) (زاه حرف ابتدا) (تحمل تفعیل باندن مصدر در بونده بونک کو تورمک
 و تعب و مشتقه صبر ایلیک معناسنه در) (ستوه سینگ ضمیمه عاجز و فرورمانده معناسنه در) (بختی بانک
 ضمی و خای نیجه نک سکونیه بسرک دوه دیکدر) (محصول بیت) (مسکین ونا مرادوبی چاره پیاده نک
 ایانگی نیجه بر کیدر یعنی نه دکلی بول یور مکه و قطع مسانه ایلیکه قادر در یعنی مالک دکل
 زیراطعی منازل و قطع مراحل ایلیکه بوراه بر مشتمله بسرک و توانادوه لری طافت و بی بحال
 اولدی یعنی یور لیدی فالمدی پس بسرک نه طافت و ار که تحمل ایلده مصراع ثانی بی جمله حالیه
 اعتبار ایدن لرک بود لده بر حالاری یو عیش * تاشود جسم فر بهی لاغر * لاغری مرده باشد
 از سختی * تا حرف غایت در ای معناسنه) (شود فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه دن بصیر
 معناسنه) (جسم اسمی) (فر بهی اضافتی لامیه) (یا حرف وحدت) (فر بهی فانک فتحی و رانک سکونی
 و بانک کمسریله وهای اصلیه ایله سمین دیکدر عر بجه سمین دیرل) (یا حرف وحدت لاغری شودک
 خیر یدر آرق دیکدر عر بجه غث دیرل غینک فتحی و نای مثلثه) (لاغری یا حرف وحدت
 و بانک بر لاغر) (یا مطلق لاغر) (مرده باشد اولش اولور یعنی اولور) (لاغری میتدا و مرده باشد
 خبری) (وازی سختی باشد) (معلق خبری) (محصول بیت) (سفر لک شاید و آلامی بدهیاندن اولدیغی
 هر کسک معلومی و معهودیدر تعریفه احتیاج یوق و علی الخصوص که مکه مکره سفری
 نه هر تبه صعب و شدید اولدیغی کورن و چکن بیلور انجق ایمدی بو مبارک سفرده سمین حیوانک
 تعب و مشقتدن جسمی لاغر یعنی الام و شاید ه تحمل ایدوب ضعیف و زبون اولوق مرتبه سته
 وارتیجه لاغراولان حیوان محنت و فلاکتدن صاغ فالماز اولور و توانا لری بحال اولدقلری
 محله تاوانلر طافت کتور میوب هلاک اولور * کت ای برادر حرم در پیشست و حرامی در پس
 اگر رفتی بردی و اگر خفتی مردی * کت شتر بان دیدی) (حرم یعنی حرم مکه) (حرامی یعنی
 دشمن) (حرامی ذکری حرمه صنعت اشتقاقه داخل اولسون ایچوندر) (بوضعتیه جناس
 مطاق دین مطلقا افترا ایش) (پیش و پس ذکری صنعت تضاد در اکثر نسخه ده در
 پس بریشه) (از پس واقع در) (رفتی فعل ماضی مفرد مخاطب در اگر کتک یعنی
 کتیه کسبه) (حاصلی کتدیگ تقدیر چه دیکدر) (بردی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده
 خلاص بولدک دیکدر بویله برده بو عبارت اصطلاح لرنده مفعول تقاضای ایلز) (ظفر بولدک و مراد که
 غاب اولدک معناسنه استعمال ایدر پس بونده جان و روح عبارت لری تقدیر ایدن لر

ردشعی

شارخ مرخومک توجه شعی به
 اعتراضی مسلدن لیکن کتدیگ
 توجه اولی دخی سوز
 کتوره چکی لدی التامل معلوم
 اولور (لطایع)

رد کافی

بواستعماله ن غافل ایش (خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده او بوندک دیمکدر (مردی یا ضمیر
خطابدر اولدک دیمکدر (معلوم اوله که عرییده ادات شرط فعل ماضی به داخل اولسه انی
استیلا به نقل ایدر (اما فارسیده نقل ایلمکده جائز پس بونده ایکی وجهله بیله مساخ وار
(محصول ترکیب) شترباه الک بدن چک برپاره استراحت ایده ین دیکج شتربان دیدی ای برادر
حرم مکه اوکده در یعنی ایلورده دیمکدر زیر بونده قرینه و بعدینه اشارت یوقدر اگرچه
ترکیده اولک عبارتتی نوعاقریه دلالت ایدر و حرامی وعد و کبروده و آرد ده ذرا کیدرسک
ویا کتدکسه خلاص بولورسین و یا بولدک یعنی مراد که غالب اولدک واکر او بوردک
و یا یوب قالدکسه اولورسین و یا اولدک حاصلی کیدرسک مراد که ظفر بولورسین او بوردک
هلاک اولمکی مقرر بیل * بیت * خوشست زیر مغیلان براه بادیه خفت * شب رحیل ولی ترک
جان پساید کفت * زیر مغیلان لامیه مغیلان کعبه بولنده یعنی برهده پردیکنی اغاجک اسمبدر که
دیکلری او زون و سیاه اولور و بیولکی شفتالو اغاجی دکلو اولور بریه نک اود وئی اولدر
(زیر میتدا) و خوشست مقدم خبری (و براه بادیه خفته متعلقدر (و خفت مصدر معناسنه در
(بادیه صحرا بونده بریه مراد در (شب رحیل لامیه (رحیل رحلتک اسمبدر کوج معناسنه
یعنی سفر اوزره کوجه نک اسمبدر (ولی ادات استدرک (ترک جان مصدرک مفعولده
اضافتیدر (باید باحرف تأکید (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر (کفت مصدر معناسنه در
که مضارعه مقارندر (محصول بیت) زحلت کیجه سی راه بریه ده مغیلان التنده یاتوب او بوق
لطبقدر و حضور و صفادر و لکن جان ترکن سوبلک کرک یعنی کچدم جانندن و باشند و اولورسم
اولیم دیمک مر تیه سنه وارهق کرک حاصلی هلاک اولوب اولمکی اختیار ایلک کرک و جائز در که
بونده کفت مجازا کرد معناسنه اوله (معلوم اوله که مغیلان التنده یا تمدن مراد کولیکه لیمکدر
بومعنی ایسه شیده و ملحوظ دکل زیر کیجه ده هر بر کولیکه در اما کوندز اگرچه بعض برلرده
قیاقولتقریده کولیکه در لکن هر یرده بولغاز و مغیلان اصکثر یرده بولنور علی کل حال بونده
مغیلان ذکر ی ترددن خالی دکل * حکایت * پارسایی را دیدم برکنار در با که زخم پلنک
داشت و هیچ دار و به نمی شد و دتهسا در آن رنجور بود و دم بدم شکر خدای تعالی همی
کفت الحمد لله که بمصیبتی کرفتارم نه بمصیبتی * پارسایی (یا حرف وحدت (و رادات
مفعول (برادات ظرف (کناردر بالایه که حرف بیسان (زخم پلنک لامیه زخم باره) و پلنک
قیلان (دار و رانک ضمیمه دو و علاج دیمکدر (به بونده ایو معناسنه در یعنی پارهسی اوکلز دی
(رنجور میرضه دیرل زیر رنج المدر پس رنجور المدار دیمکدر (کتج خزینه و کنجور خزینه داره
دیدکلری کبی (دم بدم ساعت ساعت یعنی هر دم و هر ساعت (شکر خدا مصدرک مفعولده
اضافتیدر (مصیبت آمده کلن بلا و الم (و مصیبت کناه و عصیان (و باری وحدت و تکبره قابلدر
(محصول ترکیب) حضرت شیخ پور سیاحتیم زماننده دریا کنارنده بر عابد کورد که پلنک پاره سین
طوتودی یعنی آتی پلنک پاره لمشدی و هیچ بردوا ایله اوکلز دی و دائما خدایه شکر سو یلر دیکه
الحمد لله که مصیبتی کرفتارم یعنی میتلام مصیبتی کرفتار دکل یعنی نقدر که عذاب و الم چکرسم بکا
کنا بازلماز دیو دائما خدایه شکر ایدردی * قطعه * کر مر زار بکشتن دهدان یار عزیز * تانکونی
که دران دم غم جام باشد * زار اسمدر ذلیل و حقیر معناسنه انکچون زار و ذایل و حقیر و زار دیرل
عطف تفسیری طریقله ایمدی زار ایکیجه معناسنه در دیرنلر زاره زاری بی فرق ایلامشدرتکه
دقایق الحقایق مرغ زار ایله مرغ زار بیاننده ایکیسینده تحقیق ایدمه ماهش لکن متبع اولان اکلا رانچی
مقلد اکلامن تأمل تدر (باحرف صله (کستن مصدر در قتل معناسنه (دهد فعل شرط مفرد مضارع

رد شرح چیه
مطاب

مغیلان اصلی ام غیلاندر
لکن ناس ارا سنده تحریف
ایله مشهوردر
رد شیخ

جواب از طرف شیخ
مغیلان التنده یا تمق مجرد
کولیکه لیمک ایچون دکلدر
کیجه ایچره اچقده خفته
اولسدن برودت ماه و هوا
یا خود زاله و باراندن مهسا
امکن وقایه ایچون زیر
مغیلانده یا تمق اولادر
بوصورتده حضرت شیخ
مغیلان ذکر ی برنده در
(لطابع الفقه براسده)

رد ابن سید علی و سروری
وکافی
رد دقایق الحقایق
اولمکی مرغزار سکون غنله
ایکینچی مرغزار کمرغیله در
(لطابع)

رد سروری و کافی
رد سروری و کافی

قوله (وزار مفعول ثانی)
اشبو عباره نسخه متعدده ده
کوراش ایسه ده تا ماله
محتاجدر (للاطباع)

غائب آن فاعلی (و یار عزیز) اضافت بیانیه ایله آنک مشار الیهی (و مراده نیک مفعول اول صریحی
وزار مفعول ثانی) (بکشتن غیر صریحی زار لفظی حال طوتلری حال ایملر) (دهد ایکی
مفعول الیهی انکار ایلملر مثنیه واصل دکلملر ایش) (تا حرف تنبیه) (نکو فی فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب) (که حرف بیان) (در حرف ظرف) (آن اسم اشارت) (دم نفس وساعت معناسنه در) (غم جانم
لامیه) (باشد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده غم جانم راجع ضمیر در) (موصول بیت) (اگر اول یار
عزیز یعنی جانانم بنی زار و ذلیل قتل ایلمکه و پرسه یعنی قتل فرمان و پرسه حاصلی بنی ذلت و حقارتله
قتل ایدرسه زنه زار دیمه سین که اولدمده و اول وقتده جانم غمی اوله یعنی جان غمی و اولمک دفعوسی
اوله حاصلی اولمدن پروا حکمم) (مصراع اولمک معناسنی اگر بن ضعیفی قتل ایتمکه و یره دین ضعیف
سویلمش) (و مصراع ثانیمک تحقیقنده بو یله خیال ایتمه که اول حالده اولان ناله و اینم باش و یرمک
المدن اوله دین زار لفظی ناله و اینم معناسنه ظن ایلمدیکی زیاده فاسددر) (و اینم جانم کنت بکندن
دکلمدر دین بیتک معناسنی ایلمکشم * کویم از بنده * مسکین چه کنته صادر شد * کدل آزرده شد
ازنم غم آنم باشم * بنده * مسکین بیانیه) (کنت کنه اهدن محققدر) (که حرف بیان) (دل آزرده وصف
ترکیبی اقسامندندر کولکی انجمنش دیمکدر) (غم آن لامیه) (موصول بیت) (قتل زماننده جان و باش
غمین حکمم بلکه دریم بنده * مسکیندن نه نگاه صادر اولدیکنه بدن آزرده دل و پریشان خاطر
اولدی اول جانان بنده انک غمی اولور یعنی جانانک بنی قتل ایلمکه بدن مغربال و پریشان خاطر
اولدیغیچون در پس الم و غم بوجهتندر بوخسه مفعول اولدیغمدن دکلمدر حاصلی جانان بدن
پریشان خاطر اولدیغمدن بخصوم و الا انک کشته سی اولمق حیات جاودانیدر بدن آزرده دل
و پریشان خاطر اولدی دیو ناله ایدر بن دین پریشان سویلمش * حکایت * درویشی راضرونی
پیش آمد کلیمی از خانه یاری بدزدید حاکم فرمود که دستش بزند صاحب کلیم شفاعت کرد که
من او را بجل کردم حاکم گفت بشفاعت توحید شرع فرو نکذارم گفت راست فرمودی اما هر که از مال
وقف چیزی بدزدد قطعش لازم نیاید که القبر لایمک شیئا ولا ینک هر چه در ویشا تراست وقف
محتاجا نست * درویشی را یا حرف وحدت) (را ادات مفعول) (ضروزی یا حرف وحدت) (پیش
آمد او کنته کلدی یعنی واقع اولدی) (کلیم کاف عربک و لامک کسر یله ایلانواع بساطدن بر نوع
بساطک اسمیدر که هر کسک معلومیدر کاف محکم کسر یله دینلر عندی سو یلمش) (یا حرف
وحدت) (خانه یا لامیه) (یا حرف وحدت) (بدزدید او غروایی دیمکدر) (که حرف بیان) (بیرندبای
تا کید ایله فعل امر جمع غائب) (دستش مقدم مفعولی) (صاحب کلیم لامیه اضافتسزده استعمال ایدر
بونک کبیری) (شفاعت کرد شفاعت ایلمدی) (که حرف بیان) (بجل بانک قحی و جاه مهمله نیک کسری
وسکون لامله حلال معناسنه مستعمل لفظدر) (یا سببیت متضمن حرف مصاحبت شفاعت تو لامیه
(حدش سرعه بو یله در) (فرو ادات تا کیددر بونک کبی پرزده) (نکذارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده ترک
واهمال ایلمد دیمکدر) (راست فرمودی راست بونده کرچک معناسنه در کرچک بیوردک دیمکدر اما ادات
استدراک) (که اصلنده هر کس که در حذف و ایصال طرف بقیله کس ترک اولندی) (مال وقف چیزی
یا حرف وحدت) (بدزدید فعل مضارع مفرد غائب او غروایه دیمکدر) (قطعش تقدیری قطع بدش در
(که حرف تعلیل) (القبر لفظ امر فوع مبتدا) (لا ینک فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غائب مبنی لفاعل فاعلی
تحتیده مستتر فقیر راجع ضمیر) (شیئا لفظ منصوب مفعولی هیچ برشته مالک اولماز دیمکدر) (ولا ینک
مذکور کبی در مبنی للفعول قائم مقام فاعلی مذکور کبیرد کیمسه یه مملوک اولماز دیمکدر) (درویشان
قفر امر اد در) (را ادات تخصیص) (سین و تا ادات خبر در درویشلرک در دیمکدر) (وقف محتاجا نست
مصدردک مفعولنه اضافتدر) (الف و نون ادات جمعدر) (وسین و تا ادات خبر) (موصول ترکیب)

رد شعی
رد کافی
رد سروری

رد کافی

رد شعی و کافی

بردر ویشک اوکنه بر ضرورت کلدی یعنی احتیاجی واقع اولدی بر یار ینک یعنی کنسدی کی
 بردر ویش بوداشنک اوندن بر کلیم اوغریلدی حاکم یعنی قاضی بیوردی که الین کسدل (ال سارق
 والسارفة) حکیمه بویه اولنجیه صاحب کلیم شفاعت ایلدی که بن اکا حلال ایلدم و دعوی
 و نزاع ایلزم دیو (قاضی دیدیکه سنک شفاعتک سببیه اقامت حد شرعی ترک ایلیم بونک کیلدره
 رعایت خاطر مشروع د کلدلر البته شرعه لازم اولان حکمی اجرا ایلدرم صاحب کلیم دیدی
 کرجک بیورر سین اما هر کیسه که وقف مالدن بر سنه اوغری اسه اکا قطع یل لازم کلن ز پرا فقیر
 دنیا ده بر سنه به مالک اولور و نه کیسه به ملوک اولور هر نکه وارد و یشلر کدر اول فقرا به و محتاجلره
 و فقدر یعنی در و یشلردن اخذ اولسان سنه فقرا به موجب عقوبت اولماز ز پرا معناده کندی
 حقلر بن الماش اولورلر پس انلره نه قطع مترتب اولور و نه ضمانت حاکم دست از و بداشت و گفت
 جهان بر توتنک آمد بود که دزدی نکر دی الا از خانه چنین یاری گفت ای خداوند نشنیده که
 گفته اند خانه دوستان روبر و در دشتان مکوب دست از و بداشت ائدن الن چک کدی دیمکدر
 یعنی الین کسدکن فراغت ایلدی (بر توتنک آمده بود او سنکه طارمی کلدی دیمکدر استفهام طریقه
 که حرف بیان (الادوات استننا) خانه دوستان لامیه و مقدم مفعول بر و بدر که بای تأکید ایله
 فعل امر مفرد مخاطبدر و ییدندن (رفتن دن دینلر خطا ایلدی لر سپور دیمکدر (در دشتان لامیه
 (مکوب فعل نهی مفرد مخاطبدر کو ییدندن کو رفتن دن دینلر خطا ایلدی لر) در دشتان مکوب
 مقدم مفعولدر بای مجمله در (بای عربله دینن بلز ایش (موصول ترکیب) صاحب کلیم مذکور
 بو تقریری ایلنجیه حاکم سارقدن ال چکدی و دیدی جهان باشکه طارمی کلدی ایدی که اوغرواق
 ایلدک الیونجیلر بردر و یشدن یعنی بویه بر فقیرک خانه سندن سارق دیدی ای خداوند
 ایستماش مبین که ضرب مثل طریقه دیشلر (یعنی اکار کلایتدر) دوستلرک خانه سنی سو پور
 (یعنی انلرک خانه سنده هر نه که المغه قابل اسه ال تکلف چکه و دوشنلر قبوسنی فاقه (یعنی عرض
 احتیاج ایلک ایچون دق باب ایله حاصلی دشمنه عرض احتیاج ایله بیت چون فرومانی بسختی تن
 ایچر اندر مده دشمنان را پوست برکن دوستان را پوستین فرومانی ماندن و مانیدن مصدر زری
 و مشتقاتی فر و ایله مستعمل اوسه ایچر معنا سنی افاده ایدر بونده کی کبی (یا ضمیر خطابدر عاجز
 قالمسین دیمکدر) بسختی با حرف مصاحبت سختی بای مصدرله شدت و محنت معنا سنده در (تن
 بدن معنا سنده در ایدر بونده وجودی و کند یسیدز (ایچر با حرف صله و با حرف ظرف (اندر بانک
 معناسنی تأکید ایدر (مده فعل نهی مفرد مخاطب و برمه دیمکدر) بعضی نسخه ده (منه دوشمش
 قومه دیمکدر اما منکن هیچ بر نسخه ده موجود کل (دشمنان را ارادات تخصص دشمنلرک دیمکدر (پوست
 در ی دیمکدر (بر حرف تأکید (کن کاف عربک فحمله قویار دیمکدر بونده صوی معنا سنده در
 یعنی در یسنی یوز دیمکدر (برکن فعلنی کنسیدن اشتقاقی ایلن بلز ایش (دوستان را حرف
 تخصص دوستانلرک دیمکدر (پوستین کورک دیمکدر برکنک مفعول اولی) (و پوستین مفعول ثانسی
 (موصول بیت) چونکه شدت و محنته عاجز قالمسین تنکی و وجود کی یعنی کنسیدی ایچر
 و برمه یعنی کر بت و مشقته بی کار و بی نوا اوتورمه (بلکه فرصت بو اورسک دشمنلرک در یسنی یوز
 و دوستانلرک صرتندن کورکنی صوی حاصلی ضرورت و ایچر ایله اوتورمه و کند بکی محنت و المدد و شورمه
 بلکه فرصت بو اورسک دشمنک مالی و جاننی قهر ایله و جبر ایله ال امان و برمه (اما ابتداء ایله عرض
 حال و اظه ارحاجت کوسترمه لکن دوستانلره هر نه معاهده ایلرسک و دفع ضرورت ایچون عرض حال
 و اظه ارحاجت ایلرسک رخصت و اجازت وار حکایت بیکی از پادشاهان بارسایی را گفت هیجت
 از مایادی ابدکفت بلی هر که که خدا بر افراموش میکنم هیجت تا ضمیر خطابدر (هیجت سکا دیمکدر

ردشراح جیعا
 درشراح جیعا
 ردابن سیدعلی

ردشهی وکافی

(ازمازیدن دیمکدر (بادی آید اکتی کلوری یعنی هیچ بزی ا کارمیسین (محصول ترکیب)
 بر پادشاه برصالحی کوردی و دیدی هیچ بزدن یادک کلوزمی یعنی هیچ بزی ا کارمیسین اولده
 بلی هر که که خدای فراموش ایدم سنی یاده کتوررم بونک کبیلر تعالیق بالاحمال قبیلندندر یعنی
 هر که خاطر مه کلر سین زیر این بنفس ذکر خدادان خالی دکلم که سن یاده کله سین * بیت *
 هر سو دودان کش زدر خویش براند * وان را که بخواند بدر کس ندواند * سوسینک ضمیه
 جانب دیمکدر (دود دالک و واولک فتحه لربله فعل مضارع مفرد غائب در دویندن بلك
 و یو پورمهق معنا سنه (آن فاعلیدر) (کش که حرف بیان) (وشین ضمیر جازدر که خدایه راجع
 اوله قرینه قائم اولدیغیچون یعنی براندک فاعلی قرینه سیله و جازدر که انک مقدر مشار الیهته
 راجع اوله زیر تقدیر کلام آن کس کش در اول کیمسه که انی دیمکدر (زدر خویش
 کندی قپوسندن (براند باحرف تا کید (راندسوره دیمکدر فعل مضارع مفرد غائب فاعلی
 خدادر) (واومعنا ای استدراکی متضمندر حرف عطفدر) (ان را که اصلندسده آن کس را که در
 حذف و ایصال طریقیله (کس ترک اولندی) (که حرف بیان) (بخواند دعوت ایلیه یعنی مقبول
 طوقوب معزز و مکرم در کاهی ایلیه) (باحرف صله) (در کس لامسه) (ندواند فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب فاعلی خدادر) (الف و نون ادات تعدیه در یلدرمن دیمکدر (محصول بیت)
 هر جانیه یلر یو پورر یعنی بی قرار و بی آرام اولوب هر جانیه تک و پوایدن اول کیمسه که خدا
 انی کندی در کاه لطف و باب کر مندن طزد و طرح ایلیه یعنی خدا تک مقبول و معززی اولمیان
 زایدزه قیودن قپویه تک و پوایدوب اسباب معاشی در بدر اولمستندن اکثر و حصول فرام
 و مقاصدی اکار قپورینه ملازممندن ییلور العباد بالله تعالی اما اول کیمسه بی که خدا کندی یه
 دعود ایلیه کیمسه تک قپوسمه انی یلدرمن یعنی بیکسه محتاج ایلر زرا انک مقبول اولان غیر
 کیمسه یه محتاج اولماز و اغیارک قپولینه و ازمن حاصلی پادشاه ضرورت و معنی اولور و هر کس
 ا که محتاج اولور اول هیچ کسه محتاج اولماز معلوم اوله که صحیح بخنده. مصراع اول
 هر سو دوان کش واقعدر شین ضمیر ایله پس سین مهمله ایله یازانلر ضمیر دن اگاه دکلی ایشلر
 * حکایت * یکی از صالحان پادشاهی را بخواب دید در بهشت و پارسایی را در دوزخ پرسید که
 موجب درجات آن چیست و سبب درجات این چه که ما بخلاف این پادشاه گفتند آن پادشاه
 بجهت در و بشان در بهشت است و این پارسا بتعرب پادشاهان در دوزخ * باحرف ظرف (و خواب
 بونده دوشدر) (پرسید مذکور صالح دوشنده سؤال ایلیدی و یا او یانددن مکره بعض کیمسه زه
 صورتی) (که حرف بیان) (موجب درجات آن اسم فاعلک مفعولته و لامیه اضافتلیدر
 سبب درجات این اضافتلیری لامیه لدر) (درجات درجه تک جمعیدر یوکسک پره چقمغه
 بصامقلمه دیر ل جنت مقاماتده ده مستعملدر) (و درجات در که تک جمعیدر یعنی الحق پره ایچکه
 سبب اولان بصامقلمه دیر ل مرا تب دوزخده ده مستعملدر) (که حرف تعالی) (ماز دیمکدر
 (بخلاف باحرف تا کید) (ایته اضافت لامیه در) (پداشتک مقدم مفعولدر) (گفتند صالحه
 جواب و یدیلر) (باحرف مصاحبت سببیتی متضمن) (مجت در و بشان مصدرک مفعولته
 اضافتیدر) (تقرب تفعول باشند مصدر در پادشاهانه اضافتی سابق کیدر) (محصول ترکیب)
 برصالح دوشده بر پادشاهی چنده و بر عابدی جهنمه کوردی سؤال ایلدیکه اول پادشاهک
 مقامات چنده موجبی ندر و بوزاهدک درجات جهنمه سببی ندر زیر بزونک خلافتی ظن ایدردک
 دیدیلر که اول پادشاه فقرا و در و بشانه محبتی سببیه چنده در و اول پارسا سلاطین و امرایه
 تقری سببیه دوزخده در * قطعه * دلقت بجه کاراید و مسخی و مرقع * خود را زملهای

زد سروری و کافی

نکوهیده بری دار ❖ دلق فقرا خرقه سی (تا ضمیر خطاب) مسخ میك کسری وسین مهمله نك
 سکونیه پلاس منسائنه در یعنی اسکی بسکی (با حرف نسبت پلاسسه منسوب لباس دیمکدر
 فقرا لباسی مراد در) مر قع نقیل بایندن اسم مقبولدر نیجه پاره ایله یسا او خرقه هند فقرا سی
 کیندیکی خرقه صکی (خود و او رسمیه بوند کندی منسائنه در) را ادا ت مقبول
 (اهلای نکوهیده بیانیه) نکوهیده نوک کسری و کاف عجم ضمه حقیرو ذلیل معنا سنه در
 (بری یانک سکونیه اصلسنده بری دز همزه ایله فعیل وزنی اوزره لیکن عجم اکثر همزه نك
 حذفه استعمال ایدر (دار فعل امر مفرد مخاطب) خود را بری دارك مقبول صریحی (وز عملها
 غیر صریحی) محصول بیت) دلق سنك نه ایشو که کاور یعنی نه ایشو که برار حاصلی سکا اندن نه فائده
 مستحیده یعنی مسکی نیککه سکا فائده اینل مر قع خرقه دخی یعنی درویشک و صوفیک فقرا لباسنه
 کر مکله اولماز همان کندیکی براض عملار دن بری وسالم و عاری طوت یعنی یانکر فقرا لباسیه صوفیلق
 اولماز بلکه کشتی بی دوزخدن خلاص ایلمن اعمال صالحه و افعال مبروره در صوفیلق کسوه سی
 دکل ❖ حاجت بکلا برکی داشت نیست ❖ درویش صفت باش و کلاه تتری دار ❖ با حرف صله
 (کلاه برکی بیسانیه) بره بانک وراثت قهقهر یله وهای رسمیه قوزی یه دیرلر که عریجه حل دیرلر
 حانک و میك قهقهه لریله (ایمدی معلوم اوله که سروان و قره باغ و آزر بیجان و باجمله اکثر عجم
 قوزی ذریستنن کلاه کیرلر واک کلاه برکی دیرلر یاه نسبتله خواجکی و بندکی دید کیری کچی
 کاه اولور که یانکر برکی ده دیرلر (آسک بر مذکور کلاه هی فقرا جنسی کیدیکی چون بوند انی
 تخصیص یالذکر ایلدی (داشت مصدر) تا ضمیر خطاب) درویش صفت و وصف ترکیبدر
 درویش صفتلی یعنی درویش خویشی و صوفی قلقلی دیمکدر (باش فعل امر مفرد مخاطب
 اول دیمکدر (کلاه تتری بیسانیه) لغتدره کلاه امیرانه ایله تفسیر ایشلر اکا برعلی ایچمادنده
 مسعودن بویله در (خصوصاً نادره زمان و ایچوبه د و ران صاحب تصانیف رائفه و مالک
 قصائد منصوعات فائده افندمن و ولی نعمت و استادمن مولانا حلیمی شبروانی قدس الله تعالی روحه
 و جعل فی غرف الجنان فوحه که شام شریفسنده توطن ایدوب ادنی وظیفسه ایله قانع اولوب
 طلبه نك افاده سیله تقید ایش (بوبنده دعا کو پلر بنه کلسنان تعلیم ایلدکده بویله افاده
 بیوردیلر (وسائر طلبیه حین تعلیمده بویله افاده بیوردیلر) که کلاه برکی مقابله واقف اولغین
 اندن کلاه فقیرانه (و بوندن کلاه امیرانه مراد در که آتی ناتار خانلری و مبرزاری و ساطا نلری
 کیرلر) اکثری سمور ووشندن اولور مش (برکی کاف عریله متاعدن بر نوعدر که صوفیلر
 آتی عمامه برینه کیرلر دین ایکی وجهله خطا ایش (کافی عری بیعه سنده و متاعدن
 بر نوعدر که صوفیلر آتی عمامه ایدرلر بیعه سنده) (کاف عریله جنس قلنسوه دن بر نوعدر دیننده
 ایکی وجهله خطا ایش کاف عری دیمکده و قلنسوه بی دیمکده) (و کلاه برکی برکونه کلاهدر که
 درویشلر کیرلر دین تحقیق مقام ایده مش (کلاه تتری دن مراد قلنسوه در که اتی جندی و ناتار
 طائفه سی کیر دین خطا ایش) (خراسانده کلاه برکی دیرلر قوزی د ریستنن برجنس طایفه
 اولور اکثر درویشان و مشایخ کیرلر کاه اولور که اول کلاه اوزره لقب عمامه ایدرلر دیننده ایکی
 وجهله قصور ایش (خراسانده تخصیصده و اکثر درویشان و مشایخه زیرا اغنیای عجم
 ذخی کاه اولور که آتی کیرلر) برکی اصلنده تشدید ایله در لیکن کثرت استعماله خصوصاً بوخلده
 ضرورت شعر ایچون مخفف اولشدر دین خفت ایش زیرا سابقا مکرر بیان اولدی که اصل
 لغتدره تشدید یوقدر (بعض شراح برکی ایکی قهقهه ایله در دیمش) (و بعضی اعتراض
 ایدوب ایکی قهقهه حالت افراد مخصوصدر (امحالات اضافنده کافه متصل اولان حرف مکسور

زبان سید علی
 رد سروری
 رد شعی
 رد کافی

رد کافی
 رد کافی

استعمال اول نور دیمش سهو فاحش ایلمش زیرا ایکی حالتده بله ایکی فحسه ایله ذر (تتر بونده کافر معناسنه در ننگه محل اکا قریند ر و بومعنده مبالغه وارد درین اخش خطایا ایلمش (زیرا بو کلامک فحواسی در ویش صفت اول و کافر شقیه سنی کی دیمکر ز بوابسه هر کر جا تر دکلدن زیرا برکیسه ارکان اسلامی رعایت ایلمسه و یا شنه کافر شقیه سنی کیسه و یا بلشدن ز نار صارقتسه اهل شرع انک کفر شیه حکم ایذولر که بونلر علامت تکذیب شعار اسلامدن دیو) بونده خود مبالغه طریقه کندی دید یکی کبی شعار کفری اظهاره رخصت وجوا ز کوسترمک فهم اولور العیاذ بالله تعالی * حکایت * پیاده سرو بارهنه با کار وان حجاز از کوفه بدر آمد و هر اه با شد خرامان همی رفت وحی گفت * پیاده یا حرف وحدت (وهمزه حرف توسل همزه به حرف وحدت دینلر معهود خطاری اوزره مصر اولشلارن زرا آخرنده های رسمی اولان کله لده همزه حرف توسلدر فقط وحدت معناسنی افاده ایلمن یاه مقصدزه غیر مکتوبه ذر (نهایی مقصدمین یابی هاه رسیدنصره کاتب ایدوب اظهار ایدر لدی لکن متأخرین هاه رسمی اوزرینه برعین بتراشکلنی وضع ایدر که هم پایه وهم همزه به دلالت ایدر (واول شکله همزه دید کلامی حجاز ایله در (زیرا همزه نیک حروف علتدن غیر شکی یوقدر فتأمل (سرو بارهنه باشی و یاغنی چلیق (برهنه بانک فحعی وضعی ایله لغتدر چلیق دیمکر با حرف مصاحبت (کاروان حجاز لامیه ذر) کوفه مشهور شهردر (لکن بوژمانده جامعتنکر و دیواری و بعضی تر به لک جدرانی (و بعضنک یارم قبه سی و بعضنک ارتق و کینک اسکک خراب اولشده ز و یا قیسی شویله مندرس اولشده که اناز بنادن ذره مقصداری پیدا دکلدن زرا نجفک آدمیسی اساس و بنانک طاشنی و کرمد بنی چقاروب یا بولرینه سور مشلرین شمده یکی حالده نه بنادن اثر اورو نه اساسدن و بالجمله عالمک فتاسندن عبرت الموق استین بقصد جا نینه کگذر ایلوب کور سون که اول مشهور کوزل مملکت نجسه خراب و یساب اولوب یا تورپس حضرت شیخ بیور دینی کوفه معهور ایکن در که اندن حضرت مکه به اول زمان مستقل محمل چقارمش بوژمانده استانبولدن و مصردن و یندن چقدینی کبی (بدر آمد چقدی دیمکر (همراه ما لامیه بزم یولداشمن دیمکر (خرامان صفت مشبهه در رسالتار ق دیمکر (همی ها حرف تا کید (محصول ترکیب) باشی و یاغنی چلیق بر پیاده کوفه شهرندن قافله حجاز جله طاشره چقدی و بزمه همراه اولدی صالحنی کیدردی و بو بیلری او قوردی * نظم * نه بر اشتر

زد کافی
زد شیعی

زد سروری و شیعی

نجف حضرت امام علی
مدفون اولدینی قصبه نیک
ایمیدر که کوفه به بر چق میل
یرمقداری نجفه قریندر

بسوارم نه چواسترزیر یارم * نه خداوند رعیت نه غلام شهر یارم * بر حرف استعلا (بسوارم با حرف تا کید (سوارانی دز بیاق مقابلی (چو حرف تشبیه (استر همزه نیک فحعی و سینک سکونیه فاتر دیمکر عر بجه بغل درلر بانک فحعی و غینک سکونیه بعض نسخه ده استر برینه اشتر و شمش ظاهر تصحیف طریقیسه در (زیرا بار لامیه در بولک التند ه دیمکر (غلام شهر یار لامیه در (شهر یار راء اولک سکونیه پادشاه دیمکر (محصول بیت) نه دوه اوزرینه سوارم یعنی راکب دکلم نه استر کبی بولک التند ه یم یعنی راکب دکلمده یوکده بوق یعنی کیسه نیک بوقی التنده دکلم رعیتنک افندی سیده دکلم یعنی صاحب رعیت و خدومه دکلم پادشاه قولیده دکلم حاصلنی نه حاکم و نه محکوم بلکه دنیانک جمیع امورندن سالم و ازاده یم غم موجود و پریشانی معدوم ندارم * نفسی میر غم آسوده و عمری بسوارم * غم موجود بیانیه و بالامیه بالفعل موجود غم و یا بالفعل موجود غمی (پریشانی معدوم ده بیانیه و بالامیه در) ندارم ایکی ترکیب اضافی به مصر و قدر (نفسی یا حرف وحدت یا حرف تنکیر (می ز غم اوزرم (آسوده راحت و حضور (عمری یا حرف وحدت و یا تنکیر) بسر یا حرف صله (سر بونده نه پایت و با بیان

معناسته در (آرم فعل مضارع متکلم و جده (عمر مفعول صریحی (و بسر غیر صریحی) محصول
 بیت (غم موجودم و پریشانی معدوم) بو قدر (یعنی هرگز هیچ بوجهله غم بو قدر آسوده حال
 و مر فبال نفس اوررم (یعنی آسوده لنگه وراحتلکله کنوررم (حاصلی اوقات وازمانم حضورایله
 کپرو بو وجهله پایانه عمر ایلدرم) (یعنی عمری صفا و حضور ایله کپوررم (حاصلی عمری نهایت
 و پایانه بی غم و غصه ایلدرم) (مذکورایکی بیت بجز زمثل مخبون اقسامند ندر اما بخور ایله آشنا اولیان
 بیت اولی ایکی بیت ظن ایلوب دیمش (خنی دکلدن که مصراع ثالثه سکنه وار در اشعار قدما ده
 چوقدر بی سکنه او قونسسه نه خداون رعیت او قونور دیمش حق بودر کیم ظن فاسد ایش
 بوئدن یوقاری اولماز معلوم اوله کیم بو بیتلرک تقطیعی بو یله اولور (نه بر اشتر فعلاتن) (بسوارم
 فعلاتن) (نه چو استر فعلاتن) (زیر بارم فعلاتن) (نه خداون فعلاتن) (در رعیت فعلاتن) (نه غلام
 فعلاتن) (شهر یارم فعلاتن) (غم موجو فعلاتن) (دو پریشا فعلاتن) (نی معدو فعلاتن) (مندا زم
 فعلاتن) (نفس می فعلاتن) (زم اسو فعلاتن) (ده و عمری فعلاتن) (بسرارم فعلاتن بیت اولک
 فایه زنده واقع اولان الفاظ سالم تقطیع اولنور باقیسی جیفا مخبوندر (نفس می زم آسوده
 و عمری بسرارم) (بو مصراعیده تمام بیت ظن ایدوب شر حنی استیفا د نصرکه دیمش
 خنی اولیه که اگر چه بو بیتک فایه سی نظم سابقه موافقدرا اما بحرلی متحد دکلدن (معلوم اوله که
 بو کیسه نه وزن بلورمش نه بحر) (بو مصراعک معناستی بر نفس و بردم آسوده و بی قید اولدیغمی
 بر عمر عدایدرم دیمکدر دین معنایی پاک عدایده مش (پریشانی ده همزه اضافت ایچون کله در دین
 قتی پریشان سو بلیش (حاصلی بو ایکی بیتک ترکیبی جمع شمرح نامو زون بازده قلرند نصرکه
 معنای بی هب غلط و بر مشر تأمل ندر) (و بعضیسی بو نظم می رباعی و زندنن فرق ایده میوب
 نظم باز جق پرده رباعی بازار * اشتر سوار می کفتش ای درویش بکامیرو می باز کرد که به سختی
 بگری نشنید و قدم در بیان نهاد و برفت چون نخله * محمود رسیدیم توانکرا اجل فرا رسید و مرد
 درویش ببالیش بیامد و کفت ما بسختی بمریم وتو بر بختی بمردی * اشتر سوار وصف ترکیبی در
 دویه بهنجی معناسته یعنی دوه را کبی (یا حرف وحدت باز کرو) (و کرد فعل امر مفرد مخاطبدر
 کردیدنن دون دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بسختی با حرف مصاحبت یا حرف ظرف) (یا حرف
 مصدر شدتله و باشدنده دیمکدر) (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر) (قدم مقدم مفعول
 صریحی (و در بیان غیر صریحی) (چون ادات تعلیل) (یا حرف صله) (نخله * محمود کوفه شهرندن
 او پنجی قونقه عین زرفانک مشبعی یعنی باشی اولان بیرک اسمیدر که زبیده خاتون انده بر مسجد
 و بر عالی خان پاشمدر و اعلی بر که ل و حوضارینسا ایشدر حجاج انده اوچ کون اورتاق ایدوب
 حضور و صفا ایدر) (رسیدیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ایشدک دیمکدر) (توانکر غنی دیمکدر
 مراد مذکور اشتر سواردر) (را ادات مفعول) (فرا ادات تأکید) (یا حرف صله) (بالین بصدق و شهن
 ضهر توانکره راجمدر) (بختی بانک ضمی و خالک سکونیه بسرک دوه به درل) (محمول ترکیبی)
 مذکور در ویشه بر اشتر سوار دیدی ای درویش قند کیدرسک استطاعتک یوغیکن ته سبیدن
 بوزحنی اختیار ایدرسین سکا خود فرض دکل کورو دون که بلا و شدتله اولور رسین
 حاصلی یومبارک یول بر آغر یولدر تخمیل ایده میوب هلاک اولور رسین درویش سو زین
 دگیوب بیابانه قدم قیوب الدی بوز یو و پردی چونکه نخله * محموده ایرشده ک اشتر سواره اجل
 ایرشدی و اولدی درویش یصد و غنه یعنی باشی اوچته کلدی و دیدی برفیقترق و بیافاق
 زحمت و مشقتله اولدک وسن بسرک دوه اوزره حضور وراحتنده ایکن اولدک * بیت *
 شخصی همه شب بر سر بیمار کریست * چون روز شد او بر د و بیمار بزبیت * شخصی

زد کافی

زد شمی

سالم یعنی فاعلاتن
(لاطابع)

زد کافی

زد سرورزی و کافی

زد شمی

زد شراح جیغیا

یا حرف وحدت (سر بیمار لامیه در بیمار خسته به درل اصلند و وصف ترکیبدر بیم کتور یچی
 مناسبه صکره خسته به اسم اولدی اکثر خسته ل اوله کن اولدی یچیون خسته به بیمار دید یلر
 یعنی اولمک قورقوسنی کتور دیکچون بیمار دیدیلر (کر یست کاف بحکم ورائک کسمر ل به فعل
 ماضی مفرد غائب اغلدی دیکدر (بیمار میتدا) بز یست یاه تا کید ایله خبری زانک کسمر یله فعل
 ماضی مفرد غائب صفا لدی ودرلدی دیکدر (محصول بیت) بر شخص یعنی بر کیسه بتون کیجه
 بر بیمارک باشی اوززنده اغلدی حاصلی اولور ظن ایدوب خوفدن صباحه دک کر به و بکا ایلدی
 چو نکه صباح اولدی کیجه صباحه دک قورقی جهتدن کر یان اولان اولدی و بیمار اولان
 صفا لدی ودرلدی یعنی بوقصه دنیاده چوق واقع اوور اولمندن قور قولان خسته صاغلوب
 و طول ایله نیجه بل دخی صاخ اولورین دین ناکهان اولمک اولور * قطعه * ای بسا است تیزروکه
 بماند * که خرلنک جان بمنزل برد * ای حرف ندا منادی محذوف ای بار دیکدر (بسا چوق
 ونیجه نیجه) اسب تیز رو بیانیه تیز و وصف ترکیبدر زو بندن تیز یور یچی دیکدر (که
 حرف بیان) بماند فعل ماضی مفرد غائب یور بلوب قالدی دیکدر (که بونده حرف استدراکدر
 (خرلنک بیانیه اغسق اشک دیکدر) برد فعل ماضی مفرد غائب (جان مفعول صریحی
 و بمنزل غیر صریحی و جمله فعلیه خبر میتدا در که خرلنک در بعض نسخه ده خرلنک واقعدر
 کاف تصغیر ایله (محصول بیت) ای یار نیجه نیجه یعنی چوق واقع او اشدر که یو کسک
 و بورغه آت یو کده یور بلوب طوردی و قالدی و خرلنک افتان و خیران ضعف حاله اغسا یرق
 قطع منزل ایدوب مقصده جان ایلندی یعنی بوقضیه چوق واقع اولدی تیز روده رو کله سنی
 رفتندن آلانر غلط ایبلشر * پس که در خاک تندر ستانرا * دفن کردند و زخم خوردند * نبرد *
 پس چوق (که حرف بیان) در خاک در حرف صله (تند زست و وصف ترکیبدر صحیح البدن
 معنایسته) الف و تون ادات جمع (ورا ادات مفعول مصراع ثانی به مر هوند ر (کردندک
 تند زستان مفعول اولی و دفن ثانیسی (و او حرف حال (زخم خورده وصف ترکیبدر و میتدا
 (نبرد فعل نئی ماضی مفرد غائب خبر میتدا اولدی دیکدر (محصول بیت) چوق کره واقع
 اولمش که صاخ و سلام تندرست اولان کیسه لری اجلی کلوب خاکه دفن ایلدی یعنی ناکهان
 صاخ و سلام ایکن اجلی کلوب و اولوب خاکه تسلیم ایلدی لرو یاره لوب زخم شدیدین کیسه
 اولیوب قورتلدی یعنی مجروح اولوب حیاتدن ناهامید اولان کیسه به اجل کلیوب موتدن امان
 بولوب یعنی اولیوب قورتلدی باذن الله تعالی * حکایت * مابلی را پادشاه ی طلب کرد
 عابد اندیشید که دار و بی بخورم تاضیف شوم مکر اعتقاد در حق من زیاده کند آورده اند که
 داروی قاتل بود بخورد و ببرد * که حرف بیان (داروی یا حرف وحدت (تا حرف تهللیل
 (مکر ادات تثنی (داروی قاتل بیانیه (بود ادات زمانیه (محصول ترکیب) بر عابدی بر پادشاه
 طلب ایلدی یعنی کلسون کند و ایله مشرف اولام عابد فکر ایلدی که بردار و یعنی بر مجنون اکل
 ایسهیم و یا بر شربت نوش ایسهیم تاضیف اولایم اوله که بنم حقه مده اعتقادنی زیاده ایلیه
 یعنی بویه ایلیکله شاید که پادشاه بکا اعتقادنی زیاده ایلیه حاصلی بنی کسچکنک زاهد
 و مر تاض خیال ایدوب کمال صلاحه له حسن ظن اوزره اوله روایت ایدر لکه اول دارو دیو
 تناول ایلدی بکی مکر زهر قاتل و سم هلاهل امش همان ییدی بکی کی هلاک اولدی * قطعه *
 آن که چون پسته دیدمش همه معز * پوست بر پوست بود همچو پیاز * آنکه تقدیری آنکس که در
 حذف و ایصال طریقیله (آن که قالدی (چون ادات تشبیه (بسته یاه جمله و فتح
 و کسمر ایله لغتدن فستق دیکدر لکن مراد حلب فستغیدر (دیدمش شین ضمیر آن کسه

زبان شید علی و سروری

راجعدر (بعض نسخه‌ده دیدیش دو شمش یای خطابله (دیدندن بونده ه مراد فعل قبلدر ظن
 معناسنه (همه هب دیمکدر (مغزیبی وایلك و بادم و فستق کبیرك ایچنسه دیرل (بوست
 باء ایچمک ضمیمه حیوانات در یسنه وهر نسته نك قبوغنسه دیرل بونده قبوق مراد در (بود بونده
 ادات زمانیه در ایش معناسنه (همچو ادات تشبیه (پیاز صوغن معناسنه در (محصول بیت)
 اول کیمسه بی که فستق کی هب ایچ ظن ایلمد زیرا فستق ایچی صاع اولدیغی تقدیرجه فندغک
 ایچی کبیدر صاع اولدیغی تقدیرجه یعنی ظاهر یسه بقوب باطنی دخی معور ظن ایدوب صلاح حاله اکا
 معتقد اولدم اون اوله دکل ایش بلکه اول کور دو کیم بری بری اوستنده قشر و قبوق ایش ایچنده
 هیچ نسنده سی یو عیش پیاز کی یعنی بی معنی بقوری صورت ایش * پارسایان روی در مخلوق * بشت
 بر قبله می کنند نماز * پارسایان جمع پارسا در دیمکدر (رویه اضافت بیانیه (در مخلوق
 در حرف صله (رویه مقید در (بشت ارقه (بر قبله بر حرف صله (پارسایان مبتدا و مصراع
 ثانی خیز واقع اولمش (محصول بیت) یوزی و توجهی مخلوق جانینسه اولان عادل و زاهدل
 ارقا بی قبله دن یکا و پروب نماز قلورل حاصلی انلر بو حکمده در زیرا قاب که حقدن معرض
 اوله قاب دخی قبله دن روگردان اولمش حکمند در حاصلی عباداتده قاب قبله تا بعدر
 * بیت * چون بنده خدای خویش خواند * باید که بجز خدا نداند * چون ادات تعلیل
 (خواند فعل مضارع مفرد غائب دعوت ایله دیمکدر (خدای خویش لامینه مقدم مفعولی
 (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر (که حرف بیان بجز با حرف زائد (جز غیر
 معناسنه در (نداند فعل نفی مستقبل مفرد غائب بونده یلیه دیمکدر (خدا مفعول صریحی (و بجز
 غیر صریحی (محصول بیت) چونکه بر قول خدای تعالی حضرتتی کندینک مفعولی یله
 و زمیند زبیه کک و لایق و سزاوار اولان اولدر که خدا حضرتیدن غیر بی یلیه و مساویه
 کوکل بنده ایچ خاوندک فاعلی خدایه راجع خیر در و مفعولی بنده درد بین ظاهر ترکیه مخالف
 سوبلش * حکایت * کاروانی را در زمین یونان بزدند و نعمت بی قیاس بردند باز رکانان کر به
 وزاری کردند و خدا و رسول شفیع آوردند فایده نداد * زمین یونان قرمان ولایتنه دیرل (زاری
 یای اصلیه ایله فریاد و فغان معناسنه در (محصول ترکیب) یونان مملکتنده بر کاروانی حرامیلر
 آورد یلر و بی حد و بی پایان نعمت و مال الدیلر باز رکان طائفه سی کر به و فریاد و فغان ایلدیلر
 و خدا و رسولی حرامیلره شفیع کتوردیلر یعنی چوق بلواروب نیاز ایلدیلر لیکن فایده و برمدی
 * بیت * چو پیروز شد دزد تیره روان * چه غم داردان کر به کاروان * پیروز یاء ایچمک
 کسریله مظفر و غاب معناسنه (دزد تیره روان بیانیه (تیره روان وصف ترکیبی قره جانلی
 دیمکدر (زیرا روان روح انسانی به دیرل قره جانلی اوغری معناسنه در (کر به کاروان لامینه
 (محصول بیت) چسونه جانی قره دزد یعنی بی رحم و سسکین دل اوغری مظفر و غاب
 اولدی کاروانک کر به و زار یسندن نه غم طوتر یعنی نه غمی وار و نه پروا چکر حاصلی فرصت ال
 و پروب مال مردمه مظفر بولد قد نصکره بیک کره فریاد و فغان و تصریح و زاری قلسه ل
 متأثر اولوب هر حجت ایلزلر (تیره روان جمع تیره رودر یعنی وصف ترکیبی در شبر و معناسنه
 دیین تیره روان ایش و بوندن صکره غیر نیک قولنی نقل ایدوب دیش که تیره ظرفدر روان
 صفت مشبهه در رفتن دن روان کی زو بندن یعنی دزدی که رونده است در تیره یعنی بی ظلمه
 اللیل اصلی و نقلی فاسد اولدیغنده اشتباه یوقدر مصراع اولک معناسنی چون مظفر اولدی
 جانی بولانق و جانی قرا کو اوغری دیین بولانق سوبلش * ایمان حکیم در آن میسان بودیکی
 از کار و انیان کفتم کلمه چند از حکمت و موعظت با اینان بکوی باشد که طرفی از مال مادست بد آرند که

رد این سید علی

رد این سید علی

رد این سید علی

رد سروری

در بیغ باشد که چندین نعمت ضایع گردد لیمان گفت در بیغ باشد کلمه حکمت با ایشان گفت *

(کار و انیان کار و ان اصلی کار باندر کارایش) و بان ادات فاعلدر بی معنا سنه ایشچی دیمکدر با ایله و اوک ببنده و توخی و تبادل اولدیغی جهتدن و او ایله ده با ایله ده مستعملدر (مثلا کار زبان سرای) و کاروان سرای دیرل (یا حرف نسبت) الف و نون ادات جمع (موعظت مصدر میبدر و عطف دیمکدر) طرفی یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر (دست بند آرنزال چکدر دیمکدر (محصول ترکیب) لیمان حکیم اول کاروان ارانده و امش کاروانیرک ز بیسی لیمانده دیدی بوناره حکمت و موعظه دن بر نیجه کله سوبله اوله که بر مقدار ما لیزدن ال چکدر یعنی بر مقدارین ینه بزه و بره (طرف شرف و زنی اوزره بعض دیمکدر ال طوته ل یعنی ترک اید ه ل دیمکدر زیرا حیفدر که بوقدر نعمت و مال رایگان یوق پر ضایع اوله و المزده و سرمایه اولاجق بر مقدار مبلغ قلبه لیمان دیدی حیفدر بوبله ظالمزه کلمه حکمت و موعظت سونک ز بوناره سوزنا ابراین که متأرا و اب سیرمه رحمت ایدهل * قطعه * آهنی را که موریا نه بخورد * نتوان برد ازو بصیقل زنگ *

آهن دمور (یا حرف وحدت) را ادات مفعول (که حرف رابط صفت) موریا نه دمور قوردینه یعنی باسنه دیرل (نتوان بر دیرد مصدر معناسنه دن) از و با حرف مصاحبت (صیقل فعل و زنی اوزره پاس ایشچی استاد ه دیرل نصر بایندن مصدری صقل کلور صادق قحی و قافک سکونیه صقاده کلور صادق کمریله مصقله اسم آلت یعنی پاس آچچی آلت (زنگ زاء عربک قحیله پاس معناسنه در و بعضیلر تحکیف اید و زاء مجمله او قودیلر (محصول بیت) بر دمور بکه موریا نه پیش اوله انک باسنی صیقل سببیه کیدرمک اولماز زیرا پاس انک ماده سین افساد و جوهرین افنا ایلشدر (بونده موریا نه نک ایکی معناسی اولغه قابلدر اولیکی به تخصص ایلین بلا مخصوص ایلش بوتقریر بعض لغت لک یا زیشنه کوره در اما بعضیسی دیدیکه موریا نه شول پایه دیرل که دموری دلک دلک ایلله که انی صیقل آچوب چلا و برمه قادر اولیه زیرا ماده سی فاسد و جوهری فانی اولش اولور حضرت شیخ کلامنه ده ملام بودر اما زنگ مطلق باسدر * باسیسه دل چه سود گفتن و عطف * نرود میخ آهنین در سنک *

با حرف صله (سیه دل وصف ترکیبی قره کوکلی دیمکدر سابقا تیره روان دیوب قره جانلی مراد ایلدیکی) گفتن و عطف مصدر مفعولنه اضافتدر (میخ آهنین بیانیسه) آهنین با حرف نسبت و نون حرف تأکید (در حرف صله) سنک طاش (محصول بیت) قره کوکلی گیمسه به و عطف و نصیحت سوزینی سونلک نه فائده و یرر یعنی فائده و یرمن (مصراع ثانی بی تعلیل طریقه ذکر ایدوب بیورر زیرا دمور میخ طاشه کرمز یعنی بوبله ظالمزه نصیح و بند ایلک طاشه دمور میخ فاققدر حاصلی بند پذیر اولوب متأرا اولق احتمالی بوقدر * قطعه *

بروز کار سلامت شکستگان دریاب * که جسیر خاطر مسکین بلا بگرداند * با حرف ظرف (روز کار سلامت لامیه) شکستگان الف و نون ادات جمع مصدر دلخسته و مکسور خاطر اولان قهر امر اددر (در یا لک مقدم مفعولیدر) دریاب فعل امر مفرد مخاطب اکلله و تدارک ایلله دیمکدر تقدیری حال شکستگان در یا بدر (که حرف تعلیل) جبر جیمک قحی و یا نک سکونیه بر صغی سیکلمکدر اول صغک تحتل بنه جیره دیرل (خاطره اضافت مصدرک مفعولنده در (ومسکینه لامیه) بلا بگرداند مقدم مفعولیدر (با حرف تأکید) گرداند فعل مستقبل مفرد غائب گردانیدن دوندز دیمکدر (الف و نون ادات تعدیه در (محصول بیت) صحت و عاقبت و سلامت و رفاهیت زماننده فقرای شکسته دل و درویشان مکسور خاطراری بوقلوب و بولوب تفقد و تدارک ایلله یعنی احسان و صدقه و زکاتله خاطر لینی تسلی ایلله زیرا مسکین

وقه برك خاطر لریو آسز ایدوب چیرایك بلائی رد ابار یعنی صدقه و زكات مال و جائی حفظ
 ایدوب بایستی دفع ایدر * چو سائل از تو بزاری طاب کند چیزی * بده و كرنه ستمگر بزور
 بستاند * چو حرف تعلیل (سائل دینجی و باحرف مصاحبت) زاری فریاد و فغان (چیزی
 باحرف وحدت) بده فعل امر مفرد مخاطب (و كرنه و الا دیمكدر) (ستمگر ظالم) (باحرف مصاحبت
 زور بونده قوت و قدرت و قهر دیمكدر یعنی كوچله) (بستاند فعل مضارع مفرد غائب
 آور دیمكدر) (محصول بیت) چونكه سائل سندن تضرع و زار یلغله بر نسته ایسته و بز
 (واما السائل ولا تنهر) حسبجه والا و بوموب خست ایدر سك ظالم سندن زو رایله یعنی كوچله
 آور مذكور كار وان خلقندن الدینی كچی * حكایت * چندان که مر شیخ اجل شمس الدین
 ابو الفرج ابن جوزی برك سماع فرمودی و بخلوت و عزت اشارت کردی عنفوان شبام
 غاب آسز و هو او موس طالب ناچار بخلاف رأی مر بی رفتنی و از سماع و مخاطبت حظی
 بر گرفتنی چون نصیحت شیخ یاد آمدی گفتنی * چندان که اولقدر کدیمكدر (مر ابكا دیمكدر
 (اجل تشدید لامه اصلی اجل ایدی ادغام اولدی (شمس الدین لقب) (ابو الفرج کنیت
 (ابن جوزی صفت) (بترک باحرف صله) (ترک سماع مصدرک معقولته اضافی سندر) (سماع
 بونک کچی پرده ساز آواز بنه و حواتنده و کوینده آواز بنه دیرل تنکه حضرت شیخ بوستانده بیورر
 (بیت) نه مطرب که آواز سم سبور) (سماعت اگر عشق داری و شور) بالیداهه معلومدر که بونده
 آواز جنبه سماع بیور مشدر فتامل (پس از سماع و مخاطبت حظی بر گرفتنی) معناسنی سماع
 ایدر دم دینلر معلوم اولدیکه سماعی بونده صوفیلرک رقصی معناسنه اخذ ایدرلر ایمش
 ابعدی معلومدر که سحبه الایرک او تو زدر دنجی عقدینک مراد بنه واصل اولماز لایمش
 (عنفوان اول معناسنه) (شباب یکتک اولی دیمكدر) (مر ابكا) (غالب آمدی غالب کلور دی
 (باحرف حکایه) (ناچار بالضروره) (بخلاف باحرف صله) (خلاف رأی مر بی لایمه لدر
 (مر بی اسم فاعلدر تعیینل یابندن تریبه ایدنجی دیمكدر) (مراد ابن جوزی حضر تریدر
 (زفتنی کیدر دم باحرف حکایه) (مخالفتدن مراد خفله اختلاط سندر) (حظی بر حرف تأکید
 (کرفتنی طو تر دم باحرف حکایه) (محصول بیت) اولقدر که بکاشیخ اعظم ابن جوزی
 حضر تریبکه اول زمانده حضرت شیخک مر بیسی ایمش (سماع ترکی بیورر دی دخی خلوت
 و عزتله اشارت ایدر دی (جوانلغک اول یعنی تازه لکی غالب کلور دی (هو او هو سم مقتضای
 نفس اولان احوالی و ارزوی خاطری طالب اولوردی (بالضروره مر بیبک رأی خلا فجه
 خلوت و عزتندن کیدر دم دخی سماع و اختلاطدن حظ آور دم (چونکه شیخک نصح و بندی
 یادمه کلور دی یعنی چونکه نصیحتنی اکاردم دیردم (مذکور افعالک او اخرتده اولان یاز
 حکایه ایچوندر تنکه هر برینه اشارت اولدی * بیت * قاضی اربابانشیند بر فشانده دست را *
 محاسب کرمی خورد معذور دارد مست را * بوییت گفتنی بیورر دینگ مفولدر (ار اکر دن
 محفقدر) بر فشانده فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتده قاضی به راجع ضمیر در ال قافاردی
 دیمكدر تنکه خواتنده و کوینده و ساز یانجه ال اصولنی طو تر ال سلیمک دینلر غلط ایلمسار
 (محصول بیت) قاضی بزمله او تورسه یعنی مجلس سمره داخل اواسه ذوق و شوقدن مجلسده
 ال قافاردی (حاصلی بزمله هم حال و هم رنگ اولوردی (محاسب اکر باده ایچرسه مستلری
 معذور طو تر یعنی کنندی یاد و نوش اولغله احکام شرعی اجرا ایده من (بومصرع مصرع اوله
 نسبت مقام تعلیمده و تشلده واقعدر (یعنی حضرت ابن جوزی اکر بزیم مجلس و محفلنک
 رونق و صفاسنی کوریدی و یلبیدی داخل مجلس اولوب بزمله هم رنگ و هم جنس اولوردی

رد ستر و زنی و کافی و شعی

رد کافی و شعی

هر تقدیر که متورع و زاهد ایشه ده تکه محاسب اورع ناسیدن اولدیغی تقدیرجه باده مجلسنه داخل اولوب باده نوش اولسه می نوشلری معذور طور تدیی * مصراع اولک معنا سنده قاضی ال سلبردی (یعنی سماع ایدردی دینلر دست افشانیدن هرادی بیلنزل ایش * سماعدن دخی قندبر) (محاسب بو محله صوابی معناسنه در دینلر محاسبی بیلنزل ایش * تاشی بجممع قوی بر سیدم و دران مطرب دینام * تا اته هایت ایچوندر الی معناسنه (شنی یا حرف وحدت (بجممع با حرف صله (بجممع مجلس (قومی یا حرف وحدت (محصول ترکیب (سماع و مخاطله دن حظ الووم بر کیجه یه ذک که بر قومک مجلسنه ایشدم (یعنی اول کیجه یه ذک بوبله ایدردم (و اول قومک اورته سنده بر مطرب کوردیم مذکور یئنده بورد یعنی کبی * بیت * کوی برک جان می کسلد زخه سازش * ناخوشتر از آوازه هرک پدر آوازش * کوی فصل مضاع مفرد مخاطب دیر ایدک و ایدیدک دیمکدر (یعنی حاضر اولوب ایشیدسک دیر ایدک (رک رانک قهقی و کاف بجممله طر معناسنه در که عربده عرق دیرلر عینک کسری و رانک سکونله (جانه اضافتی لامیه و یایسانیه در (می کسلدی بونده حرف تأکید واقعدر (کسلد کاف بجممع ضمی و کسریله و سینک قهقی و کسریله کسلیدن مصدر ندن فصل مضارع مفرد غائب اوزر و قیاب دیمکدر ملایب و یا ایلیک قیوم کبی (قطعه تعییر ایدنلر خطا ایدیلر (زخه ساز چاندقاری اشج و یا بکک و یا بونوز پاره سی که سازنده لرا کانا زبانه دیرلر (سازه اضافتی لامیه در (شن ضمیر مطربه راجعدر (نادادت توصیف نفی (خوش و اور سیمله ایدی دیمکدر (و ترادات تفضیل در ناخوشترک دیمکدر (آوازه هرک پدر لامیه لردر (یعنی بر کیمسه یه بانک اولدی دیوموحش خبر و بر مک صدا سندن اول مطربک صداسی جان گاه تروید تریدی (بو قضیه اکثره بنیاد در والا نیچه ناخلف وارد در که یا با سنک اولوبی خبر یئنه مژد گانه لور لور (محصول بیت) مذکور مطربک خصوصنده بورا کر مذکور مطربک زخه ساز یعنی ایشدسک دیر ایدک که جان طمرنی قیاب اوزر سازینک زخه سی شول هر تبه هر عجم و مولم ایدی (و اوزی پدر اولوبی خبری اوزندن دخی ناخوش و موحش ایدی (حاصلی سازنده لکی و کوی یئنده لکی کال مرتبه منثور و قبول طبعندن زیاده دور ایدی زخه بر یئنه نغمه یاز انلر نغمه ایلی در * کاهی انکشت حرف یان ازو در کوش و کاهی بر لب که خاموش * (محصول ترکیب) مذکور مطربک زخه ساز یعنی و ناساز آوازی ایستیمه لم دیو کاهی اهل مجلسک بر مقاری قولغنده ایدی (و کاهی خاموش اول دیو اینه ایدی (حاصلی سکوت ایله دیو اشارت ایلردی * بیت * یهاج الی صوت الاغانی لطیبه * و انت معن ان سکت تطیب * یهاج فعل مضارع مبنی للمفعول اجوف یا بی ضرب باندن مصدری هیجان کلور هانک و بانک فحصد یله میل و رغبت معناسنه (الی حرف جر مجرور یله قائم مقام فاعل یهاج درو جائز در که کندی مصدر یئنه مستدا له (صوت صادق قهقی و سکون و او ایله آواز معناسنه در اغانی یه اضافتی لامیه در (اغانی متهای جوعدن اغنیه نک جمعیدر هرزه نک ضمی و غینک سکونله و تشدید یا ایله (امانی امینه نک جعی اولدیغی کبی امینه ارزویه و مراده دیرلر (و اغنیه غنانه معناسنه در کسرفین و الف محدود ایله ایلحق معناسنه که فارسیجه سرود دیرلر (لطیبه لام حرف تعلیل یهاج فعلنه متعلق و ضمیر مذکور صوتیه راجعدر (لطیبه یا انلر خطا یاز دیرلر (و انت و او حرف حال انت ضمیر مرفوع منقصل محلا مرفوع میتدا (معن اسم فاعل (ان سکت مفرد مذکر مخاطب تقدیر اعر فوع خبر میتدا لام الفعی اعلا له ساقط و اشدر (ان حرف شرط (سکت فعل شرط (تطیب فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط جمله شرطیه اعر ایدن محلا مرفوع صفت معن در (بعض نسخنده نطیب دو شمش نون متکلمه و بعضنده (نطیب دو شمش بای غینته فاعلی مقدر اولان سکوت اولور (محصول بیت) معنی صوته میل و رغبت

رد کافی و شمی

رد شراح چیغا

رد شراح چیغا

رد سروری و کافی

اولور لطیف اولدیغیچون یعنی لطیف و خوب اولدیغی تقدیرجه روح اصواته مائل و راغب اولور
حال یوکه سنده مغنسن اگر ساکت اولسک زیاد . طلیسن حاصلی سکوت ایسک سکوتک موسیقی
یرینه نجر با خود سکوت ایسک بزیب اولوب خوشحال اولورز یا خود سکوتک طیب اولور قند بر
* بیت * نبیند کسی در سماعت خوشی * مکر وقت رفتن که دم در کشی * نبیند فعل نیی مستقبل مفرد
غائب کور مز دیکدر (کسی یا حرف وحدت (سماعت تا ضمیر خطاب سماع ینه نغمه وصوت
معناسته در (خوشی خاده روم ضمه ایله وواو رسیمله ویای مصدر ایله ایلاک دیکدر (مکر ادات
استینا (وقت رفتن لامیه کتک وقتی دیکدر (دم نفس در حرف تأکیدر (کشی فعل مضارع مفرد
مخاطب (محصول بیت) کیسه سنک سماعکده ایلاک کورمز یعنی سنک ساز و آواز کده بر ذوق یوقدر که
اندن کیسه صفا کسب ایلیه مکر کتک وقتده که نفسک چکده سین یعنی سکوت ایلیه سین حاصلی
بجلسدن کیدوب سکوت ایلیسه سین هر کس مسرور اولورز یرا سنک ناهو ارساز کدن ونا ساز
آواز کدن خلاص اولورز یونده سماع صوت و آواز معناسته اولدیغی زیاد بدیهیدر پس سماعی
صوفیلر قصبی معناسته و استماع ایتمک معناسته اخذ ایدنلر یومعنائی نلر ایش (خوشی خالک قحیحله
اوقور کشی یه قافیه اولدیغیچون دینلر روم ضمه دن آگاه دکلا ایش (وقت رفتن معناستی موت
معناسته اخذ ایلین بیتک معناستی فوت ایش بویتده دلالت واردر که اول ناسازید آواز ناساز
و ناهوار اولدیغندن غیری صوتنه مغرور اولوب دکده بلا ایله دیکده یکنه ز یرا ناساز لک حالی
بو یله در که جغیره مقدرن اوصالمن * مشوی * چون در آواز آمدان بر ببط سرای * کد خدارا کتم
از بهر خدای * چون حرف تعلیل (در حرف صله در با معناسته (بر ببط سرای وصف ترکیبیدر
قبوزله ایلچی یعنی قبوز چاله ویا نیجه ایلایه (بر ببط ایکی بانک قحیحله یله قبوزه درلر اما مشهور
باهائینک ضمیدر (سرای سنک قحی و کسر یله لغتدر رضیله روستایلر دلیدر (کد خا کاف
عربک قحیحله اواسی صاحب خانه معناسته (بهر ادات تخصیص (محصول بیت) چون اول قبوزچی
آوازه کلدی یعنی قبوز یا نیجه ایلغنه باشلدی یعنی خواننده لک ایلاکک باشلدی اواسینه دیدم الله
ایچون * ز چشم در گوش کن تاشمنوم * یاردم بکشای تابیرون روم * ز بیق زانک کسری و بانک
قحیحله جیوه به درلر میم معاده گوشه ضمیدر (تا حرف تعلیل یا حرف عطف (درم در قبو و میم
ضمیره تکلم یعنی میم ضمیره منصوب متصل معناستدر تا حرف تعلیل (روم فعل مضارع متکلم وحددر
(محصول بیت) کتخدایه دیدم الله ایچون قولغنه زیوه ایله یعنی قوی تاکیم صاغر اولوب
یوناسازک آوازی ایشد میم ز یرا قولغنه زیوه کبر نیجه صاغر ایدر یا با کافو بی آج تاکیم طاشره کیدم
یعنی یوایکی ایشک بر بی ایله دیو اواسینه میم و بردم تاکیم مذکور بر ببط سرای ناسازیته کوره میم
ونه ایشیده میم * فی الجمله پاس خاطر یاران موافقت کردم وشي یچندین مجاهده روز آوردم *
پاس حفظ معناسته در خاطره اضافتی مصدرک فعلونه و یارانه لامیه (شی یا حرف وحدت
یا حرف تنکیر (بروز یا حرف صله (محصول ترکیب) حاصلی کلام یارانک خاطر ایچون اول کیجه یارانه
موافقت ایلمدم و کیجه بی نیجه زحمت و مشقته کونه کتوردم یعنی صباحه چتردم * قطعه * مؤذن
بانک بی هنگام برداشت * نمی داند که چند از شب گذشتست * بانکدن مراد یونده تمجید و صباح
اذانیدر (برداشت قاندردی یعنی اوقودی (محصول بیت) مؤذن بانکی وقتسن قاندردی یعنی
اذانی وقتسن اوقودی باز که کیجه دن تقدیر زمان وساعت بکمشدر * درازی شب از مژگان
من پرس * که یکدم خواب در چشم نکشتست * درازی یا حرف مصدر شبهه اضافتی لامیه (مژگان من
لامیه مژگان جمعه در دیدن فارسی بی غریب تدبیر ایش (پرس بای عجمک ضمی و رانک سکونیه
فعل امر مفرد مخاطب صورتدیکدر سؤال ایله معناسته (که حرف تعلیل (دم نفس وساعت معناسته در

ردشعی و کافی
ردشعی و کافی
ردشعی

شارح هر حومک لغتجه
و پردیکی معنی یولنده در لیکن
شعی هر حومک معناستی دخی
رنکیندر ظن ایدرم ز یرا اول
ناساز فوت اولدیجه خلق
آواز کر یهندن قورتله مز
هر تقدیر بر مجلسدن کتده سبله
انده اولنلر قورتلسه ل دخی
بوندن بشقه دقت رفتسک
فوت معناسته اولدیفته دم
در کشی قرینه ذر (للطابع)
شارح هر حوم اشبو بیتده
اولان درازی مضامینک
آخر ینه ضرورت وزن ایچون
بر یا کلوز دیو یو فار وده
ها مشده اشارت ایشیکن
کندونسخه سندن یاز بلان
نسخه ده یاز ایوب همزه
یاز ایش نسخه شده دخی
بو یله ایشد اصابت ایشدر
قتبصر (للطابع)
رد سروری

(خواب او بقو دیمکدر (نکشنتست فعل انبی ماضی مفرد غائب اول ما مش و یا جکن تمامش دیمکدر اشتراك اوزره (موصول بیت) کیجهك اوز ونلغنی بنم کر یکمدن سؤال ایله یعنی کیجه اوزونلغنی وؤذن نه بلور که صباحه دک پستر راحتده یاتور بلکه بنم کر کاتم ای بیلور زیر برنفس کوزومه او بقو کر ممشدر یعنی کوزمه او بقو طولاً تمامشدر حاصلی کوزم او بقو کوز ممشدر * بامدادان بحکم تبرک دستار از سر و دینار از کر بکشادم و پیش معنی نهادم و در کاش کر فتم و بشی شکر کتم یاران ارادت من در حق او برخلاف عادت دیدند و برخفت عقل من حمل کردند و نهفته می خندیدند یکی از ایشان زبان تعرض دراز کرد و ملامت کردن آغاز که این حرکت مناسب حال خرد مندان نکر دی خرقه مشایخ بچین مطرب دادی که در همه عرش در می در کف بوده است و قراضه در د ف * بامدادان و بامداد ابرته دیمکدر (با خرف مصاحبت) حکم تبرک لامیه (تبرک تفعّل بایندن مصدر در تحفه و هدیه معنایه تبرک رسمیه واسلو بیله دیمکدر (دستار دلیند) دینار التون کر قوشق دیمکدر (معلوم اوله که عربک و عجمک قرا سی تقدیمی هر نه ایسه قوشاغنه بسلز زرا انبارک قوشاقلری بزین او اور پس دینار از کر بیوردیغی بومعنایه کوره در پس بومعنائی بلوب کیسه و جیندن دیناری چیردم دین خلاف ستمه سلوک ایلش (دستار و دیناری یاه وحدت ایله ایراد ایلین جمیع نسخه ره مخالف ایراد ایلد یکنندن غیر معنایه خلل و بر ممشدر قیدبر (مغیبتدن مراد مذکور مطرب بدر (ارادت من مصدرک فاعله اضافتیدر (بحرف صله (خلاف عادت لامیه عادتک خلافتجه دیمکدر (خفت عقل مصدرک فاعله اضافتیدر و منه اضافت لامیه در بعض نسخه ره و نهفته بخندیدند و دوشمشدر یعنی خفیه طریقه بنی مره لئوب کولشدیلر (زبان تعرض بیاسینه آغازدن صکره بر کرد مقدر در (که حرف بیان) مناسب حال اسم فاعلک مقولند اضافتیدر (خرد مندانه اضافت لامیه در بعض نسخه ده حال پریشنه رأی دوشمش (خرقه مشایخ این حرکتدن بدلد ژ و دادینک مقدم مفعول صریحیدر (و بچین غیر صریحی (مطرب یا خرف وحدت (دانی فعل ماضی مفرد مخاطب و یردک دیمکدر (که حرف رابط صفت مابعدی مطرب به صفتیدر (درم دالک کسری و رانک قحیله آنچه معنایه در (کف آیه یعنی آوج (قراضه التون خرده سی فارسیجه ریزه زر دیرلر (دف دالک فحی و فاک تشدد بیله لفظ مشترکدز عربله عجم پیتنده (ترکیجه دهری دیرلر دالک ضمی و میک سکونیه و رانک کسریله (موصول ترکیب) اول کیجه نک ابرته سی تبرک حکمیله یعنی تحفه و هدیه رسمیه باشدن دستاری و قوشغدن دیناری چیروب معنی او کتبه قودم وائی در کار ایلدم یعنی قوچدم و چوق شکر ایلدم یاران بنم ارادتمی معنی حقنده عادتک خلافتجه کور دیرلر یعنی بویه ایده کن ذکل ایدم خصوصاً بونجیلین ناساز معنی به و بو اوضاعی خفت عقله حمل ایلد یلر و گز لیجه یعنی خفیه طریقه بو حاله کولشد یلر پس بریسی یاراندن بکا تعرض و طعن زباننی دراز ایلدی حاصلی بکا اعتراض ایلدی دخی بنی لوم و ملامت بلکه باشادی که بو حرکتی عقلا رأی و حاله مناسب ایلدک (مشایخ خرقه سنی بونجیلر بر مطرب به یردک که جمیع عمرند الهنده و اوچنده براقجه اولممشدر یعنی پراچیجه به مالک اولممشدر و بر قراضه یعنی بر التون او واضی دفتده کور ممشدر حاصلی کیسه اندن حظ ایدوب الله و اوچته برجیه و پریش دکلدر دستاره خرقه مشایخ بیوردیغی مجاز بدر (حضرت شیخک مبارک باشنده اولدی یعنی اعتبار یله ذر بحکم تبرک اولنده برکه یازان یا نندن بزارمش (در حق او پریشنه در حق آن یازان او ایله آنک معنای بنی بیلر ایش حرکتد نصکره یا یازانلر جمیع

ژد کافی
ژد شعبی

ژد شعبی
ژد شعبی

نسخه در مخالف یاز مشل (خرقه شسایخ اولنده که یازانلرده بویه ایلسلر مشوی مطرب بی دور ازین خجسته سرای * کس دوبارش نه دیده در یک جای * مطرب بی مطرب اسم فاعلدر افعال بایندن ساوندن یچی دیکدر نفس ای سازنده و کو بنده دن مسرور اولد یچیون مطرب دبیلر (یا حرف وحدت) دوز تقدیری دور باد در (خجسته قوتلی دیکدر مبارک معناسنه (کس تقدیری که کس در) که حرف رابط صفتسدر ضرورت وزن یچون ترک اولنسدی و کس قالدی (دوبار ایچی کره دیکسدر) (ننیده ماضی دن قسم کورمش دیکسدر) (در حرف ظرف (در یک جای بر پرده) (دور ازین خجسته سرای جمله معترضه در که بدیده حشو ملیح در ل صفتله موصوفی ینننه اعتراض ایلس (محصول بیت) بر مطرب ایراغ اوسون بومبارک سرایدن بومعترضه سرایه نسبت دعاه در (ومطر به نسبت دعاه علیسه در) (کس دوبارش دوبار ایچی کره دیکسدر) (وشین مطرب به راجعدر آنجیلین مطرب که کیسه آتی بر محفده و بر مجلسنده ایچی کره کورمشدر) (یعنی شویله ناساز وناهواز در که بر کره آتی دیکلن ردخی مجلسنده اوغراتمز) (پس ایچی کره بر پرده کورتمز بوتقر بر مطرب مبتسادی محذوفه خبر و مصراع صفت اولدیغی تقدیر چه در و جائز در که مصراع ثانی حشو ملیحه مقام تعلیلده اوله قنبر (معلوم اوله که حضرت شیخ بوایاتی مذکور معترض جانیندن نقل بیوردیغی بوصفله متصف بر ناسازه سن بو قدر تعظیم و تحویل ایلمک ندن لازم کاور دیمک استر * راست چون بانکش از دهن برخاست * خلق راموی بر بدن برخاست * راست کرچک یعنی بی شک و شبهه (چون ادا ت تعلیل) بانک کاف مجمله آواز معناسنه در (برخاست فاعلدی یعنی صادر اولدی دیکدر (خلق رازا حرف تخصیص خاتم دیکسدر (محصول بیت) بی شک چونکه آوازی اغزندن صادر اولدی خلقک یعنی اهل مجلسک بدند موی فاعلدی یعنی او ز پردی صوتی زیاده مزعج اولدیغندن جائز در که بونک کبی پرده بریاه حکایه تقدیر اولونه یعنی فاعلاردی (راستک معناسنی مستقیم دینلر مستقیم سوبلسا مشلر و براوغردن دین فنی اکری کش و تقدیری موی بر بدن راست برخاست در دین بیتک ترکیبسه غریب تعقید صالمش * مرغ ایوان زهول او پیرید * مغز ما برد و خلق خود بدرید * مرغ مطلقا قوشدر (ایوان بونک کبی پرده کوشکدر یعنی چارطاق (معلوم اوله که قراباش بد معاشدن اول شیراز شهرینک دآب و عادتق بو ایتمک کوشکلرینک علمی برینه انجیدن بر قوش تراش اید و بوضع ایدر ل ایش کیمی آل طوطی و کیمی یشل و کیمی یساض و کیمی کبوتر و قومی و طاوس و شاهین و غیر بیلرینی و بومرغانک ایچی تجویف ایدر ل ایش یعنی ایچلرینی قوغق ایدر ل ایش و اغزل بنسه بر سیمی وضع ایدر ل ایش بس هر بار که بر باد حرکت ایلسه بو حیوانلر دوتوب بولردن اصناف اصوات صادر اولوز ایش (پس حضرت شیخ (مرغ ایوان زهول او پیرید) بیوردیغی مبالغه طریقیسه در یعنی اول ناساز مطربک مزعج وهو لساک صداسندن مرغ ایوان جامد ایکن اورکوب فاعلدی امدی قیاس ایله نه مرتبه مولم و موحش اواز ایش اوازی (هول قورقو (پیرید با ایله مؤکد فعل ماضی مفرد غائب اوچدی دیکدر) (مغز سابقا مقصیل بیان اولندی نه پرده استعمال اولدیغی (خلق خاک قحقی و لامک سکوتیله بوغازدر) (خود هاضافتی لایمه در (یا حرف تا کیسد) (درید دالک قحقی و کسر یله فعل ماضی مفرد غائب بردک ودر بدک فاعلی هر برینک تحتنده مطرب به راجع ضمیردر (محصول بیت) مرغ ایوان اول مطرب ناسازک اوازی هولندن اورکوب اوچدی یعنی تحمل ایدمه مدیکندن برندن پران اولدی کندی بزم ینلریمز الدی ایلندی و کندی بوغازینی برندی حاصلی هم بزه جفا ایلدی وهم کندی به (شراحتک هیچ

زدان سیدعلی
وسروری

ردسروزی و شعی
ردکافی
ردشعی

زدکافی
ردشراخ چیما

بر سی مرغ ایوانه تعرض ایلدیکندن معلومدر که جیمنسک مجھولی ایش * کتتم مصلحت
آنست که زبان تعرض کوتاه کنی که مرا اکرامت اوظا هر شد گفت مر ابرک بقت ان مطلع
کردان تاهمکنان تقرب نماییم و بر مطایبه که رفت استغفار کنیم کتتم بحکم آن که مر اشخ
بارها بترک سماع فرموده بود و موعظهای بلیغ گفته و در سمع قبول من نیامد ماشب مر اطالع
میون و بخت همایون بدین بقعه رهبری کرد تا بدست این مطرب تو به کردم که دگر بار کرد
سماع و مخالطت نکردم * زبان تعرض بیانیه (که حرف تعلیل) (کرامت اولامیسه) (کتف
مترض دیدی) (کیفیت یاء مشدد و تا ادات مصدر در نیچکلاک معنا سنسه) (اینه اضافتی مصدرک
مفعولنه اضافتی قبیلندندر) (کردان فعل امر مفرد مخاطب مطلع ایله دیکدر) (الف و نون
ادات تأکید در مصدری کردانیدن کلور) (تا حرف تعلیل) (همکنان جیممز دیکدر) (تقرب
تفعل باندن مصدر در نما بیک مقدم مفعولیدر) (مطایبه مفاغله باندن مصدر در اظیفنه
و حشر یلقی معنا سنسه) (یا حرف وحدت) (هزه حرف توسل) (که حرف رابط صفت) (کتتم
حضرت شیخ مترضه دیدم دیر) (یا حرف سبب) (حکم بونک کبی برلده علت معنا سنسه در
) (آن لفظنه اضافتی مصدرک فاعلنه در) (که حرف بیان) (بارهاها ادات جمعدر کراته دیکدر
) (یا حرف تأکید) (ترک سماع مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (فرموده بود بیور مشیدی) (و موعظه
میگ فحشی و عینک کسر یله مصدر مییدر و عطف معنا سنسه) (وها ادات جمعدر بلیغه اضافتی
بیانیه) (گفته یعنی گفته بود) (و او حرف حال) (در حرف صله) (سمع قبول بیانیه) (ومنه اضافتی
لایسه) (طالع میون بیانیه مبارک طالع دیکدر) (و او حرف عطف) (بخت همایون عطف
تفسیری) (یا حرف صله) (بقعه بانک ضمی و فافک سکونیه پاره ارض معنا سنسه در یعنی ردن
بر پاره بونده مر ادمذ کور مطربله جمع اولدقاری خانه در) (رهبر وصف ترکیبیدر
قولاغوز معنا سنسه) (و یا حرف مصدر قولاغوزلاق دیکدر) (تا حرف تعلیل) (یا حرف ظرف
) (دست این لایسه) (مطرب مشارالیه) (که حرف تعلیل) (دگر بار برکره دخی دیکدر) (کرد سماع
لایسه) (کرد کاف عجمک کسر یله و سکون را ایله دگر می و اطراف معنا سنسه در) (مخالطت
مفاغله باندن مصدر در اختلاط معنا سنسه) (نکردم کاف عجمیه فعل نفی استقبال متکلم و حده در
کردیدندن دو نمک و چکن نمک معنا سنسه) (محصول ترکیب) (مترضه دیدم مصلحت اولدر که تعرض
دیلنی کوتاه ایله سین یعنی دخل و طعن دیلنی بدن چکه سین زیرا بکا بونک کرامتی ظاهر اولدی
) (پس اول جهندن بوکا بو قدر تعظیم ایلدم معترض دیدی بی بونک کیفیتنه مطلع ایله یعنی بیور دیفک
احوالی بکا اکلت تا کیم جیممز بوکا تقرب کوسره لم و بزدن صادر اولان مطایبه و اظیفه به استغفار
ایده لم دیدم اول حکمکه که بکا شیخ کرات ایله سماعی ترک ایلیکی امر بیور مشیدی و مبالغه ایله نصیحتدر
سویلیش ایدی حال بو که نیم قبولم قولاغنه کلدی یعنی سوزین قولاغنه قومادم و قبول ایلدم
بو کیمجه بکا مبارک طالع و قوتلی بختم بوخاته به قولغوزلاق ایلدی تا کیم بو مطربک التند تو به ایلدم
تا کیم بردخی سماع اطرافنده و اختلاط چوره سنسه چکن نیم یعنی نه سماع دکلیم و نه کیسه ایله
اختلاط ایلم * قطعه * آواز خوش از کام و دهن و لب شیرین * کر نغمه کند ورنکنکنددل بفر بید *
آواز خوش بیانیه کوزل آواز دیکدر) (کام کاف عریله دماغ و اغرنک ایچی) (لب شیرین بیانیه
شیرین اوچنه بله قید اولقنده فایلدنر) (نغمه کندک مقدم مفعولیدر) (و روا کردن مخفندر) (دل مقدم
مفعولیدر بفر بیدک کوکلی الدار دیکدر) (محصول بیت) (کوزل آواز طلی چکه دن و وطنی اغرندن
و وطنی دودقندن کر کسه تعنی ایلسون کر کسه ایلسون کوکلی کندی به میل ایندیر یعنی آواز کوزل
اولدقندصرکه نغماتسزده کوکلی جذب ایدر * و ربرده عشاق و صفاهان و حجازست * از حجره

مطرب مکروه نژید * معلوم اوله که عشاق و زنی که راستک فرعلر بدر بعض اهل فن فرعه
 پرده اطلاق ایلش (اما صافهان نه فرصدر نه پرده بلکه اصول رابعه تک اصل رابعه دیز (حجماز دخی
 نه فرصدر نه اصل بلکه مایه و بوسلکک آواز بدر) پس حضرت شیخ اوچنه بیله پرده بیوردیغی
 با تغلب طریقه در و بارده بی مقام و نغمه معناسنه اعتبار ایلش اوله (خجیره و خجور حانک
 فحجیله حلقومدر یعنی بوغز (خجیره مطرب لایمه) و مکروهه اضافت بیابنه (نژید فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب پراشیز دیمکدر (محصول بیت) کام و دهان و لب شیرین دن صادر اولان آواز
 بو یله در اما اگر نغمه عشاق و صافهان و حجاز ایسه ده مکروه و ناساز مطربک حلقومندن زیسا
 دکلدر یعنی مقبول دکلدر بلکه دل خراشدر * حکایت * لیمان را گفتند ادب از که آموختی گفت
 از بی ادبان هر چه از ایشان در نظرم نایسند آمد از فعل آن پرهیز کردم * نعمان من را دلقمان
 غادیدر که دیباچه ده ذکر اولندی (که بونده اسمدر کیم معناسنه (آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب
 او کرندک دیمکدر) بی ادبان الف و نون ادات جمعدر ادبسرز دیمکدر مایه مدی بی ادبانی بیان ایدر
 (هر چه از ایشان هر نه که انلردن) در نظرم در حرف ظرف نظر مده دیمکدر (ناحرف تو صیف
 نفی پسند اسمدر مقبول معناسنه (فعل فایک فحجیله مصدر در اشکک معناسنه اما فایک کسر یله
 اسمدر ایش معناسنه (پرهیز بای عجمک فحجی و رائک سکونی و هائک کسر یله صافتی دیمکدر
 (محصول ترکیب) نعمانه دیدیلر ادبی کیمدن او کرندک دیدی ادبسرزدن زیرا هر نسته که انلردن
 نظرمده نامقبول کلدی ائی اشککدن پرهیز ایلدم * قطعه * نکو بند از سر باز بجه حرفی *
 کران بندی نکیرد صاحب هوش * نکو بند فعل نفی مستقبل جمع غائب بونک کچی فملارک کاه اولور که
 فاعلی خلق و یاناس و یاقوم تقدیر اولور نکه عریبده ایدر (مصراع) یقولون لیلی بالعراق مر بیضه
 یقولون فاعلی او ضمیر در که مقدر مذکور لک برینه راجه در فتأمل (سر بونک کچی پرلده جهت
 معناسنه در) باز بجه تصغیر باز در او یون معناسنه (پس باز بجه او یونجوق دیمکدر اضافتی
 لایمه در بای بطئله (حرفی یا حرف وحدت نکو بندک مفعول صریحیدر (واز سر غیر صریح یعنی
 کران که حرف بیان وان اسم اشارتدر حرفه) بندی یا حرف وحدت و یا تکبیر (نکیرد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب (صاحب هوش بای بطئله لایمه در و نکیردک فاعلی ممکندر که صاحب هوش
 نکو بند و نکیرد فعل بیانه تنازع طریقه فاعل اوله دین معنی جهسته نظری اولما دینندن غیر ی
 ایکی فاعل افراد و جمع جهسته التفات ایلز ایش (محصول بیت) لطیفه و مزاح جهستن برسوز
 و بر حرف سو بیلر که صاحب عقل اندن یعنی اول حرفدن بریند و نصیحت لایمه حاصلی
 لعب و بازی طریقه ده برسوزی خلق سو یلر سه اهل ادراک اولان اندن متصغ اولور دیمکدر
 متصغ اسم فاعلدر افتعال یابندن نصیحت قبول ایلک معناسنه اما تفعیل یابندن متصغ نامحمله
 تشبیه معناسنه دز پس بونده متصغ دینلر اصابت ایلدیلر * و کصدا ب حکمت پیش نادان *
 بخوانند ایدش باز بجه در کوش * و او حرف حال (کر حرف شرط) باب حکمت لایمه عدم اضافتی
 نجو یزایدنلر باب حکمتدن خبردار دکل ایش (باب حکمت بخوانندک مقدم مفعولی) و پیش نادان
 ظرف و اضافتی لایمه (بخوانند فعل مستقبل جمع غائب فعل شرط اوقسه ل دیمکدر) آید جواب
 شرط و شین ضمیر نادانه راجعدر (اما معنی جهستن کوشه مقیددر تقدیری در کوشش اید
 در حرف صله (محصول بیت) اما حال و شان بو یله در که اگر یوز ابواب و فصول حکمت نادان
 او کونده اوقوسلر قواغه باز بجه کلور یعنی اندن عبرت الوت متصغ اولما ز زیرا عقلی افسرده
 و طبعی بر مرده او ایش و قواغی غفلت بنه سببه طوالتش در * حکایت * (عابدی را حکایت کنند که
 شی ده من طعام خوردی و تا سحر ختی در نماز کردی صاحب دلی بشنیدو گفت اگر نیم نانی بخوردی

مطلب

ردابن سیدعلی
 مطلب
 رد سروری و شعی
 ردابن سیدعلی و سروری

و بخفتی بسیار فاضله از آن بودی * عابدی یا حرف وحدت را ادات مفعول (که حرف بیان
 شبی یا حرف وحدت (تقدیری هر شی در) و تا انتها غایت ایچوندر (ختمی یا حرف وحدت بر ختم
 دیمکدر (کردی یا حرف حکایه (نیم نان لامیه (و یا حرف وحدت بر اتمکک نصفی دیمکدر (بخوردی
 یا حرف حکایه بیسیدی دیمکدر (و بخفتی ابو یه ابدی (از آن یعنی اون بطمان طعام یروب نمازده
 بر ختم قرآن ابلکندن (فاضله ثوابلرک دیمکدر (محصول ترکیب) بر طابدی حکایت ایدر که
 بر یکجده اون بطمان طعام پردی و صباحه دک بر ختمه نماز قلوبردی بر صاحب دل بوحالی ایشندی
 و دیدی اگر بر اتمکک نصفی بییدی و ابو یایدی چوق مرتبه اندن خیر لریق و ثواب لریق اولوردی
 زیرا هر نکه وار ایسه آچلقدهدر * قطعه * اندرون از طعام خالی دار * تادر ونور معرفت بینی *
 اندر وندن مراد شکم در (خالی پوش دیمکدر (تا حرف تعلیل در او صلند در او در همزه ضرورت
 وزن ایچون ساقط اولمشدن (ضمیر اندرونه راجعسدر (نور معرفت بنایه و بینیک مقدم مفعولی
 (و بینی فعل مضارع مفرد مخاطب بیسندن کوره سین دیمکدر (محصول بیت) ایچروکی طعامدن
 پوش طوط یعنی کند یکی آج طوط تا کیم درونکده معرفت نور بینی کوره سین حاصلی تا کیم سکا
 معرفه الله میسر اوله * تهی از حکمتی بعلمت آن * که پری از طعام تابینی * تهی خالی دیمکدر (حکمتی
 یامی ضمیر خطا بدر (با حرف مصاحبت (علت آن لامیه (که حرف تعلیل (پری یا ضمیر خطاب
 طاوسین دیمکدر (تا انتها غایت ایچوندر (بینی یای اصلیه ایله بورن دیمکدر که عربانف در
 (محصول بیت) اول علت و اول سببه حکمت و معرفت و کالدن خالی و عار پسین که بور نکه دک
 طعامدن ملو سین یعنی درونک طعامدن طوبطلی اولوق سببیه نور معرفت و حکمته انده بر یوق
 زیرا بر ظرف که بر نسته دن ملو اوله انده غیر ی نسته صغمان * حکایت * بخشایش الهی
 کم شده رادر مناهی چراغ توفیق فراره داشت تا بحلقه اهل تحقیق در آمدن صحبت درو پشان
 و صدق نفس ایشان ذمای اخلاقیس بجهاید مبدل کشت و دست از هوا و هوس کوتاه کرد
 و زبان طامعان در حق اودراز که همچنان بر قاعده اولست و زهد و صلاحش نامعول * بخشایش
 اسم مصدر در بخشایشیدن (بخشودندن دینلر خطا ایملر (دانش دانستندن مشتق اولدیغی کبی
 دبدکلر بده فاسددر (زیرا دانش دایدندن مشتق دانستندن دکل (الهی په اضافتی بنایه در
 و یا حرف نسبتدر (الهی صفت بخشایشدر دین ظاهر بو در که اضافه قائل دکلر (کم
 کاف عجمک ضمیمه بیکدر یعنی ضایع (شده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه
 حرف وحدتدر دین زائد سوبلش (را ادات تخصیص کم شده نک دیمکدر (در مناهی ظرف
 کم شده در (مناهی منهینک جعبیدر که اسم مفعولدر مر ای کبی (چراغ توفیق بیسانیه (فرا
 فانک قبحیه ادات صله در (راهه مقسید (داشتک چراغ توفیق مفعول اولی (و فراره
 مفعول ثانیه (فرابونده فوق معناسنه در تحت مقابل دینلر فوق و تحتی وزیر و بالایی فرق ایدر
 دکالرا ایش (و فرابونده قریب معناسنه در دین تزییق سوبلده مذکور له قریب ایش (تا حرف
 تعلیل با حرف صله (حلقه حانک قحی و لامک سکونیه انسان دائره سنده مستعملدر و لامک قحیه
 غیر بستنده بونده مراد مجلسدر مراد زمره در دین حلقه نک معناسنی بلز ایش (اهل اضافه
 و اهلاک تحقیقه لامیه لدر (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (بن نانک ضمی و میک سکونیه برکت
 معناسنه مبارکک دیمکدر (صحبته اضافتی و صحبتک درو بیسانه لامیه لدر (صدق نفس
 ایشانده لامیه لدر (نفس ایکی قحیه ایله بونده سوز معناسنه در یعنی انلرک کلات طیبه لری
 (ذمای ذمیمه نک جعبیدر مذ مومه معناسنه یعنی اخلاق مذ مومه (با حرف صله (نهاید جعبه نک
 جعبیدر محمود معناسنه یعنی اخلاق محموده (مبدل اسم مفعولدر تفهیل بابندن زما نک

ژداین سیدعلی و ستروری

رداین سیدعلی و ستروری

ردشعی

ردشعی

ژداین سیدعلی و ستروری

ژدشعی

اخلاقه اضافتی صفتك موصوفه اضافتیدر جایده ده بویه تقدیر اولنور (دست کردك مفعول اول صریحی (و کوتاه ناندی و از هو اغبر صریحی (ز بان طاعتان لامیه در در حرف طرف (حق او لامیه در (دراز تقدیری دراز شد و یادراز گشت در (که حرف بیان (همچنان آنچلین دیمکدر (بر حرف استعلا) فاعله اول لامیه (ناحرف توصیف نفی) معول اسم مفعولدر تفعیل باندن اعتماد سز دیمکدرنی معول دین خطا ایلش زیرای اسماء چوا مده و اسماء مصادره مخصوصدر مشتقانه داخل اولماز فندبر (محصول ترکیب) خدایه منسوب ترجم لطف واحسان طرق مناهیده کم اولش یعنی ضال اولش بر کیمسه نك یوانسه توفیق و هدایت چراغنی طودی یعنی طریق مستقیم دلالت ابدوب انصاف و یردیکه ججع مناهمی و معاصیدن توبه واستغفار ایلدی تا کیم اهل تحقیق مجلسنه داخل اولدی در ویشلرک محبتی بر کیمه وانلرک مبارک نفسلرک صدقیله اخلاق ذمیمه سی اخلاق حمیده به بدل اولدی وانی هوا و هوسندن کوتاه ایلدی یعنی ججع نفسانی ارز و وردن کجدی اما اهل طعن حسو درلک ز بانلری انک حقنیده دراز اولمشدیکه آنچلین فاعله اول اوزره در یعنی اولنکی کبی هوا و هوس و ارزوی نفسانینسی سوروب کچور مده در و زهد و صلاحی و تقوی و فلاحی بی اعتبار و بی اعتماددر دیدیلر بیت *

بگذر توبه توان رسمن از عذاب خدای * و لکن می نتوان از زبان مردم رست * باحرف مصاحبت (عذر توبه لامیه) عذاب خدای ده لامیه در (می نتوان تقدیری نمی نتواندر ضرورت وزن ایچون تقدم و تأخیر قلندی (زبان مردم لامیه) رست بونده رستن معناسنه در زیر توانده بونی مضارعت وار (محصول بیت) توبه عذر یله و سبیلله خدانک عذابشدن خلاص بولوق ممکندر اما زبان خلقدن خلاص بولوق ممکن دکلدر یعنی خلق البینه هر کسی اغتیب ایدر کر کسه هواده اوچسه ودر یاده بور بسه حاصلی بدکو یلر دلندن خلاص اولوق ممکن دکل *

طافقت جور ز بانها نیسورد و شکایت پیش بپر طریقت برد شیخ بکر یست و گفت شکر این نعمت چه گونه کزاری که بهتر از آنی که بندارندت * طافقت جور ز بانها لامیه در (پیش بپر طریقتده بویه در) باحرف تأکید (کر یست کاف عجمک ورائک کسر یله اغلدی دیمکدر) شکر این نعمت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (کزاری کاف عجمک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب ادا ایدرسین دیمکدر زاینه ذال یا زانلر بولفظک املاستدن آگاه دکلر ایمش (که حرف تعلیل) بهتر بکرک (از حرف ابتدا) و آن اسم اشارت (یا ضمیر خطاب اندن بکر کسین دیمکدر) (که حرف بیان) بندارند فعل مضارع جمع غائب (یا ضمیر خطاب سنی ظن ایدرلر دیمکدر (محصول ترکیب) مذکور مهندی خلقک دیلاری جور و جفاستنه طافقت کتوره مدی و طریقت پیرنک یا ننه شکایت ایلندی یعنی پیرینه شکوی ایلدی شیخ اغلدی و دیدی بونعمتک شکرینی نیجه ادا ایدرسین که سنی ظن ایلد کلرندن بکر کسین حاصلی خلقسک سنی ظن ایلد کلرندن یک اولدیغک بر نعمتدر بونعمتک شکرینی پس نیجه ادا ایدرسین * قطعه * چند کوی که بداندیش و حسود * عیب جو یان من مسکیند * کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب نیجه سو یلرسین (که حرف بیان) بداندیش وصف ترکیبیدر برامن صانعی بدکان معناسنه (حسود معروف) عیب جو وصف ترکیبیدر بحسب لغت عیب استیجی دیمکدر اما هر ادعیب لیجی معناسنه در الف و نون ادات جهدر (منه اضافت اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) و مسکینه بیانیه در یا بطنله (محصول بیت) نیجه برسو یلرسین که دشمنله حسود بن مسکینه عیب ایدنجیلردر یعنی دائماً بنم عیاب و مثالهم سو بلنجیلردر حاصلی بنی غیبت و مساوی ایدرلر * کرجون ریختت برخیزند * و یرید خواستت بنشیند * کرجون باحرف صله (ریختت مصدر در دوکک معناسنه

زدشعی

زد این سید علی و سروری
زدشعی

جهیدر بطاهر و باطن بالیده ظرف ایچوندر (پریشان پراکنده کبی طساعتق معناسنه در
 (مصول ترکیب) شام مشایخندن برینه سؤال ایلدیلرکه حقیقت تصوف ندر دیدی یوندن اول
 جهانده برطائفه وار ایش صورتده پراکنده ومعناده جمع یعنی ظاهر لری زی عوامده و باطنلری
 زهد و تقوی ایله اراسته ایدی حاصلی ظاهر لری ن دوزوب قوشمقله مقید دکلرا ایش امامد ونلری
 نور معرفتله مملو اولوب جمعیت خاطره مالکرا ایش (معلوم اوله کمال اول صوفیلا ایچون خانقاه
 بنیاد ایلن شام و لایتنده رمله شهرنده امرای نصارادن برامیر تنکسه حضرت مولانا چانی
 نقیحات انسنده تحقیق یور مشدر (پس یونده طائفه بودنددر جهان پراکنده پراکنده یی
 درجهان لفظنه قیداکلر یوب علتی یسان ایدوب دیش زرا زمان سا بقده صومعه صوفیه
 یوق ایدی بلکه اول رمله ده امرادن برامیر بنیاد ایلدی دینن عجب کج رفتهار ایش
 * قطعه * چوهر ساعت از تو یجایی رود دل * بنتهایی اندر صفایی نبینی * بجایی با
 حرف صله (یا حرف وحدت (یا حرف ظرف (تنها بالکر) و یا حرف مصدر (اندر معنای
 ظرفیتی تا کید ایدر یعنی یا مضمئن اولدینی ظرفیتی تنکسه مکرر و اولمشدر (صفایی یا
 حرف تنکیز (بنینی فعل نئی مستقبل مفرد مخاطب کورمز سین دیمکدر (محصول بیت) چونکه
 هر دم و هر ساعت کوکک سنندن بریره کیده یعنی کوککچی عوایق و عیالایق دنیویه ایله
 مشوش و پریشان ایله سین تنهالقمده یعنی خلوت و عزلتمده جمعیت خاطر سزاقله صفا کورمز سین
 حاصلی سنک صفاک جمعیت خاطرله دیر کرکسه خلوتده اول کرکسه کژتمده * کرت مال
 و جاهست و زرع و تجارت * چودل باخدا یست خلوت نشینی * چاه منصب (زرع اکین
 (خلوت نشین و وصف ترکیبی (یا ضمیر خطاب بو بیت بیت سابقی تو بر ایدر (محصول بیت)
 اگر سنک مال و منصبک و زراعت و تجارتک و ارا یسه یعنی ظاهرا بو نلرله مقید ایسک چونکه
 کوکک خدا ایله در خلوت نشین سین یعنی هر نه که ایشلسک و هر نه که مشغول اولسک
 کوکک خدا ایله اولنجیه حاصلی ماسوا یه تعلق اولماینجیه سسکا ضرر ایلر بلکه کژتمده وحدت
 ایلر سین * حکایت * یاد دار مکه شی درکار وانی همه شب رفته بودیم و سحر در کنار بیشه
 خفته شوریده که دران سفر همراه ما بود نعره یز در وراه بیابان گرفت و یکنفس ارام نیافت
 چون روز شد کفتمش این چه حالتست گفت بلبلان ترا دیدم که بنالاش در آمده بودند از درخت
 و کپکان از کوه و غوگان از آب و بهام از بیشه اندیشه کردم که مر و ت نباشد همه در تسبیح
 رفته و من بغفلت خفته * یاد دارم یاد مده در یعنی خاطر مده در دیمکدر (که حرف یسان
 (شی یا حرف وحدت در کار وانی بر کاروان ایچنسنده یعنی ارالنده * بیشه عربده مشه
 معناسنه در عجم میشه دیر (یا حرف وحدت (همزه حرف تو سل (همزه بی حرف
 وحدتدر دین غلط سوبیش (خفته یا تمش و او یومش دیمکدر (شوریده عشقندن و اثری
 اولان کیسه به درلر (یا حرف وحدت (و همزه حرف تو سل (برشوریده شخص دیمکدر (که حرف
 رابط صفت (نعره یا حرف وحدت و همزه حرف تو سل شوزیده نک و نعره نک همزه لری
 وحدت ایچون طوتی بی خیر ایش (نالاش اسم مصدر در ایکلیش معنا سته یعنی فریاد و فغان
 (کپکان کلین جهیدر ککک دیمکدر (غوگان غوکلک جهیدر قور بغه لری دیمکدر (بهام
 بهیمه نک جهیدر چار یا حیوانات معناسنه عربیدر (در تسبیح رفته تقدیری در تسبیح رفته باشنددر
 یعنی تسبیحه طالش و کتمش اوله ل (محصول ترکیب) یاد مده در ککه بر کجه بتون کجه
 برکار و انده کتمش ایدک و سحر وقتنده بر میشه کنار نده یا تمش و اویش ایدک برشوریده کسننه که
 اول سفر نده زمله بو لداش ایدی بر نعره اوردی و بیابان بولن طوتدی یعنی بیابانه کندی و برنفس

مطلب
ردسروری

ردشعی
ردشعی

و بر ساعت آرام و قرار ایلدی چونکه صباح اولدی اول شور بده به ندیم بونه حالتدر که سندن
ظاهر اولدی شور بده ابتد بللاری کوردم ایدیکه آغا چلردن فریاد و فغانه ککشلر ایدی یعنی
اسان حاله خدانک تسبیحه مشغول اولمشلر ایدی و ککلکار طاعدن و قریغه ز سو دن
وحیوانات مشه دن فکر ایلد مکه مروت دکلدر دوکلی اشیا خدانک تسبیحه مشغول اوله لر و بن
خواب غفلتده اولام باخصوص که بن اکرم و اشرف مخلوقات اولام و خدایه تعبد و محبت
ایچون خلق اولام قطعہ * دوش مرغی بصبح می نالید * عقل و صبرم ببرد و طاقت و هوش *
دوش ذون کچیه (مرغی یا حرف وحدت) بصبح باجازدر که ظرف اوله و جازدر که حرف انتہا
اوله یعنی صباحه ذک (محصول بیت) دون کچیه بر مرغ صباح وقتده و صباحه ذک ایکلدی یعنی ناله
و فغان ایلزدی (عقل و صبر و طاقت و هوش می ایلندی یعنی ناله سی بی مدهوش ایلدی * بیکی
از دوستان مخلص را * مکر آواز من رسید بکوش * دوستان مخلص بیایه و را حرف تخصیص (مکر
کا ن معنایه ذر) آواز من لایمه (بکوش یا حرف صله (محصول بیت) مخلص دستلرک بر نیک
قولفته مکر بنم آواز من ایشدی یعنی احسان بر نیک کوشته بتم فریاد و ناله م واصل اولدی مراد
حضرت شیخدر * گفت باور نداشتم که ترا * بانگ مرغی چنین کند مدهوش * معلوم اوله که
لفظ باور کردن و داشتن و بونلرک مشتقا تله استعماله محتاجدر که معنی افاده ایلده (باور نداشتم
اینام نام دیمکدر (که حرف بیان (تراسنی) بانگ مرغ لایمه (و یا حرف وحدت (مدهوش متخیر
معنایه ذر (محصول بیت) محب مخلص دیدی اینام نام مکه سنی بر مرغک آوازی بونجین مدهوش
و متخیر ایلده یعنی بر قوش آوازی سنی بویله بی اختیار ایلده که راه بیابانه دوشوب کیده سین تصدیق
ایدیم * کتم این شرط آدمیت نست * مرغ تسبیح خوان و من خاموش * شرط آدمیت لایمه
آدمیتده یا اولادات مصدر ذر (مرغ میتدا (و تسبیح خوان وصف ترکیبی خیر میتدا (و او حرف
حال (و من میتدا (خاموش خبری تقدیر کلام مرغ تسبیح خوان باشد و من خاموش باشم ذر
(شرط فارسیده لایق معنایه مستعملدر دین افترا ایلش (محصول بیت) محب مخلص جوانده
بیورر دیدم بو آدمک شرطی دکلدر که مرغ تسبیح خوان اوله و بن خاموش اولام یعنی بن عبادت
و طاعت ایچون مخلوق اولوب تسبیح و تهلیلدن خالی اولام و مرغ بی عقل و ادراک اولوب مسیح
اوله بوانسانیت شرطی دکلدر بو قطعہ شیخک حسب حالیدر مذکور شور بند نک حسب حالی
دکلدر دین حضرت شیخ آنک حالی بیسان ایلد بکنسندن غافل ایمش دیمک او اور بو خود
فاسددر تقدیر * حکایت * وقتی در سفر حجاز طائفه جوانان صاحب دل همدم من بودند
و همدم و قهقهه مزه کردند و بی تحقیقانه بگفتندی و عابدی در سبیل منکر حال درویشان
بود بچغیر از در ایشان نارسیدیم بخیل بی هلال کودکی ساه از حی عرب بدر آمد و آوازی بر آورد که
مرغ از هوا در آوردی اشترا بیدم که برقص در آمد و عابد را بینداخت و راه بیابان گرفت کتم
ای شیخ در حیوانی اثر کرد و ترا اثر نمی کند * وقتی یا حرف وحدت (سفر حجاز لایمه مراد مکه در
طائفه جوانان بیایه جوانر بواوی دیمکدر صاحبه اضافتده بویله صاحبک ده اضافتده
جاز عدم اضافتده (همدم هم نفس یعنی مصاحب (همدم ابقداش یعنی بولد اش (و قهقهه
جمع وقت کاهه دیمکدر (زمزمه کولک کورلک آوازی بونده مراد مطلق آوازدر (یا حرف تکبیر
(و همزه حرف توسل (کردندی یا حرف حکایه ایلر ایدی دیمکسندر (بیق یا حرف وحدت
(چند نیجه دیمکدر (محققانه محقق اسم مفعولدر تغیل باندن و الف و ثون و هاء رسمی نسبت و یاقوت
معناسنی افاده ایدر حاصلی توحیدانه دیمکدر (بگفتندی یا حرف حکایه (عابدی یا حرف وحدت
(سبیل یول منکر حال اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (درویشانه اضافت لایمه در (درد ایشان دخی

مطلب

ردشمنی

ردشمنی

ردشعی

بو یله در (تا حرف انتها) با حرف صله (تخیل لغتده خرما اوزد کنه دیرلر اما بونده بر یک اسمیدر که
 کوفه دن اون اوچخی میز لدر اندن مدینه منوره یه درت قوناق قاور اصلنده تخیل یحیی بن بنی
 هلالدر حذف و ایصال طرفیله تخیل بنی هلال واقع اولاش تخیل پزینه شی یازان جیب نخچه له
 مخالف یازمش (کودک کاف عرب بیک ضمی وسکون واو ایله و دالک فحی و کاف عرب ایله اوغلان
 دیمکدر صبی معناسنه (و با حرف وحدت (حی عرب لامیه عرب قبیله سی دیمکدر (بدر آمد چقدی
 دیمکدر (آوازی یا حرف وحدت (بر آورد چقصار دی دیمکدر یعنی بر صدا ایلسدی بکه (در آورد
 ایندردی دیمکدر یعنی اوچار قوشی یزه ایندردی (محصول ترکیب) بروقت سفر حجازده صاحب
 دل جوانلر بلوکی یعنی رفاچ صاحب دل جوان غله همدم و همدم ایلیلر یعنی مصاحب بولد اشلرم
 ایلیلر کاه کاه بو جوانلر زمزمه ایلر زدی یعنی تفتی و ترنات ایلر زدی و بر نیجه محققانه و توحیدانه
 ینتیلر او قور زدی درو ییشلرک حاللرینه منکر بولده بر عابد وار ایلی انلرک در ذندن بی خبر
 یعنی اهل حال دکل ایلی بو حال اوزره بوله کیدر دک تخیل بنی هلاله ابر نیسجه برقه اوغلان
 عرب قبیله سندن طشمره چقدی و بر آواز قالدیر دیکه قوشی هوا دن ایندردی یعنی بر و تر
 اواز که طیوری بیره دوشور زدی حاصلی اوچاقدن آلیقوردی عابدک دوه سنی کور دمه که رقصه
 کلدی و عابدی اوستندن بیره دوشور زدی و ییسیان بولنی طوئدی یعنی صحرا یه کندی
 بو یله اولنجه دیدم ای شیخ بر حیوانه خوب اواز نأ ثیر ایلیدی وسکا نأ ثیر ایلیدی یعنی بواده
 بونده کلنجه بو قدر اصوات طیبه دکلدک وسکا هیچ نأ ثیر ایلیدی نه عجب شدید قلب امش سین
 * نظم * دانی چه گفت مرا آن بلبل سحری * تو خود چه آدمی کز عشق بی خبری * دانی
 فعل مضارع مفرد مخاطب استقهای متضمن (بلبل سحری بیسانه سحره منسوب بلبل دیمکدر
) تو واو حرف رسمیدر اما بونده ضرورت و زن ایچون اصلی کی او قونورمد ایله (خود ادات
 ناکید) آدمی یاه اولی حرف نسبت و ثانی ضمیر خطاب (کز که حرف بیسان) بی خبری یا
 ضمیر خطاب (محصول بیت) ییلورمیسین اول سحر بلبلی بکا نه دیدی یعنی بکا سو بولد یکین
 ییلورمیسین دیدی بکا سن نه آدمیسین که عشق دن بی خبر سین یعنی بکا بوله خطاب ایلیدی
 حاصلی عشق دن بی بهره اولان انسان دکل دیمکدر بعضی نسخه ده مر آن دوشمش را دنسکره
 الفسزد بین کیسه مسکین زیاده ناموزون امش * اشتر بشعر عرب در حالتست و طرب *
 کر ذوق نیست ترا کج طبع جانوری * بشعر عرب یا حرف مصاحبت و اضافت لامیه) حالتدن
 مراد شوق و ذوقدر (و طرب شناک) کج کاف عرب یک فحی و جیم عرب یله آگری دیمکدر کزده دیرلر
 (کاف عرب یک فحی و زاء بجمله پس کج سهوله واقع سدر زرا کج کرجه دیر دینلر ایکی وجهله
 سهو ایلش لر برسی کج کزه مراد ف اولد یعنی بلد کلری بر یسیده کج کر جدر دید کلری
 زرا کر ج کجدر کاف بجمله عربله دکل حاصلی بونلر بومقدار بضاعتله گلستان کجی کتا یک
 شرحنه اقدام ایلک زیاده جنون دندر عی الله عنهما) کج طبع وصف ترکیبدر آگری طبعلو
 دیمکدر (جانور جانلی دیمکدر) یا ضمیر خطاب (محصول بیت) اشتر عرب شعر یله حالت
 و طربده در یعنی ذوق و شوق و صفاده در اگر سنک اشعار و اصوات طیبه دن ذوق و شوق
 بوغیسه آگری طبعی جانور سین یعنی دوه دن دون و دنی بر حیوان سین (معلوم اوله که دیار عربده
 دوه جیلر سفر زده دوه لریانجه بر نوع صوت ایدرلر که اکا حدی دیرلر و ده ل حدی بی ایستکله
 زیاده سرعت و جلادتله بورلر پس شیخک در حالتست و طرب پیورد یعنی بواللرینه ایشار تدر
 (معلوم اوله که مذکور نظمک بحر یسه بحر بسیط دیرلر که عرب به مخصوص سدر و عجم بو بحر ده
 شعر سو یلر لکن حضرت شیخ الترام ایلشدر رکه گلستانده جیب بحوری اجرا ایله و بو بحرک

مطلب

رد ابن سید علی و سزوری

رد ابن سید علی

اصلي مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن مستفعلن لیکن بونده فاعلن مجنون مستعادلر یعنی ایکنجی
 ساکنی که الفدر محذوفدر بس تقطیعی بویله در (دانی چه گفت مستعقلن) (مخرفاعلن) (آن بللی
 مستفعلن) (سخری فعان وقس الباقی علیه بویلتله رباعی دینتله رباعی نه وجهله اولدیغنی بطن را امیش
 بیت * شتر را چوشور وطربدر سرست * اگر آدمی را نباشد خرسست * شتر را ادا ات
 تخصیص شترک (محصول بیت) چونکه شترک شور وطرب وار باشد ه یعنی باشد ه سودا
 و هوا وار اسکر آدمینک اولما زسه خردر یعنی عشق وشوق اهلی اولمسان خردر زرا خرد
 اخس حیواناندر * بیت * وعند هبوب الناشرات علی الحمی * تمیل غصون البان لالحجر الصلد *
 هبوب مصدر در دخول وزنی اوزره مضاعفدر بل اسمک معنایه (ناشرا ته اضافتی لایه در
 (ناشرات رباح معنا سنه در یلار دیمکدر) (علی هبونه متعلقدر) (حی حانک کسری و میک
 فتحیله چار که طوازدن قورور ل تقدیرا مجروردر علی ایله) (تمیل فعل مضارع مفرد
 مؤنث غایبه اجوف یائی ضرب بایندن میل ایدر یعنی صالتور) (غصون غصنک چهیدز
 ذالار و بوداقلر دیمکدر بانه اضافتی لایه در) (بان صورقون اغاجی (لاحرف ننی) (صلد صادق
 فتحی ولامک سکونیه صفت مشبهدر فقی معنایه صفت حجر در (محصول بیت) (یلار قوری
 وچار اوزره اسدیکی حینده بان اغاجنک تازه دالاری وفدانلری صائور فقی طاش صالمنز
 (حاصلی اصوات طیه دن والحسان نقیسه دن عقل سلیم وطبع مستقیم صاحب لذتلتور
 یابس طیه تندر کل * مثنوی * بذ کرش هرجه بینی در خروشت * دل داند در بن معنی که
 کوشست * باحرف صاحب) (ذکر ذلک کسریله دل ایله اکتفه در) (و ضمیله کوکل ایله اکتی مضدرک
 مفعولنه اضافتی در) (شین ضمیر داده مذکور اولان خدایه راجعدر) (خروش خانک و رانک
 ضمیلر یله اکتفه چوقرا مقدر یعنی کوکه مکدر اما بونده صدادن کاتدر) (دلی باحرف وحدت) (در حرف
 ظرف (این اسم اشارتدر خروشه ویا ذکره) (معنی داندک مفعولدر) (که حرف رابط صفت
 (محصول بیت) هر نسنه بی که عالمده کورر سین اللهک ذکر یله خروش وچوشنده در
 یعنی جمع اشینا ذکرینه مشغولدر بوخروشه و ذکرده معنایی بر کوکل بیلوز که سر تاسر
 قواقلدر) (حاصلی هر شی خدانک ذکر بنسه مشغول اولدیغنی کوزی وقوانی آجق اولانلر بیلور
 انجیق غافلر بو معنادن اکاه د کللر * نه بلبل بر کلش تسبیح خواندست * که هر خاری بسببش
 زباندست * کلش شین خدایه ویا بلبله راجعدر) (تسبیح خوان وصف ترکیبی در) (نعت خوان
 وعشر خوان کی تسبیح اوقیچی دیمکدر) (یا حرف تنکیر) که بونده معنای اضراب افاده ایدر
 (خاری یا حرف وحدت) (یا حرف مصاحبت ویا حرف ظرف) (زبانی باحرف وحدت
 (محصول بیت) یا لکن بلبل کل اوزره خدانک تسبیح خوانی د کلدر بلکه هر برد یکن اللهک
 تسبیحیله بردلدر حضرت شیخ خاری زبان بلبله تشبیه ایلش) (زرا طیور جنسینک دیلاری
 سوریلدر بلبل وکل و خاری جمعی مرعات نظیر قیلندندر بونلرک اجتماعی صنایع شعریه
 اقسامندندر دیوب اسم صغتی تعین ایلین ظاهر در که نه صنعت اولدیغنی بطن امیش * حکایت *
 یکی را از ملوک مدت عمر سپری شد و قائم مقامی نداشت وصیت کرد که با مداندان نخستین
 کسی که ازدر شهر در آید تاج پادشاهی بر سر وی نهید و تقویض مملکت بدو کند *
 سپری سنک ویا عجمک ضمیلر یله وسینک کسری ویا عجمک فتحیله لغتدر دو کتک معنایه
 سپری شد دو کندی دیمکدر اما تمام اولدی معناسنی و برر ل (قائم مقام لایه در) (یا حرف
 وحدت) (نخستین باحرف نسبت و نون حرف تأکید) (کسی باحرف وحدت) (که حرف رابط صفت
 (در آید ایچری کیره دیمکدر) (بر حرف استعلا) (سر وی لایه) (نهید فعل امر جمع مخاطب قول

رد این شیدعلی و سروروی
 و شععی

ز دستروروی

دیکدر وضع اینک معنا سنه بعض نسخه ده (نهند دوشمش یا برینسه نونله) یعنی فصل
 امر جمع غائب سیغه سبیله (و لیکل و جه قوسونلر دیکدر) تفویض مملکت مصدرک معقولند
 اضا قیدر (بد و باو دیکدر) همزه داله ابدال اولشدنر (کندو یا کند نهیدکی ایکی
 وجهه محمولدر (محصول ترکیب) ملو کدن برینک مدت عمری دو کندی (یعنی عمری آخر
 اولدی و قائم مقامی یو غیبدی وصیت ایلدی یکسه اولد و یک ابرتمی اول کیسه که شهر
 قیوسندن ایچر و کیره پادشاهه منسوب تاجی آنک باشنه فوک و یا قوسونلر و ملکی ای کا فو یض
 اینک و یا ایلسونلر * اتفاقا اول کسی که ازدر شهر در آمد کدانی بود که در همه عرقمه لقمه
 اندوختی و خرقة بر خرقة ارکان دولت واعیان حضرت وصیت ملک را بجای آوردند
 و ملک و خزائن بد و ازانی داشتند در ویش مدتی مملکت راند * کدانی یا حرف وحدت (که
 حرف رابط صفت) اندوختی یا حرف حکایت قزانوردی (یعنی دینوردی) خرقة بر خرقة
 عمده او ز برینسه (دوختی یا حرف حکایت دیکردی) یعنی دینلجی چنستندن بر کیسه ایدی
 (ارزانی لایق) داشتند طو تدبیر یعنی لایق کوردیلر (محصول ترکیب) اتفاقا اول بر کیسه که شهرک
 قیوسندن ایچر و کردی بر دینلجی ایدیکه لقمه لقمه قزانوردی یعنی دینوردی و عمده او زره
 دیکردی یعنی یاردی ارکان دولت واعیان حضرت پادشاهک وصیتتی برینسه کتوردیلر
 و ملک و خزینهری ا کا تسلیم و تفویض ایلدیلر در ویش بر زمان ملک سوردی * تابعی از امراء
 دولت کردن از طاعت او بیجا نیندند و ملوک دیار از هر طرف منازعت برخاستندن و بمقاومت
 لشکر آراستند فی الجمله سپاه و رعیت بهم برآمدند و برخی از بلاد از قبضه تصرف او بدر
 رفت * تا حرف انتهیا و یا حرف تعلیل (یعنی یا حرف وحدت) برخی بعض یعنی بر قاچ
 کیسه (امر امیرک جمعیدر یعنی بگردولته اضافتی لامیدر) کردن بیون (اطاعت اطاعت معناسته در
) بیجا نیندند فعل ماضی جمع غائب (الف و نون ادات تعدیه در دوندردیلر) بمنازعت
 یا حرف صله منازعت چکنمک (یا بنسه حرف صله) مقاومت مقابله و مقابله معنا سنه (بهم
 برآمدند فرسیدیلر و بحضور و مضطرب اولدیلر) حاصلی اضطرابه دوشدیلر یا خود عاصی اولان
 بکلک سپاه و رعیتی جمع اولوب متفق اولدیلر (و برخی بعضی دیکدر) بلاد بلدک جمعیدر
 شهرل دیکدر (قبضه تصرف یا بنه) قبضه بونده ال و آوج معنا سنه در (اوبه اضافتی لامیه
) بدر رفت جدی دیکدر (محصول ترکیب) در ویش سلطنت سوردی تا امراء دولتک
 بعضینی ا کا اطاعتندن بیون دوندردیلر و یا حتی امراء دولتک بعضینی ا کا اطاعتندن
 بیون دوندردیلر یعنی یوز چوردیلر بعض نسخه ده از متابعت اودشمش یعنی اتی پادشاهلغه قبول
 ایلوب عاصی اولدیلر و غیر ممالکک پادشاهلری هر جا نیندن منازعه به فالقدیلر و مقابله
 و مقابله به عسکر ترتیب ایلدیلر حاصلی در ویشله چکنه مهیا اولدیلر حاصل کلام اطراف
 پادشاهلری نیک سپاه و عسکری جمع و متفق اولدیلر و یا کندی نیک سپاه و رعیتی یاد عسکره تحمل
 ایده میوب مضطرب و مضطرب اولدیلر و بعضی مملکت قبضه تصرفندن چیقیدی * در ویش
 از بن واقعه خسته خاطر همی بود تا یکی از دوستان قدیمش که درحالت در ویشی قرین او بود
 از سفر باز آمد و او را در چنان مرتبه دید و گفت منت خدای را عزوجل که بخت بلندت یاوری
 کرد و اقبال رهبری تا کلت از خار و خاثر از پای برآمد و بدین پایه رسیدی * همی ها حرف
 تأکید (تا حرف انتهیا) دوستان قدیم بیسانیه (که حرف رابط صفت) بخت بلندت بیسانیه
 (و تا ضمیر خطاب) یاور یاردیجی دیکدر معاون معنا سنه (و یا حرف مصدر) تا حرف تعلیل
 (کلت از خار کلک دیکندن چیقیدی) یعنی دینلجیلاک اضطرابندن سلطنت ذوقه واصل

اولدك ديكنده اياغكدن چقدى يعنى هر وجهله فراغت خاطرال وىردى (محصول تركيب)
 درویش مذکور و قسه دن خسته خاطر ابدى تا كېم قديم دوستدارندن پرېدى كه درو و بېسلك
 حالتنده اكاقرين و يولداش ابدى سفر دن كلدى و اتى بونجولين مرتبه ده كوردى و ديدى
 منت خېد ايك عز و جل كه تحت بلندك و طالع ميونك معين و ظهيرك اولدى و اقبال
 و دولت دليلك تاكلك ديكندن و ديكين اياغكدن چقدى يعنى فقيرلىق و ديلجلك اضطرابندن
 خلاص بولدك و بوعالى مرتبه به واصل اولدك (ان مع العسر يسرا) عسر زحمت و مشقته
 ديرلر (و يسر آسانلغه و حضوره يعنى تحقيق عسر له يسر مقرر در يعنى جفا به صبر ايدن
 ابروفايه يعنى بوقدر كه فقر چكلك اول واسطه ايله خداسنى غايت غنايه ايصال ابدى * بيت *
 شكوفه گاه شكفتست و گاه خوشيده * درخت وقت برهنست و گاه پوشيده * شكوفه مطافا
 چچكدر (شكفتست اصلنده شكفته است در ضرورت وزن ايچون حذف و ايصال واقع اولشدر
 آچمش ديمكدر (خوشيده ماضيدن قوسمدر قوريمش و بورشمش وصولش ديمكدر) برهنست
 بونده اصلنده برهنه است در حذف و ايصال طريقتله برهنست اولدى (پوشيده اورتلش يعنى
 پيراغله مستور اولش (ايدرويش مذكوره ثميل بيورز) محصول بيت) چچك گاه تازه آچمش
 اولور و گاه پزمرده و صواش اولور يعنى گاه تازه و گاه پزمرده اولور انجده گاه پيراقدن چيلق
 اولور و گاه پيراغله مستور اولور سنده نيجه زمان فقر و فاقه چكلك ايسه منت خدايه كه انك
 سيبيله سلطنته قدم بصدك (خوشيده اسم مفعولدر دين مفعوليت و فاعليت معناسنى ادراك
 ايلز ايش) شكفته استك معناسنى اچش ديمكله تعبير ايلين ايجه اچماش * كفت اى برادر
 تعزيم كن كه جاي تهنيت نيست انكه كه توديدى غم ناني داشتم و امروز تشوئيش جهاني *
 تعز به مصيبت و قنصده بر كيسه به صبر و رمكسدر (ثلا نيسي عزا كاور صبر معنا سته
) تهنيت مبارك ياد معناسنه در (غم ناني لاميه) باحرف وحدت (تشوئيش جهان مصدر
 مفعولته اضافتدر) و باحرف تنكير (محصول تركيب) دروئيش شاه رفيقته ديدى اى يار بى
 تعز به ايله زيرا تهنيت پرى دكل اول وقت كه سن بى كوردك ايدى براتك غمى چكردم ايجق
 يعنى بوغزم قيدى و ارايدى فقط ااما بوكون دنيا غمى يعنى رعيت و عسكر و غير ينك قيودن چكرم
 بعض نسخده جهان پرينه جان دوشمش (جهانيسده اولان يا وحدت و نسبت ايچون اولق
 جاز در دين نسبت معناسنى بطن ايش * مشوى * اگر دنيا نياشدر درد مند * و كر ياشدر
 بمهرش پاي بنديم * دنيا دن مراد اموال و ائقال دنيا در (ذكر محل و اراده حال طر بيقيله) بمهرش
 باحرف صله (ومهر بوند به محبت معناسنه در) وشين دنيا به راجعدر (پاي بند اياق باغنه ديرلر
) محصول بيت (اگر دنيا اوازسه فقر و فاقه جهتسندن درد مند و بچاره بز اما اگر اولورسه
 محبته پاي بندز يعنى ابا غز بغليد رحاصلى اولد بغي تقديرجه مهر و محبته گرفتاز * بلايى
 زين جهان اشو بترينست * كه رنج خاطرست از هست و ترينست * بلايى يا حرف وحدت (زين
 از يندن مخففدر (جهان دن مراد دنيا در مذكوره معناه) اشو بتره شوشرك و پريشا ترك ديمكدر زيرا
 آسفتن و اشو بيدن فرشدرهق و برنسته بى قورچماق معناسنه در حاصلى تشوئيشدن عيارتدر
 (كه حرف تليل (رنج خاطر لاميه در الم خاطر معناسنه در) محصول بيت) بو دنيا دن مشوشرك
 بر بلا بوقدر يعنى دنيا تشوئيش و غصه دن عبارتدر زيرا خاطر ك الميدر اگر وار و اگر يوق يعنى
 وار لغيد رنج و المدر بوقلو غيده حاصلى و ارلقى دنيا ده خوف و بيم و آخرته حساب و عذاب و يوقلغى
 ذلت و هوان (ارا كردن مخففدر و ر و وا كردن زاء مفرده ازدن مخفف اولد بغي كې بو تخفيفه
 انكار ايلين بولد به بهره سى يوق ايش * قطمه * مطلب كرتوانكرى خواهى * جز قناعت كه

زد سترورى
 رد اين سيدعلى

رد سنجى

زد سترورى

دواتیست هنی * مطلب فعل نفی مفرد محطاب طلب ایله یعنی استمه طلبیدنن مشتقدر عربی
 الفاظده عجم تصرف ایله اکا معمول دیرلر (توان قوته دیرلر) (وکر کاف عجمک فتحله ادات
 فاعلدر) (یا حرف مصدر) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقع اولش) (ومطلب
 جزاسی) (جز غیر معنائسنه در ومطلبک مفعولی) (که حرف تعلیل) (دولتی ده یا حرف وحدت) (هنی
 فعل فاعل معنائسنه در منهضم دیمکدر (محصول بیت) اگر توانکر لک دیلوسک یعنی اکر بزرگ
 استرسک قناعتدن غیر نسنه طلب ایله زیرا منهضم بردواتدر حاصلی قناعتدن کواردوات
 وسعدت اولماز * کرفنی زربدامن افشاند * ناظر در ثواب اونکی * غنی فاعلدر فاعل معنائسنه
 (غنی میتدا) (وافشاند فعل مضارع مفرد غائب خبری) (وزر مفعول صریحی) (و بدامن غیر صریحی
 وجهه اسمیه شرطیه) (تا حرف تشبیه) (در حرف صله در بامعنائسنه) (ثواب اولامیه) (واو ضمیری
 غنی به وزره راجع اولوق جائز) (نکنینک نظر مفعول صریحی) (و در ثواب غیر صریحی
 (محصول بیت) اکر غنی کیمسه احسان و یا تصدق طریقله التوفی اتکیله بذل ایدوب نثار ایدرسه
 صافن آنک ثوابنه نظر والتفات ایله سین یعنی غننک ثواب قصدهنه و یا اندن الدینک زرباله
 ثواب اشک قصد ایله که حاصلی زرین قبول ایله هر نه وجهه ایسه * کز بزرگان شنیده ام بسیار *
 صبردر ویش به که بذل غنی * کز که حرف تعلیل بیت سابقه علتدر (وزای مفرد ازدن مخففدر
 (بزرگان الف ونون ادات جهمدر اولولر دیمکدر (صبر درویش مصدرک فاعلنه اضافیتدر) (به
 یک دیمکدر) (که من تفضیلیه معنائسنی افاده ایدر (بذل غنیده مصدرک فاعلنه اضافیتدر
 (محصول بیت) غننک اشکله مال نثار ایلدیکنه التفات ایلدز را اکر بردن چوق اشتمک که درویشک
 صبری غننک بذل و نثارندن یکدر زیرادرو یشه مال ایچون حساب وعذاب یوقدر * بیت * اکر بریان
 کند بهرام کوری * نه چون پای ملخ باشد زموری * معلوم اوله که بهرام توار یخده ایکدر بریسی
 بهرام چو پندر که بر بهادر کیمسه امش بریسیده بهرام کوردر که بر جبار پادشاه امش کور کاف
 عجمک ضمیمه قلوبه دیرلر یعنی بیان اشکینه مذکور پادشاه شکاری اکا تخصیص ایلدی بکیچون ادنی
 ملایسه ایله بهرام کوردی بلر حاصلی اندن غیر نسنه اوله مازدی حتی بر کون شکارده بر کورک اردینه
 دوشوب کندی کور بر مغاری به کندی بوده اردنجه اندنصرکه معلوم اولدی بیجه اولدیغی حتی
 آنه سی سلحدار ایله چوقداری اشکنجه ده هلاک ایلدیکه اوغلی بیجه ایلدیکن دیو بهرامک
 مذکور قصه سنه خیام اشارت ایدوب بیورر (رباعی) این قصر که بهرام در وحام کرفت
 (آهو بیچه کرد و رو به آرام کرفت) (بهرامکه کورمی کرفتی همه عمر) (بیکر که چه کونه کور بهرام
 کرفت) (کوری یا حرف وحدت) (و کور کندک مفعول اولی) (و بریان ثانیه) (و بهرام فاعلی
 نه حرف نفی) (چون حرف تشبیه) (پای ملخ لایمه میک و لامک فتحله یله چکر که به دیرلر عرب
 جراد دیر) (موری یا حرف وحدت بر فریجه دیمکدر) (محصول بیت) اگر بهرام کور بر کوری
 بریان ایدوب فقرایه بذل ایدرسه خدا قنصده بر مورذن چکر که ایغی مقصداری دکل زربا مور
 نسبت چکر که ایغی چوقدر اما بهرامه نسبت یک کور چوق دکلدر حاصلی خدا قنصده اعتبار
 فقر و صبره در غنایه و تکبره دکل * حکایت * یکی را دوستی بود که عمل دیوان کردی مدتی اتفاق
 دیدنش نیفتاد کسی گفت که فلا ترا در شد که ندیدی گفت من اورا نمی خواهم که بنیم قضا را
 از کسان او یکی حاضر بود گفت چه خطا کرده است که از دیدن او ملول گفت خطای نیست ولی
 دوست دیوانی را وقتی توان دید که معزول باشد * که حرف ربط صفت (عمل دیوان مصدرک مفعولنه
 اضافیتدر) (مدتی یا حرف وحدت) (اتفاق افتعال یا ندن مصدردر و اضافتی مصدرک مصدره در
 و شین ضمیر دوست دیوانی به راجعدر) (نیفتاد واقع اولدی دیمکدر) (دیر لغته که معنائسنه در

اما بونگ کچی برلده چوق زمان دیمکدر (که حرف بیان ندیدی کورمدک دیمکدر) گفت فاعلی
 یکیدر دیدی یعنی سو بولدی (قطارا ناکهسانی و اتفاق دیمکدر معنائی قضای آلهی به نظر
 ایله دیدین بی نظرو بی بصیرتیش (آسان اولامیه (دوست دیوانیک کیمسه ز ندن دیمکدر
 (محصول بیت) برینک بردستی وار ایله کیمسه دیوانه خدمت ایدر دی یعنی اهل دیوان ایدی
 برمدت وزمان کورمک اتفاق واقع اولدی بر کیمسه دیدی چوق زمان اولدی که فلان اهل دیوانی
 کورمدک دیدیکه بن اتی کورمک استه م یعنی کوره چکم کلز ناکهسانی اهل دیوانک کیمسه ندن بری
 میلسده حاضر ایدی دیدیکه نه خطا ایلشدر که اتی کورمکدن ملول و میحضور سین دیدیکه
 خطا یو قدر یعنی رخا ایلشیدی اما دیوانه متعلق دوستی بروقت کورمک ممکندر که معزول
 اوله ز پر امدام که عملده در مصالح دیوانه و خدمت انا مه مشغول اولورل و دوستلره مصاحبت
 فرصت بولیز لر حاصلی اتی کورمک استمدیکیم بو جهندندر غیری معنی ایچون دکلدر * قطعه *
 در بزری و دارو کبر عمل * ز آشنایان فراغی دارند * بزری باحرف مصدر (دارو کبر و کبر و دار
 طومه قائمه معنائسه در) عمله اضافت لامیه در (فراغی باحرف تشکیح حرف مصدر طون تیلز ایش
 (محصول بیت) اکارلر کده و عمل هنگامه و غوغا سنده یعنی شغل حالنده آشنایان دن فراغتری
 اولور یعنی آشنایان یان ایلزل بلکه دینا وقت مشغول اولورل * روز در ماندی و معزول * دردل
 پذیرش دوستان آرنه * در ظرف زمان ما بعد بنده اضافتی لامیه (در مانده و فرو مانده حاجز
 معنائسه در و کاف بجم های رسیمدن بدل (و باحرف مصدر (معزولیده بوله در (درد دل لامیه
 (پیش دوستانده بوله در (آرنه فعل مضارع جمع غائب (محصول بیت) عملده اولدقلرنده بوله درل
 اما حاجزاق و معزوللق کوننده کوللری دردینی دوستلر بانه ایلدرل یعنی اظهار عجز و شکایت ایدرل
 حاصلی درد سرلر بی دوستلره عرض ایدرل * حکایت ابوهریره * صحابه دن برعزیزک کیمتیدر
 اسمی عبید الرحمن در ابوهریره دیمک کدیجک بیایسی دیمکدر مکر مر حوم کدی چنسته مائل ایش
 بر سکون حضرت رسول صلی الله علیه وسلم یونی کوزر که انوا بنده برنسنه کنورر سؤال ایدر که
 یا عبد الرحمن نه وار انوا بکده نیورر که کدی بر بار سوا لله حضرت پیورر که (انت ابوهریره) یعنی سن
 ابوهریره سین کدی بیایسی دیمکدر پس بوسمله مشهور اولدی و سورخی بو اسمله جاغرد یعنی تبرکا
 ز پر اکا بو اسمی حضرت فودی ابوهریره حضرت پیغمبر دن پیش بیک اوچوز قرق حدیث
 شریف زوایت ایلشدر * هر روز بخدمت مصطفی صلی الله علیه وسلم آمدی گفت (بابا هریره زرق
 غبار زد دجا * یعنی هر روز مابنا محبت زیاده کرد * زرز انک ضعی ورا انک سکونیه فعل امر مفرده مخاطبدر
 و تون حرف و قایده و یا خیر متکلم بی زیارت ایله دیمکدر (غبارغینک کسر یله کون آشری دیمکدر
 تمیزک ایله منصوبدر) نزد فعل مضارع مفرده مخاطبدر افعال باندن جواب امر اوغله مجزومدر زاده
 اوله سین دیمکدر (جبا حانک ضعیله محبت * ناسته در تمیز لکله منصوبدر (محصول حدیث شریف)
 یا باهریره بی کاه کاه زیارت ایله محبت جهنتدن زیاده اوله سین یعنی محبتک زیاده اوله حضرت
 شیخ معنائسن پیورر یعنی هر کون کله تا محبتک زیاده اوله * لطیفه * صاحب دلی را گفت دیدن
 خوبی که آفتابست نشاید ام که کسی اورا گرفته باشد گفت از برای آنکه هر روز می توان دید
 مکر در زمستان که محجوب بست و محبوب (محصول ترکیب) بر صاحب دله دیدر بو کوزلا کله که کنشدر
 هیچ ایشتمه کسه کیمسه اتی سوش اوله یعنی اکا عاشق او اش اوله صاحب دل دیدی انکچونکسه
 هر کون کوزمک اولور مکر قیشن که محجوب و محبوبدر ز پر (کترة المشاهدة تقل الحرمة) مشهوردر
 یعنی زمستانده کاه قاز ناغوب کاه بلوده کروپ ناپیدا اولدیغیچون مقبول و محبوبدر (شمسک ضیادن
 غیری اسباب حسدن نسنه سی یو قدر دین حسن صاحبزینی کونشده تشبیه ایلد کلرندن

مر ویات
 ابوهریره
 زده سروری
 ردشعی

شرح مر حوم مر حوم برینه
 اول ذات شریف یا خود
 مشارالیه یازسه صواب ایدی
 (للاطایع)
 (من المقامات)
 لاتر زمن تحب فی کل شهر
 غیر یوم ولا تزده علیه
 فاجتلاء الهلال فی الشهر یوم
 ثم لا تنظر العیون الیه

آگاه دکل ایش مسکن قطعہ * بدیدار مرد شدن عیب نیست * ولیکن نه چند آن که
 کویند بس * با حرف صله دیدار اصلند و وصف ترک بیدر آرنده دید معناسته در ترکیب
 اضافیه صکره گاه یوزده و گاه زیارنده استعمال ایلدیلر بونده زیارت معناسته در (مر دمہ اضافت
 مصدرک مفعولته در) شدن بونده رفتن معناسته در (محصول بیت) مر دمک زیارتنه وارمق
 عیب دکلدر زیر زیارت مستحسبدر اما اول قدر چوق وارمه که یترکلدک دیه را و احیاناً
 وار دینک تقدیرچه چوق اوتورمه که اوتور دیفکدن ملول اولار * اگر خویشتن راملامت کنی *
 * ملامت نیاید شیندن زکس * خویشتن کنندی معناسته در (را ادات مفعول) کنی نک مفعول
 اولی و ثانیهی ملامتندر (نیاید شیندن جواب شرط) و ملامت مفعول صریحی (وزکس
 غیر صریحی) (محصول بیت) اگر کنیدی لوم ایدرسک یعنی کنیدی بکه بنساید زسک
 کیسه دن لوم و پند ایشتمکه محتاج اولماز سین جواب شرطی محسوف اعتبار ایدنلر
 نه شرطی بیلور لایمش ونه جزای * حکایت * یکی را از بزرگان باد مخالف در شکم بچیدن
 کرفت و طاقف صط آن نداشت بی اختیار ازو صادر شد گفت ای دوستان مرا در آنچه
 کردم اختیار نبود بزه بر من نویسند و راحتی بمن رسیدنما نیز بکرم معذور دارید * باد مخالف
 بیانیسه (بچیدن بونده ذولایق و بوز لایق دیکدر بچیدن کرفت طولندی و بوز لندی
 دیکدر) و طاقف ضبط مصدرک مفعولته اضافتدر (و آینه اضافت نه مصدرک مفعولته در
 و طاقف نداشتک مقدم مفعولیدر) (محصول ترکیب) اکا بردن برینک قرینده مخالف یل
 طولقمسه و بور لقمه باشدی حاصلی قرنی و بوری بوردی و ضبطه طاقف طومندی یعنی
 ضبط اید مدی بی اختیار اندن صادر اوله جق اولدی دیدی ای دوستلر بنم ایلد بکمه اختیارم
 یوغیسی یعنی بدن بی اختیار صادر اولدی و بو خصوصه بنم اوزریمه برکاهده بازمزل
 و بکا راحته ایشدی یعنی اول ناساز کیمکه بکا حضور حاصل اولدی سز ده کرمکنله
 معذور طولک (بعض نسخه ده بزه آن دوشمش اضافتله * مشوی * شکم زندان بادست ای
 خرد مند * ندارد هیچ عاقل یاد در بند * شکم میتدا (زندان باد لامیه و خبر میتدا (ندار دک
 فاعلی هیچ عاقل ذر) و یاد مفعول صریحی و در بند غیر صریحی) (بشدن مراد جیس
 و زنداندر) (محصول بیت) شکم بادک زندانیدر ای عاقل پس بر عاقل بادی بند و زندانده
 طومساز زرا ثقلت و ضرر و ریز * چو باد اندر شکم بچید فروهل * که باد اندر شکم باریست
 بردل * بچیدک یاد مفعول صریحی) (و اندر شکم غیر صریحی) (فرو ادات تا کید در) (هل
 هانک کسز یله فعل امر مفرد مخاطبدر هلیندن صالیو رمک معناسته) (که حرف تعلیل
 (باد میتدا باریست خبری) (بردل خبره متعلق) (و اندر شکم حالدر یاد دن و یا ضرر و زرت
 وزن ایچون اضافتدن مقطوع صفتی) (محصول بیت) چونکه باد شکمده دولانه و بوروله
 یعنی سکا اضطراب و بره صالیو بر زیر باد شکمده بورک اوزره بو کدر یعنی ثقلت و بر حاصلی
 اگر بادی و اگر افسانی همان الم و یرد کده کیدر مک کرک مکر کیم حجاب ایده جک کیسه حاضر
 اوله اکاده بر چاره و بر تدار که مفید اولق کرک زبرا حکما تأخیر نه اذن و بر مز ل اگر چه که
 حضرت شیخک بو حکایه بی صورت هر لده در لیکن محض نصیحتدر * بیت * حرف
 ترش روی ناساز کار * چو خواهد شدن دست پیشش مدار * حرف اصطلاحی حلهنده باده
 مصاحبه دیرل اما بونده مطلقاً مقارن دیکدر (ترش رویه اضافتی بیانیسه در) (ترش رو
 و صف ترکیبدر اکتبی صورتلی معناسته) (تا ادات نفی) (ساز کار موافق معناسته در و ناساز کار
 ناموافق دیکدر) (چو حرف تعلیل) (خواهد شدن کیمک استیه دیکدر) (دست مدارک

زده سروری
 ز دای سید علی
 و سروری

مفعول اولی و بیش تا نیمی (مدار فعل نهی مفرد محاسب طوتمه دیمکدر (محصول بیت)
 ناموا فق اکتی صورتی حریف چونکه کتمک استبه ایکی اوکونه طوتمه یعنی مانع اولسه
 قوکتسون اللهه اصماردلق حاصلی ناسازک صحبتی عذاب روخدر (مصراع) روح راحت
 ناجنس عذابیت البم * حکایت * از صحبت یاران دمشق ملائقی پدید آمده بود سردر بیابان
 قدس نهادم و با حیوانات انس گرفتم تا وقتی که اسیر قیسد فرنگ شدم در خندقی طرابلس
 باجهوداتم بکار کل بد افشند تا یکی از رؤسای حلب که سابقه معرفتی میان ما بود گذر کرد و مرا
 بشناخت گفت این چه حالتست و چه گونه گذاری گفتیم * صحبت یاران دمشق لایسه لردز
 (ملائی یا حرف وحدت نوعیه) پدید عجم باء عجمه اوقور و رومیلر باء عربله (در بیانان در
 حرف صله با معنایسته قدسه اضافه لامیه قدس مبارک مراد در (تأخر حرف انتها یا حرف
 آتی کوستر که بیابانده بر مدت اولمش اوله (وقتی یا حرف وحدت) که حرف بیان (اسیر قید فرنگ
 لایسه لردز) خندق خانک قحقی و تونک سکونیه معروف (طرابلسه اضافه لامیه) طرابلس
 اقد کز کنارنده شام نواچیسنده بر شهرک اسمیدز حصاریده و ارشهری و حصاری
 در یادن برمل برار اقدر لیکن لب در یاد جابجا بر جملر وار که دریا جانینی حفظ ایدر (تا یکی
 یوتاده انتها یچوندر و بوندند امتداد فهم اولور (رؤسارانک ضمی وهمزه و سینک
 قجملر یله رئیسک جمیدر) حلیه اضافه لامیه در (که حرف رابط صفت) سابقه یا حرف
 وحدت (وهمزه حرف توسل تقدیری معرفت سابقه در بعضی نسخده سابقه معرفتی
 واقعدر) میان لامیه) گذاری بونده کچنورسین دیمکدر (محصول ترکیب) ده شده اولان
 یارانک صحبتدن بکار برمل ظاهر اولدی باشمی قدس بیابانسه قودم و حیوانانه انس طوتمدم
 شول وقتهدک که فرنگ قیدنه اسیر اولدم و طرابلس خند قدسه بنی جهودلر له بالحق اینشسه
 طوتمدیلر شول وقتهدک که حلب اکارندن بریسی که انکله ارامزده معرفت سابقه وار ایدی
 ایش ایشلدیکمن بره اوغرادای و بنی بیلسدی و دیدی بونه حالتدر و نیجه کچنورسین دیدم

* قطعه * همی کر یختم از مردمان بگوه و بدشت * که از خدای نبودم بدیگری پرداخت *
 همی ها حرف تأکید (می کر یختم حکایت حال ماضی متکلم وحده فچاردم دیمکدر
 (مردماندن مراد انساندر) بگوه یا حرف صله (که حرف تعلیل) نبودم میم معنی جهتمده
 پرداخت کله سده مقیددر پرداختم نبود تقدیرنده (محصول بیت) انساندن و مردماندن کوهه
 و صحرایه فچاردم زیرا خدادن غیر یله مصاحبت و مقارنتم یوغیددی یعنی مقرب الی الله
 اولدیم ایچون مردمدن نرفت ابدوب کوه و دششه فچاردمکه صحبت و مقارنتم اکا مخصوص
 اوله فقط حاصلی اغیار مانع تقرب و صحبت اولما سون دیواغیاردن فچاردم بعضی شراح
 دیمش طاغنه و صحرایه فچاردم خدادن غیره مقسارن اولمایم دیو لیکن معنای منطوقی بویله
 دکلسدر فئامل (مصراع ناینک معناسنی زیرا حق تعالی حضرتندن غیر ی بر کیسه ایله بکا
 مصاحبت و مقارنتم اولدی در بین حق ادایه مالک اولما مش * قیاس کن که چه حالت بود
 درین ساعت * که در طویله نامردم بیاید ساخت * که حرف بیان (درین ساعت بوساعتده
 و بوحالده دیمکدر) (که حرف تعلیل) طویله نامردم لامیه (میم متکلم معناده بیاید مقیددر
 بکار ک دیمکدر) ساخت بونده مصدر معناسنه در راضی وقائع اولمق دیمکدر (محصول بیت)
 قیاس ایلکه نه عالم وار بودمه و بوساعتده که ناجنس و ناهرد صراستده و دیز بسنده
 کچتمک و اختلاط ایلمک کرک یعنی بر بلوک جهودله طهارتی و بالحق خد متده فرنگسه اسیر
 اولان مسلمانک حالی نه اولدیغی معلومدر قیاس ایله صور معنی احتیاج سز حاصلی بونک کی

زبان سید علی و سروری
 رد شعبی

محنت و عذاب بد بیهیادند در تعریفه محتاج دکل * بیت * پای در زنجیر پیش دوستان *
 به که بایگانگان در بوستان * بیگانگان کاف ثانی هاء رسیدن بدل کشدر (و الف و نون ادات
 چه در (محصول بیت) دوستارفتند ایاق زنجیره اولوب محبوس او ابق بیگانه له بوستانده
 اولوب ازاد اولمقدن بکدر حاصلی دوستارفتند محتمه او ابق بیگانه له وناجنسارله راحتده
 اولمقدن بکدر اگر چه که بیگانه له راحت مشکلدرد * برحالت من رحم آورد ویده دینار
 از قید فرنگم خلاص کرد و با خود بحلب برداختری داشت در عقد نکاح من آورد بکابین
 صد دینار چون مدتی برآمد دختر بدخوی بود و ستیزه روی و نافرمان زبان درازی کردن
 گرفت و عیش و منعمص داشتن چنان که گفته اند * دختری یا جرف و حدت (عقد نکاح)
 بیانیه (کابین کاف عربیله عقد نکاح و مهر مؤجلدر بونده مراد اخیردر (بدخوی وصف
 ترکیبدر (ستیزه روی بوده او یله در معاند دیکدر (بعضی نسخده نافرمان دوشمش غیر مطیع
 معنا سته (منعمص اسم مفعولدر تفعلیل بایندن مکرر دیکدر (محصول ترکیب) مذکور رئیس بنم
 مذکور برحاله رحم کتوردی واون دیناره بی قید فرنگدن خلاص ایلدی وکندیله حلبنه
 ایلندی برقری واریادی انی بنم عقد نکاحه کتوردی یعنی بکنکاح ایلدی بوزالتون مهره چونکه
 برمدت هر واریادی دختر بدخوی و ستیزه روی ایمش و غیر مفاد و مطیع ایمش زبان دراز ایلکه
 بشلدی و بنم عیش و صفای مکرر قلغه شو یلکه دیشلر * مثنوی * زن بد در سرای هر دنکو *
 هم درین عالمست دوزخ او * زن بد بیانیه (سرای هر دنکو لامیه و بیانیه در (دوزخ اولامیه
 و مؤخر مبتدا (درین عالم مقدم خیر (محصول بیت) انی کشینک اونده برامن عورت بوجهائده
 انک جهنمیدر یعنی برامن عورت انک جهنمیدر و یا اول او انک جهنمیدر * زینهار از قرین بد
 زینهار * وقتار بنسا عذاب النار * زینهار زانک کسری و یا ایله نونک سکونیه یا سزده
 لغتدر و مشتکر درع و تحذیر و امان بیننده بونده تحذیر و امان معنای ملائمه (قرین بد بیانیه
 (و او حرف ابتدا (قنا فأنک کسریله فعل امر متکلم مع غیره در وقتی بدین یعنی لفیف مفروددر
 ضرب بایندن بری صافله دیکدر (ربنا تقدیری بار بنادر منادی مضافدر اول جهنمیدن منصوبدر
 (عذاب نزع خافضه لغله منصوبدر تقدیری عن عذاب الناردر (محصول بیت) زینهار برامن
 یولداشدن زینهار (یعنی صاف برامن یولداشدن و یا امان برامن یولداشدن یارب بزی صقله برامن
 یولداشدن که عذاب ناراندن کایتدر (تنه که حضرت امام علی کرم الله وجهه بیورر دنیاده جهنم
 برامن عورتدر (حضرت شیخکده بونده مرادی کندینک بدخوی و ستیزه روی و نافرمان خاتونیدر
 * باری زبان نعمت دراز کرده همی گفت توان نیستی که بدر من ترا از قید فرنگ بد دینار باز
 خرید اقم بلی بد دینار باز خرید و بصد دینار بدست تو گرفتار کرد * باری یا جرف و حدت
 (زبان نعمت بیانیه کشینک ذلت و حقارتی دیلکه نعمت دیرل (کرده بونک کی یرزده هاء رسمیه یه
 هاء ترتیب دیرل (دراز کرده او زادوب دیکدر (دراز ایش اولدی حالد دین مذکور ترتبیدن
 آگاه دکل ایمش (همی گفت حکایت حال ما ضیدر سو یلردی دیکدر (تو و او رسمیه انت
 معناسنه در (آن اسم اشارتدر برمقدر کسه و یا شخصه و غیر یسته (تقدیری توان کسنی نیستی دیکدر
 سن اول شخص دکلین استهزام انکاری طریقله (که حرف زابط صفت (بدر من لامیه (یاز
 ادات تأکیددر (خرید فعل ماضی مفرد غائب صاتون الدی دیکدر (بلی عربیده لامک فحقیله
 اوقفور (و فارسیده کسره ایله اود دیکدر (فارسیده آری دیرل (بد دینار یا حرف مقابله
 اون اتون دیکدر (بصد دینارده بویله در (بدست تو یا حرف صله و اضافت لامیه در (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ بیورر مذکور خاتون برگره هوان و ذلت زبانی دراز ایدوب سو یلردی (سن اول کیمسه

لف و اشترط بقیله

یا

زوشمی
مطلب

دکسین که بپام سنی اون دیناره قید و حبس فرنگدن صا تون الدی بلی دیمم کر چک اون دیناره
صا تون الدی وسکا یوز دیناره کر فشار ایلدی * مشوی * شیدم کوسقندی را بزکی * رها نید
ازدهان و دست کرکی * کوسقند کاف بجمک ضعی وواو وسینک سکونی و فائک قحی وفادن بدل
بایله قیون دیمکدر (یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول (بزرگ بانگ وزانک ضمیر یله ورائک سکونیه
اولو دیمکدر (رهائید فعل ماضی مفرد غائب الف ونون ادات تعدیه در قور تاردی یعنی خلاص
ایلدی (کرک کاف بجمک ضعی ورائک سکونیه قورد دیمکدر عریبه مشهور آدی زبدر دخی
نیجه آدی وار (محصول بیت) ایشندمکه برقیونی بر او کیمسه بر قوردک اغزندن واندن خلاص
ایلدی * شبانکه کارد بر حلهش بما لید * روان کوسقند ازوی بنا لید * شبانکه کیمه سی دیمکدر
(کارد کاف بجمله و او ج ساکنه بچاقدر عریجه سکین درلر (حلق حاء مهمله تک قحی وسکون لامه
بوغاز بجم کلودر کاف بجمله (بمالید فعل ماضی مفرد غائب لغتده او مقدر بونده سورتمک مر ادر
حاصلی بوغزلدی دیمکدر (روان بونده جان معناسنده ز بر روان روح انسانده مستعملدر
(و جان حیوانده (کوسقنده اضافتی یا بطینیه در (محصول بیت) قیونی قورد بجمه سندن
خلاص ایلین کیمسه اول قیونک کلوسنه بچاق سوزتدی یعنی ذبح ایلدی نایاک اولسون دیو
ز بر قورد التندن حقهشدر بو یله ایدنجیه جان کوسقند انک ذبحندن ناله ایلدی * که از چنکال
کر کم درر بودی * چودیم عاقبت کر کم تو بودی * چنکال قینق معناسنده یعنی آجی حیوانا تک
بجمه سی اضافتی لامیه در (در حرف تأکید (ر بودی راده قح و ضمیه فعل ماضی مفرد مخاطب
قایدک دیمکدر (تو بودی سن ایدلک و اسن ایش سین (محصول بیت) روان کوسقند ناله ایلدی که
چنکال کر کدن بنی قیدک خلاص ایلدک چونکه نظر صالدم عاقبت قوردیم سن اولدک یعنی بنی
خلاص ایدن و هلاک ایدن سن اولدک قصه دن حصه بود که حضرت شیخی رئیس قید فرنگدن
تخلص ایلدی اما بویه بدخوی دختر بنده گرفتار ایلدی * حکایت * یکی از پادشاهان عابدی را
پرسید که اوقات عزیزت چه کونه میکذرد گفت همه شب در مناجات و سحر در دعا و حاجات و همه
روز در بند اخراجات ملک فرمود تا وجه کفای او معین دارند تا بار عیال از دل او بر خیزد * بند بونده
قید معناسنده (اخراجاتدن مر ادا هله و عیاله نفقه و کسوه ایچون خرچ تدارک ایلدکدر قایدن
خواطر اخراجی مر ادا دکل (تا حرف تعلیل (وجه بونده جهت معناسنده (کفای کافک فحیله
رزق و آرزق معناسنده (وجه کفای بیانیه و بالامیه مجازا (اویه اضافتی لامیه) کفای کسر یله
قید ایلین کافی دکل ایش (بار عیال لامیه در مجازا بار بو کدر اما بونده نقلت مر ادا در (عیال عینک
کسر یله عیالک جمیدر (عینک قحی و یا مکسورک تشدید یله جناید جیدک جمعی اولدیغی کبی
(محصول ترکیب) بر پادشاه بر عابد ه صور دیکه عزیز و شریف و قتلرک بجمه بکر و حالک ندر
دیدی (عابدیدی تون کیمه مناجاتده و سحر وقتی دعا و حاجاتده و بتون کون قیود اخراجات
نفقات اهل و عیالده یعنی یونلرک لوازمی قیدند یم (پادشاه بیوردی تا کیم جهت معاش
و کفای معین طوتار یعنی تمین ایلیدل تا کیم کوکلندن عیالی بوکی و ثقاتی قاقه یعنی قیود
عیالده مقید اولوب عبادته مشغول اوله * مشوی * ای گرفتار پای بدعیال * دکر آزادکی میند
خیال * گرفتار اصلنده وصف ترکیبی در تراکب خفیه دنصکره میتلا معناسنده استعمال ایلدی لر
(پای بند اصلنده وصف ترکیبی در ایاق باغی معناسنده استعمال ایلدی لر باری و او
قلب ایدوب پابونده درلر تنکه آتلا یاغنه آورد قلر بنده پیوند درلر حاصلی ایاق باغی دیمکدر
معناسنی ایاقی بغلودین (و گرفتاره عطف تفسیر بدر بین ایکی اداسنده بله خط ایش (اضافتی
لامیه و بیانیه در (آزاده گرفتار مقابلی (ضمت تضاددر (ویا حرف مصدر (بعض نسخه ده

رد این سید علی
ردشعی

لف و نشر مرتب طریقیله
*
رد سرورزی

اسودگی دوشمش (مبتد فعل نهی مفرد مخاطب) (آزادی مفعول اول) (وخیال ثانیه) (موصول
 بیت) ای عیال ایاق باغنه مبتلا اولان یعنی اهل و عیال قید یله مقید اولان کیمسه دخی آزاد ه لک
 و آسوده لک خیالی بغمه یعنی شه نکر و سکا صفای عبادت و حضور قلب میسر دکل * غم فرزند ونان
 و جامه و قوت * بازت آرد زیر در ملکوت * ملکوت لغتده ملک معناسنه در (ملکوت عراق دربر
 ملک عراق معناسنه بونده مراد عالم ملکوتدر یعنی عالم قدس (موصول بیت) اوغل غمی واتمک
 و لباس و رزق غمی یعنی بونک کبی غلرسنی عالم ملکوت سپردن آلیقور یعنی اول عالمک سیر بنسه
 مانع اولورز پر خدایه وصوله ادنی نسته مانع اولور بونلر خود کلیاتدر مصرع ثانیک معناسنی
 عالم ملکوتده اولان سیر و مشاهده دن سنی کروکتور در دین ادابی اپی کتور عیش و مصراع اولی
 غم فرزند و بار جامه و قوت یازانلر جمع نسخیه زه مخالف یاز مشلر * همه روز اتساق میسازم *
 که شب باخدای پردازم * میسازم بونده ایلمر دیمکدر (که حرف بیان) (شب باحرف ظرفه) (باخدای
 تقدیری باعبادت خدایدر) (باحرف مصاحبت) (پردازم فعل مضارع متکلم وحده مقید اولام
 دیمکدر (موصول بیت) بتون کون اتساق ایدرم یعنی نیتده و فکر مده طوتارم که کیمجه عبادت خدایله
 مقید اولام دیو یعنی جناب عزته توجه ایلوب کولکی ماسوادن خالی و سالم ایدم باخدای پردازم
 معناسنی خدایله اختلاط ایدم دین اختلاطه لایق دکل ایتمش * شب جو عقد نماز می بندم * چه خورد
 بامداد فرزندم * شب در شب تقدیر ایدرم زائد ایلمش (موصول بیت) بتون کون مذکور اتساق اوزره
 اولورم (اما چونکه کیمجه عقد نماز بند ایدرم یعنی تکبیر الافتاح ایلوب چون نماز شروع ایدرم
 خاطر مه بولکور که ایرته اوغلنجه سلمرم نه پردیو حا صلی غم فرزند ونان و جامه و قوت خاطر مده
 صفای عبادت و خلوص طاعته مجال و برهن علی کل حال سلوک حقه ه هیچ برجه شدن مانع زاه
 اولماق کرک مذکور لک خود هر بریسی پر ما نعدر جائز در که چه خورد اولته بر اتساق تقدیر
 اولسه وجه دن خالی دکل * حکایت * یکی از متعبدان شام در بیشه سالها عبادت کردی و برک
 درختان خوردی پادشاه آن طرف بحکم زیارت بنزدیک اورفت و گفت اگر مصلحت بینی در شهر
 از برای تو مقامی سازیم که فراغت عبادت ازین به میسر شود و دیگر آن برکات انفس شما مستقید
 شوند و بر اعمال صالح شما افتد کنند * متعبد تعقل بایندن اسم فاعلدر عبادت ایدیجی یعنی
 خدایه قولاق ایدیجی متنسک معناسنده در (الف و نون ادات جمعدر شامه اضافتی لامیدر) (بیشه مشه
 معنا سنه در) (باحرف و خدت) (همزه حرف توسل بر میشده دیمکدر) (سالها ییلار) (کردی
 یا حرف حکایت) (برک درختان لامیه) (خوردی یا حرف حکایت) (بحکم یا حرف مصاحبت) (حکم
 بونک کبی بر زده علت و بهانه معناسنده در) (زیارته اضافه لامیدر) (مقامی یا حرف وحدت) (که
 حرف تعلیل و یا حرف رابط صفت) (فراغت عبادت مصدرک فاعلته اضنا فئدر و یا مفعولته
 یا حرف مصاحبت) (برکات برکنک جمعدر مبارکک معناسنه) (انفس نفسک جمعدر) (بونده مراد
 کلاندر) (اعمال صالح بیانیه) (وشمايه اضافه لامیه) (اقتدا مصدردر افعال بایندن برنسته به اویمق
 مثلا امامه اویمق کبی) (موصول ترکیب) شام عابدننن بریسی بر میسده ده ییلار چه عبادت ایلردی
 وانغچر پیرا قلزینی طعام برینه پردی اول جائیک پادشاهی زیارت سبیله عابدک یانه واردی دخی
 دیدی اگر مصلحت کوررسک یعنی لایق کوررسک شهرده سنک ایچون بر مقام پیدا اید ه بن که
 فراغ عبادت بوندن یک میسر اولور و غیر یلردی سزک مسبارک نفسکر نه مستفید اولور
 یعنی ارشاد و پند یکنله نیچه کیمسه مستر شد و متصح اولور حاصلی نیچه محب و مرید پیدا
 ایدرسن دخی سزک اعمال صالحه کره افتدا ایدرل یعنی اوراد واذکار و سایر عباداتده سز
 تابع اولور * زاهدان سخن قبول نکر در ارکان دولت گفتند پاس خاطر ملک را مصلحت آنست که

رد شعی
 رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی
 رد ابن سید علی و سروری

چند روزی بشهر درانی و کیفیت مقام معلوم کنی پس اگر صفای وقت عزیزان از صحبت اغیار
 کدورتی پذیرد اختیار باقیست آورده اند که عابد بشهر درآمد بستان سرای خاص
 ملک را از برای او پرداختند مقامی دلکشای و روان آسای * پاس باه عجمه حفظ معناسنه
 اسمندر (خاطره اضافتی مصدرک مفعولته در) و ملکه لامیه (را ادات تعلیل) صفاء الف عموده ایله
 مصدر دز بولانفاق مقابلی) وقته اضافتی لامیه در مجازا (عزیزانه لامیه مراد مذکور متعبد در
 ادات جمع تعظیما بکشدر (صحبت اغیار مصدرک فاعلته و یا مفعولته اضافتدر) (کدورتی
 یا حرف وحدت) پذیرد فعل مضارع مفرد غائب قبول ایله یا ایلسه دیکدر فاعلی تحتده صفایه
 راجع ضمیر ذمعی جهتده فعل شرط واقعدر (اختیار مبتدا) (و باقیست خبری و جمله اسمیه
 جواب شرط واقعدر) (بستان سرای اصلنده سرای بستان ابدی بستانده اولان سرای
 دیکدر صکره اضافندن قطع ایدوب تقدیم و تأخیر ایله ترکیب مزجی ایدوب بستان سرای
 دیدیلر سرای بستان معناسنه (خاصه اضافت بیانیه) (و ملکه لامیه) (را ادات تخصیص
 پرداختند فعل ماضی جمع غائب خالی و مهیا قلدیلر دیکدر مقامی بستان سرایی بیان ایدر
 یا حرف وحدت) (دلکشای وصف ترکیبدر کولک آچیچی معناسنه کشایدندن (روان آسای ده
 وصف ترکیبیدر روح راحت اولاجتی بر دیکدر آسایدندن (موصول ترکیب) زاهد
 پادشاهک بوسوزنی قبول ایلدی ارکان دولت دیدیلر ملکک خاطرینک رعایتی ایچون مصلحت
 اولدز که برنیچه کون شهره کله سین اگر عزیزلک صفای وقتی صحبت اغیار دن کدورت قبول
 ایدر سه یعنی مکرر الاوقات اولور سه حاصلی از دحام عوامدن خاطر شریف بی حضور
 او اورسه اختیار بکنر باقیدر (روایت ایشلردر که عابد شهره کلدی پادشاهک خاص باغچه
 سرایی آنکیچون خالی قلدیلر یعنی ایچنده اولان انواب و انقالی قالدروب عابده تسلیم ایتدیلر
 بر دلکشای و روان آسای مقام ابدی مذکور بستان سرای که اوصافی بیلردن فهم اولنور
 * مثنوی * کل سرخش جو عارض خوبان * سنبلش همچو زلف محبوبان * کل سرخ
 بیانیه (شین بستان سرایه راجعدر ادنی مناسبتیه اگر چه حقیقته کل بستانده ده او اور
 (چو ادات تشبیه) عارض اسم فاعل وزنی اوزره اصلنده صفاله اسم ابدی صکره صقال بتی بره
 اطلاق ایلد یلر اما عجم عارضک و خاتمک و کافرک عین الفعلنی شعت کلامده مفتوح او قورل
 (خوبانه اضافت لامیه در) (کل سرخ مبتدا و ما بعدی خبری) (سنبلش مبتدا و ما بعدی
 خبری) (موصول بیت) مذکور بستان سرایک کل سرخی محبوبلر عارضی کی ابدی زنگده
 و طراونده سنبلی خوبلر زانی کبی ابدی بویده اولنده * همچنان از نهیب بر مجوز *
 شیر ناخورد طغفل دایه هنوز * هم ادات تأکید چندان انجیلین عربیده کذلک دیرلر (نهیب
 خوف و بیم معناسنه در قورقی دیکدر (برد مجوز اضافت لامیه در) (برد مجوز قبشک آخرنده
 بهاره قرشو بدی کونک اسمندر که حضرت لوط قومی عاد قومته یل قیامت اول بدی کونده واقع
 اواش و اول کونلردن عربجه هر برینک براسمی وار (قطعه) هست ایام مجوز ای سرور دانا
 سه روز (زآخره ماه شباط و اول آذر چهار) (صن ۱ و صنبرست ۲ و و ۳ و عارست ۴ و مؤثر ۵
 (مطابق الجریست ۶ و مکفی الظعن ۷ هقم بر شمار) شیر بویده سود معناسنه در (نا ادات توصیف نی
 (خورد) بونده ایچمش دیکدر ناخورد ایچممش (طفل تازه طوغش او غلجتی و باوری یعنی
 حیوانات جنسک اوشاغی دایه به اضافت لامیه در مجازا دایه او غلجته لر بسلین خاتون جنسته دیرلر
 عربیده ظاهر دیرلر دایه به اضافت تریبه جهتدندر (هنوز الان دیکدر) (موصول بیت) کل و سنبل
 مذکور اوصافله اولدیغنی کبی برد مجوزک بیلدن الان سود ایچمه ماش طفل دایه در یعنی رنگ

شارح مرخومک ذکر ایلدی
 غاه معجمه ایله ایسه بوزک
 معناسنه اولوب تاسنک
 کسر ایله لغت اولدیغنی مثلاً
 فقحیله دخی لغت فصحه
 و مشهوره در بوق طی قبیله
 سندن اولان سنخی مشهورک
 اسمی ایسه فی الحقیقه حاکم
 وزنده عین الفعلی مکسوز
 او اوب دیدیکی کی عجم فقحیله
 او قورل لیکن اول اسم حاه
 مهمله ایله در بوضورتده
 معجمه ایله ضبط اولنسی قلم
 ناسخدن سهوه محمولدز
 فقدر (لطایع)
 شارح مرحوم بو محمله ایکی
 یرده خطا ایشلدر اولکی
 خطاسی عاد قومی دیه چک برده
 لوط قومی دیشدر رایکی
 خطاسی بو محمله بدی کون
 دیدیکدر که آینه سکر کون
 و بدی کیچهدر تنکه قرآنده
 سخنر هاعلیهم سبع لیلال و ثمانیه
 ایام حسوما نازل اولاشدر
 (جری)

و بوزی کالده اولدی کی طراوت و نازه لکلر بده کال مر تیه ایدی (بیتک نتیجه سنده یعنی
 انک کل و سنبلی بر دمجو زک خوفندن و شدتندن تمام اجسامش ایدی اما اجلسه شیخ وصف
 ایلدی کی او اور دی دین بیتک معناسنی اینجه اچامش * بیت * و افانین علیها جلتار *
 عاقت باشجر الاخضر نار * بحرر مل مسدس مخبون (افانین جمع افاندر که جمع فنددر
 اناج دالاری و فدالاری دیمکدر لفظا مرفوع مبتدا (علیها هاسملا بحرور افانینه راجعدر
 جلتار کلتارک کاف عجمک ضمیه معر بیدر لیکن عرب لام مضمومک تشدیدیه استعمال ایدر بریه
 اناریک چیچکنه دیر لظرفک فاعلیدر و وجهه ظرفیه صفت افانیندر (عاقت فعل ماضی مفرد
 مؤنث غایبه در تفعیل باشند مینی للفعول اصادی دیمکدر باشمقدن کنایتدر تعلق ایلدی معناسه
 (باشجر علتیه متعلق (الاخضر صفت شجردر بشل اناج دیمکدر (نار لفظا مرفوع قائم مقام
 فاعلیدر علت علقه فعلتک جمله فعلیه اعرا بدن محلا مرفوع خبر مبتدا در وجهه اسمیه تک
 اعرا بدن محلی یوق جمله ابتدایه (محصول بیت) کلتار تعلق ایلن افانین (حاصلی کلتار
 دالاری و بدا قلمی چیچکنه کانه بشل اغاجه باشمش آتشددر (یعنی مذکور مقامک
 شکوفه سنی یعنی کل و سنبلتی وصف ایلدی پس شمعی در ختانتک شکوفه سنی وصف ایدر
 حاصلی انار اغاجتک چیچکی کویا که بشل اغاجه آتش باشمشدر انار اغاجتک چیچکی آتسه
 تشبیه ایش (جلتار و نارک زاری ساکن اوقنور * ملکدر حال کنیز کی خوب روی پیشش
 فرستاد * نظم از بن مه پاره عابد فریبی * ملائک صورتی طابوس زبئی * معلوم اوله که
 فارسیده بعض مقامده از بن لفظنی تشبیه معناسنده استعمال ایدر لنتکه وحید تبریزی تجنیس
 خط بیننده ایراد ایش (بیت) پری ندارد ای صنم بروشنی چنین جین (بشر دهد از بن
 پسر که به بود زحور عین) از بن پسر بونک کی پسر دیمکدر (مه پاره آبی پاره سی دیمکدر
 (یا حرف وحدت) و هزه حرف توسل (عابد فریب وصف ترکیبدر و یا حرف وحدت (طابوس زبیده
 فریبندن و یا حرف وحدت (ملائک صورت وصف ترکیبدر و یا حرف وحدت (طابوس زبیده
 وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت (محصول بیت) بویات بیت ثانی به مزهوند بونک کی
 پراغ الدایمی بر ملائک صور تلی بر طابوس بر اشقیلی مه پاره ایدی یعنی بوصف تامله متصف
 بر کوزل کنیزک ایدی * که بعد از دیدنش صورت نه بندد * وجود پارسا یازا شکیی * که حرف
 بیان (دیدنش مصدرک معوانه اضافتدر (و شین کنیز که راجعدر (صورت نه بندد ک
 مقدم معقولدر (و شکب فاعلی (و یا حرف تکبیر (شکب شبنک و کاف عربک کسره لوله
 صبره دیرل (وجود پارسایان لامیه پارسای عابده دیرل (و الف و نون ادات جمعدر (را ادات
 تخصیص بویاتک مصنوعته شراح واصل اولماشدر (محصول بیت) بره پاره که اتی کور مکد نصرکه
 عابد لوجودتک صبر و شکبی صورت بغلاز یعنی اتی کورد کد نصرکه عابد و زاهدلرک وجودنده
 صبر و قرار قالمز حاصلی یوزینی کورنجه بی تاب و طاقت اولورل دیمکدر بونظمی رایعی دیویا زلر
 احوال شره شورلری یوغیش * همچنان در عقبش غلامی بدیع الجمال لطیف الاعتدال *
 یعنی چاره کی چاره اردنجه جمال غریب یعنی حسنده بی نظیر اعتدالی لطیف یعنی لطیف
 و معتدل بقول ارسال ایلدی معنیده حاصلی بی مثل و مانند بر چاره به و بر غلام احسان ایلدی
 * قطعه * هلاک الناس حوله عطشی * و هوساقی بری و لایسقی * هلاک فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب (الناس لفظا مرفوع فاعلی (حول ظرفیه منصوبدر و ضمیر غلامه راجعدر
 (عطشی تمیز لیکله منصوبدر هلاک ناسه استادندن (وهو محلا مرفوع مبتدا (ساق تقدیرا
 مرفوع خبری وجهه اسمیه محلا منصوب جمله حالیه (بری فعل مضارع مفرد مذکر فاعلدر افعال

رد شعری

مطلب

رد شراح جیعا

رد شراح جیعا

بایدن فاعلی تحتیده ساقی به راجع ضمیر وجله فعلیه محلامر فوع صفتیدر ساقینک (لایسقی
 جله فعلیه معطوفدر ماقبلنده جله فعلیه یه وایکی فعلاک مفعولاری محذوفدر تقدیری
 یر بهم الکاس و لایسقی بهم الشراب (محصول بیت) ناس اول غلامک اطرافنده صومبرناق جهتدن
 هلاک اولدی حال بوکه اول بر ساقیدر ناسه کاشی کویتر و ناسکندی کور بنور اما بونازه
 شراب ایچر من یعنی مرحت ابدوب فاندبر من (ری افعال بایندن مبنی للفاعل او اوب مفعولاری
 محذوف اعتبار اولق اولاد مبنی للمفعول اولقدن فیدبر * دیده از دیدنش نکستی سیر *
 همچنان کز فرات مستقی * دیده میدا (از دیدنش مصدر مفعولنه مضای قدر (وشین
 غلامه راجعدر) نکستی یا حرف حکایه اولمز دی دیکدر و فاعلی دیده به راجع تحتیده ضمیر
 (وسیر مفعول صریحی واز دیدنش غیر صریحی (کزا صلننده که از در) فرات فانک ضمه
 بونده مطلی صوراد در) مستقی استفعال بایندن اسم فاعلدر استسقامر ضمه مبتلی اولان
 کیسه (محصول بیت) کوزاول غلام ناز نینی کور مکدن یعنی سیر و تماشا ایلمکدن سیر اولمز دی
 یعنی تقدیر باقیه طوبی بزدی انجلیکه مطلی صودن مستقی هر تقدیر که ایچسه قائمز باخصوص که
 کند ینده ضرری وار حاصلی کمال حسندن کوز باقد قچه باقیه جنی کلور * صابدهسه لذیذ
 خوردن گرفت و کسوه لطیف پوشیدن واز فواکه و مشوم حلاوت و تمتع یافتن ودر جمال غلام
 و کثیرک نظر کردن و خرد میدان گفته انداز لف خوبان زنجیرهای علمت و دام مرغ زربک *
 (لقمه لذیذ بیانیه) خوردن گرفت ینکه باشدی بونک کبی عبار تلر پر ایشه شروعدن کایتدز
 بونترک آخریسه وار نچه هر فقه ده بر گرفت تقدیر اولور و بوکر فنک ماقبلنده بزادت لفظنی
 تقدیر بایندن زائد ایش (فواکه فاکهه نک چهیدر تازه میوه دیکدر) مشوم خوش قوقولی
 نسته) حلاوت مصدر در لذت مناسنه (حلاوت یافتن گرفت یعنی لذتلمکه باشدی
 (تمتع فعل بایندن مصدردر لغته متاعلمک یعنی فائده لیکدر اما بونده ذوقلمک مناسنه در
 جائزدر که حلاوت و تمتع فواکه و مشومه لف و نشر مرتب طریقله مصروف اوله و جائزدر که
 ایکیسی یله هر برینه اوله (در حرف صله) جمال غلام لامیه (خرد میدان میدا) گفته اند
 خیری جله اسمیه حالیه و اقدنر (زلف خوبان لامیه و میدا) زنجیرهای علمت
 لامیه ل و خبر میدا (دام مرغ زربک لامیه و بیانیه در خبره معطوف (دام طوزاغده آغده
 ذرلر (محصول ترکیب) مابذ و لطیف لقمه ینکه باشدی و پاک و لطیف کسوه
 کیسکه و فواکه و مشومادن حلاوت و ذوق بولغسه و غلامه جار یه نک جمال پاک لسه
 نظر ایلمکه باشدی حال بوکه عقلا دیشلر محبو بلرک زانی عقل ابانغک زنجیریدر یعنی عقلی زنجیره چکر
 دخی زربک وچایک قوشک طوزاغی یعنی هر تقدیر که بر کیسدر زربک ودانا اولسه محبوب قصد ایذنیجه

زد سر وری

مطلب
رد این سید علی

مطلب

رد این سید علی و سرورزی

انی صید ایدر بیت * در سرکار تو کردم دل و دیک با همه دانش * مرغ زربک بحقیقت منم امروز
 تودامی * در حرف هله با حرف ظرف (سر بونده سودا و هوا مناسنه در) کاره و کارک
 تویه اضافتی لامیه لدر سنک ایشک سوداسته و یاسوداسته دیکدر (کردم بونک کبی فعلاک
 ماقبلنده برصرف لفظی تقدیر اولور و صرف کردم دیکسدر (دل مفعولی و دین ا کا معطوف
 (با حرف مصاحبت کردم فعلنه متعلق) دانش اسم مصدردر بلیش مناسنه بونده مراد علمدر
 (مرغ زربک بیانیه و میدا) بحقیقت زربکه متعلق (با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) منم خبر
 میدا (امروز ظرف زمان) و تو میدا (دایم یا خطابه خبری بانک وحدت ایچون اولسانی بجویز
 ایدنلری ذوق ایشلر (محصول بیت) ای جانان سنک ایشک هوا و سودا ننده و یاسوداسته صرف
 ایلدم دل و دیننی جمیع علم و معرفتله یعنی مال ملکمی سنک عشقک هواسته بذل ایلدم پس مرغ

زیرک بوکون بنم و سز دوزاق سنکه بنی ایکی ایاعدن صید ایلدک * فی الجمله دولت وقت مجموعش بزوال آمد چنانکه گفته اند * دولت وقت لامیه و مجموعه اضافتی بیانیه (بزوال باحرف صله حاصل کلام عابدک وقت مجموعتک دولتی زواله کلدی یعنی جمعیت وقتی وصفای خاطر ی زائل اولوب کندی حاصلی دنیاذوق اولکی ذوقندن اتی دور ایلدی شو بلکه علماء و عقلا دیمشدر * قطعه * هر که هست از فقیه و پیرومرد * وز زبان آوران پاک نفس * که بونده اسمدر کیم معنائسه (از حرف تبیین (فقیه بونده عالم معنائسه در (و پیرومرد (زبان آور وصف تر کبیدرز فصیح و بلیغ معنائسه بونده مراد واعظ و ناصحدر (آور آوز بدندن مشتقدر اور دندن مشتقدر دین خطا ایلش الفزون ادات جعدر (پاک نفسه اضافتی بیانیه در (پاک نفس و صف تر کبیدر بونده مؤثر سوزلی دین خطا ایلش شیخدر و ناصحدر مراد در (محصول بیت) هر کیسه که وارد فقیه دن و پیردن و مریددن و پاک و مؤثر نفسی فصیح و بلیغ واعظلردن (زبان آوران سخن دانایله شرح ایدن بنزایش * چون بد نیای دون فرود آمد * بعسل در بنایدی مکنس * چون ادات تعلیل (بدنی باحرف صله دونه اضافتی بیانیه در الجوق دنیا به دیمکدر (فرود بونده دالله در آمد تر کبیله میل و تنزلدن عبارتدر بعض مقامده اشاعه ای معنائسه دم مستعملدر (بونده اشاعه کلدی دینلر اشاعه دن سولیشدر (بعسل باحرف ظرف (در حرف تأکید تنکه مکرر مرور ایلدی (بجاند فعل ماضی مفرغائب (پای مکنس لامیه مصراع ثانی تمثیل و تشبیه طریقه وارد اولمشدر (محصول بیت) مذکورلردن هر بریسی چونکه الجوق وقتی دنیا به میل ایدوب تنزل ایلدی یعنی اکاتملق ایدوب تشبث ایلدی انک لذتله الدانوب قالدی عسلده مکنس ایاتی قالدیغی کبی حاصلی دنیای عسله و اهل دنیایی مکنسه تشبیه ایلش پس نیجه که مکنس عسله میل ایدوب گرفتار اولور اهل دنیا به انک خطامنه میل ایدنیجه انجیلین گرفتار اولور (پای مکنس برینه همچو مکنس یازانلر نسخه ره تشاف یازد قلزندن غیر بر معین مألده چیقما ز مذکور قطعه دنا صکره کلسانه خارجدن بر قطعه الحاق ایدوب شرح ایلین معنوه بونک کبی نصر فزلی داخل معرفت ظن ایدر فهم اونور بو یله ایسه بنس الظن و بنس الفهم * باری ملک بیدن اورغبت کردعا بدرا دید اذهیسات نخستین بگردیده و سرخ و سفید کشته و فر به شده و بر باش دیبا تنکبه زده و غلام بری بیکر باهر و حقه طراسی بالای سرش ایستاده بر سلامت حالش شادمانی کرد و از هر دری سخن گفتند تا ملک با نیجام سخن گفت من این دو طائفه را در جهان دوست میدارم علماء و زهاد را و زری فیلسوف جهان دیده حاضر بود گفت ای ملک شرط دوستی آنست که با هر دو طائفه نکو بی کنی علماء را ز زبده نادیکر بخوانند و زهاد را چیزی مده تازه دمانند * بدیدن او باحرف صله و اضافت مصدرک معنونه در (هیئت بونده شکل و سیما معنائسه در (نخستینه اضافتی بیانیه در (بگردیده دو نیمش یعنی اولکی شکلدن بر شکله دخی کبرمش (بالش دنیا بیانیه (دبایشب دیکدری قوماشدر (تنکبه زده طبعتمش دیمکدر لفظ تنکبه ترکیبه مستعملدر (غلام بری بیکر بیانیه بیکر بای محکم فحی و سکون با و فحیح کافه صورت معنائسه در (باحرف مصاحبت (هر وجه هیک کسری و رانک سکونیه و او و حانک فحیدر یله اسم آتندر بیلا زیه دیرلر عجم پیرن دیر (بر قناد و بلیکدر دیمکدر طراسی به اضافتی بیانیه (باحرف نسبت طراسه منسوب دیمکدر بالای سرش لامیه باشی او زره دیمکدر (ایستاده طور هوش یعنی یاغ او زره (و از هر دری باحرف وحدت هر بر یابدن و هر بر فصلدن دیمکدر (تا ما ک تابونده حتی معنائسه در باحرف ظرف (انجام آخر دیمکدر نسخه اضافتی لامیه در (و زری باحرف و حدت (فیلسوف بونده عاقل و دانامعنائسه در (جهاندیده به اضافتی بیانیه در (جهاندیده وصف تر کبیدر جهان کوز هوش دیمکدر مراد مجرب روز کاردر (نکو بی باحرف مصدر (نادیکر تا حرف تعلیل دیکر دخی یعنی زبده دیمکدر

زده سروری

زده ابن سید علی

زده سراج نیجه

مطالعاه اولتسه مال
چیقه چقندن ماعدا
همچو مکنس نسخه سنه
کوزه قطعه نک اعرا بنده
تکلف قالمقار لکن شارحک
التزام ایلدیکن نسخه خیال
یولیدر (لاطابع)

(بخوانند او قوه به ل یعنی علمده ترقی ایده ل (دیگر یرینه دیگران یازوب معناسنی تانیم غیر بئر اول رعایتی کوروب دخی او قوه به ل دین جمع نسخمه له مخالف یازوب مقصوده واصل اولماش (محصول ترکیب) برکه ملک عابدی کورمکه رغبت ایلدی عابدی کوردی اولنکی شکل وسیماندن ذومش وقزلی قول آغنی آق اولمش وسمرمش و دیبا یصدیغنه طباشش و پزی سیمالی جوان طاسوس تو یلریدن معمول بلبازه ایله باشی اوزره طوروب یل صاور ز بادشاه عابدک سلامت حالته وصفای ظاهر یرینه شادماناق ایلدی یعنی ابی حالده بولدیغنه مسر و ز اولدی وهر بایدن وهر جهتدن سوز سو یلدی حتی پادشاه آخر کلامته بیوردیکه بن بوایکی طائفه بی جهانده ساوه رین یعنی علما و زاهدلری برعاقل ودانا و زراول مجلسده حاضر ایدی دیدی ای بادشاه محبتک دوستلغک شرطی اولدر که ایکی طائفه به بله احسان و لطف ایلده سین علمایه اتون واقیجه و برتا علمده ترقی ایلدیر احسان سببیه علمه زیاده کوشش ایلدیر و زاهدله نسنسه و یرمه تا کیم زاهد قاله ل یعنی زهد و صلاحسنه مانع اولمیه تنگه بانگده کی عابده مانع اولدی حاصلی زهد و تقوالرینی دنیا لذتی افساد ایلده * بیت * نه زاهد رادرم بایبینه دینار * چوبستد زاهد دیگر بدست آر * بستد فعل ماضی مفرد غائب (ستدندن فعل مضارع دین زیاده غلط سو یلش (چونکه الدی دیمکدر (زاهدی یاحرف وحدت) بدست یاحرف صله (آر فعل امر مفرد مخاطبدر آر بدندن کتوردیمکدر (محصول بیت) زاهد اولان کیمسه به نه افیجه کرک نه اتون ز برابولر زاهدلیکی بو زار چونکه زاهد درم و دینار آلدی برغیری زاهدله کتور ز برابوردم و دینار قبض ایلکله زاهد لکدن خارج اولدی * قطعده * آرا که سیرت خوش و سر یست باخدای * بی نان و وقف و لقمه در یوزه زاهدست * آرا که تقدیری انکسر را که در حذف و ایصال طریقیله ترک اولندی (سیرت خوش بیانییه در بای بعنیه) (سر یست یاحرف وحدت و یاتیکر) (لقمه در یوزه لامیه دز) (در یوزه جره دیرل بحر تعریف ایدوب رومه دروازه دیرل (محصول بیت) او کیمسه نک که کوزل خلقی حسن سیرتی والله ایله برسری وار وقف ایتمکسر و لقمه جرسم زاهد در یعنی زاهد حقیقی اولنسه فقرا لقمه سن یتک لازم دکل هر نه برسه اکا ضرر ایلن * انکشت خوب روی و بنا کوش دافر یب * * بی کوشوار و خاتم فیروزه شاهدست * انکشت خو روی لامیه در (انکشت برقی (خوروی وصف ترکیبدر کوزل یوزلی دیمکدر (بنا کوش قواقی توزی (دلقر یبده اضافت بیانییه در (دلقر یب وصف ترکیبدر فر بیبندن کوکل الدایچی دیمکدر (کوشوار کوبه) خاتم فیروزه بیانییه فیروزه بر جوهرک اسمیدر که عجم فیروزه در ظاهر امر بدر فیروزه دن (شاهد بونده محبوب معناسنه دز (محصول بیت) لف و نشر غیر مرتب طریقیله بیورر خو پرو بک انکشتی و کوکل الدایچی بنا کوشی کوبه سن بنا کوشی و خاتم فیروزه سن انکشتی محبوب و مقبولدر یعنی بر کوزلک خلقی مقبول اولدقدنصره اسباب زینته هیچ احتیاجی اولماز حاصلی حسن ذاتی به اسباب زینت لازم دکل * قطعده * درویش نیک سیرت فرخنده رای را * نانر باط و لقمه در یوزه کومباش * درویش نیک سیرت بیانییه (نیک سیرت وصف ترکیبدر اخی خو بیلی دیمکدر (فرخنده رایه اضافتیه بیانییه در بعض نسخمه در فرخندی و او عطفله ایراد ایش لیکن اسلوب مجمله مختلصدر (فرخنده رای وصف ترکیبدر مبارک فکری دیمکدر (را ادات مفعولدر باء ضله معناسنه (نانر باط لامیه بونده ز باطدن مراد خاتفا و تنکیسه کی برلر در یومه مقدمه ر باطک مشترک معنالیق ذکر ایدوب تطوییل کلام ایلین اطباب بی فایده ایش (لقمه در یوزه لامیه (کوفعل امر مفرد مخاطب سو یله دیمکدر (مباح فعل نهی مفرد مخاطب اولمه دیمکدر (کومباشک معنای مطابقتی اولمادی و دی اولمه دیمکدر و معنای التزامیسی دی اولسون دیمکدر (کوفعلنی بعض یرده امر ونهی صیغله یله

رد شیعی

رد سزوری

بوختر یف مشهور ز دکلدرا (لطابع)

زد سزوری

استعمالی شایع در بزم کوره معنی و ریلور خطاب عام مراد در (محصل بیت) مبارک فکری او خو بی
 در ویشه رباط آتمکی و در یوزه اتمه سی دی اولسون یعنی بر کیمسه ننگ که در ویشلکی پاک
 وصافی اوله اکا وقف آتمکی چنگ لازم دکل مراد بود که در ویشلاک خانقا هارده یا توب قفرا
 لباسین کیمکه دکلدر (کومباشدن مراد سلیدر همان اولسون دیکدر پس کونا کید افاده ایدر دین
 بی ملاحظه سوتلیش بونگ کی برده کومعه در دین اثر نجه کش * خاتون خوب صورت و پاکیزه
 روی را * نقش و نیکار و خاتم فیروزه کومباش * خاتون خوب صورت یسائیه خوب صورت و صف
 ترکیبدر (پاکیزه پاک معنای سنه در پاکیزه روی و صف ترکیبدر بواینی و صف ترکیبی عطف
 تفسیر طریقیسه وارد اولمش (را ادات مفعول در حرف صله معنای سنه و یا حرف تخصیص (نقش
 و نیکار عطف تفسیر (خاتم تانگ فخریه یوزک دیکدر (محصل بیت) خوب صورت و پاکیزه روی
 خاتونه و یا خاتونک نقش و نیکاری دخی خاتم فیروزه سی دی اوله و با اولسون یعنی خاتونکه روی
 خوب و چهره سی پاکیزه اوله اکا اسباب زینت اولسون یعنی لازم دکل زیر اسباب زینت
 خلتقه ناقص اوانسه کوره در کمالک اسباب حسنه به احتیاجی بوقدر * بیت * نامر است
 و دیگر باید * کر خوانند زاهدیم شاید * هست رابطه در است معنای سنه (یعنی تا که مر اچیزی
 دیگر جز خدای یابدست دین عجب تصرف مالک ایش (تا حرف توقیت در مادام معنای سنه
 (مر ایشم دیکدر) هست وارد دیکدر (یعنی مادام که بنم برنسته وارد هر نه اولورسه اولسون
 (دیگری غیری (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیکدر) (خوانند فعل نئی مستقبل جمع
 غائب او قومه لری یعنی دیمه لری) زاهدیم میم معنای سنه خواننده مقیددر (ضمیر منصوب متصل
 معنای سنه) (شاید فعل مضارع مفرد غائب لایق دیکدر (محصل بیت) مادام که بنم برنسته وارد
 هر نه ایسه و بر غیر بی که کریم اوله یعنی بر وار ایکن بدخی نسته به طاب اولم اگر بکا زاهد
 دیمه لری بقدر زیر برنسته ننگ تکرارینه طاب اولم زاهد لکه منافیدر حاصلی زاهد اولدر که هیچ
 برنسته ننگ تکرارینه طالب اولم یوب بر یله اکتفا ایله مصراع اولک معنای سنه چنیم برسد رمق
 مقداری نسته اوله و غیره به طالب اولم دین معنای مصراع سد الجش و مادام که بنم قوت لایعوت
 مقداری نسته به قدرتم وارد و ایدن غیری بکا کرک اوله دین اثر نجه یوریش * حکایت مطابق
 این سخن * پادشاهی را مهمی پیش آمد گفت اگر انجام این حالت بر مراد من باشد چندین درم
 زاهدانرا بدهم چون حاجتش برآمد وفای نذرش بموجب شرط لازم آمد بکی را از بندگان
 خاص کینه درم داد که زاهدان تفرقه کنند کوبند غلام عاقل و هشیار بوده هم روز بگردید
 و شبانکه باز آمد و درمها را بوسه داد و پیش ملک نهاد و گفت زاهدانها نیا قیم گفت این چه
 حکایت است آنچه من دادم درین شهر چهارصد زاهدند گفت ای خداوند جهان انکه زاهد است
 نمی ستاند و انکه می ستاند زاهد نیست ملک بخندید وند بمان را گفت چندان که مراد حق
 این طائفه خدا پرستان اراد تست و اقرار این شوخ دیده را عداوتست و انکار و حق بجان
 اوست * مطابق این سخن اسم فاعلک مفعولنه اضنا فیتدر (این سخن اشارتدر اینات
 سابقه (یعنی بوحکایه انزلک مضمونه مطابق و موافقدر (مهمی یا حرف وحدت (انجام
 این حالت لایسه (چندین بودند الفاظ کنایه نذر عدم تعیین دن عبارتدر (دازم
 دالک قهقی و کسر به و زانگ فخریه آنچه به در ز (وفای نذر مصدرک مفعولنه اضنا فیتدر
 (یا حرف مصاحبت (موجب اسم فاعل و زنی او زره اولیچق سبب معنای سنه در (واسم مفعول
 و زنی او زره اولیچق مقتضا معنای سنه در (شرطه اضافتی بویکه کوزه در (تفرقه مصدر در
 تفعل یابندن یا مصدر حذف اولوب بدلتسه تاو برمشدر بوحذف و بدل سالمده جماعیدر

آذر سمروری
 زدان سیدعلی

زبان سیدعلی
 زدمروری
 ردشعی

مطلب

(اما ناقص ده قیاسی) بگردید چکرندی و طولاندی (و شبانکه کچه سی) ندیمان مصاحبان
 معناسنه (طائفه خدا پرستان بیسایه در) خدا پرست و صفا ترکیب در زاهد و عابد معناسنه و الف
 و نون ادات جود در (شوخ دیده اصطلاحارنده کستاخ معناسند در و را ادات تخصیص (روح
 و او حرف حال (و حق مبتدا با حرف ظرف (جانب اولامیه در) محصول ترکیب (بو حکایه
 مذکور پیشتر مضمونته مطابق در بر بادشاهک او کنه بر مهم ایش کلسدی یعنی بر مهم
 مصلحت واقع اواسدی دیدی که اگر بو حالنگ و بو مهمک طاقت و پابانی بنم مرادم اوزره
 او اورسه زهاده بو قدر افجه و پریم چونکسه حاجتی حاصل اولدی ایلدی بی شرط موجبله
 نذره وفا لازم کلدی خاص بنده لندن بر بسنه بر کسه افجه و پردی تا کیم زاهد ره تقسیم
 ایده دیرلکه بنده عاقل و دانا ایدی بیون کون کن دی و چکرندی و کچه سی کرو کلدی
 و افجه بی او پدی و پادشاه او کنه قودی بو دیدی هیچ زاهد بولسام پادشاه دیدی بوته حکایتدر
 اول که بن بلورم بوشهر ده در تیوز زاهد وار بنده دیدی ای خداوند جهان اولکه زاهد در
 المساز و اولکه آ اور زاهد دکلدن پادشاه کولدی و صاحبزیننه دیدی اولقدر که بنم بو خدا
 پرستلر طائفه سی حقنه ارادت و اقرارم وار بو کستاخک عداوت و انکاری وار حال بو که
 حق آنگ جانینده در زیر سوزی حقدنر * بیت * زاهد که درم گرفت و دینار * زاهد تر
 از و کسی بدست آر * که حرف رابط صفت (در م و دینار گرفتیک مفعولار پدر) زاهد تر
 زاهد رک دیکلدن (کسی با حرف نسبت بدست (با حرف صله (آر الف ممدود ایله فعل امر مفرد
 محضا طبر آریدنن (آوریدنن دین یا پانه آوردلش) محصول بیت) زاهد که افجه
 و اتون قبض ایلدی یعنی قبول ایلدی اندن بر زاهد رک کیسه اله کتور یعنی دینایه مائل
 اولان زاهدی ترک ایله و مائل اویسانی اله کتور یعنی تحصیل ایله * حکایت * یکی از علمای
 راسخ را پرسیدند که چه کوی در نان وقف گفت اگر از بهر جمعیت خاطر و فراغ عبادت
 ستانند حلالست و اگر مجموع از بهر نان نشیند حرام * علمای راسخ بیسایه (راسخ محکم
 دیکلدن (ورا ادات مفعول (که حرف بیان (در نان وقف تقدیری (در حق نان وقف در) ستانند
 فعل مضارع جمع غائب فعل شرط واقعدنر (حلالست جزای شرط (محصول ترکیب) علمای
 راسخک پرسیدنن صور دیلر که نان و قنک حقنه نه دیرسین دیو دیدی اگر جمعیت خاطر و فراغ
 عبادت ایچون الورلر سه حلالدر و اگر جمع او اوب وقف اتمکنی بیک ایچون اوتورلر سه حرامدر
 * بیت * نان از برای کج عبادت گرفته اند * صاحب دلان نه کج عبادت برای نان *
 کج عبادت لایه در مجازا (نان گرفته اندک مفعول صریحیدر (واز برای غیر صریحی و صاحب
 دلان فاعلی (محصول بیت) صاحب دلانتمکی کج عبادت ایچون المشاردر یعنی گوشه
 عبادتده عزت ایدوب اوتوردقلری ایچون نان و قنای اوب پر صاحب دلان کج عبادتی و گوشه
 عزتی اتمک ایچون و قنک حقی بیک ایچون طوعناید حاصلی و قنک اتمکنی کج عبادت اختیار
 ایلدکلری ایچون الورلر کج عبادتی اتمک المانی ایچون اختیار ایلدیلر * حکایت * در ویشی
 بقسامی رسید که صاحب بقعه کریم النفس بود طائفه اهل فضل و بلاغت در صحبت او
 هر یکی بذله و لطیفه چنان که رسم نظر بفسان باشد همی گفتند در ویش راه بیابان قطع
 کرده بود و مانده شده و چیزی نه خورده یکی را ازان میان بطریق انبساط گفت تراهم چیزی
 بیاید گفت در ویش گفت که مرا چون دیگران فضل و بلاغت نیست و چیزی نخورده ام
 بیک بیت ازمن فناعت کنیده همکنان بر غبت گفتند بکوی گفت * (محصول ترکیب) بر در ویش
 بره قسامه ابر شدی که صاحب مقام کریم النفس کیسه ایدی اهل فضل و بلاغت طائفه سی

ردبان سید علی

آنک مجلسنده هر بریسی نته که ظرفانک رسم و اینسیدر بر بنده واطیفه سو یلردی در ویش راه میانان
 قطع ایش ایدی و قالمشدی ونسته چممشدی ار از بندن بریسی حشس یلق طر یقبله دیدی سنده بر بنسته
 سو بلك کرکسین در ویش دیدی بنم سائر کی فضل و بلاغم یوقدر و بر بنسته اوقوما مسم بدن
 بر بنسته قناعت ایلك جمیع اهل مجلس ارادت و رغبتله سو یله دیدیلر در ویش دیدی * بیت * من
 کرسته در برابر سفره نان * هم چون عزم بر در جام زنان * من کرسته مصراع اولک تقدیری من
 کرسته ام در برابر سفره نان در ضرورت وزن ایچون مینم تأخیر اولسدی و چار در که دینه وزینم
 ضرورت وزن ایچون کلشدر ومعنی جهنده اکا هیچ احتیاج یوقدر (ومن کرسته مبتدا اوله
 و مصراع ثانی خبری تأمل تدر (کرسته بونده کاف بحکم ضعی و رانک سکونی و سببک
 کسره له در آچ دیملکر جوغان معناسنه (سفره نان لامیه (عزب عینک و زانک فححه لریله
 ارکن یعنی بکار آتم معناسنه در (در جام زنان لامیلر در (محصول بیت) اتمک سفره سی قرشوشده
 بن کرسته عور تلر حسامی قیوشده ارکن کبی یم (یعنی ارکن اولان کیسته عور تلر حسامی
 قیوشده نیچه که نحس چکرسه بن کرسته اتمک سفره سی قارشوشده انجلمن نحس چکر م
 (و چار در که من کرسته مبتدا اوله و سفره نان مبتداء ثانی اوله و در برابر خبر ثانی اوله و جمله
 اسمیه بحال اوله و مصراع ثانی خبر میدای اول اوله فتدیر * همه بیسندیدند و سفره پیش آوردند
 صاحب دعوت گفت ای یار زمان توقف کن که پرستارانم کوفته بران میسازند در ویش
 سر بر آورد گفت * پرستا قوللجعی دیملکر اصلنده وصف ترکیبی در آرنده پرست معناسنه
 طسابق کتور یچی یعنی طسایوچی صکره خدمتکار جنسته اسم قلندسی (الف و نون ادات
 جمعدر اکثر چواری جنسته اطلاق ایدرلر (کوفته بی رومده بیچاق قیحه سندن ایدرلر اما نلر اولانی
 خورد خورده طوغرارلر صکره هاونه قوبوب دو کرلر حقیقته کوفته بو جنس اولان اته درلر
 (بران صوسن بشن ات جنسته درلر (میسازند ایدرلر بیچاق قیحه سنه کوفته دینلر عجم کوفته نیه
 دیدلر بن بجز ایش (محصول ترکیب) جمیع اهل مجلس در ویشک ییتی بکنیدیلر و او کته سفره
 کتور دیلر صاحب دعوت دیدی ای یار بر زمان توقف ایله که قوللجیلر کوفته بران ایدرلر در ویش
 باشین قالدردی و دیدی * بیت * کوفته در سفره من کو یباش * کوفته رانان تهی کوفته است *
 بیت اولنده اولان کوفته مذکور کوفته در و مصراع ثانی اولنده اولان اسم معقولدر دو گلش معناسنه
 (یعنی سفر شداید و آلامنی چکش کرسته کیسه (را ادات صله (نان تهی بیانیته تهی بوش دیملکر
 مراد قانتسز اتمکدر قافیه ده کی کوفته مذکور کوفته در (محصول بیت) کوفته بنم سفر مده
 اولسون دی یعنی بکا کوفته لازم دکلر بر یبول کوفته سنه قاطقسز اتمک کوفته در (حاصلی آچ
 اولان کیسه قوری اتمک شکر بن جعفر ارتک بولنسون * حکایت * هریدی گفت پیرا
 چه کم که از خلایق بزجت اندرم از بساری که بزایتم همی آیند و اوقات عزیز مر از ترد ایشان
 تشویش حاصل می شود گفت هر چه در ویشساند ایشان را وای بده و هر چه توا نکرانند
 از ایشان چیزی بنخواه که دیگر کردتونکر دند * باحرف طرف زجت صلیمق و صفتش مق
 معناسنه در (اند ربا افاده ایلدیکی معنای ظرفیتی تأکید ایدر (بسیاری یا حرف مصدر) که
 حرف بیان بزایتم باحرف صله (تردد تفعول باندن مصدر در کله و کتبه معناسنه (ایشان
 اضافت مصدرک فاعلنه اضافتیدر (هر چه بونکاک بومقامی بویله واقعدر جمیع نسخه ده
 اکر چه غیر ذوی العقولده استعمالی اخلیلر لیکن ذوی العقولده استعمال اولنوز
 عریده ما کبی (وای باحرف وحدت و یا تکبیر (که حرف تعلیل کرد تو لامیه (نکردند فعل
 نفی مستقبل جمع غائب (محصول ترکیب) بر هر بدبر بیره دیدی نیچه ایده بن که خلایقندن زجتده یم

زبان سید علی رسته توری

مطلب

زیارتمه چوق کلد کلرندن یعنی زیارتمه چوق کلد کلرندن زحمت چکرم اوقات عز یزمه انلرک
 کلوب کتلرندن تشویش حاصل اوور یعنی کثرت ناسدن اوقاتم مضبوط دکل پیریدی اول که
 درویشلردن انلره دن ویز یعنی مذنون ایله اولکه اغنیادر انلردن بولسنه ایسته که بردخی سنک
 اطرافکده چکریمه لویانکه اوغرامسه لریزا مدیونلر ادای دین اینلک لازم کلسون دیو یانکه
 کلزل و اغنیاستدیکک نسته بی ویرمک لازم کلسون دیو قور قور لردن یانکه اوغرامن ل حاصلی
 ایکی فرقه دن بیله بوجهمه خلاص بولور سین * بیت * کر کدا پیشر و لشکر اسلام بود *
 کافراز بیم توقع رود تا در چین * کدادن بونده مراد دینچیدر (پیشر و وصف ترکیبیدر
 اوچکه کیدیچی دیمکدر (الشکره و اسلامه اضافت لایمه در (کافر فانی عجم مفتوح اوقور) بیم توقع
 لایمه (توقعدن مراد سؤال در یعنی دیکل (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر دیمکدر
 اما مراد فیه قدر فرار معنا سنه (در چین لایمه در مراد سرحد چیندر (در حرف ظرف
 با معنا سنه دین چین سو یلماش یعنی خطسایلیش (محصول بیت) اگر کدا لشکر اسلامک
 مقدمی اوورسه یعنی دلیلی و قولاغوزی اوورسه کافر دینلک قور قوسدن سرحد چینه دک
 قچیر یعنی بو کلن عسکر هب دینچیدر در بزدن دینلور ل دیو خوفندن طور مز قچیار
 (پیشر وده و لفظی و رود فعلی رفعت مصدرندن اخذ ایدنلر خطایلیش * حکایت * فقهی
 پدر اکت هیج ازین سخنان دلا ویز متکلمان در من اثرعی کند بعلمت آن که نمی بینم ایشان را
 کرداری موافق کفتار * فقهی یا حرف وحدت (پدر را یعنی پدرش را (از حرف
 تأکید (و این اسم اشارتدر سخنانه (دلا ویزه اضافت بیانیه در (دلا ویز وصف ترکیبیدر
 (آو بزیدن کوکل تعلق ایدیچی دیمکدر (متکلمانه اضافت لایمه در (متکلماندر مراد واعظلر
 و ناصحلردر (در من در حرف صله در بامعنا سنه (یا حرف مصاحبت (علت سبب دیمکدر
 (آنه اضافت لایمه در (که حرف بیان (ایشان را را حرف تخصیص انلرک دیمکدر (کردار
 اصلنده وصف ترکیبیدر (کرد که فعل معنا سنه اسمدر آرایله که آرنده دن مر خنجر (تقدیری
 آرنده کرددر کاف عربک فحیمه ایش کتور بیچی معنا سنه صکره مجموع مر کی فعل
 معنا سنه اسم ایلدیلر ایدی کردار کاف عربک فحیمه عمل دیمکدر پس کافک کسر یله
 اوقوبلر بولمظک حقیقته واصل اولما مشلر (کفتارده کردار کی وصف ترکیبیدر تقدیری
 آرنده کفتدر (کفت اسمدر قول معنا سنه پس مجموع مر کی کلام معنا سنه اسم ایلدیلر
 (محصول ترکیب) برفقیه بابا سنه دیدی هیج بو و اعظلمک و ناصحلرک کوزل ادالی و کوکل
 تعلق ایدیچی سوزلری بکا تأثیر ایلر اول سببه که انلرک اقولانه موافق اعمالی کور مز حاصلی
 ایشلری سوزلینه اویماز یعنی خلقه کوزل بند ایدرلر اما کندیلر تصحیلر یله متصح اولما زل
 * مشوی * ترک دنیا بر دم آموزند * خوبشتن سیم وغله اندوزند * ترک دنیا صددرک معوانسه
 اضافتیدر (بر دم یا حرف صله (آموزند که ترک مفعول صریحی (و بر دم غیر صریحی
 (خوبشتن اوورسه بونده کندیلر دیمکدر میتدا واقعدر (غله حبوب چنسنده مستعملیدر
 مثلا بقصدای وار په وغیر یسنده (اندوزند که سیم وغله مقدم مفعوللر یدر (وجهه فعایسته
 خبر میتدادن قزاتور ل یعنی کسب ایدرلر دیمکدر (محصول بیت) مذکور واعظ و ناصحلر
 دنیا ترکی خلقه تعلیم ایدرلر اما کندیلر یلری گوشله غله کسب ایدرلر حاصلی خلقه سو یادکلرینی
 کندیلر ایشلر بلکه عکسینی ایشلر * عالمی را که کفت باشد و بس * چون بگوید نکیرد
 اندر کس * عالمی یا حرف وحدت (و را حرف تخصیص (کفت بونده اسمدر قول معنا سنه
 او ایدله مستعمل اولان پس فقط معنا سنه در انجق دیمکدر (نکیرد تأثیر ایلر دیمکدر فعل نفی

رد سروری و شعی
 چینگ بر معناسی کر چکدر
 *
 ردا بن سید علی و سروری

زد شراح جیعا

رد سروری
در ابن سید علی
رد شعی

مستقبل مفرد غائب در (اندر ادات صله) دو با معنا سته (در حرف صله در فی معنای سته در بین سه و ایش) کیمسه نك قلبیده تأثیر اینز دین ظا هر و متبادر اولد رکه اندر حرفی اندرون معنای سته اخذ ایش (کیمسه ده تأثیر اینز دین اندر حرف صله اولد بغنیدن آگاه دکل ایش) (محصول بیت) بر عالم که همان قولی اوله اشبح یعنی قولته کوره فعلی اولیه یعنی قولیه حامل اولیه چونکه خلقه نصیحت ایدوب سوبلر نصیحتی کیمسه به تأثیر اینز * عالم انکس بود که بد نکند * نه که بود بخلق و خود نکند * (محصول بیت) عالم اول کیمسه در که بران ایش ایشلیه عالم اول دکلدر که خلقه سوبلیه و کندی سوبلید بکنی طومبیه یعنی کندی نصیحتیه منتصح اولیه حاصلی عالم علیه عامل اولاند را اولیان دکلدر کما قال الله تعالی (اتأمرون الناس بالبر وتسنون انفسکم) * بیت * عالم که کاهران و تن پروری کند * اوخو یشت کمت کران هبری کند * نکه حرف بیان (کاهران وصف ترکیبدر زار بندندن رانیدن دکل مراد سورنجی دیمکدر و یا حرف مصدر در (تن پرورده و وصف ترکیبدر پرور بندندن بد ننی بسلیجی دیمکدر) و یا حرف مصدر (او عالمه راجعدر) خو یشت مبتدا (کمت خبری) (کرا که اسمعذر کیم معنای سته) ورا ادات مفعول (رهبر وصف ترکیبی در پر بندندن قولغوز معنای سته) (عربچه دلیل و هادی دیول) (محصول بیت) عالم که کاهرانق و تن پرورنک ایشلیه یعنی حضور و صفای نفسانیده و بدنی تریه ایشلیه مقید اوله اول کند بسی ضالدر یعنی بیس وضایع اولمشدر پس کیمه هدایت ایدر حاصلی کندی باشنه چاره سی یوق یا غیر یسنه نه چاره سی اوله * پدر کت ای بسر مجرد این خیال باطل نشاید روی از تربیت ناصحان بر تافتن و راه بطالت گرفتن و علما را بضالات منسوب کردن و در طلب عالم معصوم از فوائد علم محروم ماندن * مثل * همچون نابینایی که شی درو حل افتاد و گفت ای مسلمانان چراغی فراراه من دارید زنی فاجره بشنید و گفت تو که چراغ بدینی چراغ چه بینی همچنین مجلس و عطف کلبه بزاز است آنجا تانقدی ندهی بضاعتی نستانق و اینجا تا ارادتی نیاری سعادتق نبری * خیال باطل بیانیه (تربیت ناصحان مصدرک فاعلنه اضافتدر) (بر تافتن دوتدر مک بعض نسخه ده) (کرداریدن دوشش مال بر در) (طلب عالم مصدرک مفعولنه اضافتدر) (و معصومه اضافت بیانیه در) (فوائد علم لامیه در) (هر بر فتره به بر نشاند بقدر اوانور) (نابینا کور دیمکدر) (یا حرف وحدت و یا تنکی که حرف رابط صفت) (وحل اولک و حاکم فحله یله صویق یا لغه دیزل) (چراغی یا حرف وحدت) (فرا بونگ کبی پر زده) (باه صله معنای سته در) (فرایقین دیمکدر دین ز یاده بعید کمتشدر) (راه من لامیه) (دارد بد فعل امر جمع مخاطب طوتکن دیمکدر) (زنی یا حرف وحدت) (فاجره فاسقه دیمکدر) (همچنین مجلس و عطف بعض نسخه ده همین مجلس و عطف بوجلس و عطفه دیمکدر) (کلبه کاف مجمک ضمی و لامک سکونیه بونده دکان معنای سته در) (بزازان لفظنه اضافتی لامیه در) (بزاز معالغه ایله اسم فاعلدر و الف و نون ادات جمعدر بر صابیحیلر دیمکدر) (آنجا یعنی کلبه بزازانده) (تا حرف توقیت) (نقدی یا حرف وحدت و یا تنکی) (بضاعتی یاسیده بوبله در) (ندهی) (و نستانق فعل نفی مستقبلدر) (اینجا یعنی مجلس علمده) (تا حرف توقیت) (ارادت افعال یابندن مصدردر استک و طلب معنای سته در) (و یا حرف تنکی) (سعادتق یاسیده حرف تنکیدر) (نیاری و نبری کینه فعل نفی مستقبلدر) (محصول ترکیب) (فقیهک پدری اوغلندن بومه قوله سوزی اشبدنجه دیدی ای اوغل مجرد بوخیال باطل ایله یعنی ادله عقلمیه و تقلیه سز همان بوطن فاسد ایله لایق دکلدر ناصحلر تریه سندن یوز دوتدروب انزلرک مجلسندن اعراض ایلک و کلبا بطالت بولین طومق یعنی ابطال اوتورمق و علما و ناصحلری ضلالته نسبت ایلک و عالم معصوم طابنده یعنی عالم پاک و خالص طابنده و علم و فائده لاندن محروم قالدق یعنی علما علیه

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

عامل دکن در دیو علم مجلسین کلباتقاعد ایلیک لایق دکل (شول نایدنا کبی که برکیچه بلجغه دوشدی
 یعنی سنک حاکم اکابکر ویدی ای مسلمانار یواومه بر چراغ طونکر بر فاسقه زن اعلمک یوسوزنی
 ایشدی ویدی سن که چراغ گور من سین چراغله نه کورر سین قصه دن حصه بودر که سنک که
 علمایه حسن ظن واعتقاد خالصک یوقدر پس علمدن نه نور وضیا کسب ایدرسک حاصلی علمایه
 حسن ظنک کر کدر کیم علو مبله مهتدی اولاسین ایدی بو مجلس وعظده برار لزدکانی کبی در
 مادامکه انده نقدا بتمیه سین بر بضاعت آله من سین وپونده مادامکه ارادت صادق ومحبت کامل
 کتورمیه سین علم سعاتیه مسعود اولماز سین * قطعه * کفت عالم بکوش جان بشنو * ورماند
 بکفتنش کردار * کفت بونده قول معناسنه اسندر عالمه اضافتی مصدرک فاعلنه اضنافتیدر
 (باحرف مصاحب (کوش جان بیایه (وروا کردن محققدر (تمامد فعل نفی مستقبل مایندندن
 بکر من سه دیکدر مانستدن دینلر خطا سویلدیلر (باحرف صله (کفتن مصدر شن ضمیری عالمه
 راجعدر (کردار کاف عربک قحطیه عمل معناسنه در (محصول بیت) عالمک قولنی جان قولایله
 ایشت اگر عملی قولته بکر من سه ده یعنی عالمک فعلی قولته او یماز سه ده قولنی جانله استماع ایله
 * باطلست آنکه مدعی گوید خفته را خفته کی کند بیدار * مدعی بونده شول جاهلدر که عالم بکنور
 یعنی دعوی علم ایدر لیکن علی یوق (محصول بیت) عالمک قولنی وسوزنی هر نیجه ایسه دکل
 امامدینک وجاهلک سوزی وسویلدیکی باطلدردر او یومشی او میس قچن او یارز یعنی
 جاهلک کندی به چاره سی یوقدر یاغیره نه چاره سی اولور وچاژ در که مدعیدن حکیم سنایی مراد
 اوله وکودک مقول مصراع ثانی اوله زرا حکیم سنایی عبرت نامه نام قصیده سنده بر بیت ایزاد
 ایش که حضرت شیخ ذکرایلدیکی مصراع ثانیسیدر (بیت) عالمت خفته است و تو خفته (
 خفته را خفته کی کند بیدار) یعنی الله شیخک مرادی یواوله * مر دبا بد که کیرد اندر کوش * ورتوشست
 بند بر دیوار * بایدفعل مضارع مفرد غائب (که حرف بیان کیرد فعل مضارع مفرد غائب
 طوته دیکدر (اندر ادات ظرف قولغنده طوته یعنی خاطر بنه آله (نوشتست اصلنده نوشته اسندر
 ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (محصول بیت) مر د عاقل ودانا کر کدر کیم نحی قولغنده
 طوته یعنی قولغنده آله ومنتصح اوله واکر نصیحت دیواره ده یازاش ایسه دکل که عالم غیر
 عاملدن حاصلی انسان اولدر که هر نه بردن اولور سه بند پذیر اوله (بندی دیوار ده منقوشده
 کورر سه عالم غیر عاملدن خود بطریق اولی * حکایت منظومه * صاحب دل بیدر سه آمدنر خانقاه
 بشکست عهد صحبت اهل طریق را * دل یا حرف وحدت (باحرف صله (مدرسه اسم مکان علم تحصیل
 ایدر جک مکان (خانقاه عرب خانکادر صوفیلر کیه سی عهدک صحبت و صحبتک اهل واهلک طریقه
 اضافتلی لامیه لدر (را ادات تخصیص (محصول بیت) بر صاحب دل خانقاه دن مدرسه یه کلدی
 یعنی خدادوستلرتدن برسی صوفیلر طریقی ترک ایدوب علما طریقه داخل اولدی یویله ایدر جک اهل
 طریقک عهد صحبتی کسر ایلدی یعنی انرا ایله هم صحبت وهم جنس وهم پیشه وایخی عهد الملشکن
 اول عهدی شکست ایلدی * کتم میان عام و عابد چه فرق بود * تا اختیار کردی اذان این فریق را *
 تا حرف تعابیل آن اهل طریقه مصر و قدر و این اهل مدرسه یه (فریق اسم جمعدر بلوک معناسنه
 (محصول بیت) حضرت شیخ یوردر مذکور صاحب دله دیدم عالمه عابدک بلنده فرق نه ایدی تا کیم
 اول طایفه دن مدرسه قومی اختیار ایدک یعنی علما زمره سنی اختیار ایلدکه مر ججه ایدی * کفت آن
 کیم خوبش بدر میرد ز مویج و ن سعی میکند که بکیرد غریق را * کلیمدن مراد وجود بدر (خویش
 اضافتی لامیه در (بدر ظاهره دیکدر بعضی نسخه ده بدر برینه برون دوشش (و میرد برینه می کند
 دوشش وسی برینه جهد واقعدر (غریق فعل مفعول معناسنده بو غیلان کیمسه (ورا ادات

رد شرح جیعا

مفہول (محصول بیت) صاحب دل دیدی اول اهل خانقاه کندی کلینی موجدن چقارر انجیق یعنی
 جہنم عذابندن کندینی قورنارر انجیق اما اهل مدرسه جہد ایلرکه موجدن غریقی یلہ تخلیص ایللہ
 یعنی کندی خلائض ایلدکن غیری عذاب دوزخہ مستحق اولاتی بلہ تخلیص ایللکہ سعی ایلر
 حاصلی عالم بندیلہ خلقی منساہیدن منع ایلر زیرا طریق ضلالتی وهدایتی تعبین ایلر پس
 بوجہلہ خلقہ جنت یولتی کوستر * حکایت * یکی برسرراھی مست خفته بودوزمام اختیار
 از دست رفتہ عابدی بر سر او کدر کرد ودر حالت مستخ او نظر کرد جوان سر بر آورد وگفت
 واذ امر و باللہ و امر واکراما * سرراہ بول او بی وسوقاق باشی (و یا حرف وحدت) خفته بوندہ
 یا تمس معناسنه در (زمام زانک کسر بلہ او یان دیز کنی) اختیارہ اضافتی بیانیہ در (از دست رفتہ
 تقدیری از دستش ایدی و بر بود مقصد در) عابدی یا حرف وحدت (بر سر اولایہ انک باشی
 او زرنندن) کدر کرد کجدی (حالت مستخج بیانیہ) (اویہ اضافتی لایہ و او حرف عطف) (اذا ادات
 شرط غیر جازم) (مر و افعال ماضی جمع مذکر ثانیہ) (باللہ و تقدیری باہل الاغودر) (مر و اجواب شرط
 کراما) (حالیہ منصوبہ بدر جوا یک فاعلندن مکررین معناسنه) (محصول ترکیب) بریمی بر یول
 او چنندہ مست یا نفس ایدی وزمام اختیاری النندن کتشدیدی بر عباد انک باشی او زرنندن کدر ایلدی
 و مستک حالت مستخجنہ نظر ایلدی چون جوان مست باشن قالدردی و دیدی چکنکم اللہ قولاری
 راہل لغوک و صاحب کنساک بانندن یکسہ زلفسار بنہ تکرم ایلدکاری حالہ کچر یعنی انارک
 احوالندن اعراض ایلدکاری حالہ و یانلرنندہ طور مدقلمری حالہ کچر حاصلی اہل لغوک چر کین
 حالہ مقید اولمدقلمری حالہ کچر و یانلرنندہ اکثرزل * نظم * اذا رأیت انیسا کن سارا و حلیمیا *
 اذا ادات شرط (رأیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کور سک دیمکدر فعل شرط) (انیما مفول
 رأیت در فعل یعنی فاعلدر اتم بآمدن یعنی علم بانندن ہمو زالفاء کنساکار دیمکدر (کن فعل امر
 مفرد مذکر مخاطب اول دیمکدر کان یکون دن یعنی نصر بانک اجوف و او بسندن اسمی تحتہ
 مستترات) (ساترا لفظا منصوب خبری) (و حلیمیا معطوفدر ساترہ) (محصول بیت) چکنکم
 بر کنساکاری کور سک کنساکاری ساترو کندی بہ حلیم اول یعنی انک حالی تعیب و تقبیح ایلہ * یامن تقیح
 لغوی لم لا امر کر بما * یا حرف ندا من اسم موصول منادی (تقیح فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب
 تہلیل بانندن چر کن کور رسک دیمکدر (لغوی تقدیرا منصوب مفعولیدر تقیحک جملہ فعلیہ
 اعرا بندن محلی بوق صلہ سیدر اسم موصولک) (لم لامک کسری و میمک سکونیلہ و فوفور ضرورت
 وزن ایچون اصلندہ لمدر میمک فحیلہ) (لا ترفعل نفی استقبال مفرد مذکر مخاطب ایچون یکمز سین
 کر) (یمانصوبہ بدر حالیہ) (محصول بیت) ای اول کیمسہ کہ ہم براہن و چیر کین ایشوی تقیح و تعیب
 ایلر سین ایچون یانمدن کرامتلہ و ایللکہ یکمز سین یعنی ایچون یانمدن معزز و مکرم یکمز سین حال
 بو کہ خدا و اذ امر و باللہ و امر واکراما یور مشدر * قطعہ * متاب ای بار ساروی از کنساکار *
 بخشایدندی دروی نظر کن * متاب فعل نہی مفرد مخاطب چو یرہ دیمکدر تابدندن تافتندن دینلر
 خطا ایلشدر (متابک روی مفہول صریحی) (واز کنساکار غیر صریحی) (یا حرف مصاحب
 بخشایدندی اسم فاعلدر بخشایدندن بخشو دندن دین سہو ایلش امر تک یعنی ترجم
 ایلک کاف عجمی ہاء رسمیدن بدلدر) (و یا حرف مصدر) (در حرف صلہ در با معناسنه) (روی
 و اولک فحیلہ ضمیر غائبدر کنساکارہ راجع) (محصول بیت) ای عابد رویکی کنساکار دن چوزمہ
 ترجم و لطفلہ اکا نظر ایلہ یعنی بر جرم کور سک اندن یوز یکی دوندرہ بلکہ اکا لطف و رفقہ
 نظر ایلہ * اکرم ن ناجوانمردم بکردار * تو برمن چون جوانمردان کدر کن * ناجوانمرد
 جوانمرد سخنی کشی یہ و کریم کیمسہ بہ دلبر و ناجوانمرد نقیضتہ (یا حرف ظرف) (کردار کاف

در شرح جہت
 ز دستروزی

عربك فحمله مطلقا عله درل پس برامن عمل دین وای عمل دین زاند سویشلار (محصول بیت)
 اگر بن علامده ناجوا ندر اسم یعنی اگر افعال واعمال بدایسه سن بنم یانمدن جوا ندر لکبی
 کڈر ایله یعنی یانمدن کر عمل و حلیله لکبی کج و بوقطعه نك اولانده بیت یازانلر بیٹی قطعه دن
 فرق ایلز ل ایش * حکایت * طائفة زندان بانکار درویشی بدر آمدند و سخنان ناسزا
 گفتند و برنجایند شکایت پیش پیر طریقت برد و گفت چنین حالتی رفت گفت ای فرزند خرقه
 درویشان جامه رضاسات هر که در بن کسوه تحمل نامرادی نکندند مد عیست و خرقه بروی
 حرام * طائفة زندان بیایه طائفة همزه سته حرف وحدت دین ایکی وجهله خطا ایلیش
 بریمی معنای اضافتی فهم ایلد یکی بریسیده همزه یه حرف وحدت دیدیکڈر (با حرف صله
) انکار درویش مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و یا حرف وحدت) بدر آمدند خارج اولدیلر
 یعنی انکار نه کلدیلر حاصلی حالته منکر اولدیلر (سخنان ناسزا بیایه) حالتی یا حرف وحدت
 و یا تکبیر (رفت واقع و صادر اولدی دیکڈر) خرقه درویشان لایمه (جامه رضاد لایمه در
 مجازا) تحمل نامرادی مصدرک مفعولنه اضافتیدر (نامرادی برینسه بی مرادی یازانلر بی نك
 استعماللرندن آگاه د کلام ایش) و خرقه بروی حرام برینسه درویش یازان صحیح نسخسه لره
 مخالف یازمشلر بعض نسخده بانکار برینسه بخلاف دوشمش خلافجه دیکڈر (محصول ترکیب)
 زندل طائفة سی بردرویشک انکار نجه کلدیلر یعنی درویشلکنه انکار ایلدیلر حاصلی
 درویشلکندن خارج ایش اشلد بلرو ناسزا سوز سوز بلدیلر و اینجسد بلر دزویش عدم
 تحملدن پیر طریقت اوکنه شکایت ایلتدی و دیدی بوچیلین بزحالت واقع اولدی پیر دیدی
 ای اوغل درویشلر خرقه سی جامه رضاد یعنی بوخرقه بی کین هر بلایه صابر کر کڈر
 هر کیسه که بوسوه ده نامرادی لفته تحمل ایلز مد عیست یعنی اکا درویشک دعواسی کڈدر
 وانک اوزر برینسه خرقه حرامدر حاصلی قهر خرقه سته استحقاقی یوقد زانکار درویشی
 بدر آمدند معناسنی بردرویشه انکار ایله طشره کلدیلر دین قتی اوراق کتمش * بیت *
 دریا ی فراوان نشود تیره بسنک * عارف که برنجند تنک آبت هنوز * دریا ی فراوان
 بیایه چوق دریا دیکڈر عظمتدن کڈتدر (تیره بولانق دیکڈر) تنک تانک قتی و تونک ضمی
 وکاف عربیله بوقفه دیکڈر (هنوز الان دیکڈر) (محصول بیت) او او دریا به طاش اتمقه
 تیره اولساز یعنی بولمساز پس عارفکه انجور دخی اول بوقفه صودر دریا اولنسه قریب دکل
 حاصلی دخی نهر صغیر در دکل * قطعه * کرکز ندت رسید تحمل کن * که بعفو از کاه
 پاک شوی * کزند کاف عجمک ضمی وزانک فحمله ضرر معناسنه در (که حرف تعادیل
) بعفو یا حرف مصاحبت (محصول بیت) اگر سکا ضرر ایریشورسه برکیسه دن تحمل ایله
 مضطرب اولوب شکایت ایله زیر عفو سببیه کناهدن پاک اولورسونکه اگر انتقام قصد ایلسک
 جائز در که حددن تجاوز ایدوب مجرم اولاسین علی کل حال تحمل مجوددر * ای برادر چو عاقبت
 خاکست * خاک شو پیش از آن که خاک شوی * (محصول بیت) ای برادر چونکه عاقبت
 خاکدر یعنی قبا مقرر در خاک اول اندن او کدین که خاک اولورسین یعنی اولوب خاک اولن دن
 اول خاک اول حاصلی (موتوا قبل ان تموتوا) مقسامته واصل اول * حکایت منظومه *
 این حکایت شو که در بغداد * رایت و پرده را خلاف افتاد * شنو شنک کسری و تونک فحمله
 فعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقه شنو بدندن شنیدندن دینلر خطا سوز بلدیلر (که حرف
 بیان) بغداد مشهور شهرک اسیدر عرب دال اخیری نقطه ایله اوقور (رایتدن مراد سنجاقدر که
 علمه درلر) پرده دن مراد او پرده سیدر قیو پرده سی دکلدر بعضیلر ظن ایلدی یکی کبی (را ادات

زبان سید علی
 رد سروری
 زد شرح چیما

ردشعی

زد شرح چیما
 در این سید علی
 و سروری

ردشعی

رد این سید علی
 و سروری
 ردشعی

تخصیص (محصول بیت) بو حکایتی ایشت که بغداد شهرنده رایت یعنی سبجاق و پرده نك اختلافی واقع اولدی یعنی بحث وجدالری واقع اولدی * رایت از کر دراه و ریج رکاب * کفت با پرده از طریق عتاب * کرد راه لامیسه یول توزی (ریج رکابده بویله در اوزنکی زحمتی دیمکدر زبرای رایه نك اغاجی اوزنکیه طیانیسه ضبطی مشکل اولور حاصلی رایه اغاجینک اوپکه سنی رکابه طیارر که ضبطی قابل اوله اما بوزمانده فایشدن برانسته یعنی قفوق پیدا ایدر که اگرک اولک قشندن صارقیدرلر و سبجاق اغاجینک ایاضی اکا کچورررر که ضبطی قابل اوله (عتاب آزار بقدر (محصول بیت) رایه یول توزی زحمتدن و اوزنکی زحمتدن برده به عتاب و خطاب جهتمدن دیدی * من و توهر دو خواجه تاشانیم * بنده بارگاه سلطانیم * ترکیده تحریف ایدوب خواجه دش دیدک لریدر یعنی ایکیز بر افندی قوللری ز سنگله (و الف و نون ادات جمع (یا ویم ادات تکلم (مصراع ثانی مصراع اولی بیان ایدر (محصول بیت) رایه پرده به خطاب ایدوب در برن سنگله خواجه دشلر یعنی برافندی یلی ز خواجه افندی معناسنه در سلطان یارکاهنک بنده لری ز یعنی ایکیز بر پادشاه قوللری بز * من زخمدت دمی نیاسودم * کاه و بیگاه در اسفر بودم * دم نفس و ساعت (و یا حرف وحدت بر نفس و بر ساعت دیمکدر (نیاسودم فعل نفی ماضی متکلم وحده (کاه و بیگاه و قتلی و قسمن دیمکدر (محصول بیت) رایه در برن خدمتدن بر نفس و بر ساعت اسایش ایلدم یعنی دکلمدم و قتلی و قسمن سفرده اولدم * تونه ریج از موده * نه حصار * نه بیابان و باد کرد و غبار * ریج زحمت (آزموده * حاضریدن قسم مفرد مخاطب (یا ضمیر خطاب (همزه حرف توسل صنایع سن دیمکدر (حصار قلعه معناسنه در (حصار صنایع قدن مراد اولدر که حصاره یوریش ایلد کلاری وقت سنجی ایلری چکرلر حصاره دیمک قصد یله پس حصار رایچند اولان خلق توفیک و اوق و طاش و غیر یعنی سنجده انار لرد و شور و کیچون شویله اولوز که بیچاره سنجی دلاک د شک اولور ایدمی بوجهتله حصارده صنایع سن دیمکدر غرض بومنادر یعنی بن بومخولری هب چکشم (باد کرد بونگا بک بومقاسمی بویله واقعه سد (اما کرد باد دیسه ده وزنه خال و برمزدی غالباً تعلیم ایچوند (معلوم اوله که بونگ کی ترا کب منجه نك اصلی اضافیدر یعنی کرد بادک و کردابک اصلی باد کرد آب کرد ایش دکرمی یل و کرمی صنو دیمکدر (صکره کرد باد قصرغه به و کرد آب صوچور دیسنه دیدیلر بونلری کافک قبیله اوقیان یلر ایش (محصول بیت) پرده به درسن نه زحمت صنادک یعنی صنایع نك ونه حصار صواشنی ونه بیابان کوردک ونه سکا قصرغه صارلدی ونه سنی بنم کبی توز باصدی حاصلی سن هیچ برمشقت کورمک * قدم من بسعی بیشترست * پس چرا عزت تو بیشترست * قدم ایاق (بسعی با حرف مصاحبت بیشتر ایلری دیمکدر (بیشترک معناسنی اشد تقدیماد بین غلط ادا ایش فندبر (عزت تو لامیه در یاه بطنیله (بیشتر یاه عربیله زاده رک دیمکدر (محصول بیت) بنم ایانم سعی و کوششله ایلری رکدر زبرای سنجی صواشده و حصاره یوریشده ایلری چکرلر پس نیچون سنک عزت و حرمتک بشدن زباده رکدر * تو بر بندگان مه روی با کثیران یاسمن بونی * بر بندگان لامیه (مه رویه اضافت بیانیسه در (مهروی وصف ترکیبدر آی یوزلی دیمکدر (یا ضمیر خطاب (با حرف مصاحبت (کثیر جاریه در کاف عرفک قبی و نونک کسمر یله (و الف و نون ادات جمعدر (یاسمن بویه اضافت بیانیسه در (یاسمن بو وصف ترکیبدر (یاسمن و یاسمین بر معنایه در (یا ضمیر خطابدر (محصول بیت) بو بیت بیت سابقه مذکور اولان عربی بیان ایدر رایه پرده به دیر که سن آی یوزلی قوللر و محبو بلر قشند سنی یاسمن قولی

دشمنی

ردسوری

جار به لزه سین حاصلی ارکک و دبشی کوزلله مصاحب و مقارنمین * من فساد ه بدست
 شاگردان * بسفر پای بند و سرگردان * فتاده تقدیری فتاده ام در (باحرف صله) دست شاگردان
 لامیه شاگردان مراد خدمتکار طائفه سیدر (بسر باحرف ظرف) (بای بند وصف ترکیبیدز
 ایغنی بغلی دیمکدر (سرگردان استعالمالرنده تخیر معنا سته در (امابونده مراد یلار آتی تحریک
 آیدوب انواع زحمتلر چمکد کیدر (محصول بیت) سنجاق دیرکه بن قدرمی و قیمتی بیلز
 خدمتکار لایینه دوششم یعنی انواع حقارت وهوان چکرملالرنده سفرده ایغنی بغلی سرگردان
 و سراسمه کیدرم حاصلی هر وجهه رنج و المدهم * کفت من سر بر استان دارم * نه چوتو
 سر بر آستان دارم * (محصول بیت) پرده سنجاقدن بو قدر کلساتی ایشیدینجک جواب و روب
 دیدی بن باشمی ایشکده طوتارم سنک کبی باشم ککوکه طوتمازم یعنی بنم بو حرمت وعزته
 سبب یوزم پرده او اوب تکبر ایلدیکمندر و خاک کبی تواضع ایلدیکمندر سنک کبی کبر وغرور ایله
 باشم کوکلرده دکلی زیرا (من تواضع رفعه الله و من تکبر وضعه الله در * هر که بیهوده کردن
 افرازد * خویشتن را بگردن اندازد * بیهوده زاند و باطل معنا سته در (کردن افرازد
 مقدم معولی در) افرازد رفع ایله یعنی بو جلده حاصلی تکبر و تعظیدن کتا تسدر (خویشتن
 اندازد مفعول صریحی و بگردن غیر صریحی) افرازد و اندازد فعل مضارع مفرد غایبدر
 اندازد اتار دیمکدر (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر هر کیسه که باطل وزان دیره تکبر و تعظم
 ایله کندینی بو بی اوزره براغور یعنی ایلدیکی تکبر وغرور کندوی هلاک ایدرزیرا تکبر خدایه
 لایق صفتدرا بحق * حکایت * یکی از صاحب دلان زور آزمایی را دید که بهم برآمده و در خشم
 شده و کف بردهان آورده کفت این را چه حالت کسی کفت فلان دشنام داده است کفت این
 فرومایه هزار من سنک برمی دارد و طاقت سخنی نمی آرد * زور آزمایی وصف ترکیبدر
 (ازمایدندن زور صنایحی دیمکدر آنره زور بازو زور آزمادبز) را ادات مفعول در (بهم برآمده
 قاقیش و غضبه کلس) در خشم شده خشمه وارهش دیمکدر (ماقبلته عطف تفسیر واقعدر
 (کف کپو کدر) (فلان تقدیری فلا نشدر) (دشنام داده است دشنام ویرمشدر) یعنی
 سوکشددر (فرومایه الحقی اصلی یعنی بداصل دیمکدر (من نونک تشدیدله عربی بظمان دیمکدر) برمی
 دارد قالدیرر دیمکدر (طاقت سخن مصدرک مفعولنه اضافتدر (باحرف وحدت) نمی آرد
 فعل نفی استقبال مفرد غائب استفهامی متضمن کتور مزمی دیمکدر (محصول ترکیب) صاحب
 دلاردن بریسی بر زور بازی کوردی که قاقیش و غضبه وارمش وانغزینه کپوک کتورمش یعنی
 کپورمش صاحب دل دیدی بو کانه حالت اولدی بر کیسه دیدیکه فلان کیسه آتی سوکشددر
 صاحب دل دیدی بو بداصل بیک بظمان طاشی قالدیرر و رسوزه طاقت کتوره مزمی یعنی برسوز
 کتور مزمی * قطعه * لاف سر بچکی و دعوی مردی بگذار * عاجز نفس فرومایه چه مردی
 چه زنی * لاف سر بچیه لامیه در اصطلاح لرنده سر بچیه قوی به وغالبه دیرل (یاء مصدری
 لاحق اواق سببیه ها، رسمی کاف عجمی به ابدال اولشدر قویلی لافنی) (دعوی مردی مصدرک
 مفعولنه اضافتدر) (باحرف مصدر مر دلک دعوا سنی) (بگذار بانک ضمی و کاف عجمک
 سکونیه ترک ایله دیمکدر) (عاجز نفس فرومایه لامیه و بیایه در) (بوعبارته ه انجم اختلاف
 ایلدیلر) (بعضیلر دیدیلر عاجز منسدا در تقدیری ای عاجز دیمکدر) (وبعضیلر دیدیلر که
 فرومایه ده بریاء خطاب مضمردر) (تقدیری فرومایه در) (ولیکل وجهه) (چه مردی چه زنی
 یار ضمیر خطابدر) (بوعبارت لک معنا سی ارکک و زلکک بیننده فرق یوقدر دیمکدر) یعنی
 بویکی صفتک بیننده فرق یوقدر (محصول بیت) سر بچک لافنی و مر دلک دعوا سنی ترک ایله

ای الحق نفسک عاجزی سنک ارالککله زلنلکک بئنده فرقی بوقدر بلکه زلنلکک غالبدر فرومایه بی
عاجز صفت اعتبار ایلین فرومایه لک ایلش * کرت ازدست برایددهنی شیرین کن * مردی آن
نیست که مشتی بزنی بردهنی * کرت تاسی معنی جهتنده دسته مقیددر (از دست دیمکدر) (دهنی
(یا حرف وحدت) (مردی یا حرف مصدر) (مشتی یا حرف تکبیر) (بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت) اگر الکردن کلور سه برآغزی طغلی ایله یعنی برکوکل
اله کتور که سندن شیرین دهن اولسون که سکا خیردما ایلسون بد دعا ایلسون مردلک اول
دکلدر که برآغزه مشت اوره سین یعنی برکیمسه نک خاطرین پریشان و درونی بخصور ایلیه سین
حاصلی مردلک برخطاری نسلی ایلکدر پریشان ایلک دکلدر * قطعه * اگر خود بر در پیشانی

ردابن سیدعلی

پیل * نه مردست آن که دروی مردی نیست * خود ادات تا کید (برده بو یله در) (درد دالک
فحعی و کسر یله و رانک فحیله فعل مضارع مفرد غائب) (پیشانی پیل لامیددر) (پیشانی باء عجمک
کسر یله باء اصلیه ایله آن دیمکدر عرب جبهه دیر) (آن که اصلنده ان کس که ایدی تنکه
مکرز بیان اولندی (وی مذکور کسه راجمدر) (مردی یا حرف مصدر) (محصول بیت) اگر فیلک
الثنی ده چاک ایلککه قادر ایسه یعنی فیل ایله جنکه مالک ایسه ده مرد دکلدر اول کیمسه ده
مرد ملک وانسانیت بوقدر یعنی شجاعتمدن سخاوت و کرم معتبردر * بنی آدم سرشت از خاک
دارد * اگر خاکی نباشد آدمی نیست * سرشت سینک و رانک کسری و شینک سکونیه اسم مصدر در
خلقت معناسته فعل ماضی مجهول دین مجهول سوبلش (خاکی یا حرف نسبت) (محصول بیت)
بنی آدمک یعنی آدم اوغلال نیک سرشتی و خلقی خاکدندر زیرا حضرت آدم ترابن خلقی اولدی
پس بنی آدم خاکی اولرسه آدمی دکلدر بلکه جنی و شیطانیدر علی کل حال تحمل و تواضع محمود در

ردسمروری

* حکایت * بزنی را پرسیدند که از سیرت اخوان صفارا گفت کینه آن که مراد خاطر یاران بر مصالح
خود مقدم دارد و حکما گفته اند برادر که در بند خویشست نه برادرست نه خویشست * بزنی یا
حرف وحدت) (را ادات مفعول) (سیرت خوی و خلقی معنا سنه در) (اخوان اخک جمعیدر
قرداشلر دیمکدر) (سیرت اخوان صفا لامیدردز) (کینه کم اسکک) (و یا حرف نسبت) (و تون
وها ادات تا کید اسکلی دیمکدر یعنی اشاعه مرتبه سی اخوان صفانک بومر تبه در
دیمکدر) (انکه یعنی آنکس که) (مراد خاطر یاران لامیدردر) (مصالح خود ده بو یله در
(محصول ترکیب) بر اولویه صور دیلر اخوان صفا اخلاق و اطوارندن یعنی صفا قرداشلی
کیلدر دیدیلر دیدیکسه اک اسکلیسی اولدر که یارانک کولکی مرادینی کندسی مصالحی
اوزره مقدم طوته و حکما و عقلا دیمشلدر برادر که کندسی مرادی وفائده سی قیدنده در
یعنی کندسی نفسی هواسته مقیددر اول حقیقته نه برادر و نه خصمدر زیرا سائر ناسله سکا نسبت
انک تفاوتی هیچ بوقدر * بیت * همراه اگر شتاب کنسد همه تونیت * دل در کسبی میند که
دلبسته تونیت * همراه یولداس (شتاب اسم مصدر در ایومک معنا سنه یعنی بچه) (همره تو
لامیه در) (کسی در حرف صله) (و یا حرف وحدت) (میند فعل نهی مفرد مخاطب بقله دیمکدر
(که حرف رابط صفت) (دلبسته وصف ترکیبی اقسامندندر) (تویه اضافتی لامیه در
(محصول بیت) یولداسنک اگر ایورسه سنک یولداسنک د کل زیرا سکا مناسب و موافق
دکلدر ایدی کولکی برکیمسه یه بقله که سنک دلبسته ک د کل یعنی کولکی سکا بقلیه سنده
اکا کولکی بقله حاصلی سکا مقید اولیسانه سن مقید اوله * بیت * چون نبود خویش را
دیانت و تقوی * قطع رحم بهتر از مودت قرنی * خویش بونده خصم معنا سنه در (ورا
ادات تخصیص) (قطع رحم مصدرک مفعولنده اضافتیدر) (رحم رانک فحعی وحاء مهمله نک

* کسر یله *

کسر یله قربا سدر خصملى معناسته (مودت مصدر ميمد ر محبت معناسته) (قربا به اضافى مصدر لك مفعولته در (قربى خصملى) (موصول بيت) چونكه خصمك ديانت و تقواى اوليه يعنى ديندار ومتى اوليه انكله خصملى محبتدن خصملى علاقه سنى قطع ايلك اوليدز ز بر آجا زدر كه قرابت محبتى سنبيله اكا تابع اولوب خلاف شرع مصلحتنه ارتكاب ايله سين

* ياد دارام كه مدعى درين بيت بر قول من اعتراض كرد وكفت حق جمل وعلا در كتاب مجيد از قطع رحم نهى كرده است و بمودت ذوى القربى فرموده و آنچه تو كفتى مناقض آنست كتم غلط كردى موافق قرآنست قال الله تعالى وان جاهدك على ان تشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما * مدعى با حرف وحدت (ان حرف شرط) (جاهدا فعل ماضى تنبيه مذكر غائبز مفاعله بائندن تنبيه الئى والدينه راجعدر) (وكاف ضمير منصوب متصل) (على جاهدايه متعلق مفعول به غير صريحيند ز (ان تشرك تا ويل مصدره محملا مجرور على ايله جار مع المجرور ان تشركه متعلقدر مفعول غير صريحينددر) (ما محملا منصوب مفعول صريحيند (ليس فعلدر افعال ناقصه دن (علم لفظا مرفوع اسمى) (ولك محملا منصوب خيرى) (به علمه متعلق) (فلا تطعهما جمله فعليه جواب شرط) (موصول تركيب) خاطر مده در كه بر مدعى بويستد. بنم قوله اعتراض ايلدى و ديدى خداى تعالى كتاب مجيدنده قطع رحمدن نهى ايلشدر و مودت ذوى القربا به بيور مشدز و اول كه اتى سن ديدك خداى ديديكته مناقضدر ديد مكه غلط ايدك موافق قرآندر اكر ساك والدينك زجت و پر روزه بكاشريك قوشمه اول نسته بيكه سنك اكا علمك بوقدر يعنى شول نسته بيكه بكاشريك اولغه استحقاقى اولديغى بيله سين وانلر ساك تكليف ايلسه اتى بكاشريك ايلكه صافن انلر اطاعت ايله سين

* بيت * هزار خوشه كه بيكانه از خدا باشد * فداى يك تن بيكانه كاشنا باشد * هزار خوشه مبتدا (كه حرف رابط صفت) (فداى يك تن بيكانه خبر مبتدا) (كه شبه حرف رابط صفت) (موصول بيت) (يك خصمكه خدادن بيكانه اوله يعنى خدا ايله آشنا اولوب تقرب الى الله ايليه ايمدى بوجملين يك خصم بريكانه ته يعنى بريكانه وجوده فدا اولسونكه خدا ايله آشنا اوله يعنى تقرب الى الله ايليه * حكايه منظومه * پير مردى لطيف در بغداد * دخترش را بكفش دوزى داد * پير مردى با حرف وحدت (با حرف صله) (وكفش دوزى وصف تركيبينددر دوزيدندن بشفق ديكيجى يعنى بشمقى (موصول بيت) بر لطيف پير مرد بغداده قزىنى بر شمعجى يه و بر دى يعنى اكا تكاح ايلدى دوزى دوختن مصدرندن اخذ ايلين خطا ايلش * مردك سنگدل چنان بگزيد * لب دختر كه خون ازو بچكيد * مردك تصغير مرددر (سنگدله اصنافى بياندر سنگدل وصف تركيبدر طاش بوركللى ديمكدر) (بگزيد با حرف تا كيد) (گزيد فعل ماضى مفرد غائب ايصردى ديمكدر فاعلى تحتدده مرد كه راجع ضمير ومفعولى) (لب دختر اضافت لاميه ايله) (كه حرف بيان) (بچكيد با حرف تا كيد چكيد فعل ماضى مفرد غائب طامامدى ديمكدر) (موصول بيت) (طاش بوركللى ارجكز قزك دوداغنى انجملين ايصرديكه اندن فان طامامدى * بامدادان پدر چنان ديدش * پيش داماد رفت و پرسيدش * بيش بونده قمت معناسته در داماد كو يكو (موصول بيت) ايرسى قزك بايا سى قزى اويله كوردى كو يكونك قتمه واردى او كا صورتى * كاى فرومايه اين چه دندانست * چند خاين ايش نه اتيانست * كاى كه حرف بياندر سؤالى واى حرف نداماد اسمى محذوف تقديرى اى مردك فرومايه در بداصل ديمكدر (خاين فعل مضارع مفرد مخاطب چيكتر سين ديمكدر) (ايش مفعول) (ايتان همزه نك قهقهي وسكون نونه افتده طغارجمه ديزلر اما بونده دباغت اولش درى مراد در مطلقا) (موصول بيت) داماده صورتد بيه اى الحق

ردابن سيدعلی

مطلب

اصلی بونه دیشدر نیچه چیکر سین دوداغنی انبان دکلدر یعنی قرک دود اغنی سختیانی ظن ایلدک که
 بوبله چیکندک * براحت نکتم این کفتار * هرل بگذار وجداز و بردار * باحرف مصاحت (مزاج
 میک فنیله اسمدر لطیفه معناسنه و میک کسریله مفاعله بایندن مصدر نایندر) هرل لطیفه
 (جد جیک کسریله کرچکدر) (محصول بیت) حضرت شیخ بیوزر که بشمتیجه دختر قصه سنی
 بن سکا لطیفه ایله دیمدم خطاب عام طریقه سن لطیفه ترک ایله و اندن کرچی اخذ ایله
 قادر مقدر مراد اخذ ایلکدر یعنی سکا لایق اولان اولدر که بوسکلا مدن هرل ترک ایلوب
 جدی اخذ ایلیه سین اول جد بیوزر یعنی بویتنک مضمونیدر * خوی بد در طبعی که نشست *
 نرود جز بروزمک از دست * خوی بد بیانیه (طبعی باحرف وحدت) که حرف بیان (محصول بیت)
 بر طبعه تده که بر امر خوی و طور دی اجل کونندن غیری کونده کنز اول براماز خوی و طبیعت
 یعنی اولکله ایجق خلاص بولور اول بر امر خوی دن اول طبیعت * حکایت * فقهی دختر
 داشت بغایت زشت روی و بجای زنان رسیده باوجود جهاس و نعمت کسی بمناسکت اور رغبت
 نمی نمود * فقهی باحرف وحدت دختر یی یاسیده بوبله در زشت روی وصف ترکیبی چرکن
 یوزلی دیمکدر جهاز جیمک فقی و کسریله قیز و کلن و سفر انوائنه دیرل باحرف صله (مناسکت
 مفاعله بایندن مصدر در و نکاح مصدر نایندی عورتی اراه و بر مکه دیرل) (اویه اضافی مصدرک
 مفعولنه در) (محصول ترکیب) بر فقیهک بر قزی و ارابدی غایتله چرکین یوزلی و عورت نر میه سنه
 ایشمشیدی یعنی بالغه اولوب حیض کور مشیدی وافر جهاز و نعمت وجودیله بیله هیچ بر کسسه
 مناسکه سنه رغبت کوستر مزدی * بیت * زشت باشد دینی و دنیا * که بود بر عروس ناز بیا * دینی
 دالک فقی و بانک کسریله مصر نو اجنسنده بر قصبه نک اسمیدر (باحرف نسبت پس دینی اول
 قصبه ده اشلنن قوماشه دیرل بغداد شهرنده اشلنن قوماشه بغدادی دید کلری کبی) (ودینا
 ترکیب شیب دید کلری قوماشدر) (که حرف رابط صفت) (عروس کردک اولوز دن اول اراه ده
 عورته ده دیرل مثلاً راجل عروس و امرأه عروس دیرل) (ناحرف توصیفی) (زبیر ایشق و ناز بیا
 بر ایشقسن) (محصول بیت) دینی و دنیا قوماش لری چرکین اولور بر ایشقسن عورت اوزرنده اوله
 یعنی چرکین عورت اوزره کوزل قوماش لری بر ایشقسن * فی الجمله حکم ضرورت باضری عقد نکاحش
 بستند آورده اند که در آن تاریخ حکمی از سر ندیب برسید که دیده ناینبان یان روشن کردی قبه
 را گفتند چر ادماد را علاج نکنی گفت ترسم که بیناشود و دخترم را طلاق دهد * باحرف صله
 ضری بر اعمایه دیرل بونده حکمیدن مراد کالدرد (سر ندیب هند دینارنده بر نک اسمیدر) (محصول ترکیب)
 حاصل کلام امر ضرورتله دختر زشت روی بر اعمایه عقد نکاح ایلدیلر روایت ایشقسن دز که
 اول تاریخده سر ندیب طرفندن بر حکیم کمال کلدی ایشدیکه ناینبان کوزل زنی روشن ایدر
 یعنی کوزلک کوزل زنی اچاردی فقیهه دید یلر نیچون کویکوکه علاج ایلسین دیدی
 قورقارمکه بینا اوله و قرمه طلاق و یره * ع * شوی زن زشت روی ناینبانه * شوی عورت اری
 زنه اضافتی لایمیدر و زشت رویه بیانیه شوی مبتدا ناینبانه خبری (محصول مصرع)
 چرکین یوزلی عورتک اری ناینبان اولقی یکدر که کوروب اندن ایگر تمیه * حکایت * پادشاهی
 بچشم حقارت در طائفه درویشان نظر کردی یکی از ایشان بفرست در یافت و گفت ای ملک
 مادرین دنیا بچیش از تو خوشتریم و بعیش از تو خوشتر و بمرک برابر و بقیامت بهتر * در طائفه
 در حرف صله در بامعناسنه درویشانه اضافتی بیانیسه نظر کردی یا حرف حکایه یافت
 اسکلی دیکدر (باحرف مصاحبت باحرف ظرف و چیش عسکر در و بعیش بایسده بوبله
 و بمرک و بقیامت ده بوبله در) (محصول ترکیب) بر پادشاه طائفه درویشانه حقارت کوزیله

نظر ایزدی درویشاگر بر بی انک حقارت ابله نظری اکلدی ویدی ای ملک بزوجهاده عسکر ابله
 و با عسکر خصوصنده سندن اکسکر کن و پیش وصفاده سندن خوشرغز و موئده برار و قیامتده
 بکر کر * منوی * اگر کشور کشای کامرانت * و کر درویش حاجتمد نالت * کشور کسا
 وصف ترکیبی در مملکت آچھی دیمکدر و یا حرف وحدت (کشور کافی عسکر و سکون
 شین و فتح و اوله اقلیم معناسنه در) کامرانده وصف ترکیبی در (رانیندن مراد سور یچی دیمکدر
) حاجتمد متد میک فتحیله ادات فاعلدر بی معناسنه (یعنی حاجتی دیمکدر) نانه اضافت
 اسم فاعلک معقوانه اضافتی قیلنددر (محصول بیت) (بو بیت آتی به مر هوندر) (اگر
 بر کشور کسا یعنی بر فاعل مملکت بادشاه کامران ایسه یعنی مراد نجه بخنورسه و اگر درویش بخاره
 نانه حاجتی ایسه یعنی محتاج نان ایسه * در آن ساعت که خواهاداین و آن مر د * نه خواهند
 ازجهان پیش از کن برد * مر دیوتده مصدره معناسنه در زیرا مضارعه مقارندر (برده مصدر
 معناسنه در (محصول بیت) اول ساعتده که درویش و بادشاه اولیمر در جهانه کفندن زاده نسنه
 ایلتیسر لردر یعنی قهر ابلد جگری بر رکفندر فقط * چو رخت از مملکت بر بست خواهی *
 کدای بهترست از پادشاهی * مملکتندن مراد جهاندر (بر حرف تأکید) بست بستن معناسنه در
 قیاس خواهی بر بست ابدی ضرورت وزن و قافیه ایچون بواسلو به ارتکاب ابلدی (محصول بیت)
 چونکه دنیا مملکتدن انواب آخرتی بغلیسر سین یعنی آخر ته نقل ایلیک ایسته به سین کدالی
 بکر کدر پادشاه لقسدن زیرا پادشاه لیک بجه درلو - ذوال و جوانی و نیجه درلو حسابی اولور اما
 کدالک بو تجلین اولور * ظاهر درویش جامعه زنده است و موی سترده و حقیقت آن دل زنده
 است و نفس مرده * زنده زای جمله اسکی لباسده مستعملدر (موی سترده (مولانا حلیمی شیروانی
 و مولانا مصلح الدین لاری) و مولانا صبوحی بدخشی اضافت بیانیته ابله زنده به عطف ایلدیله
 تقسیر بی جامعه موی سترده در بو کدن طوقنسان جامه دیمکدر عبا و کبه کی مثلا (اما شرح
 و صف ترکیبی طوقب جامه به عطف ایلدیله و تخر ددن کایت ایلدیله (محصول ترکیب) درویشک
 ظاهری اسکی عالی قفناددر و بو کدن طوقنسان جامه در (اما حقیقی یعنی دل زنده و نفسی مرده اولقدر
 * قطعه * نه آنکه بر در دعوی نشیند از خلقی * و کر خلاف کندش بچنگ برخیزد * نه آنکه
 نثر شایقندن مستشاردر) یعنی ظاهر درویش مذکور اولاندز (بو پیشده ذکر ایلدیکی دکندر
 بر یونک کی پرده ظرفیت معناسنی افاده ایدر (در دعوی بیانیته دعوی قیوستده دیمکدر اسلوب
 عجم دعوی ده اولک کسریله اوقومقدر (از خلقی نشینده متعلقدر یا حرف تشکیک) و کر واکردن
 شخصقدر بونک پرسته که کر یازانلر صحیح نسخفله مخالف یازد فلرندن غیر می معنی جهت تریق اولور
 (کندش فعل مضارع جمع غائب و شین ضمیر اسم اشارتک مشارالیهته راجعدر (بچنگ باخرف
 صله (برخیزد فعل مضارع مفرد غائب قائله یعنی قیام کوستره (محصول بیت) ظاهر درویش
 اول دکندر که خلقندن دعوی قیوستده اوطوره یعنی خلقندن تقاعد ایدوب دعوی درویشک
 ایلده و اگر مناجسه مخالف وضع ایلر لسه جنک وجداله قیام کوستره حاصلی درویش
 اول دکندر که دعوی مراد ایدوب خلقک جفاسته تحمل ایلده از خلقی عبارتتی مصرع ثانی به
 قید ایدوب معناسنی خلقندن بر نجه کشته اگر اکامخالف ابدله تحمل ایتوب جنک و خصومت
 ایلیکه قائله دین بیتک مراد نه ذره دکلی واصل اولامش * اگر زکوه فرو غلطند آسیاسنی *
 نه عارفست که از راه سنک برخیزد * بونده که کر یازانلر و کر یازانلر صحیح نسخفه ره مخالف
 یازمشلر (فر و پرده آشاعده لاق معناسنی افاده ایدر ادات اولی جار ادات تأکید اولقده جار
) غلطد فعل مضارع مفرد غائب بونده یوارنه دیمکدر اصل لغت تا ابله در طانادن بدل

رد شرح چیرما

رد شرح چیرما

رد شعی
 زد شرح چیرما

اولشدر) تنکه عریده بعضی رزده بدل اولور (زیرا اغلرنده طایق قدر تنکه سابقا بر قطعه ایله
 یسان اولمشیدی (آسیاسنک ترکیب مزجی در اصلنده سنک آسیا اییدی اضافتله
 (یا حرف وحدت (راه سنک لامیه (محصول بیت) (اگر طاغدن برد کرمن طاشی دیوار نؤرسه
 عارف دکلدر که اول کیمسه که طاشک یولندن قالمسه یعنی درو بشده تسلیم و رضا اولقادر
 کر کدر که هر تنکه اوکنه گلورسه خدادن محض عطیه بئک کر کدر حاصلی قضایه رضا و یروب
 توکل ای دیوب طور مقی کرک * طریق درو یسان ذکر سبت و شکر و خدمت و طاعت و ایثار
 و فساعت و توحید و توکل و تسلیم و تحمل * ذکر درن مراد دیلکدن و کولکدن الله تعالی آدینی
 دوشمر مکر (و شکر درن مراد و یدیکی نعمته شا کر اولوب شای اولما مقدر) (و خدمتدن
 مراد هر مؤمنک مهما امکن قولوغن المکدر) (تنکه حضرت بهاء الدین نقشبند قدس سره
 پرمشدر) (طریق ما خدمتست) طاعت خدمته عطف تفسیر مقامند در (ایشار ماملکی بلکدر
 قناعت قلیل ایله اکتفا ای دیوب قسمته رضا و بر مکر (توحید خدایی بر مکر) (اولده اوج
 قیمر) (توحید افعال و صفات و ذاتدر) (مشایخ شک هر برنده اوقالی وار لیکن بومقام استیفا سی
 محلی دکل توکل الله اعتماد ای دیوب خلقک الذکنه بقیما مقدر) (بوندده نیجه قول وار) (تسلیم
 اظهار عبودیت و تحمل و دنیا آجیسن یودقنوب یوزین و کوزین اکتشما مکر * هر که بدین
 صفتها موصوفست بحقیقت درو بیشت اکر چه در قباست اما هرزه کوی بی نماز
 و هوا پرست هوس باز که روزها بشب آرد در بند شهوت و شبهه روز کند در خواب غفلت
 بخورد هر چه در میان آید و بگوید هر چه بر زبان آید بر ندست اگر چه در عیاست * هر تقدیری
 هر کس که اییدی (بدین دال همزه دن مبدلدر) صفتها صفتک جمیدر (قبای اوکی آچق
 قفتان) (هرزه کوی وصف ترکیبدر) (هرزه زائد و باطل معنایند در بعضی نسخده) (هرزه کرد
 دوشمش بی نمازه اضافتی بیانیه) (و هوا پرست وصف ترکیبدر هوا به طایبجی یعنی اهل هوا
 و هوس) (بازه اضافتی بیانیه در هوس او بناد بیجی یعنی اهل هوس) (که حرف رابط صفت
 (روزها روزک جمیدر اسلوب عجم اوزره) (شبهاده بویله در) (خواب غفلت بیانیه) (رند بونده
 مباحی و فاسق معنایند در (محصول ترکیب) هر کیمسه که بوضفترله موصوفدر حقیقتده
 درویش در و لباس فاخرده ایسه ده اما هرزه کوی بی نماز و هوا پرست هوس باز که کونلری
 کیمیه کتور لذت دنیا قیاندنه یعنی ایام و اوقاتی شهوات دنیویده بکوره و کیمیلرینی
 صباحه خواب غفلتده چقاره هر تنکه اورتیه و اوکنه کلمیه و هر تنکه دانه کلمه سویله رند
 و فاسقیدر عباده ایسه ده حاصلی درو یشلک عمله کوره در لباسه کوره دکل * قطعه *
 ای درونت برهنه از تقوی * وز برون جامه یاداری * ای حرف ندا منادی مصراعک
 آخرنده تفریر اولنور (دروندن مراد دلدر) (تا ضمیر خطاب) (برهنه یا کضمی و قحیله و قح
 رائله و سکون هایلله چلیق دیمکدر عریان معنایند) (وز اصلنده و ازدر) (واو حرف حال) (بعض
 نسخده کن واقعدر) (پس که حرف رابط صفت اولور) (جامه ر یا لامیه در نماز) (داری
 طوتارسین دیمکدر و اراقدن کاتبدر) (محصول بیت) ای درونی تقوان چلیق اولان کیمسه
 یعنی قلبی زهد و تقوان خالی اولان کیمسه حال بوکه طشره دن جامه ریاک وارد یعنی ظاهری
 ریا بلسایله بزمش سین * برده هفت رنگ در مکنار * توکه در خانه بور یاداری * برده هفت
 رنگ بیانیه یدی رنگلی (برده دره اضافتی لامیه در) (مکنار فعل مضارع نهی مفرد مخاطب
 قومه دیمکدر یعنی صافتمه) (بور یا یا کضمی و ریاک کسر یله بردار و حصر در که قرغو
 قامشدن اور بلور دیار عریده و شرقی مملکتده حوق اولور اوجوز اولدیغیچون فقرا استعمال

ایدر اول بر حصیر لکی دیوشمرلن (یعنی رومک و مصرک حصیر لری کبی) بلکه
همان نخته کبی دوشور (محصول بیت) قیونک یدی رنگلی برده سن یعنی قپوکه یدی رنگلی
برده آسمه سن که او کده بوز با طوتر سین یعنی سنک خانه ک که انواب و انتقال و فراشدن خالی
اولوب فقر کدن بور باد و شتکه محتاج سین قپوکه یدی رنگلی چوقه دن و یا قماشدن دیکلمش
برده صار قیدوب آسمه باطنی تقوادن خالی اولوب ظاهری ریا انوابله مری ن اولان کیمسه
ایجریسی انوابدن و فراشدن خالی اولوب قپوسنه یدی رنگلی برده اصلش خانه به تشبیه
ایش بو بندسه در لفظنی زائد طوتون زائد سونیش * حکایت منظومه * دیدم کل تازه چند
دسته * بر کنیدی از گیاه بسته * کل تازه بیسانیه (کنید کاف بجمک ضعی و نونک
سکونیه و بانگ قحیله قبه معنایسته در عرب تعریب ایدوب جنبده در لری جیک و بانگ ضه لریله
(یا حرف وحدت از گیاه بسته به متعلقه در (از بونده با معنایسته در (محصول بیت) بر قبه نک
اوزرنده تازه اولته بغلی بر نیچه دسته تازه کل کوردم ز را عادتدر گلستانده اپلک بولمسه
بر نوع اوزون اولتی اولوزر که کلاری انکله بند ایدر لر پس از گیاه عبارتی کنیده قید
ایدوب معنایستی بر قاف دسته تازه کل کوردم اوتدن بر یغن اوزره بغلش یعنی بر مقدار کلی
بر مقدار گیاه اوزره بغلش کوردم دین معنوه بغلش سوز سونیش * کتم چه بود گیاه ناچیز
* تادرف صف کل نشیند اونیز * چه بود عبارتنده استفهام تحقیری وار یعنی نه شنیدر گیاه
ناچیز (تا حرف تعلیل (صف کل لامیه (نیز دخی دیکدر ادات عطفدر (محصول بیت)
حضرت شیخ بیورر کلی اولته بغلی کورنجه دیدم (بونک کبی قضیه لری قوی اولماز بلکه
فرض و تخمین طریقیله در (یعنی دیدم گیاه ناچیز یعنی لاشی گیاه نه نشیند در تاکه اودخی کل
صفنده اوطوره (یعنی کل ایله هشتین و مصاحب اوله (حاصلی یا بان اوتی کله مقارن اولتی
مناسب دکلدر مجموع بیتک معنایسته نه فائده به رازونه اعتباری وار در که لاشی و حقیر اوت که
اول گیاه دخی کل صفنده اوتوره دین عجب استقامت طبعه مالک ایش که بویله خوب
معنی تصور ایله ک فادر در * بگریست گیاه و کفت خاموش * صحبت نکند کرم فرا موش *
یا حرف نأکید (گریست فعل ماضی مفرد غائب (گیاه فاعلی کفت کر بسته معطوفدر
(کفت خاموش و فعل امر مفرد مخاطبدر ایسم اول دیکسدر (صحبت مبتدا نکند کرم
مفعول اول (فراموش مفعول ثانیه) (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر که گیاه بدن
مذکور کلماتی الیشیجه اعلادی وزبان حال ایله دیدی ایسم اول مصاحبت کرم واحسانی
فرا موش ایله (یعنی مصاحبت و مقارنت کرم و لطفی و امتاز (حاصلی کرم واحسان بونی اقتضایدر
ایمدی بنده کل ایله بر باغده اولدیغمز دندر که بوقدر کرم واحسانه مظهر دوششم ایمدی
صحبتی نکند مقدم مفعولنی و کرمی فاعلنی اعتبار ایدنر معنای مقصوده واصل اولما مشاعر
مصرع ناینک اهل کرم سابقده اولان مصاحبتی و دوستلغی فرا موش ایله دین تصور
معاده عجب متصرفدر * گریست جمال ورنک و بویوم * آخرنه گیاه باغ اویوم * آخر فارسیدر
تقریر و نأکید معنایسته استعمال ایدر (مصرع ثانی استفهام تقریر بیینی افاده ایدر (گیاه باغ
اضافتری لامیه لدر (محصول بیت) گیاه دیر که اگر بنم کل کبی جمال ورنک و بویوم بوغیسه
کک باغینک گیاهی د کلیم مقرر اوله یم ایمدی صحبت کرمی فراموش ایله بس کلک میانده
صار ایسم غریب دکلدر * من بنده حضرت کرمیم * پرورده نعمت قدیم * بنده حضرت
لامیه در (و کرمه اضافت بیسانیه در (پرورده نعمت قدیم لامیه لدر (محصول بیت)
حضرت شیخ کل و گیاه ذکر کدن مقصودی تشبیلدر یعنی کند بینی گیاه و حضرت کرمی

رد سروری

زدشعی

ردشعی

ردان سید علی و سروری
ردشعی

کل مقامته نیز یلسدر دیر که بن کر یک بنده سیم نعمت قدیمک پرورده سیم یعنی خدایک
 قوی و نعمتیک پرورده سیم * کر بی هنرم و کر هنرمند * لطفست امیدم از خداوند *
 (محصول بیت) اگر کل کی صاحب جلال دکل ایسم و اگر کیه کیتی هز ایسم خداوندن امیدم
 لطف و احساندر یعنی هر حالده مأیوس دکل * با آنکه بضاعتی ندارم * سرمایه طاعتی ندارم *
 بضاعت سرمایه (یا حرف وحدت و یا حرف تنکسیر) سرمایه طاعت بیانه و یا مذکور
 کتی (محصول بیت) آنک برله که بضاعتی یوقدر یعنی باخصوص که بضاعتسه مالک دکل
 سرمایه طاعتسه قادر دکل که آنکسه برنواب اشترا ایسم مصراع ثانی مصراع اولی بیان ایدر
 * ارچاره کار بنده داند * چون هیچ وسیلتش نماند * اومیتدا (داند خبری) چاره کار بنده
 لامیه درلر (و داندک مقدم مفعول) (محصول بیت) اول خداوند بنده سنک اینسک چاره سنی
 بلور یعنی اینسه درمان نه اولد یعنی اول خداوند بلور چونکه بنده ک هیچ بر وجهله وسیله سی
 قالیسه یعنی هیچ شفیع اولد یعنی تقدیرجه درمانی آنک الله در * رسمست که مالکان نحر بر *
 * آزاد کند بنده پیر * رسم عادت دیکدر (که حرف بیان) (مالکان نحر بر اسم فاعلک مفعولانه
 اضافتیدر) (نحر بر یونده آزاد اینک معنایسته مصدر در تفعیل یا بندن حر اینک معنایسته بنده پیر
 بیانه) (و کندک مفعول اولی) (و آزاد مفعول ثانیه) (محصول بیت) عادتدر که قول آزاد اینک مالک
 اولانرا اختیار قوی آزاد ایدر * ای بار خدای کیتی آرای * بر بنده پیر خود بخشای * ای حرف ندا
 بار خدا افتدی دیکدر تنکه انوری بیورر (بیت) (عالم مجد که بر بار خدایان ملکست) (مجددین
 آن بسرا بر ملکآن) بار خدای افتدی دیکدر بونده انور تنکسدر (بیت) (خواجۀ کل جهان
 آنکه خدایش کردست) (جاودان بر همه احرار جهان بار خدای) بار اصلده باری ایدی
 یا ایله و یاسی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی دین ظاهر در که بونی لفظ عربی ظن
 ایلیش خالق معنایسته لیکن ظن فاسد ایلیش که بولفظ جمحیدر کیتی آرایه اضافتی بیانه در
 (کیتی آرای وصف ترکیبدر آرایندن جهان بزجی دیکدر) (بحرف استعلا) بنده پیر خود
 بیانه و لامیه در) (بخشای قول امر مفر د مخاطب بخشایدندن اسر که یعنی ترجم ایله دیکدر
 (محصول بیت) ای کیتی بزجی افتدی یعنی ای عالمی مخلوقات و مصنوعاتله مرزین ایدیجی
 افتدی کندی پیر قولکه ترجم ایله حاصلی پیر قوللری ازاد اینک عادتدر بنده سنک پیر قولکم
 بنی جهنم عذابندن آزاد ایله * سعدی ره کعبه رضا کیر * ای مرد خداده خدا کیر * سعدی
 منادی حرف نداسی محذوف (ره کعبه رضا لامیه و بیانه در) (کیر فعل امر مفر د مخاطب
 طوط دیکدر) (مرد خدا لامیه) (ره خداده بویلسر ایکی مصراعده بیله ره لفظی کیر فعلتک
 مفعولایدر) (محصول بیت) ای سعدی رضا کعبه سنک بولین طوط یعنی طریق رضایه
 سالک اول حاصلی رضا اوزره اول ای مرد خداده خدا بولین طوط یعنی خدایه لایق بوله
 کیت که طریق انبیا و اولیاد * بدبخت کسی که سر بتاید * زین در در کرباید * بدبخت
 وصف ترکیبدر (کسی یا حرف وحدت) (سر بتاید مقدم مفعولایدر) (زین در بتایده
 مهلقدر) (که حرف تفعیل) (در ذکر بیانه و لامیه ایکی اعتبار ایله و بتاید مقدم مفعول
 (محصول بیت) بدبخت بر کیمسه در که باشی یوقودن چوره یعنی باب خدایان اعراض ایلیه
 ز بر غیر قوی و یا غیر تنک قیوسی بولماز حاصلی باب خدایان اعراض ایلیه بدبخت اولوب
 بر پایه دخی مالک اولماز تاید تایدندن مشتقدر باید بایسدندن اولد یعنی کسی تافتن یافتندن
 مشتقدر دینلر خطا ایلسلر * حکایت * حکیمی را پر سیدتم که از شجاعت و سخاوت کدام
 بهترست گفت آنرا که سخاوت هست شجاعت حاجت نیست * (محصول ترکیب) بر حکیمه

زدان سید علی

زدان سید علی و سروری

صوّر دبلر که شجاعت و سخاوت دن قغیسی بگر کدر یعنی قغیسی افضل سدر جواب و بر دیکه
 اول کیسه نك که سخاوتی وار شجاعته حاجتی بوقدر * بیت * نوشتست بر کور بهرام کور *
 که دست کرم به زیازوی زور * نوشتست اصلنده نوشته است در ضرورت وزن ایچون
 حذف و ایصال اولدی پس هاه رسمیه همزه کتبت ایوب صحته حکم ایدلر سهو و ابلسلر
 (کور کاف بحکم ضمیمه قبری دیکدر) بهرام کور بر شاه اسمیر سابقه فصل بیان اولندی (که حرف
 بیان) دست کرم بیانیه (بازوی زور لایمه در) (محصول بیت) بهرام کور ک قبرده یازلمشدر که
 کرم الی بازوی زور دن بکدر یعنی کرم واحسان صادر اولان ال زور صادر اولان بازو دن
 بکدر * قطعه * نماد حاتم طای و لیک تاباید * نماد نام بلندش بیکو بی مشهور * نماد
 قالدی یعنی اولدی دیکدر * حاتم جاه مهمله ایله اسم فاعل وزنی اوزره رمشهور سخی عرب بکنک
 اسمیر لیکن عجم تانک قحطیه استعمال ایدر (طای طی قبیله سنه منسوبدر خلاف قیاس اوزره
) (لیک ادات اضراب) (نا حرف انتهی با حرف صله) (تااید غایت و نهایت معنائسه) (نام بلند
 بیانیه) (شین ضمیر حاتمه راجعدر) (با حرف مصاحبت) (نیکو واو کتبت اولنور امان تلفظ اولنماز
 ضرورت وزن ایچون یاه ثانیه حرف مصدر در) (محصول بیت) حاتم طای قالدی اولدی اما
 ایده نك یعنی انقراض عالمه نك نام بلندی ایلکله مشهور قالدی حاصلی آدی عالنده ایله داستان
 قالدی * زکوة مال بدر کن که فضله زرا * چو باغبان ببرد پیشتر دهدانکور * زکوة
 معروف قرآنده الف و او شکلنده باز یلور اما سازگنا بلرده کندی شکلنده کتابت اولنسه
 جائز در) (ماله اضافت لایمه در) (با حرف صله در) (بونده طاشره معنائسه در مجازا) (که حرف
 تعلیل) (فضله زاده به درلر زرائک قحی وزاه مجسمه ایله باغ چبوغی) (را ادات مقبول) (چو
 حرف تعلیل) (باغبان باغ بکچیی حرا د باغه نیچار ایدن کیسه دن) (ببرد کسه حرا د بودا مقدر
) (انکور اوزم) (محصول بیت) (مالک زکاتی طاشره ایله یعنی مالکدن اخراج ایله زرا اعهه نك
 فضله سنی چونکه باغبان کسه یعنی بودایه اوزمی زیاده رک و پرر کسلد یکندن نیکه مجرب
 قضیه در پس زکوة ظاهر و صورتا نقصاندر اما حقیقتا زیاده در باغ چبوغی کبی
 * باب سیوم در فضیلت قناعت * قناعت مصدر در علم یا ندن مالک اولدیغنه راضی اولغنه درلر
) (اما قحماندن دینمکه درلر نیکه درلر) (المبد حران قنوع لخر عبدان قنع * حکایت * خواهنده
 مغربی در صف بزازان حلبی گفت ای خداوندان نعمت اگر شمارا انصاف بودی و ما را قناعت
 رسم سؤال از جهان بر طاستی * خواهنده مغربی بیانیه و با حرف نسبت همزه بی وحدت ایچون
 طر توب معنائسی بر مغرب دینجیسی دین غریب مغرب بیک ابلس (صف فانک تشدید یله صره
 معنائسه در) (ادکان صره سیدر) (بزازه اضافت لایمه در) (حلبده بویله در) (حلب حانک
 و لامک قحدر یله دیار عربده بر معور و مشهور شهردر) (بزازان مبالغه ایله اسم فاعلدر بزصا تجیلر
 دیکدر) (مراد بزاستاندر) (و الف و تون ادات جمعدر) (خداوندان نعمت یعنی اغنیاء و اصحاب نعمت
 دیکدر اسم فاعلک مقبولنه اضافتیدر) (شمارا ادات تخصیص) (انصاف عدالت دیکدر
 افعال یا ندن مصدر در) (رسم سؤال لایمه در عادت سؤال دیکدر) (بودی و بر خاصی یازی
 حرف حکایه در) (محصول ترکیب) (مغرب دینجیسی حلب بزجیلر) (بازارنده سو بلردی ای نعمت
 اصحابی اغنیاء اگر سز لک انصافی اولدی یعنی زکوة و صدقانکزی بغیر سؤال ادا ایلمه کز
 و برنده و بر دیکره قناعترا اولدی دینجیملک عادت و قانونی جهانندن قالدی بی می فوع اولدی
 * قطعه * ای قناعت توانکرم کردان * که و رای توهیج نعمت نیست * توانکر کرادات فاعلدر
 چی معنائسه توانکر غنی معنائسه در میم معنی جهتنده کردان قعائنه مقیددر ضمیر منصوب متصل

ردای سید علی و سزوی

ردشچی

معناسته کردان کاف بحکم فحمله فعل امر مفرد مخاطب در بونده تصبیر مناسبی افاده ایدر
 ضبر مفعول اولی و توانکر نایمی بنی غنی ایله دیکدر (که حرف تعلیل و راء کاری دیکدر تو به اضافت
 لامیه در (محصول بیت) قناعته مجازا خطاب ایدوب بیورر ای قناعت بنی غنی ایله زیراستدن
 اوتو و کاری نعمت یوقدر یعنی جمع نعمتک متهمی سن سین * کنج صبر اختیار لقمه نست
 هر کرا صبر نیست حکمت نیست * کنج کاف عربک ضحله یوقدر که عرب زاویه در یوکافی بحکم
 فحمله خزینه معناسته در بونده ایکسته ده مساع و از صبره اضافت بیانه درو میتدا (اختیار لقمه
 لامیه و خبر (محصول بیت) کنج صبر یعنی صبر یوجاغی و با صبر خزینه سی لقمه انک مختار ایدر یعنی
 حکیم مشرب کر کدر کنج صبر اختیار ایله زراهر کیسه نک که صبری یوقدر حکمتی یوقدر
 یعنی کنج صبر مختار لقمان در پس هر کس که انک مختار بنی اختیار ایلدی حکیم مشرب
 * حکایت * دوام برزاده در مصر بود ندیکی علم آموخت و دیگری مال اندوخت آن علامه عصر شد
 و این عزیز مصر کشت پس این تو انکر چشم حقارت در فقیه نظر کردی و کفتی من بسلطنت
 رسیدم و تو همچنان در مسکنت ما ندی کفت ای برادر شکر نعمت باری تعالی فرمنت که میراث بقمیران
 یاقم یعنی علم و تو میراث فرعون و هامان یعنی ملک مصر * آموخت و انداخت یوا یکی فعلده قیاس
 یا حکایه ایله اولوق ایدی (بعض نسخه دماند و حدین صکره صاقبه الامر و اقعدر) آن اسم اشارتدر
 کاسب علم و این کاسب ماله (علامه عصر لامیه در علامه مبالغه صیغه سیدر مذکره مؤنثه صفت
 او اور (عصر زمانه در لر) عزیز مصر لامیه در (با حرف مصاحبت) چشم حقارت بیانه (در
 حرف صله) فقیه یعنی کاسب علم (فقیه پرینه فقیرانان من صحیحه مخالف یازمش) (کردی و کفتی
 یازی حرف حکایه در (با حرف صله) سلطنت پادشا هلقدر (همچنان اولسکی کبی دیکدر یعنی کسب
 علمدن اول نیجد که مسکین ایدک سینه آنجلین مسکین سین دیکدر (مسکنت مصدر در (شکر نعمت
 مصدرک مفعولنه اضافتدر و باری به اضافت لامیه در (باری عر بیده خالق معناسته در (یعنی
 علم بو تفسیر مصنفکدر) میراث فرعون لامیه هامان وزیر فرعوندر در لر که فرعونک ربو بیسته
 اول اقرار و اعتراف ایلین و دعوی الوهیتی تصدیق ایلین هاماندر (یعنی ملک مصر بوده شیخکدر
 (محصول ترکیب) مصدره ایکی بگراده وار ایدی بریمی کسب علم ایدردی و بریمی کسب مال
 عاقبت اول علامه عصر اولدی و بو عزیز مصر یعنی حاکم مصر پس بو غنی قرداش عالم
 قرداشنه حقارت کوزیله بیاردی دور ایدی بن سلطنته ابرشدم و سن اولسکی کبی مسکنته قالدک
 عالم دیدی ای قرداش خدائک شکر نعمتی بنم اوزریمه در که انیسا میراثی بولدم که (الغاه
 و رثه الانبصار) و سن میراث فرعون و هامان که انلر بر زمان بو سلطنت سببیه دعوی
 الوهیت ایدر لدی * مشوی * من آن مورم که در یایم بمالند * نه زنیورم که از نیشم بمالند *
 (که حرف رابط صفت) (در حرف طرف یایم معناه نمالند فعلنه مقید در ضمیر منصوب
 متصل معناسته) (مانند فعل مضارع جمع غائب اوار لر دیکدر یعنی چکنر لر (زنیوراری جنبسته
 در لر) (که حرف رابط صفت) نیش اول آکنه در که آری و غیر بیسی آو کله ضو قار نیش پریشه
 دست یازان اولی و انسی بلز ایش با حرف تأکید (نالند فعل مضارع جمع غائب ایلر لر دیکدر
 (محصول بیت) بن اول قرینجه ایکه بنی ایفاده چکنر یعنی بن اول حقیرمکه حقار تمدن بنی پامال
 ایدر لر اول آری در کب که نیشمدن ایلر لر (یعنی اول مودی در کب که مظلوم لر شدن فریاد و فغان
 ایدر لر * کجا خود شکر این نعمت کز آرم * که زور مردم آزاری ندارم * خود ادا تآکید
 (شکر این نعمت مصدرک مفعولنه اضافتدر (کرارم فعل مضارع منکام و حده ادا ایدرم دیکدر
 بو معنایه اولان کرارم زایله یاز بلور ذال ایله یازانلر بوادابی بلز لر ایش (که حرف بیان نعمتی

ملک ترا در فقیه برادره اثر
 یوسف علیه السلامه اقتفا
 ایتمدم بوجواب و پردهش
 اواسه ایدی رنگین دوشردی
 لکن جهلته بنا ماشبو یا سخ
 لطائف راسخی تدارک
 ایده مامسی به عک شرفی
 تنویر ایدر لیکن علم ایله مال
 جمع اولوق زهی سعادتدر
 (لا طالع)

رد این سید علی

ژدشعی

ژدشعی وری سخی

بیان ایدر (روزم دم آزاره صدرک مفعولنه اضافتیدر مردم آزاروصف ترکیبیدر مردم انجید بچی
 دیمکدر و یاحرف مصدر (ندارم طوتمام یعنی بنم زورم یوقدر (مخصول بیت) بو نعمتک شکر بی قنده
 ادا ایدر م یعنی ایده مره که مردم انجید بچیک زورم یوقدر یعنی کیمسه یه جفا واذا البلیه قادر
 اولدیغ بر عظیم نعمتدر پس بو نعمتک شکر بی قنده ادا ایده بیلورم یعنی ایده مزمن * حکایت *
 درویشی راشنید مکسه در آتش فافه میسوخت و خر قه می دوخت ونسلی خاطر خود بدین
 بیت می کرد * آتش فافه بیانه قفر آتشی دیمکدر (خرقه بونده باره معناسنه در اولکی خرقره برینه
 رفته یازان یاندن یازمش (میسوخت و مید وخت و میگرد حکایت حال ماضیبلدر (تسلی تفعل
 یاندن مصدر در خاطر اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر و خوده لامیه در (مخصول ترکیب)
 پردرویشی ایشند مکسه قفر آتشنه بناردی و باره بی باره اوزره دیکردی یعنی بماردی و کندی خاطر بی
 بو بیتله تسلی ایدری * بیت * بیان خشک قناعت کیم و جامه دلق * که بار محنت خود به که بار
 منت خاق * نان خشک بیانه جامه دلقده بو بلدر (که حرف تعلیل (بار محنت خود بیانه و لامیه در
 بار منت خلفده بو یله در (مخصول بیت) قوری اتمکله قناعت ایده رز و بایده نوم فعل مضارع
 و یافعل امر اوله دخی قفر خرقره سیله یعنی لباس فلخراستیز ز را کندی محنتی یوکی دیگر خلقک
 منی بو کندن یعنی خلقک نفایس و لباسی ایچون منت داری اولمقدن محنت دار قفر و فنا اولتی بکدر
 * کسی گفتش چه شنیدیکه فلان درین شهر طبع کریم دارد و کرم عیم میان بخدمت آزادگان
 بسته و پردرد لها نشسته اگر بر صورت حال تو مطلع کردد لباس خاطر عز زان منت دارد گفت
 خاموشکه در نیستی مردن به که حاجت پیش کسی بردن که گفته اند * کسی یاحرف وحدت
 (گفتش شین ضمیردر و یشه راجعدر (که حرف تعلیل (فلان بونده شخص ذوی العقولدن کتیدر
 (کرم عیم بیانه در کرم هام معناسنه در) (یاحرف صله (خدمت آزادگان مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 (در دلها لامیه در مجازا (صورت حال تو لامیه زدر) (باس یاه عجمه حفظ معناسنه در و خاطره
 اضافتی مصدرک مفعولنه در و عز زانه لامیه (خاموش فعل امر مفرد مخاطب ابسم اول دیمکدر
 (که حرف تعلیل (بستی یاحرف مصدر در یوقلق دیمکدر (که حرف تفضیلدر من معناسنه حاصلی
 من تفضیلیه معناسنه در (حاجت بردن مقدم مفعولیدر (پیش ظرف مکانی و کسی به اضافتی
 لامیه در (یاحرف وحدت (مخصول ترکیب) بر کیمسه در و یشه دیدی نه او تورر سنکه فلان کیمسه
 بوشهرده طبع کریم و کرم عیم صاحبیدر آزادهل یعنی ایور خدمتته بل بغلش اگر سنک صورت
 حال که مطلع او اور سه عز زلق خاطر بی رعایت ایدر یعنی سزک کی عز زلق خاطر بی رعایت ایلمکی
 جانته منت بیلور درویش دیدی ابسم اول ز بر او قلفده اولک بکدر کیمسه او کینه احتیاج ایلدوب
 عرض ایلمکدن زیرا دیشلرد * قطعه * هم رفته دوختن به و از نام کنج صبر * کن بهر جامه
 رفته برخوا چکان توش * رفته بونده عه معناسنه در (دوختن مصدر در دیکمک معناسنه
 (رفته مقدم مفعولیدر از نام کنج صبر مصدرک مفعولنه و بیانه اضافتیدر (از نام مصدر در
 افعال یاندن برنسنه بی باشد در مق بونده مراد کنج صبری نفسنه لازم ایلمکدر و یا کنج
 صبره ملازم اولمقدر صبره کنج اضافتی استعاره طریقیسهله در ز بر صبرک بوجعی اولماز نهایی
 او تورر صبر ایلمیکی بوجه مجازا کنج صبردر بر سائر زنده بو کافیا ایله (از نام بونده اعتناق
 معناسنه در دین مقامه مناسب سو بلامش زیرا اعتناق قوجقدر که عجم در غوشله تعبیر ایدر
 اول ایسه التزامک معناسیدر التزامک دکل (کن من تفضیلیه معناسنه در بعض نسخهده کن برینه
 از واقعدر اصح بو یله اولمقدر اگر چه که اکثر نسخهده کنر واقعدر (بهر جامه لامیه (رفته
 بونده کاغذباره سیدر که انده حسب حال و با عرض حال یازوب آکا بره صورتدر (برخوا چکان

ردشچی

ردسروری

لامیه در اکا بر قاتنه دیکدر (نوشت بونده نوشتن معنایسته در (محصول بیت) عه همه اوزره
 دیک و نفسه صبر بوجفی لازم ایلك بکدر نیمه ایچون اکا بر قاتنه رقمه و عرضحال یازمقدن
 یعنی یالی لباس کیوب بر بوجفده صبر اید وب اوتور مق خواجسه له لباس ایچون عرضحال
 یازمقدن افضل واحراردر * حقا که با عقوبت دوزخ بر ابرست * رفیقن بیای مر دی همسایه
 در بهشت * (حقا بولقطنی عرب قسمیده استعمال ایدر حرف نی ایله مثلا حقا لا آتیک دیرل
 اما بحکم صدق مقامنده استعمال ایدر حقیقت حال و حقیقت امر دیکج برده قسم معنا سیده
 مر اذ اولسه انجملی وار) (که حرف بیسان (با حرف مصاحبت (عقوبت شکنجسه معنایسته در
 دوزخه اضافت لامیه (با حرف مصاحبت (بای مر د اصطلاحا جزنده شفیع ومعین معنایسته در
 ننگه بوستانده بیور مشدر (بیت) یکی گفتن ای مجلس آرای مر د) (که بود اندرین مجلس
 پای مر دی) یاد مصدری لاحق اولغله شفاعت معنایسته افاده ایدر ننگه لسانی دیواننده واقعدر
 (بیت) خود ککر ده ایم کار لسانی در ست و راست) (از غیر پای مر دی همت ندیده ایم)
 پس بونده پای مر د و پای مر د یازانلر مئذ کور اصطلاحه واصل اولما مشلر (همسایه به
 اضافت لامیه در) (در حرف صله دریا معنایسته (محصول بیت) حقیقت حالکه جهنم عذابله
 برابر در قومشی شفاعتیه و معاوتیه جنته گتمک یعنی غیر یلرک عون و عذابله حضوره و ذوقسه
 واصل اولق جهنم عذابته مقارن اولقدر * حکایت * یکی از ملوک بحکم طبعی حاذق بخدمت
 مصطفی علیه الصلوٰه والسلام فرستاد سال چند در دیار عرب بود کسی بجزیبی پیش او نیامد و معالجتی
 زوی در نحو است روزی پیش سید الانبیاء علیه الصلوٰه والسلام آمد و کله کرد که مر ابرای معالجت
 اصحاب فر ستاده اند و درین مدت هیچکس بمن التفات نکرد تا خدمتی که برین بنده معینست
 بجای آرم رسول علیه الصلوٰه والسلام فرمود که این طائفه را طریقیست که تا نشانهها غالب نشود چیزی
 نخورند و هنوز که اشتها باقی باشد دست از طعام بازدارند حکیم گفت اینست موجب تندرستی
 پس زمین خستمت بوسید و رفت * حاذق ناهر دیکدر (کسی یا حرف وحدت (با حرف
 مصاحبت (بجزیبی یا حرف وحدت و یا تکبیر) معالجتی یاسیده بوبله در) (در نحو است در حرف
 تأکید) روزی یا حرف وحدت (کله کاف محکم کسر یله شکایت معنایسته در) (مر ابرای دیکدر
 (برای معالجت اصحاب (برای یا اصلیه ایله ادات تعلیل معالجه به اضافتی لامیه در) و اصحابه
 اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر (درین مدت یعنی بوقدر زمانه که بونده اوتوردم (هیچکس
 هیچ کیمسه دیکدر (تا حرف تعلیل (خدمتی یا حرف وحدت (بجای آرم برینه کتورم یعنی
 ادا ایدم دیکدر (طریقیست یعنی قاعده (با حرف وحدت) (که تا حرف توقیت مادام معنایسته
 (و هنوز که بوسکه حرفی هنوز دن صکره یازمبوب باشد دن صکره یازان محبند یازممش
 (بازدارند لغتده کبر و چکرل دیکدر اما مر اد ترک اکل ایدرل دیکدر و متون قدیمه بر آرند ده
 دوشمش بازدارند بدل پس بر آرند دیشه اعتراض ایلین کئدی معترض واقعدر زیرا ایکی
 ادادن مقصود برذر (موجب چیک کسر یله سبب دیکدر) (تندرستی به اضافت لامیه در) (یا
 حرف مصدر) (بازدارند ک معنایستی کبر و طوارل دین معنایستی کبر و طومش (محصول ترکیب)
 بحکم پیاد شا هانلر دن بریسی بر حاذق طیب حضرت پیغمبر علیه الصلوٰه والسلامک خدمتده
 ارسال ایلدی طیب بر نیجه ییل دیا عربده اولدی کیمسه تجربه طریقیله اوکنه کلدی یعنی اصحابدن
 کیمسه بونی تجربه ایله دیکه بوفنده بر حذافتی وار میسدر دیو بوندن بر معالجه ده طلب
 ایلدی بز کون حضرت سرور کائنات علیه الصلوٰه والسلام قاتنه کلدی و شکایت ایلدیکه
 بی معالجه اصحاب ایچون ارسال ایلدیلر و بوقدر مدت که دیار عربده اولدم هیچ کیمسه بکا

رد این سید علی
وسروری

ردشعی
ردسروری

التفات الیہی تاریخ خدمت کہ بوی شدہ نک او زرنہ تعیین اول شد ادا ایلم حضرت علیہ الصلوٰۃ والسلام
 بیور دیکہ بوطائفہ اصحابک بر عادت نری وارد در مادامکہ اشتہاری غالب اولیہ بر نسنہ نیز ل
 و اشتہاری باقی ایکن الرین طعامدن چکرل حکیم دیدی صحت و تندرست لیکہ سبب
 بومعناد بدن صکرہ زمین خدمتی او پی و کندی * مشوی * سخن آنکہ کند حکیم آغاز *
 باسر انکشت سوی لقمہ دراز * سخن کند کہ مفعول اولی (آغاز اید ایلدی دیمکدر و مفعول ثانی سیدر
 باحرف عطقدر او وام معناسنه) انکشت بارمقدرا ماضی ادال در مجاز مری سل طریقہ سیر انکشت
 بارمق اوچی دیمکدر بونک کیلر اضافلہ او قونور وزن تحمل ایلدیکی برده سیر انکشت کند کہ
 مفعول اولی (وسوی لقمہ لامیہ و مفعول ثانی بی در) و دراز ثانی (دراز دالک قہمی و کسریہ
 اوزون دیمکدر (محصول بیت) بوی بیت لف و نشر طریقیہ ما بعد نہ مری ہوند ز بیور کہ
 حکیم سوزہ اولوقت ابتدا ایدر یعنی سوز سونیکہ اولوقت باشلر و ایقمد جائتہ بر معین اولوقت
 اوزادر یعنی طعام اکل ایلنکہ اول حیندہ ابتدا ایدر * کہ زنا گفتن خلل زاید * باز ناخوردن
 بجان آید * کہ حرف بیان (نا گفتن سولیا مک) (وشین ضمیر حکیمہ راجعدر) خلل پونہ ضرر
 معناسنه در زاید فعل مضارع مفرد غائب پونہ طوعہ دیمکدر (زاید بدن یعنی صادر اولہ
) باحرف عطف (نا خوردن بیامک) شین بیت حکیمہ راجعدر (باحرف صلہ جائتہ تکمیلکن مراد
 مخصوصہ بہ قریب اولہ دیمکدر (محصول بیت) حکیم سوزہ شول دمده ابتدا ایلر کہ سولیا مکدن
 ضرر مرتب اولہ و یکہ الین اولوقت اوزادر کہ بیما مکدن مضطرب اولہ یعنی مخصوصہ بہ
 قریب اولہ * لاجرم حکمتن بود کفتار * خوردن تندرستی آردبار * لاجرم لاشک و لاشبہ
 دیمکدر (حکمتن شین معنادہ کفتارہ مقیددر) کفتارن حکمت بود دیمک اولور میتدا و خبر
 طریقیہ (خوردن میتدا) آرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختہ خور دنہ راجع
 ضمیردر (و تندرستی مفعول اولی و بار ثانیسی و جملہ فعلیہ خبر میتدادر) باحاصل و نتیجہ
 معناسنه در (محصول بیت) حکیم مذکور کی ایچہ شک یوق کہ کفتاری حکمت اولور
 و یکہ سی تندرستی حاصل و نتیجہ کتور یعنی کلامی محض حکمت و طعام اکل ایلمہ سی
 محض صحت اولور * حکایت * یکی توبہ بسیار کردی و باز بشکستی تایکی از مشایخ بدو گفت
 چشین دارم کہ بسیار خوردن عادت داری و قید نفس را از موی بار یکرتست یعنی توبہ و نفس را
 چشین کہ تومی پروری زنجیر بکسلاند و آید روزی کہ ترا بدرد * یکی میتدا (توبہ کردن شک
 مفعول اولی) و بسیار ثانیسی (و جملہ فعلیہ خبر میتدا در) و جملہ اسمیہ مستأنفہ در (توبہ
 بسیارہ اضافت ایلنری وجہ ایشلر) و باز شکستی تقدیری توبہ رابار شکستیدر (باز حرف
 حکایہ در) تا جازدر کہ حرف انتہا اولہ الی معناسنه و جازدر کہ حرف تعلیل اولہ
 (قیید نفس لامیہ در نفسک باقی دیمکدر (بار یک بای عربی و روانک کسریہ ایچہ دیمکدر
) ترادات تفضیل انحرک دیمکدر یعنی توبہ حضرت شیخ مذکور شیخ قید نفس قوانی
 تفسیریدر (و نفس راجعین کہ تومی پروری و او حرف جان) نفس می پرور نیک مقدم مفعولیدر
 (را اذات مفعول) پروری فعل مضارع مفرد مخاطب پرور بدن (زنجیر موی مناسبتہ
 مذکوردر) بکسلاند باحرف تأکید کسلاند کافی محکم ضعی و سبتک فعلیہ فعل مضارع
 مفرد غائبدر (کسلیدن قرار دیمکدر) و آید فعل مضارع مفرد غائبدر آید بدن و فاعلی
 (روزدر پر کون کلور یعنی پر کون اولور) کہ حرف بیان (باحرف صفت) تراستی دیمکدر
 (باحرف تأکید) درد دالک قہمی و کسریہ بلہ و روانک فعلیہ فعل مضارع مفرد غائبدر بدن
 (محصول ترکیب) بر یکسہ چوق توبہ ایدردی و یکہ صبردی حتی مشایخ بری اکادبدی شو بلہ

آرد سوزی و شعی

اکرم که چوق یک عادت تک در حال بو که نفس قسد که توبه در قیلد ن ائجر کدر ونسبی
 شونجیلین که سن بسلسرین زنجیر قرار و برکون واقع او اور که سنی برتار * بیت * یعنی بجه کرك
 می پرورد * چو پرورده شد خواجه را بردید * بجه بای عربی و جهم بجه ای که سه درل
 یابوری به ده دیرلشید ضرورت وزن ایچون کلمشدر (کر که اضافتی لامیه دیر) می پرورد حکایت
 حال ماضی بدر بسلسردی دیکدر (چو حرف تملیل پرورده شد بسلسندی دیکدر ز را اسم مفعول
 انزده افعال عامه نک ابر یله مقید اولقندر کاه اولور که قید حذف اولنور قرینه قائم اولدینی پرده
 (بس بسلمش اولدی دینلر بو تحقیقندن آگاه دکل امش (خواجه دن مراد صاحبدر (ورا
 ادات مفعول (بر حرف تا آید) در بد فعل ماضی مفرد غائب برتدی دیکدر (محصول بیت)
 بر کیمسه قور دینکی بسلسردی یعنی توبه ایدردی چونکه تمام بسلسندی یعنی بو بودی صاحبی
 برتدی یعنی هلاک ایلدی * حکایت * در سیرت اردشیر بابکان آمده است * معلوم اوله که
 شاهنامه ده مسطور اولان اردشیر ایکیدر بر یسی اردشیرین اسفندیار بن کسناپ شاه که
 اسفندیار ویرین دیکله مشهور در (بر سیده اردشیرین ساساندر که با بنک قزی اوغیلدر
 (زیرا بابکان قزینی ساسانه وردی (واردشیراندن متولد اولدی (امدی بابکان قید احترازیدر
 اردشیرین اسفندیار دن که اردشیرین بابکانک بدینجی جد اعلا سیددر (بو ده معلوم
 اوله که حضرت سید الانبیا اول بر بادشاهک فوتشدن صکره وارث سلطنتی قائمه
 ساسانیلردن بر یسی الوب پادشاه ایدر لدی امام عمر رضی الله عنه خلا فتنه دک حال بو یله ایدی
 اندن صکره بوقانون مر فوع اولدی فاحفظ * که حکیم عرب را بر سید که روزی چه ما به طعام
 باید خورد کفت صد درم سنک کفایت می کند کفت این قدر چه قوت دهد کفت هذا
 المقدر تحمک و ما زا دعلی ذلک فانت حامله یعنی این قدر برابر می همی دارد و هر چه
 برین زیادت کنی تو جمال آتی * بابکانده بابک ده ارد وان نام پادشاهک بکرتدن
 بر بنک اسمیدر (بس بابکانی جمع ظن ایلین اصل قصه بن امش (حکیم لفظنی باد وحدتله
 ایراد ایلین جمیع نسخله مخالف یازدینندن غیری معناسی بوقدر (روزی یعنی هر روز (مایه بوئنده
 مقدار معناسنه در (درم درهم معناسنه در (صد درم سنک یوز درهم طاش وزنی دیکدر
 (قدر فاک و دالک فحه ز بله وسکون داله بر معنایه در یعنی مقدار معناسنه در (هذا اسم اشارت
 محلا مر فوع مبتدا (المتدار لفظا مر فوع نعتی و باعطف بیانی (محمک فعل مضارع مفرد
 مذکر فاعلی هذا به راجع تحتند ضمیر (و کاف ضمیر منصوب متصل مفعولی (و جمله فعلیه محلا
 مر فوع خبر مبتدا در (جمله اسمیه نک اعرابدن محلی بوق جمله مستأنفه (و او حرف عطف
 ما الذی معناسنه اسم موصول محلا مر فوع مبتدا (زاد فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تحتند
 مایه راجع ضمیر (علی ذلک جار مع المجرور زاده متعلقدر جمله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر
 مانک (فانت فامبتدا اسم موصول اولدینچون خبره داخل اولمشدر (انت ضمیر مر فوع متصل
 محلا مر فوع مبتدا (حامل لفظا مر فوع خبر ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جمله اسمیه محلا مر فوع
 خبر مبتدا اولدر که اسم موصولدر (و بوجهلک نک اعرابدن محلی بوق معطوفدر جمله اولی به
 حضرت شیخ بو عربی ترکیبی شرح ایدوب بیورر یعنی این قدر بو مقیداز دیکدر (همی
 راجحرف تا آید (زیادت معلوم اوله که مصادر اوخرنده و اوسع اولان تازی عرب کرد بازار
 راکانه مر بوطه درل (اما بجم کاه هارسی شکننده بازار و اوقور (و کاه اوزون یازوب تا اوقور
 دولت وسعدت تازی کبی بو تابه ناه مطوله درل فاحفظ (جمال آن اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 و باضمیر خطاب (محصول ترکیب) اردشیرین بابکانک اخلاق و اطوارنده وار د اولمشدر

زدر وری ووشمی

زدشعی
 ردشعی

مطلب

یعنی آنک طر بقنده مذکور در که عرب حکیمته صورده که کونده بمقدار طعام بیک کرک حکیم دیدی
 یوز درهم طاش آغری کفایت ایدر اردشیر دیدی بوقدر نه قوت و پر یعنی بدنه بومقدار یعنی
 حکیم دیدی بوقدر سنی کوتر و بومقدار دن زیاده بی سن کتوزر سین یعنی بومقدار طعام سنی
 ایاق اوزره طونار حاصلی قیام بدنه کافیدر و هر نه که بومقدار اوزره زیاده ایدر سک سن آنک
 حالی سین دیمکدر * بیت * خور دن برای زیستن و ذکر کردنت * تومعقد که زیستن از بهر
 خوردنت * خوردن مبتدا مابعدی خبری (برای ادات تعلیل (زیستند اضافتی لامیه در (و ذکر
 کردنت مقدم مقولیدر (تومبتدا (معتقد خبری افعال یابدن اسم فاعل (که حرف بیان
 (زیستن مصدر در در ملک معنایسته (بهر ادات تعلیل (خوردند اضافتی لامیه در (محصول بیت
 یک بیک حیسانده اولوب ذکر حقه مشغول اولوب ایچوندر سن ایسه معتقد سین که حیسانده اولوب
 یک بیک ایچوندر یعنی صاخ اولوب طعام اکل ایلك ایچون اوله * حکایت * دودر و بش خراسانی
 ملازم صحبت بکدیگر سیاحت کردنی یکی ضعیف بود که بهرد و شب افطار کردی و آن دیگر
 قوی که روزی سه بار خوردی قضا را بر در شهری بهمت جاسوسی گرفتار آمدند بهر دور
 خانه کردند و درش بکل پر آوردند بعد از دو هفته معلوم شد که بی کشاوند در یکشاند قوی را
 دیدند مرده و ضعیف جان سلامت رده درین عجب ماندند حکیمی گفت خلاف این عجب بودی که
 آن یکی بسیار بود خوار طاقت بی نوابی نداشت هلاک شد و آن دیگر خویشنت دار بود رعادت خود
 صبر کرد و بسلامت ماند * خراسانی یا حرف نسبت ملازم صحبت اسم فاعلک مصدر اضافتیدر
 (ملازم اولونده که حرفی زیاده ایلین زائد ایلمش (و یکدیگره مصدرک مفعولنه در (سیاحت
 سینک کسر یله مصدر در ساح یسبح دن یعنی ضرب یابنک اجوف یابنسندن کنگک دیمکدر
 ذهاب معنایسته (کردندی یا حرف حکایه (بهر یا حرف ظرف (هر ادات تحسین (افطار
 لغتده صومی ایچوندر (اما بونده مطلق اکل مراد در (افطازی یاه وحدتله ایراد ایلین زائد ایلمش
 (کردی یا حرف حکایه در (قوی دن صکره پر بوده مقدر در که حرف تعلیل (روز بونده خوردنیک
 ظرفیدر و یا حرف وحدت (سه بار اوج کره دیمکدر خوردی یا حرف حکایه (قضا را ناکهائی
 دیمکدر بعضی نسخه ده اتفاقا دوشمشدر (در شهری لامیه (و یا حرف وحدت (یا حرف مصاحب
 سببیت متضمن (تهمت جاسوسی لامیه (و یا حرف مصدر (بخانه بعضی نسخه ده در خانه دوشمش
 (در حرف صله در یا معنایسته (و یا حرف وحدت (و هرزه حرف توسل بخانه یه ایلتدیلر (یعنی
 حبس ایلتدیلر (درش ضمیر خانه یه را جعدر (یا حرف مصاحب (بکل بر آ ورتدیلر یا جغله یایدیلر
 یعنی دیوار اوردیلر بومعنا بر حرف یله مستعملدر (پس در حرف یله بازانلر بواستعمالدن آگاه دکل ایشلر
 (عجب بودی که (که حرف تعلیل (بسیار خوار وصف ترکیبی در جوق بیجی معنایسته (طاقت بی نوابی
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر (نوابونه التراما آ زق معنایسته در نوابک لغتدره مذکور اولان
 معنای بی بونده جمع ایدوب محله مناسب و ملائمتی تعیین ایلوب نوابی زاده ایله تفسیر ایدنده
 اعتراض ایدن کندنی معترض اولمشدر یایی حرف مصدر در (خویشنت دار وصف ترکیبی در
 کندنی حفظ ایدیمی یعنی پرهیزکار که طعام اکل ایلیه زیاده تقید ایلدی بلکه حییه اوزره
 اووردی (بسلامت یا حرف ظرف و یا حرف مصاحب (محصول ترکیب (ایکی خراسان درویشی بری
 بز بزنیک صحبتنه ملازم اولوب سیاحت ایدر لردی یعنی متحد اولوب عالم سیرین ایدر لردی بری
 ضعیف ایدیکه ایکی کجه ده (بر افطار ایدردی اولوب بری قوی ایدیکه کونده اوج کره یک
 یردی ناکهائی بر شهرک قوسنده جا سوسلق تهمتله گرفتار اولدیلر ایکسین بله برخانه یه حبس
 ایدوب قوسنی دیوار ایلتدیلر یعنی طاشله و یا کر بیخ ایله او ردیلر ایکی هفته دن صکره معلوم

ردشیمی

ردشیمی

رد ابن سید علی

رد سروری

اولدیگه بی گاهلردر قوی بی اجدیلر قوی بی کوردیلر که اولمش وضعیف جاننی سلامته ایتمش یعنی اولمگدن خلاص بولاش خلق بو خصوصده عجبه قالدیلر یعنی تعجب ایلدیلر برحکم آنداه حاضر بولوب دیدی بو نك خلقی عجب ایدی یعنی ضعیف اولوب قوی سالم قالسه زرا اول برسی اقول ایدی که کونده اوچ کره یردی پس اچلغسه طاقت کتورمدی هلاک اولدی واول برسی کندیقی کتک اکل وشر بدن حفظ ایدوب پرهیز ایدردی بس عادت او زره آچلغسه صبر ایلدی وسلامته قالدی * قطعه * چو کم خوردن طبیعت شد کسی را * چوسختی پیشش آید سهیل کیرد * طبیعت بونده عادت وخوی معناسته در (سختی یاه مصدر یه ایله شدت معناسته در (سهیل آسان معناسته در (محصول بیت) چونکه برکیمسه یه آرنیک عادت وخوی اولدی یعنی چوق نیک نیکماکه معتاد اولدی اوکنه شدت کلنجسه آسان طوئاری یعنی بر نیجه کون طعام بولسه ویا برمدت حبس اولسه مذکور لر کی چوق زحمت چکمر * و کرتن پرورست اندر فراخی * خوتنکی بینه از سختی ببرد * تن پروروصف ترکیبدر تن بسلیجی یعنی چوق بیجی (فراخ کیک معناسته در یعنی واسع (یا حرف مصدر وسعت دیکدر) تنکی تقیض فراخیدر (محصول بیت) واکر برکیمسه وسعت و بولوقده تن پرور اولوب اقول ویکسه بی صبرو بی احتیما اولورسه چونکه طارلق و مضایقه کوره آچلق شدتندن یعنی تخمه صندن اولور * حکایت * یکی از حکما بمرش رانهی کرد از بسیار خوردن که سیری مر درا ریجو دارد گفت ای بدر کرسنکی بکشد نشسته که ظریفان گفته اند بسیری مر دن به که کرسنکی بردن گفت اندازه نکه دار که قال الله تعالی کلاوا واشربوا ولا تسرفوا * سیری یا حرف مصدر (ریجو مر یعنی دیکدر) کرسنه کاف عجمک ضمی ورا نیک کسری وسینک سکوتسه اچ دیکدر که صر بیده جوعان دیرلر (وکاف هاء رسمیدن بدلدر) (یا حرف مصدر) (یا حرف مصاحبت) سیر سینک کسری ویاه مجهول ایله طوق دیکدر که عرب شعبان دیرلر (یا حرف مصدر) بهک که حرف تفضیل (اندازه مقدار) نکه دار حفظ ایله (کلاوا کافک ولامک صدر یله فعل امر جمع مذکر مخاطب نصر باینک مهموز الفاسندن اکل ایلیک یعنی بیک (واشربوا ووا حرف عطف) اشربوا فعل امر جمع مذکر مخاطب علم باندن ایچکدر دیکدر (ولانسرفوا فعل نهی جمع مذکر مخاطب در افعال باندن اسراف ایلیک) یعنی بیده وایچمه ده حددن تجاوز ایلیک دیکدر (محصول ترکیب) حکمادن برسی اوغلنی چوق بیسکدن نهی ایلدی که طوقلق شخصی مریض طوئر یعنی مریض ایدر اوغل دیدی ای بابا آچلق اولدر حاصلی طوقلقدن آدم مریض اولور اما اچلقدن اولور ایشتمه شمسین که ظر بقدر دیشلر طوقلقله اولک بکدر آچلق چکمدن بابایی دیدی ای اوغل اندازی رعایت ایله یعنی نه قتی طوق اول که امتلا اولوب مریض اوله سین و نه قتی اچ اول که منحصه یه واروب هلاک اوله سین زرا خدا قوللر بنه بیو رمشدر بیک وایچک اما اسراف ایلیک یعنی حد اعتدالی رعایت ایدوب حددن تجاوز ایلیک دیکدر * بیت * نه چندان بخور کرد هانت بر آید * نه چندان نکه از ضعف جانت بر آید * نه حرف نفی معاده بخور امر بنه مقیددر نهی معناسته چندان بخور تقدیر ندهدر (کر که حرف بیان ویا حرف تعلیل) مصرع ثانیده نه چندان ندن صکره بر فوسل تقدیر اولور تقدیری چندان کرسنه میاش دیکدر (که حرف تعلیل) (محصول بیت) اولقدر چوق بیجه که اغز کدن چیمسه یعنی استفراغه محتساج اوله سین اولقدر دخی اچلق حکمه که ضعفدن جانک چیمه یعنی حالت منحصه یه واروق مقداری اچ اولمه حاصلی آیت کریمه ایله عامل اول نکه شاعر دیر (بیت) کرچه خدا گفت کلاوا واشربوا (در عقبش گفت ولانسرفوا) بر ایدک معناستی بوقاری

کله دیمکله تعب بر این استعملادن خیرد اردکل ایش * قطعه یا آن که در وجود طعمه است
 حظ نفس * ریخ آورد طعام که پیش از قدر بود * طعام میتدا (وسین و نامۀ ناده نفسه قیددر
) و حظ نفس لامیه و خبر میتدا (ریخ آوردک مقدم مفعولیدر) و طعام فاعلی (که حرف رابط
 صفت) پیش یاه عربینک کسریله زیاده مناسنه در (قدر قافک و دالک قححه لریله مقدر
 مناسنه در (محصول بیت) آنک بریسه که یعنی بویله ایکن حاصلی وجود حیوانده طعام
 اگر چه که حظ نفسدر یعنی حظ نفس ایکن طعام هر ض ایراث ایدر چونکه مقدر دن
 زیاده اوله حاصل طعام بدنه نافع ایکن حداعتدال دن زیاده اولجه هر ض کتور * کرکلبشکر
 خوری تکلف زبان کند * ورنان خشک دیر خوری کلشکر بود * کلبشکر (وکل باشکر برمه ناه در
) و کلبشکر شکره کل هر یاسنه در زامتلابه نافعدر زرا مهلدر (تکلفدن مراد طوقفسدر
) نان خشک بیانه در قوری اتمک دیمکدر یعنی قفسیز (دیر کچ دیمکدر بونده آچلقدن کلایندر
) (محصول بیت) اگر طوقله کلبشکر بیرسک نافع محض ایکن زبان ایدر زرا امتلا ایدر اگر چه
 بر مقدار شکرده مکنله اسهال ایدر اما قفسیز قوری اتمکی اجلقله بسک فائده ده کلبشکر حکین
 و بر حاصلی طوقله یک بیک ضرر محضدر اما اجلقله اعتداله یک نفع محضدر * حکایت *
 ریجو دریا گفتند دلته چه میخوهد گفت آنچه دلم هیچ نخواهد * بعض نسخه ده (ان که
 دلم چیزی نه خواهد مأن بر در (محصول ترکیب) بر هر یاضه دیدیلر کو کلک نه استر دیدی
 کو کلم هیچ نسنه استر و کن استر یعنی کو کلم هیچ بر نسنه به طالب و راغب اولدی یعنی استر
 حاصلی کو کلم نسنه استر چکن استر * بیت * معدده چور کشت شکم درد د خواست
 * سود ندارد همه اسباب راست * معدده میمک کمری و عینک سکو نیسه و میمک قهقی
 و عینک کسریله و یا نله ایکسیده بر معنایه لغندر (اسان عربیده حیوان چنسنک شیردان مقامنده در
 انسناده) شکم معطوفدر معدده به (و او عطفه سز اولسنی نجو بر ایدوب معناسنی چونکه شکم
 طعامله اولدی معدده درد قالدیدی (یعنی مرض حاصل اولدی دین تزریق معنی و برمه ده
 بی نظیر در (درد میتدا) و خاست خبری درد قالدیدی (یعنی ظاهر وهو یدا اولدی) سود
 میتدا فائده دیمکدر (نداشت فعل یعنی مستقبل طومناز یعنی ایله دیمکدر خبر میتدا در (همه
 ادات تأکید جمع کبی) اسباب واست بیانه) اسباب ندرک فاعلیدر (راستدن مراد صحتدر
) (یعنی صحیح اسباب) یعنی نجر نه صحیح ایله مجرب اسباب مراد اسباب مهالجددر اسباب
 معاش دین بیتک فحواسته ذرجه واصل اولمادش (غرابت بونده در که نجر به صحیحه ایله
 مجرب اولان مهالجه نفع ایله دینک کلامنه اعتراض ایش که مقامه مناسب دکل دیو
) اما کندی معترض اولدیغندن خبردار دکل صی الله تعالی عنه (مصراع ثانی بر مقدر کلام اقتضا
 ایدر و یا بر بس لغظنی (محصول بیت) معدده ایله شکم که ممثلی اولدی درد و ریخ هو یدا و ظاهر
 اولدی بویله اولجه نفع ایله جمیع معالجات صحیحه و جائزدر که درد خاست جمله سنک اونده
 بر حرف عطف تقدیر اولنه بس مصراع ثانی بر مقدره محتاج اولاز بوتقدیر چه معنی معدده ایله
 شکم ممثلی اولدی و درد و ریخ حاصل اولدی جمیع معالجات صحیحه ایله صحت پذیر اولماز
 حضرت شیخک یور دینی مبالغه طریقله درو الاعلاج که صحیح اوله البسه مرضی
 دفع ایدر حاصلی نافع اولور * حکایت * قصابی رادر شهر واسط بر صوفیان درمی چند
 کرد آمده بود هر روز مطالبت کردی و سخنهای باخشونت کفتی اصحاب از نعمت او خسته
 خاطر بودند و جز ار تحمل چاره نبود صاحب دلی از ان میان کفت نفس را وعده دادن بطعام
 اسانتوست که قصاب ایدرم * بعض نسخه ده (قصاب بزینه بقال دوشمنش (و مشراح انی

ردشمنی

ردشمنی

وسرودی

در شرح جیهما
یعنی چوق نسخه سن
کور مشلر
در شرح جیهما

اختیار ایشان را لیکن خطا ایشان را بوندن صکره مذکور قطعه نیک قافیه سی فاسد او اور
 ز پرا بواب ایله بقال قافیه اولماز حال بو که قطعه ده مذکور اولان گوشت و قصابدر بقال
 د کل (شهر واسط بغسداذایله بصره بنده بر شهر در که بغسداذ جانیندن کلن قلم اول دیارده
 حاصل اولور انکیچون قلم واسطی دیر (لیکن شرح شهر واسطی ذکر ایلمامشرا ظاهر بودر که
 بو گلی چوق کور مشلر (کرد آمده جمع اولمش دیمکندر (مطابقت تاسی اسلوب عجم اوزره
 مطلول کاتب اولنور (سخنه های باخشونت بنایه در نامه قول کلمات دیمکندر (کردی و کفتی
 یازی حکایت ایچوندر (اصحاب یعنی صوفیلر (نعمت تفعل بایندن مصدر در زلت دیمکندر
 یعنی بر کیمسنگ سور چوب یقلدوغن استمکندر (بونده مراد جفا و اذادر (صاحب دلدن
 بونده مراد حضرت شیخ کندیدر و بو گلبده هر پرده که صاحب دل بیورر کندیلر مراددر
 دیمشراوالم عند الله تعالی (از آن میان یعنی اصحاب ار ازندن (نفس را وعده دادن بطعام
 نفسه طعامه وعده و بر مکک معناسی اولدر که دید سین ای نفس ان شاه الله تعالی صدقات
 و زکوة کلدکده سیکا اعلا نفایس یسدریم دیو (محصول ترکیب) بر قصابک شهر واسطده
 صوفیلر اوزره بر نیجه افجه سی دین طریقیله جمع اولمشدی و هر کون افجه سین مطابقت
 ایدردی و بونلره خشونتلی یعنی ابری یاری سوزل سویلردی و اصحاب انک نعمت و جفاستندن
 خسته خاطر اولور زدی لیکن محملدن غیر نیسه چاره لری یوغیدی ز پرا قعیلر ایدی و اداسنه
 مالک دکلر ایدی اول جهتدن هر نه بلا ایسه چکلر ایدی ار ازنده بر صاحب دل دیدی
 نفسه طعامه وعده و پرک آسانقدر قصابه افجه ایله وعده و پریمکدن تنکه ادای دینسه
 مالک اولیمان مدیونلر وعده و پرلر (باخشونت بر نیسه ناخوش یازانلر نسخه زه مخالف ناخوش
 یاز مشلر * قطعه * ترک احسان خواجه اولتر کا حتمال جفای یوبان * ترک احسان
 مصدرک مفعولنه اضافه استندن (خواجه به اضافه مصدرک فاعلنه در (ترک میشدا (اولتر خبری
 (که من تفضیلیه معناسنه در (احتمال جفای یوبان ایکی اضافه بله مصدرک فاعلنه اضافه ایدر
 (یوبان بواب نصار وزنی اوزره قیوچی دیمکندر (و الف و نون ادات جمعدر (محصول بیت)
 خواجه نیک یعنی و زبرک و سار کابرک احساننی ترک ایلمک او لی رتدر قیوچیلرک اذا و جفا سین
 حکمکدن * بتمای گوشت مردن به * که تقاضای زشت قصابان * با حرف مصاحب
 (تمسای گوشت مصدرک مفعولنه اضافه ایدر (تمنا تفعل بایندن مصدر در توی مقنوح قیلوب
 یابی الفه قلب ایلمک تصرفات محمد ندر (که حرف تفضیل (تقاضا تفاعل بایندن مصدر در
 وضادی مقنوح قیلوب یابی الفه قلب ایلمک تمنا کیدر (زشته اضافه بیایددر (و قصابانه
 لامیه (قصاب مبالغه ایله اسم فاعلدر ات پاره ایچی دیمکندر مصدری قضیب کلور قافک فتحی
 و صادک سکونیه (محصول بیت) ات از وسیله اولمک یکسدر قصابلرک چر کین تقاضا زندن
 یعنی انلرک چر کین تقاضا زین حکمکدن اسمزلک حکمک یکدر * حکایت * جوامعردی را
 در جنسک تاتار چرا حتی هول رسید کسی کفتش فلان بازار کان نوش دار و دارا اگر بخواهی
 شاید که فدای بدهد و کو بند آن بازار کان بختل معروف بود * جوامعردی معناسنه
 مستعمل لغتدر (پس جوامعردی جوان دیمکندر دین نامر دلک انیش (یا حرف وحدت (را
 حرف صله در با معناسنه (تا تاردن مراد هول کو تاتار یدر که کافر ایدی (چرا حتی یا حرف
 وحدت (هول هانک فتحیه قور قیج که عرب مخوف دیر چرا حتمه صفتسدر (نوش دارو بونده
 فائده او معناسنه در یعنی ابو مرهم (قدری قافک و دالک فحله ل یله و یاه وحدتله بر مقدار دیمکندر
 (و کو بند او حرف حال (محصول ترکیب) بر نیجه اره هول کو تاتاری چکنسده بر قور قیج یاز

ردای سید علی و سزوری

یعنی من تفضیلیه معناسنه
دیمکندر

در شیعی

ایر شدی یعنی چنگد هاره اندی بر کیمسه اکا دیدی فلان باز کاتک نوش داروسی وار یعنی نافع
 مرهمی وارا کر دیلرک جاژدر که بر مقدار ویره ودرز که اول بارز کان بجل ابله معروف ایدی
 بیت * کربجانی نانش اندر سفره بودی آفتاب * تا قیامت روز روشن کس ندیدی درجهان *
 بعضیار بینه مطوع اولاد بیچون درجهان برینه جز بخواب یازمشار لیکن صحیح بسخه زه مخالف
 یازمشار (محصول بیت) اسکر مذکور باز کاتک سفره سنیده اتمک یرته آفتاب اولدی
 قیامت د ک کیمسه جهانه ایدیلی کون کو من دی زیرا کیمسه به سفره سین اچزدی حاصلی
 هیچ بر کیمسه اتمک بوزن کور من دی * جوانمرد گفت اگر نوش دارو خواهم دهد باید هد
 واکر دهد منفعت کند یا نکند بهر حال ازو چیزی خواستن زهر قائلست * (محصول ترکیب)
 جوانمرد دیدی اگر نوش دارو استیم ویره ویا ویره یسه واکر ویره فائده ویره ویا ویره یسه بهر حال
 اندن بر نسنه استک زهر قائلدر * بیت * هر چه از دونان بنت خواستی * در تنی افزو دی
 ازجان کا ستی * دونان دونک جهیدر الحاقدر دیمکدر (خواستی فعل ماضی مفرد مخاطب
 دیلرک دیمکدر) (افزودی لازمه متعدی بیننده مشترکدر بونده لازمدر آردک دیمکدر
 (کاستی بونده در لیکن بونده لازمدر اکسدک دیمکدر تنکسه عریتمده نقص لازمه متعدی
 بیننده مشترکدر) (محصول بیت) هر نسنه که الحقلردن منته استک اکر چه نسنه آردک
 اما جاندن اکسدک یعنی تنکه اندن منفعت حاصل اولدی اما چانکه نقصان محضدر
 زیرا اول نسنه بی دله کله عرضکسه کسر وردک * و حکیمان گفته اند اکر آب حیات
 فی المثل با بروی فروشد دانا نخر د * فی المثل میمک و تانک قتمسه لیه فرضیات و تقدیر یانده
 مستعلمدر فرضادیمکدر (با حرف مقابله) (آبروی بوز صویدر عرض معناسنه) (فروشد
 فعل مضارع جمع غایبدر صانه لر ویا صانسه) (دانا عالم دیمکدر لیکن مراد عاقلدر الزاما
 بس دانایی عاقل ابله تفسیر ایدنه دخل ایلین کندی مد خولدر (نخر د خانک قتمی و کسر بله
 فعل نفی مستقبل مفرد صائون الماز دیمکدر) (محصول ترکیب) و حکیملر دیمشدر اکر آب حیاتی
 مثلا بوز صوینه صانر زسه عاقل ودانا صائون الماز * که مر دن بعزت به از زند کانی عدلت *
 (که حرف تعلیل) (بعزت مر دنه متعلقدر زند کانی کافی عجم هاه رسعیدن بدلدر) (والف و نون
 تحسین کلام ایچون کلشدر) (با حرف مصدر) (با حرف مصاحبت) (مدلت مصدر معیدر حقارت
 معناسنه) (محصول ترکیب) دانا آب حیاتی بوز صوینه الماز ز بر اعزت ابله اولک ذلت و حقارتله
 زند کاندن بکدر * بیت * اگر حنظل خوری از دست خوشخوی * به از شیرینی از دست ترش روی *
 حنظل حای مهمل و طای مجمه ابله ابوجهل قر بوزینه دیرل که بر یه ده بتر قر بوز ش کلنده اما
 ابری اولباز بلکه همان ییلاخج مقدار نده اولور زاده آجیدر قرغه بوکن کبی لیکن اطبا بعض
 علاجله اجسین الوب انکله بعض امراضه علاج ایدر لر (خوشخوی و ترش روی رانک سکونیه
 وصف ترکیبدرایی خوبی واکشی صورتلی دیمکدر) (محصول بیت) اکر مثلا حنظل پرسک
 خوش خوی الدن ترش الدن لذیذ و طبلو نسنه بیجکدن بکدر تنکد شاعر دیمش * بیت * اکر
 زهر یسه خوشدر بار الدن (کرکز سگری اغیار الدن) * حکایت * یکی از علما خورنده بسیار
 داشت و کتاف اندک یایی از بزرگان که حسن ظن بلیغ در حق اوداشت بگفت روی از توقع وی
 درهم کشید و تعرض سؤال از اهل ادب در نظرش ناپسند آمد * خورنده اسم فاعلدر ربیچی
 معناسنه مراد اهلی و عیالیدر) خورنده بسیاره مضاف ایدن لر معنی خاندنه ناظر دکلار امشدر) (کتاف
 بونده رزق مناسنه در) (یایی با حرف صله) (از بزرگان یکی بی بیان ایدر) (که حرف رابطصفت
 حسن ظن مصدرک فاعلنه اضافتیدر بلیغه بیانیه) (حق اولامیه) (روی درهم کشیدک مفعول

ردای سید علی و سرتوری

ردسروی

حنظله عریجه شمره لعلم درز
سفر

زد سرتوری ردشچی

صریحی (واز توقع غیر صریحی) و به اضافه مصدرک فاعلته در توقع امید معناسنه در بونده مراد
 عرضحال و طلبدر (وی ضمیری عالمه راجعدر) داشت و در هم کشید فاعلی یکی از زیر کانددر (تعرض
 سؤال مصدرک مفعولنه اضافه تیدر دیلمکه تعرض دیمکدر) نظرش شین ضمیر یکی به راجعدر
 (محصول ترکیب) علمدان برینک اهل و عیالی چشوق ابدی و کفایتی آزا کاردن برینشه که انک
 حقنده حسن ظن بلغی وار ابدی حالی سویلیدی یوزنی انک توقعیدن بور شدن دی یعنی
 عبوس الوجه اولدی و اهل ادیدن دیلمک عرض ایلمک نظرنده ناپسند کلدی حاصلی تا معقول
 کلدی * قطعه * زبخت روی ترش کرده پیش یار عزیز * مر و که عیش رونیز تلخ کردانی *
 روی کرده نک مفعول اول صریحی (و ترش ثانیسی) و زبخت غیر صریحی (کرده ده هاه ز سخی
 حرف ترتیدر هاه ترتبی بتینسلر کرده مر و دن حال طوتوب خطا ایلمشدر) پیش یار عزیز لامیه
 و بیانیه در (پیش مر و ک مقدم مفعولیدر) مر و فعل نهی مفرد مخاطب رویدندن کیمه دیمکدر
 (که حرف تعلیل) عیش عینک فتحیله بونده در لک مراد در) بر و بر حرف استعلا و او ضمیر
 غائب یار عزیزه راجعدر انک اوزرینشه دیمکدر عرب علیسه دیر بونده معنی اکادیمکدر (تلخ تانک
 فتحی و لامک سکونیه آبی دیمکدر) نیز حرف عطف و او کبی دیدم کل تازه چند دسته حکایه سنده
 گلش ابدی و بعض شارح انده ذکر نی اهمال ایدوب بونده ذکر ایدوب و او عطف معناسنه در
 دیش و بعض شارح انده اهمال ایدوب بونده ذکر ایلمدیکنی خطاسنه حمل ایدوب
 زیاده تعرضلر ایلمش لیکن حقیقت حاله نظر ایلمجه حمل تعرض دکل فتأمل (کردانی فعل
 مضارع مفرد مخاطبدر کرداندندن ایلمسین دیمکدر) عیش مفعول اول صریحی (و تلخ ثانیسی
 و پرو غیر صریحی (محصول بیت) طالعکدن یوزک اکشدوب عزیز یارک اوکشنه وارمه ز پرا
 اکاده دیر لکی وصفیابی تلخ ایدرسین یعنی سنک بی حضور اغکدن اولده بی حضور او اور
 * بجا جتی که روی تازه روی و خندان رو * فرویندرد کار کشاده پیشانی * بجا جتی با حرف صلّه
 (که حرف بیان و ارباط صفت) روی فعل مضارع مفرد مخاطبدر رویدندن کیدر سین
 دیمکدر (تازه روی و صف کبیدر تازه یوزنی کوچ یوزنی معناسنه) خندان تازه روی به
 معطوفدر خندان رو تقدیرنده یعنی کوچ یوزنی دیمکدر (زور انک فتحیله فعل امر مفرد
 مخاطبدر رویدندن کیت دیمکدر تنازع طریقله ایکی وصف ترکیبی به مصر و قدر مصراع ثانی
 مقام تعلیلده واقعدر) فرو بونده ادات تأکید در (نیند د فعل نفی مستقبل بناء مجهول معناسنه
 یا علمتا ز دیمکدر) کار کشاده پیشانی به مضافدر یاه بطنیله پس یاه بطنی به حرف وحدت
 ادین ظاهر در که یائی گاشده اثبات ایلمش بویله ایلمجه خطا ایلمش کشاده پیشانی و صف
 ترکیبدر آچق آلیلی دیمکدر آلی اچق معناسنه (محصول بیت) بر حاجته که کیدرسین تازه رو و خندان
 رویه کیت زیر اچق آلیلیک ایستی با علمتا ز یعنی ایستی قهر او اور معقد اولماز خندان حال طوتو تانلر بحال
 ایملر و رورفتن دن مشتقدر دین ایوار ماش مصراع ثانیک معناسنی آلی اچلمش اولان کیمسک
 ایستی آشاغه با علمتا ز دین قتی آشاغه دن سو بلمش * آورده اند که اندکی در وظیفه اوزنات کرد
 و بسیاری از ارادت کم پس از چند روز چون محبت معهود برقرار نیدید گفت * آورده اند روایت
 ایلمشدر در (که حرف بیان) اندکی یا حرف تنکیر (زیادت تا اسلوب مجمدر مطول یازلمشدر) (بسیاری
 بامیده حرف تنکیردر) ارادت افعال باشند مصدر در تا مطول یازلمشدر زیادت کبی (محبت معهود
 بیانیه) (محصول ترکیب) (روایت ایلمشدر در که صاحب دوات وظیفه سنه از اچاق زیاده ایلمدی
 و ارادت و محبتدن چوق نقص ایلمدی یعنی ارا دتبی ناقص ایلمدی و عالم نیجه سکوندن صکره
 چونکه معهود محبتی فرار اوزره کور مدی دیدی * بیت * بس المطامع حين الذل تکسبها

ردشراح جیعا

زد سروری

رد این سید علی
 رد این سید علی و سروری
 در شععی
 رد شععی

* القدر متصب والتدیر مخفوض * (بأس فعلدر افعال ذمندن) المطاع معرف باللام فاعلی مفردی
 مطعم کلور دیک فتحی وطانک سکونی وعینک فتحله بینلن نسنه نك اسعیدر (بأس مخصوص بالذم
 مخذوفدر تقدیری بئس المطاع مطاعم) (حین منصوبدر تکسبتک ظرفیتله مضافدر ذله) (تکسبها
 فاعلی تحتند ه مخاطبندن کأبت ضمیر) وها ضمیر منصوب متصل مقعولی راجعدر مطالعده) القدر
 فافک کسریله (چوملک لفظا من فوع میتدا) متصب افعال باندن اسم فاعلدر و خبر میتدا
 انتصاب) لغتده دیکلوب طور مقدر (بونده مراد چوملک قینا تمقدر) (واو حرف عطف) (قدر
 فافک فتحی ودالک سکونیتله مر تبه ورفعت دیمکدر لفظا من فوع میتدا) (مخفوض اسم مقعول نقیض
 من فوعدر و خبر میتدا) (مصراع ثانی مصراع اوله نسبت مقام تعلیلده در) (محصول بیت)
 نه برانز بیچکدر دشول بیچکدر که انبری ذل وهو ان وقتنده کسب ایدرسین زیرا اگر چه چوملک
 آتش کنار نده طعامله مملود دیکلوب قینار اگر چه ذل وهو انله مکسوبک از زیاد نعمته سیدر
 اما مر تبه وجر تک انتصابنه باعثدر حاصلی دینجینک یوزی قاره وطور یاسی طلوع دیکدر
 * بیت * نام افزود آب رویم کاست * بی نوابی به از مذلت خواست * نام میتدا اتمکم دیکدر (افزود
 فعل ماضی مفرد غائب لازمله متعدی بیننده مشترکدر بونده لازمدر آرندی یعنی زیاده اولدی
 دیکدر خبر میتدا در) (آب رویم لایمه و میتدا) (کاست کاف عربیسه فعل ماضی مفرد غائب لازمله
 متعدی بیننده مشترکدر بونده لازمدر اکسلدی معناسنه خبر میتدا در بی نوابی آرزومراقی
 و فقرای معناسنه در) (مذات خواست لایمه در) (مذات مصدر میمیدر حقارت) (خواست
 فعل ماضی مصدر خواستن معناسنه یعنی دینلک) (محصول بیت) اتمکم زیاده اولدی اما یوزم
 صوبی اکسلدی بس نواسمراق بکدر دینلک مذات وهو اتندن یعنی خلقه عرض حاجت ادوب
 عرض ونا موسی تلف ایلسدن نواسمراق ایله و فقرایله کچنمک اولدی در * حکایت * درویشی را
 ضروری پیش آمد کسی کفش فلان نعمت بی قیاس دارد اگر بر حاجت تو واقف گردد همانا
 در قضی آن تو قفرواندارد کفت من اوراندم کفت منت رهبری کم دستش گرفت تا بمنزل آن کس
 در آورد درویش یکی را دید با فروهشته و تند نشسته سخن نکفت و باز کشت کفش چه کردی
 کفت عطای اوللقای او بخشیدم * در ویشی و ضروری یازی حرف وحدت) (نعمت بی قیاس
 بیانیه) همانا کانه و ما اولدر دیکدر (قضای آن مصدر تک مقعولنه اضافتدر) (منت بن سکا دیکدر
 زهر و صفت ترکیبی در پریدن قولاً غوز معناسنه در) (باحرف مصدر تاحرف غایت با حرف صله
 بمنزل آنکس لایمه در حرف ناکید) (آورد کتوردی) (فرو بونده حرف در اشاغلق معناسنی
 افاده ایدر) (هشته ماضی دن قسمدر لغتده صالیورمش معنا سسته در اما فرو و لفظیله صار قمتی
 معناسنی ایدر) (لب مقدم مقعولدر دوداغین صار قمتش دیکدر) (تند تانک ضعی و تونک سکونیه
 لغتده ایبی دیکدر یعنی کسکین اما بونده عبوس الوجسه اولقدن کنا تدر باز کشت کبر و دوندی
 عطای او مصدر تک فاعله اضافتدر) (باحرف صله) (لقای اولایمه لقا یوزه و کور مکسه دبر
 بونده یوزم ادر) (محصول ترکیب) بر در ویشک او کتبه بر ضرورت کتدی یعنی بر ضروری
 واقع اولدی بر کیمسه اکادیدی فلان کیمسه تک بی قیاس نعمتی وار و اگر سنک حاجتکه واقف
 اولورسه او میددر که اتی قضوا و ایلده توفیقی رواتومز درویش دیدی بناتی بلم اول کیمسه
 دیدی بن سکا قولاً غوز لاق ایدرین در ویشک الی طوتدی اول وصف ایبتد یکی کسسه تک اوینه
 اد حال ایدنجینه اتی ایلندی درویش بر شخص کوز دی دوداغین صار قمتش و غضبناک
 و عبوس الوجسه اتورمش هیچ سوز سولوب کپروندی قولاً غوز در ویشده تیلدک دیدی
 درویش دیدی انک عطایا و احسانتی لقماسنه یعنی صؤرتنه باغشایدم * قطعه *

* مبرحاجت بزديك ترش روی * که ازخوی بدش فرسوده کردی * مبرفعل نهی مفرد
مخاطب در بریدنن ایلتمه دیکدر (حاجت مفعول صریحی (بزّ ديك غیر صریحی (یا
حرف صله در (ترش رویه اضافه لامیه در ترش روی وصف ترکیبدر آکشی صورتی معنای
(که حرف تعلیل (خوی بد بیسانیه (وشن ضمیر ترش رویه راجعدر (فرسوده لغته آشپش
معنای در ماضیدن قسمدر اما استعمالر زده اضطرار و بی حضوراق معنای در بونگ کبی
صیغه له اسم مفعول اطلاق ایدنرک تدبیری بوعیش (فرسودن از مکرر دین خطای ایش زرا
سودنک معنای در فرسوده نک دکل (کردی کاف عجمک قحی و سکون را ابله فعل
مضارع مفرد مخاطب اولورسین دیکدر صبرورت معنای مصدری کردین کلور اصلنده
د و تکدر موالوی کبی ودر من کبی وعر به تکر لکی کبی و دو لای کبی صکره انقلاب
معنای سنده ده استعمال ایدیلر برحالدين بزحاله دو تک معنای سنده بوندر که اولوق معنای سنده ده
استعمال ایدیلر فاحفظ (محصول بیت) آکشی صورتلینک بیانه حاجتک ایلتمه یعنی عبوس
الوجه اولنه عرض حاجت ابله زرا چرکین خویندن وید مشربندن بی حضور و مضطرب

زد سروری
رد سروری

مطلب

اولورسین یعنی حاجتک بترس بی حضوراق لازم کلور * اگر کوی بعم دل با کسی کوی *
که از رویش بقدر آسوده کردی * کوی فعل مضارع مفرد مخاطب (بعم دل لامیه
و کوی تک مفعولی (با حرف صله (کسی یا حرف وحدت (با کسی کوی کوی مقدم مفعولیدر
(که حرف رابط صفت (بقدر الآن و بالفعول دیکدر (آسوده ماضیدن قسمدر و بکلش
دیکدر راحت معنای (محصول بیت) اگر کویک یعنی سو بلسک ترکیبسه به سوله که
کوی بوزندن جالا و بالفعول آسوده و راحت اوله سین یعنی کویک یعنی لازم اولنجه
برکیسه به سوله روی خندا نندن مستریج و راحت پذیر اوله سین (شارحک برسی مصراع
ثانیه معنای کوی بوزندن فرح و مستریج اوله سین دیش و برسی مستریج عبارتی ترک
ایدوب تعصب طریقه یا لکن فرح عبارتی استناد ایدوب اعتراض ایش لیکن بخصوصده
کندی معترضدر (و مصراع ثانیه معنای که انک بوزندن اول حاله آسوده و مسرور
دونه سین دین معنای بیانه دندریش * حکایت * خشک سالی در اسکندر به پدید آمد
چنان که عنان طاقت خلق از دست رفته بودودر های آسمان بر زمین بسته و فریاد اهل
زمین با آسمان پیوسته * خشک سال قوراقاقیل یعنی قتلوق (یا حرف وحدت حرف مصدر
دین یابس سوبیش (اسکندر به دن مراد مصرک اسکندر به سیدر (پدید بجم یا بجمیله
اوقور و رومیلر یا عریله آشکاره دیکدر (عنان طاقت خلق بیایه و لامیه در (درهای آسمان
لامیه در مجازا (محصول ترکیب) اسکندر به دره بر قوراقاقیل ظاهر اولدی شویله خلقک
عنان طاقتی الدن کتیش ایدی زیاده قتلقدن و اچلقدن و کویک قوسنی بر او زره بکلش ایدی
یعنی بعمور یعنی ایدی و بر بوزندن برکات قالمش ایدی و اهل زمینک فریاد و فغان آسمانه
اولشمش ایدی اچلقدن و قتلقدن خلق برینه در و ایشان با زانلر نخبه لری تبع ایلا مشلر

فرح فانک قحی و رانک
سکونیه صفت مشبهه در
(بلاطبع)

وسروری

رد شعی

زد سروری

* قطعه * نمائند جانور از وحش و طیر و ماهی و مور * که بر فلک نشدازی نوابی افغانش *
جانور نونک سکونیه و واوک قحیله جانلی دیکدر در زرا و واوک قحیله ادات نسیدر (از
بوئده حرف تبیین در (وحش انسانله مأنوس اولسان حیوان (که حرف بیان (نشد بوئده
ترت معنای سنده در (بی نوابی بی زادی و بی نعمتی دیکدر (دو دریش خراسانی حکایه سنده
نونک معنای بیان ایلوب بوئده صحاح فرسندن نمائنده تفسیر ایدنه تعرض ایلین بی وجه
تعرض ایش (افغانش شین ضمیر جانوره راجعدر (محصول بیت) وحش و طیر و ماهی

رد این سید علی و سروری

دسروری

و موردن جانی قائم بیکه نواسر ز قلمن فلککه افغانی کنندی یعنی کنندی نشدک فاعلی افغاندر
 حاصلی جمیع جانلیسیر محنت و عذابده ابدی قتلدن * محب که دود دل خلق جمع می شود *
 که ابر کردد و سیلاب دیده بارانش * دود دل خلق لامیدر در مجازا (می نشود تقدیری
 نمی شود در ضرورت و زن همچون بوبله اولدی) که بونده حتی معناسنده در (کرد فعل
 مضارع مفرد غایبدر کردیدندکنه اصلنده دوتک معناسنده در تنکه کردی فعلنده مفصل
 بیان اولدی ابدی علی کل حال صیورورت معناسنده استعمال نقل طریقه در (سیلاب می کیدر
 سبل ایله آبدن سبل هر بیدر صوسیلی دیمکدر) دیده به اضافتی استعاره طریقه در (بارانش
 شین خیر ابره راجهدر) محصول بیت) عجبدر که جوق اغلوب باش دوککدن و آه و ناله
 ایتمکدن خلقک کولکی تو تنی بلوط اولوب کوز لری سیلابی باران اولیسه یعنی عجبدر که
 خلقک کولکی توتنی جمع اولیسه که بلوط اوله و کوز لری سیلابی اول بلودک بغوری اوله
 حاصلی بو محل تعجبدر زیر اجددن زیاده آه و ناله و کریمه ایلسدیلر قتلق محنت و عذابندن
 * در چندین سالی محنتی درواز دوستان که سخن در وصف اولترک ادبست خاصه در حضرت
 بزرگان و بطریق اهمال ازمرآن درگذشتن هم نشاید که طائفه برعجز کو بنده حل کنند پس
 برین دویبت اختصار کنیم که اندکی دلیل بسیاری بود و مشق نمونه خرواری * سالی یا
 حرف وحدت (محنتی یا حرف وحدت) محنت تفعیل یابندن اسم مفعولدر بو گلش ظاهر
 بودر که پشت انسانی کنایتدر (درواز دوستان دعا له در دوستلردن ایراغ اوله در دیمکدر
 بودعائک معناسنده که حرفی ایراد ایدن یعنی بر محنت که دوستلردن ایراغ اولسون دین
 انایه خلل و پریش (که حرف رابط صفت) سخن مبتدأ (وصف او مصدرک مفعول
 اضافتدر) ترک ادب دخی بویله در و خبر مبتدأ در (خاصه خصوصاً دیمکدر تنکه نظرانی
 مخزن الاسرارده بیورر) بیت) هست زیاری همه رانا کز بر) (خاصه زیاری که بود دستگیر)
 تشدید ضرورت وزن همچون کمتشدر (حضرت حضور معناسنده در) بزرگانه اضافت
 لامیه در (با حرف مصاحبت) طریقی اهمال بیانیه (سر آن لامیه) سرجهت و سودا
 معناسنده در (و آن اشارتدر وصف محنته) درگذشتن مجازاً بیک دیمکدر یعنی اهمال باش
 (نشاید لایق دکل) (که حرف تعلیل) طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه بی
 حرف وحدت دین سابق او زره ذاهب اولمش (عجز کو بنده لامیه در) بر عجز کو بنده
 حل کونندک مقدم مفعولدر (برین بونده بدین معناسنده در تنکه بعضی نسخه ده بویله واقعدر
) یا حرف مصاحبت و یا حرف ظرف (کنیم فعل مضارع متکلم مع غیره و یا فعل امر متکلم
 مع غیره در اختصار ایدرز و یا ایده لم دیمکدر) که حرف تعلیل (اندی مبتدأ) دلیل بسیاری
 لامیدر و مبتدأ ثانی (بود فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدأ ثانی و جمله اسمیه خبر مبتدأ اول
 و ابکی یا حرف تنکیر حرف مصدر (و حرف وحدت طو تاندر معنی جهتنه ناظر اولما مشر) مشق
 یا حرف وحدت بونده بر آوچ دیمکدر (نمونه او رنگ دیمکدر) و همزه اضافت همچون کلشدر
 (خروار اصلنده اشک بویکنه اسمدر صکره هر بویکه اطلاق ایلدیلر تحریف ایدوب تور کیجه
 خرار دیدیلر شول معروف ظرفه) و بعضیلر دیدیلر خرار غزاردن غنی خایه تبدیل ایلدیلر
 (یا حرف وحدتدر) حرف اصلیه دیدیلر کنندی سوبلش نمونه خرواری لامیدر (محصول ترکیب)
 شوخیلین بر فحط و غلاسنده بر محنت دوستلردن ایراغ اولسونککه انک وصفنده سوز سولیک
 ترک ایدر خصوصاً اکا بر نظرنده و طریقی اهمال انک اوصافی ذکرندن مجازاً و زایدوب
 بیکه لایق دکل در زیر بعضی طائفه کو بنده نک عجزینه حل ایدرز که قادر اولدی

دوق
نسخه اصل

رد شعی

زد شراح جبرعا

رد ابن سید علی وسروری

تترو تبار و تانار کبی مخفقا لغتقدر
 مخفقی ضرورت ایچون
 اولیوب کلام منثور
 فصحاءه دخی واقع ایکن
 شارح مرحومک عباره سی
 بونی ایهام ایدر قدر
 (للاذیع)

شائنه کوره وصف ایلمکه دیرلر پس بو ایکی بیله اختصار ایدلم که ازاجق نسنه چوغک دلیل
 اولور و بر آوج نسنه بر اشک بو سکندن اورنک اولور * قطعه * کرتربکشد آن مخنت را *
 تتر ادرک نسیاید کشت * تتر تاناردن مخفقدر ضرورت وزن ایچون (بکشد بانک ضمی وسکون
 کاف عربیله ضرورت وزن ایچون (تتری یا حرف تکبیر و اادات مفعول (ذکر لفظ مشترکدر
 دخی معناسیله غیر معناسی پیشده دیکر کس دیکدز (تسیاید کشت کشتن معناسنه در شرح
 دیکر ریشه بدان بازر لر لیکن صحیح نسخنده مخالف یازمشلر (محصل بیت) اگر اول مخنتی
 تانار اولدور سه قتلنه تاناری تعین ایلمدیکی آنکیچوندر که اول زمان عرب و عجمک پادشاهی
 هولاکو ایدی و اول جمیع عسکر یله کافر تانار لر ایدی و تانار زیاده بی رحم و خو نخوا را اولور
 علی الخصوصکه کافر اوله تتری دخی انک ایچون قتل ایلمامک کرک و یا غیر کیسه تتری
 انی قتل ایلمدیکی ایچون اولدرمک کرک حاصلی بو یله مخنتی قتل ایدن تاناری قصاص
 ایلمامک کرک * چند باشد چو جسر بغدادش * آب در ز بر و آدمی بر پشت * جسر جیمک
 کسری و سینک سکونیه کیسار او ز رینه قوریلن کو پر یکسه بغدادک کبریسی بو یله در
 (و شین خمیر مذکور مخنته راجعدر (اب باشدک اسمی (و در ز بر خبری (ادی آیه معطوفدر
 (بر پشت در ز بر کبیدر (محصل بیت) نیچه بهدک بغداد کو بریسی کبی اوستندن آدم التندن
 صو بیکسه یعنی او زرنده ادم التنده صو اوله آب در ز بر فرجسک صولنا سندن کایتدر
 * چنین شخصی که طر فی از نعت اوشایدی دران سال نعمت بی کران داشت تنک دوستانرا
 سیم و زر دادی و مسافران را سفره نهادی کر وهی درویشان از جور فاقه بجان آمده
 بودند آهنگ دعوت او کردند و مشورت بمن آوردند سر از موافقت بازدم و کفتم *
 شخصی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (نعت بوئده وصف و باصفت معناسنه در
 زیرا نعت مدخده مستعملدر (او یه اضافت لامبدر (نعمت بی کران یسانیه (تنک
 دست وصف ترکیبدر بحسب لغت الی طار یعنی الی یوققه فقردن کایتدر و الف و تون اادات
 جمع و را حرف صله (دادی یا حرف حکایه نهادی یاسیده بو یله در (گروه بلوکدیمکدر و یا حرف
 وحدت (درویشان بدلدن گروهدن (جور فاقه لامبدر (بجان آمده یا حرف صله جان کلدیلر انلره
 استعما ادر جاندن اوصاندیلر دیکدر (آهنگ دعوت او مصدرک مفعولنه و لامبده اضافلر یذر
 بو کلامدن معلومدر که حضرت شیخک درویشلرینی دعوت ایلیش اوله (مشورت میمک و اولوک
 و رانک فحصدلر یله و شینک سکونیه و مشورت میمک فحقی و شینک ضمی و اولوک سکونیه و شوری
 شینک ضمی و رانک فحقیله بر معنایدر طاناشمق دیمکدر (سر از موافقت بازدم باشمی انلره
 موافقت ایلمکدن کروا و ردم اعراض ایلمکدن کایتدر (محصل ترکیب) بونجیلین بر شخص که نعتدن
 بر مقدارینی ایشتنک اول سنده نعمت بی نهاییسی و ار ایدی حاصلی اهل مکنت و قدرت ایدی
 الی یوققه اولنلره اقیچه و التون و پردی و مسافران و غیر یایه سفره قوردی یعنی ضیافت ایدردی
 بر بلوک درویشلر فقر جورتن جانندن اوصاعمشلر ایدی آنک دعوت و ضیافتنه قصد ایلدیلر
 و یکام مشورت کتوردیلر یعنی بئله مشاوره ایلدیلر انلره موافقتدن اعراض ایلمم و دیدیم * قطعه *
 نخورد شیرینم خورده سک * و بر یسخنی میرداندن غار * نخورد فعل نفی استقبال شیرفاعلی
 (نیم خورده بمه و ایچمسه دن بر کیسه تک و یار نسنه تک ارتغنه درل فضله معناسنه که عربجه
 سور دیرلر (سکه اضافتی لامبدر ایتک از تنی دیمکدر (و رو او حرف حال (و رای مفرده حرف شرط
 اکردن مخفقدر شرح او و سزرا کر یازمشلر لیکن صحیح نسخنده مخالف یازمشلر (بسختی یا حرف
 مصاحبت و باظرف و یا حرف (مصدر غار مغاره معناسنه در (محصل بیت) ارسلان ایت ارتغنی

زد شرح جمیعاً

بیم حال بود که معاره شدت جوعله اولورسده * تن بچاری و کرسنی * بنه و دست پیش سقله مدار * تن مصراع ثانی اولنده بنه فعلک مقدم مفعولیدر باحرف صله (بچاری کافی های رسیدن بدل (باحرف مصدر بچاره لکله دیمکدر) کرسنی کافی بچمک صمی وراثک سکونی وسینک کسر یله ویای مصدر ایله اچلق دیمکدر بویایی لفظ بنه فعلک مفعول غیر صریح بچاریدر (بنه باحرف تأکیدونه نونک کسری وهای اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطب قودیمکدر) وواحرف عطف (ومدار معناده بنه فعلنه معطوفدر (ودست مفعولی (و پیش ظرف مکانی) وسقله یه اضافتی لامیددر (محصول بیت) تنکی بچاره لکله واجلغه فو یعنی تسلیم ایله والکی الحق اوکنه طومه یعنی احتیاج عرض ایله دیمکدر کنایتدر * کرفز بدون شود بیعت و مال * بی هزار اجم کس شمار * بچیم کس باحرف تأکید (شمار فعل نهی مفرد مخاطب صایمه یعنی حسابیه اله (محصول بیت) اگر نعمت ومالله فریدونده اولورسه هنرسزی هیچ کسسه صایمه یعنی بی هزار اولانی هیچ صای حاصلی انسان بر بنه قومه دیمکدر * بر نیان ونسج برنا اهل * لاچورد وطلاست بردیوار * بر نیان منقش قوماش جنسنه درل (نسج آغر بهالو قوماشه درل یعنی معتبر قوماشه درل (بر حرف استعلا (ناهلدن مراد ناداندر (لاچورد معروف (وطلا طانک کسر یله یالذ ز لانه درل (محصول بیت) نادانک اوزرنده بر نیانله نسج دیوارک اوزرنده لاچورد ایله طلا کیدر ادات تشبیه مضر در یعنی ناهلک اوزرنده آغر بهالی قوماشله لاچورد والتون صویله منقش دیوار در طلانی بچیم اماله ایدوب طلی درل موسایی موسی وعیسایی عیسی دیدکاری کی * حکایت * حاتم طایی را گفتند از خود بزرگتر همت در جهان دیده و یاشیده گفت روزی چهل شتر فر بان کرده بودم و با امرای عرب بگوشه صحرا بیرون رفتم خیار کنی را دیدم مکه پشته خار فراهم آورد، کفتم بمهمانی، ساتم چرازویکه خلق بر سماط او کرد آمدانده گفت (بیت) هر که نان از عمل خویش خورد (منت خاتم طایی نبرد) من اورا بهمت وجواتمردی بر ترا خود دیدم * حاتم عرب تانک کسر یله او قور اسم فاعل وزنی اوزره اما بچیم تانک فحیله استعمال ایدر شارحک بری بچیم تانی مفتوح او قودیعنه واقف اولدیغندن فتح تابه متکرر (طایی به اضافتی بیایه در طایی اسم منسوبدر طی قبیله سندن سید وزنی اوزره (پس طایی قبیله سنه منسوبدر دین اصل لغت طی اولوب نسب شاهده دن اولدیغنه آگاه دکل ایمش (بزرگتر اسم تفضیل (وهمت هانک فحی و کسر یله فاعلی معناسی قصد و ارادندر دیده ده وشیده ده اولان باصتیر خطاب وهمزه حرف توسل همزه لر خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایمش (روزی باحرف وحدت (چهل قرق (امرای عرب لامیه) امرایمیرک جمعیدر زیر فعل وزنی اوزره اولان اسم اکثر بووزن اوزره جمع اولور فقیرک فقرا کی (خارکن وصف ترکیبدر کتیدندن دیکن فریچی (که حرف وحدت (دیکن یولیجی دنسده جائز) اما قو بار یچی دیمز ز بعض شارح دیدیکی کی (و باحرف بیان (و باحرف رابط صفت (پشته دپه یه و یغنه ذرل بونده مراد یغندر (پس ارقه یوکی دین غلط سوتیش (خاره اضافتی بیایه در (پشته ده اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی وجهله خطای ایلیش فند بر (فراهم آورده جمع ایلیش دیمکدر (باحرف صله (مهمان میک کسری وهانک سکونیله قونغه درل که عربجه ضیف درل صادق فحیله (و باحرف مصدر (که حرف تعلیل (خلیق (باحرف وحدت (بر حرف استعلا (سماط بونده سفره معنا سنه در (کردامه اند جمع اولمشلر) هر که تقدیری هر کس که در حذف و ایصال طریقیله کس ترک اولندی پس هر کسه مبتدا (نان خوردک مقدم مفعول صریحی (واز عمل غیر صریحی (عمل خویش لامیه در (خورد واوره سیمسه خانک وراثک فحیله لر یله فعل مضارع مفرد مخاطب بر دیمکدر

در شعی

رد سروری

رد شعی

بولق ایله قو پارمعک فرقی

ندر بیان بوریله

(للطابع)

رد شعی

رد شعی

رد شعی

منت حاتم طایی مصدر لک فاعله اضای فیدر (نبرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب ایلتر: دی بکدر
 (بونده کتوره من مراد در (من اورا بن ای دی بکدر (بهمت یا حرف ظرف و یا حرف
 مصاحبت (چو امر دی یا حرف مصدر (بر تو بوجه رک یعنی اعلی (محصول حکایه)
 حاتم طایی به دبیدیلر کند کندن اولورق همتلی کیمسه جهسانده کور مش و یا ایشمش میسین
 حاتم دیدی بر کون فرق دوه قریان ایشمشم و عرب بکلر یله کوشه صحرا به طشره کتمش ابدک
 بر خار کنی کوردم دکن یعنی جمع ایشمش دیدم نیچون حاتمک ضیافته وار من سین که بر بلوک خلق
 انک ضیافته واروب سفره سی اوزره جمع اولمشلر خار کن یو بیسه جواب و یردی یعنی
 هر کیمسه که کندی عملند ن اتمک یر یعنی هر کس که کندی کسبیله تعیش ایدر حاتم طایندک
 مننی کتور من حاصلی انک مننی یو کنی چکر حاتم دیدی بن ای همیشه و جوامر دلکده کند مدن
 بوجه رک کوردم یعنی ای کند مدن زیاده بلند همت کور دم * حکایت * موسی بیتمبر
 علیه السلام درویشی راید که از برهنگی بریک اندر نهان شده بود گفت یا موسی دعا بی بکن
 تا خدای تعالی مرا آفاق دهد که از بی طاقتی بجان آمدن موسی علیه السلام دعا کرد تا حق تعالی
 اورا دستگاهی داد پس از چند روزی که از مناجات باز آمد دیدش گرفتار و خلقی انبوه بر او کرده
 گفت این را چه حالتست گفتند خمر خورده و عریه کرده و بی راکشته اکنون قصاص
 میکنند * درویشی را یا حرف وحدت (را اادات مفعول (برهنه باده فتح و کسر جا زورا
 مفتوح صدر چیلقلق دیمکدر عریه عریان درولر عینک ضمیمه و کاف عجم هاء رسیدن بدلدر
 (یا حرف مصدر و چیلقلق دیمکدر (یا حرف ظرف (ربک رانک کسری و کاف عجمه قوم
 دیمکدر عریه عریان رمل درولر رانک قحقی و میمک سکونیه (اندرا متضمن اولدینی معنای
 ظرفیتی تأکید ایدر (نهان نونک کسری یله کزی دیمکدر (دغایی یا حرف وحدت (و یا تکبیر
 (تا حرف تعلیل (کسفاقی یا حرف وحدت (و یا تکبیر که حرف تعلیل (دستگاه دالک قحقی
 و سین و تا نیک سکونیه قدرت و مکنک دیمکدر (و یا حرف وحدت (و یا حرف تکبیر
 حرف وحدت و تخصیص ایلین امان نظر ایشمش (دستگاهیدن صکره داد برهنه دهده حاجت آمد
 یازانلر کیمسک استخذه مخالف یازمشلر (دید فاعلی موسی (وشین ضمیر درویش برهنه راجمدر
 (خلقی یا حرف تکبیر (انبوه فتح همزه و سکون نون و ضم با و هاء اصلیه ایله جوق معنایسته
 یعنی کشیز (عربی ده سرخوش صواشته درولر (محصول ترکیب (حضرت موسی بر درویشی
 کوردی چیلقلقن قوم ایچنه پنهان اولمش یعنی کندی قومه ستر ایشمش دیدی یا موسی دعا ایله
 خدا بکا کسفاقی و یره که طاقسز لکدن چاندن بیزار اولدم موسی دعا ایله تا حق تعالی
 اکا قدرت و مکنک و یردی نیجه کوندن صکره که موسی مناجاتدن کلسدی حریفی مؤاخذ
 و گرفتار کوردی و اوزر بنه خلق کثیر جمع اولمش دیدی بو کانه حالت اولدی دبیدیلر که خیر ایچیش
 و سرخوش غوغا و برینی قتل ایشمش شدی حریفی قصاص ایدر ل * بیت * کر به مسکین
 اگر برداشتی * تخم کجشک از جهان برداشتی * کر به مسکین سیانه (بریاه عجمک قحقی یله
 بونده فناد معنایسته در (داشتی حکایت حال ماضی مفرد غائب فناد طوایدی یعنی فنادی اولایدی
 (تخم معروف (کجشک کاف اول بعض اعجاب عربی و بعضی عجمی اوقودیلر (و یرم
 عریبدر (کاف نایده (برداشتی فعل ماضی حکایت حال مفرد غائب جزاه شرطدر قالدردی
 دیمکدر (محصول بیت) مسکین کدینک اگر فنادی اولایدی سرجه نیک تخمینی جهانندن قالدردی
 یعنی فرصت انه کبرسه دنیاده بر سرجه قوما زدی (بیت) بو بیت شجره اخرب اوزاندن
 اولدنیچون شراح بونی نرظن ایشلر که نر شکرده یازمشلر * عاجز باشد که دست قدرت یابد *

ز دسروری

بخششکده ده بو معنایه یعنی

سرجه معنایسته لغتدر

ش

رد مشراح جیفا

فناد

نسیجه

برخیزد و دست عاجزان برآید * عاجز تقدیری شخص عاجز در (باشد که اولور که) دست
 قدرت یابنده در (و یابد که مقدم مفعولی) یابد بونده بویه معنایه در یابیدند (برخیزد فعل
 مضارع مفرد غائب در برخیزندن قاتلار) و او حرف عطف (دست عاجزان لامیه) و بر تابد که
 مقدم مفعولی (بر حرف تأکید تابد فعل مضارع مفرد غائب در تابدندن تابدندن خطا ایلدیلم
) محصول بیت (عاجز و زبون کسیه اولور که قدرت الی بولور یعنی قادر اولنجه قاتلار و عاجز لک
 الی بورر حاصلی عاجز اولور که اکا قدرت ال و برنجیه ضعیف و زبون اولنره جور و جفا ایدر تنکه
 عالمه تکرار مشاهددر (باشد بونده اولور و اوله معنایه متحملدر یعنی چوق واقع اولور که
 عاجز اولان کسیه قوت و قدرت صاحبی اولنجه یعنی اکا قدرت ال و برنجیه عاجز اولان کسیه لک
 الی بورر یعنی جفا اذا ایدر * موسی علیه السلام بحکمت جهان آفرین اقرار کرد و انجاسر
 خویش استغفار و آیت (ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض) بر خواند * با حرف صمله
 (حکمت جهان آفرین لامیه) جهان آفرین وصف ترکیبی در تقدیری خدای جهان آفرین در (نجاسر
 تفاعل یابندن مصدر در جرأت معنایه ثلاثی جسامتدر پس تجاسره کساختلق دین کساختلق
 ایلش) خوبشه اضافتی لامیه در (استغفار و نصکره بر کرد لفظی مقدر در (لو حرف شرط) بسط
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب فعل شرط (الله فظا امر فوع فاعلی) الرزق رانک کسر بویه مفعول
 صریحی (اعباده غیر صریحی) لبغوا فعل ماضی جمع مذکر غائب جواب شرط (فی الارض ظرف
 مکانیدر لبغوا فعلک) محصول ترکیب (حضرت موسی علیه السلام خدانک حکمته اقرار ایلدی
 و کندیتک اول حرف ایچون ایلدیکی دعایه جرأتندن استغفار ایلدی و مذکور آیتک مضموننی
 او قودی و اگر خدا قولرینه رزقی واسع ایلسه پر یوزنده البتہ بری اوزره از غولتق ایدر لردی
 یعنی جیبینی غنی ایلسه بری برینه ظلم ایدر لردی و اگر قنوسنی فقیر ایلسه هلاک اولور لردی
) دیدیلر که بویآیت کریمه اصحاب صفه نیک بر طائفه سی حقنه نازل اولدیکه وسعت رزق و غنا طلب
 ایلدیلمر * بیت * ماذا اخاضک یا مغرور فی الخطر * حتی هلکت التمل لم یطیر * ماذا اسلوب
 عربیت اوزره ایکی وجهله اعراب اولور بریسی ماسم استغفهام محلامر فوع مبتدأ و ذالسم موصول
 الذی معنایه (اخاض فعل ماضی مفرد مذکر غائب در افعال یابندن ادخال معنایه اما اصلنده
 صوده مستعملدر یعنی صویه ادخال ایلک مثلا اخاض دایتہ فی الماء اذا ادخلها دیرلر یعنی
 طواری صویه کیوردی ثلاثیسی لازمدر افعاله نقل ایلکله متعدی اولور خاص یتخوض خوضا
 و خیاضا نصر بانک اجوف و اویسندن کافی ضمیر منصوب محلامر مفعولی (و جعله فعلیه
 اعرابدن محلی یوق ضله سیدر ذانک و ذاصیله سیله اعرابدن محلامر فوع خبر مادر (و جعله
 اسمیدر نیک اعرابدن محلی یوق جعله ابتدایه) پس معنی نه نسته در شولکه سنی ادخال ایلدی
 دیمکدر (ایکنجیبی وجه اولدر که ماذا مجموعی اسم واحد اعتبار اولته ای شی * معنایه محلامر فوع
 مبتدانه نسته دیمکدر اخاضک جعله فعلیه اعرابدن محلامر فوع خبر مبتدأ معنایه ای شی *
 جعلک خائضا دیمکدر یعنی سنی نه شی * داخل و مقحّم قلدی دیمکدر (با حرف ندا) مغرور نادی
 مفرد معرفه مینیدر ضم اوزره (فی الخطر جارمجرور اعرابدن محلامر منصوب مفعول فییه در
 اخاض فعلنک یعنی غیر صریح ظرفیدر (خطر خاء مجحه نیک و طاء مهمله نیک فتحه لریله اشراق
 علی الهلاک ایله تفسیر ایدرلر یعنی هلاکه قرب اولتق) حتی بونده تاء تعلیلیه معنایه در (هلکت
 فعل ماضی مفرد مذکر مخاطبدر ضرب یابندن هلاک و هلوک و مهلک و مهلک و مهلک و مهلک
 کلور مصدر لری (اسمی هلاک کلور هانک ضمیله) مصدری تهلکه ده کلور شد و ذا فاحفظ (فلینت
 فاء شرط محذوفه جوابدر) لبنت لامک فتحله حرفیدر حروف مشبهه بالقلوبدن (تل نونک فتحله

زده شرح جیعا

رد شععی

مطلب اعراب ماذا

اولکی مهلک لامک فتحی
 ایکنجیبی کسر اوچنجیبی
 ضمیله و مهلکته بنه لامک
 ضمیله در (الطابع)

قرنجه دیگر لفظاً منصوب اسم لیت در (لم یطر طانک کسر یله فعل جمعد مفر مد کر غائب
 جمله فعلیه اعرابین محلا مر فوع خبر لیت در ایکی راضو روت وزن ایچون کسمرک اشبا علیه
 او فنسور که تقدیرا بریامتولد اولور بعض شارح لم یطرک طاسنی مقنوح اوقفتی کرک خطرک
 طاسنه قافیه موافق اوله دیش و بعضیسی قحک جوانه حکم ایلمش لیکن ایکسی بله سهو ایلمش
 زیرا طلو و حر که سی حروف و حرکات قافیه به داخل دکلر فتدیر (لم یطرده طاسن قحله ورا کسر یله
 اوقنور قافیه ضرور تیچون دین خطا ایلمش زیرا طانک حال مسد کور کیدر اما رانک کسری
 وتولد یانی ضرورت وزن ایچوندر ضرورت قافیه به تعلق بو قدر فتأمل (محصول بیت) ای مغرور سنی
 نه شروع ایندر دی خطر ناک محله تا کیم هلاک اولدک یعنی مخوف محله سنی نه نسنه اد حال
 ایلد یکه هلاککه سبب اولدی نه اولیدی قرنجه اوچسا بدی جمیع دلدره قرنجه قنساد لئاسی
 ضرب مثلدر مذکور عربک مثلیدر و عجمک کی بوندن صکره کلن قطعه ده کندی حضرت شیخ

رد این سید علی
 رد سروری
 رد شیعی
 رد شیعی

ایراد ایدر و ترکیده قرنجه نک قنادلئسی زوالی دیرل * نظم * سقله چوجاه آمد و سیم ورزش سبلی
 خواهد بضرورت سر * بویکی بیتری رباعی دیویازانلر احوال نظمندن بی خبری و بهره اعشار
 بو نظریه بیت اطلاق ایلمن و شرحنده بیت یازان هنوز بیت نیه دیرل بتلر ایلمش (سقله اصل لغتده
 سینک قحکی وفانک کسر یله اسم جمعدر ایحق قوم معناسنه صکره بعض عرب فانک کسرنی سینه
 نقل ایلد یلر بعد سلب حرکه سین سقله دید یلر بنه جمع معناسنه لیکن بیچیم بوشکلی مفر ده
 استعمال ایلدی بونده کی کی ایحق معناسنه براتقدیر یله آمدک مقعولیدر (زرش ضمیر سقله به
 راجعدر) سبلی سینک ولامک کسره لریله ویای اصلیه ایله ترکیده سله معناسنه در هر ده دیرل
 سبلینک یاسنه کسره حرکت وریلور ضرورت وزن ایچون دینلرک صورتنه سبلیله اوردق کرک
 احوال وزنه مطلع دکل ایکن بویله کابله شرح یازد قبری ایچون یاه کسره حرکه
 ورمکسرن سوزندر تنکه مولانا جامی بسمله و عروضنده تقطیع ایلسد کده مقعول مفعول

رد این سید علی و سروری
 در شرح جیوما

فاعلات بیورمشدر بونکده اولی مقعول کلمکله ناموزون اولماز نهایی سائر مصرعیه تقطیعده
 موافق اولماز لیکن ضررده ویرمن تنکه اوزانی تدیع ایده نه معلومدر نظامینک مخزن الاسرار
 اولی ونواینک حیره الابراری اولی بسمله ایله واقع اولمش و سائر ایاتنک تقطیعا تنه موافق دکل
 لیکن موزوندر حضرت مولانا جامینک تقطیع ایلدیکی کی سبلی بعض شارح اوغلا تیجقلرک اسامت
 چپنده یوزنه اوربلان طبا یجه ایله یسان ایلمش و بعضیسی اکسده اور بلان سبلیله به تخصیص
 ایلمش لیکن ایکسیده تخصیصده خطا ایلمش زیرا استعمالده اعدرتنکه ترکیجه ایی ییلنه معلومدر
 سبلی سبلیله معناسنه در اکامتل اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی جهندن خطا ایلمش زیرا
 بونده همزه نک وجودی بوغیکن همزه اثبات ایلمش و وحدت ایچون منصوص اولان بایکن
 وحدته دلالتی همزه به حکم ایلمش بحقیقت یا حرف طرف یا خود حرف مصاحبت بعض نسخده حقیقت

رد این سید علی و سروری
 رد شیعی

یرینه ضرورت دوشتر سریش ضمیری نه سقله به راجعدر (محصول بیت) ایحق کیسه که منصب
 والنون واقچه گاه یعنی بو مذکورله که مالک اوله دنائتندن نامعقول و ناشایسته شیلر ایشلور و تکبر
 وغرور بغیر ایس انک یاشی بالضروره ویا حقیقه طبا جمعد استر حاصلی اکا نادیب لازمدر
 * این مثل آخر نه حکیمی ز دست مورهمان به که نباشد پیرش * این اسم اشار تدر مصرع نایدیه
 (ومثلندن هر اید ضرب مثلدر که مصرع نایدین عبارتدر (آخر ادات تا کید و تقریر) نه
 بونده ادات استفهام انکار بذر (حکیمی یا حرف وحدت) ز دست اضلنده زده استدر ضرورت
 وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (محصول بیت) بو ضرب مثلی بر حکیم اوزده یعنی یعنی البته
 اوردی قرنجه به اول بکدر که قنادی اولیه حکیمک سوزی حاصلی بو در که قرنجه نک قنادلیدر

زوالی قصه در حصه بود که حضرت موسی علیه السلام دعا ایلمدیکی کیمسک غنایب هلاکی
اولدی * حکمت * بدر اعسال بسیارست ولکن بسر کرمی دارست * کرمی داروصف
ترکیبدر حرارت دارمعناسته زیرا کرمی یای مصدر ایله حرارته درلر کرکسه ذاتی اولسون کرکسه
عارضی حار المزاج دین ذاتی به تخصیص بلاخصصن المثلث (محصول ترکیب) بو حکمت سابق
حکایته تمثیل طریقله واقع اولمش بیورر که پدرك عسلی چوققدراما اوغل حرارت دار دزیغنی
بابایی اوغانه عسل و پرمیدیکی بخلندن و خاستندن دکلدر بلکه ضررندن خوف ایدر که
حرارتی آرتور، بو قورقار ایدی الله تعالی هر کسی غنی ایلمدیکی اول جهتدندر که هر کس غنایه تحمل
ایلمر حضرت موسی علیه السلام حفته دعا ایلمدیکی قیبرکی بویت تمام مقصودی توضیح وتیور
ایدر * بیت * آن کس که توانکرت نمی کرداند * او مصلحت تواز تو بهتر داند * توانکرت
وقدرت صاحبی دیمکدر و تاضیر خطابدر (کرداند فعل مضارع مفرد غایبدر کردانیدن
تصییر معنایه سابقا مذکور اولان کبی (محصول بیت) اول کیمسه کس غنی ایلمر یعنی الله تعالی
سنی اغنیادن وضاحت ثروتدن ایلمر اول ششک مصلحتی وسکالایق وموافق اولانی سندن
بیرک بلور زیرا هر کس غنایه تحمل ایلمر قیبر یک نشین کبی که سابقا مرور ایلمدی * حکایت *
اعرابی را دیمدر در حلقه جوهریان بصره حکایت هبی کرد که وقتی در بیابان راه کم کرده
بودم واز زاد معنی با من چیزی نماده بوددل برهلاک نهاده بودم که ناکه کیمسه باقیم برآز مروراید
هرگز آن ذوق وشادی فراموش نکنم که پیدا شتم که کشم بریانت و باز آن تلخی و ناامیدی
که معلوم کردم که مرورایدست * اعراب بریده ساکن اولان قومک اسمیدر اسم جنسدر
جمعی اغاریب کاور (پس شیخک اعرابی یوردیغنی با وحدتله در) ورا ادات مقول (حلقه در مراد
چار شولیدر (جوهریان یا حرف نسبت) و الف وتون ادات جمع جوهر صابجیلردن
عبارتدر) حلقه ک اضافتی بیانیهدر (و بصره لایمه در) زاد معنی بیانیهدر بیچکن عبارتدر
هر نه ایسه زاد سفر ایچون النان طعام (و معنی ذخیره ایدیلن طعام دین ناندن سولیش
(دل برهلاک نهاده بودم کواکمی هلاک قومش ایدم یعنی هلاک اولغنی مقرر ایدلم ایدی) که
حرف بیان (ناک کیمسه یا حرف وحدت) وهزه حرف توسل (مروراید میسک ضعی ورائک
سوتیله انجودیمکدر) شادی یا حرف مصدر در (پیدا شتم باه بجمک کسر یله فعل ماضی مکلم
وحده ظن ایلمدم دیمکدر) کشم بران بیانیهدر کف بجمک قحیله بغدادی دیمکدر (بران یونده
قاو رانش معنایه در (شارحک بریمی قاو رانش بغدادی دید کندن صکره بعضیلر دیدیلر که
اوتدم بغدادی دردمش) و بعض شارح قاو رانش بغدادی دیدیلر کند و به اسناد ایدوب
اوتدم بی مذکور شارحه اسناد ایدوب نهضب ایدوب و دخل ایلمش ایکن بوقولی مدخولدر
(تلخی و ناامیدی یازی مصدریه لردر (محصول ترکیب) بصره جوهر فروشلری مجلسنده
بر اعراب کوردیم یعنی بر بیه نشین کوردیم که حکایت ایلمدی که بروقت بیانیهدن بول بترمش ایدم زاد
معنیدن بمله هیچ برسنه قلامش ایدی کولگی هلاک قومم یعنی مومی مقدر بیدم ناکه انجودن
طنو بر کیمسه بولدم هرگز اول ذوق وشادایغنی فراموش ایلمم که بولدو و غده ظن ایلمدم که
قاو رانش بغدادی وینه اول امیدلکی واجیلغنی تحقیق بیدم که انجوایمش قاو رانش بغدادی
دکل امش (معنی یونده مراد لازم اولان نشسته معنایه در دین بی معنی سولیش) دالک ماقلنده
برواو ایراد اید نلر زائد ایلمش (و باز لفظندن صکره فراموش نکنم عبارتغنی ذکر اید نلر یعنی کاتبه
کتورنلری فایده ذکر ایلمش * قطعه * در بیابان خشک وریک روان * تشنه رادر دهان
چه در چه صدف * وریک رانک کسریله وکاف جمله قوم دیمکدر روان صفت مشبهه در

رد ابن سید علی

رد شموری

رد سروری

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شراح جمعا

زد سروری

در شرح جیها

رد این سید علی
وسروری

رد سروری

خرف شارخ هر چومک
یازد یعنی اوزره لغت زده سقمی
و طبراقدن یاپلان چنق
و چومک دیومفسر اولوب
سقمی قریفی دیمش بوغیکن
سقمی قریفی دینه اعتراض
ایده زائد ایش دبو اعتراض
زنده اولماق کرکدر
(لطابع)

رد سروری

آفتان معناسنه (تشنه را اادات تخصیص) صدق معروف (محصل بیت) قوری بیابنده
و آفتان قنده یعنی بر به قنده تشنه نك دهانندن انجونه صدقنه یعنی ایکسی برابر در زیر کسر
عطش ایوب صومسزغنی قاندر ماز (شارحک بریسی مصراع اولک معناسنده یعنی در بر به دیمش
و بریسی شوبله ظن ایش که رنگ روان یا ندر. و اعتراض ایش لیکن مقصوده عدم وصولندن
کندی معترض ایش (فکرم غائب قولاً صحیحاً) (و آفته من الفهم السقیم) * بیت می دبی
توشه کاو فتاد از پای در کمر بند اوچه زچره خرف * مر دبی توشه بیاینه (توشه از قدر
(کاو فتاد اصلی که او فتاد ایلی ضرورت وزن انچون حذف و ایصال اولدی) (که حرف رابط
صفت) (او فتاد اوله و او سز لغتسدر دو شدی دیمکسدر سقوط معناسنه) (پس شرح
کاواصلندن که او ایلی) (او ضمیر غائب) (مر دبی توشه به راجع) (و فتاد فأنک کسریله بعضیسنک
قوی اوزره) (و ضمیه بعضیسنک و بری برنک قولنه دخل و تعرض ایلسد کلری هب فاسددر
(فارسیده بومقدار بضاعته بویه معلق کتابه شرح یازمق غرایتندر (از پای او فتاده فطانه
متعلقدر) (در حرف ظرف) (کمر بند قوشغه دراز) (زر معروف) (خرف خاوازه مجله ایله سقمی
دیمکدر) (خرفه سقمی بازه سی دینه اعتراض ایلین زائد ایش) (محصل بیت) (از قسز
ار که ایقاندن دوشه یعنی یورومکه طاق و قدرتی قابله انک قوشه قنده التون اولمق نه
سقمی اولمق نه یعنی التونله طبراق اکا کوره برابر در زیر بونلر قارن طبور مرن قوشه قنده التون
اولمق معناسنی بودر که عرب و عجم ققراسی التون واقیعدنی قوشاغنه بغلر پس در برینه بریزانلر
بومعنادن اگاه دکلر ایش * حکایت * یسکی از عسرب از غایت تشنه کی همی گفت
* نظم * یالیت قبل منیتی * یوما افوز بمینتی * یا حرف ندا منادی محذوف تقدیری
یا الله (لیت حرف پذیر حروف سینه دن اسمی و خبری محذوفسدر) (تقدیری لیت الحمال
کها مائی) (قبل ظرف افوزدر) (منه فعیله وزنی اوزره اسمدر موت معناسنه) (ویاضمیر
متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (یوما بدلدر ظرفدن بومدن بونده مراد مطلق ظرفسدر یعنی
مطلق وقت پس بومی تعریف مشهور ایله تعریف ایلد کدن صکره اما بونده مناسب اولان بومدن
مطلق وقت مراد اولمقدر دینه اعتراض ایلین بی تقریب تعصب ایلسدر) (افوز فعل مضارع
متکلم وحده ظرف بولام دیمکدر نصر باندن اجوف و اویدر) (یا حرف جر) (منه میمک ضمی وتونک
سکونیه آرزو و مراد معناسنه در) (ویاضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (جار و مجرور افوزیه
متعلقدر) (محصل بیت) یا الله تولیدی موت و فومندن اول برکون آرزو و مرادمه ظفر بولیسدم
* نهر تلاطم رکتی * فاضل املاء قرینی * نهر مجرور در منه دن بدل اولمغه مر فوع اولمق جائز
مبتداء محذوفسه خبر اولمغه) (تقدیری تلك المنية نهر) (تلاطم فعل ماضی مفرد مذکر غائب لغته
تجانیه اور مقدر اما بونده مراد موج چار مقدر زیر اطلازی بری برینه طوقه قنده ده مستعملسدر
(رکبه رانک ضمی و کافک سکونیه دیز دیمکدر یا ضمیر متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه) (و رکبه
تقدیراً منصوب مفعول به صریحدر تلاطم نك وجهه فعلیه صفت نهردر) (واظ ان مقدرله
منصوب جواب تمثیدر تقدیری فان اظل در فعلدر افعال ناقصه دن اصیر معناسنه فاعلی تحتنده
مستتر انا عبارتدر متکلمدن) (املاء فعل مضارع متکلم وحده در فتح باینک مهموز الا مندن طولدرام
دیمکدر) (قر به فأنک کسریله طلومه در ل که عجم مشک در میمک و شینک سکونیه) (یا ضمیر
متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه) (قر به تقدیراً منصوب مفعول به صریحدر ملائک وجهه
فعلیه محلا منصوب خبریدر اظلم نك) (محصل بیت) منیه دیدیکم برنهر در که موجی دیزی
چار بار یعنی بغم مرادم دیره دک نهر در حاصلی دیز دک ابرمغه کرسیم و قریبای طوادر در اولسم یعنی

نه اولادى بويله برار مغه ظفر بواسم اولمدن اول (تلاطم فعل ماضى صورتده كلنديكى تال
 قصديله در قدر **حكايت** * همچنين در قاع بسيم مسافرى كم شده بود قوت و قوتش نمائده
 و درى چنددر ميان داشت بسبار بكر ديد راه بجاي نبرده و بسختى هلاك شد طائفة برسيدند
 و در مها پيش رويش نهاده ديدند و بر خاك نشسته * قاع بونده صحرا معناسنه در (و بسيمط
 ميسوط معناسنه در يعنى اوزون و ككيش حاصلى بول صحرا ديكدر (مسافرى يا حرف وحدت
 (كم كاف عجمك ضيمه ينيك ديكدر (كم شده بود تيش ايدى ديكدر قوت و قدرى دنى قوت
 و توشه سى (نمائده قالما مشيدى پروذ تقدير يله ننگه اسجاعده قاعده در (بكر ديد چكر ندى
 يعنى مذكور صحرا ده چوق كردى (با حرف صله (جايى يا حرف وحدت راه نبردك مفعول صريحى
 (و بجايى غير صريحى (با حرف مصاحبت (سختى يا حرف مصدر شدتله ديكدر (طائفة يا حرف
 وحدت (و همزه حرف توسل (در مها ها اادات جمع افچه ل ديكدر (در مها نها ده نك مفعول
 اولى (و پيش مفعول ثاينسى و مجربى ديدندك مفعولى (برخاك نشسته نك مفعول غير صريحى (و مضمون
 يت صريحى (محصول تركيب) مذكور ايكي عربى ينى اوقيان عرب كى برسوك صحرا ده بز مسافر
 ضابع اولمش ايدى (و قوت و توشه سى قالما مشيدى و بلنده بر قاج افچه سيده و ارايدى صحرا ده
 چوق دواندى و چكر ندى و برزه بول ايلده مدى يعنى سلامت يقاسنه بول چخاره مدى و شدتله
 هلاك اولدى هلاك اولديغى به بر بولوك طائفة ايرشيدى و كور ديلر افچه بى بوزى او كنه قومش
 و طيراق اوزرند بوقطعه بى بازمش * قطعه * كرهه ز جعفرى دارد * مر دى توشه بر نكرد كام *
 زرى راده تشديد ضرورت وزن اچوندر (جعفرى به اضافتى بيانيه در جعفره منسوب التون
 ديكدر كه ايريلك و خالصغه مشهوردر (مر دى توشه بيانيه (بر نكرد قالد رمن (كام كاف
 مجمله اديم معناسنه در كه عرب خطوه در خاى معجزة نك ضمى و طاء مهمله نك سكونيله و جائز در كه
 كام كاف عربيله مر ادم معناسنه اوله زقرينه سيله حاصلى مقاد قرينه سيله زقرينه سى تعارض ايدر
 (محصول يت) مر دى توشه اديم قالد رمن يعنى اديم اتامن حاصلى حر كنه مالك اوله مز و ايمز ادبى
 قالد رامن يعنى مر ادنى الماشه مالك اوله مر كرهه مالى جيعا جعفرى التون ايسه ده يعنى مسافره
 توشه اولمايجه زر خالص حر كنه قوت و رمن زيرا التون اكل اولمز (بعض شراح كاف عربيله كام
 اولماسته تجوز ايلش و بعضى تجوزينى رد ايلش ليكن ردى مر دوددر * در بيان فقير سوخته را
 شلغم پخته به كه نقره خام * فقير سوخته بيانيه (شلغم پخته ده بويله در (نقره خامده بويله در
 (نقره خام سكه انماش كمش (محصول يت) بيابنده سوخته فقيره يعنى هوا و كوئش
 اسجاعده باعش فقيره بيش شلغم خام كمشدن بكدر زيرا شلغم خدا اولور اما سيم خام اولماز
 نقره خام سبكه كمش معناسنه دين مسامحه ايلش * حكايت * هر كراز دور زمان ننايده
 بودم و روى از كر دش آسمان درهم نكشيدنه مكر وقتى كه بايم برهنه بود و استطاعت پاي پوشى
 نداشم بجماع كوفه در ادمم دانتك يكي راددم كه باي نداشت سپاس و شكر نعمت حق بجاي
 آوردم و برى كفتى صبر كردم * هر كراز لفظ فارسيدر شرا حك برى اصلا ديكلكه نفسير
 ايلش و برى اعتراض ايلش ليكن اعتراضك اصلا اصلى بوق (دور زمان لاميه در بخنازا
 (زيرا تغيرات زمان عسارتد ر زمان ايسه متغير اولماز بلكه احوال ناس متغير اولور و قدر
 (ننايده بودم نون حرف نى ايلكها مشيدم ديكدر بى حضور اولماقندن كنايئدز (كردش
 اسم مصدر در دوش معناسنه آسمانه اضافتى لاميه در دور فلك ديكدر (مكرادات استنادز
 الامعنا سته (وقتى يا حرف وحدت (كه حرف رابط صفت (استطاعت قدرت معناسنه در
 (باي پوش وصف تركيب رابوح معناسنه در (و يا حرف وحدت (با حرف صله (جامع كوفه

رد سرورى

رد سرورى

رد سرورى

حضرت امام علی ایله یکی جامعدر که کوفه شهر نیک اندن غیر ی جامعی یوقدر
 حضرت شیخک یو ردیغی زمانده مهور ایش اما بوزمانده جدران اربسه سی فالمشدر
 باقیسی شهر کوفه کی خراب و بیابدر شو بلکه اثر بنادن نام ونشان فالامشدر (در آدم
 داخل اولدم (دلنگ وصف ترکیبدر کولگی طار دیکدر قسوت قلیدن کایتدر (شکر نعمت
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) وحقه اضافت لامیه (برباه صله معناسنه در) بی ادات سلب
 (کفش کاف عربک فحیله وسکون فالایله باشقی دیمکدر) ویا حرف مصدر (موصول ترکیب)
 هرکز دور زماندن ایگلهامشیدم وگردش آسماندن بوزم پورتارمشیدم یعنی بی حضور و مضطرب
 اولمامشیدم الابروقتده که یاغم چیلق فالشیددی یعنی یالک ایاق قائم ایدی و برابوچ لغه
 قدرتم یوق ایدی جامع کوفه به قاسی القلب یعنی کول طاراقیله وی حضور لغه کیردم
 بریسی ایاقسوزدم یار ایاقسوزیا یکی ایاقسوز بس حقک نعمته شکر ایلام ویشهمسوزغه
 صبر ایلامکه بشغم بوغیسه الحمد لله تعالی الیم ویاغم صاعدر دیواول کیسه دن عبرت الیم
 * قطعه * مرغ بریان بچشم مردم سیر * کنزاز برک تره برخواست * مرغ ظاهر بودر که
 بونده مراد مرغ خانگی در یعنی طاوق مطلق مرغ دکلدن تکه استعمال خلقدن معلومدر
 پس مطلق قوش ایله بیان ایدنلر اصابت ایلامشدر (بربانه اضافت بیانه در) (با حرف صله در
 (چشم مردم سیر لایمه و بیانه در طوق آدمک کوزینه دیمکدر) (برک تره تشدید ضرورت
 وزن ایچوندراضافت لامیه در) (تره ترکیبده ده بواسله در) (خوان بونده سفره معناسنه در
 (موصول بیت) (بشمس طاوق طوق کشینک کوزینه تره یاراغندن سفره سنده اکسیر کیدز
 یعنی اندن بی قدر وقیمدر حاصلی بی اعتباردر زیر اطوققلندن کوزینه کوزن * وان که رادستگاه
 قدرت نیست * شلغم پخته مرغ بریانت * وان که را اصلنده وانکس را که در حذف
 وایصال طریقله ترک اوانسدی (دستگاه و قدرت عطف تفسیر شکاید) (شلغم پخته بیانه
 (مرغ بریانه بویه در) (موصول بیت) اما اول کیسه نیک که قدرت و مکتبی یوقدر یعنی
 قهر او لان کیسه به ششم شلغم همان ششم طاوقدر یعنی ششم طاوق کی خوره پکر
 حاصلی اشتباهه دادر * حکایت * یکی از ملوک بانی چند از خاصان در شکار کاهی زمستان
 از عمارت دور افتادش در آمد خانه دهقانی دیدند ملک گفت شب انجاروم تازحت سرما
 تپاشدیکی ازوزرا گفت لایق قدر پادشاهان تپاشد انجانبخانه دهقانی ریک بردن هم
 ایجا خیمه زیم و آتش افروزیم * از خاصان تی چندی بیاند (با حرف ظرف) (زمستان زانک
 و همک کسره لویه قیش دیمکدر) (خانه دهقانی لامیه در) (با حرف وحدت) (روم فعل امر
 متکلم مع الغیر کیده لم دیمکدر) (با حرف تعلیل) (زحت سر ملامیه صغوق زحتی) (انجا افتعال
 یا بدن مصدر در صغقی دیمکدر) (ریک ضعیف دیمکدر) (زیم و افروزیم فعل امر متکلم
 مع الغیر در زیندندن و افروز بدندن) (موصول ترکیب) پادشاه هلدن بریسی خاصلدن
 برنیجه شخصله شکار کاهک برنده قیش کونی عمارتدن ابراق دو شدی یعنی اولدیغی شهردن
 دور دوشدی کیجه کلدی برکویلی اوبنی کور دیلر پادشاه دیدی کیجه انده کیده لم تاکیم
 صغوق زحتی اولیه یعنی صغوق زحتی چکمه لم وزرادن بریسی دیدی پادشاهلرک قدر نه
 لایق دکل برضعیف کویلیک خانه سنسه پناه ایلتیک یعنی او سنسه صغوق بونده چادر
 قورالم و آتش یالکندیره لم * دهقان را خبرشد ما حضری از طعام ترتیب کرد و پیش سلطان
 پردوزمین خدمت بوسیدو گفت قدرت بلند سلطان بدین قدر نازل نشدی و لکن نخواسند که
 قدر دهقان بلند شود * دهقان رارا ادات مفعول (ما حضری با حرف وحدت برما حضری

دیکدر زیرا ما اسم موصول (حاضر فعل ماضی مفرد مذکر غائب صلہ سیدر الذی حاضر دیکدر
 از طعام ماحضری بیاندز) ماحضر ترتیب کردک مقدم مفعولیدر (زمین خدمت لامیددر) قدر
 فافک قحی ودالک سکونیلہ مقدار معناسنددر (بلندہ اضافت بیانیہ) وسلطانہ لامیہ (بدین
 دال همز مدنی بدلدر اشارتدر پادشاهک کنندیک خانہ سنہ مہمان اولقہ) قدر فافک ودالک قحیلہ
 یتہ مقدار معناسنددر (نازل نشدی الحقی اولما زدی یعنی مرتبہ سنندن دوشتردی) (محصول ترکیب)
 دهقانہ خبر اولدی پادشاه انک خانہ سنہ میل ایدوب وزیر مانع اولدیغی بس طعامدن ماحضر
 ترتیب ایدوب پادشاه اوکنہ ایلندی وزمین بوس خدمتی ایلدی ویدی (پادشاهک بلند مقداری
 بنم خانہ مہمہ مہمان اولقلہ نازل اولردی یعنی قدرنہ نقصان کلزدی ولیکن استمدایلر کہ دهقانک
 قدری بلند اولہ * ملک راجحن کتبتہ او مطبوع آمدشنانکہ بمنزل اولقل کردند بامدادان خلعت
 وشمش بخشید شہیدمکہ در کاب ملک قدیمی چندمی رفت ویکفت) (محصول ترکیب) پادشاهہ
 انک سوزسویلتی مطبوع و مقبول کلدی کیجہ سی یعنی همان اول کیجہ انک مزانیہ نقل ایلدیلر
 ابرتسی پادشاه کا خلعت و نعمت بغشلدی اشدمکہ پادشاهک اوزنکی سندہ برنجیہ قدم یعنی
 بر قاج ایاق کیدردی وسو بلردی * قطعہ * زقدر وشوکت سلطان نکشت چیری کم * زالتفات
 مہمان سرای دهقانی * شوکت شینک * کافک قحیلہ بلہ وسکون واولبلہ شدت حرب یعنی قتی صواش
 وآت حرب بلہ کامل کیرمک حاصلی آت حربی تمام اوستنہ المنہ دیرلر اما عجم ہیبت و عظمت معناسندہ
 استعمال ایدر (سلطانہ اضافت لامیہ در) نکشت کاف عجمک قحیلہ فعل نفی ماضی مفرد غائب
 اولدی دیکدر زیرا کشتن و کردیدن مترادفلر در اصلندہ دونمک معناسنددر سابقا ذکر ایلدی بکرن
 کی یتہ وجهلہ اولور سدہ دونمک بونددر کہ انتقال معناسندہ مستعملدر مثلا شراب سرکہ یہ دونمک
 کبی بس صبرورت معناسندہ استعمال بونددر فاحفظ فائہ من المهمات فی ہذہ اللغۃ) چیری
 یا حرف وحدت (کم کاف عربک قحیلہ اسکدر ناقص معناسندہ) نکشتک چیری اسمی وکم خبری
 (زالتفات نکشتہ متعلق) زاہ مفردہ ازدن محققدر تحفیف سزده نسخہ زده واقعدر حاصلی
 بو بجرہ ایکسید جا زدر بلا تفاوت) التفات افعال یا بدن مصدر در لغتہ کیدر کن باشی اردینہ
 دوندروب باقہ دیرلر) اما استعمالہ مطلق بقعہ دیرلر (باحرف صلہ) (مہمان سرای ترکیب
 مزجی در) اصلندہ سرای مہماندر اضافتہ قونق اوی معناسندہ روم ایلندہ عز نخشاہ دیرلر
 (دهقانہ اضافت لامیہ در) (ویا حرف وحدت ویا نکیبر) (محصول بیت) پادشاهک عظیم قدر ندن
 و عظمت و ہیبتدن هیچ برسنہ اسک اولدی یعنی هیچ نقصان ویرمدی رناتوان وضعیف کو بلینک
 مہمان سراینہ التفات ایلکدن) (یعنی رضعیف کو بلینک او یتنہ زول ایدوب قونق اولوق
 شان سلطنتہ نقصان ویرمدی * کلاہ گوشہ دهقان با آفتاب رسیدہ * کہ سایہ برسرش افکند
 چون توسلطانی * کلاہ گوشہ هانک سکونیلہ ترکیب مزجیدر اصلندہ گوشہ کلاہ ابدی اضافت
 ایلہ کلاہ اوجی دیکدر دهقانہ اضافت لامیہ در با حرف صلہ) (آفتاب فانک سکونیلہ کونش
 (رسید فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تختندہ کلاہ گوشہ یہ راجع ضمیر) (با آفتاب مفعول غیر صریحی
 (کہ حرف تعلیل) سایہ کولکہ) (بحرف استعلا) (سرش شین ضمیر دهقانہ راجعدر) (افکند
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی سلطان و مفعول صریحی) (سایہ و برسرش غیر صریحی) (سلطانی یاسی
 حرف وحدت و یا حرف تکبر) (محصول بیت) کو بلینک بری اوجی قدر و شرفدہ آفتابہ ابرشدی
 یعنی دهقان مکرم و معزز اولدی زیرا باشنہ سایہ صالدی سنک کبی بر عظیم الشان پادشاه حاصلی
 سلاطین مہمانالدر هر کیمسک کہ باشنہ سایہ رأفت و عنایت صالحہ قدر و شرف صاحبی اولور
 حکایت * کادی هول راحکایت کند کہ نعمت وافر داشت یکی از ملوک گفت می نماید کہ مال

اشبوت کبیدہ اولان اوج قدر
 سرا پا فافک قحی ودالک
 قحیلہ بلہ مقدار معناسنددر
 دالک قحی سنی اینکجی قدرہ
 شارحک ضبطی تخصیص
 دیک دکلددر لکن تخصیص
 اکلا شیلور
 (لطابع)

مطلب

بیکرار داری و ما را مهمی هست اگر برخی ازان دستگیری کنی بحکم عاریت چون ارتفاع
 ولایت رسد وفا کرده شود گفت لایق قدر بلند خداوند جهان نباشد دست همت بمال چون
 من کدای آوردن که جو جو فراهم آورده ام گفت غم نیست که بتاتار می دهیم که الحیثیات الحیثین *
 کدای یا حرف وحدت (هول مخوف یعنی قور قوج یعنی هر کس بویله دینخی اولمقدن خوف
 ایدردی شهر آمده مولانا مصلح الدین لاریدن سؤال ایلدیمکه کدای هول کیمدرد دیدیکه
 شول کدادر که سؤال ایلدیکی کیسه دن المایحینه اولمیه که عرب اکا ذوالوجه اوقاح دیر دیدی
 (کدایه صفتدر بعض نسخه ده اضافه واقعدر بیانیه طریقیله (را ادات مقول کتدک کدا
 مقول اولی وحکایت ثانیسی (که حرف بیان (یا حرف رابط صفت نعمت وافر بیانیه
 وداشتنک مقدم مقولی (می نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنایه کور نیور
 دیمکدر (که حرف بیان (مال بیکران بیانیه مال بی حد دیمکدر (داری فعل مضارع مفرد
 مخاطب طو تارسین یعنی سنگ وار دیمکدر (مهمی یا حرف وحدت (یا حرف مصاحبت (برخ
 بانک قحیله بعض معناسنددر (یا حرف وحدت بر مقدار یله دیمکدر (دستگیر وصف ترکیبدر
 کیریدندن ال طویچی دیمکدر یا مصدر یله معاونت معناسنددر (کنی فعل مضارع مفرد
 مخاطب (عاریت بانک نشدیدیله قرض مراددر (چون ادات تعلیل (ارتفاع ولایت مصدرک
 فاعلنه اضافتدر (کرده شود کرده انضمامیه (شود فعل مضارع مبنی للمفعول معناسنی
 افاده ایدر (گفت کدای دیدی (لایقیک قدره اضافتی اسم فاعلک مقولته در (وقدرک بلند
 بیانیه (و بلندک و خداوند و خداوندک جهان لایمه لردر (دست همت بیانیه (یا حرف
 مصاحبت (مال چون من لایمه (کدای یا حرف وحدت (آلوده کردن الوده بولاشق دیمکدر
 (که حرف تعلیل (جو جو یعنی حبه حبه حاصلی آزر آزر دیمکدر (فراهم آورده ام جمع ایشتم
 دیمکدر (گفت پادشاه دیدی (بتاتار یا حرف صله تاتار بونده کفار معناسنددر (زیرا اول زمانه
 بعض سلاطین هلاکوبه جزیه طریقیله مال تعیین ایشتم ایدی بعض نسخه ده (بکافران
 دوشش (خبیثات خبیثک جمعدر هر دارل دیمکدر (محصول ترکیب (بر قور قوج دینخی بی
 حکایت ایدر که وافر مال و نعمتی و ارایدی پادشاه لردن بریسی اکا دیدی شویله کور نیور که
 بی حد و بی قیناس مالک وار بزم ایسه بر مهم ایشتم وارا کر بر مقدار یله بزه عاریت و دین
 طریقیله معاونت و دستگیرک ایدرسک محصول مملکت ایشتمه وفا اولته یعنی قرض طریقیله
 استنتم غضب طریقیله دکل کدای دیدی جهان پادشاهنک بلند قدرینه لایق دکل همتی الی
 نیم کبی بر کدانک مالیه آلوده ایلک یعنی بولاشدر مکه آزر آزر جمع ایشتم پادشاه دیدی
 غم دکل که سندن الاجتم مال کافر تاتار و بره حکیم زیرا خبیثلر خبیثلر اچونددر یعنی سندن الاجتم
 مال مراد ایسه غم دکل ز برائی کافره و بره حکیم که مراد مراد داره لایقدر * بیت * قالوا عجبین
 الکلس ایس بطاهر * قلنا ندیده شقوق المبرز * عجبین فعل یعنی مفعولدر یعنی خبر (کلس
 کافک کسری و سکون لایمه الحیکه جاملی بخره لری اندن دوزرلر (عجبین الکلس جرد قطیقه
 کیدر (لیس اسمی تحتند عجبینه راجع ضمیر (بطاهر یا زائد ایله محلا منصوب خبری (قلنا
 جواب قالوا (سند فعل مضارع نفس متکلم مع الغیردر نصر بایشتم مضا عفتندن سد ایدرز
 مثلا بر کدیکی و یازدیکی بغلغه و اصلاح ایلکده استعمال ایدرلر (به ندیده متعلقدر و ضمیر
 عجبین کلسه راجعنددر (شقوق المبرز لایمه (شقوق شقک جمعدر اصلنده مصدردر اما بونده
 یارق و کدک مراددر (مبرز رانک زا او زره تقدیمه اسم مکندر محل بر وز معناسنه یعنی چقاچق بر
 مراد خلاد ر (محصول بیت (دیدیلر که کرچ و لخی خبری طاهر دکلدر یعنی نایا کدر بز بویله

مطلب

هولاکو
نسخه

دینارک جوایسته دبدک باس بو قدر یعنی قارمز را انکه آبخانه بارقارینی و دلکارینی سد ایدرز
 بیت * کر آب چاه نصرانی نه پاکست * جهودمیده میشوم چه پاکست * آب چاه نصرانی
 لایمه درل (نصران شامده بر کو به دیرل که بو طاشفه اندن ظهور ایلددر (یا حرف نستدر
) نه پاکست ناپاکست معناسنه در (جهودمیده بیانه در باه بطیله (می شوم فعل مضارع متکلم
 و حده در شو بیدندن (محصول بیت) اگر بت پرست کافرک قیوسی صوبی پاک د کل ایسه
 یعنی ناپاک ایسه قارماز زرا انکه اولش جهودی بورم (حاصلی مراد ری مر دار ایله بورم
 * شنید مکه سراز فرمان ملک باززد و حجت آوردن گرفت و شوح چشمی کردن ملک فرمود
 تا مضمون خطاب از وزیر جزو تو بیخ مستخلص کردند * فرمان ملک مصدرک فاعله اضافتیدر
 (باززد گیری او زدی یعنی ملکک قولته اطاعت ایلدی و سرکشک ایلدی (شوخ چشم بوده
 یوز سر و حشمی معناسنه در (یا حرف مصدر (تا حرف تعلیل (زجر و تو بیخ بوده عطف
 تفسیری شکلیدر سر زنش معناسنه (مستخلص لامک فتحیله اسم مفعولدر استفعال یا بیدندن
 (محصول ترکیب) ایسته مکه ملکک فرمانسندن باشنی دوند ری یعنی سوزینی قبول ایلدی
 و دلیل و حجت کتور مکه باشلدی و ادبسرک و کستا خلق الکلکه پادشاه یوردی تا کیم مضمون
 خطابی یعنی بیورد یعنی مقصداری مالی اندن زجر و تو بیخله یعنی سرزنش و غصبله استخلاص
 ایلدیله * منوی بطافت چو بر نیاید کار * سر به بی حرمتی کشد ناچار * بر نیاید حاصل
 اولسا زدی مکر سر تقدیری سرش در سر بوده اوج معناسنه (یعنی حدی و غایتی دیمکدر
 (شین کاره را جعدر (یا حرف صله (بی ادات سلب (حرمتی یا حرف مصدر (کشد فعل مضارع
 مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه چکاور دیمکدر فاعلی کاره راجع ضمیردر تأمل تدر (یعنی
 منقلب اولور تنکه دیر ز شراب سر که به چکلدی (ناچار بالضروره دیمکدر (محصول بیت)
 لطافت و رفق و ملائمتله چونکه ایش حاصل اولده یعنی ایلکله که بر مصلحت بقیه حد
 و غایتی حرمتسز لکه مفر و متحول و منقلب اولور حاصلی حرمتسز لکه مؤدی اولور بالضروره
 * هر که برخو یشتن بخشاید * کر بخشد بر و کسی شاید * هر که یعنی هر کس که بر حرف صله
 (خو یشتن کنندی معناسنه در (بخشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب بخشایدندن ترجم
 ایلر دیمکدر (کر حرف شرط (بخشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب بخشیدندن که مشترکدر
 اسرکک ایله بغشقی پینده (بونده اسرکک معناسنه در (بخشدندن مشتقدر دین لغوسی یاش
 (شاید لایققدر (محصول بیت) هر کس که کنندی به ترجم ایلر اگر کیسه اگا ترجم ایلر سه
 لایق و سزاوار در * حکایت * بازار کانی رادیم که صد و بیجاه شتر بارداشت و جهل بنده
 و خدمتکارشی در جزیره کیش مر ابجره خویش برد و همه شب نیار امید از سخنه های
 پر یشان گفتن که فلان انبازم بترکستانست و فلان بضاعت بهند و ستان و این کاغذ قباله
 فلان زمینست و فلان چیز را فلان زمین گاه گفتی که خاطر اسکندر به دارم که هوایش خوشست
 و گاه گفتی نه که در پای مغرب مشوشست سعد یا سفری دیگر در یشست اسکران کرده شود
 بقیت عمر خود بکوشه بنشینم ترک تجارت کنم گفتیم آن کدام سفرست گفت کو کرد پارسی
 بچین خواهم رد شنیدم که انجی اعظم قیمت دارد و از آنجا کاسه چینی بروم ارم و دیسای روی
 بهند و پولادهدی محلب و ابکیسه حلبی بین و بردیمانی بیارس و از آن پس ترک تجارت کنم
 و بد کانی بنشینم چندین ازین مانولیا فرا و خواند که بیش طاقت کفتنش نماند گفت ای سعدی
 تو نیز سخنی بگوی از آنها که دیده و شنیده کفتم * شتر بار دوه بوکی (جزیره کیش سرحدهدده
 بر جزیره نک اسیدر) نیار آمد فعل نفی مستقبل مفرد غائب ارام ایلدی (یعنی دیکلمدی اراده اندن

مطلب

رد شعری

ردابن سید علی و سروری

شارح من خوم یو صورتده
تایجا اعتراض ایتمشدر فدیبر
(لطابع)

رد سروری ردشعی
رد سروری
رد سروری

اینبار فتح همره ابله شریک دیمکدر اورتق معناسنه (بترکستان باحرف ظ طرف) بضاعت بوئده
سرمایه معناسنه در (قباله فتح فافله قاضی مکتوبی) فلانه اضافتی لامیددر (ضمین کفیل معناسنه در
(خاطر اسکندریه فکر اسکندریه دیمکدر) که حرف تعلیل (هوایی یا حرفی تنکیرو هوا میدا
و خوش خبری (نه یعنی اسکندریه به کتم) که حرف تعلیل دریای مغرب لامیه و میدا (مشوش
خبری (در بای مغرب بر بنده دیار عرب یازانلر متنی تدیع ایلمسا مشلر (سفری دیگر دیدیکندن
یاه وحید تله معلومدر که متعدد اسفار که مسافات بعیدده واقع اولور بر سفر عدايدر (کرده
شود ایلمش اوله (بکوشه یا حرف وحدت) و همره حرف توسل (ترک تجارت مصدرک مقعوانه
اضافتیدر (کدام قننی دیمکدر) کو کرد ایبی کاف عجمیله ترکیجه ایبی کاف عربیله کو کرد
دید کلریدر که عرب کبرت دیر (پارسی به اضافت بیانیه در (کاسسه چینه ده بیانیه در) دینیای
رومیده بویله در (پولادهندیده بویله در) پولاد چلاک دهر) آبکینه حلیمده بویله (زدیمانی ده بویله در
(برد رونوع الاجه در که یندن کلور اکثر مکبه خلقی اتی کبر) چندان اولقدرد دیمکدر (ازین
بونک کبی دیمکدر یعنی تشبیه افاده ایدر تکه سابقا بیان اولندی (مالخولیا فکر فاسد دیمکدر
(فر وادات نأکید) خوانداوقودی یعنی سوبلیدی (که حرف بیان (بیش زیاده) طاققت
کفتق مصدرک مقعوانه اضافتیدر (محصول ترکیب) بر بازار کانی کوردم که بوز اللی دوه بوی
تجارت اثوانه مالک ایدی و فرق عدد قول ابله خد متکاره بر کیجه جزیره کشیده بنی کندی
خجیره سنه ایلتدی ویتون کیجه آرام ایلتدی پریشان سوزلر سوبلیدکن که فلان شریکترکستانده در
وفلان بضاعتهم هند ستانده بو کاغد فلان یرک قباه سیدر وفلان نسته به فلان کیمنه
ککفیلد ز که دیر ایدی که خاطر ام اسکندریه به سفر ایلمک در که هوا خوشدیز و کاه
دیر ایدی که بوق دریای مغرب مشوشدر یعنی محو قدر کفاردن و اونداندن (بعض نسخه ده
در بای مغرب بر بنده دیار عرب واقعددر فدیبر (ای سمدی او کمده بر سفر دخی وارا کر اول سفری
ایلمش اولور سه بقیه عمر مده بر کوشه ده اوتوزیم و تجارتی ترک ایدرم شیخ دیر دید مکه اول سفر
قننی سفر دیدی فارسی کو کردی چینه ایلد یسرم ایشتند مکه انده عظیم قیمتی واروانند کاسه
چینی رومه کتورم ورومی دینیای هنده و پولاد هندی بی حلیه و حلب شیشه سنی مننه و پر دیمانی بی
فارسه و اوندن صکره تجارتی ترک ایدرم و پر دکانده اوتوزیم اولقدرد بونک کبی مال خولیا ای او قودر که
آرتق سوبلیمکه طاقتی قالدی اندن صکره دیدی ای سمدی سنده برسوز سوبله ایلر دکه کورده سنین
و ایتمش سنین یعنی کورد کلر کندن و ایشتند کلر کندن بنده دیدیم * نظم * آن شنید سنیکه در صحرای
غور * بار سالاری بیفتاد از ستور * آن اسم اشارتد بیت ثانی به (شنیدستی سین و تادات خبردرو یا غیر
خطاب ایتمش سیدر دیمکدر (صحرای غور بیانیه غور ایدر برسی تهام ایله من مایندده اولاند
و برسی دخی هند ایله بلخ اراستنده در نیکه انوری شعرندن فهم اولور (بار سالاریا به عربی و سکون
زا ایله بو کدر) و سالار اولوبه دیر لمر ادر تجارت اراستنده کار وان باشی دید کلری باز کاندرد (پس
باری یاه عربیله یار بار عجمیله اعتبار ایدوب بیلدر معنا سنه اخذ ایدنلر و معناسنی کچن بیل
بر سالار دینلر ترکیب فارسیده غریب متصنر فلردر (بو نصرفدن صکره تصرف خاص ایدوب باری
یاه عربیله سالاره اضافت ایدوب سالارک باری دین اغرب تصرف ایلمش غرابت بو مقصدار
بضاعت و مطالعه ایله صحیح معنایه و اصل اولته اعتراض ایلمکده در (بیت) فکرم من عیاب قول
صحیح) و آفته من الفهم السقیم) ستور طوار معناسنه در آت و قاطر و غیر برسی کبی حاصلی بید مراددر
(محصول بیت) آتی ایتمش میسکدر که صحرا ای غورده بر کر وان باشی طوار دن دوشدی یعنی
دوشد بکین ایتمکمی * کفت چشم تک دیندار را * یا دعایت پر کند یا خاک کور * کفت فاعلی

بارسالارد (چشم تنگ بیانیه در طار کوز دیکدر یعنی آج کوز) دنیا داره اضافتی لامیه در (ودنیادار
وصف ترکیبیدر مالدار وخرینه دارکی اهل دنیا وحب دنیا دیکدر یا عرییده اما کیبیدر گاه
ابتداء کلامه وگاه مقام عطفده واقعدر (خالک کوز لامیه در مقبره طبرائی دیکدر (محصول بیت)
بارسالار طواردن دو شیک دیدی دنیا دارک آج کوز بی یعنی مال ایله طویز کوزینی یا قناعت
برایدر و با مقبره طبرائی یعنی باقناعت کوزینی طبورر ویا اولد کده مقبره ترانی بویکی بی بی رباعی
یا زائر اقسام شهری غریب ای بیلورل ایش * حکایت * مالداری را شنیدیم که بخل چنان مشهور
بود که حاتم طائی بسخا ظاهر حالش بنعمت اراسته و خست نفس جبلی در نها دش همچنان
ممکن که نانی بجان از دست ندادی و کر به ابوهریره را بلقمه نتواختی و سگ اصحاب کهف را
استخوانی نینداختی فی الجمله خانه او را کسی ندیدی در کشاده و سفره او را سر کشاده * بخل
یا حرف مصاحبت (حاتم طائی بیانیه (بسخا یا حرف مصاحبت (ظاهر حالش لامیه (اراسته
برش یعنی معومر (و خست نفس جبلی مصدک فاعلته و بیانیه اضافتی در جلی خلتی دیکدر
خالک کسریله (و یا حرف نسبت براد لشی دیکدر (نهاد طبع معناسنه در (ممکن تفعیل یا بندن
اسم فاعلدر ثابت معناسنه (که حرف بیان (نانی یا حرف وحدت (بجای یا حرف مقابله (و یا حرف
وحدت (ندادی یا حرف حکایه (و کر به کدی کافی بجمک ضمی ورائک سکونیه (ابوهریره باضافت
تعظیماد (و را حرف تخصیص (یا حرف مصاحبت (لشمه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (نتواختی
فعل فی ماضی مفرد غائب (و یا حرف حکایه نواختدن او خشا مزی یعنی رعایت ایلزدی (کهف را
را ادات مفعول اصحاب کهفک کلینه دیکدر (نینداختی فعل فی ماضی مفرد غائب و یا حرف حکایت
انداختدن اتمزدی دیکدر (فی الجمله حاصل کلام (خانه اولامیه (و را حرف تخصیص (ندیدی
یا حرف حکایت کور مزی دیکدر (در کشاده قیوسی آجی دیکدر (سفره اولامیه (و را ادات
تخصیص (سر کشاده سر یونده اوست معناسنه در اوستی آجی دیکدر (محصول ترکیب) بر مالدار
ایشده مکه بخل ایله شویله مشهور ایدیکه حاتم طائی سخا و کرمله یعنی حاتم بسخا ایله نیجه که مشهور در
و نامد اردن مذکور مالدار بخل ایله او ایله مشهور ایدی ظاهر حالی نعمتله مزین پیراسته یعنی نعمتی
چوق ایدی و نفسک خستی و بخل جبلیسی طبعیده شویله متمکن ایدیکه بر اتمکی بر جانه
دشمن ایدی یعنی یا ننده بر اتمک جاندن عزیز ایدی و ابوهریره حضرت تنک کدیسی بر لقمه ایله
او خشا مزی ایدی یعنی بر لقمه و بر وب رعایت ایلزدی اصحاب کهفک کلینه اتمک آتمز ایدی
ایکسینک بله رعایت استحقاق و ارایکن حاصل کلام اتمک او بنده کیمسه قیوسی آجی کور مزی ایدی
سفره سنک اوستی و اغرتنی کیمسه آجی کور مزی ایدی حاصلی کیمسه او کینه سفره چکر مزی ایدی یعنی هیچ
بر کیمسه به اتمک بدر مزی ایدی * بیت * درویش بجز بوی طهامش نشیدی * مرغ از پس نان خوردن او
زیزه بچیدی * درویش یعنی فقیر (بجز یا حرف زائد (بوی طعام لامیه (شین مذکور بخیله راجعدر
(نشیدی فعل فی حال ماضی مفرد غائب یونده دو نمازدی دیکدر بجز از ایشیک معناسنه دکدر
شرحان ایلبدی کی (نیکم ترکیده بورم قوقی طو نمازد برل (مرغ ظاهر مراد مرغ خانکدر
یعنی طباوق مطلق مرغ دکدر (پس پای بجمله ارد و صولک معناسنه در (نان خوردنه اضافتی
لامیه در (نان خوردنک مقدم معنویدر (اوبه اضافه لامیه در (زیزه دو کوندی معناسنه در
یونده اتمک خوردسی مراددر (بچیدی فعل فی ماضی مفرد غائب و یا حرف حکایت در مزی دی
یعنی دیوش مزی دی دیکدر (یعنی خساختدن اتمک دو کوند و سین بسلا دیوشروب بیر ایدی
(محصول بیت) فقیر یعنی فقرا جنسی طهامک قوقیسندن غیر یعنی دو نمازدی یعنی یولدن کچن
درویش طعامک قیوسی آجی استشمام ایدزدی بوزن کورسک ویا اکل ایلک هر کز مسر

و سرور دشتی

بومقامه دز ویشی قید
و قوعیدر دیشه دخی مبالغی
اولور (لطایح)
رد شرح بجمعا

دکل ایدی طاق دخی ائک ینگ وائک بد کنندن صکره ائک او واغین دیوشمرزدی یعنی کندی
 دیوشروب پیری طاوغه فالمازدی ز یاده خسااستندن * شینم که بدرای مغرب راه مصر
 بر گرفته بود وخیال فرعونی در سر قوله تعالی حتی اذا در که العرق * راه مصر لایمه (ور گرفته نك
 مقدم مفعول (خیال فرعونی بیایه (راه مصر معطوف تقدیری خیال فرعونی در سر گرفته
 بوددر (اذا ادات شرط (ادرك فعل ماضی مفرد مذکر غایبدر افعال بایندن ضمیر فوعونه راجع
 محلا منصوب مفعولی (غرق لفظا مرفوع فاعلی) مذکور کلام فرعونك حتمه نازل اولان آیت
 کریمه نك بعضیدر (محصول ترکیب) (ایشتم که مغرب دریا سنده مصر یوانی طومشیدی
 یعنی مصره کسدردی و فوعونه منسوب خیالی یعنی تکبر و غروری باشدطه طومشیدی حتی اكا
 غرق اولوق ایرشدکده * ناکاه باد مخالف کرد کشتی برآمد چنانکه گفته اند * (محصول ترکیب)
 حریف فرعون کی غرور ایله مصره کیدرکن ناکاه مخالف بل یکی اطرافته طولندی (کرد برآمد
 طولندی دیکدر شو بله که دیشلدر * بیت باطبع ملوات چه کنددل که نسازد * شرطه همه
 وقتی نیود لایق کشتی * باحرف مصاحبت و باحرف صله (طبع ملول بیایه (وتاه ضمیره اضافه لایمه
 (چه کید بونده نیه مالک و فاد زردی کدر (کنندک دل فاعلی) که حرف بیان (نسازد فعل نفی استقبال
 مفرد غایبدر او میه دیکدر یعنی موافقت ایلیه فاعلی دل در (جمع شراح باه مکسوره ایله
 یاز مشر لیکن خطا ایشلر که بونده یا ایله اولنجه معناسی اولماز فتأمل (شرطه شینك فتحیله پوراز
 دیدکری یلک اسمیدر (موافق یلک اسمیدر دینلر فکر سز سو ییشلر ز پرا موافق بل کشتی به
 لایق اولما نك معناسی یوقد ز ادنی فکره مالک اولان ییلور (وقتی باحرف تکبر (لایق کشتی
 اسم فاعلک مفعولناه اضافتیدر (محصول بیت) کوکل نیه مالکدر که سنک ملول طبعه کار میه
 یعنی موافق اولیه (حاصلی موافق اولناسی ضرور یدر (ز پرا صاحبی انی اقتضایدر یعنی
 موافقت ایدر سه باطبع ایله بلکه باقمر ایله) تنکه ریح شرطه باطبع هر کشتی به لایق اولماز
 (مثلا مصره ومدن کیدن کشتی به پوراز لایق در اماکنه لایق دکل بلکه لدوس لایقدر (مصراع ثانی
 مصراع اوله نسبت مقام تعلیلده واقعدر * دست دعا پر آورد و فریادی فائده کردن گرفت قال الله
 تعالی * فاذا رکبوا فی الفلک * (دست دعا لایمه در مجازا (پر آورد قالدردی دیکدر یوقاری کتوردی دیک
 دکلدر (فریادی فائده بیایه (کردن گرفت ایلیکه باشلدی یعنی شروع ایلدی (اذا ادات شرط
 رکبوا فعل ماضی جمع مذکر غایبدر علم بایندن فچنکم کی به بنسده لیدیکدر (فی الفلک فی حرف جر
 رکبوا فاعلنه متعلقدر (فلک فائک ضمی ولامک سکو نیسه کشتی معناسه در (پو کلام شریف
 پر مجذوف کلامه متصلدر که بوندن اول شرح حال مشر کین اکادالات ایدر (و پو مقدمه فصل
 بیانی تطویلده مؤیددر (محصول ترکیب) شیخک بو کلای ناکاه باد مخالف کلامه می بو طدر دعا
 ایلی قالدردی یعنی دعا ایچون ال قالدردی دیکدر و فائده سز فریاده باشلدی شول طائفه کی که
 خدایه شریک اثبات ایدرل اما کی به بند کلرنده الهه تضرع و دعا ایدرل ایچون دینی خالص
 ایلدکری حالده مؤمنلر کی یعنی کندیلرینی مؤمنلر صورتده مخلص اظهار ایلدکری حالده دعا به
 مشغول اولورل وقتا که خدا انلری کی اضطرار بندن قورتا روپ نجات و پردکده ینسه اولکی شرک
 اوزره اولورل * بیت * دست تضرع چه سود بنده محتاج را * وقت دعا بر خدا وقت کرم در بغل *
 (دست تضرع بیایه (تضرع تفعل بایندن مصدر در زار یلق ایدوب عرض نیاز ایلیکه دیرل
 بنده محتاج بیایه (ورا ادات صله (وقت دعا لایمه (بحرف صله باه معناسه (وقت کرم ده
 لایمدر (در حرف ظرف (بغل بانک و غینک فتحه ل بله قولتی معناسه در که عر بجه ابطدرل
 همه نك و بانک کمره ل بله (محصول بیت) (محتاج بنده به تضرع و نیاز زالی یعنی تضرع

یومقامده قوله تعالی و ایشاعیکی
 ذکره ده قال الله تعالی عبارلری
 بعض نسخده یوقدرا و سله ل
 دخی معناده مدخاری اولیوب
 همان نقطه کی فصل ایچون
 کلشدر دز پرا آیت کریمه ل
 اقتباس طریقیله ذکر
 اولمشلدر در که شارح
 اوردیکی معنادن دخی مستبندر
 (للاطبع)

زد شرح جمعا

ردسروری و شعی

ردشعی

و نیاز ایله ال قالدیرمق نه فائده (مصراع ثانی اوله نسبت مقام تعلیمده در تضرع و نیاز فائده
 و برمدیکی انگیجوند که ضرورت وقتنده دعا ای خدایه در یعنی حین مضایقه ده خدایه دعا ایچون
 ال قالدیر سین حاصلی خدان دعا ایله مرادک دیلرسین اما کرم واحسان وقتنده الگ قولتکده در
 یعنی محتاجله برسنه اعطا ایچون الگ اوزغرسین بلکه ایکی الکی قولتکده قصد ررسین حاصلی
 فقرايه نسته تصدق ایلرسین پس داک نیجه قبول اولسون (وقت دعا برخدانک معناسنی دعاوقتی
 ال خدا اوزره اوله دین خطا سو بیلشدر * قطعه * از زروسیم را حتی برسان * خو بشتن هم تمتی
 بر کیر * را حتی یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر و یا حرف تأکید (رسان فعل امر مفرد مخاطبدر
 رسانیدنن ایشدر دیمکدر (الف و تون ادات تعدیه در اصلی زسیدنندرا پرشک معناسنه (خو بشتن
 واورسیله کنیدی معناسمدر دیمکدر (تمتع تفعل بابندن مصدر در فائده لنگ دیمکدر (یا حرف
 وحدت و یا حرف تکبیر (بر حرف تأکید (کیر فعل امر مفرد مخاطب اخذ ایله دیمکدر (محصول بیت)
 زو وسیدن محتاجله راحت ایشدر یعنی فقرايه مال بذل ایلمکه آسوده حال ایله کنندک دخی بذل
 واحسان سببیه فائده اخذ ایله یعنی (الصدقة ترالبلاء و تزید العمر) ایله عامل اولنکه بوندن ابو فائده
 اولماز * دان که این خانه از تو خواهد ماند * خشتی از سیم و خشتی از زر کیر * دانکه برینه چونکه یاز انلا
 و آنکه یازان صحیح نسخه له مخالف یاز مشاعر (این خانه یعنی کنیدی خانه ک ماند بونده ماندن معناسمدر
 ز را مضارعه مقارننر (خشتی یازی حرف وحدت (کیر طوت یعنی فرض ایله ترکیده ده طوت
 فرض ایله معناسمدر مستعملدر (محصول بیت) بیلکسن بونده می اولکسندن کیر و قالیسردر بر کیر یعنی
 کومشدن و بر کیر یعنی اتوندن فرض ایله یعنی خانه کی هر تقدیر که تریین ایلرسک غیر ایچون ایلرسین
 پس مالکی خانه ز بنته صرف ایله بلکه صدقات و زکوة و آخرت بوانه صرف ایله که منتفع اولاسین
 تا که ورثه به فائده را ایلر عدول کدر کدستک موت و فوتک تمتی ایلرل * آورده اند که در مصر اقارب
 درویش داشت بقیه مال او تو انکر شدند و جامه های کهن بمرک او بدر یدند و خز و دیلماطی
 بیدندهم دران هفته یکی را دیدم از ایشان بر باد پای روان و غلامی بری بیکرد بری اودوان باخود
 کفتم * آورده اند روایت ایلشدر دیمکدر (اقارب اقر بانگ چه بیدر و اقر باقر بیک چه بیدر اصداقا
 صدیقک جمع اولدینی کبی درویشه اضافت بیاتیه در (خرما، عجمه ک فحی و زاء مجمه مشده
 ایله ذکر قیونی وانگ یوکنه درلر سمور و سنجاب و وشق هم حیوانسه وهم کوزکنه دیدکری کبی
 (دیلماطی دالک کسر یله دیلماط مصرده طقون الاجه جنسیلدر (بیدند فعل ماضی جمع غایبدر
 کسدیلر یعنی بچندیلر (باد پای آنک صفتلندن وصف ترکیبدر بل ایقلی دیمکدر (روان صفت
 باد پادر بوروکن معناسنه صفت مشبهه در غلامی یا حرف وحدت (بری بیکر وصف ترکیبدر
 بری یوزی معناسنه (دوان صفت مشبهه در غلامه دوا یندن بلجی دیمکدر (محصول) ترکیب روایت
 ایلشدر که مصدره بر فقیر اقر باسی و ارایدی انک مالک بقیه سببه (یعنی در یاده کنیدی غرق اولان
 مالدن غیر یله غنی اولدیلر و اسکی لباسلرینی انک اولاسی سببیه برتدیلر بونده ایهام وارر فندبر
 (خز و دیلماطی بچندیلر هم اول غرق اولدینی هفته ده ایلردن بری سنی کوزدم بر یورغه
 اتک اوزرنده و آرد نیجه بر بری بیکر قول بلوب کیدر کندو مه دیدم * قطعه * وه که کر مرده باز کزدیدی *
 میان قبیله و پیوند * وه و اوک فحی و هاء اصلیه ایله ادات حسرت و تغایبدر واه در برل (مرده
 اولی (باز کرو و کزدیدی فعل حکایت مفرد غائب دونیدی یعنی بنه دنیا به کلیدی (یا حرف صله
 (میان قبیله لایمه قبیله و تارسنه و اراسته دیمکدر (پیوند حصم و قوم معناسنه در (محصول بیت)
 حیف کدا کرهت کیر و دوندی یعنی حی اولوب دنیا به کلیدی قبیله سی و اقر باسی اراسته (حاصلی
 تکرار حیات بو اوب قبیله سی و پیوندی ایله سابقده کی اختلاط ایلسه * رد میراث بختنر بودی *

رد شعی

دران سید علی و سهروردی
 رد شعی

* وارثان را زمره خویشاوند * رد میراث مصدرک مفعولته اضافتیدر (سختتر اسم تفضیل
 قتیق ومشکلک دیمکدر) وارثان فاعل رد در (راادات صله) زاء مفرده من تفضیلیه معناسنه در
 (مرک خویشاوند مصدرک فاعلته اضافتی قیلندنددر) خویشاوند اسم جمعدر اقربا
 معناسنه مفرد معناسنده مستعملدر (محصول بیت) اگر هر ده مذکور یکی نسه کلیدی
 وارثله میراثی رد اینک حصیلک موتسدن قتیق ومشکلک اولوردی (یعنی مال جاناندر
 پس مال ویرمک همان جان ویرمکدر * سابقه معرفتی که میان ما بود آستینش
 بکشیدم وکتم * باحرف مصاحبت سببیتی منضم سابقه معرفت لامیه (معرفت بونده
 آشنایق معناسنه در یعنی کچمش آشنایق سببیه) که حرف رابط صفت (میان ما لامیه
 (محصول ترکیب) بورغه آت اوزره سوار اولان خصیله کچمش آشنایق سببیه که آراهنده
 وارایدی بکنی چکدم ویدیم * بیت * بخورای نیک سیرت سره مرد * کان نگون بخت کرد کرد
 ونخورد * نیک سیرت وصف ترکیبی درخوش خوی معناسنه (سره مرده اضافتی بیانیه در
 نیک مرد دیمکدر (زرا اصلنده کچکن اینی اچقه به درل (سره مردی اکاعطف ایدنلر اسلوب
 عجمه مخالف ایشلر (کان اصلنده که آن در (که حرف تعلیل (نگون بختک وصف ترکیبی در
 نونک کسری وکاف عجمیک ضمیمه باشی اشغه دیمکدر که عربیده منکس درل افتعال بابندن
 اسم فاعلدر رجم روستایلیری نونک ضمیمه او قورلر پس بضم الون دین روستایلیق ایشلر
 بد بخت معناسنه در (کرد کرد کاف اول عجمی وکسور در وئائی عربی ومفتوحدر رجوع
 ایلسدی دیمکدر (نخورد خانک قحی واورسبیه فحسه قافیه ضرورتی ایچوند روزن ضرورتی
 ایچون دین خطا سوبلش (محصول بیت) ای ای خوبی ای مرد زیرا اول بد بخت جمع
 ابادی وینیدی یعنی چونکه اول بد بختسه بیک میسر اولدی ای نیک مرد سن بی نوش جان
 اوسون * حکایت * صیاد ضعیف را ماهی قوی دردام افتاد طاقت ضبط آن نداشت ماهی
 پروغاب آمد ودام ازدنش در ر بود و برقت * صیاد ضعیف بیانیه (ورا ادات تخصیص (ماهی
 قوی بیانیه (در حرف صله دام بونده آغ معناسنه در که عربیده شبکه درل (طاقت ضبط
 مصدرک مفعولته اضافتدر (وضبطک آنه مصدرک مفعولته در (ماهی میتدا غاب آمد
 خیری (در حرف تأکید (ر بود فعل ماضی مفرد غائب فاعل دیمکدر ((محصول ترکیب) صیاد
 ضعیفک قوی بالق (یعنی ایری وقوتلی بالق اغنه دوشدی آتی ضبط ایلیکه طاقتی اولدی) یعنی
 ضبط ابدهدی ماهی اصک اغاب کلدی و آغی اندن فاعلی وکتندی * قطعه * شد غلامی
 که آب جوی ارد * آب جوی آمد و غلام ببر * شد بونده رفت معناسنه در (غلام بونده او غلام
 دیمکدر (یا حرف وحدت) که حرف بیان (آب جوی لامیه جوی ایرمق غلام ببردک مقدم
 مفعولیدر (محصول بیت) اغلان کتندی که ایرمق صوبنی کتوره (یعنی ایرمقدن صوکتوره
 ایرمق صوبنی کلدی (واو غلامی ایلندی) (یعنی کتوردی ماهی دامی یعنی اغنی کتور دیمی کی
 * دام هر بار ماهی آوردی * ماهی این بار رفت ودام ببرد * بار بونده کره معناسنه در (محصول بیت)
 اغ هر زمان باق کتوردی (یعنی باق اولاردی ماهی بوکره کتندی و آغی ایلندی) (یعنی
 اغی فاعلی وکتوردی * دیگر صیادان در بغ خورنددر ملامتش کردند که چنین صیادی
 دردامت افتاد ویتوا نستی نگاه داشتن کفت ای پردارین چه توان کرد که هر اوزی نبود
 و ماهی را همچنان روزی مانده بود * در بغ دالک کسریله مشهوردر امام حسین معناسنه
 ضمه ایله ده کیشدر خیف دیمکدر در بغ یدیلر یعنی حیفلندیلر (که حرف تعلیل (چنین صیادی
 یا حرف وحدت بو تجلین بصد دیمکدر (واو حرف حال (توانستی فعل فنی ماضی مفرد مخاطب

ردشراج جیما

ردسزوری

رد ابن سید علی

(نگاه داشتن حفظ ايلك يعنى ضبط ايلك) مرار وزي ياه اصليه ايله رزق و نصيب معناسته در
 (ايكي روزي ده رزق و نصيب معناسته اولق جائز) و ياه تنكبر ايله يوم معناسته اولق جائز
 (محصول تركيب) غري صيادل حيفلنديلرواني ملامت ايلديلر كه بوئيچلين صيد دامكه
 دوشدى وضبطنه ماللك اولمك ديوديدى اى قداشدر نيجه ايمك كر كدر كه بنم نصيم دكل ايدى
 وماهينك بنم نصيم اولمدينى كى نصيب قالمش ايدى و يادر ناده درى كز ميه كو نى قالمش
 ايدى يعنى دخى اجلى كلامش ايدى * حكمت * صياد بي روزي در دجله ماهى نكبرد وماهى
 بي اجل برخشى نمبرد * (محصول تركيب) نصيب صياد دجله ده ماهى طوماز دجله ماهى
 چوقلمك مقامى ايكن و اجلاسزماهى قراده اولمز زيرا كاه اولوز كه صياد شبكه سندن بالقلى
 قراده دوكر و بعضيسى طالب ترقى به صوبه دوشوب خلاص اولوز * حكايت * دست و پا برده
 هزار پايى رابكشت صاحب دلى برو بگذشت و گفت سبحان الله با هزار پاي كه داشت چون
 اجلس فرارسيد از بي دست و پايى نتوانست كرىخت * بریده اسم مفعولدر (و يا حرف وحدت
 و همزه حرف توسل) هزار يافرق آياق ديدكلى بوجك (و يا حرف وحدت) ورا ادات مفعول
 (سبحان مصدر لعله منصوبدر بفعل مقدرله تقديرى اسخدر از معناسنى يعنى از معناه الله
 تنزهها اكثر مقام تعجبده مستعملدر بونده كى) فرا حرف تا كيد (كرىخت بونده كرىختن
 معناسته در) (محصول تركيب) برالى و ياغى كشمس كيمسنه بر هزار پايى قتل ايلدى
 بر صاحب دل اوزر يته اوغرا دى و ديدى سبحان الله بيك اياغله كه طوتاردى يعنى بيك اياغله كه
 ايلك وارايدى چونكى اجلى ايرشدى بر السز و اياقسزدن فاجعه صدر قادر اولدى به معنى خلاص
 بولدى * منسوى * چوايدز بي دشمن جان ستان * بنهدد اجل باى مرد دوان * بي بونده
 ارد معناسته در (دشمن جان ستان بيانده در) جان ستان وصف تركيدر جان آليجى معناسته
 (بنهدد فعل مضارع مفرد غائب اجل فاعلى) (و پاى مرد لاييه و مفعول) (دوانه اضافت
 بيانده) (محصول بيت) چونكه ارددن جان آليجى دشمن ايريشه يعنى كله اجل بليجى مردك
 اياغين بغلر شو بلكه بر آديم اتفه قادر اولمز حاصلى اولجك و قى كلكده دشمنن خلاص
 بولمز * دران دمكه دشمن پيايى رسيد * كان كيانى نشايد كشيد * دم بونده وقت وساعت
 معناسته در (كه حرف رابط صفت) (پيايى برى برى اردنجه) (كان كيانى بيانده سلاطين ماضيه نك
 بر قسمة كيانيان دبر اوللرى كينمز و اخر لرى اسكندر بن دارادر) (نشايد فعل نفي مستقبل
 مفرد غائب لايق دكل ديمكدر بونده عدم امكاندن عبارتدر) (كشيد مصدر معناسته در زيرا
 مضارعه مقارندر) (محصول بيت) اولدهده كه دشمن برى برى اردنجه كله ايريشه كان كيانى بي
 چككمكن دكل يعنى هر قدر كه كانكش و زور باز ايسه الى و ياغى دتر شو بلكه كان چكككه
 قادر اولمز كانى كيهانه تخصيص ايلدى زيرا ايلك كانلرى هم ابي وهم قى اولور ايمش وانلر
 جيمسا كانكش اولور ايمش تنككه بعض توار بخنده ذكر اولمش * حكايت * ابله ي را ديدم
 سمين و خلقى در بر يمن و مر كى تازى در زير و قصب مصرى بر سر كسى گفت اى سعدى
 چه كونه مى بينى اين ديبى معلم برين حيوان لايه علم كتم خطى رسنت كه باب زرتوشت *
 ابله ي يا حرف وحدت) ورا ادات مفعول (سمين فصيل و زنى اوزره سمير ديمكدر) (يمن
 بهالى ديمكدر زرا يمن قيمت معناسته در) (اسب تازى عربى آت ديمكدر بعض نخكه ده
) (مر كى عربى دوشمش) (قصب مصرى ارشنى ايسك و ارشجى كانندن طوقور در پروردى
 الاچه بزدر كه مصر ك تازه جوانلرى اولونداتى باشنه صابر ز لالان ارالزندن مستعملدر) (ديبى معلم
 بيانده معلم مفعولدر افعال بايستن مراد طرازدر كه اول زمانده لباسه اتى نشان ايدر لردى

ردشمی

او هو زلنده و کوسلرنده اما بوزمانده مهجور و متروکتر الاک عثمانک سر ایلرنده ایچ او غلامی
استمال ایلر حاصلی ایکندن بهار شکنده یعنی کل و سنبل و قرفل و غیر یلری کبی ایلر لر
(پس نوبدن برپاره در که ایکی اوموزه دیگر لر دین طرازی بیلزایمش (محصول ترکیب)
برسنز ابلهی کوردم اوزرنده آغر ایهالی خلعت والتنه عربی آت و باشده قصب مصری یعنی صرمال
برکیمسه بکادیدی ای سمدی نخیمه کوررسین یودنسیای معل و مطرزی بو حیوان لایعلم و لایفهم
اوزرنده دیدم برچر کین خطدر که آتون صوبی ابله یازلشدر * بیت * قدشابه باوری حصار *
عجلا جسده خوار * قدحرف تحقیق (شابه فعل ماضی مفرد مذکر غائب مفاعله یا بندن
(باحرف صله) وری و اوک ورائک فتحه لیله بنی آدم دیکدر حرف جر فله متعلقه تقدیرا
مجرور مفعول به غیر صریحیدر (و حصار لفظا حرف فاعلیدر (عجلا قیاس حرف اولق
ایدی حصاردن بدلاکله لیکن قرآندن اقتباسه دلالت ایلک ایچون نصب ایلدی (زیرا انه
منصوب بدر مفعولیت ابله انخذ فعلندن اما بونده جائز در که دینان کبی حکایتله اوله و جائز در که
اعنی تقدیرله اوله (و جسدا بدلدر عجلادن (له خوارله مقدم خبر و خوار مؤخر مبتدا و جمله
اسمی صفت جسدر (خوار شاه مجمله تک ضمیمه بقراوازیته دیرل (محصول بیت) مذکور ابلهی
گاه چهاره تشبیه ایلدی و گاه بقره تحقیق حصار بنی آدمه مشابه اولدی یعنی یوزاغی جسده بیکه
ضعیف اوازی صاحبیدر حاصلی صغیر اوازی پروزائی جسدی حصار بنی آدمه مشابه اولدی * قطعه *
با دمی توان کفت مانداین حیوان * مکر دراعه و دستار و نقش بیرونش * با حرف صله (آدمی
انسان) کفت مصدر معناسنه در (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانندندن بکرز دیکدر
مانستندن دین خطا ایش مصراعده تقدیم و تأخیر وارد تقدیر ی توان کفتکه با دمی ماند
این حیوان (دراعه دالک کسر یله طیلسان دیکازی لیسادر که بوزمانده مهجور و متروکدر
(دستار بونده دینسدر (محصول بیت) دیک اولماز که آدمی به بکرز بو حیوان مکر طیلسان
و دلیند و نقش و شکل بیرونی (یعنی حقیقده انسان دکادر و انسانه بکرز مکر صورت ظاهر ایسی
بعض نسخده مکر برینه بجز درشمش * بگرد در همه اثواب و ملک هستی * او * که هیچ چیز نیایی
حلال جز خونس * با حرف تأکید (کردکافی محکم فعیله فعل امر مفرد مخاطبدر کردبندن چکن بن
و دولان دیکدر (ملکی و هستی بیانیه (محصول بیت) جمیع اثواب و وارثی ملکینده یعنی ماملکنده
چکن بن و دولان یعنی نجس و نقص ابله که هیچ بر نسته سنی حلال بولماز سنی قانندن غیری یعنی
قانی حلال و سایر اثواب و املاکی جمیعاً حرامدر * قطعه * شریف اگر متضعف شود خیال میر *
که پایگاه بلندش خواهد شد * متضعف فعل یا بندن اسم فاعلدر ضمه فد که ضد
و نقیض قوتدر (که حرف بیان) پایگاه بانه بجهتله بونده مرتبه مر ادر (بلند اضافه بیانیه در
(شد مصدر معناسنه در (محصول بیت) شریف اگر ضعیفدها و اورسه خیال ایلیمه یعنی ابله
حاصلی خیال طوته که اناک بلند مرتبه سی و عالی منصبی ضعیف اولیسدر یعنی شریفک وجودی
و یا امر دنیویسی ضعیف اولغله شریفک مرتبه سته ضعیف و نقصان کل بنه شریف شریفدر
* و آستانه سینم بجم ز دوزد * کمان میر که یهودی شریف خواهد شد * آستانه سینم
بیانیه (باحرف مصاحبت (معجز زرده بیانیه در (دوزد فعل مضارع مفرد غائبدر (دوزیدن
میخلیسه دیکدر زرا دوختن و دوزیدن مشترکدر دیکم کله میخلاق یکنده بعض نسخده
زند دوشم بنده بومنه نایه (شریف بونده عزیز و مقبول معناسنه در (محصول بیت) واکر
کش ایشیکی آتون اکسرایله میخلسیه یعنی بوقدر اموال و اثوابه مالک اولورسه ظن ابله که
یهودی شریف و عزیز اولیسدر یعنی مال و ملک جو فاعله یهودی معزز و مکریم اولماز

ردشروی

حکایت * دزدی که این را گفت شرم ندری که از برای جوی سیم دست پیش هر لیم
 دراز می کنی گفت * (محصول ترکیب) بر او غری بردینجی به دیدی او تا من مبین که بار به
 مقدار پنجه کش همچون الیکی هر الجعک او کینه او را در سین دینجی دیدی * بیت * دست دراز
 ازین یک جبهه سیم * به که بر بند بدانکی ونیم * دست دراز تقدیری دست در از کر دندرد
 پس دست کردنگ مفعول اولی و دراز نائیمی پس دست دراز وصف ترکیبدر دین معنای پسته
 واصل دکل ایش بعض نسخه ده دست درازی دوشمش یا ایله بوتقدیرجه وصف ترکیبی اولوز
 (بی باه عجمک فحیمه ادا ت تعلیلدر) جبه شی قلیلدن عبار تدر (بزند فعل مضارع جمع
 غائب تشدید ضرورت وزن ایچوندر کسهلر دیمکدر) دانک کاف عجمه در همدن الی حصه دن
 بر حصه یه دیرل (محصول بیت) بر جبه کوش ایچون ال اوزن ایلك یعنی ال از اتفق بکدر که
 الی کسهل بردانک کوش ایچون و یایارم دانک حاصلی او غریلق ایوب ال کسهل کسدن ایسه دینجی لک
 ایوب ال صاغ قانع اولی در (بونده بی بعده مناسبه در دین خطا سوباش * حکایت *
 مشت زنی را حکایت کنند که از دهر مخالف بجان آمده بود و از خلق فراخ و دست تنگی بفعان
 شکایت پیش پدر برد و اجازت خواست که عزم سفر دارم تا مگر بقوت باز و دامن کامی
 بکف آرم * مشت زن وصف ترکیبدر یومرق اورویچی دیمکدر بونک اصلی بودر که مشت زنک
 بر فتردر که صاغ الک باش بر معین سبابه وسطی پیشه الور وصول التده بر نسته بی سپر ایدر و مطرق
 اوینی کی اویشار حاصلی صاغ الی مطرق یریشه استعمال ایدر و بو طائفه بوفنده اول قسدر
 ادمان ایدرلر که صاغ الیک هر بر برماعی خاربه دوغمشدر تحصیلیم زمانده شام شریفه بر قاج
 سمر قدسی طالب علم کلدی و بعضنک بوفنده بر مقدار مهارتی و ارایدی مسافر لدر دیو بونلری
 منجیک حسانه ایلتدک ایچر وده بر مقدار ترلد کدن صکره حسانک دیوارینه اولقدر مشت
 آوردیلر که قابل تعبیر دکل مکر انواع ادمانلر ندن بو بر نوع ادمان ایش و پر که بونلری دیوه
 جا ننه سپره چقاردق حین مصاحبتده برد زمانی رضعیفجه سنه قاتی بر مقدار اویشایه ایم دیدی
 قانقدیلر و اوینا یراق اول ضعیف توانانک قولنی توزینه بر مشت اوردی همان دبه سی اوزره کلدی
 و کوم کولک اولدی بز قاج رومی طالب علملر خوف ایلدک که اولدی دیو اما انلر هیچ آلتا دی
 و قانقدیلر اول مضر وی اوغدیلر عقلی باشنه کلنجه (پس مشت زنی زور باز ایله تفسیر ایدر
 تفسیر ایشلر) یا حرف وحدت (را ادات مفعول (دهر مخالف زمان غیر مساعددن عبار تدر
 اضافت بیانیه در (حلق فراخنده بوبله در (حلق نقطه سز عریده بوغاز دیرل و فارسیه سده
 کلو دیرل کاف عجمک فحیمی و ضمیمه فراخ فانک فحیمی و کسریله ککش دیمکدر واسع مناسبه
 کثرت اکل و عدم قناعتدن کنا یتدر (دست تنک وصف ترکیبدر (یا حرف مصدر ال طارانی
 دیمکدر صفر ایسد مناسبه حاصلی افلا سدن کنا یتدر (دست تنک دیوتانک کسریه تنبیه
 ایوب اضافتله او قویا نلر تنسک طبع ایشلر (بفعان یا حرف صله تقدیری بفعان آمده بود در
 شکایت پیش پدر برد (بعض نسخه ده مشورت دوشمش شکایت بر نینه (که حرف بیان) عزم سفر
 مصدر لکه هوانه اضافتیدر (تأخرق تعلیل (مکر حرف تثنی اوله که دیمکدر (یا حرف مصاحبت
 (قوت باز و مصدر لک قاعله اضافتیدر دامن لایمه در بخازا (یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر
 مر ادا کنی دیمکدر (یا حرف صله) کف ال ایامی در مر ادا ل در مجاز طریقله (آرم فعل مضارع
 متکلم و حده در اله کتورم دیمکدر بعض نسخه ده بچک دوشمش (محصول ترکیب بر مشت زنی
 حکایت ایدرلر که دهر مخالف سدن جهانه کشیددی یعنی جانسندن اوصسانش و بیزار اولشیدی
 و یکس بوغزدن وال طار لغندن فعانه واضطراره شکایتی باباسی قنده ایلتدی یعنی بیابانه ساندن

رد سروری

رد این سید علی

در شرح چه ما

رد این سید علی و سروری

شکایت ابدی و اجازت دلبده که سفره نیت ابد م اوله که قوت بازوایله مراد آنکی اله کنورم دیو
 بیت * فضل و هنر ضایعست تا نمایند * عود برانش نهند و مسک بسایند * تا حرف توفیت در
 مادام مناسبه (موصول بیت) فضل و هنر ضایع در مادام که کور نمیه ل و یا کوسه تریه از زوم
 و تعدی طریقیه مصرع ثانی تمثیل طریقیه واقع در پس عودی آتسه قور ل ققوسی ظاهر
 اولمغیچون و مسکی ارزل زرا از مکله ققوسی زیاده اولور حتی زلفه و کا کله و کیسو به مشکسا
 درلر بومعنی اعتباریله فندبر * پدر کفت ای پسر خیال محال از سر بدر کنی و پای فنیاعت
 در دامن سلامت کش که برزگان گفته اند و انت نه بکوشید ناست چاره کم جوشید ناست * (خیال
 محال بیانیه) پای فنیاعت لامیه در مجازا (دامن سلامتده بویلدن) کش فعل امر مفرد مخاطبدر
 کشیدن (که حرف تعلیل) کوشیدن طور شقی دیمکدر (یعنی سعی ایلمک) کم بونک کی برده
 ترک کلیدن عبارتدر (جوشیدن لغتده قینامقدر) اما بونک کی برده اضطراب و مشقتدن
 عبارتدر (موصول ترکیب) باباسی دیدی ای اوغل خیال محال باشکدن چقار یعنی اخرا ایله
 و پای فنیاعتی دامن سلامتده جگ یعنی ممکن اولدیغی دکلوقنیاعت اید و ب اضطراب و مشقتدن
 سالم و آزاده اول زرا اکا بر دیشلردر دولت و سعادت سعی و کوششله دکل یعنی چالشغسله
 دولت ال و یرمز مادامکه جانب حقندن عنایت اولیه پس چاره اضطراب و مشقتی ترک ایلمکدر
 یعنی صبر ایدوب بحضور اولمقدر * بیت * کس نتواند گرفت دامن دولت برور * کوشش
 بی فائده است و سعه برابروی کور * گرفت مصدر مناسبه در (دامن دولت لامیه در مجازا
 (کوشش بی فائده بیانیه در) و سعه اوک فحش و سننگ سکونیه بونده راستق مراد در ککه فاندلر
 قاشلرینه جکرل (ابروی کور بیانیه در زرا بونده کور عدم ابرودن عبارتدر اعنی مناسبه دکل
 یعنی ابرونک قبلی اولماینجه ابرویه راستق چکمک فائده و یرمز شرح کورک بومعناسته تعرض
 ایلمکدن معلومدر که کوری اعنی مناسبه اخذ ایدر ل (موصول بیت) کیمسه ذوات آنکی
 زورایله طومغه قادر دکلر یعنی قوت بازوایله دولت ال و یرمز زرا ابروی کوره و سعه چکمک کی
 بی فائده در دولت و سعادتده سعی جانب حقندن عنایت اولماینجه * بیت * اگر بهر سر مویت هنر
 دو صد باشد * هنر بکار نیاید چون بخت دیداشد * بهر با حرف ظرف (سر مولا میه قیل اوجی دیمکدر
 (هنر دو صد ضربه و وزن ایچون تقدیم و تأخر اولش اصلنده دو صد هنر در (موصول بیت)
 اگر هر پر قیلاک اوجنده ایکوز هنرک اولورسه هنر ایشسه کلر یعنی فائده ایلمن چونکه بخت و طالع
 برامن اوله یعنی طالعده مساعدده اولماینجه هنر فائده ایلمن * بیت * چه کند زور مند وارون بخت
 بازوی بخت * نه که بازوی سخت * (زور مند زورلی دیمکدر (زرا مندادات نسبتدر (پس روزمند
 وصف ترکیبدر دین خطا ایلمش (وارون بخت وصف ترک بیدر (نخس طالعالی دیمکدر
 زور مندک اضافتی بیانیه در (بازوی بخت و بازی سخت لامیه زردر مجازا (موصول بیت) زور ل
 نخس طالعالی نه ایلمسون یعنی نیه قادر در (ونیه مالکدر طالع ایلمش اینجه (مصرع ثانی
 مقام تعلیلده در (زیر طالع بازوی بکدر قوی بازودن یعنی طالع قوی اولماینجه باز و قوی
 فائده ایلمن بویکی بدتی بر بگردن ظن اید و ب منسوی یا زانلر غریب بی تشخیص ایلمش
 * پسر کت ای پدر فواید سفر بسیا رست از زهت خاطر و جذب فواید دیدن عجایب و شنیدن
 غرائب و تفریح بلدان و محاورات خیلان و تحصیل جاه و ادب و یرمز ید مال و مکتب
 و معرفت باران و تجربت روز کاران که سالکان طریقت گفته اند * فواید سفر لامیه
 (از حرف نمین) زهت خاطر مصدرک فاعله اضافتدر سرور خاطر دیمکدر (جذب فواید
 مصدرک مفعولده اضافتدر فائدهلر چکمک (یعنی فواید تحصیل ایلمک) دیدن عجایب و شنیدن

زدمسراج جیعا
 بروی کورک اضافتی لامیه
 اولوب کوراعنی دیمک اولسه
 هر تقدیر جزالت اولماینجه ده
 معنی فاسد اولماز حتی شارح
 مرحوم دخی شرحه
 یک یور مدیکندن جواز شه
 اشارت ایتمشدر
 (للطابع)
 رداین سید علی
 و سروروی

رداین سید علی و سروروی

غرائب ايكسبی بيله مصدر ك مفعولنه اضافقتدر (تفرج بلدان مصدر ك مفعولنه در (بلدان
 بانك ضميمه بلدك جعيدر شهر ردعكدر (محاورت مفاعله باینیدن مصدر در (خلائه اضافی
 مفعولنه در سابقلر كبی (خلان خلیلك جعيدر تشدید لامه (مزید مصدر میی ماله
 اضافی فاعلنه در (معرفت باران مصدر میینك مفعولنه در (تخر بتروزكاران تخر بت فعل
 باینیدن مصدر در سماعی زیر معتل الام اولما بیجه یاه مصدری حذف الثلک سماعیدر
 فتأمل (روز کارانه اضافی مفعولنه در (روز کاران الف و تون ایله جمع اولسی خلاف قیاسیدر
 (محصول ترکیب) پسردیدی ای پدر سفر فائده لری چوقدر خاطر سرور دین و جذب
 فواید دن و عجایب احوال کور مکدن و غراب قصه ایشتمکدن و شهرلر سپردن و دوستلره
 مکالمه دن و منصب و ادب تحصیلدن و مال و مکسب زیاده لیکندن و یاراتی بلدن و ز کارلر
 تخر به سندن شوبلکه طریقت سالکری دیمشردر * قطعده * تابدکنان و خانه در کروی *
 هر کزای خام آدمی نشوی * تا حرف توقیت مادام معناسنه (بدکان با حرف ظرف
) در حرف ناکید (کروکاف بجمک کسری و رانک فحیله رهن معناسنه در (یاخسیر
 خطاب (نشوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطبدر (محصول بیت) مادام که دکان و خانه ده
 رهنده سین یعنی انزله مفید سین هر کزای خام کیمسه آدمی اولماز سین یعنی مادام که دکان
 و خانه دن جعوب غریبه کنز سین هر کز حاملک کتیز و انسان اولماز سین * پرواندر جهان
 تفرج کن * پیش ازان روز کز جهان بروی * برو فعل امر مفرد مخاطب کیت دیمکدر (اندر
 هنزه نك فحیله ادات ظرفدر (کز اصلنده که از ایدی (محصول بیت) وارجهانده تفرج
 ایله اول کوندن اول که جهاندن کیدر سین یعنی دکاندن و اودن جعوب وار عالی سیر
 ایله اول کوندن اول که عالم فانیدن عالم باقی به کیدر سین یعنی اولزدن اول * پدر کت ای پسر
 منافع سفر برین نمط که کفتی بسیارست و لکن بیج طائفه را مست اول باز رکاتی که
 باوجود نعمت و مکتب غلامان و کنیزان دلا و یز و شاکردان چاک دارد هر روز بشهری
 و هر شب بمشای و هر دم تفرج کاهی از نعم دنیا تمتع شود * منافع سفر لامیه (نمط تونک و میک
 قیجه لریله اسلوب دیمکدر (بعض نسخه ده بسیار برینه بی شمار دوشمش (بیج طائفه را
) را ادات صله و ایادات تخصیص فتدیر (بعض نسخه ده مسله برینه سین ونا ادات خبر در
 واقع اولمش بیج طائفه راست دیمش (بعض شرح بویله یازمش بعینه) و بعضیسی
 افترا ایش که بیج اولنه بر بیه صله ایراد ایش دیو لیکن یا نمرده اولان نسخه مذکور
 شارح نسخه سندن یازمش غایبده صحیح نسخه در و انده افترا ایلدیگی بادن نام و نشان
 یوق (پس معلوم اولدیکه باننده واقع اولان نسخه یازیده سقیم امش و یا تعصبا افترا ایدر مش
 و بویله اعتراضی چوق واقع اولور (اعوز بالله من شرور انفسنا و من سیئات اعمالنا) بعض
 نسخه ده اول برینه نخستین واقعدر (باز رکاتی با حرف وحدت (که حرف رابطه صفت
) با حرف مصاحب سببیت متضمن (وجود نعمت لامیه (مکتبت قدرت دیمکدر (غلامان
 دارد که مقدم مفعولدر) و کنیزان اکا معطوف (الف و تونله جمع اولدق لری ذوی العقول دن
 اولدق لری ایچوندر (بعض شرح غیر دن نقل ایوب (کنیزان کتیز کج جعیدر دیمش
) صکره بجز القراب دن نقل ایوب دیمش (کنیزان کتیز کجی) و کنیزکان کتیز کج
 جعیدر و میچودر که کنیزان کتیز کجی اوله دیمش (و بعضیله تعصب ایدوب بوکه
 بوتقریر دن اسناد جهل ایدوب حیلی پریشان کلمات ایش (غلامان اولنه بر که حرفی ایراد
 ایلین حق معنایه و اصل دکل امش (دلا و بروضف ترکیبدر آویزیدن لغتده اصقندر

محاورت حایله فصاحت
 معناسنه در و جیم ایله
 قو کشیقی اینلکدر
 ۴

چیسایازانک سهواشینی جائز
 دکبدر (لطایع)
 رد سروری

رد سروری
 ورد شعری

اما استعماله تعلق معنسانه در کواکل تعلق ابلدیکی نسنه زده استعمال ایدرل بونده غلامانه
 و کینزانه صفت واقع اولش اشترک طریقیله (شاکردان چابک بیسانیه) و غلامانه
 و کینزانه معطوف شاکر دلردن خدمه مراد در یعنی خدمتکار جنسی (دار دفعل مضارع
 مفر دغائب مذکورل مقدم مفعوللری یازر کانه راجع تحتدنه ضمیر فاعلی (بشهری
 باحرف ظرف (باحرف وحدت (بمقامیده بویله در بعض نسخه ده هر دم بریده
 هر لحظه دوشمش (بفرج کاهیده بویله (نغم دنیا لامیه نعمت دنیا دیکدر (متبع تفضل
 بابتدن اسم فاعلدر فائده لینی معنسانه (محصول ترکیب) پدر دیدی ای بسر بوسلوب اوزره که
 سن بیان ابلدک سفر فائده لری چوقدر اما بش طائفه به مستلذراولیکسی بر یازر کاندک که نعمت و قدرت
 وجودیله دلا و بزجوانتری و جابه لری اوله و چابک خدمتکار لری دخی اوله هر کون بر شپهرده
 و هر کجه بر مقامده و هر لحظه بر سرانگاهده دنیا نعمتلردن فائده لئه * قطعه * منع بکوه
 ودشت و بیابان غریب نیست * هر جا که رفت خیمه زد و خوا ابگاه ساخت * منع اسم فاعلدر
 افعال بابتدن صاحب نعمته اطلاق ایدرل حاصلی اهل دولت دیکدر غنی معنسانه اسم مفعول
 طو توب عینی قعقله قید ایلدن تصرف خاص ایلش (بکوه باحرف ظرف (دشت دالک فحقی
 و شینک سکونیه اوه و صحرا معنسانه (منع مبتدا و غریب ثانیه) و نیست خبر ثانی و ثانی
 خبریله جمله اسمیه خبر اول و اول خبریله جمله ابتداییه (خیمه چادر و زردک مقدم مفعولی
 (خوابگاه بناجق بر یعنی یطاق و راحت بری دیکدر (ساختک مقدم مفعولدر (محصول بیت)
 منع و غنی اولان کیمسه طماغده و اواده و بیابانده غریب دکادر هر بره که واردی چادر قوردی
 و یطاق و حضور بری پیدا ابلدی حاصلی هر زهیه که وارسه حضور و صفای ایدر دیکدر یعنی
 اهل دنیا هر فنده ایسه ذوق و صفاده در دیکدر * و آن را که بر مراد جهان نیست دست رس *
 در زاد و بوم خویش غریبست و ناشناخت * و او بونک کی بر زده استدرک معنسانی متضعدر
 (که حرف بیان (مراد جهان بیانیه (دست رس و صف ترکیبیدر رسیدن قدرت و وسعت
 معنسانه (زاد و بوم جمیع کلستان نسخه زنده و اعطفله کلور اما سید علی زاده و نعمت الله
 و اوسز ایراد ایشلر و هیچ بریسی تعرض ایلامسدر که ترکیب اضافی میدر یامن چمیدر و سائر
 لغزده بوم زمین و قرار کاهدر دیشلر اما زاده مستقلا معنی و بر مشلر لیکن اهالی انجام
 دیدلر که زاد و بوم عطف تفسیریدر اما زادک بوندن غیری برده بو معنایه دلالتی بو قدر
 و العلم عند الله تعالی (ناشناخت نامعلوم دیکدر (محصول بیت) منعک حالی مذکور کیدر
 اما اول کیمسه نک که جهان مرادینه الی ایشمن یعنی قدرت و وسعت بو قدر حاصلی قیوم و فلسدر
 کندی تک طوغدینی و قو بدینی برده یعنی کندی شهرنده و مملکتنده غریب و مجهول
 و منکور در حاصلی اتی کیمسه بطن و نام و نشانی اکلز * دوم عالی که منطق شیرین و قوت
 فصاحت و مایه بلاغت هر جا که رود بخند متش اقدام نمایند و اکرام کنند * دوم اش طائفه نک
 اینکجیسی (عالی باحرف وحدت) (که حرف بیان) باحرف مصاحبت سببیتی متضمن
 (منطق شیرین بیانیه مصدر مییدر نطق معنسانه یعنی تکلم) قوت فصاحت و اولک تشدیدیه
 لامیه (مایه بلاغنده بویلدن) بخند متش باحرف صله (اقدام نمایند اقدام نمایند مقدم
 مفعولدر (محصول ترکیب) اینکجیسی بر عالمدر که شیرین تکلمه و فصاحت قوتیه و بلاغت
 سرمایه سیله هر بره که کیدر خدمته اقدام کوسررلر و اکا اکرام ایدرل * قطعه * وجود مردم
 دانا مشال زر طلاست * که هر کجا که رود قدر و قیمتش دانند * وجود مردم دانا لامیه
 و بیانیه در (مثال زر طلاست لامیه لدر راده تشدید ضرورت وزن ایچوندن (طلاطانک

صکسر یله یاندز التونیسدر (که حرف رابط صفت) ما بعدی جائزدر که دانایه صفت اوله
 و جائزدر که زر طلیایه (محصول بیت) مردم دانانک وجودی یالذز التوقی کیسدر که هرزه یه
 کیدر سه قدر و قیمتی یاور لر یعنی خالص وصافی التون بیجه که هر پرده معزز و مکرّم ایسه
 اهل علمه انجلین معتبردر * زک زاده نادان بشهروا ماند * که در دیار عربش بهیج نستانند *
 بزک زاده وصف ترکیبدر اکابر زاده مناسبه نادانه اضافت یانیه در (با حرف صله) شهر و
 بر لفظدر اما اصلنده مر کیدر شه لفظیسه روا لفظنیدن (معلوم اوله که ازمنه ماضیده بر پادشاه
 نکشدر که کونه سکه شاهشی ضرب ایدوب التوقی التون یرینه و آنچه بی آنچه یرینه یور یوب کندی
 حکم سلطنتنده خلق انکله معامله ایدوب بیع و شرا ایدر لر ایمش حق بو زمانده بر کیمسه نک ظلمدن
 تمبیر ایلی اولسدل مملکتده کون یوریدر دیر لر (پس شه شاهدن مخفقدروا جائز مناسبدر
 اول پادشاه * مذکور قضیه بی جائز کوردو کیچون اول کوندن آنچه والتونه شهر و ادبیلر پس شراحک
 بونده انواع بر شان اقوانند الثقات و التوسر که تقدی تضییع اوقاتدر (ماند فعل مضارع مفرد غائب
 ماینندن بکر مک دیمکدر (مانستن دن دینلر خطا ایلدیلر) که حرف رابط صفت در حرف ظرف
 (دیار عرب یسانیه) شین ضمیر شهر و ایه راجعدر (نستانند فعل نفی مستقبل جمع غائب
 صا تون المازل دیمکدر حاصلی اعتبار ایزلر (محصول بیت) جاهل اکابر زاده شهر و ایه بکرز که
 آنی اول پادشاهک فم روندن غیری دیارده هیچ المازل * سیوم خو بروی که درون صاحب دلان
 بخاطرت او میل کند و صحبتش را غنیمت شناسند و خدمتش منت دانند که گفته اند اندکی جمال به
 از بسیاری مال روی زیبا مرهم دلهای خسته است و کلید درهای بسته * سیوم بش طائفه نک
 او چیسی (خو بر و وصف ترکیبدر کوزل بوزلی مناسبه) با حرف وحدت (که حرف رابط
 صفت) درون صاحب دلان لامیه (صاحب دل سکون با ایله او آنچه و وصف ترکیبدر اما کسر با ایله
 لامیه در) حاصلی بونک کیسیر ایکی وجهله اوفتور (الف و تون ادات جمدر) با حرف صله
 (مخاطت مفاعله بایندن مصدر در و تا اسلوب بجم اوزره مطول باز یلور و تلفظ اونور) اختلاط
 و مخالطه فرشتدر (او به اضافت لامیه در) میل کنده مفعول صریحی (بخاطرت غیر صریحی
 وجهله فعلیه خبر مبتدایدر که دروندر (محصول ترکیب) او چیسی بر خوب روی در که صاحب دلانک
 درونی انک اختلاطه و یا انکله اختلاطه میل ایدر و صحیفنی یعنی مصاحیفنی غنیمت اکزلر و خدمتی
 منت یلور که او اولر دیمشدر (اندکی جمال باه مصدرله و اضافتله از اجزای جمال) بسیاری مالمه
 یته یوبله در بعینه حاصلی جمال آزلغی مالک چوقلو غندن یکدر زیرا روی زیبا خسته کولکله ره ییدر
 و بقلو قبول مفاصیحی کلیدی کاف عربک کسره سه تخصیص ایدنلر خطا ایلشلر بر افضله افصحدر
 * قطعه * شاهد آنجا که رود عزت و حرمت بیند * و بر ناند بقهرش پدر و مادر خویش * شاهد
 بونک کی پرده محبوب مناسبه در (و روا کردن مخفقدر) بقهرش شین ضمیر مالمه براننده مقیددر
 (محصول بیت) محبوب اول یره که کیدر یعنی هر یره که کیدر عزت و حرمت کورر و اکرانی
 کندنک تاسی و اناسی بانلرندن قهر ایله سورر رسیده حاصلی کیم اولور سه اکا اتاق و اتاق ایدر
 * بر طواس در اوراق مصاحف دیدم * کتم این مزلت از قدر تو می بینم بیش * بر به بجمله و تخفیف
 را ایله لفظه مشترکدر قناد ایله بیک یتند اما بونده بیک مراد در قناد دین خطا سویلدی زیرا
 مصاحفه بیک قونور قناد قونمز و بونی هر کس یلور (برک راستی تشدید ایله قید ایدنلر ضرورت
 وزن ایچون دیو وزن طبعه مالک دکلریمش (در یرینه بر یازانلر معنی جاننده ناظر المازل ایمش) اوراق
 مصاحف لامیه مصاحف صحیفه جمیدر (مزلت تاسی مر تب تاسی کی اسلوب بجم اوزره مطول
 یاز یلور و مطول تاز کی تلفظ اونور (پس ضمیر خطاب اعتبار ایدن غفلت ایلمش) بیش باه عربله

زد شرح اجمع
در شرح اجمعا

رد سروری و شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی

زیاده معناسنه در (محصول بیت) طاموس یلکنی محققانک اوراقی اراننده کوردم (تکسه عادتا
 اوغلا نیجه طاموس یلکنی محققانک اوراقی اراننده قویغنلدر (پس محققانک ورفلری اوزره
 طاموس قتادیئی کوردم دین ای کوره مش) کور یچک دبدم بومرته وفتزلی و بومقای سنک قدر کدن
 و حد کدن زیاده کور برم یعنی بومکر و معزز مقام سنک لایق دکلدن * کفت خاموش که هر کس که
 جالی دارد * هر یک پای نه ددست نداشتش پیش * خاموش فعل امر مفرد مخاطب ایسم اول
 دیکدر (که حرف تعلیل (جالی یا حرف تکبیر) نداشتش شین ضمیر معناده پیشه مقیدر پیشش
 تقدیرنده (نداردن یرینه نون ایله بدارند با ایله صحیح نسخته له مخالف یا مثلر ~~ا~~ کر چه تا و یلله
 معنی و یرمک فابلدر (محصول بیت) حضرت شیخ یورور برطاموسه بن بویه دیجه دینی ایسم
 اول ز بر اهر کیمک که جمالی وار هر زره به که ایاق قور یعنی کیدرا و کینه ال طو تزل یعنی انی کیمسه رد
 و منع ایله بلکه هر کس کل بری جاتم دیرل زرا صاحب حسنه هر کس طالبدر * نظم * چون
 در پسر موافقت دلبری بود * اندیشه نیست کر پدر از وی بری بود * جمع شرح بوابکی بیق
 رباعی دیو یا ز مشر حال بو که رباعینک بحری معین بحر در نهایتی بوده بحر هرج اقسامنددر یعنی بحر
 مضارع اخز بدر و رباعی بحر ینده قریدر فتدیر (دلبری یا حرف مصدر) بری بونده بیزار معناسنه در
 (محصول بیت) چون بسمرده موافقت و دلبرلک اوله یعنی کوزل اوله و اختلاطه لایق و قابل اوله
 غم بوقدر اگر باباسی اندن بیزار اولور سه ده ز بر اهر کس اکابا بانور حاصلی هر کیمسه انک کبی فرزند جاتم
 اوغل دیر * او گوهر ست کو صدقش در میان مباحش * در یتیم راهمه کس مشتری بود * اوضغیری
 یتیم سابقه بسمره راجعدر و مبتدادر (و گوهر خبری) کو فعل امر مخاطبدر کویسندن
 کتدن دن دینلر خطا سو یلدی (صدقدن مراد یا سیدر تشبیه طریقه (مباحش فعل نهی
 مفرد مخاطب اوله دیکدر (در یتیم شول انجویه دیرل که بر صدفده یا لکن اوله اما انسانده یتیم
 باباسی اولیانه دیرل و حیوانده اناسی اولیانه و جماداتده نظیری اولیانه (محصول بیت) اول پسر
 کوهدر سو یله صدق اراده اولسون یعنی صدق مطلوب جز دکلدن کرکز زرا در یتیمه هر کس
 مشتری اولور و یا مشتری بدر یعنی هیچ کیمسه دلبری باباسیله استیزا لکن استر تکه صبوحی یورور
 (پدر تاتابکی همراه آن شیرین پسر یتیم (الهی باشد آن روزیکه اورایی پدر یتیم * چهارم
 خوش اوازی که آب از جریان و مرغ از طیران بازدارد پس بوسیت این فضیلت دل مردمان
 صید کند و آراب معنی بمنامت اورغبت نمایند * چهارم دردنجیسی بش طائفه نک (خوش
 اواز وصف ترکیبی (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت (جریان مصدر در جری بحر یکن
 یعنی ضرب یانک ناقص یا نسیندن آقق معناسنه (طیرانده مصدر در طار یطیردن ضرب یانک
 اجوف یا نسیندن اوچق دیکدر (باز دارد آلیقور یعنی مانع اولور یا حرف مصاحبت) و سیت
 شول نسته در که انکه غیره اولشبله یعنی غیره یقین اوله تابی تطویل اسلوب عجم اوزره در
 (فضیلت معرفنده ارتقاعه دیرل و تابه مذکور کیدر) دل مردمان لایمه (و کتندک مفعول اولی
 (وصید تانیسی (آراب ربک چه عیدرا صحاب معناسنه معنایه اضافتی لایمه در (با حرف صله
 (منادمت مفاعله یا بندن مصدر در تملک دیکدر یعنی مصاحبت معناسنه در (اوبه اضافتی لایمه در
 (رغبت نمایندن مفعول صریحی (و بمنامت غیر صریحی (محصول ترکیب) دورنجیسی برخوش
 اوازدر که صویق ایتندن وقوشی اوچعدن منع ایله حضرت داوود معبر علیه السلام اوازی کبی
 پس بوفضایتک وسیله سی و سبیلله خلقک کو کانی شکار ایدر و آراب معنی انک مصاحبتنه رغبت
 کوسترلر * بیت * سمعی الی حسن الاغانی * من ذالذی جس المثنائی * سمع سنک فنی و میمک
 سکونیه قوتی معناسنه در بای متکلم ایله اضافت لایمه در و تقدیر امر فروع مبتدا و جازدر که سمعی

ردشعی

رد ابن سید علی

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی رد سروری

مطلب

سید علی زاده طریبان یازمش
 و سروری بویه یازد یتیمه
 اعتراض ایش و دعا کویه
 بویاز بشی زیاده ناپسند کلدی
 پس متعدد شر و حنه مقید
 اولدم کوردم فی الحقیقه جمع
 شر و حنند رانک یا اوزره
 تقدیمه بولدم لیکن بنده
 بوخطابی سهو قلم ینه حل
 ایدرم لامعی چلیبتک نعت
 رسولده صلوا علیه فعل
 ماضی سیدر یور دینی حمل
 ایلدیکم کبی والا بونلرک کبی
 اذدیلر دن بویه خطا قصده
 مقارن اولماز فتدیر پس معترضک
 اعتراضی یا لعصب طریقه
 اولور یا عصور فهمدن عنی عنه

سماعی واصفاً و معناسه اوله ایشتمک و دیکلمک دیکدر (پس حرف چر مقدره متعاق اولز
 (حسن صفت مشبهه در) اغانی به اضافت صفتک موصوفه اضافتدر) اغانی جمع اغنیه غنا
 معناسه در) پس اغنیه جمع غنادر دین کندی زعمیه سوبلش (من اسم استفهام محلامر فوع
 میدا) ذا اسم اشارت محلامر فوع خبری (الذی اسم موصول (جس جمیله فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب یابشدی دیکدر مس کی جمله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر الذینک و الذی
 صله سیله محلامر فوع صفت زادر (المثنی ججمع مشادر ایکی تللی سازه درلرنتکه مثلث جمع
 مثلشدر که اوج تللی سازه درلر (مثنی جس نک مفعولیدر و سکون یاضر ورت وزن ایچوندر
 (محصول بیت) بنم قولغم کوزل غناره دریاخود بنم سماع واصغام کوزل آوازه مقیددر یعنی هم کوزل
 آوازه در کیمدر شول کیمسه که ایکی تللی سازچار یعنی اگاهه اعتبار مقصود بودر که کوزل
 اوازی سازه ترجیح ایدر حاصلی بنم جمیع حسن صوته در سازه دکل علی الخصوص صکه تللی ساز
 دیکلمک حرامدر مصرع ناینک تحقیقده مراد حسن صوتدر دین پیتدن مرادی بنامش
 * قطعه * چه خوش باشد آواز نرم و حزن * بکوش حریفان مست صبح * آواز نرم بیانیه
 (حزن اینجه و نازک معناسه در) باحرف صله (کوش قولق (حریف پاده مصاحبی (الف
 و نون ادات جمعدر (کوش حریفان لامیه) مسته اضافت بیانیه (و صبو حه لامیه) صبو ح
 مصدر در صباح وقتده شراب ایچمه که درلرنتکه غبوق عکسنه درلر حاصلی فاعول وزنی آوزره
 مصدردر (صبو ح صباح وقتده ایچن شرابک اسمیدر دین مخالف سوبلش (محصول بیت)
 نه خوش اولور یومشقا اینجه آواز صبو ح مستی اولان حریفلر قولغنه یعنی قولقرینه لطیف کلور
 * به از روی خوبست آواز خوش * که آن حفظ نفست و این قوت روح * آن روی خوبه
 اشارتدر (و این آواز خوبه (محصول بیت) (روی خویدن خوب آواز یکسدرلر یا روی خوب
 حفظ نفسدر) و آواز خوب قوت روحسدر حاصلی حضرت شیخ آواز خوبی روی خوبه ترجیح
 ایدر لیکن فیسه مافیسه * بیجم پیشه وری که بسی بازو کفافی حاصل کسند تا آب روی
 از بهر نان ریخته نشود چنانکه خرد مندان کفته اند * بیجم یعنی مذکور طائفه نک
 بشچیسی (پیشه به بیجمک کسریله صنعت دیکدر (و رواولق فحیله ادات نسبتدرلی معناسه
 اوته بقالی در واویله علی کل حال صنعتلی دیکدر یعنی اهل صنعت (و باحرف وحدت) که
 حرف رابط صفت (باحرف مصاحبت) سعی بازو مصدرک فاعلته اضافتسدر (کفافی یا
 حرف وحدت (تا حرف تعلیل (آب روی لامیه) بهر نانه بویه در (ریخته نشود دوکوش
 اولیه یعنی دوکلیه (محصول ترکیب) بشچیسی بر اهل صنعتدر که سعی بازوایله بر کفافی حاصل
 ایلیسه تا کیم اتمک ایچون یوز صوبی دوکلیه حاصلی جره و کدبه به محتاج اولیه شویلیکه عقلا
 دیشلدر * قطعه * کر بغربی رود از شهر خویش * سختی و محنت نبرد پینه دوز * باحرف
 صله (غربی باحرف وحدت) سختی باحرف مصدر (پینه بمایه درلر) پینه دوز وصف
 ترکیبدر دوزیدن رودک و نبردک تناسخ طریقله فاعلیدر لغت حسبجه یامه دیکچی دیکدر
 اما عرفده اسکچی به درلر (محصول بیت) اگر غریبلیکه کیدر سه یعنی دیار غریبه کندی
 شهرندن شدت و محنت ایلمترو یعنی چکر پینه دوز یعنی اسکچیلک بر جزئی صنعت ایکن اتمک اهل
 هرزه به وارسه اول صنعتله کینوز * و بر خرابی فتد از مملکت * کرسنه حسب ملک نیم روز *
 ویرا کردن محفندر نیکه مکرر بیان اولندی (باحرف صله) خرابی باحرف مصدر خرابلق
 مقابل معور لغدر یعنی شلک (فتد فاده کسرو صم جائزدر اصلی افتسدر هرزه نک فتح وضعیله
 مصدری افتادن و افتیدن کلور هرزه حذف اولجق فاکسرو وضعیله مستعملدر فاحفظ (از مملکت

اغنیه همزه نک ضمی و کسری
 و یانک تشدید و تخفیف سیله
 تخی اولانلر بر کونه نغمه در کذا
 فی اللغات (اللطایع)

ردشعی

ردشعی

مطلب

فندمه ملقدر (کرسته بولفظ ایکی وجهله مستعملدر برسی بونده کی کبی یعنی کافک ضمی
 در الئ سکونی و سینک کسریله و برسی کافک ضمی و رائک کسری و سینک سکونله فاحفظ
) خسد خانک ضمی و سینک سکونی و بانک فتحیله فعل مضارع مفرد غائب باتور و او یور
 دیمکدر خسدندن ملک خسدک و فسدک فاعلیدر ترازع طریقوله (نیم روزه اضافتی لامیه در
) نیم روز ترکستانده برشهرک اسمیدر ملکی نیم روزه تخصیص بیته دوزه قافیه اولوق ضرورتی
 ایچوندر و الامذکور معناده هرماک بردر (محصول بیت) بیته دوزک حالی معلوم اما اگر کنندی
 مملکت و سلطنتدن برخراب آباه دوشر سه نیم روز پادشا هیسه ده ائنده برکالی وصتی
 اولدی یعنی تقدیرجه آج باتور یعنی آج فالور بونده مراد خرابلقدن کنندی مملکتندن غیریدر
 و الاحقیقته خراب آباهده مکه بولاری کبی ذخیره سی اولدی یعنی تقدیرجه هرکس آج باتور
 حاصلی مراد برتمیلیدر و الاحقیقته بوله المنی لازم دکل * چنین صفتها که بیان کردم
 در سفر موجب جمعیت خاطر ست و داعیه طیب عیش اما آن که ازین جمله بی بهره است بخسب
 باطل درجهان پرود و دیگر کس نام و نشا نش نشسته د * چنین صفتها بونجیلین صفتلر (که
 حرف رابط صفت) و باحرف بیان (موجب جمعیت خاطر لامیه لدر در سبب جمعیت خاطر دیمکدر
) داعیه باعث دیمکدر (طیبه اضافتی اسم فاعلک معقولته اضافتیدر) و عیش اضافه اضافت
 صفتک موصوفه در (بی بهره بی نصیب دیمکدر) باحرف مصاحبت (خسب باطل بیسانیه
) در حرف صله در باهمناسنه (جهان دنیا) دیگر دخی دیمکدر معناسنی دخی کبرودین
 سوزی کبرودن اکثر ایش (محصول ترکیب) پدر دیر بونجیلین صفتلر که بیان ایلدیم سفر ده
 جمعیت خاطره سیدر و کوچک دیرلکه باعثدر اما ازل کیمسه که بوجهله دن یعنی مذکوریش
 طائف دن اولما بوب جمعیتدن بی نصیب اوله سیاحت جه نه باطل خیال و هم فاسدله کیدر
 دخی کیمسه نام و نشانی ایشز یعنی نیجه اولدی یعنی کیمسه دوغماز زبیرا مشهور و نامدار کیمسه
 دکلدر که اندن خیر المنی ممکن اوله * قطعده * هر آن که کردش کیتی بکین او برخاست *
 بغیر مصححش رهبری کند ایام * کردش اسم مصدر در کردیندن دو نش دیمکدر (کیتی به
 اضافت لامیه در) کیتی کاف محتمک کسریله و با اصلیه ایله جهان دیمکدر (باحرف صله
) و کین کاف عربک کسریله عداوت دیمکدر (او به اضافت لامیه در) برخاست قاعدی
 یعنی قصد ایلدی (باحرف صله) و غیر بونده خلاف و عکس معناسنه در (مصححه اضافتی
 لامیه در) رهبر قول اغوز و صفاتر کبیدر بریدنن بوله ایلتمک دیمکدر لازمی قول اغوز لقدر
) رهبر کندک مفعول صریحی (و غیر صریحی) و ایام فاعلی (محصول بیت) هر اول کیمسه که
 عالمک تبدل و تغیری یعنی انقلاب احوال عالم انک عداوته قیام ایدوب قصد ایلدی ایام و روز کار
 انک مصححتک خلافت و عکسه اکافولا غوزاق ایدر یعنی اکامر ادینک خلافتنه دلالت ایدر
 * کبوتری که دگر آشیان نخواهد دید * قضاهمی بردش تابسوی دانه و دام * کبوتر
 کوکر چین (و باحرف وحدت) که حرف رابط صفت و باحرف بیان (دگر دخی دیمکدر
) آشیان بوه (نخواهد دیدن معناسنه کور میسر در یعنی کورمک میسر اولیسردر) قضا
 میتدا (همی ها حرف تأکیدمی حرف استزار (شین کبوتره راجعدر) تابونده الی معناسنه در
) باحرف صله (سوی جانب دیمکدر) دانه به اضافت لامیه در (دام بونده طوزاق معناسنه در
) (محصول بیت) بر کبوتر که دخی آشیانی کور میسر در یعنی کورمک میسر و مقدر اولیسردر
 قضای آسمانی اتی دانه و دام جانبده ایلدی یعنی شکار اولور حاصلی اتی یا بوی اولور یا مرغ
 شکاری اولور * پسر گفت ای پدر قول حکما راجه کونه مخالفت کنم که گفته اند رزق اگر چه

بعض انجم دید یکه نیم روز
 نصف دیبادن کشتیدر زیرا
 شمس حد استوایه وارد قده
 نصف دنیا مقدرانی قطع
 ایش اولور پس نسیم روز
 بوجهله اضافت لامیه او اور
 هـ

ردیفی

مقدورست باسباب حصول آن تعلق شرطست و بلا اگرچه مقدرست از ابواب دخول
 آن احتراز واجب * باحرف صله (اسباب حصول آن لامیه زدر اسباب سبب چیدر تعلقند
 مراد مباشرتدر (ابواب دخول آن لامیه زدر (محصول ترکیب) پسر بااسنک جوا بنده دیدی
 حکما نك قوائه توجهله مخالفت ایند کهکه دیمشدر رزق اگرچه مقسومدر یعنی ازاده هر کسک
 رزق تعیین اولشدر لیکن انک حصولک سببیرنه مباشرت شرطدر یعنی عقل میباشد
 اقتضا ایدر بلاده اگرچه مقدر در اما اکا داخل اولق ابواب واسبابشدن احتراز واجبدر
 (قال الله تعالی ولاتلقوا بادیکم الی التهلكة) حاصلی بونک کیلرهم قضیات عقلمندر * قطعه *
 رزق اگرچندی کان برسد * شرط عقلست جستن از درها * اگرچند اگرچه که معنا سنه
 مستعمل افطدر (پس اگر ادات شرط (وچندی کم خبریه معناسنه اعتبار ایدنر
 چندان کبی بوفته چندان وقوفلری یوغیش (محصول بیت) رزق اگرچه بی کآن و بی شک
 ابریشور یعنی مقدر اولان رزق البته هر حیوانه کلور واصل اولور لیکن عفاک شرطیدر
 قبولندن استک یعنی عقل رزق اهل دنیادن رجا اینک اقتضا ایدر * وچسه کس بی اجل
 نخواهد مرد * تو مرد دهان از درها * هر و بونده مرود معناسنه در (هر و میمک ورا نك
 فیکه رلیه کته دیمکدر فعل نهی مفرد مخاطدر (در حرف صله در نامعناسته (دهان از درها
 لامیه عریجه از درها به ثیمان دیرل (محصول بیت) دخی اگرچه که کیمسه اجل سزاویدر یعنی
 کیمسه بی اجل اولن اما سن از درها اغزشه کته یعنی هلاک اولاچق یه وارمه * درین صورت که
 منم بایل دمان بزیم وباشبر زبان بچیه در افکنم مصلحت آنست که سفر کنیم که ازین پیش طاقت
 بی توانی ندارم * باحرف صله ویا حرف مصاحبت (پیل دمان بیسانیه قوتلی وهیبتلی فیل
 (بزیم اوریم ویا اورشورم جنک ایلمکه قارم دیمکدر (یا حرف صله) شیرزبان بیانه زبان
 یرتیی حیوانانک صفتلرندندر کورهمش و غرضه کلش دیمکدر (که حرف تعلیل (ازین پیش
 بوندن زیاده دیمکدر یعنی شمدنکرو (طاقت بی توانی لامیه در (بی توانی بی قدرت و بی زاد معناسنه در
 (یا حرف مصدر (محصول ترکیب) بوضورنده که منم یعنی یوقوت و زور و بومشت زلک که
 بنده وار قوتلی وهیبتلی فیله کندیمی اورورم یعنی اکا بی پروا مشت اورورم ویا انکه سواشه
 قادرم و شیر زیانه بچیه برا غورم یعنی انکه بچیه طوئشماغه قادرم اگرچه اول بچیه اورمقده
 ما در در پس مصلحت اولدر که سفر ایدمکه بوندن ارتق نواسر لفه طاقت کتوره * قطعه *
 چون مرد رفتند رجا و مقام خوبش * دیگرچه غم خورد همه آفاق جای اوست * در حرف
 نأ کید (فتاد فانک کسریله وضمیله دوشدی دیمکدر بونده آیرلدی معناسنه در (جای و مقام
 عطف تقسیمی (خو یش اضافه لامیه (دیگر یابله دخی دیمکدر (آفاق بونده اطراف
 معناسنه در (جای او لامیه (محصول بیت) چونکه اری یعنی کشی کندی وطنندن و مقامندن
 دوشدی یعنی مفارقت ایدوب ایرلدی دخی نه غم بیروز را جمیع اطراف عالم انک مقام و مکانیدر
 * شب هر تو انگری بسرایی همی رو د * درویش هر کجا که شب آمد سرایی اوست *
 بسرایی باحرف صله (یا حرف وحدت (محصول بیت) کیمسه هر رغنی بر سرایه و بر او
 کیدر یعنی هر کس کندی او یشه کیدر اما درویش بی کس هر برده که کیمسه کلدی یعنی
 قرا کواق بصدی انک سراییدر حاصلی کیمه کندی بی زده دوترسه انده نا نور قاور یعنی
 جمیع عالم اسکا نسبت برابردر * این بکفت و همت خواست و بدر را وداع کرد و روان شد
 ودر همتکم رفتن شنید ندش که می گفت * (محصول ترکیب) بومذکور قطعه بی سواددی
 و همت دیددی و با باسته وداع ایلدی و کندی کتمک وفتاده ایشته دیلر که سواددی یعنی

در این سید علی و سروری

زدشعی

بویتی اوقوردی * بیت * هنرور که بخشش نباشد بکام * بجای رود کش ندانند نام * هنرور
 اهل کمال دیکدر منزل معناسنه پیشه ور کبی که سابقا کجندی (که حرف رابط صفت) بکام
 مراد نجه دیمکدر (بجای باحرف صله) یا حرف وحدت (رود فعل مضارع مفرد غائب
 و یا فعل امر مفرد غائب) ککش کافی قفعله در زیر ضمارک ماقبلی بوداده مقفوح اولور
 ضرورت و زن اولما ییجه والاسا کنده اولور پس کسر کافله اوقویان خلاف قاعده اوزره
 اوقورمش (که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل) وشین ضمیر هنروره راجعدر معناسنه نامه
 مقیدر نامش تقدیرنده (محصول بیت) اهل هنر که طالعی مراد نجه اولیه یعنی اکا بخت و دولت
 مساعده اولیه بریره کیدر و یا بریره کتسونکه آدینی بیلبلر و یا بتمازلر حاصلی نام ونشانی اکلان
 وایشیلان بره کیدر یا خود برخلاف سمته کیدر که نام ونشانی چقیقه و یا کتسونکه نام ونشانی
 چقیقه * تارسید بکنار آ بیکه سنگ از صلابت او بر سنک همی آمد و او ازش بر سنک همی رفت *
 تا حرف انتها الی معناسنه (برسید فعل ماضی مفرد غائب یعنی ذهب الی ان وصل یا خود حتی وصل
) باحرف صله (کتار آب لامیه) و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) صلابت شدت یعنی
 پکک و قیقلی او به اضافت لامیه در ضمیر آ به راجعدر (همی ها حرف تأکید) می آمد حکایت حال
 ماضیدر (و او ازش ضمیری بنه آ به راجعدر) باحرف صله (فرسنک حرف فرسخ دید کیدر بدر که اون
 ایکی بیک آدمی مقداری بره در برل) همی رفت حکایت حال ماضیدر کیدردی دیمکدر (محصول ترکیب)
 مشت زن کتدی تارصویه ایرشد بیکه یعنی برصویک کتارنه که صلابت و شدتندن وحدت
 جریانندن طماش طماش اوزره کلوردی یعنی او کنه کلن طماشاری یوارلاردی تنکه یک افارصولک
 شانندندرو آوازی بر ساعت بره کیدردی یعنی خروشی و چغلدینی بر ساعت مقداری بره کیدردی
 * بیت * سه همکین اییکه مرغ آبی دروایمن نودی * کترین موج آسیاسنک از کتارش در ربودی *
 سهم فارسیده خوف معناسنه در (معلوم اوله که اخری میم اولان کله به ادات نسبت داخل اواق
 مراد اولسه اکثر با برکاف محمله توسیط ایدرلر) همکین و همکین و شرمکین کبی اما مطرد دکلر زیر
 غنینه دیرل کافسز پس همکین اصلکنده غم آکیندر دین سهو ایشلر زیرا الف مبد و ده نک
 لغزنده حذقی جائز دکلدر علی الخصوصکه سه همکینده اول ملاحظه غایتله فاسد در تأمل تدر
 سه همکین قور قیج دیکدر (آبی یا حرف وحدت) که حرف بیان (مرغابی اور دکلدر) امین امین
 معناسنه در (کترین تادات تفضیل) یا تون ادات نسبت (آسیاسنک در کرمان طماشی) در حرف
 تأکید (ربودی راده قعجه و ضمه لغتدر) یا حرف حکایه (محصول بیت) بر قور قیج صوایدیکه
 اوردک ایچنده امین دکل ایدی یعنی اوردک که صوقوشیدر اول صویک صلابتندن و شدت
 جریانندن ایچنده یوز مکه خوف ایدردی مبادا که صوطو پارلیه دیواک کوچک موچی در کرمان
 طماشی کنانندن قاپوب کتورردی حاصلی قره صو کبی و یا طونه کبی طماشد فلزنده شدت و صلابتله
 اقردی * کروهی مر د ماتر اید که هر یک بقراضه در معبر نشسته و رخت سفر بسته
 جواز دست عطا بنده بود زبان نسا بر کشود چند آنکه زاری کرد باری نکر دند و کفتد *
 (کروهی کاف بجمک ضمیله و یاه وحدتله بر بلوک) مر د ماتر ارا ادات مفعول (که حرف بیان
) باحرف مصاحبت سببیتی متضمن (قراضه قافک ضمیله و تحقیر را ایله التون او اشنه دیرل که فارسیجه
 ریزه زرد عکله تمیر ایدرلر ظاهر ایچنه مراد در والا التون او اخی معاملاتده جاری دکلدر و اخرنده
 یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) همزه حرف وحدتدر دین غلط سوبلش (معبر سببیتی اعتدده
 معبر کشتی گذر گاه دیش یعنی کچید کیسی که خلنی صودن کچورر اسکدار قایقلمری کبی اسم آلت
 وزنی اوزره در و اول کجدر کلری بره معبر دیرل اسم مکان وزنی اوزره) دست عطا اضافت بیایه در

مطلب

تمکین یا مثال اولغه او بره می
 زیرا اصلی نمک در و نمک
 آخری میم دکلدر مکر
 مرادی نم اوله لکن بونده ده
 التیاس هجستی واردر
 (لظایع)

ردد قایق الحقایق

زدستن وزی

و یرمک الی یعنی هیچ بر نسته به مالک دکل ابدیکه معبر اجرتنه و یره (زبان شناسیانه) یعنی کجی به دعا و ثنا ایلدی (بر کشود اجدی یعنی ملاحی مدحه باشدلی (زاری بای اصلیه ایله نضرع مناسنه در (ایاء مصدر دین بودلی بیلز ایش (یاری یا حرف مصدر) (محصول ترکیب) مشت زن صویک کنارینه ایشده کده بز بلوک مردی کور دیکه هر برستی بر قراضه سببیه یعنی بر قراضه اجرتیه معبره او تور مشلر ایدی و سفر اتوانی باغملشار (مشت زنگ عطا ال بغلو ایدی یعنی اجرت کشتی به و بر مسکه نسته به مالک دکل ایدی ملاحه مدح و ثنا ایلمکه باشدلی اولقدرکه فریاد و فغان ایلدی یارلق و بولداشلق ایلدی لر حاصلی هر جت و نشقه ایلدی لر و دبیلر بیت * بی زر نتوانیکه کنی بر کس زور * و زرداری بزور محتاج نه * بی زر اتون سن (توانی فعل بی مستهل مفرد مخاطب قادر دکلین دیمکدر (نه با صمیر خطاب و همزه حرف توسل (محصول بیت) (زر سن کیسه به زور ایلمکه قادر دکلین امارزک واریسه زوره محتاج دکلین حاصلی فوت وز و رایله مراد حاصل اولماز لیکن زنگ واریسه ظلم و زوره محتاج دکلین زرا زرایله جمع مصالح حاصل اولور * ملاح بی مروت از بختنه بر کردید و گفت * (محصول ترکیب) ملاح بی مروت اتدن خسته ایله یعنی کولیکله دوندی و دیدی یعنی من لنگ طریقله بوکا توجه ایلدی و دیدی * بیت * زرداری نتوان رفت بزور از دریا * زورده مرده چه باشد زنگ مرده پیار * زورده مرده لامیه (و هاه رسمی مقدار مناسنی افاده اینز یکساله و یکماهه کی بر ییلاق و بر ایلق دیمکدر (بونده مره برادمک دیمکدر یعنی برادم اجرتی مقصداری اوون دم فوق مقصداری (محصول بیت) آنچه یوقدر یعنی چونکی اچمک و پولک یوقدر در یادن زور ایله کتمک اولماز اون کشتی زوری مقصداری نه اوور و بونده نه فائده و پر برادمک آنچه کتور یعنی بر ادمک اجرتی مقصداری آنچه و پر زرداری یادن فوته کلمز معبرله کجور در با یوردینی مبالغه طریقیه در زرداری یا حادی و اساز مکر کیم اسکر بوغازی کی بر بر اوله فدیبر * جوار از این طغنه دل بهم بر آمد خواست نه از انتقام کشد کشتی رفته بود آواز دکه اگر بدین جامه که پوشیده ام قانع شوی دریغ نیست ملاح طبع کرد و کشتی را باز کردانید * (جوار را اذات تخصص (طنفه لغتنده نیزه ایله اورمقدر) اما بونده خاطره طوققدر (بهم بر آمد یحضور و مقبض اولدی دیمکدر (کردانید دوندری دیمکدر) زرا الف و نون اذات تمذیه در اصلی کردید ندر و تمک دیمکدر (محصول ترکیب) جوانک ملاحک بو طه سندن کو کلی منکسر و مقبض اولدی دیلمدی که ملاحدن کستن آله کشتی کشش ایدی آواز و بردی که اگر بوقشانه که کشیم قانع اولورسک دریغ دکلدر ملاح طبع ایلدی و کشتی بی کرد و دوندری * بیت * بدوزد شره دیده هوشمند * در آرد طبع مرغ و ماهی بند * با حرف تا کید (دوز فاعل مضارع مفرد غایب دوز بدندن دیمکدر دیمکدر دوزخستن دن دبیلر زاند سو بلسار (شره سینگ و رانک قحچه لوله غلبه حرضه در لرضتی شره کلور فرق وزنی او زره علم باندن ماه اصلیه ایله اما فار سیده هاه رسمی شکلنده اوقو قسده جائز) بدوزد فاعلیدر (دیده هوشمند لامیه) در حرف تا کید (آرد فعل مضارع مفرد غائب) (طبع فاعلی) (مرغ مفعول صریحی) (وماهی اکامطوف) (و بند غیر صریحی (محصول بیت) عاقل کیسه تک حرص کوزینی دیگر یعنی بغلر حاصلی کور ایدر طبع مرغ و ماهی بی بنده کتور یعنی دوزاغه حاصلی طبع سببیه باغه گرفتار اولور * چندان که دست جوان بر ایش و کر بیان ملاح رسید اورا بخود در کشید و بی محاسبانر و کوفت بارش از کشتی بدر آمد که پشتی کنده چندان در شتی دید پشت بکر دانید صلحت آن دیدید که با او مصالحت کشد و با جرت کشتی مسالحت نمایند * چندان که اولقدر که (یعنی همانکه دیمکدر) (دست جوان

رداین سید علی زدن

ردسوری

ردسوری

لامیه جوانک الی دیمکدر (با حرف صله) ایش رانک کسریله یوننده صقل دیمکدر (کر بیان معطوفدر
 ریشه) و ملاحظه اصفابری لامیه در (دست مبتدا) (رسید خبری) (اورا ملاحی دیمکدر) (بخود
 با حرف صله کنندی به کشید چکدی دیمکدر) (بی ادات سلب) (محابا مفاعله یا بنندن مصدر دراصلی
 محابا بندر تا اسلوب عجم اوزره حذف اولمشدر زیر مفاعله تک نافضندن تابی حذف اینک
 قاعده زدندر یعنی بی باک و بی پروا دیمکدر) (بی میل و توقف دین بولغنه و قوفی یوغیش) (فرو
 یونده ادات تأکید در) (کوفت کاف عر یک ضمیمه دو کدی یعنی ضرب شدیدله ضرب ایلدی) (که
 حرف تعلیل) (پشتی پشت بابه عجمک ضمیمه ارقه دیمکدر) (یا حرف مصدر) (مظاهرت معاونت
 معناسنده در) (همچنان ملاح کبی دیمکدر) (درشتی درشت ابری دیمکدر عر بجه خشن دبر لر
 خانک قحقی و شینک کسریله) (یا حرف مصدر مراد یا وزاق در حاصلی کنک) (با و جوانده دیمکدر
 یا حرف مصاحبت) (اجرت کشتی مصدر ک فاعلنه اضافتیدر) (مساحت مفاعله یا بنندن مصدر در
 لغتده مساهله در یعنی آسانلق اما یونده سخا و جومر دلك معناسنده در) (پس مختار صحاحندن
 المساحة المساهلة و مساحوئنا ساهلوا دین اجمال ایلمش) (محصول ترکیب) (همان که جوانک الی
 ملاح صقاله و یقاسنه ایشدی اتی کنندیته چکدی و بی پروا و افرد و کدی یولداشی یکدن
 کوردی یونی دو کدیکنی و یکدن طشره کلدی که مظاهرت و معاونت ایلده مذکور کنجی کبی که
 خشم وحدت کوردی پس ارقاسین چوردی یعنی فرار ایلدی ایلدی مصلحت اتی کور دیلر که
 انکله مصالحت ابدله و کی تولونیه جومر دلك ابدله و سخا کوسرهل * شئوی * چو پرخاش بینی تحمل
 یبار * که سهلی بینددر کار زار * پرخاش بابه عجمک قحقی و ضمیمه ورائک سکونیه صواشدر
 حرب معناسنه) (که حرف تعلیل) (سهل سینک فتحیه و سکون ها ایلله آسان دیمکدر قولای
 معناسنه) (یا حرف مصدر پس معنای سهولت دیمکدر) (در کار زار لامیه در کار زار کاف عر بله
 حرب و جنک معناسنده در) (محصول بیت) (چونکه صواش و جنک کوره سین تحمل کتور یعنی
 تحمل و صبر کتور زیر سهولت و رفیق جنک و حرب قبوسنی بغلر حاصلی ولایت و یواشلق
 جنک وجداله مانعدر * لطافت کن انجاسکه بینی ستیز * نبرد قز نمر را تیغ تبر * نبرد فعل
 نفی مستقبل مفرد غائب) (رده شدید ضرورت و وزن ایچوندر) (قرقافک فحی و تشدید زا ایلله
 عرب ایشیمه دیر بیلغنه ایلله اسم فاعلی قزاز کلور اما یوننده ضرورت و وزن ایچون زا مخففدر
) (زمه اضافت بیانیته در) (ورا ادات مفعولدر) (نرم نونک قحقی ورائک سکونیه یومشوق دیمکدر
) (تیغ تبر بیانیته تبر تانک کسریله ایق دیمکدر کسکین معناسنه) (محصول بیت) (لطافت
 و ولایت ایلله شول برده که ستیز و عنناد کوره سین زیر یومشوق ایشیمی کسکین قلیج کسین حاصلی
 رفیق و ولایت یومشوق ایپیک کیددر و عنناد و ستیز کسکین قلیج کیددر که اکا کار ایاز
 * بشیرین زبانی و لطف و خوشی * توانی که پیلی عوی کشی * شیرین زبان و صف ترکیبدر
 طنلی دالی دیمکدر) (و یا حرف مصدر در دل طاقا ایلله دیمکدر) (خوشی یا حرف مصدر
) (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (پیلی یا حرف وحدت) (یا حرف مصاحبت
) (و بی یا حرف وحدت) (کشی یا ضمیر خطاب) (یعنی کشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
) (محصول بیت) (شیرین زبانغله و ولایت و خوشغله یعنی ایلکله قادر سین که بر فیلی برقل ایلله
 چکوب بدسین یعنی رفیق و ولایتله سکا عنقاد اولور بویه قوتلی و زورلی حیوان ایکن حاصلی
 ملاح مدار ایلله مشت زنگ بجه سندن خلاص بولدی * بعدر ماضی در قدمش افتاند و بوسه
 چناب بنفاتی برسر و ریش داند و بکشتی در آ وردد و روان شدند تابر سیدند بستونی که
 از تجارت یونان در آب ایستاده بود ملاح کفت کشتی خلی هست یکی از شما که دلاور ترست

و مردانه تر و زور مند تر باشد که برین ستون برود و بر یسمان کشتی بکبر دتا عمارت کنیم * با حرف
 مصاحبت سببیت متضمن (عذر ماضی بیانیه) در حرف صله (قدمش شین جوانه راجع در
) بوسه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (با حرف مصاحبت) نفاق نونک کسر یله . فاعله
 بانگ مصدر نانیسیدر (بکشتی با حرف صله) در آوردند ادخال ایلدیلر (روان شدند کتدیلر
 دیمکدر) تا حرف انتهی (با حرف صله) ستون سینک و تانک ضمیل یله دیرک دیمکدر عر بجه
 عود دیرلر (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت (عمارت یونان لامیه) یونان فرمان
 ولایتشه دیرلر لیکن اول ولایتده مذکور صوکی صوبوقدر مکر افلاطون بکاری دیدکاری
 صواوله لیکن اول بیانه آغاز بلسکه بر یوک نغاره به دوکاور حاصلی بوگنک بوراسی شهیددن
 خالی دکلدر (ایستاده طور مش دیمکدر مراد دیکلوب طور مقدر) خلی با حرف تنسیر
 (که حرف رابط صفت) دلاور و وصف ترکیبدر آور بدندن بهادره دیرلر (و ترادات تفضیل) یاد
 کرک دیمکدر (که حرف بیان) برین ستون بوستون اوزره دیمکدر (ز یسمان کشتی لامیه
 کینک اپنی دیمکدر) تا حرف تعلیل (محصول ترکیب) چکن عذر سببیه یعنی بونی کشتی به
 المسایوب طعن ایلدکاری سببیه ایباغته دوشدیلر و بر نیچه بوسه نفاقله باشنه کوز بنده و یردیلر
 یعنی باشین و بوزین و کوزین او بدیلر و یکی به کتوردیلر یعنی کی به قویدیلر و زوان اولوب
 کتدیلر یردی که ابر نیچکه که یونان بناسندن صوا یچینده دیکلوب طور مش ایدی ملاح دیدنی
 کشتی به خلل و ضرر وار یعنی کینک بوز غون ری وار که اصلاحه محتاجدر بر یکن سز دنکه بهادر
 رکدر و مردانه رک و زورنی رکدر مرادی ملاحک بوسوزل یله جوانی مغرور ایلکدر اولاکه
 کندی به حسن ظنله سوز بنی طوته پس ککر رکدر که بوستون اوزره واره و کینک اپنی طوته
 تا کیم کی بی عمارت و اصلاح ایدلم یعنی خلل و ضرر بی دفع ایدلم * جوان بغرور دلاوری که
 در سرداشت از خصم دل آزرده نیندیشید و قول حکما را کار نرمود که گفته اند هر که ارنجی
 بدل رسانیدی اکر در عقب آن صد راحت برسانی از باداش آن بکرنج ایمن میباش که پیکان
 از جراحت بدر آید و از ار در دل بماند * با حرف مصاحبت سببیت متضمن (غرور دلاور لامیه
) یا حرف مصدر (که حرف رابط صفت) خصم دل آزرده بیانیه کولکی انجمنش خصم
 و یا کولکی انجمندیکی خصم (نیندیشید قایرمدی) یعنی باک و پروا چکمدی (کار نرمود ایش
 بیورمدی یعنی ایش ایدتمدی و عمله کتورمدی) که حرف بیان (هر کس ارادات تخصیص
 هر کینک دیمکدر) حرف رابط مقدر در یعنی که حرفی (رنجی با حرف وحدت برالم دیمکدر
) بدل با حرف صله (رسانیدی فعل ماضی مفرد مخاطب) و الف و نون ادات تعدیه
 ایشدر دیکدر (در حرف ظرف) عقب آن لامیه (عقب بوئده ارد و صوک معناسنه در
) برسانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (و الف و نون ینه ادات تعدیه در فعل شرط واقعدر
 ایشدر رسک دیمکدر) باداش باه عجمله جزا و عوض معناسنه در آنه اضافتی لامیه در
) ایمن میباش جزاء شرط (که حرف تعلیل) پیکان پاوکافی عجمله دمرنه دیرلر (جراحت چیک
 کسر یله یاره به دیرلر) بدر آید طشره کلور (یعنی چیقار) ازارالم دیمکدر برشین مقدر در
 ازارش دیمکدر ضمیر پیکانه راجعدر (محصول ترکیب) جوان بهادرلق غرور یله که
 باشنده ایدی خصم دل آزرده دن ایتمدی یعنی باک چکوب قایرمدی و قول حکمایی کار بیورمدی
 یعنی سوزل بنی عمله کتورمدی که بیورمشدر هر کینک که کوکلنه برالم ایشدر دیک ایشه اکر اول
 المک ارد نیچه بوز راحت کوکلنسه ایشدر رسک اول بر رنجک جزا و عوضندن امین اولسه
 ز برادمن ناره دن چیقار امارنج و الم کوکلنسه قاور پس اندن حذر ایلک ککر

ظاهر بود که بو حکایه
 تصنیفدر تحقیق دکلدر زبرا
 ظاهر حاله مخاف پرری
 چوقدر فندبر
 حضرت شیخ کمینسه نظرا
 تصنیع مذکور دن ازاده
 اولوب العهده علی ازای
 قاعده سنجه همان مشوعلمر بی
 نقلدن عمارت اولدیفندن
 بشقه یونان فرمان ولایتشه
 منحصر اولدینی مسلم کلکنز
 حاصلی حضرت شیخسه
 اعتراض وارد اولسان
 (لطایع)

بیت * چه خوش گفت بکشم باخیناش * جو دشمن خراشیدی این مباح * بکشم
 (باو کاف عربیله) باادات صله بکشم (و خیناش شاهنامه ده مذکور اولان ایکی بهلوان دلاورک
 اسمیدر) (چوادات تعلیل) خراشیدی فعل ماضی مفرد مخاطب طرملادک دیمکدر دیمکدر
 کلتددر (محصول بیت) مصراع ثانی مقول بکشم شدر یعنی بکشم خیناشنه نه خوش
 دیدی یعنی ابودیدی چونکه دشمنی طرملادک انک مکرندن امین اولسه * قطعه * مشواین
 که تنک دل کر دی * چون زدنت دل بتک آید * مشو فعل نهی مفرد مخاطب اوله دیمکدر
 (که حرف تعلیل) تنک دل وصف ترکیدر قیاس تنکدل یازمق ایدی لیکن میتدی به
 بواسطددر (کردی کاف بجمک فحیله فعل مضارع مفرد مخاطبدر اولور سین دیمکدر
) (کردید ندن صیوروت معناسنه) (دل یا حرف وحدت) (باحرف صله) (تنک طار دیمکدر
 اضطرار بدن کنایتدر) (محصول بیت) خطاب عام طریقیله بیورر امین اوله که تنکدل اولور سین
 یعنی کو کلک طار اولور و بهضوور اولور سین چونکه السکدن بر کوکل طاراله یعنی
 چونکه بر کیمسه تک کوکلانی انجندک البتہ سنده انجنور سین (شراکب بعضیسی مصراع ثانی بی
 جمله شرطیه اولی جزایسه طومش و بعضیسی تعرض طریقیله جزا مقدر در دیش زبرا
 جزا شرط اوزره مقدم اولساز لیکن ایکسنگ بیله چولفظنی ادات شرط طومتمده سوزنده
 نظر وارزیرا چووچون یونک کی برده ادات تعلیل درادات شرط دکل و جزا شرط اوزره
 مقدم اولساز دین جبط عشوی ایش زبرا عدم تقدم علماء نحو قنده در اما اهل منطق و اهل
 فرس فتند اول اعتبار بو قدر فتامل * سنگ بر باره حصار مزین * که بودکز حصار سنگ
 آید * سنگ مزین فعلنک مقدم مقول صریحی (و بر باره غیر صریحی) (باره هاء رسیمله
 حصار دیواری باروده دیولر) (و بعضی نسخه ده بارو دشمنش) (حصاره اضافت لایمه در
) (مزین فعل نهی مفرد مخاطب اورمه دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بود فعل مضارع مفرد
 غائب اولور معناسنه) (کز اصلی که از ایدی) (که حرف بیان) (سنگ بودک فاعلددر
) (محصول بیت) حصار دیوار ینسه طاش اورمه یعنی آتم زبرا اولور که حصار دنده طاش
 کاور حاصلی سن طاش اتدیق بره جائددر که ائدن سکا طاش آتله بو بیتک معناسی بودر (پس
 مصراع ثانیسنگ معناسی جائددر که حصار دیوار ندن طاش منقلع اوله یعنی قوپه وسنگ
 اوزر بکه دوشه دین ترکی به مخاف معنی و برمش * چندان که مقود کشتی رساعد بچید
 و بر بادنی ستون رفت ملاح زمام از نقش در کسلانید و کشتی براند بچازه در انجیحاجران
 ماندروزی دوللا و محنت دید و سختی کشید سیوم ره زخوانش کر بیان گرفت و آب انداخت *
 چندان که او قدر که قات مدندن و قصر مگندن کلتددر همانکه دیمکدر (مقول لغتده
 یولارددر) اما بوند کئی بتدکاری ایب می ددر ریسمان کشتی دیمکدر (ساعد نلک معناسنه در
 عربده بچید بوند طولادی دیمکدر ابالابونده اوست معناسنه در (زمام یعنی مقود) (زمام
 فارسی) (مقود عرب بیدر یولار معناسنه بوند یدک ایبی مراد در کف عرب فاک آسیدیدله
 او قور اما بچ تخفیفله ال اباسنه دیولر) (در حرف تأکید) (کسلانید کاف بجمک ضعی
 وسینگ فحیله قریدی معناسنه یعنی اوزدی دیمکدر بعضی نسخه ده) (بودر و شمشدر
 کسلانید برینه) (کشتی براند کئی بی سوردی یعنی قرار ایلمدی کتدی) (بچازه مشت زن
 ستون اوزره مختصر قالدی) (خوابش) (شین معناده کبر بیانیه مقیددر بحجازا قیاسین
 طو تدی یعنی غلبه ایلمدی) (باب یا حرف صله) (انداخت ایدی دیمکدر) یعنی
 دشوردی (محصول ترکیب) همان که مشت زن کئی ایپنی قولته طولادی و دیرک اوزر ینسه

رد ابن سید علی و سروری

درسوری

درسوری

واردی ملاح کشتی ایینی اندن چکدی قردی ویا قادی اندن صکره اکنمندی کمی بی
 سوردی کندی (بجماره درك اوزه حبران وسر کردان قالدی برابکی کون انه بلا و محنت
 کوردی وزجت و شدت چکدی او چخی کون اویقو یقاسین طوتندی و صوبه اندی (یعنی
 اویقو غلبه ایدوب صویه دوشوردی * بعد از شبان روزی بکشار افتاد از حیانتش رمقی
 مانده بود درك درختان خوردن کرفت و بیخ کیهان برآور دن تا اندکی قوت یافت سردر
 بیابان نهاد و رفت تا تشنه و کرسنه وی طافت بر سر چاهی رسید قومی را دید بر کو دامده
 بودند و شر بی آب پیشیزی می اشامیدند جوا تراشیز نبود آب طلب ککرد ابا کردند دست

تعدی در از کرد میسر نشدنی چندرا فرو کوفت مردان غلبه کردند و بی محابا زدند و مجروح
 کردند * شبان روزی بر کون بر کجه معناسنه در (حضرت شیخک یوسو زیده غریبدر که بوز کج
 آدم بر کون و بر کجه دن صکره صوبک کناره دوشکمه در یا کرک دریاده ایسه جریان اولساز
 و حضرت شیخ ابتداء کلامده آبی شدت جریانله وصف ایلش ایدی (پس ایکی کلامک
 بیینی تطبیق ایله ده صوبه بت وار (واکر بر کیمسه دیرسه که در یاده ده جریان بولنور اسکدار
 بو غازی کی جواب اولدر که شناور بونک کی پرلی رساعتمه کچر بر کون و بر کجه اکنمن
 (واکر دیرسه که ستونده ودر یاده مکئی بر کون و بر کجه اولسون (جواب اولدر که بیسورمش
 ایدی سیوم روز خوابش ککریان گرفت دیو علی کل حال محل اضطرابدن حالی دکل
 (رمقی رانگ و میک فتحه لایله جانک باقیسته و صو کنه درلر (ویا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 (درك درختان لایمه (خوردن گرفت بیکه باشدی دیمکدر (بیخ کیهان لایمه نیاتات کو کئی
 (بر آوردن بدن چقارمهغه (حاصلی اغچلر بیراغنی و نیاتات کو کلرینی چقاروب بیکه باشلادی
 (تا ادات تعلیل در حتی معناسنه (اندکی یا حرف وحدت بر پاره دیمکدر (سردر بیابان نهاد
 باشی بیابانه قودی یعنی باشی الدی بیابانه دوشدی بوقره نک اولنه بر او ز یاده ایدوب و سردر
 بیابان نساد دین بیانه سوبلش (تا ادات غایتد رالی معناسنه (تشنه صومسز (کرسنه آج
 (بی طافت زبون دیمکدر (بر حرف صله سرچاه لایمه قومی باشی دیمکدر (مراد صوقویسی در
 (قومی یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول (برارضه بر چاهه راجعدر (کرد آمده کاف ایچمک
 کسری و سکون رائه جمع اولمش دیمکدر (شر بی یا حرف وحدت بر ایچم دیمکدر (یا حرف
 مقابله (پیشیز پولدر یعنی منقر (یا حرف وحدت (می آشامیدند حکایت حال ماضی ایچر لردی
 دیمکدر (ایا امتناع معناسنه یعنی ایچمکه مانع اولدیله (حاصلی پولسز ایچر مدبلر (دست
 آمدی لایمه در مجازا (دراز کرد اوزاندی یعنی صوبی قهرایله و زور ایله ایچمک استدی
 (میسر نشد یعنی غصبه ایچم مدی (تی یا حرف وحدت (چندرا را ادات مفعول بر نیچ شخصی
 (فرو کوفت محکم دو کدی دیمکدر (محصول ترکیب (ستوندر صوبه دوشد کدن صکره
 بر کون و بر کجه یوزه یوزه صوبک نسانره دوشدی حیانتندن بر رمق قالمش ایدی یعنی
 زیاده ضعیف و زبون اولمش ایدی اغچلر بیراغنی و نیاتات کو کئی چقاروب بیکه باشدی تا کیم
 بر پاره قوت بولدی باشین اوب بیابانه دوشوب کندی حتی آج و صومسز و بی طافت بر قومی
 باشنه ایرشدی برط بقه کوردی قویبک اوززنده جمع اولمشرو بر ایچم صوبی بر منقره ایچر لردی
 چونک منقری یوغند بیکه و پروب صوابی صودی صو دیلد بیکه ایچمکه ایا ایلدیله یعنی رایگان
 صوابچر مدیلر تعدی ان اوزا دوب کوجله ایچمک استدی میسر اولدی یعنی زور ایله ایچم مدی
 بر نیچه کیمسه بی محکم دو کدی ملاحی دو کدی کی ارلر چوغندی قومی صا جملری
 چوغندی اوشدیلر و چونه غلبه ایلدیله و بی یالک و بی پروا حر بی دو کدیله و جرح یلدیلر

فقیریه کوزه بواعترا ضده
 غریبدر ز برامت زنگ
 بوز کج ایکن بیسا بلقله دریابه
 یاخود نهره دشوب سرسام
 اوله رق بحفظه تعالی
 چوقق زمان صکره بلا شعور
 قرهیه دوشمنی جاژ و کشیر
 الوقوعدر اشوا احتماله کوره
 شارح مرحومک جمله
 اعتراضی قارقارفتدیر (لطایع)
 ردشهی

دستوری

دستوری

قطعه * پشه چو بر شد بزند پیل را * با همه تندی و صلابت که اوست * پشه با عجمک فکلیله
 سوری سگک شنیده تشدید ضرورت وزن ایچوندر لغت تشدید ایله اولدی یعنی ظن ایلین وهم ایلیش
 (پرونده چوق معناسنده در) (بزند با حرف تأکید) (زند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحت بند پشه به
 راجع ضمیر و مفعولی) (پیل تبدیلی دیمکدر یعنی یاوز) (با حرف مصدر بوقدر یا یاوزغله دیمکدر (صلابت
 شدت معناسنده در جسامت و قوت و زور در عبارتدر) (که حرف بیان) (اوضه غائب فیه راجع مدروسین
 و ناداد خبر) (تندی برشته مردی یا زان نامی دلک ایلیش) (موصول بیت) (سوری سگک که چوق
 اولدی فیلی ایچیدر یعنی صورق و الم و برر فیل ایله پشه بی اشتهارده جمع ایلد کلری آنکیچوندر که فیل
 کی خور طومی وار) (و بریسی فیلک خورطومه کنسه غایتده متالم او اوب زبون اولور) (حاصلی
 اکثر زوالی پشه دنتر درلر بوقدر تندرک و صلابتله که فیلدر) (یعنی بوقدر جسامت و صلابت
 صاحبیکن پشه تک چوقلو غنیدن عاجز و زبوندر * مور چکانرا چوبود اتفاق * شیر زیانار بد رانند
 پوست * مور چکان مور چنده تک جمیدر) (قیاس بونده چه ادات تصغیر اولقدر لیکن استعمالده
 مطلق قرینجه معناسنده در) (را ادات تخصیصدر) (شیر زیان بیانیه کو کره مش ارسالان دیمکدر
 (ورا ادات تخصیص) (با حرف تأکید) (در اتند فعل مضارع جمع غائبدر برتار لر معناسنده دانه فتح
 او کسر جا ز فاعلی تحت بند مور چکانه راجع ضمیر و مفعولی پوستدر) (موصول بیت) (چونکه
 قرینجه لک اتفاق اوله یعنی که اتفاق ایلیمه لرقغان ارسالانک درسی برتار لر یعنی ارسالان لر بی حیوانلرک
 شاهمی ایکن قرینجه چوقلو غنیدن عاجز و زبوندر حاصلی ارسالان قرینجه دن زیاده عاجز در
 فیل پشه دن اولدیغی کی قصه دن حصه بودر که مشت زن بویله زورلی بهلولان ایکن کزنت ناسدن
 عاجز و زبوندر ایشتم بکن کی * بحکم ضرورت خسته و مجروح در پی کار وان افتاد و برت
 شبانگه برسیدند معنای که از دزدان در خطر بود کار و اتیان را دیدلرزه براندام آفتابده و دل
 و هلاک نهاده کفت اندیشه مدارد که یکی منم درین میان که بچاه هر در اجواب دهیم و دیگر جوانان
 هم باری دهند هر دمان را بلاق اولد قوی شد و بصحبت او شادمان گشتند و زاد و آبش دستگیری
 کردند جوان را آتش معده بالا گرفته بود لقمه چند از سر اشتها تناول کردو دی چند آب آشامید
 تادی بودر و نش بیار آمید و خوابش در ربود و بخت * در پی کار وان لامیه کاروان اردنجه دیمکدر
 (شبانکه اول کیچه دیمکدر) (معنای با حرف صله) (با حرف وحدت) (که حرف بیان) (با حرف رابط
 صفت) (لرزه اسم مصدر در درمه معناسنده) (که حرف تعلیل) (یکی بونده بر دیمکدر) (آتش معده
 لامیه) (بالا گرفته بود قالمش ایدی یعنی زیاده آچلغندن معده سی آتش اولمش ایدی بعض نسخهده
 و عشان صبر و طاققت از دست رفته بود دو شمش) (از سر اشتها اشتها جهتندن) (تساؤل کرد
 اکل ایلدی دیمکدر) (دی چند آب برینجه یو دم صوت دیمکدر) (آشامید ایچدی تا حرف تعلیل
 (دیودرون بیانیه) (بیار آمید فعل ماضی مفرد غائب ساکن اولدی دیمکدر) (و خوابش در ربور
 و جوانی او یوقا بیدی و او یودی) (موصول ترکیب) (بالضروره جوان خسته و مجروح کاروان اردنجه
 کندی کیچسی بر مقامه ایلر شیدلر که اول مقام حرامیلر دن خوف او زره ایدی یعنی قورقج بر ایدی
 جوان کوردی کار وان خلقنک اندامنه لرزه دو شمش و کوکلرین هلاک قومش لر یعنی هلاک اولملرین
 مقرر بلش لر جوان کار و اتیلره دیدی اندیشه طومساک یعنی قاپرک و پروا چکمسک که بو اراده
 یعنی ارا کرده بریم که الهی ازه جواب و برزم و غیره جوانلر دخی مساوت ایلسونلر) (دهند بونده
 فعل امر در کار وان خلقنک کوکلی انک لافیله قوی اولدی وانک مصاحبیتله شادمان و خرم اولدی لر
 و آرق و صوابله دستیکرک یعنی معاونت ایلدی لر) (جوانک آتش معده سی قالمش ایدی و عشان
 صبر و طاققت ایلدن کتمیدی اشتها جهتندن برینجه لقمه تناول ایلدی و برینجه یو دم صوابی دی

تا کیم اچریسی شیطان ساکن اولدی (یعنی زیاده آچلغی کندی و شیطان نفسی راحت اولدی
 و کندی بی اویق و قایدی و او بودی * پیرمردی نخته و جهان دیده در کار وان بود گفت ای یاران
 من ازین بدرقه شما اندیشنام نه چنانکه از دزدان نکه حکایت کند که عربی را درمی چند
 کرد آمده بود شب از تشویش لور بان در خانه تنها خوابش نبردی یکی را از دوستان نزد خود برد
 تا وحشت تنها بی بدیدار متصرف کرد اند شی چند در صحبت او بود چندان که بر در مهاش
 و قوف بافت ببرد و سفر کرد با مسلمانان عرب را دیدند عربان و کرمان گفتند حال چیست مکر آن
 درمهای ترا نزد برد گفت لا والله بدرقه برد * پیرمردی یا حرف و حدت (نخته صفت) جهان دیده
 وصف ترکیبی جهان کوروش یعنی سیاح عالم اولمش (بدرقه شما لامیه) بدرقه
 لغته اجرته قو لغوزناق ایلین و ساعنجی و امین (ظاهر یونک کبی پر زده امین و حافظه معنا سنده در
 بدرقه فارسیدر) دوندار معنا سنده در دین ابکی و جهله خطا ایش (بریسی فارسیدر دید یکی
 زرا بونی عربی لغت زده یا زمشلر) بر خطا سیده دوندار دیدیدیکدر که لغت بونی هیچ یا زمشلر
 (و لفظ دوندار ده خطا ایش که دمدار در میله دوندار دکلسدن نونه عسکرک آردینه
 عربیده سا قسه دیرل (نهایی رومک عوامی تحریف ایدوب) دوندار دیرل اندیشنام
 یرینه اندیشنا کترم یازان ادات تفضیل ایله خطا ساین اکلارن ایش (چنانکه یرنه چند آنکه
 یاز سیده جمع نسخنه ره مخالفدر) عرب یرنه اعراب یا ز سیده نسخنه ره مخالفدر (تشویش
 اوربان لامیه) تشویش بونده خوف معنا سنده در (اوری و اولی عجمک قراچینه دیرل (الف
 و نونه جمع ایدوب اوربان و اولی ایش دیرل) بعض نسخنه ده لوربان یرینه (دزدان دو شش
) و بعض شرح بونسخنی اتخاذ ایش و بعضی متونی عدم تبعیدن اکا اعتراض ایش
 (لیکن اعتراض زائد در زرا اوری جنسی البته دزد او اورومک چنکاتی کبی (خوابش شین
 عربه راجعدر (نبردی یا حرف حکایه) نزد خود لامیه کندیک قته دیمکدر (تا حرف تعابیل
) وحشت تهایی لامیه در بالکرناق و حشتی دیمکدر (صحبت اوضمیر عربه راجعدر) چندان که
 اولقدر که یعنی همان که دیمکدر عدم تراخیدن عبارتدر (بپرد یا اولک کسری و ناینک ضمه
 ایلندی دیمکدر عجمک روستا ییلری ابکی بابی یله ضم ایله او قورل (و انله تابع اولسرحب
 روستایی طبع ایشلر) یا مدادان ابرته (یعنی علی الصباح) عربان لفظنی ذکر ایلدیکی کرانله
 تضمین مز دوج صنعتی رعایت ایلک اچسو ندر والا بر کیسه نک اچسه سی کتکله عربان اولسرح
 لازم دکل (کرمان صفت مشبهه در) کریدندن اغلغان دیمکدر (اما مراد اغلا بچیدر یاکی
 معنا سنده) مکر یونک کبی پر زده کانه معنا سنده والله بدرقه بود (بدرقه بونده امین و قو لغوز
 اولغه قایلدر) یعنی وحشتی ازاله ایلکه دلیل و هادی معنا سنده (محصول ترکیب) نخته و جهان دیده
 بر پیر کیسه کار و انده ییله ایدی دیدی ای یاران بی بوسرک بدرقه کزدن قو رقم
 حرامیلر دن قور قدیم کبی دکل بلکه انتر دن زیاده انجلسین حکایت ایدر لر بر عربک
 بر قاج اچجسی جمع اولمش ایدی و کجه لور یاندن خانه سنده یا کز عربی اویقو المازدی
 یعنی اوغری قو ر قوسندن اویقو او یو مزدی دوستلردن برینی کشدیله خانه سنده
 ایلندی تا کیم بالکرناق و حشتی انک دداری سبیلله ازاله ایلله بر نیجه کجه عربک صحبتنده
 اولدی همان که اچمه سنه و قوف بودی یعنی اچجسی نه برده اولدی یعنی یلدی الدی کتوردی
 و سفر ایلدی ابرته سی عربی عربان و کرمان کور دیلر دید یلر حال ندر یو خسه اچجه کی
 اوغرمی ایلندی عرب دیدی لا والله بدرقه ایلندی * قطعه * هر کرمان زمار نشستم *
 تا بد استم نخته خصصت اوست * تا ابتداء غایت اچو ندر زمانه مند کبی عربیده

ردسرو ری

ردشعی

ردشعی

ردشعی

وسروری

زدسرو ری و شعی

ردسرو ری و شعی

(وخصلت خوی معنائه در) محصول بیت) هرگز بلادن امین او تورمدم یعنی اندن امین و غافل اولدم اولوقندن بری که ییلدم انک خوینی و عادتتی حاصلتی انک خبسانتی بیلادن بری اندن امن و فراغت اووزه اولمدم دیمکدر (نشستم برینه نشستم کتورن فعل مضارع خطای فاحش ایش زرا بداندستم فعل ماضیضدر) و هرگز دیتی قط معنائه اذاتدر و قط خود ماضی به مخصوصدر مضارعده استعمالی لشدر و جمع نسخسه ل ماضی فعلیه مستعملدر علی کل حال بو یله یازانلر معنایه و قوفعلری بوغیشم * زخم دندان دشمنی برتست * که نماید بچشم مردم دوست * زخم دندان دشمن لایمه زدر) یا حرف وحدت (بتر بدتره مناسسه لغتدر) که حرف رابط صفت (نماید فعل مضارع منی للمفعول معنائه کوریشور دیمکدر) یا حرف صله (چشم مردم لایمه) نمایدک بچشم مردم مفعول غیر صریحی در (و دوست صریحی و فاعلی دشمنه راجع نخشنده غیر) محصول بیت) بردشک زخم دندان مارک زخم دندانندن برتردر که مردمک کوزینه دوست کوریشور زارماددن انسان البته حذر ایدر اما دشمنی کاشکن یعنی عداوتی اخفا ایلیندن دکه وجهله احسرا زایلن زرا قلبنده اضمار ایلدوکی عداوته علی واصل دکل موم اوله که یتیده مفضل مار و مفضل علیه عدوی کاشکندر لیکن شرح مفضل عدوی صریحی و مفضل علیه دشمن غیر صریحی طو دیلر و خسط عشوی ایلدیلر بو ایکن بیت عربک بدقنا سنسه مناسبت ذکر اولندی پس بنه برجهان دیده نک سوزینه کلک اهل قافله به دیدی * چه دایدای یاران من که اس جوان هم از جمله دزدان باشد و بیاری در میان ما تمییه شده تاوقت فرصت یاران را خیر کند پس مصلحت آن مبینم که هر او را خفته بگذاریم و برانیم جوانانرا ند بریر استوار آمد و مهسابتی از مشت زن در دل گرفتند رخت پرداختند و جوانانرا خفته بگذاشتند انگاه خبر یافت که آفتاب بر کفش تافت سر بر آورد و ککار و از رفته دید بسی بگر دید و در بختیانی نبرد تنه و بی نوازی بر خاک و دل بره لاک نهاده میگفت * یا حرف مضاحت (عیار اغند چوق کز یچی ذکی وز برک کیمه) و یا سلا نه عیار دیرل صید آزامه ده چوق کزدیکچون اما بونک کبی برده چوق ییلور معنائه در (یا حرف مصدر در) عیار عرفده معروفدر دیواها هم ایلین عیارق ایش (تمییه تعقیب باخندن مصدر در برنسه برنسه به سکمک فلا برنسه نک برنسه به ققوسی سکمک کبی) بونده ده مراد از ایله کیمکدر (تا حرف تعلیل) بوقت فرصت (یا حرف ظرف واضافت لایمه) مر او را هر بونک کبی برده رانک معنائه تاکید ایدر (خفته او بومش) بگذاریم فعل امر متکلم مع القسیر گذار بدندن ترک ایدلم و یابنده وز و برانیم سورلم و یاسوره وز دیمکدر (مهسابتی مهسابت خوف) یا حرف وحدت نوعیه (بر حرف استعلا) کشف ککاف عربک فحیحی و تانک کسر یله یاغزین دیمکدر یعنی او موز دن اشاعه کور که دیرل (تافت فعل ماضی مفرد غائب قیددی دیمکدر لیکن آفتاب قرمز بلکه قیددر پس معنای لازمیسی ارقاسنی قرز در دی دیمکدر) سر بر آورد باشنی قالدردی (بسی بگر دید چوق چکر ندی یعنی او یودینی برده کز ندی ود ولانندی) ره بجای نبرد یا حرف وحدت یولی بریره ایلمدی یعنی ریول بولدی (نهاده هسار سمنی بونده حرف ترتیدر قویوب دیمکدر) محصول ترکیب) پیر دیدی نه ییلور سزای نیم یولدا شلر مکله بو جوان جمله دزدانندن اوله و عیار لعله برن ارازمه کیرمش اوله تا کیم فرصت وقتده یولدا شاریته خسر ایلیه پس مصلحت اتی کوزور مکله اتی او بومش ترک ایلدوب کیده وز خسروانلر بیرک ند بیی محکم کلدی و مشت زندن برنوع خوف نوکلار بنسه ایدلر یعنی اندن قورقدیلر اولر برین قالدردیلر یعنی یوکلاندیلر و بچساره بی او بوش قودیلر اولوق خسر دیر اولدی بکسه کونش

ردسروی دشمنی
ردسروی
ردشمنی

زد شرح چیه

عیار شده ایله در
(لطایع)

ردسروی

سخنه شار حدن باز یلوب
ماخذ طبع اولان نسخده
ناه و اوله اوله جق اثواب
سرا باعوا مک تلفظ ایلدکاری
وجهله اسباب یازلش بو جمله
تصحیح اولندی یعنی کبی جمله سی
تصحیح اولمشدر بعضیسی
قالبش ایسه مطابعه ایلدنلر
تصحیح یورول (لطایع)

ارقا سین قیزد ردی باشین فاندردی و کاروانی کتیش کوردی او یودیفنی صحراده چوق چکرندی
 کزندی و بریره بول ایلنه مدی یعنی هیچ بریره کیده جک بول بولمادی صوسز و آز قسز بوزینی
 خاکه و کولکنی هلا که قویوب سولردی یعنی یوزین بره قویوب هلاکنی مقرر یولیوب سو یلردی
 بو عربی بیتنی او قوردی * بیت * من ذایحدثنی و زم العیس * مالغرب سوسی الغرب
 انیس * من اسم استهفام مجلامر فوع مبتدا (ذا اسم موصولدر الذی معناسته (یحدثنی
 تفهیل باینندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب فاعلی تحتیده ذایه راجع ضمیر (نون حرف
 وقایه (یا ضمیر منصوب متصل مفعولی وجهله فعلیه تک اعرابدن محلی یوق صله سیدر
 اسم موصولک واسم موصول صله سبیله اعرابدن مجلامر فوع خبر مبتدا در وجهله اسمیه تک
 اعرابدن محلی یوق جمله مستأنفه (و او حرف حال و حرف قد مضمر (زم فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب مبنی للمفعول ایکنی معناسی وار بریسی زما ملندی یعنی باشه یولار اولردی
 یوله کتیک ایچون و بریسی یوله ایلری کندی قائم مقام فاعل عیدر عینک کسر یله که
 جمع اعیدر صاری به مائل آق دوه ره دیرل (مالیس معناسته نفیدر (لافرب چار
 مع الجور مقدم خبری (و انیس مؤخر اسمی (و سوسی یونده سینک کسری و و او ک فحیله
 غیره معناسته در و تقدیر اظرفیله منصوب و مابعدی مستثنا لفظا مجرور مضاف الیه (محصول بیت)
 کیم اول کیمسه در یعنی کیمدر اول کیمسه که بقله مصاحبت و مکالمه ایدر یعنی بدن بالکراتی
 و حشنتی ازاله ایدوب بنی ایلین کیمدر حال بوکه دوه لک یوله کتیک ایچون باشه یولار طاقا قلدی
 یعنی ایلری یوله کندی و بن بیچاره تک و تنها قائم پس غریبک غریبیدن غیری انیس و هونسی
 یوق یعنی غریبک اکلنجیه سی بند غریبدر * بیت * درشتی کند یاغر بیسان کسی * که ناپوده
 باشد بغربت بسی * درشت دالک درانک ضمندر یله و شینک سکونیه ابری دیمکدر یومشق
 مقابلی عربجه خشن دیرل خاک فحی و شینک کسری یله (باحرف صله (کسی باحرف وحدت
 (که حرف رابط صفت (ناپوده باشد اولماش اوله دیمکدر (بغربت باحرف ظرف (بسی
 یاه اصلیه ایله چوق دیمکدر بسیار معناسته (محصول بیت) غریبانه بر کیمسه خشونت
 و ناسزاق ایدر یعنی غلظت و یوغونلق ایدر که غریبانه چوق اولمش اوله یعنی غریبلاک
 چکمین غریبانه جور و جفا ایدر یوخسه جهاند بده ایلن * اودرین سخن بود که پادشاه زاده
 دربی صیدی از لشکر یان دور افتاده بود و بالای سرش ایستاده این سخن بشنید و در
 هباش نظر کرد صورت ظاهرش با کیزه دید و حالش برایش پرسیدش که از کجایی و بدینی
 جای که چه گونه افتادی برخی از آنچه بر سرش گذاشته بود اعادت کرده لک زاده را پرورجم
 آمد خلعت و نعمت داد و همتمدی همراه او کرد تا بشهر خویش باز آمد * اودرین سخن
 ضمیر مشب زنه راجعدر (که حرف بیسان پادشاه زاده باحرف وحدت و همزه حرف توسل
 (بی صید لایمه صیدک اردنجبه دیمکدر (لشکری باحرف نسبت و الف و نون ادات جمع
 (بالای سر لایمه باشی او سنده دیمکدر بالا بونک کی بر زده اوست معناسته در (ایستاده طور مش
 یعنی قائم اولمش (هیأت یونده شکل معناسته در (با کیزه بالک معناسته در (جای جایکا هدن مخففدر
 محل و مکان معناسته (برخی بعضی دیمکدر (گذشته بود یکمیش ایدی یعنی یا شنیدن آشنایی
 (اعادت افعال باینندن مصدر در (تا اسلوب عجم اوزره مطول یازیلور (معتمد اسم مفعولدر
 افعال باینندن اعتقاد اولنان کیمسه یه دیرل (تا حرف تعلیل (باحرف اتها (باحرف صله (شهر
 خویش لایمه (محصول ترکیب) مشب زن بوسوزده ایدی یعنی مذکور بدتی اوقومده ایدیکه بز پادشاه
 زاده بر صیدک اردنجبه لشکر ندن یعنی سپاه بیلندن اوراق دوشمشیدی و باشی اوزره طور مشیدی

عینک اعینک چفیدر زین
 ایضک جمعی اولد یعنی کبی
 تفصیله محتاج یدر لیکن
 و مقام محل استیفا سی دکلدن
 م

و او قودینی سوزی یعنی بیستی ایشندی و شکل و صورتش نظر ایلدی صورت ظاهرینی پاکیزه
 کوردی اما حالتی پریشان کوردی صورتیکه نه یردن سین و بومقامه نه وجهله دوشدک
 مشت زن دخی بمقدار اول نسته دنکه باشندن کچمش ایدی یعنی سرگذشتی اکا اعادت ایلدی
 یعنی تقریر ایلدی ملک زاده تک بوکارچی کلدی یعنی بیچاره بی اسرکدی خلعت و نعمت و پردی
 و بر معتمد کیمسه بی اکا بولداس ایلدی تا کیم کندی شهرته کیم کلدی * پدرش بدیدن او شادمان
 شد و بر سلاطین شکر گفت شبانکه از آنچه بر سر اورفته بود انخابات کشتی و جور ملاح و روستایان
 وغدر کاروانیان بایدر میگفت * دیدن او مصدرک مفعولنه اضافتیدر (سلامت حال سلامت
 فاعلنه مضاف) شبانکه کیمسه سی یعنی کلدی کونک کیمسه سی (محصول ترکیب) پردی اتی کورمکلده
 بشادمان اولدی حالته شکر سویلدی کیمسه سی اول نسته دنکه باشندن کچمش ایدی کبی حالتدن
 و ملاح جفاستندن و روستایلدن و کاروان غدرندن یعنی ترک و فاستندن بیاسنه سویلدی * پدر گفت
 ای پسر نکتمت در وقت رفتن که تهی دستا نرادت دلبری بسته است و بجه شبری شکسته *
 نکتمت استفهام انکار پردیمدی دیمکدر (وقت رفتن ظرفک مصدره اضافتیدر) که حرف
 رابط مقول قولدر (تهی دست وصف ترکیبیدر الی بوش دیمکدر صفرالید مناسبه) و الف
 و تون ادات جمعدر (را ادات تخصیص) دست دلبری بیاسنه (بجه شبریده بویه در
 (محصول ترکیب) بیاسی جوانک تقرینی ایشد بجه دیدی بن سکا دیمدی کتمک وقتسده ای
 اوغلمکه الی بوشلرک یعنی مفلسلرک به سادرلقبری الی بغلیدر وارسلانلق بجه سی صفتدر حاصلی
 تهی دستلرهر وجهله و هر برده عاجز و زبوندر * بیت * چه خوش کفت آن تهی دست
 سلشور * جوی زریه تر از بجه من زور * تهی دست سلشور ایکی وصف ترکیبیدن هر کب
 اضافت بیاسنه در (سلح سلاحدن مخفدر ضرورت وزن ایچون (شور بونده فالشدر مق معناسنه در
 یعنی آلات حربک کاه برینی اله آلوب اوینار و کاه برینی (جوی یا حرف وحدت) تقدیری مقدار جویدر
 (زر بونده التونه و فجه یه شاملدر زرافجه یه در زدرلر) بجه من اضافتسز (من اصلندن تشدید
 نونه در ضرورت و وزن ایچون تخفیف قلنددی بظمان دیمکدر (زور بونده قوت معناسنه در
 (محصول بیت) نه کوزل سویلدی اول الی بوش یعنی مفلس سلشور دیدیکی مصرع اغتایدر که
 براره چه زریه کدر الی بظمان قوتدن حاصلی الی بظمان چه آخر نسته فالدر مقدن و بیاسی
 چکمدن یکدر دیمکدر حاصلی زره اولان مصلحت زور ابله اولماز * پسر کفت ای پدر هر آینه
 تاریخ نبری کج برنداری و تا جاندر خطر نهی بر دشمن ظفر نیسانی و تادانه پریشان نکنی خرمن
 برنداری نینی که باندک مایه رنجی که بر دم چه مایه کج آوردم ونیش که خوردم چه مایه نوش حاصل
 کردم * باندک یا حرف سبب (مایه سرمایه و مقدار معناسنه در) رنجی یا حرف وحدت (نیش آریشک
 و عقربک و غیرینک ایکنه سنه دیولر) نیش بونده آری صوقندیمی معناسنه در دین غیر معسوع
 بر تازه ادا بیور مشدر (نوش بونده غسل معناسنه در) (محصول ترکیب) پسر دیدی ای پدر مادامکه رنج
 و الم چکیمه سین کج فالدر مر سین یعنی حاصل ایلده مر سین و مادامکه جانکی خوف و خطره قومبا سین
 دشمن اوزره ظفر بولمر سین و مادامکه دانه یعنی تخم پریشان ایدوب صاچه سین خرمن فالدر مر سین
 یعنی حاصل ایلده من سین کورمن مر سین از اچاق مایه رنج سببیه که ایلدم یعنی چکدم نه مایه کج
 کتوردم و بر نیش ابله که یدم بمقدار نوش حاصل ایلدم (مایه بی مایه دانه اضافت ایلدنر بیلن
 اعیش * بیت * کچه بیرون زر زق توان خورد * در طلب کاهلی نیشاید کرد * توان خورد
 بیگ اولماز (خورد بونده مصدر معناسنه در و ضعیفه مائل فجه ابله او قور بونک کبی برده عدم
 مکان معناسنی و بر نه دخل ایلن عدم و قوفندندر) کاهلی کاف عریله و فتح هائله سست و اوبه

ردشعی

زدا بن سیدعلی
 ردسوری
 ردسوری

دیمکدر (ویا حرف مصدر) نشاید فعل فی استقبال مفرد غائب لایق دکل دیمکدر (کرد بونده
 کردن معناسنه در) محصول بیت (کرچه رزقدن طشره بیک اولاز یعنی زیاده یعنی برزق که مقدر
 اولامش اوله اتی بیک ممکن دکل لیکن زیاده طلبیده اهمال و تکامل ایملک لایق دکل البته
 تحصیلنده دست ویاوروق کرک تک طورمقی کرک * بیت * غواص اگر اندیشه کند کام نهنگ *
 هرگز نیکو ندر کر انما به بچنگ * غواص مبالغه ایله اسم فاعل در صوبه طالعج دیمکدر (اندیشه بونده
 فکر معناسنه در) کام کاف عربیله بونده چکه معناسنه در (نهنگ کاف عجمیله تمساح در که
 نیل د کزنده چوق اولور معلوم اوله که نون ساکندن صکره طرفده واقع اولان کاف عجمیدر
 فاحفظ (در کر انما به بیانیه در) کر انما به کاف عجمک کسر یله آغز بهالی دیمکدر (چنگ بونده
 آوج معناسنه در) محصول بیت (غواص اگر نهنگ چکه سنی فکر ایدرسه یعنی انجوا ایچون
 طالد قده نهنگ بینی قیاریودار یوفکر ایدرسه هرگز آغز بهالی انجوی آوجنه کتورمن یعنی تمساح
 قور قوسندن در پایه طالماز که البته انجوا کتوره ضرب مثلدردر وده (سرچه دن قورقن طاری
 اکمز درلر * حکمت * آسیا سنک زیرین محرک نیست لاجرم تحمل باز کران میکنند *
 آسیا سنک دکر من طاشی (زیرینه اضافت بیانیه) یا نون ادات نسبتدر (لاجرم لاجماله ولا شبهه
 دیمکدر (لاجرم بونده سبب معناسنه در دین عجب بویله دیمک سبی ندر) بار کران بیانیه آغز
 بولک دیمکدر (تحملک بویله اضافتی مصدرک مفعولنه در) محصول ترکیب (دکر منک الت طاشی
 محرک دکلدر پس شبهه بویله آغز بویله که تحمل ایدر که اوست طاشیدر * قطعه * چه خوردشیر
 شمره درین غار * باز افشاده راجه قوت بود * چه خورد استهفام انکاریدر (شیر شمره بیانیه
 غضبدر دیش صردن حیوانک صفتیدر بر تیغیلر صفتلرنددر (بن غار لامیددر معاره دینی دیمکدر
 (باز افشاده بیانیه) ورا ادات تخصیص (چه قوت بونده استهفام انکاریدر) محصول بیت) مغزه
 دینده شیر شمره نه بیر یعنی غازدن چقوب صید الممچیک غارده اچلقدن اولور علی کل حال
 معاش ایچون حرکت لازم دزدن دوشمش طغانکده ازین یعنی نه اولور یعنی مرضدن ویا پیرلکدن
 ذو شکون طغانک رزق وازی یعنی نه اولور یعنی پرواز ایوب شکار طیور الممچیه طور دینی پرده
 اکاقوت بولماز یهر حال قرین طیور معه حرکت ضرور یندر * کرتودر خانه صید خواهی
 کرد * دست ویاوت چو عنکبوت بود * کرد بونده کر دن معناسنه در (عنکبوت عربیدر
 اورمچک معناسنه در) محصول بیت (خطاب عام طرفیله بیور اگر سن حرکت ایلیوب خانه ده
 صید و شکار ایملک استرایسک الگ ویاغک تنکوت کی پرزه مقید اولوب بر مکش مقیداری
 نسنه ایله قناعت ایملک کر کسین یعنی قوت لایموت اختیار ایوب توکل وقناعت ایملک کرک
 * بدر گفت ای بس درین نوبت فلک ترا اور ی کرد واقبال رهبری تاکلت ازخارو خارت از یای
 بدر آمد و صاحب دولتی تور شدور تو بخشید ورحم کرد و کسر حال ترا بفقدهی جبر کردوچنین
 اتفاق نادر افتدو بر نادر حکم توان کرد * یاور اولک فحیمه بولدش ومانون (ویا حرف
 مصدر معاونت دیمکدر (اقبال بونده دولتدر رهبر وصف ترکیبدر قولاغوز دیمکدر) (ویا حرف
 مصدر قولاغوز دیمکدر) خارت از یای تقدیری خارا ز پایت در بوادارا اضطراب و مشقتدن
 خلاص اولسق معناسنی ورر حاصلی فقر و فلاکت و ذلت غرتسدن قسور تلمدک (کسر حال
 مصدر تک مفعولنه اضافتدر) وراهه لامیه (ورا ادات تخصیص (یا حرف مضاجبت (تقفند
 تفعل بایندن مصدر در بیتک اراق معناسنه بونده یوقلی معناسنه در (ویا حرف تنکیر جبر لغتده
 پرفانی نسنه بی سیکه دیمکدر) و سیکه جیره درلر بونده فقر دن غناور مک معناسنه در (افتد بونده
 واقع اولور معناسنه در) محصول ترکیب (جوان باباسنه مذکور احوال واقوال بیان ایلدکد نصکره

مطلب

ردشمنی

بابی بدی ای اوغل بونوئده قلك سكا معا ونت ونصرت ودوات واقبال قولاغوزاق ایلدی
 تاكیم كوكلك ديكندن وديكن اياشكدن چيقدی وسكایر صاحب دولت ابرشدی وسكایر حرم ایلدی
 وسنگ حالک صغنی تفقده جبر ایلدی یعنی مگسور وپرشان حالکی یوقلوب اصلاح ایلدی
 وبونک کبی اتفاق نادر واقع اولور و نادره حکم ایلک اولما ز زرا النادر کالعه وم در * بیت *

صیادنه هر بار شغالی ببرد * افتد که یکی روز بلكش بدر * صیاد مبا لغدایله اسم فاعلر آویسی
 (نه حرف نفی معناده) برد فعلنه مقیددر (بار بونده کره معناسنه در) شغال شینگ فحیمه فارسیدر
 چقاله دیرلر (پس شغال عربیده دلکو وفارسیده چقاله دیرلر دین دلکولک ایلشدر) یا حرف
 وحدت ویا تکبیر (ببرد فعل مضارع مفرد غائب یاه اولای صمه ایله قید ایلین روسا یلیق ایلش
) ببرد بونده آلورو اولار معناسنه در یعنی طونار پس صیاد هر وقت صید برندن خانه سته بر چقال
 ایلتر دین قیاس ایله سویش (ببرد یرینه کبرد یازان قافییه بی ارادن کتورمش) افتد بونده واقع اولور
 معناسنه در ای بک بونده بک معناسنه در (ببرد فعل مضارع مفرد غائبدر بر تار معناسنه) بدر برینه
 بخورد یازانلر تکلفه دوشمشلر (محصول بیت) صیاد هر کره چقال الماز یعنی اولامز حاصلی
 هر کره که آوه وارر شکار الماز بیلکه واقع اولور که برکون اتی قیلان بر تار یعنی بر تیجی حیوانا تک
 برسی برکون اتی پاره لر * تمثیل * چنان که یکی ازملوک پارس نکین کر نمایه در انکشتری
 داشت باری بحکم فرج باتنی چند از خاصان بمصلای شیراز بیرون رفت و فرمود تا انکشتری را
 بر کنبد عضد نصب کردند تاهر که تیر از حلقه انکشتری بگذارند خاتم اورا باشد اتفاق
 چهار صد حکم انداز که در خدمت او بودند بیند اختد جمله خطا کردند مگر کودی که
 بر نام رباط بیازنجه از هر طرف تیر انداختی باد صبا تیر اورا از حلقه انکشتربگذر انید انکشتری را
 بوی ارزانی داشتند و نعمت بی قیاس دادندش پس بعد ازین تیر وکان را بسوخت گفتند
 چرا چنین ردی گفت تار و نق اولین برجای بماند * حضرت شیخ بو حاکیه بی تمثیل طریقله
 از باد ایلش (نکین نونک وکاف بحکم کسر یله بوزک فاشسه دیرلر) انکشتری هره نک
 قحی وکاف بحکم ضمیره بوز کدر (باری بر کره) بحکم تفرج تفرج طریقله (یا حرف صله
 مصلای شیراز لامیه در) مصلای شیرازک مشهور سیر نکا هیدر تیکه خواجه حافظ بیور
 (بیت) بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی یافت (کنار آب کن آباد وکلکشت مصلارا)
 (تا حرف تعلیل) کنبد عضد لامیه مراد عضد الدوله در خلفاء عباسیه دن پریشک وزری
 ایش که شیرازده متوفی اولش پس کنبد دن مراد تره سیدر (نصب کردند دکدیلمر دیکدر
) تا حرف تعلیل (حلقه حانک ولامک فحیمه لوله انسانک غیرده وانسانده سکون لامیه در
) انکشتری یه اضافت لامیه در (حکم انداز وصف ترکیبدر شول کیسه به دیرلر که دعوی
 ایلدی یکی یره اوقی اوره البته) که حرف رابط صفت (خدمت اولامیه) وضمیر ملک پارسه
 راجعدر (مکرادات استفسار الامعناسنه) کولدک اوغلائیجی (یا حرف وحدت) که
 حرف رابط صفت (بام طمام اوستی) رباط رانک کسیر یله کار وان سرای اضافت لامیه در
 معلوم اوله که عربستان و عجمستانک اولرینک اوستلاری مسطح اولور یعنی اوستلری دوزدر
 اکا بنشاه بر نام رباط بیور مشدر (بیازنجه یا حرف مصاحبت) وپازی یاه اصلیه ایسه او بونه
 دیرلر (چه فتح جمله ادات تصغیر در او بونجه یعنی حشر بقله بیازنجه اولنه که حرفی
 یازوب وپام رباط اولنه یازمینلر معنای مستقیمدن بی بهره ایمشدر) وایکی برده یله یازانده کذلک
 (اندا حتی یا حرف حکایه بعضی نسخده می انداخت واقعدر مال بردر) باد صبا یسایه صبا
 قید اتفاقی واقع اولش (بگذرانید فعل ماضی مفرد غائب) والف ونون ادات تعدیه در

رد شعی
 ردسروی
 رد شعی
 رد ابن سید علی
 زدا بن سید علی ردسروی

رد ابن سید علی
 ردسروی و شعی

کپوردی دیمکدر فاعلی باددر (بوی باحرف صله و وی ضمیر غائب کبود که راجعدر
) ارزانی به اصلیه ایله لایق دیمکدر (داشتند طو تدیبلر لایق طو تدیبلر یعنی لایق کوردیبلر) تادند
 فعل ماضی جمع غائب وسین ضمیر کبود که راجعدر (رونق یونده اعتباره مناسنهدر (محصول ترکیب)
 مشت زنه باباسی تمثیل طریقه ایله درای پسر یوسنک قصدک نادر واتفاقی برقصه در شو بلکه
 پارس بادشاهلرندن برینک یوز یکنده آغرفتملی قاش وار ایدی بر کره تفرج طریقه خاصلردن
 بر قاج کیسه ایله شبرازک مصلاسنه طشره کندی و پیوردیکه یوز یکی عضد الدوانک تر به سی
 اوزرینه دیکدیبلر تهر کیمکه اوقونی یوز یکک حلقه سندن کچورسه خاتم یعنی یوزک انک اوله
 اتفاق در تیوز حکم انداز بهلوانکه انک خدمتده ایدیلر آتدیبلر جمله خطا ایدیلر هیچ برسی
 اصابت ایلدی الا بر اوغلاچتی که ککار بان سرای طامی اوزره او یونجاخله هر جانیه اوق
 آتاردی تشکه اوغلاچتارک عادتیدر بادصبا انک اوقونی یوز یکک حلقه سندن کچوردی یوز یکی
 اکا و بریمکه لایق کوردیلر دخی بی قیاس نعمت و پردیلر کودک یوندنصکره اوقونی واینی
 آتسه یاقدی دیدیلر که نیچون بو یله ایلدک دیدیکه تا اولکی اعتبار و رونق یرنده فالسون
 معلومدر که پسر عاقل ایشکه بو تدبیری ایلشدر باباسی جوانه دیدیکه ای اوغل سنک
 حالکده بو یله براتفاقی قصه در شمدنکبرو دخی بیسانه کیمه که هر زمان وهر برده پرشاه زاده
 موجود اولماز که سکار طایب ابدوب بو یله او بکه ارسال ایله * قطعه * که بود کرحکم روشن
 رای * برنیاید درست تدبیری * روشن رای بیسانه در (روشن رای وصف ترکیبیدر روشن
 فکری دیمکدر حاصلی پاک فکری دیمکدر برنیاید کلز) یعنی حاصل اولماز دیمکدر درست یونده
 صاغ و سالم دیمکدر یعنی نقصاندن و خطادن مصون (تدبیری یا حرف وحدت (محصول بیت) کاه
 واقع اولور که حکیم پاک تدبیر پاک رأیدن درست تدبیر چیمماز یعنی تدبیرده سهو وخطا واقع
 اولور * کاه نباشد که کودکی نادان * بغلط برهدف زندتبری * کودکی (یا حرف وحدت (باحرف
 مصاحبت (غلط یونده سهو مناسنه در (هدف هاودالک قهمل یله اوق نشانته درل (تیری
 (یا حرف وحدت و یا حرف تشکیر (محصول بیت) کاه واقع اولور که بر نادان اوغلاچتی یعنی
 استاد مقارن اولمسن بن و نعل ایلکسن بن سهو وخطا ایله نشانه اوق اورر دیمک استرک یونک
 کبیلر اتفاقی و نادر در حیر اعتبارده دکلدر * حکایت * درویشی رادیدم در غاری شسته
 ودر بروی خود ازجهان بسته و ملوک و سلاطین رادر چشم همت اوشوکت نمائده * غار مقاره
 (یا حرف وحدت (ودر بروی خود تقدیری و در اختلاط باخلق بروی خود بسته در (محصول ترکیب)
 بردرویشی کور دم بر مقارده اوتورمش دخی خلقله اختلاط قیوسنی تمام جهانندن کندی
 یوزینه باغلمش یعنی هیچ بر کیمسه ایله اهل دنیا دنیا دن الف ایلزدی و بادشا هارک و بکارک انک
 همتی کوزنده شوکت و عظمتی قلامشدی حاصلی نظر نده اهل دنیا نک هیچ اعتباری بوق ایدی
 * قطعه * هر که بر خود در سؤال کشود * تا بمر دنیا مند بود * در سؤال بیسانه (تا حرف
 انتها (نیاز مند محتاج دیمکدر (محصول بیت) هر کیمسه که کندی اوزرینه دینجیک قیوسنی
 آجدی یعنی کدالکی عادت و خوی ایدندی اولنجبه اول کیمسه محتاج و نیاز مند اولور حاصلی
 احتیاجدن خلاص بولماز * آن بگذار و پادشاهی کن * کردن بی طمع بلنسد بود * آن آلف
 نموده ایله حرص مناسنه در (بگذار فعل امر مفرد مخاطبدر ترک ایله دیکد (کردن بی طمع
 بیسانه (بلند باده قهقه وضعه جا نژدر (محصول بیت) خطاب عام طریقه پیورر حرصی ترک
 ایله و پادشاهلق ایله یعنی دنیا بلاستندن آزاده و سالم اول زیا طمعسن بیون بلنسد اولور یعنی
 احتیاج ایچون کیمسه به تواضع ابدوب سرفرو ایلرز را بی نیاز دایما سرفراز در * یکی از مولک

بابی دیدی ای اوغل یونوتده قلاک سکا معاونت ونصرت وایت واقبال قولاغوزنی ایلدی
 تاکیم کولک دیکنندن و دیکن ایباغکنن چیقدی وسکا بر صاحب یلت ابر شدی وسکا ترجم ایلدی
 و سنک حالک صغنی تفقده جبر ایلدی یعنی مکسور وریسین حتی یوقاوب اصلاح ایلدی
 و یونک کی اتفاق نادر واقع او اور و نادره حکم ایلک اولما ز زرا کالعدوم در * بیت *
 صیادنه هر بار شغالی ببرد * افند که یکی روز پلنکش ببرد * صیادنه هر بار شغالی سم ف عذر ر آوی
 (نه حرف فی معناده) بردد فعله عقیددر (بار یونده کره معنادر) شغال شنک فحمله فارسیدر
 چقاله دیرل (پس شغال عربیده دلکو و فارسیده چقاله دیر دینن دلکولک ایلندر) باحرف
 وحدت و یانکیبر (ببرد فعل مضارع مفرد ثانی باده اولایی ضمیه یله قید ایلین روستا یلیق ایلش
) ببرد یونده آورو اولار معنانه در یعنی طوتار پس صیاد هر ات صید برندن خانه سنه بر چقال
 ایلنزدین قیاس ایله سولیش (ببرد یرینه کبرد یازان قافییه بی براد کیمیش) افند یونده واقع او اور
 معنانه در (یکی یونده یک معنانه در) بردد فعل مضارع مفرد ثانی باده اولایی ضمیه یله قید ایلین روستا یلیق ایلش
 بخورد یازانلر تکلفه دو شمسالر (محصول بیت) صیاد هر کره قیاس الماز یعنی اولاهن حاصلی
 هر کره که آمووار شکار الماز بیلکه واقع او اور که بر کون فی کون برنار یعنی بر نیمی حیوانا تک
 برسی بر کون انی باره * تمثیل * چنان که یکی از ملول بر کون کیمیا در انکشتری
 داشت باری بحکم تفریح باتنی چند از خاصار معضدی غیرا یونده وقت و فرمود تا انکشته را
 بر کبند عضد نصب کردند تا هر که تیر از حمله انکشتری بران حاتم او را بنشد اتفاق
 چهار صد حکم انداز که در خدمت او بودند بنشد احدی که عطشا کردند مگر کودکی که
 بر بام رباط بیازنجه ازهر طرف نبراند حتی باد صبر او را از شکر کشتن گذر اینه انکشتری را
 بوی از نی داشتند و نعمت بی قیاس دادندش پس بعد از حمله او را بسوخت کشتند
 چراچین ردی گفت تار و نوق اوین بر جای بماند * حمله * ایلش بر حکایه بی تمثیل طریقیله
 ایراد ایلش (نکین یونک و کاف بحکم کسریله یوزک فیه دیرل) انکشتری هرزه نک
 قحی و کاف بحکم ضمیمه یوزکدر (باری بر کره) بحکم تفریح طریقیله (باحرف صله
 مصلا شبراز لامیه در) مصلا شیرازک مشهور سیر نکا بیدر تنکه خواجه حافظ بیور
 (بیت) بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی یافت (کتبی کون آاد و کلاکت مصلا)
 (تاحرف تعلیل) کبند عضد لامیه مراد عضد الدوله در خواجه عباسیه دن پرشک وزری
 ایش که شبرازده متوفی اولش پس کبند دن مراد تره سید (نصب کردند د کدیله دیمکدر
) تاحرف تعلیل (حلقه حانک و لامک فحصد لیله انانک) و انسانه سکون جمله در
 (انکشتری به اضافت لامیه در) حکم انداز وصف ترکیب و شول کیمسده دیرل که دعوی
 ایلدی یکی یره اوقی او ره البته (که حرف رباط صفت) اولامیه (و خیر مکت پار سه
 راجعدر) مکرادات استنادر الامعناسه (کوردک اوغده نجق) باحرف وحدت (که
 حرف رباط صفت) بام طمام اوستی (رباط رانک کسریله) و انسانی و حضرت لامیه در
 معلوم اوله که عربستان و عجمستانک اولرنک اوستلاری مسع او اور یعنی اوستلری دوزخ
 اکا شاء بر بام رباط بیور مشدر (بیازنجه باحرف مصاحف اواری به اسبابه البته او یونه
 دیرل) چه فتح جمله ادات تصغیر در او یونجه یعنی حمله بیازنجه اوله که حرفنی
 یازوب و بام رباط اولته بایزینلر معنای مستقیمین بی بهره (و بیازنجه بیازنده کذلک
) اندا حتی باحرف حکایه بعض نسخه ده می انداخت واقعه مال برادر (باد صبا یسائیه صبا
 قید اتفاقی واقع او ایش) بگذرانید فصل ماضی مفرد ثانی

ردا بن سید علی
 دسروری
 ردی
 رد ابن سید علی
 زدا بن سید علی دسروری

کچوردی دیمکدر قاعلی

راجعدر

(ارزانی باه اصلیه ایله لایق دسر

ردیلر (تاند

فعل ماضی جمع غائب و رکو دکدر

در (محصول ترکیب)

مشت زنه با باسی تمثیل ایله دیرای پس بو سنک قصدک نادر و اتفاقی برقصه در شو یلکه

پارس پادشاهلریدن برنک بوکنده آغز قیتملی قاش وار ایدی برگره تفرج طریقه له خاصلردن

برقاج کیمسه ایله شیراز نسد طشره کنندی و بیوردیکه یوز یکی عضد الدواک تریه سی

اوزرینه دیکدیلر تهر کیمسه بقونی یوز بیک حلقه سندن کچورسه خاتم یعنی یوزک انک اوله

اتفاقی در تیوز حکم انداز به انکه انک خدمتده ایدیلر آتدیلر جمله خطا ایدیلر هیچ بریسی

اصابت ایلدی ایلا بر ایلدی ککار بان سرای طهای اوزره او یو نجماغله هر چانه اوق

آتاردی تنکه او غلجقنارک عابد بادصبنا انک اوقونی یوز بیک حلقه سندن کچوردی یوز یکی

اکا و برمهک لایق کوردیلردن قیاس نعمت و ردیلر کودک بوئد نصکره اوقونی و یانی

آتشه یاقدی دیدیلر که نیچ بو یله ایلدک دیدیکسه تا اولکی اعتبار و رونق برنده قلسون

معلوه در کسه پسر شکه بو تدبیری ایلشدر با باسی جوانه دیدیکسه ای اوغل سنک

حالکده بو یله براتفاقی قصه ر شمدن کیمرو دخی بیسانه کیمه که هر زمان و هر پرده بر شاه زاده

موجود اولماز که سکا کیمه سوب بو یله او بیکه ارسال ایلده قطعه که بو دکر حکیم روشن

رای کیمه بر نیاید درست تدبیر روشن رای بیسانه در (روشن رای وصف ترکیبدر روشن

فکرلی دیمکدر حاصل شدن دیمکدر بر نیاید کلز (یعنی حاصل اولماز دیمکدر درست بوئده

صاخ و سالم دیمکدر یوز دن و خطادن مصون (تدبیری یا حرف وحدت (محصول بیت) کاه

واقع اولور که حکیم بک تا رو پاک رأبدن درست تدبیر چیمهز یعنی تدبیرده سهو و خطنا واقع

اولور کاه نباشد که ان دان غلط برهدف زندتیری کودکی (یا حرف وحدت (یا حرف

مصاحبت (غلط بوئده سهو همناسنه در (هدف هاودالک قحدر یله اوق نشانده دیرل (تیری

(یا حرف وحدت و یا حرف تکبر (محصول بیت) کاه واقع اولور که بر نادان اوغلانچق یعنی

استاده مقارن اولقسنین علم الیکسنین سهو و خطا ایله نشانه اوق اورر دیمک استرک بونک

کییلر اتفاقی و نادر در اعتبارده دکدر حکایت درویشی رادیدم در غاری نشسته

و در بروی خود از چشمه و ملوک و سلاطین رادر چشم همت اوشوکت نماده غار مغاره

(یا حرف وحدت (و در بروی و در تقدیری و در اختلاط با خلق بروی خود بسته در (محصول ترکیب)

و تورمش دخی خلقله اختلاط قیوسنی تمام جهانندن کنندی

کیمسه ایله اهل دنیاسدن القت ایلردی و پادشاهلرک و بکلرک انک

المامشدی حاصلی نظر ننده اهل دنیانک هیچ اعتباری بوق ایدی

ال کشود تا بمر دنیاز مند بود در سؤال بیسانه (تا حرف

ر (محصول بیت) هر کیمسه که کنندی اوزرینه دینجیلک قیوسنی

وی ایدندی اولنجسه اول کیمسه محتاج و نیاز مند اولور حاصلی

آز بگذار و پادشاهی کن کردن بی طمع بلنسد بود آذ الف

بگذار فعل امر مفرد مختصا بیدر ترک ایله دیمک (کردن بی طمع

ازدر (محصول بیت) خطاب عام طریقه له بیورر حرصی ترک

ایله و پادشاهلرک ایله یعنی دنیا بلا سندن آزاده و سالم اول زرا طمعسن یون بلنسد اولور یعنی

احتیاج ایچون کیمسه ایدوب سرفرو ایلز زرا بی نیاز دائما سرفراز در بکی از مالوک

ان طرف اشارت کرد بکرم اخلاق عن زبان انست که بانان و عمک باما موافقت کنند
 شیخ رضاداد که اجابت دعوت سنست دیگر روز ملک بعد از حد منش رفت عابد بر خاست
 و ملک را در کنار گرفت و تلافی کرد چون ملک غائب شد یکی از اصحاب شیخ را پرسید که
 چندین ملاطفه پادشاه خلاف عادت بود درین چه حکمتست گفت نشنیده که گفته اند *
 (محصول ترکیب) اول طرف باشاهلرندن برسی اشارت ایلدی که عن بزرگ اخلاقی کر مئندن
 من جو اولدر که نان و نمکده بزمه موافقت ایلدیه (شیخ رضا و پردیکه اجابت دعوت سنستدر
 دیو بر کون دخی شیخک خدمتی سببیله پادشاه یانسه واردی عابد قالدی و پادشاهی
 قوچدی و تلافی و رفی ایلدی چونکه پادشاه شیخک یانندن کندی اصحابدن برسی
 شیخه سؤال ایلدی که پادشاهه بوقدر ملاطفت خلاف عادت کر ایدی بونده حکمت ندر شیخ
 دیدی ایشتمدیکی که دیشلردر * بیت * هر کرا بر سماع بنشستی * واجب ایدین خدمتش
 بر خاست * هر کرا اداات تخصیص (بنشستی فعل ماضی مفرد مخاطب او تردک دیمکدر) با حرف
 صله (خدمتش شین ضمیر هر گزاده کی کبه راجعدر) بر خاست بونده مصدر معنائسه
 (محصول بیت) هر کیمسه نک که سماعنده و سفره سنده او تور دک یعنی نان و نمکینی بیدک واجب
 کلور خدمتسه قالدیق ز بر اوستکده حق ثابت اولوش اولور * منوی * کوش تواند که همه
 عروی * اشنود آواز دف و چنگ ونی * عروی لامیه در (وی و اولک فحیله خبر عاجلدر گوشه
 راجع) اشنود فعل فی مستقبل مفرد غائب ایشتم دیمکدر (آواز دف لامیه) (محصول بیت)
 قولی قادر در کیم کند بیدک تمام عمر نه دف و چنگ و نیک آواز بینی ایشتم یعنی آلات لهوک
 آواز بینی قولی ایشتمک ایله هیچ نقصان نکر * دیده شکیدر تماشای باغ * بی کل و نسیرین
 بسرارد دماغ * شکیدر فعل مضارع مفرد غائب صبر ایدر دیمکدر (تماشای باغ مصدرک
 مقولته اضافتدر) (نسیرین) (و نسترین) (و نسترین) (و نسترین) (رومده
 کل ناصری دیدگری چیککدر قعوسی خوب اولور) (بسرارد کینور و عمر کینور) (دماغ
 فاعلیندر) (دماغدن مراد مشاهد) (محصول بیت) کوز باغ و رآخی تماشاسنمز صبر
 ایدر یعنی باغ و صحرا تماشاسنی ایلنسه صبر ایدر و نقصانده کورمز مشام و دماغه کل و سنبل
 و نسیرین قولسه عمری حیده و غایته ایلدر و بیقصور کینور) (بسرارد برینه بسر ایدر یازان
 عندی یازمش * کربود بالمش آکنده پر * خواب توان کرد حیزر بر سر * بالمش لامک کسریله
 (بالین کذلک یصدغه دیر) (آکنده الف ممدوده ایله و کافی بجمک فحیله اسم مقولدر آکنندن
 بر نسته بی رسته به طعمانی) مثلاً یصدغه و دوشکه یوک طعمانی کبی (آکنده طعمانی دیمکدر) (بر باه
 عجمیله بونده مراد قوش تویدر) (توان کرد ایلک اولور دیمکدر) (یعنی ممکن و قابلدر) (پس امکان ایله
 تعبیر ایلنسه دخل ایلین بی تقریب تعصب ایلش) (حجر مبدأ) (ز بر سر خبری و جمله اسمیه
 حال واقع اولش) (محصول بیت) اگر قوش تو بیله طعمانی و طولش یصدق اولرسه که اکبرک
 دوشکری و یصدقلری بو یله اولور که رومده اکا بو یله دیرل اوقو او بوق اولور باش آئنده طاش
 اولدیغی حالده (یعنی طاش یصدق نوب اوقو او بوق اولور) (حاصلی یصدق سنز و دوشکسز
 اوقو او بوق مکندر) (مصراع اولک معنائسی اگر قوش فنادیله طولش یصدق اولیه دن
 پرک معنالی بی احاطه ایلدیکندن غیر بو یله نه ایله اولور بلر ایش * ورنود دلبر همخوابه پیش *
 دست توان کرددر اغوش خویش * ورمعروف) (دلبر همخوابه بیانیه) (همخوابه دوشکدشه دیرل
 یعنی پردوشکده یله یانانه هر کیم ایسه ار ککدن دیدشی دن) (پیش بونده قت معنائسندر) (بیشی
 بونده اولک معنائسه اولوب معنائسی اگر بر دوشکده اوکنده بیله یاتور دلبر اوایه دیرل دلبری چرکن

ردشعی

ردسری

زدشعی

ردشعی

یا تومش (دست مبتدا) توان کرد خبری قادر در ایتک (دراغوش کرد فعلته مقید در زیرا
 دراغوش کردن قوچمهقدر (بونده کرد مصدر معناسنه در خویشه اضافت مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر (محصول بیت) واکرم پیسترد ابرقنکه اولماز ایسه یعنی سنکله پردوشکده یا توریانکده دایر
 اولماز ایسه ال کندبکی قوچمه قادر در یعنی الک سنی دراغوش ایتکه قادر در (حاصلی سن سنی قوچق
 مکنندر (بونده توان ممکن معناسنه در (مصراع ثانیک ترکیجه معناسنی ال ایتک اولور کنندی
 قوچمه کنده دین ترزین معنی قوچمهده عجب هنری وار (والینی کنندی قوچاغنده ایتک مکنندر
 یعنی الینی قوچوب یا تاق دین اثرنجه کنش عی الله عنهما * وین شکم بی هنر بیج بیج * صبرندارد
 که بسازد بیج * معلوم اوله که بیج بیج عبارتی اضداد دندر که هم مقام مدحده وهم مقام ذمده
 مستعملدر (بونده مذموم معناسنه در مدح معناسنی متضن (بیج بیج بوستانک بویتسدر
 (بیت) بدو کف کای دلبر بیج بیج (زینغماچه آورده کف بیج) (وضحی متضن بویتسدر
 (بیت) ندیدم چنین بیج بیج کس (ممکن بیج رحمت برین بیج کس) (شکم بی هنر بیج بیج
 بیسینه لردر (بسازد فعل مضارع مفرد غائب سازیدن فاعلت موافقت معنایزنده مستعملدر
 (محصول بیت) واما بوهنر سز مذموم شکم صبری یوقدر که بیج ایله فاعله اوله البته بیجده بر لقمه
 کرمک کرک (زرباندک قیامی اکل و شرب ایله در آنسز اولماز البته (مصراع اولک معناسنی
 ترکیجه دولاشتی بغرسقلمو المراد الامعاء دین غریبانه کنش و نامعقول برله دولاشمش (مسکین
 بسازدی ساختن دن اشتقاقی اید نلر بیج ناساز لاق ایشلسلر (مصراع ثانیک تحقیقنده فاعلی
 با تری نوزله بیج ایله دین بیج نسته به مالک دکل امیش فقیر * باب چهارم در فواید خاموشی
 * حکایت * یکی اردوستان کتم امتاع سخن کتتم بعلت آن اختیار افتاده است که در غالب
 اوقات در سخن نیک و بد اتفاق افتد و دیده دشمنان چیز بر بدنی آید گفت ای برادر دشمن آن به که
 نیکی بنیند * امتاع سخن کتتم مصدرک مفعولنه اضافتدر (گفتن مصدر در) مم متکلمه مضایف
 (و سخن مقدم مفعولی و مجعوبی مضایف الیه واقمدر (با حرف مصاحبت) و علت سبب معناسنه در
 آه اضافت لامیه (با اختیار متعلق (امتاع مبتدا (واقفاده است خبری جمله اسمیه مفعول کتم در
 (که حرف بیان علت) غالب اکثر دیمکدر (واقفانه اضافت لامیه در (افتد واقع اولور دیمکدر
 (و او حرف حال (دیده دشمنان لامیه (بر حرف استعلا (بدرامز) نمی آید فعل نفی استقبال لغتده
 کزن دیمکدر اما امر اد دشمن دیمکدر (گفت مذکور دوست دیدی (آن به که اول بکدر که نیکی با حرف
 مصدر (بنیند فعل نفی استقبال مفرد غائب دعاء علیه در ایتک کور میه دیمکدر (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ بیورر دوستلردن برینه دیدم سوز سوز یلیه ایا ایلدیکم یعنی اکثر اوقات سوز سوز یلیوب
 خاموش اولدیقم اول سببله اختیار واقع اولمشدر که اکثر واقفانده اتفاق سوزده ائی و برامز
 واقع اولور حال بو که دشمنلرک کوزی برامزدن غیری یه دشمن دیدی اول دوست ای برادر دشمن
 اول بکدر که ایتک کور میه * بیت * هنر بیچشم عداوت بزر کتر عیبت * کلاست سهدی و در چشم
 دشمنان خارست * هنر معروفدر که عریجه منقبت دیرل میک و قافک و بانک فحشه لریله
 حاصلی عیلمه مقابلیدر (با حرف فاصله (چشم عداوت بیانیدر بجازا (هنر مبتدا) بزر کتر مبتداء ثانی
 ترادات تفضیلدر او تریز دیمکدر (عیبت خبر مبتداء ثانی وثانی خبریله خبر اول وجهه اسمیه مستأ نفه در
 (کلاست مقدم خبر سهدی مؤخر مبتدا (چشم دشمنان لامیه (و خاطر ظرفک فاعلیدر (محصول بیت)
 عداوت کوزینه هنر اولورق عیبت یعنی عدو کوزیله بافته هنر اولو عب کورینور سهدی
 حضر تری کلدر اما دشمنلرک کوزینه دیمکدر یعنی عداوت کوزیله بافتک کوزینه دیمکدر
 * بیت * واخو العداوة لایع بصلح * الاولیانه بکذاب اشمر * واو حرف ابتداء واخ فردا شد

ردسروری
 ردشهی
 مطلب

ردسروری
 رد این سید علی وسروری
 وسروری
 ۳ ظاهر بودر که بغرسقلم
 انتقال بیج بیج عبارت لردندر
 س

عداوتیه اضافتی لامیه در مجازاً مراد صاحب عداوت و ملازمی (لایم فعل فی استقبال مفرد مذکر غایب در نصر بانگ مضا عفتدن کچمردیمکدر) بصلاح لایم به متعلقه تقدیر بری در جمل صالح در موصوف ضرورت وزن ایچون ترک اولندی (اخ مبتدأ و جمله فعلیه خبری و جمله اسمیه مستأنفه) (الاحرف استئنا) (و احرف حال) (بینه فاعلی تحتند اخه راجع ضمیر و مفعولی صالحه راجع ضمیر منصوب متصل) (الملامک فحقی و میگ نسکونیه اصلنده کوز ایله اشارته دیر لصرکه دل ایله طعن و دخل معنایسته استعمال ایلدیلر) (کذاب بینه به متعلق) (اشهره نیک فحقی و شینک کسر یله صفت مشبهه در علم باندن اشهره نیک و شینک فحقیله یله مصدر بدر (محصول بیت) عداوت فرداشتی یعنی صاحبی بر صالح کیسه دن مرور ایلز الا کاطعن و تشنیع ایدر کذاب اشرف یعنی که کذاب و متکبر و مغرور در دیو صالحه کوردیکی برده طعن ایدر حاصلی بر کیسه نیک که بر صالح کیسه به عداوت و بغضی اوله باندندن کچمردیمکچم اکاسوز آتار که می ایدر و خود بین در و بوندن غیری * نور کیتی فروز چشمه هور * زشت باشد بچشم موشک کور * نور کیتی بیانیه کیتی فروز و صف ترکیبدر عالم بالکلندر یعنی یعنی روشن و منور ایدیمی دیمکدر (چشمه هور اضافتی لامیه در و چشمه هور بیانیه) (هور هاء هوز ایله آفتاب معنایسته در) (باشد ادات زمانیه در است معنایسته) (باحرف صله) (چشم موشک لامیه) (کوره اضافتی بیانیه در) (محصول بیت) (کوش چشمه سنک عالم بالکلندر یعنی نوری یعنی آفتابک ضیاسی چرکندر موشک کورک یعنی بر ایسه نیک کوز یته یعنی بر ایسه جنسی کونشده کورمز اول جهندن کوز یته چرکن کور بنور دیویورهش بعضی نسخته زشت باشد بر یته در نیساید واقعدر یعنی کوز یته کورمز حاصلی عینته السازدیمکدر بونسخه بوقامه اولکیدن انسبدر زرا خفاش کونشده کور محکله کوز یته چرکن کوز نمک لازم کزن) (کیتی فروزی و صف ترکیبی اعتبار ایلامک شیره چشم اولقدن کلور) (فروزی فروختن دن اخذ ایلک بصیرتسزلکدن کلور) (و هور بر یته حور باز مقی قوافیدن عدم اطلاعنددر * حکایت *

زدشتمی

رد این سیدی علی

در این سید علی و سوزی

بازر کانی را هزار دینار خسارت افتاد پسرش را گفت نباید که این سخن را با کسی در میان نهی گفت ای پدر فرمان تراست نکویم ولیکن مرا بر فائده این مطلع کرد آن مصلحت در دهان داشتن حبیبست گفت تا مصیبت دوشود یکی نقصان مایه و دیگر شجاعت همسایه * بز رکانی یا حرف وحدت (را ادات تخصیص) (خسارت زیان) (افتاد واقع اولدی دیمکدر) (نباید فعل فی مستقبل مفرد غائب کرکن دیمکدر) (که حرف بیان) (این سخن را را ادات مفعول) (با کسی با حرف صاحب و یا حرف وحدت) (در حرف صله میان اورته واره) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویاسین یعنی اورته به کتوروب سویلیه سین) (تراست را ادات تخصیص) (سین ونا ادات خبرتسکندر دیمکدر) (فائده این لامیه) (کردان امر مفرد مخاطبدر) (کر دانیدن صبرورت معنایسته ایله دیمکدر یعنی بنی مطلع ایله دیمکدر) (که حرف بیان) (تا حرف تعلیل) (مایه سرمایه معنایسته در) (شجاعت عدونک بلاسته سوییمکه دیرل) (همسایه به اضافت لامیه در) (محصول ترکیب) (بز بازار کانک بیک آتاون خسارت واقع اولدی اوغلنه دیدیکم اولیسا که بوسوزی یعنی زیان صحبتی بر کیسه ایله اورته به قویاسین یعنی ارایه کتوروب سویلیه سین پسردیدی ای پدر فرمان ستکدر امانی بوقائده به واقف و مطلع ایله که بوسوزی کرنی طوتمه ده مصلحت ندر بدر دیدی تا کم مصیبت ایکی اولدی بری سرمایه نقصانی و بریسی عدونک سو خوب کولسی یعنی ایشدیوب دوشمنلر و حدودلر خطا بلسون * بیت * مکو اندوه خویش بادشمنان * که لاجول گو شدشادی کآن * مکوف فعل نهی مفرد مخاطب (کوبیدندن سویله دیمکدر) (گفتن دن اخذ ایلین بیز ایش) (انده فتح همزه ایله اندوهندن محققدر رخصه معنایسته) (خویش اضافت لامیه) (بادشمنان باحرف صله) (که حرف تعلیل) (لاجول کوشندک

زدسوزی

مقدم مفعولیدر (شادی ساوینک) کنان صفت مشبهدر (شادی کن وصف ترکیبدر شاد بلقی
ایدیجی) (الف ونون ادات جعد ر و یو وصف ترکیبی حالد) (کونبدک فاعلندن که دشمنانه
راجع ضمیردر) (محصول بیت) دشمنلره کندی غصه کی سوبله زیر الاحول ولا فوة دیه رک
سویسورلر ویا خود لاحول ولا فوة درلر سوبیزک یعنی ظاهرها بویله درلر آجیمیق شکلله
اما کواکاری مسرور اوور کتا بی بونک کنی پرلده اسم تفضیل ظن ایلین وهم ایلمش * حکایت *
جوانی خردمند که از فنون فضایل حظی وافر داشت وطبعی نا در چندان که در محافل
دانشمندان نشستی هیچ سخن نکفتی باری پدرش گفت ای پسر تونیز از آنچه دانی چرا نکوی
گفت ترسم که پرسندم از آنچه ندانم وشر مساری برم * جوانی با حرف وحدت خرد مند
صفتی (که حرف رابط صفت) فنون فضایل لامیه انواع فضائل دیمکدر (فضایل جمع فضیلندر
علوم ده آرتقلاغه درلر) حظ حصه ونصیب معناسته در (با حرف تکبیر) طبعی یاسینده بویله در
(نادری مثل و بی مانند دیمکدر) محافل مجالس معناسته در (و اضافتی لامیه در) نشستی (با حرف
حکایه) نکفتی یاسینده بویله در (پرسند فعل مضارع جمع غائب) وهم ضمیر منصوب
متصل کنایتدر متکلمدن (شر مساری با حرف مصدر) برم فعل مضارع متکلم
وحده در (محصول ترکیب) بر عاقل جوان که انواع فضائلدن وافر نسنه به مالک ایدی
و خوب و بی نظیر طبعی و ارایدی اولقدر که دانشمند لرچا سنده اوتورر دی هیچ سوز سوبیزدی
بر کره باباسی دیدی ای اوغل سنده بلند بیکدن نیچون سوبیز سین جوان دیدی باباسنه قورقم که بکا
بلد بیکدن نرسنه صورار لوبلیم وشر مسارلق ابله دیم یعنی حجاب چکم * قطعه * آن شنیدی که
صوفی می کوفت * زیر نعلین خویش میخی چند * که حرف بیان (صوفی با حرف وحدت
می کوفت حکایت حال ماضی دو کردی) یعنی میخالدی (زیر نعلین خویش لامیه در
نعلین لامک فحله نعلک تشبیه سیدر) (مراد ترکیده نعلن دید کلیدر بشتی دکدر زیر صوفیلرک
اکثر کیدی بودر) میخندن مراد اکسردر که نعلنک الته قافر لرصیرلسون و آشنسون
دیو) پس نعلن مراد بشمقدر و میخندن ککبک دین معنای ایاغه بر اقمشدر (میخی
با حرف وحدت (محصول بیت) اتی ایشند کمی که برصوفی نعلنی الته بر قاج میخ قافر دی
یعنی محکم اولما غیجون الته بر قاج اکسرد قفار دی * آستینش گرفت سرهنکی * که
بیانهل بر ستورم بند * آستین یک شین ضمیر صوفی به راجعدر (سرهنک چری باشی وچاوش
و تونلر کیلره اطلاق ایدر لر) (با حرف وحدت) که حرف تعلیل (بیافعل امر مفرد مخاطب
نعل بونده آت نعلیدر) (بر حرف صله در با معناسته حرف استعلا طوبو معنای سنی بم
ستورم اوزره نعل بغله دین معنای برامن بغلش) بند فعل امر مفرد مخاطبدر بنیدیدندن
بغله دیمکدر (بستن دن اخذ ایدنلر باغله لوایش اشلسلر) (محصول بیت) برصوفی نعلنی
الته میخ قفار کن بکنی بر سرهنک طو تدی که کل طواره نعل بغله یعنی بنیدمی نعلله دیو آستینی
طو تدی غرض بویکم صوفی نعلینده اکسری قاقاسه سرهنک اکا آت و باقر نعلمکی
تکلیف ایله دی بعضی نسخده بوسناتک بریتنی بونده باز مشلر * بیت * نکفته ندر د کستی
با توکار * وایکن جو کفتی دلایش بیار * نکفته نا گفته معناسته در یعنی سوبلدک (حاصلی
سویلامش ایکن دیمکدر) (محصول بیت) سوبلامش ایکن کیسه نک سنکله ایشی بوق یعنی مادام که
دعوای می دایدوب بن فیلام ویا نلان نسنه بی بلورم دیمه سین کیسه نک سنکله کساری
و دعواسی اولماز اما چونکه دیدک یعنی بن فیلام ویا نلان ایشده ماهرم دیدک سوبلدیکه دلیل
کتورتا کیم دعوی بی معنی اولما سون * حکایت * یکی راز علمایه معبر مناظره افشاد

رد شععی

رد شععی

رد شععی
در این سید علی و ستر وری

بایکی از ملاحظه و با او بحدت برینامد سپرینداحت و برکشت کسی کفکش تو با چند بن علم
 و ادب و فضل و حکمت بانی دینی برینامدی گفت علم من قرآنست و حدیث و کفتار و مشایخ و او
 بدینها معتقد نیست و نمی شود و می شنیدن کفر او بچه کار آید * علماء معتبره بیانیه (مناظره بحث
 دیکدر) ملاحظه جمع ملحد در که نحشره و نشره قائل دکل (با او ملحدله برینامد چیقشامدی یعنی
 مقابله و معارضه ایده مدی (سپر فلکان (بنداخت اندی فلکان اتفق عجزدن کنایتدر زیرا عرب
 عدوسندن قچسه جمیع اثوابی بر بربر بیانیه آتار رجان قورنارقم ایچون اول سپرینی آتار بس
 ازالنده بو عبارت مقام عجزده مستملدر (برکشت دوندی یعنی اعراض ایلدی برینامدی
 چیقشامدک یعنی مقابله ایده مدک (بدینها دال همزه دن مبدلدر باینهادیکدر (نمی شود دیکلمن
 و قبول ایلز دیکدر نه که ترکیده سوز دکلدی یعنی اسلدی و قبول ایلدی دیکدر (شنیدن کفر او
 مصدرک مفعولنه اضافتدر و لامیه (محصول ترکیب) معتبر علمان برینک ملحدلردن بروله بحث و جدلی
 واقع اولدی و اول ملحد ایله حجت و برهان ایله چیقشامدی یعنی مقابله ایده مدی عاقبت قائلان
 آندی یعنی عاجز قالدی و اعراض ایلدی برکیمسه عالم دیدی سن بوقدر علم و فضلله و حکمت
 و ادبله بر دینسر ایله مقابله ایده مدک عالم دیدی بنم علم قرآن شریف و حدیث نبوی و کفتار
 مشایخشدر اول ایسه بونره معتقد دیکدر و قبول ایلز و بنم نه ایسومه کلور آنک کفرینی ایستک
 یعنی نه فائده و برر * یت * آن کس که بقرآن و خبر ز و زهری * آنست جوابش که جوابش
 زدهی * آنست مقدم خبر جوابش مؤخر مبتدا (که حرف بیان (جوابش مبتدا (زدهی فعل ننی
 مستقبل مفرد مخاطب و برمه سین دیکدر خبر مبتدا در (محصول یت) اول کیمسه که قرآن
 و حدیث ایله اندن قورنلوب خلاص اولز سین یعنی بویله قوی حجت ایلله اکاظفر بوله مرزین آنک
 جوانی اولدر که ایا هیچ جواب و برمه سین حاصلی آنکه هیچ مکالمه ایلله سین * حکایت *
 جالینوس ابلهی رادیکه دست در کربان دانشمندی زده و بی حرمتی کرده * بعض نسخه ده
 زدهی حرمتی می کرد در بوقدر رجه هاء رسمی حرف ترتب اولور اورب حرمتسزلک ایلردی
 دیکدر * گفت اگر این دانا بودی کار او با آن نادان بدین جایکه زسیدی * جالینوس برمشهور
 حکیمک اسمی در کربان دانشمندی لامیه (و یا حرف وحدت کرده ایلش دیکدر بعض نسخه ده
 می کرد دوشمش (چایکه جایگاهدن مخففدر مقام و مرتبه دیکدر (زسیدی یا حرف حکایه
 ایشردی دیکدر (محصول ترکیب) جالینوس برابلهی کوردیکه بردانشمندیک یقاسنه ال
 اوردهش و حرمتسزلک ایدردی جالینوس اکر بودا نشمندن دانا و قائل اولایدی آنک ایشی
 برنادان ایله بومر تبیه ایشردی * مثنوی * دو عاقل رانباشد کین و بیسکار * نه دانایی سترد
 باسبکسار * دو عاقل رارا ادات تخصیص (کین بغض دیکدر (بیسکار صواش) دانایی باحرف
 وحدت (سبکسار خفیف معنائه در (محصول یت) ایکی عاقلک بغض و صواشی اولاز
 یعنی ایکی عاقل نه چکشور و نه صواشور نه بر عاقل دانا بینی و خفیف کیمسه ایله عناد ایدر
 یعنی بردانا برسبکسار نادان بر خصوصه جمع اولسدر دانا اول خفیفله عناد و جدال ایلز
 بیسکار کاف فارسیله در دین عجمیک ایش مصرع اولک معناسنی ایکی عاقلک بندده
 تیباغض و حرب اولاز دینه نه اعراض ایلین کنندی معترضدر سبکسارده سار کثرت افاده ایدر
 دین سارسنر معناسنی نه اولد یعنی بیز ایش * اگر نادان بو حشت سخت کو ید * خرد مندش
 بزنی دل بچو ید * یا حرف مصاحبت (وحشت بونده نقرت معنا سسته در یعنی خشونت
 و در شتیاق (با حرف مصاحبت (نرم نونک فحی و رانک سکونیه بوشوق دیکدر و یا حرف مصدر
 (بچو ید فعل مضارع مفرد فاعلدر دیلر دیکدر کوکل اله المقدن عزاتدر (محصول یت) اگر

رد ابن سید علی و سروری
 رد سروری
 رد سروری

نادان وحشت و سرکشکسه بك سويلرسه يعنى ايرى يازى سويلرسه خر دمنده آتک ملايت
 واطافله کولکنى اله الور يعنى تسلى خاطر ايدر * دوصاحب دل نکهدها رند موى * هميدون
 سرکشى و آرم جوى * نکهدها رند حفظ ايدر (موى يا حرف وحدت) هميدون ادات تشبيه
 هينچنان ديمکدر عريده کذلک کي انچلين معناسنه (سرکشى يا حرف وحدت) و او حرف
 عطف (آرم الف ممدود ايله وزاه مفتوح ايله و سکون را ايله حرمت معناسنه در اما بونده
 و او مفتوح و الف ساکن اوقفور ضرورت وزن ايچون (آرم جسو وصف تر کبي در حرمت
 استيجى يعنى تعظيم و تکریم صاحبى يعنى اهمل عرض و وقار (يا حرف وحدت بوايکي ياي
 حرف مصدر طو تنلر بويىک معناسنه واصل اولماسلر (محصول بيت) ايکي صاحب دل
 بر قبلى رعایت ايدر يعنى بر قبلمه ارارنده شفاق و خلاف اولماز يوسوز کال اتفناق و عدم
 اختلافدن عبارتدر بويچلين بر سرکش و بر صاحب حرمت بر موى رعایت ايدر يعنى ارارنده
 بر قبلمه خلاف و شفاق اواز زيرا دانا نادانابه مخالفت ايلز که ارارنده اختلاف اوله بويىک تصور
 معناسنده شراحيك غربت تصرفلى و ازدر کيم عقلا کولمکه لايقتدر * و کراز هر دو جانب
 جاهلانند * اگرز نجير باشد بکسلانند * بکسلانند فعل مضارع جمع غائب کسلانيدندن
 الف و نون که ادات تعديه در ضرورت وزن ايچون کلسدر والا کسيختن و کسلیدن لازمه معدى
 بيننده مشترکدر پس کسيختن لازمدر دين اشتراك احوالندن آگاه دکل ايمش (محصول بيت)
 ايکي صاحب دلک و بر سر کسله بر عاقلک احوال ذکر اولان کييدر اما ايکي جانبندن بيله جاهلرا ايسه
 اگرز نجير اولورسه قياررد کل که بر مو حاصلی ايکي جانبندن بيله جاهل و نادان ايسه شفاقدن
 خالى اولماز * مشوى * يکي رازش خوبى داد دشنام * تحمل کرد و کفت ای نيک فرجام *
 (محصول بيت) برينه بر چرکين خوبى دشنام و بردى يعنى سوککدى اولده تحمل ايندى
 و دیدى ای سوکى خير يعنى عاقبتى خيبر (نيک فرجام وصف تر کييدر عاقبتى خيرى ديمکدر
 * بترانم که خواهى کفت آنى * که دائم عيب من چون من ندانى * بتريد تر معناسنه در (زانم
 اصلنده از انمدر) که حرف بيان (خواهى فعل مضارع مفرد مخاطب ديلرسين ديمکدر) آنى
 آن اسم اشارتدر و يا ضفير خطاب اولسون ديمکدر (که حرف تعميل (عيب من لامينه
 (محصول بيت) اندن بترمکه سن بکا اولسون ديسنک ککرىک يعنى بکاد بچککسدن بترم زيرا
 بيلور مکه بتم عيبى بيلرسين حاصلی بن کندی عيبى سندن اوييلورم * حکايت * سبحان
 وائل رادر فصاحت ني نظير نهاده اند سالی بر سر ججى سخن کفتى و لفظى رامکرر
 نکر دی و اگر همان معنی اتفناق افشادی بعبارت ديگر کفتى واز جمله آداب ندماء ملوک يعنى
 اينست * سبحان سينک قحى و جاه مهمله نک سکونيله حضرت نيىک صلى الله عليه وسلم
 مداحلرندن صحابه دن بر فصيح و بليغ شاعر ايندى (وائل اسمنه اضافتى لايينه در) وائل
 بر قبيله نک اسميدر که ابن قاسط بن وهب بن افضى بن ديميدر (را ادات مفعول) نهاده اند
 قومشاردر يعنى تعين ايلشالردر (سال يا حرف وحدت) بر حرف ظرف (سر جمع لامينه
 جمعدن مراد مجلسدر يعنى صدر مجلسده ديمکدر (يا حرف وحدت) کفتى يا حرف حکايت
 (لفظى يا حرف وحدت) (را ادات مفعول) نکر دی يا حرف حکايت (اگر همان معنى استخدرک
 بعضيسنده معنى برينه لفظ واقع اولمش حاصلی متون بو خصوصده تعارض ايلسدى بيش
 لفظ عبارتى اختيار ايدنه تعرض بن تقريردر (افتادى يا حرف حکايت) جمله آداب ندمای ملوک
 لاميلدر (محصول تر کيب) سبحان وائل فصاحت و بلاغتده ني نظير تعين ايلشالر يعنى
 ديشلر بريسل بر محفل و مجلسک صدرنده سوز سويلسه بر لفظى مکرر ايلسدى و اگر همان

زد شراحيه

زد شراحيه

ردسزورى

ردسزورى

اول لفظ و با اول معنی بعینه اتفاق واقع اولیدی انی پرغیری عبارتله سو یلردی وادا ایدردی
 و سلاطینک مصاحبینک جمله آدابندن بریسی بودر که مجلسده برسوزی تکرار سو یلمه
 * منوی * سخن کرجه دلیند و شیرین بود * سزاوار تصدیق و تحسین بود * دلیند
 و صف ترکیبدر کوکل بغلیجی یعنی گوکلی کندی به متعلق قلیجی (سزاوار لایق) (محصول بیت)
 سوز اگرچه کوکل آلیجی ولذینده اولورسه تصدیق و تحسین هر تپسه سنه لا یقده اوورسه
 کرجک اولوب کوزل اولقددر * چو یکبار کفتی مکو باز بس * که حلوا جو یکبار
 خوردند بس * بازه بس اتباع قیلندندر. (محصول بیت) بو بیت بیت اوله مقیددر یعنی
 سوز هر تقدیر مدوح اولورسده چونکسه برکه سوبلدک برکه دخی سوبیله یعنی تکرار ایله
 زیرا حلوانی چونکه برکه ییدیلریتر یعنی حلوا لذیذ و شیرین ایکن برکه که بندی کفایت ایدر
 تکرار بیک لازم دکل * حکایت * یکی را از حکما شنیدم که می گفت هرگز کسی بجهل
 خودا قرار نکند مگر آن کس که چون دیگری در سخن باشد هنوز تمام ناکرده او سخن آغاز کند *
 (محصول ترکیب) حکمان بر بی ایشندمکه سو یلردی هرگز بر کیسه کندی جهلنه
 اقرار ایلز مگر اول کیسه که چون غیری کیسه سوزده اوله هنوز سوزین تمام ایلمش ایکن اول سوزه
 باشله (مذکور متندن صکره برجهل خود اقرار کرده باشد یازان جهلنه اقرار ایلمش اوور
 * منوی * سخن را سرست ای خردمند وین * میاور سخن در میان سخن * بن دیب و عمل
 دیکدر (محصول بیت) سوزک باشی وار و دبی یعنی عملی حاصلی آخری وار و اولی ایدی
 سوز اورتسه سنه سوز کتورمه یعنی بر کیسه سوزده ایکن سن سوزده باشله اول سوز بی تمام
 اینجه * خداوند فرهنگ و تدبیر و هوش * نکو بد سخن تابند خوش * خداوند فرهنگ
 لامیه (فرهنگ هنر) (محصول بیت) هنر و تدبیر و عقل و ادراک صاحبی سوز سوبیلن مادام که
 خوش کور میه (یعنی اپسم کور میه) حاصلی حضور مجلسده اولانی ساکت کور میجه
 عاقل وزکی سوز سوبیلز * حکایت * نئی چند از بندکان سلطان محمود حسن میندی را گفتند که
 سلطان امر روز تراچه گفت در فلان مصلحت کفت بر شاهم پوشیده نماند کفتند تودستور مملکتی
 آنچه باتو کید یا مائل ما کفتن رواندار دگفت با اعتماد انکه داند که بکس نکو میس چرا می رسید *
 سلطان محموددن مراد مشهور شاه محمود غزنوی بدر که حسن میندی ایکی میگ کفحل بله آنک وزیر ایدی
 یازده آنک وزیر و هم محبوبی ایدی (دستور دالک و تانک خمه لایله اصطلاحده وزیره دیرل
 (محصول ترکیب) (سلطان محمود غزنوی قوللرنده پرقاج شخص حسن میندی یه دید بلرکه
 سکا پادشاه فلان مصلحت خصوصنده نه دیدی حسن میندی دیدی سزده کبری قالساز یعنی
 سزده سو یلردیلر که سن مملکتک وزیر سسین سکا دیدیکتی بزم کبی یه سوبیلکسه روا کور من
 حسن میندی دیدی اول اعتماد ایله که بلور کیسه یه دیزم یعنی کیسه یه دیدیه حکم بلور بس بچون
 صورسز * بیت * نه هر سخن کسه بداند بگوید اهل شناخت * بامر شاه سرخو پشت
 نشاید باخت * نه حرف نئی معناده کو یه فعلنه مقیددر (که حرف رابط صفت) (هر سخن بدانند
 و بگوید مقدم مقبوللر ایدر اشتراک اوزره) شناخت بونده اسم مصدر در علم معانسه (بس
 اهل شناخت اهل دانش دیکدر) (باحرف مصاحبت) (سرشاه لامیه در) (سرخو پشت ده یوله در
 یاه بطشیه) باخت بونده باخت معانسه در یعنی او شائق متعددی معانسه زیرا لغت مشتکر در
 لازم ایله متعددی یئنده (محصول بیت) او یله دکلدر هر سوزی که بلور آتی سو یلر اهل دانش یعنی
 هر ییلدیکتی سو یلرز را شاهک سر یله یعنی سرینی افشاسیبله کنی کندی باشین او شائق
 لایق دکل حاصلی پادشاهک امور سلطنتنه و تدبیر مملکتنه متعلق اسرار لینی اظهار و افشا ایکن

ز. د. شاهی

هلاکه سیدر * حکایت * در عقد بیع سرابی متردد بودم جهودی گفت من از کدبان قدیم
 این محلتم وصف این خانه چنان که هست از من پرس بخر که هیچ عیب ندارد گفتم بخر آن که
 تو همسایه اوئی * عقد بیع سرابی عقدی است و بیعک سرابه اضافت نری مصدرک مفعولیه
 اضافت نری قیلتندر (عقدعینک فحمله مصدر در بعلقی معناسنه و بیع کاہ او اور اشرا معناسنه
 مستملدر حاصلی اضداد دندر) یا حرف وحدت (جهودیهدوی یہ دیرل) یا حرف وحدت
 کہ خدا اوسوی و کوی اسی و سارنسنه لک صاحب لہ دیرل (قدیمہ اضافت بیاتہ در و محلہ یہ لامیہ
) (وصف این خانه مصدرک مفعولہ در) بخر یا حرف تأکید (وخر خاء معجمک فتحی و کسر بلہ
 فعل امر مفرد مخاطب صاتون ال دیمکدر) همسایه اوئی لامیہ (یا ضمیر خطاب) (محصول ترکیب)
 براولک عقد شرا سئسده مترد دایدم یعنی بر اوالقی استردم بر جهود دیرلی بن بو محله نک قدیمی
 کہ خدا لندتم بر اولک وصفنی شویله کہ وارد بدن صور صاتون ال کہ هیچ عیبی یوقدر دیدم اندن
 غیری کہ سن انک و کوشوسینن (یعنی سنک همسایه لک مذکور خانہ یہ عیب عظیمدر) (زیرا الجار
 قبل الدان) رد * قطعه * خانہ را کہ چون تو همسایت * دہ درم سیم کم عیار ارزد * خانہ یا حرف
 وحدت (و ہمزہ حرف توسل) (را حرف تخصیص) (ہمزہ بی حرف وحدت دین و وحدتی بلز ایش
) (کہ حرف بیان) چون ادات تشبیہ (همسایہ دہ ہاء رسمی) (و ہمزہ مجتلبہ لفظ دہ و کاتبندہ
 ترک اولقی کرک) (تنکہ حسہ نظامینک لیلی و مجنونندہ واقعدر) (بیت) (در بند کاشادن خزینم)
 (نرسم زکاید آبکینم) اصلندہ خزینہ ام و آبکینہ ام در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی
 لیکن شراح جیبعا یوحذف و ایصالہ اشارت ایلامشدر) (دہ درم اون آقچہ) (سیم کم عیار بیاتہ
 عیار عینک کسر یلہ مفاعلہ بانک مصدر ثانی سیدر بر نسنہ نک وزنی بتلکہ دیرل یعنی ثقلت و خفتنی
 تشخیص آیدکہ کہ ترکیبہ اکادارہ دیرل (ارزد فعل مضارع مفرد غائب ذکر یعنی بہا دہ کردیمکدر
 از زبندن) (محصول بیت) حضرت شیخ جهودہ خطاب ایدوب بیورر براولک کہ سنک کبی
 همسایہ سی اولہ عیاری اسک اون درم کومشہ ذکر یعنی قالب کومشک اون آقچہ سہہ ذکر
 معلومدر کہ کومش قالب اولنجہ آقچہ سیدہ قالب اولور یس او اون دغل آقچہ یہ ذکر مش * لیکن
 امید وار باید بود * کہ پس از مرگ تو هزار ارزد * امید میدہ نشد بد ضرورت وزن ایچوندر) (وار
 بوندہ ادات نسبتدرلی معناسنه امیدلر دیمکدر) (بود بوندہ بودن معناسنه در) (کہ حرف بیان) (مرک
 تولامیہ مرک کاف عجملہ موت معناسنه در تونک ضمی اشباع اولنوب ضرورت و زن ایچون بر او
 متولد اولور یعنی وار رسمی و او اصلی کبی اوقور) (محصول بیت) جهودہ خطاب ایدوب بیورر اما
 امیدلر اولقی کرک کہ سنک می ککدن صکرہ بیکہ ذکر ظاہر بیورد یعنی بیک درم کامل عیار ما در
 زیرا بیتدہ مقداری مسکوت عنددر یعنی همسایہ لکدن سنک کبی باید و خبث اسک اولنجہ بیک درم
 سیم تمام عیارہ ذکر * حکایت * یکی از شعر ایش امیر دزدان رفت و ثنا گفت ف مود جامہ اش
 بستندوزدہ بدر کردند سکان در فضای او افتادند خواست تاسکی بردار دزمین بخ بستہ بود صاحبزاد
 گفت این چه حرام زادہ می دماند کہ سنک را کشادہ اند و سنک راستہ امیر از غرقہ بشنید
 و بخندید و گفت ای حکیم از من چیزی بخواہ گفت جامہ خودمی خواہم اگر انعام فرمای * پیش
 امیر دزدان لامیہ در حرام یلر یکی فتنہ دیمکدر) (تاحرف تعلیل) (بستند یا حرف تأکید) (ستند
 فعل ماضی جمع غائب الدیلر دیمکدر) (دہ کسر دال ایلہ و ہاء اصلیہ ایلہ کہ یوقدر قریہ معناسنه
) (سکان الف و تون ایلہ جعلندی ذی حیات اولدیغیچون) (در حرف صلہ) (قفا فاک فحمله اکسہ
 دیمکدر فارسیجہ حرہ در لراء حطیلہ) (تاحرف تعلیل) (بخ بانک فحیلہ بوز دیمکدر) (بستہ ماضیدن
 ضمیر بغاش دیمکدر طوکیش معناسنه) (بخ مبتدا) (بستہ بود خبری) (زمین مقدم مفعولیدر خبرک

ردشعی

(غرغ غینک ضعی و رانگ سکوئله چارطاق معناسته در (محصول ترکیب) شعرا دن بری
 حراملر بکینک یانته واردی و دعا و ثنا دیدی بک بیور دی تا کیم اباسنی آلدیلر و کوبدن طشمه
 ایلدیلر ایتر اریشه ووشد بیلر دلدی تارطاش فالدره ایتره آتقی ایچون طبراق طوکش ایدی عاجز
 اولدی ایتره هجو مندن دیدی بونه حرم زاده مر دملردر که ایترلی آچشلر یعنی جوززه شارو طاشلری
 بغشملر امردزد آن چارطاقدن ایشتدی و کولدی و دیدی شاعره ای حکیم بندن بر نسنه دیله یعنی
 بندن بخشش ایسته شاعر دیدی کندی اباسم استرم اگر انعام بیورسک یعنی بکا کئنده اباسم
 و یرسک همان عین احساندر * بیت * امید وار بود آدمی بخیر کسان * مر ایخبر تو امید نیست
 شمر سان * امیدوار تخفیف موم ایله (باحرف صله) خیر کسان لایمه در (مر ارا حرف تخصیص
 (باحرف صله) خیر تو لایمه (امید تشدید موم ایله شمر سانک مقدم معنوا بیلر (رسانیدندن
 فعل نهی مفرد مخاطب ایشدرمه دیمکدر (الف و تون ادات تمهیدیه در (محصول بیت) آدمی یعنی
 انسان کیسه لر خیر یته یعنی احسانته امید وار در حاصلی انسان خلقک خیرات و مهرانته راجعی در
 (اما بزم سنک خیر بکه امیدم یوقدر همان بکاشر ایشدرمه حاصلی فائده و جا ز کین کچدم
 همان بکا ضرر و زیانک طوفمسون * مصراع * رضینا من نوالک بار حیل * فعل
 ماضی متکلم مع الغیردر علم بایندن (من اکامعلق) نوال نونک فحیمله احسان و عطیه معناسته در
 (کاف محلا مجرور مضاف الیه بدر نوالک (باحرف جر رضینا مته متعلق (رحیل فعل و زنی
 اوزره اسم رکوع یعنی سفره کتک معناسته مصدری رحلت کلور نشست و زنی اوزره حرف
 مبنی یونده بدل معناسته در (محصول مصراع) رضینا بار حیل من نوالک یعنی سنک احسانکدن
 کیکه راضی اولدی حاصلی سلامتله بوندن کتک سندن بزه عظیم عطیه در (سالا ر دزدان را
 پرورحت آمد جامه اش بفرمود و قبایوسنی بروم بد کرد و درمی چند بداد * سالا هر نسنه نک
 اولوسنه در لر مئلاسه سهار عسکر باشی به و خوان سالار چاشنکیر باشی به و قس علیه (دزدانه اضافتی
 لایمه در) را ادات تخصیص حراملر اولوسنک دیمکدر (بروصنیر شاعره راجمدر (قبایوسن
 ترکیب مزجی کور کلی اوکی آچق قفتان دیمکدر (یا حرف وحدت بو ترکیبی حرف عطیه له ایراد
 ایدنراستعماللر دین آگاه دکلر ایش (منید مصدر میندر زیاده معناسته (محصول ترکیب)
 دزدان اولوسنک اول شاعره مرحتی کلدی پس اباسنی و یردی و پرکور کلی فراجه اوزر یسه
 زیاده ایلدی و برنججه افجه ده و یردی * حکایت * مجھی بخانه خود در آمد مر دیکانه را دید
 یازن او بهم نسنه دشنام داد و سقط کفت فتنه و آشوب برخاست صاحب دلی برین واقف شد
 و کفت * مجھی اسم فاعلدر تفعیل بایندن (زمانی بیجه حصه ایدنه در لر نیکه اجد داعی عقود
 جواهرده نظم ایش (مصراع) بیجم آنکه زمانی بیچند باره کند (یا حرف وحدت (باحرف
 صله) خانه خود لایمه (درآمد کیردی دیمکدر (مر دیکانه بیایه (باحرف مصاحبت (زن اولایمه
 (بهم بری بریله (نسنه اوتورمش (سقط نامعقول کلماته در لر (فتنه دشنامه و سقطه مترتبد
 (آشوب فتنه به عطف تفسیردر (محصول ترکیب) برنججه کندی او یته کیردی بیکانه ار کوردی
 عورتله بیله اوتورمش حریفه سوکدی و سقط سولدی پس فتنه و آشوب فالتدی حاصلی
 غوغا پیدا اولدی بر صاحب دلکه حضرت شیخ اولوق احتمالی واردر بوقصه به واقف اولدی
 و دیدی * بیت * تو بواج فلاک چه دانی چیست * چون ندانی که در سرای تو کبست * اوج
 بونده اوست معناسته در هرزه بک فحیمله بلکه اضافتی لایمه در (سرای بونک کی برلده
 او معناسته در یعنی خانه (محصول بیت) فحیمه خطاب ایدوب دیرسن فلاک اوزره بیلورسن
 نه وار چونکه بیزسین که سرایکده کیم وار یعنی اولک که سطح زمینده و شهر که و محله کده اوله

رد ابن سید علی
 دسروری

و ایچنده کیم اولدیغین بلزسین پس فوق سماءه واقع اولان کواکب احوال و اطوار بنی و دور
 و سیر بنی نه بیلور سین و نه اکثر سین دیمکدر * حکایت * خطیبی کر به الصوت خود را خوش
 اوازیندا شتی و فریادی فائده برداشتی کفتی نعیب غراب البین در برده الحان اوست بآیت (ان
 انکر الا صوت لصوت الحجر) در شان او * خطیبی (یا حرف وحدت) کر به الصوت یعنی قبیح
 الصوت چرکین اوازی دیمکدر (خوش اواز وصف ترکیبدر کوزل اوازی معنا سنه) پنداشتی
 (یا حرف حکایه ظن ایدردی) فریاد بی فائده بیسانیه (برداشتی یا حرف حکایه قالد ایدردی یعنی
 فریاد ایدردی) کفتی دیدیک یعنی صوتی ایشیدیدیک دیدیک (نعیب تونک قحبی و عینک کسری
 و سکون یا نه فعل و زنی و زنی اوزره قرغه اوازی نعب شعب نعبا و نعیا و نه بابا و تنعابا قبیح باندن ضرب
 دنده مستمدر قلته حاصلی قرغه اوازه دیرز (غراب البین الا جه قرغه که عرب انکله تطیر
 و تشام ایدر زرا عربک عاد تیدر قچنکیم اوندن سفره و یار مهم مصلحتیه چیقسه آکر بورقرغه بولده
 بولوب صاخ جانبیه اوچر سه مبارکدر دیو چکلوب کیدر و آکر صول جانبیه اوچر سه نامبارکدر
 دیو دوز اونیه کیدر) بین بانک فتحیه اضداد دندر وصال و فراقده مستمدر بونده فراق
 معناسنه در عبارت ظاهر دن مفهوم اولان شامت اوازنده اوله (الحان بونک کبی یر زده اواز
 پرده سی معناسنه در (یا حرف عطف) آن حرف در حروف مشبهه بالقلمدن (انکر اسم تفضیل
 چرکین رک دیمکدر) اصواته اضافتی لامیه در (لام ادات تأکید صوت الحجر ترکیب اضافی
 لفظاً مر فوع خبران در) شان بونده حال معناسنه در (محصول ترکیب) کر به الصوت بر خطیب
 کندینی خوش اواظن ایدردی بی فائده فریاد و فغان قالد ایدردی دیدیک که غراب البین اوازی
 ائک الحاتی پرده سنده در یعنی اوازی همان غراب البین اوازیندر و دیدیک که مسذ کوز آیت ائک
 شانده نازدر * بیت * اذانهق الخطیب ابوالقوارس * له صوت یهد اصطرخ فارس * اذا
 ادات شرط) نهق فعل ماضی مفرد مذکر غائب جار آ کردی دیمکدر (خطیب لفظاً مر فوع
 فاعلی) ابوالقوارس لفظاً مر فوع بدلدر خطیبدن (و یا عطف بیان اصلنده ابوالقوارس ارساله
 کتیدر اما بونده جار مر ادر) نهق قرینه سیله (له صوت جمله اسمیه جواب اذادر) یهد فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب یقار دیمکدر جمله فعلیه صفت صوتدر (اصطرخ فارس ملکینده
 بر محکم حصارک اسمیدر یهدنک مفعول به صر یخدر فارسه اضافتی لامیه در سینلر ساکن اوقوئق
 کرک کیم ناموزون اولیه (محصول بیت) چنکیم خطیب ابوالقوارس نهق ایلیه یعنی جارگی
 آکره ائک بصوت واردز کیم فارسک اصطرخ نام قلمه سنی هدم ایدر یعنی یقار زرا اصوات
 شدیدده نک هدم بیسانیه تأثیر خاصی وارنکه شرح واقفده بحث اصواتده مذکوردر
 * مردمان ده بعلت جاهی که داشت بلبش می کشیدند و اذینش مصیحت نمی دیدند تا یکی از خطیبای
 آن اقلیم که باوی عداوت نهائی داشت باری برسیدن او آمده بود د کفت ترا خوابی دیده ام خیر
 باد کفت چیه دیده کمت چنان دیدم که ترا اواز خوش بود و هر دمان از نفست در راحت بودید
 خطیب اندر بن لحنی بلند بشید و کفت چه مبارک خوابت که دیدی که هر اربعین خوش مطلع
 کردا بیددی معلوم شد که اوازنا خوش دارم و خلق از نفسم در ریجند توبه کردم ازین پس که
 نحوتم مکر با هستی * مردمان ده لامینه (یا حرف مصاحبت) علت جاه لامینه (یعنی
 خطابت منصی علی سیله) یا حرف وحدت) بلیت بلا معناسنه در (اذیت اول وزنده اذا
 معناسنه) تا حرف انتها) خطبا خطیبک جمعیدر (آن اقلیمه اضافتی لامیه در) که حرف رابط
 صفت (باوی یعنی خطیب مذکور ایله) عداوت نهائی بیسانیه (خواب بونده دوشدر
 آواز خویش بیسانیه) نفست حرکاته مراد کلامدر (لحنی یا حرف وحدت بر باره دیمکدر) اوازنا خوش

بیانید (در حرف ظرف و یا حرف تأکید) رنج اسمدر الم معنایسته و نون و دال ادوات چهره نچند درل
 دیکدر (بار نچند فعل جمع مضارع غائب حرف تأکید الهه در نچند انچنور ل دیک اوله (لیکن
 بوقول وهندن خالی دکلدر (مکر الامعناسته در (محصول ترکیب) کوک خلقی بر منصب علتله که
 انک وار ایدی یعنی خطابت منصبی سبیلله بلاسنی چکر لدی و اذاسنی مصطحت کور عز ل ایدی
 تا اول افلیک خطبا سندن بری که انکله نهانی عداوتی و ار ایدی بر که انک زیار تنسه کلوب
 اتی صور مع کلدی حاصلی حالن پریش اینکله کلش ایدی کلن خطیب دیدی سکا بردوش کور مشتم
 خبر اوله دیدی نه کور مش سین دیدی شویله کوردم که سسنگ خوب اوازک و اراغش و خالق
 نفسکدن راحتده اعشیر خطیب بونده بر باره فکر ایلدی اندن صکره دیدی بونه مبارک دوشدر که
 کوردک که بنی کندی عیبه مطلع ایلدک (معلوم اولدی که آوازم ناخوشدر و خلق نفسدن
 زحمتده درلر تو به ایلدمکه بوندن صکره خطبه او قومیم ایلیجه یاچده * قطعه * از صحبت دوستان
 برنجیم * کا خلاق بدم حسن نمایند * صحبت دوستان مصدرک مفعولده و یا فاعلنه اصنا فیتدر
 (برنجیم بوسیغه اسم و فاعله محمدر اسم اولیجه با حرف ظرف اولور (معنای الم زحمتده هم دیک
 او اور (فعل اولیجه با حرف استمرار اولور معنای انچنورم دیکدر و لکل وجهه (پس اسمیتی قبول
 ایده نه دخل ایلین کندی مدخولدر مصراع ثانی مقام تعلیلده در (که حرف تعلیل (اخلاق بد
 بیانیه (میم ضمیر معناده نماینده مقیددر (حسن سینک فعیله کوزل دیکدر (نمایند فعل مضارع
 جمع غائب کوسترل دیکدر معنایدر نمایند نون (محصول بیت) دوستلرک مصاحبتدن
 رنج والدمه می و یا انچنورم زیر اراغش اخلاقی یعنی خو یلریمی و عادتلریمی بکا کوزل کوسترل
 * عیم هز و کال بینه * خازم کل و یا سمن نمایند * (محصول بیت) عیبه هز و کال کوررل و یا
 کوسترل دیکنی بکا کل و یا سمن کوسترل (یعنی بکا بجهت لرندن چر کین برلریمی کوزل کوسترل
 * کوشن شوخ چشم چالاک * تاعیب مر این نمایند * (کوکاف عربک صمیله ادات استفهامدر
 (دشمن شوخ چشم بیانیه در و چالاکه اضافتده بو یلدر (شوخ چشم وصف ترکیبدر
 کستاخ معنایسته (چالاک بونده بی پروادر (دشمنده اسم جنس و یا اسم جمع معناری ملحوظ
 اولاق کرک که ردیفده واقع اولان فاعله مطابق و موافق اوله (تا حرف تعلیل (عیب مر الایه در
 و نمایندک مفعول صریحی (بن با حرف صله) و بمن مفعول غیر صریحدر (محصول بیت)
 قنی بی پروا کستاخ دشمن تا کیم بنم عیبه بکا کوسترل یعنی حجاب ایلوب دنله کلنی بی پروا
 سوبیله ل * حکایت * یکی در مسجد سجاریه بطوع بانک نماز کتی با آوازی که مستمعان را
 از نو فرت بودی و صاحب مسجد امیری بود عادل و نیکو سیرت نحو استنش که دل آزرده کرد گفت
 ای جوانمرد این مسجد را مؤذنان قدیمند که هر یکی را پنج دینار ادرارست و ترا ده می دهم
 تا بجای دیگر روی برین اتفاق افتاد و برفت بعد از مدتی پیش امیر باز آمد و گفت ای خداوند بر من
 حیف کردی که بده دینارم ازین بقعه روان کردی ایچارفته که ام بیست دینارم میدهند که
 جای دیگر روم قبول نمی کنم امیر بختید و گفت زندهارستانی که به بیجاه دینار هم راضی شوند *
 مسجد سجاریه تقدیری قصبه سجاریه در (سجاریه سینک کسریله بغداد دجانبله موصله قریب
 بر کوزل قصبه در لیکن بوزمانده خرابه مشرف او اشدر (تطوع تفهیل بایسندن مصدر در
 اجر تسخر معنایسته (بانک نماز یعنی اذان (کتی یعنی او قورودی (باوازی با حرف مصاحبت
 (یا حرف و خست (نحو استنش فعل ثنی ماضی فاعلی نموده مستتر امیر راجع (و شین ضمیر
 منصوب متصل مذکور مؤذنه راجع (کتت امیر دیدی (ادرار وظیفه معنایسته در
 (روی فعل مضارع مفرد مخنطاید کیده سین دیکدر (بقعه پاره ازض معنایسته در

ز دسروری
 بیت جای
 دوست عیبه ستر ایدر دشمن بی
 آگاه ایلر * خود بر یا نمده
 احباب بدن اعدی بنم *

اما بونده مراد مسجد مذکور در (نستانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب المیه سبب
 دیکدر (محصول ترکیب) بریسی مسجد سجاریه ده را بسکان بلا اجرت اذان
 او قوردی بر آواز ایله که مستمع او نسلرک آوازندن نفری اولوردی یعنی او ازندن نفرت
 ایدر لردی حال بو که مسجدک ساختی بر عادل ویکو خلق برک ایدی دینلر دیکه دل آزر ده اوله
 بک دیدی ای چوانمرد بو مسجدک قدیمی مؤذنلری وار که هر بریسنک بش التون ادرا دی
 یعنی وظیفه سی واز مسکاوان التون ویره یم تا کیم غیره یره کیده سین بو حال اوزره اتفاق واقع
 اولدی یعنی اون دیناری قبول ایلدی وکنسیدی برمدتن صکره بینه بک اوکنه کلدی
 و دیدی ای خداوند بکا حیف ایلدک که بویقه دن بنی غیره یره کوندر دک اول یره که بوندن
 کتدم بکریمی التون ویرلر غیره یره کیدم اما قبول ایلیم بک کولدی و دیدی زینهار المیه سین که
 اللی دیناره راضی اولورلر بیت * به تیشه کس نخر اشد زروی خارا کل * چنان که بانک درست تو
 میخرا شد دل * تیشه کسر وکلنک وجیه بونده چیه مراد دز (نخر اشد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب طر ملا مز و قازیمز بونده ایکسینه ده مساخ وار) خارا بونده قره طاش معناسنه در
 (بانک درشت بیایه) درشت دالک ورائک ضمه لرله ایری معناسنه در ملایم مقابلی (توبه اضافتی
 لامیه در) میخرا شد فعل مضارع مفرد غائب طر ملار دیکندر (محصول بیت) قره طاش
 بوزندن چپسه ایله کیسه یالنجی قازیمز و قاشیمز و طر ملار آنجیلین که سنک ناساز ایری اوازک
 کولکی طر ملار حاصلی قره طاشک اوزره چیه حرکتدن واقع اولان فخر دی کولکی انجیلین
 طر ملا مز که سنک بوغون ونا هموار آوازک (میخرا شدک فاعلی تحتسده بانکه راجع ضمیر در
 و مفعولی دندر) حکایت * ناخوش آوازی بیانک بلند قرآن همی خواند صاحب دلی برو کدشت
 و گفت ترا مشاره چند ست گفت هیچ گفت پس این زحمت بخود چرامی دهی گفت از بهر
 خدایمی خوانم گفت از بهر خدا بخوان * مشاره ماه بماء متعین اولان وظیفه به دیر لر زرا
 عربجه ماه شهر در (محصول ترکیب) برنا خوش و ناساز اوازی کیسه بلند اواز ایله قرآن او قوردی
 بر صاحب دل اکثر احتمال حضرت شیخ کتدی بلری مراد در قاری ناسازک بانسندن بکندی
 و دیدی سنک آید وظیفک تقدیر در دیدی هیچ دیدی پس بوزحمتی کتدی بکه نیچون و بررسین
 دیدی الله ایچون او قوم دیدی الله ایچون او قوم یعنی الله ایچون اولسون او قوم یعنی او قومک
 الله ایچون اولسون کلامه ایهام وار فتنه بر * کرتو قرآن بدین تمطخوانی * بیری رونق مسلمانی *
 نمط نو نك و دیمک فتحه لرله اسلوب دیکدر (خوانق فعل مضارع مفرد مخاطبدر بونک
 کبی فعلارک آخرنده یار یاه خطاب ایچوندر دیمک زائد در زرا بونلرک افعالی خطاب ایچون
 اولدولری یاه ضمیر اعتباریله در پس یایی افراد یالذکر ایلک امر زائد اولور (بیری فعل مضارع
 مفرد مخاطبدر یاه استقبال ظرفاه بحجم مکسور او قور امار و ستایلر مضموم پس ضمه ایله
 او قویانلر رو ستایلر ایدر لر) رونق حسن و لطافت معناسنه در (مسلمانی به اضافت لامیه لر در
 (یا حرف مصدر در) (محصول بیت) (اگر سن قرآنی بوا سلوب و طریق ایله او قور سنک
 مسلمانی لطف و صفاسنی از اهل ایدر سین حاصلی مسلمانی لقمه نام و ناموس قوم بویب هبایه و بررسین
 * باب پنجم در عشق و جوانی * بشخی باب عشق و جوانی بیاننده در

ردسمن وزی و شعی
 در شرح چیه سا

* حکایت * حسن * عیندی را کفتند سلطان محمود چندین بنده صاحب جمال دارد که
 هر یک بدیع جهانشده چه کونه است که با هیچ یک از ایشان میلی و محبتی ندارد چنان که با ایاز که
 اورا زیا ده حسنی نیست گفت هر چه در دل فرود آید در دیده نکو نماید * عیندی بر ارا ادات
 مفعول (بنده صاحب جمال بیایه) که حرف رابط صفت (بدیع غریب و عجیب معناسنه در

رذیحی

زبان سید علی رذیحی و سبوری
زبان سید علی و سبوری

(جهانه اضافت لامیه در) باهج باحرف صله (میلی و محبتی یازی حرف تکبیر) حسنی باحرف
تکبیر (در دل در حرف صله) فرود آید کیره دیکدر یعنی هر نسته که کوکله کیره و مقبول خاطر اوله
دیکدر (در دیده در حرف صله دیده دیکدر) نکوا یو (نماید فعل مضارع مفرد غائب
مبنی للفعل معنایه کورینور دیکدر (مخصول ترکیب) سلطان محمودک وزیر حسن حیددی به
سؤال ایلدیلر هککه سلطان محمودک یوقدر بنده صاحب جالی وار که هریری جهانک
بدیع لریدر یعنی هریرسی یکلای علمدر نیچوند که هیچ برینه انلردن ایازه اولان کبی میل
و محبتی یوقدر که انک ارتق حسنی یوقدر یعنی صاحب جمال دکل ایکن یوکا یوقدر انجذاب
وتودندندر میندی دیدی هر نسته که کوکله کیره و کوکل انی قبول ایله کوزه یو کورینور
ایدی اولده پادشاهک کوکلنه کیرمشدر که کوزینه شیرین کورینور (میلی و محبتی و حسنی یازی
و حدت ایچون اعتبار ایندن اعتبار اولاز * منوی * هر که سلطان هریدا باشد * کرهمه بد کند
نکو باشد (مخصول بیت) هر کیمسه به که سلطان آنک میردی اوله یعنی طالبی اوله اگر جمع ایشد یکی
ایشی پراهن ایسه دهه اکا یو اولور یعنی کوزینه کوزل کورینور بونظمک اولنده منوی برینه بیت یازانلر
هیج شخص صلی یوق امیش * وان که رابادشه بیندازد * کش از خپلی و خانه نوازد * خپلی
فار سیده بولک وقیمله معنایه در بعض نسخهده خپلی خانه اضافله واقعدر یعنی اوچا عتندن
دیکدر (نوازد فعل فاعلی مضارع مفرد غائب در نوازدندن ناوختن دن دینلر احوال آشتا قله اشنا
دکلر امیش (مخصول بیت) اما اول کیمسه بی که پادشاه اتار یعنی رد ایدرانی اوچا عتندن وتوابعندن
کیمسه اوخشه من یعنی رعایت ایلز) حاصلی پادشاهک هر دودی اولان تمام آدمیستک هر دودیر
زرا (الناس علی دین ملوکهم) در پس ناسک قبول پادشاهک قبولنه موقوفدر * قطعه * کسی بدیده
انکار اگر نگاه کند * نشان صورت یوسف دهد بنا خوبی * کسی باحرف وحدت (باحرف
مصاحبت) دیده انکار بیانیه در (نشان صورت یوسف لامیه لدر) باحرف مصاحبت (ناحرف
توصیف فاعلی) و باحرف مصدر (مخصول بیت) بر کیمسه اگر انکار کوزوله نظر انلر سه یعنی
محبته باقمسه و کوکل کوزوله التفات ایسه یوسفک صورتی نشانی یوقدر حسنله مشهور
ایکن نا خوبله یعنی حضرت یوسفک حسن برکاتی چرکله کله وصف ایدر دیکدر نشان
دهدک مقدم مفعول صریحدر (بنا خوبی غیر صریحی * و کر بچشم ارادت نکه کند در دیو *
فرشته امیش نماید بچشم کروی * و او حرف عطف (ادات شرط سابقه معطوف
(باحرف مصاحبت) چشم ارادت بیانیه (در حرف صله) دیو بی شطانه دیرلر (فرشته های رسیمله
فار سینه ملکه دیرلر سر و شده دیرلر) و همزه حرف مجمله (باحرف وحدت) شین ضمیر
نکه کندک فاعلی که کسی در اکا راجعدر (نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للفعل
معنایه کورینور دیکدر فا علی دیوه راجع ضمیر در بچشم (باحرف صله شین سابق
معنی جهنده چشمه مقیددر بچشمش تقدیر نده در) کروی کافک فحی وراه مشده نکه ضمیه
ملائکه مقربین در شرح موافقه تخفیف را ایله بازار پس بونده تشدید ضرورت وزن ایچوند
وعوام دلر نده نحریشاندندر فرشته یه صفتدر (مخصول بیت) واکر مذکور کس چشم ارادت
و محبتله دیوه نظر ایدرسه آنک چشمه دیو فرشته کروی کورینور حاصلی بر بد شکل
شخصه عین مودت و محبتله نظر ایلسک کوزو که یوسف ثانی کورینور اما بر خوب جماله
انکار نظریله نظر ایلسک کوزو که اقمع ناس کورینور چشمی کروی یه اضافت ایدر اعمالی
ایلسلر * حکایت * کویند خواجسته رابنده نادر الحسن بودو با او بر سبیل مودت و دیانت
نظری داشت بایسی ازدوستان گفت در یغ اگر این بنده با چنین حسن و شمائلی که دارد

زبان درازویی ادب نبودی کسفت ای برادر چون اقرار دوستی کردی توقع خدمت مدار
عاشقی و معشوقی در میان آمد مالکی و مملوکی برخاست * خواجه افضل مشرک در
وزراده و باز کار کرده و تعظیمی واجب او نکرده مستعملند (خواجه و بنده ده یا از حرف
و حد تدر (همزه ز حرف توسط) همزه لری حرف وحدت طوئیل فارسیدن خبردار
دکلمه ایش (نادر الحسن بونده بی نظیر معناسنه در) نظری با حرف تسکیر (حرف وحدت
دین اصابت ابدی) با یکی با حرف صله (شمال شالک چه بدر شینگ کسر یله خلق و خوی
معناسنه) اما بونده مطلق جمالدن عبارتدر (که حرف رابط صفت) زبان دراز وصف
ترکیبی در اوزن دلیلی معناسنه (اقرار دوستی مصدرک مفعولنه اضافتدر) توقع خدمته
بو یله در (عاشقی و معشوقی و مالکی و مملوکی یا لری حرف مصدردر) (محصل ترکیب)
حکایت ایدر که بزخواجه نك فائق جمال بر بنده سی وار ایدی و اول بنده به محبت
و دیانت طریقی اوزره نظری وار ایدی یعنی اكا نظری حقیقی ایدی نفسانی دکل ایدی
خواجه بروجه شکایت دوستتدن بر بنده دیدی حیف اگر بواو غلان بو نجلین حسن
و جلاله که مالکدر زبان دراز و بی ادب اولمیدی اول دوست دیدی ای برادر چونکه
دوستلق و محبت اقرار یق ایلدک ایدن خدمت و حرمت امید بینی دوتکه عاشقلق و معشوقلق ارایه
کلاری افتدیلک و قولای هر تیلری قالدی بلکه قضیه عکس اولدی تنکه قطعنه کیتلرندن
مفهومدر * قطعه * خواجه باینده پری رخسار * چون در آید بیازی و خنده * خواجه
مبتدا و بیت نانی خیری بو بیت اکامر هوئدر (با حرف مصاحبت) بنده پری رخسار بیانیه
(پری رخسار وصف ترکیبی در پری یوزلی دیمکدر) (بیازی با حرف صله) (و بازی
باه اصلیه ایله او بون معناسنه در) خنده اسم مصدر کولاش و کوله دیمکدر (محصل بیت)
خواجه پری رخسار بنده سلله چونکه او بیامغه و کولسه که یعنی مصاحب جان منزله تنزیل
ایلیسه * چه عجب کر جو خواجه ناز کند * وین کشد بارتاز چون بنده * باز کندک فاعلی
بنده به راجع ضمیردر (وین اشارتدر خواجه به کشدک فاعلیده اکا راجع ضمیردر) (بارتاز بیانیه
(محصل بیت) خواجه بنده سلله بلا تکلف اولنجه استهفام انکاری طریقی سلله بیورنه عجب
یعنی عجب دکلمه اکر بنده خواجه کی فخر و ناز ایدر سه و بو خواجه ناز بو کنی چکر سه بنده
کی یعنی بو یله اولنجه قول افتدیلک ایدر سه عجب دکلمه بعض نسخه ده بو بیت واقع اولش
* بیت * غلام آ بکش باید و خشت زن * بود بنده نازنین مشت زن * آ بکش سقا دیمکدر
وصف ترکیبدر صو چکیمی معناسنه (خشت زنده وصف ترکیبدر کر چکیمی و کر میدچی
دیمکدر حاصلی خدمتکار دیمکدر) (خشت خاستنده کسر وضع جائزدر) (لیکن بونده ضمه در
مشت زن دو وصف ترکیبدر سابقا بیان اوانسان کی) (محصل بیت) قول جنسی سقا و کر بیج
و کر میدچی کرک یعنی دایر جنسی کرکز را نازلی قول افسندیسنه بومرق اور و بی اولور
یعنی افتدیسنه حرمت ایده کن اولماز بوییتی نثر شکلنده یازان او زانندن خبردار دکلمه ایش
* حکایت * پارسایی را دیدم بمحبت شخصی گرفتار و رازش از برد بر ملا افتاده چندان که
ملامت دیدی و غرامت ک کشیدی ترک تصانی نکردی و کفتی * پارسایی را با ملات و وحدت
(را ادات مفعول شخصی با حرف وحدت) (شیخ شخصی تمیزنده ایهام ایش قندبر (ملا میک
فحمله ضد خلادر یعنی آشکاره اولش) (غرامت بونده عذاب و الم معناسنه در) (ترک تصانی
مصدرک مفعولنه اضافتدر) (تصانی اشتیاق و محبت معناسنه در) (نکردی) (و کفتی یعنی
عشق و محبتی ترک ایلدی و دیر ایدی) (باز چیمه حکایت افاده ایدر) (محصل ترکیب)

ردابن سید علی ردشعی
ردشعی

ردشعی

بر عابدی که وردم بر کسبه نک مجتهد گرفتار و مبتلا اولش و راز محبت و عشقی که تسانه مالک
 اولما دیقندن ملامته دوشمش یعنی عالمه فاش اولمش اولقدر که سودیکندن و رقبادن ملامت
 و جفا کورردی و عذاب و محنت چسکردی تصافی و عشق جانانی ترک ایلردی و دیر ایلی
 * قطعه * کوله نکتتم زدا منت دست * ورخود بزنی بیخ تیرم * کوله کوتاهدن مقصوددر
 قصه دیمکدر قصیر معناسنه (محصول بیت) ای دوست سنک دامنکدن المی کوتاه ایلم
 یعنی الم چکم و اگر خود بنی ابی یعنی کسکین قبله اوررسکده یعنی بنی تیغ تیر ایله باره باره
 ادرسکده المی اتمکدن و کولکومی محبتکدن المام * بعد از تو ملاذ و ملجأ ام نیست * هم در تو
 کریم ارکریم * بعد از تو سندن صکره و غیره دیمکدر (ملاذ و ملجأ اسم مکانلدر صغیحق پر
 دیمکدر) در نو در حرف صله در با معناسنه در (کریم فعل مضارع مکلم وحده فچارم
 دیمکدر (محصول بیت) ای جانان سندن صکره و سندن غیره پشاهکام یوقدر بنه قهر
 و خشمکدن فچارسم سکا فچارم حاصلی دیساده بنم سندن غیره کیسهم یوقدر دیمکدر * باری
 ملامتش کردم و کتم عقل نفیست راجه شد که نفس خسیس بر غالب آمد زمانی بفکرت
 فرورفت و کفت * باری یا حرف وحدت (عقل نفیس بیاتیه نفس خسیسده بو بله در
 نفس ابو) و خسیس ابلق دیمکدر (بفکرت) یا حرف صله (فرورفت طالبدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر کره بن عابدی ملامت و اوام ایلم و دیدم ای شیخ سنک عقل نفیسکه
 نه اولدیکه نفس خسیسک اکا غالب کلدی بر زمان فکره طالبدی و دیدی * قطعه * هر یکا
 سلطان عشق آمد نمائد * قوت بازوی تقوی را محل * سلطان عشق بیاتیه عشقه سلطان
 دیر لفظه غالب اولد بیغیون (قوت بازوی تقوی لامیه و بیاتیه در (ورا ادات تخصیص (محل
 مسکن معناسنه در (محصول بیت) هر یه که عشق پادشاهی کلدی اندن تقوی بازو سنک
 قوتیه محل و مسکن قالدی یعنی عشق و تقوی بر محمدده جمع اولماز (پس عشق کلنجسه
 تقوی قائلار نمائدک فاعلی محاسدر فندبر * پاک دامن چون زید بیچاره * اوفتاده
 تا کریمان در وحل * پاک دامن وصف ترکیبدر طاهر الذلیل دیمکدر یعنی معصیتدن بری
 (چون و او اصلیه ایله ادات استفهام در کیف معناسنه (زید زانک کسری و بانک
 فحیحله فعل مضارع مفرد غائبدر زیدندن (زیستندن دینلر خطا ایشلار) در لک ایدز
 یعنی معاش ایدر (بیچاره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل حرف وحدت همزه در دین
 زائد سؤیلش (بیچاره زیدک فاعلیدر) اوفتاده و او ایله اصل اوزره صفت بیچاره در تقدیری
 بیچاره که اوفتاده باشد حذف و ایصال طریقه ترک اولدنی (ناحرف انتها) کریمان کاف
 محکم و رانک کسره له یقه دیمکدر (در حرف الصاق (وحل و اولک و جاء حطینک فحیدر یله
 صلق بالحق دیمکدر چاموز و بتاق معناسنه (محصول بیت) عابد شاق دیر که بر بیچاره نیچ پاک
 دامن دیر یله ییلوز که یقاسنه دک بتاغه و چاموره دوشمش اوله یعنی ارزوی طبع و هوای عشقه
 دوشن نیچسه بر هیز ایدر راه تقویله واره ییلوز * حکایت * یکی رادل ازدست رفته بود و ترک
 جان کفته و مطمح نظر او جای خطرناک و ورطه هلاک نه لقبه که متصور شدی که بکام آید
 و با مرغی که در دام افتد * یکی را (را حرف تخصیص (دل ازدست رفته بود کولک الدن
 کتشدی یعنی عاشق اولمشدی (ترک جان مصدرک معوانه اضافتدر و کفته نک مقدم
 معقولیدر جانک ترکیبی سولمشدی دیمکدر (یا کولکدن و یاددن) یا خود گفته مجازا کرده
 معناسنه اوله فندبر (مطمح نظر لامیه در مطمح ایکی میم فحیدر یله اسم مکندر قبح باشند
 مرتفع دیمکدر (پس مطمح نظر کشتک کوزی مرتفع یه دوشمکدن کسابتدر یعنی نظر

در شرح جیعا
 ردشعی

دوشجک بوسک بر (جای خطرناک بیانیه (مطرح میتدأ و جای خبری (خطرناک بونده
 خوفناک معناسنه در فور قاجق پردیمکدر (ورطه هلاک بیانیه در زیر ورطه هلاک معناسنه در
 و جازد که ورطه کرد بدن کنایات اوله که ترکیجه چورلی و عریجه در دور دیلر (لقمه یا حرف
 وحدت و همزه حرف توسل همزه به حرف وحدت دبین حرف وحدتی بلز ایش (که حرف رابط
 صفت (متصور شدی یا حرف حکایه (که حرف بیان (یا حرف صله (کام کاف عریه
 طماق و چکه معناسنه در مقصود دهاندن کاف عجمیله ضبط ایدنلر خطا ایلدیلر (مرغی یا
 حرف وحدت (که حرف رابط صفت (دام دوزاق معناسنه در (محصول ترکیب) برینک
 کولکی اندن کنش ایدی یعنی کولکی الدیروب عاشق اولمشیددی و جان ترکیبی سو یلشیددی
 یعنی راه جانانده هلاک اولور سم اولایم دیمشیددی زیرا سو دیکدی شاه زاده ایدی و مطمح نظری
 خطرناک و ورطه هلاک یوردی بیوجهتسنددر نه بر لقمه ایدیکمه متصور اولور دیکمه اغزه
 کلور یعنی یونک اغزه بنه دوشمر لقمه دکل ایدی دخی بر مرغ دکل ایدیکمه دوزاغسه دوشمک
 ممکن و متصور اولیدی حاصلی انجلین عالی جناب شاهزاده سومک یونک وظیفه سی دکل ایدی
 * بیت * چودر چشم شاهدن ساید زرت * زرو خاک یکسان نمایدرت * در چشم در حرف صله
 (شاهد بونده محبوب معناسنه در (نمایدکل یعنی کوزینه کورمن (نماید فعل مضارع مفرغاً تب
 مبنی للمفعول معناسنه کورینور دیمکدر (بر بونده قت معناسنه دو عریه عند کبی
 (محصول بیت) خطاب عام طریقیله یورر چونکه التونک و الحیدک شاهد کوزینه کیرمن یعنی
 دلبرکه مالیکه اعتبار و التفات ایاز زرایله خالک سنک قنکده بر ایز کورینور زیر واسیله حصول
 مرام اولاز * یاران بنصیحتش گفتند که ازین خیال محال نجیب کن که خلقی هم بدین هوس که
 نوداری اسپرند و پای در زنجیر بنالید و گفت * بنصیحتش یعنی بطریق نصیحت (خیال محال
 بیانیه (نجیب تعقل یا ندن مصدر در تبعد و احتراز معناسنه (که حرف تعلیل (خلق یا حرف
 وحدت (هم حرف عطف (یدن یا حرف صله (ودال همزه دن مبدلدر بعض نمخنده هوس
 پرینه کنه و اقدر گانه که عالی جناب سومک کناهدر (که حرف رابط صفت (محصول ترکیب)
 عاشق بیچاره به یاران و دوستلری نصیحت طریقیله دیدیلر که بو خیال محالدن تبعد و احتراز ایله
 یعنی بوزاند افکار و اوها مدن صقین که سندن غیر نیجه خلق بوسودایه که سنک وار یعنی
 سن گرفتار اولدیغک درده گرفتار و اسپرلدر و ایاقلری زنجیر عشقه ثابت و برقرار حاصلی
 سندن غیر نیجه کیمسه پوشاهزاده بزرگوارک عشقه گرفتار اولوب باشلرینه بلال کلش
 و مقصود ل بنه وصول بولسا مشار پس بو هوسک ترکی اولی و احرادر بو نصیحتی ایشیدنیجه
 ایکلدی دیدی * قطعه * دوستان کونصیحتم مکیند * که مرادیده بر ارادت اوست * دوستان
 منادی حرف ندا محذوف (کوفعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقیله (مکیند فعل نهی
 جمع مخاطب ایلمک دیمکدر (که حرف تعلیل (بر ارادت بر حرف صله (محصول بیت) ای فلان
 دوستلره دی ای دوستلر بکانصیحت ایلمک زیرا بنم کولکم و کوزم اول جانانک ارادته در بکا هر نه
 دیلرسه ایلمون کرک لطفیله در کورسین کرک قهریله اولدرسین ارادت و اختیار انکدر * چنک
 جوان بزرور بجهده و کتف * دشمنان را کشتند و خوبان دوست * چنک جو وصف ترکیبیدر
 جو یسدندن لغتسده چنک دیلیجی معناسنه در (اما استعمالده بهادر و صواش اریشه دیلر
 (والف و نون ادات جهدر میتدا (و مصراع ثانی خبر (یا حرف مصاحبت (زور نیجه لامیه
 (کتف بونده کاف عریه بینک کسری و سکون تا ایله یغین معناسنه در که فارسیجه شانه دیلر
 (دشمنان کشتند مقدم مفعولی (را ادات مفعول (خوبان معطوفدر چنک چویانه

ردشمنی

ردشراخ چیغیا

و مبتدأ (و دوست خبری (محصول بیت) بهادر از لایحه قوتله و شانه یعنی آموز و بازو قوتله
 دشمنی قتل ایدر را و خوب در دوستی یعنی عاشق ساری * شرط مودت نباشد باندیشه
 جان دل از مهر جانان بر کفر قتل * شرط مودت لایمه (با حرف سبب) اندیشه جان لایمه
 خوف جان دیکدر (دل بر گرفتگ مقدم مفعول صریحیدر (از مهر جانان لایمه غیر صریحی
 (بر کفر قتل فالیرمق معناسنه در (اما محبتی ترك اینك معناسنی اوکل یوقاری طوئن
 دین فنی اشاغیدن طوئمش (محصول ترکیب) محبت شرطی دکلدر جان خو قوتله
 و کولی جانان عشقندن فالدر وب محبتندن فراغت اینك * مشوی * تو که در بند
 خو یشدن باشی * عشق بازی دروغ زن باشی * بند خو یشدن لایمه (عشق باز وصف
 ترکیبی در محبوب دوست معناسنه اکثر مأمون عشقی معناسنه استعمال ایدر (یا صغیر
 خطایدر (دروغ زن وصف ترکیبی در (زیندندن بلان اورجی دیکدر یعنی یلانچی معلوم
 اوله که بعضی الفاظ زدن ایله و بونگ مشقتایله مستعلا مولا خنده زدن و لاف زدن
 و دروغ زدن و بونلردن غیر باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیتك اولنده تومبتدأ و مابعدی
 صفتی و ایکی وصف ترکیبدر تکرار خبر قیلندن (محصول بیت) سن که کندی قید کده
 و هوا و هو سگده اوله سین یعنی مهر و محبت جا ناله تقید اینده سین عشقباز سین امایلانچی سین
 یعنی محبوب دوست مدعی (نسخه) سین سین عاشق دکل سین (عشق بازی یاسنی حرف مصدر اعتبار
 ایدوب در عشقبازی تقدیر ایدن مقدر بد ایش (و حرف مصدر ظن ایدوب ترکیب
 معناسنی عشقبازنی یلان اورجی اوله سین دیوب عشق بازی دروغ زنه معطوفدر
 دین معناه چرکین او یسماشدر (یابی خوف و حذرت طوئوب معناسنی یلانچی بر عاشق
 او اورسین یعنی یلانچی بر عاشق سین دین بی نظیر بر بلان سونیش * کر نشاید بدوست ره
 بردن * شرط یاریست در طلب مردن * نشاید فعل بی مستقبل مفرد غائب عدم
 امکائندن عبارتدر (بدوست با حرف صله (ره بردن یول اینك یعنی واصل اولوق
 (ره بردن مقدم مفعول ایدر (شرط یاری لایمه) (با حرف مصدر (سین و تادات خبر
 (محصول بیت) اگر دوسته یول اینك یعنی واصل اولوق ممکن و میسر دکل ایسه یاریق
 و دوستلق شرطیدر طلبنده اولك (یعنی وصال میسر دکل ایسه عشقه فرافنده
 اولك كرك حاصلی عاشقه لایق اولان آتش محبتله یانوب کل اولوق و محبتنی ترك
 ایلامکدر * زبانی * خیرم چوتسند بیش ازین تدبیرم * خصم ارهسه شمشیر زند یانیرم *
 خیرم فعل مضارع متکلم وحده و یا فعل امر متکلم وحده قالمقارم و یا قانقاسم (چوادات
 تعدیل (نماید فعل بی ماضی مفرد غائب قالدی دیکدر (پیش باء عربینك کسریله زیاده
 معناسنه در (بونده غیر معناسنی متضمندر (زاین بیت ثانی به اشارتدر (تدبیر نماید فاعلی
 (خصمدن جنس خصم (و یاسم جمع مراددر (و همه اکا قیددر (شمشیره و تیره دکل بعضیلر
 ظن ایله دیکدی کبی (با حرف عطف) و تیر شمشیر معطوفدر (بعض نسخه ده با و اعددر
 بر نقطه ایله مع معناسنه تیر اینك دیمک اوور (میم معناه زند فعلانه مقیددر زدم تقدیرنده
 (محصول بیت) قالمقارم و یا قانقاسم چونکه بوندن غیر تدبیر قالدی ککر کسه جمع رفعا
 و خصما بکا قلب اوورال و کر کسه اوق و یا بکا قلبسه اوق اوورال یعنی بی قتل ایچون بکا سلاح
 او شورهل * کردست رسد که استیش کیرم * وزنه بر روم بر آستانش میم * کردست رسد اگر
 ال ایریشورسه یعنی ممکن اوورسه (که حرف بیان (آستین کیرم مقدم مفعول و شیخ
 ضمیر دانه مذکور اولان جانانه راجعدر (کیرم فعل مضارع متکلم وحدهدر بونده طوئام دیکدر

ردشعی
 عشقبازان اهل تقیدند و اهل
 ذل نیندورنه خوبان از نیاز
 اهل دل غافل نیند

مطلب

ردابن سید علی

ردسروزی
 ردشعی

ردشعی

بوسه طبعه نك جوانی محذوف در قضا و نعمت و نعت و نك بر در (ورنه و الا معنای سنده در) روم فعل مضارع
 متكلم وحده در رویدندن (بر جرف استعلا) آستان معروف (او شین بنه جانانه راجع در) مبرم
 فعل مضارع متكلم وحده در میریدن اولور دیمكدر (محصول بیت) قالقار همس الم ابریشو رسه که
 یکنی طو توب یا شیم یعنی جانانه واصل اولام. فیهما و نعمت والاواروم ایشکنده جان و روب اولورم
 حاصلی بارصالیه حیات باوروم و بافر اقیسه عات ایکسیده عاشقه نسبت سعادت در
 * متعلقانش را که نظردر کارا بود و شفقت بروز کارا و بندش دادند و بندش نهادند سودی
 نداشت * متعلقانش را را ادات تخصیص متعلقلر نك دیمكدر (که حرف رابط صفت) در حرف
 صله (کارا و لایه انك ایشنه یعنی له سنه ایدی) شفقت شین و فاقواقك قحمدل بله مرحت دیمكدر
 (با حرف صله) روزکار اولامیه در احوال و اطوار دیمكدر (بند باء عجمه نصیحت) و بند
 باء عربیه قید و حبس دیمكدر (سودی یا حرف تنکیز) نداشت فعل نفی استقبال مفرد غائب
 طو تمدی یعنی ایلدی (محصول ترکیب) متعلقلر نك که نظری انك ایشنه ایدی یعنی ایلکینه وله سنه
 ایدی یعنی هر وجهه او که یغن استرل ایدی و احوال و اطوار نه شفقت و مرحتبری وار ایدی
 بوکه بند و پریدلر و او سته زنجیر و یوقاغی قودیلر یعنی اور دیلر فاعله طو تمدی یعنی و پرمدی
 (نظردر کارا بودك معناسنی انك ایشنده انك نظری وار ایدی یعنی انی کوروب کوزدر لر ایدی
 دینلر مقصود چه بیان ایده ممشلر * بیت * دردا که طیب صبری فرماید * و بد نفس حر بیص را
 شکر می باید * صبر ایهام طریقیله مذکور در بری آرام و فرار معناسنه بر سیده بر آچی اوت که
 بعض جناهمه شادر وان اوزره سز نکون ضار قید لر که قورو میوب یشا و رب طورر لیکن بونك
 اصلی بانك کسر بله در (نفس حر بیص بیانیه) و را حرف صله (می باید فعل مضارع مفرد غائب
 کرک دیمكدر (محصول بیت) دردا و حسرتا که طیب عشق صبر بیورز اما بو نفس حر بیصه
 شکر کرک یعنی احبا و دوستان محبت جانان ترکیبی بکا القضا ایدلر بوا یسه زهر قاتل و سم هلاهل در
 نفس بو که تحمل ایلز بلکه حالته مناسب ملام نسنه استر یعنی وصال جانان * مشوی *
 ان شنیدی که شاهدهی بهفت * بادل از دست رفته میگفت * (آن شنیدی استفهامدر مخاطبدن
) که حرف بیان (شاهدهی یا حرف وحدت) با حرف ظرف (و نهفت تونك و هانك ضمّه لر بله
 کیزلی دیمكدر مخفی معناسنه) با حرف صله (دل از دست رفته کولکی التدن کتیش) یعنی عاشق
 (رفته ده یا حرف وحدت و ها حرف توسل ایکی با ایله میگفته متعلقدر (محصول بیت) انی
 ایشندك که بر محبوب مخفی چه یعنی تنهاده کندینك کولکی التدن کتیشنه یعنی عاشقنه سو بلردی
 مقول قول کان بینده * تا زافر قدر خویشتر باشد * پیش چشمت چه قدر من باشد * تا حرف توقیت
 (ترا سنك دیمكدر رخصص معناسنی افاده ایدر) پیش چشمت لامیه (محصول بیت) جانان
 بیچاره سنه در مادام که سنك کندی قدرك اولور یعنی مادام که سن کندی قدرکله و شانکله
 مقید اوله سین سنك چشمك قنده بئم نه قدرم ونه شاتم اولور (حاصلی سن کندکله مقید اولیوب
 بلکه کوزك و کولک و ظاهر و باطنك بئم محبت و عشقمله مقید اولوق کرکسین که سنك قنیکده
 بئم مقدارم اوله * پادشه زاده را که مطمح نظر او بود خیر کرد ند که جوانی بر سر این میدان
 مداومت می نماید خوش طبع و شیرین زبان سخنها لطیف و نکتهها غریب ازو میشویم چنین معلوم
 میشود که شوری درس و سوزی در دل دارد که شیدا صفت می نماید پس در آنست که دل آویخته
 اوست و این کرد بلا انکیمت او مر کب بچوانب اوراند جوان چون دید که شاهزاده بنزدیک او عزیم
 آمدن دار دیگر است و بگفت * (پادشه زاده را) (را ادات مفعول که حرف رابط صفت
) مطمح نظر اولامیه لدر (عاشق جوانك بلند نظر کاهی معناسنه در) (که حرف بیان) جوانی

ردس وری و شعی

(یا حرف وحدت) مداومت ملازمت معناسنه (خوش طبع و شیرین زبان وصف ترکیب در
 (سخنه لطیف و نگه‌ها غریب بیانیه در (شوری و سوزی یاری حرف وحدت) یانگیر (که
 حرف تعلیل (شیدا صفت و صف ترکیبی) که حرف بیان (دل آویخته وصف ترکیبی در (واو ضمیر به
 اضافت لامیه در معنی شاه زاده نك دل آویخته سیدر یعنی کولگی اکا متعلقه در (کرد بلا یا تیه
 کرد بلا دن مراد عشق جواندر (انکیخته اولامیه یعنی شاه زاده نك قوبارلشی در (مر کب راندک
 مقدم مقول صر محیدر (بجانب غیر صریحی) واویه اضافت لامیه (اودن مراد جوان عاشق در
 (راند فعل ماضی مفرد غایب سوردی معناسنه (عزم آمدن مصدرک مثلته اضافت زک نیتی
 دیکدر (محصول ترکیب) (پادشاه زاده به که جوانک بلند نظر کامی ایدی یعنی منظور نظری
 ایدی خبر ایلد بلرو دیدیلر پر جوان بومیدان اوچنسه مداومت و ملازمت کوستر خوش طبع
 و شیرین زبان لطیف سوزل و غریب نکتته لر ائدن ایشید پر زشوبله معلومدر که باشنده پر شوری
 و سوداسی و کولکنده برسوز و کدازی وار که شیدا صفت و عاشق کبی کور نور شهرزاده بیلدیکه
 انک دل آویخته سیدر یعنی مینلا و کرفتار پدر یعنی جوانک کولگی اکا مقید در و بوبلا توزی
 انک قوبارلشیدر یعنی بوبلا بی اول پیدا ایش در آتئی شاه زاده جوانک چایفته سوردی جوان
 چون کور دیکه شاه زاده انک چایفته یعنی یانسه کک قصدین طوتار یعنی ایلر اغلیدی و دیدی
 بیت * آن کس که مرابکشت باز آمد پیش * مانا که داش بسوخ برکشته خوش *
 (باز ادات تأکید در ویا کر و معناسنه (پیش وقت معناسنه در (ماناغر بیده کانه معناسنه در بکر
 دیکدر (بر حرف صله با معنا سنه (محصول بیت) اول کیمسه که بنی قتل ایلدی یانسه کلدی
 ویا کر و یانسه کلدی بوکایشنیدن بکر که مقولته باندی ویا قلدی یعنی عاشق بیچاره سنه
 ترجم ایلدی چندان که ملاطفت کرد و پرسیدش که از کجایی وچه نام داری وچه صنعت
 دانی جوان در فخر مودت چنان غریق بود که بحال دم زدن نداشت * غریق بونده
 فیعل مقول معناسنه در یعنی غرق اولش حاصلی بوغش دیکدر (محصول ترکیب) شاه زاده
 اولقدر که ملاطفت و ملامت ایلدی و صور دیکه نه بردن سین و نامک ندر و نه صنعت بیلور سین
 جوان محبت در یانسه دینسه شوبله غرق اولمشیدیکه نفس اورمغه بحالی بوغیدی حاصلی
 هیچ تکلمه قدرتی بوغیدی * بیت * اگر خود هفت سبع از برخواستی * چواشقی الف بی تی
 ندانی * سبع سینک ضعیله بانک سکونیهل بیدین بره دیرل (منی نانک ضعی و هیک سکونیهل
 سکر دین بره دیرل (وهفت سبع تمام محققدن کنایتدر زیر احتجاج ظالم زماننده قرآنی یدی
 اجزایه تقسیم ایلدی لر اندن صکره بدخی اوتوز اجزایه بس ناسک یدی محقق دیدکلری اول
 یدی اجزایه مجموعندن عبارتدر شرعه الاسلامه یاز مشدر که بر کیمسه قرآنی بو یدی اجزا
 ترتیبی اوزره اوقوسه اندن صکره دعا بلسه الله تعالی امر یله دعاسی مقبول اولور چهسه کونی
 اولندن سوره انعامه دك و سبت کونی سوره انعامدن سوره یونسه دك واحد کونی سوره یونسدن
 سوره طه به دك و اثنین کونی طه دن سوره عنکبوت به دك و اثناس کونی عنکبوتدن سوره زمر دك
 وار بعاً کونی سوره زمر دن سوره واقعه به دك و خیس کونی واقعه دن آخره دك (آشتی
 فعل ماضی مفرد مخاطب پریشان حال اولدک دیکدر (بی تی یا یله اسلوب مجدر و الف ایله
 بانا اسلوب عربدر (پس بی تی یا یله غلط مشهور در دین غلط سونیش (محصول بیت) اگر
 خود هفت سبعی یعنی تمام محقق شریقی از بر اوقورسک یعنی حافظ قرآن اولورسک چیرنکه
 عشق آلفنه سی و آشفته سی اولدک انی و بایی و تایی بیلرسک یعنی عشق دیوانه می اوتجسه
 هب بیلدیکبی اونی درسین دیکدر خطاب عموم اوزره در * شاه زاده کفت که بامن سخن چرا

ردابن سیدعلی

سبع قرآن
مطلب

نکویی که هم از حلقه دز و یشانم بلکه حلقه بکوش ایشانم آنکه بقوت استیناس محبوب
 از میان تلاطم امواج محبت سر بر آورد و گفت * آنکه اندن صکره دیمکدر (با حرف سبب
 قوت استیناس محبوب لامیه لر در) استیناس استفعال باشند مصدر در انس طلب ایلک
 دیمکدر بونده مراد بقینا بکدر (میان تلاطم امواج محبت لامیه لر در) تلاطم تفاعل باشند
 مصدر دز بر بینه طوق شقی امواج بر بینه طوق شد یعنی کبی (سر بر آورد باشند قادر دی
 محصول ترکیب) شاه زاده جوانه دیدی بمله نیچون سوزیلر سین که بنده دز و یشسلر
 خلقه سند تم یعنی انلر ذم بلکه انلرک حلقه بکوش بنسده سیم اندن صکره جوان محبوبک
 قوت استیناسی سبب محبت امواجی تلاطمی اورته سندن یعنی محبت دز یاسی امواجی طوقوشی
 اراسندن کلام مجاز بدرانمل و تدبر باشند قادر دی و دیدی * بیت * عجبست باوجودت که
 وجود من بماند * تو بگفتن اندر آبی و مرا سخن بماند * (بگفتن باحرف صله و گفتن مصدر در
 تکلم معنا شده) اندر بانگ معنا سنی تا کید ایدر (آبی فعل مضارع مفرد مخاطبدر آیدندن
) بماند فعل مضارع مفرد غائب فاهه دیمکدر مانیدنن مانندن دینلر خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) عجبدر که سنک وجود کله که بنم وجودم فاهه یعنی سنک قنکده بنحو اورورمه
 بنندن اثر وجود فالماز سن تکلمه کله سین و بکا سوز فاهه بو عجبدر (حاصلی سن تکلمه
 کلد کد نصره بنده سوز سوزیلرک مجال فالتق عجبدر * این بگفتن و نمره بی زرد و جان بحق
 تسلیم کرد * نمره بی باحرف وحدت و همزه خرف توسل (محصول ترکیب) جوان بو پیتی
 شو بلدی و نمره اوردی و جانی خدایه تسلیم ایلدی رحمة الله علیه * بیت * عجب از کشته
 نباشد بدر خیمه دوست * عجب از زنده که چون جان بدر آورد سلیم * (محصول بیت) دوستک
 خیمه سی قپوسنده کشته اولندن عجب دکل یعنی انده قتل اولندن عجب ایلک اولماز بر اقل بر ایدر
 بلکه عجب زنده دندر که نیچه جاننی اندن سلیم چیساردی حاصلی اول قتل برندن جاننی سلامتله
 خلاص ایدوب قورتره انده در عجب انده قتل اولانده دکلدز * حکایت * یکی از مستغان جمال
 بهیجی داشت و معلم از انجا که حس بشر بنست با حسن بشره او میلی داشت بنمانی که غالب اوقات
 درین سخن بودیکه * معلم او کرد نیچی به دیرلر (و معلم او کرد نیچی به) بهیجت بانک و میم فکدر یله
 حسن و جمال معناسنده در (حسن بشریت لامیه در جس بونده ادراک معناسنده در بشرک حسنی
 یعنی انسانک ادراکی) باحرف صله (حسن بشره لامیه) بشره بانک و شینک فکدر یله انسان
 در سینک یوزینه دیرلر حسن بشره میلی حسن بشره به تخصیص ایلدی زیرا سائر حیوانانده
 حسن بشره به میل اولماز دیشلر (باحرف ظرف) مثابه مرتبه دیمکدر و باحرف وحدت (که حرف
 یسان (محصول ترکیب) متعلمدن برینک زیاده حسن و جمالی وار ایدی و معملک اولماق ایدیکه
 حسن بشر بندر یعنی مرتبه بشر بندر انک حسن بشره سنه میلی وار ایدی بر مرتبه ده که اکثر
 اوقات بوسوزده ایدیکه * قطعه * نه انجان بنوه مشغول ای بهشتی روی * که یادخو یشتنم در ضمیر
 می آید * بهشتی روی وصف ترکیبدر راهل جنت بوزلی معناسنده (باحرف نسبتدر) که حرف
 بیان (یادخو یشتن لامیه کندی یا دم یعنی کندی الکتی) هم معنی چهنده ضمیره مقیددر
 (ضمیر بونده خاطر معناسنده در (محصول بیت) ای اهل جنت بوزلی سکا انجلبین مشغول
 دکلم که کندی الکتی خاطر مه کله یعنی سکا شو یله مقیدد و مشغول که کندی فراموش اینشم
 * زیدنت توانم که دیده بردوزم * و کرمقابه یلیم که تیری آید * بحرف تا کید (دوزم فعل
 مضارع متکلم وحده دیکم دیمکدر کوزنی بو معقدن کنایتدر (مقابله تقدیری از مقابله در ضرورت
 وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (محصول بیت) سنی کورمدن کوزم دیکمه و یومغه قادر

زده شرح جیغیا

دکلم یعنی سکا باقمغه قادر دکلم و اگر کور رسم که فارشمن اوق کاور حاصلی سندن کوز می بردم
 ابرمغه قادر دکلم (دو زمی دزید ندن اشتقاقی ایلک کرک) (دو خستندن اشتقاقی ایدنلر خطا
 ایلشیر * باری پسر گفت آچنجان که در آداب درسم اجتهاد میکنی در آداب تقسم هم نظری
 فرمای که اگر در اخلاق ناپسندی می بینی که هر آن بسندید ه نماید برانم مطلع کردان
 تا تبدیل آن مشغول شوم گفت ای پسر این از دیگری پرس که آن نظر که هر با ناست جز هنر
 نمی بینم * باری یاحرف وحدت بر که دیمکدر (اجتهاد سعی و کوشش دیمکدر) (نظری
 یاحرف وحدت) (نابسنیدی یاحرف وحدت) (کردان فعل امر مفرد مخاطب) (کردا نیدنن تصویر
 مناسبه ایله دیمکدر الف و نون ادات تعدیه در (محصول ترکیب) بر که اولان معمله دیدی آنجلین که
 آداب در سنده سعی و کوشش ایدر سین آداب نفسیه ده بر نظر پیوز که اگر اخلاقه برنا معقول
 کور رسک که بکا اول معقول کور نور اول ناپسندک او زینته یعنی اکابنی مطلع ایله تا کیم انک تبدیلته
 مشغول اوله هم معل دیدی ای اوغل یونی غیر بدن صورت اول نظر که بنم سکا در سنده هیزدن
 غیري نسته کور هم * قطعه * چشم بداندیش که برکنده باد * عیب نماید هنرش در نظر *
 (که برکنده باد جمله معترضه دعاء علیه در (کنندن فازیعی و قور برمی و یولوقی مناسبه در بونده
 قور برمدن هر اد چبقار مقدر چیمش او لسون دیمکدر) (هنرشک شنی معنا ده نظره مقید در
 (محصول بیت) عدونک کوزی که چیمش اوسون انک نظرنده هنر عیب کوز پیوز ز بر چشم
 عداوتله ناظر در * ورهزی داری و هفتاد عیب * دوست نبیند بجزان یک هنر * وروا بونک کی
 برلده استدراک معناسی افاده ایدر و اما اگر قدر برده در (هنری یاحرف وحدت) (محصول بیت)
 بداندیشک حالی مذکور کیدر اما اگر هنرله و ارایسه و بنمش عیبک امدی دوست کور من اول بر هیزدن
 غیر یقی ز بر چشم مودتله ناظر در (بونده قطعه) زینته بیت یازانلر قطعه ایله بیتی فرقی ایلر ایش
 (بیت) ناینک اولنده و ز برینته و او ایله کر یا زانلر کافله صحیح نسخله مخالف یازدقلر ندن غیري
 معنی جهته و هنر وونی وار * حکایت * شی یاد دارم که بار عزیزم از درزدن آمد چنان بی اختیار
 از جای برآمدم که چراغها با ستمین کشته شد * (محصول ترکیب) خاطر مده در که بر یکجه یاز
 عزیزم قپومدن ایجری کردی حیرتمدن شو یله بی اختیار برمدن فالقده مکه بیکله چراغ سویندی
 * بیت * سری طیف من بجلو بطلعته دیجی * شکفت آمدان بختم که این دولت از کجا * سری
 فعل ماضی مقدر مذکر غائب یکجه کلدی دیمکدر (طیف طانک فحیله خیال معناسه در لفظ مر فوع
 فاعل سردار مضافدر) (من موصوله) بجلو فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر نصر بانک ناقص
 و او یسندن یکشف دیمکدر آچار معناسه فاعلی تحتاده منه راجع ضمیردر جمله فعلیه اعرابدن
 محلی یوق صله سیدر اسم موصول اسم صیله سیله اعرابدن محلا مجرور مضاف الیهیدر
 طیفک (باحرف جر بجلو به متعلق طلعت یوزد زوجه معناسه ضمیر مجرور منه راجعدر) (دیجی دالک
 ضمی و جیمک فحیله قرأ کواغه دیرل تقدیرا منصوب مفعول بجلو در شکفت شینک و کاف عر بینک
 کسری و ضیله لغتدر محب معناسه) (که حرف بیان) (محصول بیت) طلعتیله یکجه قرآکنی کشف
 ایلینک یکجه خیالی کلدی کا نه که اول وقتده جا مان کلدی کنی استبعاد ایدر و ایاتی خیانه استاد ایدر
 طالعمنن بکا عجب کلدیکه بودوات قندن طلوع و ظهر و ایلدی یعنی جا ناک بووقته کلدی کنی
 استبعاد و استغراب ایدر کا نه سعادت غیر مترقبه در بویت بحر طویله بکجهی ضرب بنددر و بونک
 کپی شعره ملم دیرلر بو عری مصرع حضرت شیخک بر عری غزلندن بزینتک مصرع او ایسدر
 و مصرع نانیسی (وسایل المقلین صباح) * بنشست و عتاب آغاز کرد که مر ادر حالکه دیدی چراغ را
 بکشتی کتم کبان برده که آفتاب برآمد و نیز نظریان گفته اند * (محصول ترکیب) جا نان اوتوردی

ردابن سید علی و سروری

ردابن سید علی و سروری

وهن وونی ضعف معناسه

در هر بری

و عتاب و خطاب ایلمکه باشلوبق الحال که بنی کوردک جراحی سو بندردک دیدی بن دیدم ای جانان ظن
ایله مکه افتاب طلوع ایلدی و دخی ظریه لر دیمشکر قطعه * کرکراتی به پیش شمع آید *
خبرش اندر میان جمع بکش * کرانی با حرف وحدت برشی ثقیل دیمکدر بس زجل تقدیر
ایدن یعنی زجل ثقیل دین وهم ایلمش (خبر فعل امر مفرد مجاطب ذر خبر بندن فاق دیمکدر
خاستیدن اخذ ایدنلر سهوا ایلمش) شین ضمیر کرانه راجمدر و معناده بکش فعلته مفید و ضمیر
منصوب متصل معناسنه بو اعرا به ذاهب اولانی زد ایلمن مر دود ایلمش (بکش فعل امر مفرد
مخاطب ذر لغتده اولدز یعنی قتل ایله دیمکدر اما بونده مراد دفع ایله دیمکدر (محصول بیت) اگر
بر نفیل شی شمعک اوکنه کلوب ضیا سنه مانع اولورسه فاق اول شی ثقیلی جعاعت مجملی
اورته سنده شمعک اوکنسندن دفع ایله یعنی کیدر * ورشکر خنده ایست شیرین لب * آستینش
بکیر و شمع بکش * ورمه مطوفدر و اگر معناسنه (شکر خنده وصف ترکیبدر طاتی کواشلی دیمکدر (همزه
حرف مجمله و با حرف وحدت (شیرین وصف ترکیبدر شکر خنده به صفت (محصول بیت)
واکر مذکور کران شکر خنده شیرین لب ایسه آستین طوت و شعی سو بندر زرا بو آفتابدر
بو وار ایکن شمع احتیاج اولماز * حکایت * یکی دوستی را مدتها ندیده بود گفت کجایی که
مشتاقم گفت مشتاقی به که ملولی * دوستی با حرف وحدت (ورا ادات مفعول (مدتها ادات
جمدر نیجه مدت دیمکدر (گفت یکی دیدی دوسته (کجایی یا ضمیر خطاب (که حرف
بیان مشتاقیم باویم ضمیر متکلم مع غیره در (گفت دوست دیدی (مشتاقی (یا حرف مصدر
(به یک (که من تفضیلیه معناسنه در (ملولی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) بریسی رسود یکی نیجه
زمان کورمش ایدی سو دیکنه دیدی کوردیکی خینه قنده سنکه مشتاقی یعنی سنی چوقدن
کورمک اولده دیدی مشتاقی یکدر ملولقدن یعنی صیق کورب اوصانوب ملول اولقدن سیرک
کورب مشتاقی اولقی یکدر * مثنوی * دیر آمدی ای نکار سرمست * زودت ندهیم دامن از دست *
دیر کج دیمکدر (نکار سرمست بیانه سرمست لغتده باشی مست دیمکدر اما استعمالده بیروا هوایی
معناسنه در (زودتیز دیمکدر مقابل ذیردر (وتاضیر خطاب (ندهیم فعل نفی متکلم مستقبل مع غیره
و یرمز یعنی صالی و یرمز (محصول بیت) ای بی پروا هوایی نکار کج کلدک پس بو ایله اولجه
الذن انکسکی تیز قویو یرمز یعنی تیز کتمکه مانع اولورز * معشوقه که دیر دیر بیلند * آخر کم
از آن که سیر بیلند * معشوقه علامت نقلدر عرضه و غیر یده اولدیغی کبی یعنی عربیدن عجمی به
نقلک علامتدر (پس معشوقه اختیار ایلدیکی معشوق او زره ضرورت وزن ایچوندر دین
بو معنایه واصل ذکل ایلمش (که حرف رابط صفت (بیلند فعل مضارع جمع فایده زبیلدن
کوررل دیمکدر (آخر ادات تأکید و تفرید زو فارسیدر (کم از آن بو عبارت ادات
استفهامده مستعملد زاندن اسکیمی یعنی اندن فالوری دیکجک بدر (که حرف بیان (سیر
توق دیمکدر (محصول بیت) جانانی که کج کج کوررل یعنی سیرک سیرک سیر ایدرل اندن اسکیمیدر
واندن فالورمیکه توق کوررل یعنی سیرک کوروب مشتاقی اولقی صیق کوروب اوصانقدن اسکیمی
واندن فالوری دیمکدر (پس بو عبارتک معناسنی انندن کم میدراخی دین و آخر اندن کم میدر که
طوق کوررل دین زباده ابهسام ایلمش * شکایت * شاهد که بار فغان آید بجفا کردن آمدست
بحکم آنکه از غیرت و مضاد * یاران خالی نباشد * مضاده مفاصله باندن مصدردر (نیجه
نسخهده یاران لفظی موجود اولدیغیچون یازلدی بعضی نسخده مضاده ننگ تاسی مطول
یواندی علی کل حال یارانه مضاد قدر موجود اولدیغی برده آن عبارتی ایراد ایلمش و بحکم
معنی ساکن اوقوب معناسنی البته دیدنلرک بو کابه و قوفری بو غیش (محصول ترکیب)

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری
رد سروری

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

د ابر که رفیقار به کله جفا ایله که کلسدر اول عمله که یارانک یعنی عشا فک غیرت و ضد بندن
 خالی اولماز یو کلامی حضرت شیخک جانی کیجه تنها کلدیکنه کوره در قنبر بیت *
 اذ اجتنبی فی رفقة لتزورنی * وان جئت فی صلح فانت محارب * اذا سمع رظرف مستقبله شرطی
 متضمن (جئت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب) و (نون حرف واقایه) و (واضی منصوب متصل
 کتابتیز متکلمدن) (فی حرف جر ما قبله متعلق) (رفقة رانک ضمی) و کسری به رفیقک جمعیدر
 یو لداشلر دیمکدر (لتزورنی لام حرف جر جئت یه متعلق تزور فعل مضارع ان مقدر ایله
 منصوب) و (نون حرف و قایه) و (واضی متکلم) (وان جئت بونک کبی برلده او حرف عطفا
 خبری قنده ان لم یجی) وان جئتنی تقدیرنده اما جهور قنده حرف حالدر بونک کبی برلده
 ان حرفته معنای شرطیدن منسلخ حرف وصل دیرلر (فی صلح ما قبله متعلقدر) فانت فاجواب
 و جزایه داخل اولان حرف قدر (انت ضمیر من فوع منفضل محلا من فوع مبتدا) (محارب
 اسم فاعلدر مفاعله بایدن لفظیا من فوع خبر مبتدا در وجهه اسمیه اعراضدن محلی یوق
 جواب اذار (محصول بیت) جانانته خطاب بیوزر قچان بکا رفیقارک اراسته یعنی انزله بیله
 کاسک بی زیارت ایلهک ایچون صلحه ده کلور ایسک یعنی مصالحه طر بقنده ده کلور ایسک
 سن صواحبیمسن زرا الله بیله تک شقاق و خلاف عشا فک باعشر * قطع * بیک نفس که
 بر آیمخت یار باغبار * بسی نماد که غیرت وجود من بکشد * با حرف ظرف (و با حرف زائد
 (یک نفس بدم و بز ساعت دیمکدر) (که حرف بیان) (بر حرف تأکید) (آیمخت فعل ماضی
 مفرد غائب فاشدی دیمکدر) (بار فاعلدر) (با حرف مصاحبت) (اغبار غیرک جمعیدر رفیقار
 مراد در) (بسی یه اصلیه ایله چوق دیمکدر) (نماد فعل فی ماضی مفرد غائب فاعلدی دیمکدر
 لیکن مقصود زمان استقبالدر) (که حرف بیان) (غیرت مبتدا) (وجود من لامیه و مبتدا تانی
 (بکشد بانک کسریله فعل مضارع مفرد غائب خبر تانی خبریله خبر اول (محصول بیت)
 بر دم و رسا عتکه یار اغبار ایله مختلط اولدی چوق زمان قللاز که غیرت بنم و جودی قتل ایدر
 یعنی هلاک ایدر * بخنده کفت که من شمع جمع ای سعدی * هر الزان چه که پروانه خو پشت
 بکشد * (شمع جمع لامیه یعنی بن جمیع عشا فک محبوبیم کیسه یه مخصوص دکلم (محصول بیت) جانان
 مذکور بیتک مضمونی بندن ایشیدیمک خنده ایله دیدی بن مجلس عشا فک شهیم ای سعدی
 یعنی سکا و غیره مخصوص دکلم بکا اندن نه ضرر زونه زبان مترتب اولور که پروانه کندی
 شمه اوروب بال و برینی یاقوب وجودینی هلاک ایله یعنی بکا نسبت سن شمه نسبت پروانه
 کبی سین) (بنم یوز بیک طالب وارد عالمه بریده سعدیدر) (بکشد باسنی ضمه قید ایدرلر و سبیل
 ایشلر * حکایت * باد دارم که در پیشین من دوستی چود و مغز بادام در پوستی صحبت داشتم
 ناکاه اتفاق سرفراقتاد پس از مدتی که باز آمد عتاب آغاز کرد که درین مدت فاصدی نفر ستادی
 کتقم در بیغ آمدم که دیده فاصد بجمال توروشن کرد و من محروم باشم * (پاشین با حرف نسبت
 و نون حرف تأکید) (دوستی و دوستی یاری حرف وحدتد اتفاق سفر لامیه در) (قاف سکونله
 او قنوز دین سهوا ایلیش) (فاصد بونده بیک معنا سنه در) (و با حرف وحدت) (نفر ستادی
 فعل فی ماضی مفرد مخاطب کوندز ملک دیمکدر (محصول ترکیب) خاطر مده در که اوکی ایامده
 یعنی جوانم زماننده بن پردوستله یعنی محبوبه ایکی بادام ایچی کبی بر پوستک ایچنده یعنی ایکی
 بادام ایچی بر قانده نیجه که متحد و ملاصق اولور سه بر آنکله بوبله ایدک کال اتحاد و اتفاقدن کتابتیز صحبت
 طوناردق دیمکدر غرض مصاحبتک دیمکدر ناکاه اتفاق سرفواقع اولدی بر نیجه مدندن صکره که
 کبر و سرفردن کلدی بکا عتاب و خطاب ایله که باشلدی که بو قدر مدهنده بکار بیک از سنال ایلدک

زاد ابن سید علی و سرور
 فیہ تأمل
 لطایع
 و دسروری

دیدم که بکا حیف کدی که فاصدک کوزی سنک جمالکله روشن اوله و بن محروم اولم * قطعه *

یاردیرینه مر اوز زبان تو به مده * که مر ا تو به شمشیر نخواهد بودن * یاردیرینه پانیه (در اقلند ه
چوقدن و کج معنایه در (و یا حرف نسبت (نون و ها حرف تأکید (کوفعل امر مفرد مخاطب دردی
دیمکدر یاردیرینه مقدم مقولیسندر (و بعضی یاردیرینه منادادر و کواضی یله مختاطب اولدر
و مقول محذوف جاناندر (تقدیری ای یاردیرینه سویله جانان (و بعضی یاردیرینه کو بوند ه
تأکید افاده ایدر انجق پس معنی آسان اولور تأمل تدنر (که حرف تعلیل حاصلی مصراع ثانی
مقام تعلیلده (در (محصول بیت) بر مختاطب میخورد ایدوب بیورز ای فلان یاردیرینه سویله بکا
زبانله تو به ویرمه بوله دیر (یا خود ای یاردیرینه سویله جانانه بکا زبانله تو به ویرمه ای جانان (یعنی
مجتبی ترک ایله دیده گانه که فاصد ارسال ایله کیچون جانان بکاطعن ایدر که بنی سومن سین یوخسه
بر فاصد ارسال ایلردک دیو (یا خود معنی ای یاردیرینه بکا زبانله تو به ویرمه دیمک اوله یعنی فاصد
ارسال ایبار بک ایچون بنی سومن سین دیده گانه بوله دیدیکی جانانک ترک عشقته تو به ویرمیسدر
(زیرا بکا شمشیر ایله تو به اولیسر در (یعنی اوستمه شمشیر دوتسک بنی سنک عشقیکدن تو به ایلم
دیمکدر ظاهر بو بیتک سابق و سابقه چوقلق مناسبی کورنمز قنبر * رشکم آید که کسی سیر نظر در
تو کند * باز کوم نه که کس سیر نخواهد بودن * رشک بونده عبرت معنایه در غبطه معنایه است اخذ
اباین مراد بیته واصل دکل ایش (سیر اقلند ه توق دیمکدر اما بونک کی بر لده طوی یخجه دیمکدر
(در تو در حرف صله (توسن) نه ادات اضرب در (سیر نظر در تو کشدن (و که حرف تعلیل
(نخواهد بودن ایکی بزده بله اولیسر در معنایه در (محصول بیت) بکا عبرت کاور که بر کیسه
سکا طوی یخجه نظر ایله یعنی سنی طوی یخجه کوره بنه دیرمه بوله دکل یعنی بکا حسد کلن زیر
کیسه سنی طوی یخجه کورمز یعنی سکا قدر بقسه بر کیسه کورمدن طوی بن (بوا یکی بیت اولننده
قطعه برینه بیت یازانلر سهو ایشلر (مده دهیسندن مشتق ز دادندن دینلر خطا ایشلر
ز بر دادندن ماضی ایله اسم مقولدن غیري نسته مشتق اولور (سیر نظر وصف ترکیبی در دین
بیتک معنایه طوی یخجه نظر صالماش (نه که کس سیرینه که نه کس سیر یازان جمیع متونه مختلف
یازمش * حکایت * دانشمندی را دیدم بحجت شخصی رفتار و راضی از و بگفتار جور
فراوان بردی و محمل بی کران کردی باری بطریق نصیحتش کفتم دانه که ترا در بحجت این منظور
علنی نیست و بنای مودت بر ذاتی نه با وجود این معنی لایق قدر علمتا باشد خود را متهم کردن و چور
بی ادبان بردن کف ای یار دست عتاب از دامن روزگارم بدار که بارها درین مصلحت که تو کو بی
اندیشه کردم صبر بر چغای اوسهلتر نماید که صبر از و حکیمان گفته اند کدل بر بجاده نهادن آسان
ترست که چشم از مشاهده بر گرفت * علنی و ذاتی باری حرف وحدت و یا حرف تنکیر (دست عتاب
(دامن روزگار اضافتری بیانیه در مجازا (بر دار طوت یعنی چک (که حرف تعلیل (بارها کراته
دیمکدر (که صبر از و که من تفضیلیه معنایه در که چشم که بنه من تفضیلیه معنایه در
(محصول ترکیب) ردانشمندی کوردم بر شخصک مجتبه گرفتار یعنی مبتلا و اندن بر کفتاره
راضی یعنی همان مصاحبتنه راضی وقایع غیري نسته استزدی چوقی چور و جفا کو تورردی
یعنی چکر دی و نهها بستر تحمل ایدردی بر که اکا نصیحت طریقیله دیدتم بلورمه که سنک
بو منظورک مجتبه بر علتک و غرضک یوقدر و بناء مودتک بر ذات نفسانی اوزره دکلدیر بو معنی
و چو د یله یعنی بونک برله که علمتا قدرینه لایق دکلد رکشی کنشدینی متهم ایلمک واد بسز ل
چور بنی چکمک دانشمند بوندی ایشردیچک دندی ای یار عتاب الی روزگارم اتکندن چک
یعنی عتابی ترک ایله بی آزار ایله ز بر اکر اتله بو مصلحتده که سن در برین فکر ایلمد لیکن

رد سمروری

رد ابن سید علی و سمروری
رد ابن سید علی و سمروری
رد ابن سید علی و سمروری

انك جفاسته صبر آهاترق كور بنور كه اندن ايسه يعنى اتى ترك ايلك بلاسته صبر ايلكدن
 انك بلاسته صبر ايلك آساز قدر (و حكما دشمار در كوكلې مجاهده و زجت عشقه قومق
 قولار قدر چشمي مشاهده جمال جانانندن فالدر مقدرن * مشوي * آن كهي او بسر نشايد برد *
 صر جفاي كند ببايدرد * بسر باخر ف صله (نشايد لايق دكل يعنى ممكن دكل (برد
 مصدر معناسته در (بايد كر كدر ديكدر بردن يعنى بردن (محصول بيت) اول كيسه كه
 آساز عري پايانه ايلتك اولز يعنى آساز در اسك و كچنك اولماز حاصلې آساز اوابي
 ممكن دكل اكر بر جفا ايدرسه كو تورمك كرك (يعنى چور يته تحمل ايلك كرك * هر كه دل پيش
 دابري دار * ريش در دست ديكرى دارد (محصول بيت) هر كيسه كه كوكلې بردلر
 او كنده و بافته طو تر يعنى كوكلې بردلره و يز مشدز صفان غير نك الله طو تر حاصلې
 هر كيم كه كوكلې بردلره و يز مشدز صفان غير نك الله و يز مشدز كه محبو يسدر بعض
 نسخته ده بو بيت واقعدر اكر چه كه قافيه سى عيليسدر فقدر * آهوي پالهنك در كردن
 * نتواند بخويشين رفت * آهوي باحرف وحدت (پالهنك اصلنزه بالاهنك ايدى چلبر
 و يولار معناسته (محصول بيت) كردنده پالهنك اولان آهو كندى اختيار يله استديكي
 يره كنگه قادر دكلدر قصه دن حصه بودر كه كردنده يولار اولان آهوي نجه كندى كندى به
 كوكلې استديكي يره كنگه مالك دكل ايسه صفالى غيرى الله اولان كندى اختيار يله حركت
 ايدم من * روزى از دست كفتش زنهار * چند از ان روز كردم استغفار * روزى باحرف
 وحدت (دست كفتن بيانيه سويلك اللدن ديكدر) (يعنى نچون سو يلدنم ديو (شين خنبر
 دلدله هر كوز اولان جانانه راجعدر (زنهار مقول قولدر (چندك تقدري چند بار در
 (محصول بيت) بركون جانانه سنك الكدن زنهار يعنى امان ديد بكون مكر بركون جانانه
 امان الكدن ديش ايش اول كوندن بري نجه كره بسوزدن استغفار ايلدم يعنى نچون
 جانانه امان الكدن ديدم ديو پشيمان اولدم (بعض نسخته ده (از دست كفتش) بزينه
 (از دوست كفتش واقعدر) و بعض شار حلا اول نسخته بي اختيار ابلشلكن طبعنده ذره
 مقدارى استقامتى اولان كيسه ييلور كه اول نسخته فاسددر (و بعض نسخته ده از دست كفتش
 واقعدر بوده اولكي كيدر بعينه اختيار ده * نكند دوست زنهار از دوست * دل نهادم
 بر آنچه خاطر اوست (محصول بيت) مال استغفار بو يسدر دوست دوست امان ايلز
 يعنى امان ديله من حاصلې عاشق معشوقدن امان ديله من ايسدى كوكلې قوم اول
 نسته به كه دوستك خاطرى اكا در يعنى دوستك خاطرى هر نكه مراد ايد بنور سه كوكلې
 اكا بند ايلدم * كر بلطفم بنزد خود خواند * و بر بهرم براند او داند * جا نذر كه ايكي
 شمر طيه يله بيلك آخريده او داند جمله سى جواب اوله و جا نذر كه مصراع اولك جوابي
 مجذوف اوله فيهما و نعمت تقدريده (محصول بيت) اكر جانان اطفاف و احسانيله بنى كندى
 فتنه دعوت ايدرسه اول ييلور و اكر بنى يانندن قهر يله سور رسه يله اول ييلور اختيار انكدر
 * حكايه * در عنفوان جوانى چنانكه افتند ودانى باخوش بسرى بسرى وسرى وسرى
 داشتم بحكم آن كه خلقى داشت طيب الادا و خلقى كاليسدر اذابدا * عنفوان عين مهمله نك
 و فائك صله رله اول معناسته در (جوانى باحرف مصدر (چنانكه افتند ودانى ايتلين كه
 واقع اولور و بلور سين (يعنى جوانلق ايامنده انسانك نجه در الواحوالى اولور بو كلام
 جمله معترضه در (باحرف مصاحبت (خوش بسر كوزل اوغلان (سر سودا
 و محبت (سرى بنده باحرف وحدت (داشتم لغتده طو تر دم ديكدر اما استعما لده

زديروى وشي

زبان سيدعلى

برسته نك وار لغندن تعبير در مشلاد اشتم : نم وار ایدی (ودارم نم واروقس) حلق حاء
 حطینك قیعی وسكون لامه لغنده بوغن ذر كلو معنا سنه اما بونده مراد اوازدر (ویا حرف
 و خدت و یا حرف تکبیر) طیب الادخوش ادالی یعنی کوزل اوازی وادامنی وار ایدی دیمکدر
 (وخلق برامقدر مراد صذر منی للمفعول در مخلوقیت دیمکدر) یعنی وجه حسنه مالک ایدی دیمکدر
 (ویا نه حرف و خدت و نه برداشت مقدر در اولکی قرینه سیله کالبدر اذابد اقیسنگم ظسها رواسته یعنی
 افاق سعادن و یا بیغدن پیدا اولسه حاصلی یوزی اون درت کجه لك آی کبی ایدی کوزل لکنده
 (محصول ترکیب) جو انلق اولننده شو یله که واقع اولوز ویا لوز سین یعنی آدم تازه لکنده
 جوان سؤمک مقرر و معین در برکوزل محبسو بله محبت و سر عشقم وار ایدی یعنی برکوزل دلبر
 بیوردم اول بهانه ایله که کوزل نعمته لی اوازی وار ایدی حاصلی خوش اواز ایدی و یوزی
 کوزل ایدی بدر کبی که افقدن و یا بیغدن طلوع ایلمسه کانه که محبته بو ایکی نسته سبب اولمش ایمش
 بیت * آنکه نبات عارضش آب حیات میخورد * در شکرش نکه کندهر که نبات میخورد *
 آنکه تقدیری انکس که ایدی ضرورت وزن ایچون قرینه قائم اولدی ایچون حذف و ایصال
 اولدی (وکده حرف ایکن اسم مقامته قائم اولدی) نبات عارض لامیه در نباتدن مراد خطیدر
 سبز اولوق اعتبار یله زرا تازه صقاله خط سبز دیر تازه چمنه تشبیه طریق یله پس مصراع
 اولده نباتدن مراد برده بتن نباتدز دین مذکور تشبیه واستعاره بی بلز ایمش (عارض رانک
 کمر یله عرب صقالده استعمال ایدر اما بحکم رانک قحیله صقال بتن یره اطلاق ایدر) و شین
 که به راجعدر (خوش بسمه ارجاع ایلم هر کره معنی جانبیله اشناق انبامش) معلوم اوله که
 فاعل وزنی اوزره اولان بعض الفاظ عربده عجم تصرف ایدوب غین الفعلی مفتوح اوقوز
 مثلا عارض و حاتم و کافر لفظلر نك غینی مفتوح اوقوز فاحفظ (آب حیاتدن مراد عارضدر
 زرا عارضی آبه تشبیه ایلمش اضافت لامیه در) میخورد ایچر دیمکدر (در حرف صله) و شکردن
 مراد لب جاناندر تشبیه طریق یله (و شین تشبیری بیله سابق کبی که به راجعدر) نکه نکاهدن
 میخفقدن نظر معنا سنه (وکنند لفظ مشترکدر فعل مضارع ایله فعل امر بیونده نظر ایلرو نظر
 ایلسون معنای بیله پس بو مقامی برزیننه تخصیص ایلمش تخصیص بلا تخصیص ایلمش) نبات یعنی
 شکر (میخورد اکل ایدر دیمکدر زرا خوردن اکل و شرب بیونده مشترکدر) (محصول بیت)
 اول کیسه که انک نبات عارضی آب حیات ایچرانک شکر بیله نظر ایلرو نظر ایلسون هر کیسه که
 قسدر یعنی شکر بیله انک شکر بیله نظر ایلرو یا نظر ایلسون زرا آب ایله شکرک بیونده
 مناسب کلی وار * اتفاقا بخلاف طبع ازو حرکتی دیدم که بنسند بدم دامن اذو در کشیدم و مهره
 مهرش در چیدم و کفتم * مهره بونجی جنسه دیر (مهره اضافتی بیانه در اولکی میم ضمی
 و ثانیسی کسز یله در محبت بونجی دیمکدر) (بحرف تأکید) چیدم فعل ماضی متکلم وحده در
 چیدندن دیو شردم محبت بونجی دیوشر مکن مراد قطع تعلق و اختلاطدر (محصول ترکیب)
 اتفاق طبعه مخالف اندن بر حرکت کورد که بکندم انکیم اندن چکدم یعنی مصاحبت و مخالطه بی
 اندن کسدم و محبتی بونجی دیدم و دیوشردم و دیدم * بیت * پروهر چه میا بدت پیش کبر *
 سزمانداری سر خویش کبر * می یا بدت فعل حال مفرد غائب (و تاضیر خطاب) (سزما
 لامیه در یا بیله یا ایله بزم سودا و هوا و زهر دیمکدر) نداری اخباره و انشابه تحمیلی وار طوتمز سین
 دیمک اخبار اوور طوتمز ایسک دیمک انشا اوور زرا معنای شرطی متضمن اوور (سر خویش
 لامیه در کسندی سودا و هوا می دیمکدر) کبرک مقدم مفعولیدر (سزماندار نیک مقدم مفعولی
 اولدینی کبی) (محصول بیت) وار هر نکه سکا کر کسه او ککه طوت یعنی دلد بک نسته به

زده سروری

زده سروری

مطلب

زبان سید علی و سروری

مشغول اول بز سودا و هوامن طوتمراسك و طوتمز سك يعنى چونكه بز ماله موافقت و مرافقتك
 يوقدر و بزه متابعت ايدوب او بز سين كندى هواوسوداى طوت يعنى كندى شو ذا كه
 مشغول اول و هوا كه معنا بت ايله يعنى ديلديكك ايله حاصل شمعن صكره بلديككدن قائمه
 (شمرماندارى نك معناست چون باماسرندارى ديبن آداده مسامحه ايش (بزم باشمى طوتمز سين
 كندى باشكى طوت ديبن معنائى ابوطوماش (سرخو يش كبرك معناستى وارتهاكيت ديبن
 بو معنائى تنهاده شو باش * شنيد مش كه ميرفت وى كفت * يعنى بن وار بيلديككدن قائمه
 ديديككدن صكره ايشند مكه كيدردي و سق يلردى يعنى بو بئى اوقو بوب كيدر دى * بيت *
 شپره كروصل آفتاب نخواهد * رونق بازار آفتاب نگاهد * شپره پراسه كه عر بجه خفاش درلر
 خانك ضيله (وصل آفتاب مصدر ك مفعولنه اضافتيدر) رونق بازار آفتاب لاميه لر در (رونق
 لغته قيجك و غير نك صوته درلر اما بونك كى پرلده اطافت و صفا مراددن (آفتاب به بازارك
 اضافتى مجازدر) نگاهد فعل نى مستقبل كاهيدندن كاستن دن ديبنلرك فارسند رونقلمرى بو عيش
 معناستى اكسلر ديمكدر (موصول بيت) پراسه اكر آفتابه واصل اولق استر سه يعنى آفتاب دن
 حظ ايلز سه ز پراسه كو نشده كور مر اول جهتدن كو نشى سو مز بس انك سومد و كنددن
 آفتاب بازار نك رونق و صفاستى اكسلر يعنى اطفا فتنه نقصان كل * اين بكفت و سفر كرد *
 و پر ياشانى اود زمن اثر كرد * يعنى مذكو رجوان بو بئى شو يلدى (يعنى اوقودى و سفر ايلدى
 يعنى مسافر اولدى وانك پر ياشانغى بنده اثر ايلدى يعنى فراقى بكانا اثر ايلدى * بيت * فقدت
 زمان الوصل والرء جاهل * بقدر انذ العيش قبل المصائب * فقدت فعل ماضى متكلم
 وحده در بتردم ديمكدر (زمان لفظا منصوب مفعول به در و صله اضافتى لاميه در) (واو حرف حال
 (المرء لفظا مرفوع مبتدا) جاهل لفظا مرفوع خبر يذر (بقدر جار مع المحرور جاهله متعلقتر
 (باتقويت ايچون كنددر) لذيه اضافتى مصدر ك مفعولنه در) ولذيك عيشه اضافتى صفتك
 موصوفه در (جرذ قضيقة) قيلنددر (قبل ظرف جاهلدر مصائبه اضافتى لاميه در مصائب
 مصيبتك جعفر (موصول بيت) وصل زمانى بتردم حال بو كه كشي بلمجيدر (يعنى بلز
 لديد عيشك قدرينى مضيملرتن اول (يعنى جاناله وصالده ايكن قدر واصلى بتردم شديكه فراقه
 دوشدم وصالك لذيدير لكنتك قدرينى بلدم بو بيت حضرت شيخك باقافيه سنده برغز لنددن
 بز بتردم تمام غزلى يازمق جا ز ايدى ليكن شرح اولمجه صفا و مر مذيكى ايچون ترك اولندى
 * بيت * باز اى مرا بكش كه پشت مر دن * خوشتر كه بس ز تو زندگانى بردن * آى الف و د و ايله
 فعل امر مفرد مخاطبدر (آيدندن آمدندن ديبنلر فارسيله آشنا لقمرى قليل ايش (كه حرف تعليل
 (خوشتر ترادات تفضل در كه من تفضيلية معناستيه ذر) زندگانى ذيرلك ديمكدر (حيات
 معناستيه) بردن ايلتمك يعنى ايلك بردن بز بنه كردن بز انرفن قافيه دن نى بهره ايشلر (موصول بيت)
 كبر و كل و بئى قتل ايله زيراسنك او ككده اولمك خوشتر قدر سندن صكره يعنى سنك فراقده
 ذيرلك ايلتمكدن يعنى صاخ اولمقدن حاصلى سنك فلكده موقوف اولق سنمز حياسته اولمقدن
 خوشتر كرد * اما بشكر و منت بارى پس از مدتى بازار حسانش شكسته متوقع كه در كشارش
 بزبان آمده و بسبب بخندانش چو به كردى نشسته و رونق بازار حسانش شكسته متوقع كه در كشارش
 كبرم كشاره كرفتم و كتمم * بارى اسم فاعلدر برى ببرى دن ضرب بابنك ناقص يائستدن خالق
 ديمكدر (خالق داودى بيانده و با حرف نسبت (جلى بوسقنده بو يله در) سبب المذذ
 عريده تفاح درلر تارك ضمى و فانك نشديد يله (نمخد انه اضافت بيانده در) (نمخد ان اككه درلر
 عر بجه ذفن درلر ذالك و فانك فتمه ل يله (چوادات نشيددر) (به كسر با ايله وهاء اصله ايله

زبان سيد على و ستر و روى
 رد شمعى
 رد سرورى

زبان سيد على

زبان سيد على و ستر و روى
 رد ابن سيد على و ستر و روى

اوه ديم كدر ابى ده دبرل و عر بیده سفر جل دبرل شعر ا دابرلك ا ككڤى اوه به نشبه ايد ر ل
 (كرد توز درغبار معنا سته) يا حرف وحدت و يا حرف تنكبر (نشسته اوتورهش يعنى قوش
 رونق بازار حسن معلوم وشين مسافر جانا نه راجهدز) شكسته صمئش يعنى كسر كمش ديمكدر
 (متوقع تفعل بايند اسم فاعلدر) كه حرف بيان (در حرف صله در با معنا سته) كزار دن
 مراد بونده فوجتدر و كزاره دن مراد جانب در (محصول تركيب) اما اللهك شكر و مثيله
 برودتن صكره كپوكلدی اول داودی آواز متغیر اولمش و بوسنی جمال زبانه كمش يعنى كوز للمكى
 كمش دخی سبب زخندانده يعنى ا ككڤه اوه كپى توز ا تورهش يعنى يوز بشه اوه توبى كپى خط كمش
 وحسنی بازار نيك رونق و صفاسى صمئش اميدوار كه اولكى كپى معانقه ايدوب انى در ا غوش ايدم
 نيكه سفر دن كلن كيسه ايله تما نى ايدرل اما بن برچانى طوئدم يعنى بان و وردم و بیدم * قطعه *
 آن روز كه خط شهادت بود * صاحب نظر از نظر براندى * آن روز يعنى آن وقت و زمان
 (كه حرف بيان) خط شاهد بيانیه يعنى خط محبوب و مقبول ديمكدر نو خط اولمق دن كنياندر كه
 عرب اكا محمش دبر اسم مفعول صيغه سى اوزره و زماندرده بونك كپى به مراف دبرل (تاخير خطابدر
) صاحب نظر و صفت تركيبدر مراد صاحب نظر تقدیرنده (ليكن سمت كلامده اضافتده جائزدر
 براندى سوردك ديمكدر فعل ماضى مفرد مخاطب (محصول بيت) اول وقت كه محبوب و مقبول
 خطك و ارايدى يعنى نو خط ايدك عاشق و صاحب نظرى نظر كدن سوردك يعنى اتى ترك ايدوب كئيدك
 ديمكدر (براندى ياسنى حرف حكايه اعتبار ايدن زياده خطا ايلش زرا بونقدر چغه فعل مفرد غائب
 اولمق كرك بو ايسه ز ر بيق محضدر فقير * امره ز بيامدى يصلحش * كمش فحشه وضعه بر نشاندى *
) يا حرف صله (صلحش اضافتى لاميه وشين صاحب نظره راجهدر) كمش ضميرى خطه راجهدر
 كافى كسره ايله قيد ايلين قاعده عجمدن بى بهره ايش زرا ضمير ك ما قبله انلرده مفتوح او اور
 الا ضرورت وزن ايچون سا كن ده او اور فاحفظ (فحظه دن مراد يتندر وضعه دن سبوزى
 صقالدر ليكن حضرت شخشك و بز سبب زخندانش چؤبه كرى نشسته يسور ديفئسه
 منا قضدر فتأمل (برخرف تا كيدد) نشاندى فعل ماضى مفرد مخاطب (نشانندن فؤندردك
 ديمكدر) فا ايله بر نشاندى يا زانلر جمع نشخنده مخالف يا ز مشلر (محصول بيت) بوكون
 صاحب نظرك صلخته كلك يعنى انكله صلح ايلكه كلك كه اول خط محبوبه فحشه وضعه
 اوتوردك يعنى فؤندردك (حاصلى نو خط ايكن صاحب نظره استغنا ايدردك شمى كه
 ريش آورا اولدك انكله صلحه طساب سين) ضمه دن مراد بغي و فحشه دن غير بسيد ز دين
 تشبيه دن هيج خبرى بو عيش * مشوى * تازه بهارا و رفت زرد شد * ديك منه كا ايش
 ما سرد شد * تازه بهارا الف حرف ندا اى تازه بهار ديمكدر (و رفت زرد شد) يعنى ورق
 كلن ارحسنت زرد شد تقدیرنده در (ديك دالك كسرى و كاف عجميله چو ملك ديمكدر) منه
 فعل نهى مفرد مخاطب فومه (كه حرف تامليل (آتش ما لاميه) سرد شد صعوق اولدى
 يعنى صعودى (محصول بيت) اى تازه بهار حسنتك كلارا ر نيك ورق صرردى يعنى چولمكى يعنى بهار
 حسنتك خزانه ابرشى يعنى ريشك كلدی (پس محبت ديكنى آرا ايش عشقمره قومه يعنى
 يقالشد مره زرا آتش عشقمره صعودى يعنى بزه معشوق و محبوب اولمقى ترك ايله زرا
 بزه سكا عشق دن و محبت دن اثر فالمدى * چند خرامى و تنكبر كنى * دولت بار بشه تصور كنى *
 دولت بار بشه بيانسه كچن بيلاك دولتى ديمكدر (پار بلسدر) يا حرف نسبت (نون و ها
 ادات تا كيدد (محصول بيت) نيچه برصا انور سين و نيچه بر تنكبر ايدرسين) يعنى نيچه بر بزه
 محبوب بلق صتار سين كچن بيلاك دولتى نيچه بر تصور ايدرسين) يعنى نيچه بر كند بكي محبوب

ردسمرورى
 ردشعبى
 مطاب
 ردسمرورى وشعبى
 ردشعبى

فحشه ايله ضمه تى شارح
 مر حومك بيان ايتد بكي
 معنا زده مستعمل اولك
 مقصودى اولان وجه شهبهى
 پكده بيلاك لازم دكلدر ليكن
 دقت اوانسه واقعا فحشه
 بيغه وضعه صقالدن ما عدا
 هر تقدس مستهجن ايسه ده
 غبرى مجله بولتان شعرانه
 اطلاق اولمقى شاعرانه در
 فقه بر لطا بع
 نيچه بر نيچه بر
 لاطابع

ظن ایدرسین (بار سبه بلدرکی دیمکدر * پیش کمی رو که طلب کار تست * ناز بران کن که
 خریدر تست * طلبکار زکار کاف مجمله ادات فاعلدرچی معنا سته (بحر حرف صله) خریدار
 وصف ترکیبی مراد مشتریدر (تویه اضافت لامیهدر (محصول بیت) برکسه نک قننه وار که
 سنک طلبکار کدر یعنی سنی استیجیدر نازی وشویه بی شول کیمسه به ایله که سنک مشتری کدر
 (حاصلی عاشق اولنه نازوشویه ایله که بزده سکا عاشق یوق * قطعه * سبزه درباغ
 گفته اند خوشست * داندان کس که این سخن لکگوید * این سخن کویدک مقدم مقبولیدر
 (کویدک فاعلی تحتدنه آن کسه راجع ضمیردر (محصول بیت) دیشلدر که باغده سبزه
 خوشددر یعنی سبزه سزباغک صفاسنی یوقدر اول کیمسه بلور که بوسوزی سو یلر یعنی
 سبزه درباغ خوشست دیرین یعنی باغدن مرادی روی جاناندر وسبزه دن خطیدر بیتدن
 مقصودی بیت آتی بیان ایدر * یعنی ازروی دلبران خط سبزه * دل عشاق بیشتر جوید *
 یعنی بیت اولک فحوا سینه نفسیر ایدر واضا فتلر لامیدر (وخط سبزه بیسانیه وبتدا وعضراع
 ثانی خبری) دل عشاق جویدک مقدم مقبولیدر (جوید فعل مضارع مفرد غائب
 بونده آکور معنا سته در فاعلی تحتدنه خط سبزه راجع ضمیردر خط سبزه جویدک مقبولی
 (ازروی دلبران داندک مقبولیدر دیرین زیاده پریشان سو یلش (و دل عشاق بیشتر جویدک
 فاعلی وخط سبزه مقبولیدر دینلر اثر نجه کیشلر (محصول بیت) سبزه در باغ خوشست
 معنا سنی بیان ایدوب پیورر یعنی دلبر لر ویندن خط سبزه دل عشاقی زیاده رک آکور
 (حضرت شیخک مذکور مضمونی ادعا ییدر زبر اساده رویله خط آور جوان جذب قلوبده برابر
 دکل قنده فالدی که زیاده رک اوله * بوستان تو کندن نازار است * پس که بر میکنی و میروید * بوستان
 تولا میه کندن کاف محکم فحمله پراسادید کلری صار مساعه بکر سبزه در عر بجه کراث
 ذیلر کافک ضمی وراثک نشد ید یله کندن فار سیده و ترکیده مشترک لفظدر دینلر افترا ایملش
 ترکیبی ذکر اولنسان کی پراسادز زار لفظنی مبالغه و کثرت قصد ایلد کلری بزده استعمال
 ایدر لر مثلا له زار و بنفشه زار و گلزار ذیلر (پس کندن نازار کندن لک دیمکدر (یا حرف وحدت
 (پس جوق دیمکدر (که حرف بیان (بحر حرف تأکید (میکنی فعل مضارع مفرد مخاطب) کیندن
 کیندن دینلر بیلر ایمش قازوق و یولوق و قوروق معنا نده مستعملدر (میروید فعل مضارع
 مفرد غائبدر (رویدندن بنگ معنا سته (رستن دن دیرین خطا ایلمش (محصول بیت) یوننک ایسات
 ساغر بطی یوقدر ابتداء کلام در یعنی بوستانک سنک بر کندن لکدر تقدیر جوق که یولار و قور پار سین
 ینه بتر یعنی یولد فحجه بتر هیچ یکلمز ایکی بیت سابقه بویدک هیچ مناسبتی یوقدر قنامل * قطعه *
 تو بار برفه چوا هو * امسال بیامدی چوبوزی * معلوم اوله که بو قطعه متلرده آن بولنور لیکن
 شراح یاز دیغیچون بزده بازوق (بار باه مجمله بلدر دیمکدر تنکه سا بقا کجدی (برفه تا ضمیر
 خطاب (و همزه حرف تو سل همزه خطاب ایچوندر دیرین قابل خطاب دکل ایلمش (چو ادات
 تشبیه (آهو معروف (امسال بوییل (معلوم اوله که سال و روزوشیده ام کسر همزه ایله اسم
 اشارتدران معنا سته فاحفظ (بوز بارس دید کلری حیواندر (یا حرف تنکیر حرف خطاب
 و حرف وحدت اعتبار ایدن معنی جاننده ناظر دکل ایمش زبنا خطاب ایچون اولان یا حرف اولماز
 ضمیر اولور که اقسام اسمندر تأمل ندر (محصول بیت) سن کین بیل یعنی بلدر بوندن آهو کی مقبول
 و مطبوع کیش سین یعنی سنی کورن کیمسه بی اختیار سکا ما نل و راغب اولوردی اما بوییل بارس کی
 قلوب کلدک که یوزنا که هیچ کیمسه بقره از حیوانات ارا سنده بوزی اختیار ایلدیکی انکیچون ندر که
 چوالدزه قافیه اوله (معلوم اوله که رفته عبارتی اوزره بعضیلری فائده وی نتیجه اولقدر اطنا کلام

زاد ابن سید علی
 زرد سروری و شعی

زرد شراح چای
 و طلب

زاد ابن سید علی و سروری
 رد شعی

زرد سروری و شعی
 و طلب

زرد شعی

واكثر مقل ايشلر كه تقيدى صمداع ايراث ايدر * سعدى خط سبر دوست دارد * نى هراف
 چوالدوزى * سعدى ميتدا (خط سبر بيا نيه وداردك مفعول اولى ودوست نا نيهى) دارد
 فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدأ (نى اذات سلبدن نه كنى) الف چوالدوزاضافى بيايددر
 همان چوالد زديكدر (محصول بيت) سعدى خط سبر سور يعنى تازه خط سوز هر قلى چوالدز
 كنى اولان صهلى بى سومن (چوالدوزى باسى حرف تنكدر حرف وحدت دين بيلز ايمش * قطعه *
 ك صبر كنى و ر بكنى موى بنيا كوش * اين دولت ايام نكوى بى بسر ايد * و ر و اكر دن مخففدر
 (بكنى فعل مضارع مفرد مخاطبدر) كيندن كيندن دينلر خطا ايشلر (موى بنا كوش لاميه
 بنا كوش قولىق نوز بنه دبرل بونده موى بنا كوشدن غرض صفا در (اين ما بعد نه اشارتدر (دولت ايام
 نكوى بى لاميه در) نكوى پيده يا حرف مصدر در مراد نكوى بدين كوزللكدر (بسر ايد غايته ونهايته
 كلور يعنى نهايت بولوب تمام اولور (محصول بيت) اكر خطك كلديكته صبر ايدوب طياتر سك
 و اكر كلديكته صبر ايلوب موى بنا كوشنى يولرسك حاصلى كرسه يول و كرسه بولم بو كوزلك
 ايامك دولتى نهايت بولور يعنى تمام اولوب دوكونور اكر نكخذنه بو بيت بو يله واقعدر و بعضي سنده
 مصراع اول بو يله واقعدر (ك صبر كنى و بكنى موى بنا كوش) راسر و اعاطفه ابله (محصول
 مصراع) اكر صبر ايلرسك و موى بنا كوشى يولرسك يعنى موى بنا كوشك يولوب آجاسنه صبر
 ايدرسك ديمكدر و بعضي سنده بكنى بريشه بايله نكنى واقعدر نوله يولرسك ديمكدر پس نوك
 قرينه سيله تقدر مصراع بو يله اولور (اكر موى بنا كوش كنى و صبر كنى و اكر نكنى) يعنى اكر
 موى بنا كوشكى بولوب صبر ايدرسك و اكر يولرسك آه (پس بوايكى مصراعى بو نوال اوزره
 شرح ايدنه اعتراف ايلوب و كندى بيتك معنا سنك شرحه هيج بر وجهه متصدى
 اوليان ظاهر بودر كه بيتك معنا سنه واصل اولامش * كردست بجان داشتمى هججو تو بر ريش *
 نكذاشتمى تا بقيا مت كه بر ايد * بجان با حرف صله (داشتمى يا حرف حكايه طو تايدم ديمكدر
 ريش صقلدر) نكذاشتمى فعل نى مستقبل متكلم وحده (ويا حرف حكايه) تا حرف انتها
 (محصول بيت) اكر بنم جامه الم ايريشيدى سنك ريشكه يعنى سن ريشكه فاذر اولاديفك كنى
 بن جامه قادر و مالك اوليدم قيامتدك قومزدم كه حقيقه مصراع نا نيك معنا سنى قومز ايد مكه
 قيامتدك كه جامه بوقارى كله امامن قادر سين پس نه سبدن تراش ايترسين دين مقصودينه واصل
 اولامش * قطعه * سؤال كردم و كتم جال روى ترا * چه شد كه مورچه بر كر دماه جوشيدست *
 جال روى ترا لاميه در (را حرف تخصيص مورچدن بونده مراد قرنجهدر تصخبرى دكلدر (كر دماه
 لاميه آى چوره سنده ديمكدر (جوشيد ماضيدن قسمدر هاه رسى ضرورت وزن همچون حذف
 اولمشدر (محصول بيت) چانانه سؤال ايلدم و ديدم سنك رويك كوزلككته نه اولديكته ماهك
 چوره سنده قرنجه قينامش يعنى اطرافنه قرنجسه اوشمش مراد يوز بنه قرنجه آيى كنى خط
 كلديكيدر * بخنده * كفت ندانم چه بود روى را * مكر بستم حسنم سياه پوشيدست *
 بود بونده و فعل ماضيد رشد معنا سنه (زويم رارا حرف صله) مكر كانه معنا سنه در
 (بستم يا حرف سبب حسنه اضافى لاميه در) (محصول بيت) بن چانانه مذكور
 سؤال ايدنجسه خنده ابله ديدى بيلم نه اولدى رويك كانه حسنم ماقى سبيله سياه كيشدر
 نكه ما زده لرك عا دتيز كه سياه زه كبرل ماضيت كونلرند حضرت شيخك مذكور چوانه
 زياده بهضولغى واقع اولشدر كه آنك خصوصنده بوقدر تا ريعضات بيوردى
 * حكايه * بكنى راز مستهربان بعد اد پرسيدند كه ما تقول فى المراد كفت لاخير فيهم مادام
 احد هم لطيفا بخاشن فاذا حسن يتلاطف يعنى تا خوب و لطيفددر شتى كند و چون درشت

ردشتمى

ردبان سپيدعلى وسرورى

زد سرورى

زدشتمى

شوند تلف کنند و دومی نمیآید * (مستعرب را ننگ کسریله استفعال با بندن اسم فاعل در
) و متعرب دخی را ننگ کسریله و تشدیدیه تفعل با بندن اسم فاعل در خاص عرب اولیا نلره
 درلر (ترکیجه ا کاملز درلر بغداده اضافتی لامیه در) که حرف بیان (ما اسم استفهام) تقول
 فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب در در سینه دیمکدر (فی حرف جز تقول به متعلق (مراد
 میک ضمی و را ننگ سکونیه امر دیک جمیدر بریدر چرا حرک جچی او لدیغی کی بوزنده قلی
 اولیا نه دیرلر ننگه جرد اجردک جچی در بد ننده قبل اولیا نه درلر اما بونده مراد ساده
 زو یا ننگ یوزلریدر (لا حرف نفی حکم جنسدر) خیر قبح اوزره مبنی اسم مفردی (فهم جار
 و مجرور محلا مرفوع خبری) ما حرف دوام مصدریه و ظرفیه در (دام فعلدر افعال
 ناقصه در) احد افظا مرفوع اسمی (هم ضمیری مرده را جفسدر (لطفیسا لفظا منصوب
 خیر مادام در) بیخاشن تفاعل با بندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب خشونت ایدر یعنی
 غلظت ایدر زیرا خشن خانک فحعی و شینک کسریله ابری معناتسدر یومشوق مقابلی (فاذا
 ادآت شرط) خشن حسن با بندن فعل ماضی مفرد مذکر غائب (یتلطف تفاعل با بندن فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب جمله فعلیه جواب شرط) مادام ما بعدیه مقام تعالیه و اقعدر
 (محصول ترکیب) بغداد مستعرب لرندن برینده صورتیلر که امر دل حقنیده نه در سینه دیو
 ایتدی انلرده خیر یوق زیرا مادام که بریسی انلردن خوب و لطیفدر خشونت و غلظت ایدر
 فاما ابرینلوب صقالندقده ملامت ایدوب دوستلق کوسترزلر و چون درشت شوند قوتندن
 صکره چنانکه بکاری نیسایند قولنی زیاده ایدوب معناسنی آچیلین که برایشه برامیده یعنی بوس
 و کناره برامیده لر دین زیاده برامن ایش اینشل * نظم * امر دانکه که خوب روی بود * تلخ گفتار
 و تندخوی بود * خوب روی وصف ترکیبدر (تلخ گفته ادرده بویله در آچی سوزلی دیمکدر
) تندخویده بویله در یاوزخوبلی دیمکدر (محصول بیت) امر دل اول وقت که خوب رویدر یعنی
 لطیف و خوبدر حاصلی مادام که دلدر در آچی سوزلی و یاوزخوبلی اولوز یعنی سرد و سرکش
 اولوز (بعضی نمکده ده خوب و شیرینست و اقعدر و شازجک بریسی آنی بازمش و دیمش که
 بعضی نخسخته ده خوب روی بود دوشمش بوتقدیرجه قطعه اولوز باعی اولوز دیمش مسکین
 عمرنی فارسی تحصیلنده افنسا ایش دخی رباعی بحرنی اوکر نما مش) بو نظمک اوانسده رباعی
 بازا انلراوزن شعر دن عجب بیکانه ایشلر * چون بریش آمد و بلغت شد * مردم امیر و مهر
 جوی بود * بریش با حرف صله صقله کله یعنی صقالنه (و بلغت با سیده حرف صله در
) شد رفت معناسنده لر نه کتمک مقبول و مطبوع اولقدن بعید اولقدن زلر ان بعید
 معناسنده در اراغ اولوق دیمکدر (مردم امیر وصف ترکیبدر امیر یاندن مردمه قریبچی
 اولوز یعنی ناسله مختلط اولوز) مهر جویده وصف ترکیبدر مهر میک کسریله محبت معناسنده در
 (جوی جویدنددر مهر طلب ایدیچی اولوز دیمکدر) یعنی هر کسله مهربان و مشفق اولوز
 (محصول بیت) امر ساده روی ایکن مذکور کبیدر اما چونکه صقله کله و دلبر لکن
 بعید اوله یعنی کوزلالکی کیده مردم امیر یعنی خلطه مختلط اولوز و مشفق و مهربان اولوز
 یعنی هر کسده اظهار محبت ایدر * حکایت * بیکی را از علما پرسیدند که کسی با ما رویی در
 خلوت نشسته و درها بسته و رقیبان خفته و نفس طالب و شهوت غالب چندان که عرب
 کوید انریانع و انسا طور غیر مانع هیچ دانی که بعات برهنه کاری از و سلامت بمسند گفت
 اگر از ماه روی بمسند از بد کویان نمسند * تمر خرما و مینده (یا نفع خبری بیغش
 کویتمکه یعنی بشمکه درلر) ناطور و ناظر باغبان معناسنده در و مینده (غیر مانع خبری

ژدشعی

ژدشعی
ژداین سیدعلی

(محصول ترکیب) علمادین برینسه صور دیلبر کیمسه برآی یوزلی کوزلله برخلوته
 او توزمش اوله و قپوز بقلو اوله رقیلرده او یومش اوله و نفس طاب و شهوت غالب
 اوله تنکسه عرب در برخر ما بتشمش یعنی کال بومش باغبان ایسه مانع دکل هیچ
 بلور تبسین که برهیز کارلق علت وقوتله اول ماه رویدن سلامت ایله قالمورمی جواب و پردی
 و دیدی اگر ماه رویدن سلامت ایله قالمورسه بدکویلردن قالماز بیت * وان سلم الانسان
 من سوء نفسه * فن سوء ظن المدعی لیس یسلم * ان حرف شرط (سلم فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 علم بابتدن) (الانسان لفظاً من فوع فاعلی من سلم به متعلقدر) (سوء مجرور ذم ازله پراهن
 ذمکدر) (نفسه اضافتی لامیددر) (وضمیر انسانه راجعدر) (فن سوء ایس یسلم به متعلقدر) (وقاضرورت
 وزن ایچون لیس یسلم دن نقل اولمشدر) (سوء ظن المدعی لامیددر) (لیس یسلم جواب شرطدر
 (محصول بیت) اگر انسان پراهن نفسندن سالم اولوب قوز تیلور ایسه لیکن مدعینک سوء
 ظنندن سالم دکادر یعنی انک دیلندن قور تلماز بیت * شاید پس کار خویشتن بشست *
 لیکن نتوان زبان مردم بستن * شاید بونده ممکندر دیمک اولور (پس کار خویشتن لامیه در
 (زبان مردم لامیه در) (محصول بیت) ممکندر کیمسه جمیع مناهمی و نا مشرورغ ایشلردن
 فارغ اولوب کندمی ایسی اردنده او تورق یعنی سلامتله کندمی حاله مشغول اولق لیکن
 خلقک دلاری بغلی ممکن دکل بر خلق هر کسک غیبینی ایلر البتہ حتی انبیا و اولیایه و دخی
 خدایه ده نیجه افتزال ایدر * حکایت * طوطی را بازاغی در قفس کردند از قبح مشاهده
 او مجاهده می برد می گفت این چه طلعت مکره است و هیئت ممقوت و منظر ملعون و شمائل
 ناموزون و یاغراب البین یالیت بینی و ینک بعد المشرقین * طوطی یاه ثانی حرف وحدتدر (را ادات
 مفعول) (همزه بی حرف وحدتدر دین غلط سولاش زیرا بونده همزه بوقدر اولدینی تقدیرجه
 همزه هرکز وحدت افاده ایلر) (بالحرف مصاحبت) (زاشمی بالحرف وحدت) (در حرف صله
 (قفس قوش حبس ایده جک نسته عرب صادله و عجم سینله استعمال ایدر) (قبح مشاهده
 مصدرک مضدره اضافتید حاصلی لامیه) (قبح فافک ضمیهله نقیض حسند زچر کنک
 معنا سنه) (مشاهده مقاعله بابتدن مصدر رد کورمک دیمکدر) (مجاهده ده مضدر مقاعله در
 زجت معناسنه) (طلعت مکروه بیانیه) (هیئت ممقوت بیانیه هیئت صورتدر) (ممقوت معضوب
 (منظر ملعونده بیانیه در منظر بونده روی معناسنه در) (ملعون قبولدن بعید یعنی نامقبول
 (شمائل ناموزونده بیانیه در) (شمائل جمع شمائلدر اخلاق دیمکدر) (یاغراب البین بالحرف ندا
 غراب البین خطیب حکایه سنده تفصیلی کچدی) (یالیت بالحرف ندا منادی محذوف در یعنی
 برغراب البین تقدیر اولمشور) (لیت حرف ذر حرف ستمه دن) (بینی خبری) (بعد مؤخر
 اسمی) (یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف ایله) (ینک ظرفیله منصوبدر) (کاف ضمیر مخصاطب
 محلا مجرور مضاف ایله) (بعد بانک ضمی وعینک سکوتیله مصدر در ابراقاق معناسنه لفظاً
 مجرور مضاف ایله بعددر) (مراد بعد المشرق من المغربدر تعاقب طریقیله مشرقین دیمش
 یا خود مراد مشرق صیف و مشرق شتا اوله پس تعاقب اولمزل یالیت بینی و ینک بعد المشرقین
 قرآندن مقتبسدر) (محصول ترکیب) برطوطی بی برقرغه ایله قفسه حبس ایلدیلر طوطی قرغه نک
 قبح مشاهده سندن یعنی چرکن کور نشندن زجت ایلدردی یعنی زجت و مشقت چکردی
 و پردی بونه مکروه یوزدر و صورت معضوبدر یعنی شکن کورن غضبه کلور دخی نه ملعون
 نظرگاه و سیرا نگاهدرونه ناموزون اخلاق و اطوار صاحبیدر یا فراق قرغمنی نه اولیدی بتم ایله
 سنک ارامده مشرقله مغرب مابینی مقصداری ابراقاق اولیدی یعنی نه اولیدی سنکله هرگز

زده می

بولشایدی * قطعه * علی الصباح بروی توه که برخیزد * صباح ر و سلامت برو مسا باشد *
 بروی تولا میهد در (صباح روز سلامت لایه بدر (مسامیک فحیه اخشام معناسنه در (محصول بیت)
 صباح و قنسه هر کس که سنک یوز کله قائفه یعنی دو شکنند قائفه قدسه سنک یوز بکه ناظر
 اولوب بقه سلامت کونک ضایحی اول کیسه به اخشام اولوز حاصلی کونی ماتم کونی کبی سیاه
 او اور * بداختری چو تودر صحبت تو بایستی * ولی چنانکه توی در جهان کجا باشد * بداختر
 بدبخت دیمکدر (یا حرف وحدت (صحبت تولا میه (بایستی بایست بانک کسریله فعل ماضی
 مفرد غائبه (یا حرف حکایه (ولی و لیکن دن مقصود در (که حرف بیان (توی یاه ثانی
 ضمیر خطا بدر (محصول بیت) سنک صحیح کده سنک کبی بدبخت قاره صورتی کرک ایدی اما
 شو بلکه سنسین یعنی سنجین جهانده قنده او لوز یعنی سکا بکر بد شکل جهانده بولغماز
 (بو بیسارک اولنده قطعه پرینه یازانلر نادانلق ککو ستر مشلر * عجیتر آن که غراب
 از مجاورت طوطی بجان آمده بود و لاجول کنان از کردش کیتی همی نالید و دستهای تغابن
 بر یکدیگر همی مالید و میگفت این چه بخت نکونست و طالع دون و ایام بوقلون لایق قدر من
 آنستی که بازاغی بر دیوار باغی خرامان همی رفتی * عجیتر ترادات تقضیلدر (مجاورت مفاعله
 بایندن مصدر در قوم مشایق معناسنه بعض نسخه ده نقطه سزا و قدر مجاورت مصاحبت
 معناسنه ینه مفاعله مصدر بیدر (حول کنان لاجول ایدرک یعنی لاقوه الا بالله العلی
 العظیم دیرلک (کردش کیتی لایه کردش اسم مصدر در دزدونش دیمکدر (کیتی جهان جهانک
 دوشنندن یعنی روز کارک تغیر و تبدلندن (دستهای تغابن بیانیه تغابن شاعل بایندن مصدر در
 زبان کورمک (بخت نکون بیانیه یعنی بانی آشنی طالع و الحلق بخت (روز کار بوقلون یعنی
 در لودر او رنگاره کیرن ایام زیرا بوقلون بر قوما شد که انواع الوانند کورینور حاصلی
 متغیر و متبدل ایام دیمکدر یعنی عالم هر کون بر صورت کوستر (لایق قدر من لایه بدر (آنستی
 یا حرف حکایه (که حرف بیان (یا حرف مصاحبت (زاغی یا حرف وحدت دیو ارباغ لایه
 (یا حرف وحدت (خرامان صفت مشبهه صائغ فرق دیمکدر (همی رفتی نسخله جیها
 بویله در لیکن قیاس همی زقیم ایدی زیرا همی و یا ایکسیده حکایت حال ماضی افاده ایدر
 مکر که یا محض تأکید ایچون کیش اوله (یا حرف تمنی در دیرین عندی سوبلش قائل (محصول ترکیب)
 شجرک اولدر که غراب طوطیک مجاورتندن جانندن بیزار اولمشیدی و لاجول ذیه رک کردش
 کیتیدن ایکلردی و زبان ال لرینی بر بر یله اوار ایدی و شو بلردیکه بونه بدبخت نکوندر یعنی پاشی
 اشاغه بختدر و نه طالع دونددر یعنی الحلق طالعدر و نه ایام بوقلوندر یعنی نه متغیر و متبدل احوال
 روز کار زدر بنم قدرمک لایق اول ایدیکه بر زاغله بر باغک دیواری اوزره صالترق کیدیم یعنی
 سکه سکه کریدیم * بیت * پارسا رابیس این قدر زندان * که بوددر طویله زندان * پارسا را
 رادات صله (پس یتر دیمکدر (طویله زندان لایه طویله دن مراد دیزی و صبره معناسیدر بعض
 نسخه ده در طویله پرینه هم طویله واقعدر (محصول بیت) عابد بومقدار زندان کافیدر که
 زند لره هم صحبت وهم مجلس اوله و یا صحبتلرند مجلسلرند اوله (زندی اکثر طائفه مباحلرند
 استعمال ایدرل اما اشعارده با ده نوشلردن کنایت ایدرل * تاچه کنانه کرده ام که روزگارم
 به قوت ان در سلک صحبت چنین ابلهی خود رای و نالجس یافددر رای بچسین بند بلامبتلا
 کرده است * تا بونک کبی برده صحبت معناسنه در (به قوت آن یا حرف سبب و اضافت لایه بدر
 (ساک دیزی و دیزی ایلکی صحیبه اضافت لایه بدر چننده بویله در (و طوطی یه اشارتدر
 (ابلهی یا حرف وحدت (خود رای وصف ترکیبدر کندی فکرلی یعنی کندی فکر یله

زبان سید علی و سروری

ردیفی

عامل اولوب کیسه نك فكر بيله عامل اولميازه در بر ديمكدر (ناحرف ني) جنس معروف (يافه كلام لغو
 يعني زايد سوز ديمكدر در اي ده بو معنا به كلور ايکسي ترکیب اولسه ل ننه كلام لغو
 معنا سنه كلور ل تنكه كال اسمعيل بيور ر (بيت) ز بس که می بکن ارد تم ز غصه و ریح)
 (بجنان رسيدم ازین شاعران يافه در اي) بو عبارت خور شيد عبارت کيددر که خوز و شيد
 هر بر يسي مستقلا کونشه اطلاق اولنور کن ايکسي ترکیب ايدوب ينه کونشه اطلاق ايدر ل
 فتدبر (پس ناچنس يافه ذرای بيانيه) (بجنين باحرف صله) (بند بلايايه) (محصول ترکیب)
 عجايله کنده ايشلشم که روز کار بني ائک عقوبتي سبيله بونچلين برخو دراي و ناچنس يافه دراي
 ايلهک صحبتي سلسکنده يعني مجلسي ديزي سنده و صحبتي صرا سنده بونچلين بلا بندينه کر فتار
 ايشلدر (دراي بونده جرس معنا سنه در يعني دوه و قاتر چايي ديين زايد سو بيلشدر * قطعه *
 کس نياید بيای دیواری * که بر آن صورت ننگار کنند * با حرف صله) (پای دیوار لاميه
 دیوار دبی ديمکدر) (وياحرف وحدت) (که حرف تعليل) (آن اسم اشارتدر دیواره) (صورت
 تاء ثانيه ضمير خطا ايدر) (ننگار بونده نقش معنا سنه در) (کننده فعل مضارع جمع غا ايدر
 (محصول بيت) (بر کيسه دیوار زيننه کلر سگه اول دیواره سنک شکل و صورت کي نقش
 ايذه ل) (يعني زياده بد شکل اولديغ ايجون سني بر برده کيسه نقش ايل * کر ترا در بهشت
 يا شد چاي * دبر آن دوزخ اختيار کنند * (محصول بيت) (اگر سنک برك جتده اولورسه
 يعني مقام فردوس بزین اولورسه غير يلر دوزخ اختيار ايدر ل سندن زياده نفرت ايلد کلرندن
 * اين مثل بدان اولدم تايداني که چندان که دانارا از ناداني نفرتست صد چندان نادان را از دانا
 و خستنت * مثل ميک و ائک قبحه ل بيله مثال معنا سنه در) (بدان باحرف سبب انکيچون
 ديمکدر) (تاحرف تليسه) (پداني فعل مضارع مفرد مخاطب بيله سين ديمکدر) (که
 حرف بيان) (محصول ترکیب) (حضرت شيخ بيورر که طوطيله زاغ منالي انکيچون کتوز دم
 ناکه بيله سين که اولقدر که دانا ننگ نادانندن نفرت و بيزار لغی وار دريوز اولقدر نادانک نادان
 وحشتي و نجني وار در * قطعه * زاهدي در سماع رندان بود * زان میان گفت شاهد بلخي *
 زاهدي يا حرف وحدت) (سماع ساز اوازي و انسان نعماتي) (رندانه اضافت لام ايدر) (شاهد
 بلخي: بيانيه) (محصول بيت) (رندل مجلسنده بر زاهد وار ايدی يعني صحبتلر بنه داخل ایدی اول
 رندل اراسندن بلخ شهرندن بر محبوب زاهده دیدی * کرملولی زماتر ش منشين * که توهم در میان
 ماتلخي * ملولی يا ضمير خطاب) (منشين فعل نهی مفرد مخاطب) (که حرف تعليل) (میان ملاميه
 (تلخي يا ضمير خطاب) (محصول بيت) (شاهد بلخي زاهده دیدی اگر بزندن و سماع رندان ملول ايسک
 ترش رو و منقبض اولورمه زيرا سنده بزرم ارامنده آجي سين يعني سن بزندن ملول ايسک بزندن
 يوز اولقدر ملول * رباعي * چي چوکل ولاه بهم بيوسته * تو هيرم خشک درما نشان رسته *
 (چي باحرف وحدت بر جماعت يعني بر قوم) (بهم بيوسته برينه اولاشمش و قرشمش) (توزاهده
 خطا ايدر) (هيرم خشک بيانيه هيرم اولدون و خشک قوری اولدون ديمکدر) (ميا نشان ميلانک
 نوني ضرورت وزن ايجون ساکن قلندي قياس مفتوح اولقدر ز را ضميرک مقابلي مفتوح اولور
 (رسته جمش ديمکدر) (خشک لفظندن و رسته دن ياه خطا بلر حذف اولغشدر اصلنده خشکی
 ورسته در) (محصول بيت) (بر جماعت کل ولاه کي بری برينه قرشمش و اولاشمش يعني کال آخاد
 ايله مخد اولشدر سن قوری اولدسین انلرک اراسنده جمش و يا جمش سين چي لفظنه هذ جماعه
 و بو بر جماعتدر ديوتقدر ايدنلر زايد ايشلدر * چون باد مخالف و چوسرما ناخوش * چون برف
 نشسته و چون بچ بسته * مخالف) (و ناخوش) (ونشسته عبتار تلر بنه بر ياه خطاب تقدر

زدشروزی

زدشراجيه

اولنور که حمل صحیح اوله (رف قار) بوج بوزدیمکدر (و بسته بونده طوکمش معناسنه در (محصول بیت)
 بو بیت تهمه مقول شاهد بغیر ای زاهد سن بزم آرامنده باد کی مخالف سنین وصفوق کی ناخوشین
 وقار کی اوتور مشین و قرار ایش سین که قالفیق بلز سین و بوز کی طوکمش سنکه چوزک بلرسن
 حاصلی آرامنده هیچ بر وجهله حطک بوقدر (بویکی بیتک اولنده رباعی بر بنه منوی یازانراوزان
 شری عجب تنبع ایشلر * حکایت * رفیق داشتم که سالها بایهم سفر کرده بودیم ونان ونمک خورده
 وی کران حقوق صحبت ثابت شده آخر بسبب نفی اندک آزار خاطر من رواداشت و دوستی
 سپری شد و یا این همه از هر دو طرف دل بستگی حاصل بود بحکم آن که شنیدم که روزی دو بیت
 از سخنان من در جمعی همی گفتند * (رفیق و نفی یاری حرف وحدت در (ودوستی یاسی
 حرف مصدر در (سپری سینده ضمه و کسره جائز (یاه بجمیده فتحه و ضمه ایله دو تکلم معناسنه
 سپری شد و کند ی دیمکدر (دل بستگی یا حرف مصدر و کاف عجم هاء رسمیدن بدل بکشدز
 دل بسته کوکلی بغلی و صف ترکیبی اقسامندندر سخنان الف و نونه جمعی شاذ در جمعی
 یا حرف وحدت (همی گفتند سو بلر دی یعنی اوقورل دی (محصول ترکیب) بر بولداشم و ارایدی
 بویابنده رفیق اراد ایلدیکندن ظاهر در که محبوب ایش (که حرف رابط صفت) بیلا له ییله
 سفر ایش ایدک توز و اتمک ایش ایدک و نهائتمز حقوق صحبت ثابت اولاش ایدی آخر الامر
 بر ازا حق فائده سببیه بنم خاطر می انجمنکی جائز طودی یعنی روا کوردی و آرامنده اولان دوستلق
 تمام اولدی و بونک بر آله یعنی دوستلق تمام اولغله ییله ایکی جانبیدن ارتباط قلب حاصل ایدی یعنی
 بندنه اندنده علاقه قلب و ارایدی اول سببیه که ایشندم بر کون بنم سوزل مدن بر مجلسده
 بویکی بیتی اوقورل ایدی * قطعه * نکار من چودر آید بخنده نمکین * نکاز زیاده کند بر جراح
 زیشان * نکار من لایمه محبوب من دیمکدر (بخنده یا حرف مضایب و یا حرف صله) نمکینه اضافتی
 یانیه (یا حرف نسبت) نون حرف تأکید و کاف غیر یبدر جمعی دینلر زیاده عجمک ایشلر (بر حرف
 صله) جراحح جیک کسریله یاره معناسنه در (ریشده یاره معناسنه در پس شیء نفسنه مضاف
 اولن ایدی بر مضاف مخدوفدز جراحح دلها ی ریشان در یا خود جراحح عاشقان دل ریشاندر
 علی کل حال خل کلامه بزساغ پیدا ایلک کرک (ریشک الف و نون ایله جمع اولغنی شاذ در
 (محصول بیت) بنم نکار م چون نکه خنده نمکینه یعنی مقبول و شیرین خنده ایله و باخنده به
 کوله یاره لی بوز کلرک یاره سنه توری زیاده ایدر یعنی نوز سیوب یاره لی یی تازه حاصلی دل ریش
 عشاقک یاره لی یی یکیلر یعنی محبتلر یی و شور و شغبلر یی زیاده ایدر دیمکدر توز سیمکدن مراد
 زیاده اضطراب و بر مکدر (معلوم اوله که نمکله ریش ذکر ی اشعار مجمده چوق واقع اولور
 بعض شراح جراحح دل ریشان تقدیر ایشلر صحت معنی ایچون و بعضیسی تقدیره احتیاج یوق
 زیرا ریش باش بار تدرعش پس بنه مخدور باقی وزدک هیچ فائده سی اولدی * چودودی ارسر
 زلفش بدستم افتادی * چو آستین کریمان بدست در و یشان * بودی یا حرف حکایه (ارا کردن
 مخدوفدر) سر زلف لایمه و ضمه نکاره راجه قدر (افتضادی یاسیده حرف حکایه در (آستین
 کریمان لایمه دز (یا حرف صله) دست در و یشان لایمه (محصول بیت) نه اولیدی
 نکارک زانی اوچی بنم ایله دوشیدی کریملرک یی در و یشلر البته دوشدیک کی حاصلی نه اولیدی
 وصالنه دست رس بولیدم دیمکدر * طائفه دوستان نه بر لطف این سخن بلکه بر حسن سیرت
 خویش کواهی داده اندوم دران میان مبالغه کرده و بر فوت صحبت قدیم تأسف خورده و بخطای
 خویش اعتراف نموده معلوم کرد مکه از طرف او هم رغبت هست این بیتها فرستادم و صلح
 کردم * طائفه دوستان یانیه (طائفه ک همزه سنی و وحدت ایچون طوئان ایکی وجهله

زبان سپید علی و ستروری

زبان سپید علی و ستروری

مطلب

ردسری

خطا ایش برینی اولدر که همزه انده اضافت ایچوندر بریسیده اولدر که وحدت ایچون
منصوص اولان بانه همزه دکادر (نه بر اطف این سخن یور دینی تواضع و هضعا انفسه
طریقیله درو الا کلامه اطافت و صفا مقرر در (حسن سیرت بیانیه) و خوبه اضافت
لامیه در (کواه کافی مجمله شاهد معناسنه در) و یا حرف مصدر (فوت فایک فحقی واولک
سکوتیله مصدر در نصر بایک اجوف و اویستدن برنسنه بی کجملک معناسنه) (صحبته اضافتی لامیه
(وقدیمه بیانیه) (تأسف تفعل بایندن مصدر در غصه معناسنه (از طرف اوهم رغبت هست)
(از طرف اوهم عبارتدن مفهوم اولان اولدر که حضرت شیخندند رغبت و ارامش) (فرستادم
فعل ماضی متکلم وحده کوندرم دیکدر (محصول ترکیب) دوستلر طائفه سی بوسوزک اطافت
وصفا سنه دکل بلکه کندیلرک حسن خلقنه شهادت و بر مشر اول رفیق انلرک ارازنه دخی مدحده
مبالغه ایش و صحبت قدیمک فوتنه تأسف و غصه بیش و کندینک خطاسنه اعتراف کوسر مش
معلوم ایلمکه انک جانیندنده بکار رغبت واردر بولکجیک بدیلری کوندرم و صلح ایلم * قطعه *
نه مارادرمیان عهد و فایود * جفا کردی و بد مهری نمودی * عهد وفاد مصدرک مقولنه
اضافتدر وفادارنده عهد یعنی قول و قرار وفای عهد عطف ایلمر معنایه واصل دکلک ایش
(بدمه و وصف ترکیبدر الحقی محبتی دیکدر و یا حرف مصدر (نمودی فعل ماضی مفرد مخاطب
کوسوزک دیکدر (محصول بیت) استقامت انکاری طریقیله بیوز بریم سنکله ارازمده وفادارنده
عهد من بو قیدی یعنی و ارادتی حاصلی بری بریمزه وفادار اوله وزد بو عهد ایش ایلمک جفا ایلمک
و محبت سوزک کوسوزک یعنی ترک محبت ایلمک بعضی نسخهده مارا برینه باره اوقعدر ندا طریقیله
* بیکبار از جهان دل در تو بستم * ندانستم که بر کردی بزودی * بیکبار کلیا و براوغوردن دیکدر
(در تو در حرف صله (بر کردی بر حرف ناکید) کردی کافی مجمله فعل مضارع مفرد مخاطبدر
کردیندن دو تک معناسنه یعنی زجوع ایلمک (بزودی با حرف مصاحبت یا حرف مصدر تبریکله
دیکدر (محصول بیت) براوغوردن کولکی تمام جهانندن سکا بایلم بایلم که تبریکله بنم مهر و محبتدن
دونوب زجوع ایلمک حاصلی سنک بو یله علی الفور بندن اعراض ایلمکک بایلم براوغوردن
سکا کولکی بند ایلمدم * هنوزت کر سر صلحت بازای * کران محبو بت باشی که بودی *
هنوزت تا صبر خطاب (سر سوزد او هوا معناسنه در صلحه اضافت لامیدر (باز بونده کر و معناسنه در
(آی فعل امر مفرد مخاطبدر کل معناسنه بازای کر و کل معناسنه در ایکنجی کره کر و کل دیکم دکادر
بغضیلرطن ایلمدی کبی (کران که حرف تعلیل (ازان اشارتدر اولسی حاله) محبو بتزادات
تفضل محبورک دیکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولاسین دیکدر (که حرف بیان
(بود جائز در که فعل ماضی مفرد مخاطب اوله و جائز در که ادات زمانیه اوله (محصول بیت)
ای جانان الان اگر سنک صلحه سودا و هو سک و اریسه یعنی صلحه میلک و اریسه کر و کل یعنی
بزدن نفرت ایلوب قاچه تا کیم محبورک اولاسین که اولده اولدک ایدی و یا که اولده ایلمک
سر صلحک معناسنی اگر سنک صلح باشی و اریسه دین باشدن خطا ایش که اندن زیاده اولاز
* حکایت * یکی رازی صاحب جمال بود در کدشت و مادر زن پیر فرتوت بعلت
صداقی در خانه ممتکن میسند هر داز مجاورت او بجان ریجیدی و محکم صداق از بجا ورت او
چاره ندیدی یکی ازین طایفه کفت چه کونه در فراق یار عز برکفت نادیدن زن برمن چنان
دشوار نمی آید که دیدن مادر زن * بعضی نسخهده زن صاحب جمال و اقدر اضافتله قیاسده
بو یله اولمقدر (در کدشت کچدی یعنی فوت اولدی دیکدر (ما درزن فین انا) پیر فرتوت
بیانیه و صفت مادرزن در (فرتوت بونا مش دیکدر (با حرف مصاحبت (علت صدق لامیه

رد سر احوال

رد سر وری

رد سر وری

صداق صادق فحی و کسر یله کا بین دیکدر بعض نسخه ده بعلمت کا بین واقعدر (محاورت
مصاحبت معنایه دز و محاورت جیم ایله فوکشلیق دیکدر) چاره در مان دیکدر چاره لغتدره
شایدنر دین مقام بیانده ایهام ایش (یکی ازین طائفه یعنی اولیلردن بزی (ذو ستردن بزی
دین بیلر ایش) چه کونه یا ضمیر خطاب و همزه حرف نوسل (همزه خطاب ایچو ندر دین
قابل خطاب دکل ایش) دشوار مشکل (محصول ترکیب) برینک برصاحب جمال خانونی
وارایدی قوت اولدی و بر بونا مش قین انا کابین علتیه یعنی سببیه اول کشینک خانه سنده ممتکن
و ثابت قالدی کشی انک مصاحبیندن جانله رنجیده ایدی یعنی زیاده ایچنور دی و کا بین
سببیه یله اوله دن چاره کور مرزدی یعنی مهرینی ادا ایده مدیکندن بالضرر وزه یله اولغه
اختیار ایدردی اولیلردن بزی برکون دیدی یار غز بک فراقده نیجه سین اول کشی دیدی
خانومی کورمک بکا اولقدر کوچ کلمز که اناسنی کورمک یعنی اناسنی کورمک آتی کورمکدن
مشکل کور یعنی فراق جانان بکا اولقدر دشوار کلمز که مشاهده اغیار * مشوی * کل بتاراج
رفت و خار بماند * کنج برداشتند و مار بماند * باحرف صله (و تاراج بمعنا (محصول بیت)
کل یعمایه کتیدی یعنی کلی دیوشر دیلر و دیکن برنده قالدی کنجی یعنی دفتیه بی قالدنر ذیلر
ومار برنده قالدی مشهور در که دفتیه بی فرق بیلدن صکر بیلان نصرف ایدر بو کلام اکا کوره در
* دیده برتاریک سنان دیدن * خوشتر از روی دشمنان دیدن * دیده دیدنک مقدم مقول صریحیدر
و برتاریک غیر صریحی (تاریک هر نسته نک دبه سنه ذیلر سئانه اضافت لایه در (محصول بیت)
کوزی دهرن اوچنده یعنی دبه سنده کورمک دشمنلر یوزینی کورمکدن خوشتر قدر یعنی
بکر کدر * واجبست از هزار دوست برید * تابیکی دشمنت نباید دید * برید مصدر معنایه سنه در
تا حرف تعلیل (دشمنت تا ضمیر خطاب (دید مصدر در دیدن معنایه (محصول بیت) بیک
دوستدن کسنگ واجبدر بردشمنی کورمک ایچون حاصلی بیک دوستدن کچمک کر که تا کیم
بردشمنی کورمینه سین دیکدر * حکایت * یاد دارم که در ایام جوانی کدر داشتم بگو بی
و نظر باماه روی در تموزی صکه حرورش آب دهرا یا ایچو شاییدی و سوش معز
استخوان ایچو شاییدی از ضعف بشریت تاب آفتاب هیچر نیبا و ردم التجا بسایه دیواری
کردم مترقب که کسی زحمت حرتموز از من برد آبی فر و نشاند تا که از تاریکی دهلیز خانه
روشنایی دیدم یعنی جمال که زبان فصاحت از بیان صباحت او عاجز نماند چنانکه در شب
تاریک صبح براید یاب حیات از ظلمات بدر آید قسحی برف آب در دست و شکر دران ریخته
و بفرق بر آینه ندانم که بکلا بش مطیب کرده باقطره چند از کل رویش دران چکیده فی الجمله
شرب از دست نکازینش بر کر قتم و بخوردم و عمر گذشته از سر کر قتم * یاد دارم خاطر مده در (که حرف
بیان) ایام جوانی یا حرف مصدر (کدر داشتم کدر طو تر دم یعنی کچردم (بگو بی باز معنایه در
یا حرف وحدت (کوی کاف عربک ضمیمه جمله دیکدر) باحرف صله (ماه روی وصف ترکیبی
مقصود بودر که جوان ایکن دلبری محله سنه ملازمت ایدوب دوشد کچه جانانی سیر ایدر مش
(تموز توروزی اوزره باز که اورته ایدر که اول آینک آتی حزن براندر و اورطه آینک آتی تموز در
او اوچینک آب در که آغستوس در بس تموزی آغستوس ایله بیان ایلین بیک اون ایکی آینی بیلر ایش
بعض نسخه ده ایام تموز واقعدر اضافتله (که حرف رابط صفت (حرور کچه ایله اسن ایچینی یل
شین ضمیر تموزه راجعدر (آب دهانن مراد تو کر که واغز یار بدر (بخوشاییدی یا حرف حکایه
قروردی دیکدر و الف و نون ادات تعدیه در زرا خوشیدن لازمدر که فر و مق دیکدر
یچو شاییدی یا زوب نون و جمله و نون نافیه نک قمیمه قید ایلین و محلا معناسنی صحیح و پره نک

زد سروری
زد شععی

شرح هر حومک اشو همزه
ماده سنده اولان اخطاری
ارتقی فتور و پردی شمعیك
قوی ایسه قابل تا و بلدر
للاطابع

زد شععی

زبان سید علی و سروری

قصدهی خدا بیلور آنچه (سوم کوندزاسن اسپیحی بلدزوشین بنه نموزه راجعدر) مغز استخوان
 لامیه در مغز ایله و بینی (استخوان همزه نك و ناك ضمیر یله و واور سیله مککدر) بچوشایدی
 یانسه حرف نأ کید (یا حرف حکایه فایندردی دیمکدر الف و نون بنه ادات تعدیه در) ضف
 بشریت لامیه (تاب آفتاب هجیر لامیه ردر تاب بونده طساق ت دیمکدر) وهجیر غایتله اسپیحی زمانک
 کون اورته سنه یعنی نصف نهاریسته دیر نیسوردم کتوز مدم یعنی زیاده اسپیحده تحمل
 کتوره مدم الحیا افعال بایندن مصدر ذر صیغتی معنا سنه باحرف صله (سایه دیوار لامیه
 یا حرف وحدت بردیوار کو لکه سنه دیمکدر) مترقب فعل بایندن اسم فاعلدر متظر معناسنه
 (که حرف بیان) کسی یا حرف وحدت (زجت حرتموز لامیه در) تموز اسپیحینک زجتی
 (بهر آبی یا حرف مصاحبت برد آب صغوق صو) یا حرف وحدت (فروادات نأ کید) نشاند
 فعل مضارع مفرد غائب سیو ندره دیمکدر (زیرا نشاندن مشترکدر انج دیککله سیوندر مک
 بیئنده) ناکه فجأة دیمکدر (تاریکی دهلیز خانه لامیه ردر) تاریکی قراکق (یا حرف مصدر
) همزه اضافت ایچون کلدزدین افزا ایلشدر که بونده همزه یوقدر (دهلیز صوق قیو سیله
 او قوسنک ار اغندیرل) خانه یا حرف وحدت (همزه حرف توسلدر) روشایی برآید نلق یعنی
 چسالی (یا حرف وحدت بعض نسخه ده یعنی عبارتی یوقدر) پس جمال بدلدر روشانییدن
 (که حرف زابطه صفت زبان فصاحت بیانیه ذر) بیان صباحتده بویله در (صباحت جمال
 وحسن معناسنه در برآید طلوع ایلیه دیمکدر) بدر آید چقه کاند دیمکدر (قدحی یا حرف وحدت
) برآب فانک سکونیه قاری صو دیمکدر ترکیب مزجی قیلندندر (وصف ترکیبی دینلر خطا ایشلر
) مطیب اسم مفعولدر تعیل بایندن کوزل قوقولی نسته یا حرف عطف (قطره چندیساییه یا خود
 اضافته حکم اولیمه یا حرف وحدت) وهمزه حرف توسل اوله بواولی در اضافتیدن (چکیده
 بونده طامنزهش معناسنه در) دست نکار بن بیانیه نکار بن لغتده منقش دیمکدر پس حقیقته محمول
 اولور سه شری کتوزن نساء جنسی اولق کرک واکر کوزل و مقبول الدن عبارت ایسه محبوب جنسی
 اولقی دیمکدر (بر کر فتم فاوردم یعنی الدم) بعض نسخه ده بستدم واقعد رفعل ماضی متکلم وحده
 الدم دیمکدر (بخوردم بونده ایچدم دیمکدر) از سر گرفته باشند طوتم دیمکدر یعنی استیناف ایلم
 (محصول ترکیب) یادمد در کیم جوانلق زماننده برحمله به ملازمت ایدردم یعنی برحمله ده جوان
 سوردن دخی محله سنه واروب اتی سیر ایدردم یعنی جمال پرکالنه نظر ایدردم برموز آینه که
 انک جروری آب دهانی کمال حرارتندن قورور ددی و سمومی کو کلک ایلیکنی زیاده اسپیحندن
 قینادردی ضف بشر تمدن هجیر آفتابنه طساق کتوزه مدم پس بردیوارک سایه سنه صغندم
 یعنی پناه ایلم مترقب و منتظر اولدیغم حالده که بر کیمسه تموز حرارتی و شدت زجتی بدن برصغوق
 صویله سیو ندره یعنی ازاله ایلیه ناکه براوک دهلیزی قراکندن برآید نلق کوردم یعنی بر جمال که
 زبان فصاحت انک کوزلابکی وحسنی بیاندن عاجز فالور شویله که قراکق کیجه ده صبح طلوع ایلیه
 و باآب حیات ظلماتن چیقوب ظاهر اوله برقدح قاری صوالنده واکاشکر دوکش حاصلی قاری شکر
 شری پشدن عبارتدر و عرفله قارشدر مش یعنی کل صوفی قاتمش بلزم که شریقی نفس امر ده
 کلابله می مطیب ایشلر یوخسه زمان اسپیحندن بر نیچه قطره یوزی کلندیمی اکا طامنزهش ایدی
 حاصل کلام شرای انک دست نکار بندن آلدیم و ایچدم و کیمش عمری یشه باشند طوتم یعنی
 تازه عمر کسب ایلم * ینت * ظما بقلی لایکا د یسیغه * رشف از لال ولو شری بت بحورا *
 ظما الف مقصوده ایله عطش وزنی و معناسی اوزره (یا حرف ظرف مقدر حاصل کله سنه متعلق
) قلی یا ضمیر متکلم متعلق اعرابدن محلامر فوع خبر میسدادر که ظما در (وظما نکره

ردشعی

رد این سید علی و سروری

ردشعی

رد ابن سید علی و سرزوی

خوارزم ترکستانه بر شهر
اسیدر
مهر

موصوفه در (تقدیری ظاهراً شدید در) لایکا د افعال مقاربه دند ر قریب اولماز دیمکدر (بسیغ
فعل مضارع مفرد مذکر غایب از افعال بایندن) و ضمیر مذکر ظاهره راجعه ه بزبانه دیمکدر یعنی
تسکین ایدوب کیدرمز دیمکدر (رشف از لال لامیه یعنی مصدرک معنونه اضنافتیدر) (رشف
رانک فحیحی و شینک سکونیه برسنه فی صور مقدر) مثلاً انجبر وارمود صوره قی (رشف انفاض مر فوع
بسیغیه فاعلدر رشقی سرپندی ایله تفسیر ایلین رش ایله رشقی فرقی ایلزایش (تولوادات وصل
لایکا ادیه متصل (شربت فعل ماضی نفس متکلم وحده در علم بایندن) (مخور جمع بحددر
دکز لر دیمکدر (محصول بیت) قلمده بر عظیم و شدید عطاش یعنی تشنه لک حاصلد رانی
سیوند ر ب ازاله ایلمکه یعنی کسر ایلمکه قریب اولماز حاصلی اول عطشی بنندن کیدرمک
مکن دکل صافی صوبی صوره صوره ایچمک صافی صودن دکز لر ایچمک عطشی کسر ایلمکه
رشقی تمین ایلدز صوبی صوره صوره ایچمک صوسزلغی فاندراغند ر نیکه ضرب ملله ه واردر
الرشف انقاع دیوب یعنی صوره صوره ایچمک عطشی ارتق کسر ایدر دیمکدر * قطعه * خرم
آن فرخنده ه طالع را که چشم * بر چنین روی اوفتد هر بامداد * خرم خاه معجه نك ضایله وراه
مهمله نك فحیحیه و تشدید ایله شاد یعنی ش دیمکدر گاه فرح فانک فحیحی و رانک کسری ایله صفت مشبهه
معنی اننده مستعملدر و گاه ترینه اول متوال اوزره یعنی ارسته و پاک معنایسته (فرخنده ه فانک
و فانک فحیحیه لیه مبارک دیمکدر (طالع ایله وصف ترکیبدر) (خرم شاد معنایسته اولدی یعنی تقدیرجه
را حرف زائد اولور اما معنای مصدریت مضمین اولسه راحرف تخصیص اولور (که حرف رابط
صفت (چشم مصراع ثانی به مر هوئندر تقدیری چشمش در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال
اولدی چشمک می ضرورت وزن ایچون تلفظ اولماز دینلر زائد سوبولش لر) اوفتد و اوایله دوشه
دیمکدر (بامداد بونده صباح معنایسته در) (محصول بیت) سعادت و سرور اول مبارک و فونتی طالع
کیسه نك در که انک چشمی بونچلین رویه دوشهر صباح (یعنی دولت و سرور هر صباح
یوزینی کورنیکد زویوزینه بقانیکدر * مستحی بیدار کرد تیم سبب * مست ساقی روز مجهر
بامداد * مستحی لامیه در) بیدار باهر بینک کسریله اوایق دیمکدر (نیم شب اضافت فی معنایسته
نصف المیلده دیمکدر (مست ساقیده لامیه در) (روز مجهرده بویله در) (بامداد ارته
دیمکدر (محصول بیت) شرابک مستی یعنی خردن سرخوش اولان نصف الایله بیدار
اولور یعنی هشیار اولور سرخوشلقدن آیلور اما ساقینک مستی مجهر کوننده طیکله یعنی
مجهر کونینک صبا حی آیلور * حکایت * سالی سلطان محمود خوارزم شاه با خطاسی برای
مصلحتی صلح اختیار کرد بجماع کاشغردر آدمم پسری دیمدر در خوبی بغایت اعتدال و نهایت جمال
چنانکه در مثال او کفتند * سالی با حرف وحدت (محمود خوارزم شاهه بیانیه بو اول سلطان
محمود در که هولاکوایله محاربه ایدوب انده شهید اولدی (با حرف مع (خطادن مضافی محذوفدر
هلاک خطا دیمکدر اول زمانده خطا و ختن کافرستان ایدی (خطا فتح خا ایله در کسر خا ایله
خطاد ز) برای مصلحتی لامیه در بر مصلحت ایچون دیمکدر بو کلام جواب سؤال مقدر در کانه
سؤال کلدی که اسلام پادشاهی نه ضرورت کافزله صلح اختیار اینک جوابی برای مصلحتدر
فتدر بر صلح کردک معقول اولی (اختیار ثانیهی اول زمانده حضرت شیخ سلطان محمود ک
استادی و مصاحبی اش و پوشینک سیاحتی زمان اش) (پس حضرت شیخی خطا پادشاهنه
ایچیلک طریقله ارسال ایدر) (کاشغر ترکستان شهر لردن برینک اسمیدر که طائفة نقشبندیه دن
حضرت سعید الدینک شهر ایدر که حضرت مولانا جامی نك پیر ارشاد ایدر و قوزینک برینی
حضرت هلابه برش) (و برینی رشحات صاحبی صبی به قدس الله ارواحهم) (پسری با حرف وحدت

با حرف

یا حرف ظرف (غایت اعتدال و نهایت جمال لایمیدردر (محصول ترکیب) بریل سلطان محمود
 خوارزم شاه خطا ملکک باد شاهیه بر مصلحت ایچون صلح اختیار ایلدی یعنی بنی خطایه
 ارسال ایلدی که ار ارینی اصلاح ایلدیم (کاشغر شهر بنک بر اولو جامعی وارد که مشهور
 عالمند اول شهره واروب قوندقده اول جامعک سیرینسه واروب کزدم بر بصر کوردیم اول
 جامعده کوزلادکه غایت اعتدال و نهایت جمالده شویله که آنک مثالنده دیشلردر * نظم *
 معین همه شوخی و دلبری آموخت * جفا و تاز و عتاب و ستمگری آموخت * معلم مبتدا و تاه
 ضمیر معناده آموخته مقیددر ضمیر منصوب متصل معنا سنه (شوخ بونک کبی زلزله اسبجلی
 قبلی دیمکدر مطبوع معنا سنه (یا حرف مصدر در (دلبری یا سید به بویه در (آموخت فعل
 ماضی مفرد غائب متعدی او کرتدی دیمکدر خبر مبتدا در (عتاب مفاعله بانک مصدر نا بیعی
 فائق و از ارباق معنا سنه در (ستم سینک کسر یله ظلم معنا سنه در (کزادات فاعلدر بیعی
 معنا سنه کاردم مختلف (یا حرف مصدر (آموخت عین اول (محصول بیت) معینک سکا چیمجا
 شوخلق و دلبرک او کرتدی یعنی سکا همسان بونلری اوقوتدی جفا دخی ناز دخی ظالملق
 او کرتدی حاصلی درسک همان بونلری ایلدی (و جائزدر که بویاکی فعل معناده استغفامی
 متضمن اوله (یعنی همان بونلری او کرتدی هیچ بیچاره شافنده مرحت او کرتدی دیمک
 اوله * من آدمی بچنین شکل و خوی و قدوروش * ندیده ام مکر این شوه از پری آموخت *
 بونده آموخت فعل لازمدر وایکی سابقلمتعدی ایلدی یعنی مشترکدر لازمه متعدی بیننده
 (روش اسم مصدر در وورش معنا سنه (مکر کانه معنا سنه در (محصول بیت) شیخ حضرتلری
 خطابدن غیبه التفات ایلوب بیورر بن نوع آدمی بونجلمین شکل و خوی و قد و زوش
 و انلسوب ایله کورمشم پس اکانه بوناز و شوه و بی بریدن او کرتدشدر یعنی آیدیده اولمایینجه
 بریدن او کرتدشدر بدلمر اولونده نظم برینه رباعی باز انظر نظم عجمده عجب متصرفلردر * مقدمه
 نحو زنجشیری در دست همی خواند ضرب زید عمرا و کان المتعدی عمر و کفتم ای پسر
 خوارزم و خطا صلح کردند و زید و عمر و را همچنان خصومت باقیست بخندید و مولدم
 پرسید کفتم خاک شیراز کفت از سخنان سعدی چه داری کفتم * مقدمه نحو لولمیددر
 و زنجشیری به اضافت بویه در تقدیری محمود زنجشیر بدر (مقدمه دین مراد انموز جدر (زنجشیر
 خوارزم نواچیدن بر کویک اسمیدر که کتاف صاحبی اول کویدند ز اسمی محمود در (زنجشیر
 زانک و میک فکسه لیه صفت نسبی در (همی خواند اوقوردی دیمکدر (ضرب زید عمرا
 زید عمروی ضرب ایلدی (و کان المتعدی زید و متعدی علیه عمرو یعنی اورلمش عمرو اولدی (عمرو را
 (را ادات تخصیص (همچنان آنجلین دیمکدر (یعنی اولکی کبی (خصومت باقیست بوکلام
 استغفامی متضدر خصوصتی باقیمیدر دیمکدر (مولد اسم مکاندر مجلس کبی (چه داری نک وار
 دیمکدر (محصول ترکیب) مذکور بصرک زنجشیری به منسوب نحو مقدمه سی انیسده ایلدی
 اوقوردی زید عمروی ضرب ایلدی حال بوک زید متعدی و مضروب عمرو اولدی اندن
 بو ترکیبی ایشدینجه دیدم ای پسر خوارزم و خطا صلح ایلدیلر و زید و عمر و نک خصوصتی
 عین اول باقیمیدر (بصر بوسوزدن کولدی و مولدم صورتی دیدم خاک شیراز دیدی سعدی
 سوزلندن نک وار دیدم * قطعه * بلیت بخوی بصول مفاضبا * علی کزید فی مقابله العمر *
 بلیت فسل ماضی متکلم و حده معنی للمفعول نصر بانک ناقص وایسنیدن مبتدی
 اولدم دیمکدر (یا حرف صمله (بلیت به متعلق (نحوی بونک قبحی و جانک سکنیله باه
 نسبت ایله اسم منسوبدر (تقدیری بمعبوب نحوی دیمکدر (بصول فعل مضارع مفرد مذکر

زُد شَرَا حَ جَیْبَا

انموزح هره نک قنخی
وضعی ایله لغتدر سله

غالب نصر بابتك اجوف و او بسندن جمله و هجوم ایدردیمکد رفا علی نحوی به راجع تحتد
 ضمیردر جمله فعلیه اعرابن محلا مجروز صفت نحویدر (مغاضبا مفاعله بابتن اسم فاعلدر
 یصول فاعلندن حال اوامغله منصوب اولاش (علی جار و مجرور یصول به یا مغاضبا
 کله سنه متعلقدر) کزید کاف اسمدر مثل معنایسته محلا منصوب مصدر محذوفه صفندر
 تقدیری یصول صولته مثل صولته زید فی مقابله العمرو (محصول بیت) برنجو اوقیحی محبو به
 میتلا اولدم که بکا جمله و هجوم ایدر غضبتک اولدبغی حالد ه یا خود بکا غضبلی اولدبغی
 حالد ه جمله و هجوم ایدر زیدک عمرو مقابله سنده جمله و هجومی کبی * علی جر ذیل لیس برفع
 رأسه * وهل یستقیم الرفع من عامل الجر * علی حرف جر لفظ جر مجروردر علی ابله (وذیل اضافله
 علی مجرور به محلا منصوب حالددر) لیس برفع فاعلندن که نحویدر ضرورت وزن ایچون مقدم
 اولمشدر (رأس لفظا منصوب مفعول برفعدر) (و ضمیر یشه نحوی به راجعدر) (واو حرف ابتدا) (هل
 حرف استفهام) (یستقیم فعل مضارع مفرد مذکر غایبدر استعمال بابتن) (الرفع لفظا مرفوع فاعلیدر
 مراد اقسام اعرابن اولان رفعدر ایهام طریقله (من حرف جر یستقیم به متعلق (عامل جراسم
 فاعلک مفعولته اضافتیدر بومصراع استفهام انکاری طریقله واقعدر و ایهام لطیفی مشتمل
 فندرز (محصول بیت) یعنی مذکور نحوی یورود کده باشنی فالدرمن اتکن چکیجی اولدبغی حالد ه
 یعنی کیمسه به اعتبار والتفات ایلن بلکه ا کارانه تکبر و ناز وشوه ابله اتکن چکرک سؤرور بک
 وسور کلبرک کیدر تنکه تکبر اولان محبو بلرک عادتیدر (معلوم اوله که ا کارناسک انکاری یعنی
 لباسلری اوزون اولور زیرا اوزون لباس ایدنمکه قدرتلری وارد اما فقراتک اوزون اولماز
 قضه اولور زیرا اوزون بچمنکه وسعتلری اولماز پس چرذیل وسعتن واکا برلکدن کناندر تنکه
 حضرت شیخ بوستانده بیورر (بیت) بساتلخ عیسان تلخی چشان) (کدز خلد باشند دامن کشان)
 (وعامل جردن هرکز برفع مستقیم اولوری یعنی برفع غلنی ایلین عوامل غیر بدز و جر غلنی ایلین
 غیر بی پس عامل جاردن برفع علی راست دکل بوکلام مصنف جانندن نحوی جوان ایچون
 اعتدادر یعنی اتکن چکرک تکبرانه ناز وشوه ابله یورید کده باشن فالدر بروب کیمسه به اعتبار والتفات
 ایلدیکنه حاصلی عامل جار رافع اولماز * نطقی باندیشه فرورفت و کفت غالب اشعار اودرین
 زمین زبان فارسیست اگر بکوی بفهم نزدیکتر باشد (کلم الناس علی قدر عقولهم) کفتم * لغت
 بونده پاره معناسنددر (یا حرف وحدت بر پاره دیمکدر) (یا حرف صله) (اندیشه بونده فکر
 معناسنددر) (فرورفت باتدی وطالدی معناسنددر) (زیرا رفت فرو ابله مستعمل اولدقده بومعنایی
 متضمن اولوز) (غالب اشعار اولامیه در) (غالب بونده اکثر معناسنددر) (درین زمین بونده یعنی
 دیار کاشغرده) (اگر بکوی یعنی بخوانی) (بفهم یا حرف صله) (کلم فعل امر مفرد مذکر
 مخاطب تفعیل بابتن سوبله دیمکدر) (الناس لفظا منصوب مفعولیدر) (علی حرف جر کلمه متعلق
 قدر عقول مصدرک فاعلته اضافتیدر و ضمیره اضافت لامیه در (محصول ترکیب) بن بویکی عربی
 بیق اوقو بیجه بر پاره فکره طالادی و دیدی سعدتک اکثر و اغلب اشعاری بود یارده زبان
 فارسیه در اگر فارسی شعرینی اوقوسک فهمه یقین رقی اولوردی تنکه حضرت محمد صلی الله علیه
 وسلم بیورمش نامه یعنی خلقه عقلاری مقدار نیجه سوبله یعنی اکلدقلری سوزی سوبله دیمکدر
 دیدم بنده * مشوی * طبع ترانا هوس نحوشد * صورت عقل از دل محموشد * طبع تولامیه (را
 ادات تخصیص) (تا حرف ابتدای زمانه مذکبی عربیده (هوس نحو مصدرک مفعولته اضافتیدر
 (صورت عقل بیابنه) (دل مالامیه) (محموشد زیرابو علم معقولاتدن دکلدر و سماعی مسائلی قیاسی سندن
 زیاده در و کتبتدن ضبط و احاطه سی حیر امتناعده در و بوعلیده اقوال علماء نامعدور و اختلافات

(مشایخ نامحدود بیور دینی کلام مجازی اولمقدمه جائز یعنی حقیقی اولیوب ادعای اوله فتدیر (پس
 درسی اغیار دن او قودنیچون صورت عقلمحو اولدی ذینلر مقامه مناسب علت سوق ایلمشار
) محصول بیت) ای جانان اول زماندن بری که سنک طبعکک نحو هوسی اولدی یعنی طیبه تنک علم نحو
 هوس ایدوب میل ایده لی بزم کوکلردن عقل صورتی نحو اولدی یعنی کوکلردن عقل زائل اولدی
 زیرا مسائلی جوق و سن ایشه نازک مزاج حفظنده و ضبطنده زحمت چکر سین (پس سنی
 زیاده آجید بغیر دن لایعقل اولمش * ای دل عشاق بدم تو صید * مابنوش معقول و تو باغرو
 وزید * ای حرف ندامندی محذوف ای جانان دیمکدر (دل عشاقی لامیه و مقصود باندا پس
 منادای محذوفه صفت طوتانلر بو استمایلدن ذره دکلو آگاه دکلر ایش (با حرف صله) دام تو
 لامیه (صید بونده مصید معنا سنه در یعنی مصدر معقول معنایسته شکار دیمکدر) بتو با حرف صله
 و با حرف مصاحبت (با عروک باسیده بویه ذره (محصول بیت) ای جانان عاشتک کو کلی سنک
 دوزا عکله شکار در یعنی عشاق کو کلر یعنی هب ضبطکه آتش سگ بزسکا مشغول و سن عمر و
 وزید یعنی برسنکله مقید و سن اغیار ابله (مصراع ثابیده ایهام لطیف وارد تا مل تدر * بامدادان
 که عزم سفر مصمم شده مگر کسی از کار و ایبان گفته بودش که فلان سعیدست دیده م که دوان آمد
 و ناطف کرد و پروداغ نأسف خورد که چندین روز چرانسکتی که منم تاشکر قدوم بزرگان را
 بخندمت میان بستنی * بامدادان یعنی مصاحبت واقع اولان کو نک ابر تسمی و با مطلق
 ایرته (که حرف رابط صفت) عزم سفر مصدرک معنایسته اضای فتدیر (مصمم تفعلیل باندن
 اسم مفعولدر مقرز دیمکدر) مگر کانه دیمکدر (از حرف تبیین) گفته بودش پسره دش ایش
 دیمکدر (که حرف بیان) فلان یعنی سنکله دون مصاحبت ایلمن سعیددر دیو (دیده م کوردم
) که حرف بیان (دوان صفت مشبهه در دویدن یله رک دیمکدر) ناطف ملایت دیمکدر
 (وداع و اوک فحیله بونده فراق مراد در) چندین روز بوقدر کون دیمکدر (چرا نیچون
 دیمکدر) نکفتی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب (که منم یعنی سعید یم دیو) تا حرف تعلیل
 (شکر قدوم بزرگان لامیه ردر) ورا ادات تعلیل (خدمت با حرف صله بستنی با حرف حکایه
) محصول ترکیب (ایرتسی که عزم سفر مقر اولدی مگر کارواندن یعنی بولد اشلر بزدن بر کبسه
 مذکور پسره دیش ایش بنم ایچون که ایشته بو سعیدر کوردم یله رک نامنه کلدی و ناطف
 ایدوب ملایت کو سردی و وداغه و فراقه نأسف یوب غصه چکدیکه بوقدر کونده که
 بو شهرده اقامت ایدوب اککلندک نیچون دیمک که بن سعید یم تا کیم او اولرک کلسی
 شکرانه سیچون خدمته بل بغلیدم (بستنی یا سنه حرف تمثیلر دین تنی معنا سنی نیز ایش
) حضرت شیخ بامدادان بیور ذیقوله چندین روز بیور دینی بنشده ظاهرا منافات اکلنور
 تأمل تدر * مصراع * با وجودت زمن آواز نیامد که منم * محصول مصراع سنک وجودکله
 بندن آواز کلدیکه بن سعید یم دیم حاصلی سنک فتکده عقلی خیرت الدی شو یله که کند می
 یترکدن بنم دیمکه مالک اولدم (بو مصراعک تعلیلنده زیرا یلدن محو اولور کو نیشک طلوعی
 فتده ذین مناسبتر سو بلش * گفتا چه شود که درین بقعه چند روز برآسانی تا از خدمت
 مستفید شویم کفتم نتوانم بحکم این حکایت * بقعه دن مراد شهر کاشغر در (با حرف تأکید
) آسانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر راحت اوله سین یعنی دیکلند سین (تا حرف تعلیل) از خدمت
 بعض نسخه ده بخندمت واقعدر مال پردر (محصول ترکیب) پسر دیدی نه اولور که بود یارده
 نیچه کون اسایش ایلدک تا کیم خدمت شریفکدن مستفید اولدق بن دیدم قادر دکلم بو حکایه
 سبیلله * مشوی * بزرگی دیدم اندر کوهساری * فتاعت کرده از دنیا بغاری * بزرگی با حرف

زد شرح جمعا

زد شیخی

زد ستروری

وحدث (و دیده مک مقدم مفعولیدر) کوهساری طاعلق دیمکدر ز را سارم بالغه افاده ایدر (بفاری
 با حرف ظرف: غار مغاره) با حرف وحدت (محصول بیت) برطا غده بر او او کیمسه کو درم
 دنیا وما فيها شدن اعراض و فراغت ایدوب بر مغاره ده قناعت ایدوب او تور مش چرا که تم
 بشهر اندر نیای * که بار بند از دل بر کشایی * چرا کقم تقدیری کقم چرا در ضرورت
 وزن ایچون قلب مکان ایلدی (بشهر با حرف صله) اندر آتی تا کید ایدر (بیایی فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب کلز سین دیمکدر) (که حرف تعلیل) بار بند بیسانیه در اکثر نسخ
 بو یله واقعدر و اقل قلبینده باری یا ایله واقعدر و بو نکلده فریقته اولوب معنا سنی بر کره
 کو کلدن بندی چوزنه سین یعنی غمی دفع ایله سین دین ایکی وجهله خطا ایلش (باری بی کره
 معنایسته اخذ ایلیننده و بندی غم معنایسته بونده خود باردن مراد بو کدر و بنددن اکل و شمریب
 و سائر لوازم انسانیه دز) و بند قید معنایسته اولدیفته بر کشایی دلیل واضحدر (بر حرف تا کید
 کشایی فعل مضارع مفرد مخاطب آچه سین دیمکدر (محصول بیت) دیدم شهره نیچون کلز سین
 تا کیم قید اخراجات بو کنی کو کلکدن آچه سین یعنی ازاله و دفع ایلیه سین * بگفت انجایری
 زویان نغزند * چونکل بسیار شد بیلان باغزند * پری روی وصف ترکیبدر (الف و نون
 ادات جهمدر) نغزند کو کجک یعنی ایو معنایسته بونده کوزلر مراددر (کل کاف عجم کسر یله
 بالحق دیمکدر) بلغزند فعل مضارع جمع غایبدر قیاسلر دیمکدر (محصول بیت) مغاره
 نشینه نیچون شهره کلز سین دینجه دیدی ایله کوزل پری رولر واردر که بزنی بولیندن چیقارلر
 (مصراع ثانی مقسام تعلیلده در یعنی چونکه بالحق چوق اوله قیلار البته قیاسلر کچی زرا
 فعلی اولر یعنی هر تقدیر که راهد و عاید ایسه مده کوزلر چوق اولنجه بی اختیار کو کل میل ایدر
 * این بگتم و بو سه بر سر زوی هم دیگر دادیم و وداع کردیم * هم دیگر بری بر بزمک دیمکدر
 بعضی نسخه دیگر ریخته بگدیکر واقعدر مال بر در (محصول ترکیب) بو بیلنری سو بیلدم یعنی
 اوقوادم و بری بر بزمک یاشنی و یوزینی اوبدک و وداع ایلدک یعنی ابر بلشدق * منوی * بوسه دادن
 بروی دوست چه سود * هم در ان لحظه کردنش پد رود * لحظه بونده ساعت معنایسته دز
 (کردنش شین دوسته راجع زیدر و دباء عجمله استعمال ایدر بجم ورومیلر باء عربیله استلک
 معنایسته غز بجه تحیت درلر) مثلاً سفره کیدن کشتی به سنی خدایه اصمرا دق دیمکه و برنده قائله
 بو یله دیوب شاد و اسن قال دیمکه پد رود درلر (محصول بیت) دوستک و جانلک رو بند بوسه و بر مک
 یعنی کیده جک زمانده یوزین او یمک نه فائده وهم اول وقتده اتی پد رود ایلک یعنی استلک نه فائده
 زرا تا اثرالم و محنت فراق یند باقیدر تحیت و درود ایله منفذ اولماز * سبب کو بی وداع یاران کرد *
 روی ازین نیمه سرخ وزان سوزرد * (سبب سنک کسر یله الماد ر) کو بی کانه معنایسته در (وداع
 توزیع معنایسته اصمدر سلام تسلیم معنایسته و کلام تکلم معنایسته اولدیغی کبی (بارانه اضافتی
 مصدرک مفعولیه اضافتیدر (روی تقدیری رویش در (ازین نیمه ازین سودیمکدر (سرخ تقدیری
 سرخشت در (زان سو اول بخانیدن (زرد یعنی زرد دست در (محصول بیت) الما کو یا که یارانه
 توداع ایلدی یعنی دوستلردن مهجور و مفروق اولدی که یوزینک بوجاننی قول و اول جاننی
 صاردیدر یعنی فراق المندن نصنی زرد اویش حاصلی آتش عشقه نصنی قرارش الم و محنت
 فراقله نصنی صرامش معلوم اوله که ازین و ازان یئینده تقابل اولدیغی بعضیلر بلکلرندن
 ازین عبارتی ادات تعلیل اعتبار ایلش لراجل معنایسته بونده سولفظله نصف معنایستی و بر مک
 مجازا در منوی ریخته بوقطعه ک ایسانی اولنده بیت یازان سهوا ایلش * بیت * ان لم امت
 یوم الوداع تأسفا * لا تحسبونی فی الموده منصفا * ان حرف شرط (لم امت فعل جمده مطلق

زرد شعی

زرد این سید علی و سرورنی

زرد سرورنی

متكلم وحده درمات يموت دن یعنی نصر باك اجوف واو یسندن اولز سم دیمكدر (بوم ظرف زماندر وداعه اضافتی فی معناسنه در (وداع واوك فحمله سابقا مذكور اولان كیدر اماواوك كسر یله. معناسله بايك مصدر نا یسیدر. (ناسف تفعل یايند من مصدر در انصاف بی تمیز لنگه و باحالیته در متأسفا تقدیرنده (لا تحسبوا فعل نهی جمع مذکر مخاطب در علم یايند نون حرف وفایده و یا ضمیر منصوب متصل مفعول فی الموده جاز و مجزور منصفه متعلقدر (منصف اسم فاعلدر افعال یايند تحسبونك مفعول نا یسیدر (محصول بیت) وداع جانان كونده غم و غصه جهنتندن اگر اولز سم یعنی فراق جانان غمك او اوب اولز سم محبت و مودته بنی منصف یعنی اهل انصاف حساب ايلك حاصلی بنی عاشق ظن ايلك و عشقی جاناندر بك صادقی ديمك بو بیت حضرت شيخك برغز ايلك ملاحظیدر و ما بعسدي (او قفت راحلتی بارض مودع) (و بصكيت حتى ان بلات الموقفا) (من مات لا يتركوا عليه ترجما) (و ابكوالحي فاق المتألفا * كتاب * خرقه پوشی در كاروان حجاز همراهم ما بودیكي از امراء عرب مر اورا صد دينار بخشیده بود تا نفقه عيال كند تا كه در زمان خفا چه بر كاروان زدند و بايك ببردند بازار كانان كریه و زاری كردن گرفتند و فریاد بی فائده خواندن * خرقه پوشی وصف تركیدر (یا حرف وحدت بر خرقه كیچی یعنی بر فقیر (كاروان حجاز لامیه (حجاز دن مراد مكه در بوندن غیري بو كلبه برایكي برده بو یله بیور مشدر (همراهما لامیه (امرامك جمیدريك معناسنه عز به اضافتی لامیدر مر بونك كچی پرلده ادات مفعول اولان را بی تا كیدیدر (تا حرف تملیل (نفقه عيال لامیه در (عيال عینك كسر یله جمع عیلدر عینك فحقی و یا هشده نك كسر یله فقیر دیمكدر (دزدان خفاچه لامیه خفاچه حرامیلری دیمكدر خالك فحقی و جیم مجمه ايله بنی عاشر دن بر قبيله نك اسمیدر (باك ببردند جمع ما ملكی آدیلهر هیچ نسنه قوم دیلدر دیمكدر (محصول ترکیب) بر خرقه پوش فقیر كاروان حجازده بره بولداس اولدی عرب بگلدن بریسی بو فقیره بوز التون بغشاش ایدی تا كیم اهل و عیاله نفقه ایلایسه ناكه خفاچه حرامیلری كاز وانی اور دیلر یعنی قافله بی بصدیلر و جمع ماملکی ایدیلهر هیچ نسنه قوم دیلر بازار كانلر كریه و زاری یعنی ناله و فغان ایللكه باشل دیلر و بی فائده فریاد او قومه باشل دیلر یعنی ایدیلهر بیت * كرتضرع كنی و كرفیاد * دزدنر بازار بس نخواهد داد * تضرع تفعل یايند مصدر در زار بلی ايلك (دزد مبتدأ (نخواهد داد خبری زر خبرك مفعول (بازار بس اصلنده بازو بس ایدی عطف تفسیری طریقه بصره تركیب ایدوب بازار بس دیدیلر كرو معناسنه پس معناسنده كرو بصره دین استعجالدن آكه دكل ایش (محصول بیت) خطاب عام طریقه بصره بیورر اگر تضرع ایدرسك و اگر فریاد حرامی التونی كرو و بر میسر در * مكران درویش كه برقرار خودمانده بود و فقیر رو نیامده كفتیم مكران معلوم ترانبر دند كفت بلی بردند لیكن مر با آن چند ان الفتی نبود كه بمفارقت آن خسته دل باشم * (محصول ترکیب) جمیع اهل قافله فریاد و فغان ایلدیلهر الا اول درویش كه كندی قراری و ثباتی اوزره قالمشیدی و اكا هیچ وجهله تغیر كلاس ایدی دیدم مكر اول سنك معلومكی ایدیلهر اوله دیدی بلی ایدیلهر اما بنم اكا اولقدر الفت و محبتیم بو غیبدی كه انك مفارقتی سببیله خسته دل اولام * بیت * نباید بستن اندر چیزی و كس دل كه دل برداشتن كار بست مشكل * نباید فعل نفی مستقبل كركز دیمكدر (اندر ادات صله (چیز اشیان عبارتدر (و كس اشیاندر (كه حرف تملیل (بکاری یا حرف وحدت (مشكل صفتدر (محصول بیت) نسنه و كیسبه كوكل بغلق كركز یعنی بر شنه تعلق قلب جائز دكددر زیرا اندن كوكل فالد رمق مشكل ایشدر (چیزی كسه اضافت ایلین سهوا ایشل * كفتیم موافق حال منست آنچه تو كفتی كه مراد عهد جوانی با جوانی اتفاق مخالفت بود و صدق مودت

رد سروری و شعی

رد این سید علی

بشایسته که قبله چشم جمال او بود و سود و سرمایه عمر وصال او) * (محصول ترکیب) درویش
 حانی بیان ایندینچه بن درویش بدیدم اول نسته بی که سن سو بیلدک بنم حاله و واقفدر که بنم جوانلق
 زمانده بر جوانله اتفاق اختلاطم و ازایدی و صدق مودتم برمن تبه ده که کوز مک قبله سی انک
 جمال ایدی دخی عمر مک سود و سرمایه سی انک وصالی * قطعه * مکر ملائکه بر آسمان و کر نه بشیر *
 بحسن صورت اودرز می نخواهد بود * کر بونک کبی پرلده ترجی معناسی متضین او اور (و کر نه
 والا معناسه در (بشر مصراع ثانی به مر هو ندر (بحسن مصصا حبت و حسن صورت او
 اضافت لری لامیه لذر زمی دن تون تا کید ضرورت قافیه ایچون حذف اولمشدر ز برارزم صغوق
 معناسه در و یا حرف نسبت و لون خرف تا کید نسبت و ارض بارد بالطبع اولد بیچون اکا زمین
 اسم ایلدیلر (محصول بیت) مکر آسمانده ملائکه انک حسن صورتیله اوله و الا بز بوزنده بشر انک
 حسن صورتیله اولیسر دکلدن یعنی اکا مشابه و نظیر مکر فلکده ملک اوله یوخسه بر یوزنده اکا
 مشابه بشر اولر * بدوستی که حرامست بعداز صحبت * که هیچ نطفه چواو آدمی نخواهد بود *
 بدوستی با حرف قسم (یا حرف وحدت و یا حرف مصدر) (که حرف ربط صفت و یا حرف بیان
 حرامست مقدم خبر (و صحبت مؤخر میتدا) (که حرف بیان (نطفه بونده ارک صویه دیزر اما
 می اعدر (محصول بیت) بدوست حقیقون آنجلین دوست که اندین صکره بر غیره دوستله صحبت
 حرامدر یاخود دوستلق حقیقون که مذکور دوستدن صکره غیره دوستله صحبت حرامدر که
 هیچ بر آدم نطفه سی انک کبی آدمی اولمایسدر در دوستی یایی حرف مصدر اولجه مصراع ثانیده کبی
 حرف تعلیل اولور غفلت اولنجه * ناکاه پای وجودش بکل اجل فرورفت و دود فراق ازدود مانش
 برآمد روزها بر سر خاکش مجاورت کردم و جمله بیتها که در فراق او کفتم این بود * (پای وجود
 بیانیه یا حرف صله (کل اجل ده بیانیه (فرورفت باندی دیمکدر (دود فراق بیانیه (دودمان
 قوم و قبیله دیمکدر (بر حرف استعلا (سر خاک مقبره اوچی دیمکدر (مجاورت مفاعله بیاندن مصدر در
 قو کاشیق معناسه اما بونده ملازمت و مداومت مراددر (جمله بیتها لامیدرز) (که حرف رابط صفت
 (محصول ترکیب) ناکاه مذکور جوانک پای وجودی کل اجله باندی و فراق تنونی قوم
 و قبیله سندن فالقصدی یعنی ما تین چکدیلر بنده نیچه زمان مقبره سی باشی اوچنده و مجاور
 و ملازم اولدم و انک فراقنده شوبلدیکم ایاندن بونلر بعضیدر * قطعه * کاش کان زوز که
 در پای تو شد خار اجل * دست کیتی بزدی تیغ هلاکم برسر * (کاش کاشکی معناسددر) (که
 خرف بیان (آن روز اول کون دیمکدر) (که حرف رابط صفت (دور حرف صله (پای تو لامیه
 شد رفت معناسه در (خار اجل بیانیه (دست کیتی لامیدرز مجازا) (بزدی حکایت حال
 ماضی آورده ایدی دیمکدر (تیغ هلاک بیانیه در مجازا میم متکلم معناده سره مقید در
 (محصول بیت) کاشکی اول کون که سنک ایاغکه کتدی یعنی باندی اجل دیکنی دست
 کیتی باشمه هلاک یعنی اوره ایدی یعنی نه اولایدی سن اولدکده بنده هلاک اولوب کسیدیم
 * تا درین روز جهان بی تو دیدی چشم * این منم بر سر خاک تو که خاکم برسر * تا حرف
 تعلیل (جهان ندیدنک مفعول صریحی دز) (ونی تو غیر صریحی (چشم فاعلی (این بونده
 اشته معناسه اسم اشارتدر (برسر خاک تولایه لدر) (که حرف نمی) (خاکم بر سر میم متکلم
 معناده سره مقید در دعاء علیه در طبراق باشمه دیمکدر (محصول بیت) نوایدی بن هلاک
 اولیدم تا کیم بوکونده جهانی سنسر کوزم کور میدی اشته بنم سنک مقبرک اوچنده که
 طبراق باشمه یعنی طبراق باشمه اولسون دیمکدر جهانده جانانسنم فالدیفنه کتدینه بد دعا
 ایدر * قطعه * آنکه فرارش نکر فنی و خواب * تا کل ونسر بن نفسانسی نخست * آنکه

اصلنده آنکس که در (کس حذف و ایصال طریقله حذف اولوب که برینه قائم اولوب حرفتندن
 اسمیه دوندی (قرارش مصدرک فاعله اضافه افتدر (ضمیر که به را جعدر (حبیبه ارجاع
 ایلملر مذکور حذف و ایصال احوالی بیازر ایش (نکره فی باحرف حکایه طومزدی دیمکدر
 فاعلی تحتند که به راجعدر ضمیر مفعولی قرار و خوابدر اما فاعلی تحتند قراره راجع ضمیر
 و مفعولی مذکورشون ضمیر طومتر عجب پریشان سولشدر (ظاهر بودر که علوم غریبه ده
 مطالعه لری بویه اولسه کسک غرابت بونده در که استقامت اوزره معنی و برنگ مرادی
 بعضی سرفهم اینه سبب تعرض ایلمی وار خواب قراره معطوفدر ز اویقو دیمکدر (تا حرف
 توقیت (نفشاندی فعل نفی حکایت حال ماضی صاچمیددی (تختت اول (محصول بیت)
 اول جانانکه قرار و خواب طومزدی یعنی قرار ایازدی و اویقو ایومزدی مادامکه اول
 دوشکننه کل ونسرین صاچمنجه حاصلی دوشکننه کل ونسرین صاچمنجه یا توب او یومزدی
 * کردش کیستی کل رویش بر نخت * خار بنان بر سر خاکش برست * کردش اسم مصدر
 (کیتی به اضافتی لامیه در (کردشدن مراد تغیر و تبدلدر (کل روی بیانیه (خار بن دیکن
 اوجاخی تنکه کل بن دیرل کل اوجاخنه حاصلی شلکدن و کورلکدن کتابتدر (وائف و نون
 ادات جعدر شدو ذابوندن دیب مراد اولدقده بن مضاف ایدرلر و بن خار دیرلر پس بونده
 دیکن دیلری ذیندر اصطلاحدن آگاه دکالرا ایش (باحرف تأکید (رست رانک ضمیمه
 بتدی دیمکدر (محصول بیت) فراشنه کل ونسرین صاچمنجه او یومیسک شدی کردش
 کیتی و تغیر و تبدل احوال جهان کل کپی روینی دوکدی مقبره سی ظیراحی اوزره قوجق قوجق
 دیکنلر بتدی یعنی مقبره سی دیکنلر قایلدی * بعد از مفارقت او عزم کردم و نیت جزم که
 بقیه زندگانی فرس هوس در نوردم و کرد مجالست نکردم * مفارقت او مصدرک مفعولته
 و یا فاعله اضافه افتدر (عزم قصد معنائنه (نیتده قصد معنائنددر (جزم بونده اسم
 مفعول معنائنده در یعنی نیت جزم و مقرر دیمکدر (که حرف بیان بقیه زندگانی لامیه (و یا
 حرف مصدر (فرس هوس بیانیه (در حرف تأکید (نوردم فعل مضارع متکلم وحده دیرم
 و دیوشرم یعنی هوا وهوسی ترک ایدم دیمکدر (کرد مجالست لامیه در مجازا مجالست چوره سنده
 دیمکدر (نکردم فعل نفی مستقبل چکن نمیم دیمکدر (محصول ترکیب) مذکور جانانک مفارقت
 و وفاتندن صکره عزم ایلمدم و نیت جزم که عزمک و حیاستم بقیه سنده یعنی مادامکه زندم
 فرس هوا وهوسی دورم یعنی ترک هوا وهوس ایدم و مجالست و مصاحبت اطرافنده و چوره سنده
 چکن نمیم یعنی شدن نکره دلبر سومیم دیمکدر حاصلی عزات و خلوت اختیار ایدم * قطعه *
 سود در بانسک بودی کرتیود بیم موج * صحبت کل خوش بدی کرتیستی تشویش خار *
 سود در بانسک بودی کرتیود بیم موج * صحبت کل مصدرک مفعولته اضافه افتدر
 (بدی اصلنده بودی ایدی یاه حکایه ایله او ضرورت وزن ایچون حذف اولنددی (نیتستی
 باحرف حکایه یوق ایش سه و دکل ایش سه دیمکدر (تشویش خار مصدرک فاعله اضافه افتدر
 (محصول بیت) در بانک فائده می ابو اووردی اگر موج قورقوسی اولمیددی کلک صحبتده
 خوش ایدی و یا خوش اولوردی اگر دیکن زحمتی و بلاسی اولسه یعنی کوزلر ایله مصاحبت
 و محالطت لطیف ایدی اگر هجران المی و فراقی بلاسی اولسه * دوش چون طاموسی ناز ایدم
 اندر باغ وصل * دیگر امروز از فراقی بارمی بیچیم چومار * می ناز ایدم می ماضی اولنده حکایت
 حال ماضی افاده ایدر ناز ایومدیم دیمکدر (باغ وصل بیانیه (محصول بیت) دون کیمه طاموسی
 وصل باغسنده کوه نوردیم یعنی وصل جانان ایله تفاسخ ناز ایدر دم لکن بوکون یارک

زند شرح چیه
 که بهر حال بومقامه چینه
 فتدیر (لطایع)
 زند سیروری

زند شرح چیه

مطلب

فراقتیدن ماری بوروبور و بوکاورم یعنی اضطراب و بی حضور لغعدن بیان کی قیور یلور
 ودر یاورم * حکایت * یکی را از ملوک عرب حدیث الی و مجنون بگفتند و شورش حال او با کمال
 فضل و بلاغت سردر بیان نهاد ه است و زمام اختیار از دست داده بفرمودش تا حاضر آوردند
 ملائیش کردن گرفت کدر شرف انسانی چه خلل دید بکه خوی حیوانی گرفت و ترک عیش آدمی کفتی
 مجنون بنالید و کفت * عرب بکلرندن بریسته الی و مجنون قصه سنی سو یلدیلر (شورش اسم مصدر در
 قرش وورش معنایه یعنی اختلاط حاله اضنا فتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) ارضیری مجنونه
 راجعدر (که حرف یسان با حرف مضایبت (کمال فضل مصدرک فاعلنه اضافتیدر
 (بلاغت فضله معطوف (سر نهاده تک مفعول صریحی (در یسان غیر صریحی (در حرف صلده در
 (زمام اختیار بیانیه (بقره و فاعلی ملک عرب (و شهن ضمیر مجنونه راجعدر و معناده آورنده
 قید در (ملائیش ضمیری مجنونه راجعدر (که حرف تهلیل (شرف انسانی بیانیه (که حرف
 تهلیل (خوی حیوانی بیانیه (ترک عیش مصدرک مفعولنه اضافتیدر (آدمی به اضافتی لامیه
 (کفتی ترک لفظیه مستعمل اولیچتی کردی معنایه در (مجنون بوسوزلی ایشدیچک ابلکدی
 و دیدی (موصول ترکیب) عرب پادشاه لرندن برینه الی و مجنون قصد سنی سو یلدیلر و مجنون
 حال تک فارشقلنی که کمال فضل و بلاغته باشنی بیابانه قومش و زمام اختیار بی الدن و برمش
 پادشاه بیوردی تا کیم مجنونی احضار ایلدیلر مجنونی ملامت ایلکده باشد بکه شرف انسانی ده
 نه خلل و نقصان کوردک که حیوانلق خون طودک و انسان دیرلکنی ترک ایلدک یعنی نوع انساندن
 فاجوب طاغله دوشدک مجنون ابلکدی و دیدی * بیت * و رب صدیق لامتی فی وادها *
 الم برها یوما فتوضیحی عذری * بویت حضرت شیخک برغلرندند (پس مؤث ضمیری
 کندی حبیبیه سته راجعدر (ایلی به ارجاع مجاز بدر شویله معلوم اوله (رب بونده تکثیر افاده
 ایلدیر قدر (صدیقی دوست دیمکدر نیچه دوستلر دیمکدر (لام فعل ماضی مفرد مذکر غایبدر اوم
 ایلدی یعنی قاقیدی و آزارادی (نون حرف وقایه یا ضمیر منصوب متصل مفعولی (فی حرف جر
 لامیه متعلق (و ادراک قحبله دوستلق دیمکدر (و ضمیر مؤث معهود حبیبیه راجعدر (الم برها
 همزه حرف استفهام (ام فعل مطلق مفرد مذکر غائب فاعلی تحتیده صدیقیه راجع ضمیردر
 و ضمیر منصوب متصل معهود حبیبیه راجعدر (یوما ظرف زمان ایا مدن برکون دیمکدر (فتوضیح
 جواب استفهام ان مقدر له منصوب فان توضیح تقدیرنده فاعلی تحتیده حبیبیه راجع ضمیردر
 افعال بایندن که اوضح بوضحدر (ل جار و مجرور توضیح به متعلق بنم ایچون یعنی بنم مفعول غیر
 صریحیدر توضیحک (و عذری عینک ضمیره تقدیرا منصوب مفعول صریحی (محصول بیت) نیچه
 دوست بنی اوم و آزار ایلدیر اول جانانه تک مجتهده انی برکون کورمدیمی تا کیم بنم عذری می ایضاح و اظهار
 ایلدیه یعنی جانانی برکون کورمش ایش سه بنی آزار ایلدوب عذری قبول ایلدردی (بوغزلک مطلق
 (بیت) (اطلع شمس باب دارک ام بدر) (افک ام غصن من البان لادری * قطعه * کاش کانا نکه
 عیب من چستند * رویت ای داستان بدیدندی * (کانا نکه حرف بیان ایکنهی که حرف رابط
 صفت (عیب من لامیه (و چستندک مقدم مفعولی (رویت بدیدندی مفعولیدر (محصول بیت)
 کاشکی انلر که سنک محبتکده بنم عیب استدلر یعنی عشقکده سنک بنی عیب ایلدیلر ای داستان یعنی
 ای کولک ایچی جانان سنک یوزکی کوردی * تا بچانی ترنج در نظرت * بخبر دستها بریدندی *
 تا حرف تهلیل (با حرف صله (جای ترنج لامیه بدل ترنج دیمکدر (در نظرت یعنی در حضورت
 مصراع ثانی مقام حالده واقعدر (بدیدندی و بریدندی یازی حرف حکایه در (محصول بیت) ای
 داستان کاشکی بکا طعن ایلدیلر یوزکی کوردی تا کیم سنک نظر کده و حضور کده نسکا حیران

و اواد قلرندن

اولد قلرندن كند بلرندن بی خبر ایکن ترنج بر شه الرین کسر لردی حضرت یوسفی کورن مصرک
 خا تونلری کی تنکه آیت کریمه یساننده کلچکدر ان شاه الله تعالی * تاحقیقت معنی بر صورت
 دعوی کواهی دادی * تاحرف تعلیل (حقیقت معنی لایه مراد حسن لیلادر) بر حرف استعلا
 (صورت دعوی لامیه مراد دعوی عشق و محبت صادق قدر) کواه کاف عجمک ضمیمه و یاه
 اصلیه ایله شاهد دیمکدر طنائق معناسنه (محصول ترکیب) کاشکی ای داستان یوزکی
 کور لردی تا کیم سنک حسن و جالک بتم دعوی صدق و عشق و محبت شهادت و یریدی حضرت
 یوسفک کمال جمال زانک افراط مجتهد شهادت و یریدی کی * قال الله تعالی فذلک الذی لئنئی
 فیه * معلوم اوله وقتا که زانجا حضرت یوسفی افراط محبت و مودتله سودی ایسه و انواع خبیه ل
 ایله و صالفة طالب اولدی ایسه مصرک خاتونلری بو حال ایشتیلر و تعیب ایلدیلر که عزیزک
 خاتونی عبد کعنانی سنه عاشق اولش دیو (پس وقتا کیم زانجا بونلرک غیبت و مکر لر بی استماع
 ایلدیسه بونلری سر ایتمه دعوت ایلدی) و حضرت یوسفی بر حجره یه پنهان ایلدی و بونلر ایچون
 برعال مجلس پیدا ایلدی (وکلد کلرنده هر بر بنه بر کسکن بیچاق ایله بر ترنج وردی که صوبک
 سرکله ترنج مر بانی تدارک ایلمه دیو) پس بونلر ترنجی صوبار کن حضرت یوسفه جتیق بونلره
 کوزن دیدی (حضرت یوسف بونلره کورند کده کمال دهشت و خیرت لرندن ترنج بر بنه
 الرین طوغرادیلر) و حضرت یوسفک حسنی اکبار و استعظام ایلدیلر (و دیدیلر حاش لله
 بو بشر دکلدن بودکلدر و الا لک کریدر یعنی مکرم و مرموز فرشته در دیدیلر) اندن صکره زانجا
 دیدی (فذلک الذی لئنئی فیده) ذلک ایله حضرت یوسفه اشارتدر (وکن ایله خاتونر مخاطبدر
 الذی اسم هو صوالدر) ائن فعل ماضی جمع مؤنث مخاطبه در قانت کی (و نون مکسوزه حرف
 و قایه در) یا ضمیر منصوب متصل متکلمدن کنایتدر فعلک مفعول صریحی در (فید ضمیری
 حضرت یوسفه راجعدر و مضاف مجذوفدر فی افتائه دیمکدر) محصول ترکیب) اشته بوددر
 ای خاتونلر اول عبد کعنانی که بی نوم ایلدیکنانک مجتهده واکا مقنون اولدیغم ایچون واکر
 بوندن اول بونک چجال با کالنی کور دیدیکر بی معذور طو توب لوم ایلن دیدیکر * ملک رادر دل
 آمد که چجال لیلی را مطالعده کند تا بداند که چه صورتست که موجب چندین فتنه است بفرمود
 طالب کردن در احیای عرب بگر دیدند و بدست آوردند و پیش ملک در سخن سراچه پداشتند
 ملک در همت او نظر کرد شخصی دید سیه قام ضعیف اندام در نظرش حقیر آمد بحکم آن که
 کترین خدام حرم او بحمال از و پیش بود و بزینت پیش مجنون بفراسات در یافت و گفت
 ای ملک از در بیچه چشم مجنون بحمال لیلی نظر بایست کرد تا سر مشاهده او بر تو بجلی کند *
 ملک را رادات تخصیص (در دل در حرف صله) تاحرف تعلیل (احیا حیک چه بدر قبیله
 معناسنه) بگر دیدندن فعل ماضی جمع غائب چکن ندیلر یعنی ارادیلر (سرا چه تصغیر
 سرای در) قام کونه دیمکدر یعنی رنگ (کترین خدام حرم اولامیه لردر) بحمال یا حرف ظرف
 (یا حرف و مصاحبت) پیش پای عجمله ایلری دیمکدر (بعضی نمخته ده در پیش واقعدر مال بردر
) بزینت بایده سابق کیدر پیش زیاده دیمکدر (در بیچه تصغیر در در قوجق معناسنه در) چشم
 مجنونه اضافت باینیه (و بولامیه) یا حرف صله (جمال لیلی لامیه) بایست کرک دیمکدر (کرده صدر
 معناسنه در) تاحرف تعلیل (سر مشاهده اولامیه لردر) بجلی فعل باندن مصدر در ظهور
 معناسنه (محصول ترکیب) ملک کولکنه کلدی که چجال لیلایی مطالعه ایله تابه که نه صورتدر
 که بوقدر فتنه یه باعثدر طالب ایلکه بیوردی عرب قبا ئلنده دولاندیلر یعنی ارا یوب اله کتوردیلر
 و پادشاهک او کنده و فر شو سنده سرا بیچنک میدانند طو رغو ردیلر) پادشاه آتک هیئته

یعنی شکله نظر ابدی قره بغز و ضعیف اندام بر شخص کوردی (یعنی ایللی بزیله ابدی
 نظر نه حقیر کلدی یعنی حقیر کوردی اول سببله که خرمنک خدامنک الک اکسیر کرمی کوز لکده
 ائدن ایلری ابدی و زینت و زورورد ه ائذن ارتق (مجنون ملکک لیلانی حقیر کوردیکی فراسفته
 اکلا دی و دیدی ای ملک مجنونک کوزی بنجره سندن جمال لیلایه بهق کرک تا کیم ائک
 مشاهده سنک حقیقی ظهور ایدوب ظاهرا ایدوی * مشوی * برابر دردمن رحمت نیاید *
 رفیق من یکی هم درد یابد * (محصول بیت) سکا بنم دردمه زحمت کلز یعنی سن بنی اسر کسین
 بنم رفیق و یارم رهمدر در ککر یعنی کندی حاله موافق و مناسب پراهل درد در ککر
 * که باوقصه می گویم شب و روز * دو هیزم را بهم خوشتر بود سوز * که حرف تعلیل (با حرف
 صله) هیزم اودن (بهم بری بریله) (محصول بیت) بکا بنم کبی اهل درد کرک تا کیم اکا قصه
 درد عشق و مودتی کجه و کوندز سویلیم زیرا ایکی اودونک باشی بر بریله خوشتر قدر تنها
 برینک یاشندن یعنی کشتی در دینی اهل درده سو بیلک یکر کدری در ده سو بیلکدن * نظم *
 مامر من ذکر الحی بمسعی * اوسعت ورق الحی صاحت معی * ما ستم موصولدر الذی معنایسته
 (مر فعل ماضی مفرد مذکر غائب نصر بابتک مضاف عفتندن مر و ایلدی یعنی یکدی
 دیمکدر جمله فاعیله اعرابدن محلی یوق صله سیدر مالک و ماصله سببله اعرابدن محلا مر فوع
 مبتدا (من حرف جراسم موصولده اولان ابهامی بیان ایدر مزیه مقله مقدر (ذکر لفظا مجرور
 من ایلله مضاف اولشدر حایه (وحی تقدیرا مجرور مضاف الیه در (وحی حانک کسری و عینک
 فحمله چایر قوروسنه دیرل (و گاه او اور که جانانه نک منزله حی ذیرل آهوا اولان حایه
 تشبیه طریقیله (بمسعی با حرف جر مزیه متعلق و مستمع میم اولک کسری و سکون سینه
 و میم ثانیکنک فحمله اسم آلت سمع در که مراد قولی در و یاه متکلم ضمیر مجرور متصل محلا مجرور
 مضاف الیه (او حرف شرط) سمعت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه علم بایندن اعرابدن محلی یوق
 فعل شرط (ورق و اولک ضمی و رانک سکونیه جمع و رفاه در جر خراء نک جمعی اولدیی کبی
 طاع کو کرچنی که جمعی کوکرنکده او اور ترکیجه تحته کو کرچنی و هپال دیرل لفظا مر فوع
 فاعلی سمعت در مضاف اولشدر حایه (صاحت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در ضرب بایندن
 فاعلی تحتده و رفقه راجع ضمیر در جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق جواب اودز و جمله شرط
 و جواب اعرابدن محلا مر فوع خیر مبتدا در (صیحه صوتی قالدز مقدر یعنی آواز ایلله چاغر مقدر
 مع ظر فیتی لازم اسم در مضافدر ضمیر متکلمه جار مجرور یله اعرابدن محلا منصوب حالدز صاحت
 فاعلندن (محصول بیت) شول نسته که بنم قولانمندن کجندی منزل چانان ذکرندن یعنی منزل چانان
 بنم سمعندن مر و ایلین خبرل اگر اول نسته بی یعنی اول مذکوروی ورق حی ایشد سیدی بقوله
 یله صیحه و فریاد ایدردی ذوق و صفادن لفظ حی که منزل چانان صبارتدرانی تکرار ظاهرا
 ذکر ایلدیکی استلذاذ طریقیله در و الاضمار مقامی ابدی زیرا معرفه معرفه لکله اعاده اولسه
 اکثر بودر که ثانی عین اول اوله (بیت) تالله باظیایات القاع قلن لنا (ایلای متکون ایللی من البشر)
 * یامعشر الخلان قو لوا العافی * لست تدری ما یقلب الموضع * یا حرف ندا (معشر عینک و شینک
 فحمله یله و عینک سکونیه اسم جمعدر قوم ورهط کبی لفظندن مفردی یو قدر بلوک دیمکدر
 (خلانیه اضافت یابنده در (خلان خانک ضمیمه خلیفک جمعدر دوستلر دیمکدر (قولوا فعل امر
 جمع مذکر مخاطب سو بیلک دیمکدر (العافی لام اول حرف جر قولوا به متعلق و ثانی حرف تعریف
 معافی مفاعله بایندن اسم مفعول مفرد مذکر غایبدر ناقص بایندن (تقدیر بری رچل معافی در
 یعنی عشق و درد بلاستندن صافیت و سلامت بولمش کیسه مراد در (معلوم اوله که مصراع اول

معانی نك التي اوزره تمام اولور (في مصراع ثانيك اولي وايتداسي اولور و بواسلوب اشعار عربده
 چوق واقعدر و بواسلوبه من هون دبرل (بونك كبي اشعار مصراع باز لمن بلكه متصل
 باز يلور فاحفظ ولا تعقل (لست افعال ناقصه دن مفرد مذكر مختاطب دكلسين ديمكدر (تدرى
 فعل مضارع مفرد مذكر مختاطب ضرب باينك ناقصندن (لست تدرى اكتر و بلور دكلسين
 ديمكدر (ما اسم موصول در الذي معناسته (باحرف ظرف و باحرف الصاق (قلب معروف (موجع
 اسم مفعول افعال بايندن يعنى مفرد مذكر غائب مثال واويدن (وجع واروك و جيك فقهه ليله
 آغرى به دبرل موجع جيني تشد بد ايله قيد ايلين وجود شريف عجب وزن طبعه مالك ايش
 (محصول بيت) دوستانلر مره سي عشق در دندن سلامت و عافيتده اولان كيسه به
 سونلك سن يلور دكلسين يعنى بيلز سن شول نسته بي كه در دلي كوكلده در يعنى عشق
 در دندن خبر دار دكلسين ديمكدر تفديري ما حاصل في قلب الموجه و يا ما التصق بقلب الموجه
 ديمكدر (موجه عيندن صكره با اثبات ايلين اشعار عرب املا سندن آگاه دكل ايش * نظم *

رد سوزی

تدرستاز انباشدرد ريش * جز بهم دردی نگویم درد خویش * (تدرست صاغ معناسته در
 زير اتني بون ديمكدر (الفوتون اذات جمدر (را حرف تخصيصدر (در ديش لاميه ياره آغرى
 يكمدر (بهم باحرف صله همبدر دش ديمكدر (درد خویش لاميه (محصول بيت)
 صاغ اولان كيسه لره آغرى سي اولماز يعنى بي درد اولور پس كندى دردی همدر اولان
 كيسه دن غري به ديم * گفتن از توبر بي حاصل بود * بايكي در عر خود ناخورده نيش *
 ز بهور آرى ديمكدر عر بيدر فارسیده هنج دبرل ميگ ضيله (باحرف صله نيش بونده آرى
 ايكنه سيدر (محصول بيت) آويدن و ايكنه سندن سوز سونلك بي فائده در بر كيسه به كه تمام عمر نده
 آرى ايكنه سنى بيمش اوله يعنى اهل درد اولمان اهل دردك حالي بيلز * تار حالي نياش هجموما *

رد شعی

حال ما باشد ترا افسانه پيش * تا حرف توقیت در مادام معناسته (ترا حرف تخصيص (حال باحرف
 تنكير حرف و خدت دبين خطا ايلش (حال ما) لاميه (محصول بيت) مادام كه سنك حالك بزم حالز
 كي اوليه بزم حالز سنك فكمده افسانه اولور يعنى بي فائده حكايه و آورده اولور * سوز من
 ياديكري نسبت مكن * او ملك بردست ومن بر عضوريش * (محصول بيت) بيم سوزو كدازى غره
 نسبت ايله يعنى بوسوز كه سنده وارغير بده ده واردر ديمه زيرا توز الك ياره نيز اوچنده در و بيم
 ياره لي عضومه در حضرت شيخ مذكور ايتاني مجنون جانيندن بيورز خطاب عام طريقيه مقصود
 قصه دن حصه در فتدر * حكايه * قاضى همدان را حكايه كند كه باه ايلد بسرى

رد شعی

رد شعی

سرخوش بود نعل داش در آتش روزگارى در طابش متلهف بود و پويان و متر صد و چويان
 و بر حسب واقعه كويان * قاضى همدان الالاميه (ورا اذات مفعول (امام يافعي تاريخده يازمش
 همدان هانك و همك و ذال مجده نك فقهه ليله ديار عجمده بز شهر در امامانك فقهى و همك سكوتى
 و دال مهمله ايله ينده بر قبيله نك استيدر بويله يوزمش (ليكن مذكور همدان دال مهمله ايله
 مشهور در (قاضينك اضا فتمده همزه اثبات ايلين املا دن آگاه دكل ايش (باحرف صله اعتبار
 اولور سه سرخوش همت معناسته اولور اما جرف مصاحبت اعتبار اولور سه باشى خوش
 ايدى ديمك اولور (نعليند بسرى ده ايبكى وجهه محتملدر نعليند اوغلانى و نعليند اوغلى ديمك اولور
 (نعل داش بيانيه و لاميه در) در آتش بونده بر بود تقدير اولور بونده اصل بودر كه بر كيسه بي
 بر كيسه به مطبع و منقاد ايلك مراد اولسه طابلك و مطلوبك اسمنى و سر يا نجه بر قاج اسمى استعماله
 كلامش برآت نعاشه يازوب آتشة براغورر على الفور تاثير ايلدر بونده استماره طريقيه قاضينك
 كوكلنه نعل اطسلاق ايلش آتش عشقه دوشوب باند يعنچون (روزگارى باحرف وحدت يعنى

بر زمان (متلف تفعّل باندن اسم فاعلدر محسّر معنا سنه یعنی حسرتلی ایدی (بو ان
 متلفه معطوفی صفت مشبهه در (بو بدندن بلکن دیکدندز یو بانی حال طو تناری حال
 ایشار (مترصد مترقب معناسنه مترصد تفعّل باندن اسم فاعلدر یعنی ارغلاقی کوزدیچی ایدی که
 نه حالده ونه کارده ذر دیوتنکه عشاقک عادتیدر معشوقله مقیداولقی (جوبانده صفت مشبهه در
 چو بدندن جست دن دینلر خطا ایشار) حسب حاکک وسنک فحکه زبله مقصدار معناسنه در
 واقعه به اضافت لامیه در (کوبانده صفت مشبهه در کو بیسدندن گفتن دن دینلر بلکن
 ایشار (محصول ترکیب) قاضی همدانی حکایت ایدرلر حضرت شیخک بوسوزنده ابهام ظاهر در
 یعنی محتملدر که همدان قاضیلر ندن بر قاضی اوله و یا شیخک زماننده اولان قاضی اوله که بر نه بلند
 پسره عاشق و مست ایدی یعنی وصلانه طالب ایدی وانک مجتبدن فعل دل آئنده ایدی بر زمان انک
 طلبنده حسرتلی و چو بنده ایدی و مترقب و چو بنده ایدی و مقصدار واقعه سنه و حسب حاله نسبت
 کوبنده یعنی جوانله سرگذشته کوزه بوربای بی اوقوردی * رباعی * در چشم من آمدن سهی
 سر و بلند * بر بود دلم زدست و در پای افکند * (در حرف صله) (جسم من لامیه) (آمد بونده
 کوردی کوزینه کلکدن مرادانی کوز مکرر) (سهی سرویه وقده صفت اوله کلکدر) (پس گاه مقدم
 اولوز مؤصوفدن و گاه مؤخر طغری سرو دیکدر) (بلند بایک فحقی و ضمیله یوجه دیکدندز
 (ر بود با حرف تأکید) (ر بودز انک فحقی و ضمیله فعل ماضی مفرد غائب فایدی دیکدر بونده را
 ضرورت وزن ایچون ساکن اوقور) (دلم زدست تقدیری دلم زدستم در) (در پای در حرف صله
 افکند فعل ماضی مفرد غائب بر اقدی دیکدر) (محصول بیت) (بم کوز و مه دوش اولدی اول
 طغری بلند سر و یعنی اول سروکی سهی قد و بلند قامت جانان حاصلی منظوم اولدی
 یو یله اولجه کویکی الدن فایدی و اباعه بر اقدی یعنی دلم قدرینی بیلوب اهانت و حقارت ایلدی
 * این دیده شوخ می کشد دل بکند * خواهی که بکس دل ندهی دیده بیند * دیده شوخ بیایه
 کستاخ دیده دیکدر کندی دیده سنه اشارت ایدر پس دیده شوخی مطبوع عبارتیله تفسیر ایدرلر
 بونی محبوه صفت ظن ایدوب خطا ایشار (دل میکشدک مفعول صریحی) (و بکند غیر صریحی
 خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معناه شرطی متضمن استرسک دیکدر) (که حرف بیان
 (بکس ندهی نک مفعول غیر صریحی و دل صریحی و دل صریحی بندک مقدم مفعولی و جمله فعلیه
 جواب شرط) (محصول بیت) بو بنم کستاخ کوزم کو کلی کنند عشق و محبت چکر یعنی کوز
 کورر و کوکل بی اختیار سور پس دیلرسک که کیسه به کوکل و بر میه سین کوزوکی بغله یعنی
 کوزلره با قدر مه که کوکل ساوب بلا یه دوشیمه دیکدر بندک باه استقبالی مضموم اوقیسا نلر
 روستا یلیق ایدرلر * بیت * از یاد تو غافل نتوان کرد بهیچم * سر کوفته مارم نتوانم که بهیچم *
 یاد تو مصدرک مفعولنه اضافتدر زیرا یاد ذکر معناسنه در (غافل نتوان کرد تقدیری نتوان
 غافل کرد در) (کرد مصدر معناسنه در زیرا نتوان مضارعت معناسنی متضندر) (بهیچم با حرف
 مصاحبت هیجله دیکدر) (سر کوفته مار اصلنده مار سر کوفته ام در اضافت بیسایه تقدیر یله
 زیرا سر کوفته وصف ترکیبدر ضرورت رزن ایچون تأخیر قلندی) (نتوانم قادر دکلم دیکدر) (که
 حرف بیان) (بهیچم فعل استقبالی متکلم وحده بور و لام و بکوکم دیکدر یعنی کمال در دمدن
 و زو نلکمدن حرکتیه مالک دکلم دیکدر بعض نسخه ده نیچم نون نافیله ایله واقعدر پس
 سر کوفته دن ازلمش مراد اولمز بلکه اوروش مراد اولور یعنی باشنه اورلمش مارکی مالک دکلم بیچ
 و تاب ایلمه که حاصلی اضطراب ایلمکه و بی حضور او لماغه قادر دکلم دیکدر) (محصول بیت)
 ای جانان سنی اکتفدن هیچ برسته ایله بی غافل ایلم ممکن دکلم یعنی هیچ برسته سنی تذکر

زبان سید علی و سیروری

زده سیروری و شعی

زبان سید علی و سیروری

زبان سید علی و سیروری

ایلیکه مانع اوله من (ماسر کوفسه ام یعنی باشی از اش مارم قادر دگلم که بیج وتاب اورام تنکه
صاغ اولان یلان بور یلور و بوکیلور حاصلی درد عشقن مقبول مارکی حرکتها مالک دگلم
(مصراع اولک معنائسی سنی اکفندن غافل ایلی بیگ اولساز بی هیچ دین مقصوده واصل
اولساشدر) هیچ بهیج بامک زیاده سنه قائل اولان اثر نجه کمش * شنیدم کدر رکنری پیش
قاضی باز آمد برخی ازین معامله بکوشش رسید رنجیده دشنام بی تحاشی داد او سقط کفت و سنک
برداشت و هیچ از بی حرمتی فرو نکذاشت قاضی بایکی از علماء معتبره که همزمان او بود کفت *
کنز لغتده کجید معنا سنه در اما بونک کی برلده یول مراددر (باز آمد باز بونده ادات ناکید در
تنکه سابقا بر قاج پرده تنیده اولمشدر) برخی بعضی دیکدر بعضی سخنده طرفی واقعدر مال برذر
(معامله دن مراد سو دیک قصه سی اوله و یا او قودینی ایات و اشعار اوله (رنجیده هاه رسمی
بونک کی برلده حرف ترتب او اور انجنوب دیکدر) دشنام بی تحاشی بیانه در بی پاک و بی پروا
دیکدر) سقط رامن ونا مقبول سوز (برداشت قالدردی دیکدر) حرمتی با حرف مصدر
فزونکذاشت الحسق قومدی یعنی قادر اولدینی اهانتی اشاعه قومدی (بایکی با حرف صله
(علماء معتبره بیانه) همزمان دیز کینه بیله کید نه دیرل بونده مراد مصاحبدر
(محصول ترکیب) ایشتمه که پسر بر یولده قاضینک او کینه کلدی و بر مقصد از بو عشق
معامله سندن و یا او قودینی ایات و اشعار دن اوغلانک قولاغینه ایرشدی انجنوب قاضی به
بی پروا سوکدی و نام مقبول کلمات ایلدی و طاش قالدردیکه قاضی بی اوره یعنی طاشه چاندی
و هیچ حرمت سز لکن اشاعه قومدی یعنی بولدینی اهانتی ایرادی قاضی معتبره علمادن بر بنه که
کندیله دیز کین دش ایدی دیدی * بیت * آن شاهدی و خشم گرفت پیش * و آن عقسده
بر ابروی ترش شیرینی اش * شاهدی با حرف مصدر حرف وحدت دین خطا سونیش
(خشم گرفت شاهدی به معطوفدر و ایکی بیله بونک مقدم معقوللر بدر) بین یا عرب بونک
کسر یله فعل امر مفرد مجتاطبدر پیشدندن و شین ضمیر پسره راجعدر (عقده لغتده دو کومه
دیرل ایابونده فاشده اولان پورشق مراددر (ابروی ترش بیانه در) شیرین عقده صفتدر
(و شین ضمیر بنه پسره راجعدر (محصول بیت) اول بمرک محبوس بلغنی و خشم طومق بلغانی
کور شیر ایله بونده مخاطب همزمان قاضیدر اول ترش شکل ابروسی اوزرنده عقده شیرینی
کور یعنی اول شیرین و مقبول فاشین چاشین کور شیر ایله (ابروی ترش مضاف قلیوب ترشی
عقده به و شیرینی ابرو به صفت طوتوب نامطبوع و نامعقول تعقیداته ارتکاب ایدنلر غریب
ناساز و ناهموار طبع صاحب پرمش العیاذ بالله تعالی * در بلاد عرب گویند ضرب الحبيب ز یب *
ضرب الحبيب مصدرک فاعلنه اضما فتیدر و معقول متر و کدر (حبيب فعل وزننده معقول معنائسنه در
(ز یب رائک فحقی و یا نیک کسر یله قوری اوزومه دیرل (محصول ترکیب) قاضی مذکور بیتی
او قودد انصره دیدی بلاد عربده سوبلرل محبوسک ضربی یعنی کوتکی عاشقسه قوری
اوزمدر یعنی شیریندر دیکدر * بیت * از دست تو موش برده ان خوردن * خوشترکه بدست
خویش نان خوردن * برده ان بر حرف صله (بدست خویش با حرف مصاحبیت و اضافت
لامیددر (محصول بیت) سنک الکنن ای پسر آغزه یومرق بیک کشی کندی الیله اتمک بیکدن
خوشتر قدر * همانا که از و قاحت او پوی سماحت می آید پادشاهان سخن بصلاحت گویند
و باشند که در نهان صلح جویند * اندانصره قاضی دیدی (همانا کانه دیکدر) که حرف بیان
(و قاحت قات حیسا معنا سنه (سماحت عطا و احسان معنا سنه ذر) با حرف مصاحبیت
صلاحت شدت معنا سنه ذر (پادشاهان میدا و ما بعدی خبری (محصول ترکیب) بکزر که

رد سروری
ردوشعی

رد سروری

رد سروری و شعی

پسرك قلت حيا سندن احسان قوقوسی كاه یعنی بویه چیا لقی ملائمته دلالت ایدر زیرا پادشاهلر
 ظاهرا خصمه يك سو بلرلر اما اولور كه كز این صلح استرلر پس جائز در كه پسر دخی
 ظاهرا خلق یاننده سر كشاك كوستره اما تنهاسی ملائمت اوزره اوله * بیت * انكورنو
 آورده ترش طعم بود * روزی دوسه صبر كن كه شیرین كرد * انكورنو آورده بیانیه
 (نوآورده طور فنده معناسنه در یعنی قورق كه بحم غوره دیر) ترش طعم و صف تر كیبیدر
 اكئی لذتی مغناسنه در (زیرا طعم طانك فحمله لذت دیمكدر) روزی یا حرف و حدت
 (محصول بیت) طور فنده كتوراش اوزوم اكئی اولور برایی اوچ كون صبر ایله كه لذت اوله
 یعنی طاتلوانه * این بگفت و بمسند قضا باز آمدتی چند از عدول كه ملازم او بودند زمین
 خدمت بپوسیدند كه باجارت سخنی داریم در خدمت بگویم اگر چه ترك ادبست و بزرگان
 گفته اند * یا حرف صله مسند قضا لامیه در محل حكم دیمكدر (بازادات تا كید) تی یا حرف
 وحدت (چند نیجه دیمكدر یعنی بر نیجه شخص) عدول عینك و دالك ضمیله جمع عدلدر
 عادل معناسنه (بعضی نسخه ده عدول من کی واقصد در تعیل بایندن اسم مفعول یعنی
 پاك عادل اسم فاعل طو تیشلر بیلر ایش) كه حرف رباط صفت (ملازم او اسم فاعلاك
 مفعولنه اضا فتیدر (زمین خدمت بیانیه) كه حرف بیان (باجارت یا حرف مصاحبت) سخنی
 یا حرف وحدت (محصول ترکیب) قاضی كچن نظم و نرسوز لر بی سوبلد كدن صكره
 مسند حكم و قضا یه كادی بر نیجه كیمه عادلردن كه آت ملازمی ایدی تعظیم و تجلیل
 طریقسه زمین خدمتی او بدیلر یعنی قاضی یه تعظیم ایلدیلر كه برسوز من وارد ر اجازتله
 خدمت كرده سولیه ایم اگر چه ترك ادب ر او اولور دیمشلدرد * بیت * نه در هر سخن
 بحث كردن رواست * خطا بر بزرگان كرفتن خطاست * نه حرف نفی روایه مقید در
 (محصول بیت) هر سوزده بحث ایلك روا دكلدر او اولور اوزره خطا طو محقق خطا در یعنی
 هر سوزده كلات ایلك جائز دكلدر و اكابر اوزره قصور طو محقق قصور دندر * اما بحكم آن كه
 سوابق انعام خد او ندی ملازم روز كار بندكانست مصلحتی كه بیشتد و اعلام نكند نوعی
 از حیانت باشد طریق صواب آنست كه پیرا من این طمع نكردی و فرش ولع در توردی كه منصب
 قضایا بكاهی مشعست تا بكناهی شنیع ملوث نكردانی حرف ایست كه دیدی و حدیث این كه
 شنیدی * سوابق جمع سابقه در مبتدا (انعامه اضا ف صفتك موصوفه اضا فتیدر تقدیری
 انعامات سابقه در) و خداوندی یه بیانیه (ملازم خیر مبتدا) روزگاره اضا ف اسم فاعلاك مفعولنه
 اضا فتیدر (و بند كانه لامیه) مصلحتی یا حرف وحدت (كه حرف رباط صفت) بیشتد فعل
 مضارع جمع غائب كوررلر (نوعی یا حرف وحدت) طریق صواب بیانیه (پیرا من اطراف
) این طعمه اضا فتی لامیه در (نكردی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب كر دیدندن كاف بحكم
 فحمله ذومك معناسنه) نكردی دولامیه سین دیمكدر (فرش ولع بیانیه) ولع واوك ولامك
 فحمله ل یله حرص معناسنه در (در حرف تا كید) توردی نوئك فحی و ضمیله فعل مضارع مفرد
 مخاطب دوره سین و دویو شیره سین دیمكدر (كه حرف فعلیل) منصب قضا بیانیه (یا بكا بونده
 مرتبه دیمكدر) و یا حرف وحدت (منبع محكم دیمكدر) نا حرف تنبیه (بكناهی یا حرف مصاحبت
 و یا حرف وحدت) شنیع چر كین (ملوث اسم مفعولدر بولاشق معناسنه) نكردانی فعل نفی
 استقبال مفرد مخاطب ایلیه سین دیمكدر (نكردانی فعلی فون برینه هم بازوب فعل نفی ظن
 ایدوب ای لاجمله ملوثا بالذنب الشنیع دین فارسی بی غریب ملوث بیلورمش (محصول ترکیب)
 قاضی یه عدول دیر كه اما اول سبله كه افتدك انعامات سابقه سی بنده لك زمانه ملازمدر

زده سیدی

زده سیدی

یعنی بسنک نمیکند حاصل اولش تمام عمر بزرده نمیکند بزه ملازم اولوب بزدن منقک اولمامشدر
 (ایمدی بوبنده لز بر مصیحتی که کوره لر واعلام ایلیسه لر خیانتدن بر نوع اولور بس طریق
 صواب اولدر که بوطبع اطرافنده چکر نمیه سین و شدت حرص فرشتی دوزب دیو شیخه سین
 زرا منصب قضابلند هر تبدر احترامز ایله برکنانه شایع ایله اول منصبی ملوث ایلیسه سین حر بیف
 بودر که کوردک یعنی نه بلیند اوغلاننی کوردک نه ماهیتد ر وسوزی بودر که ایشندک که سکا بوقدر
 ناسزا کلمات ایلدی * منوی * یکی کرده بی آب روی بسی * چه غم دارد از آب روی کسی *
 (یکی بریسی ادات ربط ضرورت وزن ایچون حذف اولمش تقدیری یکی که کرده در بر بسی که
 ابلش (بی ادات سلب جوامد (آب روی لایمه در بوز صوفی یعنی عرض دیکدر (با حرف مصدر
 (بسی یاه اصلیه ایله چوق دیکدر (آب روی کسی لایمه لر در (محصول بیت) بریسی که چوق
 بوز سنزک ابلش اوله نه غم طونار کیمسه نک آب رو بندن یعنی نه غمی ونه پرواسی وار کیمسه نک عرض
 ا کسکله کندن * بسا نام نیکوی بنجاه سال * که یک نام زشتش کندن باعمال * بسا بسی کبی
 چوق مناسبند در (نیکوی بنجاه سال لایمه لر در (که حرف بیان (نام زشت بیانیه (وشین
 ضحیر نام نیکویه زاجمدر (کند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده نام زشته راجع ضمیر
 ومفعول اولی نام نیکو واثبسی پامالدر (پامال لغتده چینکدر اما بونک کبی برارده ضایع
 معنا سنه در (محصول بیت) چوق واقع او اور الی یاسده کسب اولان نام نیکو که بر جرکین
 ادانی باعمال ضایع ایدر برآنده و بر ساعتده * قاضی را نصیحت یاران بکدل بسند آمد و بر حسن
 رأی و حفظ وفا ی ایشان آفرین کردو گفت نظر عزیزان در مصلحت حال من عین صوابست
 ومثله بی جواب ولیکن (محصول ترکیب) قاضی به صادقی بارانک نصیحتی مقبول کلدی وانلرک
 حسن رأی و تدبیره و حفظ وفا سنه آفرین دیدی وایتدی عزیزلرک نظری بنم حاله عین
 صوابدر ومثله بی جواب ولیکن * بیت * ولو ان حسبا بالملام بزول * اسمعت افکا بقتربه
 عدول * و او حرف ابتدا (او حرف شرط) ان حرف تاصب و رافع (خبا حاک ضمیه لفظا
 منصوب اسم ان (باللام با حرف جر (ملام اوزم معنا سنه مجرورد زبایله جا مجرور یله بزول به
 متعلق (بزول فعل مضارع مفرد مذکر غائب کیدر دیکدر جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع
 خبر ان در وان اسمیه و خبر یله اعرابدن محلی یوق جمله شرطیه مقامنده و واقعدر (اسمعت فعل
 و فاعل اعرابدن محلی یوق جواب لو واقعدر (افکا لفظا منصوب مفعولی یفتیری فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب ز افعال بانک ناقص یایستدن و ضمیر مذکر محلا منصوب مفعولی
 افکه راجع (عدول عینک قحی و ذال معجمه نک ضمیه مبالغه عا ذلدر ملامت ایلیجی معنا سنه
 لفظا مرفوع فاعل یفتیردر و جمله فعلیه اعرابدن محلا منصوب صفت افکادر (بعض تحتیده
 عدول واقعدر عینک و ذال مهمله نک ضمیه دخول وزنی اوزره عادل معنا سنه عدلک چهیدر
 سابقاتی چندان عدوله ده مناسیدر (محصول بیت) اگر محبت ملامت و ازار ایله زائل اولوب
 کیددی البتة بر کون ایشیدردم بریلانکه اتی عدول و یا عدول افترا ایدر یعنی فلانک محبتی
 ملامت و ازار ایله زائل اولوب کیددی دیو ایشیدردم * بیت * ملامت کن هر اچندان که
 خواهی * که توان شستن از زنی سیاهی * که حرف تعلیل (توان شستن یوق اولز یعنی
 ممکن دکل (زنی یاه نسبیه قره عر بلده مستعملدر رنگ دیار بنه منسوب دیکدر (سیاهی
 با حرف مصدر در (محصول بیت) عدوله خطاب ایدوب ذریبنی ملامت ایله هر تقدیر که استریسک
 فایده شی یوقکه بکا تأثیر ایلز زرا زنی کیدن سیاهلنی یوقفله کیدر مک اولمز یعنی بکا محبت
 جانانی ترک ایله دیمک سیاه عر بدن قره اتی کیدر مک کیدر * این بگفت و کسارتا بفحص حال

او بر آنکیخت و نعمت بی گران بر بخت که گفته اند هر گراز رد تر از پوست زوزدر بازوست * کسان را
 را ادات مقول متعلقانند ن کیسه لری دیگر با حرف صله (تفحص فاعل بیاندن مصدر در نجس
 دیگر حاله اضافی مصدر که معنایند در (اویه لایه یعنی حالی بوقلعه) بر آنکیخت بر حرف تأکید
 (آنکیخت فعل ماضی مفرد غائب حواله و مسلط ایلدی دیگر (محصول ترکیب) قاضی مذکور
 یتلری دیدی و متعلقانند ن بعض کیسه لری اوغلانک احوالی نجسه سنه حواله ایلدی که اتی بخلیوب
 قلبنی ملایم ایلدوب قاضی یه مائل ایدر اوغلانک یوانه بی نهایت و بی پایان نعمت دو کدی زیرا
 دیگر ایلر که هر کیسه نك که التون ترازوسنده در زور بازوسنده در بوضرب مثلدر یعنی هر کیسه نك که
 مالی چوق اوله شو بلکه صایغله اویوب ترازو بله طاریمغه محتاج اوله (زور بازوسنده در یعنی
 هر نه کیم استرسه ال و بر دیگر حاصلی مالک و فرندن کنایتدر * وانکه بر بیاندن دست رس ندارد در ره
 عالم کس ندارد * دست رس و صف ترکیبدر زسیدندن وسعت و قدرندن عبارتدر (محصول ترکیب)
 مالدار اوله نك حالی مذکور کیدر اما اولنکه انک دنیا به الی ابرشمن یعنی ماله مالک دکل تمام دنیا به
 کیسه سی یوفدر یعنی مراداتنه ظفر بولغه کیسه ا کا معین و دستگیر اولماز * بیت * هر که زردید
 سرفروآورد * و ترازوی آمین دوشست * هر که یعنی هر کس که حذف و ایصال طریقه که
 اسم اولدی (فرود و فرودالسنز بر میناید در آشاعه دیگر (آورد فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 کتوزدی دیگر یعنی باشین ا کدی حاصلی میل ایلدی دیگر (ترازوی آمین اهن دهور
 (با حرف نسبت تون حرف تأکید (دوش قول مناسبند یعنی ترازو قولی آموز مناسبند دین
 حق ادا ده خطا ایلش (محصول بیت) هر کیسه که التون کوردی ا کا باشین ا کدی یعنی بی اختیار
 میل ایلدی کر که دهور قولی ترازو ایسه ده یعنی التونی ترازو بله وزن ایدنجه کامل اولنجه وزنندن
 بر مقدار اغرجه کلور پس میزانک اول حالتنه سرفروآورد بیور مشدر حاصلی التونده بر هر تیده
 قوت جاذبه وارد که انساندن غیر می جاذبه ا کا میل ایلدر (انوشروان مجلسنده بر کون حکما
 ایلدیلر صابون غم دنیا ده ندر کیمی دیدیکه منصبدر و کیمی دیدیکه کوزل یوزنه بصمقدر بزر چهر
 دیدی باده در جیمسی بوکا فائل اولدیلر (انوشروان دیدی حقیقته صابون غم التوندر که چیما
 بونلر انکله حاصلدر جمیع حکما بوسوزه سرفروآیدیلر * فی الجمله شی خلوق میسر شدو هم در آن
 شب شهنه را خبر شد که قاضی همه شب شراب در سر و شاهد در بر از تنم نختی و بترم کفتی * فی الجمله
 حاصل کلام (شی خلوقی بلای حرف و حدتدر و جائزدر خلوقی باسی حرف تنکیر اوله فاعل (شهنه
 شینک فحقی و حالک سکونیه لغته نائب دیگر (اما بونده صوابشی مر ادر را ادات صله) که حرف
 بیان قاضی مبتدا (و شراب در سر و شاهد در بر حاله در ذرا) بر بونده ایهام طریقه ذکر اولشد در
 فیدر (از تنم نختی به متعلق (یا حرف حکما به و جمله خبر مبتدا در (همه شب نختینک
 و کفتینک ظرفیدر (بترم کفتی به متعلقدر (و از تنم نختی به معطوف (محصول ترکیب) حاصل
 کلام بر کیسه جوان ایله خلوت میسر اولدی وهم اول کیجه صوابشی به خبر اولدی که قاضی
 بتون کیجه شراب باشنده یعنی سرخوش و دلبر سینده سنده و یا بایانده تنم و ذوق و صفادن
 او یومردی و با او یومردی و تنم و نعمات ایله سو یلردی و با سو یلردی یعنی ایرلدی * نظم * امشب
 مکر بوقت می خواند این خروس * عشاق پس نکرده هنوز از کنار و بوس * امشب بو کیجه (مکر
 کا نه (بوقت با حرف ظرف (نمی خواند فعل نئی استقبال مفرد غائب او قومن) یعنی اوتمز
 دیگر (حکایت حال ماضی معنایستنی اخذ ایدنلر نه لفظدن خبر دار امشب و نه معنادن (خروس
 لفظنی مفرد اراد ایلک ضرورت وزن ایچوندر و الاخر و سانساقی ایدنی (یا خود جنس
 خروس مر ادر (عشاق مبتدا (پس نکرده خبری (پس باء عربله بترم دیگر اکتفادن عبارتدر

زردیخی

مطلب

زردسراج چیما

پس بس نکرده نک معنا سنی چوق ایلامش دین چوق خطا ایلمش (نکرده ماضیدن فسعدر
ایلامش دیکدر) پس اسم مفعولدر دین فاعلیت و مفعولیت معنای بی تشخیص و تمیز ایلمش
ایمش (هنوز آن دیکدر) کنار دن بونده آغوش مراددر (حاصلی پهلو دیکدر) و بوش
اسم مصدر در او په معنا سته (محصول بیت) یو کجه کانه وقتنده او تمز بوخروس زبرا عشاق
هنوزا کتفا ایلمش کنار و بوش دن یعنی دهری او په دن و قوجهندن طویماش بعض نسخه ده
یو وزنده و بو قافیه ده بر بیت واقع اولمش بونده * رخسار باردر خم کیسوی تابدار * چون
کوی عاب در خم چوکان آبنوس * رخسار بار لایمه در (در حرف ظرف) خم کیسوی تابدار
لایمه و بیانیه در (تابدار و صفت ترکیبی در) تاب بونده اسمدر بکلم معنا سته (و دار دار یندن
طوینجی دیکدر) تابونده تافتن دن مشتقدر دین بونده تاب و توانی بوغیش (چون ادات
تشبیه) کوی عاج بیانیه (کوی طوب) و عاج فیل کوی (خم چوکان آبنوس لایمه و بیانیه در
) چوکان چیم و کاف بجمه او بی اگر یچه عصاره که اکثرها ندر یعنی کشیشار استعمال
ایدرلر وات اوزرنده انکله طوب چارلر بجم سپاهیلری چرید او یونی پرینه آتی اوینارلر تعریب
ایدوب صولجان دیولر صادک و لامک فحله لایله (آبنوس بانک سکوتیله آب ایله نوسدن
مر کیدر) آب ضو (ونوس سین مهمله ایله نوسدن محفدر) شین بجمه ایله و تحیف ایلمش
قوم هندی (زبرا شینی نقطه ایله انلسین او قورلر و بو اعاج هندک بلوطیدر که هند در یاستده
بر زمان یا تمسله قرار و ونای آبنوس او اور فاحفظ (محصول بیت) یارک رخساری یعنی بوزی
کسوی تابدار بو کجده فیل کو کندن طوب کیدر آبنو سدن چوکان بو کجده تشبیه خاصدر
مذکور بیتک قاضی قصه سته مناسبتی یوقدر لیکن شرح شرح ایلد کبری ایچون شرح
ایلدک * بکدم که چشم فتنه بختست زینهاز * بیدار باش ناز و در عمر در فسوس * چشم
فتنه لایمه در مجاز (بختست اصلی بختنه است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال
اولدی بونده او یوش دیکدر (زینهاز یا ایله ادات تشبیه در) بیدار اسمدر او یاتی معنا سته
(باش فعل امر مفرد مخاطب بیدار اول دیکدر) تا حرف تعلیل (نرود فعل نفی مستقبل مفرد
غائب عرفاعلی) در حرف صله (فسوس افسوسدن محفدر بونده حیف معناسته در (محصول بیت)
بردم که فتنه کوزی او یومشدر یعنی بر دم که عالم اغیاردن خالیلر زینهاز صقین بیدار اول و
او یوقی ترک ایله کیم نمرنازین حیفه کتبه یعنی ضایع پره صرف اولیده * تاشنوی زمسجد آذینه
بانک صبح * یاز در سرای اتابک غریو کوس * تا حرف توفیت در مادام معناسته (ونشوی
فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب مادام که ایشتیبه سین دیکدر (مسجد آذینه جمعه مسجدی
دیکدر) زرا آذینه دال ایله و ذال ایله جمعه کونته دیولر (ذال ایله مشهوردر) امادال ایله مبرحسین
معنا بینک آذینه معناسندن معلومدر (بانک صبح صباح اذانی اضافتی لایمه در) یا حرف عطف
(در سرای اتابک لایمه لدر) غریو کوس لایمه در (غریو او ایله اغلفدر) بونده فریاد و فغان
مراددر (کوس سابقه فصل بیان اولشدر (محصول بیت) مادام که مسجد جمعه دن صباح اذانی
ایشتیبه سین و اتابک سر اینک قابونندن کوسک ناله و افغانی * اب ازاب چو چشم خروس ابلهی
بود * برداشت بکفتن بیهوده خروس * اب برداشتک مفعول صریحی (و ازاب غیر صریحی
) چو چشمه اضافتی بیانیه در (و خروسه لایمه) ایله افعال وزنی اوزره صفت مشبیه و واجب
معنا سته (و یا حرف مصدر و میتدا (بود بانک ضمی و واولک فحله فعل مضارع مفرد غائب
خبر میتدا در ابلهک او لور (و جائز در که ادات زمانیه اوله) برداشت بونده فاعلدر (بکفتن
) یا حرف مصاحبت برداشته متعلق بعض نسخه ده (بکفتن برینه بکفته واقعه در

رد شعی
زد سیروری

رد سروری

مطلب

زده ستروری
و شعی

سوز معنائه بهوده به اضافت بیانیه (و خروسه لامیه) از اب برینه بر لب یازانلر معنائه واصل
 ذکالر ایتمش (محصول بیت) بو بیت بیت اوله مر تبطدر (ای یعنی عاشق لبی چشم خروس کبی
 قزل و صافی اولان معشوق لبسدن فالدرمق خروسک و قسز او تمه سیله ابلهکشر او اوز
 ویا بله لکدر حاصلی زاندره خروس او تمه سیله صباح اولدی دیو جانان صفا سندن فراغت
 ایلک ابله لکدر * قاضی درین حالت بود که یکی از متعلقان در آمد و گفت که خیز و تاپای داری
 کریز که حسودان بر توفیق گرفته اند بلکه حتی گفته اند تا مگر این آتش فتنه که هنوز اندکست
 با ب ت د بیری فرو نشانیم مبادا که فردا چون بالا کبرد عالمی را فر ا کبرد قاضی بدسم درونکه کرد و گفت *
 که حرف رابط مقول قول (خیز فعل امر مفرد مخاطب فاتی دیمکدر خیزیدنن (خاستن دن
 دینلر خطبا ایشلر) تا حرف توفیق (پای داری ایاغک وار یعنی قوت و قدر نک اولدقجه
) کریز فعل امر مفرد مخاطب فاج دیمکدر (کریزیدنن کریمختن دن دینلر بکشر قاچاشلر
) که حرف تعلیل (دق غز و نیمه دیمکدر) یا حرف وحدت و یا تنکیر (بل حرف اضراب
) حتی یا حرف وحدت (تا حرف تعلیل) مکرر حرف تثنی (آتش فتنه بیانیه ذر) که حرف بیان
 (هنوز الا آن دیمکدر) یا حرف مصاحبت (آب تد بهر بیانیه) یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 (فرو حرف تأکید) نشانیم فعل مضارع متکلم مع الغیر در سو بندره لم دیمکدر (نشاندیدن که
 لفظ مشترکدر آتش سو بندر مکه برنسه بی نصب ایلک یعنی بر مصحلت اوزره بر کیمسه بی دیمک
 یننده) مبادا فعل نهی مفرد غائب اولیه دیمکدر دعا مراد در (که حرف بیان (فردایارین) چون
 حرف تعلیل (بالا ارتضاع کبرد طوته ارتضاع طوته یعنی فائقه دیمکدر فاعلی آتش فتنه در
) عالمی یا حرف تنکیر (را ادات مفعول) قاضی مبتدا (بدسم یا حرف مصاحبت) تنکه کرده
 متعلقدر (تبسم تفعل باندن مصدر در کولمسک دیمکدر) در حرف صله (و او ضمیری چودن
 ایچری کانه راجعدر) تنکه کرد نظر ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) قاضی بو حالتده ایلدی یعنی
 پسره بوس و کنکارده ایلدی که متعلقنندن بر یسی ایچری کوردی و دیدی که قاتی و ایاغک اولدقجه
 فاج یعنی ایاغک تحمل ایدوب قادر اولدقجه زیرا حسود ل سنک اوززیکه دق طوتمشله یعنی
 غز ایشلر بلکه حتی سو بکشر تا اوله که بو آتش فتنه که از اجسد ز بر ت د بیری صوفی ایله
 سو بندره وز اولیه یارین چون تنکه مرتفع اولوب فائقه عالمی احاطه ایلدی قاضی تبسمه اگا نظر
 ایلدی و دیدی * قطعه بجه در صید برده ضیم را * چه تفاوت کند که سک لاید * صید بونده
 مفعول معنائه در یعنی مصید بجه برده تک مفعول صریحی (و در صید غیر صریحی) در حرف
 صله در (و برده ماضیدن قسدر ایلتمش معنائه) ضیم صادق و غینک فجه ل یله ارسلان دیمکدر
) را حرف صله و یا حرف تخصیص (لاید فعل مضارع مفرد غائب حاو قیر دیمکدر) لایدیدن
 ایت حاو قیر معنائه (محصول بیت) بجه سبن صید یعنی آوه ایلتمش یعنی باتر مش ارسلان
 نه تفاوت ایدر که ایت حاو قیر یعنی یانه کلوب شکار بن ایماز دیمکدر یعنی اعدانک و حسادک
 بکاضری بو قدر همان جانانیم اولسون دیمکدر (قونه دیر لسه دیسولر طوته کور یاراتکن
 * روی در روی دوست کن بکدار * تا عدد و پشت دست میخاید * روی کنک مفعول صریحی
) و در روی غیر صریحی (و دو سته اضافتی لامیه در) بکدار فعل امر مفرد مخاطب قو یعنی افعال
 ایله (تا حرف تعلیل) عدو مبتدا (پشت دست لامیه و مفعول) میخاید فعل مضارع مفرد غائبدر
 و خبر مبتدا (محصول بیت) خطاب عام طریقیله و یا کلن متعلقه بیوزر که یوز وی دوست
 یوز بنه ایله یعنی ایله و سینه سینه به اول جانانله و قوطمه تا کیم عدو الوی ارقا سنی چکینه عدوت
 و حسدندن حاصلی سن جانانله صفاده اول وقوعدر و حسد آتشته یا نوب کول اولسون * ملک راهم

زبان سید علی و ستروری
زبان سید علی و ستروری

در آن شب آگاهی دادند که در ملک توجین منکری حادث شده است چه فرمائی گفت من او را
از جمله فضلاء عصر و بکانه دهر میدانم باشد که معاندان در حق او بغرض خوض کرده
باشند این سخن در سمع قبول من نیاید مگر آنکه که معاینه کردد که حکما گفته اند * ملک باد شاه
ورا ادات مفعول (آگاهی با حرف مصدر خبردارق دیکدر) که حرف بیان ملک تولا میه (منکری
اسم مفعولدر افعال باینده با حرف وحدت (حادث شده است پیدا اولشدر (جمله فضلاء عصر
لامیددر) بکانه فضلاء و جمله عطف ایلک جائز بکانه فرید دیکدر دهره اضافتی لامیددر
(باشد که اولاکه یعنی احتمالدر که (در حرف ظرف حق اولامیه (بغرض با حرف صله غرضله دیکدر
(خوض شروع معانسته در (سمع قبول من بیانیه و لامیددر (نیاید کز یعنی کیرمن دیکدر (مگر الا
معناستدر (که حرف تعلیل (محصول ترکیب) پادشاهه دخی اول کجده خبردارق و پردلر که سنک
ملیکتکده شونجین برچرکین ایش ظاهر وهویدا اولشدر نه بیوررسین پادشاه دیدنی بن اتی جمله
فضلاء عصر من یعنی زمانه فاضلار بنک بریسین بیلورم و فرید دهرک بریسین میخمل که معاندلر
وحتود و عدولر انک حقیقه غرضه شروع ایلش اولر بوسوزنم سمع قبوله کیرمن الا اول وقتکه
معاینه و آشکاره اوله زیرا حکما دیکدر * بیت * بندی سبک دست بردن بلیغ * بدندان بردشت
دست در بیغ * با حرف مصاحبت (تند لفظ مشترکدر ترکیده اینی کبی برسی که کین معناستدر
بریسیده جدتلی یعنی یاز معناسته دژ (با حرف مصدر بونده حدتله و تیر لکله دیکدر (سبک
لغته بدنی دیکدر خقیق معناسته اما بونده فوری دیکدر یعنی تأیسز و فکر و فراسنسر دیکدر
(بردن مصدر یتهمر بطدر (دست دبو یله در (با حرف صله بردنه * معلقدر (تیغ فلچدر سیف معناسته
بدندان بردک مفعول غیر صریحی (پشت صریحی (پشت دست در بیغ بیانیه در (محصول بیت)
حدتله فوری ال قلجه ایلتمک یعنی ال صوتی حیف و بیعتلق ال ارقاسنی دیشنه ایلدر حاصلی
اول حاتی ایلک حیفلقوب و بشیمان اولوب ال ارقاسنی دیشنه ایلدر اسناد مجازیدر ققدر
بعض نسخهده * بردیرنه کرد واقعدر ایضرد دیکدر یعنی بوحدت شبیله حیف دیوال ارقاسن
ایضرز مصراع اولک معناستنی در زمان دشواری و ضجرت دست بلیغ بردن بشتاب و استیجال
دین معنای دشوار ایلش و صراغله ال یعنی ایلتمک قلجه دین معنای صرب بیره چکمش (و برد
فعل مضارعدر بردن دیدلر صفرق سوبلشدر * شنیدم که سحر کاهی ملک باتنی چند از خاصان
بر بالین قاضی رسید شمع زاید استاده و شاهد نشسته و می ریخته و قدح شکسته و قاضی در
خواب مستی بی خبر از ملک هستی بلطفش بیدار کرد و گفت برخیز که آفتاب برآمد دریافت
حال چیست گفت از کدام جانب برآمد گفت از جانب مشرق الحمد لله که هنوز در توبه بازست
بحکم این حدیث که (لا یعلق باب التوبه علی العباد حتی تطلع الشمس من مغربها) گفت استغفر الله
واتوب الیه * سحر کاهی ایرته سحر وقتی (ملک پادشاه با حرف مصاحبت (تنی با حرف وحدت
بر نیجه تنله دیکدر (بر حرف صله (بالین قاضی لامیه بصدیغی اوچنه یعنی باشی اوچنه (ایستاده
و استاده تخفیف یا ایله طورمش دیکدر ماضیدن قسمدر اسم مفعول دین فاعلی مفعولدن فرق
ایلر ایش (قاضی مبتدادر) خواب مستی مستلک او یقوسنده خبر میدادر (بخیر از ملک هستی
خبر بعد الخبردر) یافت اکلدی حضرت شیخک بخیر از ملک هستی دید بکندن صکره (دریافت
بیوردیغی ترددن خالی دکل قائل (در توبه لامیددر مجازا (یاز بونده * آچندر مقترح معناسته
(بحکم این حدیث (با حرف مصاحبت و اضافت لامیددر (حکم بونده سند و حجت معناستدر
(که حرف بیان (لا یعلق فعل نئی استقبال مفرد مذکر غائب مبنی لفظول لا یجعل مطلقا دیکدر
(باب التوبه فاعل لا یقلدر و لامیددر مجازا (علی العباد لا یعلق به متعلق (حتی تطالع ان مقدره

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

و سروری

ایله منصوبدر الی ان تطلع دیکدر (الشمس لفظ مرفوع فاعلی من مرفیها تطلع به متعلقدر
 (استغفر فعل مضارع متکلم وحده (الله لفظا منصوب مفعولی (واتوب استغفر به معطوف فعل
 مضارع متکلم وحده در نصر باینک اجوف واویستنن (الیه اتوب به معلقدر (محصول ترکیب)
 ایستدم که اول صباح وقتند پاشاه خواصندن برنیجه شخصله قاضینک باشی اوجنده ارشدی
 یعنی کلدی شمعی کوردی برنده طوزوب بنارو دلبر مجلس کنارنده اوتوروش و باده دوککش و قدح
 صحنش یعنی بولری بویله کوردی و قاضی مستلاک او بقوسنده واراق عالندن بخصرملک آنی لطفله
 بیدار ایلدی یعنی او یاردی و دیدی قالی که آفتاب طلوع ایلدی قاضی اکادیکه حال ندر دیدی
 آفتاب نه جائیدن طلوع ایلدی پاشاه مشرق جانندن دیدی قاضی دیدی الحمد لله که تو به قبوسی
 هنوز اچقدر بو حدیث شریف استدلایله که تو به قبوسی باغلبانجان عبا انوارزه شمس مغربدن
 طلوع ایلدنجه اندن صکره قاضی دینی ایلدیگم خطادان الاهدن مغفرت و عفو طلب ایدرم و دخی
 نامشروع و ناممقول ایش اشلیم خدایه تو به ورجوع ایدرم یعنی جمیع نامشروع ایشلردن شدنکر و
 فراغت ایده رم * قطعه * ابن دوچیزم برکنانه انکیختند * بخت نافر جام و عقل نامم * چیزم می
 معناه کنانهاه مفید در (انکیختند فعل ماضی جمع غائب اغرا ایلدیله یعنی قنندر دیلدر دیکدر (بخت
 نافر جام بیایه (نافر حرف توصیف نئی (فرجام فانیق فحمله ایشک صویکی عاقبت کار معنا سنه
 (محصول بیت) قاضی تو به واستغفار ایلدکن صکره بویکی بیتله اعتذار ایلدر که بویکی نسنه بی
 کنانهاه قنندر دیلدر بریسی عاقبتسن یعنی ابرو ناقص طالع و بر یسیده تمام و ناقص عقل (مصراع
 ثانی مصراع اولی بیان ایدر حاصلی طالعکم و عقلک قصور یلدر بی معصیته اغرا واغوا ایدن
 * کر کر فسارم کنی مستوجیم * و بر بخشعی عفو بهتر زانتقام * مستو جب استغفال بایندن
 اسم فاعلدر مستحق معنا سنه (باحرف تاکید (بخشعی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 واققدر بغشلسک دیکدر (عفو میدا بهستر خیر (زانتقام بهتره متعلق جمله اسمیه جواب
 شرطدر (محصول بیت) اگر بی جرم ایچون مؤاخذه ایدوب گرفتار عفو بت و عذاب ایدرسک
 لایق و مستحقم و اگر رخیلی صفتله متصف اولوب کناهی و جرمی بغشلا ایشک بهر حال
 عفو و غفران انتقام ایدوب عفو بت ایلدکن یکر کدر * ملک کفت تو به درین حالت که
 برهلاک خود اطلاع یافتی سودی ندارد قال الله تعالی فلیک یغفهم ایما نهم لمارأوا باسنا *
 یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب (سودی باحرف تنکیر یاه وحدت دینلر فکر سز سو بشلر) فا
 جواب شرطه داخل اولان فادر (لم یک اصلی بیکون ایدی لم جائزه داخل او لغله التفاء
 ساکنین واقع اولدی اوودن و نوبندن و اوحذف اوانسی لم یکن قالدی صکره تون کثرت استعمال
 ایچون تخفیفنا حذف اولندی جواز طریقیله لزوما دکل (ینفع فعل مضارع مفرد مذکر غائب (هم
 ضمیر منصوب متصل مفعولی (ایمان لفظا مرفوع فاعلی هم ضمیر مجرور متصل مضای ایسه
 (لما وقتا دیکدر (رأوا فعل ماضی جمع مذکر غائب مهموز الین معتل اللام و اوخبر سا بقده
 مذکور کفاره راجعدر (باس لفظا منصوب مفعول نا مجلا مجرور و مضای ایددر (محصول ترکیب)
 پادشاه دیدی بو حالتده آو به که کندی هلاککه مطلع اولدک قائده و بر من تنکه خدا بیورر
 مشرکله ایمان کنوزمک نفع و بر من وقتا که شدت عذابمزی کور دیلرسه یعنی ایمان باس و خوف
 مقبول دکلدر سنده ای قاضی هلاک اولاجنک بلدک که تو به واستغفار ایلرسک * قطعه *
 چه سوداز دزدی آنکه آو به کردن * که توانی کنداندخت بر کاخ * دزدی باحرف مصدر
 (که حرف بیان (توانی فعل نئی مستقبل مفرد مخاطب (کند لفظ مشهور در فارسیده و ترکیده
 و ترکیجه اوقرغ دیدیلر (کاخ کاف عربیله قصر در ککو شک معناسنه (محصول بیت)

زَدِیَرُورِی و شَمْعِی

مَطْلَب

اَوْشَر بَلَدِن

او غریب قدر نه فائده اول وقت توبه ابلک که کوشک اوزره کند اتمغه قادر اولیه سین بعنی
 قصره چنماغه عدم قدر تکدن خرسز لقدن توبه ابلک نه فائده ابعدی سنده ای قاضی عقوبتدن
 خلاص اولیه جک بلور سین که توبه ایدر سین * بلند از میوه کو کوتاه کن دست * که کو تبه
 خود ندارد دست بر شاخ * بلند کو تک مقدم مفعول ایدر (از میوه گاه کند مفعول بر مخاطب
 بجز یاد ایدوب اکا خطاب ایدوب کودری یعنی بلند، سوبله (کو یونده ادات تا کید در بدین
 زائد سوبیش (دست کنگ مفعول اول صریحی (و کوتاه نایدی (وازمیوه غیر صریحی (که
 حرف تعلیل (کو تاه میتدا (خود ادات تا کید (ندارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی
 تختند، کو تاهه راجع ضمیر در (دست مفعول صریحی (بر شاخ غیر صریحی و جمله فعلیه
 خبر میتدا در (محصول یت) بلند اولان کیمسه به سوبله ای مخاطب مجرد که ایلیک میوه دن
 کوتاه ایله یعنی قصه ایله حاصلی الک جک اوزامه میوه به یعنی بوتنیله بلند فائده لازمدر (کوتاه
 قداولانه لازم دکل زیرا کوتا، فامت خودداله و بداشه ال طوتماز یعنی ال ایشدره من که اکه تنبیه
 لازم اوله * ترا با وجود چنین منکری که ظاهر شد خلاص صورت نیند این بگفت و مو کلان
 عقوبت در وی او بختند گفت مرا در خدمت سلطان یک سخن باقیست ملک پرسید
 آن چیست گفت * منکری با حرف وحدت (که حرف رابط صفت (خلاص تراقرینه سوبله
 خلاص توتقدیرنده در و میتدا در (صورت نیند خبری ملحوظ و متصور دکل دیکدر (مو کلان
 عقوبت لامیه (مو کلانی جلا ددن اعم طوتم زائد سوبیش (در حرف صله (وی ضمیری قاضی به
 راجع صدر (او بختند یا بشدیلر دیکدر (او بختند بر بنه آویخت یازان و فاعلی پادشاهی طوته تک
 غریب مطالعه سی وارا امیش (گفت قاضی (مرا بنم دیکدر (محصول ترکیب (سنگ
 بو بچلین برنا مشروع ایشک و جودیه که سندن ظاهر اولدی خلاص صورت بغل یعنی
 خلاص اواق مفعول دکلدر پادشاه بوسوزی سوبلیدی و اشکجه موکلاری یعنی جلا دلر
 قاضی به یا بشدیلر قاضی دیدی بنم پادشاه خدمتده برسوزم باقیدر یعنی برسوزم دخی وار دیکدر
 پادشاه صور دیکه اول ندر قاضی دیدی * قطعه * با آستین ملالی که بر من افشانی * طمع
 مدار که ازدانت بدارم دست * با حرف مصاحبت سببیت متضن (طمع مداره متعلق
 (آستین ملال بنسائیه (با حرف وحدت و با حرف تکثیر حرف مصدر بدین یکلس سوبیش
 (که حرف رابط صفت (افشانی فعل مضارع مفرد مخاطب سلکر سین اعراضدن کنایتدر
 (طمع مدارک مفعول صریحی و با آستین غیر صریحی (مدار فعلی مفرد مخاطب دار بدین
 طومعه دیکدر (که حرف بیان (ازدانت بدارم مفعول غیر صریحی و دست صریحی
 (محصول یت) بر ملال آستین سببیه و یا ملال آستینی سببیه که بنم اوزریمه سلکر سین یعنی که
 سندن اعراض ایدر سین طومعه یعنی امید ایله که دانمکن الم طوتم یعنی انککندن الم حکم
 * اگر خلاص محالست ازین کنه که مرا * بدان کرم که توداری امید واری هست * بدان
 با حرف صله (که حرف رابط صفت (امید واری با حرف مصدر (محصول یت) اگر
 خلاص محال ایسه یعنی قور تعلق ممکن دکل ایسه بوکشا هدن که بنمدر یعنی بنده اولان
 کناهدن خلاص جائز دکل ایسه اول کرمه که سنگ وار امید لیلک وارد یعنی کرم و لطف که امید
 وارم اندن رجای قطع ایلم * ملک گفت این لطیفه بدیع آوردی و این نکته غریب گفتی
 ولیکن محالست عنایت و خلاف شرع که ترا امروز فضل و بلاغت از چنگ عقوبت من
 برهاند مصلحتی بنم کد ترا از قلعه بشیب اندازم تا دیگران عبرت گیرند گفت ای خداوند جهان
 برورده نعمت این خاندانم و نه تنها من این کنه کرده ام دیگری اندازتا من عبرت کرم ملک ازین

زده سروری

زده سروری

زده سروری

زده سروری

زده سروری

ایکجی قرن فامک ضمیمه در لطابع

سخن خنده آمد و بعفواز سر خطای اودر گذشت و معتنان را که اشارت بکشتن او کرده بودند * گفت ملک دیدی (لطیفه آوزدینک مفعول اولی) و بدیع نائینی بدیع عجیب دیمکدر (ونکته کتینک مفعول اولی) و غریب نائینی غریب معناسنه در (لطیفه بی بدیمه ونکته بی غریبه مضاف ایدن نه ملاحظه ایلدی مسکین) چنک عقوبت بیانیه (منه اضافت لاه بدر) باحرف صله) و شیب نشیبدن مخفف لفظ سدر (شین نشیبدن مخفف اولدینی کی آشفا و آت واست معنایزده مستعمل لفظدرگاه اولور که اتباع و مزاجه طریقه تیب لفظنی بو که صطف ایدوب شیب و تیب دیرلر عریبه حسن بسن و ترکیده قزن قرزن دیدکلری کی) پرورده نعمت این خاندانم لایمه لر در (پرورده اسم مفعولدر سر سودا و جهت معناسنه در) خطابه اضافت لایمه در (متمت تفعل بایندن اسم فاعلدر بر کیسه نک ذلتی استمکه دیرلر) و الف و نون ادات جمعدر (محصول ترکیب) پادشاه دیدی بو لطیفه بی عجب کتور دک و بو نکته بی غریب سو یلدک ولیکن محال عقلدر و خلاف نقل که سنی بو کون فضل و بلاغت بنم عقوبتم پنجه سندن قورتره یعنی خلاص ایلیمه مصلحت اتی کور ورمکه سنی قلعه دن اشاغه خنده اتام عبرت طوته لر یعنی تاکیم غیر بلر عبرت الهرقاضی یوسوزی ایشیدنجه دیدی ای جهانک پادشاهی بو خاندانک نعمتی پرورده سیم بو کناهی بانکز بن اشلامشم بدن غیر بسنی آت تاکیم بن عبرت الام پادشاهن بوسوزدن خنده کلدی یعنی گولدی و عفوایله انک خطاسی سوداسندن کچدی وانک متعترینه که بو نک هلاکته اشارت ایشلر ایدی دیدی * بیت * همه حال عیب خویشتید * طمنسه برهیب دیگران مزیند * حالک عینه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتسدر (خویشنه لایمه در) طمنه هاه رسمی علامت نقلدر عرضه و معشوقه کی (عیب دیگران مصدرک مفعولنه اضافتسدر) مزیند فعل نهی جمع مخاطبدر اور مالک دیمکدر (محصول بیت) جیمکز کندی عیبرکز حال بسز یعنی هر بر بکرده پنجه درلو عیوب واردر ایدمی غیر بلرک عیوبنه طمنه ایلک * حکایت منظومه * جوانی پاک باز و پاک رو بود * که با پاکیزه روی در کور بود * جوانی باحرف وحدت (پاک وصف ترکیبدر پاک نظری دیمکدر مصلح معناسنه) پاک روده وصف ترکیبدر پاک یوریشاومعناسنه مستقیم دیمکدر (که حرف رابط صفت) باحرف صله (پاکیزه پاک معناسنه در) پاکیزه روی وصف ترکیبدر کوزل یوزلی (باحرف وحدت) در حرف ظرف (کروکاف بحکم کسریله ورائک فحمله رهن معناسنه در) محصول بیت) بر پاک باز و پاک روحوان و اربادی یعنی صالح پاک دامن که بر پاک رویه مرهون ایدی یعنی گرفتار و مبتلا ایدی (بعضیلر کور برینه کرویازدیله کاف عربنیک ورائک فحله بله کشتی معناسنه ودریا عبارتنی بو که قرینه طوتدی لیکن عربده بو یله برده و اواعلال اولماق خلاف قیاسدر انکیبون مشهور اغتلبده موجود دکل و فارسی اغتلبده کروغوغنی دیشه دیرلر یعنی ایچی بوش دیش که قورت میش اوله علی کل حال عربی و فارسی اغتلبده موجود اولماق فرنگجه ویا اورجه اولتی کرک * چنین خواندم کدردریای اعظم * بگردابی در افتادند بام * که حرف بیسان (باحرف صله) کرداب کاف بحکم کسریله صوچوراسکی یعنی صوچور بلوب باندینی برکه هلاک اولتی خوئی اوله عربجه در ذور دیرلر باحرف وحدت (در حرف ناکید) افتادند دوشدیله (با هم یله) محصول بیت) حکایه رده شوبله او قوم که در بای اعظمه بر کردابه دوشدیله ایکی یله) حضرت شیخ بو بنده اجمال ایش (یعنی پنجه دوشدکلری بیان اولندی * چوملاح آمدش تادست کیرد * مبادا کاندران حالت بمرد * ملاح کبچی) آمدش شین معناسنه دسته مقیددر (دساش تقدیرنده) نا حرف تعلیل (مبادا فعل نهی غائب) کاندران که حرف بیان (بمرد

زده شیعی

نخبه انضیل واجمیدر لطابع

فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتاده جوانه راجع ضمیر در (موصول بیت) چونکه ملاح کلدی
 تاعاشق جوانک این طوطه اولیه کیم اول حالتده اوله دیو * همی کفت از میان موج و تشویر *
 مرا بگذار و دست یار من کبر * همی ادات حکایه (میان موج لایمه در یاه بطنیه) تشویر
 نالک قحی و شینک سکونیه خجالت معناسنده در (تشویش معناسنده کاور) بعضی ملاحظه عطف
 تفسیری طوطی بگر (بگذار قو یعنی ترک ابله) دست یار من لایمه ل در (کبر فعل امر مفرد مخاطب
 طوط دیعکدر (موصول بیت) جوان ملاحظه موج و تشویر یعنی امواج دریا اورته سنده سو بلردی
 بی قو و یار بک این طوط یعنی ائی خلاص ابله بن بوغیلور رسم بوغلام * درین کفتن جهان
 بروی برآشت * شنیدندش که جان میداد و میگفت * جهان میتدا (و بر آشت خبری) شنیدندش
 شین جوان معهوده راجعدر (که حرف بیان (موصول بیت) بو سوزی سو یلکده جهان اوزر بته
 پر بشان یعنی قرش مورش اولدی اکا یقین اولان کیمسه لرائی ایشیدیلر که جان و پرردی
 و سو بلردی سو یلک کلن بیک مضمونیدر * حدیث عشق ازان بطل میوش * که در سختی
 کند یاری فراموش * حدیث عشق لایمه (بطل بیکار دیعکدر یعنی درد عشقندن خالی) میوش
 فعل نهی مفرد مخاطب در (نیوشیدندن ایشتمک و دیکلمک معناسنه) که حرف رابطه صفت (سختی
 یا حرف مصدر (یاری یاسیده بو یله در دوستلق معناسنه) فراموش اسم مصدر در اونته دیعکدر
 (موصول بیت) عشق قصه سنی اول بطلدن دگله که شدت حالده یاربیلغی و دوستلغی فراموش ابلیه
 اونوده * چنین کردنیاریان زندگانی * زکار افتاده بشنو تابدانی * یارانندن مراد عشاقدر (زندگانی
 یا حرف مصدر در دیر لک دیعکدر (کار افتاده مجرب احوال دیعکدر یعنی باشنه ایش دوشش
 دیعکدر بو بیک مصرع اولی ایات سابقه به ناظر در) و مصرع ثانسی ایات آینه به فند پر
 (موصول بیت) مذکور جوان کبی ایلدی یاریان دیر لکی پس باشنه ایش دوشندن یعنی احوال
 روز کاری تجر به ایلیدن ایشت مراد مجرب احوال دن حضر شیخ کنیدر انک ایچون بیورر که
 تابه سین * که سعدی راه و رسم عشق بازی * چنان داند که در بغداد تازی * که حرف بیان در
 مصرع ثانی بی (سعدی میتدا) رسم بونده عادت و قانون معناسنه در (عشق باز بونده عاشق
 معناسنه در) یا حرف مصدر عاشق دیعکدر (مصرع ثانی خبر میتدا در) که حرف بیان
 تازی عربی دیعکدر عرب بی دل مراد در (بغداده تخصیص ایلمک وجهی بودر که کندی زمانده
 بغدادی عرب و عجم ذیلنی فصیح سو یلر لردی اما بو زمانده ایکه سندنده بی بهر بر بلوک جهله در
 (موصول بیت) سعدی عاشق راه و رسمنی انجلین بیلور که بغدادده عرب بی دلی یعنی اهل بغداد
 اسان عربی ابو یلید کبری کبی (سعدی عشق باز اقی طریقنی انجلین ابو بیلور مصرع ثانی بیک
 معناسنی انجلین بیلور که بغدادده عرب بی بیلور یعنی شبهه سز بغدادده عرب و ارا بدو کتی یلیدی کبی
 عشق باز انک رسم و راهنی دخی انجلین بیلور دین کیمسه هیچ نسنه بلز ایش * دلارامی که داری
 دل درو بند * دگر چشم از همه عالم فرو بند * بو بیت حقیقی به و مجازی به معجمدر (دلارام
 و صف ترکیبید آرامیدن دن بیکلمک یعنی راحت اولوق) یا حرف وحدت (که حرف رابطه
 صفت) (دلارام دار بیک مقدم مفعولیدر طوطا سین دیعکدر و آر اقدن تمیز در) دل بندک
 مفعول صریحی و در غیر صریحی (او ضمیری دلارامه راجعدر) بند فعل امر مفرد مخاطب در
 (بندیدندن بغله دیعکدر) دگر دخی دیعکدر (چشم فرو بندک مفعول صریحی) از همه عالم غیر
 صریحی فرو بندیم دیعکدر (موصول بیت) بر دلارامک که وار کولکلی اکا بغله یعنی اکا تملق ابله
 دخی کوزوکی جمع مالدن یوم یعنی اندن غیر بی به التفاسات ابله اگر ظاهراً دلارامی در
 و اگر باطن (مصرع ثانی بیک معناسنی کرو دوکل مالدن چشمکی اشاغه بغله دین معناسنی

زدشعی

زدشعی

فتی بدباغش * اگر لیلی و مجنون زنده کشتی * حدیث عشق از بن دفتر نو شتی * دفتر دن
 مراد کتاب کلمات است (کشتی و نوشتی بازی حرف حکایه در (محصول بیت) اگر
 ایلی ایله مجنون زنده اولایدی یعنی صاغ اولسه زدی عشق قصه سنی بو کتابدن بازار لردی
 یعنی هر زیستی (حضرت شیخک بو سوزی بشنجی بابه نسبتدر که عشق بایددر * باب ششم
 در ضعف و پیری * حکایت * باطاشقه دانشمند ان در جامع دمشق بجی همی کردم
 ناگاه جوانی از در درآمد و گفت در میان شما کسی هست که زبان فارسی داند اشارت
 بمن کردند گفتیم خیرست گفت پیری صد و پنجاه ساله در حالت زعزت و بزبان فارسی چیزی
 می گوید و مفهوم ما نمی کردد اگر بگرم قدم رنجبه شوی مز دیانی باشد که وصیتی کنند چون
 بیالینش فرار سیدم این میکفت * با حرف مصاحبت (طاشقه دانشمندان بیانیه) طاشقه
 همزه سنی حرف و حدیث دین خطا سونلش (بجی یا حرف تکبیر (پیری یا حرف وحدت
 (صد و پنجاه ساله یوزالی یاشلی دیمکدر (حالت نزع لایمه (با حرف مصاحبت (زبان فارسی
 بیانیه (چیزی یا حرف وحدت (و او حرف حال مفهوم مالایمه (نمی کردد اولماز دیمکدر
 نمی شود مناسبه (بگرم یا حرف مصاحبت (قدم رنجبه شوی الم و زحت معنا سته در
 قدم زحمته کرر سک دیمکدر بیاق یوز یکدن کتایتدر (مزد میک ضمیمه و زانک سکونیه
 اجرت و کرا دیمکدر اما بو تک کبی پر زده ثواب معنا سته در (یانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 یابیدنن بولق معنا سته یافتدن دینلر خطا ایلدیلر (باشد که اولا که یعنی مر جودر که دیمکدر
 (وصیتی یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر (بیالینش یا حرف صله یصد و غنه دیمکدر (فرا
 حرف تأکید (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایشدم دیمکدر (این میکفت بو ایکی بیلی
 او قوردی (محصول ترکیب (دانشمند طاشقه سیله بحث ایلر ایدم جامع دمشقده یعنی بی
 امیه ده ناگاه بر جوان چو دن پیچری کردی و دیدی سزک ارا کرده بر کیسه وار میدر بحم دیلیتی
 ییلور شیخ دیر که بکا اشارت ایلدیلر یعنی ایشته بو ییلور دیدیلر بن دیدم خیر در جوان دیدی
 یوز اللی یاشنده بر بیر حالت زعزده در و فارسی دل ایله بر نسته سو بلر حالبو که بزا کلامرنا کر کرمله
 قدم رنجبه اولور سک یعنی زحمته کرر سک ثواب بو لور سین مر جودر که بر وصیت ایلیه مبادا
 فوت اوله چونکه یصد یغنه یعنی باشی اوچته ایشدم بو ایکی بیلی او قوردی * قطعه * دی چند
 کفتم بر آرم بکام * در یغا که بگرفت راه نفس * دم نفس (یا حرف وحدت (چند نیجه دیمکدر
 ضرورت و وزن ایچون تقدیم و تأخیر فلتمشدر تقدیری کفتم دی چند (بر آرم چوقارم دیمکدر
 (بکام یا حرف صله و یا حرف مصاحبت کامه و یا کامله دیمکدر (کام کاف عربله بونده ایهام
 طریقیله مذکور در مراد ایله دماغ بیژده فتامل (در یغاد اله کسره و ضمه لغتدر (الف حرف
 ندا یعنی حرف ندبه (بگرفت فعل ماضی مفرد غائب یعنی للمفعول معنا سته طولدی دیمکدر (راه
 نفس لایمه (محصول بیت) دیدم که بر قاج نفس مراد بجه کتورم یعنی چوقارم یا خود اعرصه حاصلی
 بر قاج زمان یشایوب عمر سورم در یغ و حیف که نفس یولی طوتلادی چنمغه مجال قالدی حاصلی
 اجل کلدی ایشدی (مصراع اولک معناسنی ایشدم که بر قاج نفس مرادله یوقاری کتورم دین
 ادایی ابو کتورمش * در یغا که بر خوان الوان عمر * دی چند خوردیم و گفتند بس * بعض نسخهده
 دی خورده بودیم و اقمدر (خوان الوان عربی بیانیه لدر (محصول بیت) حیف که عمر که در او در او
 نعمتی سفره سنده یعنی انواع نعم عزمده بر نیجه نفس بیدک و ایچدک و بترید بیدیک دیدیلر حاصلی
 نطقه مر قطع ایلدیلر (خوان بو زده سفره معنا سته در دین کیجه بیدیکن بیانیش * معنای
 این سخن باشامیان تعربی کفتم لیب کردند از عمر در از و ناسف خوردن او رحبات دنیا کفتمش

زده شی

زده شی

زده شی

چه گونه در بن حالت کف چه کوم * (محصول ترکیب) بوسوزک یعنی بویکی ببتک معناسنی
 شام قومه عر بنجه سوله دم نجب ایلدیلر انک اوزون عرندن و حیات دنیا به نأسف و غصه
 بد بکنه دیدم بنجه سین بو حیات سده دیدی نه دیم * قطعه * نه دیده که چه سختی همی
 رسد بکسی * که ازدهانش بدره بکنسد دندانی * ندیده استفهام انکاری کورمش میسین
 دیمکدر (که حرف بیسان) بکسی یا حرف ضله و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت
 دهانش نون ضرورت وزن ایچون ساکن اوقتی کرک) بدر طاشره دیمکدر (میکنند
 کاف مضموم اوقتیجی کینوت معناسنه اولور ایدرل دیمکدر یعنی طشره ایدرل چیقارمقدن
 عبارت اولور اما کاف مفتوح اوقتیجی قو باررل دیمکدر علی کل حال چیقارمقدن کنایتدر
 دندانی یا حرف وحدت (محصول بیت) کورمش میسین که نه شدت و الم اریشور شول
 کیمسه به که ذها نندن بریشنی چقارله یعنی بریشنی چیقارنجه نه قدرالم چکر (ندیده هر نه سی
 خطاب ایچوندر دین بیا خطابدن و همزه توسلدن آگاه دکل ایش * قیاس کن که چه حاش
 بوددران ساعت * که از وجود عزیزش بدر رود جانی * حاش ضمیری کسی به راجعدر (وجود عزیز
 یانیه و شین ینه سابق کبی (جانی یا حرف تکبر) (محصول بیت) قیاس ایله که حالی نه اولور اول
 ساعته که وجود عزیزندن جانی چیقه کیده یعنی روحی بدندن چیقه کیده مصراع ثانی بک معناسنی
 که انک عزیز وجودندن برجان طشره کیده دین قنده انسانده بر قاج جان واریش کبی * کقم
 تصورمک از خیال بدر کن و هم را بر طبیعت مستولی مگردان که فیلسوفان گفته اند که مزاج
 اگر چه مستقیم بود اعتماد بقار نشاید و مرض اگر چه نل بود دلالت کلی بر هلاک نکند اگر
 فرمای طبیی را بخوانیم تا معالجه کند که به شوی کفت هیهات * تصورمک مصدرک مفعولده
 اضا فئیدر مستولی غالب دیمکدر استعمال بابندن اسم فاعلدر (مگردان فعل نهی مفرد
 مخاطب ایله دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیددر) که حرف تعیل (فیلسوف فایک و لامک
 فحعل یله حکیم معناسندر) (که رابط مفعول و قول) (اعتماد بقا مصدرک مفعولده اضا فئیدر) (را
 ادات صله) (هائل قور قیج (طبیی یا حرف وحدت) (را ادات مفعول) (تا حرف تعیل (هیهات
 یعنی محسالد) (محصول ترکیب) پیره دندیم که اولوم تصور بینی خیالکدن اخراج ایله و هم و خوفی
 طبیعته غاب ایله زیرا حکما دیمشدر در مزاج اگر چه مستقیم و قوی اولور بقایه اعتماد ایله که
 لایق دکل و مرض اگر چه نل و مخوف اولور اما هلاک کلیا دلالت ایلر اگر بیوزرسک سکا
 بر طبیی دعوت ایله لم تا کیم سکا معالجه ایله که ایوا اولاسین یعنی صاغله سین هیهات دینی یعنی
 بو محسالد * منوی * خواجه در بند نقش ایوانست * خانه از پای بست و پرانست * خواجه
 و ززاده و تعظیمی واجب اولان ار باب دولته مستعملدر بونده مطلقا دولتی مراددر (بند بونده
 قید و هموس و ارز و معناسنه) (نقش ایوان مصدرک مفعولده اضا فئیدر ایوان کسر همزه ایله
 چارطا قدر عیدر اما عجم فتح همزه ایله اوقور) (پای بست پای عریک فحبله تل معناسنه در که
 عر بنجه اساس درلر باه عجمه اولاسیده تجو بز ایلین افتر ایش) (وران خراب دیمکدر) (محصول بیت)
 خواجه قصرک نقشی قیدندر ایکن خانه تلدن خرابدر یعنی سن نیم ایچون طیب تدارک الله ده سین
 لیکن بنساع وجود فتابه مشرفدر * دست برهم زند طیب ظریف * چون حرف یند اوقنده
 حریف * دست زندک مفعول صریحی (و برهم غیر صریحی) (و طیب فاعلی) (وظلر بقه اضافتی
 بیانیه در) (حرف خاه عجمه تک فتحی و راه مهلهک کسر یله صفت مشبهه در بونا مش معناسنه حرف
 یندک مفعول ثانی و افتاء و او ایله اکایددر) (و حریف یعنی شخص مفعول اولی) (محصول بیت)
 ظریف اولان طیب البنی بر برینه اورر نأسف و تعابن طرفیه له اما علاجه مباشر اولر چونکه

ردشعی

ردشعی

ردشعی

حریف می بوی بونامش و دوشش کوره یعنی حالت زرعه قریب و مشرف علی الموت کوره زرا بلور که
 علاج بذیر اولوب سببی ضایع اولور * پیرمردی زرع مینالید * پیرزن صندلش همی مالید * پیرمرد
 مرد پیر تقدیرنده در بر قوجه ارکشی (زرع بر مضاف مقدر تلخی زرع دیمکدر) مینالید حکایت
 حال ماضی معنایه ایکلردی دیمکدر زرا جان آجیبی سائر آجیره بکره من (پیره زن تقدیری پیره
 زیندر ضرورت وزن ایچون و قرینه قائم اولدیغیچون یاه وحدت ترک اولندی بونده بر قوجه قری
 دیمکدر زوجی سی و قز قزداشی و متعلقا تندن بر قری اولوق جائزدر (صندل هند دیارندن کلور
 بر خوش قوقولی اغاچدر آتی دکر منده یادور بیله اون ایدرلر وانی کلابله خلط ایدوب دفع صداع
 ایچون باشه سوررلر و دفع حرارت ایچون اللره و ایاقلر قورلر (شین صمیر پیره راجه ندر) همی مالید حکایت
 حال ماضی ندر اغتده ووغتی دیمکدر اما بونده سورتمک معنایه ندر (محصول بیت) بر پیرمرد زرع
 آجیبسندن ایکلردی و بر پیره زن اکا صندل سورردی * چون محیط شد اعتدال مزاج * نه عن بیت
 اثر کندنه علاج * چون حرف تعلیل (محیط تفعلیل بائیدن اسم مفعولدر لغتده دوشش دیمکدر اما
 بونده محفل معنایه ندر) اعتدال مزاج مصدرک فاعلنه اضافیتیدر (نه حرف نفیدر معناده کنده
 مقیددر) عن بیت بردزده برانسته اوقوبوب اوقورمه که دیرلر رقیده دیرلر رانک ضعی و فافک سکونیه
 وفار سیجه افسون دیرلر (علاج مفاعله بانک ایکنجی مصدر بدر) عن نمته معطوف عن بیت مینده
 اول و اثر ثانی و ثانی خبر بیله خبر اول تقدیری عن بیت اثر نکنددر (محصول بیت) چونکه اعتدال مزاج
 محفل اولدی یعنی مزاج اعتدال دن دوشدی اگاهه افسون تأثیر ایدر ونه علاج * حکایت * پیری
 حکایت کند که دختری خواسته بودم و حجره بکل آراسته و بخلوت با او نشسته و دیده و دل درو بسته
 شبهای دراز مخفتمی و بدنها و اطیفها کفتمی تا باشد که وحشت نکیرد و موانست بذیردازان جمله شبی
 کفتم که بخت بلندت یار بود چشم دولت پیدا ز که بصحبت پیری افتادی پخته و جهان دیده گرم
 و سرد روز کار چشیده و نیک و بد از موده حق صحبت بداند و مبرط مودت بجای آرد مشفق
 و مهر بان خوش طبع و شیرین زبان * دختر دالک ضعی و خاه مجده نک سکونیه و نالک فحیه
 قیزه دیرلر (یا حرف وحدت) شبهای دراز بیانیه (مخفتمی نخفتم فعل نفی ماضی متکلم وحده
 یا حرف حکایت بذله لطیفه دیمکدر) ها ادات جمعدر (لطیفها عطف تفسیری) کفتمی اعرابه
 مخفتمی کبیدر (تا حرف تعلیل) بخت بلند بیانیه (نام معناده یاره مقیددر) بود جائز در که
 فعل اوله و جائزدر که ادات زمانیه اوله یارک اولدی و یابارک ایدی ذمک اوله (چشم دولت بیدار
 مذکور قفره معطوف) که حرف بیان (یا حرف تعلیل) یا حرف صله (صحبت پیر مصدرک
 مفعولنه و یا فاعلنه اضافیتیدر) یا حرف وحدت (جهان دیده وصف ترکیبدر جهان
 کورمش دیمکدر) مشفق افعال بائیدن اسم فاعلدر (و مهر بان عطف تفسیرلدر) یعنی
 اسمر کیجی معنایه و محبتلی (محصول ترکیب) بر پیر حکایت ایدر که بر قز دیلدم یعنی بر قز نکاح
 ایلدم و کردک خانه همی کل ایله آراسته و پیراسته ایلدم و خاوند و آنکه اوتوردم و کوزمی
 کولکی اکا بلسدم یعنی اکا کولک و یردم بونده کلنجه برر بود تقدیر اوانسوز اوزون کبجهل
 او یوزدم و بدله لواطیفدلر سو یلردم که وحشت طومعه یعنی توحش ایلده و بمنده انس
 و مواسست قبول ایلده (حاصلی بجهله الیسه ذکر ایلدیکم احوالک جیعندن بریسی بودر که بر کیجه
 سو یلردم که بخت بلند یارک ایدی و یابارک اولدی و چشم دولتک بیدار ایدی و یابیدار اولدی که
 بر یرک صحبتمنه دوشدک پشمش و جهان کورمش و روز کارک اسیسنی و صوغنی طامش
 و ایوو بران ایشلر صنایمش حق صحبتی بلور و شرط صحبت و مودتی برینه کتورر و مر حتملی
 و محبتلی خوش طبع و شیرین زبان * مثنوی * تا تو انم دات بدست آرم * وریازاریم نیازم

پیره زن اولدقد نصکره
 اشبو احتمالات تکلفی یوانته
 صیاطامق شاعرانه در
 (لطایع)

تا حرف توقیت (توانم فادرم دیسکدر) بدست با حرف صله (آرم فعل مضارع متکلم
 وحده کتوررم (زوا کردن محفندر) یسازاریم فعل مضارع مفرد مخاطب (می ضمیر
 منصوب متصل مفعولی باء ضمیر (یعنی ضمیر خطاب مفتوح اوفتق کرک وزنه خلال کلبسه
 واکر بنی انجید زسک دیسکدر بونده متعیدر (نیسازارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده لازم
 متعدی بیننده مشرکدر یعنی انجقیم یا سنی انجقیم دیسکدر (نیسازارم دینلرونک کسر بله
 نیاز کتوررم یعنی حاجت کتوررم معنا سنه بیقی مردف ادوب مفا ایلماشلر (محصول بیت)
 مادام که فادرم کولکی اله کتوررم (یعنی اله آورم حاصلی المدن کلدی ذکلی کو کلسکی
 رعایت ایدرم (و یا ایدیم واکر فرضا بنی انجیدر سگده انجقیم و یا سنی انجقیم * ورجوطوی
 شکر بودخورشت * جان شیرین فدای پرورش * بوشرطیه مذکور شرطیه به معطوفدر
 پس بونده وزیرشه کر ذکر ایدنلمتونه مخالف ذکر ایلماشلر (خورش لغته اسم مصدر در
 ینش معنا سنه اما بونده طعام مر ادر (جان شیرین بیاتیه (فدای پرورش مصدرک مفعول
 اضنا فیدر (پرورش اسم مصدر در بلیش معنا سنه مراد طعام ذر (محصول بیت) واکر
 فرضا طوطی کبی شکر اولورسه طعامک جان شیرین سنک سگری غدا لریکه فدا اولسون
 (یاچانی سنک سگری طعاملریکه فدا ایدیم (حاصلی سنی سگرله بسلیم * نه گرفتار آمدی
 بدست جوانی محب و خیره رای سرتیرو سبک پای که هر دم هوایی بزدهر لخطسه رای زند
 وهر شب جانی خسید وهر روزاری کبرد * بیرک دختره تمه قواندندر (جوانی یا حرف وحدت
 (محب افعال بایدن اسم فاعلدر متکبر دیسکدر (خیره رای وصف ترکیبی ذر ضعیف وزبون
 فکری یعنی سفیه (سرتیز وصف ترکیبی در بیقی معنا سنه آخر باشلی مقابلی (سبک پایده
 وصف ترکیبی ذر بیقی آقبلی یعنی بلراوکر معنا سنه (هوایی یا حرف وحدت بزدهر فعل مضارع مفرد
 غائب یا انجیمیک فحیه (بزیدنن تخت دن دینلر خطا ایلماشلر پیشمز دیسکدر (رای یا حرف وحدت
 (زند فعل مضارع مفرد غایبدر زندندن اورر دیسکدر جانی یا حرف وحدت (خسید خانک
 ضعیله فعل مضارع مفرد غائب یا تور و اوپوز دیسکدر خسیدندن (یاری یا حرف وحدت
 (محصول ترکیب) قیره ذبرکه برمتکبر جوان الله گرفتار کلدک یعنی میلا اولدک سفیه و خقیف
 و بلراوکار که هر نفس برهوا و هوس بشوره وهر ساعت بر فکر قولند وهر کیچه بر پرده یانه وهر
 کون برنکار طوته * بیت وفاداری مدار از بلبلان چشم * که هر دم برکل دیگر سر اینسد *
 وفادار وصف ترکیبی ذر (یا حرف مصدر (مدار فعل نهی مفرد مخاطب طوته دیسکدر
 (از بلبلان مداره متعلقدر (چشم مدارک مفعول صریح اولی ذر (وفاداری نایبی (اذ بلبلان
 غیر ضریحی لیکن تقدیری چشم وفادار در (یعنی وفادارلق امیدنی طوته دیسکدر (که
 حرف تعلیل (کلی یا حرف وحدت (دیگر غیره معنا سنه در (سر اینسد سبک فحی و کسر بله فعل
 مضارع جمع غائب ابرلر دیسکدر (محصول بیت) (بلبللر دن وفادارلق امیدنی طوته یعنی
 انلردن وفا کلز بر اهر نفس وهر ساعت بر غیری کل اوزره ابرلر یعنی بر پرده قرارلی یوقد ز
 جوانلر کده احوالی بویه در سابقا ذکر ایلمدیکی کبی * اما طائفه پیران بعقل و ادب زندگانی کنندنه
 بر مقتضای جهل جوانی * طائفه پیران بیانیده (زندگانی یا حرف مصدر بربلک دیسکدر (مقتضای جهل
 مصدر میمنیک فاعله اضنا فیدر (جوانی یا حرف مصدر اضنا فت بیسانه در (محصول ترکیب)
 جوانلرک احوالی بیسان ایلمک اما طائفه پیران عقل و ادبه درلک ایدرلر جهل و جوانلق
 مقتضای اوزره دکل بعضی نسخه ده جوانی جهله عطف ایلمش * بیت * زخود بهتری جوی
 و فرصت شمار * که باجون خودی کم کنی روزگار * بهتری یا حرف وحدت جوی و شمار

زبان سید علی و سروری

رد شرح جیما

زده سروری و شمعی

فعل امر مفرد مخاطب در (که حرف تعلیل) با حرف مصاحبت (چون ادات تشبیه) خودی یا ضمیر خطاب (کم کاف بجمک ضمیه ضایع معنایسته در) کم کنی تک مفعول اول صریحی و روزگار نانیسی (یا چون خودی غیر صریحی) بمحصول بیت) خطاب عام ظرفیه نصیحت ایدوب بیورر کند کندن ایورک بر کیمسه ارا یوب بول وانی ارا یوب بول یعنی فرصت صای بینی برا او نعمت بیل ز برا کندک کبیله روز کارگی یعنی احوال و اوقات و یا بینی ضایع ایدوسین (حاصلی کند کندن انی بر کیمسه ایله صحبت ایله و انکه مصاحبتی غنیمت بیل) ز برا کندک کبیله مصاحبت تصدیع احوال و اوقات و ایام و تلافی عمر بلا فائده در * کفت چندان برین نمط بگفتم و کان بردم که داش در قید

آمد و صید من شد ناکه نفسی سرد ازل بر درد بر آورد و کفت چندین سخن که کفتی دن در ترا زوی عقل من وزان آن یک سخن ندارد که از قابله خویش شنیده ام که زن جو ارا اگر تبری در پهلو نشیند به که پیری * کفت پیریدی (نمط نسق اسلوب و گونه مناسسته در) در قید در حرف صله (قید دن مراد بند در مته اضافت لامیه در) صید من مصدر ک فاعله اضافتیدر (نفسی یا حرف وحدت وزان مفاعله بانک مصدر نانیسیدر) قابله رومده آورده آورده دید کلری خاتوندر که طوفان او غلجقلرک کوبکن که سراجا به فادین در بر (ینکه در بین بکلش سولیش) قابله برشته قبیله یازان صحیح متلره مخالف یازمش (تبری و پیری یاری حرف وحدتدر) پهلو بان مناسسته در که عریجه جنب در بر (محصول ترکیب) پیریدی بواسلوب اوزره اولقدر سوز سو بیدم وظن ایلمد که او کللی بنم قید مد کلدی (یعنی بکا مقید اولدی و بنم صیدم اولدی) یعنی بکاشکار اولوب رام اولدی ناکه دل پر در دندن بر صوغق نفس کتوردی یعنی بر آه چکدی و دیدی بو قدر سوز که سو بیدم بنم عقل تراز و سنده اول پرسوزک و زنی طوتماز یعنی اگاموازن دکل که کندی ایلمدن ایستسم که تازه ننگ اگر پهلو سنده اوق اوتورسه یعنی یانته اوق با توب طور سه یکدر یانته بر پیراوتوب طور مقدر حاصلی پیرایله همنشین وهم بستر اولمقدن اوق یازه سنی چکمک یکدر * نظم * لمارآت بینیدی بعلمها * شینا کارخی شفه الصائم * لما بولما یه وجودیه دیرلر مشایخ نحوینک بعضیسی اسمیتنه ذاهب اولدی و بعضیسی حرفیتنه اسمیتنه ذاهب اولانلر جمله به اضافتی لازمدر دیدیلر (حاصلی وقت معنایستی متضیدر وقتسا که دیمکدر (رأت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه مهموز العین معتل اللام اصلنده رأیت ایدی اعلال ایله رأت اولدی فعت وزنی اوزره وقتا کیم کوردیسه (فاعلی پیرک زوجه سیدر (بین ظاروف مکانیه دندر مضاف اولمشدر (بدی لفظنک اصلی بدین در حالت ز فعی بداندن نصب و جری بدین در نون اعراب بعله اضافتله ساقط اولمشدی ینکه نحو کتا بلزنده مسطوردر

رذشعی

رذ این شید علی و سبروری

بونده معنایستی او کیمده دیمکدر (بعلم لفظا مجرور مضاف الیهدر زوجه بعلم ذیلر بانک فحقی و صینک سکونیه و زوجه به بعلمه دیرلر و ضمیر نائیت رأتک فاعلی اولان زوجه به راجع در (شینا لفظا منصوب مفعول رأت در شینادن مراد آت پیردر (کارخی کاف مثل مناسسته در) واریخی اسم تفضیلدر رخواه دن رائک فحقی و کسیری ایله بو مشفق و کوشکک معنایسته در بونده سستک دیمکدر (شفه لفظا مجرور مضاف الیه اریخی در (شفه دوداغده دیرلر صائمه اضافتی لامیه در (صائم اوج طونجی کیمسه در و آنک دوداغی غایتله کوشک اولاغندر اول جهندن پیرک ذکر یعنی صائمک کو شکرک دود اغته تشبیه ایلمشدر (محصول بیت) وقتا کیم پیرک زوجه سی پیرک اوکنده یعنی زوجنک اوکنده بر شی کوردیسه یعنی ذکر یعنی کوردیسه صائمک کو شکرک دوداغی کبی غایتله سست وزبون کوردیسه * نقول هذا موه میت * وانما الرقیة للنام * نقول جواب لمار قیاس قانت دیمک ایدی لیکن مراد حکایت حال ماضی در سو بلدی دیمکدر (و بعض کیمسه دیدیکه لما مضارعی

یقطاب

یقطاب

ماضی به رد ایدر ان مصدر به ماضی بی معنای استقبالیه رد ایلدی کنی (پس تقول قات معنایسته
 اولور بویله دینن زیاده خطا ایلش (وهیج بروجهله کندیی به دوشتر سوز دکادر زیرا دیدی کنی
 لماه جازه در بوخود لماه وجودیه در که اسم اولدینی تقدیرجه جمله به مضاف اولمقدر شرطی
 فتسامل (تقول فاعلی رائک فاعلیدر (یعنی پیرک زوجیه سی) هذا اسم اشارتدر مذکور شیوه
 معلما فروع مبتدا (ومیت خبری ومعه میده متعلق (وضمیرمذکر بهله راجعدر (واو حرف ابتدا (ان
 حرفدر حروف مشبهه بالمثل دن) وماخر فافه که ان حرفنی تمدن کف ومنع ایدر (ارقیه رائک
 ضعی وقائک سکونیه مر یض اوزره اوقیوب اوفور مکدر تا کیم افافت بوله لفظا فر فوع مبتدا
 افسون دیمکدر سابقا بومعنائی عزیمتله تعبیر ایلش ایدی (لیکن بونده مراد شیوه ونازدر (للتائم
 لام حرف جر بمقدرة متعلق (تائم اسم فاعلدر نوم دن او یویان کیمسه به دیرل (بونده مراد
 جوانک ذکر بدر جار وجر ورا عرابدن محلا فر فوع خبر مبتدا در وجهله اسمیه اعرابدن محلی
 یوقی جمله مستأنفه (موصول بیت) وقتا که بهله پیر ذکرینی گوردیسه دیدی بوآتی پیر کندیله
 بهل میتر یعنی نه کندیده حیات وارونه آلتده رقیبه وفسون خود ناییه نافعدر یعنی شیخ ودلال
 جوانک چکونی نحر یک ایدر پیرک مرده ذکرنی نحر یک ایلن حاصلی جوانک چکونی شخص ناییه
 تشبیه ایلش و پیرک شخص مرده به * زن کر بر مر دی رضا برخیزد * پس فتنه وجنسک
 از آن سرا برخیزد * زن مبتدا (برخیزد خبری (وما یبئری خبره متعلق (کرا صلی که از ایدی
 ضرورت وزن ایچون حذف وایصال ایلدی (بر مرد لایمه (بر بونده فت معنایستدر (بی رضا
 رضاسز دیمکدر (یعنی مجامعتسز) رخیزد فاقه (حاصلی دوشکدن موطو به قائمیه (سرادن یا
 ضرورت وزن ایچون وفاقیه ایچون ترک اولدی (موصول بیت) زن که ارنیک باندن یعنی دوشکندن
 رضاسز فاقه حاصلی موطو قائمیه چوق فتنه وجنسک اول اودن فاقار یعنی اچاقه وچبلقلغه
 صبر ایدر اما کیمه دوشک خدعتی اولما یخذه صبر ایلن مصراع اولک معناسنی عورت که زو جنک
 فتندن رضاسز و اجازتسز فاقار دینن اجازت عبارتندن معلومدر که معنایی خلافند صرف
 ایلش اوله * پیری که زجای خویش نتواند خاست * الابهصا کیش عصا برخیزد * پیری با حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت (جای خویش لایمه (خاست ماضی مصدر معنایستدر زیرا
 مضارع معنایستدر (الادات استناددر نتواند خاست ترکیبندن (بهصا با حرف استمانت
 (کی چیچن دیمکدر (شین ضمیر پیره راجعدر (عصا برخیزد تقدیری عصا ایش کی برخیزد یعنی
 ضمیر معناده عصایه مقیددر (موصول بیت) بر پیر که کندی یردن فاقعه قادر اولیه الاعصا ایله
 انک عصایه یعنی ذکرنی چیچن فلقار حاعلی یردن دکنک سز فاقعه قادر اولیسانک دکنکی
 فلقراز * فی الجملة امکان موافقت نبود و مفارقت انجامید چون مدت عدت برآمد عقد نکاحش
 با جوانی بستند تند ترش روی نهی دست بدخوی جور و جفای دید و رنج و عتابی کشید
 و شکر نعمت حق همچنان می گفت که الحمد لله که از آن عذاب الیم برهیدم و بدین نعمت مقیم
 برسیدم * فی الجملة حاصل کلام (امکان موافقت مصدرک فاعلته اضافتیدر (نمود اولدی (واو
 حرف عطف (با حرف مصاحبت (مفارقت مصدر در زمانه با بندن آن یریشتی دیمکدر
 انجامید آخر اولدی یعنی اربلشدق دیمکدر (مدت عدت لایمه (برآمد چقدی (عقد نکاحش
 مصدرک مقومانه اضافتیدر (وشینه اضافت لایمه در (با حرف صله (جوانی با حرف وحدت
 (تند باروز) ترش رویه اضافتی بیانیه آکشی صورتلی دیمکدر (نهی دست وصف ترکیبدر صفر اید
 معنایسته (یعنی مفلس و فقیر (بدخوی به اضافتی بیانیه در (بو اوصاف صفت بعد الصفت واقعه در
 (میدید حکایت حال ما ضیدر کورردی دیمکدر (میکشیده بویله در (شکر نعمت حق مصدرک

رد این سید علی
 رد شعی

مفروضه اضافی لامیه در (همچنان اخیلین یعنی میگفت عبارتنند نسخه حد کبی دیمکدر (صدا)
 الیم بیا بددر مولم معناسته (برهیدم فعل ماضی متکلم و خنده قورتندم دیمکدر (و بدین با حرف صله
 (نعمت مقیم یعنی نعمت ثابت (برسیدم ابرشدم حاصلی واصل اولدم (محصول ترکیب) حاصل
 کلام موافقت ایلکه امکان اولدی زیرا الت مساعده ایلدی و کارمز مفاقرتله تمام اولدی یعنی
 اخرایر بلشدق انجامیدک معناسنی ابرشدیلردین لغتد مخالف سوبلش (چونکه مدت عدت چندی
 یعنی تمام اولدی عقد نکاحنی بر جوانه بغلدیلر باوز آکشی صورتلی فقیر بدخوی آندن جور و جفا
 کوردی ورنج و عذا یعنی درد و الم چکردی و خدا تک نعمته بونچلین شکر ایدردی که الحمد لله که اول
 عذاب الیمدن خلاص بولدم و بونعمت مقیمه ابرشدم ذیو بیت * بارین همه جور و توند خوبی *
 نازت بکشم که خو بزوی * تند خو وصف ترکیبیدر یا بزخوبلی معناسته (یا حرف مصدر
 (نازت تا ضمیر خطاب در بعض نسخه ده بارت دوشمش یعنی بولک (خو بز و وصف ترکیبیدر
 یا ضمیر خطاب (محصول بیت) بو جمع جور ایله و باوز خو یولوغله نازک چکرم زیرا کوزاسین
 یعنی کوز لالک ایچون هر نه بلاک و ارایسه چکرم * قطعه * با تو مر اسوخت اندر عذاب * به که
 شدن یاد بکری در بهشت * شدن صبر و رت ایچوندر اولق معناسته (دیگری یا حرف وحدت
 (محصول بیت) قیز جوانه دیر که بکا سنکله جهنمه یا تمق بکر کدر که غیر ایله یعنی پیر ایله چنده
 اولق یعنی پیر ایله چنده اولق سنکله دوز خده اولق بکدر * بوی یاز اذهن خوب روی *
 نعرز آید که کل از دست زشت * نعرز کو کچک یعنی ابو (ترادات تقضیل (محصول بیت) صوغان
 قوقوسی کوزنگ اغزندن ایورک کاور که کل چرکین آندن یعنی چرکین آندن کل قوقوستدن
 کوزل اغزندن صوغان قوقوسی بکر کدر بونده بعض شراح ایکی بیت ایراد ایلش که متونده موجود
 دکل لیکن انلره تقلید ایراد ایلدک برنده * قطعه * روی زیبا و جامه دیا * عرق وعودنک
 و بوی و هوس * روی زیبا و جامه دیا بیا نیدلدر دیا شیب دیدکلی قی شدر (عرق کلاب
 عود معروف خوش قوقولی اغچدر که هند دن کاور (رنکدن مراد خاتونلر استعمال ایلدکلی
 اقلق و قزلاق در (بوی کوزل قوقو (هوس بونلری ارزو ایلک (محصول بیت) کوزل بقشقلو
 یوز و دیا و سراسر قاش ققمان کلاب وعود ورنک و بوی و بونلرک ارزوسی (بوی بیت بیانیه
 مرهوندر * این همه زینت زنان باشد * مر در ا کبر و خایه زینت بس * زینت زنان لامیه (باشد
 ادات زمانیه اولق جائز و فعل مضارع مفرد غائب اولق جائز (کبرچوک یعنی ذکر و خایه
 همسایه سی (بس بتردیمکدر (محصول بیت) بیت سابقده مذکور اولانلر جمعاً عورتلر زینتدر
 ایما اره کبر و خایه زینت یترو معلومدر که بوی ایکی بیت بو کلابدن دکلر لیکن بعض جهله دخل
 ایلسون دیو یازدق * حکایت * مهمان پیری بودم در دیار بکر که مال فراوان و فرزند خو بروی
 داشت شی حکایت کرد که مرا در عمر خویش بجز این فرزند نبودست در خنی درین وادی
 زیارتگاهست که مردمان بجا جت خواستن انجار و نده شهبادر پای آن درخت بحق نالیده ام تا مرا این
 فرزند بخشیده است شنیدم که پسر بار ببقان آهسته میگفت چه بودی که من آن درخت را
 بدانستی که کیاست تا دعا کردمی که پدرم بمیرد * مهمان پیر لامیه (یا حرف وحدت) بودم
 حکایت حال ماضی (دیار بکر و دیار ربیعہ بری پرشده متصل عملکنلدر در دیار بکرک تختی آمددر که
 شیخ محمد آمدی حضرتلری مذکور آمد شهر ننددر (وز بیعتک تختی موصلدر که این خباز موصلی که
 قرآن شریفه مرعب و اسباب نزول یازهدر آندندر (که حرف رابطه صفت (مال فراوان بیانیه
 (فرزند خود به بویله در (شی یا حرف وحدت) حکایت کرد بر کجی حکایت ایلدی بو سوز
 اول معناسنی کوستر که حضرت شیخ بر زمان بو پیرک مهمانی او اش اوله (که حرف رابطه

مقول و قول (مرارا ادات تخصیص) عر خویش لایمه کنیدی عمر مده دیکدر (بجز باحرف
 زائد) ذرخت میتدا (یا حرف وحدت (وادی دره (زیارتگاهت خبر میتدا در یعنی
 مستجاب الدعوه بر مقام (که حرف رابط صفت (مردمان میتدا و زوند خیری (و بحاجت خواست
 خبره متعلق (شبها کچور میتدا (و نالیده ام خبری (و در پای آن درخت (و بحق باصله ایله خبره
 متعلق (تا حرف تعلیل (آهسته پایچه پایچه (میکفت حکایت حال ماضی (چه بودی ادات تمثی
 نه اولیدی دیکدر (بدانستی حکایت حال ماضی یلیدم دیکدر (کردی ده بویه در ایلیتدم دیکدر
 (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیورر که سیا ختم زماننده دیار بکرده بر پیره قونق اولدم که
 وافر مالی واریدی و بر کوزل اوغلی بر کچه حکایت ایلدی که بهم تمام عمر مده بو بر او غلدن غیری
 اولم مشدر (بودره ده بر زیارتگاه افواج واردر که خلق حاجت دیککه که آنده وارر نیچه
 کچه اول اغلجک دینده حقه اغلیوب ایکلمشم که خدای تعالی بکا بوغوغلی باغشلا مشدر
 حضرت شیخ دیر که بابلی بوسوزی سولنجک ایشتدم که اوغلن بولدانلرینه آهسته سولپردی که
 نه اولیدی اول اغلی بن یلیدم قنده در و دعا ایلدم تابایم اولیدی * حکمت * خواجه شادی
 کنان که فرزندم عاقست و پسر طعنه زنان که پدرم فرتوت * خواجه میتدا (شادی کن وصف
 ترکیبی (یا حرف مصدر (و الف و تون مبالغه افاده ایدر یعنی شاد بلیق ایدم کندر (حاعلی سولنجکندر
 خبر میتدا و اقصدر (که حرف تعلیل (فرزند میتدا (عاقل خبر (و پسر میتدا (و طعنه
 زنان خبری شادی کنان کی (که حرف تعلیل (پدرم میتدا (و فرتوت خبری (محصول ترکیب)
 خواجه شاد بلیق ایله کندر که فرزندم عاقلدر (و پسر طعنه اورا غلدر که بابام فرتوتدر یعنی
 بونا مشدر (حاصلی پدرک حال بویه (و پسرک حال بویه * قطعه * سالها بر تو بکندر که کدر *
 نکئی سوی تربت بدرت * سالها میتدا (بر تو بکندر اوستکدن مر و رابدر یعنی او زر کدن کچر
 خبر میتدا در (که حرف بیان (کدر ذال هجه ایله و کاف محکم ضیله اسم مصدر در کچمک و اوغراق
 معناسته (مصراع ثانی به مر هو در (نکئی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب (سوی تربت اضافت لایمه
 (و پدر کذک (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورر بیلا کچر سنک او زر کدن که باباک
 مقبره سی جائینه کدرو مرور ایلرسین یعنی جائینه بردعا ایلک ایچون و بار نسته اولشدر مک ایچون
 قبرینه اوغراق رسین * تو بجای پدر چه کردی خبر * تاهمان چشم داری از بمرت * باحرف صله
 (جای پدر لایمه حق پدر دیکدر (تا حرفی معنا سنه در (چشم امید و رجا معناسته در (دارینک
 مقبول صریحی (و از بمرت غیر صریحی (محصول بیت) به خطاب عام طریقله بیورر
 سن باباک خفته خبر ایلدک یعنی نه لطف و احسان ایلدک تا کیم همان اول احسانی اوغل کدن رجا
 ایله سین (یعنی سن باباکله نیچه عمل ایلدکسه اوغلاک سنک ایله همان اول عملی ایله کدر
 ان خیرا فخر و ان شرا فشر * حکایت * روزی بغرور جوانی سخت رانده بودم و شبانکه بیای
 کر یوه سرت مانده پیر مردی ضعیف از پس کار وان همی آمد و کفت چه خسی خیر نه جای
 خفتست کفتم چون روم که نه پای رفتست کفت نشنیده که کفته اندرفتن و نشستن به که دو بدن
 کسستن * سخت رانده بودم محکم سوزدم ایدی یعنی یولده قتی پک کتدم ایدی (شبانکه
 کچه سی (یا حرف ظرف (پای کر یوه لایمه بونده دیب معناسته در (کر یوه کاف محکم
 و رانک کسر یله طاغ بلکینه دیر یا باحرف وحدت (و همزه حرف توسل (سست بونده عاجز
 و بی مجال معناسته در (مانده قالمش یته بر بودم مقدر در (خسی فعل مضارع مخاطب بونده
 با نور سین دیکدر (د و بدن مصدر در لیک معناسته (کسستن کاف محکم ضعیف و کسر یله و سینک
 قعی و کسر یله بونده اوزانک معناسته مصدر در (محصول ترکیب) بر کون جوانانق غرور یله

محکم کشیدم و کجی سی بر ناک دیدند عاجز و بی مجال قالمشیدم بر ضعیف پیر کنی کار وان
 اردندن کوردی و بکا دیدی نه یا تورسین قالی بنا جی بر دکل دیدم که نیجه کیدهیم که کیده چک
 آیق بوق یعنی ای اقدن چقمدم دیدی ایشتمدی که عقلا دیمشردر کتک وار تورهق یعنی دیکنی
 دیکنی کتک یکدر بلوب اولمکدن (نشیده ده اولان همه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب
 دکل ایش * قطعه * ای که مشتاق منزلی مشتاق * بندمن کار بند و صبر آموز * ای حرف ندا
 منادی محذوف تقدیری ای آن کس که در حذف و ایصال طریقه که حرفیندن اسمت نقل
 اولندی تنکه مکرر بیان اولندی (مشتاق اسم فاعلدر افتعال باندن) منزله اضافی مفروانه
 اضافی در (یا ضمیر خطاب) مشتاق فعل نهی مفرد محسب طبع ششایدندن ایومه دیمکدر
 ششافتن دن اخذ ایلمن خطا ایلش (بند من لامیه و بندک مفعول اولی) و کار تانیسی (و صبر
 آموزک مقدم مفعول پسدر) (محصول بیت) ای شول کیمسه که منزله مشتاق قبسین ایومه یعنی
 منزله که تیر ایشتمک دیرسک عجله ایله بنم پندمله ایش بغله یعنی کار ایدن و صبروا کرن (حاصلی
 آهسته کیت یولده قالمه سین) بند بستن دن امر حاضر در دین اخذ اشتقاقده خطا ایلش
 (زیربند بندیدن اخذ اوانور * اسب تازی دوتک رودبشتاب * اشتر آهسته مبرودشپ و روز *
 (اسب تازی بیانیه) دوتک ایکی سکر دم دیمکدر زیراتک اسم مصدر در) تکیدندن ایله معنایسته
 (پس اصطلاحلرند ایکی سکر دم دیمکدر زیر سکر تمکه تک دیرلر کیده جمله دید کلری کبی) (تاک
 قحقی و کاف عربیله آت صخر ایدی دین ایو صخر اتماش و عربی آت ایکی یلک کیدر سر عتله
 یعنی برایکی قوشغله یور یلور دین خیلی یور لمش (منه سنده تازی عرب و تازی آت دیدکن
 صکره تک یولده تکیدن معنایسته در بترکی یلک دین ایکی برده خبط عشوی ایلش تقدیر) (با حرف
 مصاحب) (شتاب اسم مصدر در ایوی معنایسته) (اسب تازی میتدا) (دوتک میتدا ثانی و رودخبر
 ثانی و ثانی خبر یله خبر اول) (بعض نسخه ده رود بر نه دودوا ققدردالله بلردیمکدر دویندن
 تکیدن ایله مرادف اولور) (اشتر میتدا) (آهسته میتدا ثانی) (مبرود خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر
 اول) (محصول بیت) (عربی آت ایکی سکر دم کیدر ایو یله اما اشتر کجی و کوندز آهسته کیدر
 قانز) (حاصلی اسب تازی برایکی منزل سکر تمکه یور یلور قانز اولور اما دوه شب و روز آهسته
 کیدوب قانز قصه دن حصه بودر کیم یولده عجله ایله کتاما مک کرک * حکایت * جوانی چست
 و لطیف و خندان و شیرین زبان در حلقه عشرت مابود که در داش از هیچ نوعی غیر نیسامدی
 و اب از خنده فراهم یساوردی روز کاری برآمد که اتساق ملاقات یفتقاد بعد ازان دیدمش
 زن خواسته و فرزندان خاسته و بیخ نشاطش پریده و کل هوسش پر مرده پرسیدمش که این چه
 حالتست گفت تا کودکان یاوردم دیگر کودکی نکردم * جوانی با حرف وحدت (چست جایک
 و ظریف معنایسته در) (حلقه عشرت مایه و لامیه در یعنی مجلسه داخل اولوب مصاحبین
 ایدی) (که حرف ربط صفت) (نوعی با حرف وحدت) (بعض نسخه ده از هیچ نوع واقعدر
 یاسز) (نیسامدی با حرف حکایه) (فراهم بری بر بنم دیمکدر جمعدن عیارتدر) (نیاوردی
 با حرف حکایتدر بر بره کتوز مریدی دیمکدر) (که حرف بیان) (اشفاق ملاقات مصدرک مصدره
 اضافی تقدیر) (بعد ازان مذکور روزگاره اشارتدر) (زن خواسته اولمش) (فرزندان خاسته اولاد پیدا
 و حاصل اواش) (بیخ نشاط بیانیه شتاک کومی) (کل هو سده بیانیه) (پر مرده بایه جهمک فحجه
 و راه جهمک سکونی و میمک ضحیه صولمش دیمکدر تا حرف ابتدای دن مندی کبی زمانده) (کودک
 اوغلان) (الف و نون ادات جمعدر) (کودکی با حرف مصدر) (محصول ترکیب) (چست و لطیف
 و خندان و شیرین زبان یعنی طابلی دلیلی بر جوان بزم مجلس عشرت مرده ایدی یعنی زوله هم صحبت ایدی

زدشعی

زد سرور و زشعی

زدشعی

زد سروری

[زدشعی

زدشعی

شویله که کولکند هج بر نوعدن غم یوغیدی یعنی کوجکله غم کلز ایدی و دوداغنی
 کولکند دن جمع ایلز ایدی یعنی یوغیدی بر روز کار کچدی که اتفاق آنکله ملاقات واقع اولدی
 اندن صکره اتی کوردم اولمش اوغل و فرییدا و ظاهر اولمش و شلکی کولکی کساش و کل
 هوسی صولمش (حاصلی اولده اولان ذوق و شوق و صفایی کتمش صورتدم که بو نه حائدر
 دیدم دیدی اوغلا نجقار کتور ابدن بری یعنی اولاد صاحبی اولالی ارتق اوغلا نجقار ایلدم
 بیت * ما ذا الصبا والشیب غیرلمتی * و کئی بتغیر از زمان نذرا * ماذا ای شیء * معنایسته
 محلامر فوع میتدا (الصبا صادک کسریله جهله و هووا و هو سه مبله دیر ل الف مقصوره ایله
 اما صاد مقروح اولنج الف ممدوده در) (واو حرف حال) (الشیب پیرلکه دیر لفظا مر فوع
 میتدا) غیر فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر تفعیل باندن (له لامک کسری و میمک تشدیدیه
 او موزله این صاچه دیرل و یا ضمیر متکلم محلا مجزوم مضاف الیه و جار مجزوم و ریه محلا منصوب
 مفعول غیردر وجهه فعلیه محلامر فوع خیر میتدا در وجهه اسمیه تک محلی نصب در حالت ایله
 (کئی فعل ماضی مفرد مذکر غائب ضرب بابتک ناقص بآئیندن) (بتغیر یا حرف زائد فی الفاعل در
 و جار مجزوم ریه محلامر فوع فاعل کفادر و تغیرک زمانه اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر) (ونذرا
 تغیر ازمانی تغیر ایدر انداز معنایسته) (انذار اعلام در نحو بقله) (و کئی متعلقا نیله برقد تقدیر یله محلا
 منصوب حالدر) (موصول بیت) نذر بو جهله و هووا و هو سه میل دخی ارزوی نفسانی یه رکون واحبابله
 طرب و شوقه تهلاک حال بوکه پیرلکه که نذر موت و سفیر فوت در صا چک اونئی تبدیل و تغیر
 ایلدی و بنی عمرک آخری قریب اولغله انذار و تحویف ایلدی یعنی موتک قریبته دلالت ایلمکله
 حال بوکه صاچمک اونئی زمانک تغیری بکاذیر و تحویف بتر) حاصلی شرمی زمانک تغیر ایلدی
 کافی ایکن و موتک قریبته نذر ایکن پیرلکه شرمی اغار تمق نه بلادر * بیت * چون بیرشدی زکودکی
 دست بدار * بازی و ظرافت بچوانان بکذار * کودکی یا حرف مصدر (دست بدارک مفعول صریحی
 وز کودکی غیر صریحی بدار دار باندن فعل امر مفرد مخاطب در بونده طوط چک معنایسته در) (بداری
 داشتندن اخذ ایدنر خطا ایلمش) (بکذار فعل امر مفرد مخاطب قودیمکدر ترک و تسلیم ایله معنایسته
 (موصول بیت) پیرله خطاب عام طریقیله بیورر چونکه بیروالدک اوغللقی هوستدن ال چک یعنی
 اول هوایی ترک ایله او بونی و ظرافتی جوانلره قوی یعنی انلره بغشله * مشوی * طرب نوجوان زبیر
 مجوی * که دکر نایاد رفته مجوی * طرب نوجوان مصدرک فاعله اضافتیدر (کدخرف تعلیل
 (ناید اصلی نیایدادی ضرورت وزن ایچون همزه دن متقلب اولان یا حذف اولندی) (مجوی
 یا حرف صله) (مجوی فعل نهیدر چویدندن چستندن دین یا کیش سولمش (موصول بیت) تازه
 جوانک شلکی و شادغنی پیردن اسمیه یعنی پیرتازه جوان کی اهل شوق و ذوق اولمازیرا ایرمقدن
 آقوب کیدن صور دخی ابرغه کلز ایدی جوانلق کتند کدن صکره پردخی کلز * زرع راچو
 رسید وقت در و * نخرآمد چنانکه سبره نو * زرع اکن (ر ا حرف تخصص) (یا حرف
 مفعول) (وقت در و لامیه در بیچم وقتی دیکدر) (درودانک کسری و روانک فقحیه اسم مصدر در
 بیچم معنایسته) (در و بیدندن) (نخرآمد فعل نفی استقبال مفرد غائب) (سبره نو بیایته نو بونده تازه
 معنایستدیر) (موصول بیت) (زرعک و یازرعه چونکه بیچم وقتی ایرشدی یعنی بیچک زمانی اولدی
 تازه سبره کی صا لئز پس پیردخی تازه جوان کی شادان و خندان اولماز قصه دن مراد
 حصه در * قطعه * دور جوانی بشداز دست من * آه و در بیغ آن زمن دل فروز * دور جوانی
 زمان جوانی) (بشد برفت معنایسته در) (زمن زمانک و میمک فقحه لریله زمان معنایسته در) (دلفروزه
 اضافتی بیایته در) (دلفروز وصف ترکیبدر فر و ز بیدندن کولکل بالکلندر بیچی یعنی قلبی روشن

ز د این سید علی و سرورزی

ز د این سید علی و سرورزی

ایدیجی دیمکدر (محصول بیت) المذن جوانلق زمانی کندی یعنی پیر اولدم آه ودر یغ اولدفروز
 ونورانی زمان حضرت شیخ کجمش جوانلق زمانه نأسف چکوب دریغ وحسرت پیر * قوت
 سر بیخه شیر ی برفت * راضیم اکتون پینیری چو یوز * قوت سر بیخه شهری لایمه و بیانیه در
 پینیری یا حرف صله (پیر معروف) یوز پارس دیدکلری حیوان مقتر سدر که پیره زیاده مانلدنر
 (محصول بیت) پیر لکدن شکوی ایدوب بیورر ارسلانه منسوب سر بیخه قوتی کندی یعنی جوانلق
 زوری کندی قالمدی شهدی پیر اولوب دبشلمر قالمیجی پارس کبی پیره راضیم اولده قوری
 اولماقی شرطیه بو بر قاج بیت که پیر لک احوالنده واقع اولمشدر سودی نامرادک تمام وصف
 حالیدر عنی عنه * پیره زن موی سیسه کرده بود * کفتش ای مامک دیرینه روز * مامک
 مام مادر معنا سته دز (وکاف ادا ت نصغیر) دیرینه زوزه اضافتی بیانیه در (دیرینه روز
 وصف ترکیب دز اسکی و چوقدانکه کونلی دیمکدر ز پیر دیرینه اسکی و چوقدانکی دیمکدر
 (محصول بیت) بر پیر قاری صاجتی سیاه اینلشیدی یعنی بو یامشیدی بن اکا دیم ای چوق
 کونلی باشلی انا جیم * موی تلبیس سیه کر د کیر * راست نخواهد شدن این پشت کوز *
 بو بیت مقول قولک تنه سیدر (پشت کوز بیانیه در کوز کاف بجمک ضنی و زاه عربله بو کوری
 دیمکدر زاهجمله دینلر بو ایاتک قافیه زینه ناظر اولما مشلر (محصول بیت) پیره زنه دیم مویکی
 تلبیس و حمله ایله سیاه اینلش سن یعنی بو یامش فرض و قیاس ایله ایا بولکلش ارقه و مهنی قامت
 راست اولیسر دکدر حاصلی صاج قرار مقله بولکلش ارقه طوغر لماز * حکایت * روزی
 بجهل جوانی بانک بر مادر زدم دل آزرده بکجی نشست کر یان همی کفت مکر خریدی فراموش
 کردی که در شتی مینکی * بانک بر مادر زدم یعنی انام اوزره پک چاغردم حاصلی اوستنه غضبله
 سوزاندم (دل آزرده بکجی نشست کولکی اینجنوب بر یوجاقده اوتوردی) آزرده ده هاه رسمی
 حرف ترتیدر (کر یان صفت مشبهه در اغلی یارق دیمکدر) همی کفت سو یلردی (محصول بیت)
 بر کون جوانلق جهلیله انامک اوستنه پک چاغردم کولکی اینجنوب بر یوجاقده اوتوری اغلی یارق
 سو یلردیکی حالده کانه اوشغافی اوتندک که خشونت و غلظت ایدز سین بکا * قطعه * چه خوش کفت
 زالی بفرزند خویش * چود بدش بلنک افکن و بیل تن * زال قاری عجزو معناسنه (با حرف صله فرزند
 خویش لایمه کندی نک اوغلنه دیمکدر (پلنک افکن وصف ترکیبدر) افکنید ندن پلنک بر اغیجی
 یعنی بیغیجی حاصلی بهادر لادن عبارتدر پیل تن ده فیل کوده لی یعنی زوری دیمکدر (محصول بیت)
 بر قاری کندی اوغلنه نه کوزل دیدی چونکه ارسلانلره و قیلا نلره غالب و فیل زوری کوردی
 * کر از عهد خوردیت یاد آمدی * که بیچاره بودی در اغوش من * عهد خریدی لایمه (ویاه
 ساکنه حرف مصدر) و تاضیر خطاب (که حرف رابط صفت) در حرف ظرف (اغوش قوجاق
 دیمکدر (محصول بیت) قاری فرزندنه دیرا کر او شغلق زمانی و وقتی یادیکه کلندی یعنی
 کوجکلکک حاصلی خرده کلک اکایدک که بنم قوجاغنده بیچاره و بی تاب وتوان ایدک * نکر دی
 درین روز بر من جفا * که توشبر مردی ومن پیره زن * نکر دی جواب شرط واقعدر و شرط
 وجوابی مقول قول زال در (که حرف تعلیل) شهر مرد بهادر معناسنه ترکیده نخر یف ایدوب
 شهر مددیر ل (محصول بیت) اگر سن قوجاغنده ایکن عجز بکی و بیچاره لیکمی بلیدک بوند
 بنم اوزرعه جفا اینل دک یعنی بکا اذاو جفا اینل دک ز براسن بهادر ار سین و بن قوجه قاری
 حاصلی اول حالی اکیدک بکا رحم ایدر دک * حکایت * توانگری بخیل راپسری رنجود بودتیک
 خواهانش کفتند مصلحت آنست که از بهر او ختم قرآن کنی و بابدل کر یان باشد که خدای تعالی
 شفا دهد حتی باندیشه فرورفت و کفت حتم محضف بحضور اولیر که کله درست صاحب دل

ز تجلی و نعمه الله

باشند و گفت ختمش بهمت آن اختیار افتاد که قرآن بر سر زبانت وز در میان جان * رنجور
 می رض (نیک خواه و صف ترکیدر خواهد بدیدن ایلک دیلیچی) و الفانون ادات جمع دوستلر
 ذیکدر (ختم مصحف بحضور اولتر که کله دوزست ختم مصحف مصدرک معقولنه اضافتیدر
) باحرف ظرف (حضورده بنی حاضر) کله کاف بحکم قحبله سوری یعنی قویون سوز بیسی
 وغیر بیسی بعضی پرده لام ضرورت وزن ایچون مشدد قانور (محصول ترکیب) بر یخیل غنیک
 اوغلی می رض ایدی یا می رض اولدی دوستلر اکا دیدیلر مصلحت اولدر که آنکیچون ختم قرآن
 ایلله سین و یابدل قریان اوله که خدای تعالی شفا و یره بر زمان اندیشه به باتدی یعنی فکره
 طالیدی و دیدی حضورده واقع اولان مصحفی ختم ایلک اولی در زرا سوری ابرا قدر قویون
 کچ کاور بر صاحب دل بو مصاحفی ایشندی و دیدی ختم قرآن اکا اول علتله اختیار واقع
 اولدی که قرآن دل اوچنده در واقچه والتون جان اورته سنده در (کله تشدید لامله قید ایلینلر
 زائد ایلنلر * مشوی * در یغا کردن طاعت نهادن * کرش همراه بودی دست دادن *
 دزیغا الف حرف نده مصراع ثانی به مصروفدر (کردن طاعت بیانیه در مجازا) (کردن
 کاف بحکم قحبله بو یون ذیکدر که عرب چیدیر (کرش ضمیر کردن طاعته راجعدر) (همراه
 بولد ایشدر قرین معنا سنده) بودی اولیدی (باحرف حکایه) (دست دادن بیانیه) (محصول بیت)
 حیفا و ذریغا اکر کردن طاعته کرم و سخا الی همراه اولیدی یعنی کردن طاعتی قومغه
 نه اولیدی اعطا و احسان الی قرین اولیدی حاصلی شوبله که عبادت و طاعته سرفرو ایدوب
 باش ایندوره لر حیفا اکر صدقات و زکات و سخا و کرم بو که متضمن اولیدی نه کوزل اولوردی
 یعنی عبادت و طاعتی زیاده برور و مقبول اولوردی حاصلی عبادت و طاعته سخا و کرم قرین
 اولدیغنه دریغ و حیفا چکر (مصراع اولک معنا سنی ای دریغ ایلک طاعتی بو یعنی قومغه سنده
 یعنی طاعته دین معنا به حیفا ایش) (مصراع ثانیک نتیجه سنده حیفا ایلک طاعته که
 سخا سز بر عهله برامز دیدیکی اولکیدن دخی برامز * بدیناری چو خرد کل بماند * و الحمدی
 بخواهی صد بخواند * باحرف مصاحبت سببیتی متضمن (دینار التسون) (باحرف وحدت
) الحمدی باحرف وحدت (محصول بیت) بر دینار سببیله یعنی صدقه به و یاز کانه و یار عطیه به
 بر التسون و یر مک تکلیف اولنسه خر بالحقده قالد یعنی کبی قاور یعنی و یر مکده عجز چکر خر
 یا لحقده قالد یعنی عجم چوق استعمال ایدر زرا مسکین یا لحقده یا نتیجه چیمده ده زیاده عاجز اولور
 اکر بر الحمد یعنی بر سوره فاتحه طلب ایلک یوز اوقور بلکه دخی زیاده زرا چیدن چیمه ساز
 دل اوچندن چیمار * حکایت * پیر مردی را گفتند چرا زن نکستی گفت بایره زانم الفتی نباشد
 گفتند زن جوان بخواه چون مکنت داری گفت مرا که پیرم بایره زانم الفت نباشد اورا که
 جوان باشد با من که پیرم چون دوستی صورت بنمید * زن کردن اولمک معنا سنده در تنگه
 دیباجه ده کچدی که (مردیت بیازمی و آنکه زن کن) بیوزمشیدی (الفتی باحرف تکبیر حرف
 و حذت دین بنز ایش) (بعضی نسخه ده عیثی و اقصدر دیرلک معنا سنده) (باحرف تکبیر در
) مکنت قدرت معنا سنده در (مرارا حرف تخصیص بنم دیدکدر ادات مقول اولمقده جایز
) اورا بوراده مذکور را کیدر (چون و اوصلیده ایلله نیجه اولور کیفه معناسنه) (دوستی باحرف
 مصدر) (محصول ترکیب) بر پیره دیدیلر نیچون اولنن سین پیر دیدی قریلرله القتم بو قدر و انلرله
 عیش و زند کانه ایده م دیدیلر تازه زن دله چونکه جسامه مکنت و قدرتک وار در دیدی
 بنم که پیرم قریلرله القتم اولیه یا خود بکا که پیرم قریلرله عیش و الفت اولمسه ایلک که
 جوان اوله بلسله که پیرم نیجه دوستلغی صورت بغلر یا خود اکا که جواندر نیجه دوستلغی

رد این سید علی و ستروری

ردشعی
 ردشعی

ردشعی

صورت بغلر (حاصلی بیراهل انصاف ایتمش که بویله جوابلر ویر مشدرز * بیت *
 زور بادنه زرکه بانورا * کزری دوستر که ده من گوشت * بانوخاتون دیمکدر (کز کاف عجمک
 فحقی وزای عربله هاوج معنا سنه دز) یا حرف وحدت (من بطمان دیمکدر) نون ضرورت
 وزن ایچون تخفیف قلدی (گوشت کاف عجمک ضمیمه ات دیمکدر لم معنا سنه) (محصول بیت)
 زور کز کدر زر کز زیرا قانچغه بر کز سوکلی ر کدر اون بطمان اتدن حاصلی آج اولور چلباق
 اولور اما کز رسز اولماز بایانلرده مقبول اولان کبر سخند رائدن غیر ی نسنه دکل * حکایت
 منظومه * شنیده ام که درین روزها کهن نیری * خیال بست به پیرانه سر که کبر دجفت *
 کهن کاف عربک ضعی وهانک فحقی و ضمیمه اسکی دیمکدر های ضمیمه تخصیص ایدنلری وجه
 ایشلر (پیرانه سر بیرلک وقتنده دیمکدر استعما لارنده) جفت جیم عربک ضعی وفانک سکونیله
 بونده زوجه مر اددر زیرا طرفینه جفت دیرل (محصول بیت) ایشتمش که بوزمانده براسکی پیر
 یعنی بر کچکین قوجه خیال بغلدی بیرلک وقتنده که زوجه اله یعنی ناهل ایلله حاصلی اولنک
 خینالنی بغلدی بوقصه حضرت شیخک زماننده کندینک معلومی اولان قصه لر دندر تنکه
 یونظمک آخرنده تصریح ایلر * نحو است دخترکی خو بروی کوه نام * چودر ج کوه سر از چشم
 مردمان بنهفت * دخترکی کاف حرف تصغیر (یا حرف وحدت) خو بروی وصف ترکیبی
 صفت دختر (کوه نام اضافی بیانیه در اولده وصف ترکیبی اقسامندندر (چو اذات تشبیه) درج
 دالک ضعی ورائک سکونیله جواهر حقه سنه دیرل (کوه ره اضافی لامیه تعریب ایلدکلر نده
 جوهر دیرل) شین ضمیر دختره زاجعدر (چشم مردمان لامیه) بنهفت با حرف طرف (یا حرف
 تأکید) ونهفت نونک وهانک ضمیمه لر یله کیزل دیمکدر بونده مراد مستوره لکدر (محصول بیت)
 کوهر آدی خو بروی رفیر جعفر دیلدی حاصلی بر کوزل فردیلدی جوهر حقه شی کی اول فیز
 مردم کوزندن مخفی و مستوره ایدی یا خود کندینک کوهری حقه سی کی خلق کوزندن مستوره
 ایدی مصراع ثانیته معنا سنی فریبی کی مردم کوزندن مخفی ایدی دبین قی ایلری کش
 * چنان که رسم عروسی بود تماشا بود * ولی بجمله اول عصای شیخ بنهفت * عروسی باء
 نسبتله دو کونه دیرل (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (بود فعل ماضی مفرد غائب
 اولدی دیمکدر) (ولی اذات استدر اک) با حرف ظرف (جمله اول بیانیه) عصای شیخ لامیه
 (بنهفت با حرفی تأکید) (حقت خانک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب بونده یاندر دیمکدر
) (محصول بیت) انجیلین که دو کونک عادت وقانونی اولور تماشا اولدی اما جمله اولده یعنی اول
 سکر دنده شیخک عصای یاندری حاصلی آتی ازاله بکارت ایدمدی یعنی درج عقیبی دلمده
 دولت فساد اولدی (تماشا برینه مهیا یانلر جمیع متونه مخالف یا مشر * کان کشید نزد
 بر هدف که توان دوخت * مکر بسوزن بولاد جامه هنگفت * هدف هانک ودانک فحعمل یله
 اوق نشانده دیرل (دوخت مضمر معنا سنه دز) (مکر لامعا سنه دز) (با حرف ضله) (سوزن
 سنک ضمیمه ایکونه دیرل بولاده اضافت بیانیه در) بولاد باء عجمک ضمیمه جلیک دومره دیرل
 (جامه هنگفت بیانیه) (هنگفت هانک فحقی و کاف عجمک ضمیمه صیق طوقمش نسنه) (محصول بیت)
 پیر کانی چکدی اما نشانده اورامدی یعنی ازاله بکارت مالک اولدی زیرا دیمک اولماز مکر
 بولاد ایکونه ایلله صیق طوقمش اسبابی حاصلی آلت فساد عمده ایدر و منجه ازاله بکارت فیسر
 اولماز * بدوستان گله آغاز کرد و صحبت ساخت * که خاتمان من این شوخ دیده پاک برفت *
 کله کاف عجمک کسریله شکایت معنا سنه در (خاتمان او بار ق معنا سنه در اما نعمه الله مال
 و ملک و طوار دیش) (پس مال و رزق دینه دخل ابدن زانده ایش حاصلی ترکیب اولوب

ژد این سید علی و سروری

ژد این سید علی

ژد سروری و شیعی

ژد سروری

املا اولوق كرك (شوخ دیده کستاخ معنا سنه در) باك برفت سپردی یعنی هر نم وار ابدیسه
 اتلاف ایلدی زیرا باك بیدر لر هر بی وار ایسه الوب کو تور مکه یعنی برنده سنه قومه
 (محصول بیت) پیر حساب ایلامک ایچون دو ستلرینه شکایت ایلمکه باشلوب حجت و دلیل
 پیدا ایلدی که بنم مال و ما ملکه می بو کستاخ باک سپردی نسنسه قوما دی کینی مهر مجله
 و کینی دو گوته صرف ایدوب فقیر اولدم بوخود قیر دکل ایمش بن مقبون اولدم دیو اظهار
 شکوی ایلدی (باک برفتک معنا سنی نم وار ایسه اتاسی و اتاسی او بنه ایلدی دین معنای
 مرادی قتی بیانه ایلتمش * میان شوهر و زن جنک و فتنه خاصت چنان * که سر بشکنه
 وقاضی کشید و سعدی گفت * شوهر شینک قحقی و غیبه عورت اری (بشکنه باحرف صله
) خاستک فاعلی (جنک و فتنه به راجع تختنده ضمیر در علی سبیل البدل (سر بونده غایت و نهابت
 معناسنه در تقدیری سر شددر (شین جنک و فتنه به راجعیدر طریق مذکور ایله) کشید فعل ماضی
 مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه بنه فاعلی مذکور کبدر چکلدی یعنی منتهی اولدی دیکبر
 (و سعدی گفت ما بدمه مر هوند (محصول بیت) از و عورت اراننده جنک و فتنه شوبله
 فالقدیکه اویجی یعنی اوتی سی شکنه به وقاضی به منتهی اولدی یعنی دعوانک اویجی قاضی به وصو
 باشی به چکلدی حاصلی دعوی ایله قاضی به وصو باشی به واردیلر * پس از خلافت و شنت کناه
 دختر نیست * ترا که دست بلرز دکهر چه دانی سفت * خلافت نابونده اسلوب عجم اوزنه
 داخلدر زیرا بونک اصلی بخلافدر که بفاعله بانک مصدر ثانیدر (شنت و شاعت چر کناک
 معناسنه در) ترا حرف تخصیص سنک دیکبر (بلرز بده استمرار ایله فعل مضارع مفرد غائب
 فاعلی تختنده بده راجع ضمیردر) کهر سفتک مقدم مفعولدر (و سفت سفتک معناسنه در) دینک
 مفعولدر (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب نه بلور سین یعنی نه قادر سین دیک اولور (محصول بیت)
 سعدی دیدنی بو قدر محالفت و شاعتدن صکره دخترک کنایه یوقدر سنکدر زیرا سنک که
 پیر لکدن انک دتر کهر دلکنه بلور سین یعنی قادر دکلسین دخترک نامی کهر اولدیغی جهتمدن
 بنسده ایهام و لطیفه وار فسدبر * باب هفتم در نائیرت بیت * یکی از وزرا پسری
 کون داشت پیش یکی از دانشمندان فرستاد که یکی مر این را تریبی کن مگر بی عاقل شود مدتی
 تعلیم کرد مؤثر نبود پیش پدرش کسی فرستاد که این عاقل نمی شود و مر ادبوانه کرد * کون
 کاف عربک و دالک فقه لایله عر بیدر لغته سمر آینه دیرل صکره غبی واجق معنای بده شایع
 اولدی (تریبی یا حرف تنکیر) مکرادات نمی (مدتی یا حرف وحدت (محصول ترکیب) وز بردن
 برینک براجق اوغلی وار ایلدی دانشمند لردن برینک قنیه کوندر دیکه تریبه ایله اوله که عاقل
 ودانا اوله برمدت بوکه تعلیم ایلدی مؤثر اولدی باسی قنیه بر کیمسه کوندر دیکه بو عاقل او نماز
 و بنی دیوانه ایلدی حاصلی بو عاقل اولدیغندن غیری بنیده دیوانه ایلدی * قطعه * چون بوداصل
 جوهری قابل * تربیت رادر واثر باشد * اصل جوهر لامیه در (یا حرف وحدت) تربیت تفهیل
 یابدن مصدر ذر تا یاه مصدر دن بدلدر (یا حرف تخصیص) در حرف ظرف (اوضمیری اصل
 جوهره راجعدر (محصول بیت) چونکه بر جوهرک اصلی یعنی ذاتی قابل اوله تربیتک انده اثری
 اولور یعنی تربیت انده مؤثر اولور * هیچ صیقل نکونداند کرد * آهنی را که بد کهر باشد * صیقل
 صادق و قافک فقه لایله و بانک سکونله دمور دن پاس اچیمی کیمه یعنی صانعک اسمیدر عجم
 صانعدن صنعه نقل ایدوب استعمال ایدر دین افترا ایلش بلکه اسم آتی که مصقله در انک معناسنه
 استعمال ایدر (بناند یونک کبی بر زده نتواند معناسنه در) و کرد کردن معناسنه در (آهن دمور
) یا حرف وحدت (را ادات مفعول) که حرف رابط صفت (کهر بونده اصل معناسنه در (محصول

رد شعری

رد شعری

بیت) هیچ راستاد صیقلی ایا بلکه قادر دکلدر بر دمی که اصلی و ذاتی برامن اوله * سک بدریای
هفتکانه مشوی * که چو ترشد پذیر باشد * سک مشوی یک مفعول صریحی و بدریا غیر صریحی
هفتکانه به اضافتی بیانیه در اصلده هفتکانه پذیردیشتر دیکدر اما بونده در یای هفتکانه دن
یدی در با مراد در پس بدی درلود ربا ایله تفسیر ایندئر تفسیر اینشالر (مشوی فعل فہمی مفرد
مخاطبدر) (شویدن دن شستن دن دیدئر غلط سویدیلر) که حرف تعلیل (تریاش معناسنه در
(پلید باہ عجمک فتحی و لامک کسر یله مرزدار دیکدر) (ترادات تفضیل (محصول بیت) کللی باک
اواسون دیویدی دکزله بومه زیرا چونکہ یاش اولدی اولکیدن دخی مرزدار اولور * خرعیسی
کرش بکے برند * چون بیاید هنوز خراباشد * کرش ضمیرخه زاجعدر (محصول بیت) حضرت
عیسی علیہ السلامک خربی اگر فرضا مکہ به ده ایلدوب کتورلر سه چونکہ مکیدن کله الان خردر
مکہ به واروب کلک خرلکدن آتی اخراج ایلر * حکایت * حکیمی پسران را پندہمی داد کہ جانان
پدر ہنر آموزید کہ دولت دنیا اعتماد را نشاید و جاہ از در واہ بدر ترود سیم و زر در محل
خطر ست یاد زد بیکبار ببرد و یا خواجہ بتفاریق بخورد اما ہنر چشمہ زائندہ است و دولت
بایندہ و اگر ہنرمندان دولت بیقتدغم نیاشد کہ ہنر در نفس خود دولتست ہنرمند ہر جا کہ
رو دقتدر بند و در صدر نشیند و بی ہنر جا کہ رو دقتہ چینی دو و سختی بیند * حکیمی
یا حرف وحدت (پسران را تقدیری پسرانش را در (را ادات مفعول) (کہ حرف بیان) (جانان
الف ونون ادات جمعدر) آموزید فعل امر جمع مخاطب) (کہ حرف تعلیل) (ملک کسر یله
اموال و ائفال معناسنه در یعنی ہر کس مالک اولدیغی نسدہ اما ہمک ضمیمہ مملکت و پادشا ہلغہ
ذیرتر مصدر معناسنه (دولت دنیا لامیہ) (اعتماد را را ادات مفعول) (نشاید فعل نفی استقبال
مفرد غائب لایق دکل دیکدر (جاہ منصب) (دروازہ شہر قوسی کہ سوقاق باشلرندہ اولور کہ
کوندن اچق طورور و کچہ ایله قبانو ز زرا در قبو) (وازیاز معناسنه اچق دیکدر) (وہار سیمی
ادات تخصیصدر اچق دور دیکچون بوجنس قویہ کوچہ بندہ درلر سوقاق باشی بقلدیغیچون
زیرا کوچہ نصیر کودر کہ کویدن مقصور در کہ محلہ در سوقاق بغلجی دیکدر) (ایمدی دزواہ
سوقاق و قلغہ قوسی دین حقیقتن بیلیوب غیر یلرہ تقلید ایله سویش (سیم و زر در سفر
محل خطر ست یعنی خوف محلندہ) (یادزد بیکبار ببرد و یا خواجہ بتفاریق بخورد) (بیکبار
براغوز دن دیکدر) (خواجہ یعنی صاحب سیم و زر بتفاریق آزار آزار) (چشمہ زائندہ بیانہ
زایدندن طوغورچی چشمہ یعنی دایما کسین) (دولت بایندہ بیانہ بایند ثابت دیکدر زیرا بایندن
کویکدر) (لغہ جینہ لغہ دیوشرر یعنی دینجیلک ایدر فعل مضارع مفرد غائبز چینیندن
چینندن دکل بعضی لفظن ایلدیکی کبی (محصول ترکیب) بر حکیم اوغلا بنہ نصیحت و پردی کہ
ای بابانک جانلری ہنر تحصیل ایلاک زیرا دنیانک ملک و دولتی اعتمادہ لایق دکل و جاہ و منصب
شہر قیوسدن طشرہ سنکله کتیز یعنی غرتہ کتسک منصب سنکله یلہ کتیز بلکہ اولدیغی پردہ
قاوور و اتون و اقبجہ سفرده خوف مقامندہ دریا اوغر بلز براوغوردن ایلدیر و یا حاجی آرزو
یاب یاب بیرما ہنر داما آجیجی بکار در کہ هیچ کسینر ثابت دولتدر کہ اولنجہ سندن آرزو
ہر قندہ ایسک سنکله یلہ در و اگر اہل ہنر دولین دوشرسہ غم دکل زیرا ہنر نفسندہ دولتدر
اہل ہنر ہر قندہ کہ کیدر قدر و عزت و حرمت کوزر و صدر مجلسدہ اتورور حاصلی رعایت یولور
اما ہنر سہر ہرہ کہ کیدر دینجیلک ایدر و روزگار دن شدت کوزر * بیت * سختست پس از جاہ
تحمک بردن * خو کر دہ ہنر جوڑ مردم بردن * سختست مقدم خبر (بردن مؤخر مبتدا
(پس از جاہ خبر کل ظرف زمانی) (تحمک فعل بائندن مصدر در بر کیمسہ تک حکمی اللتندہ اولمق

زدمسراج جمعاً
زد این سید علی و سروری

زد سروری و سختی

زد سختی

یعنی حکومتن چکنک برده نك مفعولی (خوکرده مأنوس او اش دیمکدر) بناس باحرف صله
 یا حرف مصاحبت نازه وناز ایله جور مردم لامیه (و برده نك مفعولی) برده میند او مقدر سختست
 خبری (محصول بیت) منصبدن صکره یعنی منصبدن آبر له قدن صکره انک حکمنی وامرنی
 کو تور مک قنیدر یعنی مشکدر ناز و نعمته ویا ناز و نعمته مأنوس اولان خلق جو روحفا سنی
 کو تور مک شدید در حاصلی کو چدر * قطعه وقتی افتد فتنه در شام * هر کس از گوشه
 فرار فتنه * وقتی یا حرف وحدت (فتنه یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (در حرف صله
 حرف ظرف اعتبار این بنان امش) گوشه یا سیده حرف وحدت (و همزه حرف توسل) فتنه
 و گوشه همزه لریبی حرف وحدت دین غریب افترا ایلیش (محصول بیت) بروقت شامه برفته
 دوشدی پس هر کس که بر گوشه دن کندیلو یعنی وطنشدن آریلنوب دیار غربتده طاغلدیلو * روستا
 زادگان دانشمند * بوزیری باشا رفتند * روستا کو پدر قریه معنا سنه (روستازادگان
 گویده تولد ایلین اولاد) دانشمنده اضافتی بیسانیه (بوزیری یا حرف صله) ویا اولی حرف
 مصدر (و تانی اضافت ایچون کلدشدر که لامیه در) پادشاهدن ها ضرورت فایه ایچون حذف
 اولدی ضرورت وزن ایچون دین خطا ایلدی (محصول بیت) کو یک دانشمند اوغلا نجقلری
 یعنی اوقوش کو بیلیر پادشاهک وزیر لیکته کندیلو یعنی سلاطینه وزرا اولدیلر * پسران وزیر
 ناقص عقل * بکدایی پروستا رفتند * پسران وزیر لامیه (ناقص عقل و وصف ترکیبیدر
 پسرانه صفتدر و زره دکل) بکدایی یا حرف صله یا حرف مصاحبت (یا حرف مصدر
 پروستا یا حرف صله) (محصول بیت) وزیرک ناقص عقل اولان اوغلاری کدا لغله کوبه کندیلر
 یعنی شهرده دیننجیلان ایلیک حجابندن زوستاره جرالک ایدر لردی زیرا اعتبار علم و کماله در
 نسب و مال دکل * بیت * میراث پدر خواهی علم پدر آموز * کین مال پدر خرچ توان کردیده
 روز * میراث پدر لامیه (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن) علم
 پدر لامیه و آموزک مقدم مفعولیدر) آموز فعل امر مفرد مخاطب اوکرن دیمکدر (کین اصلنده
 که این در که حرف تملیل (و این اشاعت قریبدر مال پدر که لامیه در) (و توان کردک
 مفعول اولی) و خرچ نانیسی (کرد مصدر معنا سنه در) بده روز یا حرف ظرف (ده روز
 اون کون) (محصول بیت) اگر باباک میراثی دیلرسک باباک عملی او کین یعنی باباک متصنبی
 دیلرسک باباک هیزنی تحصیل ایله زیرا بو مال پدری اون کونده خرچ ایلیک ممکندر اما هنر
 رد و کین مال در * حکایت * یکی از فضلا تعلیم ملک زاده کردی و ضرب بی محاسبازی و زجر
 بی قیاس کردی پسران بی طافتی شکایت پیش پدر برد و چاه ازین درد مند برداشت پدر را
 دل بهم برآمد استناد را بخواند و گفت بر پسران احاد رعیت چند بی جفا تو بیخ روانی داری که
 پسر مرا سب چبست گفت سخن باندیشه باید گفتن و حرکت پسندیده باید کردن همه خلق را
 خاصه پادشاهان را که هر چه بدست وزیران ملوک رفته شود هر آینه با فواه گفته شود و قول و فعل
 عوام را چندان اعتبار نباشد * تعلیم ملک زاده مصدر که مفعولنه اضافه قنیدر (زاده یا حرف وحدت
 و همزه حرف توسل) همزه حرف وحدت دین زاده سو بلیش (کردی یا حرف حکایت
 ضرب بی محاسبایی بی توقف و بی پروا دیمکدر) زدی یا حرف حکایت (زجر بی قیاسی) زجر
 نغده سوز مکدر اما بونک کبی بر زده جور و جفا مراد در (کردی یا حرف حکایت) بی طافتی
 یا حرف مصدر تن دردمند بیسانیه (بهم برآمد متعوض اولدی) احاد رعیت افراد رعیت
 دیمکدر) پسر مرا لامیه بنم پسر یمه دیمکدر (بعض نسخده) فرزند مرا واقعدر بونده بر پسر مرا
 یازان بوندن معلومدر فار سیده رسوخی (سخن باید گفته نك مفعول صریحی) (و باندیشه غیر صریحی

ردشعی
ردشعی

زدا بن سید علی

زدشعی

بعض نسخده اندیشیده واقعدر بعض نسخه ده باید گفت و باید کرد واقعدر (خاصه خصوصا
 دیمکدر بادشاهانرا اذات مفهول (که حرف تعلیل هر آینه البته (بافواه باحرف ظرف (افواه
 فک جمیدر اغزل دیمکدر (محصول ترکیب) فضلادن بریسی بر پادشاه زاده بی تعلیم ایتردی
 وئی توقف و بی پروا بودا کونک اورردی ورواسن جوزوجفا ایتردی شاهزاده طاقسز لکدن
 باباسی قننه شکابت ایلمدی یعنی بدرینه اول بی رحم استادنندن شکابت ایلمدی (و مجروح
 کوده سندن قفتان چقاروب چومق نشا نلرین کوستردی باباسی بونک بو حالی کورنجه متقبض
 و مکدر اولدی (حاصلی غضبه کادی استادی دعوت ایلمدی ویدی افراد رعیت اوغزلرینک
 اوزرینه بوقدر جوز و تو بیخی روا یعنی جائز طومر سن که بنم اوغلومه رواطو ترسین سبب ندر
 استاد دیدی سوزی فکرایله سو بیلک کرک و حرکتی مقبول اینک کرک جمیع خاقه خصوصاً بادشاهلره
 ز پر اهر نسته که ملوک الندن و دیلندن صادر اولور البته دیلاره سو یلنور یعنی خلق ارا سنده
 شوق بو اورا ما عوامک قول و فعلنه اعتبار بوقدر یعنی ملوک اقول و افعالی کبی معتبر دکادر
 * قطعه * اگر صد نایسند آید ز درویش * رفیقانش یکی از صدندانند * (محصول بیت) اگر
 یوز قول و فعل نامقبول کلور سه یعنی صادر اولور سه مرد دزویشدن یولد اشتری یوزدن بریسی
 بلزل ز برا حیر اعتبارده اولنردن دکادر * و کرک نایسند آید ز سلطان * ز فلی با فلی
 رسانند * (محصول بیت) اما اگر سلطانندن بقول و فعل نایسند صاد او او رسه ای اقمیند اقلیه
 ایرشیدر لر یعنی مملکت مملکت یایلور کیدر * پس در تهذیب اخلاق خداوند زادگان انبهم الله
 نیا تا حسنا اجتهادیش ازان باید کرد که در حق عوام * تهذیب تمیل بایدن مصدر در تطهیر
 معناسته (اخلاقه اصافی مصدرک مفعولنه اضافیدر (اخلاقی خلقک جمیدر خانک ضمی
 و لامک ضمی و سکوئله خوی و عادت معناسته (خداوند زادگانه اضافی لایه در (اثبت فعل ماضی
 مفرد مذکر غائبدر افعال بایدن (اثبات بتور مکدر (هم ضمیر منصوب متصل مفعول صریحیدر
 اثبت نک (و جلاله فاعلی (نیا تا مفعول مطلق حسنا صفتی (اجتهاد افعال بایدن مصدر در
 سعی و کوشش معناسته در (بیش یا عریبک کسر یله زیاده معناسته در (محصول ترکیب) و قاکیم
 سلاطینک اقول و افعالی عوامک اقولی و افعالی کبی اولدیسه پس پادشاه زادهرک اخلاقی پاک
 ایلکده الله تعالی انلری کوزل نیا بتور سین یعنی کوزل و مقبول نیا بت کبی مقبول عالم ایلسون
 جمله معترضه دعاه له در پس بونلرک تهذیب اخلاقده سعی و کوشش اندن زیاده اینک کرک که
 عوام زادهرک حقده زبرا مقام اعتبارده بونلدر عوام زادهر دکل * قطعه * هر که در خریدش
 باراب نکند * در بزکی فلاح ازو برخاست * هر که یعنی هر کس که نیکه مکرر بیان اولدی (خریدی
 حرف مصدر و شین که به راجعدر (بزکی باحرف مصدر او لاتی و یوکلک (فلاح اسم در فوز و نجات
 معناسته (یعنی صلاح حال معناسته * لاییدن فعلی مستعمل دکادر افعال بایدن مستعملدر
 مقلح دبرلر یواشلی کشی به (محصول بیت) هر کیمسه که خرده لکنده یعنی اوشاق لکنده اتی نأدیب
 ایلزلر ایریلکنده و یوکلکنده اندن فلاح فالنار (بونده ماضی مستقبل معناسته در حاصلی
 کو چوچک ایکن مؤدب اولیان یوکل اولنجه بی ادب اولور * چوب ترا چنان که خواهی بیج
 * نشود خشک جز با آتش راست * چوب تریانیه چوب انج (تریاش) بیج فعل امر مفرد مخاطبدر
 بیچیدن بوندن اکمک و بوکمک معناسته در (نشود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولر دیمکدر
 خشک تقدیری چوب خشک در (با آتش باحرف مصاحبت (راست بونده طوغری معناسته در
 (چو بی عصا ایله بیان ایدن انجی بطرایش (محصول بیت) یاش انجی آجیلین که دیلرسینک و یوکل
 اما قوری انجی آتشندن غیر یله راست اولماز یعنی طوغر لماز * بیت * ان العصون اذا قومتها

دستوری

اعتدلت * وایس ینفعل التقویم بالخشب * غصون غصنت جمعیدر دال و بوداق معناسته (اذا
معنای شرطی متضمن اسم ظرف (قوت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب در تفعلیل بایندن
مصدری تقویم کلور طوغر لثق معناسته (هاضیر منصوب متصل مفعول صریحی غصونه
راجعدر (اعتدلت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در افعال بایندن فاعلی تحتند غصونه راجع
ضمیر (معتدل بوده مستوی و مستقیم معناستند در همره سی و صلاه ساقط او اور (لیس اسمی
مقدر ضمیر شاندر لیس الحال و الشان دیککدر (ینفع فعل مضارع مفرد مذکر غایب در فتح بایندن
(کافی ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی (التقویم اقطاسا مرفوع فاعلیدر وجهه علیه
اغرایدن محلا منصوب خبر لیس در (بالخشب جار مجرور به تقویمه متعلقدر (خشب خانک
وشینک ضمه خشیدنک جمعیدر خانک و شینک ففعلدر به بونده قوری اغاچلر مراد در
(محصول بیت) تحقیق تازه بوداقلر و فدانلر قچن سن انلری طوغر لثق مراد ابلسک طوغر یولور
(اما حال و شان بود که سکا فائده و پرمن قوری اغچلری طوغر لثقه سی و ککش ابلسک
نتکه بیوردی آتشدن غیر به راست اولر * ملک راحمن تدبیر ادیب و تقریر سخن او بسندیده
آمد خلعت و نعمت بخشید و پایکاهش از آنچه بود برتر کرد انید * (محصول ترکیب) پادشاهه
استادک حسن تدبیری و آنک سوز تقریر انلسه سی مقبول کلدی خلعت و نعمت باغشلدی
و مرتبه و منصبی اولدوغندن یوجدرک ایادی یعنی منصبی زیاده ایلدی اولکیدن (معلوم
اولا که مذکور ادبیک فضلی وار ایش اما تعلیمی یوغیش و الا اسلوب تعلیمه مالک اولان
شاگردی دوککه محتاج اولماز بلکه آزار لغه به محتاج اولماز دکل که دوککه زرا حسن تعلیم
داد خدادر علمیه و فضله نسبت دکلدر * حکایت * معلم گابی * اسم فاعلک ظرف مکانه
ایضا فیدر (معلم تفعلیل بایندن او کردیحی کیسه (و متعلق تفعلیل بایندن او کردیحی کیسه
بعض جهله معلم شاگردنه درلر تفعلیل بایندن اسم مفعول صیغه سی اوززه بوخود حیوانات
چیننده مستعملدر انسانده استعمالی چار دکلدر (نه که تعلیم متعلم بوکه قرینه در و فروع
کابلرند کتاب صیدده کلب معلم یعنی خود مثبتدر فیدر (کتاب کافک ضمی و تانک تشدید به
لفظ مثبتدر مفرد ایله جمع یئینده (مفرد آنچه مکتب معناسته در اما جمع آنچه کاتیلر
دیکدر (بعضی سراج مختار صحاح کلامی غلط چیقروب خطاه فاحش ایش دمس که
بضم الکاف و تشدید التاء معنی الکتبه و الکتاب و المکتب و المعنی علی الاول بالترکی بر باز مجمل
معلمین (و علی الثانی بر کتاب معلمین (و علی الثالث بر مکتب معلمین و مختار صحاح کعباری
بودر الکتاب بالضم و التشدید الکتبه و الکتاب ایضا و المکتب واحد انتهى تأمل تدبر (منه سنده
کتاب جمع کاتیلر اما بونده مکتب مراد در دین جمعه حصیرا یلدیکنده اظهار جهل ایش
پس معلوم اولدیکه کتاب مکتبه برهمنایه در (یا حرف وحدت (را ادات مفعول * دیدم
در دیار مغرب ترش روی و تلخ کفتار و بدخوی و مردم آزارو کدا طبع و ناپرهیز کار که عیش
مسلمانان بیدن اوبته کشی و خواندن قرآنس دل مردم سیه کردی جمعی پسران پاکیزه
و دختران دوشیزه بدست جفای او گرفتار نه زهره خنده و نه یاری کفتار که عارض سمین
یکی رابطا بچه زدی و گاه ساقی بلورین دیگری راشکنجه کردی القصه شنیدم که طرفی از
خیانت او معلوم کردند بزندنش و برانند و مکتب او را بمصلحی دادند پارسایی سلیم نیک
مردی حلیم که سخن چز حکم ضرورت نکفتی و موجب آزار کس برز یانش زنی کودکا ترا
هیبت استناد نخستین از سرید رفت و معلم دومین را اخلاق ملکی دیدند دیو یکدیگر شدند
و با اعتماد حلم او ترک علم کردند و در اغلب اوقات باز بچه فراهم نشستندی و لوح درست ناکرده در سر

رد سرتوی

رد شعی

رو سیروری

یکدگر شکستندی * ترش روی وصف ترکیبی در اکتفی صورتی دیمکدر (تلخ کفتار آبی سوزنی
دیمکدر (بدخوی و مردم آزارده، بویله در پراهنز خویلی آدم انجیدیمیجی دیمکدر) کما طبع دینجی
طبیعتی یعنی طبعکار (ناپرهیز کار) کار ادات فاعلدر پرهیز سز یعنی فاسق و فاجر (تبه تانک
و پاء عربینک فحلمری و هاء اصلیه ایله تیساهدن مخفف فاسد دیمکدر (کشتی یا حرف حکایه
او اوردی دیمکدر (کردی یا سیده بویله در جچی) یا حرف وحدت بر بلوک دیمکدر (پسران
یا کیره بیانیه (پاکیزه یا ک معنای سنده در) دختران دوشیزه ده بیسانیه در (دوشیزه فراوان
مناسنه در یا حرف صله (دست جفای او بیانیه و لایمیدر (گرفتار مبتلا دیمکدر زهره خنده
لامیه (زهره لغتده چکر یاننده اولان اوده دیرل اما اصطلاحده بحال و قدرت معنای سنده مستعملدر
نتکه شاعر دیمش (بیت) زهره ند ارم که بوسم لبث * تیر و کان دارد ابروی تو) خنده اسمدر
کوله معنای سته (یاری کفتار مصدرک معنای سته در زیا یا اقد رت معنای سته اسمدر
مصدری یارستن و یاریدن کلور (کفتار کلایجی معنای سته در اما اصلنده وصف ترکیبدر نهایتی
ترکیب خنی قبیلنددر سوزکتور ییجی معنای سته صکره نفس کلامه اطلاق ابلدیلر) که کاهدن
مخففندز (عارض سیمین بیانیه (عجم رای مقتوح او قور سابقه نتکه بیان اولندی (بونده عارضندن
مراد یوزدر (رخله تعبیر ایده نه دخل ایدوب یوزک ایکی یانیدر دین نه سویلدیکن بلز اعش
(طپانچه پاء و جیم عجمیلر ایله ترکیجه شماز وسیله دیرل (ساقی بلاورین بیانیه (بلاور بانک کسری
ولام مقتوحک تشدید ایله در اصلنده اما عوام تحریف ایدوب لام مخففک ضمیمه استعمال ایدر
(یا حرف نسبت و نون حرف تأکید دیگره اضافتی لامیه یا حرف وحدت (را حرف تخصیص
(طرفی یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر (بمصلی یا حرف صله (یا حرف وحدت افعال
یابندن اسم فاعلدر اهل صلاح دیمکدر (بازسای بدلدر مصلحندر (یا حرف وحدت (سلیم
صفتی نیک مراد صفت بعد الصفة (یا حرف وحدت (حلیم نیک مراد صفت (که حرف
وابط صفت (یا حرف مصاحبت (حکم امر معنای سته در یعنی شان و کار (موجب سبب معنای سته در
موجب آزاره و آزارک کسه اضافتلیر لایمیدر (کودکان را الف و نون اذات جمع و را حرف
تخصیص (هیت خوف معنای سته در (نختت نوک و خاک ضمیمه یله و سببک سکونیه اول
دیمکدر (یا حرف نسبت (نون حرف تأکید (دومین یا و نون سابق کچی (را حرف تخصیص
(اخلاق ملبسی بیانیه یا حرف نسبت یا حرف صله (اعتماد حلم او مصدرک معنای سته در
ولامیه (ترک علمده مصدرک معنای سته در (اغلب اوقات لامیه اکثر اوقات دیمکدر (یا حرف
صله باز یجه او ییجی (چه حرف تصغیر در (فراهم مجوع معنای سته در (اوح لامک فحعی و وارک
سکونیه نخته دیمکدر (عربک و عجمک اولادی قرآن شریفی نخته در او کر نوروز (درست ناکرده
یعنی انده یاز یلان تمام از برلک سزین (در سر یکدیگر در حرف صله (نشستندی و شکستندی
باری حرف حکایه در (محصول ترکیب) بر مکتب خانه معنی کوردم دیار مفرده اکتفی صورتی
و آبی سوزنی و پراهنز خویلی و آدم انجیدیمیجی و دینجی طبیعتی اهل طمع و فاسق و فاجر که مسلمانلرک
دیرلینی آن کورمکله فاسد او اوردی و قرآن او قوماسی خلقسک کولکنی قرآردر ذی
بر بلوک پاک و پاکیزه او غلجقلمر و بکر قزلرک جفامی اینه مبتلا آنک خوف و خشیتندن نه گولیکه
مجاللری ونه بری بر یله سویلشمکه قدرتلی و اربدی گاه برینک عارض سیمینه طپانچه اووردی
و گاه بر غیرینک ساقی بلاورینی شکر نجه یعنی فلقه به چکر دی قصه نک اوته سنی بودر که بر مقدار
خیانتندن معلوم ایلدیلرانی دو کدیلمر و مکتبندن سوردیلر و مکتبنی بر صالح کیشیه به و بردیلر
بر زاهد و عابد و سلیم و بر ابو حلیم کیمسه به که سوزی امر ضرورت سوزیلدی و دیلندن

کیمسه بی انجمنک صادر اولمادی بویه اولجه اوغلا نجملرک اولکی استارک خوئی باشند کندی
 و ایکجه معلک اخلاق ملکیمه سنی کوز دیلیری برینه شیطان اولدیلر وانک حلیمه اعتمد ابله علم
 اوقومنی ترک ایلدیلر و اکثرا وقتده برریله اویون اوینامغه او نورردی ولو حله بنی تمام او کروتوب
 بنظر اول بررینک باشه اورردی * بیت * استاد معلم چو بودکم آزار * خرسک بازند کود کان
 در بازار * کم بونک کی پرزده ترک کلیدن عبار تدر پس کم آزار انجمنجهی دیگدر (خرسک
 خانک کسری وزانک سکونیه و سینک قبحیه اوز نجد اشک اوینه دیرل و بعضیلر دیدیلر خرس
 آبودر و کاف حرف تصفیراسکی بسکی کبه لردن و کلرزدن آبو شکلنده برصورت پیدا ایدرل
 و بریزی اول صورته کرو باق اوینادر رومده رهضان کبجه لنده خیسال اوینا تدر قبری کی
 و لکل وجهه (محصول بیت) استاد معلم چو نکه کم آزار اوله یعنی حلیم و سلیم اوله او غنجقلر
 بازارده خرسک اوینوی اوینارل بعض نسخه ده (استاد و معلم دوشمش و اوعطفه * بعداز دو
 هفته بردر آن مسجد کدر کردم معلم اولین رادیم که دل خوش کرده بودند و مقام خویش
 باز آورده انصاف برنجیدم و لاحول کندان کفتم که ابلبس رادیکر بار معلم ملا نکه چرا کر دند
 بیرمردی جهان دیده بشنید و بخندید و گفت نشنیده که گفته اند بعض نسخه ده (دل پر خوش
 کرده بودند و اقدر) انصاف بونک کی پرزده زیاده معناسنه در (لاحول و لاقوه الا بالله العلی
 العظیم دیگدر) (محصول ترکیب) ایکی هفته دن صکره اول مسجدک قیوسنه کدر ایلدم کوردم
 اولکی بازو معلمک کولکنی خوش ایشلر وینه کندی مقامنه کتور مشلر الحق بو معنی ایچون
 زیاده انجندم و لاحول دیه رک دیدیم شیطانینه ملکاره نیچون معلم ایلدیلر بیرمردجهان دیده
 ایشندی و کولدی و دیدی ایشما مشیمین که دیشلردن (نشنیده ده همزه خطاب ایچوندر دین
 قابل خطاب دلکش * شوی * پادشاهی پسر بکته داد * لوح سیمین بر کار نهاده * لوح سیمین
 بیانیه) لوح لغته مطلق تخته در اما عرب و عجم اولادی اوستندن علم ایلدکلری تخته نکه جنسه
 علم اولشدر پس کومشدنه اولسه اکالوح دیرل انکیچون لوح سیمین دیشلدر (معلوم اوله که
 اینه سلاطینک لوحی کوشدن اولور اما غایتله اینجه او اورمش (بونده سیمینکون تا کیدی وشین
 ضمیری ضرورت وزن ایچون ساکن اوقومنی کرک و ضمیر پسره راجعدر) کنار یاند راما بونده
 مرادقولتدر (محصول بیت) بر پادشاه اوغلانی مکتبه و پردی کومشدن بر لوح قولتوغند قودی یعنی
 اکا بر کوش لوح و پردی * بر سر لوح اونوشته بزر * جورا ستادیه که مهر بدر * سر لوح لامیدر
 او به اضافتده بویه در (نوشته و اویله و بابله لغتدر جورا ستاد مصدرک فاعلنه اضافتیدر (مهر بدر
 لامیدر مهر بونده محبت معناسند ز (محصول بیت) اول شاه زاد نک لوحی اوچنه آتونه
 یعنی آتون صویله یازلشیدی یاز بلان بومصر اعدر که (استادک جور و جغاسی بابانک محبتدن
 یکدر ز بر جورا ستاد علم و فضله ایشدر و مهر بدرجهله * حکایت * بار سارزاده را نعمتی قیاس
 از تکه عمان بدست افتاد فسق و فحش آمان کرد و بگری پیشه گرفت فی الجمه چبری هماندا ساز
 معاصی و منکری که نکرد و مسکری که نخورد باری بشخصش کفتم ای فرزند دخل آب روانست
 و عیش آسیای کردان یعنی خرج فراوان مسلم کنی رایشد که دخل معین دارد * بار سارزاده را با حرف
 وحدت و همزه حرف توسل و راحرف تخصیص (همزه وحدت ایچوندر دین خطا ایش (ترکه
 نانک قبحی و رانک کسر مته و ک معناسنه در (طلبه لامک کسریله مطلوبه معناسنه اولدیغی کی
 آخرنده همزه اضافت ایچون تکشدر (عمان عمک جمیدر املوب عجم اوزره عربده اعمام کاور
 جمع قلت وزنی اوزره) (مبذر تفعیل یابندن اسم فاعلدر مسرف دیگدر (با حرف مصدر
 (سار معاصی یسایه) (سار جمع دیگدر) (معاصی معصینک جمیدر کنه معناسنه) (منکر اسم

رد شعی

رد شعی

مفولدن افعال بایندن نامشروع معنائه و یا حرف وحدت (مسکر افعال بایندن اسم فاعلدر
 سکرورن نسته و یا حرف وحدت (بازی یا حرف وحدت برکه دیمکدر) بتصحیحش تقدیری
 بطریق نصیحتدر (دخل دالک فحقی و ضاه مجمه نك سكونيله خارجدن كلوب الكه كرن نسته به
 دیرل (آب روان آقان صو یعنی سریع الزوالدر) عیش یعنی ذوق و صفا (آسپای کردان بیانیه
 آسیا و آسیاب بالبله دکر من دیمکدر کردان کاف مجمله صفت مشبهه در کردیدندن دو نه کن
 دیمکدر (خرج فراوان بیانیه) (کسی یا حرف وحدت) (و یا حرف صله) (دخل معین بیانیه
) (محصول ترکیب) برطایزاده نك عیلمیک مئروکاتندن نعمت بی قیاس و بحد انه دوشدی
 یعنی محنت سز مالک اولدی فسق و فجوره باشلیدی و اسراف کنیدی به صنعت طوتندی
 حاصل کلام هیچ برنسته قائدی جمع معاصیدن و برمنکر و نامشروع قائدی که ایلدی یعنی
 جمع منکر اتی ایشاسدی و برسکر و پروب سرخوش ایدن نسته قائدی که ایچسیدی
 و استعمال ایلدی حضرت شیخ بیورر برکه بن اکانصح طریقه دیدم ای اوغل دخل یعنی
 بواله که کین نعمت بی کران آب رواندر یعنی اثار صو کی اکثر کچر کیدر و ذوقی و صفا دونه کن
 دکر مندر یعنی بولدین او کیدر کیدر یعنی بیگه و ایچیکه مال طیانتر حاصلی چوق خرج برکیمه به
 مسلدن که دخل معینی اوله حاصلی معین کلوری اوله * قطعه * چو دخلت نیست خرج آهسته
 تر کن * که میکوبند ملاحان سردوی * که حرف تعلیل (سردوی معنائه در یعنی ابرلاقلری
 نسته) (و یا حرف وحدت) (محصول بیت) پارسازاده به خطاب ایلوب بیورر چونکه معین کلورک
 یوقدر خرجی باب بارک یعنی خرجی چوق ایله زیرا که هیلمر براری یعنی برشر ازلاری بیورر یعنی
 بیت نایدن * اگر باران بکو هستان نیارد * بسالی دجله کردد خشک دودی * یا حرف صله
 (کوهستان طاغلق) (بسالی یا حرف ظرف) (یا حرف وحدت) (دجله دالک کسری و جمع عربک
 سکونیه بغداد ارمینی) (کردد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتندسته مستر دجله به راجع ضمیر
) (خشک قوری دیمکدر یابس معنائه) (دود ذره به دیرل) (یا حرف وحدت) (محصول بیت)
 اگر طاغلقه باران یاغترسه بر یبلده دجله ارمینی بر قوری ذره اولوز یعنی بر یابس چای او اور
 حاصلی بیوردن معاونت اولما بیجه دجله صوبی اقوب ذو کتور پشیره تمثیل طریقه بیورر
 سنکده چو نکه معین کلورک یوقدر چوق خرج ایتمه الکده کی تیز دو کتور * عقل و ادب پیش
 کیر و لاهو و لعب بگذار که چون نعمت سپری شود سختی بری و پشیمانی خوری برسر اذت نای
 و نوش این سخن در گوش نیآورد و برقول من اعتراض کرد و کفت راحت عاجل بشوقیش محنت
 آجل منقص کردن خلاف رأی خردمندانست * (لاهو و همی لایق اولیان نسته به صرف ایلمکه دیرل
) (لعب لامک فحقی و عینک کسری یله و سکونیه و لامک کسری و عینک سکونیه لغتدر اعب فرح طلب
 ایلمکدر حسن اولیان نسته ایله) (که حرف تعلیل) (سپری سینک و باء مجمله ضمه لایله دو کتک
 معنائه در) (پسر یعنی پارسازاده) (نای لفظ مشترکدر بوغزله دودک بیننده بونده ایکبسته ده مساخ
 وار بر نه قصم ایلین تقصیر ایلش) (نوش اسم مصدر در نوشیدنن ایجه و ایچیکه معنائه
) (عاجل شمعی حاضر معنائه در) (و آجل الف ممدوده ایله حاضر اولوب کلچکه دیرل) (منقص
 مکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) پسره دیدم عقل و ادبی او کو که طوت یعنی قافل و مؤدب اولعب
 و لهوی ترک ایله زیرا چونکه نعمت دو کتبه شدت ایلدر سین یعنی چکر سین و بشی انلق بر سین اوغلان
 بوغز و ایچیکه لذتندن و یاساز و سوز و ایچیکه لذتندن حاصلی ییمه و ایچیمه لذتندن بوسوزی قولاشنه
 کتور مدی یعنی قولاشنه قویمدی و بنم سوزیمه اعتراض ایلدی و دیدی شمعی حاضر راحت و
 حضوری کلچک محنتک تشویشله مکدر ایلمک خلاف فکر و تدبیر عقلادر * منوی خداوندان کام

رد شمعی

ونیک بختی * چرا سبختی بر نواز بیم سبختی * خداوند صاحب ممالک معناسنه در (الفونون ادات
 جعدر) کاهه اضافتی اسم فاعلاک مفعولنه اضافتیدر (واو حرف عطف) نیک بخت و صف ترکیبیدر
 (با حرف مصدر) چرا سبخته فتح و کسر جائز در (سبخت شدید معناسنه در) با حرف مصدر
 شدت دیکدر (برند فعل مضارع جمع غائب ایلدر) (بیم قور قور سبختی به اضافتی لامیه (محصول بیت)
 اصحاب کام یعنی مراد و اصحاب نیکبختی یعنی دولت نچون شدت ایلدر لری یعنی چکر ل شدت
 قور قوسندن یعنی بن بر از زمان زحمت و شدت چکر م دیو قور قور قوسندن الان نچون شدت چکر
 حاصلی کلجک زمانه فقر و احتیاج چکر م خوندن بالفعل نچون متا لم اولورل * روشادی کن
 ای یارد لفر وز * غم فردا نشاید خوردن امروز * بر و فعل امر مفرد مخاطب طبر رو و بدن کن
 دیکدر رفتندن دینلر خطا ایلد بلر (بابی ضمه به تخصیص ایلینلر و استیایق ایلشلر) شادی یا
 حرف مصدر (کن فعل امر مفرد مخاطبدر کنیدن ایله دیکدر) یارد لفر وز بیانیه دلفروز دالک
 کسری و لامک قحی و فاکل سکونیه وصف ترکیبیدر فروز بدندن که مخففدر افروز بدندن کوکل
 یالکلندر بجی یعنی روشن ایدبجی حاصلی مسرور ایدبجی دیکدر (غم فردا لامیه ابرته نک بختی
 دیکدر (محصول بیت) وارشاک ایله ای دلفروز یار یعنی بوکونی خوش کور ابرته نک بختی بوکون
 بیک لایق دکلدر تنکه شاعر بیورر (بیت) غم ناآمده خوردن بقدم رنجده می دارد) (همان بهتر که
 با فردا کنارم کار فردارا * فکیف مرا که در صدر مروت نشسته ام و عقد فتوت بسته و ذکر
 انعام در افواه عوام افتاده * فکیف خصوصاً دیکدر ایباتک مضمون بندن مستثنا در (مر ابکا
 دیکدر (که حرف ربط صفت (صدر مروت لامیدر مجازاً (عقد فتوتده بویه در) ذکر انعام مصدرک
 مصدره اضافتدر لامیه (انعام افعال یابندن مصدر در احسان معنا سنه) افواه عوام لامیه
 (محصول ترکیب) هر کسه مذکور مدعی ایله عامل اولوق لازم خصوصاً ابکا که صدر مروتده اوتوروشم
 یعنی کرم و احسان باشنده فتوت و جومر دلك عقیدتی بعلتمش یعنی سخا و لطف دو کونی دو کوشم دخی
 انعام و احسانم افواه عوامه و دشمندر حاصلی جومر دلکله مشهور عالم اولشم * منوی * هر که
 علم شد بسخا و کرم * بند نشاید که نهد بر درم * علم بونده مشهور معناسنه در (درم مالک کسری
 و رانک قحیله ایچه معناسنه در عر بجه در هم دیرل دالک کسری و رانک سکونی و هانک قحیله
 (محصول بیت) هر کس که مشهور اولدی سخا و کرمه لایق دکلدر که ایچه سنه دو کوم دو که یعنی
 بذل ایلیوب صافلیه و کرم و احسانی ترک ایلره * نام نکوی بی چو برون شد نکوی * در نتوانی که
 پندری بروی * نام نکوی بیانیه (با حرف مصدر تقدیری نام نکوی بیت سنک آدک ایلیکی معناسنه) برون
 طشره دیکدر ظرفاه عجم بانک کسری بله او قور امار و سنایلیری خیمه پس برون لفظی بضمتین عبارتله
 قید ایلین روستایلیق ایلش (شد بونده رفت معناسنه در) (نکوی با حرف صله در) (در قیوتقدیری
 در احسان و کرمدر) (توانی فعل فنی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکلسن دیکدر) (که حرف
 بیان (بندی فعل مضارع مفرد مخاطب بونده بعلیه سین دیکدر) (روی با حرف صله
 تقدیری بروی پدر (محصول بیت) چونکه سنک آنک ایلیکی یعنی سخا و کرمک آدی مجله دن
 طشره خیقندی یعنی فاش اولدی لطف و احسان قبوسنی یوز که بعلغه قادر دکلسن حاصلی
 سخا و کرمی ترک ایلده هنر سین زرا شهرت بند ایلیکه مانعدر (بونده دردن مراد درخانه در دین
 بو ایله خطا ایلش) (بر ویک تقدیری بی روی هیچ کس دین معناء خطا بدن غفلت ایلش والمعنی
 بالتری قبوی بعلو بلر سین یوزه دین معنایی ابو بعلماش * دیدم که نصیحت نمی پذیرد و دم
 کرم من در آهن سردا و اثر نمی کند ترک مناصحت کردم و روی از مصاحبت او بگردانیدم
 و بکنج سلامت بندهستم و قول حکما را کار بستم که گفته اند) بلغ ما علیک فان لم یقبوا فما

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی
رد سروری
رد سروری

عليك * (یعنی پذیرد فعل فی مستقبل مفرد غائب قبول ایلز دیمکدر) دم کرم بیانیه ولامیه (در
 حرف صله) آهن سرد او سابق کبی بیانیه ولامیه (ترك مناصحت مصدرک مصدره اصنافی
 لامیه در) مناصحت مفاعله باینک مصدر او لیدر نصیحت معنا سنه (بلغ فعل امر مفرد مذکر
 مخاطبدر تغیل باینن ایرشدر دیمکدر) ماسم موصولدر الذی معنا سنه (عليک جار مجرور یله مقدر
 ثبت به متعلقدر و جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله موصولدر موصول صله سیله اعرابدن
 محلا منصوب مفعول بلغ در) ان حرف شرط (ولم حرف جزم) یقبلوا فعل جحد مطلق علامت
 جزم نونک سقو طسدر (فا عليك ما اسم استفهام حرف فی اول مقدمه جاز) (عليک اولکی
 کیددر) (محصول ترکیب) کوردم که پسر نصیحت قبول ایلز و بنم اسی نفسم انک صوق دور یزه
 اثر ایلز یعنی دور کبی شدید کولکنه کار ایلز اکا نصیحتی ترک ایلدم و مصاحبندن یوزم دوندردم
 و کج سلامتده اوتوردم و حکما قولی ایش بغلدم یعنی کار ایلندم که دیمشدر سن سنک اوز زبکه
 لازم اولان قولی ایصال ایله اگر قبول ایلز زسه سکانسه یوق یا خود سکا نه واراندن یعنی
 قبول ایلدرکنندن سکا ضرر یوقی زیر ماعلی الرسول الابلاغ در * قطعه * کچه دانی که
 نشوندیگو * کچه میدانی از نصیحت و بند * نشوندد فعل فی مستقبل جمع غائب بونده قبول
 ایلز معنا سنه در (محصول یت) کچه باور سین که سوزی دیکلرلر سن سوله هر سنه بی که باور سین
 نصیحت و پنددن یعنی سکا لازم نصیحتدر کر کسه قبول ایلسونلر کر کسه قبول ایلسونلر
 * زود باشد که خیره سر بیی * بدوی او فئاده اندر بند * خیره سر عاجز و زبون و سراسمه
 بیی نك مفعول اولی و مصراع ثانیک مضمونی مفعول ثانیسی (بدویای با حرف مصاحبت
 او فئاده و اوله اصل اوزره) اندر ادات صله (محصول یت) تیر او اور که نصیحت د کلین
 سر سبی ایکی ایغیله دوزاغه دوشمش کوزر سین یعنی بر مصیبه گرفتار کوزر سین * دست
 بردست میزند که در یغ * نشنیدم حدیث دانشمند * (محصول یت) خیره سرانی الله اور که حرف
 دانشمندک سوز بیی ایشتمدم دیو یعنی نادم و پشیمان اولوب نصیحت دکلدو کنه حیف بر * پس
 از مدتی آنچه اندیشه کرده بودم از نکبت حالش بصورت بدیدم که پاره پاره برهم میدوخت و لقمه
 لقمه همی اندوخت دلم از ضعف حالش بهم برآمد هر وقت ندیدم در چنین حالت ریش درویش را
 علامت خراشیدن و نمک باشیدن بادل خود که تم * (محصول ترکیب) برمدتدن سکره شول نسته بی که
 اول فکر ایشیدم انک نکبت حالتدن ظاهرا کوردم که یامه یامه اوزره دیکردی و لقمه لقمه
 قزا نوردی یعنی جرایدردی کولکم ضعف حالتدن وزیاده فقر و فاقا شدن مکدر و متعجب
 اولدی بویله حالتده هر وقت کوردم ریش درویشی یعنی خاطری یاره سنی حاصلی ریش دانی
 علامته طریلوب اوسته توز ما چمق یعنی اتی آرازایوب کولکنی مجروح ایلیکی هر وقت کوردم
 کندسی کولکه دیدم * منسوی * حریف سقله در پایان مستی * نینسد یشد زوز
 تنکدستی * حریف سقله بیانیه سینک کسری و ضمیمه لغتدر (در حرف ظرف) (پایان مستی
 لامیه یا حرف مصدر) نیندیشد فعل فی مستقبل مفرد غائب (روز تنکدستی لامیه یا
 حرف مصدر) (محصول یت) دنی یعنی الحقیق باده نوش مستاک نهابندم حاصلی غایت سکرده
 ال طارقتندن و فقردن قایرمن یعنی صوکتی فکر ایدوب قایرمن حاصلی ال طارقتی کونی یادینه کلن
 * درخت اندر بهاران برفشاند * زمستان لاجرم بی برک ماند * درخت میتد * اندر ادات
 ظرف (بهاران جمع بهاردر خلاف قیاس اوزره) برفتح با ایله میشر میوه معنا سنه (فشاند فعل مضارع
 مفرد غائب سلکرو صاچار معنا سنه خیر میتددر) برفشاند که مقدم مفعولدر (زمستان زاده
 فتح و کسر جازدر قیش دیمکدر) لاجرم لاشبهه و لام محسوله دیمکدر (برک بقرانی وازق بونده

بیراق مراد در (مانند فعل مضارع مفرد غائب فاعول) محصول بیت) ایام بهارده درخت یشین
 سالگره و دو کر قیشین شبهه سز بیراقسز فاعول قصه دن حصه بود که پارسازاده اول زیاده
 حرکت ایدوب آخرتهی دست فالدی شو یله که چره محتاج اولدی * حکایت * پاشاهی پسر
 بادبیدی داد و گفت این فرزندت تربیش چنان که یکی از فرزندان خود سالی بر وسیی کرد
 بجای نرسید و فرزندان ادیب در فضل و بلاغت منتهی شدند ملک دانشمند را مؤاخذه کرد
 و گفت و عده را خلاف کردی و شرط و فایجانیسا وردی گفت ای ملک تربیت بکسانست
 ولیکن استعداد مختلف * پادشاهی و پسر ی باز ی حرف و حدیث (باحرف صله) (ادیب مؤدب
 معنانه در) (باحرف وحدت) (محصول ترکیب) بر پادشاه او غلنی بر استاد ادبیه و یردی یعنی
 یر معله و یردی و دیدی بوسنک او غلکدر بو که کند ی او غلارک کبی تربیه و یر معل یریل متذاری
 بو که سعی و کوشش ایلدی یعنی تعلیمده تقصیر ایلدی لیکن یر مرتبه به واصل اولدی حاصلی
 هیچ بر نسته تحصیل ایدمه مدی و معاک او غلاری فضل و بلاغتمده منتهی اولدیله پاشاه ادیبی
 مؤاخذه ایلدی کانه کنسه ایلش اوله پادشاهک اعتقادنجه زرا مؤاخذه کنهکناره اولور لیکن
 بوند مراد عقاید و پادشاه دیدی او غلک تعلیمده خلف و عدا ایلدک و شرط و فانی یرینه
 کتور مدک کانه که معلم دیمش ایمن کند ی فرزند لمدن اکا زیاده سعی ایدمه ی و کند ی
 فرزند لری کامل او اوب و شاهزاده کالدن بی بهره اولدیفنی ملک تعلیمده تقصیر حل ایدوب
 ادیبی مؤاخذه ایدوب کتاب و خطاب ایدرادیب دیدی ای پادشاه تربیت برادر لیکن استعداد
 و قابلیت مختلفدر * قطعه * کر چه سیم وزر زسنگ ایدهمی * در همه سنگی نباشد زرو سیم *
 زسنگ دیدیکی مجازا در زرا سیم وزر طبر اقدن چیقر لیکن طاشک اصلی طبر اقدر دیش اصحاب
 غم طبیعی علی انحصور سیم وزر چیقرن بر اواق اواق طاش سز اولماز تنکه مشاهد در (آیدهمی
 اصلنده همی آید دز ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولدی (زرو سیم راده تشدید ضرورت
 وزن ایچوندر) (محصول بیت) شاه زاده ایچون تمثیل بیورب دیر که کر چه سیم وزر طاشدن چیقر
 اما هر طاشده زرو سیم اولماز واقعه بو یله در * بر همه عالم همی تاید سهیل * جای انبازی کند
 جای ادم * همی تاید یلدرار یعنی بر توصال (سهیل سنگ صحنی و هانک فحی تصغیر شکلی اوزره
 بر کوکب در که دیارین اوزره طلوع ایدر خانه سی بعض اشباهه فر من یلق اوننی و بر مکنر
 کره ارضک هر رنده مرش دکل یعنی هر رده کورنمن پس مصتقل بر همه عالم همی تاید بیور دینی
 ادعای در (جای باحرف وحدت) (ایمان طغارجق) (ادب مختبان) (محصول بیت) ینه تمثیل طریقله
 بیور که سهیل یلدری جمیع عالمه بر توصال لیکن بر رده طغارجق حاصل ایدر یعنی مشین
 و بز رده سختیان و بلغری یعنی هر نسته یه استعداد نه نسبت رنگ و بر یعنی فیاضده بخل یوق
 لیکن استعداد مختلفدر (میکند بونده میشود معنانه در دین بدین مقصوده واصل اولماش در
 * حکایت * یکی راشنیدم از پیران مرش که مریدی را می گفت چندان که تعلق خاطر آدمی زاد
 پروزیست اگر پروزی ده بودی بمقام از ملائکه در گذشتی * تعلق خاطر مصدرک فاعله
 اضافتیدر (و آدمی زاده اضافتی لامیه در) (باحرف صله روزی یاه اصلیه ایله رزق معنانه دز
 اگر حرف شرط) (باحرف صله) (روز ی ده و وصف ترصکی یلدر دهدیدن رزق و بر یچی
 دیدکنر بمقام باحرف ظرف و باحرف صله) (محصول ترکیب) پیران مریدن برینی ایشانده که
 بز مرید نه سویلردی او اقدر که آدم او غلنک خاطر ینک رزقه تعلق وار اگر رزق و بر یچی
 خدایه اولدی مرتبه و مقامده ملائکه دن کچر دی یعنی انلردن خدایه اقر ب او اوردی
 * قطعه * فراموشت نکرد ایدر در آن حال * که بودی نطفه مدفون و مدوش * ایزده رنگ

رذسمی

۱۸۱

ردشعی

کسری و بانک سکونی وزای عربینک کسر بله نکرى دیکدر خدا معنا سته (که حرف رابط
 صفت (بودى یا حرف حکایه (نطقه مدفون بیسائیه (وهد هوش معطوفدر مدفونه (نطقه
 اتابنندن انار جهه دوشن صو که ولداندن منعقد اولور (مدهوش لایه قلدیکدر (محصول بیت)
 یعنی سنی خدا فراموش ایلدی اول حالده که نطقه مدفون ومدهوش ایلدک یعنی انانک قر ننده مدفون
 لایه قلد نطقه ایلدک * روات داد وعقل وطبع وادراک * جمال ونطق ورأى وفکر و هوش *
 روان بونده روح انسانیر (محصول بیت) خدا سکاروح و پردی دخی عقل وطبع وادراک و جمال
 یعنی حسن ونطق یعنی تکلم ورأى یعنی تدبیر وفکر (وهوش فایده ضرورتی ایچون کلشدر والا
 عقلاه اکتفا اولور (فکر تک نامی علامت نقلدر ننگه سابقا بر ایکی برده می ورا ایلدی بس نفس
 کله دندر دین بونقلدن خیر دارد کل امش * ده انکشت مرتب کرد درست * دوباروبت مرتب
 ساخت بردوش * (محصول بیت) سنک الکه ده اون بار مق مرتب ایلدی یعنی ایکی الکه اون بار مق
 و پردی و ایکی اوموزک اوزره ایکی بازو ترکیب ایلدی یعنی سکا ایکی قول و پردی * کنون پنداری ای
 ناچیر همت * که خواهد کردنت روزی فراموش * پنداری فعل مضارع مفرد مخاطب پنداریدن
 ضامقندر ظن معناسنه معنای استقهای متضمن (ناچیر همت همتسترس دیکدر) خواهد کردن
 ایدیسر ذردیکدر (تا صبر خطاب (روزی یا حرف و خدت اعتبار اولور سه برکون دیکدر
 اما یا نفس کله دن اعتبار اولور سه رزق دیک اولور پس تقدیر کلام (که خواهد روزیت کردن
 فراموش) اولور اولکل وجهه (محصول بیت) شمعی اوله بی ظن ایدر سین ای بی همت که
 سنی برکون اویدیسر در و با که سنک رزقی اویدیسر در حاصلی سکا بوقدر اشیا اعطا ایلین
 هیچ برکون وظیفه روزی فراموش ایلز * حکایت * اعرابی رادیدم که پسر خود را میگفت
 یا بنی انک مسئول يوم القيمة ماذا اکتسبت ولا یقال عن انذبت یعنی ترا خواهد پرسیدن که عملت
 چیست ونکویند که پدرت کیست * اعرابی را یا حرف و خدت (را ادات مفعول (یا حرف ندا
 (بنی بانک ضعی وتون ویاه مشددک قبحه ل به ابنی نکتصغیر بدرا و غلجیم دیکدر (ما اسم استهفام
 (ذا اسم موصول ترکیله بر اسم حکمنده فلتمشدر ای شی معناسنه (اکتسبت نک مقدم مفعولیدر
 اکتسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کسب ایلدک یعنی قراندک (بمن یا حرف صله (من اسم
 استهفام (انستبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کیمه منسوب اولدک دیکدر (عملت نامی ضمیر
 خطاب (پدرت تاسیده بویه در (محصول ترکیب) اعرابی کوردم که کندی اوخلنه سوبلردی
 ای بنم او غلجیم تحقیق سن قیامت کوننده مسئولین یعنی صوریلور سین دنیاده نه کسب ایلدک وسکا
 دینار کیمه منسوبین یعنی سندن صوریلور که دنیاده خبری اللدک شرمی و دینار که بیابک کیدر
 شرمی بیدر خسیس میدر حاصلی کسبیدن مسئولین نسبیدن دکل * قطعه * جامه کعبه را که
 میوشد * اونه از کرم بیله نامی شد * جامه یا حرف و خدت (همزه حرف توسل (کعبه را را
 را ادات مفعول (که حرف رابط صفت (میوشد فعل مضارع جمع غائب کیدر اولور اولور دیکدر
 بهض نسخه دهی بوسند واقعدریاه عربیله وسین همزه ایله بوس ایدرلر یعنی او پرل دیکدر
 بوتقدیرجه جامه کعبه به مضاف اولمق لازمدر (اوضمیری جامه به راجعدر) نه حرف فی معناده شده
 مقیددر (کرم بیله لایمه (کرم کاف عربک کسر بله ورا ننگ شکونیه قورت دیکدر (بیله یا محکم
 کسر بله ایپک قوردی دیکدر (نامی یا حرف نندبندر آدی دیکدر یعنی مشهور (نامی اسم فاعلدر نمودن
 دین بونی عربی ظن ایلش (محصول بیت) برجامه بی که کعبه بیدر اولر یعنی انکله کعبه بی اولور
 یاخود کعبه ننگ جامه سنی که او پرل یعنی اکانه نظیم و بیجیل ایدرل اول جامه ایپک قوردن نامدار
 و مشهور اولدی والا ایپک قوردیده تعظیم ایدوب او پرل دی بس ایلدی اصلی بودر که * اعرابی

ردشعی

نشست روزی چند * لاجرم همچو او گرامی شد * با حرف مصاحبت (عزیزی با حرف وحدت
 (روزی با حرف وحدت) گرامی کافی عجمک کسری و ضمیمه و یا اصلید ایله عزیز معناسته در گرامی
 گرامه منسوب در دین خلاف سوبلشدر (موصولیت) بلکه جامه کعبه بر عز زبانه او توردی
 بر نیجه کون یعنی کعبه مکر مدینه مقارنت ایلدی پس شبهه یوق انک کی عزیز اولدی یعنی
 شرفی اندن کسب ایلدی * حکایت * در تصانیف حکما آورده اند که کزدم را ولادت
 مهور نیست چنانکه سایر حیوانات را بلکه احشای مادر را بخورد و شکمش را بدرند و راه
 صحرا بکزند و آن پوستها که در خانه کزدم بلند اترانست باری این نکته را پیش بزرگی همی گفتیم
 کف دل من بصدق این حدیث گواهی میدهد و جز چنین نشاید بود که در حالت خردی با مادر
 و پدر چنین معامله کرده اند لاجرم در بزرگی چنین مقبول و محبوب * تصانیف تصنیف جعبه
 مصنف معناسته (حکمایه اضافت لامیه در) آورده اند روایت اینشدر (کزدم کاف عربک فبغی
 وزای عجمک سکونله عقر به ذرر) (زا حرف تخصیص) ولادت مهور بیانه ولادت مصدر در
 طوغغی معناسته مراد بود که سایر حیوانات کی اناسی قرنندن ولادتی اولماز (احشای جمع حشاد
 ایچریسی معناسته بخورد جمع صیغه سنی ایراد ایلدی زیرا برقرندن بر قاچی جبقار (موصول ترکیب)
 حکما مصنفا تنده روایت اینشدر که عقر یک سایر حیوانک کی ولادتی معین دکلدر یعنی سایر حیوانات
 کی اناسی قرنندن تواید این بلکه انار یک ایچریسی بزر و قرنی بر تار لر و صحرا یولنی طو تار لر
 و اول در بلر که عقر یک خانه سنده کور بلور بو ایلدی اوضاعک اثر بدر بر کرد بو نکته بی بر اولونک
 قشده سو یلدم در شیخ دیدی که بنم کولکم بو سوزک کر چکلکنه شهادت و بزر و بو ندن غیری
 نشنه اولوق لایق دکل زیرا خرده لک حالتده انابه و آناه بو یله معامله ایلدی یعنی انار یله بو یله
 معامله ایلدی چون بلا شبهه یو کلکده بو نیچین محبو بلر و مقبوللر دکلدر * قطعه * پسری را پدر
 وصیت کرد * کای جو اتمرد یاد کیر این بند * پسری را با حرف وحدت ورا ادات مقبول (پدر
 تقدیری پدر شد ضرورت وزن ایچون ضییر ترک اولندی که حرف بیان (ای حرف ندا جو اتمرد
 یکت از و سخنی آدم (یاد کیر خاطر که طوط یعنی از برله دیکلدر (این بند بیت آئینک مضمونه
 اشارت در (موصولیت) یا بانی بر او غلنه وصیت ایلدی که ای جو اتمرد بو پندی از برله * هر که
 یا اصل خود وفا نکند * نشود دوست روی و دولتند * با حرف صله (اصل خود لامیه دوست
 زوی وصف ترکیب مقبول معناسته مستملدر (دولتند مند ادات نسبتدر دولتو دیکلدر) پس
 دولتند وصف ترکیبدر دینلر فارس میدان فرس دکلر امش (موصولیت) هر کسکه کندی
 اصلنه وفا این یعنی لطف واحسان او زره اولماز اول کیمسه مقبول و دولتو اولن یعنی ذوات
 وسعدت بوزن کورمن * اطفیه * کزدم را گفتند چرا بزمستان بیرون نمی آئی گفت بتابستان چه
 حرمست که بزمستان نیز نیام * (موصول ترکیب) عقر به دیدیلر قشین نیچون طشره گلر سین یعنی
 چقرن سین دیدی یا زین نه حرمتم واز که قشین دخی طشره کلم * حکایت * فقیره در ویشی
 حمله بود مدت حاشا بسر آمد درویش رادر همه عمر فرزند نیامده بود گفت اگر خدای عزوجل
 هر پسری دهد جز این خرقه که پوشیده ام هر چه ملک منست بدل در ویشان کنم اتفاقا
 زنش پسری آورد شادمانی کرد و سفره باران بموجب شرط بنهاد پس از چند سال که از سفر
 شام باز آمد م بجه آن درویش بر گذشتم واز کیفیت حاشا پرسیدم گفتند بزندان شکسته در بندست
 کفتم سبب چیست گفتند پسرش خمر خورده است و عریضه کرده و خون یکی ریخته و از شهر
 کر بیخده بدر ا بملت آن سلسله در نای و بند کران بر پای نهاده اند کفتم این بلار ا بدعا
 خواسته است * فقیره در ویشی لامیه (همزه وحدت ایچوندر دین ایکی جهندن خطا ایش

زاد ابن سید علی

زاد ابن سید علی و سر روزی

اولی که اولدر که وحدت ایچون منصوص اولان یادر همزه دکلدن ایکجه اولدر که وحدتی قبول
ایلدیکم تقدیرجه اضافتی مانع اولوزومنی فاسد اولور (حامله و حامل کی بولکلی عورتهدر
(حامل دین دیدیکه بوصفت زنا نه مخصوصدریس التباس لازم کلز اما حامله دین بونی جاری
علی الفعل قیلدی جاری علی الفعل معناسی اولدر که صیغه یه کتوره له مثلا حملت تحمل فهی
حامله دیرل بواصلو به منی علی الفعله دیرل (مرضع ومرضعه بوقبیلدندر قنبر (جمع شراح
بو مقامدن اهمال ابله کچمشدر (و بعضی حامل یازمش لیکن جمع متونه مخالف یازمش
(مدت حمل لامیه (پسر آمد نهسایته کلدی یعنی وضع حمل و قتی کلدی بعضی نسخه ده
آمذیرینه آورد واقعدر پس مدت مفعول صریحی اولور و بسر غیر صریحی (درویش را
را حرف تخصیص (پسر می یاحرف وحدت (ملک مییک کسر یله مالک اولدینی اشیا
(ایشار درویشان مصدرک مفعولنه اضافتیدر بدل معنا سنه (سفره باران لامیه (یاحرف
مصاحبت (موجب جیمک قحیله مقتضا معناسنه در (شرطه اضافتی لامیه در (یاحرف
ظرف (زندان شخصه لامیه در (در بامتضی اولدینی معنای ظرفیتی تأکید ایدر تنکه مکرر هر وز
ایلدی (حرف صر خوش صواشنه دیرل (پدرش را شین بسره راجعدر (زاحرف تخصیص
(سلسله زنجیر (در حرف صله (نای بونده بوغز معنا سنه در بعضی نسخه ده نای برینه کردن
واقعدر (محصول ترکیب (بر ذرویشک خاتونی بولکیدی حمل مدت قنبر نهسایته وار دی یعنی
وضع حملی قریب اولدی و درویشک جمع عمر نه هیچ فرزندی کلامش ایدی دیدی اگر
خدای تعالی بکار اوغل و پررسه بولکدیکم خرغه دن غیر ی هر نه ملکیم ایسه در و یشاره بدل
ایده بین اتقاق غور می اوغلان طفوردی شادمانتی ایلدی و موجب شرطه در و یشاره
سفره قوردی یعنی ضیافت ایلدی نیچه یلدنصرکه که شام سفرندن کیر و کلام اول درویشک
محلله سنه اوغرادم و کیفیت حالندن سؤال ایلدم ذیدیلر که صوابشی زنداننده در دیدم که سبب
ندر دیدیلر که اوغلی خراچمیش و عربده ایلش و برینک قانن دوکش یعنی بر کیمسه قتل
ایلش و شهر دن فاجحش یعنی قصاص قور قوسندن یاباسنک اول سببله زنجیر بوغز نه یعنی
یونته و آخر بوقاغی ایغنه قوشل دیدم که بو بلا یی خدا دن دعایله دیشلر * قطعه * زنان
بار دار ای مردهشیار * اگر وقت ولادت مار زاینده * زنان یاز دار بیاتیه (بار دار و صف
ترکیبی در بولک طویحی دیمکدر یعنی بولکلی خاتونلر (مردهشیار بیاتیه اصلی هو شیار ایدی
ضرورت و وزن ایچون واو حذف اولندی معلوم اوله که عرب دبلندن غیر ی داند صفته
موصوف ییننده مطابق لازم دکل آنکچون زنانه باز داری مفرد ایکن صفت قیلدی (پس
ضرورت شعر ایچون مفرد ایزاد ایلدی دین مخالف سو یلدی و اداسنده مسامحه وار در زرا
ضرورت شعر ایچون دیمک ادا دکلدر ضرورت و وزن ایچون دیرلر (وهشیار وصف ترکیبی در
هوشله یاردن عقل کندی به یار دیمکدر (آیفنده و ماقله مستعمل لفظدر رادی برینه قصر
ایلینلر قصیر ایلش (وقت ولادت ظرف زمانک مصدره اضافتیدر (و زاینده مفعول
فیهدر (مار مفعول بهی (زاینده فعل مضارع جمع غائب طغوره لر دیمکدر (محصول بیت)
خلی عورتلر ای مردهشیار اگر ولادت وقتنده ولدی برینه ییلان طغور سه لر * ازان بهتر بزدیک
خرد مند * که فرزندان ناهموار زاینده * ازان مصراع ثانینک مضمونه اشارتدر (که حرف
بیان (فرزندان ناهموار بیاتیه (ناهموار ناموافق و نامساعد دیمکدر (زرا هموزار دوز دیمکدر
پس دوز اولماق معناسنه عدم و فاق و مساعده لازمدر (فرزندان مفعول زاینده در
(محصول بیت) خاتونلر ولادت وقتنی مار طغور سدل عاقل قنده اندن بکر کدر که ناموافق اولاد طغور لر

رد شرح جیقا
رد سروری

مطلب

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

یعنی بدبخت و بدخوی اولاد طفو رمقدن زیرایلا فی تربیه ابدوب احوالند مزجت چکمرز
 بلکه تولد ابلدیکی کبی قنل ابد ر اما فرزندان آخری نیجه اولاجفن کیسه بلز تربیه سنده
 نیجه زجت و مشقت چکرل صکره اقا ر بندن غیرى ابا عد بنده نیجه دراونکتی اربشور
 حکایت * طفل بودم که بزرگی را پرسیدم از بلوغ گفت در مسطور آمده است که سه نشان
 دارد یکی پانزده سالگی و دوم احتلام و سوم آمدن موی زهار اما در حقیقت يك نشان
 دارد که در بند رضای حق چل و علا پیش ازان باشد که در بند حظ نفس هر که در و این
 صفت موجود نیست محققان بالغ بشمارندش * که حرف بیان (بزرگی را با حرف وحدت (را
 ادلت مفعول (مسطور کتب اسم مفعول قائم مقام فاعله مضاف در (اصلی کتب مسطور در
 (بعضی نسخده در کتب مسطور است واقه در (پانزده باه بحمله و نون و زانک سکونیه
 اون بش دیکدر (سالکی با حرف مصدر (کاف عجم هاء رسمیدن بدل حرف توسط (پس
 کی معنای مصدریت افاده ایدر ذیل زانک سوبشتر (آمدن موی مصدرک فاعله اضافتدر
 (زهاره اضافت لایده زانک قحیله فاسق دیکدر (در حرف طرف (بند رضای حق
 لایسه لدر (پیش باه غزبله زیاده معناسنده در (ازان بند حظ نفسه اشارتدر تقدیری نفس
 خودد ز (محققان جمع محققدر اهل تحقیق دیکدر (الف و نون ادات جهمدر اسلوب عجم
 اوزره (محمول ترکیب) طفل ایدکه بر اولوبه صوردم احوال بلوغدن یعنی انسان نه وقت بالغ
 اولور و نشانی ندر دیدی که گابره مسطوردر که اوج نشانی وارد بر بیسی اون بش باشد ر
 و اینکجیسی احتلام در و اینجیسی فاسق قلی کلکدر اما حقیقتدر بر نشانی و اول اولدر که خدای
 تعالی نیک رضای قیدنده اندن ارتق اوله که کنسیدی حفظ نفسی قیدندن یعنی کنسیدی حفظ
 نفسی قیدنده اولد یقندن خدانک رضای قیدنده ارتق اوله حاصلی هر وجهه خدای تعالی نیک
 رضای کوزده * قطعه * بصورت آدمی شد قطره آب * که چل روزش قرار اندر رحم ماند *
 با حرف ظرف (قطره آب بیانده در (همزه حرف وحدتدر دین خطاسو پیش که وحدت
 ایچون منصوص اولان یادره هزه دکدر (مصرعده تقدیم و تأخیر وارد تقدیری قطره آب
 بصورت آدمی شددر (که حرف تمییز (چل چه لسن مخففدر فرق دیکدر (روزش نشن
 قطره آب زاجده در (اما معناده قراره مقیددر (قرار بونده مستقر معناسنده در قرار ایدچی
 دیکدر (رحم رانک قحی و حاه مهمله نیک کسریله آنا قارنده اوغلان شماغنه دیرل (مانده
 بونده قالدی دیکدر (محمول بیت (قطره آب یعنی نطفه صورنا ویا صورنده آدمی اولدی
 زیر قرق کون مقداری انا رحنده مستقر اولدی یعنی انده قرار ایلدی * و کرجل ساله را عقل
 و ادب نیست * بحقیقت نشاید آدمی خواند * (ساله راه راه رستی ابله مقدار افاده ایدر (را حرف
 تخصیص (بحقیقت شین خواند فعلته مقیددر خواند خواندن معناسنده در (محمول بیت)
 اگر قرق یا شلینک عقل و ادب اولزه حقیقتده و با حقیقتله اکا آدمی دیک اولماز یعنی اهل تحقیق
 اکا انسان دیم * قطعه * جوانمردی و اطقت آدمیت * همین نقش هیولانی میدار *
 جوانمردی مقدم خیر با حرف مصدر سخنا و کرم دیکدر (لطف مطوفدر اکا (آدمیت
 یاوتا ادات مصدر در اسلوب عربت اوزره انسانیت کی میدادز خیر مقدمه (همین ائجق دیکدر
 (نقش هیولانی بیانیه (هیولانی حقیقتله بلکه حکمت کابلرینی کورمه و قوفدز (اکثر متونده نوله
 واقه در اما قیاس هیولانی در با ابله (هیولی هر نسنک ماده سنه دیرل نقش هیولانی هر دن و کالدر
 خالی نقش دیکدر (میدار فعل نهی مفرد مخاطبدر (بندار بدندن ظن ایلده دیکدر (پنداشتن دن دین
 خلط سوبلدی (محمول بیت) آدمی نیک و جوانمردک اطفا در یعنی اطفیف کالدر همان نقش بی معنی یعنی

ژد این سید علی و سروری

ژد شععی

ژد این سید علی و سروری

بی هنر بی کمال دکلدر انجق * هنر باید که صورت میتوان ساخت * ایوانها در آزشکر ف و ژنکار *
 هنر مبتدا (باید خبری که حرف تعلیل (صورت میتوان ساخت) مقدم مفعول (ساخت مصدر
 معناستند در با حرف ظرف (ایوانها جمع ایواند مراد چار طاقدر تنکه سابقا بیان اولندی (در
 بانک متضمن اولاد یعنی معنای ظرفیتی تا کید ایدر (دری بونده باب معناستند اخذ ایلین بویاده خطا
 ایلش (شکر ف شنک کسری ونونک سکونی و کاف عجمک فحقی و رانک سکونیه زنجفرد بکلری
 که قزل مر کب اندن اولور (ژنکار زاء عجمک فحقی ونونک سکونیه قلم جنکار دید کلری رنکدر
 (محصول بیت) هنر کر که چار طاقدرده شکر ف وژنکار دن صورت دوزنک اولور یعنی صورت
 بی معنی به اعتبار یوقدر حاصلی انسان صورتده اولوب بی هنر اولوق نقش دیواره مشابه اولقدر
 * چوانسار ایشاد فضل واحسان * چه فرق از آدمی تانقش دیوار * اکثر تون تانقش واقعدرتا ایله
 انتهای غایت ایچون (واز عبارتی بو که قرینه در (محصول بیت) چونکه انسانک فضل واحسانی اولیده نقشی
 دیوارده اولان آدمیدن فرق ندر یعنی فرق یوقدر حاصلی بی معرفت اولان انسان ایله نقش دیوار
 بر ایدر * بدست آوردن دنیا هنر نیست * یکی را کرتوانی دل بدست آرز * بدست با حرف صله (آوردن
 دنیا مصدرک مفعولنه اضا فیدر (یکی را را حرف تخصیص دل آرز مفعول صریحی (و بدست غیر
 صریحی آرز امر مفرد مخاطبدر آرز بدندن که مخففدر آرز بدندن کتوردیمکدر (محصول بیت) دنیا
 اله کتورمک هنر دکلدر اگر قادر ایسک بر نیک کوکلنی اله کتور (یعنی کوکل اله المقدر هنر بوقسه
 مال و اسباب دیندکدر (دل بدست آور که حج اکبرست) بتلرینی رباعی دیوار ناز غریبی دانش
 ایس * حکایت * سالی نزاع در میان پیادکان حجاج افتاد و داعی هم در آن سفر پیاده بود
 انصافدر سر و روی یکدیگر افتادیم و داد فسق و جدال بدادیم کجاوه نشینی را شنیدیم که با عدیل
 خود همی گفت یا للجب پیاده حاج چون عرصه شطرنج ایس میرد فزونی میشود یعنی به ازان
 میشود که بود و پیادکان حجاج عرصه بادیه ایس بردند و بتز شدند * سالی یا حرف وحدت (نزاع
 یعنی جدال (در حرف صله میان پیادکان حجاج لامیدر (داعی هم یعنی نفس شیخ (انصاف
 الحقیق دیکدر (بالمعنی مراد در (در حرف صله (سر و روی یکدیگر افتادیم بری بویزه
 دوشدیک دیکدر زیاده نزاع وجدال دن عبارتدر حاصلی محکم خصوصت ایلدک (وداد فسق
 وجدال بدادیم فسق وجدال عدالت و بدک یعنی فسق وجدالده قصور قوما دق آیت کریمه
 تلمیح یوزر که (فلارفت ولافسوق ولاجدال فی الحج) یعنی فسوق وجدال منهی ایکن بزعبیت
 ایدیه میوب جددن آشوردق (کجاوه نشین وصف ترکیبدر (کجاوه کاف و جیم عریلر ایله اوستی آجق
 مخففدر که مصر دن وشامدن حاجیلر اکابیزلر اما هو دج اوستی اورنول یعنی مقبب مخففدر که دوه
 اوزرینه قورل انجسق که بدیه وارن بیلور با حرف صله (عدیل خود لامیه (عدیل فعیل فاعل
 معناستند در ترکیب دیکدر یعنی فر شوسنده مخففه بن کیمسه (یا للجب فتح لام تجمیه ایله در الماء
 کبی گاه اولور که لام مکسور او قونور منادی مخذوف اولوق اعتبار ایله تقدیری یا قوم اشوا للجب دیمک
 اولور و بونده یا صاح ایت للجب دیکدر لامک کسر ینه قائل اولمین ظاهر بودر که کتب نحو به
 تتبع ایلامشدر (پیاده حاج شطرنج بیانیه و لامیه در حاج فیل کو کشته دیرل (شطرنج شیک کسر بله در
 صحیحی زیرا بر اسمی یعنی اسم انجمنی بی تعرب ایلدکلرنده عربیده وزندشلرینه الحاق ایدرل
 یعنی وزندشلرینه رد ایدرلر عربیده لغت عربیده خود فعلل فانک قحیله یوقدر اما کسر بله وار
 جرد حل کبی افضلی یوزغون دوه بدرلر بس شطرنجی جرد حله الحاق ایلدیلر اما کتب فارسیده
 بو اعتبار لازم دکلر پس انجمن فتح شئله شه وردر اکثر تونده حاج لفظندن صکره شطرنج
 یوقدر همان عرصه دن صکره وار انجق (بسر با حرف صله بسر دن نهایت وغایت مراد در

ژد سیروزی

ژد شعی

ژد سیروزی

ژد شراح جمعا

(برد فعل مضارع مفرد غائبه بر یبندن ایدر دیکدر بر یبندن بآک ضمه کسر دیمک دکدر
 (عرصه باده را لامیه (ورا ادات مقعول (محصول ترکیب) بر ییل حجاج پیاده لری اراسته نزاع
 وجدال دوشدی بن دعا جیده اول سفرده پیاده ایدم الحق محکم بری بر ییمه دوشدک و فسق
 و فخره عدالت و پردک یعنی فسق وجدالی کاله ابلتسندک و اجر اسنده قصور قومده دق حاصلی
 فلا رقت ولا فسوق آیت کریمه سینه تمام مخافت ایلدک بر کجاوه نشینی ایشتمده کندی عدلیته
 سو یلردی بالحبب ذیل کو کندن دوزوان پیاده چونکه شطرنج میداننی باشه ایلده فرزین اولور
 (شیخ بونی تفسیر ایدوب بیورر یعنی اول اولدیفندن یک اولور زرا بو او سنده خصوصاً فرنگیده
 فرزین رکن اعظمدر اما حجاج پیاده لری صحراء مکه میداننی غایبه ایلدیلر و اولکیدن بتر اولدیلر
 قطعاً * ازمن بکوی حاجی مردم کزای را * کو پوستین خلق بازار می درد * بکوی باه تا کید ابله
 فعل امر مفرد مخاطبدر کو یبندن سو یله دیکدر گفتندن دینلر خطا ایلدیلر (حاجی مردم کزای
 بیانیه) مردم کزای وصف ترکیبدر کزایبندن مردم دلایشی یعنی اصربچی دیکدر کزایبندن
 اخذ ایدن احوال افشته قدن آگاه دکل ایش (حاجی اصلنده حاجبدر یعنی نصر بانگ مضاعفندن
 اسم فاعلدر اجتماع مثلین ثقیل اولدیغیچون مثلینک ثانینسنی بابه قلب ایلدیلر حاجی اولدی تقضی
 الیازی کبی (کو اصلنده که او ایدی (که حرف رابط صفت (اوضه غائب حاجی به راجعدر
 حذف و ایصال طریقه کو اولدی (پوستین لغتده کور کدر که عربجه فروه دیرل اما معجم بو یله یزوده
 غیبت و مساویدن پوستین دیکله کنایت ایدر مراد اذواجفادر (خلیفه اضافتی لامیددر (پوستین
 بر بند آستین یازانلر مذکور کنایه بی بملدکلرندن جمع نخمه مخالف یازمشلر (با حرف مصاحبت
 (آزار الف ممدود ابله اسم مصدر در آزار یبندن انجته دیکدر (می درد فعل مضارع مفرد
 غائب فاعلی تحتنده حاجی به راجع ضمیر در یبندن بر تمق معنا سنده دالده قبح و کسر جاؤدر
 (محصول بیت) بدن حاجی مردم کزایه یعنی مردم آزاره سو یله انجیلین حاجی که غیبت و مساوی
 سبیله خلقک عرضنی خرفی و کسر ایدر یعنی خلقی آزار ایدر * حاجی تو نیستی شتر ست از برای
 آنک * بیچاره خار میخورد و بار می برد * برای ادات تملیلدر اجل معنا سنده (از برای آنک
 مصراع ثانی به مژ هوندر (بیچاره یعنی شتر بار بونده بوک معنا سنده در (خار میخورد
 و بار می برد که مقدم مفعولدر (محصول بیت) ای مردم کزای سن دکلمین حاجی بلکه
 شتر در زیر بیچاره شتر خار پرو بوک ایلدز یعنی بوک چکر سن ایسه اوزر بنده بوکلنوب
 خسوز ایدر سن لفظ بار ده ابهام بیور مش تأمل ندر * حکایت * هندوی نطق اندازی
 همی آموخت حکیمی گفتش ترا که خانه نینست بازی نه آذنت * هندوی یا حرف وحدت
 (نطق انداز وصف ترکیبدر انداز یبندن (نطق نونک فحشی و کسر یله و فانک سکونیه
 نطق یاغی که شروادن کلور (یا حرف مصدر مزاد قومه به انجیدر که حصار ل دن و یکلردن
 اتار ل (همی آموخت فعل لازمدر حکایت حال ماضی افاده ایلدز او کر نوردی دیکدر (حکیمی
 یا حرف وحدت (خانه ایضا قفسر (نی قامشدر (یا حرف نسبت و تون حرف تا کید نسبت
 (یا تون ایکسی یله نسبت ایچو ندر دینلر یاز ل ایش (نبین لفظی ادات خبره ترکیب
 ایلیوب همزه مجتله ابله توسط ایدلر املا دن ی خبر ل ایشلر (بازی او یون معنا سندر انده اولان
 یا خطاب ایچو ندر دین قابل خطاب دکل ایش (نه ایات نفی (این اسم اشارتدر نطق انداز لغه
 (محصول ترکیب) بر هندو نطق اندازاق صفتنی او کر نوردی یعنی قوم به انجیلیق فنی بر حکیم
 اکادیمی سنک که خانه یعنی اولتاشد ندر او بوک بود کدر (شارحک بر بی خانه نبین اولد که
 قشدن یا یله و بر ایسی بو ادای بکنوب سنک اولک قشدندر دیش حق الانصاف مال بر در

زد شرح حجتا

زد ابن سید علی و سروری

زد سروری

زد سروری و سبھی

زد ابن سید علی و سروری

زد شعی

بگمندی بی تفریبیدر * بیت * تا ندانی که سخن عین صوابست مگوی * آنچه دانی که نه
 نیکوش جوابست مگوی * تا دات توقبت (ندانی فعل فی استقبال مفرد مخاطب) که حرف بیان
 (مگوی فعل نهی مفرد مخاطب سوئله دیکدر) مضارع تا نینک تقدیری و آنچه دانی که نه
 نیکوست جوابش مگو (محصل بیت) مادامکه بلیه سنکه سوز عین صوابدر اول سوزی سوئله
 و اول سوزی که بیله سین که ایودکلدر ا کا جواب سوئله یعنی مقبول اولیان سوزک جوابیله مقید
 اوله یعنی حکیمک هند و به سو بلبیکی سوز عین صوابدر مسئله بی جواب حاصلی بیستدن
 نصیحت عام چبقار پس بویتک ماسبقه مناسبتی قلیلدر دین مناسبتن بیله نمش (و مضارع
 تا نینک معنائی زیرا حقه اصابت ایلز سین و عملک ضایع ایدرسین دیننده معنایه اصابت ایلامش
 و اول نسنسبی که بیلورسین ابو و مقول جواب دکلدر سوئله دین مقول جواب ایلامش
 * حکایت * هر دی رادرد چشم خاست پیش بیطاری رفت که مرادواکن بیطار از آنچه
 در چشم چهار پایان کردی در دیده کشید کور شد حکومت پیش داور بردند گفت برو هیچ
 تاوان نیست اگر این خرنودی پیش بیطار رفتی مقصود ازین سخن آست که هر که ناآزوده را
 کار بزرگ فرماید با آن که ندامت برد بزرگ خردمند ان بخت رای منسوب کرد * مردک
 کاف عربی حرف تغییر مراد تغییر تحسیر در را حرف تخصیص (درد چشم کوز آغریسی
) خاست لغته قاعدی دیکدر اما مراد بید او حادث اولدی دیکدر (بیطار باه عربک فحشی
 و یانک سکونیه لغایتند دیکدر بیطرده لغتدر) که حرف بیان دوا علاج دیکدر (از آنچه
 اول نسنسندن یعنی اول اویند دیکدر در حرف صله) چشم چهار پایان لامیه درت ایاقلی
 حیوانات مراد در (کردی یا حرف حکایه در حرف صله دیده اولامیه) حکومت جائک
 و کافک ضمدر یله خصوصت دیکدر (داور خاکدر بوئده قاضی مراد در) برو یعنی بز بیطار
 (شار حک بریسی قاضی بیطاره خطابا بوئله دیدی نمش لیکن سهودر) تاوان اود که دیرلکه
 عربیده ارش دیرلر (ناآزوده صنناماش یعنی تجرب به اولنماش) ورا ادات مقول (کار بزرگ بیاتیه
 فرماید بیوره) (محصل ترکیب) برار چکرک یعنی برابهلک کوزاغر یسی حادث اولدی بیطار فتنه
 واردیکه بکعلاج ایله دیو بیطار دخ اولنسندهن یعنی اول اوتدندکه طوارلک کوزلر یته ایدردی
 یعنی قویاردی انک کوزینه چکدی کور اولدی حکومتی یعنی خصوصتی قاضی اوکنه ابلتدیلر
 طلب ارش ایچون قاضی دیدی نعلبنده بوئدن ارش لازم دکلر زیرا اگر بو مردک خر اولمیددی
 بیطار فتنه گیزی حضرت شیخ بیورر مقصود بوسوزدن اولدر که هر کیمسه که مجرب و معین
 اولیان کیمسه به اولو یعنی عظیم ایش بیوره انک برله که بشما نلق ایلدر یعنی چکر عقلا فتنده
 خفت رایه منسوب و سخافت فکرله مذهب او اور * قطعه * ندهد هوشمند روشن رای *
 بفرمایه کارهای خطیر * ندهد فعل فی استقبال مفرد غائب (هوشمند روشن رای بیاتیه
) (روشن رای وصف ترکیبدر آچق فکری و کوزل تدبیرل دیکدر) (با حرف صله) (فرمایه الحقی اصلی
 دنی الاصل معناسته) (کارهای خطیر بیاتیه عظیم و مخوف ایشلرد دیکدر) (محصل بیت) آچق فکری
 و کوزل تدبیرل عاقل دنی الاصل اولنه عظیم و مخوف ایشلر و برمز یعنی عظیم ایشلر بیورر ندهدک
 کارهای خطیر مقول صریحی (و بفرمایه غیر صریحی * بور یا باف اکر چه بافندست *
 نیرندش بکارگاه حریر * بور یا باف و صف ترکیبدر) (بافندن بور یا بافوی بیچی دیکدر
 بور یا سابقا بیان اولندی) (بوئده مراد حصیر بافدر یا فی بافتن دن اخذ ایشلر سهوا ایشلر
) (بافندست هاه رسمی و همزه مجتلبه ضرورت وزن ایچون انقضا و کتبه ترک اولندی حذف و ایصال
 طریقه کاتبه اثبات ایشلر خطا ایلدیلر) (تنکه سابقا ادله سیله بیان اولندی) (نیرند فعل فی استقبال

ژد ابن سید علی
رد سروری

ژد شیخی

ژد سروری

ژد ابن سید علی و سروری

ژد ابن سید علی و سروری
و شیخی

جمع غائب و جائز در که فعل نهی غائب اوله شین ضمیر بو ر یا بافه راجع در (با حرف صله) کارگاه
و کارخانه بر معنایه در حریره اضافتی لایه در (محصول بیت) حصیر طقو یچی اگر چه طقو یچیدر
یعنی کاد طقو یچی در لیکن اتی حریر کارخانه سنه ایک ایشی ایشیکه ایلترزل و یا ایلمسونلر ز پرا
اول کاره استمدادی یوقدر حاصلی هر کسه فایزینته کوره کار تکلیف اولمقن کر کدر که آخرنده ندامت
و حسرت حکمیله * حکایت * یکی از بزرگان پسر می شایسته داشت وفات یافت پرسید ندش که
بر صندوق تربتش چه نویسیم گفت آیات کتاب مجیدرا عزت و شرف پیش از آنست که بر چنین جایها
نویسند که روز کار سوده کردد و خلاق برو بگذرند و سگان پروشاشند اگر بضرورت چیزی
می نویسد این دو بیت کفایت می کند * شایسته بانگ فحشی و کسر به لایق معانسته در معقول و مقبول
دیگدر (پرسیدند فعل مضارع جمع غائب صور دیلز دیگدر شین ضمیر یکی ده راجعدر) که حرف بیان
(صندوق صادق فحشیه و ضمیمه مشهورتر کجه صادق دیدکل بدر جمعی صنادیدر در ترته اضافتی لایه در
وشین ضمیر پسره راجعدر) آیات کتاب مجید در لایه و بیانه در و ر ا حرف تخصیص (که حرف تعلیل
) بروز کار با حرف مصاحبت زمانه دیگدر (سوده کردد سون سور تمک و از منک) کردد کافی
بجمل فحشیله پس سوده کردد از باور و آشنور یعنی محو او اور دیگدر شر احک بریسی کرددی شود
معانسته الوب محو شود دیمش (و بریسی بوکا افترا ایدوب محو شد دیدی دیمش) لیکن نسخدری
تبع ایلدک هیچ بریننده شد بو لندی چیعا نسخده شود بو لندی (پس معلوم اولدی که محض
افترا ایش) شایسته ایکی شینله تیول ایدر لر فعل مضارع جمع غایدر شین دن صکره سین ایله در
دین خطا ایش) اگر بضرورت (با حرف مصاحبت) می نویسد فعل مضارع جمع مخاطب
فعل شرط واقعه را کر بالضروری بازار سه کرددیگدر (بوسوزانی کوستر که سنه یازمق لازم دکل
و اگر ضروری ایسه) این دو بیت کفایت می کند بو ایکی بیت کفایت ایلر (محصول ترکیب)
اکا بردن برینک معقول و مقبول اوغلی و ارا ایددی وفات ایلدی بعض کیمسه لر صور دیلر که مقبره سی
صندوقنه نه یازالم دیو (دیدی کتاب مجیدک آیتلرینک عزت و شرفی اندن زیاده در که بو یچلین پرزه
انلری بازار ز برامور ایلله محو او اور و خلاق اوزرینی چکنز کچر و کلاب اوزرینسه تیول ایدر
یعنی سکر) پس اگر برینسته یازمق لازم ایسه بو ایکی بیت یازمق یعنی بالضرور برینسته بازار سه کر
بو ایکی بیت کفایت ایدر * قطعه * وه که هر که که سبزه در بستان * بدمیدی چه خوش شدی دل من *
وه و اولک فحشی وهه اصلیه ایله واه دن محققدر که استغراب و تحسرو تحزن و ندامت مقامنده مستعمل
لفظدر یونی غری ظن ایدوب اسماء افعال دن اولان واهدن مخفف اکلوب که مقام تعجبده مستعمل
لفظدر و تحقیقی مختار صحاحه حاله ایابن کیمسه تک حقیقده واه دیملیدر (که حرف بیان) هر که
کاف عجمه ایله کاهدن محققدر هر وقت دیگدر (که بینه حرف بیان) سبزه در بستان و او ایله استعمال
ایدر عجم و او سوز عرب (با حرف تأکید) دیدی با حرف حکمیله مصدری دیدن کلور بیت
و باورمک و او فورمک و یل اسمک و برینسته طلوع ایلک بوئده بتدی دیگدر (شدی یاسیده حرف
حکمیله در) دل من لایه (محصول بیت) واه که هر وقت که بو ستانده سبزه بتدی بنم حیاطنده
یعنی در یکن نه خوش اووردی بنم کوکلم یعنی زیاده مسرور اولوب کشت باغ و زاغ ایدردم
حاصلی ایکی بیت وفات ایدن پسرک جائزینددر بدمیدی عبارتندن صکره یعنی اگر در بوستان
هر زمان سبزه من بدمیدی یعنی آن پسر من ظاهر شدی دینک جمع غرایبندون بو اداسی اغر بدر
* بگذرای دوست نابوقت بهار * سبزه بینی دیدمه از کل من * بگذر فعل امر مفرد مخاطب کج
تا حرف تعلیل (بوقت با حرف ظرف بهاره اضافتی لایه) بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین
دیگدر (دیدمه ما ضیدن قسم در بخش دیگدر (محصول بیت) ای دوست قهریده گذر ایلله

رد این سبزه علی

رد این سبزه علی

رد این سبزه علی

رد این سبزه علی

ردشراح جمعاً

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی

یعنی او غره تا کیم بهار وقتند فبرم با بختند ن سبز بهش کوزه سین یعنی بن حیاءمه ا بکن
 عالم سبز زارنی سیر ایلدیکم کی سن بنم تراعدن بتن سبز زاری سیر ایله از ریشه برانزلر جمع
 نسخه له مخالف یاز مشلر * حکایت * پارسای بر یکی از خداوندان نعمت گذر کرد دید که
 بنده رادست و پای استوار بسته عقوبت همی کرد گفت ای پسر همچو تو مخلوق را خدای
 عزوجل اسپر حکم تو کردانیده است و ترا بروی فضیلت نهاده شکر نعمت حق تعالی بجای آر
 و چندین جفا بروی روا مدار نباید که فردا در قیامت این بنده اذتو به باشد و شمر مساری بری *
 پارسای با حرف وحدت (بنده را با حرف وحدت (و هجره حرف توستل (و اادات مفعول
 (استوار محکم دیکمدر (عقوبت اشکنجه دیکمدر (مخلوق را با حرف وحدت (اادات مفعول
 (اسپر حکم تولامیه لدر (کردانیده کاف عجمک فقیله ماضیدن قسمدر تصبیر معناسی افاده ایدر
 مخلوق مفعول اولی (واسپر مفعول ثانیسی (و فاعلی خدادار (ترا با حرف تخصیص سنک دیکمدر
 (بروی اول قولک اوزرینه (بجای با حرف ضله (آرفعل امر مفرد مخاطبدر (آریدندن که مخففدر
 آریدندن کتور دیکمدر (امر در آوردندن دینلر سه و ایشلر (بروی قولک اوزرینه دیکمدر (نباید
 فعل نفی مستقبل مفرد غائبدر (بایدندن (بایستن دن دینلر خطا ایلدیلر اولیا که دیکمدر (که
 حرف بیان (شمر مساری (با حرف مصدر او تاغلتاق (بری ایلده سین (محصول ترکیب)
 بر عابد اصحاب نعمتدن برینک باننه اوغراد ی کوردی که بر قولک الین و انا غن محکم بغلوب
 شکنجیه ایدر زاهد دیدی ای اوغل سنک کی بر مخلوقی خدای تعالی سنک حکمکه و امر که
 اسپر ایشلدر و آنک اوزرینه سنک فضیلتک قومشدر یعنی سنی آیک اوزرینه سید و حاصل کم
 قومشدر خدا نیک نعمتنه شکر ی ریشه کتور و آنک اوزرینه بو قدر جفایی روا جا نر کورمه
 اولیه کهه بارین قیامت کوننده بو بنده سندن یک اوله و او تاغلتاق ایلده سین یعنی حجاب
 چکه سین دیکمدر * مثنوی * بر بنده مکبر خشم بسیار * جورش مکن و دلش میازار * مکبر
 فعل نهی مفرد مخاطب طومند دیکمدر (خشم بسیار بیانیته (و مکبرک مفعول صریحی (و بر بنده
 غیر صریحی (جورش مصدرک مفعولنه اضافتیدر (مکن فعل نهی مفرد مخاطب (جورش
 مقدم مفعولی (داش مطو قدر جورشه (میازار فعل نهی مفرد مخاطبدر (آزاریدندن
 انجمنه دیکمدر دلش مقدم مفعولی (و ضمیر ل بنده به راجعدر (محصول بیت) خطاب عام طریقه
 بیوزر قولک اوزرینه چوق خشم طومنه یعنی زیاده غضب ایلله اکا جور و جفا ایلله و کولکنی
 انجمنه (حاصلی قولک ایسه ده اکا ظلم ایلله * او را تو بنده درم خریدی * آخر نه بقدرت
 آفریدی * او را اادات مفعول (بنده درم (با حرف مقابله کلام مجازدر (خریدی خلت و رانک
 کسره ل یله فعل ماضی مفرد مخاطب صا تون الیک دیکمدر (احدات تا کید (نه حرف
 نفی معانده آفریده به مقید (آفریدی فعل ماضی مفرد مخاطب یارتدک دیکمدر (محصول بیت)
 اول بنده بی سن اون اچمه به لیک بر مقدار مالدن کنایتدر ایکن سن اتی قدر تکله خلق ایلدک حاصلی
 قولکدر مخلوقک دگدر پس بو قدر جفایی اکا لایق کورمه * این حکم وغر و ور خشم تا چند
 * هست از تو بزرگتر خداوند * خشم خا نیک فقیله اصمدر (تا حرف انتها ذرالی معناسنه
 (محصول بیت) بو حکم وغر و و غضب فچانه دک یعنی نیچه بدک برسدن اولورق خداوند وار در
 یعنی سندن نیوک ازند ی تکریدر * ای خواجه ارسلان و اغوش * فرمان ده خود مکن
 فراموش * خواجه بو بنده افسندی معناسنه در ارسلان و اغوشه اضافتی لامیسه در بوتلر
 بر قولدن کنایتدر زومده سیاوش و فریدون کی (فرمان ده و وصف ترکیبدر بو برقی و بریحی
 دیکمدر (دهدندن معناسنی قوت دهنده خود دین قتی تزییق سوبلش * خوده اضافت اسم فاعلک

معاونته اضافتیدر (و فرمان ده مکنک مفعول اولی (و فراموش ثانسی (محصول بیت) ای
 ارسلان و آغوشک افندیسی کنند که یورق و بریحی خدای فراموش ایلمه یعنی سنی قوله
 و خدمتکاره مالک ایلمن خدای اوتنه (پس قولاریکی رفقوله طوط شد تله طوتمه * در خبرست
 از بیغیر علیه الصلوة والسلام که بزرگتر حسرتی در روز قیامت آن باشد که بنده صالح را بیعت
 برند و خداوند فاسق بد و زخ * حسرتی (یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (بنده صالح
) و خداوند فاسق بیایدن در (محصول ترکیب) حضرت بیغیر دن علیه الصلوة والسلام حدیث
 شریفده وارد اولمشدر که قیامت کوننده اولورق حضرت اولدر که بنده صالحی جنته (زخداوند
 طالحی دوزخه ایلمه لر یعنی قولی جنته کبیده و افندیسی دوزخه * قطعه * رغلامی کطوع خدمت
 تست * خشم بی حد مران و طبره مکبر * غلامی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت
) طوع طانک فتحیه مصدر در انقیاد معنائسه (خدمته اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر (نسته
 لایه (خشم بی حد بیاید (و مرانک مفعول صریحی (و برغلامی غیر صریحی (مران فعل نهی مفرد
 مخاطبدر رانیدن سورمه دیمکدر (طبره فاعله غضب معنائسه (خشمه مطوف (مکبر فعل
 نهی مفرد مخاطب طوتمه دیمکدر (محصول بیت) برغلامک او زرینه آنجیلین غلام که سنسک
 خدمتکه مطیع و منقاد در اول غلامه خشم بی حد سورمه و اکا غضب طوتمه حاصلی برغلام که
 خدمتی طوع و رغبتله ایدر اکا حددن بیرون خشم سوروب اوستنه غضب و جور و بیجا اوزره
 اوله * که قضیعت بود براوز شمار * بنده ازاد و خواجه در زنجیر * که حرف تهلیل (قضیعت
 فانک قبحی و ضادک کسر یله رسوائی دیمکدر (یا حرف ظرف (زوشمار ظرف زمانک مصدره
 اضافتیدر (محصول بیت) خدمتکه مطیع اولان قولک اوزرینه بیخند غضب سورمه در برار سواق
 اولور و بار سواقدر یوم حسابده یعنی حشر کوننده بنده ازاده اوله یعنی جنته لایق اوله و افندی
 زنجیرده اوله یعنی در زخه مسحق اوله * حکایت * سالی از بلخ باشامیان سفر بودراه از حرامیان
 برخطر جوانی بیدرفه همراه ما ۴ شد سپربازو چرخ انداز و سلحشور و پیش زور که ده مرد
 توانا کمان اوراز که دندی وزور اوران روی زمین پشت اورا بزمن نیاور دندی اما متمم بود و سایه
 پرورده نه جهان دیده و نه سفر کرده و عد کوس دلاوران بکوش اوزسیده و برق شمشیر سواران
 ندیده * سالی یا حرف وحدت (بلخ خراسان توابعندن بر عظیم شهرک اسمیدر که حضرت
 مولانک پدری اول دیاردندر (یا حرف صله درانی معنائسه (شامیان سرحد هنده بر ملکک اسمیدر
 عر بستانده شام کی وروم ایلمه بوسنه کی شامیان برینه همدان یازان احوال کاشاندن هیچ خپرداز
 دکل ایش زورا بلندن همدانه دکل صاتی عجم در غیریمی دکادر (سفر بود سفر اولدی یاسفرم
 وازایدی (بود فعل ماضی اوله (یا ادات زمانیه (خطر بونده خوف معنائسه در و بر بود مقدر در
) جوانی یا حرف وحدت (بدرقه یا حرف مصاحبت تقدیری بطریق بدرقه بدرقه اجرتله یعنی کرا
 ایله قلاوزانک دیرل درج بایندن مصدر در (بدرقه به حارس دیوب یعنی دودار دیمکله تفسیر
 ایلمن زیاده تفسیر ایش (و مقام یسانده بدرقه ایله دین معنائین نظر ایش (سپربازو وصف ترکیبدر
 بازیدنن قلغان او بنادجی دیمکدر که بر او بوند ر سلحشور لر ارانسته یعنی بر فدر شرح مستقلا
 بر فن اولدی یعنی بلکلرندن اهمالله کیمشالر (چرخ اندازو وصف ترکیبدر (اندازیدنن چرخ لفظ
 مشترکدر بویاره مناسب برک بر یایدر که کریشی آله قدن صکره ایکی باشی بر پره کله زنبورک یانه ده
 چرخ دیرل که رومده اکا زنبورک دیرل و بونک اوقته ناولک دیرل کاف عریله (پس چرخ اندازدن
 هر ادناولک اندازدر بجز مرسل طریقله یعنی ذکر محمول و اراده حال دیمکدر (پس زنبورک آتجی و چرخ
 آتجی دینلر مسامحه ایشلر) سلحشور عجم اصطلاحلرند و آلات حرب او بنادجی یعنی قولنجی

۲ قن
نسخه

ردشعی

رد سرتوزی

ردشعی

رد شرح جیهی

رد سرتوزی و شعی

(پیش زور زیاد زوری دیمکدر) (ده اون (مرد توانا بیست و دهه مقدر کان اولامیه (زه
 زاء عربك كسریله بونده یای کریشی مراددر) (کردندی یا حکایت حال ماضی افاده ایدر بعض
 نسخه ده نکر دندی واقعه را ایدمزلدی دیمکدر) (زور آور وصف ترکیبدر زور کتور یعنی یعنی
 زوری و الف و نون ادات جمعدر) (رویه و رویك زمینه اضافت لری لامیدر) (بشت اولامیه (را
 ادات مفعول (برمین باحرف صله نیاوردندی فعل نفی ماضی جمع غائب (باحرف حکایه بوقدرده
 در مصارعة عبارتی ایراد ایلیتلر جمیع نسخه ده مخالف ایراد ایلیتلر (متعم فعل بایندن اسم فاعلدر
 لغت ایچنده بیومش و نعمته معناد اولمش دیمکدر) (سایه پرورده کولکده بلمش یعنی شدت
 وزجت روز کار کورمش حاصلی اودن طشره چیمامش) (رعد کوس دلاوران لامیدر) (رعد
 رانک فحیحی و عینک سکونیه کولک کورلمکدر بونده مراد مطلقا اوازدر کوسی سابقایان ایلیشز بونده
 دلاورلک کوسی صدامسی مراددر رعددن دین بیانه صده امش (دلاورانن مراد بهلدر ارلدر
 (کوش او باحرف صله و اضافت لامیدر (برق شمشیر سواران لامیدر (محصول ترکیب) (ریل
 بلندن شامیانه سفرم واقع اولدی و یول حرامیلدن خطرده ایدی بزچوان قولاغراق طریقیله
 بزه همراه اولدی بوچچوان سپربازونلک انداز و سلحشور و پیش زور ایدیکسه اون قوتلی
 ارانک یانته کوریش کچم و زردی یعنی اون زوری آدم یانی قوراردی یا خود قورامزدی
 و پروزیك زور لیاری ارفاسنی نیره کتوره مرزدی حضرت شیخ جوانک خصوصنده
 اغراق یوردی اما بوچچوان متعم ایدی و سایه پرورده یعنی اتامی قویندن طشره چتاما مش
 حضور و صفا ده بیومش نه جهان کورمش و نه سفر ایلیش بهسا درلک کوسی آوازی
 قولاغنه ایرمش و آنلیک قلیجی ییلدرامسنی کورمش * بیت * نیقنده در دست دشمن اسپر *
 بگردش نیاریده باران تیر * نیقنده ماضیدن قسم همزه یایه قلب اولمش دوشامش دیمکدر
 (در حرف صله دست دشمن لامیه (اسپر نیقنده نک مفعول صریحی (و در دست غیر صریحی
 یا حرف صله یا حرف ظرف (کرد کاف محکم کسری و رانک سکونیه بونده اطراف دیمکدر
 (شین ضمیر مذکور جوانه راجعدر) (نیاریده ماضیدن قسم فعل نفی مفرد غائب (باران فاعلی تیره
 اضافتی بیسانیه (محصول بیت) (مذکور جوان دشمن انسه اسپر واقع اولامش حضرت شیخ
 طرابلسده فرنگه اسپر اولدیغی کی اطرافنه اوق یغموری باغماش حاصلی نه اسپر اولمش و نه صواش
 کورمش * اتفاق من و این جوان در بی هم دو ان هران دیوار قدیم که پیش آمدی بقوت بازو
 بیفکنندی و هر درخت عظیم که دیدی بزور سر بنجه برکندی و تقا خرکنان کفتی * در بی هم
 بری بریزد بنجه (دوان صفت مشبهه دو بدندن قوشارق دیمکدر) (دیوار قدیم بیانیه) (آمدی باحرف
 حکایه (بیفکنندی باحرف حکایه بوقدر) (درخت عظیمه بیانیدر) (که حرف رابط
 صفت (دیدی باحرف حکایه) (برکندی کاف عربک فحیحله و یاه حکایه ایله قورردی دیمکدر
 (محصول ترکیب) (اتفاق من و این جوان ایله بری بریزد بنجه قوشارق ایله یعنی یلوب کیدرکن
 هراول اسکی دیوار که او کورمه کلوردی قوت بازو ایله یقاردی و هر اولو اغاچکه کورردی
 زور سر بنجه ایله کوبندن قوبارردی و تقاخر ایدرلک دیر ایدی * بیت * پیل کوتا کتف و بازوی
 کردان بیند * شیر کوتا کف و سر بنجه مردان بیند * پیل معروف (کوکاف عربک خیمه فنی
 دیمکدر عریده این دیرل (تا حرف تملیل عریده کی معنا سنه (کتف کاف عربک فحیحی و تانک
 کسریله باغر بن معنا سنه در فارسیجه شاهه دیرل (بازو قواد آرشدنه دیرل همزنگ فحیحی و رانک
 کسریله (کردان کاف محکم فحیحله صفت مشبهه در کردیدندن دونو کن دیمکدر مراد جسنک
 و چونکه لکدر زیر افیلاک الی صومدر یعنی سائر حیوانانک کی دیزده اکثر پس کردانلق صفتی بولنر

رد شرح چیتا

رد یعنی

یونی مصراع ثانی به قافیه دوشورن فله نسبت کتف و بازوی کردان مناسبتی بنزایمش (کردان کاف فارسیله صفتدر کردان بستندن ذین بود مدعا خطا ایلیش ز پراکردان لازمدر دو نه کن دیمکدر و کردانیدن متعدد دیر دوندیر مک دیمکدر (بازوی کردان اضافتی بیانیه در دو نه کن بازو دیمکدر بعضیلر کاف عجمک ضمیمه او قود بلر کردک جعی یعنی بها درلر بویه اولنجه هیچ تا و بیه احتیاج اولنر ز پرا حرف روی مقبرک اولنجه حرف قبلک ماقبلنده اولان حرکت مختلف اوانی جائزدر بوینده ایسه حرف روی دالدر و مخر کردک و حرف قید رادز پس ما قبلنک حرکتی مختلف اوانی جائز در تنکه فن قافیه به عالم اولان و ا قفدر تنکه حضرت مولانا جامی قافیه رساله سنده ایراد بیور مشدر (رباعی) کرسوز توام یک نفس آهسته شود) (ازدود دامراه نفس بسته شود) (در دیده ازان آب همی کردانم) (تا هر چه نه نقش تست ازوشسته شود) بور با عیده سینک ماقبلی ایکی برده مقنوح و بر برده مضوم واقفدر بس کاف عجمک ضمیمه کردان او قویانی رد ایلین مر دود در هم ایفغ جهتدن هم معنی جهتدن (کف آبه در که غریجه راحه دیرلر) و او حرف عطف سر بنجه بر موقی اوجی پس کنی سر بنجه به اضافت ایلین معنایه عالم دکل ایمش (مردانه اضافتی لامیه در (مردان بر بنه کردان یازان سر بنجه بی کردانه اضافت ایلدکن صکره معنایی بویه له تصویر ایذب دیر (و المعنی بالترکی ارسالن قتی تا بنجه اوجی دوندیر یچی آبیانی کوره بونصو برده اوج خطاسی واردر بلکه زیاده الفاظ قافیه تصو برنده و کنی سر بنجه به اضافتده و کردانی معندی طومنه سنده و سر بنجه بی اکا مضاف قیلوب دتوب مقبول به ایله سنده حاصلی بومصورك معنادن هیچ وقوفی یوغیش پس بویه له کتا بلره شرح یازمق نه زجت ایدی بوشارحه تابع اولوب الفاظ قافیه بی تبدیل ایلینده مناسبت بنزایمش (محصول بیت) ذیل قتی تا کیم بها درلرک یغریقی وقو اونی کوره یعنی بها در ارلرک قوت وزوری نه مرتبسه اولدیغنی کوره ز پرا بن ایلرد نم یارسلان قتی تا شیرمر دلرک کف و سر بنجه سنی کوره یعنی شیرک هنری بنجه ده در اما شیرمر دره نسبت مغلوبدر هنری واریسه گلسون بنهله بنجه طو تسون کورسون که کف و سر بنجه بنجه اولور * مادرین حالت بودیم که دوهندو از پس سنبکی سر بر آوردند و قصد قتال ما کردند در دست یکی چو بی و در بغل دیگری گلوخ کوبی جوان را کفتم چه پایی * که حرف بیسان (پس سنک لامیه) یا حرف وحدت (قصد قتال ما مصدرک مصدره اضافتدیر و لامیه) (چو بی یا حرف وحدت) (در حرف ظرف) (بغل بانک وغینک فقهه لر بیه قولتی دیمکدر عرب ایط دیر) (همزه نک و بانک کسره لر بیه) (دیگره اضافتی لامیه در (کلوخ کوب وصف ترکیبدر) (کوبیدندن کلوخ کاف عربک و لامک ضم له لر بیه کسک که نارلاده اولور) (کوبی کوفتن دن اخذ ایلین سهوا ایلیش) (کلوخ کوب ایکی کاف بیه و باسی غار سیلردر ذین قتی خطا ایلیش) (یا حرف وحدت پایی فعل مضارع مفرد مخاطب نه طور رسین دیمکدر (محصول ترکیب) بز جوان ایله بو حالتده ایکن ایکی هند و برطاشک اردندن باش قالدردیلر و بزم قتالنه یعنی بزمله مقالته به قصد ایلدیلر یزینک التده برانج و برینک قولتوغنده برکسک ازجک اوجی تو قفلی برانج جوانه دیدیم نه اکلنورسین اشته ارلرک دمیدر * بیت * بیار انجهداری زمردی وزور * که دشمن بیای خود آمد بکور * بیار امر در آر یلدنن آوردنن دینسلر غلط سوبلشدر) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب) (مردی یا حرف مصدر) (که حرف تعلیل) (دشمن میتدا یا حرف مصاحبت) (آمده متعلق) (پای خود لامیه) (بکور یا حرف صله آمده متعلق جمله فعلیه خبر میتدا در) (بکورک تقدیری بکورش در) (محصول بیت) جوانه دیدیم کتور اول نسنه بی که مالک سین ارلکدن وزوردن یعنی ارلرک و بهسادرای و قیدر ز پرا دشمن کندی ایغیله

زد سزوری
رد سزوری

کرد کافک ضمیمه در
للطابع

زد سزوری

رد سزوری

رد سزوری

۴

زد سزوری

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سزوری

قهرینه کلیدی یعنی اوله چنگ زرارار بکورش تقدیر ایدنه دخل ایدن ذره مقدراری معنایه دخولی
 یوقدر * تبر و کان رانیدم از دست جوان افتاد و لرزه بر آستخوان * استخوانند نصکره بر افتاد تقدیر
 اولنور بوتقدیره قائل اولیان سمیع احوال ان بلزاعش (محصول ترکیب) کوردم که جواک اوق
 ویای ائدن دوشدی و کورکنه دترمه دوشدی یعنی خوفندن اندامسه لرزه دوشدی * بیت *
 نه هر که موی شکافد بتر جوشن خای * بزور جمله چنگ آوران بدارد پای * نه حرف انی معناده
 مصراع ثانی به مصروفدر (حاصلی بدارد فعلته مقبسه در) هر که اصلنده هر کس که در تنگه
 مگر بیان اولندی (شکاف فعل مضارع مفرد غائب یار دیمکدر) (موی مفعول صریحی) (ویشیر
 غیر صریحی) (جوشن خای بیانیته) (جوشن خای وصف ترکیبدر خایندن جوشن چینیچی
 یعنی جوشن ریخی و لیچی تیر دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (زور جمله چنگ آوران لامیه لرر
 چنگ آورک جمله سی زور بنسه ایاق طوته یعنی شعمل ایلنه یعنی استاد تیرانداز و سلم شور
 صواش میداننده ثابت قدم اولوب بیدار اولماز * چاره جزان ندیم که رخت و سلاح و جامه
 رها کردیم و جان سلامت بردیم (محصول ترکیب) ائدن غیر چاره کورمد که اسباب و سلاخی
 و لباسی ترک ایادک و جانی سلامت ایلندک یعنی ماملکمزی و برمه که اولکدن خلاص بولدق
 * قطعه * بکارهای کران مرد کار دیده فرست * که شیر شرنه درارد بزیر خم کند * با حرف
 صله (کارهای کران بیانیته) (کران کاف بجمک کسر یله اغر دیمکدر ثقیل معنایه) (ایا بونده
 عظیم معنایه در) (مرد کار دیده بیانیته) (ایش کورمش ار دیمکدر) (فرست فالتک و رانک کسر یله
 و سینگ سکونته فعل امر مفرد مخاطبدر) (فرستیدنن) (فرستادنن دینلر غلط سو بیلنلر
 (که حرف تعلیل) (شیر شرنه بیانیته) (شرنه یاوز لغندن دیش صردن جانور) (در حرف تأکید
 (آرد فعل مضارع مفرد غائب کتوره دیمکدر) (با حرف صله) (زیر خم کند لامیه لرر) (زیرالت
 معنایه در) (خیم خاگ فقهله بوکلدر) (نیمده نشدید ضرورت وزن انچوندر
 بونده حلقه کند مراد در) (محصول بیت) (عظیم ایشله ایش کورمش مجرب روز کار کیمسه
 کوندر تا کیم شیر شرنه یعنی کورمش ارسلان کپی بهیا در بهلوانلری کئندی حلقه سی ائتنه
 کتورب شکار ایلنه اول زمانده الات حربک بریسیده کئند ایش حاصلی او او مصلحتلره نجارب
 کثیره ایلنه مجرب کیمسه کوندر کار کورمش نازموده کوندرمه خطاب عا در * جوان اگر چه قوی
 بال و پیل تن باشد * بچنگ دشمنش از هول بکسلد پیوند * قوی بال و وصف ترکیبدر قوی حال
 معنایه در) (زیر بال بونده حال و بوی و بوس معنایه اولغه محملدر) (قول اولقده بکشدن بازو
 معنایه) (امامها بیت معنایه نه عربی و نه فارسی اغلزه وار) (پیل تن وصف ترکیبدر فیل جشدلی
 دیمکدر صظم جسمدن عبارتدر) (با حرف ظرف) (چنگ نشین لامیه دروشین جوانه زاچدر) (هول
 هانک فقهله خوف معنایه در) (با حرف تأکید) (کسلد کاف بجمک ضئله و کسر یله و سین
 و لامک فقهله به فعل مضارع مفرد غائبدر) (کسلیدنن لازم و متعدی کلور) (بونده متعدیدر
 (کسیختن دن اخذ ایدوب لاز مدر دین ایکی قولنده به خطا ایش) (تیکیم تحقیق معنادن معلوم
 اولبسر در) (پیوند بونده آه اور دقلری پایوندر کوستک معنایه) (رومده اوزدی کوستکی دیدکلری
 کپی قیجق مقامنده) (انلرده بکسیخت پیوند) (و بکسلد پیوند دیرلر) (پس بونده پیوندی بند
 معنایه اخذ ایدوب اگله شرح ایلین زیاده فاسد شرح ایشلر زیرا انلرا کپی بند ایلنه تعبیر ایدرلر

زده سیروری

زده ابن سید علی و سمروری

زده سمروری و شعی

زده سیروری

(مثلاً بدانکستان دیرلر برقر کرده اولان بوغمله (پیوندانکستان دیمزلر سار اعضاده ده تعییر
 بو یله در (موصول بیت) جوان اگر چه قوی حالی و بویلی بوستلی و محکم قوللی و قنالی او اور
 و قبل کوده لی و حسامتی یعنی مجسم و عظیم جنبه لی او اور دشمن جنگنده اول جوان قور قودن
 او زر کوسنکی یعنی فرار ایدر قچار (مصراع نائینک ترکیجه معنائی دشمن جنگنده انک قور قودن
 او ز یلور آکی دین معنایک بلن اوزمش الله رحمت ایلله (مجموع بیتک معنائی جوان اگر چه مهابتلو
 و قوتلو دشمنی ایری کوده او اوله اول کیسه دشمن جنگندن خوفندن پیوندی فرار اگر ایاغنده
 پیوند اواسه دین عجب او یورکنی سویلدی یومنائی عنی الله عنه * نبرد پیش مصاف آزموده
 معلومت * چنان که مسئله شمع پیش دانستند * نبرد نونک و بانک فتحدر یله و رانک سکونیه
 جنگ دیمکدر صواش معنائیه میتدادر (پیش مصاف آزموده تقدیری پیش مرد مصاف
 آزموده در (مصاف میم ضمیمه نبرده مراد فر (مصاف ازوده جنگ صنماش یعنی جنگه
 گرمش و تیش دیمکدر بحرب حروب معنائیه (معلومت خیر میتدادر (مسئله شمع و پیش
 دانستند لامیه لدر (موصول بیت) صنماش قنده جنگ یعنی صواش کورمش و صواشه
 گرمش و چشم کیسه قنده حرب وقتنده جنگ معلومدر شو یله که مسئله شمع دانستند قنده
 معلومدر یعنی اهله هرسته آساندر * حکایت توانکر زاده * رادیم برسر کور پدرش نسته
 و بادربش بچه مناظره در پیوسته که صدوق تربت پدرم سنکینست و کتبه رنگین
 و فرش رخام انداخته و خشت فیروزه در و ساخته بگور پدرت چه ماند خشتی و فراهم آورده
 و مشت دو خاک بران باشیده در ویش بر این بشنید و کفت خاموش که تا بدرت زیر این سنگ
 کران بر خود بچنیده باشد پدرم بهشت رسیده باشد در خیرست (موت الفقراء راحه * توانکر زاده
 هرزه سی وحدت ایچو ندر دین باوه سو بیلش (بلکه یا حرف وحدت (و هرزه حرف توسل در
 (را ادا ت مفعول (کور کاف محکم ضمیمه قهر در (سر کور لامیه قهر اوجی دیمکدر (پدره اضافت شه
 لامیه در (شین توانکر زاده هر اجدد یا حرف مصاحبت (درویش بچه درویش یاور ایسی یعنی
 اوغلیجی (بچه یا حرف وحدت و هرزه حرف توسل (بچه برینه زاده بازانلر صحیح نسخله مخالف
 یازده شلر (در حرف تأکید پیوسته اولشدرهش یعنی ایصال ایلش (که حرف بیان (صندوق
 صادق ضمیمه فصیحدر مراد قهر او زده باید قلزی صدقدوز (ترتبه و ترتیبک پذیره و پدرک مین
 منکله اضافت لری لامیه لدر (سنکینست عبارتتی هرزه مجتلبه ایلله بازانلر املا دن آگاه دکلر ایش
 (یا حرف نسبت (نون حرف تأکیددر سنکه منسوب یعنی طاشدنر (کتبه رنگین بیانیه (مراد
 قهر طاشلرینه یاز بلن نسته در (فرش رخام بیانیه (رخام رانک ضمیمه هر مره دیرلر (خشت کر بیج
 (پیروزیه اضافتی بیانیه (در حرفی طرف اوضهبری رخامه راجعه مراد بودر که قهرینک
 هر مره فیروزه ایلله مر صعدر (و ساخته بو که قرینه در (ایکن خشت عبارتنده مسامحه ایلشدر
 زرا فیروزه خرده اولور (خشت اولوق می تپه سنده ایری اولساز (بعض نسخده در و ساخته
 برینه در و برده واقدر برینه مراد ترصییدر (یا حرف صله (کور پدرت لامیه (ماند فعل
 مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند کور پدره راجع ضمیر در بکرز دیمکدر (مانندند مشتق
 (مانستدن دینلر سهو ایلشدر (چه ماند استفهام انکار یدر یعنی بکرز دیمکدر (خشتی یا حرف
 وحدت (فراهم آورده بریره کسور اش مشتق یا حرف وحدت (برو یعنی خشتک او ز رینه
 (باشیده اسم مفعولدر صاچیش معنائیه (درویش زاده یعنی در ویش بچد (خاموش فعل
 امر مفرد مخاطب ایسم دیمکدر که حرف تعامیل ز بران سنگ کران لامیه و بیانیه در (کران اغر
 معنائی سنده در (یا حرف تأکید چنیده اسم مفعولدر درغش معنائیه (موت لفظا مرفوع مبتدا

رد سبوری

رد شعی

فیروزه معرب پیروزه تا لطابع

رد شعی

رد ابن سید علی و سبوری

رد شرح بجهتاً

رد ابن سید علی و سبوری

(فقرابه اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر (راحة لفظا مرفوع خبر مبتدا در (محصول ترکیب)
 بر توانگر زاده یعنی بر کارزاده کوردم که باباسنک قبزی اوچنده اوتورمش و بردرویش زاده ایله
 مناظره اولاشدرومش یعنی بحث ایدر که بنم یا با مک قبزی صندوقی طاشدندر و اووزنده رنگین
 وملون خط یا زاشدر یعنی تاریخ و فاتی وغیری نسبتی التون صویله یا زاشددر تنکه عادت متر فلر
 بو یله در واطر افندده مرفرش دوشمش یعنی هیجا طاشلری والواح قبرییره زه ایله مرفصدر
 سنک باباک قبریینه نه بکزر یعنی بکرمز برایکی کر بیج بریره کنورلش یعنی برایکی کر بیج چانیلش
 و برایکی آوج طیراق اوستنه صاحبش یعنی برایکی آوج طیراق اوستنه دوکلش دزویش
 بجه یونک سوزینی ایشندی و دیدی ایسم اول که تا سنک باباک بوآخر طاشک التنده کندی
 کندیته قدامش اوله بنم بابام جته واصل اولوش اولوز زرا حدیث شریفده بیورر که
 فقرا نك اولومی راحت و حضورد رزرا برنستدلی یوقدر که انك حسرتیسه کئیده لر
 * بیت * خر که کتر نهند بروی بار * بره آسوده ترکند رفتار * که حرف رابط صفت (وی
 ضمیری خره راجعدر (بار یوک با حرف ظرف (ره رانك قحیحله راهدن محققدر (آسوده
 دیکلمش دیمکدر راحت معناسته (ترادات تفضیلدر آسوده رک دیمکدر یعنی حضور لبرک وراحت لبرک
 (رفتار یوریش دیمکدر خر مبتدا (مصراع ثانی خبری (محصول بیت) خر که او زرینه
 یوکی ازرق قویالر یعنی یوکی ازرق و بیسی رک اوله یولده آسوده رک رفتار ایدر یعنی بیسی رک
 یورر حاصلی یوکی خفیف اولغله کندی چوبکرک یورر * قطعه * مرد درویش که بارستم فاقه
 کشدید بدمرک همانا که سیکبار آید * مرد درویش بیانیه (که حرف رابط صفت (بارستم فاقه
 لامیه و بیانیه در فقر ظلی یوکی دیمکدر (با حرف صله در مرک لامیه در مجازا (همانا کانه
 معناسته بکزر دیمکدر (که حرف بیان (سبکبار وصف ترکیبی اقسا منددر یعنی یوکل دیمکدر
 زرا سبک بینی دیمکدر بار یو کدر (محصول بیت) مرد درویش که فقرک جویری و جفامی یوکنی
 دنیاده چکدی یعنی دنیاده فقرا تشنه باندی و باقلدی بکزر که موت قیوسنه بینی یوکل کله حاصلی
 دنیاده متوغل دکدر که حساب و عذاب یوکلر بینی چکوب کتوره تنکه شاعر بیورمشدر (مصراع
 یا نغمه اودن هر کشتی بوندن ایلددر * وانکه در نعمت ودر راحت و اشایش زیست * مردش
 زین همه شک نیست که دشوار آید (محصول بیت) اما اول کیمسه که نعمت و راحت و آسایشده
 درلدی و کچندی اول کیمسه نك اولمی بونلرک جیمندن یعنی نعمت و راحت و آسایشدن شک
 یوقدر که مشکل کلور زرا اوته سنک حالی معلوم دکدر حاصلی موت الفقراء راحة * همه حال اسیری
 که زبندی برهد * بهترش دان زامیری که گرفتار آید * اسیری با حرف وحدت (که حرف رابط
 صفت (بندی یاسیده حرف وحدت در نسبت دین خطا سوبلش (برهد فعل مضارع مفرد غایب
 (رهیدندن قوریله دیمکدر مضارع در رهانیدندن دین خطا ایش (بهترش شین اسیره راجعدر
 (امیری یاسی حرف وحدت (گرفتار مبتلا دیمکدر (محصول بیت) جمیع احوالده براسبرکه بر بنددن
 خلاص بواب قوریله اتی سن بکرک بیل بر بکدن که بر بندر گرفتار و مبتلا اوله حاصلی محبوس
 بکدن حبسدن خلاص بواش بنده بکر کدر * حکایت * بزکی را پرسیدم از معانی این حدیث که
 (اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک) کفت بحکم آن که هر آن دوشمنکه باوی احسان کنی دوست
 کوردم کرفس که چندان که مدار ایش کنی مخالفت زیادت کند * (اعدی اسم تفضیلدر عدا بعدون
 مجاوز معناسته اظلم دیمکدر (عدو فاعلر فاعل معناسته صدیقه مقابل انده مذکر مؤنث برادر
 اسم جنسدر جمیع مقامده زرا اسم تفضیل تعدد اقتضا ایدن شیده مضاف اولور مرفه اولدقده
 (اعدی تقدیر امری فوع مبتدا) عدوک مضاف الیه نفسک لفظا مرفوع خبر مبتدا درم اذ نفس اماره در

رد سروری
 رد سیمی

(التي اسم موصول مفرد مؤنث محلا مرفوع صفت نفسدر) بین مقدر ثبتت و باکانت فعلته متعلق
مضاف اولشدر چینیک به که چنیک تئیه سیدر حات جرده (و جمله ظرفیه نك اعرا بد ن
محل یوق صله سیدر اسم موصولک) کف بزک دیدی (بحکم آن که اول سببه که) محصول ترکیب
حضرت شیخ پیورر بر او به بو حدیک معنا سندن سؤال ایلدم که سنک دشغلیر بک دشغری
وظالمکی نفسک درر که ایکی بهلویک پیئنده در یعنی دائماسنکله او اوبوسندن بر نفس منک اولیان
نفس اماره کدر دیدی اول سببه اعدای عدو کدر که هر آن اول بر آخر دشمنه احسان ایلر سین سکا
دوست او اور الا نفس بوله دکل بلکه هر نفدر که مدار اور فقی که زیاده ایلر سین اول سکا مخالفتی
زیاده ایدر * قطعده * فرشته خوی شود آدمی بکم خوردن * و کر خوری چو بهسام بیوفتی
چو چاد * فرشته خوی وصف ترکیبدر ملک خو بی و عادتلی دیمکدر (با حرف مصاحبت
کم بونده آزمنا سنه در) خوردن مصدر در اکل معناسنه قلت اکلله دیمکدر (بهسام بهیمه نك
جعیدر چار با حیوانات معناسنه در) با حرف تأکید (یوفتی اصلی اوقتدر با مقارنله همزه یابه
قلب اولشدر تنکه سا بقایان اولمشدر فعل مضارع مفرد مخاطب در) اوقتیدن دوشرسین
دیمکدر (اوقتندن دین خطا ایلش) چاد چنیک فحیله ازیاد اوزره اولیان اشیاده مستملدر
یعنی بیو میان و آرتیمان اشیاده (محصول بیت) آدمی قلت اکلله فرشته خو بی اولور (یعنی خلوق
وملایم اولور و عبادت و طاعتنه چلک اولور غاییدن مخاطبه التفات البدوب پیورر و کر حیوانات کی
چوق رسک چاد کی یقولوب دوشرسین نه عبادته مالک اولور سین ونه طاعتنه حاصلی قلت اکل
و شرب انسانلی ملکیت صفتیه به ایصال ایدر و کثرتی حیوانیت * مراد هر که بر آری مطیع
امر توشد * خلاف نفس که کردن کشد چو یافت مراد * (مراد هر که بیایه (مراد مفعول بر آری در
(هر که اصلنده هر کس که در که حذف و ایصال طریقله که حرف ایکن اسم اولدی (بر حرف تأکید
(آری فعل مضارع مفرد مخاطبدر) آریندن که محققدر آور یندن (مطیع امر اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیدر) (توبه اضافت لامیه در) خلاف نفس مصدرک فاعلته و یافه عوانه اضافتیدر
(که حرف بیان) (کردن کشد بیون چکر یعنی سرکشک و عناد ایدر) (محصول بیت) هر کیمه نك
که مرادینی حاصل ایلر سین سنک امریکه مطیع او اور امانفس ظالم بونک خلافتجه در که کردن کش
و معاند او اور چونکه مرادین بولدی یعنی هر نفسدر که ز صایت ایلسک مطیع فرمانک اولساز
بلکه طغیانلی زیاده او اور (منه سنده خلاف نفسه مضاف دکلدر دین بچ کچ طبع ایش
* جدال سعدی بامدی در بیان توانگری و در ویشی * یکی در صورت دور ایشان نه رسیر ایشان
در محفلی * محفلی نك ماقبله وما بعدنه دیم عبارتی زیاده ایدر زائد ایلشدر * نشسته و شغتی
در بیوسته و دفتر شکایت باز کرده و ذم توانگران آغاز سخن بدبچار سائیده که در ویشازا دست
قدرت بسته است و توانگران را پای ارادت شکسته * محفل مجلس (با حرف وحدت) شغت
رسوایی (با حرف تکبیر حرف وحدت دین اصابت ایلامش) (در حرف تأکید) بیوسته ماضیدن
قسم مفرد غائب اولشدر مش یعنی مجلسه اضافت ایلش حاصلی شغ و فصح کلیات ایلکه
باشلش) پس دخی بر شمنه اولاشش دین خیلی شغت ایلش (اعازدن صکره بر کرده مقدر در
(محصول ترکیب) زبیدی در ویشله صورتنده اما انلرک اخلاق و سیرتنده دکل بر مجلسده او تورمش
او تور دینی مجلسه شغت و فضاحت ایصال ایلش یعنی فصح سوزل سو بولکه باشلش و شکایت
دقتربنی اچش یعنی شکایتسه باشش و اغنیای ذم ایلکه که آغاز ایلش سوزی بومر تیه به
ایشدر مشکه فقر انک و در ویشانک دست قدرتی بغلیدر یعنی برانسته به مالک و قادر دکلدر در
و اغنیایک ارادتی ایغی شکسته در یعنی در ویشله ارادت و محبتلری بوقدر حاصلی فقر به محبت

رد شیروری

رد شعی

رد شرح چچعا

رد شعی

رد شعی

اوزره دكلردر شكسته دن صكره پراست مقدر در * بيت * كرمسان را بدست اندر درم
 نيست * درم داران عالم را كرم نيست * كرمنازرا ادات تخصص (بدست اندر يعني اندر دست
) اندر بانك معناسي ظرفيتي تا كندايدر (درم دارو صفت تركيب در مالدار معناسه والف ونون ادات
 جعفر عالمه اضافتي لاميه در (را حرف تخصص) محصول بيت) كرميلرك الله درم يوق
 يعني كرم طبع اولنرك سرمايه كرمي يوق يعني فحيه به مالك دكلرو مالدارم دارل بنك كرمي يوق
 يعني ماله مالك اولنرك كرمي يوق حاصلي كرميلرك ماني يوق مالدارلرك كرمي يوق * مرا كه
 پرورده نعمت بزرگاتم اين سخن ناپسند آمد كه قسم اي يار تو انكران دخل مسكينانند و ذخيره كوشه
 نشينان و مقصد زيارن و كهف مساfran و تخم باركران از بهر راحت ديكران دست تبارل و نعمان
 آنكه برنده كه متعلقان وز ير دستان بخورند و فضله مكارم ايشان بار اول و پيران و اقارب و جيران
 رسیده * مرا بگاديمكدر (را ادات مفعول) كه حرف رابط صفت (پرورده نعمت بزرگان لانيكدر در
 اولولرك نعمتي پرورده سي يعني بسلامتي) ميم ضمير متكلم (ناپسند نام مفعول بعض نسخه ده سخت آمد
 ديمش) توان كران مبتدا (دخل مسكينان لاميه و خير مبتدا) دخل كشينك خارجدن ملكنه
 داخل نسته در آنچه و غيري نسته (ذخيره كوشه نشينان لاميه در دخله موقوف) ذخيره از قدر
 (مقصد زيارن لاميه در مقصد اسم مكان در ضرب بانندن) زيارن زيارك جمعيدر زيارت اينديجي
 معناسه (كهف مسافران لاميه كهف مغاره در بونده ملجاء مراد در صفت حاجت برديمكدر (تخم
 باركران لاميه و پسانه در (باركران آخر يوك ديمكدر (بهر راحت ديكران لاميه در لر غيريلرك
 را حيقون ديمكدر (دست تناول لاميه در مجازا طعام بيك ايچون ال اوزامتي (بطعام با حرف
 صله) آنكه كاف عجميله آنكه مدن مخفف در اول وقت ديمكدر (برندينك ورايك فحله بله فعل مضارع
 جمع غايدرايدرز يعني صورنازل (كه حرف بيان) زير دست رانك سكونيله و صفت تركيب اقسامند در
 ال اللنده اولنرك قول كبي و خد متكار كيلر (والف ونون ادات جعفر) فضله مكارم ايشان
 لاميه ل در (فضله زباده ارتق معناسه) مكارم مساجد كبي متهاه جوع و زني اوزره در مفردی
 مكرمت كلورايي بيك فحی ورايك ضربه ايله ديمكدر كرم و احسان معناسه انلرك نعمتك فضله سي
 ديمكدر (با حرف صله) ارا مل از ملك واره له نك جمعيدر زوجه سي اولان يعني وفات ايدن اوه
 ارمل درلر زوجه وفات ايدن زنه ارمله درلر (اقارب متهاه جوع عدن اك بر كيدر يقين اولان خصم
) اقارب جمع اقربا و اقربا جمع قريب دين احوال جوعی قياسي ظن ايشان (جيران جمع
 جار در قوكشيلر ديمكدر (بعض شارح كلستانك نيجه لغتلي بي كاه فارسي عبارتيه شرح ايلروگاه
 تركي (غربت بونده در كه غير بنك تركيله و فارسيله شرح ايلد بكنه دخل ايدر (محصول تركيب) بكا كه
 اولولرك نعمتي پرورده سيم بوكيسه نك سوزي نامبول كلدي يعني سوزيني بكندم ديدم اي بار
 اغنيام ساكينك معني يعني كلور ايدرو كوشه نشين اولان فقرانك ذخيره ليدر و زيار تجيلرك مقصد ايدر
 يعني زيارلر انلرك انعام و احسانه قصد ايدوب وارزلر و مسافرلرك صفتا جق و قونجق برزلر ايدر
 حاصلي مسافر خانه ليدر و غير يلك را حيقون آخر يوكه تخملا در يعني فقر و مساكين حضور
 و صفا سورمك ايچون زجت اختيار ايدرلر اللربن طعامه اولوقت صورنازلرك كه متعلقلي و اللري
 اللنده اولان قوللري و خد متكارلي بيك بيدلر وانلرك نعمتك فضله سي يعني زباده سي طول
 عورتلره و پيرلره و خصملره و قوكشولره ايرشمش اوله حاصلي بونلرك جمعنه طعاملري واصل
 اولما نيجه كند يلري طعامه ال صورنازل * نظم * توانكر ازاوقفست و نذر و مهماني * زكات
 و فطره و عتاق و هدي و قرباني * توانكر ازا حرف تخصص (نذر اداق معناسه در يعني
 بر كيمه بر نسته بي فتره و با اميرلره و با علماء به ادار (مهماني با حرف مصدر فو تعلق ديمكدر

رد سیروی
 زبانی

(فطره رمضان برآمده فتره و بردگاری بغدادی و سائر سنه) اعتساق افعال با بدن مصدر در
 قول ازاد ایلک (هدی ها نك فخیله و دالك سكوئيله حرم شریفه اهدی اولنان طواردر قیون
 و صغر و دوه کی سنسه) قربانی یا حرف نسبت قربا نه لایق طوارهر نه ایسه (محصول بیت)
 اغنیایك وقتی و نذری و قونقلسی و زکاتی و فطره سی و قول و جاره به از اد ایله سی و هدی
 و قربانی وار یعنی مذکور زك جیسه ما انكردر (معلوم اوله كه مصراع اول سكتله او قونور
 بو نظم در باغی دینلر زیاده خطا ایلدیلر * توی بدوات ایشان رسی که نتوانی * جز این دور رکت
 و آن هم بصد پریشانی * کی وقتن سؤ الدر استفهام انکاری طریقه فین دیمکدر (باحرف
 صله) دولت ایشان لایمه انلرک دولته دیمکدر (رسی فعل مضارع مفرد مخاطب ابر بشیر سین
 دیمکدر) که حرف تعلیل (نتوانی فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب قادر دکل سین دیمکدر) دور رکت
 اقل صلا بدن کنایتدر زیر نماز ایکی رکعتن اسک اولناز (پریشانی یا حرف مصدر (محصول بیت)
 سن اغنیایك بو قدر خیرایله دولته فین واصل اولور سین که قادر دکل سین بو برایی رکت نماز دن
 غیر یه آئیده یوز پریشانغله زیا فقر و احتیاجله صفای خاطر بولناز صفای خاطر بولناز یحیی
 صفای صلات بولناز * اگر قدرت جو دست و اگر قوت سجود توانکران راه میسری شود که
 مال من کی داند و جامه پاک و عرض مصون بدل فارغ و قوت طاعت در لقمه لطیفه است و صحت عبادت

زد سراج جیما

در کسوه نظیف پیداست که از معده خالی چه قوت آید و از دست تهنی چه صورت و از پای بسته
 چه سیر آید و از شکم کرسنه چه خیر * قدرت جود مصدرک مفعولنه اضافتدر سخنیاه قدرت
 دیمکدر (قوت سجوده بو یله) که حرف تعلیل (در مال من کی بیاینه من کی اسم مفعولدر تعلیل
 با بدن زکاتی چیغمش مال مطهر معنا سنه (عرض مصون بیاینه مصون اسم مفعولدر صان
 یسون دن یعنی نصر یایک اچوق و او یسندن) (قوت طاعت مصدرک مفعولنه اضافتدر
 و مبتدا) (در حرف ظرف (لقمه لطیف بیاینه و خیر مبتدا در صحت عبادت مصدرک فاعلنه
 اضافتدر و مبتدا) (در حرف ظرف (کسوه نظیف بیاینه و خیر مبتدا در (پیداست مبتدا
 محذوفه خبردر تقدیری این معنی و یا این حال پیداست (کسه حرف بیان (معده خالی بیاینه
 معده میک قحی و عینک کسریله و میک کسری و عینک سکوئيله انسانده شردن برینه در
 حیوانده شکم (کرسنه بیاینه در بعضی نسخه ده شکم برینه دست و اقعدر بو تمدر چه اصابت
 لایمه اولور آجک آندن دیمکدر (محصول ترکیب) اگر سخنیاه قدرت و اگر سجوده یعنی عبادته
 قوت اغنیایه فقرادن یک میسر اولور زیر مال من کالی وار یعنی زکاتن و بر مکه مالاری پاک
 و طاهر در و لباسلری پاک و عرضلری جردن و فسق و فجور دن مصون و محفو ظاهر و کو کللری
 نشویش نان و جامه دن فارغ و قوت طاعت لقمه لطیفه در و صحت عبادت کسوه نظیف
 و ظاهر ده در معلوم و ظاهر در که معده خالیدن نه قوت یعنی معده خالی اولیجق عبادت
 و طاعته مجال فالساز و بوش الدن نه صورت کلور و بغاوا یاقسن نه سیر کلور یعنی وجه معاشله
 مقید اولان کیمسه سیره کیده منزیرا انکله منیددر و اچ قردن و باج کیسه نك آندن نه خیر کلور
 (جیما بولنرمه معده خالی به معطوفدر استفهام انکاری طریقه حاصلی هب بولنر ظاهر وهو یبادز
 صحت عبادتی مبتدا و پیداست لفظی خبر طو توب معنایی عبادتک صحتی پاک لایسه ظاهر در
 دین عجب ناپاک سولش * قطعه * شب پراکنده خسبدان که پدید * نبودوجه با مراد انش *
 شب ظرف زمان (خسب فعل مضارع مفرد غائب خسبیدنکه مشترکدر باقی و او یومی
 پندزه) پراکنده باو کاف عجمک فحمله بله طغی دیمکدر پریشان معناسته پره کندده در پر (آن که
 آن کس که تقدیرنده در تنگه مکرر ذکر اولندی (پدیدبایه عجمک فحمله او قونر عجم امار و میلر باه عربک

زد شعی

فحیله مصرع ثانی به هر هوندراشکاره (نبود فعل فی مستقبل اولیه دیمکدر) وجه بامداد لامیه وجه
 بونده خرج معناسنه در (بامدادان و بامداد ایرته دیمکدر) شین مصرع اولده که به راجعدر
 (محصول بیت) کجه بریشان و بی حضور یاتور و او یور اول کیمسه که انک آشکاره خرج لینی اولیه ایرته
 خرج لینی یعنی ایرته خرج نه جنی اولیان کیمسه کیمه نشو یشدن نه به بیاورونه او بو به بیاور * مور کرد
 آورد بتابستان * تا فراغت بود زمستان * مور میتدا (کرد آورد کاف بیجمک کسر یله بونده
 جمع معناسنه در) آورد فعل مضارع مفرد غائب ایکسینک ترکیبندن جمع ایلمر معناسنی چیر خبر
 میتدا در (با حرف ظرف) تابستان باز معناسنه مستعملدر اصلنده تاب حرارت و اسپجق
 معناسنه در و ستان مدخولنک کثرن افاده ابدر کستان و بهارستان و نکارستان کی پس اصل معناسنی
 اسپلک دیمکدر اسماء منقوله دندر (تا حرف تعلیل فراغت مصدر در دلالت وزنی اوزره) (زمستان
 قیسن فصلنه در) (تابستان باز فصلنه دید کلری کی اصلنده زم نانک فحیله صغوغه در) (وستان
 نه سابق کیدر پس اصل معناسنی صغوقلی دیمکدر) (زمستان فراغتک طرف زمانیدر در زمستان
 تقدیرنده (شین معناده فراغته مقید در) (محصول بیت) قرنجه یازین اوازنی جمع ایدر تا کیم
 قیسن فراغتی اوله یعنی آسوده حال اولوب حضور ایلیه * فراغت با فاقه نیوند و وجهیت در تنک
 دستی صورت بنند دیکي تحرمه عشا بسته و دیگری منتظر عشانسته هر کز این بدان کی ماند *
 فراغت مصدر در دلالت وزنی اوزره بونده میتدا در (با حرف مصاحبت نیونده متعلق) فاقه
 فقر) نیوند فعل فی مستقبل مفرد غائب خبر میتدا در حاصل اولماز یعنی جمع اولماز (جمعیت میتدا
 یعنی جمعیت خاطر) (در حرف ظرف) تنک دست وصف ترکیبدر با حرف مصدر (بنند در
 خبر میتدا در صورت مقدم مفعولی) تحرمه تعقیل باندن مصدر در باه مصدر حذف اولوب
 بدنه ناور بنشدنر بایک وجود یله تایی جمع ایدنر غالباً بوقاعده دن آگاه دکلامش (عشایه کسر عینله
 اضافتی لامیه در) تحرمه تکبیره الافتتاح و عشا بونده اخشام نمازیدر) منتظر عشا اسم فاعلک
 مفعولنه اضافتی در (عشایه فحیله اخشام طعامی) این یعنی منتظر عشا (با حرف ضمه
 آن یعنی صاحب تحریه) (ماند فعل مضارع مفرد غائب بکرر دیمکدر) (محصول ترکیب) فراغت
 فقره متصل اولماز یعنی فقر ایله حاصل و جامع اولماز و جمعیت خاطر ال طار لغنده صورت بغلز
 یعنی ایکسی بزیده جمع اولماز برسی تکبیره الافتتاحه ال بغلز یعنی شروع ایلش و بری عشایه
 منتظر اوتورمش یعنی اخشام طعامی نه بردن پیدا اولور ذیو هر جانبه متوجه اوتورمش حاصلی
 غنی فراغت قلب ایله عبادت و طاعته شروع ایلش اوله و فقر نمازه شروع ایلیوب اخشام بیکی نه
 بردن کلور ذیو منتظر اولماش اوله هیچ بوقبر اول غنی به بکرری استفهام انکار یدر یعنی بکررم
 * بیت * خداوند روزی بحق مشغول * پراکنده روزی پراکنده دل * خداوند روزی لامیه
 صاحب رزق دیمکدر میتدا (یعنی مشغله متعلقدر) که خبر میتدا در و اسم فاعلدر افعال باندن
 (پراکنده میتدا طاغی دیمکدر) (روزی فاعلی پراکنده دل خبر میتدا (و دل فاعلی) (محصول بیت)
 رزق صاحبی اولان غنی حقه عبادت و طاعته صفای قلب ایله و فراغت خاطر ایله مشغولدر اما
 رزقی بریشان و پراکنده اولان فقیر لینه عبادتی عبادت و نه طاعتی طاعت اولور ز بر پراکنده دل
 و بریشان خاطر اولغله صحت عبادت بولمز * پس عبادت اینان تحمل قبول نزد بکررتست که جهند
 و حاضر نه بریشان و پراکنده خاطر که اسباب معیشت ساخته و باورد و عبادت پرداخته عزت
 کوید (اعوذ بالله من الفقر المکب و مجاوره من للاحب) و در خبرست (الفقر سواد الوجه فی الدارین)
 گفتا نشینده که پیغمبر علیه الصلوه والسلام گفت (الفقر فخری) که فتم خاموش که اشارت خواجه
 عالم بفقراطفه ایست که مردان میدان رضاند و تسلیم تبرقضا نه اینان که خرقه ابرار پوشد و لقمه

رد این سید علی و سرتوری

ادرار فرشته پس بونده شرط بخدو فک جوائنه داخل اولان فامعناسته در (عبادت ايمان
 مصدرک فاعله اضافتقدر اغشايه اشارتدر) بحل قبول باحرف صله (نزدیکتره متعلققدر و اضافت
 بيانیه) عبادت مبتدا (نزدیکتر خبری) که حرف تعلیل (جهند یعنی اغشايجی انلره اسناد بحجاز ادر
 قلبری مجموع اولوب پریشان اولدیغیچون (که حرف تعلیل (اسباب همیشه لامیه و مبتدا (ساخته
 خبری ماضیدن قسمدر و فاعلی اغشایدر پس اسم مفعول دین معلومدر که اسم مفعول معنا سنی
 ملاحظه ایلا ایش (باوراد عبادت باحرف صله پرداخته بیه متعلق و اضافت بیانیه (پرداخته
 ماضیدن قسم مفرد غائب فاعلی بیه اغشایدر (بوکاده اسم مفعول دیوب بحله غیر مناسب نیجه دورلی
 معنای و یرن بحب غافل وجود شریف ایش طب الله تراه (پرداخته بونده مشتمل معناسنه در (فقر
 معروف (مکب اسم فاعلدر افعال بانک مضاعفندن لغت عربده نادر کلن افعالنددر که ثلاثی
 متعدی و فاعلی لازم کلور (کیتنه فاکب دیرلر فلاتی یوزی اوزره دوشردم اولده دوشدی دیمکدر
 بو تقدیر اوزره مکب اولان فقیردر لیکن بونده فقره اسناد اولدی بحجاز ابو صورتده مبالغه وار که اکباب
 فقیر فقرده برمی تیه واردی که اکباب کننیدن غیرنک صفتنه که فقر در اکابله عارض اولدی یعنی
 کننیدن غیری فقری یله یوزی اوزره دوشوردی و جائزدر که اکباب ملازمت معناسنه اوله یعنی فقر
 ملازم و مداومدن الله صغورم دیمک اوله و لکن وجهه (بحجارت مفاعله باندن مصدر در جوارگی
 که مصدر نائیسیدر) پس بحجارت جواردن مشتقدر دیمک همان مصدر مصدرندن مشتقدر دیمکدر
 بواسته کلام لغو در تقدیر (منه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر من اسم مؤصولدر الذی
 معناسنه (لاحب اصلی لاحبه در (سمعی زعایت ایلک ایچون غیر مفعول حذف اولدی (لاحب
 فعل نفی استقبال نفس متمکم و حده در جمله فاعلیه اعرابدن بحلی یوق صله سیدر اسم موصولک
 (الفجر لفظا مر فوع مبتدا (سواد الوجه لفظا مر فوع خبری (سواد مصدردر قرالی معناسنه
 یونک ثلاثیه فعلی مستعمل دکلدر (بلکه افعاله و افعیلانده مستعملدر سائر الوانکده حالی بونله در
 (پس سواد الوجه یوز قرالی دیمکدر (فی الدارین جار مجر و زبانه سواده متعلقدر (نشیده
 همزه سنی خطاب ایچون طوتان قابل خطاب دکل ایش (الفجر فخری جمله اسمیه (بونده که تک
 مقول قولی واقع او ایش (الفجر مبتدا (فخری جار مجر بونله تقدیرا مر فوع خبری باضمیر متکلمدر
 (خاموش فعل امر مفرد مخاطب (خاموشیدن (که حرف تعلیل (اشارت خواجه مصدرک فاعلنه
 اضافتقدر (وعاله اضافت لامیهدر (باحرف صله (فقر طائفه لامیه (باحرف وحدت (همزه
 حرف توسل همزه فی حرف وحدت طوتان اسکی ضلالتی اوزره یوز ایش (که حرف رابط صفت
 (مردان میدان رضالامیه و بیانیه در (انداستک جهیدر (تسلیم مردانه معطوفدر میدان عطف
 ایدن خطا ایش رضایه عطف ایلین بحیط عشوی ایش شو یلکه هیچ ملاحظه به مالک دکل ایش
 (تسلیم تیره اضافتی مصدرک مفعولنه در (وتیرک قضایه بیانیه بعض نسخه ده سپرتبر قضا و اقدرد یعنی
 تسلیم برینه سپر واقع او ایش قضادن صکره براند مقدر (نه حرف نفی (فقر ایشان لامیه و فقر طائفه دن
 مقیددر (که حرف رابط صفت (خرقة ابرار لامیه (و پوشندک مقدم مفعولدر (ابرار برک و بابارک
 جهیدر ایول دیمکدر (پوشند فعل مضارع جمع فاعلدر (لقمه ادرار لامیه ادرار وظیفه دیمکدر فرووشندک
 مقدم مفعولدر (فرووشند فعل مضارع جمع فاعلدر (فرووشیدن فروختن دن دینلر خطا سو بیلشدر
 (محصول ترکیب) و فتاکیم اغشایک احوالی مذکور کی اولدیسه بونلرک عبادتی بحل قبوله یقین قدر
 فتر اعبادتندن ز بر اجموح حاضر دلردر یعنی تشویش و غصه لری یوق قدر پریشان و برانکنده خاطر
 دکلدر یعنی جمعیت خاطر وصفای قلبه مالکلدر ز بر اسباب معیشلرین دوز مشلر و اوراد و عبادته
 مشغولدر یعنی اغشایر دن فارغ اولوب عبادته مشغولدر در عرب ذکر که الله الجبالدرین یوزی اوزره

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد شیخی

رد شیخی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

دوش فقردن یعنی شول فقردن که صاحبی انک شدت و زحمتدن یوزی اوزره دو شر یعنی خور
 وحقیر اولور دخی الله العجا ایدرین سو مدیکیم کیسه نک قوکشولغندن وحدیث شریقه وارد
 اولمشدر که فقر ایکی عالمه یوز قرالغیدر درویش بندن بوسوزلی ایشد نجه دیدی ایشتماش کیسه
 پیغمبر علیه الصلوه والسلام دینی فقر بتم فقر مدر که فقری کندی ذات شریفه اضافت ایلدی
 بن دیدیم اسپم اولکه خواجه عالمک الفقر فقیری بیور دینی برطاشه نک فقرینه اشارتدر که رضا
 میدانک ارل بدر یعنی قضایه رضا کتورن هر دره و قضا و قدر تبریه تسلیم وسیر اولان دزویشلره
 اشارتدز یونانقه صالحیک فقرینه اشارت دکلددر که اولرک و اولورک خرغه سنی کبرل ووظیفه لقمه لر بن
 دنیابه طبعلرندن ستارل حاصلی دنیا به کمال حرصلرندن بیروب ستارل * رباعی * ای طبل بلندبانک
 در باطن هیچ * بی توشه چه تدبیر کنی وقت بسیج * ای حرف ندا (طبل مجازا منادی (بلندبانکه
 اضافتی بیانه بونده طبلدن مراد کندینی مدح ایله ده تصلف ایلین کیسه در اماغنده طاوله درل
 (بلند بانک وصف ترکیبیدر بوکک آوازی دیکدر) و بونک در باطنه اضافتی بیانه در (در باطنی
 ماقبله عطف ایلنر صحیح نسخذره مخالف ایلشلر (بانکدن صکره که حرفنی براد ایدوب و باطنی
 هیچه ضاف قلیوب معانی ای بلند آوازی طبل که باطنکه هیچ معرفت و فضلدن نسته بوقدر
 دیین هم و زنده وهم معاده خطا ایلش فتأمل (بی توشه آرزوسز (وقت بسیج لامیه (بسیج باوچیم
 عجمه سفر حاضر لغتدیرل بعضلر باه عربله اوقوزلر (اما چوک عربی اولمنی تجویز ایلین قافیه
 فندان آگاه دکل اعش (موصول بنت) ای بلند آوازی باطننده هیچ نسته اولمین طبل باخود ای
 باطننده هیچ نسته اولمین بلند آوازی طبل توشه سز نه تدبیر ایدر سین آخرت حاضران کورمک
 وقتنده یعنی هر کس آخرت اسبابن تدارک ایلد کده سن بوزرق ور یابوکیله نه تدبیر ایدرسین * روی
 طمع از خلق بیج امردی * تسبیح هزار دانه بردست هیچ * روی طمع لامیه در مجازا (بیج فعل
 امر مفرد مخاطبندز بیجیدندن بونده دوندز دیکدر (ارا کردن مخففدر (هر ذی باحرف خطاب
 (تسبیح هزار دانه بیانه (ظاهر هزار دانه بیور دینی ضرورت وزن ایچوندر و الاعادتا صدده نه
 اولقدر (بردست ال اوزرنده دیکدر جمیع متون بردست واقعدر معاده اتی اقتضا ایدر (پس
 دزدست یازان مخاطب یازمش (بیج فعل نهی مفرد مخاطب دوندز مع دیکدر یعنی چور مه
 (موصول بنت) خلقدن طمع یوزینی دوندر اگر اریسک یعنی هیچ کیسه دن برنسته رجا ایله اگر
 کرچکدن درویش ایسک بیک دانه ای تسبیحی انکه الوب چورمه حاصلی صوفیاتی و درویشک تسبیح
 چورمکه اولرهنز خلقدن طمع یوزین چوروب هیچ کیسه دن نسته امید ایلامکدر * درویش
 بی معرفت نیارماد فقرش بکفر انجادم که (کادالقران یکون کفرا) بشاید جز بوجود نعمت پهنه
 راپوشیدن یادراستخلاص کرتاری کوشیدن انای جنس ماغرا غریبه ایشانیکدر ساند وید علیا
 بید سقلی چه مانده بینی که حق جل و علا در محکم تنزیل از نعمت اهل بهشت خبری دهد که
 (اولک لهم رزق معلوم فوا که وهم مکرمون فی جنات النعم) تابداتی که مشغول کفاف ازدولت عفاف
 محروست و ملک فراغت زرنکین رزق معلوم * درویش بی معرفت بیانه (نیارآمد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب آرام ایاز یعنی ساکن اولوب تک طورمز (ناحتی معناسنه در) فقرش ضمیری درویشه راجعدر
 بکفر باحرف مصاحبت (انجامد آخر اولور یعنی فقیری کفرله آخر اولور) و یا فقرانی کفرله آخر ایدر
 یعنی ختم ایدر (حاصلی فقرانی کفره ابرشدبرر) پس معناسنی فقری کفره ابریشور دین معنای
 مطابقسنی سونباشمش (که حرف تعلیل) کاد فعلدر افعال متار به دن (الفقر لفظا هر فوع اسمی
 (از یکون کفر اتاویل مفردده خبری (باحرف مصاحبت (وجود نعمت لامیه (برهنه بانک فقعی
 و ضمیمه و رانک فحیه جیلاق دیکدر عربان معناسنه (باحرف وحدت) و همزه حرف توسل

رد این سید علی و سروری

رد شعی

رد سروری

رد شعی

رد سروری

(را ادا ت مفعول) پوشیدن لفظ مشترک در کیمک و اورتمک بینند ، (بوند کیمک معناسی یافته
 اورتمک معناسید بویله (مکر پوشانیدن معناسی تضمین آید و ز یعنی کیدرمک و یا اورتمکله
 کیدرمکدن تعبیر آید و ز) استخلاض گرفتاری مصدرک مفعولته اضنا فیتدر (تخلیص
 گرفتار معناسنه) یا حرف وحدت انبای جنس ما لامیه زدر را ادا ت مفعول (با حرف
 صله (مرتبه ایشان لامیدر انلرک مرتبه سنه دیمکدر) که اسمدر من استفهام معناسنه کم
 دیمکدر (رساند انلرک فحیله ایرشدر معناسنه در) انبای جنس مفعول صریحی (و مرتبه غیر
 صریحی) بعضی نسخهده که بزینگی واقعدر بو تقدیرجه (رساند ک فاعلی فقر اولور معنی
 دخی مستقیم و جیبان اولور تأمل ندر (بدعا یا بیا نید ا ل در دست معناسنه) علیا عینک
 ضعی ولامک سکونیه مؤثنا اعلی ذر بوجه دیمکدر بلند معناسنه (مراد دست اعطا در یعنی
 و ریچی ال (با حرف صله ید سفلی سینک ضعی وفانک سکونیه اسفلک مؤنثدر ینه بیانیه
 البت الی دست زیر معناسنه مراد فقیرک الیدر که البچی در (چه ادا ت استفهام مانند نونک فحیله
 فعل مضارع مفرد غائبدر (ما نیدندن بکرمک معناسنه) یعنی که فعل انی استقبال مفرد
 مخاطب استفهامی متضمن کورمز مبین دیمکدر (که حرف بیان حق چل و علا) ذر حرف
 ظرفی (محکم تیزل لامیه) محکم دن مراد ایکیدن خالی دکل یا کتب اصولده ذکر اولنان اوله
 یعنی تأویله محتاج اولیان آیت و یا معنای لغویسی مراد اوله اولکل وجهه) نعمت اهل بهشت
 لامیدر ذر خیر میدهدک مفعول صریحی (و از نعمت غیر صریحی) اولنک مجلا مر فوع مبتدا
 (لهم جار و مجرور یله مقدر حاصل یمه متعلق) رزق لفظا مر فوع فاعل ظرفدر و وجهه
 ظرفیه خیر مبتدا در (معلوم صفت رزقدر فوا که رزقی تفسیر آید ز) بعضی عطف بیان
 رزقدر دیدلر (و بعضی بلیدر را ندن دیدلر) فوا که فاکه نیک جمعیدر یعنی عشار (وهم
 مکرمون مبتدا و خیر جمله اسمیه اعرابدن منصوب جمله حالیه (فی جنات النعیم مکرمونه
 متعلقدر) نعیم نعمت معناسنه در تا حرف ثبیه بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب (که حرف
 بیان) مشغول مشغول معناسنه در (کفای کاف ظرفیک فحیله رزق دیمکدر و اضافت لامیدر
) دولت عفافده بویله دز عینک فحیله (ملک فراغت بیانیه زونکین رزق لامیدر) و معاونه
 اضافت بیانیه (نکین نونک و کاف عجمک کسریله بوزک فاشنه دیرلر و عریجه فص دیرلر فانک فحی
 و صا دک تشدیدیه (محصول ترکیب) معرفتسز درویش ارام و قرار ایلز یعنی نیک دورمز تافقری
 کفرله آخر اولور و یا کفره ایرشور و یا انی کفره ایرشدر حاصلی معرفتسز درویشک اوتوسی کفره
 چبقار زرا حدیث شریفده بیورز فقر کفر اولغه قر بیدر یعنی کفره قر بیدر حاصلی فقرنا اهل
 کیمه بی عصمتدن اخراج ایروب کفره برابر ایشه ادخال ایدر نعمت دنیا وجودندن غیر یله بر چیلغی
 کیدرمک قابل و ممکن دکل و بار اسیری دشمن الندن و مجبوسی زنداندن تخلیص ایلیکه اندن
 غیر یله ممکن اولز و کاسعی و کوشش آسز لایق و سزاوار دکل بزم انبای جنسری یعنی فقراء
 صوفیه فی انلرک مرتبه سنه فقر فچن ایصال ایدر و بدعلیا یعنی اعطا و احسان ایلیچی ال ید سقلایه
 یعنی زکات و صدقات و حسنات و عطیات قبول ایلیچی اله نه بکزر یعنی بکرمز استفهام انکار بیدر
 کورمز مینسکه الله تعالی محکم تیزلنده یعنی کلام مجیدنده اهل جنت نعمتدن خبر و یروب بیورر که
 انلرک معلوم و معین رزقلمی وارد که اول رزق میوه در و اول اهل بهشت جنات نعیمده یعنی
 جنان نعمتبلنده مکرم و معزز در تابه سین که رزقه و کفایه مشغول و مقید اولان دولت عفافدن
 یعنی حرامدن رهبر ایلدن محرومدر و ملک فراغت رزق معلومک نکینن شده در یعنی هر کس که
 رزق معلومی و نعمت معینی وارد صفای قلبه و فراغت خاطره مالکدر * بیت * تشکا را نماید

اندر خواب * همه عالم بچشم چشمه آب * نشکان نشنه نك جمعیدر (را حرف تخصص
 (نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للفعل معنای کور بنور دیکدر (اندر ادات ظرف (خواب
 بودند دوش معنای در (همه عالم جمیع عالم دیکدر نماید نانب عن الفاعلیدر (بچشم باه صله
 ایله معقول غیر صریحی (و چشمه آب اصاف بیانیه ایله صریحی (محصول بیت) تشنه نك دوشده
 کوزینه جمیع عالم صو چشمه سی کور بنور یعنی هر کس او یا نقلقد و نکه فکر و ملا حفظه ایدرسه
 او بود قد و دوشده آتی کورر حاصلی قصه دن حصه بودر که قتری بی معرفتدره فراغت بال
 و صفای درون اولماز زیر ا کوکالمی فقر جهتدن هزار و سوسه ایله موسوسدر * هر کجا که سختی
 کشیده و تلخی چشیده را بینی خود را بشره در کارهای مخوف اندازد و از توابع آن نپرهیزد و از
 عقوبت آخرت نهراسد و حلال از حرام نشناسد * سختی با حرف مصدر (کشیده با حرف وحدت
 (و هزه حرف توسل تلخی یا حرف مصدر (چشیده با حرف وحدت هزه حرف توسل (را
 ادات معقول (بشره شمره فتح شین و راهاه اصلیه ایله حرص معنایند ز (نهرا سد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب (محصول ترکیب) هر برده که شدت چکش و اجباق طایمشی کورسین کند یعنی
 خرصه فور قبح ایشله آثار و انك توابعندن صافتر و عقوبت آخرتدن فور قزو حلالی حرامدن فرق اید
 بیلر * قطعه * سکی را کر کلوخی برسر اید * زشادی برجهد کین استخوانست * سکی یا حرف
 وحدت (را حرف تخصص (کلوخ کاف عربك ضمی و قحیله و لامك ضمیله کسکه دوزلکه
 تار لاده و غیره برده و اولور (یا حرف وحدت بر حرف استعلا (شادی یا حرف مصدر (بر حرف
 تأکید) جهد جیم عربك و هانك فتحه لایله فعل مضارع مفرد غائب صیغرا دیکدر (جهدی
 جهیدندن (یعنی جیم عجمك ضمیله اشتقاق ایدنلر تصرف جدید ایشلر) کین که حرف تعلیل
 این اسم اشارتدر کلوخه و مبتدا استخوان خبری (محصول بیت) بر کلبك بر کسک باشی او زرنه
 کسه یعنی بر کیمسه بر کلبه بر کسک آنسه و او سئندن آشنه شاد ایدندن صیغرا که بواسطه او اندر
 دیوا استخوانه زیاده نهال کئندن قصه دن حصه بودر که زیاده فقر و احتیاجندن یا ننده بر کیمسه
 جنبه ال اورسه ظن ایدر که کندی به بر نسته احسان ایدر * و کرنشی دو کس بردوش کیرند *
 لثیم الطبع بندار که خوانست * نعش نونك قحی و عینك سکونیه قبره میت کتوره جک صال
 یعنی تابوت اگر ایچنده میت اولورسه عرب اکا جنازه در چمک کسر یله (واکر میت اولور
 خالی اولورسه اکا سر در برلر (یا حرف وحدت بر حرف استعلا (دوش اوموز (کیرند فعل
 مضارع جمع غائب (معلوم اوله که عرب دیندن غیر ید و تشیه و جمع صیغه ده مشترکدر (لثیم
 اخلق دیکدر دق الاصل و شحیح النفس معنایسته (طبعه اضافتی فعلیك فاعلنه اضافتیدر (بندار
 فعل مضارع مفرد غائب (بندار ایدندن ظن ایدر دیکدر (که حرف بیان (خوان بونده سفره
 معنایسته ذر (طعام دینلر بندار یله سویشلر (محصول بیت) واکر ایکی کیمسه بر نعشی اوموزینه
 اوب کتور سر دق الاصل و شحیح النفس ظن ایدر که سفره در که ایچنده طعام و ا لثیم الطبعی
 کلبه تشیه ایلدی طعامه زیاده حرصنده مراد فقیری معرفتدر * اما صاحب دنیا بهین
 عنایت حق و لموظست و بحلال از حرام محفوظ من همانا که تفر بر این سخن نکر دم و برهان
 بیان نیاردم انصاف از تو توقع دارم هرگز دیدی که دست دغایی برکتف بسته بایی نوا بی
 در زندان نشسته یارده معصومی در بده یا کئی از معصم بریده الابعلت درویشی شهر مردان را
 بچکم ضرورتدر نفها گرفته اند و کبها سفته و محتملت که درویش را نفس اماره مطالبت
 کند چون قوت احصانش نیاشد به صیمان مبتلا کرد که بطن و فرج تو آمانند یعنی
 دوفرزندیک شکمنسد مادامکه این برجاست آن بریاست شایدمکه درویشی را باحدث خبی

رد شیعی

مطلب

رد شرح چبعیا

باحدث
نسخه

بکر فتدیان که شرمساری پر بیم سنکساری بود گفت ای مسلمانان زرتندارم که زن کنم و قوت
ندارم که صبر کنم چه کنم لاره بانیة فی الاسلام * صاحب دنیا اسم فاعلک مفعولته اضا فتیدر
(با حرف مصاحبت) عین عنایت بیانیة (حقه اضا فت لایه) (ملفوظ منظور معنا سنه در اصلده
لخط کوز او جلیله بمقدز) همانا نبوده کانه معنا سنه در لازمی فرض و قیاسدر (تقریر این سخن
مصدرک مفعولته اضا فتیدر) برهان دلیل معناسنه در بیانه اضا فتی اسم فاعلک مفعولته اضا فتیدر
(انصاف دارمک مفعول اول) (و توقع نائیمی توقع نبوده امید معنا سنه در) (هرگز بعض شراح
هیچله بیان انبلس) (و بعضیسی دیش هر کر لفظی بدیهیا بتدندر بیانه احتیاجی بو قدر لیکن هرگز
عبارتی فارسیدر ترکیبه نسبت بیانه احتیاجی واردر کلا یخنی) (دیدی فعل ماضی مفرد مخد اطب
استفهامی مضمین) (دست دغلا لایه) (دغا پر کیسه به درلر که ظاهری باطنیه اویمه (حاصلی)
حیله بازو قالب ودغل معنا سنده مستعملدر) (یا حرف وحدت) (بی توانی یا حرف وحدت
(پرده) معصوم لایه) (تذیری پرده عرض معصومدر یعنی بر پاک و پر هیز کارک عرضی
پرده سی دیکدر) (در یده نبوده اسم مفعولدر بر نیش دیکدر) (کنی یا حرف وحدت) (معصم
میمک کسری وعینک سکونی و صادک فحیله الهه بلزک بر ینسه درلر) (زیده نبوده اسم
مفعولدر کسلیش معناسنه) (الادات استنسا در مذکورل دن) (یا حرف مصاحبت
(علت در ویشی لایسه در یاه مصدر یه ایله) (شیر مردان ارسلان ارل بهادر دن کننا تسدر
(نقب نونک فحی و فافک سکونیه تحر یف ایدوب لغم دیدیکلر یدر) (نبوده مراد اوغر یلیق
ایچون دیوار دیکدر) (کب طوبقدر) (سفته سینک ضعی و فانک سکونیه ماضیدن قسدر
(اند تقدز یله داشلر دیکدر مراد بو فاعل و دن طوقلری مجروح اولمقدر) (سفته اسم مفعولدر
دین مفعول فاعلدن فرق انلرایس) (درویش رانیس اماره) (را حرف تخصیص و اضا فت
بیانیة در تقدیری اماره بالسوء در یرامن لغه امر ایدن نفس دیکدر) (قوت احصان مصدرک
مصدره اضا فتیدر) (و شینته لایه) (بصیان یا حرف صله) (که حرف تعلیل) (بطن بانک فحی
وطانک سکونیه قرن معنا سنه در که فارسیجه شکم درلر) (فرجدن مرادارک و عورتک قبلیدر
یعنی اولکری) (تو امان تانک و همزه ننگ فحیه لریله ایکن معناسنه در یعنی رقرندن بردن طوغان ایکی
اوغلانه درلر فارسیجه همزاد درلر) (شیخ شرح ایدوب یعنی بطن و فرج بر شکم ایکی فرزند یدر
(این اسم اشارتدر بطنه و آن اشارتدر فرجه) (درویشی را یا حرف وحدت) (را حرف تخصیص
(یا حرف ظرف) (حدث خبث بیانیة مراد حالده دیکدر) (مراد زنادر) (یا آن که انک بر یله دیکدر
عرب مع ذلک دیر) (شمر سار صفت مشبهه در خجل معناسنه) (یا حرف مصدر) (بیم سنکسار لایه
(یا حرف مصدر) (زن کنم اولتم دیکدر زیرا زن کردن اولتمک معنا سنه در) (ع) (مر دیت بیازمای
وانکه زن کن) (رهسانیت رانک فحیله و هسانک سکونیه مصدر در رهب برهب دن یعنی علم
باندن مصدری رهبت ده کلور رانک فحی و هانک سکونیه) (لاره بانیة فی الاسلام تلمیحدر
بر مطول حدیث شریفه که آنده) (لاره بانیة و لا بتیل فی الاسلام) (واقعدر) (یعنی دین اسلامه
اقوال رهبان اولماز) (یعنی صوم دایمی و کششیر پلا سین کیمک وات یعنی لجم بیعک و بوندن
غیری نیجه احوال) (بتیل تفعل باندن مصدر در نکاحی ترک ایدوب نسا دن کلابا منقطع اولمقدر
(محصول ترکیب) (بی معرفت در ویشک احوالی مذکور کبی در اما اصحاب دنیا یعنی اغنیا
خدانک عین عنایتیله منظورلر در) (وحلال سبیله حرامدن محفوظلر کانه که بن بوسوزی تقریر ایلدم
و بیانمه برهان دلیل کتور مدم سندن انصاف امیدن طوتارم هرگز کوردکی بر عیار و حیله
بازک الی ادرینته بغلی اوله و یابری نوازندانده اتوروش اوله یعنی زندانه کرمش اوله و یابره معصومک

زند سبزوئی

عرضی برده سی برنش اوله (و برابر آیه سی بزرگ برندن کسماش اوله الا در و یشاک و فقیراک علی ایله شیر مر دلری و بهادرلری ضرورت فقر سببیه اوه کر مک ایچون دیوار دلیکنده طوتوب ایا غنسه بو قاغی اوروب طوب بقارن مجز و خ ایلمشله) حاصلی کر چکدن بهسا در ارلر فقر ضرورتیه ناه معقول ایلمسه ارتسکاب ایدوب باشلرینه بلال کلش (واحتسابلرکه در و یشک نفس اماره سی مطا لبه ایلیه) پس چونکه قوت احصائی یعنی صیانت نفسی اولمیه عصیانیه مبتلا اولور (زیرا بطن وفرج ایبرکزر در یعنی بر فرندن طوغش ایکی اوغولدر مادامکه قرن برنده در فرج ایاغ اوزره در یعنی قرن طوق اولدقجه فرج حرکت ایدر) ایستدم که بر درویشی برنامشروع ایسده طوتدیلر (حاصلی زنده طوتدیلر انک برله که حجاب چکدی طا شلتق قور قوسی اولدی (در ویش دیدی ای مسلمانلر اقیجه م بو قدر که اولتم و اول قدر قوتم بو قدر که صبر ایدم نیجه ایدم بدین اسلامده رهبا نیت اولماز یعنی کشتلر عادت و قانونی اولماز * و از جمله مواجب سکون و وجهیت

درون که خداوندان نعمت راست یکی آنست که هر شب صمی در بر کسیرند و هر روز جوانی از سر که صبح تابا زار دست از صبا حت او بردلست و سر و خر امان ربابی خجالت در کل * جمله مواجب سکون لامیه در (مواجب جمع هو جب در که مصدر همیدر و جوب معنا سنه بونده مراد سیدر اسم مکان ظن ایدنظر ظن فاسد ایلمشله ۲) که حرف رابط صفت خداوندان نعمت اصحاب نعمت دیمکدر (یعنی اسم فاعلک مفعولته اضافتی در) را حرف تخصیص لام چاره معنا سنه (یکی مبتدا) آنست خبری (که حرف بیان) صمی یا حرف وحدت (بر بونده سنه و بهلول معنا سنه در) جوانی یا حرف مصدر (از سر باشند دیمکدر استثنای معنا سنه) ینه کسیرند مقدر در (که حرف رابط صفت) صبح تابان بیانیه (را حرف تخصیص) صبا حت جمال معنا سنه در (اویه اضافتی لامیه در) دل بونده بورك معنا سنه در (سر و خر امان بیانیه) خر امان صفت مشبهه در صالغان معنا سنه (پای خجالت لامیه در مجازا) پای در کل اولق عجزدن و مغلوبلندن کنایتدر (محمول ترکیب) جمله اسباب سکون و جمعیت در و ندنکه نعمت صا بهلر یکدر یعنی اثره مخصوص صدر پریشی اولدر که هر کجیه بر صمی بهلوله چکرلر و هر کون باشند یکنکک کسب ایدر یعنی کوزلرله یا توب قالمغله تازه جوان اولور انجلین صم که صبح تابانک الی انک حسن و جمالندن بوری اوزره در یعنی بو قدر حسن و جمال صاحبی ایکن انک صبا حت رشک و حسدندن بوری صمیر پس الی بوری اوزره طوتارنکه بوری صانجیان کیمسه بو یله ایدر بونده دلدن سنه بی مراد ایدنر معنای مقصوده واصل اولماشله ۳ درخی اول صمک صبا حتمدن و خر امان قالمندن سر و خر امانک خجالت ایاغی یا لقمده در رشک و حسدندن یعنی انک قاهتی کبی خر امان اولدیغندن حجاب چکوب خیرتمه قالمش ینه سجع رعایتی ایچون ادات خیر یعنی سین و تا مقدر در * بیت * بخون عز بران فرو برده چنک * سرانک کشتها کرده عناب رنگ * با حرف صله خون عز بران لامیه (فرو برده ماضیدن قسمدر مفرد غائب فاعلی مذکور صمیه راجع تحتنده ضمیر در) (فرو برده اسم مفعول دین فاعلی مفعولدن فرق ایلمش ۴) چنک مفعول صریحی و بخون غیر صریحی چنکدن مراد بجه در پر مقلدر دین خطا ایلمش ۵ (سرانک کشتها رانک کسر یله ۶ پر مقلر اوجی کرده نک مفعول اولی) عناب رنگ و صف ترکیبی و مفعول ثانیه سی) عناب عینک صمی و نونک تشدید یله ایکده دیدکلری مشدر فار سیجده سجدنا دیرلر (محمول بیت) عز بزرگ یعنی عاشقارک فانه بجه سنی باتر مش یعنی بجه عاشق قتل ایلمش و پر مقلر اوجنی قیر ایدوب اول فاندن عناب ۷ رنگ ایلمش حاصلی پر مقلر رنگ اوجنک فر لانی خنادر ن دکلدن بلکه قتل ایدکلری عشاقک فاندن رنگ آمیز اوش * محالست که باوجود

۳ رد شرح چیهسا
۴ رد ابن سید علی و سروری
۵ رد سروری
۶ لکن ضرورت وزن ایچون بوراده سرک زانی ساکن اوقتور (لطایع)
۷ عناب مشهور میو در و ترکیبده دخی عناب دیرلر شارح مرحومک ایکنده ایله تفسیری برنده دکلدن زیرا ایکده بشقه میوه در که عربیسی غینسک صمی و قح با سکون نون و الفک مدینه غبیره در فی الحقیقه بونک فارسیسی سجد و عنابک تبر خوندن (لطایع)

حسن طلعت او کرد مانهی کردند و یا فصد تباهی کنند * که حرف بیان با حرف مصاحبت
 (وجود حسن طلعت اولامیه ز در بونده طلعت بوز معنا سنه در) (کرد مانهی لامیه) (کرد کاف
 عجمک کسری و رانک سکونیه اطراف معنا سنه در) (مانهی منهینک چه بدر یعنی شرح شریف
 نهی ایلدییکی معنای حاصلی نامشروع ایشلر دیمکدر) (کردند کاف عجمک قحی و رانک سکونیه
 فعل مضارع جمع غایبدر چکر سنه ز یعنی طولانه ز دیمکدر) (قصد تباهی مصدرک مفعولنه اضافیدر) (تبه
 تانک قحیله فاسد دیمکدر) (با حرف مصدر فساد معنا سنه) (محصول ترکیب) (محالدر که اول
 صمک حسن طلعتی وجود بیه اغنیای نامشروع ایشلر افرافنده چکر سنه ز و یا فساده قصد ایده ز
 * بیت * دلی که حور بهشتی ز بود و یغما کرد * کی التفات کند بر بتان یغمایی * دلی با حرف
 وحدت) (که حرف رابط صفت) (حور بهشتی بیانیه) (حور عریده حورک و حوراءنک چه بدر
 جر احرك و حراءنک جمعی اولدیغی کی لیکن عجم حور لفظنی مقام مفرد ده استعمال ایدر
) (بهشتی با حرف نسبت) (ز بود رانک قحی و ضمیه فعل ماضی مفرد غایبدر) (دل ز بود ک
 مفعولی و یغما کردک) (ز حرف صله) (بتان یغمایی بیانیه) (با حرف نسبت یغمایی منسوب تلز
 دیمکدر) (محصول بیت) (بر کو کلی جنت حوری قایدی و یغما ایلدی یعنی بر کو کل که جنت
 حورینه تعلق ایدوب اکا عاشق اولدی قچن التفات ایدر دنیانک یغمایی محبو بلرینه یعنی جنت
 حوریبی کی کوزلره مالک اولان کیمسه انلر دن ادناره قچن التفات ایدر بتان یغما بیدن مراد
 روسپوزنلر و مستعمل او غلنلر در دین قی باوه سوبلش * بیت * من کان بین بدیه ما اشتبهی
 رطب * یغیه ذک عن رجم المناقید * من اسم موصول) (کان نامیه) (بین یریده لامیه او کونده
 دیمکدر قدام معنا سنه بو عبارتی بو معنایه استعمال ایدر ز) (ما بونده مصدریه حذیه در یعنی
 دوام افاده ایدر) (اشتبهی افتعال باندن فعل ماضی مفرد مذکر غایبدر ناقص باندن فاعلی
 تحتیده و موصوله راجع ضمیر در) (رطب زانک ضمی و طانک قحیله لفظا مر فوع فاعل کان در
 جمله فعلیه اعرایدن محلی یوق صله موصولدر موصول صله اعرایدن محلا مر فوع
 مبتدا یعنی فعل مضارع مفرد مذکر غایبدر ناقص باندن و ضمیر بارز موصوله راجعدر
) (ذلک لفظا مر فوع فاعل یغیندر و رطبه اشارت و جمله فعلیه اعرایدن محلا مر فوع خبر
 مبتدا در که موصول صله سنه در) (عن حرف جر یعنی فعلیه متعلق) (رجم عنسا قید
 مصدرک مفعولنه اضافیدر رجم طاش آتفه در ز) (عنسا قید عنقودک چه بدر لغتده اوزم
 صلقدیدر اما بونده مراد حرما صلقدیدر) (محصول بیت) (بر کیمسه که او کونده اشتها ایلد کجه
 تازه خرما اوله یعنی کو کلی استد کجه رطبه مالک اوله بوکا مالک اولق یعنی رطبه اکاستغنا و پر خرما
 صلقدند طاش اتمقدن حاصلی حاضر و ارایکن حاضر اولمینه سعی ایلد که نه احتیاج مصراع اولک
 معناسنی شول کیمسه نک تازه خرما اشتها اتسه اولوقت اولنسنه آنک او کونده اولسه دین و مصراع
 ثانی بوکا کوره بیان ایلین معلومدر که بیتک معنا سنه و اصل اولما شددر * اغلب تهی دستان
 دامن عصمت بمعصیت الایند و کر سنان نان ریاند * اغلب اکثر دیمکدر) (نهی دستانه اضافتی
 لامیه در) (تهی دست تانک قحی و کسریله لغتدر وصف ترکیبی افسانه دنددر الی بوش دیمکدر صفر
 الید معنایسته) (و الف ونون ادات جمعدر) (اغلب مبتدا) (و الایند خبری دامن مفعول صریحی
) (و بمعصیت غیر صریحی) (دامن عصمت بیانیه) (عصمت پاکک معنای سنه در) (با حرف
 مصاحبت) (معصیت کنه دیمکدر) (الایند فعل مضارع جمع غایبدر) (الاینددن) (و کر سنان
 کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سینک سکونیه آج کیمسه ز) (کاه او اور که ضرورت وزن
 ایچون را ساکن وسین مکسور او فتور بونده مبتدا واقعدر) (اصلنده مبتدا مقدر اغلب لفظیدر

ردشعی
 لیکن اقتضای جزالت معنی
 شععی هر جومک دیدیکیدر
 قدر لطایع

ردشعی

ضرور نسز ایکیسی دخی لغتدر
 لطایع

(فقره سابقه ده کبی) را باینرا نك فحی و ضمیه فعل مضارع جمع غایبدر (را باینندن
 ز بودندن دینلر خطا ایشلر) ثان مقدم مفعولی (جمله فعلیه خبر مبتدا در معنائی قیارل دیمکدر
) (محصول ترکیب) نهی دستلرک یعنی فقراتک اکثری عصمت انکنی مضمینله بولاشدیر لر یعنی
 کنه سبیله کندیلرینی رسوای ابدلر و آج اولنلرک اکثری اتمک قیارل حاصلی بی عرض و وقار اولورلر
 * بیت * چون سگ درنده کوشت یافت نرسد * کین شتر صالحست باخر دجال * سگ درنده
 بیانیه اولداله فتح و کسر جائزدر (رامفتوخ و تشدید ضرورت وزن ایچوندر بریحی کلب دیمکدر
) (سگ مبتدا) (یافت خبری) (کوشت کاف عجمک ضمیه ات دیمکدر لجم معنا سنه) (بافک
 مقدم مفعولیدز بولدی دیمکدر) (نرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب صور من دیمکدر) (مضارع
 ثانیه مرفهوندر) (کین اصلنده که این ایدی) (که حرف بیان) (و این اشاند کوشته) (شتر صالح لامیه
) (یا حرف عطف) (خردجال لامیه دجال مسیح کذاب دیدکاری لعینک اسمیدر) (محصول بیت)
 چون که بریحی کلب یعنی کلب عقوزات بولدی صور من که بوات شتر صالحک اتی میذر بوخسه خر
 دجالک اتی میدر یعنی حلال و حرام فرق ایلز آج اولن فقیده بویله در که بیجک بولنجه حلال و حرام
 دیزالیه بولدیفن بیرو نفسی طغیان ایدنیجه جاع حرامدن احتراز ایلز * بسیار مستوران بعثت
 درویشی در عین فساد افتاده اند و عرض و دین کرامی بیاد زشت نامی داده اند * مستورانند مراد
 پرهیز کارلر در (دین کرامی بیانیه) (یاد زشت یا حرف صله یاد زشت نامی بیانیه) (زشت نام وصف ترکیبدر
 چر کین ادلی دیمکدر) (یا حرف مصدر) (عرض داده اتمک مقدم مفعول صریحیدز) (و بیاد غیر
 صریحی) (محصول ترکیب) (چوق مستورل فقیران علیله محض فساد و دوشملردر و عرض و دین
 شرفنی زشت ناملق یلنه فرمشلر در یعنی حرامه ارتکاب ایلمک سبیلله عرض و وقار یعنی هبابه
 و برمشلر * بیت * باکر سنی قوت پرهیز نماند * افلاس عنان از کف تقوی بستاند * باحرف
 مصاحبت) (کر سنه ضرورت و زن ایچون سابقا مذکور اولان کیدر) (و کاف عجم هاه رسیدن
 بد لدر) (یا حرف مصدر) (قوت پرهیز مصدرک فاعلنه و یا مفعولنه اضنا فقیدر) (نماند فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب فالماز دیمکدر) (افلاس مصدر در افعال بایندن مفلس و فقیر اولاق دیمکدر
 مبتدا واقعدر و بستاند خبری) (عنان خبرک مفعول صریحی) (و از کف غیر صریحی) (کف
 تقوی لامیه در مجازا) (بستاند فعل مستقبل مفرد غائب باء تأکید ایله آلود دیمکدر) (محصول بیت)
 آچقله قوت پرهیز فالماز یعنی آچلق پرهیزه ما نعدر مفلسلک و فقیرلک تقوی اتندن عنان
 اختیار زی آلود حاصلی فقر تقویه مانعدر زیرا تقوی غنا سز اولماز * حالی کسه من این
 سخن بکفتم عنان طاقت در ویش از دست تحمل برفت و تیغ زبان بر کشید و اسب فضاحت
 در میدان و قاحت جهانبند و بر من دوآید و کف چندان مبالغه در وصف ایشان کردی
 و سخنهای پریشان کفتی که وهم تصور کند که زهر فاقه را تریاقت و پاکاید خزینه ارزاق *
 حالی دیمک فی الحال دیمکدر) (که حرف بیان) (عنان طاقت) (درویش بیانیه و لامیه در) (دست
 تحمل بیانیه) (تیغ زبانه بویله در) (اسب فضاحت و میدان و قاحت ده بویله در) (فضاحت
 رسوایلق) (و قاحت ادبسنلک) (جهانبندچیم عربک فقحیله فعل ماضی مفرد غایبدر) (جهانبندندن
 صحرائدی دیمکدر) (دوآیددال مهمله نك فقحیله فعل ماضی مفرد غایبدر) (دوآیدندن بیلدر دی
 دیمکدر) (زهر فاقه بیانیه) (کلاید خزینه ارزاق لامیه لر در) (کلایدک کاف عربک فقحیله متضاح
 معنا سنه در) (محصول ترکیب) (فی الحال که بن کچن سوز لر ی سوبلدم در و ریشک طاقتی
 دیزکنی تحملی اتندن کتدی یعنی سوزمه طاقت و تحمل کتوره مدی و او زرمه دل قلجی
 چکدی یعنی دبللمکه باشلدی و رسوایلق آتی ادبسنلک میداننده صحرائدی یعنی رسوا یلنه

وادبسن لکه یا شلدی و بنم اوزمه بلدردی و دیدنی اغنیانك حقتند ه و وصفنده اولقدر
 مبالغه ایلدك و اولدكلی انلر ایچون بریشان سوزلر سو یلدك که قوت واهمه تصور ایلر که
 فقر و فاقه زهرینه تر یاقلر در و یاقتراک زرقلمری خزینده سنك مقتساحیدرل * مشتی متکبر
 و مغرور و معجب و نفور و مشتغل مال و نعمت و مقنن جاه و ثروت سخن نگویند الایسفاقت
 و نظر نکتند الایکراهت علمارا بکسانی منسوب کنند و فقرارابه بی سرو پای معیوب گرداند
 بغرور مالی که دارند و عزت جاهی که ندارند برتر از همه نشینند و خود بهتر از همه بینند
 نه آن در سر دارند که بکسی سر بردارند بخبر از قول حکما که گفته اند هر که بطاعت از
 دیگران کست و بنعمت پیش بصورت توانکست و معنی در ویش * مشتی مشت میک ضعی
 وشینک سکونیه بونده آوج معناسنه در قتلند کنایتدر و مراد تعفیر در (یا حرف وحدت) معجب
 اسم فاعلدر افعال بایندن متکبر و خود بین معناسنه (نفور فاعول و ژنده در فاعل معناسنه مبالغه
 ایچون زیاده نفرت ایدیچی معناسنه (مشتغل مال اسم فاعلک مقعولنه اصنافیدر ماله مشغول
 دیمکدر (مقنن اسم مفعولدر افعال بایندن جاهه اضافتی قائم مقام فاعله اصنافیدر مقنون جاه
 دیمکدر (ثروت ناک و وارث فقهدری ورائک سکونیه غنا معناسنه در (سفاهت خفت معناسنه در
 مقابلی حلددر (به بی سرو پای یا حرف مصاحبت حرف صله دین غلط سوبیش (بی سرو پای
 شول کیمسه به دیرلر که بی پروا کروب هیچ بر کار و کسبه تقید ایلیه (گردانند بونده کسند معناسنه در
 یا حرف مصاحبت (غرور مال لافیه (یا حرف وحدت (که حرف رابطه صفت عزت جاه
 غرور مال کیدر (یا حرف وحدت که بینه حرف صفت (نه آن در سر دارند یعنی باشلرنده آتی
 طومنلر (حاصلی باشلرنده اول هوا وسودا یوقدر دیمکدر (که حرف بیان بکسی یا حرف صله
 (یا حرف وحدت (سر بردارند مقدم مفعولیدر یعنی بر کیمسه به التفات ایدوب باشین فالدر مرل
 حاصلی تکبر کوسرلر (محصول ترکیب) اغنیای دیدیکلر بر آوج متکبر و مغرورلر در و خود بین
 و نفورلر مال و نعمته مشتغل و منصب و دولتک مفتونلری سوز سوبیلرلر الایسفاقتله و فقرا یله
 نظر ایلرلر الا کراهته علمای دینخیمکه منسوب ایدرلر یعنی علماکدار در دیرلر (و فقرای بی سر
 و پالغله میسوب ایدرلر یعنی بر بلوک باشی و یاغنی بلور سز بی پروا بی کار و کسب وایشسز
 و کوجسز حرفلر در دیرلر بر مال غرور یله که طوترلر یعنی کسند بلرد ه اولان مالک غروری سبیله
 و بر منصب عزتیه که ظن ایدرلر یعنی منصفین عزیز و شرفقدر دبو ظنی سبیله مجلسنده ه چیغ
 باشدن یوقاری اوتورلر و کندیلر بی جمعیدن یکرک بلورلر (و باشلرنده اولان غرور و تکبر شول قدر که
 کیمسه به باشلرن فالدر رب التفات ایدرلر قول حکمادن بخبرلر در که دیمشکر که هر کیمسه که طاعتله
 و یا طاعتده غیر یلردن اکسکدر (و نعمتله و یا نعمتده زیاده در صورتده غنیدر (امامعناد ه فقیردر
 * بیت * کربن هیز مال کسند کبر حکیم * کون خرش شمارا کرا و عنبرست * (بمال یا حرف سبب
 (کبر کافک کسریله تکبرک معناسنه در (کون خرش لامیدرلر (کون کاف عربک ضمیله و او
 اصلیه ایله کون دیمکدر دیز معناسنه گاه اولور که اووی حذف ایدوب کن دیرلر (شین ضمیر
 بی هیزه را جعدر (شمار فعل امر مفرد محضاطب (کاو عنبر لامیه در بعضلر دیدیلر که عنبر
 دکن صفرندن حاصل اولور یعنی انک ترسندن پس یوسوزا کاکورده در (محصول بیت) اگر
 هیزسز مال سبیله حکیم اوزره کبرو غرور ایدرسه انی کون خرسای یعنی کون خرعد ایله اگر
 کاو عنبر ایسه یعنی انی احقر ناسدن عد ایله اشرفدن عد ایله * کقم مذمت ایشان و امدار که
 خداوندان کرند کفت خطا کفتی که بنده در مندرجه فائده که ابر آذارند و بر کس نمی بارند و چشمه
 آفتابند و بر کس نمی تابند و بر کسب استطاعت سوارند و نمی رانند قدیمی بهر خدانهند و درمی

رد این سید علی

بی من واذی ندهند و مالی بمشقت فراهم آورند و نخست نکهدارند و بحسرت بگذرانند و حکما
 گفته اند سیم بخیل وقتی از خاک برآید که وی بخاک رود * بر آذار لامیه (آذ ار و آذر الفله و القسز
 و ذال برینه زابله بونده مارت آبی مراد در (بس صوکه کوز آبی دین نارنج جلالی به نسبت سونیش که
 بونده اول مراد دکلدر) و معمم ایدوب بهسارک صوکه آبی و کوزک صوکه آبی و قیش آبی دین
 اصابت ایلماش (نمی بارند بونده بقدر مرز دیمکدر متعدد معناسنه یعنی بغور باغدر مرز دیمکدر
 مراد کیمسه به احسان ایلز دیمکدر) نمی تابنده متعددی یعنی کیمسه اوزره پرتوصالمازل (مر کب
 استطاعت بیانه (محصول ترکیب) دیدم که اغشیانک مذمتی روانطوبه ز پرا کرم صاحب ایدر دبدی
 خطا سوبلد که کچمه قولل یدر نه فائده که آذار بلوطیدرل و کیمسه اوزر یته بغمازل و کونش
 چشمه شیرل و کیمسه اوزر یته ضیا و پرتوصالمازل و قدرت مر کیمه سوارل در آسوب کتزل
 یعنی کیمسه به احسان ایلز خدا ایچون بر قدم قومزل یعنی الله ایچون بر آدم آدملا مزل و راقچه
 کیمسه به متسنز و اذاسز و یرمز ل و یرک مشقتله مالی جمع ایدرل و خسته صا قتلر و حسرتله
 کیدوب یعنی اولوب مالی بونده قورل و حکمادیمشرا مال بخیل اولوقت یردن چبقار که کند ی یره کبر
 یعنی اولور * بیت * برنج و سعی کسی یعنی بچنگ آرد * دیگر کس آید ی برنج و سعی بردار * برنج
 با حرف مصاحبت (کسی با حرف وحدت) یعنی یاسیده بو بهدر (بچنگ با حرف صلهدر
) آرد فعل مضارع مفرد غائب (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کلور دیمکدر (بردارد قالدیرر دیمکدر (محصول بیت) برنج و وسیله یعنی زحمت و مشقتله
 بر کیمسه بر نعمتی اله کتورر واکا نصیب اولیوب غیر ی کیمسه کلور و برنج و وسیله یعنی زحمت
 و مشقتسن قالدیرر یعنی ورته برنج و زحمتسن آورر * کقم بر بخل خداوندان نعمت و قوف نیافته
 الا بعلت کدایی ورنه هر که طبع یکسونهد کریم و بخیش یکسان نماید محک داند که زر چیست
 و کداداند که مسک کیست گفت بجزر به آن میگویم که متعلقان بر در بدارند و غلیظان شداد ابر کارند
 تابار عن زبان ندهند و دست بر سنه صاحب تمیزان نهند و کوبند که کس در سزای نیست و بحقیقت
 راست گفته باشند * بحر ف استعلا (بخل خداوندان نعمت لامیه ل در) ورنه واکردن محققدر
 یو خسه دیمکدر (طبع نهدهک مفعول اولی (و یکسونانسی) یکسان بر ایدیمکدر) نماید فعل مضارع
 مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه کور بنور دیمکدر (محک همک قحقی و کسر یله اولق جائز در اسم
 الت و یاسم مکان اعتبار یله) مسک اسم فاعلدر افعال باندن خستیس معناسنه (بجزر به آن
 با حرف مصاحبت و اضافت لامیه در) غلیظان شداد بیانه (شداد شدیدک جمعیدر محکم معناسنه
) بر کارند کافی بجمک ضمیله نصب ایدرل (تا حرف تعلیل (بار عن زبان لامیه (بار بونده اجازت
 معناسنه در) صاحب تمیزان اضافتله و قطعله او قومق جائز (سزای بونک کی بولده خانه
 معناسنه در (محصول ترکیب) دیدمکه اصحاب نعمتک مخانه و قوف بولامش سن الا کدالی علتله
 و الا هر کیمسه که طبعی بر جانیه قویه یعنی ترک طبع ایلیه کریم و بخیل اکابر ابر کور بنور محک بلور که
 کومش التون ندر (و کدا بلور که مسک کیمدر یعنی خستیس کدا بلور که انزه نسنه و یرمز
 در ویش دیدی اول بجزر به ایله در مکه متعلقانی قیوده قور ل و محکم غلیظاری قیولنده نصب
 ایدرل یعنی قیوی ایدرل تا علما و صلحایه اجازت و یرمه ل که بجزر و کروب بولوشه ل (و صاحب
 تمیزک کو کسنه ال قویه ل و در بر که اوده کیمسه یوقدر دیوایکن کرچک دیمش او اورل * بیت *
 آن را که عقل و همت و تدبیر و رأی نیست * خوش گفت پرده دار که کس در سزای نیست *
 ان رار احرف تخصیص (پرده دار قیو جیدر که عرب حاجب در (محصول بیت) اول کیمسه نک که
 عقل و همت و تدبیر و فکری یوقدر کوزل دیدی پرده دار که اوده کیمسه یوقدر یعنی بونک کی

رد این سینه علی
رد سیروری

شدا دکاب
وزنده در
للاطابع

کیمدر بوق مثابه سنده در * کقم بعدران که از دست متوقعان بجان آمده اندواز رقعۀ کدایان
 بغان و محال عملست که اگر یک بیابان در شود چشم کدایان پر شود * با حرف مصاحبت (عذر آن
 لامه در) که حرف بیان (دست متوقعان لامیه در) (متوقع شغل یا بندن اسم فاعلدر امیدل دیمکدر
 و الف و نون ادات جمعدر) رقعۀ کدایان لامیه (بجان بغان باری حرف صله در) (محال عقل لامیه
 که حرف بیان) (یک بیابان لامیه بر یک رانک کسری و کاف جمله قم دیمکدر عرب مل در بر رانک فحی
 و میگ سکونله رمال بوندندر) (در دالک صمی و زاء مشدد ایله انجودیمکدر لیکن رابونده ساکن او قنور
 پرفلظته موافق اولغیچون) (چشم کدایان لامیه) (پر شود پراوله یعنی کوزلی طویله قناعتدن کنایتدر
 محصول ترکیب) بن در ویشه دیدم متعلقان و غلاظ شادای قیویه قودقلمری انکیچوندی یعنی
 اول عذر ایله در که احسانلربی امیدایدنلرک لندن جانۀ کلشله یعنی چاندن بزار اولمشله و جرار
 رقعۀ سندن ناله و فغانه حاصلی دینچیلر اتندن بزار اولمشله انکیچون قبولی بنه آدم قورل و محال
 عقلدر که بیابانک قی انجوا اولسه کدالک کوزلی طویله یعنی اغشیا هر کون برخزینۀ اولشدر سه
 بونله قناعت کلن * بنت * دیده اهل طمع نعمت دنیا * پر شود همچنانکه چاه بشنم * دیده
 اهل طمع لامیه در) (واهلک اضافتی بطیقدر یعنی لامک کسره سنی اشباعله او قومق کرک موزون
 اوله) (با حرف مصاحبت) (نعمت دنیا لامیه در) (نعمت تاسنک کسری اشباعله او قومق کرک
 ناموزون اولیه دینلر زیاده ناموزون سو بلشله زرا انی اشباعله او قومق بیئی ناموزون ایدر
 همچنانکه کافی ساکن او قق کرک وزن ایچون دینلر اصلا اوزاندن خبرلی بوغیش) (چاه قوی
 با حرف مصاحبت) (بشنم چه معناستدر کیم کیچه ایله یقارعر بچه ندی درلر) (محصول بنت) اهل
 طمع دیده سنی دنیا نعمتله پراولان یعنی طویله چاه شبنمله پراولدیغی کی یعنی بو محال اولدیغی کی
 اول محالدر * حاتم طای که بیابان نشین بود اگر در شهر بودی از جوش کدایان بی چاره کشتی
 و جامه برتن او پاره * (محصول ترکیب) حاتم طای صحرا نشین ایدی اگر شهرده او ایدی دینچیلر
 کزتندن بی چاره و مضطر اووردی و اوزریده لباس قفیرلقدن پاره پاره اووردی * کفتسان
 برحال ایشان رحمت میبیم کقم نه برمال ایشان حسرت میخوری * (محصول ترکیب) درویش
 دیدی بن انلرک خالنه رحمت ایلدرم یعنی حاللر بنه ترجم ایدرمکه نعمت دنیا به مالکلدر و ثواب
 کسب ایلر بن دیدمکه اوله دکل بلکه انلرک مالنه حسرت برسن یعنی حسرت چکر سن
 * مادر بن کفتار و هرد و بهم کرفتار هر بیدنی که براندی بدفع آن بکوشیدی و هر شاهی که
 بخواندی بفرزین بپوشیدی تا نقد کیسه همت همه در باخت و تبرجعه همه پنداخت *
 بدیق شطرنج آلتندن پیاده من معر بدر) (با حرف وحدت که حرف رابط صفت) (براندی با حرف
 حکایه سورری دیمکدر) (با حرف صله دفع آن مصدرک مقعوانه اضافتیدر) (با حرف تا کید
 کوشیدی با حرف حکایه طور بشاردم یعنی سعی ایلدرم) (شاهی با حرف وحدت مراد شاه دیمکدن
 کشت دیمکدر شاهدن مراد بونده کشت کافک جمله عوام بحر یف ایلوب کشت درلر کافک کسریله
 دین بحر یف عوام ایلشدر ز برانجم کافک کسریله او قور نکه تبسع ایده معلومدر) (که حرف
 رابط صفت) (با حرف مصاحبت) (فرزین آلات شطرنج دن بر معروف آلتدر) (پوشیدی با حرف
 حکایه بونده اورتردم دیمکدر) (ناختی معناستدر نقد کیسه همت لامیه و بیانیه در) (در حرف
 تا کید) (باخت او باندی دیمکدر یعنی کیسه همتده نه وازایسه نسته قوم ایوب دو کتدی) (وتبرجعه
 سخت لامیه و بیانیه در) (جعبه تبرکش معناستدر) (محصول ترکیب) بردر ویشله بوکلانده ایلک
 و انکیزیری بر بزمه کرفتار یعنی قاورشش ایلک هر بریدفیکه سورردی انک دفعه سعی ایلدرم
 یعنی هر نه سوز که سو یلردی انی موجه جوابله زدا ایوب قازیلدرم و هر بار که کشت شاه دردی انی

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

فرزیه سپر ایدردم یعنی کلامه هر برحمت و برهان که سوق ایدردی اتی قوی دلیلاره منع و دفع
ایدردم تا کیم جمیع نقد کیسه هتی دوکتدی یعنی سوبلیجک سوزی قالدی بلکه جمیع ماملکنی
یعنی بیلدیکنی بالتمام او بناندی و افنا ایلدی و حجت تبرکته: ک او قونی چیمما آندی یعنی حجت و دایلی
قالدی حاصلی بقله حجتلشمکه بحالی قالدی * قطعه * هان تاسین یفکنی از حله فصیح * کورا
چرا ان مبالغه مستعار نیست * هان ادات تنبیه در آگاه اول غافل اوله معناسه پس حاضر باش
دیین مسامحه ایلش (تادات تا کیددر بونک کبی پرلده سپر قلفان دیمکدر نیفکنی فعل فی مستقبل مفرد
مخاطب براقیه سین دیمکدر سپر مقول صریحی (واز حله غیر صریحی) (حله) فصیح لایه و یا بیانیه
فصیحک حله سندن و یا فصیح حله دن (کورا اصلنده که اورا ایدی حذف و ایصال ایلدیلر) مبالغه
مستعار بیانیدر (موصول بیت) آگاه اول غافل اوله قلفانک براقیا سین یعنی عجز کوسترمه سین
سپر براتی عجز کوسترمه کن عبارتدر فصیح کیسه تک هجوم و حله سندن یعنی فصاحتله تکلم
ایلیدن اوشمه زیرا انک اولبالمه مستعار دن غیری نسنه سی بوقدر یعنی فصاحتله تکلمی طبیعی
دکدر نشانله طریقله در حضرت شیخک خطاب عام طریقله بنیدر فقدر * دین ورزومعرفت
که سخندان سجع کوی * بر در سلاح دارد و کس در حصار نیست * ورز و اولک فحقی و رانک
سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر (ورزیدنن سعی ایلک معناسه (دین مقدم مقول) و معرفت
اکامه عطفدر (که حرف تعلیل) سخن دان سجع کوی بیانیه ایکی وصف ترکیبیدن می کیدر
(سخن دان سوز بلجی) (سجع کوی سجع سوبلیجی یعنی مسجع سوز سوبلیجی دیمکدر) بر در حرف
صله قیوده دیمکدر (قبو اوزره دیین الحق سوبلش) (سلاح سینک کسریله آلت حر بدر) (موصول بیت)
دینه و معرفت سعی و کوشش ایله زیرا سجع کوی سخندان قیوده سلاح طور اما حصارده کیسه بوق
یعنی سخندان سجع کوی شول حصاره بکزر که قیوسنده آلت حرب اوله اما حصارده صواشاری اولیه
یعنی معرفت کسی دکدر مستعار در حاصلی همان نشانله در اوته سی بوقدر ایدن اوشمه یعنی قورقه زیرا
شوندن بوندن ذیرمه چاتمده سوزدر) بر در سلاح داردک معناسی قلمه قبو سنده سلاحی وار دیین اتی
سلاحدار اتی ایده ممش زیرا بواکلامدن مراد تشبیه در یعنی اغرائی نشانله اولاتی انجریسی خالی
قیوسی سلاحی حصاره بگرتش * عاقبه الامر دلش نماند ذایلش کردم دست تعدی دراز کرد
و بیهوده گفتن آثار و سنت جا هلاکت که چون بدایل از خصم فرو مانند سلسله خصوصت
بجایانند چون آزر بت تراش که بحجت باسپر بر نیامد بجنگ برخاست که قال الله تعالی (لئن امانت
لارجنک) دشنام داد سقطش کفتم کریانم در ید زنجداش کر فتم * دلش ضمیر در ویشه
راجمدر (ذایلش ضمیر بیده یعنی ادله قویه اکا غالب اولغله اتی حقیر و خوار ایلدم) (دست تعدی
لایه در مجاز) (تعدی فعل بائیدن مصدر در دالک کسری یانی صیانت ایچوندن تکه کتب صرفده
میین در) (دراز کرد اوزاندی دیمکدر یعنی بکال اوزاندی) (معناسی خصوصت شرووع ایلدی
دیین بدسو ایلش) منه سنده تعدی نجاوز معناسه در اما خصوصت معناسه استعمال اولور دیین
افتر ایلش زیرا دراز کرد بواستعماله ما نعدر (یهوده کفتم آغاز یعنی آغاز کرد دیمکدر
یهوده زاید و باطل معناسه در) (بعض شرح بالین تربت ییحی خکایه سنده دماغ بیهدده
بخت و خیال باطل بست بیور دیغندده بیهدده هرزه و باطل معناسه در دیمش) (و بونده یهوده
هرزه معناسه در دیمش) (زراهرزه باطل معناسه در) (و بعض شرح هرزه تک معناسه واصل
اولدیغندن حددن بیرون هرزه سوزلر سوبلش تکه دائماً عادتی بوبله در) (سنت بونده سیرت و عادت
معناسه در) (جاهلانله اضافتی لایمدر بعض نسخه ده و او برینه که سنت واقعدر و او حرف حال
(و که حرف تعلیل اولور که حرف بیان) (و چون حرف تعلیل) (بدایل با حرف مصاحبت و یا حرف

ردابن سید علی

ردشعی

رد سیروری

ردشعی

ردشعی

رد سیروری

ظرف دلیل ایله و یادلیده دیمکدر (فروماند عاجز قاله له معنایند در براماندن قالمقدر و فروماندن
 عاجز قالمقدر (سلسله خصوصت بیانیته در) بچیناند دیره در یعنی خصوصت ایدر در (چون
 ادات تشبیه (آرزوی محمده ایله و راه همایله ابراهیم بیغبرک علیه السلام اتاسنیک آیدر (پوت تراشه
 اضافی بیانیته در) پوت تراش و صف ترکیبدر تراشیدن پوت بو یعنی دیمکدر یعنی صنعتی
 پوت تراشاق ایتمش تنکه بعض توار یخده مشیدر که انک زماننده انک کبی پوت یونار یوغیدی اگر انسان
 شکلنده و اگر بعض حیوان شکلنده (که حرف بیان (بحجت باحرف طرف و یا حرف مضاجبت
 (باسیر باحرف مضاجبت تقدیری باسیرش در حذف ایصال ایلدی (برینامد چیقشامدی
 یعنی حجتشامدی (حاصلی احتیاجا جده غایبه ایده مدی جنکه قالمقدی یعنی اوغلیله جنکه
 مباشر اولدی تنکه کلام شریفده بیورر که (ارغب انت عن آلهتی یا ابراهیم ان لم تنته لارجنک
 واهجرنی ملیا) * دشنام داد سقطش کتم کر بیام درید زخمداش کرتم * همزه حرف استفهام
 راغب اسم فاعلدر صل بائندن عن حرفیله استعمال اولسه اعراض معناینددر (انت ضمیر مرفوع
 منفصل محلا مرفوع فاعل راغب در (عن حرف جر راغبه متعلقدر (آله الهک جمعددر
 بونده اصنام مراد در یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه در بنم معبودل مدن دیمکدر (یا حرف ندا
 (ابراهیم منادی (لئن لام حرف موطنه قسم (ان حرف شرط (لم تنته فعل جمعد مطلق
 حرف شرط معنایی استقبالیه نقل ایلشدر (لئن لم تنته جمله شرطیه (لارجنک لام حرف جواب
 قسم (ارجم فعل مضارع متکلم وحده در رجدن بونده مرادشتم و ذمدر سلطان رجیم بوندندر
 یعنی لعنله مر می معنایند و بعضیلر دیدیلر که مراد زچدن طاش اتمقدر زیر ارجک معنایی
 رحی یا لجام در دیشار رائک کسریله که رجده نک جمعدر همزه ولز و زنی او ز ریشه یعنی سنی
 طاشارله اوروزم یا اوله سین و یا بندن قیاسین (ونون مثقله حرف تأکید (وکاف ضمیر منصوب
 متصل مفعولی والله البتہ سنی رجیم ایدرم دیمکدر (واهجرنی و اوجرف استیناف اهجرف فعل امر
 مفرد مذکر مخاطبدر نصر یا بندن و نون حرف وقایه و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی (بدن
 آیرل دیمکدر و اهجر منی تقدیرنده (ملیسا زمانا طولیلا دیمکدر طرف زمانقله منصوبدر
 (محصول ترکیب) ماقبه الامر در ویشک ایسات مدعا ایچون دلیلی قالمدی آتی غلبه سببیه
 ذلیل و حقیر ایلدم تعدی الی بکا اوزاندی یعنی بی اوردی دخی باطل سویلکه باشلدی و جاهلارک
 رسم و عادتیدر که چون دلیل ایله خصمدن عاجز قالوب زبون اوله لخصوصت زنجیر بی دیره درل
 یعنی خصوصت ایلمکه باشلرل آرزو پوط تراش کبی که احتیاجا جده اوغلیله چیقشامدی جنکه قالمقدی
 یعنی اوغلیله صواشه باشلدی یعنی حضرت ابراهیم بوطله طاققدن نهی ایدوب خدانک عبادتنه
 ذعوت ایلدیسه دیدی یا ابراهیم سن بنم معبودل مدن اعراضی ایدرسین والله اگر بواعراضدن
 منهی اولزسک یعنی بوندن یقلنوب منهی او ازسک البتہ سنی رجیم ایدرم بادل ایله یا طاشله
 تاکیم یا اوله سین یا بندن قیاسین آیرل بندن و بی ترک ایله نیچه زمان سنی کورمه یم دیدی درویش
 بکا سوکدی بنده اکا نامعقول سو بیلدم اولده بقایمی برندی بنده صقالتنه یا بشدم حاصلی
 دوکنیمکه باشلوق * بیت * او در من و من در وقتاده * خلق از بی مادوان و خندان *
 ایکی رده در حرفی ادات صلده در فتاده اکثر استخذه ههه رسمیه واقعدر و بعضنده فتادیم واقعدر
 لیکن اندنیه مراد بودر دوشدک دیمکدر (او مبتدا (فتاده خبردر (خلق مبتدا (بی ملامیسه
 (دوان صفت مشبهه در) دو بندن بلك معنایند و خندانده خندیدن صفت مشبهه در
 خبر مبتدا مقدر (شدند او او ر (محصول بیت) اول در ویش بکا و بن اکا دوشدک یعنی
 بری بریزله چکشه و صواشه دوشدک خلق بزم ارد موجه بلکن و کو لیکن اولدیلر یعنی بلرک

ردشیمی

و کولک اردیعه دو شدیلر * انکشت نجب جهانی از کفت و شاید مابدندان * انکشت نجب
بیانیه و بالامیه در مجازا (جهانی با حرف نسبت جهان خلق دیمکدر) کفت و شاید اسم مصدر در
دیمک و ایشتمک معنایسته (کفتن و شنیدن معنایسته مصدر در دین خطا ایش (مایه اضافه)
لامیه در (با حرف ظرف) (دندان دیش دیمکدر) (موصول بت) (جهان خلقک نجب بر معنی
بزم دیمه من دن و ایشتماز دن دیشتمه ایدی یعنی نجب ایدوب بره قریب اصرر ل دی تنکه مقام
نجبده عادتدر بر معنی دیشد الموق بره اصرر معنی معنایسته در * القصه * مر افعه این سخن پیش قاضی
بردییم و بحکومت عدل راضی شدیم تا ما کم مسلانان مصلحتی بچوید و در میان توانانکران
و درویشان فرقی بکود قاضی چون هیئت مابد و منطق ما بشنید سر بجنب تفکر فرورد
و بعد از تأمل بسیار سر بر آورد و کفت ای انکه توانانکران را ثنا کفتی و بر در ویشان جفا روا داشتی
بدان که هر جا که کست خارست و باخر خارست و بر سر کنج مار و انجا که در شهوارست نهنگ
مردم خوارست لذت عیش دنیا را لدغه اجل در بست و نعم بهشت را دیوار مکاره در پیش *
القصه محصل کلام (مر افعه این سخن مصدرک مفعولیه اضافتدر) (و بر دیمک مقدم مفعول اولی
(و پیش قاضی ثانسی) (مر افعه ایکی خصم دعوی ایله حاکم قتنه وار معه درل مفاعله بابتدن
مصدر در) (با حرف ضله) (حکومت مصدر در حکم معنایسته) (عدله اضافه لامیه در) (و عدل بونده
عادل معنایسته در) (بعضی نسخته قاضی عدل واقعدر راضی شدیمک مفعول صریحی) (و بحکومت
غیر صریحی) (ناحرف تهلل) (حاکم مسلمانان لامیه) (مصلحتی بچویدک مقدم مفعولیدر) (با حرف
وحدت) (در حرف ظرف) (میان توانانکران لامیه) (درویشان اکامعطفوف) (فرقی با حرف وحدت
و با حرف تنکر) (فرق بکودک مفعول صریحی و در میان غیر صریحی) (قاضی مبتدا) (چون ادات
تعلیل) (هیئت ما لامیه) (و بدیدک مقدم مفعولی) (و منطق ماده لامیه در) (و بشنیدک مقدم مفعولیدر
(منطق مصدر هیدر نطق معنایسته) (بونده مراد حاصل بالمصدر در که کلامدر) (با حرف ضله
(جیب تفکر لامیه در مجازا) (سرفر و بردک مفعول صریحی) (و بجنب غیر صریحی) (وجه فعلیه
جواب تملیلدر) (و تهلل جوابیله خبر مبتدادر تقدیر) (فرو بونک کبی یرلد، تأکیداً فاده ایدر اگر چه
فی الجمله اشاعه اق معنایسته دلالت ایدر تأمل) (بسیار مصدرک فاعلنه اضافتدر) (سر بر آوردک
مفعول بهی) (و بعد مفعول فیهی) (بر آورد قالدردی دیمکدر) (ای حرف ندا) (آن که تقدیری
(آن کس که در) (توانانکران را کفتی نک مفعول اولی) (و ثنا ثانسی و جفا داشتی نک مفعول
اول صریحی) (روا ثانسی) (بر در ویشان غیر صریحی) (داشتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(در شهوار بیانیه غایتله ایو وایری یعنی صافی و ایزی انجوعینی بیوک شاهانه دیمکدر) (حاصلی
پادشاهه لایق انجو) (نهنگ مردم خوار بیانیه) (و نهنگک تمساح دیمکدر که نیل دکننده
چوق اولور لیکن انجو اولان دکنده تمساح اولمقده نظر وار مکر کیم کلام ادعائی اوله
(مردم خوار و صف ترکیبدر) (لذت عیش دنیا لامیه لدر) (را حرف تخصیص) (لدغه اجل
لامیه در مجازا) (لدغه لامک فعی و دالک نسکو نیله اصلنده عقرب صوقو ندیسته درلر پس
مصدر معنایستی و یر نرا صابت ایشلر زرا مصدری ادغ و تلداغ کلور) (نعم بهشت لامیه
(را حرف تخصیص) (دیوار مکاره بیانیه) (مکاره مکروهک جهیدر بو کلام حدیث شریفه
تلمیحدر قال علیه الصلوة والسلام) (حفت الجنبه بالکاره و الباز بالشهوات) (حفت فعل ماضی
مفرد مؤنث غایبه منی للمفعول قابلندی دیمکدر احاطه دن عبارتدر ترین اوانندی دین خطا
سویلتش یعنی جنت زحمت و مشقله قابلندی حاصلی جنته داخل اولوق استین تکالیف شرعی
اختیار ایلک کرک (موصول ترکیب) حاصل کلام بو سوزک یعنی اغنیایله فقرا یعنی تشخیص

رد ابن سید علی و سروری

ردشیمی

و غیر ابلک سوز بینی قاضی قسته ایلدک یعنی بومدعایی قاضی به عرض ایلدک وقاضی عادلک حکومته
 راضی اولدق تا کیم مسلمانلرک حاکمی بر مصطلحت اریوب بوله واغشیا ایله فقر ایستند . برفرق تمیز
 سوبیه قاضی چونکیم در ویشله بزم هیئت وشکلیمزی کوردی وکلامیمزی ایستدی باشنی تفکر
 یقسانه ایلدی وچوقی فیکردن صکره باشنی فالدردی و دیدی ای شول کیمسه که اغشیاه نسا
 سوبیلدک یعنی دعا وئیسالینه مشغول سین ودر ویشلره جفائی جائز کوردک یعنی در ویشلری ذم
 وقدر ایدرسین سن بیلکه هر نه برده کل وارالبته دکن وار وهر برده که خیر وارخار وار یعنی البته
 خرخسار ویر وهر نه برده که دفتینه وار البته اتی بکار ماروار زرا دفتینه قرق ییلدن صکره
 اژدر تصرف ایدر دیرل وشول برده که در شهوار وارنهنگ مردم خوار وار یعنی هر شیء ضدندن
 خالی دکل دنیا دیرلکی اذبتک اجل صوقوندیمی اردنیه یعنی خیانتن صکره بمات ضرور یدر
 وحت نعمتارنک دیوار مکاره اوکننده ده یعنی چته داخل اولغبه اول نیچه زجت و مشقت
 چکمک کرک دیوار مکارهدن مراد موافع شدیدیه دیمکدر * بیت * جور دشمنی چه کند کر نکشد
 طالب دوست * کج وماروکل وخار وغم وشادی بهمند * مصراع اول قلبمچو ادر تقدیری طالب
 دوست کر نکشد جور دشمنی چه کند (نکشدک فاعلی طالب دوستدر (وجور دشمنی مفعول (جور
 دشمنی لامیه (طالب دوست اسم فاعلک مفعولنه اصافیدر (بهمندون ودال استک ادات جمعیدر
 (محصول بیت) دوستک طالبی یعنی دوسته طالب اگر دشمنک جور بینی حکم سه نه ایله یعنی
 نیه قادردر واندن نه کلور البته چکمک لازمدر (مصراع ثانی مقام تملیددر زرا دفتینه ایله
 مار بیلدر وکل ایله خار بیلدر وغم ایله شاد بلیق بیلدر * نظر نکنی در بستان که بید مشکست
 وچوب خشک همچنان در زمره توانکران شاگرد و کفور ودر حلقه درویشان صابرند و صبور *
 نکنی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهامی متضمن نظر ایلمن سین دیمکدر (در حرف صله
 (بستان عرب واویمز استعمال ایدر و عجم وایله (که حرف بیان (بیدمشک لامیه در (بید
 سکوت اغا جیدر عریچه خلاف دیرل اما بیدمشک قوائی چاندندن بر نوع در که کوزل قوقوسی
 وار (چوب خشک بیایددر زمره توانکرانده بو بیلدر (کفور مفعول فاعل معنائیه در کفران
 نعمت معنائیه (در حرف ظرفدر ایکی برده بیلدر (حلقه درویشان بیسانیه تقنین بیوروب انده
 زمره دیدی و بونده حلقه (ضجورده مفعول فاعل معنائیه در مقابلی صبوردر ضجرتدن مشتق
 کوکل طارانی معنائیه (محصول ترکیب) بستانه نظر ایلمن سین که انده بیدمشکده چوب
 خشکده وارینه بونک کی اغشیا بلوکنده شاگرد و ارکفران نعمتده و حلقه درویشانده
 صبورده وار ضجورده یعنی فقره تحمل ایلیوب اظهار عجز و ضجرت کوسترلر * بیت * اگر زاله
 هر قطره در شدی * چو خرمهره بازاراز و پر شدی * زاله بونده چه معنائیه در که کجه یغسار
 (قطره یا حرف وحدت (وهرمه حرف توسل همزه حرف وحدتدر دین غلبط سوبیش
 (در تخفیف را ایله در ضرورت وزن وقافیسه ایچون (چوادات تشبیه (خرمهره اشک
 بونجغینه دیرل (از واصلنده از اوبدی حذف وایصال ایله از واولدی (اوضیمری دره راجعدر
 (محصول بیت) اگر چه نیک هر بر قطره سی اولوا اولیسی خرمهره کی بازار اندن طو بطلسو
 اولور دی کثرتندن (قصه دن حصه بودر کیم نه هر برغنی سخنی و کورمدر ونه هر
 بر ذرویش اهل توکل وقتا عتدر * مفر بان حضرت حق جل و علا توانکراننددر ویش
 سیرت ودر ویشاندن توانکرهت مهین توانکران آنست که غم در ویشان بخورد و بهین
 در ویشان آن که کم توانکران نیکرد قال الله تعالی (ومن يتوكل على الله فهو حسبه) * مفر بان
 حضرت حق لامیه و بیسانیدر و میدا (توانکران خبری (در ویش سیرت وصف

رد شعی

ترکیبی در (صفت توانکران) درویشانند توانکرانه معطوف (توانکر همت وصف ترکیبی
 صفت درویشاندر) مهین توانکران لامیه در (مه میگ کسری وهاء اصلیه ایله اولو دیمکدر
 بزرگ معناسته (یا حرف نسبت) نون حرف تأکید اولو به منسوب دیمکدر معنای لازمیسی
 اولور قدر بونده مبتدا واقعدر آنست خبری (که حرف بیان) غم درویشان لامیه و مبتدا
 (بخورد فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا درویشلرک یغین یغ دیمکدر) (وبهین درویشان
 لامیه) (بهین مهینه معطوف) به بانک کسری وهاء اصلیه ایله یک دیمکدر (بارتون سابق کی) (انکه
 تقدیری آنست که در) (کم توانکران لامیه در کم کاف عربینک ضمی ویم مشد ایله عربید بزرگ
 دیمکدر آستین معناسته) (غم درویشان بخورد کم مقدم مفعولی اولدیغی کی) (کم توانکران
 نکرده کم مقدم مفعولیدر) (بعض نسخه ده کم توانکران کبر واقعدر) (کم لغته اسکک معناسته در
 اما بونک کی برده ترکدن نکایتدر) (معناسی اغنیای ترک طوته یعنی اکا بری ترک ایله حاصلی
 حطام دنیا ایچون اناره عرض حاجت و اظهار عجز ایله بلکه توکل و قناعتی پیشه ایدینه
 تنکه کلام شریف بیورر (من اسم شرط) (یتوکل تفعل باندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب
 فعل شرط) (علی الله جار و مجرور فعل شرطه متعلقدر) (فهو فاجواب شرطه داخلدر) (هو ضمیر
 مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا) (حسیه لفظاً مرفوع خبر مبتدا و جمله اسمیه جزو اب
 شرط) (حسب حانک فحقی وسینک سکونیه اسماء افعالدر کافی معناسته) (موصول ترکیب)
 قاضی بیورر که حضرت خدانک مقر بلری درویش سیرتلی اغنیسا در و اغنیسا همتلور درویشلردن
 (حاصلی خدانک مقبولی ایکی طائفه در بریسی صورتاغنی و سیرتا درویش اولاندر) (و بریسی
 صورتا درویش و سیرت و همنده غنی اولندر) (اغنیانک اولورغی اولدر که غم درویشانی بیه
 یعنی انلرک رعایتسه مقید اوله) (ودرویشلرک ای رکی اولدر که اغنیانک آستینی ابرام و الخاح ایله
 طوتیه یعنی انلرن برنسته دلیلسه و باغنیایی کلیا ترک ایلوب اناره عرض حاجت و اظهار
 فقر ایلیسه) (تنکه خدا بیورر هر کیسه که خدا به توکل ایلیسه الله تعالی اکا کافدر غیره
 احتیاج عرض ایترمز* پس روی عتاب ازمن بدرویش کرد و گفت ای که گفتی توانکران مشتغل
 مناهی اندومست ملاهی نعم طائفه چنین که گفتی هستند قاصر همت و کافر نعمت ببرد و بنهند
 و بخورد و ندهند اگر مثل باران نیارد و یا جهان طوفان برآرد با اعتماد مکنت خویش از سخت
 درویش نرسند و از خدای تعالی نترسند و گویند* پس اندن صکره دیمکدر (روی عتاب لامیه در
 مجازاً) (بدرویش باخرف صله ای که تقدیری ای انکه در حذف و ایصال واقع اولدی) (مشتغل
 مناهی اسم فاعلک مفعولیه اضافشدن مست ملاهی لامیه مباهی شریعت نهی ایلدیغی اموردر
 (بعض نسخه ده مناهی برینه تباهی واقعدر باطل و فاسد ایشار معناسته) (وملاهی لهوک
 جهیدر بازی دیمکدر یعنی اویون) (نعم تونک وعینک قحدر یله حرف تصدیقدر) (طائفه
 باخرف وحدت و همزه حرف توسل و وحدت ایچوندر دین غلط سویلدی) (قاصر همت) (وکافر
 نعمت وصف ترکیبیدر) (اضافتدرین نحو بر ایندندر قاصر همتلر ایش) (ببرند فعل مضارع جمع
 غائب ایلددر یعنی مالی) (بنهندینه مذکور کی فورلر یعنی صقارلر دیمکدر) (بخوردن فعل
 نفی استقبال جمع غائب بیوزلر دیمکدر بعض نسخه ده با ایله دو شمش بخوردن کسیدیلری پرل
 معناسته) (ندهند سابق کی و برمز یعنی خیراته صرف الیزلر دیمکدر) (بمثل مثلا معناسته در
 (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب بغمیه دیمکدر) (جهان برآرد کم مقدم مفعولی) (طوفان
 مبتدا برآرد خبری) (طوفان چوقی بخورد و چوقی صوکه فالمدی بر قومه) (برآرد فعل مضارع
 مفرد غائب احاطه ایلیسه یعنی قبلیه) (با حرف مصاحبت) (اعتماد مصدر در اغتعال باندن

ردشیمی
 و ابن سید علی
 ردشیمی

طیباتی و سو بکنک (مکنت قدرت معنا سنه مصدر در) لیکن ثلاثین فعل مستعمل دکلدر
 (خویش و اور سیمله کنیدی دیکدر) اعتماد مکنت مصدرک مفعولنه اضا فیدرز (و خویشه
 اضاقت لایه) محنت در ویش لایسه در (نیرسد فعل نفی استقبال جمع غائب صور منز ل
) نیرسند ده بویه در فور قزل (محصول ترکیب) پس عتاب یوزینی بنیدن درویشه
 ایلهدی بوسوز اول معنا به اشارت ایدر که قاضی شیخی اغنیا بی مطلقا در ویشان اوزرینه
 ترجیح ایلدیکنه یعنی ایلدیکچون نخطئه انلش اوله فیدر یعنی قاضی کلام عتاب آمیزینی بنیدن
 درویشه صرف ایلدی و دیدی ای شول کیمسه که دیدک اغنیا مشغول منا هیلدر و مست ملاهی
 یعنی لهو و لعبک مستلر بدر کرچک یونلر دن برطائفه دیدیکک کیدر لر قاصر همت و کفران نعمت یعنی
 همتسز و کفران نعمت در لر مالی ایلدر لر خزینسه لرینه قورلر بیمنز لر و خیراته صرف ایلدوب
 کیمسه به و برمنز لر ویا کندیلری بیرلر اما کیمسه به و برمنز لر مثلا باران یغیوب عالم فقط اولسه
 و سربسرجهائی طوفان قابله سه ککند یلرک قدرتلرینه اعتماد له درویشک محنت و عذابندن
 صور منز و خدادان قور قزل و دیرلر * بیت * ککر از نیستی دیکری شده لاک * می اهدت
 بطراز طوفان چه باک * نیستی باحرف مصدر (دیکری باحرف و حدب (هم اینم دیکدر) را حرف
 تخصیص (بط باک فعیله قاز معنا سنه در اصلنده مشدد در لیکن بحج تخفیف ایدر) را حرف
 تخصیص (با ادات مفعول قازک و قازه دیکدر) باک بای عربیله صافتی و قارمق دیکدر که
 عربچه مبالا ت دیرلر (محصول بیت) مذکور اغنیا دیر که اگر یوقلندن برعبری کیمسه هلاک اولدیسسه
 بکانه وارد در قازک طوفاننده نه باکی وارد در زیر غرق اولمز یعنی کندیلرک مالی و مالنه اعتماد ایلدوب
 بویه دیرلر اما فقر اجانبنده نظر و انتفا تری یوق * بیت * ورا کبات نیاقافی هوادجه * لم یلتفتن
 الی من غاص فی الکثب * و او حرف رب در تصدیری رب نساء را کبات را کبته تک جمعیدر
 اسم فاعل جمع مؤنثدر موصوفه اعتماد ایلدیکچون عمل ایلتشدز نیاق ناهه تک جمعیدر دیشی دوره
 دیرلر لفظا منصوب مفعولیدر (را کبات فی هوادجه اچار و مجرور جمله ظرفیه حالدر (نیاق دن که
 مفعول را کبات در (هوادجه هوادجه برونوع محفه در که دوه تک اوزرینه اور لر
 انجیق اوستی اور تلی اوور عورتله مخصوصدر ارل ایچنده او تورامن مکه خلقی عرفانه چیدقد قیزلر
 و کللری هوادجه لزه چیقار حج ایلینلر بلور ضمیر مؤنث را کباته راجعدر ایکی فصیح لغتک برسی
 اوزره یعنی هوادجه و هوادجهن لغتدر النساء فعلت و فعلن کی نهایی بونده ها اولوز انجیق
 ضرورت وزن ایچون (لم یلتفتن فعل جمع مطلق جمع مؤنث غائبه التفات ایلدیلر دیکدر ز
 جواب رب در (الی من غاص الی حرف جر فعل جمده متعلق (من محلا مجرور اسم موصول) غاص
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب اجوف و اوی طالیدی دیکدر غوصدن مشتقدا اکثر صویه طالمقده
 استعمال ایدرلر غواص بوندندر (فی الکثب فی غاص به متعلقدر) کثب کافک و ناهه مثنک ضمه لر یله
 کثیبک جمعیدر سر سر سربک جمعی اولدیغی کی قومک چوقلغنه دیرلر (محصول بیت) ناهه لر را کب
 جوق نساء اول ناقدر انلرک هوادجه لری التده اولدیلری حالده اول نساء التفات ایلدیلر قومه
 طالوب بان کیمسه به یعنی دوه زه بن خاتونلر حاصلی دوه اوزره هوادجه لر را کب اولان خاتونلر
 قومه بناتایدن بیادره التفات ایلدیلر دیکدر بو بیت ماقبلانی توضیح و تنویر طریقله تکلمدر
 * بیت * دونان جو کلیم خویش بیرون رندن * کوبندجغم کر همه عالم رندن * دونان جمع دوندز
 الف و نون ادات جمعدر (چو حرف تعلیل) کلیم خویش لایسه (و بردنک مفعول اولی) بیرون
 نانیسی (کوبندجواب تعلیلدر (محصول بیت) الحقلر چونکه کنیدی کلینی صودن قور تر دیلر
 یعنی محنت و بلائی دنیساندن خلاص بولدیلر دیرلر نه غم اگر جمع عالم اولدیسسه حاصلی همان

کنندی نفس حیثی تدارک ادب و قایر غیر به هیچ مقید اواز اما ایملر کنندی نفسی قایر بی
 کبی سائر خلقیده قایر بلکه سائری نفسنه تقدیم ایدر تنکه گنا بلرده بعض کیمسه ل دن نقل
 ایدرل * قومی برین صفت که بیان کردم و طاقه دیگر خوان نم نهاده و صلاهی کرم در داده
 و میان بخدمت بسته و ابرو بتواضع کشاده طالب نامند و معفرت و رضا خب دنیا و آخرت * قومی
 یا حرف و خدیت (و طاقه دیگر بیانیه) یا حرف و خدیت و همزه حرف توسل (همزه حرف و خدیت در
 دین غلط سوبلش) خوان نم لامیه در ز را خوان سفره و نعم طما ملز معناسنه اگر چه نعم جمع
 نعمندر و طعامدن اعم (خوانی طعام معناسنه اخذ ایلین بلز ایش) صلاهی کرم لامیه (در حرف
 تا کید) داده و یرمش یعنی احسان و کرمی عام ایشلر و علسا و فقرانک خد مشه بل بغلشلر (ابرو
 همزه تک قحقی و بانک سکوتی و واصلیه ایله فاش معناسنه در کشاده تک مفعول صریحی (و بتواضع
 غیر صریحی) طالب نام فاعلک مفعولنه اضافتیدر و نون و دال استک جمعیدر (محصول ترکیب)
 قاضی دیر که بر قوم بوصفت اوزره در که بیان ایلدم و بر طاقه دخی نعمت سفره سنی قومش یعنی نعمت
 سفره سنی دوشه مش و کرم و احسان صلاستی و یرمش یعنی کرم و احسانتی تعیم ایشلر و تواضعه
 فاشین ایش یعنی کرمش یعنی بوزن و کوزین و یوروشدرو باضطر ایلدن فاشین چا نم بلکه لطف
 ایلکدن حظ ایلرا یو نامک طا ایلر بدر یعنی ایلکه اکلغه طا ایلر در تا کیم ذکر خیر معفرت لینه سب اوله
 و صاحب دنیا و آخرت در یعنی هم دنیاده خیر ایله مذکور در و هم آخرتده یعنی اولد کلرندن صکره
 ینه خیر ایله اکلور * چون بندگان حضرت پادشاه عالم مؤیدمن عند الله مظفر و منصور علی
 الاعداء مالک ازمه الانام حامی ثعور الاسلام وارث ملک سلیمان عادل ملوک زمان مظفر
 الدین ابو بکر سعادتم الله ایامه و نصر اعلامه * ظاهر بودر که بو اقباب ذکر قاضی جانبندندر
 (چون ادات تشبیه) بندگان حضرت پادشاه لامیه ل در بندگاندن مراد پادشاه ملازمتمده اولان
 اکلر در عالمه اضافت لامیه در بعض نسخه ده عالم یرینه عادل واقعدر (مؤید تفعیل باندن
 اسم مفعولدر محکم دیمکدر) من عند الله مؤیده متمقندر (مظفرده تفعیل باندن اسم مفعولدر
 بونده غالب معناسنه در) منصور معروف (علی الاعداء مظفر و منصوره متعلقسدر علی سبیل
 البدل) مالک ازمه الانام مالکک ازمهیه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (ازمه زمانک
 جمعیدر انامه اضافتی لامیه در) انام معرف باللام اولیحق ازمهیه تالازمدر اولما بیحقی لازم دکل
 فقدر (زمام او یان دیر کئی) وانام خلاق معناسنه در (حامی ثعور الاسلام لامیه لدر) حامی حافظ
 معناسنه در خدایتدن حامینک ثعوره اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در ترکیب عربی اعتبار اولسنه
 حامینک یاسی سنا کن تلفظ اولوز اما فارسی اعتبار اولسنه مکسور او قو تور (ثعور ثعورک
 جمعیدر دشمندن خوف ایده جک دیمکدر) وارث ملک سلیمان سابقا ایکی قرینه کبیدر اضافتمده
 و اعرایده (عادل ملوک الزمان لامیه لدر) عادل اسم تفضیل (مظفر الدین پادشاهک لقبیدر
 و ابو بکر کئیتی تقدیر ای ابو بکر بن سعد در) ادام فعل ماضی مفرد مذکر غایبدر افعال باندن
 مقام داده واقعدر (الله لفظا می فوع فاعلی) و ایام لفظا منصوب مفعول (و نصر اعلامه بوده
 اعرایده قرینه سابقه کبیدر) اعلام علق جمعیدر سنجاقلر دیمکدر (محصول ترکیب) بو ذکر
 ایلدی بکر اصحاب خیرات اغنی پادشاه زمانک بنده لری کبیدر یعنی پادشاه عالمک اعیان و اکبری
 مذکور اغنیای کبی اصحاب لطف و کرمدر که اول پادشاه مؤید من عند الله ذردخی اعدا اوزرینه مظفر
 و منصور در جمیع خلقک زمانلرینک یعنی اموراتنظاملرینک مالکبیدر یعنی جمیع خلائق اکامطیه در اسلام
 در بندلرینک حافظیدر یعنی دشمن کلجک بر لری حفظ ایدر سلیمان مالکک یعنی تحتینک وارثیدر
 تنکه دیباچه ده مفصل بیان اولندی ابدی زمان پادشاهلرینک عادل کبیدر مذکور القابله ملقب

زندگی

زندگی

و اوصافه موصوف مظفر الدین ابو بکر بن سعد در الله تعالی ایامی دائم ایلسون یعنی عمرینی
 ودوات وسعادتی باقی و ثابت ایلسون و سبحانقرینی منصور و مظفر ایلسون هر نه جانبه توجه ای دیوب
 حرکت ایدرسه قطعہ بدر بجای پسر هر کر این کرم نکند که دست جود تو با خاندان آدم کرد
 پدر میتدا (با حرف صله) جای بونگ کی بر زده تحسین لفظ و تکمیل وزن ایچون کلور و جازندز
 حق معناسنه اوله (و پسره اضافتی لامیه اوله) نکندک بجای پسر مفعول غیر صریح پدر
 (و این کرم صریحی و جمله فعلیه خبر میتدا در) که حرف بیان و ارباط صفت (دست جود تو
 لامیه در مجازا و میتدا و توبه اضافتی لامیه در) با حرف صله (خاندان آدم لامیه در) و کردک
 مفعول غیر صریحی و جمله فعلیه خبر میتدا در (محصول بیت) انا او غوله هر کر بوز کر می
 اینز که سنک جودک الی خاندان آدمه ایلدی یعنی اولاد و ذریات آدمه سن ایلدیک اطاف
 و کر می کیسه کندی او اولاد سنه اینز خدای خواست که بر عالمی بخشاید تر ارجحت خود
 پادشاه عالم رد خدای میتدا (خواست خبری) که حرف بیان (عالمی با حرف تکیه) و با
 حرف نسبت ماله و باعالمه منسوب اولته دیمکدر (بخشاید فعل مضارع مفرد غائبدر بخشایدندن
 اسمکک یعنی ترجمه ایلمک دیمکدر (تراستی دیمکدر) با حرف مصاحبت (رحمت خود لامیه) پادشاه
 عالمه لامیه در (ترا کردک مفعول صریح اولی و پادشاه عالم ثانیدی و بر حمت غیر صریحی (محصول
 بیت) الله تعالی دیدلکه عالمه و یا هل عالمه رحمت ایله سنی کنندی رحمتله عالمه پادشاه ایلدی یعنی
 سنی خدای تعالی عالمه رحمت کوندردی حضرت محمد علیه الصلا والسلام امتی رعایت ایله سین
 حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ایکی عالمه رحمت کوندردی کی قاضی چون سخن بدین
 پایه رسانید و از حد قیاس ما اسب مبالغه در گذرانید بمقتضای حکم قضا رضادادم و از ماضی
 در گذشته و بعدد ماجری طریق مدارا کر قییم و سر بتدارک بر قدم یکدیگرها دیم و بوسه
 بر سر و روی همدیگر دادم و ختم سخن بدین دو بیت بود قاضی میتدا (چون ادات تعلیل (سخن
 رسانیدک مفعول صریحی (و بدین پایه غیر صریحی) پایه مرتبه دیمکدر (رسانید فعل متعدی
 ابرشرددی دیمکدر (حد قیاس مالمه لدر) و گذرانیدک مفعول غیر صریحی (اسب مبالغه
 بیانیه و مفعول صریحی) در حرف تأکید (گذرانید فعل ماضی مفرد غائبدر) (گذرانیدندن
 الف و نون ادات تعدیه در کجوردی دیمکدر (با حرف صله) مقتضای حکم قضا لامیه لدر
 (دادیمک مفعول غیر صریحی (و رضا صریحی) و جمله فعلیه جواب تعلیل و جمله تعلیلیه خبر
 میتدا در (ما اسم موصول (مضی فعل ماضی مفرد مذکر غائب جمله فعلیه صله) موصولدر (در
 حرف تأکید (گذشتیم فعل ماضی منکلم مع الغیر کچدک دیمکدر (با حرف مصاحبت (عذر ماجری
 لامیه (و ما موصول (جرئی فعل ماضی مفرد مذکر غائب جاری اولدی یعنی مرور ایلدی
 دیمکدر (طریق مدارا لامیه اصلی مدارا تدر لیکن بحکم مفاعله باینک ناقصندن تاء مصدرک حذفله
 استعمال ایدر (سر نهادیمک مفعول صریحی (و بتدارک غیر صریحی (بر قدم یکدیگره بوسه در
 و قدم یکدیگر لامیه در بری بریزنک قدمسنه تدارکله یا شمن قودق (و بوسه دادیمک مفعول
 صریحی (بر سر و روی همدیگر غیر صریحی (ختم سخن لامیه در یعنی مصدرک مفعولیه
 اضافتدر (محصول ترکیب) قاضی سوزی چونکه بومرتبه به ابرشرددی و بزم حد قیاسندن
 اسب مبالغه فی کجوردی حکم قضا مقتضاسنه رضا و بر دک و ما مضان کچدک و ماجری عذرله یعنی
 ارانده کهچن جنک وجدال عذرله یعنی بوسه لدر مدارا طریق طودتی و تدارکله برقی
 بریزنک یاغنه یا شمن قودق یعنی احوال مز حد نغزیه و اره شیدی کچن غوغا ایچون پس مصاحبه
 طریق طودتی قبل شرعدن بزه برسنه توجه ایلسون دیو و بری بریزنک رو بنه بوسه و بردک

زاده مدارا
 نسخه

ژد این سید علی و سروروی

براشدی الگ بوی ودال و بداعی فلکدن کچدی حاصلی ثوابی عرش اعلا به واصل اولادی
 * کرامتدواری کزورخوری * بنت منهاره بر پای او * امید و ارامیدی دیکدر زرا وارنسبت
 معنا سنی افاده ایدر نیمده تشدید ضرورت وزن ایچوندز (یا ضمیر خطساب) (کر و تقدیری که
 ازودر) (که حرف بیان) (واو ضمیری درخت کرمه زاجهدر) (ز بونده حاصل و موهو مناسبه در
 (خوری فعل مضارع مفرد مخاطبدر نیمه سین دیکدر) (بنت باحرف مضابخت) (منه فعل نهی
 مفرد مخاطب نهیدندن تونک قحقی و کسر به نهادندن اخذایدنلز بیلرلر ایمش) (اره دستره در
 تشدید ضرورت وزن ایچوندز) (بحرق استعمال) (پای اولادیه ضمیردر خسته زاجهدر) (اره منهک
 مفعول صریحی و ربای و بنت غیر صریحی (محصول بیت) اگر امیدلی ایسک که مذکور
 در ختدن میوه سن و حاصلن نیمه سین متله دینسه دستره قومه یعنی ایلدیکک کرمی منت ایلدیکله
 ضایع ایله حاصلی ایلدیکک احسانی من و اذا ایله ابطال ایله (کا قال الله تعالی و لا تطولوا صدقاتکم
 یا لمن والادی) (اره دن مراد منت در که احسان و کرهک ثوابی ابطال ایدر بعض نسخه ده امیدواری
 برینه و اوله امید داری دو شمش دالله لیکن معنای متضار بند * قطعه * شکر خدای کن که
 موفق شدی بخیر * زانعام و فضل او نه معطل گذاشت * شکر خدای مصدرک مفعولنه اضافتی در
 (که حرف تملیل) (موفق اسم مفعولدر تفعیل یا شدن توفیق و هدایت و برایش معنایه) (شدی
 فعل ما ضی مفرد مخاطب اولدک دیکدر) (بخیر یا حرف مضابخت یا حرف صله خیر ایله
 و یاخیره دیکدر) (انعام فضل اولادیه در) (نه حرف نفی معناده گذاشته مقیددر نکذا شت
 تقدیرنده) (محصول بیت) خدایه شکر ایله که خیر ایله موفق اولدک و یاخیره توفیق و هدایت بولدک
 خدای تعالی کندی انعام و فضلندن سنی معطل قومدی (یعنی لطف و احسانندن سنی معطل
 ترک ایلدی * منت منه که خدمت سلطان همی کنی * منت شناس ازو که بخدمت بداشت *
 (که حرف بیان) (خدمت سلطان مصدرک مفعولنه اضافتی در) (شناس فعل امر مفرد مخاطب
 از و ضمیری سلطان زاجهدر) (بخدمت یا حرف ظرف تقدیری بخدش در) (محصول بیت)
 منت قومه پادشاه خدمت ایدرم دیو (بوندن مراد حق جل و علا در یعنی حق تعالی به منت ایله سکا خدمت
 و عبادت ایدر بن دیو بلکم حق تعالی به عبادتی کندیکه منت یلکه سنی خدمتده طویدی یعنی سنی
 عبادتن ایدندیکسی اندن منت بیل سنی عبد ایدنسه نیجه ایدردک * حکمت * دوکس رنج
 بیهوده بردنوسعی بی فایده کردیکی آن که اندوخت و نخورد دیگر آن که آموخت و نیکرد *
 رنج بیهوده بیسانیه (سعی بی فایده ده بویله در) (اندوخت تقدیری مال اندوخت در
 (آموخت تقدیری علم آموخت در) (نیکرد تقدیری عمل نکرد در) (محصول ترکیب) ایچی کیسه
 باطل وزایدیره رنج و زحمت ایلدیلر (یعنی یوقیره امک چکد یار فایده سزیره سعی و کوشش
 ایلدیلر) (برسی اولدر که مالی قراندی بیسدی) (و برسی اولدر که علم او کردی و مقتضای
 عمله عمل ایلدی * مشغولی * علم چندان که پیشتر خوانی * چون عمل در تونست نادانی *
 علم خواندیک مقدم مفعول (محصول بیت) علمی تقدیر که زیاده رک او قوسک چو نکه سنده
 عمل یوقدر نادان سین یعنی جاهل سین * نه محقق بودنه دانشمند * چار پای بروکتابی چند *
 محقق تعقل یا شدن اسم فاعلدر مسائلی دلائل ایله اثبات ایدنه دیرلر حرف نفی معناده فوله
 مقیددر نبود تقدیرنده) (چار پا دورت آغلی حیوان نبودک فاعلدر یا حرف وحدت) (روکتابی
 یا حرف وحدت جمله ظرفیه صفت چار پادر چند نیجه دیکدر) (محصول بیت) محقق اولماز
 دانشمندده اولماز رجوان کماوزرنده بر نیجه کتاب اوله یعنی اوستنده بر نیجه کتاب بوکلوا اولان چار پا
 نه محقق اولورونه دانشمند یعنی عملیله عامل اولمسان کیسه بر نیجه کتابی بو کلنش حیواندر که

کلام خداده واقعد ر (کمال الحمار یحمل اسفارا) اسفار سفرک جمعید رکاب معناسه * آن نهی
 مغز راجسه علم وخبر * که بزوهیر مست ویاد فقر * نهی مغز وصف ترکیبیدر عقلسز دیمکدر
 تاده فصح و کسر جازدر (را ادات تخصیص) که حرف بیان (پهریم هانک کسر یله وزانک ضمیمه اودن
 معناسه در) دفتردن مراد کتابدر یونی فافیه ضرورتی ایچون اختیار ایلدی (محصول بیت) اول
 بیاسزک یعنی عقلسزک نه علم و خبری وار یعنی علمی و خبری یوقدر که اوزرنده اودنمیسدر
 یوقسه دفترمی حاصلی ریوکدر چکر اما بیلز که بوی ندر * حکمت * علم از بهردین
 بروردنست نه از بهردنیا خوردن * (محصول ترکیب) علم دینی تربیت و تقویت ایچوندربنیایمک
 ایچون دکلد ر یعنی تحصیل دنیا ایچون و وسیله جاه ایچون دکلد ر علم * بیت * هر که پرهیر
 و علم وزهد فروخت * خرمی کرد کرد و پاک بسوخت * (خرمی یا حرف وحدت کرد کرد جمع
 ایلدی دیمکدر پاک بسوخت تمام باقدی هیچ نسنه قومدی دیمکدر ارازلنده بومستعلدر (محصول بیت)
 هر کیسه که خلق عالمه پرهیر و علم وزهد صاندی یعنی یونلری وسیله تحصیل مال و جاه ایلدی
 رخ من جمع ایلدی و پاک یاندی هیچ نسنه قومدی یعنی آخرته باعث مغفرت اولماز و فائده سی
 همان دنیاهدر ایچق * حکمت * عالم ناپرهیر کار کور یست مشعله دار یهدی و لایهتدی)
 عالم ناپرهیر کار بیانهدر (کار کاف عجمله ادات فاعلدر رچی معناسه) عالم مبتدا (کور یست
 خبری) یا حرف وحدت (مشعله دار و وصف ترکیبیدر) دار بندنن مشعله طویجی دیمکدر (یهدی
 فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر ضرب بانک ناقص یا یسندن ناسه بول کوستر یعنی مطلوبه
 واصل اوله جق طریق کوستر (لایهتدی فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غائبدر افتعال بانک ناقص
 یا یسندن مهندی اولماز یعنی کنندی هدایت بولماز (محصول ترکیب) پرهیر ایلمایجی عالم یعنی پرهیر سز
 اهل علم مشعله دار بر کور در یعنی اکا بکر زر بر اول مشعله ایله خلفه بول کوستر اما کنندی
 انکله بول کورمن (حاصلی عالم غیر عالمدن بر کیسه علم کست ایدوب عمل ایلمه مهتدی اولوز
 واعظ غیر معظمنده بویه ناصح غیر متصح دنده * بیت * بی فائده هر که عرمد ر یاخت
 چیزی نخرید زر یسند اخت * (عرمد ر یاختنک مقدم مغفولیدر (چیزی یا حرف وحدت
 زر یسندا ختک مقدم مغفولیدر (محصول بیت) هر کیسه که فائده سزیره عرین اوینا ندی
 یعنی عیشزیره صرف ایدوب ضایع ایلدی شول کیسه به بکرز که هیچ برسنه المدی وافجه والتوننی
 بیانه آندی یعنی نسنه صانون المدی وافجه سنی طاغندی و تلف ایلدی * حکمت * ملک از خرد مندان
 جبال کرد و دین از پرهیر کار ان کمال یابد پادشاهان بنصیحت خرد مندان محتاج ترند که
 خرد مندان بقرب پادشاهان * (ملک همیک کسر یله ملکدن مراد ملکدندر (دیندن مراد دین اسلامدر
 (کمال یابد فعل مضارع مفرد غائبدر بایدندن دین خطا ایلمش با نمرده واقم اولان متونده کمال
 یابد و شمس اگر چه که قیاس مقدر کبر اولوق ایدی پس یابدی یازانه اعتراض بی تقر بیدر محتاجترند
 ترادات تفضیل (و که من تفضیلیه معناسه در (محصول ترکیب) مملکت عقلا دن جمال طوئاز یعنی
 شول مملکت که آنده عقلا اوله کوزل اولور ز بر عقلای زینت عالمدر دین اسلام دخی پرهیر کارلردن
 کمال بولور یعنی دین اسلام اهل زهد و تقوا دن کمال بولور ز بر اهر ایشلری شرعی اولوز
 پادشاهلر عقلا نیک نصیحتنه محتاجر کلد ر عقلا پادشاهلرک تقر بنه محتاج ایسه یعنی عقلا اولقدر
 سلاطینک تقر بنه محتاج دکلدردر که سلاطین انلرک نصیحتنه محتاجلردر * قطعه * پندم * اگر
 بشنوی ای پادشاه * در همه دفتر به ازین بند نیست * پندم بعضی نسنه خنده بندی واقعددر
 یاه وحدتله اما پندم سز و یا سز یا نمرده موجود اولان متونده یوقدر پس میملی نسنه بی
 اختیار ایدنه اعتراض قلت تعددن کلوز (دفتردن مراد کتابدر (محصول بیت) ای

رد این سید علی
 رد سروروی

رد سروروی

زد سیر وری

ای پادشاه اگر بنم پندمی ایشیدرسک جمع کتابلرده بو ندن ابو پند یو قدر اول پند بیت ثانیدر
 * جز بخرد منسد مفر ما عمل * کر چه عمل کار خرد منسد نیست * بخرد مند (با حرف صله
) مفر مافعل نهی مفرذ مخاطبدر (فر ما پندندن فر مو ندندن دین خطا ایلش (محصول بیت)
 ای پادشاه عاقلدن غیری به عمل بیور مه اگر چه عمل عاقل ایشی دکل یعنی سن عملکی عاقلدن
 غیری به ویر مه اگر چه عاقل اولان هر عملی قبول ایلز * حکمت * سه چیز بایدار نماسد مال
 بی تجارت و علم بی بحث و ملاک بی سیاست رحم آوردن بریدن ستمت بر نیکان و عفو کردن از ظالمان
 جورست بدر و یشان * (محصول ترکیب) اوج نسنه ثابت و بایدار قالمز (رسمی تجارتسز مال یعنی
 مال که انکله تجارت اولغیه یاپ یاپ خرجلتور کیدر و مذاکره سز علم ده فراموش اولور کیدر
 و سیاستسز ملک و سلطنت دخی بایدار قالمز (زیرا بوسبیله ظلمه طغیان ایدوب مملکت الدین کیدر
) تنگسینی کنددی بیان ایدوب بیور ز پرامنزه رحم کتور ملک یعنی ترجم ابلک ایوره ظلمدر
) و ظالمردن ظلمی عفو ابلک در و یشلره یعنی فقرایه جور و جفا در پس ظلمه سلطنت قائم
 اولمز (زیرا پرامنزل ایوره و ظالمرفقرایه جفا ایدر پس بددعا به سبب اولور که سلطنت انکله ثابت
 و بایدار اولماز * بیت * خبیث راجو تعهد کنی و بنوازی * بد و ات تو کتمهی کند بانیازی)
 خبیث هر دار دیمکدر (ورا ادات مفعول تعهد تفعول بائندن مصدر در تحفظ و رعایت معناسنه در
) بنوازی بآه تأکید ایله فعل مضارع مفرذ مخاطب او خشایه سین دیمکدر (بدولت با حرف ظرف
 و با حرف مصاحبت تویه اضافت لامیه در (کنتمهی کتدک مفعول صریحی (و انبازی غیر صریحی
 با حرف مصاحبت (انباز اورفته دیرل شریک معناسنه (و با حرف مصدر (محصول بیت) خبیثی
 چونکه رعایت و حمایت ایلوب او خشیه سین سنک دولتکنده و یادولتکنه اور نقلغه کنه
 ایلر یعنی سن اکار رعایت ایلدیک سبیله ظلمه رضسا ویر مکرر (پس ظلمه انکله شریک
 اولور سین * حکمت * بردوستی پادشاهان اعتماد نتوان کرد و بر آواز خوش کود کان غره نیاید
 بود که آن بخیشالی متبدل شود و این بخوابی متغیر کرد * بر حرف استعمال (دوستی با حرف
 مصدر اضافت ایچون مکسور او قنور و اضافت لامیه در نتوان کردک (بر دوستی مفعول
 غیر صریحی و اعتماد صریحی (آواز خوش کودکان بیایه و لامیه در (کودک ایکی کاف عز بیدر
 و او لیکسی مضموم و دال مفتوح او غلجینی دیمکدر (الف و نون ادات جمعدر) غره غینک
 کسر یله ده لغت (اما عجم فتح غینله او قور (غره نیایدک مفعول صریحی (و بر آواز غیر صریحی
) کرد و بود مصدر معناسنه در (که حرف تملیل (آن اسم اشارتدر دوستی به (با حرف مصاحبت
) خیال بوئده ظن و وهم معناسنه در (این اسم اشارتدر آوازه (با حرف سبب (خواب بوئده
 دوش دیمکدر مراد احتلامدر (محصول ترکیب) پادشاه لرک دو سئلغه اعتماد ابلک اولماز
 و او غلجقنلرک کوزل آوازینه مغرور و لامتی کرک (زیرا پادشاهلرک دو سئلغی برخيال ایله متبدل
 اولور یعنی برسوء ظلمه دو سئلغی بو زار و اطفالك آوازی احتلام سببیله متغیر او اور * بیت *
 معشوق هزار دوست رادل ندهی * ورمی دهی آن دل بجدایی بنهی * معشوق هزار دوست
 بیایه (هزار دوست وصف ترکیبی در بیک دوستلی یعنی نیک عاشقلی (را ادات مفعول (ندهی
 نو تک قحقی و دالک قحقی و کسر یله و هائک کسر یله فعل نفی مستقبل مفرذ مخاطب
 ویرمه سین دیمکدر (معشوق مفعول اولی و دل ثانیسی (ور و اکردن محضدر تنکه کراتله ذکر
 اولدی (میدهی فعل مضارع مفرذ مخاطب فعل شرطدر (بجدایی با حرف صله (و با حرف
 مصدر (بنهی با حرف استقبال (نهی نو تک قحقی و کسر یله و هائک کسر یله فعل مضارع
 مفرذ مخاطب قو یاسین دیمکدر جواب شرط در (آن دل مفعول صریحی و بجدایی غیر صریحی

(محصول بیت) يك دوستی مشوقه كوكل و پر ميه سين يعنى اكاشق اولياسين و اگر اكا كوكل و بزوب عاشق اولورسك اول كوكلی فراقه قورسین یعنی وصال میسر اولوب فراق چكر (جدایی ده یای اول اشبا عیدر دین فاسد سو بلیش که بیا اصلیه در) بشه نك نو ننی کسره به تخصیص ایلین بی و جه اباش ایکی مصراعك آخرنده بار کسره نك اشبا عنسدن حاصلدر دین خطا اباش * حکمت * هر آن سری که دادی بادوست در میان منه چه دانی که وقتی دشمن گردد و هرگزندی که توانی بدشمن هر سان باشد که وقتی دوست کردد رازی که خواهی نهان ماند با کسی در میسان منه اگر چه معتمد بود که هیچکس بر سر تو از مشفق تر نباشد * سری یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) یا حرف مصاحبت دوستله دیگدر (در میان در حرف ضله) منه قومه دوستله اور ته به قومه یعنی دوسته افشا ایله (وقتی یا حرف وحدت) (گردد کاف عجمک ضعی وزانک فحی ونونک سکونیه ضرر معنسانه در) یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (توانیدن قادر سین دیگدر) (بدشمن یا حرف صله) (هر سان فعل نهی مفرد مخاطب ابرشدرمه دیگدر) الف ونون ادات تعدیه در (باشد که اوله که یعنی جائز که دیگدر) (وقتی یا حرف وحدت) (رازی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیلر سک دیگدر نهان کرنی ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیگدر) (معتمد اسم مفعولدر افتعال بایندن اینساندیغک کیمسه) (که حرف تعییل) (مشفق افعال بایندن اسم فاعلدر محبتی وشفقتی معنسانه و ترادات تفضیلدر) (محصول ترکیب) هر بر اول سر که واردر یعنی هر بر سرک که واران دوستله اور ته به قومه یعنی اینکه اول سری سو بلیشوب اكا افشا ایله نه بیلورسین که بروقت دشمنک اوله یعنی اراکره عداوت دوشه و خلقه رازی افشا ایله و هر بر ضرره که قادر سین دشمنکه ابرشدرمه جائز که بر زمان دوستک اوله صکره اوتانقی لازم کلور بر راز که کیزلی فالدیغن دیلر اسک کیمسه ایله اراهه قومه اتی یعنی ایکیگز اراسته کتوزوب اتی سو بلیشک حاصلی اتی کیمسه به دعه اگر چه اینساندیغک کیمسه ایسه ده ز یا هیچ کیمسه سنک سر بکه سندن مجتلهرک و مشفقرق اولماز یعنی سن حفظ ایده منجه کندی رازی بی غیر بلر هیچ حفظ ایلن ز را کیمسه کیمسه نك سر بینه خزینه دار اولماز * قطعه * خامشی به که ضمیر دل خویش * با کسی گفتن و گفتن که مکوی * (خاموشی و خوشی و خامشی و خوشی بیا مصدر به ایله اسم اولق) (ضمیر بونده سر در) (دله و خویشه اضافتلا میلددر) (یا حرف صله) (کسی یا حرف وحدت) (گفتن مصدر در) سو بلیک معنسانه ایکی یرده به (که حرف بیان) (مکوی فعل نهی مفرد مخاطب سو بلیله دیگدر) (محصول بیت) اسم اولق بکدر کندی کوکلک سر بی بر کیمسه به دیگدر و دیمک که کیمسه به سو بلیله یعنی بر کیمسه به رازی دیگدر ن و تنبیه ایگدن که بو رازی کیمسه به افشا ایله دیوامدی اسم اولوب رازی کیمسه به دیمک بکدر * ای سلیم آب ز سر چشمه بینه * که چو پرشد نتوان بستن جوی * سلیم بونده ساده دل معنسانه در یعنی بون (آب بینه ک مفعول صریحی) (وز سر چشمه غیر صریحی) (سر چشمه رانک سکونیه بکار باشی دیگدر) (بینه فعل امر مفرد مخاطبدر بقله دیگدر) (که حرف تعییل) (پرشد چوق اولدی دیگدر یعنی چونکه چوغالدی ابرمق اولدی) (نتوان بستن بغلانی اولماز) (جوی ابرمق بستنک مفعولنی اضافه اوقده جائز پس مصدر مفعولده مضاف اولور) (بوققدر چه شدک فاعلی آبه راجع ضمیر اولور) (پس جو بده شد ایله بستن تنازع ایلر دین معنای بینه و اصل اولماش) (محصول بیت) ای ساده دل آبی بکار باشندن سد ایله ز را چوق اولوب ابرمق اولدی ابرمق بغلانی ممکن اولماز قصه دن حصه بودر که سن سرک آبی سر چشمه دلکده شد ایدوب ایکی دوداغدن

رد سر روی
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

طشهره آتی چیتیر مه والایم عالمه متشراو لور * بیت * سخنی در نهان نباید گفت * که بهر
انجمن نشاید گفت * سخنی یا حرف و حدت (در حرف ظرف نهان کبرلی) گفت گفتن
معنا سنه در ایکی برده یسه (که حرف رابط صفت) انجمن درنگ دیکدر مجمع معنا سنه
(محصول بیت) برسوزی کبرلیده دیک که اول سوزی هر مجلسه سو بلك لایق دکل یعنی
برکلام که هر مجلسه انی آشکاره سو بلك لایق وجاز اولیه اول کلامی خفیه یعنی سخنی دخی سو بلك
کرکز * حکمت * دشمنی ضعف که در طاعت آید و دوستی نماید مقصود وی جزان نیست که
دشمنی قوی گردد و گفته اند بدوستی دو ستان اعتماد نیست تا بقی دشمنان چه رسد هر که دشمن
کو چک را حقیر شمارد بدان ماند که آتش اندک را مهمل گذارد * دشمنی یا حرف و حدت
(ضعف صفت دشمندر) بعض نسخه ده دشمن ضعیف و اقدر اضا قله (که حرف بیان) یا
رابط صفت (در طاعت) در حرف صله (آید کله دیکدر) دوستی یا حرف و حدت (نماید
کوستره دیکدر نمایدندن) بوققره بی مابلقه عطف تفسیری حکمنده اعتبار اندک ملاحظه سی
یوغیش (مقصود وی لایمه وی دشمنه را جعدر) دشمنی یا حرف مصدر (کرد دکاف عجمک فحیه
فعل مضارع مفرد غائب کردیدندن بونده اوله دیکدر) و گفت اند یعنی عقلا دیشلدر (بر حرف
صله) دوستی دو ستان یا حرف مصدر و اضا فت لایمه در (تا ادا ت تعجب عجا معنا سنه
و بعضی دیکدر) که حرف تنبیه در آگاه اول غافل اوله معنا سنه (یا حرف صله) تعلق تفعل
یابندن مصدر در التعلق معنا سنه (چه رسد تقدیری چه اعتماد سدر یعنی دشمنلرک تعلقه نه
اعتماد اریشور راستفهام انکاریدر یعنی اعتماد اریشور حاصلی اعتماد یوقدر دیکدر (معنا سنی
دو دشمنلرک تعلقه نه اریشور یعنی اعتبار یوقدر دین حتی ادایی ایده همش) هر که یعنی
هر کس که (دشمن کو چک بیانیه) را ادا ت مفعول (شماردک مفعول اولی و حقیر ثانیه
) شمارد فعل مضارع مفرد غائب در شمار دیدندن بونده صایه دیکدر (بدان یا حرف صله) و آن
اشار تدر بر مقدره حال و قصه و قضیه و غیر یلری (ماند فعل مضارع مفرد غایزند مایندندن
زیرا مانستن مایندن وارو ماندن مایندن وار اولکیلری بکرمک معنا سنه در و ثانیلری قالمق
و قومق معنا سنه در حافظ پس بونده مانستنن مشتقدر دینلر غلط سو بشلدر) که
حرف بیان (آتش اندک بیانیه) و را ادا ت مفعول گذاردک مفعول اولی (و مهمل ثانیه
) گذارد دکاف عجمک ضمیمه ترک ایلیه یعنی اهما لایده (محصول ترکیب) بر ضعیف دشمن که
طاعنه کله یعنی سکا مطیع اوله و دستلق کو ستره انک مقصودی اندن غیری نسته دکلدلر الا
دشمنلک قوی و مستحکم اوله حاصلی دشمنلکنی زیاده انلک ایچو ندر سکا مطیع اولو بحبت
کو ستردیکنی تا کیم فرصت و قنسنده ایشین ایشلیه و عقلا دیشلدر کیم د و سنلرک دو ستلغنه
اعتماد یوقدر بادشمنلرک بالتعلقا سنه نه اعتماد اریشور یعنی اعتماد یوقدر هر کیکه کوچک دشمنی
حقیر و ضعیف عد ایلیسه اکا بکزر که از اجق آتشی مهمل ترک ایله یعنی ضرر ندن فور قوب
سیو ندر میه زیرا بر قلمی بر شهری بقار * قطعه * امر و ز بکش که میتوان کشت * کا آتش
چو بلند شد جهان سوخت * بکش فعل امر مفرد مخاطبدر آتشدن سیو ندر مک معنا سنه مستعملدر
و ذی روح اولنده قتل معنا سنه پس بکشک مفعولی آتش اعتبار او اورسه سیو ندر دیکدر دشمن
اعتبار او اورسه قتل ایله دیکدر (که حرف بیان) میتوان کشت کشتن تقدیرنده یعنی سیو ندر مک
و یا قتل انلک مکنندر دیکدر (مصراع ثانی ایکی وجهه بله علت اولغه قابلدر زیرا آتش دیکدر
) بلندباده قطع و ضم جاز در فتحه بی انکار ایدنلرک تدملری یوغیش (جهان سوختک مقدم مفعولدر
) (محصول بیت) بوکون سیو ندر و یا اولدر که سیو ندر مک و اولدر مک مکنندر زیرا چونکه

رد سروری

ردشمنی

مطلب

رد شراح چبعی

رد سروری و شعی

آتش حقیقی و با آتش دشمنی بلند اولدی یعنی چو غلدی و بودی جهانی یاقدی و فتابه و پردی
 حاصلی فرصت ال و پر مشیکن مضرك وضارك ضرر بینی دفع ایلک کرک ز برا بیوبوب ارتد فدن صکره
 هالی فتابه و پرر (بعضی شرح مضراع نائیده شدیرینه شود اولسه بیت موزون و مستقیم
 او آوردی دیش پس بویدن معلومدر که موزونی و ناموزونی شخص ایلز ایش یا کسانه شرح
 یازمق نه زجت ایدی (سوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه مستعدی یکننده مشترک مستعملدر
 یونکه متعیندیر (پس چو افعلی ادا ت شرط اکیوب ماضی به مستقبل معنا سنی و یرنلر معنای
 شرطی اکلزل ایش * مگذار که زه کند کارا * دشمن چو تیر میتوان دوخت * کان کندک
 مفعول اولی (وزه نائیدی) دشمن فاعلی و جمله مفعول مگذار در که فعل نهی مفرد مختلط
 (زه یایی کریشی زه کند کارایا به کریش کچوره یعنی باین قوره) بتیر تقدیری تیر شددر ضمیر دشمنه
 راجعدر (دوختک دشمن مقدم مفعول ایدر حاصلی متنازع فیه در) و تیر مفعول غیر صریحیدر
 و بو اعرابه منکر اولوب دشمنک مابعدی صفتیدر دین معنی جانبدله آشنا لغی بو غیش (دوخت
 فعل ماضی مفرد غائبدر دوختدن که مشترکدر در زیر دیکسبله برنسنه بی مختلا مق یکننده
 یونکه مراد میخل مقدر که ترکیده ده بومعنا به مستعملدر مثلا او قیله میخلدی دیرلر (محصول بیت)
 قومه که دشمن باینه کریش کچوره یعنی باین قوروب جنبه منهی اوله چونکه اتی اوقیله میخلق
 یعنی اوقه دیکوب هلاک ایلک ممکندر حاصلی دشمنه فرصت و امان و یرمک کرک * شد *
 بیخن در میان دو دشمن چنان کوی که اگر دو ست شوند شرم زده نیاشی * شرم زده وصف
 ترکیبی اقسامنددر (شرم زده نیاشی شرم زده اولیه سین یعنی اوتانیه سین (محصول ترکیب)
 ایکی دشمنک اراننده سوزی شویله سو یله که اگر بری بر یله دوست اولورسه اوتامش اولیه سین
 یعنی خیل و شرمنده اولیه سین * منوی * میان دو کس جنک چون آشت * سخن چین
 بدیخت هیرم کشت * میان دو کس لایه و ظرفی مکان (و جنک مبتدا و مابعدی خبری
) آتش و کش عیبارتیرینه سین و تایی املا ایلوب همزه مجتبله اثبات ایدر املا اجو اندن
 آگاه دکلامش (چون ادا ت تشبیه) سخن چین و صف ترکیبدر (چینیندن بحسب لغت
 سوز دیو شریجی دیمکدر اما غماز معنا سنده مستعملدر (بدیخته اضافتی بیانیه در) هیرم کش
 و صف ترکیبدر کشیدن اودن چکبچی یعنی طاشچی (سخن چین مبتدا) هیرم کش
 خبری (محصول بیت) ایکی کشینک اراننده جنک آتش کیدر اما بدیخت غماز اول آتشک
 اودون طاشچیدر حاصلی جنک آتشی او فلیکیدر * کشیدن ابن و آن خوش دکر باره دل *
 وی اندر میان کور بخت و خیل * ابن و آن کشندک فاعلی (و دل مفعول اولی) و خوش نائیدی
 (و دکر باره ظرف زمان) وی مبتدا (سخن چینه راجعدر) اندر میان ظرف مکان (کور بخت
 و صف ترکیبدر) بدیخت و مکدر الحال دیمکدر (شور بختده دیرلر خبر مبتدا در) خیل شرمنده
 معنانه در (محصول بیت) اول ایکی دشمن بر یر یله کولکلرین خوش ایدرلر یعنی مصالحه ایدوب
 باریشیرلر اما سخن چین اور تاده خبیث طالع و مکدر حال شرمنده در همان غماز لغی کندی به
 قانورایحق * میان دوتن آتش افروختن * نه عقلست خود در میان سوختن * میان دوتن لایه
 (افروختنک ظرف مکانی) و آتش مفعول افروختن یا ککندر مق معنا سنه در (خود سوختن مقدم
 مفعولیدر متعدی اولجه اما لازم فایلدن نامل ندر) و در میان ظرف مکانی (محصول بیت)
 ایکی تنک یعنی کیسه نک اراننده آتش عداوت یا ککندر مق مقتضای عقلدن دکدر کندوی اراده
 یاقق بو بیت کانه که مابقنه نسبت مقام تعلیلدر یعنی ایکی کیسه نک اراننده غماز ایلک کشیدنی
 شرو فید آتشنه یا قوب یاندر مقیدر مذکور ایلتک اولنه قطعه برینه بیت یازان غلط یازمش

زد ابن سید علی

زد ابن سید علی و شروزی

زد شروزی

زد شرح چچیا

زد شروزی

* قطعه * در سخن بادستان آهسته باش * ناندرد دشمن خونخواره کوش * در حرف ظرف
 (با حرف مصاحبت دوستترله دیکدر (آهسته باب یاب یعنی قتی قتی سوبله کیسه ایشتمون (تاحرف
 تعلیل (ندارد فعل نفي مستقبل مفرد غائب) دشمن خون خواره بیایه و فاعل ندارد (خونخواره
 وصف ترکیبیدن قان ایچجی معناسته (و هاء زسی حرف تخصیص (کوش کاف عجمک ضمیمه
 قولانی دیکدر قولانی طوتمقدن دیکلمک مراد در ترکیده ده دکله دیکجک برده قولانی طوت دربر
 (محصول بیت) سوزده یعنی سوز سوزید کده دوستترله آهسته اول یعنی یک یک سوبله تا یکم قان
 ایچجی دشمن قولانی طوتوب دکلسون ز براسر بکه مطلع اولوب خلقه فاش ایدر * پیش دیوار آنچه
 کوی هوش دار * نانیباشد در پس دیوار کوش * پیش دیوار لامه (هوش عقل واوص معناسته در
 دارک مقدم مقولیدیز (و دار فعل امر مفرد مخاطبدر (دار یزدنن اوصک طوت یعنی عقلاک اویار
 حاصلی اگاه اول غافل اوله دیکدر (تاحرف تنبیه تا یکم دیکدر (پس دیوار لامیدر (کوش
 فاعل نباشددر (محصول بیت) دیوار اوکنده اولنسنه بی که سو یلرسین عقلاک اویار یعنی عاقلانه
 دیرن تا یکم دیوارارنده قولانی اولیه یعنی سوزک دکرا اولیه ز برارازک فاش ایدر بعض نسخه ده
 هوش دار پرینه کوش دار واقعدر * حکمت * هر که بادشمنان دوستان خود صلح کند سرآزار
 دوستان دارد * با حرف مصاحبت (دشمنان و دوستان خود لامیدر (صلح کندک مفعول صریحی
 و بادشمنان غیر صریحی (که بونده اسمدر من شرطیه معناسته (کند فعل شرط (و مصراع
 ثانی جوانی (سرآزار دوستان لامیه ز در (و داردک مقدم مقولیدیز (سر بونده سودا معناسته در
 (و آزار اسم مصدر در ایچجک معناسته (دوستانه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر (محصول ترکیب)
 هر کیسه که کندی دوستلریک دشمنلری ایله صلح ایله یعنی انلرله دوستلری ایله دوستلری ایچجک
 سوداسین طوتار یعنی دوستلری بی بحضور اینلک مراد ایدر * بیت * بشوی ای خرد متدازان
 دوست دست * که بادشمنان بودهنشست * با حرف تأکید (شوی شینک ضمیمه فعل امر
 مفرد مخاطبدر (شوی یزدنن شستن دن دین سهوا باش (دست بشویک مفعول صریحی
 (وازان دوست غیر صریحی (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت (دشمنان تاضحیر
 خطابدر (هم نشست مجالسی و مخالطی دیکدر (محصول بیت) ای خرد متد اول دوستلکدن
 اللک بوی یعنی اول دوستی ترک ایله که دشمنلر کله مصاحب و مجالس اوله * حکمت * چون
 در امضای گادی مترد باشی آن طرف اختیار کن که بی آزار تراید * امضا افعال بایندن
 مصدر در کچور مک معناسته (کاره امضا قتی مفعولنه در (و با حرف وحدت (متردد تعقل
 بایسندن اسم فاعل در (باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر یا شیدندن متردد اوله سین
 یعنی ایله معنی آیتیدمی دیو (آن طرف کنک مفعول اولی (و اختیار ثانسی (که حرف بیان
 (بی حرف سلب (آزار اسم مصدر (و ترادات تفضیل (برآید حاصل اوله دیکدر (محصول ترکیب)
 چونکه برایشی کچور مکده یعنی ایشلکده متردد اولاسین حاصلی ایشلک و اینشلا مک ییتده
 دغدغهک اوله اول جانبی اختیار ایله که ایچجک مزرک و ایچجک مزرک حاصل اوله یعنی نه سن ایچجک سین
 ونه کیسه ایچجک حاصلی زحمت اولیان جانبی اختیار اینلک کرک * بیت * با مردم سهل کوی دشوار
 مکوی * بانکه در صلح زندجک مجوی * با حرف صله (و با حرف مصاحبت (مردم سهل کوی بیایه
 (مردم پرینه مرد زانار صحیح نسخه ده مخالف یازمشار و مردلک دالی سکون ایله در دیدکاری افحش
 خطایاندرد (و کوی امر در گفتن مصدرندن دیدکلر نده ایکی خطاوار اول بو که کوی بونده فعل
 دکلدز اسمدر که سهمله ترکیب اولوب وصف ترکیبی اولمش و کوی فعل واقع اولدیغی برده گفتن دن
 مشتق اولمز (کوی یزدنن مشتقدر علی کل حال بو شار حلر بو بیتک معناسته واصل اولما مشلر

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

(پس سهل کوی وصف ترکیب در ملام ورفقه سوبلیجی دیمکدر (دشوارچنگ دیمکدر مشکل
 معنانه (سهله مقابلدر که قولای معنانه در یعنی آسان (مگوی فعل نهی مفرد مخاطب
 (با حرف مصاحبت (آن اسم اشارت و که اسمدر کیسه معنانه (در صلح لامیه وزند که مقدم
 مفعولی (جنگ بجو یک مقدم مفعولی (بجوی فعل نهی مفرد مخاطبدر جویدن (محصول بیت)
 سهل کوی مرد مه یعنی رفق و ملائمتله سوبلیجی کیسه به چنگ یعنی کوچ و یا و ز سوبلیسه
 اول کیسه ایله که صلح فوسنی اورر یعنی قافرچنگ ایلك ديله یعنی صلحه مائل وراغب اولان
 کیسه ایله صواشه مائل وراغب اولسه بلکه صلح اوزره اول انکله * حکمت * تا کار بزر برمی
 آید جان در خطر افکندن نشاید * تا بونده حرف توفیتدر (کار مبتدایر می آید خبری حاصل
 اولور دیمکدر (بزرخبره متعلقدر در حرف صله (خطر خاٹک و طانک فتحله یله خوف معنانه در
 افکندنک مفعول غیر صریحی (وجان صریحی (محصول ترکیب) مادامکه ایش آنچه والتونله
 حاصل اولور کئی جانی خوف و خطرله رائق لایق دکل یعنی ضرری دفع ایلك ایچسون مالی
 صرف ایلك لازمدر زیرا مشهور سوزدر که مال بلایه قلمساندر * بیت * چودست از همه حیلتی
 در کست * حلاست بردن بشمشیر دست * دست مبتدا حیلتی یا حرف وحدت (در حرف
 تا کید (کست کاف عجمک ضعی و کسری وسین اولک فتحی و کسری یله لغتدر (بونده سینده
 فتح لازمدر قافیه ضرورتچون (اما کافده ایکی حر که یله جا زدر در فعل ماضی مفرد غائب
 مینی لیمفعول معنانه در خبر مبتدادر کسلدی و اوزلدی دیمکدر (حلاست مقدم خبر (بردن
 مؤخر مبتدا (و دست مفعول صریحی (و بشمشیر باه صله ایله غیر صریحی (محصول بیت)
 چونکه ال جمع جمله زدن اوزلدی و کسلدی یعنی هیچ وجهله جمله به مجال فالما یحقی قلیه ال
 صومقی حلالدر زیرا اخر الخیل السیفدر * بند * برچیز دشمن رحمت مکنکه قادر شود بر تو رحمت
 نکند * (محصول ترکیب) دشمنک مجزئه و زبونه مرحت ایله یعنی زبوند دیواسرکه زیرا
 قادر او اورسه اول سنی اسرکز بونتری نظم ظن ایدوب اولنده بیت بازان نهدن نظم فرق ایدردکل
 امیش * بیت * دشمن چوبینی ناتوان لاف از بروت خود مزین * مغزیست در هراسخوان
 مر دیست در هر پیرهن * دشمن بینی تک مفعول اولی (و ناتوان ثانیسی (بروت بانک ورائک ضمه یله
 بقدر رکه عربجه شارب و سبیلت دیر (مغز بینی وایلك معنانه در (یا حرف وحدت
 (مر دیست در یا حرف وحدت) پیرهن کوملک مضراع ثانی اوله نسبت حکم تعلیلده واقعدر
 (محصول بیت) چونکه دشمنکی ناتوان وضعیف کوره سین کندی بیفکدن لاف اورمه یعنی
 قوت و قدر تکه مغر و اولوب یعنی بور و لاف اوروب اوکنه زیرا هر کوه ایلك وار و هر کوملکده
 اروار یعنی عالم خالی دکلدر هیچ سزم مدیکن ن کا ه اولور که ارلکار و بهادر لکار کاور که آدم
 حبران فالور تنکه ترکیده سزم مدیکن طاش باش یرادریرل (مزین نهیدر زدنن دین اصابت
 ایلماش * لطیفه * هر که بدیرا بکشد خلق را از بلای او برهاند و اورا از عذاب خدای *
 بدی یا حرف وحدت (را ادات مفعول یکشد که مقدم مفعول ایدر (خلق را را ادات مفعول
) برهاند که مقدم مفعول صریحی (از بلای اولامیه ایله غیر صریحی (برهاند یا استقبال ایله فعل مضارع
 مفرد غائب قور تاردر دیمکدر (الف و تون ادات تعدیه در اصلی رهیدندر صکره رهانیدن اورا
 موطوفدز خلق رایه (محصول ترکیب) هر کیسه که بر برامزی قتل ایدرسه خلقی انک بلاسندن
 خلاص ایدروائی عذاب خداین زیرا یشاد فچه کناه کسب ایدر که عذابه باعث اولور * قطعده *
 پسندیدست بخشایش ولیکن * منه بر ریش خلق آزار هم * پسندیدست با عجمک فتحیه اصلی
 پسندیده استدر هاء مجمله و همزه مجمله ایله پس ضرورت وزن ایچسون ایکی یله کتابندن

دشمنی

دشمنی

ردابن سید علی و سروری

ز دستوری

ردابن سید علی

و تعلق در ترك اواندی ایدمی ایگین بیله کاییده اثبات ایدوب وصل هره ایله دینلر غلط ایشلر
 (بشایش اسم مصدر در اسر کیش معنائه یعنی مرحت) لیکن ادات استدراک (منه فعل نهی
 مفرد مخاطبدر (نهییدن قومه دیمکدر نهادندن دین شهو ایش) (ریش بونده یاره در) خلق
 آزاره اضافتی بیانه در (خلق آزار وصف ترکیبدر آزار بیدندن خلق انجیدبجی دیمکدر آزریدن
 اخذ ایلمن خطا ایش) (مرهم یاره یاره قودقلری نسته دز مفر بدر (منهک مفعول صریحی (و پریش
 غیر صریحی (محصول بیت) مرحت مفعولدر ولیکن خلق انجیدبجینک یاره سنه مرهم اوره یعنی
 ظالمی اسر کیوب در دیننه درمان ایلمه حاصلی ظالمه رحم ایلمه * ندانست نکه رحمت کرد بر مار * کان
 ظلمت بر فرزند آدم * ندانست فعل نفی مفرد غائب بیلدی دیمکدر و جائزدر که استفهامی
 متضمن اوله یعنی بیلدی دیمک اوله (آن اسم اشارتدر که به) (که بونده اسم واقعدر کس معنائه وان
 ندانستک فاعلیدر) (رحمت کردک مفعول صریحی و بر مار غیر صریحی که حرف بیان (آن اسم اشارتدر
 زحمت و میدادر) (وظلمت خبری بر حرف استعلا ظلمه متعلق (فرزند آدم لامیه (محصول بیت)
 بیلدی و یا بیلدی اول کیسه که ییلانه مرحت ایدوب انی قتل ایلمد بکه اول مرحت آدم اوغلار بنه
 ظلمدر زیا فرصت بولدقده آدمی صوفار رحم ایلمز ایدمی ا کارم ظلم صریحیدر * تحذیر * نصیحت
 از دشمن پذیرفتن خطاست ولیکن شنیدن رواست تا بخلاف آن کار کنی و آن عین صوابست *
 پذیرفتن یاه عجمک قحی و ذال عجمه کسری و رانک ضمیمه قبول ایلمک معنائه در بونده و میدادر
 (و نصیحت مفعول صریحی و از دشمن غیر صریحی) (و خطاست خبری لیکن ادات استدراک
 (شنیدن مبتدا رواست خبری جائز دیمکدر) (تاخریف تعلیل بخلاف آن کنینک مفعول غیر
 صریحی) (و کار صریحی و آن اسم اشارتدر خلافه و مبتدا (عین صوابست بیانه و خبر مبتدا
 (محصول ترکیب) (دشمنن نصیحت قبول ایلمک خطا در اما ایستک جائزدر تا کیم اول نصیحت
 خلافتجه ایش ایشلیه سن و اول خلاف خود عین صوابدر * منوی * حذر کن ز آنچه دشمن
 کو بد آنکن * که بر زانوزنی دست تعابن * که حرف تعلیل (بر حرف استعلا (زانوونک ضمیمه دین
 معنائه در که عربچهر که دیرر (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب اورز سن دیمکدر) (زیندن
 دست تعابن لامیه در محجاز (زینک مفعول صریحی (بر زانو غیر صریحی (تعابن تفاعل باندن مصدر
 الدائم معنائه بونده مشارکت مراد دکلدر (محصول بیت) حذر ایله اول نسته دنگه دشمنک
 سکا انی ایله دیده یعنی دشمنک سکا پیوردیغی نسته دن حذر ایله صقین انی ایستله زیرا تعابن و ندهات
 النی دیز بکه اورز سن یعنی انک سوز یله برایش ایلسرک الدانوب پشیمان اولور سن نیچون دشمن
 سوز یله عامل اولدم دیو * کرت راهی نماید راست چون تیر * ازو بر کرد راه دست چب کبر * کرت
 ناخیر خطاب (راهی یا حرف وحدت) (نماید فعل مضارع مفرد غائب ضمیر تا مفعول اولی راه
 ثانیسی) (راست صفت راهدر) (چون ادات تشبیه) (ازوا صلی از او در ضمیر اوراهه راجعدر
 بعض نسخه ده او زیته آن واقعدر اسم اشارتدر راهه) (بر حرف تأکید) (کرد کافی عجمک
 قحیه فعل امر مفرد مخاطبدر رکردیدن د و ن دیمکدر ارجع معنائه (راه دست چب لامیه
 و بیانه در بونده چب ذکرى راست مناسبتله در زیرا چب صوله و راست صاغه دیرر
 راه کیرک مقدم مفعولی (محصول بیت) کرسکادشمنک اوق کی بطوغری یول کوسترسه البته اول
 یولاندون وصول ال یوانی طوت بوندن مراد بودر که دیدیکنک خلافتی ایشله * حکمت *
 خشم بیش از حد وحشت آرد و اطافى وقت هیت بردنه چندان درشتی کن که از توسیر کردند و نه
 چندان نرمی که بر تو دلیر شوند * خشم بیش بیانه و مبتدا اضافتی بخیر ایلملر لذت کلامدن
 فی ذوق ایشلر (از حد بیشه متعلقدر) (وحشت بونده نفرت معنائه در) (آردک مقدم مفعولیدر

ردابن سید علی و سروری

(و آردخبر مبتدأ در (لطف بی وقت ده بیانیه در و مبتدأ (هیئت ببردك مقدم مفعول بعد
 (یر دخبر مبتدأ در (در شتی درشت ابری دیسكذ ز غلیظ و خشن معنا سنه (یا حرف
 مصدر غلظت و خشن معنا سنه در (سبرونك كی بولده اوصا سبقت و نفرت اعلك
 معنا سنه در (كوردنكافی عجمك فحبله فعل مضارع جمع غائبه اوله در معنا سنه كینونت
 افاده ایدز سندن اوصا نه ل دیکدز (نرمی نرم یومشق یا حرف مصدر (دایر بهسا در
 معنا سنه در غلبه دن کنا بندر (محصول ترکیب) حددن زباده غضب نفرت و وحشت
 کتوز ز یعنی غضوب اولان کیسه دن خلق نفرت ایدر کلب عقوردن نفرت کبی و وقتسز اطف
 آدمك هیئت و صلابتی ایلسدر یعنی عزت و حرمتی ضایع ایدر امدی نه اولقسدر خشونت
 و غلظت ابله که سندن طوبار یعنی اوصا ثوب نفرت ایدر لونه اولقدز ملائمت و رفیق ابله که
 اوزریکه بهسا در اولوب غاب اولار حاصلی نه یاوز اول اصلا سین نه یواش اول باصلا سین
 * مشوی * در شتی و نرمی بهم در بهست * چو فاصد که جراح و مرهم نهست * درشت ابری
 دیکدر یومشق مقابلی (با حرف مصدر) نرمیده ده با حرف مصدر در (بهم با حرف صله) وهم
 ادات اجتماعدر همچنانه و همعجزه و همراه کبی پونده بری بر یله دیکدر (در بانك افاده ابلدیکی
 معنایی تا کید ایدر) به يك دیکدر (فاصد اسم فاعلدر فان الیچی معناسنه مصدری فصد کاور
 فانك فحیی و صادك سکونیه (که حرف بیان) جراح یاره اوران کیسه پونده مراد طبری یاره لیکدر
 (مر هم نه وصف تر کیدر نهیدندن مر هم قویچی دیکدر (محصول بیت) خشونت
 و ملائمت بری بر یله یعنی یله اولوق یکدر نژده بیورد یعنی کبی فان الیچی کبی که هم طبری یاره ل
 وهم اولکنتی ایچون بنه مر هم قوی یاره به (بهم در بهسك تقدیرینی در بهم بهست دین ترکیب
 فارسینك استعما لانه و اصل دکل امش * در شتی نکیرد خرد مند پیش * نه سستی که ناقص کند
 قدر خویش * در شتی نکیردك مقدم مفعولی (و خرد مند فاعلی) و پیش مفعول ثانینی (نه سستی
 بنه سستی نکیردك مفعولیدر یعنی مقدر نکیردك تقدیری سستی هم نکیرد (که حرف تعلیل) یا
 حرف بیان) قدر خویش لامیه و کندك مفعول اولی و ناقص ثانینی (محصول بیت) خرد مند
 یعنی عاقل کیسه خشونت و غلظتی او که طو تمایز یعنی خشونت و غلظتله عاقل اولماز
 حاصلی درشت خوبالغی عادت و پیش ایدمز ملائمت و تواضعی دخی کار ایدمز که کنددی
 قدرینی ناقص ایلده یعنی زیاده رفیق و ملائمت آدمی خلق باننده بی قدر ایدر * نه مر خوبشتن را
 فرونی نهید * نه یکباره تن در مذات دهد * نه حرف نفی معناده نهید مقیددر نهید تقدیرنده
 (مر زانك معناسنی تأکید ایدر) خوبشتن و اور سمیله کنددی دیکدر (فرونی یا حرف مصدر در
) نه بنه حرف نفی دهده مقیددر (یکباره بر گره دن و پراوغوردن دیکدر) تن پونده وجود
 معناسنه در (در حرف صله) مذلت لامك تشدید یله مصدر مقیدر ذلت معناسنه (دهد فعل
 مضارع مفرغ غائبدر و بررد دیکدر ابکی فعلک یله فاعلی خرد منددر (محصول بیت) عاقل اولان
 کنددی به ارتقاق قوم یعنی تعظیم و تکبر ایدوب کندینی بیولك طومنز حاصلی بیولك فرو بر گره دن و بر
 اوغوردن کنددی وجود بینی ده مذلته و برمن یعنی کیندینه تحقیر ایدر و وجود بینی ذات وهوانه
 دشورمز حاصلی نه مقدارندن زیاده بیولك نوروته کندینی ذلیل و حقیر طوتوب کوچکلوز حاصلی
 کندینی ذاته دشوروب پایمال ایدرمز * مشوی * شبانی یا بدر کفت ای خرد مند * مر ا تعلیم ده
 پیرانه يك بند * شبان شرنك ضمیمه جوان دیکدر (یا حرف وخت) یا بدر یعنی یا بدرش (ده دالاک
 کسر یله وهله اصلیه ابله فعل امر مفرد بخا طبردر د هیدندن و یر دیکدر دادندن دینلر شهو
 ایشلر) پیرانه هاه رسمی بولك کبی بولده تخصیص و لیاقت معناسنی افاده ایدر (محصول بیت)

رد شتی

رد این سید علی و سروری

بر جوان بااست دیدی ای خرد منسد بکا بیره لایق و مناسب بر بند و بر یعنی بکا بر نصیحت و بر
 * بگفتا نیک مردی کن نه چندان * که کرد چیره کرک تیز دندان * نیک مرد وصف ترکیبدر
 (یا حرف مصدر) که حرف تعلیل (کرد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (چیره
 چم چمک کسر یله غالب و بیکن معنایه در) (کرک تیز دندان بیایه تیز دندان وصف ترکیبدر
 کسکین دیشلی دیمکدر) (کردد کرک اسنی و چیره خبر یذر زیرا معنای ضیوروتی مستفیدر
 (محصول بیت) بابایی جوانه دیدی نیک هر دلک ایله یعنی رفیق و این اوزره اول اما اولقدر دکل که کسکین
 دیشلی قوردسکا غاب اوله و قیونلریکی هلاک ایلیمه حاصلی اول دکلو ملایم اوله که سکا ضرر مرتب
 اوله جوانه لایق و مناسب بند بو قدر اولور ایچی * حکمت * دو کس دشمنی ملک و دیند پادشاه
 بی حلم و زاهدی علم * اف و نشر مرتب طریقه (محصول ترکیب) ایچی کیسه مملکت و دینک
 دشمن یذر بر یعنی پادشاه بی حلم در که غضبی سبب یله خلق اندن نفرت ایدوب قفسار و مملکتی خالی
 فالور بر یسیده زاهدی علندر که جهلی سبب یله دیندار اولان امییری طریق مستقیم اضلال ایدوب
 ضلالت دوشور * بیت * بر سر ملک مبادان ملک فرمانده * که خدارا بود بنده فرمان بردار *
 (بر حرف استعمال) سر ملک لامیه (مباد نهیله دعا در) آن تقدیری آن کس در (ملک فرمان ده
 بیایه) فرمان ده وصف ترکیبدر بوری و بر یعنی معنایه (که حرف رابطه صفت) بنده فرمان بردار
 بیایه (فرمان بردار وصف ترکیبدر بوری و بر یعنی معنایه) (فالور یعنی معنایه لازمی بوری
 طویجیدر (محصول بیت) مملکت اوزر یته اول کیسه بوری و بر یعنی پادشاه اولسون که خدایک
 بو برون طویجی قوی اولیمه یعنی امر و نهیته مطیع اولوب اکا امتثال ایلیمه و جائز در آن اسم
 اشارتی ملک فرمان ده اوله پس (محصول مضارع) مملکت اوزره اول فرمان و بر یعنی پادشاه
 ثابت و قائم اولسون یعنی هالک و فانی اولسون آه حاصلی پادشاه ظالمه بددعا در * حکمت * پادشاه
 باید که تابعدی بردشمنان خشم زاند که دوستانرا اعتماد نمائند آتش خشم اول در خداوند افتد آنکه زبانه
 بخصم رسد بازسد * باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر (که حرف بیان) تا حرف انتها
 (بجدی با حرف صله) یا حرف وحدت (بردشمنان) بر حرف استعمال و یا حرف صله (خشم خاک قحی
 و کسر یله لغتدر) (زاند فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی تحتیده پادشاهه زاجع ضمیر در وصفه و اول
 صریحی خشم و غیر صریحی بردشمناندر و وجهه فعلیه خبر میدا در که پادشاهدر را باید ندن
 مستقدر را ندن دینلر سهو ایشلر) که حرف بیان (دوستانرا را حرف تخصیص (آتش خشم
 بیایه بو کلام ماقبله نسبت حکیم تعلیلده واقعدر) (در حرف صله خداوند خشم لامیه صاحب
 خشم دیمکدر) افتد هر نه نیک قحی و ضمیه فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی تحتیده آتش خشمه
 زاجع ضمیر در دوشر دیمکدر) (آنکه اندن صکره دیمکدر) (زبانه زانک قحی و ضمیه آتش یا لیک
 بخصم با حرف صله) (رسد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده زبانه زاجع ضمیر در
 یا حرف عطف) (رسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی سابق کیدر (محصول ترکیب) پادشاه
 کر کدر کیم دشمنلره بر خده و بر مرتبه ده غضب سورمه که دوستلر اکا اعتمادی قابلیه زیرا
 جائزدر کیم دوستلر غضبندن خوف ایدوب کیندوبه ضرر ایشد زول هیچ نسه ایشلر سه ده
 نفر نلری مقرر در (زیر آخشم آتشی اول صاحبینی یا فراندن صکره یا لیک خشمه ایشد و یا ایشیمه
 حاصلی کند یته ضرری مقرر در پس خصمه ضرر یا ایلیمه و یا ایلیمه * مشوی * نشاید بنی آدم
 خاکراده * که دوسر کند کبر و تندی و یاد * نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب عربیده لایق
 معنایه (بنی آدم لامیه اصلنده بنی ایدی اضافه تون ساقط اولمشدر) خاکراده اضافه تون بیایه در
 خاکراده وصف ترکیبی در بحسب لغت طریقا قدن طویجی دیمکدر لکن مراد خاکدن مخلوق

رد این معنی علی و سمروری

ردیفی

اولندر (که حرف بیان (در حرف صله (حرف ظرف طوتن ابوطوماش (در سر کنندک مفعول
 غیر صریحی (و کبر معطوفائیه صریحی (تندابنی دیمکدر یعنی کسکین (یا حرف مصدر یا وراق
 وحدت دیمک او اور (یاد بوده هوا معناسنه در که خفتدن عبارتدر (محصول بیت) لایق ذکدر
 خاکدن مخلوق اولان بنی آدم که باشنه کبر وحدت و هوای ایلیه یعنی بونلری باشنه قویه (حاصلی
 بو نلره متصف اولق لایق ذکدر * ترا باجنین کرمی و سرکشی * بندارم از خاک یار آشی *
 تراستی دیمکدر (با حرف مصاحبت (چنین تشبیه معناسنی متضمن اسم اشارتدر (حاصلی ادات
 تشبیه ایله اسم اشارتدن مر کدز بونجلین دیمکدر (کرم اسپیح دیمکدر بونده نیز معناسنه دز
 (یا حرف مصدر مر ادجدت و تبر لکدر (سرکش و صف ترکیبیدر (بحسب لغت باش
 چکلیجی دیمکدر کشیدندن مشتق امامعاند معناسنده مستملدر (یا حرف مصدر معاندق دیمکدر
 (بندارم فعل نفی مستقبل متکلم و حده (مفعول صریحی ترا در و غیر صریحی بونجلین باجنین ایله
 از خاکدر (یا حرف عطقدن عربده ام و او کبی آتشیده کی یا ضمیر خطا بدر (محصول بیت)
 سنی بو حدت و سرکشکله ظن ایلمرکه خاکدن سین بو خسه آتشدن سین یعنی بقیمه و ظنم
 یوقدر که بنی آدم کبی خاکدیمی خلق اولدک بو خسه شیطان همین کبی آتشدیمی (حاصلی
 بویکی معنی بندشده متردد (بعض متونده مصراع ثانی بندارم از خاکنی از آتشی واقعدر
 ایکی بیا خطا بله (محصول مصراع) سنی خاکدن مخلوق اولدنگ ظن ایلمر بلکه عزازل
 ملعون کبی ناردن مخلوق سین (دعا کویق قنده اشبه و اوچه متون بودز نامل تدیر * قطعه *
 در خاک بیلقان برسیدم بعابدی * کتم مر ابتریت از جهل پاک کن * در حرف ظرف (خاک
 بیلقان لامیه بیلقان بانک فحی و بانک سکونیه و لامک فحیله بدخشان ولابنده برناخه نک
 اسمیدر (بعابدی یا حرف صله (و یا حرف وحدت (کتم تقدیری کفتمش در مر او پاک کن فعلنک
 مفعول صریحی بیدز و بتریت از جهل غیر صریحی (محصول بیت) بیلقان ولابنده برناخه
 ابرشدم در حضرت شیخ یعنی سیاحلم زمانده ا کا واصل اولدم زیرا حضرت شیخک دنیا بی
 کریمکدن مرادی اهل الله و صولدر پس هر یزده که بر عزیز ایشته آنک جاننه عزم ایدرمش
 تنکه بعض حکایه زدن معلومدر اول عابده دیدم بنی تربتکله جهلدن پاک ایله حاصلی بنی ارشاد ایله
 * کفتا برو چو خاک تحمل کن ای فقیه * یا هر چه خوانده در ز بر خاک کن * کفتا هاب دیدی
 (یزویه مکسور ادات تأکید در (بانی ضله اوقیان زوستایلیق ایدرمش (جوادات تشبیه
 فقیه دن بونده مر ادالمدر (یا هر چه یا حرف عطف (خوانده ماضیدن قسم در (و یا ضمیر
 خطاب (و همزه حرف توسل هر نیکه اوقومشک دیمکدر (در حرف تأکید (ز بر خاک لامیه
 (از یر زانک کسر یله آت معناسنه عربجه تحت در ز (محصول بیت) عابده دیدی ای فقیه
 وارخاک کبی هر جفا و جوره تحمل ایله (زیرا علمک مقتضاسی تواضع و تحملدر کبر و غرور دکل
 پس اگر سکا کبر و غرور علم تواضع و تحمله مانع اولورسه جمیع اوقودنیکی یعنی تحصیل
 ایله بیککی خاک الله ایله یعنی نسبا منسیا ترک ایله زیرا درویشلک و صوفیلیق علم و معرفت
 وجود بله تحصیل اولماز بلکه یوقلق و فنا ایله کسب اولور انکی چون مشایخ علما ارشادنده
 زحمت چکر ز یر عالم و همدن خالی دکل پس عابدک مرادی بودر کیم علم و کمال ایله تحمل تواضع
 ال و یرسه فیها و نعمت و الابونلر اسباب بند اردر که در ویشلکه مانعدر پس بونلری
 فراموش اولمش مزانه تنزیل ایدوب آسوده حال اول که علم لدنی منسر اوله حاصلی یا علمه
 تحمل و تواضع ایله و یا علمی ترک ایله مانع راه اولسون * مطایبه * بدخوی در دست دشمنی
 کفر سارست که هر کجوار و داز چنک عقوبت او خلاص نیابد * بدخوی و صف ترکیبدر

ردیفی سید علی و سرورزی

یارامن خوبی دیمکدر (در حرف صله دریا معنا سنه) دست دشمن لایمه (و با حرف و حدت)
 (که حرف رابط صفت) هر کجا که هر قنده که دیمکدر (که حرف بیان دوز) زود فعل مضارع
 مفرد غائب کیدر دیمکدر (چنگ عقوبت بیسایه) او به اضافت لایمه در (بناید فعل نفي مستقبل
 مفرد غائب) (محصول ترکیب) بدخوی بردشمن الله که قنار دوز که هر زه به کیدر سه آنک عقوبتی
 بیچه سندن خلاص بولاز یعنی بدخوی یق آ که بر بلاد که قنده کیدر سه المذن خالی اولماز * بیت *
 ا ک ز دست بلار فلک رود بدخوی * زدست خوی بدخویش در بلا باشد * دست بلا لایمه دوز
 مجازا (بر فلک اوزره دیمکدر) دست خوی بدخویش لایمه و بیسایه و لایمه در لف و نشر
 طریقه (محصول بیت) اگر بلا اللدن بدخوی فلک اوزره کیدر سه یعنی فلک چقر سه
 کندیك برامن خوبی اللدن بلاده اولور یعنی کندیك برامن خوبی هر قنده کیدر سه کندی به
 قرین بدتر * بند * چو بیق که در سپاه دشمن تفرقه افتاد توجه باش و اگر جمع شوند از پریشانی
 اندیشه کن * که حرف بیان (در حرف صله) سپاه دشمن لایمه (تفرقه تقمیل بایندن مصدر در
 یاه مصدر زینه سماع حذف اولنوب بدانه تاو برلشدر طاغیقلق دیمکدر (باش فعل امر مفرد مخاطبدر
 باشی دندن جمع اول یعنی پریشان و بی حضور اوله) (محصول ترکیب) چونکه کوز سه سین که
 دشمنک لشکرینه پریشانلق و پراکنده لک و شدی سن جمع اول قورقه و اگر کوره سین که
 جمع اولوب دیرنک ایدر لر پریشانلقدن اندیشه ابه یعنی صفین در تکراری سنگیون اولسون
 * قطع * بر و بادوستان آسوده بنشین * چو بیق در میان دشمن جنگ * برو بانک کسری
 و رانک فحیله فعل امر مفرد مخاطب کیت دیمکدر (بانک ضمیله دینتلرز و ستاییلغه مائل اعشدر
) و پرو رفتن مضمرندن مشتقدر دینتلر علم اشتقا قله اصلا مناسبتلری بوغیش (با حرف
 مصاحبت) آسوده بونده مستریخ معنا سنه در یعنی فارغ و راحت دیمکدر (محصول بیت)
 وار دوستلر کله آسوده حال و فارغ البال اوتور یعنی حضور ابه چونکه دشمنلرک اراننده جنگ
 وجدال کوره سین * و کرینی که با هم یک زبانند * کان را زه کن و بر باره بر سنک * با هم بری بریله
 دیمکدر (یک زبان زانک فحی و ضمیله وصف ترکیبی در بردیالی معنا سنه یعنی متحد و متفق
) کان را را ادات مفعول (زه کن زه کرش دیمکدر زانک کسری و هاه اصلیه ابه) کن کافی عربک
 ضمیله ابه دیمکدر فعل امر مفرد مخاطبدر کیتدندن (کان مفعول اولی و زه ثانیه) (بحرف
 استعلا) باره هاء رسمیه و بارو اوله حصار معنا سنه دز (و ابکیچی بر فعل امر مفرد مخاطبدر
 پر بدندن ایلت دیمکدر) سنک مفعول صریحی (و پر باره غیر صریحی) (محصول بیت) و اگر دشمنلرکی
 بری بریله یک دل و یک زبان کوره سین یعنی متفق فی الکلام و متحد فی المرام کوره سین جنگ
 ایچسون یا یکی قور و حصاره طاش ایلت یعنی سنکله جنکرینی مقر زیلوب صواشته حاضر
 اول حصار اوزره طاش ایلت دیمکدر مرادی بودر که دشمن حصاره یوریش ایلد که ا کا اتچیون
 طاش حاضرله (زیرا اول زمانده طوب و توفنک بوغیش اما اوق و سائر سلاحلر و ارامش) (دیرر که
 طوب و توفنک دیرر یوزیل انجیق وارانکر وسدن یعنی لهدن چیقالی و العهده علی الراوی * تنیده *

قد این سید علی و سروری
 قد این سید علی و سروری

دشمن چوارهمه حلیتی در ماند سلسله دوستی بچینا ندیس آنکه بدوستی کارها کند که دشمن
 نتوان کرد * حلیتی یا حرف تنکیر (در ماند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده ضمیر دشمنه
 راجعدر فعل تعلیل و اقدرد) تقدیری چودر ماند از همه حلیتی دوز (سلسله دوستی بیسایه) (با حرف
 مصدر) (بچینا ند یا استبدال ابه فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده دشمنه راجع ضمیردر
) (چینا نیدن دیره در دیمکدر یعنی دوستلق و محبت اظهار ایدر جواب تعلیلدر) (وجله تعلیلیه
 خبر مبتدادر که لفظ دشمندر) (پس بونک کی برارده مطلق عطف معنا سنی افاده ایدر) (آنکه

اندن صکره دیمکدر (بدوستی با حرف مصصا حبت) با حرف مصدر (کارها کندم مفعول
 صریحی (بدوستی غیر صریحی) که حرف رابط صفت (دشمن مبتدا) نتوان کرد کردن مناسبه
 خبری (محصول ترکیب) دشمن چو نکه حیلہ دن ما جز قالہ دو ستمق سلسلہ سنی ذہرہ در
 یعنی محبت و دوستی اظهار ایدر و اندن صکره دوستی صورتیله ایشرا ایلر کہ دشمن دفع ایلکه
 قادر دکلدر * بند * سر مار بدست دشمن بکوب کہ از احدی الحسینین خالی نباشد اگر این غالب
 آمد مار کشتی و اگر ان از دشمن رستی * سر مار لامیه (با حرف مصصا حبت) دست دشمن لامیه
 (بکوبک سر مار مفعول صریحی) بدست دشمن غیر صریحی (با حرف تأکید) کوب کاف
 عز یک ضمیله فعل امر مفرد مخاطبدر کو بیدندن (کو فتندن در دینلر خطا ایشلر) کاف
 بحمله در دین غلط سوبلش (که حرف تعلیل) احدی همزه نک کسری و حاک سکونی
 و دالک فحیله احدک همزه نک و حاکک فحله ل یله مؤنثدر (حسنین حاکک ضمی و سیک سکونی
 و نونک فحی و یانک اولیکده و نائیده سکونیه حسنی نک نشیه سیدر کہ احسنتک مؤنثدر) افضلاک
 فضلی و اعلی نک عیسا مؤنث اولدینی کبی موصوفی محذوفدر (تقدیری احدی الفاسد تین
 الحسینین ایکی کو کویک فائده نک بر یسندن (خالی نباشد خالی اولماز دیمکدر) این اسم
 اشارتدر دشمنه (کشتی فعل ماضی مفرد مخاطب دپهلدک یعنی قتل ایلدک دیمکدر) و آن اسم
 اشارتدر ماره (رستی رانک فحیله فعل ماضی مفرد مخاطبدر (رستن دن قور تلدک دیمکدر
 (محصول ترکیب) مارک کله سنی یعنی باشنی دشمن الیله دوک از یعنی دشمنکه اتی اولدرد
 زیر ایکی کوزل فائده نک برندن خالی اولماز سن اکر دشمن ماره غالب اولور سه ماری قتل ایشلش
 اولور سین (و اکر مار دشمنکه غالب اولور سه دشمندن قور تلدک یعنی قور تلش اولور سین * بیت *

بروزمه که این مشو که خصم ضعیف * که مغز شیر برارد چودل زجان برداشت * با حرف ظرف
 روزمه که لامیه اسم مکاتدر صواش یرینه درلر اما بونده جنگ مراد در (این همزه نک و میمک
 کسردل یله امین معاسته در (مشو میمک و شینک فحله ل یله فعل نهی مفرد مخاطبدر شو بدندن
 اولد دیمکدر (خصم ضعیف بیانیه) که حرف تعلیل (مغز شیر لامیه مغز بینی و ایلک بونده باشک
 پیشی مراد در (شیر ارسلان (برآرد چبقارر (چو حرف تعلیل (دل برداشتک مفعول صریحی و زجان
 غیر صریحی (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی دیمکدر (محصول بیت) صواش کونده
 خصم ضعیفدن امین اوله زیرا ارسلانک بینی سین چبقارر چونکه دینلی جانندن قالدردی یعنی
 خصم هر قدر ضعیف اولور سه جانندن نا امید و آنچه ارسلان حله ایدوب آتی هلاک ایدر بس خصمک
 ضعیفه بهی اولماز که گاه اولور که ضعیف اقویا ایشن ایشلر نکه ملک زاده کوتاه و حقیر حکایه سنده
 کچدی * بند * خبری که دانی که دلی بیازارد تو خاموش باش نادگری بیارد * خبری با حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب (که حرف بیان (دلی
 با حرف وحدت (بیازاردک مقدم مفعولدر (تا حرف تعلیل (دیگری با حرف وحدت (بیازاردک
 فاعلی نحتده دیگره راجع ضمیردز و مفعولی بر مقدر خبر (محصول ترکیب) برخی که بلور سین که
 بر گو کل انجیسد یعنی اول خبری سو یلدیکک تقدیر چه یله سین که بر خاطر انجوب
 بریشان اولور اول خبری سن سو یلد و دیمه تا * کیم برخی کیمسه کتوروب سو یلسون
 * بیت * بلبلای مزده یهاز یار * خبر بدیوم باز کنار * بلبلای الف حرف ندا (مزده بهار لامیه
 (خبر بد بیانیه) و کنارک مفعول صریحدر (بیوم غیر صریحی بازادات تأکید کنار فعل امر
 مفرد مخاطب ترک ایلد دیمکدر (محصول بیت) ای بلبل سن بهار مزده سین کتوروب زیرا سکا
 دوشن اولدر ویرا ماز خبری یوم شو مه ترک ایله که بد خیرا کالایقدر * تحذیر * پادشاه را

رد ابن سید علی و سروری
 رد ابن سید علی

بر خیانت کسی واقف مگردان مگر آنکه که رقبول کلی و ائق باشی و گرنه در هلاک خود همی کوشی *
 (پادشاه را را ادات مفعول) (بر حرف استعلا) (خیانت کسی لامیه و یا حرف وحدت) (مگردان)
 فعل نهی مفرد مخاطبدر (گردانیدن ایله دیمکرد اصلی گردیدن اولوق معنای سهه یعنی
 صبروزت معنای سهه و الف و نون ادات تعدیه در ایلك معنای سهه افاده ایدر (مگردان استعلا) (آنکه)
 اولوقت دیمکرد (که حرف بیان) (قبول کلی بیانیه) (وائق اسم فاعلدر معتمد معنای سهه مصدری
 و ثوق و ثقیه کوزر عدّه وزنی ترکیب طبعی معنای سهه) (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوله سین دیمکرد (و گرنه استنادن مستفاد یعنی واکر و ائق کلی اولرسک (همی کوشی همی بونده
 ادات استراردر) (محصول ترکیب) پادشاهی بر کیسه نك خیانتنه واقف ایله یعنی اکا کیسه نك خیانتی
 اعلام ایله مکر که قبول کلی و معتمد اولاسین یعنی سوزك انك قنده مقبول و مسلم اولدیغن بله سین
 حاصلی مقبول مقرر بگردن اوله سین والا کند ی هلاک که سعی و کوشش ایدر سین * بیت *

بسج سخن گفتن آنکه کن * که دانی که در کار کیرد سخن * بسج سخن گفتن لامیه در بسج لغتده
 یول تدارکی و غیر بسیدر اما بونده تدارك معنای سهه در (سخن گفتن سوز سو بلك) (که حرف بیان
 دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دانییدن بیله سین دیمکرد) (که حرف بیان) (در ادات تأکید
 (کار کیرد تأثیر ایلر دیمکد فاعلی سخندر) (محصول بیت) (سوز سو بلك فکرینی و تدارکنی اولوقت
 ایله که بیله سین که سوزك تأثیر ایدر یعنی سوز و لک نفوذی اولدیغن بیلدکن صکره سوز سو بلكه
 متهبی اول * مطایبه * هر که نصیحت خود را می کند او خود نصیحت کری محتاجست * که
 بونده اسمدر کیم معنای سهه) (نصیحت خود را می مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (خود را می وصف ترکیبدر
 کندی را بیله عامل اولوب غیر نك سوز بی دکلمینه خود را می دیرل و ایکجی یا حرف وحدت
 و ضمیر غائب بیت اولنده که به راجعدر خود ادات تأکید) (با حرف صله نصیحت کر کاف جمع
 فعیله نصیحتی زیر اکر ادات فاعلدر بی معنای سهه) (یا حرف وحدت) (محصول بیت)
 هر کس که بر خود را می و خود پسند نصیحت ایدر او کس برنا صحت محتاجدر که اکا دیه بیچون
 خود را به بند و نصیحت ایدوب سوز جوهر بی ضایع ایدر سین اول بلور سنکه سوزك طوماز بس اکا
 نصیحت جنوندر ناشیدر * ملاطفه * فریب دشمن مخور و غرور مداح مخر که آن دام زرق

نهاده است و این کام طمع کشاده احق راستایش خوش اید چون لاشه که در کبش دمی فر به نماید *
 فریب فانگ و زانگ کسر یله اسم مصدر در (فر بیدندن الدامه معنای سهه) (فریفندن دیندن
 خطا سو بلسلر) (دشمنه اضافتی لامیه) (مخور فعل نهی مفرد مخاطبدر) (خوردندن بیجه دیمکرد
 خور دندن دین غلط سو بلس) (غرور مداح مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (مخر فیک و حانک
 فعیله بیله فعل نهی مفرد مخاطبدر) (خر بیدندن صائون الله دیمکرد) (فریب مبتدا و مخور خبری
 و غرور مبتدا و مخر خبری) (که حرف تعلیل) (آن اسم اشارتدر دشمنه و مبتدا) (دام زرق بیانیه
 و بالامیه در مجاز اونهاده نك مقدم مفعولی ونهاده خبر مبتدا در (این اسم اشارتدر مداحه و مبتدا
 کام طمع ده بیانیه و بالامیه در مجازا کاف عریله در بونده اغر مراد در کاف فار سیله دینلر
 فاسد سو بلسلر کشاده نك مقدم مفعولیدر و کشاده خبر مبتدا در این اسم اشارتی دشمنه
 و آن اسم اشارتی مداحه صرف ایدنلر قریبی بعید دن تشخیص و تمیز ایلرل ایش) (احق را
 خوش ایدک مقدم مفعولی) (وستایش مبتدا و اسم مصدر در ستایدندن سینک کسر یله اوکس
 دیمکرد ستودندن دینلر سهو ایلشلر) (خوش اید خبر مبتدا در چون ادات تشبیه لاشه میت دیمکرد
 ترکیده مخر یف ایدوب لاش دیرل معنای سهه لاغر دینن زیاده اغر سو بلس) (که حرف بیان در حرف
 صله) (کب کاف فعی و عینک سکونله طوق دیمکرد و شین لاشه به راجعدر) (دمی دالک

زُد ابن سید علی و سروری
 زُد ابن سید علی

زُد سراج جیعا
 زُد سراج جیعا
 زُد ابن سید علی و سروری
 زُد ابن سید علی

فحی و میك كسر به فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دهیدنن افورمك دیمكدر قصابلرقیونك بیجاغندن
 افوردر كاری كی (در كیش دمیك مقدم مفعولیدر) (قربه فانك فحی و یاك كسری و رانك
 سكونی و هاء اصلیه ایله سین دیمكدر زعن بیخسه سین ذیبر مبتدا و اقعدر) (نماید خبری
 (محصول ترکیب) فریب دشمنی بیخسه یعنی آنك الدامسیله الدائمه و مداحك غرور و غفلتنی
 صا تون المه یعنی آنك مدحله معرور اوله زیرا اول دشمن زرق و مكر و خبسه طوزاغنی
 قورب سنی نشاقیله غافل قلبق استر) (و بود اح طمع دهاننی آچشدر نظر اقلته سنسدن
 برنسته المی استر حاصلی سنی مدح ایلمی الله ایچسون دكدر ز بلهك سنی مدحله معرور ایذب
 سندن برجاهه المی استر تنكده اكبر خلق بویله در اما سنن احق دوشمه زیرا احق اولانه ستایش
 خوش گلور مذبح كیكه بیجاغنه افوره سین سین کور بنور اما سنن اولز احق انی سرظن ایدر ایدمی
 سنده بزراقك مدحله معرور اولوب ششمه و قبارمه * قطعه * الا تانشوی مدح سخن کوی * که
 اندك مایه نفعی ارتودادر * الاحرف تنبیه (تا حرف تعلیل (نشوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطبدر
 بونده مراد معنای نفی در ایستمه دیمكدر شو بدندن مشتق (مدح سخن کوی مصدر كفاعانه
 اضافتیدر و نشونوبك مفعولی (سخن کوی وصف ترکیبیدر سوز سول بیچینك مدحتی معانسته در
 (که حرف تعلیل) (اندك آزی یعنی قلیل دیمكدر) (مایه بونك کبی پرده سرمایه و مقدار معانسته در
 (نفسی با حرف وحدت و با حرف تکبر (محصول بیت) آگاه اول غافل اوله تا کیم مداحك
 مدحتی دیکله سین یعنی مدحله معرور اولیا سین زیرا سندن از احق مقدار فائده طمع طوتار یعنی
 سنی مدح ایلمكدن طبعی سندن جزئی فائده در الله ایچون سنی مدح ایلم * اگر روزی مرادش برنیاری
 * دو صد چندان عیوبت بر شمارد * روزی یا حرف وحدت (مرادش ضمیر سخن کوی به راجعدر
 (برنیاری فعل مضارع مفرد مخاطبدر آر بدندن که مخففدر آور بدندن هزه بایه مبدل اولشدر
 تنكده سابقا بیان اولشدر فعل شرط و اقعدر (دو صد ایکیوز دیمكدر) (چندان اولشدر دیمكدر یعنی
 ایکیوز مدحی قدر دیمكدر (عیوب عیبك جمعیدر) (تا ضمیر خطاب بر حرف تا کید (شمارد فعل
 مضارع مفرد غائب عد ایدر دیمكدر جواب شرط زو عیوب مقدم مفعولی (محصول بیت) اگر
 بر کون مداحك مراد بی حاصل ایلمه سین ایکیوز مدحی قدر عیوب یکی صیار یعنی سنی چوق چوق
 ذم ایدر * تربیت * متکلمی را تا کسی عیب نکیرد سخنش صلاح نپذیرد * متکلم را اادات مفعول
 (یا حرف تخصیص تا حرف توقیت (کسی یا حرف وحدت) (سخنش شین متکلمه راجعدر
 (نپذیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قبول ایلم: دیمكدر (محصول ترکیب) متکلمك ما دامک
 بر کیمه عیبی طومبیه سوزی صلاح قبول ایلم یعنی سوزی مقبول اولماز * بیت * مشوغره
 بر حسن گفتار خویش * بحسین نادان و پندار خویش * مشوفعل نفی مفرد مخاطب (غره
 معرور معنائه در) (بر حرف صله حسن گفتار خویش لامیه دلدردر) (بحسین با مشوغره به
 متعلقدر نادانه اضافتی مصدر كفاعانه اضافتیدر) (پندار خویش ده بویله در لیکن پندار اسم
 مصدر در مصدر دكدر (محصول بیت) معرور اوله کنندی حسن گفتار بکه یعنی کوزل
 سوز بکه نادانك تحسینی سببیه و کنندی پندار کله یعنی کندی بکه حسن ظنکله کندی بکه غرور و برمه
 * ملاحظه * همه کس عقل خود بکمال نماید و فرزند خویش بجمال * (محصول ترکیب) جمع
 کیمه به کنندی عقلی کمال ایله کور بنور و کنندی اوغلی جمال ایله یعنی هر کس عقلنی کامل بیلور
 و فرزندنی صا حب جمال اکثر * قطعه * یکی جهود و مسلمان نزاع می کردند * چنان که خنده
 گرفت از حدیث ایشان * بک و یکی بریسی دیمكدر لیکن گاه اولور که یکی بی يك معناسنده
 استعمال ایدر (خنده اسم مصدر در کوله معناسنده (حدیث بونده سوز وقت معناسنده در

(محصول بیت) بر جهود ایله بر مسلمان نزاع ایدر زدی شو بلکه بنی خنده طوئدی انلرک قصه سندن
 * بطیره کفت مسلمان کر این قبائله من * درست نیست خدایا جهود میرانم * با حرف مصاحبت
 (طیره طائک کسر یله غضب معناسنه در (قبائله فافک فحیله قاضی مکتوبه دیرل (قبائله من
 لامیه ومصراع ثانی به هر هون (خدایا الف حرف ندا (میرانم فعل امر مفرد مخاطبدر میرانیدن
 اصلی مردن ومیرانیدن اولک معناسنه (وائف و فون تعدیه ایله میرانیدن اولدی اولدورمک
 معناسنه پس میرانم بنی اولدر دیمکدر (محصول بیت) غضبه مسلمان دیدی اگر بنم بوقباله
 کرجک دکل ایسه یا الله بنی جهود اولدر یعنی بنی جهود ختم ایله حاصلی جهود قوبایم
 دیمکدر * جهود کفت توریت میخورم سوکند * اگر خلاف کنم همچو تو مسلمانم * توریت
 با حرف صله یا تصرفات انجا مند ر موسی و عیسی کی علیهما السلام (سوکند عین معناسنه در
 (محصول بیت) جهود دیدی تورا ته عین ایچرم یعنی آند ایچرم اگر بیخنده * خلاف ایدر منم
 سنک کی مسلمانم یعنی سنک کی مسلمان اولام * کراز بسیط زمین عقل معتمد کرد * نخود
 کان نبرد هیچ کسکه نادانم * بسیط زمین لامیه در روی زمین معناسنه (نخود با حرف صله
 (محصول بیت) اگر ربوزندن عقل معتمد اووب کتسه یعنی دنیاه نام ونشانی
 قالمسه هیچ کیمسه کندی به ظن ایلمتزر یعنی ایلمز که بن نادانم دیو یعنی هر کس کندی
 قافل ودانا اعتقاد ایدر * مطایبه * ده آدمی برسفره بخورند دوسک بر چیغه بسر نبرد
 حر یص با جهانی کرسنه است وقانع بنانی سیر * ده آدمی اون آدم دیمکدر (برسفره
 یا حرف وحدت (وهزه حرف توسل همزه بنی حرف وحدت دین خطا ایش بعض نسخهده
 سفره برینه خوانچه و اقدر زینسه سفره معناسنه (چیغه مر دار دیمکدر (با حرف وحدت
 (هزه حرف توسط (هزه حرف وحدت در دین اظهار جهل ایش (بسر با حرف صله سر
 بونک کی رلده حد وغایت معناسند در (نبرد قول فی مستقبل جمع غائب باشه ایلمتزر یعنی چیغه
 اوزره اکلن تکمیل ایدوب حدو با یا نه ایلمتزر حاصلی ایجاد و امتزاج ایلمز دیمکدر بعض نسخهده
 (چیغه برینه می داری واقعدر لیکن معنی بر در (حر یص میتدا (با حرف مصاحبت (با جهانی
 تقدیری با ملک جهانیدر (یا حرف تکبیر در (حرف وحدت دین استقامت معنادن خبردار
 دکلدر (کرسنه خبر میتدا در (قانع میتدا (بنانی با حرف مصاحبت (یا حرف وحدت (سیر خیر
 میتدا در توق دیمکدر (محصول ترکیب) اون انسان برسفره اوزره اوتورب بیگ پر اما ایکی سک
 بر چیغه اوزره تقیم و تکمیل اکل ایلمز بلکه غوغا ایدر یعنی خردلداش لر حر یص اولان کیمسه
 جهان ملکله آچدر یعنی تمام دنیا ایله کندی به قناعت کلر اما قانع اولان کیمسه بر ایتمکله توفدر یعنی
 بر اتمک ائسه کرد کد نصکره کیمسه به عرض احتیاج و بیان حال ایلمز (با جهانی معناسنی بتون جهانه
 دین (و بنانی بر نانه دین معلومدر که بانک معناسنی احاطه ایلماشدر * بیت * روده تنک بیگ نان
 نهی پر کرد * نعمت روی زمین بر نکند دیده تنک * روده تنک بیانیه روده رانک ضمیمه بفر سقندر که
 عربجه مساء دیرلر میمک کسر یله (تنک تا تک قحی ونونک سکونیه وکاف مجمله طار دیمکدر که
 عربجه ضیق دیرلر ضاد معجه نک قحی ویا مشددک کسر یله (تنک با حرف مصاحبت (نان نهی
 بیانیه نهی تا تک قح و کسر یله وها نک کسر یله لغتده بوش دیمکدر خالی معناسنه اما بونده نان تهیدن
 هر انفاطقسز ایدر یعنی خیر بلا دام (پر کرد بر اولور دیمکدر یعنی طوبار (نعمت روی زمین لامیه در
 بر نکند بر ایلمز یعنی طوبورمن (دیده تنک بیانیه (روده میتدا (پر کرد خبری (بیگ نان نهی خبره
 متعلق (نعمت میتدا (بر نکند خبری (دیده تنک مفعولی (محصول بیت) بوش بفرسق قاطقسز
 بر اتمکله بر اولور یعنی طولار هر اد طو بمقدر اما بر بوز نک یعنی طار کوزی یعنی آج کوزی بر ایلمز یعنی

ردشعی

زدشعی

ردشعی

ردشعی

طو بور من حاصلی زیاده حرصدن کنایتدر * مثنوی * پدر چون دور عرش منقضی کشت * می این
 یک نصیحت کرد و بگذشت * پدر مبتدا (چون ادات تعلیل) دور عملا میه زمان عرش دیمکدر
 (بوقصرع تقدیم و تأخیر محمولدر تقدیری پدرم چون کشت منقضی دور عرش در) پس کشت
 فعل تعلیل مفرد غائب (و منقضی اسم فاعلدر انفعال یا شدن دو کندمی دیمکدر) (و کشت اسمی
 و دور عرد ه نازع ایلد بلر منقضی فاعلیله و کشت خبر لکله (مر ا بکادیمکدر) کرد فعل ماضی مفرد
 غائب فاعلی تحتیده پدره راجع ضمیر در) و این یک نصیحت مقدم مفهولی (بگذشت فعل ماضی
 مفرد غائب بنه فاعلی ضمیر پدردر وجهه فعلیه معظوفدر جمله فعلیه به که جواب تعلیلدر وجهه
 تعلیلیه خبر مبتدا در (محصول بیت) پدرم چونکه زمان عمری منقضی اولدی یعنی دو کندمی بکا
 بو بر نصیحتی ایلدی و کندمی یعنی وفات ایلدی اول نصیحت بوند نصیحت کن ایکی پیتدر معلوم
 اوله که بویات نشه نك ما قبله تعلق بوقدر * که شهوت آنست ازوی بهرهبر * بخود بر آتش
 دوزخ مکن تیر * که حرف بیان نصیحتدر (شهوت بونده زنادن وغیری حرآمدن حاصل اولان لذتدر
 مبتدادر) (و آتش خبری با حرف تأکید) بهرهبر فعل امر مفرد مخاطبدر بهرهبریدن هر بجه اجتمعا
 و انقاع دیر لرافعال یا شدن مصدر در (بخود با حرف صله و با حرف مضاحبت کندی که و با کند کله
 دیمکدر بر بامنهضن اولدیغی و افاده ایلدیکی معنایی تأکید ایدر نکته سابقا) بروی زمین پر نشان
 نماند) دیو بوز مش ایدی (آتش دوزخ لامیه و مکنتک مفعول اولی) (و تیر مفعول ثانیه
) تیر کسکین و باوز دیمکدر (محصول بیت) پدرک بکا نصیحتی بودر که شهوت آتشدر اندن
 بهرهبر ایله کندی که جهنم آتشی باوز ایله یا خود کند کله جهنم آتشی تیر ایلله یعنی کندمی
 دوزخه آتغه آتشی باوز اندر مه ز بر آتسه بر سنه بر اقصک البته بار لار و علی الخ صوکه نامغه قابل
 سنه اوله (تیزی بوند ه بر سبیل استعمال) معنا سنه اخذ ایلین غریب جمله ایش (و تیری آتسه
 صفت ایدوب کندیکی آتش تیره آتسه دیدیکی خود عجایب عجیبه دندر و تور کجه معناسنی کندمی
 اوور یکجه جهنم اودن تیر ایلله دینلر ظاهر بودر که بانی حرف زائد طو تمشلر یا خود معنی بویله
 اوله که کندیکی دوزخ آتشی اووره تیر ایلله دین تصرف خاص ایش * در آن آتش نداری
 طاقت سوز * بصبر آبی برین آتش زن امروز * در آن آتش یعنی در آن آتش دوزخ (طاقت سوز
 مصدرک مفعولده اضافتدر) (سوزه یعنی یا نغه قدرت و طاقت طو عمر سین دیمکدر) (بصبر با حرف
 مضاحبت) (آبی با حرف وحدت) (بر حرف استعلا) (و این آتشدن مراد آتش شهوتدر (زن فعل امر
 مفرد مخاطبدر) (زیندندن اور دیمکدر زیندن دینلر سهوا یا شلر) (زینک آب مفعول صریحی و بصبر
 غیر صریحی) (برین آتسه بویله در) (و امر و ظرف زمانی) (محصول بیت) اول آتش دوزخک
 سوز و حرارتنه طاقت کنور من سین باری بوکون بو آتش شهوته صبر ایلله صواور یعنی صبر صوفی
 اوور بنه سب حاصلی صبر ایدوب ترک شهوت ایلله صبر ایلله صواور مقصد شهوت آتشی
 سیوندن مکدر * حکمت * هر که در حال توانایی نیکویی نکند در وقت ناتوانی سختی بیند * حال
 توانایی لامیه (توانا صفت مشبهه در کوچلی و قدرتی دیمکدر) (باء اولی اصلی) (باء ثانیه
 حرف مصدر در) (نیکویی یا ایلله بویله در) (نیکویی نکندک مقدم مفعولیدر) (و در حال ظرف
 زمان) (وقت ناتوانی لامیه) (ناتوانی با حرف مصدر کوچمزلک و قدرتمزلک وقتده دیمکدر
) (سختی با حرف مصدر) (بیند فعل مضارع مفرد غائب در) (بیندندن کورر دیمکدر) (سختی مقدم
 مفعولی) (و در وقت ظرف زمانی) (محصول ترکیب) هر کیکه قدرتی حالنده احسان و کرم ایلله
 قدرتمزلک حالنده شدت کورر یعنی زحت جکر * بیت * بداختر از مردم آزار نیست *
 که روز مصیبت کسش یار نیست * بداختر وصف ترکیبدر بدبخت کبی (ترادات تفضیل

رد ابن سید علی
 رد ابن سید علی
 رد سروری و شعی
 رد شیعی

رد ابن سید علی و سروری

(مردم آزار و صفت ترکیب در آزار یافتن مردم انجید یعنی دیکدر) (که حرف تعابیل (روز مصیبت
 لامیه (کسش خنجر مردم آزاره راجع در (محصول بیت) مردم آزاردن بد بخنک و بد ظالم ک
 کیسه اولماز بر مصیبت و بلا کنند اکا کیسه یار دکلدر یعنی باشند بر حال کاد کده کیسه
 اکیار اولر * حکمت * جان در حیات یکدمست و دنیا وجودی میان دو عدم * دین بدینا فروشان
 خزند * یوسف بفروشد تاجه خزند * جانندن مراد روح و حیاتنر (در حرف ظرف) (حیات
 یکدم لامیه (حیات مصدر در حفظ معنایسته (دیم نفس معنایسته (بس مادامکه نفس داخل
 و خارجدر دو حییات ثابت و قائمدر (نفس که منقطع اولدی حییات کیدوب مسمات لازمدر
 (بس حییات بر نفسیک حفظنده دیکمک معنایستی بودر) (وجودی با حرف وحدت) (میان دو عدم
 لامیه در بریسی عدم سابقدر که اکا عدم قدیم درلر و بریسی عدم لاحقدر که اکا عدم حادث
 درلر) (با حرف مقابله دنیا فروش وصف ترکیبدر فروشیدنن صاعقی معنایسته (خرمروفردر
 جار معنایسته (نون و دال ادات خبر) استک جمعیدر و الف و نون ادات جمعیدر (فروشان ظاهر
 دنیا یله ترکیب اولشدر) (اما حقیقتده دینه قید در) (دین فروشان تقدیرنده (بفر و شد فعل
 مستقبل جمع غائب (یوسف مقدم مفعولی (تاجبا دیکدر (خرند خنک فحقی و کسریله و رانک
 فحقیه فعل مضارع جمع غائبدر خریدندن (محصول ترکیب) (حیيات حیوانات بر نفسک
 حفظنده در دنیا ایکی عدم بیننده بر وجود ذر یعنی موجود اولان اشیا عدمدن وجوده کیشدر
 و بنه جمع باغده رجوع ایدر امدی دینی دنیا به صاحبیر جبار در یعنی جبار و بقری بر اولک لایه قمل
 احقر در یوسفی صتانر تاجبا انک بهاسیله اندن یک نه آورلر یعنی دینی دنیا به صتانر یوسفی پرقاج
 کچمنر اقیچه صتانر کیددر * الم اعهد الیکم بانی آدم ان لا تعبدوا الشیطان * همزه حرف
 استفهام (الم اعهد فعل جمعد مطلق عهد بونده وصیت معنایسته (الیکم فعل جمعه متعلق
 (یا حرف ندا) (بنی اصلندن بین ایدی اضافه نون دوشدی ان لا تعبدوا تاویل مفردده فعل جمعد
 محلامنصوب مفعولدر نونک سقوطی علامت نصبدر) الشیطان لا تعبدوا نونک مفعولی (محصول آیت)
 ای آدم اوغلا ری سزه وصیت ایلدیمی شیطاننه عبادت ایلک دیو یعنی عبادت اتمه امر ایدیمی یعنی
 خدایه عبادت و غیر بدن نهی ایدیمی عقلی و سمعی دلیلار و حجتلر نصب ایلدیمی استفهام انکار یدر
 یعنی ایلدم دیکدر عبادتی شیطاننه تخصیص ایلدی زیرا کندی به عبادت امر ایدیمی اول
 مله و ندر * بیت * بقول دشمن ایمان دوست بشکستی * بین که از که بریدی و با که پیوستی *
 یا حرف مصاحبت (قول دشمن لامیه (ایمان دوستده بویله در و بشکستی مقدم مفعولی
 (بشکستی فعل ماضی مفرد مخاطب) (بین فعل امر در بنیدندن) (که حرف بیان ایکنجی که اسمدر کیم
 معنایسته (بریدی بانک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب مینی للمفعول معنایسته کسلدک دیکدر
 (یا حرف صله که ینه اسمدر کیم معنایسته پیوستی بای عجمک و اووک فحقی و بانک سکونیه فعل
 ماضی مفرد مخاطب اولاشدک یعنی واصل اولدک دیکدر (محصول بیت) (دشمن قولیه دوستک
 عهد و بیانی صدک یعنی بوزدک کور که کیدن کسلدک و کیه اولشدک یعنی کور که نیجه عالی کیسه دن
 آرلدک و نیجه دنی کیسه به واصل اولدک حاصلی شیطانک اغوا سیله خدایک عهد و بیانی صدک
 کور که کیدن منقطع اولدک و کیه متصل اولدک * حکمت * شیطان با مخلصان بر نمی آید و سلطان
 با مفسلان * شیطان مبتدا (یا حرف مصاحبت مخلصان خدا دوستلری الف و نون ادات جمع
 (بر نمی آید حقیقشامن (یعنی مخلصلری اضلال ایدر من زرا توجهلری دامار بنه درهوی و هوسه
 دکلدن که شیطان اثره و سوسه و پر مکه قادر اوله (بر نمی آید خبر مبتدا در) (با مخلصان
 اکا متعلق (سلطان با مفسلان ده بویله در یعنی پادشاه مفسلر ایله چیقشامن حاصلی انلردن

حق تخلص اید ه من ز را برنسنه به مالک دکلدن که اتی الوب حقلشه فقره اولانک معنا سنی
 شیطان مخلصاره موافق و مصاحب اولماز دین معانی مقصوده موافق سوبیلا مش و فقره
 نانبه تک معناسنی سلطانده مفلساره موافق و مصاحب اولماز دید بکیده اولکبدن انجش و او حشدز
 * مینوی * و امش مده آن که بی نمازست * و رخود دهنش ز فاقه بازست * و ام پورج
 دیکدر که عریجه قرض درلر (شین ضمیر اصمبار قبل الذکر طریقه که به راجعدر (مده میک
 قحی و دالک کمتری و هاء اصلیه ایله فعل نهی مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقه و یرمه
 دیکدر دهیدنن (آن که اول همیشه که دیکدر (که بونده اسمدر همیشه معناسنه (و رخود
 واکر خوددن مخففندز (دهنش ضمیر ینه که به راجعدر (فاقه فقر دیکدر (باز آچق
 معناسنه (محصول بیت) اودنج و یرمه اول همیشه ینه که بی نماز دز یعنی تارک صلواتر و اگر
 فرضاً آتزی فقردن آچیق ایسده یعنی اگر چه زیاده فقیر اولوب معاشنده تعمیر ایسده برعریبه که
 برسنه بولیماسه اغزیته قویاچق و اغزی آچقندن آچق قالسه ده * کو فرض خدائمی گزارد *
 از قرض تو نبرغم ندارد * کواصلنده که او ایدی (که حرف تعلیل (و او ضمیری بی نماز اولان
 که به راجعدر (فرض خدا لامیه (نمی گزارد زایله ادا ایلیز ذال ایله یازانلر املادن آگاه
 دکلدن دیش (قرض تو لامیه (فرض و قرض بندنه صنعت تجنیس خط واردر (نیز حرف
 عطقدن دخی دیکدر (محصول بیت) ز برای نماز خداک فرضنی ادا ایلر یعنی اوزرنه فرض
 اولانی ادا ایلر سنگ قرض کندنه غم طو نماز یعنی پور جنی ادا ایلده بی پروادر که هیچ اداسی
 خاطر ینه کلز * حکمت * هر چه زود براید دیر نباید * زود تیز دیکدر (دیر کج (محصول ترکیب)
 هر نسته که تیز حاصل او اور اول نسته چوق زمان فالز * قطعه * خاک مشرق شینده ام که
 کند * بچهل سال کاسه چینی * خاک مشرق لامیه و کنتدک مقدم مفعولی (یا حرف ظرف
 (چهل سال ظرف زمان) کاسه چینی بیابنه و کنتدک مفعول ثانسی (محصول بیت) ایشتم که
 خاک مشرقی قرق ییلده کاسه چینی ایدرلر یعنی قرق ییلده فقفوری ایدرلر بعضیلر دیدیلر که بونده
 خاکدن مراد ملکدتر خاک بیلقان بیوردیگی کی ودر بغداد بوکه قریهدر بو یله اولجه خاک
 کنتدک ظرف مکانی اولور و محصول بو یله اولور که دیار مشرقده مسعودر که قرق ییلده کاسه
 چینی بابارل و ایلک وجهه * صد بروزی کند در بغداد * لاجرم قییش همی بینی * صد یعنی
 یوز کاسه (بروزی یا حرف ظرف و روز ظرف زمان) یا حرف وحدت کنتدک صد کاسه
 مفعول صریحی (بروزی ظرف زمانی (در بغداد ظرف مکانی (لاجرم لاشک و لاجرم
 دیکدر (محصول بیت) یوز کاسه بابارل برکونده بغداد ده لاجرم قییشنی کور بیورسین یعنی
 چوق و اچوزدر (قییش ضمیر صد کاسه بغدادیه راجعدر کاسه چینی به ارجاع ایلین دور و دراز
 افکاره دوشمش * قطعه * مرغک از بیضه برون آید و روزی طلبد * وادی بچه ندارد خبر
 از عقل و تمیز * مرغک کاف حرف تصغیر قوشجمن دیکدر (بیضه بانگ قحیحله بونده مورطه
 دیکدر (برون آید چیسار دیکدر (روزی رزق معناسنهدر (طلبدک مقدم مفعولیدر (آدمی
 بچه آدم باورسی یعنی اوغلاچینی (ندارد خبر طومناز یعنی بختدر در تمبرک اصلی تمیزدر
 (اما بچم بانگ خذقیله استعمال ایدر (محصول بیت) قوشجمن مورطه دن چغاز همان رزق
 طلب ایدر یعنی مورطه دن چقد یعنی کی کروب ذانه دیوشمرکه یا شلر اما آدمی زاده اناسندن
 طوغدنده عقل و تمیزدن بختدر در اغزنه همه و پرلر سه اور امر و اگر و پرلر سه آج قاور
 * آنکه ناگاه کسی گشت بچیری نرسید * و بین تمکین و فضیلت بگذشت از همه چیز * آن اسم
 اشارتدر مرغک (که حرف بیان (ناگاه بونده دفعه بلا تدریح دیکدر (کسی یا حرف وحدت

زده سروروی
 رده سروری

رده شراح چبعیا

رده شعی

بونده معنی چیزی اقتضا ایدردی لیکن وزن ضرورتندن کسی بیوروش (کشت فعل ماضی مفرد
 غائب اولدی دیمکدر صار معناسنه) (وین اشارتدر آدمی بچه به) (باحرف مصاحب) (و باحرف
 ظرف) (تمکین قدرت معناسنه دَر) (بگذشت فعل ماضی مفرد غائب کچدی یعنی بچاوز ایلدی
) (همه چیر جمع اشیدان عبارتدر) (محصول بیت) اول هر غنک که بر که دن و براوغوردن نوعندن
 فرد واحد کامل اولدی هیچ بر مرتبه واصل اولدی یعنی انسان کچی معزز و مکرم اولدی حاصلی
 مقام عزت و کرامته واصل اولدی اما آدمی زاده تمکین تقوی و فضیله و یا تمکین و فضیله جمع
 مخلوقاتدن کچدی یعنی عزت و کرامته جمع اشیدان ایلری کندی حاصلی تشریف و لغد کر منا
 بنی آدم) ابله مشرف اولدی یعنی هر نسته که کچ اولور حاصلی کوزل اولور تیر حاصل اولاندن اعز و اکرمدر
 * ابکینه همه جاهست ازان قدرش نیست * لعل دسوار بدست ایداز ناست عزیز * ابکینه الف
 مدوده و سکون بالبله و کاف عجمک کسریله صرجه دیمکدر که عرب زجاج و قاروره دیر) (همه جا
 هر رده دیمکدر) (ازان ادات تعلیلدر انکیچون معناسنه) (دشوار مشکل دیمکدر) (بدست باحرف صله
) (ازان بنه ادات تعلیلدر) (محصول بیت) بویت ابکی سابق بیتی تنور ایدر بیور که صرجه هر یزده
 واردر یعنی هر یزده بولور هر یزده بولور بیورد یعنی کلام ادعا بیدر حقیقی دکل انکیچون قدر و قیمتی
 یوقدر یعنی کثیر الوجود اولدی یعنی ذی قیمت دکل اما لعل مشکل اله کلور یعنی تحصیلی کوچدر
 انکیچون عزیز و معتبر * حکمت * کارها بصبر بر آید و مستعمل بسر در آید * (محصول ترکیب)
 مصالح صبر ابله حاصل اولور یعنی هر ایش صبر و تأیله ابو حاصل اولور و مستعمل یعنی ابو یعنی
 کیسه ابو مکه سوز و چر و او ز بلور یعنی بقلور و ایشی ایلر و کلوب حاصل اولماز * مشوی
 بچشم خویش دیدم در میان * کمر دأهسته بگذشت از شبانان * باحرف مصاحب) (و چشم
 خویش لایه) (که حرف بیان) (مر دأهسته قلبه محمولدر تقدیری آهسته رفتار مرد درو بعضی
 دیدیلر اصلنده مرد آهسته رفتار ایدی اضا فله ضرورت وزن ایچون اضا فتنن قطع اولتوب
 همزه وصل ابله ساقط اولوب فکحه سی داله نقل اولتوب وصل ابله اوفزور (شبانان صفت مشبهه ز
) (شبانیدن ایوه کن معناسنه) (محصول بیت) کندی کوزله کوردم که بیابانده آهسته رفتار مرد
 مر دشبانان کچدی یعنی یور عکده آهسته کیدن عجله ابله کیدنی سبق ایلدی یعنی مبتزل اندن
 ایلری واصل اولدی * سیند باد پای از تک فروماند * شتر بان همچنان آهسته میراند * سمد سینگ
 و میک فکحه ز یله صساری و قوله و یا غز آند ه مستعمل لفظدر اشتراک طریقه (باد پایه اضافتی
 بیابنه در) (باد یو کرک آت اصلنده وصف ترکیبدر بل اباقلی معناسنه) (تک تانک قحقی و کاف عربیله اسم
 مصدر در ترکیبندن بلك معناسنه بونده بلك دیمکدر) (فروماند عاجز قالدی دیمکدر) (شتر بان
 دوه بی دیمکدر) (بان ادات فاعلدر بی معناسنه) (همچنان اولکی کچی یعنی آهسته آهسته میراند
 سورردی یعنی قالدی) (محصول بیت) دیدی کیم بیابانده سمد باد پایلوب یور تقدن عاجز قالدی اما
 دوه بی آهسته آهسته دوه سنی سوزوب کیدردی هیچ قالدی یعنی بیابانده کندی کوزله بویله
 کوردم * مطایبه * نادان را به از خاموشی نیست و اگر این مصلحت بدانستی نادان نبود *
 (نادان را را حرف صله) (خاموشی با حرف مصدر) (بدانستی و نبود یاری حکایت ایچوند
) (محصول ترکیب) نادان یعنی جاهله اسم اولقدن بک اولماز و اگر بومصلحتی بیلدی نادان
 اواز دی یعنی سکوت ایدوب خاموش اولق کندی مقدار بینی بیلکدن ناشیدر بوا یسه نفس علم
 و معرفتدر * قطعه * چون نداری کمال و فضل آن به * کرز بان در دهن نکه داری * (محصول بیت)
 خطاب عام طریقه بیورز چونکه کمال و فضلک یوقدر اول بکدر که دیلکی اغز که حفظ ابله سین
 یعنی تکلم ابله سین * آدمی را زبان فضیحه کند * جوزبی مغز را سبکساری * فضیحه رسوا

دعکدر ضرورت وزن ایچون تاهاه رسمی شکلنده اوقنور (جوزی مقر بیانیه (جوزجیمک فحمله
 قوز معناسه در ومغزدر مراد ایچدر (و راحرف صله در (محصول بیت) انسانی دلی رسوای ایدز
 ایچیمز قوزی یعنی ایچدن حال اولان جوزی سبکباراق یعنی خفتی رسوای ایدر حاصلی انسانی
 دلی و جوزی خفتی رسوای وی اعتبار ایدر زیرا جوزی الله الان خفتسندن بلور ایچین
 اولدیفنی پس اعتبار ایلیوب بیانه آتاز (جوزه ادات تشبیه تصدیر ایدنلر زائد ایلمشدر
 * قطعه * خریرا ابلهی تعلیم می داد * رو بر صرف کرده عمر دائم * خریرا ادات مفعول
 (ابلهی یاحرف و حدث می دادک مفعول اول خر (و ثانیسی تعلیم در (برواصلنده بر او ایدی
 ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (ایکجی برادات ناکید در (کرده نک
 عمر مفعول اول صریحی و صرف ثانیسی (برو مفعول غیر صریحی (دائم کرده به قصد در
 (محصول بیت) بر ایله برخه تکلم تعلیم ایدر دی یعنی اتی نطقه کتور مکه قصد ایدر دی دائم
 و هر زمان انک اوزره یعنی تعلیمی اوزره بحرینی صرف ایلمشیدی حاصلی دائما ایسی انک تعلیمه
 مصروف ایدی * حکیمی کنش ای نادان چه کوشی * درین سودا بترس از اوم لام * اوم لامک
 فحمله مصدر در لام بلومدن یعنی نصیر بانک اجوف و او یسندن از اراق معناسه (ولام اسم
 فاعلدر از اریجی دعکدر (محصول بیت) بر حکیم اول ابلهه دیدی ای نادان نه چالشورسین یعنی
 نه زحمت چکر سین بوسوداده لائک او مندن قورق (حاصلی اعتراض ایدن ممتزضدن صافن
 یعنی ملامت ایدیمچلرک ملامتندن احتراز ایله * نیاموز دیهاتم از تو کفتا * تو خاموشی بیاموز
 از بهاتم * (محصول بیت) بو بیت تمه قول حکیمدر ابلهه دیر که حیوان سندن کفتار او کریمز یعنی
 سندن تکلم او کریمز * ایدی سن حیواندن اپسم اولغی او کرن حاصلی اول سندن سوز او کرنک
 احتمالی بوق باری سن اندن سکوت ایلمکی او کرن * مشوی * هر که تأمل نکند در جواب *
 بیشتر ایدکنش ناصواب * (محصول بیت) هر کیسه که جوابده فکر و تأمل ایله و یا ایلمز یعنی
 فکر سز بر نسه به جواب و به اکثر سوزی ناصواب کلور یعنی خطا واقع اولور * یا سخن
 ارای چومدم بهوش * یا نشین همچو بهایم خوش * یاحرف تردید (سخن ارایک مقدم مفعول
 صریحی در (و بهوش غیر صریحی (آرای فعل امر مفرد مخاطبدر اراییدنن بزه نک یعنی زینت
 ایلمک معناسه (محصول بیت) یا سوبلیجک سوزی عقل و فکر ایله برخوشجه بزه یعنی اقلانه سوبله
 و یا حیوانات کی اسم اوتور یعنی سکوت ایله طمه * مطایبه * هر که بدانتاز از خود بحث کند
 تا بداند که داناست بداند که نادانست * یاحرف مصاحبت (دانانز داناعالم (ترادات تفضیل در
 یاحرف تعلیل (بداندنله رد دعکدر (که حرف بیان (بداندن لفظ مشترکدر مضار عله امر غائب
 یننده بیه زو یا بلسونلر دعکدر (محصول ترکیب) بر کیسه که کتدین عالمک بر کیسه ایله بحث
 ایلر تا بیه که دانادر یعنی دیسونلر که عللدر دیو یلور که و یا بلسونلر که جاهلدر والا کتدین
 عالمکله بحث ایلمدی * بیت * چون در ایدسه از توی بسخن * کر چه به دانی اعتراض مکن *
 (توی پای ثانی ضمیر خطابدر (بسخن بادر آیده متعلقدر و حرف مصاحبت حرف ظرف دیوب
 معناسی چونکه سوزده بر کیسه سندن یک کله دین سوز سوبله ده ابودکل امش (محصول بیت)
 چونکه سندن ایو بر کیسه تکلمه و نطقه کله یعنی سوز سوبله که باشایه اگر چه اول سوزی اندن ابوده
 بلورسک اعتراض ایله (زیرا جازدر که اول سوزی روجهله توجه ایله که سنک بیلد بکلدن
 اشبه ووجه اوله * لطفه * هر که بدان نشیند نیکی بیند * (محصول ترکیب) هر کیسه که
 بر ازمزله اوتور ایلک کوهرن * مشوی * کر نشیند فرشته بادبو * وحشت آموزد و خیانت ورور *
 (فرشته یاحرف وحدث (وهرن حرف توسط) همزه حرف وحدثدر دین بیلز امش (آموزد

زد سوزی و مشی

زد مشی

زد مشی

فعل مضارع مفرد غائب او کر نور دیکدر (رَبُّورَانِک کسمر بله حبله و مکر معناسنه در کر نشیندا کر او تور رسه
 دیکدر (محصول بیت) یعنی بر فرشته دیو ایله یعنی شیطان ایله او تور رسه اول دیودن حبله و خبانت
 ور یو او کر نور اندن او کَر نَدِیکِی محض شردر هیچ خبر او کر نَز * بیت * از بدان نیکو بی
 نیاموزی * نکند کرک بوستین دوزی * بوستین دوز وصف ترکیبدر دوز بدندن کورک
 دیکجی (یا حرف مصدر) حاصلی کور کجیک دیکدر (مضارع ثانی مقام تعلیلده در (محصول
 بیت) خطاب عام طریقه بیورر برامن ل دن ایلاک او کر مرسین ز برا قورد دن کور کجیک کز
 یعنی قورد کور کجیک ایلز ز براطبعی برنجیلق اوزره مجبولدر دیکجیک اوزه دکل حاصلی
 قوردن بوستین دوز لک کلدیکی کی برامن ل دن ایلاک کل * بند * مرد مان را عیب نهسانی
 آشکارا مکن که مرایشان را رسوا کنی و خود را بی اعتماد * مرد مان را ادا ت تخصیص (عیب
 نهانی بیاتید (آشکارا و آشکاره و آشکار بر معنایه در) که حرف تعلیل (مخرف نأ کید یعنی رانک
 معناسنی تا کید ایدر (محصول ترکیب) مردک کزل عیبی آشکاره ایله زبرا انلری رسوای ایدرسین
 و کندیکی اعتماد سز یعنی سکا هیچ برنسته اینا تمیوب سنسدن هر کس نفرت ایدر * تشبیه *
 هر که علم خواند و عمل نکرد بدان ماند که کاو راند و تخم نیفشاند * بدان با حرف صلّه و دال
 هرزه دن مبدلدر بان تقدیرنده (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر بکر دیکدر (مانیدندن مانستندن
 دین خطا ایلمی (که حرف بیان) کاوکاف مجمله صغر دیکدر بقر معناسنه (راند فعل
 ماضی مفرد غائب سوردی دیکدر کاو مقدم مفعول او کوز سوردی دیکدر مراد چغت
 سور مکر (نیفشاند فعل نفی ماضی مفرد غائب صا جمعی دیکدر تخم مقدم مفعول ایدر
 (محصول ترکیب) هر کیسه که علم او قودنی یعنی تحصیل علم ایلمی و عمله عمل ایلمی اول
 کیسه به بکر که چغت سور دی ودانه صا چدی یعنی اکین اگدی * عبرت * از تن بی دل
 طاعت نیاید و پوست بی مغز بضاعت را نشاید * بندن مراد شخصدر (و بی دلدن مراد
 صاحب قلب اولیاند ز را اهل الله اصحاب قلوب دیرل مراد شوق قلبدر که انده محبت خدا
 و میل آخرت اوله ایلمی بویله اولیان شخصدن طاعت کلز (پوست بی مغز بیاتیه بوستدن
 بوئده مراد بقدر که عریجه قشر دیرل (مغز دن مراد ایچدر فندق و فسق و بادم ایچی کی
 (بضاعت سرمایه) شخص بی قلبدن یعنی بی محبت حقدن و میل آخرت دن
 طاعت خدا کلز یعنی صدقه طاعت و عبادت ایلز بلکه ایلمی ریا ایله در ایچسز باقی کی
 بضاعت و سرمایه به لایق دکلدر یعنی بیع و سرمایه لایق اولماز حاصلی تن بی قلب قشر بی لبه
 بکر که هیچ برنسته به برامن * تشبیه * نه هر که در مجادله چست در معامله درست * نه حرف نفی
 مجموع ترکیبه مصروفدر (محصول ترکیب) بویله دکلدر که هر کیسه که بحث وجداله چست
 و چا بکلدر معامله ده یعنی تقوی و صلاحده و خدا ایله معامله ده در سندر ز برانجه ابخا وار در که
 صلاح و تقوای هیچ بوقدر (معلوم اوله که بو مجموعه ادات خبر یعنی سین و نامقدر در چست
 و درستست تقدیرنده در * بیت * بس قامت خوش ککز بر چادر باشد * چون باز کنی مادر
 مادر باشد * بس چوق دیکدر (قامت خوش بیاتیه) که حرف بط صفت زیر چادر لایمید بوئده
 چادر دن دالک فحیله عورتلر بوزندیکی چار مراد در که دیار عریده اکثر عورتلر آنی استعمال ایدر
 (باز کنی آچه سین دیکدر (مادر مادر لایمید در معلوم اوله که چونده رضخبر غائب محذوف در صورت
 وزن ایچون چونش تقدیرنده (محصول بیت) چوق کوزل قامت که چار التده اولور یعنی چار التده
 چوق قامت لطیف و موزون کور شور اما چونکه اول چاری اوستندن آچه سین و کور سین انک اناسی
 اولور و یا اول چار صاحبک اناسنک اناسی اولور یعنی صورتا کوزل کور شور اما حقیقتده برایشلی قاری

زد شمعی

اولور حاصلی طاهره اعتبار یوق حکم باطنکدر * حکمت * اگر شبها همه قدر بودی پس
 شب قدر بی قدر بودی * ایکنی بودی ده یاحرف حکایه در (محصول ترکیب) اگر کجه لرجیما
 قدر کجه سی اولیدی قدر کجه سی بی قدر وی اعتبار اولور دی بعض نسخیه ده بی قدر برینه
 چه قدر واقعدر * بیت * کرسنگ همه لعل بدخشان بودی * پس قیمت لعل و سنگ یکسان
 بودی * لعل بدخشان لامیه (بودی ده یاحرف حکایه در ایکنی برده بیله (محصول بیت)
 اگر هر بزطاش لعل بدخشان اولیدی پس لعل و طاشک قیمتی یکسان اووردی یعنی ایکسنگ
 پراووردی قیمتی امدی قلیل الوجود اولانک اعتباری زیاده امیش کثیر الوجود اولاندن * حکمت *
 نه هر که بصورت نیکوست سیرت زیبا دروست کاراندرون دارد نه پوست * بصورت یاحرف
 ظرف (سیرت زیبا یا نیکوست سیرت خلق معناسته در (زیبا صفت مشبهه در یاراشق و یاقشق دیکبدر
 (دروست اصلنده در اوست اوضعیری که به راجعدر) اندرون بونده قلب معناسته در (پوستدن
 مراد ظاهر حالدر (محصول ترکیب) بویله دکلددر که هر کیمکه صورتده ایودر سیرت زیبا انده در
 یعنی هر کس که صورتده وسیاده ایو و کوزلددر او یوله دکلددر که انده سیرت زیبا و اخلاق حسنه
 اوله بلکه بعضیسی بویله و بعضیسی خلافجه در زیر ایش قلبکدر پوستک دکلددر یعنی مصلحت
 باطنکدر ظاهر ک دکلددر حاصلی هر کسک باطننه نظر ایلک کر لک ظاهرنه دکل * قطعه *
 توان شناخت بیک ز وزدر شمائل مرد که تا کجاش رسیدست پایگاه علوم * شناخت بونده
 شناختن معناسته در (شمائل مرد لامیه در اخلاق مرد دیکددر مروهیدر) (که حرف
 بیان (تأخراف انها) کجاش ضمیر مرده راجعدر (پایگاه یانک سکونیه مریته دیکددر) (علومه
 اضافت لامیه در (محصول بیت) آدمک اخلاق و اطوارندن قدرینی برکونده بینک مکنندر که تریه رک
 ایشمشددر مریته علومی یعنی اخلاق و اطوارندن کشینک مریته و مقام علومی نه حد ده
 واصلدر بیلک اولور * ولی زباطش ایمن مباح و غره مشو * که خبت نفس نکردد بسالها
 معلوم * ولی ادات استدرک (باطش ضمیری مرده راجعدر) (که حرف تعلیل (خبت نفس لامیه
 (محصول بیت) اما باطنندن امین و مغرور اوله زیرا خیانت نفس بیلاره معلوم اولور * نحو یف *
 هر که بازرگان ستیزد خون خود ریزد * (محصول ترکیب) هر کیمکه اکابر له لیج و عناد ایلرسه
 کند بی فانی دوکر یعنی کندی کشیدنی هلاک ایدر زیرا اکابرله چیقشاماز * قطعه * خویشتن را
 بزرگ می بینی * راست گفتدیک دو ببندد اوج * می بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوررسین
 دیکدر (خویشتن مفعول اولی) (بزرگ نانیسی) (راست بونده کرچک معناسته) (ببند فعل
 مضارع مفرد غائب کورر دیکدر) (ببندندن) (یک مفعول اولی و دو نانیسی) (اوج لامک ضمی
 و جیم عربیله شاشی دیکدر احوال معناسته) (محصول بیت) خطاب عام طرفیله بیورر که کند بیکی
 بیولک کوررسین کرچک دیدیلر و یادیمشلددر که شاشی بری ایکنی کورر یعنی سن غرور و تکبر کدن
 کند بیکی او او کوردکک شاشینک بری ایکنی کورد بیکی کبی فاسددر زیرا اونه سی یوقدر * زود بینی شکسته
 پدشاسنی * تو که بازی بسر کنی با قوج * زود زانک ضعیله تبر دیکدر زرفر زماندر (بینک
 شکسته مفعول اولی) (و پیشانی نانیسی بازی او یون دیکدر) (کیننک مفعول صریحی) (و بسرله
 با قوج غیر صریحی) (قوج لفظ مشترکدر ترکیله فارسی بیئنده) (محصول بیت) تبر زمان
 آنجکی شکسته کوررسین سن که باشکله قوچله او یون او ینارسین یعنی کله کله قوچله طوقشورسین
 ترکیده قوچ جیم عجمله در قافیه رعایتیچون بونده عربی اوقنور قندر * بند * بجه باشیرومش
 شمشیر کار خرد منسدان نیست * معلوم اوله که بونک کیبلر برمقدله ملحوظدر (باشی باحرف
 مصاحبت و یاحرف صله) (باشمشیر باحرف صله) (محصول ترکیب) ارسلانله بجه طونشقی

و بارسلانه بچه اورمق و بومر و غی شمشیره اورمق عقلاه ایشی دکلدوز بر انلر کندینی آهلکه به
 صالماز و مضرنن احتراز ایدرل * بیت * جنکوز و راوری مکن بامست * پیش سر بچهدر بغل نه
 دست * زوز اوروصف ترکیبدر زوز کندن زوز کتور بچی (یا حرف مصدر زوز آورلک دیمکدر
) بامست باحرف مصاحبت (پیش سر بچه لامیه) سر بچه قوی وغالب معنائه در (بغل بانک
 وغین همه نك قهه ز یله قولتی دیمکدر) نه نونك کسری و هاه اصلیه ایله فعل آمن مفرد
 مخاطبدر (نهیدندن مستقلاتیده نونك قههله مستعملدر) نه نهادندنر دینلر سهو ایشلار (دست
 مفعول صریحی) ودر بغل غیر صریحی () پیش ظرف مکانی (محصول بیت) مست ایله جنک
 وزوز کتوز بچیلک ایلیه یعنی انکله محاربه و مقاتله ایدوب اکاقوت بازوی کو سترمه پس قوی
 وغالب کیسه نك او کسده الکی قولتو عکله قوی یعنی انکله جنک و جدال ایدوب خصوصت
 کو سترمه * تحذیر * ضعیفی که باقوی دلاوری کند یار دشمنست در هلاک خویش *
 ضعیفی یا حرف و حذمت (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) باحرف مصاحبت (دلاور
 وصف ترکیبدر آور یندن بها در معنائه در (یار دشمن لامیه) هلاک خویش ده یوبله در
) محصول ترکیب (برضیف که قویله برابر دلاورلک ایلیه واکا بهادراق کوستره یعنی اکا بهادراق
 صتا و کشدینی اکا کوره دلیر طوته کند ی هلا کسده دشمنک معین و ناصر بدر * قطعه * سایه
 پرورده راچه طاقت آن * کدود بامبار زان بقتال * سایه پرورده کولکه ده بسلمش یعنی ناز و نعمت
 ایچنده بیومش (رادات تخصیص) طاقت آن لامیه در (که حرف بیان) باحرف مصاحبت
) مبارزه یادر دیمکدر (و الف و نون اادات جمعدر) بقتال باحرف صله (قتال مفاعله باینک مصدر
 ثانیسیدر) بامبار زان روده ده قتاله ده متعلق اولتی جائز (محصول بیت) سایه پرورده نك نه
 قدرت و طاقتی اوله اول کیسه یه که بهادر ارزلر جنکه و مقاتله یه واره * سست باز و بجهل میفکند
 بچه بامر د آهین چنکال * سست باز و وصف ترکیبدر بازوی ضعیف کیسه دیمکدر (بجهل
) باحرف مصاحبت (میفکند فعل مضارع مفرد غائب براغور دیمکدر) بچه مفعول صریحی
) بجهل و بامر د غیر صریحی (هر د آهین چنکال بیانیهدر) آهین چنکال وصف ترکیبدر
 دنور قیلتی یعنی بجهلی دیمکدر (محصول بیت) ضعیف بازوی اولان کیسه جهلیله دنور بجهلی
 اولان کیسه یه بجه بر اغور یعنی انکله بجه طوشور آهین چنکال قوی بازولیدن کنایتدر و محکم
 بجه لیدن عبارتدر * تو بیخ * هر که نصیحت نشود سر ملامت شنیدن دارد * سر بونده سودا
 وهوس معنائه در (محصول ترکیب) هر کیسه نصیحت دیکلنر یعنی قبول ایاز ملامت ایشتمک
 سودا سین طوتار حاصلی آزار لیتی سودا سین طوتار یعنی آزار لیتی استر * بیت * چون نیاید نصیحت
 در گوش * اکر سرزنش کنم خاموش * نصیحت در گوش تقدیری نصیحت در گوش *
 (اکر سرزنش کنم تقدیری اکر سرزنش کیمت یا اکر سرزنشست کنم در) خاموش فعل
 امر مفرد مخاطبدر ایدم اول دیمکدر (محصول بیت) چونکه نصیحت قوله که کبر من اکر بن
 سکا تو بیخ و سرزنش ایدرسم ایدم اول * لطیفه * بی هزارن هنر میدان را نتوانند دیدن هم چون
 سکان بازاری سک شکار پرا بینند و مشغله برارند و پیش آمدن نیارند * سکان بازاری بیانیه (سک
 شکار یه یوبله در) مشغله غوغا (برآرند قالدردر دیمکدر) نیارند فعل نفی مستقبل جمع غائبدر
 یار یندن قادر اولمازلر دیمکدر (بره صدی دخی یارستن در قدرت معنائه) پس نیاردی
 ارستن دن اخذ ایدن سهو ایش (محصول ترکیب) هنر سزل هنر یلیری کورمه که قادر اولمازلر
 یعنی انلرله برابرلک ایدمزل و معارضه و مقابله قیله منزل بازار ایشلری کیسه که آوایی کوردر و غوغا
 و عوعو قالدردر یعنی غوغا ایدرلر و ایلری کلکه قادر اولمازلر * تحذیر * سقله چون بهتر با کسی

زد این سید علی و سیروزی

زد شعی

بر نیاید بخشش در بوستین افتد * بر نیاید چپشامن یعنی مقابله و معارضه ابدیه من (محصول ترکیب) سقله کیمسه یعنی دنی و ناکس چونکه هنزده و باهنزله بر کیمسه ایله چپشامن یعنی مقابله و معارضه ابدیه من خبائتله غیبتیه دوش حاصلی اردنجه قرح ایلیکه باشنر * بیت * کندهر آینه غیبت حسود کوته دست * کدر مقابله کنکش بودن بان مقال * هر آینه البتہ دیمکدر (غیبت غین مچمه ک کسری و بانک فضیله بر کیمسه نک اردنجه غائبانه سو بلیکه دیرل شول سوزی که ایشندیکی تقدیرجه مفهوم اوله اکر اول سو بلیدیکی سوز کر چکسه غیبت دیرل و اکر کذب و دروغ ایسه بهتان دیرل (حسود کوته دست بیانیته در) کوته دست وصف ترکیبدر قصه الی دیمکدر نسته به قادر اولیان کیمسه ده مستملدر (که حرف تعلیل (کنک کاف اول عربی و مضمومدر کاف ثانی محمی (معلوم اوله که نون سا کند نصکره آخرد ه کاف واقع اولسه البتہ مجمیدر فاحفظ (شین ضمیر حسوده راجمدر (امامعاده مقاله مقیددر (محصول بیت) حسود کوته دست یعنی عاجز بی قدرت البتہ غیبت ایدر حاصلی غیبتن قوماز ز برامقابله ده زبان مقالی کنک او اور یعنی دی طولور نطقه قادر اولماز (کنک کاف مجمک ضمیمه فصیحدر دیرن خطا سو بلیش * شکایت * اکر جور شکم نیستی هیچ مرغی در دام نیفتا دی بلکه صیاد دام نهیادی * جور شکم لایمه (نیستی یا حرف حکایه (مرغی یا حرف وحدت (دزدانم در حرف صله (نیفتادی یا حرف حکایه (صیاد مبالغه ایله اسم فاعلدر آوجی دیمکدر (نهیاد فعل نفی حال ماضی مفرد غائب (یا حرف حکایه (محصول ترکیب) کر جور شکم یوق ایش سه یعنی آچلق بلاسی یوغیش سه هیچ بر مرغ دامه دوشمزدی بلکه آوجی ذوقا فورمزدی ز پرا بوغز دزدی اولسه مرغ دامه وارمزدی * عبرت * حکیمان دیردیر خوردن و عابدان نیم سیر و زاهدان تاسدر مرغ و جوانان ناطبق بر کیرد و پیران ناعرق کنند اما قلندر آن چند آن که در معده جای نفس نمائند و بر سفره روزی کس * حکیمکر کج یعنی سیرک برل تا کیم طعام هضم اوله (و عابدل نیم سیر یعنی تمام طوی نمازل (تا حرف انتها (سد مرغی مصدرک معقوانه اضافتسدر مرغی سد دیمکدر مرغی جانک صوکیدر (مراد اولیجک جه بییک برل دیمکدر (تا حرف انتها طبقدن مراد ایچسندن بییک بین آلات سخن و تپسی و طاش کبی (بر کیرد فال دیرل دیمکدر (تاینه حرف انتها (عرق کندیتر ایدر دیمکدر (معده ه میک فحی و عینک کسریله و میم کسری و عینک سکونیه انسانده حیوان جنسک شردنی برنده ه مستملدر یعنی نحر یف ایدوب شردن دید کلایدر (جای نفس لایمدر (نمائند فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالمیه دیمکدر (روزی کس لایمه (محصول ترکیب) حکیمکر سیرک بییک برل تا کیم دید کلای هضم اوله و عابدل یارم طویونجه یعنی تمام طوق اولنجه بییزل و زاهدل سد مرغیه یعنی جانک تنده حفظ ایلیک مقصدار نجه حاصلی اولیجک جه و جوانلر اوکلرندن ظرف طعام فالنجه یعنی ایچنده اولان دو کدنجیه و بییزل نجه اما قلندر اولقدر برل که معده ده نفسه بر قالمیه و سفره ده کیمسه نک رزقی و نطقه سی فالنجه یعنی جوانلر طبقده بییک فالنجه برل اما قلندر سفره ده اتمک دخی فالنجه برل و جائزدر که خوردن فعل امر غائب اوله یعنی هر طاقنه مذکور اولان مقداری یسولور دیمک اوله * بیت * اسپر بند شکم را دوشب نکیرد خواب * شی معده سنکی شی زدنکی * اسپر بند شکم لایمه و بیانیته در (بند شکم مجازدر (را ادات تخصیص (نکیردک خواب فاعلی (و اسپر بند شکم مقدم مفعولی (و دوشب ظرف زمانی (شی یا حرف وحدت (معده ه میم کسری و عینک سکونیه ذکر اولان کبی در (سنکی به اضافتی بیانیته در (یا حرف نسبت طاشه منسوب معده دن یعنی زیاد طوقلقدن طاش کبی بکشش معده دن دیمکدر (دلنک وصف ترکیبدر کوکلی طار (یا حرف مصدر کوکل طارانی دیمکدر (محصول بیت) شکم قیدینه

مطلب

ردیفی

اسیر اولان کیمسه بی ایچی کیجه او یقو و یقو او یوماز بر کیجه زاده چوق یک
 بیگ نقلندن و بر کیجه طعام یعنی بیگ یولدیغی اجلدن کوکلی طارغندن * وعظ * مشورت
 بازانان تبا هست و سخاوت با مقصدان کناه * (محصول ترکیب) زتلره مشورت فاسددر و مقصدلره
 سخاوت و گرم کناهدز بر فسادنک ازیادنه با عذر * بیت * ترجم بر بلیک تیزدندان * ستمکاری
 بودر کوسفندان * بلیک تیزدندان بیانه در (ستمکار ظالم دیمکدر) (با حرف مصدر) (محصول بیت)
 کسکین دیشلی قانبلنه ترجم ایوب و اتی اسر کک ستمکارا ق یعنی ظالم قدر قیونلره حاصلی ظالملره
 مهر و محبت مظالمولره جفا و ظلمد ز دیمکدر * بند * هر کرا که دشمن در بدشت اگر نکشد
 دشمن خویشست * (محصول ترکیب) هر کیمک که دشمن او کسندسه در اکر آتی اولدر مرسته
 کنددی به دشمندر زیرا دشمن فرصت بولنجه اتی اولدزر * بیت * سنک دردست و مار بر سر
 سنک * خیره رابی بود قیاس و درنگ * خیره رأبی وصف ترکیبدر الحیق فکری دیمکدر (یا
 حرف مصدر ز الحیق و ضعیف فکریلک دیمکدر) (درنگ دالک فحقی و کسر یله و رانک
 فحقله اکلمک دیمکدر (محصول بیت) طاش الکنده اوله و ییلان برطاشک اوززنده اوله الحیق
 فکریلکدر تا خیر و درنگ یعنی اورا عمی و اورا مایعمی دیو تا خیر و ترزد ایلمک فکری فسادتندز
 * و گروهی از خردمندان بخلاف این مصلحت دیده اند و گفته اند که در کشتن بند یا ن تأمل
 اولیرست بحکم آن که اختیار با قیست توان کشت و توان هشت تا اکر بی تأمل کشته شود
 محتملست که مصلحتی فوت شود که تدارک مثل آن ممتمع باشد * گروهی با حرف وحدت (گروه
 کاف بحکم و رانک صمدل یله بلوک معناسنه در) (کشتن بند یا ن مصدرک مفعولنه اضا فیدر
 (بندی بند باغ معناسنه در که عریجه قید درلر) (یا حرف نسبت بنده منسوب دیمکدر یعنی
 محبوس) (الف و نون ادات جعددر محبوسلر دیمکدر بعض نسخهده بندکان واقعدر) (کتاب
 کشتن و هشت هشتم معناسنه در صبا لویومک یعنی ترک ایلمک (یا حرف تعلیل) (کشته شود
 اسم مفعولدر مفعول اوله دیمکدر) (محمل اسم فاعلدر افعال بایندن) (که حرف بیان) (مصلحتی با
 حرف وحدت) (که حرف رابط صفت با حرف بیان) (تدارک مثل آن مصدرک مفعولنه
 اضا فیدر و لایمه در) (متمتع اسم فاعلدر افعال بایندن) (محصول ترکیب) (امار بلوک عقلا دن
 بونک خلافتی مصلحت کور مشلرد ز و دیمشدر که محبوسلری قتل ایلمکده تأمل اولرکنر ز یعنی قتلنده
 عجله ایلمک کرک اول سبیله که اختصار با فیدر قتل ممکن و ترک ایلوب آزاد ایلمک ممکن زیرا اکر
 تأمل سز قتل اونور ایسه احتمالدر که بر مصلحت فوت اوله که اول مصلحت کینک تدارکی
 متمتع اوله یعنی قتل سبیله فوت اولنجه تدارکی متمتع اولور بهر حال * منوی * نیک سهلست
 زنده بی جان کرد * کشته را باز زنده نتوان کرد * نیک بونک کبی پرده بحکم معناسنه در قتی
 آساندر نیک اولور (زنده کردک مقدم مفعول صریحی) (وی جان غیر صریحی) (و کرد کردن
 معناسنه در) (و کشته نتوان کردک مفعول اولی) (وزنده مفعول ثانیه) (باز زمان معناسنی متضمندر
 (محصول بیت) قتی قولیدر زنده بی جانسز ایلمک یعنی زنده نک جانن الحق اما مفعولی بی جانلی
 ایلمک ممکن دکل * شرط عقلست صبر تیرانداز * که چورفت از کان نیساید باز * شرط عقل
 لایمه و مقدم خبر (و صبر تیرانداز مؤخر میدا و لایمه) (و تیرانداز وصف ترکیبدر انداز بیدن
 انداختن دن دینلر سهو ایلمشدر) (که حرف تعلیل) (از کان رفتنه متعلقدر) (نیاید فعل فی مستقبل
 مفرغ ثابت) (بازنده و کیرد دیمکدر) (محصول بیت) شرط عقلدر تیراندازک صبری یعنی اوقی آمازدن اول
 دوشه جگ بری ملاحظه ایلمک کرک زیرا چونکه اوقی بایدن کسندی یعنی چیقدی بنه عودت
 ایلمک نصیحت * حکیمی که با جهال در افتد باید که عزت توقع ندارد * بعض نسخهده توقع

و ذاب سید علی و سروری

عزت واقدمدرضا فقهه * وجاهلی که زبان آوری بر حکمی غالب آمد عجب نیست که سنکست
 جوهری را می شکند * بر حکیم که جهله ایله جمع اولوب مختلط اوله کر کدر که انلردن عزت
 امید الیه و بز جاهل که تکلمه بر حکیمه که غاب اوله عجب دکدر که طاشد ز جوهری کسرا ایدر
 * بیت * نه عجب کر فرورود نفس * عندایی غراب هم ففسس * نه حرف نفی (فرورود
 لغتده اشاعه کیده دیکدر اما استعما لده بافق معنا سنه در تنکه ترکیده سنی باندی دیرلر (نفس
 شین ضمیر اضمار قبل الذ کر طریقه غندلییه راجعدر) عندایب بلبله دیرلر (یا حرف وحدت
 غراب مبتدا (هم ففس خبری و جمله صفت عندلیب ذر) نفسی اعراب صادله استعمال ایدر
 و عجم سنبله (محصول بیت) نه عجب یعنی عجب دکل اگر نفسی بتارسه عندلیب که غراب هم نفسی اوله
 یعنی ففسدشی اوله (حاصلی غرابک آوازی عندلیبک اواز بی بصره سه عجب دکل * بیت *
 کره ز منداز اوباش جفا بی بیند * نادل خویش نیاز دودر هم نشود * اوباش جمع صیغه سیله
 مستعملدر اولاندان معنا سنه و بعضیله دیرلر که مفردی بوش در قلب بعض طریقه جمع اولدی
 (جفا بی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) تا حرف تنبیه دل خویش لامیه (و نیاز دکل مقدم مفعولی
 نیاز دکل لفظ مشترک در فعل نفی مستقبل ایله نهی غائب بننده انجمنیه و یا انجمنسین دیکدر (درهم
 لغتده قرشورش دیکدر اما بونده بحضور معنا سنه در (نشود تنه مشترکدر بحضور اولیه
 و یا اولسون دیکدر (محصول بیت) اگر هز منداز دل و اسافلدن چقا کورسه البته کنددی
 کولکی انجمنیه و یا انجمنسون و بحضور اولیه و یا اولسون * سنک بد کوهرا کر کاسه زرین شکند *
 قیمت سنک نیز اید وزر کم نشود * سنک بد کوهر بیاتیه (کاسه زرین ده بویه در) زر التون
 (یا حرف نسبت) و نون حرف تأکید (شکند فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط واقدمدر صیرسه
 دیکدر (قیمت سنک لامیه) نیز اید فعل نفی مستقبل آرتمز یعنی زیاده اولماز (قیمت زره مبتدا و نشود
 خبر مبتدا (کم خبر نشود دز و اسمی تحتنده قیمت زره راجع ضمیر در (محصول بیت) سنک بد کوهر
 یعنی بداصل اگر التوندن کاسه بی صیرسه یعنی شکست ایدر سه اول سنک قیمتی زیاده اولماز و کاسه
 مکسورک زری قیمتی اکسنان (حاصلی کسریله جوهر تنه نقصان کلن که قیمتدن قاله و قیمتده نقصان
 کله) بویت ضرب مثل حکمنده واقدمدر زیاده شهرتندن * لطیفه * خرد مند برا که در زمره
 اجلاف سخن صورت بنند شکفت مدار که اواز بر بط باغلبه دهل بر نیاید و بوی عبراز کند سیر
 فروماند * خرد مند برا را حرف تخصیص (که حرف بیان زمره زانک ضمی و میم سکونیه بلوک
 معنا سنه در اجلافه اضافت بیاتیه در) اجلاف جلفک جعیدر غلیظ طبعی یابس اولان کیمسه دیرلر
 (سخن بنندک مفعول اولی (صورت ثانیسی شکفت شینک و کافک ضمیر لیه و کسریله عجب معنا سنه
 اسعدر کسره به تخصیص ایدنلر بنلر ایش (مدار فعل نهی مفرد مخاطب طومعه دیکدر که حرف
 تملیل (آواز بر بط لامیه بر بط ایکی بانک فحله لیه و سکون رایله قو پزدر) یا حرف مصاحبت غلبه
 دهل لامیه بر نیاید چیماز یعنی طاول یا بنده اوازی ظاهر اولماز دهل دالک و هانک ضمیر لیه طاول
 معنا سنه در * بوی عبر لامیه عبر عینک فتحی و بانک کسریله کوزل قوقول اون کی رنشددر (کند
 سیرده لامیه در) کند کاف عجمک فتحی و سکون نوازه چر کین قوقوبه دیرلر (سیر سینک کسریله
 صر مساق معنا سنه در (فروماند فعل مضارع مفرد غائب بونده و مغلوب اولور دیکدر
 (محصول ترکیب) برع فاک که اجلاف و ناسازلر باو کتنده سوزی صورت بغلام یعنی انلرا راستده می
 سوزی رونق و انفات بولوب مسوع اولماز (عجب مدار یعنی عجب طومعه زیر قوقولوازی طاول ایله
 چیماز) یعنی طاول بانده اوازی ایشیدلر و عبر قوقوسی صر مساق قوقوسندن مغلوب اولور (یعنی
 صر مساق قوقوسی عبر قوقوسین بصر) ز بر لطیف قوقونک خبث قوقوبانده ظهوری اولماز

رد بشرح جمعا

* مشوی * بلند آواز نادان کردن افراخت * که دانای شری بینداخت * بلند آواز نادان بیانیه
 و میتدا کردن افراختن مقدم معقولینز (و افراخت فعل ماضی مفرد غائب بوجه تندی و قالدیدی
 دیکدر زیاده یک چاغر مقدرن عبار تدر (جمله فعلیه خبر میتدا در) بلند آواز وصف ترکیب ز
 یوسک آوازی دیکدر (بلند آوازی اضافتنن قطع ایندرا سلوب مجمه واصل دکلا راعش) کردن
 افراختن معناسنی اقدام و هجوم ایله تفسیر ایندرا معنای مقصوده مخالف سوبلشرا (که حرف رابط
 صفت) دانارا اادات معقول (با حرف مصاحبت) بی شری یا حرف مصدر حیاسر لغله دیکدر
 (بینداخت لغته آندی دیکدر) اما بونده ناساز کلماته بو که غلبه ایلدی دیکدر (بینداختن دانا
 معقول صریحی) و بی شری غیر صریحی (محصول بیت) یوسک آوازی بر تادان بو بین و جلتیدی
 یعنی یک یک چاغر دی شویله که بر دانی حیاسر لغله مغلوب و مقهور ایلدی ز بر جمله آدم آوزنسه
 یک چاغر معنی بر معرفت اکلر * نمی داند که آهنگ حجازی * فروماند زبانک طبل غازی * نمی داند
 فعل ننی مستقبل بتدر دیکدر (که حرف بیان آهنگ بونده آواز معناسنه در حجازی به اضافتی بیانیه
) معلوم او که علم انعام اصولی در تدر اولیکسی راستدر که جمیع نعماتک اصلیدر اینکجیسی عراقدر
 او چکجیسی ز پرا فیکندرددر دنجیسی اصقها تدر بو در تدرن هر برینک ایکی فرعی وارد لر لیکن بز بونده
 لازم اولانی بیان ایدرز اینجی پس عراقک ایکی فرعی واریری مایه و پری یوسک در وهر ایکی
 فرعدن مخرج اولان نغمه به آوازه دیرل پس مایه و یوسکک آوازه سی حجاز در فاقفظ (پس شرا حک
 حجاز اون ایکی مقامدن بر مقامک اسمیدر دید کلمی باطل ادادر که محض جهلدن ناشیدر
 و بعضیسی علم انعام برینه علم موسیقی دعش خطا ایلمش ز پرا موسیقی صافی تر میتدر غیره نسبت
 دکدر (آهنگ حجازی مروهندر) فروماند سابقا مذکور اولان کیددر (بانک طبل غازی لامیه
 و بیانیه در) طبل طاوول معناسنه در (غازی لفظ مشترکدر اهل غزایه و جابانه دیرل لیکن طبل
 غازی طاووله دیرل طبل بازندن احتراز اینچون (پس بونده جانباز طاوولی دین خیلی پهلووانق اظهار
 ایلمش) محصول بیت) بلند آواز نادان بلز که آهنگ حجازی یعنی آوازه حجازی طاوول آوازندن بتدر
 قانور یعنی انک باننده ایشیدلر ز پرا طولک باننده بوری و صورنای وزیل و بونر کبلا ایشیدیلور اینجی
 (نازک نغمه که انسان خنجره سندن پیدا اولور قنده ایشیدیلور * حکمت * جوهر اکر در
 خلاب افتد همچنان نفیسست و غبار اکر بر فلک رسد هنوز خسیس استعدادی تربیت در نیست
 و تربیت نامستعد ضایع خاکستر اگر چه نسب عالی دارد که آتش جوهر علویست ولیکن چون بنفس
 خود هنری ندارد با خاک برارست قیمت شکر نه از نیست که آن خاصیت ویست * خلاب خاک فحی
 و کسیرله چرکاب معناسنه در همچنان كذلك معناسنه در یعنی دوشمزدن اولیکی کبی (هنوز لالان
 دیکدر بیض نمخده ده همان واقعدر هنوز برینه) استعدادی تربیت بیانیه و میتدا (و در نیست
 خبری) و تربیت نامستعد مصدرک معنونه اضافتیدر و میتدا و ضایع خبری (خاکستر کول نسب عالی
 بیانیه که حرف تعلیل آتش میتدا جوهر علوی خبری با حرف ظرف (بنفس خود بیانیه هنری
 با حرف وحدت و یا تنکیه) محصول ترکیب) جوهر اکر خلیه ده دوشمسه بنه نقسدر یعنی ذاتنه
 تغیر و نقصان اکلر و غبار اکر فلکده اریشورسه بنه همان خسیسدر یعنی مقام شریفه وصول ایله
 خستادن چاقوب شریف اولماز تربیتسز قابلیتی ترک ظلم و حیقدر یعنی استدادی اولان کیمسه تربیه
 ایلیوب اھمال ایلمک ظلم و حیقدر و ناقابل تربیه ایلمک ضایع در کول اگر چه عالی نسب طووار یعنی
 نسبی عالیدر زرا آتش جوهر علویدر ز پرا عناصرک جمیعندن اعلادر اما کولک چون کندی نفسنده
 جوهری بو قدر خاکله برادرانندن چوق تفاوتی بو قدر شکرک قیمتی فشدن دکدر بلکه اول
 قیمت و اعتبار کندی خاصیت و خاصه سیدر * مشوی * چو کعبان را طبیعت بی هنر بود *

رد شرح جیفا
رد شرح جیفا

رد شرح جیفا
رد این سید علی

رد شمی

بهر زادگی قدرش تیز بود * کنعان حضرت نوح علیه السلام کند نه ماضی اولان اوغلیدر که
 سائر مشرکله طوفانه غرق اولدی (را ادات تخصیص بیغایم و بیغیر و بیامیر و بیبهر هب بر معنایه در
 خبر اینجی دیکدر بر بریدن (کاف بحم هاء بر سیدن بدلدر) یا حرف مصدر (تیز بود فعل نانی ماضی
 مفرد غائب افزوندن که لازمه متعدی پیشده مشترکدر بونده متعذر که قدر مفعولیدر) (محصول
 بیت) چونکه کنه انک خلقت وطیعتی هنر سزایدی بیغیر اوغلی اولوق قدرینی اتر میدی بلکه سائر
 مشرکینه بیه غرق اولدی (فیکان من المرقین) انک حقیقه در * هیز بنمای که کرداری نه کوهر *

کل زخارست و ابراهیم از آرزو * هیز بنماک مقدم مفعولیدر کوهر دن مراد بونک کبی بر زده اصلدر که
 نسیدر آرزو حضرت ابراهیم علیه السلام باباسیدر که بو طلمر یوناردی (محصول بیت) هتر کوستر اگر
 و ارایسه کوهر و نسب کوسترمه کورمز بسین که کل دیکندن طوغر و پیدا اولور و ابراهیم آزدن
 بس اصله و نسبه اعتبار یوق بلکه ذاته و حسیه در * لطیفه * مشک آنت که بوید نه آن که
 عطار بگوید دانا چون طبله عطارست خاموش و هیز بنمای و نادان چون طبل غاز است بلند
 آرزو بیسان تهی * بوید فعل مضارع مفرد غائب بویدندن لازمه متعدی پیشده مشترکدر
 بونده لازمه در قوفی و یره معنایه (طبله عطار لایمیدر طبله عطار اولدر که عطار دیار عرب
 و جمعه بر طبله به انواع دختراتی ترتیب ایدوب ستار امارومه بواسلوب اواز (هیز بنمای وصف
 ترکیبدر نمایندندن هیز کوستر یجی دیکدر) (بلند آواز وصف ترکیبیدر) (میان تهی ده وصف
 ترکیبیدر ایچی بوش دیکدر) (محصول ترکیب) مشک اولدر که کنندی قوقه یعنی قوقوسی
 چیه اول دکلدر که یعنی عطار سویله عطارک تعریفله اولان مشکه اعتبار یوقدر عالم
 طبله عطار کبی ایسدر و هیز کوستر یجی یعنی تصلف ایلیوب اظهار هیز ایلمر اما نادان
 طاویل کبی بلند آواز ایچی بوشدر یعنی همان او کتله سی وار ایچق اما هیز دن بی بهره در طبل
 غازی بی جا بنای طسالته تخصیص ایلمن طاویل کبی میان تهی در * قطعه * عالم اندر میان
 جاهل را * مثلی گفته اند صدیقان * میان جاهل لایمه (جاهلدن مراد جنسیدر) را
 معنایه عالم قیددر عالم رامیان جاهلان تقدیرنده در هر هوند (مثلی یا حرف وحدت (مراد مثلدن
 تمیلدر) صدیقان صدیق جمیدر صدک و دال مشددک کسر له به صفت مشبهدر (محصول بیت)
 جهله اراننده عالم بر تمیل سویشلر صدیق اول تمیل بیت ثانیدر * شاهدی در میان
 کورانست * محقق در میان زندقان * شاهدی یا حرف وحدت (محقق ده بو یله در
 (زدیقان زانک و دالک کسر له بوله زندق جمیدر ملحدان معنایه یعنی حشر اجساد ده
 قائل اولسان ظالم) (محصول بیت) جاهل اراننده عالمک مثلی بر مجوبدر کور اراننده
 و بر محققدر زندقار اراننده یعنی بونله بکر عالم جهله ایچنده * بند * دوستی را که بهمری فراچنک
 آرنده ناید که بیگم بیازند * دوستی یا حرف وحدت و ادات مفعول (که حرف رابط صفت
 (یا حرف ظرف) و عر بونک کبی بر زده مدندن عبارتدر (یا حرف وحدت بر مدمده و بر زمانده
 دیکدر) (فرا بونک کبی بر زده ادات صله در) (چنکدن مراد الدر) (آرنده فعل مضارع جمع غایبدر
 (بیگم یا حرف ظرف) (دم نفس وساعت معنایه در و بر مدمده و بر ساعتده دیکدر) (بیازارند
 فعل مضارع جمع غائب ایچیده دیکدر) (محصول ترکیب) بر دوستی بر مدمده اله کتور له یعنی
 تحصیل ایله ل لایق دکلدر کیم آتی بر نفسده ایچیدوب یحضور ایده ل * بیت * سنکی یچنسد
 سال شود اهل پاره زنهار تانیک نفسش نشکنی بسنکی * سنکی یا حرف وحدت (یچنسد سال یا حرف
 ظرف نیچه ییله دیکدر) (شود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی یعنی اسمی تحتده سنکه راجع
 چنیدر) (و خبری اهل پاره در) (تقدیری پاره اهل در) (زنهار ادات تلبیه (تا حرف تأکید) (یا حرف

زدستی

زندیق مطولده بیان اولندی
 اوزره صانع عالمی نانی وقاموس
 یسا نیجه نوز و ظانک قدیم
 اولمرینه قائل اولان و علی
 قول آخرته و ربوبیته ایمانی
 اولسان دینسزله و عند
 البس کفری کیر ایوب
 صورت ایمان و اسلام اظهار
 ایدن مناقفه دینور (لاطایع)

ظرف (يك نفس برنفسده ديمكدر (شين اهل پاره به راجعدر (نشكني فعل نفي مستقبل مفرد
مخاطب صميمه سين ديمكدر يعني كسر ايليه سين (محصول بيت) برطاش نيچه بيلده بر اهل پارسي
اولور زهار نارنفسده اتي طاشله كسر ايليه سين بويت كچن نثره تمام تو بر و نظيردر * تشبيه *
عقل در دست نفس چنان گرفتارست كه مرد عاجز در دست زن گرفتارست * دست نفس لاييه در
مجازا (مرد عاجز بيانيه (زن كزده بويله در) كز كاف بجمك ضمي ورايك سوكوفي وياك ضميله
زورلي و قوتلي و زريك ديمكدر (محصول تركيب) عقل نفسك انده انجلين گرفتاردر كه عاجز
ارقوتلي عورت انده * بيت * درخري بر سرايي بيند * كه بانك زن ازوي براي بلند * درخري
بيانيه در بيا بطشيله (بر سرايي يا حرف وحدت) كه حرف رابط صفت (بانك زن لاييه در
عورت اوازي (وي ضمير غايبدر سرايه راجع (براي چقماز ديمكدر (محصول بيت) اول اولك
اوز زينه شاك و شادبايق قيوستي بغله يعني قبه اندن عورت اوازي يوكسك چيغه يعني عورتك
اوازي طاشرده اولان خلق ايشيده * حكمت * رأي بي قوت مكر و فسونست و قوت
بي رأي جهل و جنون * رأي فكر ديمكدر (بي قوته اضافتي بيانيه در يعني بي قوت عقل
مكر و فسون عطف تفسير قيلندندر زائد و بي فائده ديمكدر (قوت بي رايده بيانيه در يعني قوت
عقل بي رأي و تدبير جهل و جنوندر (محصول تركيب) رأي ضعيف و بي قوت عقل بي فائده
و بي نتيجه ايشدر و عقل بي رأي و تدبير صافي جهل و جنوندر حاصله رأي و تدبيره عقل لازمدر
و عقله رأي و تدبير لازمدر يعني هرايشده عقل و رأي بيله اولق كرك * بيت * تمير بايد و تدبير
و عقل انكه هلك * كه ملك و دولت نادان سلاح جنگ خداست * غير اصلي تمير در بيا اول اسلوب بجم
اوزره ضرورت وزن ايجون حذف اولمشدر (ملك لفظ مشتراك در مملكت و سلطنت ياننده
بونده ايكيسنده مساخ وار (كه حرف تعليل (دولت ملكه معطوف و نادانه مضافدر لاييه ايله
(سلاح جنگ خدا لاييلدر (محصول بيت) انسانيه تمير و تدبير و عقل كرك اندن كره مملكت
و سلطنت زيرا نادانك ملكي و دولتي خدا ايله جنگ ايلكه بر آلتدر يعني خدا نك امر و نهيته
مخالفت ايلكه سپيدر * تربيت * جوا نمردي كه بخورد و بده به از عابد ي كه روزه دارد
و نهد * جوا نمردي يا حرف وحدت (كه حرف رابط صفت (عابد ي يا حرف وحدت
(كه حرف رابط صفت (روزه دارد كه مقدم مفعولي اورج طوته ديمكدر (بنهد فعل مضارع
مفرد غائب قويه ديمكدر يعني صقليه و حفظ ايليه حاصله ادخار و امساله ايليه (محصول تركيب)
برسخني كيمسه كه يه و غير يه بدل ايليه يكد شول عابد دن كه صائم اوله و كند ي يميه
ويته كند ي همچون حفظ ايليه * مطايبه * هر كه ترك شهوت از بهر قبول خلق كرده است
از شهوت حلال در شهوت حرام افتاده است * ترك شهوت مصدرك مفعولنه اضافتي در شهوتدن
مراد لذت دنبو بهدر (بهر اذات تعليل (قبول خلق مصدرك فاعلنه اضافتي در يعني خلقك مقبول
اولمچيون (شهوت حلال و شهوت حرام بيانيه در (محصول تركيب) هر كيمكه آرزو و لذت دنباي
خلقك قبولمچيون ترك ايشدر يعني پرهيزكار مر تاض اكسونلر ديولذاند دنسادن كسولب لذت
حلالدن لذت حرامه دوشمشدر زيرا ايلديكي وضع ر يا ايله در ر يا ايله اهل تحققي قنده شمر كدر
العايا بالله تعالى * بيت * عابد كه نه از بهر خدا كوشه نشيند * بچاره در آينه تار يك چه بيند *
كه حرف بيان (نه حرف نفي معانده نشينده مقيددر (كوشه نشيندك ظرف مكاني بر در تدبير يله
(از بهر خداداه اكا متعلقدر (در حرف ظرف (آينه تار يك بيانيه (چه اذات استفهام (بيند فعل
مضارع مفرد غائب نه كورر ديمكدر استفهام انكاري طريقيه يعني كورمن (عابد ميتدا و مابعدني
صفتي (بچاره مبتداء ثاني (وجه بيند خبر ثاني و ثاني خبر يله خبر اول بچاره عابدن بدل اولقمده

جا زرد (محصول بیت) عابد که خدا همچون گوشه ده او تور مبه یعنی الله همچون گوشه نشین اولیه
 ر یا همچون اوله بپاره عابد قراکق آینه ده نه کورر یعنی آینه قلبی که ر یا با سیله با ستمش اوله انده
 نور و فیض خدا عکس اینج * لطیفه * اندک اندک خیلی شود و قطره قطره سبلی کرد د یعنی
 آنان که دست قدرت ندارند سنگ خرد نکه دارند تا بوقت فرصت دما را زد ما غ ظالم برارند *
 اندک اندک تأکید لفظی (خیلی با حرف تنکیر بونده چوق ذیمکدر) شود اولور ذیمکدر (و قطره
 قطره ینه تأکید لفظی) سبلی با حرف تنکیر (خیلی و سبلی بال ینه حرف وحدت دین لذت
 کلامدن بپخیر امش) کرد فعل مضارع مفرد غائب شود کبی صبر و رت معناسنی افاده ایدر
 اولور ذیمکدر حضرت شیخ معنای مرادی یعنی ایله شرح ایدوب پیورر آنان آنک چه پیدر انلردیمکدر
 (که حرف رابط صفت) دست قدرت یانیه (ندارند طومنز ل بوقلقدن کنایتدر) سنگ خرد
 ترکیب مزجی در سنگ زره کبی طاش اواغی ذیمکدر ترکیب اضافی ده اواغده قابلدر (نکه دارند
 فعل امر جمع غائب حفظ ایلسونلردیمکدر فعل مضارع عده اولوق ممکندر امکان بعید ایله
 (تأخیر تعلیل با حرف ظرف) (وقت فرصت لاجیه) دما ردالک فتحی و کسریله انتقام معناسنه در
 (دماغ دالک کسریله بونده باشک ینسی مراددر) برآرند چیقاره ل ذیمکدر (محصول ترکیب)
 ازاجق ازاجق برنسنه بری برینه منضم اولنجه چوق اولور مثلاً صوقطره قطره بریره جمع اولنجه
 سیل اولور بونک معناسنی بودر که شونلرک که دست قدر تری یوقدر یعنی برنسنه یه قادر دکالر سنگ
 خرد ین حفظ ایدر و یا حفظ ایلسونلر تا کیم فرصت و قنده ظالمک دماغندن انتقام حاصل
 ایده ل یعنی دماغنی چیره ل حاصلی اندن انتقام اله ل یعنی اتی هلاک ایده ل ذیمکدر * بیت *

و قطر علی قطر اذا تفتت نهر * ونهر الی نهر اذا اجتمعت بحر * قطر لفظاً مر فوع مبتدا
 علی قطر جار مجر و ز یله اتفتت متملقدر (اتفتت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبدر افتعال باندن
 اصلی و تفتت ایدی قبل تاء افتعال و اوواقع اولدی تا حرفدر حروف مهورسه دن و او حرفدر
 حروف مجهوره دن بیتهامده تنافر و تبعاد واقع اولدیغیچون و او ی تیه قلب ایدوب تانی تاده ادغام
 ایلدیلا تفتت اولدی (نهر لفظاً مر فوع خبر مبتدا در) ونهر لفظاً مر فوع مبتدا (الی نهر
 الی اجتماعه متعلق اجتماع انصت معناسنی منضمی اولدیغیچون الی ایله تعدیه ایلدی (بحر لفظاً
 مر فوع خبر مبتدا در (محصول بیت) طهله طهله اوزره فین متفق اولسه ایرمق اولور یعنی قطرات
 بری بر یله مجتمع اولسه نهر اولور ونهر نهر ایله مجتمع اولسه بحر اولور یعنی انهار بری برینه منضم
 اولسه بحر عظیم اولور * بیت * اندک اندک بهم شود بسیار * دانه دانسته غله در انبار *
 دانستی هاء رسمی و همزه مجتلبه ایله یازانلر املا دن آکاه دکالرایمش (محصول بیت) ازاجق
 ازاجق بری بر یله جمع اولجیق چوق اولور کورمن میسین که انبارده غله دانه دانه در یعنی دانه ل
 بری بر یله جمع اولور انبار طوب طولو اولور (غله غیک فتحی و لامک تشدید یله تور کبجه
 نقل دیدکلردر * حکمت * عالم را نشاید که سفاقت از عامی بجزدر گذراند که هر دو طرف را
 زیان دارد هیت آن کم شود وجهل این مستحکم * عالم را را ادات مفعول (که حرف بیان
 (سفاقت مصدر در سقندن یعنی حسن باندن زرا بولغت ایکی باندن مستعملدر علم و حسن علمدن
 مصدر سغه اما حسن دن سفاقت و سفاقت کلور بونده حکم تقیضی مراددر (عامی جاهل معناسنه در
 اصلنده مبه مشدددر اما محکم تحقیر میله اوقور) (بحل با حرف سبب (در حرف تأکید) گذراند
 فعل مضارع مفرد غائب کچوره ذیمکدر یعنی حل سببیه سفاقتی ترک ایلیسه حاصلی سقندن
 اغماض عین ایلیه (که حرف تعلیل (هر دو طرفدن مراد عالم و عامیدر) (را ادات صله) (هیت
 آنلامیه اشارتدر عالم) (کم بونده ناقص معناسنه در) (جهل این لامیه اشارتدر عامی به (مستحکم محکم

زد شعی

زد شرح جمعاً

مستحکم ده قیاس اسم فاعل
 وزنی اوزر ینسه کلک ایدی
 زیرا المستحکم فعل لازمدر اندن
 اسم مفعول کلز مکر که حرف
 جر ایله لکن بونده کم کلده سغه
 سجمع موافق اوسون دیو
 اسم مفعول ایراد ایلیش
 قیدبر سغه

۹ (طه) نسخه مستفیده در
(الطابع)

یعنی قوی دیکدر (محصول ترکیب) عالمه لایق دکادر حل سببیه عامیدن صادر اولان سفاهی
اهمال ایدوب ترک ایلیه یعنی ایلدیکی سفاشته مقید اولیوب ۹ دیمیه زیرا ایکی جانبیه یله زیان
و پر عالمک هیئته نقصان و پرر و عامینک جهلی محکم او اور زبیرا بونک اهمایله اکاغر و
کلور که طعیانه سبب او اور بیت * چوباسفیه کو بی بلطف و خوشی * فزون کردش
کبر و کردن کشتی * جوادات تعلیل (باحرف صله) (سفله الحاق و دنی کیمسه) (فزون افزویدن
مخففدر زیاده معنایسته اسمدر) (کرد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیکدر) (شین ضمیر معناده
کشتی به مقید در کشتیش تقدیرنده) (کردن کش معاند معنایسته در) (محصول بیت) (چونکه
الحقه یعنی دنی به و سقیهه لطفله و ایلکله سوزو یلیه سین کبری و عنسادنی زیاده او اور
یعنی وسوسه به دوشور که بدن قور قدیغندن بکا ملایم سو بیلدی * موعظه * معصیت
ازهر که صا در شود ناپسندست و از علما ناپسندتر که علم سلاح جنگ شیطاست و خداوند
سلاح را چون باسیری بر ند شر مساری بیشتر بود * معصیت یعنی کنه و عصیان (ناپسند
نامقبول دیکدر) (زیرا خدایه خلاف و شیطانه طاعتدر) (از علما اما علما دن) (ناپسندتر
و نامقبول کدر) (که حرف تعلیل) (علم مبتدا) (سلاح جنگ شیطان لایمه در) (و خبر مبتدا) (او
حرف حال) (خد او ند سلاح لایمه صاحب سلاح دیکدر) (را ادات مفعول) (چون حرف
تعلیل) (باحرف مصاحبت) (اسیری یا حرف مصدر) (بر تدفعل مضارع جمع غائب ایلدی دیکدر
(خداوند مفعول صریحی) (و باسیری غیر صریحی) (شر مساری مبتدا) (باحرف مصدر) (بیشتر بود
خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب تعلیل) (محصول ترکیب) (عصیان و کنه هر کیمدن که صادر
اولور سه نامقبولدر) (اما علما دن نامقبول کدر) (زیرا علم سلاح جنگ شیطاندز یعنی شیطانه
جنگ ایلکه آتدر سلاح صاحبی چونکه اسیر لکله ایلدی ز خجالتی زیاده رک اولور * مشوی *
عالمی نادان پریشان روزگار * به زدانمشند ناپرهیز کار * عالمی نادان بیاینه) (پریشان روزگار
وصف ترکیبی وصف عالمی و مبتدا و مصراع ثانی خبری) (دانمشند ناپرهیز کار بیاینه) (محصول بیت)
احوالی و اموری پریشان عالمی نادان پرهیز سز دانمشند دن یکدر یعنی بوصفتی دانمشند دن
اول صفتی عالمی یکدر عالمی بی جهل صفتندن تجرید ایلك کر کدر کم نادانه اضافتی صحیح اوله یعنی
عوامدن بر شخص معنایسته * کان بنا بیثباتی ازاره اوفتاد * وین دو چشمش بوددر چاه اوفتاد *
کان که حرف تعلیل آن اشارتدر عالمی به) (باحرف مصاحبت نایبنا ادات اتی بیثا صفت مشبهه در
بشدندن کوره کن دیکدر) (باحرف مصدر نایبنا لعله دیکدر) (اوفتاد و او ایله دوشدی دیکدر) (وین
اسم اشارتدر دانمشنده) (محصول بیت) (زیرا عالمی نایبنا لعله یولدن دوشدی یعنی جهل و نادان لعله
ضلالته دوشدی اماندانشندک ایکی کوزی وار ایکن چاه ضلالته دوشدی یعنی اول جهل ایله
ضلالته دوشدی و بو علمه عامل اولدیغندن * مطایبه * هر که درزندکی نانش نخوردن چون
بپردناش نبرد * (محصول ترکیب) هر کیمکه دیر یلکنده و صا غلغنده یعنی حال حیسانده
انکین بیزل چونکیم اولور یعنی اولیجک آدن ایلتریز یعنی اکزل * حکمت * یوسف علیه الصلا
و السلام در خشک سالی مصر سیر نخوردی تا کر سنکان را فراموش نکند لذت انکورزن بیوه داند
نه خداوند بیوه * خشک سالی قور اقلق بیل) (باحرف مصدر مصره اضافتی لایمه در) (تأخرف
تعلیل) (زیوه طول عورت) (محصول ترکیب) یوسف پیغمبر علیه الصلا و السلام مصرک قور اقلق
یلنده یعنی قحطلق یلنده طوق اولزدی یعنی طولیجه بیزدی تا کیم آچلری فراموش ایلیه
بلکه کندنی انلردن ایلکه قصد ایدردی آچلر حانی بک ایچون) (زیرا اوز ملک لذتی طول
عوزت بلور که فقیر و محتاجدر بیوه صاحبی یعنی انکوراسی بیلز) (زیرا امر ایدل کیمه

آورا کل ایدر * منوی * آن که در راحت و تنم زیست * اوجه داند که حال کرسنه چیست *
 (تعم تفعل بائیدن مصدر در نعمت ایچنده اولق) (زیست فعل ماضی مفرد غائب در لندی
 دیکدر) (که حرف بیان حال کرسنه لامیه) (موصول بیت) اول کیمسه که نعمت و راحتده نه، ش ایلدی
 یعنی انده بودی و کپندی اول کیمسه نه یلور که آجک حالی ندر (حاصلی آجک حالی اول کیمسه
 یلور که اجلی چکمش اوله * حال در ماند کان کسی داند * که باحوال خود فروماند * حال
 در ماند کان لامیه در) (مانده عاجز کاف بیجم حرف توسط الف و نون ادات جمع) (که حرف رابط صفت
 باحرف ظرف) (احوال خود لامیه) (فروادات تأکید در امامانده مستعمل اولسه عاجز معنائی
 افاده ایدر) (ماند بونده فعل مضارع مفرد غائب در مانیدن فاعل معنائده مانندن دینلر غلط
 سواشار) (موصول بیت) عاجز لک حالی بر کیمسه یلور که کند ی احوال و اطوار انده عاجز قاله
 یعنی دورل عجز چکن یلور عاجز لک حالی * قطعه * ای که بر مرکب تازه سوار ی هس دار *
 که خر خا کس مسکین دراب و کلس * ای حرف نداء ناد ی محذوف تقدیری ای کسی که
 (مرکب تازه بیانه یلجی و سپر دیجی بنید دیکدر یعنی چو یک و چپک مرکب) (سواری یا سیر
 خطاب اتلی سین دیکدر) (هس دار هوشله فعل امر مفرد مخاطب در اوصک طوط یعنی اصلی اول
 حاصلی عقالک اویار) (که حرف تعلیل) (خر خا کس لامیه و بیانیته) (خا کس وصف ترکیبی در
 دیکن چکیجی دیکدر) (مسکینه اضافت بیانه در یاه بضئله) (خره خا کس صفت اول اولنجیه
 مسکین صفت ثانی اولور پس ایکی اضافت بله بیانه اولور تأمل) (موصول بیت) ای شول کیمسه که
 یلجی مرکب یعنی بنید اوزره سوار سین عقالک باشیکه دیوشر یعنی جمع ایله و بیهوش
 و غافل بوریمه (زیرا مسکین خا کس خری و یاه مسکین خا کس خراب وکل اراسته در یعنی
 آب و چاموره باش قاش چقانم برمد ایله بالقدن چیقسون) (مسکین برینه سوخته یازان وزنه
 خفت و برمش) (لیکن نسخه له مخالف یازمش) (و با جمله ضرورت وزن ایچون مسکینک یاسی تلفظه
 کلز * آتش از خانه همسایه درویش بخواه * کلمه بر و زن او می گذرد دود دلس * خانه
 همسایه درویش لامیه و بیانه در) (همسایه فو کشی) (ودرو یشدن مراد فقیر در) (آتش بخوا هک
 مفعول صریحی و از خانه غیر صریحی) (بخواه فعل نهی مفرد مخاطب در) (خواهد یندن دله و ایسته
 دیکدر) (کانچه که حرف تعلیل) (آن اسم اشارت در چه تک مضمونه) (بر وزن او بعض نسخه ده
 از روزن او واقع در معنی بر در) (روزن رانک و زانک فححه لریله و واولک سکونیه باجه و بخیره بونده مراد
 او جقدر که بیجم بخاری در او خیمه درویش راجع در) (می گذرد فعل مضارع مفرد غائب کچر دیکدر
 یعنی مرور ایلر) (موصول بیت) فقیر و کسینک خانه سندن آتش ایسته زیرا اول نسته که انک باجه سندن
 و او جاغندن چقار کولکی دوتونیدر یعنی دود آهیدر حاصلی فقرا قو کسینلرک احوالنه نظر ایلکه
 ترغیدر) (بخواه فعل نهی در) (خواستن دن دینلر سهوا الیشلر * وعظ * درویش ضعیف حال
 در تنکی خشک سال مپرس که چون مکر بشرط آن که مرهمی بریشش نهی و معلومی دریشش *
 درویش ضعیف حال بیانه ضعیف حال وصف ترکیبی در) (رادات مفعول) (در حرف ظرف
 تنکی خشک سال لامیه) (تنکی یا حرف مصدر خشک سال ترکیب مزجیدر قور افاق ییل معنا سنه
 اصانده سال خشک ایدی اضافه صکره ترکیب مزجی ایلدیلر) (مپرس فعل نهی مفرد
 مخاطب در پرسیدنن صورمه دیکدر) (درویش مفعول صریحی و در تنکی غیر صریحی) (که حرف
 بیان) (چون و او اصلیه و یاه خطابله نیچه سین دیکدر) (مرهمی یا حرف وحدت) (بر حرف صله
 ریش بونده یاره معنا سنه در و شین ضمیر درویش راجع در) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب
 قو یاسین دیکدر) (و معلومی دریشش بونک کی بر زده معلومدن مراد نقد در) (موصول ترکیب)

رد این سید علی و سروری

رد سیروری

رد این سید علی و سروری

بشهی
نسخه

احوال و اطواری ضعیف اولان درو یشه یعنی فقیر قور اقلق و محطلق ییل طار اقلنده صورمه که نیجه سین
 و حالک ندر الاول شرتله که فقر و فاقه یاره سنه احسان و کرم مر همین قو یاسین و او کتبه بر مقدار
 نقد براغه سین حاصلی بونک کی ییلده اننه بر سنه و یروب عطیه ایلمایه ندر حالک در و یش دیو
 صور میه سین * قطعه * خری که بیی و باری بکل در افتاده * بدل بر و شفقت کن ولی مر و
 بسرش * خری یا حرف وحدت (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) (بیی فعل مضارع
 مفرد مخاطب گو زر سین دیمکدر) (بارخره معطوف) (یا حرف وحدت) (بکل یا حرف صله
 در حرف تأکید) (افتاده دوشمش دیمکدر ما ضییدن قسم) (بدل یا حرف مصاحبت بدل ایله
 یعنی کوکل ایله) (بر واصلنده بر او ایدی) (بر حرف صله و یا استعلا) (شفت سین و فا و فافک
 ففکله لایله مر حجت دیمکدر اسر کک مناسنه) (کن کاف عربک ضمیمه فعل امر مفرد مخاطب در
 ایله مناسنه) (ولی ادات استدراک) (مز و فعل نهی مفرد مخاطب در رو بدندن کتبه دیمکدر) (بسرش
 یا حرف صله و شین ضمیر خره راجعدر) (محصول بیت) خری بر یوکلای اشکی یعنی یوکیله یا لطفه
 دوشمش کوره سین کوکل ایله اکا شفقت و مر حجت ایله اما باشنه و یانته واز مه اگر یا لطفدن
 چیقر مغه قادر دکل ایسک) (مر و یرینه مرزن یازان نسخته ره مخالف یازمش * کنون که رفتی
 و پرسیدیش که چون افتاده * میان بندن چومردان بکیردم خرش * کنون کاف عربک و نونک
 ضمه لایله اکتوندن محققدر شدی مناسنه) (که حرف بیان) (پرسیدی یا ضمیر خطاب) (شینه
 اتصال ضرورت و وزن ایچون مفتوح قلمشدر شین قرینه ایله صاحب خره راجعدر ز یاخر
 و باری صا حبسز اولماز البته پس بوشین حرف زائد در دینلر زائد سو بیلشدر) (که حرف بیان
) (چون جیم عجم و او اصلیه ایله نیجه دیمکدر کیف مناسنه) (میان بل مناسنه در که عرب اکا
 وسط در) (بندک مقدم مفعول ایسدر ییل بملقصدن مراد حاضر لئقددر) (چو ادات تشبیه
) (مردان الف و نون ادات جمع ارل دیمکدر) (بکیر فعل امر مفرد مخاطبدر کیر بدندن طوط دیمکدر
 گرفتندن دینلر سهو ایلشدر) (دم خر لایمه و مفعول بکیردر) (دم دالک ضمی و تشدید همیله قو یرق
 دیمکدر تشدید ضرورت و وزن ایچون ندر شین یته صاحب خره راجعدر سابق کی شهر ایچون
 زائددر دینلر زائد سو بیلشدر) (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیوزر شهیدکه واردلک صاحبینی
 صوز دلک که یا لطفه نیجه و توجهله دوشدی دیو بلیکی بغله یعنی اتکلی بلیکه بغله و خرینک
 قو یر یغنه یابش بعضی نسخته ده گوش خرش واقعدر * و عظم * دو چیز محال عقلست خوز دن
 یش از رزق مقسوم و مر دن یش از وقت معلوم * (محصول ترکیب) (ایکی نسنه محال عقلدر
 بر یسی رزق مقدر و مقسومدن زیاده یشک و بر یسی وقت معلومدن یعنی معیندن اول اولمک
 کیسه حاصلی ازله مقدر اولندن زیاده یشک و اجل کونندن اول کیسه اولمز * قطعه * قضا در
 نشود که هزار ناله و آه * بشکر یا بشکایت برآید از دهنی * قضان مراد حکم از ایسدر (در کو بونده
 غیر مناسنه در یعنی تغییر و تبدیل اولمز) (هزار ناله و آه مر هو ندر) (بشکر یا حرف مصاحبت) (یا
 حرف عطفدر ام و او مناسنه) (برآید چیقار دیمکدر) (قضا مبتدا نشود خبری) (هزار معدود ایله
 مبتدا) (برآید خبری ایکی یاواز حرف خیره متعلقدر) (دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت)
 قضا و قدر خدا متغیر اولماز اگر یشک ناله و آه شکرله و یا شکایتله بردهندن چیقیه یعنی بر کیسه کندی
 خالندن کر کسه شاکر اولسون و کر کسه شاکر اولماسون آنکیچون حکم ازلی بوزلماز * فرشته که
 و کیاست بر خزینه باد * چه غم خورد که بمیرد چراغ پیوه زنی * فرشته یا حرف وحدت (و همزه
 حرف توسط همزه وحدت ایچوندر دین غلط سو بلیش) (که حرف رابط صفت) (وکیل موکل
 مناسنه در که مراد حضرت میکائیلدر) (خرزینه باد لایمه) (که حرف بیان) (بمیرد فعل مضارع

رد سروری

رد شرح چیتا

رد ابن سید علی و سروری
رد شرح جعما

رد شعی

رد س روزی

مفرد غالب سیوه دیکدر ز را مردن لفظ مشر کدر اولکله سیومک بیننده (چراغ بیوه زن
لامیه (با حرف و حدت بیوه زن برینه بیوه زن یازان صحیح نسخنه له مخالف بازمش (محصول بیت)
برفرشته که باذن بنده سی اوزره وکیلدرنه غم بیرا کر بر طول عورتک چراغی سوینور سه یعنی
انک چراغی سویمکله کنندی خدمتی ترک ایلمن نصیحت * ای طالب روزی بشین که بخوری
وای مطلوب اجل و کسجا نبری * (محصول ترکیب) ای رزقه طالب اولان کیمسه اوتور که پد سین
یعنی رزق فنده ایسه ایانکه کلورانی سن ارامق لازم دکلددر وای اجلاک مطلوبی اولان شخص
قاچکه جان قودتر من سین ز را اجل فنده ایسه سنی بولور کر کسه او کو زو بنوز بنه کبر سک
* قطعه * جهد رزق ارکنی ورنکی * برساند خدای عزوجل * جهد رزق مصدرک مفعولنه
اضافا فیدر رزقه سعی واجتهاد دیمکدر (محصول بیت) رزق ایچون سعی وجهد ایلر سکنده
ایلر سکنده الیه خدای عزوجل انی باشد پرهر فنده ایسه * ورزوی دن دهان شیر و پلنک *
نخورندت مکر بروز اجل * واصلنده واکر در (زوی فعل مضارع مفرد مخاطب) در
حرف صله (دهان شیر لامیه) نخورندت فعل نفی مستقبل (تاضمیر منصوب متصل
سنی بیمنزل دیمکدر) (مکرات استننا) (با حرف ظرف) (روز اجل لامیه (محصول بیت)
واکر شیر و پلنک اغز بنه وارر سک یعنی اغزل بنه کبر سک سنی بیمنزل مکر که اجل کوننده
یعنی اجل تقدیر اولان کونده بر * حکمت * بنا نهاده دست نرسد و چیزی که نهاده است هر جا که
هست برسد * با حرف صله (نا حرف نفی قولنا مشه دیمکدر نرسدک مفعول غیر صریحیدر (چیزی
یا حرف وحدت (محصول ترکیب) ازنده تعیین اولیوب قولنا مشه الایر شمن ورنسته که ازنده
قولنوب تعیین اولشدر هر نه برده که وارد ایشور حاصلی مقدر اولان هر فنده ایسه صاحبیه
واصل اولور اما ازنده تعیین اولیمان بیک سعی و کوششله دخی اله کلن * بیت * شئیده که سکندر
برفت تا ظلمات * بچند محنت و خورد آنکه خورد آب حیات * شئیده یا ضمیر خطاب (همزه
حرف توسل) که حرف بیان (نا حرف انتها) ظلمات جمع ظمندر قرا اولقندر دیمکدر اما انجام اکثر
مفرد مقصدا استعمال ایلددر (بچند محنت برفته متعلقدر (خورد بونده ایچدی ذمکدر
(محصول بیت) ایتمش سنکه اسکندر ظلماته دک نیجه محنتله کندی و آب حیاتی ایچن ایچدی یعنی
آب حیات حضرت خضر علیه السلامه میسر اولدی اکا اولدی * حکمت * صیادبی روزی
در دجه ماهی نکر در ماهی بی اجل در خشکی نمیرد * صیادبی روزی بیانیه (دجه بغداد ابر معنی
(ماهی بی اجل بیانیه) خشکی با حرف مصدر قوز بلق دیمکدر (نمیرد فعل نفی استقبال مفرد غائب اولان
دیمکدر (محصول ترکیب) نصیبسن صیاد دجه ابر ما غنده بالقی طومر و اجلسز بالقی قاره ده اولان
* بیت * مسکین حریص در همه عالم همی دود * اودرققای رزق و اجل در ققای اوست * همی دود
فعل مضارع مفرد غائب یلر و یو پر و اضمیری حریصه راجه در (ققای رزق لامیه در ققای اوست ده
یو بله در (محصول بیت) مسکین حریص جمع عالمه یلر و قوشار یعنی اشاغه و یوقاری سکر در اول
رزق اردنیجه یلر و قوشار و اجل انک اردنیجه یلر بو اما اول حالدن غافل * تشبیه * توانکر فاسق
کلوخ زراند و دست و درویش صالح شاهد خاگ آلود این دلق موسیست مرفع و آن ریش فرعونست
مرصع شدت نیکان روی در فرج دارد و دولت بدان سردر نشیب * توانکر فاسق بیانیه و مبتدا
(کلوخ زراند و بیانیه و خبر مبتدا زراند و وصف ترکیبدر التونله صوامش یعنی بالدرنمش (کلوخ
کاف هر یک و لامک ضمیر له بله کسک دیمکدر (درویش صالح بیانیه و مبتدا شاهد خاگ آلود بیانیه
و خبر مبتدا) و خاگ آلود وصف ترکیبدر طپراغه بولاشق دیمکدر (این اسم اشارتدر درویشه
و مبتدا) و خرقة موسی لامیه و خبر مبتدا (مرفع بماتمش دیمکدر صفت خرقة در (ان اسم اشارتدر

خرقة
نسخه

(توانگر فاسقه و مبتدا) و ریش فرعون لامیه و خبر مبتدا (مر صاع اسم مفعول در تفعلیل باشند
 جواهرله طونامش دیکدر زیرا فرعونک صفالی جواهرله بزمش ایدی تنکه مشهور در (مر صاع
 جواهر اوتور دلمش گوشه و التونه در لر بونده ریشه صقندر (شدت نیکان لامیه و مبتدا) (روی داردک
 مفعول صریحی) (در فرج غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در) (در فرج در حرف صله) (فرج
 فرح کیدر لفظا و معنی) (دوات بدان لامیه و مبتدا) (سر مقدر دارک مفعول صریحیدر) (در نشیب
 غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در) (نشیب انش معناسه در) (محصول ترکیب) فاسق غنی
 التون بالذلی کسکدر یعنی طیشی قلابی و ایچی و وایی (صالح درویش طیراغه بولاشق محبوبدر یعنی
 توزلی دلبردر بودرویش صالح حضرت موسی نک بمالی خرغه سی کیدر که بر پیغمبرک کسوه سی در
 که عزت و شرفه بیت شریف اورتسی کیدر و اول فاسق غنی فرعونک مر صاع صفالی کیدر که کندی
 کی خیشدر ایشه بر این همان جواهریدر اینلرک شدت بوز بی سلامته طو تار یعنی چکدکاری شدتک
 توجهی سلامته در حاصلی شدتدن نیز خلاص بواورلر اما بر امر لک دولتی باشی اشاعه طو تار دیکدن
 مر از زوال تیردر حاصلی سریع از والدر * قطعه * هر کراجه و دولتست و بدان * خاطر خسته در
 نخواهد یافت * هر کرا تقدیری هر کرا که در ضرورت وزن ایچون رابطه حذف اولندی) (و بدان
 و او حرف حال) (با حرف سبب و دال همزه دن منبدر اصلی بان در مر هوند ز) (خاطر خسته
 بیانیه و یا لامیه در مجروح خاطری و یا بحر و حک خاطرینی) (در ادبات تأکیددر دال برینه
 و او یازوب و رواقیان زیاده وزو کمتشدر) (باخت بونده باختن معنا سته در زیرا مضارعه مقارندز
 خاطر خسته نخواهد یافتک مفعول صریحی) (بدان غیر صریحی) (محصول بیت) هر کیک که منصب
 و دولتی واری یعنی هر کیکه صاحب جاه و دولندر حال بوکه اول منصب و دولت سببیه بر مجروح
 خاطری و یا مجروح خاطرینی یعنی بر شکسته دلی تدارک و تقدر ایلمسر در حاصلی بر کو کل
 اله کتوزمن و جاز در که بدانک باسی حرف ظرف اوله یعنی اول جاه و دولنده اولدوغی حیثه
 شکسته دلری رعایت ایلیه دیمک اوله مجموع بیتک معناسنی هر کیک که منصبی و دولتی وارد لیکن
 انکله خسته نک خاطرین اگر بولوق استیمه دین تصور بر معناده عجب بی نظیر ایش عفا الله عنه

* خبرش ده که هیچ دولت وجاه * بسرای دیگر نخواهد یافت * خبرش شین هر کرا ده کی
 که به راجعدر که معناه شرطی متضاددر پس بو بیت جواب شرط اولور (ده فعل امر مفرد
 مخاطبدر خطاب عام طریقه) (دهیدن دن دالک فحیحی و کسریله خبر مقدم مفعول) (که حرف
 بیان) (هیچ دولت وجاه نخواهد یافتک مقدم مفعول صریحی و بسرای دیگر غیر صریحی) (با حرف
 ظرف و اضافتی بیانیه در) (محصول بیت) شکسته خاطری جبر اینلین صاحب جاه و دولته خبر
 و بر که دار آخترده هیچ دولت وجاه بولیمسر در یعنی دنیا ده منصب و دولت سببیه نامراره
 رعایت ایدوب خیرات اینلین دار آخترده هیچ منصب و مرتبه بولاز یعنی انده منظور نظر خدا
 اواز دیکدر * اذیفه * حسود از نعمت حق بخیست و مردم بی کنساره را دشمن * حسود
 مبتدا (بخل خبری) (وازن نعمت حق اضافتی لامیه ایله خبره متعلق) (مردم بی کنساره بیانه و دشمنک
 مقدم مفعولیدر) (محصول بیت) حسود خدا نک نعمتدن بخیلدر یعنی خندانک و پردوکی نعمته
 بخل ایدوب مجسوددن زوان استرو کنساره سزمر دمه عدوددر یعنی خدا محسوده نعمت و پردیکچون
 عداوت ایدر حال بوکه انک هیچ کنساره یوقدر زیرا نعمتی خدا کندی اطف و احسانیه و پردی
 بواندن زور و قوتله المدی) (مردم اسم جنسدر قلیله و کثیره شامل پس مردمی کشبیه بیان ایلین
 بومعنایه و اصل دکل ایش * قطعه * مردکی خشک مغز را دیدم * رفته در پوسین صاحب
 جاه * مردکی بونده کاف عری تصغیر و تحقیر در و یا حرف وحدت بعض نسخه ده انصافله

رد شیعی

رد شیعی

رد شیعی

واقعدر یعنی بیایه ایله (خشک مغز وصف ترکیبدر قوری بیلی یعنی بی عقل و دانشکه بوده
 مراد حسود در) را ادات مفعول (مردك دیدمك مقدم مفعولیدر) و خشک مغز صفتی (رفته
 دیدمك مفعول ثانیهی) در حرف صله (پوستین باه عجمك ضمیمه وسینك سکونی و تانك کسر یله
 غیب و مذمت معنا سنه در) صاحبه و صاحبك جاهه اضافتی لامیه لر در (محصول ترکیب)
 بر عقل من حسود ارچکزی گوردم صاحب منصبك مذمت و غیبته کنش یعنی صاحب منصبی
 غیب ایدر گوردم * کفتم ای خواجه کرتو بدخفی * مردم نیک بخت راجه کنانه * بدخفی باضیر
 خطاب (مردم نیک بخت بیایه) راحرف تخصیص (محصول بیت) مرد که دیدم ای خواجه
 اگر بدخفت اینک یعنی طماعک نفس ایسه نیک بخت مرد مک نه کنانهی وار سینک بد بخت
 اولدیغکدن دولت و رفعتی و یرن خدادر پس غیر نیک نه کنانهی وار (بونظمی نثرظن ایدوب قطعه
 یرینه حکمت بزبان نظمی نثرن فرق این ایش * قطعه * الاتاخواهی بلا بر حسود * که آن بخت
 بر کشته خود در بلا ست * الاحرف تنبیه (ناحرف ناکید) نخواهی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب دلیله سین دیدکدر بلا مفعول صریحی (و بر حسود غیر صریحی) که حرف تعلیل (بخت
 پر کشته تانك سکونیه وصف ترکیبدر) خود بوده جائز در که کنندی معناسنه اوله و جائز در که تحسین
 لفظ ایچون اوله (محصول بیت) خطاب عام ظرفیه بیورر آگاه اول غافل اوله تا کیم حسوده
 بلا و مصیبت استنبیه سین زیرا اول بر کشته طالع و معکوس بخت کنندی بلا ده در یعنی حسد
 بر بلاد که اول اکار قنارد * چه حاجت که باوی کنی دشمنی * که اورا چنان دشمنی در قناست *
 (باوی با حرف صله و ضمیر حسوده راجعدر) دشمنی یا حرف مصدر (که حرف تعلیل) اورا ضمیر
 ینه حسوده راجعدر (راحرف تخصیص) چنان اشارتدر حسود دن استفاد اولان حسده
 (دشمنی یا حرف وحدت) محصول بیت نه حاجت که حسوده دشمنانک ایله سین یعنی سن اکلاد دشمنانک
 ایلمکه احتیاج یوق زیرا کنندیگ حسد کی دشمنی وار قناستنده حاصلی هر قنده کیم کیدرسه حسدی
 کنندیته دشمندر (بونظمک اولنده قطعه یرینه تشبیه و حکمت بزبان نظمی و نثری بر بیلورلر ایش
 * تشبیه * تلیندی ارادت عاشق بی زراست و رونده بی معرفت مرغ بی پروا بی عمل درخت بی پروا همد
 بی علم خانه بی در * تلیند تانك و میگ کسر یله شاگرد معناسنه در بونده عامدر مطالبه و معی بده (ارادت
 افعال بایندن مصدر در طلب و محبت مراددر) تلیندی ارادت بیایه و مبتدا عاشق بی زر بیایه و خبر
 مبتدا (رونده بی معرفت بیایه و مبتدا) مرغ بی پرینه بویله خبری (رونده دن مراد سیاح عالمدر
) پر بوند قناد معناسنه بوند نکره ایکی فقره نکسده اعرابی بویله در (محصول ترکیب)
 طلبسن واراد نتمز شاگرد و طالب آنچه سن عاشق کیدر که مراد و مقصودینه ظفر بولماز
 و سیاح بی معرفت قنادسن قوش کیدر که اضطراب و المدن خالی اولماز و عکسز عالم بخشسن
 اغاج کیدر که اندن انتفاع قابل دکلر زیرا فیاض اولماز و زاهد جاهل قبوسن خانه در یعنی
 کیمسه بی ارشاد ایلمکیمچون اغزین آچوب سوز سوبلمکه قادر دکل دمیسه فالور خانه بی در کی
 * نصیحت * مراد از نزول قرآن تحصیل سیرت خوبست نه ترتیل سوره مکتوب عامی معتبد
 پیاده رفته است و عالم متهاون سوار خفته عاصی که دست بردارده از عابدی که کبدر
 سردارد * نزول قرآن مصدر ک فاعلینه اضا فیدر تحصیل سیرت مصدر ک مفعولنه
 اضا فیدر (و خوبه اضا فیت یانیدر) ترتیل سوره مکتوب اضا فیتده سابق ک کیدر
 (ترتیل تعلیل بایندن مصدر در مراد میجو بد ایله اوقومقدر (عامی) معتبد بیایه و مبتدا در) پیاده رفته
 بیایه و خبری عالم متهاونده بیایه و مبتدا (متهاون اسم فاعلدر تفاعل بایندن کاهل معناسنه
) سوار خفته بیایه و خبر مبتدا بولده او بوش آتلی دیدکدر (عاصی یا حرف وحدت) که حرف

رد سبزوئی

رد ابن سید علی و سبزوئی

فیض
نسخه

رابط صفت (دست بردارند مقدم مفعولیدر) عاصی مبتدا (دست بردارد صفتی) به از عاصی
 خیر مبتدا (با حرف و حدث) که حرف رابط صفت کردارند مقدم مفعول صریحی (درس
 غیر صریحی (محصول ترکیب) مراد نزول قرآنی تحصیل خلق خوب و سیرت محبوبند
 بخوبی در سوره مکتوب دکلدر یعنی قرآنی تجویب و ترتیل ایله او قوم دکلدر متعبد جاهل یوله
 دوشوب کیدن پیاده کیدر که یاب یاب منزله ابریشور و عالم کاهل یولده او یویب قالان اتلی
 کیدر که منزله مشکل ابریشور برعاصی که تضرع و نیاز ایله خدایه ال قالدیروب کنه و جزومه
 اعتراف ایدوب زاریق ایله باشنده کبر و غرور اولان عابدن یکدر حاصلی کنهانه معترف
 عاصی عبادتیه مغرور عابد و زاهد دن یکدر * بیت * سرهنک لطیف خوی دلدار *
 بهترن فقیه مردم آزار * سرهنک لطیف خوی دلدار بیانه ل در (لطیف خوی و دلدار وصف
 ترکیبدر لطیف خوبی و کویکل رعایت ایدیحی دیکدر (سرهنک مبتدا) و بهترن خبر (فقیه
 مردم آزار بیانه) مردم آزار وصف ترکیبدر آزار بدندن مردم انجیدیحی دیکدر (محصول بیت)
 کویکل اله ایحی لطیف خوبی سرهنک یعنی سرعسکر مردم آزار فقیهدن یکدر حاصلی موذی
 فقیهدن ملایم و خوشخوی سرهنک یکدر * مطایبه * یکی را گفتند عالم بی عمل بچه ماند
 گفت بزبور بی غسل * (محصول ترکیب) برینه دیدیلر که غسلن عالم نیه بکزر دیدی بالسن
 آریه بکزر (ماند فعل مضارع مفرد غایبدر ماندن بکرمک معنا سنه ما نستندن دین سهو
 ایلبس * بیت * زبور درشت بی مروت را کوی * باری چوعسل نمی دهی نیش مرن * زبور
 درشت بی مروت را لامیه لرز (زبور مطلقا آریدر اما سیاق کلامدن مفهوم اولان بال آر یسندن
 عبری اوله فیدر (درشت دالک و رانک ضمیر یله بومشق مقابلی ایری معانسته در) نیشدن مراد بونده
 آری ایکنه سی در (مرنک مقدم مفعولیدر اورمه دیکدر (محصول بیت) خطاب عام
 طریقیله بیورز مروتسرخشن آریه سوبله چونکه غسل و برهن سین باری نیش اورمه یعنی
 آدم اوغلی ضوئه حاصلی چونکه فائده یوق باری زانکده اولماسون (کوی امر حاضر در
 گفتندن دینلر خطا سوبلار * تشبیه * مرنی مروت زست و زاهد باطمع رهن * مرن
 بی مروت بیانه و مبتدا (زن خبری) و زاهد باطمع بیانه و مبتدا (رهن وصف ترکیب خبری
 یول اوریحی دیکدر یعنی حرامی زینندن (محصول ترکیب) مروتسزار عورت کیدر و طمعکار
 زاهد یول کسجی کیدر یعنی خلق مالنی ریا ایله المقده حرامی کیدر که خلقک مالنی ریاکان
 آلور * قطعه * ای بنسا موس کرده جامه سپید * بهر بندار خلق و نامه سیاه * ای حرف ندا
 منادی محذوف (یا حرف مصاحبت) ناموس بونده عرض و غیرت معنا سنه در (کرده
 ایلبس دیکدرن ماضیدن فاعلدر (جامه مفعول اول صریحی) و سپیدنایسی (و بناموس غیر صریحی
) بهر بندار خلق لامیه ل در و کرده به مقید (نامه جامه به معطوفدر و اعرابی جامه سپید اعرابی
 کیدر) نامه دن مراد دفتر اعمالدر سپید و سفید بر معنایه در (محصول بیت) ای ناموس و غیرتله
 لباسنی بیاض ایلبن خلقک حسن ظنی ایچون و نامه عملنی کثرت ذنوبله سیاه ایلبن یعنی ظاهرینی
 ریا ایله تزین ایدوب باطننی کثرت ذنوبله نسو بد ایلبن کیمسه * دست کوتاه بیداز دنیا *
 آستین چه دراز وجه کوتاه * (محصول بیت) دنیادن ال قصه کرک یعنی دنیادن الی چکمک
 کرک و فتنانک یکی اوزون اولمق نه و قصه اولمق نه یعنی لباسه اعتبار یوقدر اعمال صالحه
 و خلوص طویته در کرکسه اطلس کی و کرکسه عبا (زهد و تقوی قبا و عبا ایله دکلدر بلکه
 بیت ناک و قلب صافله در) چه لفظلرنده اولان کسره بر مقدار اشیا علیه اوفتق کرکدر کیم وزنه
 نقصان کلیه (بعض نسخه ده چه برینه خواه و اقدر) لیکن سرعته اوفتق کرکدر کیم موزون اوله

رد شعی

رد شرح جیبا

* لطیفه * دو کس را حسرت از دل بدر نرود و پای تغابن از گل بر نیاید تاجری کشتی شکسته
 و وارثی با قلندران نشسته * پای تغابن بیانیه (تغابن تفاعل باشد ن مصدر در الدائم و وزن ایلیک
) از کل تقدیری از کل ندامت در (تاجری یا حرف وحدت) وارثی ده بویله در (با قلندران نشسته به
 متعلق (محصول ترکیب) ایلیک کیمسه نك گوکلندن حسرت طشره چیمه ساز و تغابن اباغی کل
 ندامتدن خارج اولماز یعنی چیماز (بریسی کیمینی باره نمش یازرگان) و بریسی قلندر له او تورب
 طور مش وارث یعنی کی سفرینی اختیار ایلدیکچون تاجر مادا مکه صا غدر ندامت چکر
 و قلندر له اختلاط ایلین وارث مال موروثی نیچون انله بدل ایتم دیو دایما پشیمانلق چکر
 یکی و دوم هبارتلرینی متن ظن ایلدوب یازانلر سهو ایلشلر * قطعه * پیش در ویشان بود
 خونت مباح * کر نیاشددر میان مالت سبیل * (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیورور
 درویشلر قنده قانک و قنک مباح و حلال اولور اگر مالک ارارده سبیل اولماز به یعنی انله مالکی
 بدل ایلر سئک (زیرا درویشلر له اختلاط ایدن انلرک رنگنه کیرمک کرک) انلرایسه ماملکی در میان
 ایدرلر یعنی بو کوئم ایرتیه فالسون دیمزلر (پیش درویشلرک معناسنی ظاهر ا درویش اولنلرک
 قنده دین ظاهر ا قیدی زانند و افع اولمش * یامر و یباد ازرق پیرهن * یا بکش بر خاتمان
 انکشت نیل * یا بونده حرف تردید در عریده اما کچی کسر همزه ایله (مر و فعل نهی مفرد مخاطب
 کتمه دیمکر) رویدندن یا حرف مصاحبت (بار ازرق پیرهن بیانیه) ازرق پیرهن وصف
 ترکیبی در کوک کوملکلکی دیمکر زیرا ازرق کوک رنگ معناسنددر (یا حرف عطف بکش فعل امر
 مفرد مخاطبدر) کتیدندن چک دیمکر (بر حرف استعلا) خاتمان مال و مالک معناسنه در ترکیبه
 اسم واحد قلمشدر (حلیمی لغتده او برق دیش و بعض لغت اکا مساعددر و بعضی ماسیقه
) انکشت نیل بیانیهدر (زیرا انکشت بونده بر مق معناسنه دکادر بلکه چوید دانه سیدر (نیل
 نونک کسیر یله چوید دیمکر بوشول قصه به تلخیصدر که زمان سابقده بر کیمسه نك اوندن بر عزیز
 میت چیمسه سواق قبوسنک اوست بانی بره قدر چوید ایله بویاردی اول اوما تم خانه اولدوغنه
 دلالت ایلیک ایچون کذلک حیمه واران کیمسه قبوسنک اطرافنی کر چه آغردرر حیمه وارد یعنی اندن
 معلوم اولسون دیو الا آن شامده و غیر بیستنده بو قاعده مستهلدر پس انکشت نیل چکمکدن مراد
 چوید ایله رنگمکدر بونده ایهام طریقه به مذ کورددر (محصول بیت) یا کوک کوملکلکی صاحبله بوزومه
 یعنی اختلاط ایله و یا ایدرسک سنده اثواب و انفالکی چوید رنگنه چک یعنی انکله همرنک اول
 مراد بودر که هر طایفه ایله که اختلاط ایدرسین انلرک رنگنه کیروب انلرله همرنک اولما نیجه صفا
 بوزوسین) مجموع بیتک معناسنی یا خود کوک کوملکلکی یا ایله کتمه یعنی نامعقول یا ایله باش قوشمه
 یا خود خاتمانک اوزره چویدل پارمغکی چک یعنی جمع مالکدن امیدی قطع ایله دین بیتک معناسنه
 انکشت نیل چکمش در نامل تدر * یا مکن با بیلبانان دوستی * یا ناکن خانه در خورد نیل * یا نه
 اما معناسنه در (مکن فعل نهی مفرد مخاطبدر) کتیدندن ایله دیمکر (یا حرف مصاحبت
) بیلبان فیلیجی دیمکر (زیرا بیلبان فیلیجی بلکه فیل اندن معربدر) و بان ادات فاعلدر چی معناسنه
 و الف و نون ادات جمع (دوستی یا مصدر له مکنک مفعول صریحی و یا بیلبانان غیر صریحی
) یا حرف عطف بنا کتک مفعول اول صریحی (خانه نائینی) یا حرف وحدت (همزه
 حرف توسل) در خورد نیل اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قبیلنددر (زیرا در خورد و در خورد
 داله و دالسن لایق معناسنه در بو اوج بیت بیله خطاب عام طریقه واقعه در (محصول بیت)
 یا فیلیجر له دوستلق و اختلاط ایله و یا فیله لایق برخانه بنا ایله یا نکه کلدکه انده یاته و قانقه
) حاصلی مصاحبت ایلدیک کیمسک هر حالسه موافقت و مطابقت ایلیک کرک کیم امتر اچ

رد شیح جیمه

رد شیحی

رد شیحی

ممكن اوله والا اختلاطى ترك ايك كرك (حضرت شيخ خلقه اسلوب مصاحبى تعليم بيورر * بند *
 خلعت سلطان اكر چه عزت جامه خلقان خود ازان بعزت تر وخوان بزرگان اكر چه
 لذت دست خرد انبان خود ازان بلذت تر * خلعت سلطان لاميه (جامه خلقان خود بيانيه
 ولايه بدر) (خلقان خانك صمى وسكون لامه خلق جيعدر خانك ولامك فكدل بله اسكى ديمكدر
 كهنه معناسته (خوان بزرگان لاميه نعمت بزرگان ديمكدر) خرد انبان خود لايه در ايكى
 برده خرد عبارتى كندى معناسته در (كه غايه وخطا طيه وملكه شاملا در پس فكله
 تخصيص ايلين بلاخصص ايلش (انبان طعارجق خرد انبان طعارجق واقعى ديمكدر بوسوز
 اكا كوره در كيم عرب و عجم فقرامى آزيقنى طعارجقه كنورر لر (بعزت تر وبلذت تر بارى
 تخصص و نسبت معناستى افاده ايدر عزتلك و لذتلك ديمكدر (محصول تركيب) بادشاه
 خلقى اكر چه عزت بزرگى كشيئك كندى كهنه اساسلى اندن عزتلك زيرا بخشش
 حجابدن خالى دكل و اكارك نعمتى اكر چه لذت دن اما كشيئك كندى طعارجقى خرد سى
 اندن لذتلك كدر زيرا بى منت و بى حجاب ايدر اوليكى فقره نك معناستى ليكن كندى كهنه لم اندن
 عزتلك در (وايكچى فقره نك ليكن كندى طعارجقم خرد سى اندن لذتلك در دين تصوير
 كچ معناستى عجب بى نظير ايش عفا الله تعالى عنه * بيت * سر كه از دست ربح خویش و تره *
 بهتر ازانان ده خدا و بره * دست ربح تركيب مزجى ال ايكى ديمكدر (خويشه اضافت
 لايه در (تره سر كه به معطوفدر معروف نبتادر) (سر كه ميتد او بهتر خبرى (نان ده خدا
 لاميه (ده خدا كوى اسى يعنى صناعى هر كيم ايسه كخند اسى وغير ايسى كى تركيب مزجيدر
 (اصلنده خداى ده ايدى اضافه كه تركيب مزجيده قانون بودر (بره بانك فحيله فوزى
 ديمكدر نانه معطوفدر (محصول بيت) كشيئك كندى كشيئدن يعنى الى امكندن سر كه و تره
 كوى كخند استك نان و بره سندن بگر كدر زيرا بى منت و بى حجاب حاصل كنى كندى الى امكيله
 قانع ابلق غير نك هفت نمى كدر كه متدن خالى دكل * حكمت * كاروان رفتن * از امام مرشد
 و نقض عهد اولى الالباب دارو يكمان خوردن و راه ناپديه بى كاروان رفتن * از امام مرشد
 محمد غزالى پرسيدند كه بدى منزلت در علوم چه كونه رسيدى گفت بدان چه كه
 هر چه ندانستم از پرسيدن آن نك نداشتم * خلاق راه صواب لاميه و بيانيه و مقدم خبر
 (نقض عهد اولى الالباب لايه در (خلافه معطوف (دارو خوردنك مقدم مفعول صريحى
 (يكمان غير صريحى (خوردن مؤخر مبتدادر (راه ناپديه و دارويه معطوف و رفتنك
 مفعول صريحى و بى كاروان غير صريحى امام مرشد بيانيه (محمد عطف بيان امام غزالى
 صفت نسبى زانك تشديد بيه در تنكه حضرت مولانا جامى قدس سره سبحة الابارده ايراد
 بيورمش (مشوى) ناكهان نبراقبال تاقت) (زه سوى احمد غزالى يافت) (رشته عهد
 بغزالى بست) (سراين رشته اش افتاد بدست) (بدى بيان ديمكدر تنكه مكر بيان اولندى
 (منزلت مرتبه ديمكدر بدان چه با آن چه ديمكدر (پرسيدن آن مصدر ك مفعوله اضافت ايدر
 (محصول تركيب) صواب يوانك خلافيذ و اصحاب عقولك نقض عهد ايدر كان ايله دوايك
 و ايجمك يعنى شهبلى غير مجرب دوا استعمال ايلك و كورلماش بوله كاروانسركنك زيرا چاژدر كه
 دار و مهلك اوله و ضرر ايليه و طريق مخالف بره چيقوب هلا كه مؤدى اوله و امام مرشد
 محمد غزالى سؤال ايلدiler علومده بومر تبينه نيجه ايرشك ونه ايله واصل اولدك ديدى
 اول نسته ايله كه پرستى كى كى بلدم انى صور مقصدن عار طوتمد يعنى عار لدم * قطعه * اميد
 صافيت آنكه بود موافق عقل * كه نبض را بطبيعت شناس بنامى * اميد صافيت مصدر ك

رد شمعى

رد شمعى

رحمة الله تعالى
نسخه

رد ابن سید علی

مفعولته اضافت بدر آنکه اول وقت دیکدر (موافق عقل اسم فاعلک مفعولته اضافت بدر)
 (که حرف بیان) نبض لغتہ حر کنندر ابا بونده طمرک صحرا مه سنی مراد در (را اداات
 مفعول) با حرف صلہ (طبیعت شناس و صف ترکیبدر) شناسیدنن شناختندن زمین
 غلطاً سو بلیش مراد طیب حاذ قدر (بنیانی فعل مضارع مفرد مخاطب کو سترہ سین دیکدر
) نمایدندن (محصول بیت) صحت و عافیت امید ایلك اول وقت عقلہ موافق اولور که نبضکی حاذق
 طیبہ کو سترہ سین ز را اہمال ایلك عقلہ موافق دکل قصہ دن حصہ بوذر کہ اہل علم و اہل فضل
 اولق امیدی اول وقت عقلہ موافق و مطابق اولور کہ مشکلات و شبہاتی اہلاند عرض ایلكہ صار
 ایلیہ سین * بیس ہرچہ دانی کہ ذل پرسیدن * دلیل راہ تو باشد بعز دانایی * کہ حرف تعلیل
 (ذل پرسیدن مصدرک مصدرہ اضافتدر) ذل ذلک ضمیلہ و لامک تشدیدیلہ حقارت معناسنہ در
 مر ہوندر (دلیل راہ اسم فاعلک مفعولتہ اضافتدر) تو بہ اضافتی لامیہ (با حرف صلہ) عز دانایی
 مصدرک فاعلتہ اضافتدر (محصول بیت) ہر نسنہ بی کہ بتاز سین صؤر ز را صور مرق ذاتی عالک
 و دانائی عزت و شرفنہ سکا بول فلاغوزی او اور یعنی اگرچہ کہ سؤالدہ تو عاھوان واریکن نہایتی
 عزت و حرمتدر * حکمت * ہر انچہ دانی کہ معلوم ہر آبتہ تو خواهد شد پرسیدن آن بحیل ممکن کہ
 حکمت راز بیان دارد * بعض نسخہدہ حکمت برینہ ہیبت واقعدر (محصول ترکیب) ہر اول نسنہ بی کہ
 بیلور سین البتہ سنک معلومک او ایسر در یعنی لایسن اتی بروچہ لہ بیلہ جک سین اتی سؤال ایلكہ
 استجنا ایلہ ز براہیت و حکمتکہ زبان و پرزرا خفت عقل و فکر کہ حمل وانور ظاہر بودر کہ
 بیور یعنی بدیہیاندہ اولہ ز را نظر یاندہ سؤال ضرور بدر اگرچہ کہ نظر یاتہ حمل ایوب ترک
 بچلہ یہ و تأخیرک او اویتہ حکم ایلكہ قابلدر تکیم حضرت داود ایلہ لقمان قصہ سندہ مشہوردر
 * قطعہ * جوانمان دید کاندہ دست داود * ہمی آہن بچجز موم کرد * ہمی تقدیردہ کرد
 فہلنہ مقیددر (ہمی کرد دیکدر او اور معناسنہ) بچجز با حرف مصاحب (تا ضرورت وزن
 ایچون حذف اولنشد) مومدن مراد بال مؤیددر (محصول بیت) چونکہ حضرت لقمان کوردی کہ
 حضرت داودک اندہ دمور قوت مجیزہ ایلہ موم یعنی بال مومی کبی بو مشار و ایلہ آتہ سرزہ اورار
 * پرسیدن چہی سازی کہ دانست * کہ بی پرسیدنش معلوم کرد * پرسیدنش ضمیر مستتر لقمانہ
 راجعدر و یازرہ داودہ (کہ دانست مرہون) کہ حرف تعلیل (دانستک فاعلی تحتندہ لقمانہ
 راجع ضمیر) کہ حرف بیان (بی پرسیدنش ضمیر لقمانہ راجعدر) محصول بیت (لقمان داوددن
 بو حالی کورنچہ اکا صور مدیکہ نہ ایشار سین ز را بیلدیکہ صور مقسرنی اکا معلوم او ایسر در
 بو سوزک اصلی بودر کہ قاضی نفسیرندہ بیور شول بردہ کہ خدایبورر (واقعہ آیتنا لقمان الحکمہ)
 بیوز مشکہ لقمانک جملہ حکمتدندر کہ حضرت داودہ برآی مصاحب اولدی و اول طور میوب
 زرہ طوقوردی و لقمان ہیچ سؤال ایلز دیکہ بو بایدیغک ندر پس تمام بایقدن صکرہ حضرت
 داود کیدی ویدی نہ خوشبختہ صواش کوملک بدر پس لقمان دیدی (الصمت حکمہ و قلیل فاعلہ) یعنی
 سکوت حکمتدر حال بو کہ فاعلی آزددر و بعضیلر دیدیلر کہ بزیتل مقداری یانتہ کلوب کیدردی بو حالی
 بلک ایچون اما سؤال ایلز دی اولہ کہ سؤالسن بیل دیو و بعضیلر کہ دیدیلر بو مذکور قصہ شول
 بردہ در کہ سکوتدن ضرر مرتب اولیہ و الاسؤال لازمدر * ادب * از لوازم صحبت یکی آنست کہ چانہ
 پردازی یا باخانہ خدای درسازی * لوازم لازمک جمیدز صحبتہ اضافتی اسم فاعلک مفعولتہ
 اضافتدر (صحبت مصاحب معناسنہ در) کہ حرف بیان (خانہ پرداز نیک مقدم مفعولیدز
) با حرف تأکید (پردازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر پردازیدنن بوشالتقی معناسنہ) پرداختندن
 دین خطا سو بلیش (پرداختن و پردازدن مشترکدر بوشالتقی ایلہ برنسنہ بی دوزمک و باقی و عمام

رد ابن سید علی و ستروری

رد سزوری

رد ابن سید علی و سزوری

سید علی

رد سزوری

رد شیخی

رد سزوری و شیخی

رد سزوری و شیخی

(اوپوزر) نسخه مستعمله در (لطابع)

اینگ بنده (با حرف تردید یا رینه حرف تعلیل یعنی تا یا زان اصلا معنایه وصولی و وعیش یا بویه کتاباره
 شرح یازمق نه زجت ایدی (با حرف فصاحت (خانه خدای صاحب خانه دیکدر ترکیب
 مز جیدر اصله خدای خانه ایدی اضافته بویه ترکیبده خدا صاحب معناسنه دره خدا
 وکد خدا کیدر (سازنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر ساز بندنن موافقت و مطابقت ایلیه سین
 دیکدر ز یا بومصدر مشتق ایله در حرفیه مستعمل اولجه بومعنائی افاده ایدر فاحظه (ساختندن
 مستقدر دینلر غلط سوبلشار تکه عادتدر بدز (محصول ترکیب) خلقه اسلوب مصاحبتک واختلاطک
 لواز مندن بریبی اولدر که اولدیغک اوابل اوی ایسمانی تخلیه ایلیه سین یعنی بوشالدا سین
 کنیاشدراودن چیقماقدن (زیرا اودن چقمانجه او بوشالماز یاخود صاحب خانه ایله امتزاج ایدوب
 اکاموافت ایلیه سین حاصلی ایل اونده اولدیغک تقدیرجه اواسی ایله موافقت وملاطقت اوزره
 اواق کرکسین (ویا اوندن چیقماق کرکسین که ارا کرده برودت وکدوزت واقع اولبه (پردازی
 بی تمام اولق معناسنه اخذ ایدن ناتمام امش (پونده پردازی بندنن مراد اغیاردن خالی قالمق در دین
 ترکیبی راست معنادن خالی قلمشدر (خانه پردازی تک معناسنی کیسه تک خانه سنده اولماسین دین
 یاوه سوبلش قطعده حکایت برمزاج مستمع کوی * کردانی که دارد باتو میلی * حکایت
 کویک مفعول صریحی (برمزاج غیر صریحی) (مستعمله اضافت لامیه در) (دارد فعل مضارع
 مفرد غائب فاعلی تحتیده مستعمله راجع ضمیردر) (باتو باحرف صله) (میلی باحرف تکبیر) (میل داردک
 مفعول صریحی) (وباتو غیر صریحی) (میلی یاسنی حرف وحدت طوتن لذت کلامدن آگاه
 دکل امش) (محصول بیت) حکایتی مستعمله راجعده سوبله اگر بلور سک که سکا میلی وار
 وسوز بیکه رغبتی ز یا بوقدیرجه کلامک اصغا ایدر وسوزک ضایع اولماز * هرآن عاقل که با مجنون
 نشیند * نکوید چر حدیث روی ایلی * که حرف رابط صفت (باجموب باحرف مصاحبت) (نشیند
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده عاقله راجع ضمیردر) (نکوید مشترک فعل مضارع ایله
 امر غائب بننده سوبلر یاسو یلسون) (جز غیر معناسنه در) (حدیث روی ایلی لامیه زدر) (هرآن عاقل
 مبتدا) (ونکوید خبری) (وما بعدی مفعول قول) (نکوید می مضارعه تخصص ایدنلر بلا تخصص
 ایلشار) (محصول بیت) (هاول عاقل که مجنونله اوتوره یعنی مصاحبت ایلیه سوبلر و یاسو یلسون
 لیلیتک روی قصه سنندن غیر نسته یعنی مصاحبتی حدیث روی ایلی اواسون حاصلی سوزی همان
 لیلی جان بندن اواسون ز یا مجنونک مقصودی اکام محضدر * مطایبه * هر که بایدان نشیند
 اگر چه طبیعت ایشان نکیرد بطریق ایشان متهم کرد چنان که اگر شخصی بخرابات رود بهماز
 گزاردن منسوب شود بخمر خوردن * بعضی نسخهده اگر چه برینه اگر نیز واقعدر) (و بطریق
 برینه بقول واقعدر ایشانه اضافت لامیه در) (متهم افعال باندن اسم مفعولدر) (شخصی یا حرف وحدت
 (بخرابات باحرف صله روده متعلق) (بمازده بویه در) (گزاردن ادا ایلیک دیکدر) (بخمر خوردن
 شده متعلقدر) (محصول ترکیب) هر کیکه برامزلله اوتورد یعنی مصاحبت واختلاط ایدر اگر چه
 انلرک طبیعتلرین طوتن سه یعنی انلرک خوبله خوبلر سه ده لیکن انلرک طریقیله متهم اولور
 حاصلی انلرک فعلی اکاسناد ایدرلر شوبله که بر کیمسه اگر که میخانه به نماز قباغه کیدر و یا کیدر سه
 انده وارمق سببیه شراب ایچمه که منسوب اولور * مشوی * رقم بر خود بنادانی کشیدی * که نادان را
 بحسبت برکزیدی * رقم رانک و قافک قححه لایله خط معناسنه اسمدر (برحرف صله) (بنادانی
 باحرف صله و باحرف مصاحبت) (با حرف مصدر کنیدی نادانلرکه و یا نکند که نادانلرکه) (کشیدی
 چکدک یعنی نادانلرکه اقرار و اعتراف ایلیک دیکدر) (که حرف تعلیل) (نادان را) (را ادات مفعول
 (بحسبت یا حرف صله تقدیری بحسبت خوددر) (برحرف تاکید) (کزیدی فعل ماضی

مفرد مخاطب اختیار ایلدک دیمکدر (نادان مفعول صریحی و بصیبت غیر صریحی (محصول بیت)
 کندی نادانلغکه رقم چکدک یعنی جهلگه اعتراف و اقرار ایلدک زیر نادانی مصاحبتیکه
 اختیار ایلدک یعنی جاهل ایله بصیبت ایلک کشنک جهلنه دلیل در * طلب کردم زندانی بی بند *
 مرا گفتا که بانادان میبوند * (محصول بیت) خفله اختلاط و مصاحبت ایچون برعاندن
 بر نصیحت طلب ایلدم بکایدی که جاهل ایله مختلط و مصاحب اوله بیت آتی مقام تعلیمده واقعدر
 * که کردانی عصری خر نباشی * و کردانی ابلهتر نباشی * دانای عصر لامیه (یا ضمیر خطاب
) با حرف تا کید (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر) ابلهتر ابلهرک دیمکدر
 (محصول بیت) زیر نادانی عصر ایسک نادان ایله مصاحبت سببیه خراولور سین و اگر نادان ایسک
 ابلهرک اولور سین زیرا بصیبت مؤثر در بدته درت برده یا ضمیر خطاب واقعدر * عبرت *
 حلم شتر چسان که معلومست اگر طفلی مهارش کیرد و صد فرسنگ ببرد کردن از متابعت
 اونه بیجید اما اگر دره هولناک پیش آید که موجب هلاک باشد و طفل بنادانی آنجا خواهد
 رفتی زمام از کفش در کسلاند و دیگر مطا و عت نکشد که هنگام درشتی ملاطفت مذمومست
 و گفته اند که دشمن بلا طفت دوست نکردهد بلکه طمع زیاده کند * حلم شتر لامیه
 (طفلی با حرف وحدت (مهار میک قحیحله یولار دیمکدر و شین شتره راجعدر (فرسنگ
 فارسی (و فرسخ عربیذ فالک فتحسدل یله بر میل مقداری یره ذریل و بعضیلر ثلث فرسنگ
 یر میلسدر دیدیلر (بعضیلر درت بیسک آدم و درت یوز آدم دیمشالر (دره لفظ مشترکدر
 عجمله ترک بنشده (با حرف وحدت (همزه حرف توسل (هولناک صفت دره در قورقچ
 معناسته (که حرف را بط صفت (موجب هلاک اسم فاعلک مفعولته اضافستدر (و او حرف
 حال (زمام در کسلاندک مفعول صریحی (از کفش غیر صریحی (شین طفله راجعدر در حرف
 تا کید (کسلاندک کاف عجمک ضمی و کسر یله لغتدر (کسلاندن دن (کسلاندن دین خطا
 ایلش (که حرف تعلیل (هنگام درشتی لامیه هنگام وقت معناسته در (درشتی با حرف مصدر خشونت
 دیمکدر ملاطفت ملائمت دیمکدر (محصول ترکیب (حضرت شیخ دوهنگ حلی بیان ایروب
 چوزر دوهنگ حلی شایله که معلومدر اگر بر طفلی یولارینی طوئسه و یوز فرسخ یر ایلستد بونوق
 انک متابعتدن دوندزمز اما اگر او کتبه بر قورقچ دره کلسه که سبب هلاک اولسه و طفل نادانلغله
 انده وارمق دیلسه دوه یولارنی اتندن چکوب اوزر و مطا و عت ایلز زیرا خشونت وقتند
 ملائمت مذمومدر و دیمشالر در که دشمن ملائمت سببیه دوست اولماز بلکه طمع زیاده ایدر
 * قطعه * کسی که لطف کند یا تو خاک پایش باش * و کر خلاف کسنددر در و چشمش
 آکن خاک * آکن انف ممدود ایله و کاف عجمک قحیحله فعل امر مفرد مخاطبدر (آکنیدن بر نسته بی
 بر نسته به طمعق و طولادرمق معناسته (آکنیدن دینلر خطا ابلشالر (خاک مفعول صریحی
 و در چشم غیر صریحی و ایکی شین کسی به راجعدر (محصول بیت) بر کیمسه که سکا لطف
 ایلیه انک خاک پای اول و اگر سکا خلاف ایدر سه ایکی کوزینه طهراق طوادر حاصلی سکا مخالف اولنه
 سن زیاده مخالف اول کوزینه طهراق طوادر مقصدن مراد اکادوات و بغض کوزینه بقمقدر
 حاصلی طهراق کوزینه دی * سخن بلطف و گرم یاد رشت خوی مکوی * که زنک خوردن نکرده
 بترم سوهان پاک * با حرف صله (درشت خووصف ترکیبدر غلیظ خوبو معناسته ملام خوبیلنک
 تقیضی یعنی غلیظ (مکوی فعل نهی سوبله دیمکدر (که حرف تعلیل (زنک خورده و صف ترکیبدر
 باس یش دیمکدر (با حرف مصاحبت (نرم سوهان صفتک موصوفنه اضافتی قیلنددر
 زیرا نرم بومشق دیمکدر که عرب (ناعم در صفت مشبهه در (و سوهان سینک ضمیمه آکه به ذریل

ردیسوری

ردشراح چیمبا

اصلی سوهان نرم در بومشق که دیمکدر (نکر ددک اسمی تختنده) ژنگ خورده به راجع ضمیر در
 و خبری پاکدر (نرم سوهان مفعول صریحی (محصول بیت) درشت خوب لویه و غلیظ طبعی به
 سوزی لطف و کرمله سو یله یعنی اکا سوزده ملایمت کو سترمه زیرا پاس عیش دمور بومشق که ایله
 بلک اولماز مصراع ثانی مقام تعلیلده واقعدر * ادب هر که در میان سخن دیکران افتد
 نامایه فضلش بداند پایه جهلش بشناسند * (محصول ترکیب) هر کیمکه غیر بلرک سوزی اراسته
 دوشه یعنی سوزی اراسته کیره تا کیم فضلک مقدار یقی یله ل دیو جهلنگ مرتبه سنی اکلر ل
 بواسلوب خلقک مصاحبتده چوق واقع اولور اما اکثر ناس بونک فحشی اکلار * قطعده *
 ندهمردوشمید جواب * مکر آنکه کز و سؤال کینند * مکرادات استنا (آن که اولوقت دیمکدر
) کز واصلنده که از او ایدی حذف و ایصال واقع اولمشدر (محصول بیت) اوصلو اولان کیمسته
 جواب ویرمن مکر اول وقت که اندن سؤال ایله ل یعنی عاقل کشیدن برسنه بی صواب مانجه جوابه
 متصدی اولماز سکوت ایدر * کرچه برحق بود مزاج سخن * حل دعویش بر محال کینند * مزاج
 سخن لایمه دراصل سخن دیمکدر (تقدیری مزاج سخنش در شین ضرورت وزن ایچون حذف
 اولندی (حل دعویش مصدرک مفعولنه اضا فیدر (دعویده و او مکسور و یاساکن اوقنو (شین
 مریدهوشمیده راجعدر بو بیت سابقه مقام تعلیلده واقعدر (محصول بیت) مریدهوشمیدانو کیچون
 مسؤل اولمانجه جواب ویرمن زیر اسوزیک اصلی حق اولور اولوب انده هیچ کذب و شبهه اولماز سده
 سوزینی کذب و محاله حل ایدوب اینا نزل پس سؤال اولمانجه جوابه مبادرت ایلم * ادب *
 ریشی درون جامه داشتم حضرت شیخ رحمه الله هر روز برسدی که ریش چونست و نپر سیدی
 که کجاست دانستم که از آن احترامی کند که در هر عضوی روانیا شد و خورد میدان گفته اند
 هر که سخن تسبیح از جوابش بر نیجد * ریش یاره (یا حرف وحدت (درون جامه لایمه
 قفطان ایچنده یعنی ستری لازم اولان برنده بر جیانم و ارایدی (پر سیدی یا حرف حکایه ضروری
 دیمکدر (که حرف بیان (ریش تأخیر خطاب بعض نسخه ده دملت واقعدر ریش پرینه
 دالک ضمی و میک و لامک فحلیه چبان دیمکدر (تسبیح فعل نفی مستقبل مفرد غائب طار نماز
 یعنی میزان عقله اورماز (سخن مقدم مفعولیدر (محصول ترکیب) قفطان ایچنده یعنی ستری
 لازم اولان برنده یارم و ارایدی یعنی جیانم حضرت شیخ شهاب الدین سهروردی هر کون
 صورت دیکه یاره لک و یاچا نک نیجه در اما صورت من دیکه نه برده در یله مکه اندن احترام ایدر که
 برعضوی که اکافی جائز دکلدر زرا جائز در که ذکر فیج اولان عضوده اوله و عقلا دیشدر
 هر کیم که سو یله یکی سوزی میزان عقله و معیار فکرله وزن ایلم اول سوزک جوابندن زجت
 چکر یعنی بی حضور اولور زیرا سو یله یکی سوزینه کوره جواب ایشدر * قطعده * تانیک
 ندانی که سخن عین صوابست * باید که بگفتن دهن از هم نکشایی * نا حرف توقيت (بگفتن
 یا حرف صله (از هم بریدن یعنی بولمندن (نکشایی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب (محصول بیت)
 مادامکه ابو بلیه سین که سوز عین صوابدر یعنی کرچکدن صواب اولدیغنی بیلیمجه کر کدر که
 سو بلکه اغزی یکی بولمندن آنچه سین حاصلی اغزی یکی بو مو ق طوئوب عین صواب اولمان
 سوزی سو یله سین که صوئی ندامتدر * کر راست سخن کو بی ودر بند بمانی * به زان که
 در وقت دهدان بند رها پی * کر راست سخن کو بی تقدیری کر سخن راست کو بی در
 ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر قلندی (در بند یعنی در حبس) بمانی فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر مانیدنن فالور سک و یا قاله سن دیمکدر (دروغ تاه خطاب معناده دهنده مقیددر
 هدوت تقدیرنده (رهایی یاه ثانی حرف مصدر در قور تاقی دیمکدر خلاص معنایسته (محصول بیت)

اگر سوزی کرجک سو بلسک وزنده فالورسک یعنی طوغری سو بلد بیک ایچون حبسه
 فالورسک اندن بکر که یلان سکا حبسدن خلاص ویره حضرت شیخک بوسوزی کشینک
 کند ی ذاتیه راجع احوالنده در اماغیساره نسبت دروغ مصلحت آمیزی راست فتنه انکیز دن
 اولی طو شددر پس بین الکلامین تناقض لازم کلز تأمل ندر * تشبیه * دروغ گفتن بضمربت
 لازب ماند که اگر نیز جرات درست شود نشان بماند چون برادران یوسف علیه الصلوة
 والسلام که بدروغ موسوم شدند بر راست گفتن ایشان نیز اعتماد بماند قال الله تعالی (بل سوات
 لکم انفسکم امرا فصر جیل * دروغ گفتنک مقولیدرو گفتن مبتدا و ماند خبری) (و بضمربت لازب
 خبره متعلقدر واضافت بیانه در) لزوب اصوق و شوت معناسنه در یعنی باشعق وثابت اولوق
 (مانند فعل مضارع مفرد غائبر مانندن بکرز دیمکدر مانستندن دینلر خطا ایلشلز) (که حرف
 بیان (نیز حرف عطفده معناسنی افاده ایدر مثلا اگر جرات درست ده اولورسه دیمکدر) (نشان
 مبتدا) (و بماند خبری و جمله اسمیه جواب شرطدر) (مانند فعل مضارع مفرد غائب فالور دیمکدر
 مانندن مانندن دینلر خطب عشوی ایلشلز) (چون ادات تشبیه) (برادران یوسف علیه الصلوة
 والسلام لایه) (که حرف بیان و با حرف رابط صفت) (موسوم مبتدا) (و شدند خبری) (و بدروغ
 موسوم متعلقدر نشانغش و علامغش دیمکدر جمله اسمیه صفت برادراندر) (بر حرف صله
 راست گفتنک مقولی و ایشانه اصنافی مصدرک فاعلته در) (اعتماد مبتدا) (مانند فعل فی ماضی
 مفرد غائب فالمدی دیمکدر خبر مبتدا در) (بر راست گفتن اعتماد متعلق) (بو قصه نک اصلی
 بو در کم یوسف علیه السلام کرد اشلیری یوسنی پایاستندن نیجه دلز حلیه ایله آبروب قیویه
 برافدیبلر کوهلکنه بر مقدار قان بولاشدر دبلر و اخشام بابالر نه اغلیو اغلیو کلدبلر که یوسنی قورت بدی
 دیو حضرت یعقوب قوت معجزه ایله قوردلری جمع ایدوب یوسفمی قفقز بدی دیو سؤال ایدیچک
 جیبی بین ایلدبلر که بدن بو خطا صا در اولمدی دیو پس یعقوب علیه الصلوة والسلام بیلدیکه
 بو خصوصده اوغلیری کاذبلر در رغیری حال اولمشدر ایمدی مصردن کلوب اوغلک سر قه
 ایلدی و مصر پادشاهی بوچرم ایچون انی القودی دیجهک یعقوب اپتامادی و دیدی) (بل سوات
 لکم انفسکم امر الایة) (محصول ترکیب) (یلان سو بیک ثابت بریه و یاره به بکرز که
 جرات اوکلورسه ده نشانی فالور یوسف کرد اشلیری کی که یلانله نشانغوب معلوم اولدبلر
 کرجک سو یله کلز بده اعتماد فالمدی زرا مصر دن کنور دکلری خبر کسند یلرک علمسته
 نسبت صحیح ایدی زرا یوسفک ایلدی بی حلیه بی یلزلر دی لیکن چونکه یوسف خصوصنده
 کذب ایلمشله ایلدی بابالری بوخبرلر نه اعتماد ایلدی و دیدی خبر و پردیکر کی دکلدر اصل
 قضه بلکه بونده سترک بر حلیه کر و صغکر وار در اندنصرکه دیدی فضا بر جیل تقدیری فاهری
 صبر جیلدر یعنی میدای محذوفه خبر اوله و یاخود تقدیری فضا بر جیل اجصل یعنی صبر میدای
 موصوف و اجصل خبری اوله * قطعه * کسی را که عادت بو راستی * خطا کر کند
 در گزارندو * کسی یا حرف وحدت) (و با حرف تخصیص) (که حرف بیان) (راستی یا حرف
 مصدر طوغریلق و کرجک دیمکدر) (در گزارند فعل مضارع جمع غائب ترک ایذرل دیمکدر
 یعنی مؤاخذه ایلزل) (زو اصلنده از او ایدی حذف و ایصال ایلدیلر ضمیر کسی به راجعدر
 (محصول بیت) بر کسه نک که عادی و خوین کرجکک و طوغریلق اوله اگر خطا ایدرسه اندن
 کچرلر یعنی خطاسنه اعتبار ایلیوب اغماض عین ایذرل حاصلی خطاسنی صواب عدا ایذرل * و کر
 نامور شده بنا راستی * ذکر راست باورندارند ازو * نامور نام اسندر (و ورو اولک فحیسه ادات
 نسبت ادل دیمکدر یعنی مشهور) (با حرف مصاحبت) (ونا ادات توصیف فی) (و با حرف مصدر

در شرح جیبها

در شرح جیبها

مانستن مانندن بکرک

و مانند که مانندن قالمق

و قوق معناسنه در

ردسروی و شیمی

(ناراسی تقیض راستیدر مراد بلا تخیل قدر) راست نداشتند مفعول اولی و با و زانیسی
 باور و اوک فحیله اینا مقدر تصدیق معنایه (محصول بیت) واکر بر کیسه ناراستغله نامدار
 و مشهور اولدیسسه دخی سکر چکی و طوغری بی اندن ایشا نازل یعنی بلا تخیله شهرت
 یولدقن صکره کیسه اندن کر چکی و طوغری بی تصدیق اینز (قطعه * دروغی نکر ند
 صاحب دلان * بر آن کس که پیوسته گفت راست * دروغی یا حرف تکبیر (حرف وحدت
 دینلر خطاسو بیلشله) نکرندک مقدم مفعولیدر یعنی صریحی و بر آن کس غیر صریحی (پیوسته
 دائم دیکدر (محصول بیت) صاحب دللر یلان طومام شلر شول کیسه تک اوزر بنه که دائما کرچک
 سو یله بی گلشدر یعنی دائما کرچک و طوغری سو یلینک کذب طومام شلر را یو بیلین کیسه دن
 کذب صادر اولماز مگر خطا ایله و خطا یه ده اعتبار یوق * و کر مشتهر شد بناراسی * اگر راست
 کو یله تو کو بی خطاست * مشتهر اسم فاعلدر افضال با بنسدن حضرت شیخ تفسیر قصد
 ایدوب سابقه ناموز و یونده مشتهر یوردی بر معنایه اولدقلر بچون (تو کو بی خطاب عامدر
 (محصول بیت) واکر بر کیسه ناراستغله یعنی کذب مشهور و نامدار اولسه کرچکده سو یلر سه
 خطاسد یعنی یلاندر دیر سین * مطابقه * اجل کائنات از روی ظاهر آدمیت و اذل موجودات
 سک و یا تفاق سک حق شناس به از آدمی ناسپاس * اجل لامک تشدد یدیده اسم تفضیلدر
 اعظم معنایه (کائنات اضافتی لایمه در) از روی ظاهر قیدی انکیچوندر که خدای تعالی تک حقنده و لقد
 کر معنای بی آدم) یورمشدر لیکن حقیقته جائز در که خدایک قنده بنی آدمدن اکرم و اشرف
 مخلوق اوله یا نمز ده موجود اولان مئونده هب یوقید موجود در اما شراب یوقید برینسه باتفاق
 عبارتتی ایراد ایشلر و فیه نظر (اجل مبتدأ و آدمیت خبری) اذل ده لامک تشدد یدیده اسم تفضیلدر
 حقارت و هووان معنایه (موجوداته اضافتی لایمه در) و از روی ظاهر قیدی بنه مقدر در ز پر
 جائز در که حقیقته سکدن احقر مخلوق اوله سکسار و فاره و عقرب کبی (اذل مبتدأ و سک خبری) و باتفاق
 یعنی باتفاق خردمندان (خردمندان عبارتتی متن ظن ایدوب یا زانلر زانلر ایزلر) سک حق شناس بیانیه
 حق شناس و صف ترکیبدر بلجی سک دیمکدر مبتدأ در (و به خبری) آدمی ناسپاس بیانیه انسان
 غیر شاکر دیمکدر کفور معنایه یعنی کفران نعمت (محصول ترکیب) کائناتک اجل و اعظمی ظاهر
 یوزندن آدمیدر و اذل و احقر موجودات کلیدر و اتفاق عقلا ایله کلب حق شناس انسان ناسپاسدن
 یکدر ز پر کلجی دو سک و قوغسک قیوب کتیز اما انسان ادنی بهانه ایله الوب یور یوردر
 * قطعه * سکی را لقمه هرگز فراموش نکرد * سکر زق صد تو باش سنک * سکی
 یا حرف وحدت و را حرف تخصیص بر سکک دیمکدر (لقمه یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر
) و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدتدر دین خطاسو بیلش) فراموش مر هوندر نکرد
 تقدیری فراموشش نکرد در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (زنی فعل
 مضارع مفرد مخاطب اوررسک دیمکدر) (نوبش ضمیری سککه راجعدر زندهک سک مفعول
 بهی و صد نوبت مفعول فیهی) (محصول بیت) بر سکک و یا سکک بر لقمه یه فراموشی اولماز
 یعنی ویردیک لقمه بی اوتتیا زا کر یوز کره که طاش اوررسک یعنی یوز کره طاشله و ایا جله
 اورب قوغسک قیوب کتیز (نکرده عبارتتی عنده عبارتله قید اید نلر زانلر ایشلر) بر کلبه
 بر لقمه هرگز فراموش اولماز دین را حرف تخصیص اولدیغین نلر ایش که تر زوق سو بیلش
 * و کر عمری نوازی سفله را * بکتر چیزی آید بانو در چنک * عمری یا حرف وحدت و پر زمان
 دیمکدر (نوازی فعل مضارع مفرد مخاطب نوازیندن اوخشیه سین یعنی رعایت ایلیه سین
) نواختن دن دین خطا ایش (سفله یا حرف وحدت در همزه بی حرف وحدتدر دین

زد شرح چیغیا

زد شرح چیغیا

رد شیمی

رد این سید علی ردسروی

ردسروی

اسکی خطاسی اوزره مصر اولاش (را ادات مقبول برسفله بی دیمکدر (نوانک مقبول بهیاز
 و عمر مقبول فیهی (بکستر باحرف سبب (کتر بونده آزرق یعنی جزوی معناسنه در (چیزی
 باحرف و حدت (اکثر موند یاقو قدر (یا تو باحرف مصاحبت (در حرف صله در با معناسنه
 (محصول بیت) اما اگر بر زمان برالغنی رعایت ایدوب اوخشمه میه سین آزرق نسه سببیه یعنی
 جزوی بهسانه ایله سنکله جنکه کاور حاصلی ازاجتی بهسانه ایله سنکله چکشور و صواشر یعنی
 ایلد بک ایلمکی رعایت ایلم * لطیفه * از نفس پرور هنزوری نیاید بی هنزور پرور نشاید *
 نفس پرور وصف ترکیبی در تن پرور یدندن (هنزور هنزی دیمکدر زیرا وادات
 نسبتدر (باحرف مصدر (سرور باش اری یعنی رئیس القوم و یا حرف مصدر و احرف صله
 (محصول ترکیب) نفس پروردن یعنی نفسی بسلمکله مقید اولان کیمسه دن هنزور لک
 کلز یعنی اهل هنر اولماز (و هنر سنز کیمسه سرور لک و رئیس قوم اولغسه لایق اولماز
 * مشوی * مکن رحم برکاو بسیار خوار * که بسیار خست بسیار خوار * کاو بسیار خوار
 بیایه در چوق بیچی صغر (بسیار خوار و صف ترکیبی در (خوار یدندن الف اصلیه ایله
 لیکن انفسک حذفه استعمالی زیاده اولدیغیچون چوق کیمسه الی حرف زائد ظن ایدر (خوردن
 و خوردن و خواریدن بر معنایه مصدر ل در (بعض نسخه ده خوار یشه بارکوز چوق بوکلنی
 یعنی چوق بولک چکی بیویله اولغجه فایده مکرر اولماز (بونده خواری حقیر معناسنه اخذ ایدن
 بسیار خوار ایش (که حرف تعلیل (بسیار خست و صف ترکیبی در خستیدن چوق
 او یو بیچی دیمکدر (بعض نسخه ده بسیار خواب و افسد یشه بومعنایه (بسیار خوار ده
 وصف ترکیبی در سابق کبی و مؤخر متدا (و بسیار خست مقدم خبر (بس بسیار خوار
 بشیر خسته عطف ایدنلر مقصود یشه واصل دکلا ایش (و خواری خوردنن اخذ ایدن
 خطا ایش * (محصول بیت) مرحمت ایله چوق بیک ین ککاو بونده کا و دن مراد مرید
 اکو لدر (یعنی چوق بیک بیچی شخص در تشبیه طریقیله حقیقت کاو دکلا در قنسد بر یعنی
 تن پرور اولان اکول کیمسه به رحم ایله یعنی انسان منزله تنزل ایدوب آتی اسر کسه زیرا
 چوق بیچی (چوق بیچی و چوق او یو بیچی در مصراع اولده بسیار خوار کاوه صفت واقع
 اولش و ناینده مبتدا بس فایده به بوقدر تعابیر کفایت ایدر تأمل تدر * چونکا و ازمینی
 بایدت فریهی * چوخرنی بچور کسان در دهی * چوادات تشبیه (همی ادات مضارع در
 (باید فعل مضارع مفرد غائب (یا ضمیر منصوب متصل مقبول (و فریهی یاه مصدریه ایله
 فاعلی (فریه فانک فحیحی و رانک سکونی و بانک کسری و هاه اصلیه ایله سمن معناسنه در (چوینه
 ادات تشبیه (تشدن مراد کندی وجودیدر (باحرف صله (چور کسان لایمه (در حرف
 تأکید (دهی دالک فحیحی و کسریله و هانک کسریله فعل مضارع مفرد مخاطبدر و پر رسین
 دیمکدر تن دهینک مقدم مقبولدر (محصول بیت) کاو کبی اگر سکا سمن لک کر کسه یعنی
 کند یکی سمر تمک استرسک خر کبی تنکی کیمسه لچور یشه و پرر سین حاصلی کند یکی سمر تمک
 استرسک خر کبی وجود یکی الگ جور و جفا سته تسلیم ایلک کر کسین کاو و خرا یلیدیکی کبی
 (فریهی بایدک مقبول ایدر دینلر مقبوله فاعلی فرق ایدر دکلا ایش * تربیت * در انجیل
 آمده است که ای فرزند آدم اکبر بوانگری دهمت از من مشتعل شوی و اگر درویش گت
 تنکدل نشینی پس حلاوت ذکر من کجا یابی و به بادت من کی شتابی * (محصول ترکیب)
 انجیلده کیشدر که ای آدم اوغلی اگر سکا غنا و پر رسم بشدن اموزد نیویه به مشغول اولورسک
 و اگر سنی فقیر و محتاج ایدر رسم تنکدل و غمناک اولورز سین بس بزم ذکرم لذتی قنده بولور سین

زدشعی

رد شرح جیعا

زدشعی

داین سید علی و سرتووی

و بنام عبادت معنی ایورسین (یعنی بنی قنیده ذکر ایدرسین و بنام قولوغمی فچین ایدرسین
 * قطعه * که اندر نعتی مغرور و غافل * که اندر تنگدستی خسته و ریش * که کاهدن محفندر
 نعتی یا ضمیر خطاب معناده مغرور و غافل مصر و فدر (اندر ادات ظرف (تنگدستی وصف
 ترکیبی در الی طار یعنی قنیه کیسه (و باحرف مصدران (و خسته و ریشه برای ضمیر تقدیر اولنوز
 (محصول بیت) گاه نعت و غناده مغرور و غافل سین (یعنی دنیا نعمته مشغول و اغله حقدن
 ذاهل و غافل سین و گاه ال طار لغنده خسته و مجروح سین (یعنی افلاس و فقر دن دل ریش
 و مجروح خاطر سین * چو در سرا و ضرا حالت اینست * ندانم کی بحق پردازی از خویش *
 (سرا بونده سرور و حبور معنایه در (ضرا غم و غصه معنایه (پردازی فعل مضارع
 مفرد مخاطب در (پردازیدنن پرداختن دن دین سهو ایش مشغول اولور سین معنایه
 (از خویش کند کندن (محصول بیت) چونکه حالت سرورده و غمده حالک بودر تینلیم
 کند کدن خدایه نوقت مشغول اولور سین * عبرت * ارادت بیچون یکی را از نخت شاهی
 فرود آرد و دیگری را در شکم ماهی نکه دارد * ارادت بیچون لامیه بیچون بی کیف دیمکدر
 (نخت شاهی بیانه در (زیرا باحرف نسبتدر حرف مصدر دینلر غلط سوبلش (فرود آرد بونده
 ایندرون معنایه در (دیگری باحرف وحدت (را ادات مفعول (شکم ماهی لامیه ماهی بالقدن
 بالک قرنده دیمکدر (نکه دارد حفظ ایدر دیمکدر (محصول ترکیب) خدایک ارادت بیچون
 نخت سلطنت ن ایندرون (یعنی پادشاه لغتی فراغت ایدوب درویش اولور (ابراهیم ادهم
 (و بیچون معاذ که شیخ محی الدین عربیک دایسیدر بونلر کی به اشارتدر (زیرا جاژدر که
 ایدان سابقه ده دخی نیچه بونلر کی پادشاهلر تختلین بر اقمش اولور و بر غیر بسنی باق قرنده (یعنی
 قور ساغنده حفظ ایدر یعنی اولدر مز دیری طور بونوس بیغمبر علیه السلام کی * بیت * وقتست خوش
 آن را که بود ذکر تومونس * ورخود بود اندر شکم حوت چو بونوس * وقتست بعضی نمخده ده
 وقتست واقعدر پای وحدتله خوش وقتک صفتدر (آن را (را حرف تخصیص انکس را تقدیرنده در
 (که حرف رابط صفت (ذکر توموندک مفعوله اضافیدر (مونس اسم فاعلدر افعال پایندن
 (وروا کردن محفندر (خود ادات تأکید (شکم حوت لامیه حوت عربیجه باق دیمکدر بونوس
 بونده نونک کسریله در قافیه رعایتیچون (محصول بیت) اول کسک وقتی خوشدر که سنک
 ذکرک اکا مونس اوله یعنی داتماسنی ذکر ایدنک وقتی وحالی خوشدر کر کسه باق قور ساغنده
 اوله بونوس علیه السلام کی زیرا حضرت بونوس علیه السلام باق قرنده ذکر خدای
 هیچ ترک ایلامشدر * حکمت * اگر تیغ قهر بر کشدنی وولی سردر کشد و اگر عمره اطف بچندان
 بدان را نیکان در رساند * سردر کشد باشنی کبرو چکر یعنی خوف ایدوب سکر و نطقسه قادر
 اولماز (عمره اطف بیانه یعنی اطف محض (بچندان فعل مضارع مفرد غائب دیره ده دیمکدر
 بدان بدک جمیدر را منزل دیمکدر یعنی اشقیبا (را ادات مفعول (باحرف صله (نیکان ایبلر یعنی
 سعاد (در حرف تأکید (رساند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی خدادر (محصول ترکیب) اگر
 خدا قهر فلجی چکر کسه یعنی اظهار جلال ایدرسه نی وولی باشن کندویه چکر بونوس قور قوسندن
 و اگر اطف عمره بیرون دیره درسه یعنی لطف اظهار ایدرسه شقیلری سعید لره ایشدور یعنی
 شقیلری سعیدلر مقامنه ایصال ایدر * قطعه * کر بمشخر خطاب قهر کند * انبیا را چه جای
 معذرتست * خطاب قهر لامیه جای معذرت ده بوبله در (معذرت مفرت وزنی اوزره مصدردر
 (محصول بیت) اگر خدای تعالی محشرده قهر ایله خطاب ایدوب اظهار غضب ایدرسه
 انبیا نک و انبیا به نه عذر یریدر یعنی انبیا به عذره مجال اولماز (ویا انبیا نک اعتذاره مجال اولماز

دستوری

رشدگی

* پرده از روی لطف کو بردار * کاشقیار امید مغفرتست * روی لطف لامیه در محجازا
 (کو بونگ کی پرده تا کید اواده ایدر انجق اگر چه نوعا تکلفه معنی و یرمکنه قابلدر (بردار فعل
 امر مفرد مخاطب قادر دیمکدر (که حرف تعلیل (اشقیاشقیقک جهیدر (را ادات تخصیص
 (امید مغفرت مصدرک مصدره اضافتیدر (محصول بیت) خدایه خطاب ایدوب مناجات ایدر
 (یارب لطف یوزندن پرده بی قادر یعنی رفع حجاب ایدوب اظهار لطف ایله زرا اشقیانک امید
 مغفرتی وار یعنی مغفرت و عفو رجا ایدر حاصلی کنه کارل غفران رجا ایدر لایمیدی اظهار لطف ایله
 محروم قالما سونلر رختکدرن * وعظ * هر که بتأدیب دینی راه صواب نگیرد بتهدیب عقبی
 گرفتار آیت قال الله تعالی (ولذیقنهم من العذاب الاذق دون العذاب الاکبر * هر که اصلنده
 هر کس که در تنگه مکرر بیسان اولندی پس که اسم مد رکیم معناسنه هر که معنای شرطی
 متضنندر (با حرف مصاحبت (تأدیب دینی مصدرک فاعلته اضافتیدر (راه صواب بیانیته
 (و بکیردک مفعول صریحی (و بتأدیب غیر صریحی (با حرف مصاحبت (تهدیب عقبی مصدرک
 فاعلته اضافتیدر (و آیدک مفعول غیر صریحی (و گرفتار صریحی وجهله فاعله جواب شرط
 (عذاب اد نادن غرض دنیا عذابیدر قتل واسیرک و یونلردن غیری عذابلر اما مجاهد دیدیکه
 عذاب قهردر (دون بونده قبل معناسنه در (عذاب اکبر عذاب آخرتدر (محصول ترکیب)
 هر کیمسه که دنیا تأدیبله صواب یولنی طوعما ز یعنی راه صوابه کتیز آخرت تعذیبته گرفتار کلور یعنی
 آخرت عذابن چکر تنگه خدا بیورر الیه برانلره دنیا عذابن طاعتدیررز آخرت عذابندن اول یعنی
 هم دنیا ده تهدیب ایدر زانلری وهم آخرتده آیت کریمه کفار حقتنده در (دون لفظنی غیری عبارتله
 تفسیر ایدر لولر لفته مخالف ایشلر * بیت * بندست خطاب مهترانکه بند * چون بند دهند و نشنوی
 بندنند * بندست مقدم خبر (خطاب مهتران لامیه و مؤخر مبتدأ (آنکه بند یعنی اندنصکره
 قید و حبس دیمکدر (چون ادات تعلیل (بندنندک مقدم مفعولی (دهند فعل مضارع جمع
 غائب و یرلر دیمکدر (نشنوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب ایشتمیه سین دیمکدر (بندنندک
 مقدم مفعولی (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلر دیمکدر (محصول بیت) اولولرک خطاب
 نصیحتیدر اندنصکره بنددر یعنی حبس و قیددر چونکه نصیحت و یرلر و ایشتمیه سین الیسکه
 و ایانگه باغ قورلر حاصلی نصیحت پذیر اولسا ایچمه سنی حبس ایدرلر * عبرت * نیک نختان
 بحکایات و امثال پیشینیان بند کیرند پیش ازان که پسینیان بواقعه ایشان مثل زند * نیکخت
 وصف ترکیبیدر ایو یغتنلی دیمکدر یعنی سعادتلی (الف و نون ادات جمعدر (امثال پیشینیان
 لامیه (پیشین یا حرف نسبت و نون حرف تأکید و یاء ثانی هاء رسمیدن بدلدر اصلی پیشینه در
 و الف و نون ادات جمعدر پسینیانده اعرایده بویه در (با حرف مصاحبت (واقعه ایشان لامیه
 (مثل زندک مقدم مفعولیدر (محصول بیت) مسعود بخت اولنلر کندیلردن او کدین کلنلرک
 امثال و حکایاتله نصیحت طو تارلر یعنی منتصع اولورلر اندن اول که کندیلردنصکره کلنلر
 انلرک واقعه سیهه مثل اولورلر حاصلی سعادتیلر کندیلردن اول کلن ایلرک امثال و حکایاتله بند
 پذیر او اولر کندیلردن صکره کلنلر کندیلرک احوال و واقعاتنی ضرب مثل ایلر دن اول * قطعه *
 نرود مرغ سوی دانه فراز * چون دکر مرغ بند اندر بند * نرود فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 و مرغ فاعلی (سوی دانه لامیه جانب دانه دیمکدر (فراز سوی تا کید ایدر فاده فقحه و کسره
 جائزدر (چون ادات تعلیل (دکر مرغ غیر مرغ دیمکدر (بندک مقدم مفعول صریحی (و اندر
 بند غیر صریحی (محصول بیت) مرغ دانه جاننده و ارماز یعنی دانه به توجه ایلر چون غیر مرغی
 بندده کوره یعنی دوزاغه طوتاش کوره (فراز بونده قرب و مقابله معناسندر دینلر سهو ایشلر

ز دسروزی و شعی

ز دسروزی و شعی

* بند کبر از مصائب دیگران * تا نگیرند دیگران ز تو بند * (بند کبریک مقدم مفعولیدر (کبر فعل امر
 مفرد مخاطبدر طوط معناسته (مصائب مصیبتک جمعیدر (دیگرانه اضافت لامیه در (تا حرف
 تعلیل و با حرف دوام (نگیرند فعل نفي مستقبل جمع غائب طومئیل (دیگران یا ایله دراصلی
 اوزره (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورر غیر یلز مصیبتلرندن نصیحت طوط تا کیم
 غیر بلرسندن نصیحت طومئیه لر یعنی خلق عالمه عبرت اوارندن اول غیر بلردن عبرت ال وانکله
 منتصح اول * حکمت * آن را که گوش ارادت کران آفریده اند چون کنند که بشنود و آراکه
 بکنند سعادت کشیده اند چون کند که نرود * آن را را حرف تخصیص (که حرف بیان
 (گوش ارادت بیسانیه (کران کاف بحک کسر یله اغر دیمکدر صمدن کنساتدر (آفریده اند
 ماضیدن قسم جمع غائب یارائشلردر دیمکدر (چون واواضلیله ایله نیچه دیمکدر کیف معناسته
 (بشنود فعل مضارع مفرد غائب (و آراکه واول کیسه یی که دیمکدر (با حرف صله (کند
 سعادت بیانیه (کشیده اند ماضیدن قسم جمع غائب چکشلردر دیمکدر (محصول ترکیب) اول
 کیسه نیک که ارادتی قولغنی آغز یعنی صاغر برائشلردر حق سوز قبول ایله که ارادت قولغنی
 اغز خلق ایشلر حاصلی کولگی قولغنی ارادتن خالی خلق ایشلردر نیچه ایله که اشیده یعنی
 نه چاره ایدر که کلام خدا ورسوئی اشیده بیله و قبول ایلیه واول کیسه یی که سعادت کند بیله
 چکشلردر یعنی مسعود و نیکیخت خلق ایشلر نیچه ایدر که چکد کلری بره کتیبه یعنی بانضروری
 چکد کلری بره کیدر حاصلی بر کیسه یی که شقی خلق ایشلردر نه چاره ایدر که مسعود و نیکیخت
 اوله بیله و بر کیسه یی که مسعود و نیکیخت خلق ایشلر اوله نیچه شقی و بد بخت اوله تنکه (الشقی
 شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه) در * قطعسه * شب تاریک دوستان خدای *
 می بناید چوروز رخشنده * شب تاریک دوستان خدای بیانیه ولامیدارد (شی بنوده ظرف
 زمان اعتبار ایوب قرا اولق کچده دین بیز ایش (می ادات استمرار (با حرف تأکید
 (تا بد فعل مضارع مفرد غائب یلدر یار دیمکدر (جوادات تشبیه (روز رخشنده بیانیه درخشنده
 اسم فاعل مفرد غائب اصلی درخشنده ایدی تحفیف ایوب رخشنده دیدیلر (محصول بیت)
 خدا دوستلر نیک قرا لقی کچده سی روز رخشنده کی یلدر یار یعنی ضیا و بر رویی کچده سی
 و کوندزی یاردر نو رو ضیا و برمه حاصلی کچده سی کوندزی کی نورانیدر * وین سعادت
 بزور بازو نیست * تا بخشد خدای بخشنده * وین سعادت اشارتدر (شب تاریک روز روشن
 کی رخشان اولسنده (با حرف مصاحبت (زور بازو لامیددر (تا حرف توفیت (بخشند فعل نفي
 استقبال مفرد غائب (خدای بخشنده فاعلیدر اضافت بیانیه ایله (بخشنده اسم فاعلدر بخشندندن
 (محصول بیت) لیکن مذکور سعادت زور بازو وقوت نیچه ایله دکلدور لا اکثر عبادت و طاعتله در
 مادام که محسن و معطی خدای عزوجل بعشیه حاصلی عطیه خدادار کسی دکلدور * رباعی *
 از تو بکه نالم که دکرد اور نیست * وز دست تو هیچ دست بالاتر نیست * بنوده رباعی بر بنه
 قطعه بازانر عجب تشخص صاحبی ایشلر (تو یک ضعی اشاعله اوقومق کر کدر کیم وزنه خلل
 کلیه (بکه با حرف صله و که اسمدر کیم معناسته (نالم فعل مضارع متکلم و حده در (که حرف
 تعلیل (داور و اولق فحیمه حاکم معناستدر (دست تو لامیه (هیچ دست مبتدا (بالاتر نیست خبری
 وز دست تو خیره متعلق (دستی بالابه مضاف ایدن فن فارسیده عجب ماهر ایش (محصول بیت)
 یازن سندن کیمه شکایت ایوب ناله وزاری ایده یی که سندن غیری حاکم مطلق یوقدر و سنک
 قدرتک ائندن یوجه رک برال یوقدر یعنی سنک قدرتک الی جمیع اللار دن اوستوندر زرا قادر
 مطلق سن سین تنکه بیورمش سین (بد الله فوق ایدیهم) * آن را که تو رهبری کنی کم نشد *

زبان سید علی

زبان سید علی و سروری

رد شععی

وآن را که تو کم کنی کسش رهبر نیست * (محصول بیت) یارب او کیسه به که سن دلالت و هدایت
 ایدرسین اول ضال و کم اواز یعنی ضلالتش دوشمنز اما اول کیسه بی که سن کم ایدرسین یعنی
 اضلال ایدرسین هیچ کیسه آگاهادی ورهبر اولماز العیاذ بالله تعالی * عبرت * کدای نیک
 انجم به از پادشاه بد فرجام * کدای نیک انجم بیانیه (پادشاه بد فرجامه بویه در) نیک انجم
 و بد فرجام وصف ترکیبدر (انجم و فرجام عاقبت و صوک معناسنه در (محصول ترکیب)
 عاقبتی این یعنی خیر کند پادشاه بد فرجامدن بکدر یعنی عاقبتی شر اولان پادشاهدن بکدر * بیت *
 غمی کز پیش شادمانی بری * به از شادانی پیش غم خوری * غمی با حرف وحدت (کز که حرف
 رابط صفت) پی باه عجمک فحمله پس معناسنه در آرد و صوک معناسنه (وشین غمه راجعدر
 شادمان وصف ترکیبدر مانند نیدن بکرمک معناسنه صکره سرور معناسنه اسم اولدی آسمان
 کبی که وصف ترکیبی ایکن فلکه اسم اولدی (با حرف مصدر شادمانی نلق دیمکدر پس اوج
 لغظدن مرکب اولدی) شاد که صفت مشبهه در فرح معناسنه فانک فحی و رانک کسر به
 و مان که مرخدر مانند ندن و بای مصدر دن فامل (شادی بای اول حرف مصدر و نای حرف
 وحدت شادنی اولان یا مصدر به در و همزه اضافت ایچوندر دین سؤال اولسنه همزه فنده در
 و اضافت نیه در عجب نه جواب و پروردی اوله (کز که حرف رابط صفت) پس شین شادی به
 راجعدر (محصول بیت) برغم که انک اردنجه شاد مانلق و سرور چککه سب سب یعنی اردنجه
 شاد و خرم اولور سین اول شادلق و سروردن بکدر که اردنجه غم پسین حاصلی صوکی سرور
 اولان غصه بکدر صوکی غصه اولان سرور دن * لطیفه * زمین را از آسمان نشار ست
 و آسمان را از زمین غبار کل اناه یترشح بما فید * زمین را را حرف تخصیص و یا حرف صله در
 با معناسنه (نشار بونده صابجی معناسنه در یعنی اول نسنه که صابجی ل اچه و آلتون کبی اما بونده
 باران مراد در (اناه همزه نیک کسر به ظرف دیمکدر (یعنی یترشح فعل مضارع مفرد مذکر
 غائبدر فعل بایدن سیزدیمکدر) بما با حرف مصاحب ما اسم موصولدر الذی معناسنه در (فیجارجار
 و مجرور جمله ظرفیه اعرابدن محلی یوق صله موصولدر (محصول ترکیب) زمینه آسمان حاصلی
 نشار بار اندر و اما زمینک آسماندن محصولی نشار بار اندر اما آسمانه زمیندن غبار و یا آسمانک
 زمیندن غبارقدر ظرف کنیدیک ایچنده اولاندن سیزر یعنی ایچنده نه وار ایسه طاشره سندن اول
 سیزر اول ایچنار * بیت * کرت خوی من آمد ناسزاوار * تو خوی نیک خویش از دست مگذار *
 کرت ضمیر خطاب (خوی من لایمه) ناسزاوار ناموافق و غیر لایق (خوی نیک خویش بیانیه
 و لایمه در (محصول بیت) اگر سکا بنم خویم و خصلتم ناموافق و ناسزاوار کلدیسه سن کندی
 ابو خویکی و خلقیکی الدن قومه یعنی ترک ایله * ادب * تعالی می بندد و می پوشد و همسایه
 نمی بندد و می خروشد * می خروشد فعل مضارع مفرد غائبدر (خروشدیدن چوقرامق و کو کر مک
 (مثلا چوملک و قران و غیره سی چوقرادیغی کبی چوقرامق) بونده مراد کورلک جعفر مقدر
 (محصول ترکیب) خدای تعالی قولارک عبوب و جراحی کورر و ستر ایدر اما قو کشو کور من
 و جعفر یعنی غائبانجه در او افترا ل ایدر * بیت * نعوذ بالله تعالی اگر خلق غیبدان بودی *
 کسی بحال خود از دست کس نیاسودی * غیبدان وصف ترکیبی در غائب بلجی دیمکدر
 داندندن (دانستن دین خطا ایش) با حرف ظرف (حال خود لایمه) نیاسودی فعل نفی حکایت
 حال ماضی دیکلمزدی و راحت اولزدی دیمکدر (محصول بیت) نعوذ بالله یعنی خدایه صغورم
 خلقک شرندن اگر خلق عالم غیب بلجی اولدی یعنی احوال غیبدن خبردار اولدی هیچ بر کیسه
 کندی حالته کیسه انندن اسایش و حضور ایلزدی یعنی خلق بری نیک عبوبنه مطلع اولدی

ردشعی

ردابن سیدعلی

رد ابن سید علی

هیچ بر کیسه دیساده خلقدن سالم زندگان ایلزدی (بحال جوندک معناسنی بسبب حال نسه
دین خطا دمش * مطایبه * ژراز معدن بکان کندن بدرات واز دست بخیل بچون کندن بر نیاید *
معدن دالک کسری ابله اسم مکلندر ضرب باندن (باحرف سبب) (کاف کاف عربیله مر ادف
معدن در) (کنندک قاز بقدر) (بدرات چیقار دیمکدر) (زر مفعول صریحی) (واژ معدن غیر
صریحی) (بکان کندنده اکا متعلقدر) (دست بخیل لایمه) (بچنان کندن بکان کندن کیسدر
اعرابده) (تقدیری بچان کندن بدر آید در بعضی نسخدهه بر نیاید واقعددر) (جان کندن مراد
جان چکشیمکدر یعنی بلا و مشقت چکشک (محصول ترکیب) التون معدنن معدنی قاز مغسله
چیقار اما بخیلک النذن جان چکشکله چیقار یعنی چوق زجت و مشقت چکشکله النذن چیقار
حاصلی زیاده امساک ایلد یکندن دکه بلا ابله النذن النماز پس بر نیایدک معناسنی بو وجهله
راست کاور معدنند نصکره کان ذکرری جائله قافیه ده مطابق اولمغیچوندر و تفنن قصد
ایچون و تکرار دن احتراز ایچوندر) (مصراع ثانی نك معناسنی بخیلک النذن التون اولمکله چیقار
دین مقصود اولان معناسنی چیساره دمش * قطعه * دونان نخورندوکوش دارند * کویسند
امیدیه که خورده * دون بوئده حسیس و تا کس معناسنددر) (الف وتون ادات بجمدر) (ونخورد
خبری) (کوش داشتق و دار نندن صقلیوب حفظ ایلکدر) (نخوردنک) (وکوش دارنک مفعولی
مخذوف مالدر) (امید به تقدیر امید خوردن به در) (که من تفصیلیه معناسنه در) (خورده
تقدیری خورده شده در) (محصول بیت) (بخیل و خسیس اولنن زمانی بیزلر و صاقلر لیرلر که
یمک امیدنی یکدر یمش اولمقدن یعنی یوب مقلس و محتاج اولمقدن صاقلیوب هر فچن ایسه
یریم دیو امیدنک یکدر تنکه عرب دیر (المأول خیر من المأول) (یعنی صاقلیوب امید لنک
یمش اولمقدن یکدر * روزی بینی بکام دشمن * ز رمانده و خا کسار مرده * روزی باحرف
وحدت) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب) (باحرف مصاحبت) (کام دشمن لایمه در دشمنک
مراد نجه دیمکدر مرهوندر) (زر مبتدا) (مانده فعل ماضینن قسم مفرد غائب) (خا کسار
مرده زر مانده معطوفدر و ایکی بیله بیننک مفعول صریحی (و بکام دشمن غیر صریحی
(خا کسار لغتده طیراقلق دیمکدر) (اما استعمالده طیراقلده یاتوب یوارلن کیسه به دیر لردیار
عربک مزبله لکنده یاقن عربیان بچانی کبی بوئده ده خا کسار ابله دیوانه دن تعبیر ایش
زیرا کنی کسب ایلدیکی مالی ییوب صاقلق جنوندن ناشیدر) (خا کسار رجل کثیر الترابدر که
تراب درهم و دینارک اصلیدر دین کیسه نك طیراق باشنه معنی تصویر یله معنای بینی اول یوله
تصویر ایدوب که والمعنی روزی بینی دشمن راز رمانده مرده حال کونه بختک اوده تکرار
بر وجهله دخی تصویر ایدوب) (روزی بینی بر مراد دشمن که زرش مانده یوارلن و تنش بختک
الوده مرده شده دین معناسنی بینی عجب تراب آوده ایش عنی الله تعالی عنه عن سئاته
(پس محصول بیت) بر کون کورسین دشمنک مراد نجه زر قالش و خا کسار اوامش یعنی مالن
قویوب گتمش مصراع اولده سکت وار غفلت اولماتسین یعنی بینی سکتله اوقوتور * ادب * هر که
بزیردستان بخشاید بخور زیردستان گرفتار آید * زیر دست وصف ترکیبدر) (الف وتون ادات
جمعدر کشتینک الی التنده اولنلردن عبارتدر خدمه و رعایا کبی) (بخشاید فعل نفی مستقبل مفرد
غائب) (رحم ایلزدیمکدر) (بجور باحرف صله) (جور زیردستان لایمه در) (زیر دست زیر
دستک تقضیدر و الف وتون ادات جمع اوقو یادن عبارتدر) (محصول ترکیب) هر کیه که الی التنده کیله
وضعه فایه مرحت ایلزدی اوقویا نك جور و جفاسانه گرفتار کاور یعنی مبتلا اولور حاصلی
ضه فایه رحم ایلیسان اوقویا قهر به مبتلا اولور * مشوی * نه هر بازو که دروی قوتی هست *

ردشعی

زدسوری

رد ابن سید علی

* بردی عاجزان را بشکنند دست * قوی یا حرف تنکسر بر دی با حرف مصاحبت (یا حرف
 مصدر (عاجزان را (یا حرف تخصیص (بشکنند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی محذوفه بازویه
 راجع ضمیر (و عاجزان مفعول اول صریحی و ثانسی دست (و بر دی غیر صریحی (محصول بیت)
 او یله دکلدر که بازو که انده قوت وارد یعنی قوتلدر من دلکله وزور ایله عاجز زک الی صبر یعنی
 شکست ایذب دکلدر حاصلی بو یله ایدرسه باتسیده قانز دیکدر بلکسه خدا اندن انتقام الور
 و کیمسه حقنی کیمسه ده قوم * ضعیفا زمان کن بدل کزندی * که درمانی بجوری زور مندی *
 ضعیفان را یا حرف تخصیص (کزندی ضرر یا حرف تنکسر (که حرف تعلیل (درماتی فعل
 مضارع مفرد مخاطب عاجز فالور سین دیکدر مایندن ماندن دینلر خطا ایشلر (یا حرف ظرف
 (جور زور مند لامیه (یا حرف وحدت (محصول بیت) ضعیفانک کو کلنه کزندی ایله یعنی ضرر وزیان
 ایشدرمه زیر برز ورمندک جور و جفا ستده عاجز فالور سین یعنی دست قهر بنه گرفتار اولور سین
 ز پرا دنیا محل مکافندر (کاندن تان) در (کزندی یاسنی حرف وحدت دین سه و ایشل زور مند
 و صف تر کیددر دینلر خطای فاحش ایشلر * حکمت * عاقل چون خلاف در میان یبند بجهد
 و چون صلح یبند انکر بنهد که انجاسلامت بر کنارست و انجاسلامت در میان * بجهد فعل مضارع
 مفرد غائب صیغراد دیکدر یعنی صیغرا در مناسسته (حاصلی صا و اور و اراده طوز من
 (لنگر بنهد لنگر قور یعنی قرار ایدر و ثابت اولور (لنگر کیسارده اولور اصلنده اما بونک کپی
 پرده ثبت و قرار مراد در (محصول ترکیب) عاقل اولان کئی چونکه اورنه ده خلاف
 کوره صیغرا انده طور من (اما چونکه صلحی اراده کوزه ثابت اولوب قرار ایدر (ز پرا انده
 سلامت کنارده در و بونده حلاوت ولذت میانده (لف و نشمر مرتبه رعایت ایلدی * حکمت *
 مقامر راسه شش می باید ولیکن سه یگ می آید * (مقامر مفاعله بایندن اسم فاعل در بونده مراد
 اوجله نزد و طارله او یبایندر (سه شش اوج کره آتی دیکدر (سه یگ اوج کره بر دیکدر (ترکیب
 معنائی ظاهرا مذکور اولان کیدر اما مراد سه و شش در سه و یگدر فاعل (محصول ترکیب)
 مقامر سه شش کر کدر لیکن سه یگ کلور (یعنی روزگار دائما کشینک مرادی اوزر اولماز * بیت *
 هزار بار چرا که خوشتر از میدان * ولیکن اسب ندارد بدست خویش عنان * بار بونده کره
 مناسستدر (چرا که اولوق (ز پرا چرا اسبدر اولته مناسسته چریدنن (و که ظرف مکان
 (محصول بیت) یگ کره اولوق میدانن بکدر ولیکن انک دیزکی انسه دکلدر که ایستد بکی
 برده اوله * نضمر * درویشی در مناجات می گفت یارب بر بدان رحمت کن که بر نیکان خود رحمت
 کرده که ایشاتر انیک آفریده * درویشی یا حرف وحدت (می گفت می حرف حکایت (بز حرف
 صلح در ایکی برده یله (معلوم اوله که غریبه رحمت علی حرف یله مستعمل اولدینی کپی فارسیده ده
 بر حرف یله مستعملدر (بدان جمع بددر (و نیکان جمع نیک (خود اادات تأکید (کرده ماضیدن قسم
 مفرد مخاطب (که حرف تعلیل آفریده ماضیدن قسم مفرد مخاطب یا راتمش سین دیکدر
 کرده و آفریده ده همزه خطاب ایچوندر دینن مهود جهلی اوزره مصر اویشدر
 (محصول ترکیب) بر درویش مناسجاده سو یلردی یارب باراهز ره رحمت ایله که ایسره خود
 رحمت ایشل سین (ز پرا انلری ای براتمش سین یعنی انلری ای خلق ایلدی بک انلره رحمت ایلکدر
 * حکمت * اول کسی که علم برجامه و انکشتی در دست نه ساد چشمید بود گفتندش چرا همه
 زینت و آرایش بچپ داری و فضیلت راست راست گفت راست را زینت راستی تمامست * کسی
 یا حرف وحدت (که حرف بیان (علم بونده قفنانه وضع ایلدی کلری نشاندر که اولزمانده صاخ اومزدن
 اشغله کو کسی اوزره قفنانک ظاهر شه بعض شکوفه شکلنده و با بعض حیوانات شکلنده ایکن

زبان سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری
 رد این سید علی و سروری

مطاب

ردش

پیدا ایدر دی که اصلا علم د پردی و اول قفستانه جامه معلم تنکه سابقا مفصل بیان و اندی
 (انگشتری هره نیک قحی و نو نیک سکونی و کاف عجم ضعی و شین معجه نیک سکونی و تانک قحی
 و رانک کسری و یاه اصلیه ایله یوزک معناسنه در (در دست در حرف صله در با معناسنه اول کسی
 مبتدا (و چشید بود خبری (چشید جیمک قحی و میسک سکونیه قدیم پادشاهلردن بر اولو
 پادشاهک اسمیدر (بچ با حرف صله (و جیم و با عجمیلرد در صول معناسنه در که عر بیده یسار دیر
 یانک قحیه (و او حرف حال (فضیلت مبتدا (راست راست خبری اولیکی راست بر کسدر
 صاغ ال و صاغ جانب معناسنه که عر بجه یمن دیرل و ایکجی (راست مر کبدر را ایله ادات
 خبردن که سین و تادر معناسی راستکدر دیمک اولور (راست را را ادات صله راسته دیکدر (زینت
 راستی لامیه (و با حرف مصدر (تمام بونده کافی معناسنه در (محصول ترکیب (اول بر کسه که
 قفستانه علم و اله یوزک قودی (یعنی بر معنه یوزک طاقدی چشید در اکا دیدلر که بچون جیمع زینت
 و آرایشی صول اله و یردک حال بوکه فضیلت صاغ ال کدر دیدی که صاغ اله راستق زینتی
 کافیدر (راستی عبارتنده ایهام واریعی صاغلی و طوغر یلق معناسی * قطعه * فر بدون کف
 نقاشان چین را که * بیامون خرگاهش بدوزند * فر بدون باب اولک اولنده مفصل ذکری کمشدر
 (نقاشان چین لامیه (و را ادات مفعول (که حرف رابطه مفعول اولدر (بیامون باه عجمک کسری یله
 اسدر اطراف معناسنه (بیامنده دیرل (خرگاه خانک کسری یله و رانک سکونیه فره او که کچه ایله
 اورتلوردریم او یده دیرل (حاصلی قبه شکلی اولور (خرگاه بونده اوتاغ معناسنه در دین
 خرگاهی بتر ایش (بدوزند فعل مضارع جمع غائب دیکدر مفعولی یعنی دیکلک نشسته
 بیت نایدنر زیرا عادت او تاغلرده و چادر زده رنگ آمیز بزلدن بعضی نسنه کسوب دیکدر مثلا
 مبارک باد و سعادت باد عبارت تری کسوب دیکدر (بو معنایه واصل اولیان مصراع ثانیک معناسنی که
 انک اوتاغنک اطرافنی دیکدر یعنی لازم اولان بری هر مت ایله در دین زبانه تریق سونلش
 بدوزند فعل مضارع در دوختن دن دینلر خطبا ایلمش * بدان رانیک دا رای مر دهشیار *
 که نیکان خود بزرگ و نیک روزند * بدان را را ادات مفعول (و بدان دارک مفعول اول (و نیک
 مفعول ثانسی (دار فعل امر مفرد مخاطبدر دار یندن طوت دیکدر (که حرف تعلیل (خود
 ادات تا کید (بزرگ و نیک روزند تقدیری (بزرگ و نیک روزند اولور و سعادت لیلرد دیکدر (پس
 بزرگانند و نیک روزانند بوقدر ایله که احتیاج بوقدر (محصول بیت (خر که کاه اطرافنه دیکلک
 بویشدر که بر امر لری اینی طوت یعنی اینی رعایت ایله ای مر دهشیار زیرا ایلمز خود او اولور و نیک
 بختلردر (نیک روز دیکدن غرض صاحب سعادت لرد دیکدر حاصلی بر امر لری اینی رعایت
 اینک کرک که ایلمر رعایتی قلیله الور که شانلری رعایت اقتضا ایدر (مجموع بیتک معناسنی بر امر لری
 اینی طوت یعنی انلره اینی رعایت ایله ای عاقل کشی زیرا ایلمز خود اولور و سعادت اولور سنک
 دعا که اصلا احتیاج لری بوقدر دین بدعا یه مستحق ایش * حکمت * بزی را گفتند با چندین
 فضیلت که دست راست دارد خاتم جرادر دست چپ میکنند گفت ندانی که همیشه اهل فضل
 محروم باشد * ندانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفسام انکاری طریقه (محصول ترکیب)
 بر اولو یهد بدیلر که بوقدر فضیلتله که صاغ الک وارد یعنی صاغ ال کده پارمنی و ارخاتی بچون صول اله
 ایدرل یعنی صول الک صرجه بر ماغنه طاقارل صاغ اله و صرجه بر ماغنه طاقارل دیدی بلزمسین که
 دائما اهل فضل زینت دنیان محرومدر * بیت * آن که حظ آفر بدوروزی سخت * با فضیلت همی
 دهد یا بخت * حظ حانک قحی و طانک تشد بدیله نصیب معناسنه در آ فر دیک مقدم مفعول ایدر (روزی
 پای اصلیه ایله رزق معناسنه در (سختک مقدم مفعول ایدر (سخت فعل ماضی مفرد غائبدر (ساخت

زدشعی

زدشعی

زبان سید علی و سروری

داین سید علی و سروری

زدشعی

(ایو) نسخه مستعمله در (لطابع)

لفظیدن محفف یعنی ایلدی حاصلی برآندی دیمکدر (محصول بیت) اول کیتنه که نصیب برآندی
 و رزق پیدا ایلدی یعنی وجوده کتوردی آدمه بافضیلت و پرر و باجخت و دوات بعضی نسخده
 بخت برینده نخت واقعدر لطیفدر * ملاطفه * نصیحت پادشاهان مسلم کسی راست که بیع سر
 ندارد و امیدزر * (محصول ترکیب) پادشاهانه نصیحت ایلك بر کیمسه به مستلدر که باش قورقوسبی
 و امید زری اولایه یعنی نه اولک خوفی اوله ونه دینار و درم امید * مشوی * موحد چه درای
 زری زرش * چه شمشیر هندی نهی برسرش * موحد اسم فاعلدر تغیل باندن خدایی برچی
 توحیدندر (چه بونک کبی پرلده مساوات معناسنی افاده ایدر) (رزق فعل مضارعدر) (رزقیدن
 دو کسین دیمکدر) (ریشتن دن دینلر خطبا ایلدیله) (زرش شین معناده پایه مقیددر تقدیری
 در باشدر) (شمشیر هندی بیانیه) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (نهیندن تونک قحقی
 و کسر یله قوق معناسنه) (محصول بیت) (موحد اولان کیمسه به نسبت اباغنه التواله افچه
 دو کسین نه و باشی اوزره قلیج طوتاسین نه یعنی اباغنه مال دو ککله باشی اوزره قلیج طوق برابردر
 نه اندن ساوینور ونه بوندن برینور * امید وهراسش نباشد زکس * بریست بزیاد توحیدوبس *
 هراس هانک کسریله خوف معناسنه در یعنی قورقو (شین موحد راجعدر) (بریست مقدم خبردر
 بزیاد توحیدلامیه و مبتدا) (واو بس ایله بونک کبی پرلده فقط معناسنه در) (محصول بیت) (موحدک
 کیمسدن امید وهراسی اولماز یعنی نه کیمسه دن قورقوسبی و پرواسی ونه کیمسه دن امید ورجاسی وار
 بیک توحید بونک اوزره در ایجق یعنی نه کیمسدن بیی ونه کیمسدن امید اوله * لطیفه *
 پادشاه از بهر دفع ستمکار است و شکنجه برای خون خواران و قاضی مصلحت جوی طرازان هر کز
 دو خصم بحق راضی پیش قاضی برونند * دفع ستمکاران مصدرک معنونه اضافتیدر) (شکنجه
 صواباشی دیرل) (خون خوار و وصف ترکیبدر فان ایجبی معناسنه) (خوار باندن و الف و تون ادات جمع
 (مصلحت جوی وصف ترکیبدر جویبندن طرازانه اضافتی اسم فاعلک معنونه اضافتیدر
 (پادشاه مبتدا و ما بعدی خبری) (و شکنجه مبتدا و ما بعدی خبری) (وقاضی مبتدا) (و ما بعدی خبری
 طرازان کسیجه یه دیرل) (فارسیجه کیمسه بر دیرل) (محصول ترکیب) (پادشاه ظالمک ظلمتی دفع ایلك
 ایچوندر و صواباشی فان ایجبی ظالمک ایچوندر یعنی فانایلك و اهل شرف و فسادک خلقندن ضررینی دفع
 ایلك ایچوندر وقاضی طرازانک مصلحت متعلق احوالی کورمک ایچوندر یعنی شریعتیه متعلق
 اموری کورمک ایچوندر یعنی طرازه نه لازمدر دیوشرعله کورمک ایچوندر هر کز حقه راضی ایکی
 خصم قاضی اوکته کتزلر زیر هر کس حقه راضی اولدوقد نصکره خصوصته احتیاج قلالا بعض
 نسخده هر کز دو خصم از پیش قاضی راضی نروند واقعدر) (یعنی هر کز ایکی خصم قاضی
 قتلندن راضی کتزلر بلکه بریسی راضی کیدر * بریسی ناراضی کیدر * قطع * چو حق
 معاینه دانی که می بیایداد * بلطف به که بچک آوری و دلشکی * معاینه مفاعله باندن مصدردر
 (که حرف بیان) (می حرف استمرار) (با حرف تأکید) (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر
 (بلطف بر مقدر دادن مصدر ینه متعلقدر) (که من تفضیلیه معناسنه در) (جنتک آور وصف
 ترکیبدر بحار یعنی صواباشی معناسنه) (و با حرف مصدر) (دلتک ده وصف ترکیبدر کولکلی طار
 معناسنه) (و با حرف مصدر کولک طار لغی دیمکدر) (محصول بیت) (چونکه معاینه بیلور سین که
 الک حقی و ریمک کدر اطافله و ریمک یکدر که صواباشی لغله و کولک طار لغیه و برمکن ایسه حاصلی
 حقوق ناسی ملایت و رفقه ادا ایلك یکدر بحار به و مجادله ایله ادا ایلكدن) (دلشکی چنکه عطف
 ایدوب و آوری اکا قید طو توب ای و بدلتکی آوری اوری ده بای خطابله دینن زیاده باطل سو بلس
 و بز و چه سله دخی معنی تصور ایدوب بلطف دادن به که بچک آوری دادی و بدلتکی دادی

رد این سید علی رسته و نوی

رد این سید علی

ایکی وصف ترکیبی به داخل ایکی باء مصدر به ایله دین عجب قوی تر بق کوی امیش
 عفا لله تعالی عنه * خراج اگر نکزارد کسی بطیبت نفس * بقهر ازو بستاند مرد سرهنکی *
 طیبت مصدر در طاب یطیب دن قطیابده کلور تانک فحیحله بونده ایلمک معناسنه در (مرد سرهنکی
 بیانیه در موصوف وصفتی ضرورت وزن و قافیه ایچون افراد ایلبدی والا فعاله نسبت جمع
 مناسب ایدی (یعنی مردان سرهنکیان (محصول بیت) اصغر بر کیمسه خرابی طیبت نفس
 وصقای خاطرله ادا ایلمسه مرد سرهنکی اندن آتی قهر ایله الور زرا حق شرعیدر هیچ کیمسه
 اتی اشکار ایلم * مطایبه * همه کس را دندان برشی کند کرد و قاضی را بشیرینی * (محصول ترکیب)
 هر کسک دیشی آکشی نسته بیگله کند اولور یعنی قماشرا اما قاضینک طا قلیله که هیچ نسته کسین
 اولور ترشیده و شیرینده یاز نسبت ایچوندر * بیت * قاضی که برشوت بخورد بیخ خیاری * ثابت کند
 از بهر توده خرزهره زار * برشوت با حرف مصاحبت (وراده کسره و صمه جائز در (خرزهره زار
 کلزار ولاله زار کبی در (یعنی قانون کتبتدن کنایتدر (حاصلی قانون بستانی دیمکدر
 (محصول بیت) قاضی که برشوت طریقیله بش خیاری اکل ایلمه سنکیچون اون قانون بق ثابت
 ایلوب مقر ایدر * لطیفه * فحیه پیرازنا بکاری چه کند که توبه نکند و شخته معزول زمر دم
 آزاری * نابکاری فاسق و فاجرده استعمال ایدر ل (یا حرف مصدر در (بونده مراد نابکاری بدن
 زندار قرینه قیامله (محصول ترکیب) پرفحیه زندان نه ایلمه که توبه ایلمه یعنی توبه ایلوب
 نیه قادر در زرا یوزینه کیمسه باقمز توبه ایلوب نیه مالکدر بالضرور توبه ایدر شخته معزولده
 خلق از اراقدن توبه ایلمه نه ایلمه بیلور یعنی خلق انجمنکه قادر دکلدر زرا معزولدر پس
 توبه ایلمی ضرور ایدر * بیت * جوان گوشه نشین شهر مر دراه خداست * که پیر خود نتواند
 ز گوشه برخاست * جوان کوشه نشین بیانیه در (کوشه نشین وصف ترکیبدر کوشه ده
 اوزر یچی دیمکدر (شیر مر در ترکیب مر جیدر (اصلی مر د شیر در اضافت بیانیه ایله ارسلان ار
 یعنی ارسلان کبی ار حاصلی پهلوان و بهادر دیمکدر مصراع میتدا و خبردن مر کبدر که
 حرف تعلیل خود ادات تأکید (کوشه ده یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (همزه حرف
 وحدت در دین اسکی خطاسی اوزره مصراولش (برخاست برخاست معناسنه در (محصول بیت)
 گوشه نشین جوان خدا یولینک شیر مر ایدر یعنی هوادن کچوب نفسه غالب اولوب گوشه و عزات
 اختیار ایدن جوان ککر چکدن ارد زرا پیر خود برکوشدن قیام ایلمه که قادر دکلدر پس
 برکوشده اوتورماسی ضرور ایدر * بیت * جوان سخت می باید که از شهوت بپرهیزد
 که پیرست رغبت را خود آلت برمی خیزد * جوان سخت بیانیه (که حرف تعلیل (پیرست
 رغبت بیانیه (سخت رغبت وصف ترکیبدر رغبت میل معناسنه در (ورا حرف
 تخصیص (نمی خیزد فعل نفی مستقبل مفرد غائب خیز بدنن قالمهاز دیمکدر (محصول بیت)
 محکم جوان کر کدر کیم شهوتدن پرهیز ایلمه یعنی نفسی و شهوتی غالب ایکن پرهیز ایلمک همزد
 زرا پیری قدرت و طاقتنه پرهیز امر ضرور ایدر که آلتی مساعده ایلم یعنی قالمهاز که
 برنامشروع ایلمه مر تکب اوله * حکمت * حکیمی را پرسیدند که چندین درخت نامور که خدای
 تعالی آفریده است بلند و پرمند هیچ یکی را آزاد نخواستند مگر سرو را که ثمره ندارد درین
 چه حکمتست گفت هر یکی را دخلی معیست و وقتی معلوم که گاهی بوجود آن تازه است
 و گاهی بدم آن بر مرده و سرور هیچ ازین چیزی نیست و در همه وقت تازه است و این صفت
 آزادگانهست * درخت نامور بیانیه نامور ناملی دیمکدر زرا ورنسبت معناسنی افاده ایدر معنای
 لازمی مشهور و نامدار دیمکدر لازمیله تفسیر ایلمه نه دخل ایدن کنندی مدخولدر (پرومند

ردشعی

ردسمروری

بوده بمشلی دیمکدر زیرا برعکسدر (و مند ادات نسبت دولتند و حاجتند کبی نهایی بر لفظله
 و او سز استعمال معهود دکدر یعنی برمند دیمزل و او مبالغه ایچون زیاده اولندی دین عنندی
 سوبیش (بعض نسخه ده بلند یرینه بارور واقعدر) یعنی بارور و پرومند دوشمش و چهند ن خانی
 دکل زیرا باراغاج حاصلته ذیرل (وور ادات نسبتد رلی معنا سنه) که نمره ندارد مقام حالده
 واقعدر حال بو که نمره سی یوقدر دیمکدر (نمره میوه معنا سنه در بو که کلنجه سؤالدر) و کت
 ماره دیله جواب (دخل یونده حاصلی معنا سنه در) و یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر (هر در خته
 دخل معین اثبات ایلک مبالغه طریقله در) زیرا هر بر درختک حاصلی اولماز قنسدبر (وقتیده
 یوبله در) کاهی یا حرف وحدت (پزهر ده بانک قنهی وزاء محکم سکونی و میک ضعی و راه مهله نک
 سکونیه صواش دیمکدر فصل ماضیدن قنسدبر) و این صفت آزاد کانت جمله حالیه در
 (محصول ترکیب) حکمسان برنسه سؤال ایلدیلر که یوقدر ناموز و ناماز درخت که خدای
 تمالی خلق ایلشد در بار و پرومند هیچ برنسه آزاد دیمزل الاسروه عشی و حاصلی یوخیکن
 یونده نه حکمتدر حکیم دیدیکه درختلرک هر بر نک معین حاصلی و معلوم وقتی وارد که کاهی
 اول حاصل وجو دیله تازه در و کاهی عد میله برنمرده و سرولک یونلردن هیچ نسنده سی یوقدر
 و جمع اوقا تده تازه در حال بو که بو حالت آزاد ل صفتدر * قطعه * بر آنچه می گذرد دل منه که
 دجله بسی * پس از خلیفه بنخواهد گذشت در بغداد * دل منهک مقول صریحی (و بر آنچه
 غیر صریحی) و می گذرد آنچه نک صفتی (که حرف تعلیل) دجله بغدادده شطک اسمیدر یعنی
 بغداد ابر مغنه غیر ی برده شط ذیرل اما بغدادده دجله ذیرل (بسی چوق زمان) دجله بسی هر هوندز
 (پس از خلیفه خلیفه دنصکره دیمکدر خلیفه دن یونده مراد مستعصم بالله در که آخر خلفای دوات
 عباسیه در که هولاً کوآنی شهید ایلد کد نصرکه دنیادن خلافت کلیا هر فوج اولوب دور
 سلاطین ظهور ایلدی یعنی هر ره پادشاهلر حکم ایلکه باشلدی مثلا بغدادده ابتداء سلاطین
 ایلیانیه حاکم اولدی افق قیونلی زمانه دک اند نصرکه قزلباش اند نصرکه آل عثمان آلهی
 دوات و شوکتلی قیامته دک تمتد اوسون آمین (گذشت یونده گذشت معنا سنه در) در بغداد
 از بغداد تقد برنده در (محصول بیت) اول نسنه به که کچر یعنی ثابت و باقی اولوب فانی اولان
 نسنه به کوکل بغله یعنی تعلیق قلب ایله زیرا دجله چوق زمان خلیفه مستعصم نصرکه بغداددن
 کچیسر در یعنی فانی و کذران اولان اشیا آقر صو حکمنده در که تعلیق قلبه لایق دکل شرع بیک
 تحفه قنده اهمال ایشلر ظاهر مراده واصل اولد قلدردن اهمال ایشلر * کرت ز دست برآید چونخل
 باش کریم * ورت ز دست نیاید چوسرو باش آزاد * کرت تاه خطاب معناده دستنه مقید در
 ز دست تقد برنده در (نخل یونده خرما اغاچیدر) باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر اسمی تحتده
 انت و خبری کریم لفظیدر مصراع ثانی اولکی کیدر اعرا بده (محصول بیت) اگر الکن کلورسه
 خرما اغاچی کبی کریم اول خرما اغاچینک کرامتی اولدر که هریری ایشه برار قیونک برادینی کبی که
 هریری برنسنه به کر کدر و اگر خرما اغاچی کبی الکن کریم اولق کلر سه باری ستر و کبی آزاده
 اول یعنی سرو بار و بردن آزاد اولدینی کبی سنده تعلق دنیادن سلام اول حضور ایله سین
 (سرو کبی آزاد اول کیمسه به جفا ایله دین معنایه جفا ایش * و عطف * دو کس
 مردند و محسر بردن ان که داشت و نحو در و آن که دانست و نکرده) (محصول ترکیب) ایکی
 کیمسه اولد یسلر و محسر ایلتد یلر یعنی حسرتله کتدیلر بری اولدر که ماله مالک اولدی
 و بیدی و بری اولدر که عمله مالک اولدی و موجیله عمل ایلدی * قطعه * کس نینسد
 بخیل فاضل را * که نه درعب کفتنش کوشد * بخیل فاضل بیانیه (ارادات مقول

زبان سید علی

در شرح جینسا

ردشعی

زد ابن سید علی و سروری

عظه های
نشسته

زد ابن سید علی و سروری
زد ابن سید علی و سروری

(که حرف بیان (نه حرف بی معناده کوشیده مقید در پس فعل بی مستعمل اولور (در عیب
 در حرف صله (کفتاش شبن ضمیر بخیل فاضله راجع در (محصول بیت) کیمسه فاضل بخیلی
 کورمز که انک عیبی سو بلکه طور شمیمه یعنی عیون نهد بدایلمه که سعی ابر الیه حاصلی فضل
 بخل عیبی ستر ابرمهر نهد فاضل ایسده * و کریمی دوصد کنه دارد * کرمش عیبها فر و پوشد *
 کریمی یا حرف وحدت (فزوات تأکید (محصول بیت) اما اگر بر کریم یک ایکه و عیبی
 و کناهی او اورسه کریمی واحسانی جمیع عیوبی ستر ایدر (* خاتمه الکتاب * تمام شد کتاب گلستان
 والله المستعان درین جمله چنان که رسم مؤلفانست از شعر متقدمان بطریق استعاره تلفیقی
 نرفت * والله میتدا (المستعان اسم مفعولدر استعمال باینند لفظا هر فوع خبر میتدا در (معاونت
 طلب اولئان کیمسه یمه مستعان دیرلز یونده الله در (درین جمله یعنی جمیع کتابه (بورایه کلهچم پس سبک
 بابه حصص ایدنر معقول ایلماشلر (رسم مؤلفان لامیه عادت مؤلفان دیمکدر (شعر متقدمان لامیه
 (تلفیق تفصیل باینند مصدر در روشنی بر نسته یمه ضم ایدوب بر برینه قائمه دیرلز (محصول ترکیب) کتاب
 گلستان تمام اولدی و مستعان الله تعالی در یعنی عون اندن مطلوبدر کلبه انک اعا نذله تمام
 اولدی بوجیع کتابه انجلین که مؤلفین مقدمه مینک عادتیدر یعنی قدیم مؤلفینک قانونیدر شعرای
 متقدمه مینک اشعارندن استعاره طریقه تلفیق واقع اولدی یعنی سوزیمه کیمسه سوزنی قائم
 غیرابر قائم یعنی کبی بلکه یونده واقع اولان نظم و نثر ب بعدر نیکه حریری مقاماتند بوله بیورمش
 و معشرات السحریه صاحبی بونله تقلید ایلمش نیکه دیباچه سنده یازمش * بیت * کهن خرقه
 خویش پیراستن * به ازجامه عاریت خواستن * کهن خرقه خویش بیایه و لامیه در (پیراستن زه مک
 و سلک معناسنه در (جامه عاریت بیایه (محصول بیت) کشی کندینک اسکی خرقه سنی عیابوب
 اصلاح ایلمی جامه عاریتی خلقدن استکدن یکدر حاصلی کندینک اسکی لباسی عیابوب کیمک
 ایلک عاریت لباسی کیمکدن یکدر (مصراع اولک معناسنی کندی کهنه خرقه مایل بزنگ یعنی اتی
 کیمک دیوب وحاشیه ده بکهن خرقه خویش تقدیرنده در دیمک یش زیا ده نامعقول و تزویق لباس
 کیدر مکدر * غالب گفتار سعیدی طرب انکیز ست وطیبت آمیز و کوته نظران رادین علت زبان
 طعن دراز کرد که مغز دماغ یهوده بدن و دود چراغ بی فائده خوردن کار خردمندان نیست و ایکن
 بر آری روشن صاحب دلان که روی سخن در ایشانست پوشیده نمائند که در موعظه های شافی
 در سلک عبارت کشیده است و داروی تلخ نصیحت بشهد ظرافت بر آمیخته تابع مخاطب ملول
 نشود و زدوات قبول محرم نمائند * غالب گفتار سعیدی لامیه زرد و میتدا (طرب انکیز و صف
 ترکیبیدر و خبر میتدا (انکیز بندن قوپره ق و پیدا ایلک یعنی طرب قوپار بچی و پیدا ایدبچی دیمکدر
 (انکیختندندن اخذ ایدنر خطا ایلماشلر (وطیبت آمیز و صف ترکیبیدر (طیبت مصدر در طاب
 یطیب دن اولک و کوزلک معناسنه (آمیز بندن فرشدرمق معناسنه (آمیختندن اخذ ایدنر خطا
 ایلماشلر) و کوته نظر بصیرت من دیمکدر (و الف و تون ادات جمعدر حاصلی و صف ترکیبیدر
 (زا حرف تخصیص (بدن علت بوعلتله یعنی گفتار سعیدی (طرب انکیز و طیبت آمیز اولدی بی
 جهتندن بصیرت منسزک زبان طعنی دراز اولور (که حرف بیان (مغز دماغ یهوده مغز
 یونده بنی معناسنه در دماغ یونده بنی طوران یرمرا دباشدر (مغز دماغ یهوده لامیه و بیایه در
 (مغز بدنگ مقدم مفعولی در باطل یره امک چکمدن عبارتدر (دود چراغ بی فائده لامیه
 و بیایه در سابق کبی باطل یره تضییع اوقات ایلکه دیرلز (دود خوردن مقدم مفعولی در (رأی
 روشن صاحب دلان بیایه و لامیه در (که حرف رابط صفت (روی سخن لامیه در مجازا (در ایشان
 در حرف ضله در با معناسنه (پوشیده نمائند مخفی قائمه دیمکدر (در موعظه های شافی بیایه در

(در انجو) موعظه مصدر میمیدر وعظ معانسته (هادات جمع) در حرف صله (سلاک عبارت
 یسانیه) سلاک سینک کسری ولامک سکونیه دیری ایملکنسه دیرل (داروی تلخ نصیحت
 یسانیه در) با حرف مصاحبت (شاهد ظرافت یسانیه شهد کومج بانسه دیرل (بر حرف
 تاکید (آمیخته ماضیدن قسم مفرد غائب فارشدرمش دیمکدر (محصول ترکیب) سعدینک
 اکثر کلماتی طرب انکسیر و طیبیت امیر درو بصیرت منزلک سعدینک کلامی بوبله اولد یعنی عتله
 زبان طعنری دراز اولور که مغز دماغ بیهوده ایلمک ودود چراغ بی فائده بیگ عقلا ایشی
 دکادر اما صاحب دللرک رأی روشنه که سوزک طاهری وتوجهی انلره در محقق قلبیه که
 شفا و بریحی نصیحتلر انجوسنی سلاک عبارتیه چکمشدر یعنی جوهر کبی کلماتی ترکیب وترتیب
 ایلمشدر دخی آجی نصیحت داروسنی شاهد ظرافتله فرشدر مشدر تاکیم مخاطبک طبعی
 ملول اولایسه ودوات قبولدن محروم قالیسه * منوی * مانصیحت بجای خود کریم
 * روزکاری درین بسر بریم * بجای خود تقدیری بجای خود شدر ضرورت وزن
 ایچون حذف و ایصال اولدی ضمیر نصیحتله راجعدر (روزکاری یا حرف وحدت
 درین یعنی در نصیحت (بسر یا حرف صله حده وغایته دیمکدر (بریم ایلمشک دیمکدر
 (محصول بیت) بر نصیحتی مخلصده ایلمک برزمانی یعنی برمدتی بونصیحتله حده وغایتیه
 ایلمشک حاصلی برمدت بوبلده مخر کچوردک * کر نیاید بکوش رغبت کش * برسولان
 پیام باشد و بس * نیایدک فاعلی نصیحتدر (یا حرف صله) کوش رغبت کس یسانیه
 ولایسه در (کوش رغبتدن مراد رغبتله دیکلمکدر (رسول ایلیچی و خبیرچی در
 یعنی خبر ایلدوب کوربجی به دیرل فعول یعنی فاعلسدر (پیام خبردر (بس انجق دیمکدر
 (محصول بیت) اکر بنم نصیحتیم کیسه نک کوش رغبتله کلزسه یعنی کیسه رغبتله
 ایشیدوب دیکلزنسه باکده نسنه لازم کلزیرا خبر چیملر اوزرنسه خبر ویر مکدر
 لازم اولان انجیق قبول ایتدرمک لازم دکلزیرا (وماعلی ال رسول الابلاغ) در یعنی
 خبیرچی اوزرنسه واجب اولان همان ایصال خبردر انجق طو تدرمق دکلسدر * قطعه *
 باناظرا فیسه سل بالله مرحة * علی المصنف واستغفر لکاتبه * یا حرف ندا (ناظر منادای
 غیر مقصوده یعنی نکره (فیه ضمیر کتاب کلماته راجعدر) سل سینک فتحی وسکنون لامله فعل
 امر مفرد مخاطبدر سال یسئل دن همزه سماعا حذف اولمشدر اما سال یسال دن اولجه عین
 الفعلی قیاسا حذف اولمش اولور (بالله یامن معانسته در بعض نسخهده لله دوشمشدر ریشه
 بو معنابه (مرحة مفعول سالددر (علی المصنف سله و یا امر حته متعلقدر (واستغفر سله معطوفدر
 (لکاتبه استغفره متعلق (و ضمیر کاتبه راجعدر (محصول بیت) ای کتاب کلماته ناظر اولان
 یعنی مطالعه ایدن الله تعالیدن مضمغه رحمت استه و کاتبه غفران طلب ایله * واطلب لنفسک
 من خبر ترید به * من بعد ذلک غفرانا اصاحبه * و او حرف عطف (اطلب فعل امر مفرد
 مخاطب طلب ایله دیمکدر (لنفسک اطلبه متعلقدر من خیرده (ترید فعل مضارع مفرد مذکر
 مخاطب (به یا تقویت عمل ایچون کلشدر تقدیری تریده در (من بعد ذلک غفرانا برمقدار اطلبک
 مفعول صریحدر (واصاحبه غیر صریحی (محصول بیت) دخی ای کلماته ناظر اولان کیسه
 دخی نفسکه استبدیک خیری طلب ایله یعنی هر نه خیر که مراد کدر انی خدادن طلب ایله
 و بو سؤال و طلبدنصرکه صابینه و مالکنه غفران طلب ایله (معلوم اوله که صحیح نسخدرده
 بیت اولده سئل بالله درو بعضنده سل لله در (اما حرف جر سئل بالله هیچ برنده واقع دکلزیرا
 بوبله اولجه ناموزون اولور که بو بحر بسط نمکدر که او چنچی جزئی سلسلدر یعنی مستغفلن

رد شرح جمعا
 رجه الله عليهم اجمعین
 (لطایف)

لیکن شراح جمیعاً سل الله یازہ شلرپس معلومدر کہ اشعار عرب اوزانسنده قاصر لر ایمش

تم الکتب بعون الملک الوهاب

* تاریخ تألیف کتاب *

شود مکیم شرحه هاتف دیدی تم (عقد) ایدی صورت ایسک سال هجرت

صفر ماهینک اوخچیددی روزی که تکمیلنی مولی قیلدی روزی

مبارک اولسون او قویوب یازانه

دخی سهو و خطاسینی دوزانه

بجماده سبحانه و تعالی اشو کتاب مستطاب جمیل السبک و فصل الخطاب که * فرید عصر ظریف
 دهر برکزیده عارفان * سرافراز کاملان * المشهرین الامثال والافاق * صاصب طول
 الباع فی الفصاحة علی الاطلاق * الشیخ الکامل العارف * المتبحر فی فنون العلوم والمعارف
 * شرف الدین مصلح بن عبدالله السعدی الشیرازی * قدس سره حضرت تارینک سلاک سطوره
 کشیده * بوجه عوارف و نصایحی عالم بطوندن مرآت ظهوره رسید، بیور دینی گلستان نام کتاب
 لطائف عنوان اثر جلیک * زبان عذب الیابان فارسیدن لباس ملیح تری اسان اوزره بجلاتنی ایضاح *
 ومعضلاتنی افصاح اراده خبریه سبله * سودی نام فاضلک صرف تقدینه همت * و بذل مجهود
 سعی و غیرت بله * صفحات صحائفه ترقیم * وجهه بیضاء قرا طیبسه ترسیم و تسطیره مسارعت
 بیوردیغی * شرح لطیف و بیان مینف و مجمله بدینک طبع و تمثیلی * عن عصر السلطان
 ابن السلطان (السلطان عبدالعزیز خان حضرت تارینک) سایه امن و ابه سنده

* الحاج محرم افندی البوسنی انال المولی مقاصده الذیوی

والاخروینک مطبعه سنده * بیک ابرکوز

طبعمان برسنه سی شوال المکرمی

اواخرنده ختام بذراولدی

تمت

